Akşamsefası

Gâzi LOMBAK
HAFTANIN LALESİ
CÜMBÜR CEMAAT
AHMET YILMAZ
DABAL & TİMSAH
TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER
BAYIR GÜLÜ
Feyhan Güver
ERDİL YAŞAROĞLU
KOMİKAZE
harala gürele
Mehmet ÇAĞCAĞ
HAFTANIN LALESİ
Akşamsefası
ÖZEL

Akşamsefası

16 Ağustos 1997 Cumartesi.. Sayı: 301.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeM

KRONİK HASTALIĞINIZ

BİR BAŞKADIR BENİM MEMLEKETİMİN FELAKETİ

Geçtiğimiz hafta ülkemize dört-beş gün üst üste yağmur yağdı. Aralıksız ve biraz da çok yağdı. Alıştığımız manzaralar; yüzlerce evi, işyerini, fabrikayı sular bastı. Pek çok şehri seller götürdü. Hayat durdu, felç oldu. İnsanlar boğuldu, yaşamını yitirdi, yıldırım düşmesi sonucu kavruldu. İstanbul'un metropol değil, mega bir köy alt yapısına sahip olduğu anlaşıldı. Devlet seyirci, belediyeler ise acizdi. Dünyanın diğer coğrafyalarında da benzer felaketlere rastlanıyordu. Gelişmiş ülkelerde ortalığı kasıp kavuran hortumlar fırtınalar, sel baskınları bile bir iki çatı uçmasıyla geçiştiriliyordu. Ancak biz mütevazi yaz yağmurunda dahi dünyanın 25 ülkesinden büyük İstanbul'da sellere ölü verdik. Benzer ölümler Anadolu'nun pek çok kentinde de görüldü. Yetersiz kanalizasyon, dere yataklarının ortasına kurulan evler ve fabrikalar ve hızla büyüyen nüfus... Peki yetkili ve ilgililerin hiç mi günahı yoktu..

Akşamsefası

ENİŞTE TEBRİK EDERİM SENİ... ASLAN GİBİ ERKEK YİĞEN VERDİNİZ BANA... BİRAZ BÜYÜSÜN, AÇIK TRİBÜNÜN MASKOTU YAPICAM ONU!..
HAKİKATEN OĞLAN DAYIYA BENZER DERLER. ŞURDAN GÜZEL Bİ KIZ ÇOCUĞU İLE DEĞİŞTİRSEM Mİ ACABA ?!
KOR YILMAZ

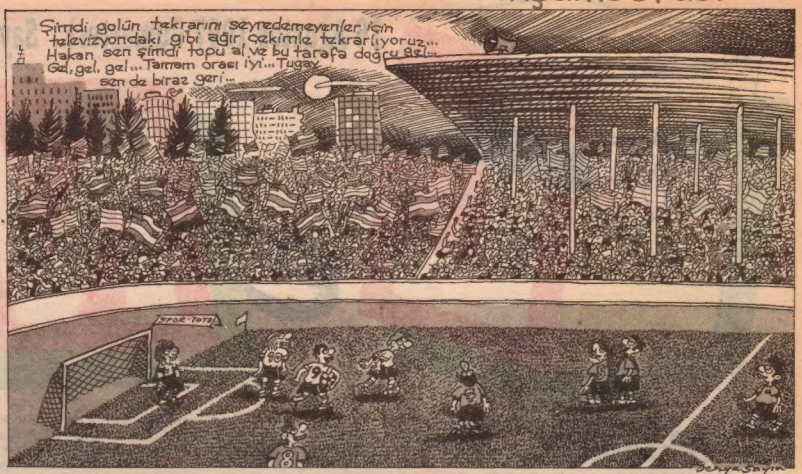
Şimdi golün tekrarını seyredemeyenler için televizyondaki gibi ağır çekimle tekrarlıyoruz... Hakan sen şimdi topu al ve bu tarafa doğru gel... Gel, gel, gel... Tamam orası iyi... Tugay, sen de biraz geri...
SPOR-TOTO
Deniya Sayın

İŞGAL EVİ
İŞGAL EVİMDEN ÇIKIN, İNGİLTERE'DEN PUNK OĞLUM GELİCEK!..
HACI HACI, SAKALINDAN UTANI N'APARIZ ÇOLUK ÇOCUK SOKAKTA?!
DUKA FILM
BERKİN ATAYHAN

HORASAN HAYVANAT BAHÇESİ
FEYZİ

YANLIŞ BELLEMİŞSİNİZ, İYİ İÇERİM BEN!.. ROL İCABI, REKLAM İCABI ONLAR. HADİ VURALIM!..
VAAY!.. BRAND HILL ABİME BAK BEE!.. ABİ BİZ SENİ GİPRAYT İÇİYO BİLİYODUK AMA, MAŞALLAH İYİ GİDİYOSUN HAA!..
HELAL OLSUN ABİME, HADİ ABİ SAĞLIĞINA SIHATINE... TIK TIK...
KLİK
GÜRCAN YURT

BARBİİİ! GEL KIIIZ... KÖROLMIYASICA!
DUR GELİYOM ANAA!..
TİFUK GÜRGENÇ

Kültür Bakanı Salim ve sanat için doğanlar.. G. Yurt - K. Yılmaz
ŞİMDİ YANLIŞ DUYMADIM DİMİ?.. KASIMPAŞA DEDİN, DOLAPDERE DEDİN, ANDIRGRAND VARİ FİLM ÇEKİCEM DEDİN DİMİ?.. ŞİMDİ SANA ÇOK GÜZEL ÖDENEK YAPICAM... VE ONUNLA ÇOK ŞAHANE TESİSAT KURACAKSIN AMA, SEN MOTOR DİYEMEDEN DONUNU ALIRLAR... MALZEMELERİ DE HURDACILAR ÇARŞISINDAN TOPLARIZ SONRA...
EFENDİM LÜMPEN KÜLTÜRÜNÜ İYİ İRDELEMİŞ BİRİ OLARAK...
BAK HALA!.. DONUNU ALIRLAR DİYORUM... ANLAMIYO MUSUN?
NO FUTURE

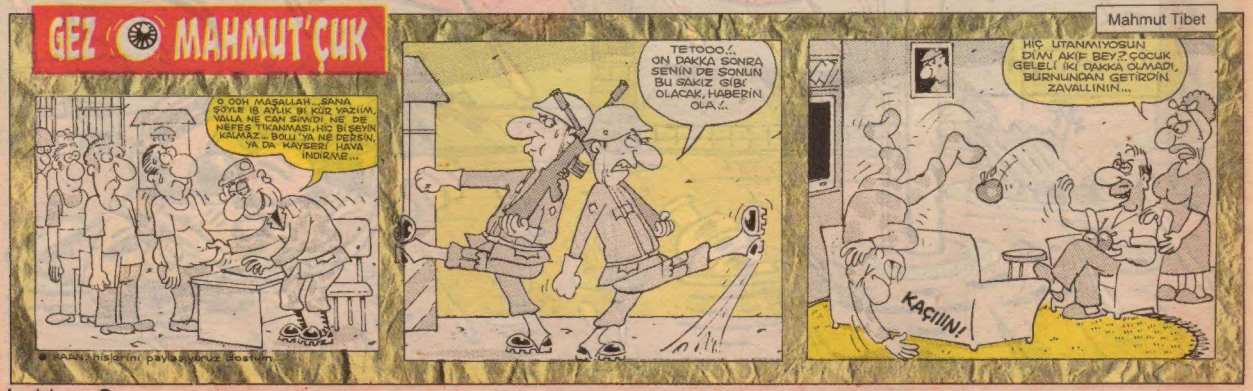
GEZ MAHMUT'ÇUK
Mahmut Tibet
O OOH MAŞALLAH... SANA ŞÖYLE 18 AYLIK Bİ KÜR YAZIİM, VALLA NE CAN SIMDI NE DE NEFES TIKANMASI, HİÇ BİŞEYİN KALMAZ... BOLU'YA NE DERSİN, YA DA KAYSERİ HAVA İNDİRME...
TETOOO!.. ON DAKKA SONRA SENİN DE SONUN BU SAKIZ GİBİ OLACAK, HABERİN OLA!..
HİÇ UTANMIYOSUN DİMİ AKİF BEY?.. ÇOCUK GELELİ İKİ DAKKA OLMADI, BURNUNDAN GETİRDİN ZAVALLININ...
KAÇIIIN!
KAAN, hislerini paylaşıyoruz dostum.

LeMan

Trafik canavarının 6 aylık bilançosu; 2161 ölü 40 trilyon zarar.

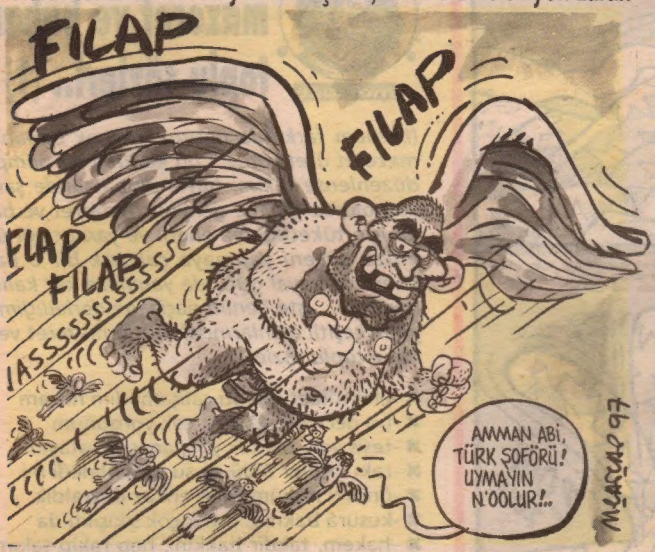

Hükümet Kasım ayında OHAL'i kaldırmayı düşünüyor. Sayıları 90 bini bulan köy korucuları orman korucusu olacak.

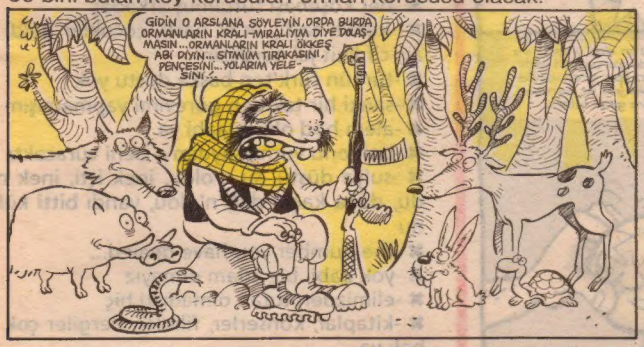

Susurluk çetesi davasının önemli kanıtlarından biri olması beklenen kayıp silahlara ilişkin "Kaybolan 3-5 silahın lafı mı olur" dedi.

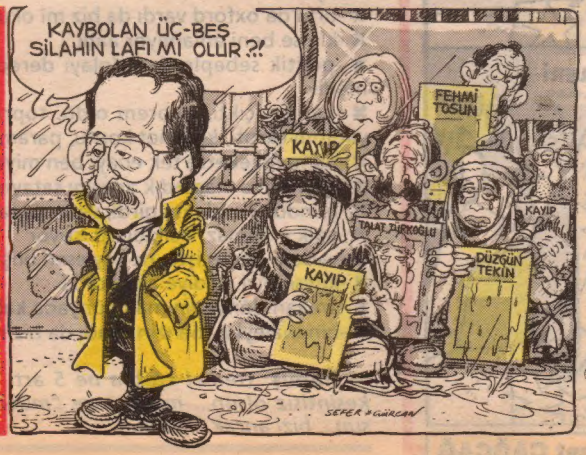

Erbakan, alt yapı eksikliğinden kaynaklanan sel felaketini kesintisiz eğitim, ezan genelgesi ve buna bağlı olarak da hükümete karşı tanrının gazabı olarak yorumladı.

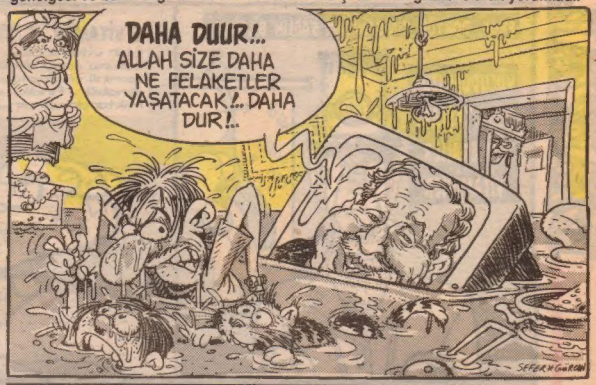

Dört kişilik ailenin yoksulluk sınırı 100 milyon. Dört kişilik ailenin zenginlik sınırı ABD'de oteller, gayrimenkuller, Türkiye'de yatlar, yalılar,çiftlikler ve milyarlarca dolar.

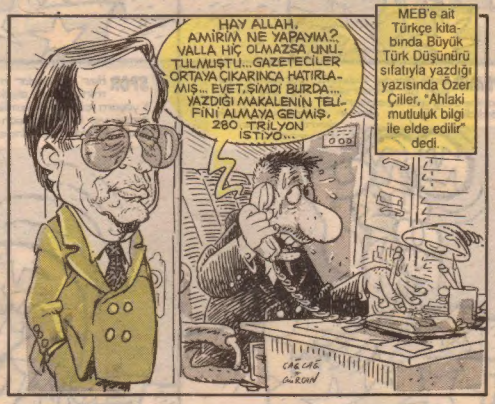

Devlet Bakanı Refaiddin Şahin, Emlankbank'ın 250 trilyonunun buharlaştığını söyledi.

Hasan Celal Güzel
Sağa dön, ileri marş, geriye dön, yerinde saaay
•••
Abdurrahman Dilipak
Dilib..k islamcı entel
•••
Meral Akşener
Oral Akşener
•••
Özer Çiller
Büyük Türk düşünürü, müşürünü
•••
Emlakbank
Yemlikbank, Oltakbank, Patlakbank vs...
•••
Türk Telekom
İnternet'i haraca bağlayan, kablolu tv sansürcüsü süfiler
•••
Erbakan
Gazı alınmış gazoz
•••
BBP
İmam Hatipler için 1 dakika karanlık eylemi aracısı
•••
Ünal Yaltır
Bankakurdu
•••
Bülent Berkarda
Karanlık akademisyen
•••
Can Ataklı
"Bizim zamanımızda legolar yoktu", promosyon yazarı da yoktu
•••
R.Tayyip Erdoğan
Kombassan kıyakçısı, sel sefili
•••
Veli Demir
Pisuar düşmanı, uyduruk günahçı
•••
Liz Taylor
Elmasımı köpek yedi
•••
Lina yağmuru
Sel baskınlarının müsebbibi

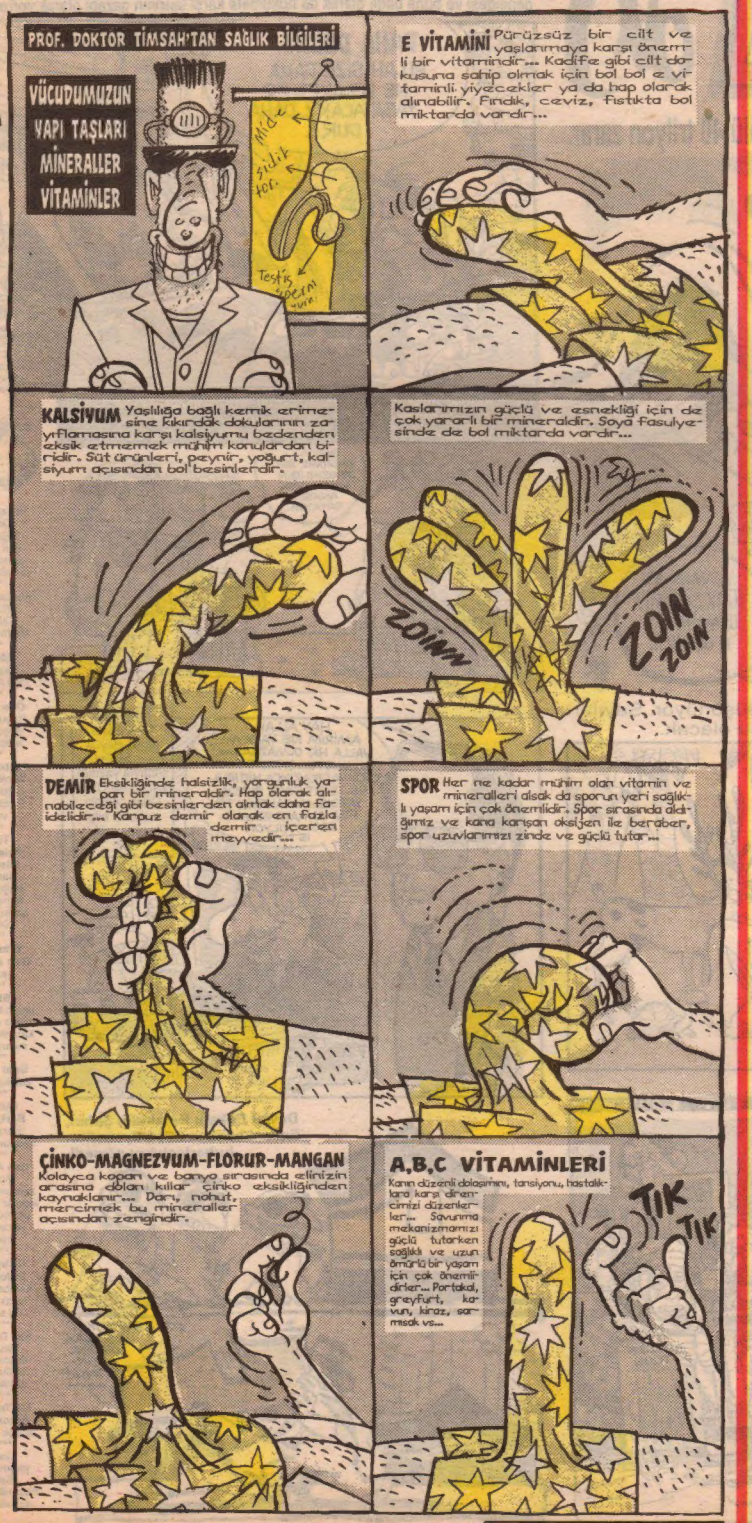

Mehmet ÇAĞÇAĞ
tripanazomi@superonline.com

TEMCİT PİLAVI

mazeret ve bahane toplu sözleri.. (1)

(bilmem farkında mısınız, ne çok bahane ve mazeret üretiyoruz... bu konuda bir olimpiyat düzenlense takım, hatta ulus halinde şampiyon oluruz gibime geliyor... mazeret ve bahane için tükettiğimiz enerji ve yaratıcılığı üstümüze düşeni yapmaya çalışsak bir o kadar enerji ve hayal gücü de yanımıza kâr kalır sanıyorum... İşte benim naçizane derlediğim hayatın çeşitli alanlarındaki türlü mazeret ve bahane toplu sözleri)

- -elektrikler kesikti çalışamadım hocam
- -bu gece olmaz bey, çok yorgunum
- -tesis yok, olanak yok, anasını satayım
- -rakı içenler öldü de su içen ölmedi mi
- -önceki hükümetten enkaz devraldık
- -kusura bakma, trafik çok sıkışıktı da
- -hakem, takdir hakkını, hep rakip takım lehine kullandı
- -her köşebaşı tutulmuş arkadaş
- -kahve taştı, ocak battı, çocuklar geldi ayy ay, cif likit jel nerdesin
- -türkün türk'ten başka dostu yok
- -sanki bir tek ben görevimi yapmamışım
- -alem hod olmuş aabi ya
- -ben onu vurmasaydım o beni vuracaktı
- -su'ya düştü, su n'oldu, inek içti, inek n'oldu, dağa kaçtı, dağ n'oldu, yandı bitti kül oldu
- -the number you have dealed...
- -yok aabi, biz adam olmayız
- -elimizden tutan olmadı ki hiç
- -kitaplar, konserler, filmler, dergiler çok pahalı ya
- -urfa'da oxford vardı da biz mi okumadık
- -kimse beni anlamıyor aabi
- -politik sebeplerden dolayı dereceye giremedik
- -yangın çıktı, deprem oldu, toprak kaydı, yıldırım çarptı, kıyamet koptu, param yoktu
- -bu memlekette tek enayi ben miyim lan
- -iyi motive olamadık anasını satayım
- -gündüz çuvala mı girdi, yarın yaparsın
- -halk anlamaz, halk bunu istiyor
- -vadesi yetmiş işte, ne söylesen boş
- -kimse bizi ciddiye almıyor ki
- -amaan dünyanın malı dünyada kalır
- -binanaleyhn, benzin vaadı da biz mi içtik

⇨ ***hamiş:*** *(temel eğitim ne 5 artı 3, ne de kesintisiz olsun... mümkünse "müebbet" olsun... bizi ancak o paklar)*

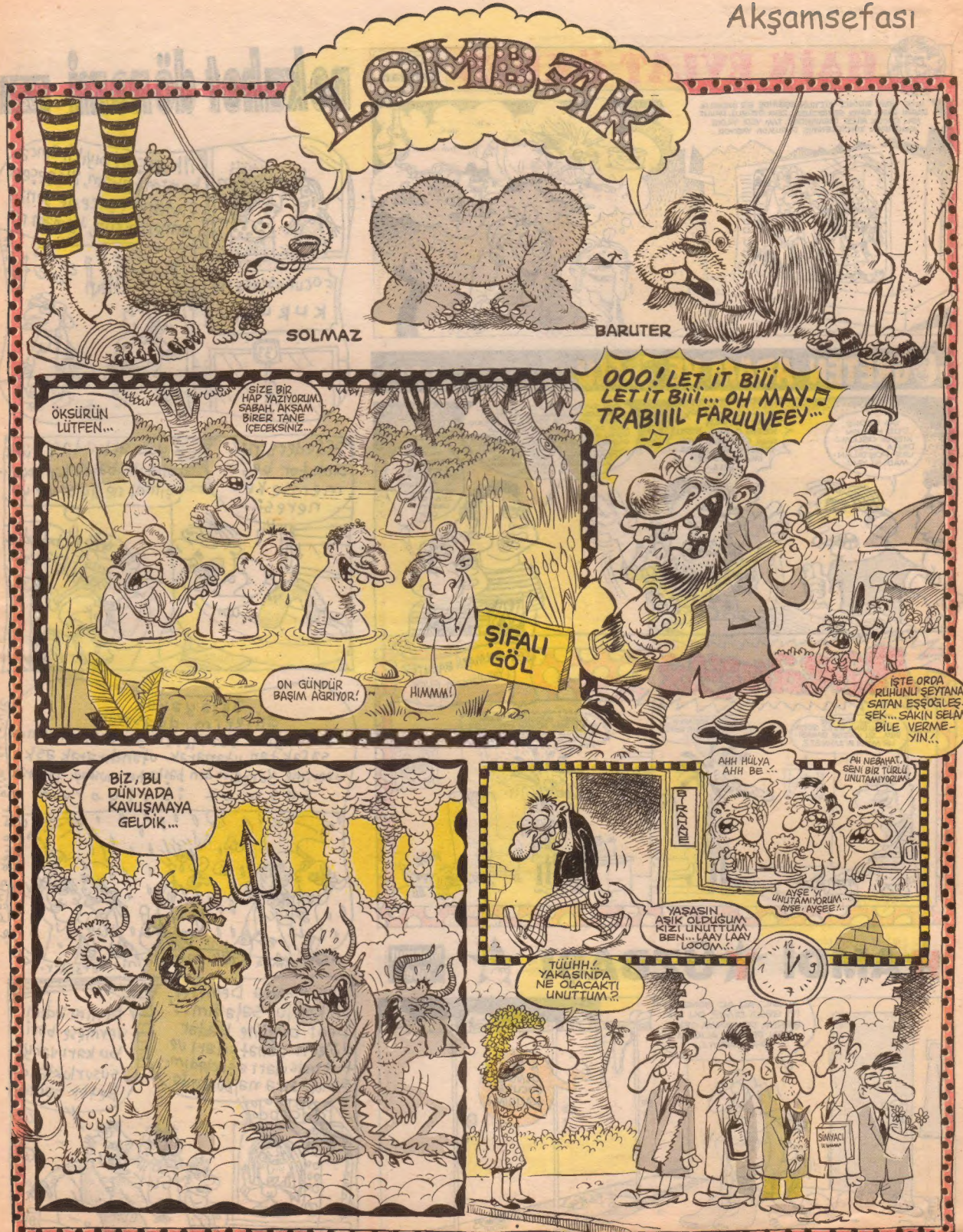
LOMBAK
SOLMAZ
BARUTER
ÖKSÜRÜN LÜTFEN...
SİZE BİR HAP YAZIYORUM. SABAH, AKŞAM BİRER TANE İÇECEKSİNİZ...
ON GÜNDÜR BAŞIM AĞRIYOR!
HIMMM!
ŞİFALI GÖL
OOO! LET IT BIII LET IT BIII... OH MAY♫ TRABIIIL FARUUVEEY... ♫
İŞTE ORDA RUHUNU ŞEYTANA SATAN EŞŞOĞLEŞEK... SAKIN SELAM BİLE VERMEYİN...
BİZ, BU DÜNYADA KAVUŞMAYA GELDİK...
AHH HÜLYA AHH BE...
AH NEBAHAT, SENİ BİR TÜRLÜ UNUTAMIYORUM...
AYŞE'Yİ UNUTAMIYORUM... AYŞE.. AYŞEE!..
YAŞASIN AŞIK OLDUĞUM KIZI UNUTTUM BEN... LAAY LAAY LOOOM...
TÜÜHH!.. YAKASINDA NE OLACAKTI UNUTTUM?
SİNYAC!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

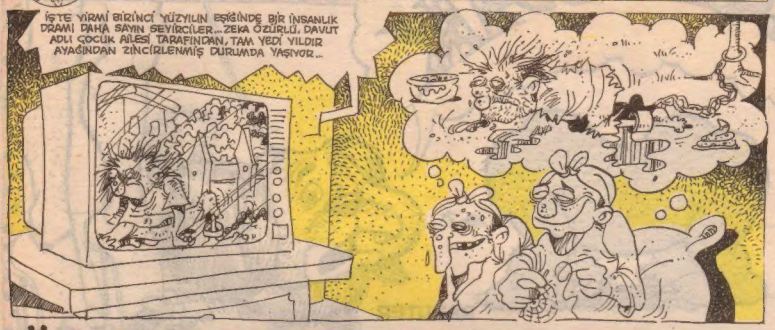

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

Paranoya

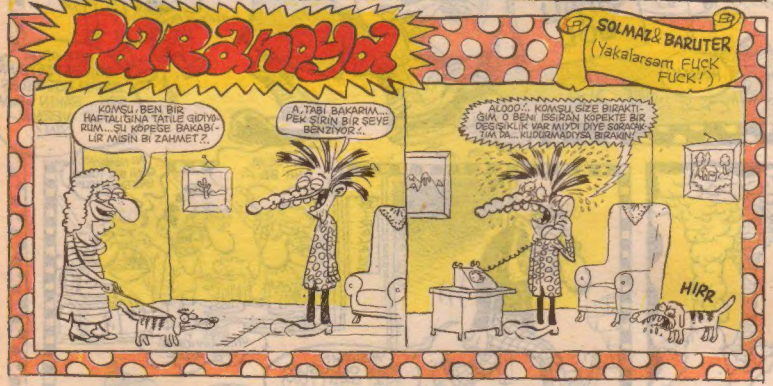

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

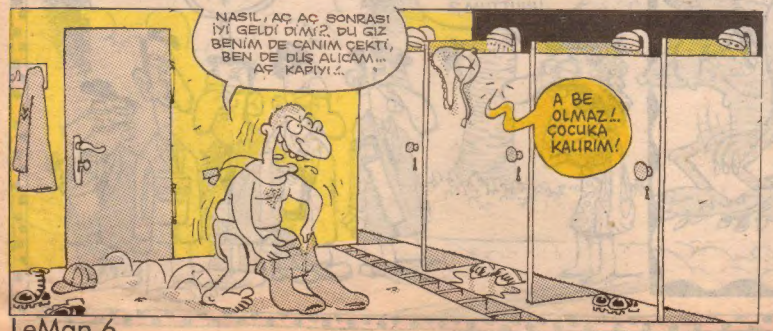

nekahet dönemi

met üst

ağlayarak
dillerim dolaşarak
yumruğum çözülerek gecenin karşısında
şafaktan utanarak utandırarak aşkı
üzerime yürüyenimden başka her muskayı takarak
susmak istiyorum

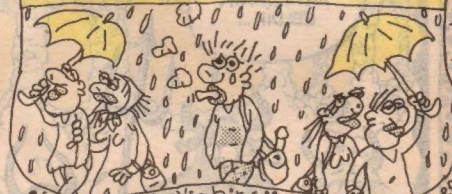

•şair işmek özelin bir şiirinin tersidir.. bence böyle daha bir şiir.. sevgiyle

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

YAŞAM, ACI İPLİKLERİYLE DRAMLAR ÖREN BİR ÖRÜMCEK ANADIR "Gezgin trafiktan devam"

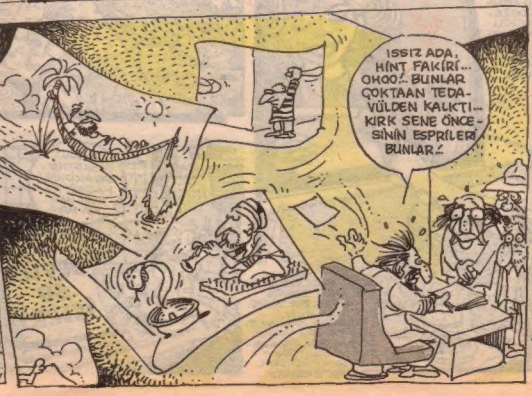

Esas Oğlan!.. Ne buyaa!..

Akşamsefası

Derya Kuzuları

D e r y a s a y ı n

Borsacılar ölür borsa sürer:

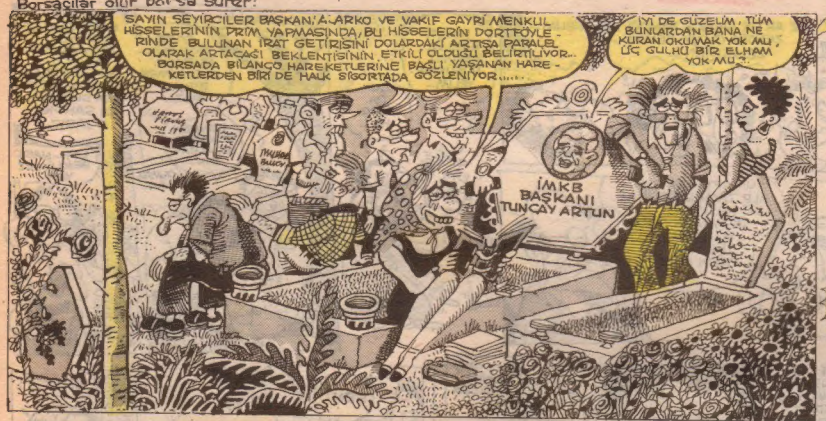

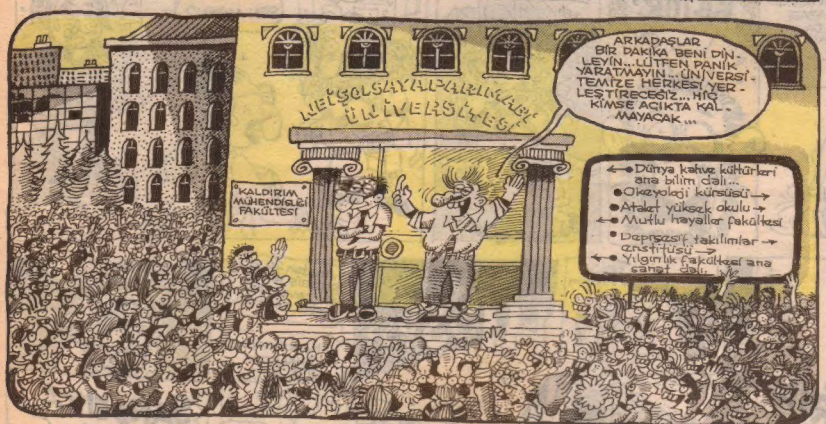

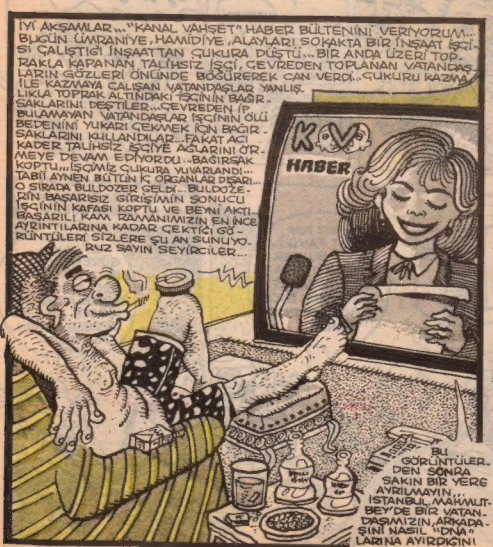

Bayır Gülü

Feyhan Güver

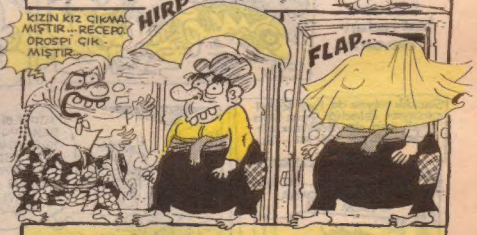

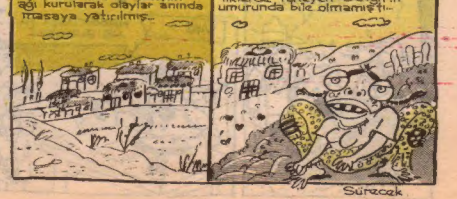

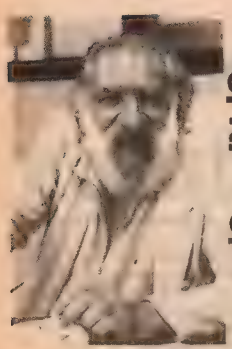

Türk olmak zor da hoca olmak kolay mı?

Mehmet Yılmaz arkadaşımız, "Radikal" gazetesinin arka sayfasında *"Türk Olmak Kolay Değil"* başlıklı bir yazı yazmış.

Yazıyı tek suçları YÖK'ü protesto etmek olan ve yaşları 20-25 arasında 15 gencin 4'er yıl hapis cezasına çarptırılma olayına denk düşüyor.

Haklı olarak "Türk olmak kolay değil" atasözünü kullanıyor.

Yalnız bu atasözünün kaynağı yanlış. Bu atasözünü Haluk Hoca soyadıyla Şahin'in kitabına kamanco ediyor.

Oysa, bu benim daha 1974 sonunda Haluk Şahin'e anlattığım bir olaydan kaynaklanmaktadır.

Murat Belge ile o zaman Hoca olmayan Haluk Şahin bizim Kanlıca'daki eve teşrif etti. Yeni tanıdığım bu arkadaşın da katıldığı sohbette başımdan geçen bir olayı anlattım. Olay şu:

1940 yılında, bir kış sabahı karlı yollardan Atatürk Lisesi'ne gitmek üzere çantamı toplamış, merdivenlerden inecektim ki, kapı çalındı, kapıyı açtım, yaşlıca, ecnebi olduğu kırık Türkçesi'nden anlaşılan bir zat çıktı karşıma.

Ben, profesör Hirsch'im, dedi. Ben babamın geç gelip yattığını söylediğimde, "Ekselans'a konuşacağıişin çok hayati ehemmiyet taşıdığını belirtmesi üzerine, ben de babamın yatak odasının kapısına ısrarla vurarak uyandırdım.

Bu arada ben profesörü zaten içeri almış, koltuğa oturtmuş, odun sobasını da ateşlemiştim.

Babam sabahlığıyla yüzünü yıkayıp, salona geldi, profesör Hirsch'i sade el sıkarak değil öperek buyur etti.

Bana da iki kahve yap bize lan, dedi. Ben içeri girdim. Kahveyi getirdiğimde, profesör büyük heyecanla derdini anlatıyordu.

Ekselans bey, sizin yardiminizlen Türk vatandaşı oldum, ama, dün para almaya gittiğimde, bana otuzbin lira verdiler. Benim ev kira. Otuzbin lira, ben şindi bunla nasıl burada yaşarım.

Hasan Âli kahkahasını bastı ve lafı bastırdı: *"TÜRK OLMASINI KOLAY MI SANDIN, HERR PROFESÖR"*

Bunun üzerine profesör de dahil her birimiz kıkırdadık. Bu olayın üzerinedir ki, Nazilerden kaçıp Türkiye'ye sığınmış Musevi ve Demokrat bilim adamlarının Türk yurttaşlığına geçtiklerinde alacağı paranın yabancı oluşlarına denkleştirilmesi yolundaki yasa Hasan Âli tarafından ivedilikle çıkarıldı.

Bu yasaya da PROFESÖR HIRSCH YASASI adı takıldı.Şimdi soruyorum size:

Türk olmak kolay değil de, Hacı-Hoca olmak kolay mı?

CAN YÜCEL

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

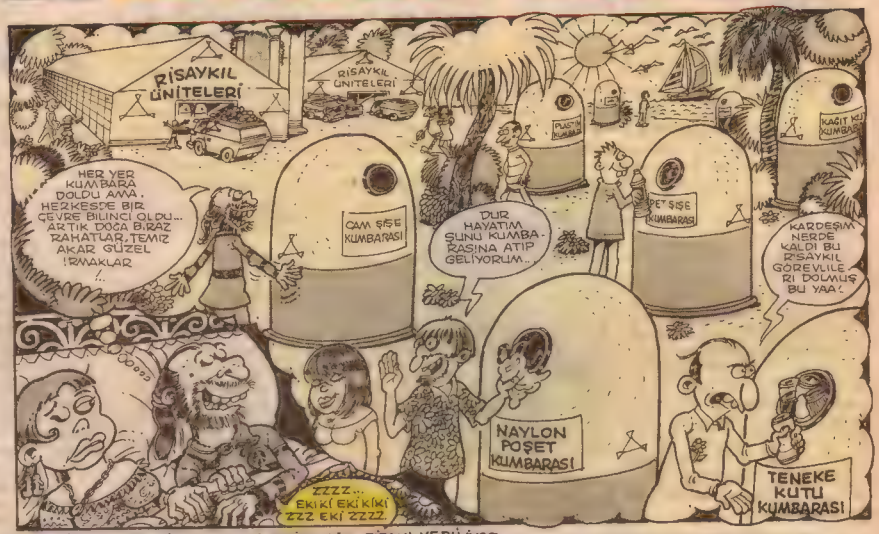

BAZI NİKAHLARDA, NİKAH ŞEKERİ YERİNE AĞAÇ FİDANI VERİLİYOR..

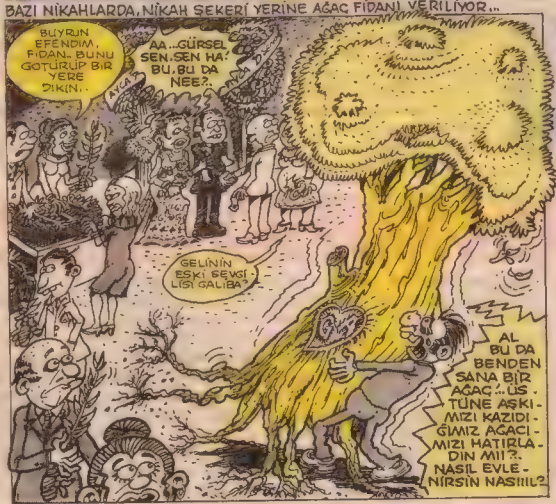

DUMUR DETAYLARI

✖ Birkaç hafta once bir 6'lı Ganyan Bayii'nin hemen bitişiğindeki bir kahvehanede oturmuş çay içiyordum. Bir ara kahvehanenin telefonu çaldı ve çaycı telefonu açtı. Çaycı telefondaki kişinin sorusuna **"Çıktılar ağbi, sana doğru geliyorlar."** diye yanıt verdi. Karşı taraf kendisine gelecek olanların ne zaman yola çıktığını sormuş olacak ki, çaycı beni dumura uğratan o cevabı verdi: **"Çok olmadı ağbi, daha son ayak koşulmamıştı."** Bu cevabın yorumunu sizler bırakıyorum.

Ufuk Tekin / İstanbul

✖ Bostancı-Taksim dolmşundayım. Yaşlı adam sigarasından son nefesini çekip, attıktan sonra ağzındaki son dumanı da dolmuşun içine vererek araca bindi. Cebinden, aynı yanan bir sigara görünümünde plastik bir sigara çıkarttı ve Taksim'e gelene kadar, ağzındaki plastik sigarasından çekti durdu. Dolmuş Taksim'de durur durmaz gerçek sigarasını yaktı ve dolmuştan indi.

Yılmaz Apak / İstanbul

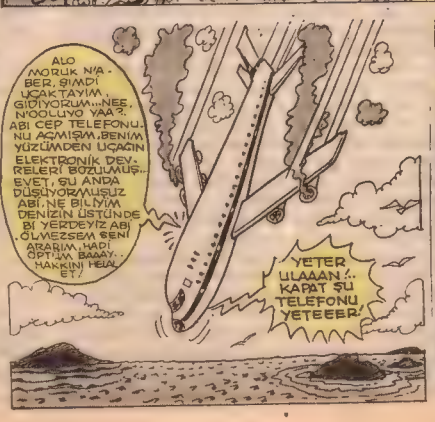

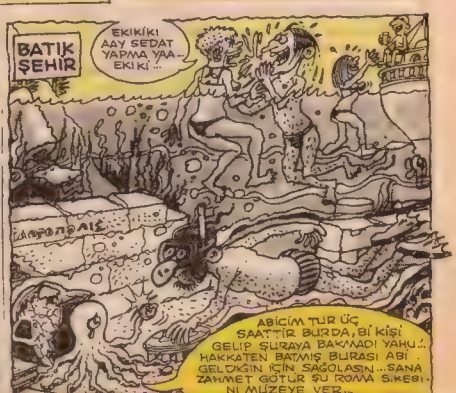

Lego niçin önemli?

BİZİM çocukluğumuzda Lego Türkiye'de pek yoktu. Keşke öyle olsaydı. Lego sadece bir oyuncak değil, çocukların yaratıcılığını geliştiren, sonuçları bilimsel olarak kanıtlanmış dünyanın en değerli eğitim araçlarından biri. 6'da

LEGO'NUN ÖNEMİ...

Bizim çocukluğumuzda Lego benzeri oyunlar yoktu. En modern oyuncağımız annemin hamurdan yaptığı adamlardı. Komşumuzun oğluyla hamurdan adamlarımızla oynar, karnımız acıkınca da kuyruksokumu kısımlarına salça sürer yerdik. Ben o zamanlar Türk salçasından şiddetle nefret ederdim. Keşke Amerikan usulü ketçap olsa da yesek derdim.

Birgün dedem Kepetto (Gerçek ismi Kamil'di. Fakat ben ona Kepetto derdim) Bana tahtadan oyma kukla yapmıştı. Yanlış hatırlamıyorsam yalan söyledikçe bu kuklanın burnu uzuyordu. Önceleri sevmeme rağmen zaman geçtikçe bu karaktersiz kuklaya gıcık kapmaya başlamıştım. Sonunda dayanamadım ve üzerine benzin döküp yaktım. Dedem Kepetto, "Oğlum Can, niye fakiri yaktın? Bir süre sonra hislenip, civan gibi delikanlı olucaktı" felan demişti.

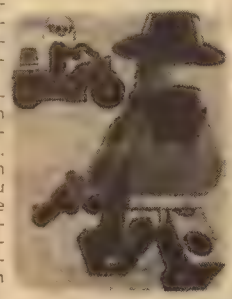

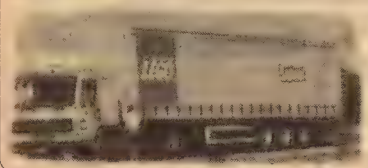

Lego ile tanışma

Askerlik yaşıma gelmiştim ama halen aklım fikrim oyundaydı. O sıralar babam, kardeşim Cem'e altı tane plastik şaşı ördek almıştı. Ördeklerin kafasındaki minik düğmeyi ısırınca zavallılar canhavliyle "Heyyo heyyo hey" diye çığlık atıp, dans etmeye başlıyorlardı. Ben sık sık kardeşimden zorla plastik ördekler alıp, kömürlükte oynuyordum. Fakat bunlar beni kesinlikle kesmiyordu. Bir gün kömürlükte ördeklerle oynarken yakalanınca olanlar oldu. Babam beni kenara çekip uzun uzadıya konuştuktan sonra cebime para koyup benim geniş camekanları olan hoş bir yere götürdü. İçeri girer girmez vücudumun titrediğini hissetmiştim. Pazarlığın ardından tüm cesaretimi toplayıp, kendimi odaya attım.

Bugün hatırlıyorum da "Havali Lego hanım" aldığı paranın hakkını vermiş ve beni süper rahatlatmıştı hani.

Lego sadece oyuncak değil. Hele bir artsın.

Şaka bir yana bizim ancak 60'lı yıllarda tanıştığımız Lego aslında yüzyıllar önce dünyada tanınıp yaygınlaşmış. Meşhur Truva atının tahtadan değil Lego'dan yapılma olduğu konusunda birçok ünlü tarihçi hemfikir. Dev Titanik Transatlantiği de Lego'dan yapılma olduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım.

Yani Lego basit bir oyundan öte yaratıcılığı coşturan olağanüstü birşey. Anneler, babalar sizlere garanti veriyorum bu harika şeyleri çocuklarınızın elinden kapabilmek için aranızda dehşet mücadeleler vereceksiniz. Hele bir tiraj, pardon Legolar artsın asıl şenliği neşeyi o zaman yaşayacaksınız. Dev şekiller (duvarlar) yapıp, bizi okudukça kafanızı kafanızı vuracaksınız.

MESUT CEYLAN

250 TRİLYON

Devlet Bakanı Refaiddin Şahin, Emlakbank'tan 250 trilyon liranın uçtuğunu açıkladı. Ve gözler, dünyanın müşterileri intihar eden tek genel müdürü, ünlü Beşiktaslı Aydın Ayaydın'a çevrildi. Yetimlerin ve dulların evsahibi olması için kurulan Emlakbankası, Civan ve Şemiler gibi cumhuriyet tarihinin en büyük skandallarına sebep olmuştu. Aydın Ayaydın donemi için daha büyük bir skandal gündeme geliyor. Çünkü Refaiddin Şahin açıklamasında, "bu ihanettir", "vatan hainliğidir" gibi sert cümleler kullanıyor.

Bilindiği üzere Aydın Ayaydın, Türk basınına tarihinin en büyük reklamlarını vererek, tüm basını susturmuş, hakkında tek bir kuskulu, kötü yazı yazılmasını engellememiş ve hatta, kahraman bir burokrat gibi Besiktaş'ta yoneticiliğe baslamış, üstüne cilası bir de neredeyse TELEVOLE güzeli seçilecek kadar spor programlarında görünmeye baslamıştır.

Dovuzzedeler intihar ustüne intihar ederken, tek bir gazetemiz olaya eğilmemis, hatta, Aydın Ayaydın'a gazetelerinde büyük iktisadi analizler yapması için köşeler tahsis edilmisti. Aydın Ayaydın, kısa zamanda, reklam zengini ettiği basın tarafından, başarılı bir bürokrat, Türkiye'ye çağ atlattıran büyük devlet adamı gözüyle, ihtimamla ağırlanmış, kendisinden övgüyle sözedilmiştir

Oysa, Leman Dergisi, dövizzedelerin çığlıklarını duydukça, basına verilen akılalmaz Emlakbank reklamları gördükçe, çılgına donup yıllarca yazdı, çızdı ve bize bunlar solcu "Türkiye'nin kalkınmasını istemiyorlar" suçlaması yapıldı. Oysa şimdi, vatan hainliği ve ihanet cümlelerini kullanan devlet bakanı Refaiddin Şahin!

Bakalım bu dosya da hasır altı edilecek mi? Bakalım, Aydın Ayaydın'ı reklamlarıyla pişirdiği medyası ne kadar koruyacak!

Yoksa, Aydın Ayaydın'ı, dövizzedelerin ahı tutacak mı? Yoksulların, yetimlerin parasını, tam ikiyüzelli trilyonu iç edenlerin hapislere tıkıldığını bu ülkenin sahipsiz, sıradan insanları göremeyecek mi?

TOPLAMA KAMPININ UMUTSUZ OYUNCULARI

Zihinlerde kurulmuş bir toplumun zoraki ve umutsuz oyuncularını anlatmak istiyorum size... Kendilerini mutlak doğrunun, hakikatin sahibi sayan seçkinler, yöneticiler masa başında, kimbilir belki de büyük bir içtenlikle zihinlerindeki en ideal modeli, en ideal rolleri kimi-kez özendirerek, ama çoğu zaman zorla dayatmışlar toplama kampına çevirdikleri bu topluma...

İnsanlar kimi kez inanarak, özenerek, çoğu kez de baskıdan çekinerek ve yılarak bu rollere, bu modele uydurmaya çalışmışlar kendilerini.

Birçoğu, bu zihinlerde kurgulanmış, kurgulanıp kendilerine dayatılan ve özendirilen kişiliğe öylesine kaptırmış ki bir süre sonra aslında kim olduğunu ve kim olmak istediğini yitirmiş belleğinde...

Ne olduğunu unutup yitirmenin acısını biraz olsun unutabilmek için yeni rolleriyle toplumsal sahneye çıkıp bu halıyle kendilerini kanıtlamalarına bile izin verilmiş toplama kampının insanlarına...

Rollerini iyi ezberlediklerini bile bile hakkıyla sahneye çıkıp gösterememişler.

Komünizmi, islamı, liberalizmi oynayacak oyuncuları bile gerektiğinden uzun kalırlar diye kendi içlerinden, üzerlerinde rahatlıkla oynate kurabilecekleri kişiler arasından seçmişler...

Kendilerine güvenip rol verilmeyen, üzerlerine giydikleri dar, ilgreti elbiselerle sahne gerisinde bekleyenlerin yüreklerini en çok sızlatan anlar geçmişte nasıl biri olduklarını içlerinden geçirdikleri anlar olmuştur şüphesiz. Hem insanlara istemedikleri rolleri özendirerek ve seçeneksiz bırakarak dayatan, insanlar bu rolleri ezberleyip sahneye çıkmaya hazırlandıklarında, **hayır sen daha hazır değilsin, hem senin ne yapacağın belli olmaz,** diyerek onu ömür boyunca sahne gerisinde tutmanın sonucunda toplum kendine güvensiz, isteksiz ve umutsuz oyuncuların toplama kampı haline gelmiş...

Toplama kampının kapısında bekleyen eli silahlı nöbetçilerin görevi şimdiye dek hiç değişmemiş: Kendilerine dayatılan rolleri, üzerlerindeki yanlış, dar, ilgreti komik kostümlerine isyan edip toplama kampından kaçmak isteyenleri hemen orada etkisiz hale getirmek ya da yoketmek...

Ayrıca bu toplam kampında rollerini benimsemekte ve ezberlemekte zorlananlara günboyu işkence, baskı ve angaryalar hiç durmamaktadır zaten...

Bazen, hiç beklenmedik anlarda bu kendisine dayatılan rolü benimsemeden önce nasıl biri olduğunu, hatta nasıl biri olacağı, olması gerektiğini hatırlayan birileri çıkar ortaya. Böyle insanlar çok kısa bir zaman da olsa toplama kampında garip bir sevinç ve umut dalgası yaratır... Ama dedim ya çok kısa sürer bu sevinç ve umut dalgası...

Çünkü yöneticiler anında bu kişiyi önce gerçekdışı, sonra da yasadışı ilan ederler. Ve bunu öylesine etkin yöntemlerle ve zorbalıkla yaparlar ki bir süre sonra kendisinin geçmişte nasıl biri olduğunu ve nasıl biri olacağını hatırlayan kişi bile artık kendisini yeniden unutmaya, hatırladığı kişiliğin bir düşten, bir sanıdan ibaret olduğuna inanır artık. Zaten ikna ve baskı yönteminin zorbalığı iradesini felce uğratmıştır...

Toplama kampının insanı geçmişle nasıl biri olduğunu hatırladığı anlar onu derin bir sızıyla yokladığında aslında iki yolu olduğunu bilir, ölümü bile göze alıp toplama kampının kurallarına isyan etmek, ya da dayatılan bu rolü benimsiyormuş, hatta bu rolü çok seviyormuş gibi yapmak. Bu rolle göze girmeye, hoşa gitmeye çalışmak... Hatta kraldan çok kralcı olup bu rolleri sorgulayıp, tartışmaya açanları tıpkı yöneticilerin yaptığı gibi aşağılamak ya da yoketmek istemek... Herkes bilir, kraldan çok kralcı olanlar kraldan en çok korkanlardır... Unutmadan, toplama kampının kapısında bekleyenlere de bu roller özendirerek ya da zorla dayatılmıştır.

Toplama kampının kapısında bekleyenler bile çok ender de olsa geçmişte nasıl biri olduklarını ve aslında nasıl biri olacaklarını hatırlayabilirler...

Toplama kampının eli silahlı bekçileri bazen, durup dururken ve hiç olmadık bir sebep yüzünden kamptan birini öldürürlerse, bilin ki öldürdükleri insan onlara geçmişteki, unutmaya çalıştıkları asıl kişiliklerini istemeden de olsa hatırlatmıştır... Ya da onlara öyle gelmiştir...

Toplama kampında insanlar çoğunlukla kendilerini sevmezler. İster rolünü çok iyi benimsiyor görünsün, ister rolünü iyi kötü sürdürmeye çalışsın insanların birçoğu kendisini değersiz ve suçlu hisseder...

Değersizlik ve suçluluk duygularını bastırabilmek için rollerini daha çok sarılırlar ama, rollerini benimsediklerine kendilerini ne kadar çok inandırsalar da bir başkasının hayatını yaşadıklarını unutmaları hiç kolay değ
nin kurgu
dan. Bir
man, yaşa
ları, hiçbi
dir aslında
biraz uzak

Bu top
nırları ölç
kim oldu
dayatılan
durmaksız

Bakınc
da hiçbir
hep eksik
bütün kur
fabrikalar,
yapılmak
lık değildi
insanların
duyduklar
ki ve inanı

En çok
pek bir iş
ce evlerin
toplama k
arzuladık
içinde olc
gelmez...
ettikleri ev
den... Top
sandıkları
sandıkları

Çünkü
kendileri s
nin düşü v

Kadın protestocuların dikkatine...

Şeriatçı gazetelerin birinde (belki de en hızlısında) Kel **"ayna"**k adında köşe hazırlayan bir zat var...

Geçen hafta **"kız"** dediler **"kadın"** çıktı, **"ayık"** dediler, **"sarhoş"** çıktı başlığı altında bir yazı kalemlediı...

Aklınca, Ankara ve Kütahya'daki protestocu kadınları eleştiriyordu. Seviyesi kendisinden beklenen duzeydeydi. Yazısı **"Şu bizim medyaya acıyorum doğrusu"** diye başlıyor ve şöyle devam ediyordu:

"**Nereye el atsalar çürük çıkıyor**... Chantal Zakari için 'cesur kız' dediler, kadın dokuz aylık evli anasının kızı çıktı.. Zuhal Sonmez'e 'cesur yürek' dediler, 'sarhoş' çıktı .. Laikliğe sahip çıkacak sağlam raporlu birini bulamayacaklar mı bizim medyatörler ..."

Köşe komşusu başyazar beyefendi de **"Bir provokatör, Bir Sarhoş ve Bir Fahişe"** başlığıyla kalemlediği yazısında beyninderi lağımı akıtmıştı .. Bu çift kışlıklı şeriatçı beylere, protestocu beğendiremiyoruz... Sız siz olun, bir daha genci eylemlen protesto ederken raporunuzu yanınızda bulundurun, kız(!) olmaya özen gosterin

Fahişe yakıştırmasına gelince

Düşünün ki, ıkı protestocu kadın fahişe, üstelik vesikaları da var

Ne yani, vesikalı diye herhangi bır durumu, gelişmeyi veya kararı eleştiremezler mi, protesto edemezler mi?

Yere göğe sığdıramadıkları partiler, fahişelerden oy istemedi mi?

Olmaz, o **hödük** namus anlayışlarıyla laiklereiher kimse bunları saldıracaklar ya

Medrese öğrencilerinin, oğlancılıklarını ve bu nedenle çıkmış isyanları **Leman** dergisinde **Nihat Genç** yazdı

Biz sızın cinsel tercihlerinize karışıyor muyuz, bın çıksa dese ki, **"bu yürüyenlerin hepsi oğlancı"** o zaman ne yapacaksınız, statukonun utangoç bekçileri, apışarasından medet uman mazlumlar

Bir söz de plazamedyasına, bir protestocunun kadın olması sızı niye bu kadar utandırıyor anlaşılır gibi değil .. **Yoksa sizin hayallerinizi de bakire kadınlar mı süslüyor?**

Leman Arşiv Kurt'u

Gît ve Öküz'ün Ağustos sayıları bayilerde...

Türkiye'nin gelmiş geçmiş en çok satan kültür ve edebiyat dergisi

dır yine de. Toplumu kuran yöneticilerdiği sanrısal bir kişiliği savunurlar durmaşkasının yapay düşüdürler sonuçta. Zalıkları mekan, yaptıkları ya da yapamadıkşey gerçek anlamda kendilerine ait değil-

Bir yaşam dublörü gibi oynayışlarını hep an kayıtsızca seyrederler...

ama kampındaki o derin ve bir türlü sılemeyen boşvermişliğin kökeni, aslında ları unutturulan insanların kendilerine kurgusal bir kişiliği yaşamalarındandır n...

zaten hemen görülür. Toplama kampıney tam yapılmamıştır, herşey, her zaman alır. Sağlıktan, eğitime, yargıdan, ulaşıma mlar ve işler yarım kalmıştır... Sokaklar, evler, köprüler, herşey ama herşey birgün zere yarım bırakılmıştır. Aslında tembel bu. Garip, tarifi güç bir umutsuzluk ve kurgusal kişiliklerine, oynadıkları rollerine bilinçdışı ve haklı bir isyan, haklı bir tepsizliktir...

bu yüzden toplama kampında insanlar vapmadan hemen yorulurlar ve bir an önce gitmeyi arzularlar. Evlerine gidince de ampına dönmeyi... Çünkü dönmeyi çok arı evlerinin aslında toplama kampının uğunu anlarlar her akşam, evlerine gelir şteyken toplama kampının dışında hayalerini özlemeyi daha çok severler bu yuzlama kampındaki insanlar kendi ülkeleri ülkede ülkesiz kalmışlardır. Kendi ülkeleri ülkede kimliksiz kalmışlardır...

gerçek bir ülke ne olup ne olmadıklarını aptayan, ne olup ne olmadıkları kendilerie eseri olan insanlardan yapılır...

Böylece bu toplama kampında neden iyi oyuncular yetişmediği şimdi daha iyi anlaşılır. Çünkü yaygın bir kuraldır; günlük hayatında rol yapan, üstelik istemeye istemeye rol yapan ve kendilerine durmaksızın daha uygun, daha kullanışlı roller arayanlar sahneye ya da kameranın önüne çıktıklarında inandırıcı olamaz, günluk hayattaki rollerinden kurtulamazlar...

Çünkü başarılı oyuncular, günluk hayatta kendilerine ozendirerek ya da zorla bir rol dayatılmayan, günluk hayatlarında kendileri olan insanlardır... Toplama kampının insanları ise günlük hayatın yorgün, kendisini bir türlü sevemeyen ve umutsuz oyuncularıdır...

Aslında kim olduklarını ve nasıl biri olmaları gerektiğini unutmaya çalışan...'

** **Yayınevlerine: Kitap fiyatlarına sürekli zam yaparak korsan kitapçılığı siz teşvik ediyorsunuz!***

** **Haşim Şahin.** Aşkım, Ulkem Bitmez Benim. Doruk yay.*

** **Haydar Işık.** Tahliye Edilmiş Duygular. Joker Yay*

** **Katılım Gazetesi.** Harikzede. Gürsoy sk. 0416 216 14 31. Adıyaman.*

** **Özbulancak Gazetesi.***

** **Şiir Dostları Kadıköy Toplumsal Araştırmalar Vakfı.** Ali Suavi sk. Bahariye - Kadıköy / İstanbul. No.9, Tel/Faks: 02126 346 53 33 adresine şiirlerinizi gönderebilirsiniz. Yeni bir şiir dergisi çıkıyor.*

** **Şerafettin Kaya.** Ben'siz Tanrı. Hera şiir*

** **Ahmet Can Akyol.** Yüreğim Sınanmıştır. Yön yay*

** **Memet Oğuz, Gülden Ursavaşlar, Derya Karaağlan, Fatma Aksu, Deniz Katar, Gökhan Tekin, Özge Akabay, Selin Uğur, Senem Gök, Fulya, Özlem Doğan, Gözde Çağrı Özkose, Burcu Reşit, Adana'dan Fatoş, Şiheda Sungur, Çiğdem Güzel, Devrim Akbal, Suzan Aydın, Filiz Aslan, Müge Çetinçelik, Runa Esma Yerli. GÜzide Vural, Sınan Karataş, Nurhan Dinçeli. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.***

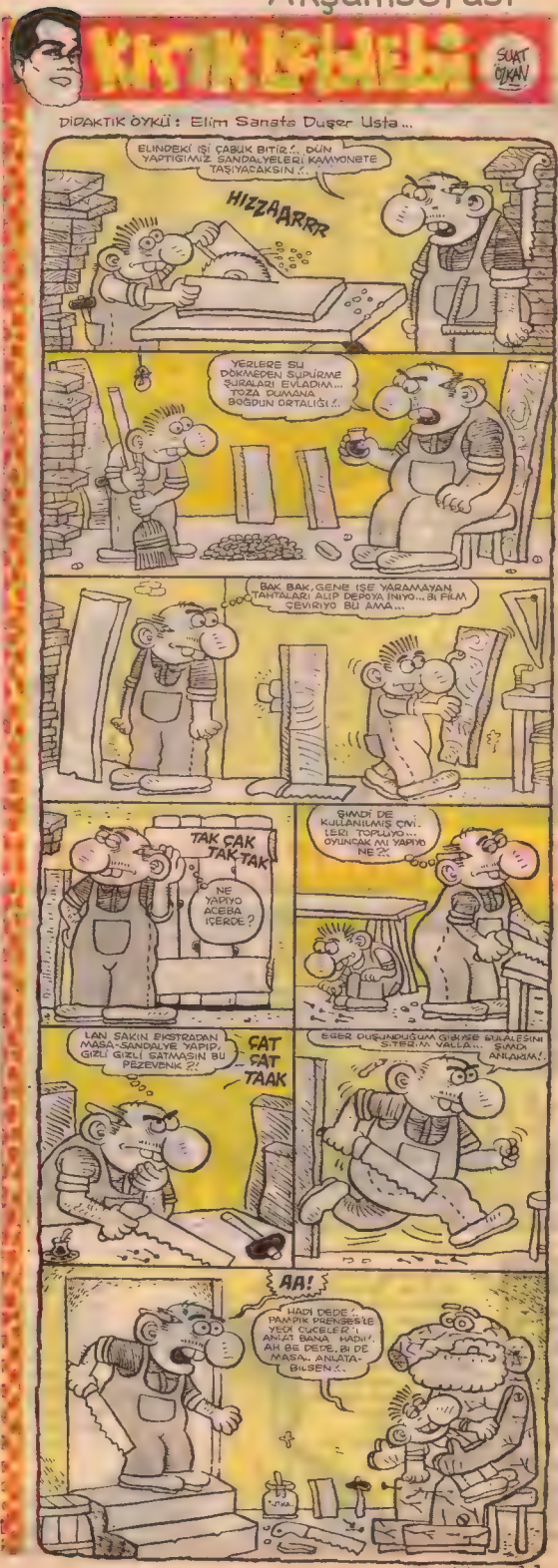

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

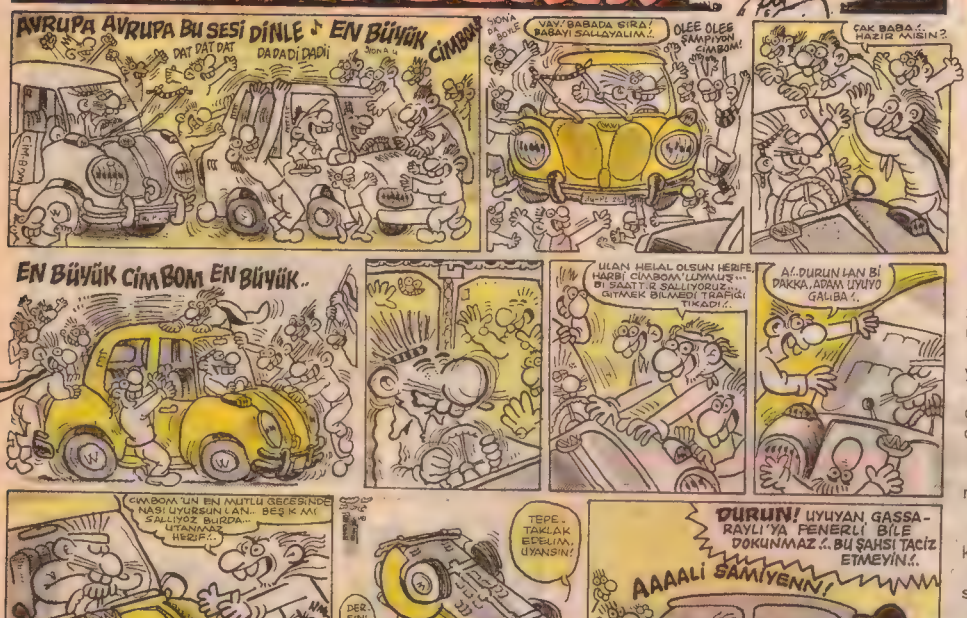

KILLANAN ADIM

Ahmet Yılmaz

TABU DEVİREN

Akşamsefası

Akşamsefası

yazıkalur

Lütfü Oflaz

Yakalarsam hart hart!

Güneş Taner'e konuşması için para veriyorlar, Eşber Yağmurdereli'ye ise konuşmaması için ceza!

Ekonomiden sorumlu bakan Güneş Taner'i konuşturmak 5 bin dolardan başlıyor, Eşber'i, Yaşar Kemal'i, İsmail Beşikçi'yi konuşturmamak ise 5 yıldan!

Aynı şekilde tekelci medyanın yazarlarına milyarlar, muhalif yazarlara ise cezalar!

Eğer milyarları istiyorsan, düzene yağ çekip olacaksın **medyağ!**

Ama muhalif olursan, duyacaksın düzenin diş gıcırtısıyla karışık şu tehditini:

...yakalarsam hart hart!

Çünkü düzenin muhalife, karşı fikre tahammülü yok.

Ayrıca kendi fikrine güveni de yok.

Kendi fikrine güveni olsa, karşı fikirleri çürütmeye çalışır.

Oysa **fikirleri çürütmüyor, fikir sahiplerini hapislerde çürütüyor!**

İşte sayısız aydının, yazarın yanında hapislerde çürütülen DEP milletvekilleri...

Gel de sorma şimdi.

Şimdilerde Refah'ın kapatılması sözkonusu olunca, "Demokraside parti kapatılamaz, milletvekilleri içeri atılamaz" diyen Refahlılar, acaba DEP kapatılırken neredeydiler?

Nerede olacaklar, düzenin yanında!

Düzen ile birlikte "kahrolsun, yokolsun DEP" diyenler de olur mu demokratik edep?

Düzen gibi Refahlılar da **Çifte Standartlar Enstitüsü**'nden belgeli!

Düzen gibi Refahlılar'ın da yetiştirmek istedikleri **tek tip insan...**

Düzen gibi Refahlılar'ın da karşı fikre, farklıya, ayrıya tahammülleri yok.

Oysa demokrasi **ayrıların** değil, **ayrıların** rejimi...

Bunun bilincinde olmayanlar kim demokratlık kim?

Bunların demokratlıkları özürlü, yani **defolu**...

Demokrat değil bunlar, **defokrat!**

LEGO

Ender Özkarraman

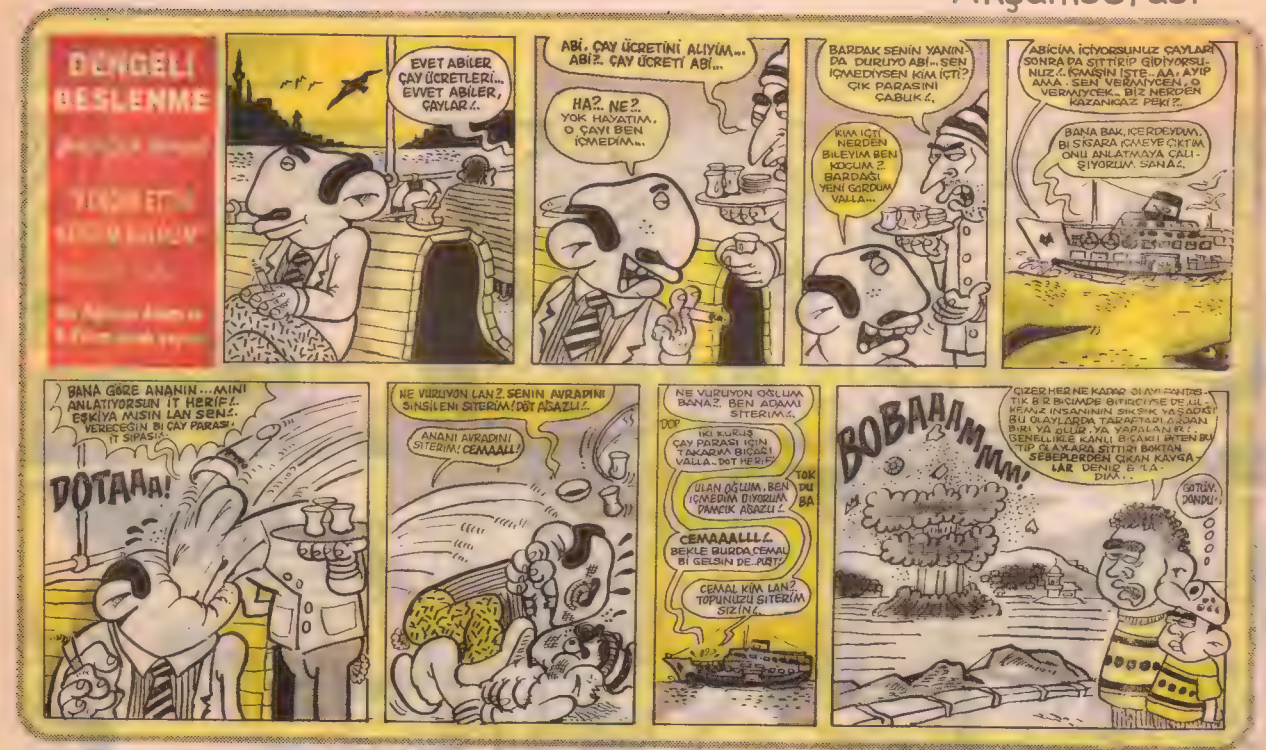

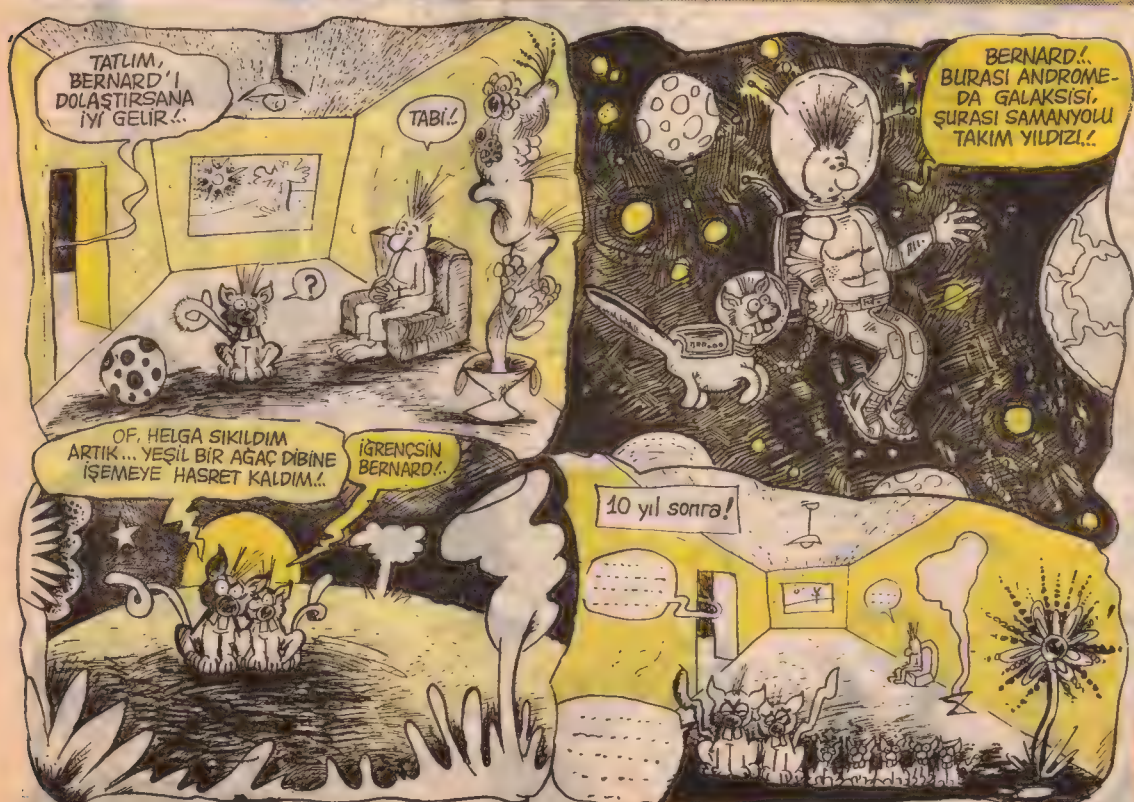

Uzun yoldan geldiğim için bacaklarım yorgun, fakat buna rağmen, gene de tüm gücümü toplayıp Everest tepesine tırmanıp, sonra elimdeki bu (su böreği...)ni ikram edersem, sen de bunu (su böreğini!) dağdan aşağı atıp KAR yemeğe devam edersin dimi cevat abi... (evettt)...

GÖKHAN DABAK

SNIPER

...İşte en sevdiğim an bu... PANİK! Şu BİR...
...İKİ!!...
Çünkü hedefler daha hareketli, vurması daha zevkli... Şu gerzekali anneye bir bakın, sırtında yumurta kadar delik var, hala çocuğunu kurtarmak için uğraşıyor... İnsanlar ne garip... Çocuk, üüüç!
Ve Votkas..
İşte kızarkadaşını olay yerinden uzaklaştırmaya çalışan bu duyarlı sevgili, yerinden kımıldamasaydı belki bir saat sonra düzüşüyor olacaklardı...
TAK
Hey 7.62 seni nakara kadırsın... DÖRT ve BEŞ... kısa günün karı...
İşte gün böyle sıradan sıradan başlamıştı... Tâ ki onu görene kadar...
Elinden tuttuğu çocukla ölümle alay eder gibi ağır ağır yürüyordu... Hiç böyle hüzünlü yürüyen birini görmemiştim... Önce kadın, yok önce piçini... Ve alt...
Altı diyemedim... Yavaşça döndü... Yavaşça başörtüsünü çekti aldı...
Çok güzeldi... Tanrının kovup insanlığın tekmelediği insanlarının arasında ne işi vardı bu kadının.
Sonra pardesüsünün önünü açtı. Nerde olduğumu biliyordu..
Savaş bu kadını dizlirmiş olmaliydi...
Elini bıraktığı çocuk boşlukta kalmış gibi duruyordu... Bi gariptı...
Bir eliyle kendini, sonra pencereyi gösterdi, Ben oraya gelicem diyordu...
Vurmadım. Gelir miydi acaba... Votkamı yudumlayıp bakmaya başladım..

SELÇUK ERDEM

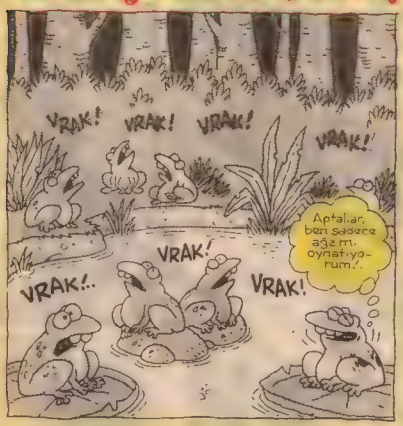

OYUNCULARI SELÇUK ERDEM'İ ANLATIYOR-3

(Kitapta 77. sayfadaki penguen)

"Selçuk beni beşyuz penguen arasından seçti. Aslında seçmemiş de olabilir. Aslında karikalurdeki penguen ben miyim yoksa bi başkası mı onu da bilmiyorum. Umarım benimdir, çünkü bu karakter için 6ay penguenlerle birlikte yaşıyodum. Aslında zaten onlarla yaşıyordum. Aslında var ya, ben hiç bişey anlamadım."

"KARİKATÜRLER 1" TÜM KİTAPÇILARDA OLABİLİR...

ORÇUN KUNEK

Haftanın Filmi

SÜPER BALIK FİLİPIR

Cefri ve Aksıl kendilerini doğaya adamış iki arkadaştırlar.

Bütün doğada dolaşıp hayvanları ve bitkileri inceleyip kebap muhabbeti yapmaktadırlar.

Günlerden birgün Ohaya sahillerinde dolaşırlarken kıyıya vurmuş bir yunus balığı yavrusu bulurlar, çok sevinirler hemen balığı kurtarırlar. Balık yüzer gider.

Ertesi gün yine aynı yere giderler, balık gelir tesekkür eder gibi "viik viikk" diye ses çıkartır. Cefri ve Aksıl bu duruma denyo gibi çok seyinirler, balığa Filipır adını verirler.

Balıkla aralarında bir bağ oluşur, artık gece gündüz deniz kıyısında balıkla oynamaktadırlar.

Cefri'nin babası mistır Tobyas bu duruma çok sinirlenir ve bir gün Cefriyi kenara çeker.

"Oğlum, artık yaşını başını aldın, su Filipır mıdır ne karın ağrısıdır o balığın peşini bırak, adam gibi bi işe gir" der. Cefri de "Ama baba Filipırla benim aramda bir iletisim olustu" der, bay Tobyas iyice sinirlenir.

"Silleyi vuracam yüzüne göreceksin iletisimi essoğlu essek, bak akranlarına hepsi is güç sahibi oldu. Sen hala maymun gibi oyunda eğlencedesin dıngıl" der Cefri "Ama baba . " diyecek olur. Bay Tobyas iyice sinirlenir. "Bak hala konuşuyo..." diyerek Cefriyi döver.

Cefri evi terk eder ve arkadası Aksıl'ın evine yeleşir. Günler mutlu bi şekilde geçerken Aksıl Cefri'den kıllanır ve bir gün Filipırla oynarlarken "Baban haklı galiba Cefri, bu hayvandan yeterince hevesimizi aldık artık, salalım gitsin" der. Cefri "Hayır dünyada olmaz" der. Aksıl ise "Oğlum balığın kilosu iki dolar oldu, bu lavuk hergün iki kilo balık yiyo, ben artık buna masraf yapmak istemiyorum" der, kısa bir sessizlik olur. Aksıl devam eder "Bak aylardır ayağıma bi ayakkabı alamıyorum neymiş Filipır efendiye balık alacakmısız, hem biz bu lavuğu akıllı sanıyoduk ama tırt çıktı galiba" der Cefri sertçe cevap verir. "Hayır o çok akıllı bir balıktır". "Aksıl sinirlenir "Bunca aydır biz besledik bi gün bile bi balık yakalayamadı lavuk, neymiş efendim Filipır efendi gıdasız kalmamalıymış, keriz gibi biz çalışalım bu yesin iyi be" der. Bunun üzerine Cefri "Doğru konuş Aksıl" der. Aksıl "Konuşmasam n'olur lan dingil" der. Aksıl ve Cefri kıyasıya kavga etmeye başlarlar Cefri Aksıl'ı döver, Aksıl giderken "Görursün sen" der ve sinirinden ağlar.

Günler günleri kovalar. Cefri yanlızlıktan çok sıkılır, bi gün içer içer sahile doğru yürümeye başlar. Yolda bir ağaçtan koca bir dal kopartır. Dalı cebindeki çakıyla soyar, güzel bir sopa yapar. Sahile varır. Filipır her zaman olduğu gibi nese içinde onu beklemektedir. Cefri kıyıda durur ve Filipır'a seslenir. Filipır Cefri'nin yanına gelir, Cefri yolda hazırladığı sopayla Filipıra girisir. "Senin ejdadını mikerim, essoğlu essek, senin yüzünden çevremde bi tek adam kalmadı" diyerek haykırır. Filipır yediği sopanın etkisiyle hızla yüzer ve uzaklasır.

Cefri önce Aksıl'la, sonra babasıyla barısır. Bi ise girer. Aynı semtte oturan Radırfortlar'ın kızı Meri'yle evlenir ve süper mutlu olur.

-SON-

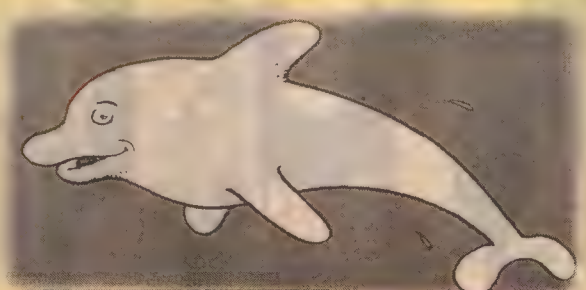

Soner Günday
Galler Prensi

Bakanlıklar Kızlay

Hikaye

NİHAT GENÇ

(Ramize Erer ve Tuncay Akgün'un bir oğlu oldu. Adını Mehmet koydular. Elini çabuk tut Mehmet, hemen büyü!)

Birazdan TV'de maç başlayacak, bahçıcı çocuklar para istiyor, elimde gazete, mutlu muyuz bu şehirde, vermiyorum para ulan, benim altın bir tacım var: ben soymadım, ben yemedim, elimde gazete, Ege'de yangın, yan sayfada Egeli bir manken, mutlu musun güzel kız, uzun ince kızı süzüyorum, kızılçam gibi, hiç terlemez bu türler, vücudları acı ve zevkli bir reçine sızdırır, içten içe kendince yanarlar, yasalar aykırı çatır çatır elleri vardır orman köylüsünü, bir orman köylüsü olsam, sementa gibi burnumu oynatıp dondursam etrafı, saldırsam kızılçamlara, bir kurt gibi atılsam kızılçamın üstüne, tırnaklarından dudaklarına, lütfen herkes gözünü kapatsın, kupkuru bir tenden daha güzel ne vardır, gazetenin manşetinde polisler casusmuş, telefon dinliyormuş, ah neler donüyormuş, ordu polis kavgası, niye milyar dolarları kobralara yatırıyoruz, neden denizaltı almıyoruz, yüzyıldır denizaltılarımızla ilgili bir haber duydunuz mu, ne yer ne içer bu denizaltıları, üşenmedim okudum dergilerini, bütün faaliyetleri, komşu ülkelerin limanlarını ziyaret etmek, hem derin devlet hem denizaltıları sevmez, ordu-polis kavgası mı, cia-mossad kavgası mı, mossad modası Duygu Asena, Güneri Civaoğlu röportajları hatırlayın, sonra Mossad ortadoğu topraklarında çember sakallı şeriatçı görmek istemedi, Manavgat şelalesinin suyunu istiyor ki, müslümanlar abdest alacak su bulamasın, sonra bizi birbirimize kırdırdı, CIA'nın istediği müslümanlar kanalıyla hem Orta Asya'yı, hem Orta - Doğu'yu idare etmek, eski güzel günler gibi, ama Mossad, CIA'yı bu sevdadan vazgeçirinim, diyor, elli yıldır. .ötümüzü verğimiz CIA gidiyor, .ötçümüz Mossad geliyor, hadi hayırlısı tellak devlet olduk, şımdılık sekiz yıllık eğitim, yarın daha ne mesajlar isteyecek, burası da devlet sırrıdır, hikayemizden çıkarılmıştır!

Anlatacağım hikaye, hikayeden sayılmaz, 83'ten sonra her hükümet düştüğünde başıma gelir, her hükümetin düştüğünün ertesi günü, başbakanlıkta görev alan arkadaşlarım, ilk defa yeni bir tişört bir kot çekip duşerler Kızılay'a,.. Çok hüzünlü hikayedir, yoksul kuşların aygırlaşmasını, aygırların ibneleşmesini anlatır, .ötü arka koltuk gormüş herkes suçludur!

İşte kardeşlerim, böyleyken böyle! En merhametsizlerinin bile hak vereceksiniz bana, hükumet düştü canım arkadaşlarımdan Hasan, tişortü çekıp geldi, çok kılo almışsın, "sorma?", yabani bir öküz gibi sandalyeye sığmadı, "bir battaniyenin altına üç kişi sığardık Hasan!", "sorma?", "Oğlum sen pis fenerli değil misin?", "sorma?"..

Universiteden, dergiden arkadaşım olurlar, uzun yıllar, insanoğlunun karalarda yaşayan son temsilcileri gibiydik, yıllarca "ünlü duşün ve sanat adamlarımıza birlikte küfrettik, yani açıklar çektik, ağladık, ama herşeye, yolda bir siyasi görsek, deve kafasını, kartal pençelerimizle parçalayacak efsanevi nefretler sahıbıydık, yolunu kaybedenler önce kinini kaybeder, Hasan, Hasan, o kadar iyi kalpli, saf bir çocuktu ki, sizden iyi olmasın, kuyruklu yıldızlar kadar güzel, parlak, tozlu taşra kasabalarından gelmişlerdi, arkalarından bir günden birgün bir para, bir haber gelmedi peşlerinden, şehrin sokaklarında aç ve hararetli konuşmalar bitter, bılmeden yolumuz mezarlığa duşerdi, birkaç tur mezarlıkta, katrandan daha kara alev püsküren gözleri yorulduksça Hasan'ın elmaslaşırdı, kin dolardı, gençliğimiz bir "kın" ziyafetiydı...

Bu şehirde çok mutsuzum, çunkü artık, tek başıma küfrediyorum. Ve sonra araştırma görevlisi olurlar, ya da reklam şirketinde partilerin kuyruklarında küçük işler bulurlar, çalıştıkça köpekleşirler, çiçek tozları kadar küçük umutları yok iken, birkaç yıl içinde Kastamonu odunu gibi güçlenir, kaslanırlar! Enseleri kimsenin ısıramayacağı kadar güçlendikçe, gözleri, sarılık mikrobu kapmış, bulanık, denizlerin dere kenarlarına dönüşüverir. Hasanlar'ın gönulleri çok derin ama tek kusurları, çok killidirlar, ortalıktan kaybolduktan, yani hukümet kurulma safhalarında görünmez olurlar, gazetelerde, ekranlarda, önemli toplantılarda gorurum onları. Ilk şaşırdığım kolları uzun ceketleri ve şempanze .ötü traşlarıdır, patlıcan reçeli yani yüzlerine zor alışırım, o kadar zor alışırım ki, dönup yanımdakine, bak şu ekrandaki benim arkadaşım olur dıyemem, utanırım, dedıkodular akşam telefonlarında gelmeye başlar, çok havası varmış, başbakanın tam arkasındaymış, bılmem nerde yonetıme girmış...

Ah benim kardeşlerim, bakanlıklar bir kopekler cehennemidir, olü odalarında kırkbir kere maşallah sarışın sekreterler, bu bir tencere, davul mezhebidir, ekmek parasına başlar, birine yanaşırsınız, yarı fare, yarı kuzu, bir adam olup, önemli gorevlere gelirsiniz, havanız olur... Ve artık hıçbırımızın asılanlar gibi sesi çıkmaz. Yoksul kuşların bu kadar yiyebileceğine inanmazdım.

Iki ayrı tür iki hayvan gibi yanyana oturduk, eliyle dizime vurup, "İnşan bir uğrardı be Nihat?", ".iktıret oğlum, kırk tane sekreter!", "Oğlum, insan bir not bırakır, ben araba çıkartır seni aldırtırdım", "Çok yoğunsunuz, o kadar işin arasında", "Yok yahu, dışardan öyle görünüyor", "Neyse, .iktıret o bakandan mıdem bulanıyor zaten", "Öyle deme be Nihat, yakından tanı, sen de seversin..."

Nesini tanıyayım lan o .ot oğlanının, her akşam ekranda gorduğüm yetmiyor mu, "Ağzın çok bozuk be Nihat?", "Oğlum ben bunları burda sana soylemiyorum, yüzbın satan bir dergide aynen yazıyorum, her hafta maliyeye vergimizi veriyoruz, sonra işte böyle, analarını...", "Tamam oğlum, ben gidiyorum, hadi eyvallah!"...

Ayıp mı ediyorum, buraya kadar gelmiş, buraya kadar geldiğine göre bir gönül mıknatısı var, dur bir fıkra anlatayım, "Bak Hasan, Akçaabat köftesiyle meşhur, Hamsıkoy sütlacıyla, babamın köyu Hacevera, bıl bakalım neyiyle meşhur, cinleriyle! Yırmı yıl öncesine kadar bır trafık levhası vardı: Dıkkat Cin Çıkar!...

Çin çıkar dediğimde cep telefonu çaldı, espri güme gitti. Dışarı çıktı konuşmak için, o anlamsız turlarken, Fener ıkı gol yedi cımbomdan. Geri dondu, ıki gol yedınız dedim, "yüz tane yesinler umurumda değil" dedi. Umurumda değil, dediğinde film koptu. Ne kopeklığını yaptığı partıye gocundum, ne iki yılda aldığı paralara, Fener umurumda değil, dedi ya, ağlayacak gibi oldu. Oysa Fener en nefret ettığım takımdır, ama Fener'dır, birinin Fenerli olması lazım. Benim kûfredebılmem için. Kiralık katil olsun, tetikçi olsun, çanak yalayıcısı olsun, olsun, ama Fener'den vazgeçerse, ben ne bok yerim!..

Maç bıtmeden çıktık kahveden, "oğlum sen Fenerli değil miydin?", ".kiyim Fener'ini, memleketin kırkbin meselesi var", ve bu karizmatik girişle, manşetlerdeki olaylar ve adamlarla, önemli gorüşmelerini anlatmaya başladı, belki de sırf bunun için gelmıştır, ne büyük kararlar almış, ne buyuk projeler hazırlamış, akıllar vermış. Bizim televizyondan izlerken ödümüzün koptuğu o olaylar var ya, Hasan işte tam da oradaymış, hatta o fıkrı o soylemiş. Bir yığın polis Müdürü! Ince, uzun pek afet bir kız geçiyor önümüzden, benim kızılçama benziyor, Hasan kıza takılıyor, "ne kızdı?" diyor, birlıkte yarım saat kızı konuşuyoruz. Hayatımız, yavaş yavaş 007 James Bond fılmine dönüyor, saatlerce bu ülkede sadece ajanlardan ve uzun boylu kızılçam kızlardan sözediyoruz, 83'ten beri...

Aklıma Evliya Çelebi geldi, ıki tur yazarımız olmuş bu ülkede, birinciler ulufe, bahşiş için padişah eteği öpmeye devam ediyor, ikincisi, Evliya Çelebi gibi, olup bıtenı anlatan bir yazanımız... O da Osmanlı'nın casusu... Saraydan cephelere mektup taşıyor, kuryelik yapıyor Kendine gezgin susü verip eşkiyalardan korunuyor ve aklıma bırden, Çelebi'nın uzun gezilerine taşıdığın canıyeler, koleler geliyor...

"Israil neden güvenmedı bu kariya, hocayla otaklığına neden dayanamadı. Kurtlerı kazımak için Israil işbirlığıne bazı İslâmcı aydınlar dâhi sevınmıştı. Karı İsrail'e kadar gıtti, ıkna edemedi. Peki Mossad ustünlük sağlarsa neler olur, Türkiye'de müslümanların ağzına sıçacağı kesin, ırkçılığın önunu açar, kaşır. Mossad'ın tek müsaade edeceği şey Türkçülük! Arap düşmanlığı! Mossad'ın kapılarını ulu başbuğumuz mu açtı. O halde millıyetçilerin başına yine Turkeş mi gelecek, ama şımdi Perinçek'le aynı çızgıye... Mossad bunu nasıl başaracak..."

Ya bırak Hasan, .ikturet bu sahtekar konuşmaları, sana bir fıkra anlatayım, 1. Dünya savaşında, Trabzon'da bir laz paşaya saraydan telgraf gidıyor, ordunu al, Erzurum'a yürü, Ruslar'ın önünü kes. Paşa orduyu alır, yola çıkar. Zigana'dan Gumüşhane'ye girer ve yorulur. Sınırlenerek: "Geçmişini .ikti'ğimin padişahı, bu kadar toprak, bu kadar yer olur mu, git git bitmiyor", dıyor ve alıp orduyu geri dönüyor...

Geçmişini... dedığim yerde, yine cep telefonu çaldı. Hasan yine anlamsız voltalar atıp saldırgan bir konuşma yaptı. Çok cıddı bir iş yapıyormuş gibi, kişiliğini, yüzünü tatlandıran sert goruşme yapmasına, bir çocuk kahkahası patlattım. Bir rüya şov, gibi politik dostlarını duşündum. Sert bir ruzgar yüzümde patlayarak zehir saçtı. Hiç değilse yılışık bir köpek değil, bir insan, uzun bir yolculukta hala buyuk adamlar goruyorsa, o hiç yürümemış demektir. Hasan'ın sılah, cep telefonu, lüks araba sahıbi olmasından gurur duyuyorum gibi bir hisse kapıldım. Hasan'ın annesı sekız yıldan berı hastanelerden çıkmıyor, hem kayınbıraderlerini, hem kardeşlerini kendisi geçindiriyor... TV'lerin ve gazetelerin reklamıyla kendilerini vareden yazarları duşündukçe, Hasan'ın kirli serveti daha delikanlıca gorunüyor, çünkü Hasan yalatmıyor, paranın ve politikanın hard keskini yapıyor... Hasan bırkaç gün daha ıktıdarda kalsaydı, Cozmopolitan Dergisi onu da yılın seksi erkeği seçerdi...

Ey halkı, demokrasiyi savunan körler! Ey insan hakları, af, duşünce yasaları gıbı, batılıların sahte hobileriyle gonül eğlendirenler! Ekmeği bölüşmek derdi olmayanların ıkı gerçeği kaldı, iki koca: CIA ve Mossad! Tarihinin en büyük enflasyonu ve zamlarının yaşandığı, milyonlarca çırak çocuğun yüzüne kimsenin bakmadığı bugünlerde, işçi liderleri susturulmuş, partiler kilitlenmiş, sivil kurumlar oyuncaklaştırılmış, demokratlar medya ve İsrail'in yılışık köpeği olmuş!

Bir gol sesi, üçüncü gol olmalı, kendime getirdi beni. Hasan bir mafya çakalı mı, yoksa devletimiz mi çakallarla yaşıyor, yoksa, olup bıteni seyreden bizler mıyız çakal, insan hakları gibi kavramları yaşgünü pastasına çeviren yazılarla ne istiyorsa bu insanlardan... Ve, ülkemizdeki laik-şeriat gerginliğini yoneten, Sivas'tan Uğur Mumcu'ya kadar uzanan tüm yolları bombalarıyla süsleyen Mossad, Imam Hatip kavgasını açık alınla temizlediktен sonra, bakalım başımıza hangi çorabı orecek, yani, biz, yarın neleri savunacağız... Imam Hatip kavgası bittiğinde Türkiye-Suriye savaşı başlayacak... Ah benim dalkavuk gazeteci kardeşlerim, bu topraklar bize İsrail'den, Amerika'dan miras kalmadı, ben bu kelimeleri Mehmet Akif'ten, Nazım Hikmet'ten öğrendim... Bu canavarlar yeryüzünün en buyuk gucü de olsa, tek bir temiz vicdan karşısında çaresiz kalırlar. Şarlatan soytarı yazar kardeşlerim, vicdanınıza geri dönün! Bilıyorum, çok pahalıya mal olacak vicdanınız. Sıfırdan, yeniden inşaat çok zor! Bu zorluğun korkusuyla, eyaletimiz bile olamamış bir avuç halk, bugün hepımızın vıcdanını dolarlarıyla satın alıyor! Bir küçük vatanımız olsun istıyorsak, Mustafa Kemal gıbı başınız dık, kuşkucu ve deli olun! Bosna yakılırken sesini çıkartmadı İsrail, Avrupa! Irak'ta bir gecede yüzellibın kişi naklen yayında oldurülürken seyrettıler, bizler o tepelerde yakılıp şehit olurken yine sesını çıkartmayacak, insan haklarını bize öğreten bu canavarlar! Hıç değilse içimizde, cesedlerimizi toplamak için tek bir vicdan sahıbi kalsın...

Isa mı söyluyordu, fahişe taşlanırken, bari ilk taşı, içinizde günahsız olanınız atsın!..

Ya, İ.tiret Hasan, gel sana bir fıkra anlatayım, aynen olmuş, Trabzon'da arkadaşlar Yavuz'la ılgılı bir kitaba bakmak için kutuphaneye gidiyor, Yavuz'la ilgili konuşurken, Yavuz'un Divanı var mıydı gibi bir laf geçiyor. Kütüphaneci de dinliyor konuşmaları... "He var, var, ben o divanı gordüm, müzede gördum, kadıfesi dokülmüş, bir ayağı kırık!.."

Sıkı dur bir güzel fıkra daha var, bizim dergıden Vedat alıntıladı Akit Gazetesi'nden... Yazar şöyle yazıyor: "Çok mübarek bir şeyhdi, çok keramet sahibiydi. Bir zaman önce bir ağbım şeyhi ziyarete gitti. dedi ki şeyhe, kıyamet ne zaman kopacak. Şeyh efendi de, evladım ben görmeyeceğim o günü, ama sen goreceksin, ve şeyh bu sözlerden birkaç yıl sonra vefat etmiş. Yazar da yazısını şöyle bağlıyor: Gordunuz mü, ilk kerameti çıktı, kıyameti kendisi göremeden oldu

Hasan'ın kahkahasının tam ortasında, derin bir kuyuya taş atar gibi, sordum, "bu puştların yanında ne arıyorsun?.." Cevabı kestirıyorum, ekmek parası... Hasan: "Yırmı yıl önce bu adamlar dürüsttür, fedakardır diye beni tanıştıran sensin", dedi.... Ben okulu bıtırıp, memlekete öğretmen gidecektım, önümü kesip, Hasan, senın ateş gibi katran gibi gözlerin var, kal, demedin mi... Dedim...

Nasıl anlatırım, yaşadığı o buyük facia gıbi yenılgiyi... Ben küçükken sanıyordum ki, dürüst fedakar insanlar olunca herşey tamam olur. Ama gördüm ki, bir namussuz, bir milyon dürüst adamı kullanıp, canlığe sürükluyor! Nasıl anlatırım Hasan'a dürüstlüğe, fedakarlığa artık "aptallık" gözuyle baktığımı...

Hasan: "Soyle Nihat, ağzının içinde geveleme, söyle!", "Bak Hasan, anladım ki", "aklın varsa, vatanın var! aklın yoksa vatanın yok!"...

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

• ÖYKÜ: HERŞEY MÜMKÜN OLABİLİR DERLER!...

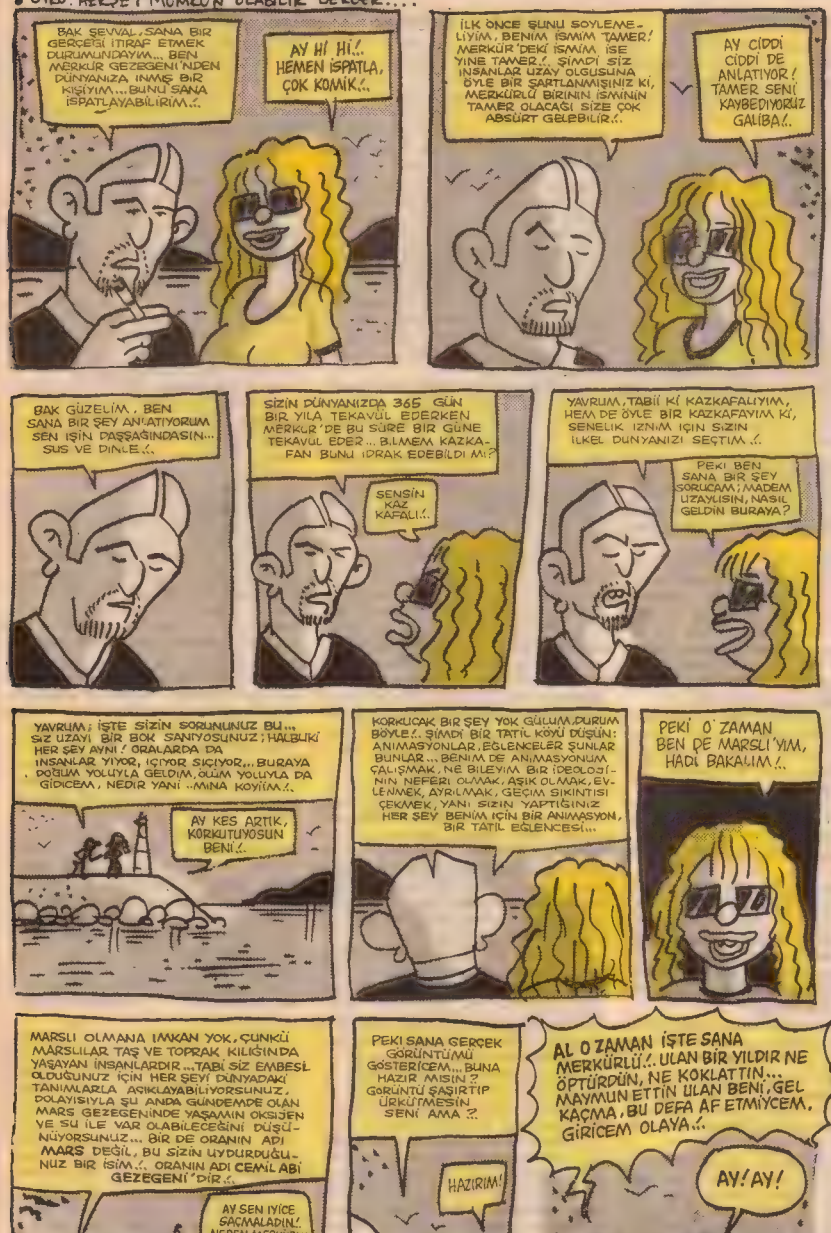

LeMan 18

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm... Bi kaç gün sonra, sarı lekeli, parça parça, ucu yanık, beyaz dâmık kâğıtlar, Ümraaniye çöplüğünde uçuşursa eğer, ordaki köpekler buna hiç şaşırmıycak. Ne demek istediimi anlıyo musunuz?..

SEVERİM:... Parkta felan yürürken, önüme yerde duran bi hortum çıktında; tam üstünden geçerken hortuma basmayı, ama ayakkabımın ucu ve topuğu arasındaki boşluğu hortuma denk getirip, öyle geçmeyi... BEHZAT... Masamda üç sattir duran çayın dibinin, bi türlü bitmemesini, bardağın dibinde halâ biraz çay olmasını; minik yudumlarla onu içmeyi; ve bardak dibindeki bu tükenmezçaya iyi davranmayı... Yerde duran ölü böceği, alıp kültablasına atmak isterken, bi türlü tutamamayı; tutar gibi olup kaçırmayı; gayret edip, bî iki ölü bacağından kavrayıp kaldırabilmeyi... Uykuyla uyanıklık arasında, kafamdaki bi kiri farkedince; o toprağı saçlarımın arasından parmaamla kazıyıp koparır, çekerken, saçlarımın arasından çıkarana dek onu orda düşürmemeyi... METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün, teyzemle birlikte nikah dairesine gittik. Tanımadığımız birileri evleniyodu. Ve biz hep giderdik tanımadığımız kişilerin nikahlarına... Teyzemin canı sıkılır, hadi gidelim derdi... Tanımadığımız gelinin, damadın felan ellerini sıkar, nikah şekeri alırdık beleşe... Akşama kadar bir sürü nikah olur; bir sürü şeker toplardık. Tüllü, komik, saçma, guzel, fındıklı, pahalı, ucuz, bir suru nikah şekeri. Yarısını açıp yolda yerdim. "Al" derdi teyzem, "Al, bu çikolatalı"... Teyzem, sigarasının külünü upuzun uzatan ve hiç düşürmeyen biriydi ve hasta olduğu için gülerken osururdu... Onu özledim... Bana para verirdi... Bi gün, o köfte pişiriken, onu çok kızdırmıştım. Bağırdı. Delirdi sandım. Sonra içeri geçtik. Bi Maltepe yaktı; onu neşelendirdim, güldü ve zort zort!.. Tüllü şekerler iğrenç oluyo... İçindekiler de bayat genelde...

PSİKOAYRINTI:... "Bi dakka mı", "Beş dakka mı", "Bi saaniye mi", "yoksa" iki dakka mı demek gerekir doktor" dedi, ve tekrar uzandı. "Hangi konuda" diye sordu. Dr. Semih. "Birisinden bişiy istersiniz ya doktor, bi şeye bakmak için felan, ya da onu çağırmak için, denir ya işte. Ama hangisi daha mantıklı ve kibarca?.. Bi dakka mı diyim, bi saniye mi diyim?.. Dr. Semih gülmeye başlar: "Canım, hepsi aynı, farketmez... Amaç, onun çok az vaktini alacağınızı belli etmenizdir. Bi dakka da aynı bi saaniye de aynı. Aynı mantık"... "Saçmalıyosunuz bence Doktor!..." "Neden" dedi Dr. Semih... "Çünkü, çünkü... kahveniz var mı?..." Kahve yaptılar ve devam ettiler... Israrlıydı. "Ben, birbuçuk dakka diycem" diyordu. Artık birisinden bi şey istersem, çağırırsam, "bi buçuk dakka gelir misin" diycem... Gülümsedi Dr. Semih: "Ama, bu hiç hoş diil. Bibuçuk dakka, itici ve antipatik... Alışılmadık bir şey... Bi saniye diyin"... "bi saniye çok az be" diyip, raatlama koltuunda arkasını döner... "Gelin şunu iki dakka yapalım" der Dr. Semih ve anlaşırlar... Birbuçuk dakka gerçekten de saçmadır. Gülerler... Bi saat sonra, bi daha gülerler...

POTBURİ:... Geçen gün, bi türlü uyku tutmadı sabaha karşı. Ulan dedim, bari Tv. Açtım. Nefis! Atina'daki maraton finali!. Henüz yarısındalar. Dolaba koştum, köfteden artan elli gram kıymayı çıkardım. O çözülene kadar, iki de yumurta çırptım. Bi de çay. Tıkındım, atletlere baktım. İspanyol kazandı. Onlar koşarken, ben de yoruldum, uykum geldi. Atina'nın banliyöleri, ulan aynı burası, Pendik, Gebze felan gibi; benziyo... İspanyol 60 bin dolar kazandı. İyi para... Talavoleler, soft porno gibi bişiy oldu artık. Bi kadın çıktı, eteğini sıyırıp, kıçını kameraya sürttü... Eh, benim suçum yok: Kaydet attır, kaydet attır!.. Bitpazarından, bi kutu kulaktemizleme çubuğu aldım. Kulak temizleme hastası diilim ama, o çubuklar hoşuma gidiyo ve ucuzlar... Önce çıtır çıtır, sonra ben de isterem, şindi de, yakalarsam s.kerim... Yakında yakalıycaklar. Pop müziimiz çağı yakalıycak, biz de sevinip muck muck birbirimizi öpücez... Roll, P.Kelle, Öküz, Dinozor, Fesat, Nostromo, Teri Cilyım, Nik Keyv, Eloy, Cem Karaca, Güllü...

BİŞİİ:... Selâm'da saçmaladım. Biraz esrarlı takılıyım dedim. Bi bok yok; alttarafı saçmaladığım yazıları çöpe attım, o işte... Ben, bir an önce, iyi günner diliyorum!..

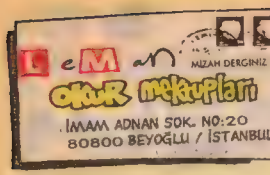

Boşu Bırak, Doluya Bak.

Bizim okulda bugünlerde yine birşeyler oluyor. Yaptıklarının ne olduğunu bilmiyorum ama, o kadar öğrencinin içinde birkaç tane kendini bilmez bir daire oluşturuyorlar. Ondan sonra diğerleri onu alkışlıyorlar. Geçen gün bunlara uzaktan kulak verdim de, anladım ki bunlar kendilerinden büyük işlere kalkışıyorlar. Neymiş efendim "gelecek yıl harçlar artacakmış da, milyonlarca lira olacakmış da, artık fakir çocuklar okuyamayacakmış da, işte şudur da, budur da, falan". Hadi be hödük! Haraçlar tabii artacak. Ne yani hem üniversiteye gireceksin, hem de bedava okuyacaksın. Nerede o pirasanın bolluğu. Aldığın hizmetin karşılığını oynaya oynaya ödeyeceksin. Hem de gık demeden. Suç devlette ki sizleri bugüne kadar bedava okuttu. Yok arkadaş, parayı bastıran okur, parası olmayanın ne işi var üniversitede (pardon paraversitede). Gıtsın çalışsın. Her yer dolu iş. Çalış bir ay, günde 12 saat, al aylık asgari ücreti, ondan sonra bozdur bozdur harca. Senin neyine okumak. Daha doğru düzgün yolda yürüyemiyorsun, gelmişsin bir de okuyacağım, ondan sonra yönetici olacağım, daha neler neler... Hadi yavrum, hadi evladım sen önce yürümesini öğren Böylelerini, zügürtleri üniversiteye alırsan böyle olur işte. Ondan sonra öğrencinin (artık öğrenci diyebilirsen, tıpı kaymış, üstü başı bozuk), arabası yoktur, ulaşım sorunu diye zart zurt birşeyler çıkarır, lokantada yemek yiyecek parası yok, yemek sorunu çıkarır, ilaç almaya parası yok, yok efendim sağlık sorunu. Ne gülum burası; imarethane mi, huzur evi mi, çocuk yetiştirme yurdu mu? Ne ışın var senin üniversitede! Senin yerin ahır, samanlık, tarla, sap, saman... Artık şunu kafana iyice yaz" Davul dengi dengine çalar". Otur haline şükret, bulursan yersin, bulamazsan yemezsin. Zaten fazla yemek sağlığa zararlıymış. Sen bakma benim fazla yediğime; ben kendime zarar veriyorum. Gazeteleri okumuyor musun; et, süt, yumurta, sebze, meyve, herşey sağlığa zararlı. Ne gerek var yani. Tatil yapamıyorsan, denize giremiyorsan, yine çok şanslısın. Denizleri biliyorsun, hep pislik, insanı hasta ediyor. Sen en iyisi kendine bir hırka al da derviş ol. Dünya işleri boş işler, sen dolularına bak.

Mehmet Uğurlu - İstanbul

298. sayıdaki Ziya'ya,

Yazıma başlarken belki de bunun bir savunma yazısı olduğunu düşünebileceğinizi de göze alıyorum. Bunları söylemem gerekiyordu Değinmek istediğim konu şu bazılarının kafaya takıp ta bunlardan hiçbir şey olmaz dediğiniz Rock'çı tiplemeleri. Toplumumuzda maalesef bu konuya önyargılı yaklaşılmakta. Sokakta siyahlar içinde dolaşan, yazın sıcağında bot giyen, saç uzatan, küpe takan hele duvar diplerinde CAMEL içip gıtar çalan tipler kesinlikle ROCK'çı bir kısım ise onlara özenen TIKI'lerdir. İmaj ve kız tavlama ayağıyla böyle dolaşırlar. Çoğunun beyinlerinde bir gram bile solcu zihniyeti bulamazsınız. Ama gerçek Heavy Metal Kapitalizme ve burjuvazi'ye tamamen karşı bir kültürdür. Zaten Heavy Metal İngiltere'de işçilerin zor çalışma koşullarına ve dengesizliğe (gelir dağılımındaki) karşı oluşturdukları bir protesto müziğidir. İşçi sınıfının mücadelesi de bilindiği gibi sol'un kapsamındadır. Heavy Metal sözleri de savaşın zorluklarını, dünyadaki dengesizliği, ele alır. Bizler bu müziği sırf metodik olarak dinlemiyor, bu felsefeyi de benimsiyoruz. Heavy Metal kültüre ait bir müziktir ve hiçbir zaman da firlama burjuva çocuklarının oyuncağı olmamış ve olmayacaktır. Bu müzik hiçbir zaman güzel anbalajlar içinde insanlara sunulamaz. Bizim amacımız boş boş gezmek, dünyadan, toplumdan soyutlanmak değil. Bu düzene dur demektir. Heavy Metal kapitalizm çarkları arasında ezilen ama ona direnen sınıfın kültürüdür. Maalesef medya tarafından görünümü biraz değiştirilmiş, para uğruna reklam aracı olarak kullanılmaya yüz tutmuştur. Lakin, eski ROCK'çılarımızdan Moğollar, Kramp kendilerini renkli boyalara boyayıp insanlara böyle hitap etmeye çalışmamışlardır.

Son bir şey söylemek istiyorum. Birkaç aptal özenti yüzünden hiç hakkınız olmadığı halde bu felsefeyi, Heavy Metal ateşini hisseden, onu yaşayan insanlara çamur atmayın.

Eddie

Merhaba Dostlar,

Söze nereden başlayacağımı bilemiyorum, Şu anda nutkum tutulmuş durumda. Bu ülkede yaşanan vahşet artık bir son bulsun istiyorum. Şu an bütün gazeteleri okudum ve bütün vücudumu bir dehşet kasırgası sardı Bu olanlara inanamıyorum. Bu kardeş kavgası ne zaman son bulacak, ne zaman insanlar kutuplaşmak yerine uzmaşmayı tercih edecek ne zaman?

Gazeteciler daha ne kadar dövülecek? Gençler daha ne kadar coplanacak? Bu vatanın çocukları bu insanlar bu aşağılanmadan, kendi vatanında sürgün hayatı, azınlık hayatı yaşamaktan ne zaman kurtulacak. Tüm bu sorulara kafamda yanıtlar arıyorum. Bir avuç yobaz ve uyuşuk politikacının eliyle oyuncak olmuş yurdum, bu uykudan ne zaman uyanacak? Ufacık çocuklar politik emellere alet edilmekten, o küçücük kafalarının üstüne sarılı propaganda yazılarından ne zaman kurtulacak? (çocuklara kıymayın efendiler)

Bu yobazlar daha kaç otel yakacaklar? 37 canımızı yaktılar Daha kaç can alacaklar? Canları isteyince daha kaç gazeteci öldürüp, fatlı meçhul diyecekler. Ayaklanıp sonra hiçbirşey olmamış gibi geri dönecekler? Lütfen buna izin vermeyelim sevgili dostlar. Uyanın artık kalkın uyuduğunuz yerden. Kendiniz adına gelecekteki evlatlar adına sözün özü insanlık adına birşeyler yapın. Bize büyüklerimiz tarafından karışık bir gelecek bırakıldı. Bizim çocuklarımız bunları yaşamasın. Bu gidişata hep beraber omuz omuza her yapılan zammı, her işkence goren insanı düşünerek karşı çıkalım. Gelin, biz bunları yapacak güçteyiz. Biz sınmez saklanmazsak asla sıra bize gelmez. Sıra hep onlarda olur ve onların kökü kazınır. Ama biz susarsak, cehalete boyun egersek bugün gazetecilere dayak atılır yarın bize. Şunu unutmayın mutlaka bize bir gün sıra gelecek eğer bu gidişata bir dur demezsek mutlaka bu rejim bizi de yutup yok edecek.

Şule Şahin

Sevgili Lemancılar,

Farkında mısınız, hep bir özlem var yitirilen sevgililere, dostluklara, güzelliklere... Hep bir arayış içinde insanlar. Neye inanacağını, nasıl ve neden inanacağını bilemiyor insanoğlu. Öyle çok aldanmış ve aldatılmış ki!.. Tek bir ışık var onları kurtaracak olan: SEVGİ! Dostluk ve yaşam kaynağıdır o. Yaşamın o korkunç yalanlarına karşı güvenli ve sıcacık bir sığınaktır o.

Nedense, insanoğlu elindekinin değerini kaybettikten sonra anlar. O konuşmaların, ufak tefek tartışmaların sıcaklığını anlayamaz yaşarken. Belki sevdığı bir insanın resmini eline alıp bakma ihtiyacı bile duymaz. Oysa kaybettikten sonra resmini duvarlara asar ve hatta bir zamanlar kenara fırlattığı o resmi, şimdi koklayıp ağlar. Fakat çoktan kaybetmiştir. Çünkü insanları kırmak, nesneleri yok etmek son derece kolaydır, oysa ki güzel ürünleri oluşturmak, sağlam dostluklar kurmak o kadar zor ki! Sevgi, akılla bütünleşirse değeri anlaşılır.

Sizler de yitirilen değerlere yeniden ulaşmak mi istiyorsunuz? Öyle ise, inadına sevin. Hiç yorulmadan sevginin arkasından gidin. Mutlaka istediğiniz herşeye kavuşacaksınız. Emin olun, gözünüzdeki yaşlar son bulacak Hayata meydan okumanın en güzel yoludur sevmek.

Kalbinizden sevgiyi eksik etmeyin. Leman'ı ve tüm Lemancıları seviyorum.

Canan Aydın

Çocuksun...

Sevginin doruğunda darağaçlardayım. Hürüm acılarımla. Yalnızım, yapayalnızım, umarsız çıkarsız sevgim bir başına. Büyüttüm, emek verdim sevgime. Tükendım... Sevgim kaldı bir başına... Korkak, ürkek ve guvensız bir çocuk gibi. Beyoğlu'nun arka sokaklarında Ulaşamadım, ulaşmadı o yalnız sevgiye hasret çocuğa. Uzatmadı elini elleri halkada beyni beyni...?

Erişemedim yalnızlığına sevgisizliğine. Yıkamadım çeoeçevre saran mutsuzluk duvarlarını.

Ağız dolusu kahkahalarla gülebildiğimiz günler geldiğinde yıkılacak sevgiye set çeken duvarlar

Ayşe - İstanbul

•••

Saat 22.48. Kafatasımın içinde, bir gün büyük bir patlama olacak, hissediyorum. Ama bu patlama, beyin parçacıklarım etrafa yayılacak derecede değil, kendi içinde ceryan edecek. Öyle bir patlama olacak ki, ne kalemimi, ne ağzımı, kelimeleri durdurabileceğim. Butun duşuncelerim etrafa saçılıp, insanlara ulaşacak. Kimileri anlamak için uğraşacak, kimileri bir kenara itecek, kimi ise kızgınlıklığını, ateşini taa kalbinin derinliklerinde hissedecek, çünkü o, buna izin verdi. Anlayacak, herşeye, kusulmak için ayrılmış ancak bir yudum kanım kaldığını ve yaşamama artık imkan olmadığını, olamayacağını... Önümde İngilizce dilbilgisi, sevgili kıtabım duruyor, egzersizleri bana gülümsüyor. "Sevgiler"... Onlara ihtiyacım olduğunu bildikleri için nasıl da acımasız bir mutluluk duyuyorlar. Küçük, adı bir pislik gibi, pıs gülümsemeleri ve İngilizce egzersizlerim. Ama bir işe girebilmem için onları, 2. plana atacak derecede ihtiyacım olacak. Ne önemi var? Bu üzerinde yaşadığımız toprağın, kaça bölündüğünün, sokakların, evlerin, herşeyin? Anlamsızlar işte... ve Rock dinliyorum. Ne hoş?! bunun ne anlama geldiğini bilmeyen siz, toplumda "Rocker" adı altında dolaşan zibidilerin tıpine bakıp yorum yapan, bir de Che'nin fikirlerini öğrenmeden tişörtlerini giyen şahırslardan yakınan abilerim. "Zibidi" diyerek aşağıladığım insanlar benim gibi de olabilir. Ben de onlar gibi giyiniyorum. Önemli olan imajın değil, kafan, yani içindekiler. Ee? Ne o zaman. Sizin derdiniz Öyle giyinen marjinal mi olmalı ya da Rock dinleyen öyle mi olmalı? Saçma... Sevgili kışiler içimde size küfretmek geliyor, ama seviye düşüklüğüyle suçlanacağım için ve size kelimelerin kifayetsizliğini ve anlamsızlığını anlatmayacağım için susuyorum. 15 yaşındayım.

Çok az, çok küçük, çok savunmasız! Yazık!. Böyle düşünenlere... Öyle çok şey var ki bilinmesi gereken ve bilinemeyen... Yargılıyorsunuz insanları giyim tarzlarına göre, önyargılısınız! Hepınız, gıtarım var, udum yok, bu büyük bir kayıp mı? Gavur çığlıklarını dinliyorum, halk kahramanları yerine, üzgünüm... Evet, herşey Pink Floyd dinlerken daha kötü oluyor sevgili "anarşist" kuşu olan arkadaşım...

Şimdi susuyorum. Ama inanın bir gün çok büyük bir patlama olacak beynimin dibinde, küçük bir et parçasının ayaklanmasıyla. Işte o zaman konuşacağım ve yarım kalmışlar, tamamlanacak...

Not: Kendımı soyutladığım falan da yok! Bu da böyle biline

İsimsiz

•••

İlk olarak Leman dergisini 300. sayı şerefine tüm içtenliğimle kutlarım. Leman'ı yaklaşık 50 sayıdır beğeniyle, devamlı takıp ediyorum. Şimdiye kadar aldığım sayıların hiç birini atmadım, çünkü onları birer tarih olarak görüyorum. Bir hafta içinde Türkiye'de oluşan hemen hemen bulmak mümkün oluyor. Bu, Leman'a yazdığım üçüncü mektup ve daha önce gönderdiğim ikisinde okur köşesinde yayınlanmadı. Biri bu dergiyi "yere batsın, bin beter olsun mecmuanız" diye haksız yere suçlayan iki zata bir cevap mahiyetinde, diğeri ise bir beğeni yazısı idi. Neyse canım zararı yok. Umarım bu sefer hayal kırıklığına uğramam

Cevap mektubumda sevgili arkadaşlarım, Türk gençlerine bir çağrıda bulunmuştum. Ancak mektup yayınlanmayınca duyuramadığım bu çağrıyı, yayınlanması ümidiyle, mektubumdan aynen aldığım bir bölümle yinelemek istiyorum.

"Yaşamaktan bıkmış, kendini büyük bir karanlık ve kaos içinde hisseden arkadaşlarıma, yurttaşlarıma sesleniyorum. Bunlar, hepsi boş şeyler fazla kafa yormayın ve bir an önce çok berbat alışkanlıklar olan içki, sigara ve uyuşturucudan uzaklaşın ve kendinizi toparlayın. Daha önce Leman'da mektubunu okuduğum Emre'nin de dediği gibi kendinize güvenin ve yatmadan once bir kuş gibi göklerde uçtuğunuzu düşünerek hır olduğunuzu hatırlayın. Bu memleketin bizler gibi taze ve genç beyinlere ihtiyacı var. Şimdıklerin hepsinin beyni bortlemiş. Onlara sadece eleştiri gozüyle bakıp, seyirci kalırsak sonra tepemize binerler haberimiz ola!"

Son olarak tum Leman okurlarına, yazar ve çizerlerine ve Bulutsuzluk Özlemi dinleyicilerine selamlar, sevgiler!

(Vatan Meftunu)
Seda Özen / Bursa

Merhaba,

20 yaşındayım ve ikı yıldır ışım nedeniyle bir köyde yaşıyorum. Memurum. Size buradaki insanlardan birazcık bahsetmek istıyorum. İnanın buraya geldıkten sonra koylu imajım yıkıldı. Aslında bilıyorum, insanların hala tertemiz kalabildığı. Anadolu köyleri de var ama burası onlardan değil. İnsanlar çok zengin ve bir o kadar da yobaz. (Öyle olmayanlar da var ama çok az) Para için kendi kardeşlerine, akrabalarına bile yapmadıklarını bırakmıyorlar. Ve öyle değişken bir ruhları var ki... Yüzüne gulup, arkandan atan tıpler. Bense burada olduğumdan farklı gorunmek ve davranmak zorundayım. İnsanların beni sevmesi için değil, korktuğumdan. Oturduğum ev çok korunaksız ve köyün issız bir köşesinde. İsteyen herkes çok kolay içeri girebilir. Bu yüzden uyuyamıyorum. Öyle özledim ki hiç korkmadın, kabuslar görmeden uyumayı... Ayrıca duvarlar delik deşik olduğundan her tür yaratık içeri girebiliyor, tabı kı kışın da kar, fırtına.

Bir ara rüzgar estığında çatıdan gelen seslerden, en ufak bir çıtırtıdan ve hatta başımı yastığa koyduğumda kalp atışlarımın sesini duyup onlardan bile korkmaya başlamıştım. Tum bunlara katlanabilir insan ama en kötü yanı da oturup konuşacak bir tek insan bile olmaması.

Öyle umutsuz anlarım oldu ki, intıharı bile düşündüm. Ama istedığımız an ölmeye bile hakkımız yok. Çünkü maddi ve manevi açıdan bana ihtıyacı olan insanlar var. Ve o ıkı insan benim herşeyim. Onlara bunu yapamazdım. Şu an insanlardan nefret edıyorum ve artık kendım olamadığım için kendımden de...

Herşeye rağmen hayat devam ediyor ve hala ümıtlerim var geleceğe dair.

Son olarak 298. sayıda bir yazı vardı. (İsmsız) Ona bir mesajım var:

Yazını sınırlerımın çok bozuk olduğu bir anda okudum ve beni gerçekten etkıledi. Lütfen kendini bırakma ve kendin için birşeyler yap. Çünkü sen herhangi bir insan değılsın. (Yazdıkların bunu gösteriyor.)

Tüm Leman çalışanlarına binlerce teşekkür...

Deniz

•••

Senın şarkın, senin sözün, senın felsefen için "Müzik Atölyesi" korosu çalışmaları başlıyor. "Bulunmaz Kültür Merkezinde" Ekim ayından ıtıbaren Dünya Türkülerı ve Ülkemizin türkülerınden seçilen bir repertuvarla konserlerini sunacağı bir çalışma hedefledik.

Çok sesli bir düşüncenin ışığını yakmak için, gelcek adına böyle bir adım atıyoruz.

Birıkte şarkı söylemenin, seslerin kardeşlığını bıraraya getırmek ıçın bır çalışma programı oluşturduk. Koro şefimız Türkiye'yi yurt dışında temsil etmış, odulleri almış olan piyanist "Levon Eronyan"dır. Engin tecrübesi ve birikimiyle elele, gönül gönüle verip çalışmaya başladık.

Yüreğinin sesını katmak istıyen herkesi bir değerlendirme sonucu koroya alacağız.

Çalışmalar her pazar ogleden sonra yapılıp aylık bir kurs ücreti alacağız.

yüreğinizdeki sesi kışmayın ve katılın!!!

Müzik Danışmanı Akın Ok
Kayıtlar için iletişim:
0 212 245 02 21
0212 251 60 90

Sayı: 301... 16 Ağustos 1997... Cumartesi...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerleri YASIN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNULAY ● Soner GUNDAY ● Günen İÇÖĞLU ● Lütfu ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Golip TEKİN ● Mahmut TIBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Mehn ÜSTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● C an YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletmen:** Orhan AÇAR ● **Hafkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor. bekleyiniz)*

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002461 - 2 ● TL hesabı 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEOR HEKPRATİ'Kİ BAHADIR BOYSU

Sabır taşımı çatlattım artık Durdane... Hunh! Çarşısı yok benim olacaksan... Hınn...

CR..CRR...CRRR

BİZ BİRBİRİMİZİNG... GÜNAH DEĞEL AŞG BU... YA GARİMA OLACAĞSAN... YA DA GAÇIRACAM, SENİ BU DİYARLARDAN...

GURBANIM..YİĞİDİM SAKİN OL... BİR SOLUKLAN HELE... GAÇIRIR SAN BENİ, BABAM İKİMİZİ DE SAĞ GOMAZ BİLİYON.. NE DE OLSA KOYUN AĞASI.. BELİNİ GÖKERTSE DE İSTE BENİ BABAMDAN...HADİ KOKLE ŞİMDİ YİĞİDİM ..HADİ MURTAZAM..!

ULAN GÖGERTE GÖGERTE BELMİ GAMIŞ! BAŞLIK BARAŞI DOPLAMAK İGİN ÜG YILDIR ZKİLMEDİK BİR GÖDÜM GALDI! BENDEN BAŞGASINA YAR ETMEM SENİ!.. YAAR ETMEEM

HUNH! ETME GLLM DAHA ETME! KOKLEH HNHH!

BIDI BIDI MIDI MIDI YAPACAĞ HALİM GALMADI DELİ HÜSREV EFENDİ... ÜG YILDIR ALIN TERİMİ SU BOKUMLU RIZIG EDİNDİM.. LAKİN SONUNDA PARAYI DENKLEŞTİRİP KIZIN ALMAYA GELDİM...

AFFERM LAN GUDİ K..ADAM OLM.. SUN PARAYI SENİN AİTİNA AİVER..

ATARIM TASI!.. PEZEVENGİN EVLADI.. YİLLAR YİL! BU PARA GEÇTİM.. DEN KAN POMPALADI.. YETTİ GAYRI... BUNCA BAŞLIK PARASI.. MI OLURMUŞ YAV..? AMA İNANIK! AGSİMİZ DAHA BÜYÜK DELİ HÜSREV.. HEY GİDİNİN GARŞA ZALIM PARA BABASI!

Söyleydi, böyleydi derken... En sonunda düğün dernek kurulur... 40 gün, 40 gaoz ye, iç, eğlen, dur

VE ŞİMDİ NASIL DA MESUDUM DÜRDANEM BİR BİLSEN FEKAT BABAN NERDE OLAKİ BU MUTLU GÜNDE!?

OHAA! GELİR ŞİMDİ DELİ'DİR YA BİRAZ ALLAH BİLİR NEREDE!?

Bir vakit sonra

GEL OTUR HELE DİZİMİN DİBİNE ŞÖYLE.. EMANETİN HAZİRSA HEMEN OLAYA GİRELİM İSTERSEN.. YOKSA EGER MALA BİDİ BİDİ YAPACAĞ SAN...

Sakıncalı da olsa gelenekler vazgeçilmezdir...

TAK TAK

Ama dönem dönem, birileri gelir bu gelenekleri çevirir, çevirir ya da devirir...

DURUN HELE GÖNGLAR BENİM DÜĞÜNÜMÜN ZEVK PATLAMALARI BU GADER GOLEY OLAMAZ!

Allah Allah... Nası yanı... Deli Hüsrev emirleri yağdırıp acaip birşey getirir gerta yaaa

AÇILIN DOSTLAR VE GULAKLARINIZI DÖRT AÇIN! IRAG'DAN GETTİM BUNU SAVAŞTA GULLANILAN PETRİOT FUZESİ BU... AMA NÜKLEER BAŞLIĞI ÇOK BAHALIYDI...

MIRTAZA'NIN BAŞLIK PARASI DA AHA BU BAŞLIK İÇİNDİ... KELİMENİN TAM ANLAMIYLA VE BEN YEDİ DÜVELİN DELİ HÜSREVİ...

CLOKKA...

VOZNZNZNZN...

KÖYÜNÜZÜN REFORMİST AĞASI! KÖY DÜĞÜNLERİNDE DEVRİM YAPTIM BUGUN! FIRLA HABERDAR ETTİM DUN... YAY!

Zor olmaz bu.. Tez duyulur düğümün son müşterileri davetsizdir...

N'OLUYOR LAN BURDA? DEVLETE TAVIR MI YOKSA

TERÖR YUVASI MI LAN BURASI? YETİŞİNİZ HARAÇ AZ MI GELDİ İPNELER, ELEBAŞINIZ NAM ŞKAN FIRLATIŞ FUZEYİ

YANLIŞ AĞNADINIZ KOCUM DEVLET BABA İÇİN HERŞEYİ YAPTIM, YAPARIM BEN! BUGUN EN MUTLU GUNUMDU.. HEÇ PANTEZİLERİM OLMAYACEĞ MI BENİM!

SUS MINA KODIĞIMIN DELİSİ! GİZLİ TERÖR SEMPATİZANI SENİ GİDİ...

Dışarıda kesmeşeker, o esnada içerde, gerdek odasında...

BABAN DELİ KIZIM... DE...!! HAZIR ORTALIK KARIŞMIŞKEN KAÇALIM! ÇOK BEKLEDİM BUGU... NU BEN! BOZMAM!

Yar etmedim onu kimseye! Ama sefilliğimin kurbanıyım bir bakıma ben. Aklımı seviyim! Daha en başında yapacaktım! Adet yerini bulacaktı! Gelenek bozulmayacaktı... Taze o zaman kaçıracaktım seni!

Akşamsefası

23 Ağustos.. 1997 Cumartesi.. Sayı: 302.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Akşamsefası

Serin

Sabahın hıçkırığı bu kumrular
Öte öte öteye ötüyorlar
Bıçak kesmez
soluğunda göğün,
Peri bacaları
çingene pembeleriyle
Tütüyorlar onbirayları
Karşıki ıssız dağa doğru uzak
Ki hattına büyük hattat
Yesârî çizmiş,
Bademler çıtırdıyor
nassı da yakın!
Sen doğanın
şu acâyip işine bak!

Gulak'ın Şiiri

Horoz öteecek
İnek möleecek
Eşzek Anıraacak
Gök onyedisinde olacaak
Garyola da gıcırrda gıcırrr
Gıcaardacak!

CAN YÜCEL

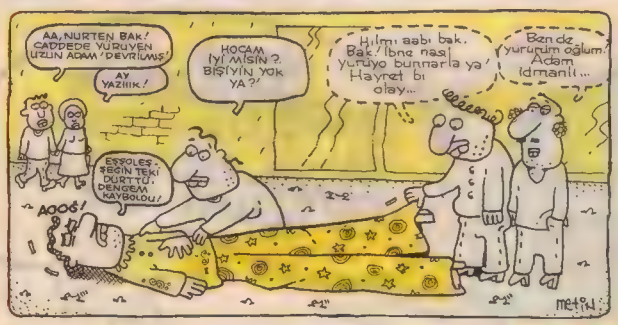

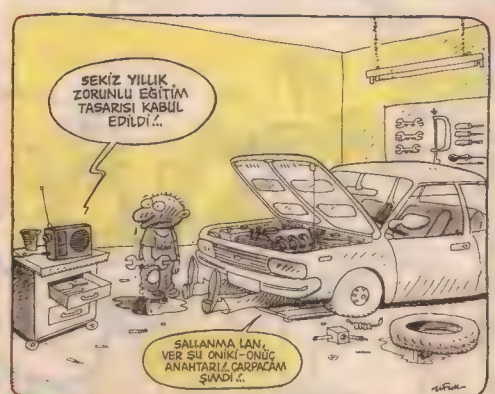

LeMan

BU ADAMLAR NEREYE BAKIYOR?

YANIT: Belçika'nın Brüksel kentinden 26 Ağustos'ta kalkıp, Güneydoğu'ya gidecek "BARIŞ TRENİNE"

8 Yılı bahane eden hükümet zam yağmuruna tuttuğu halkı isyanın eşiğine getirdi. Örtülü bir yeni "5 Nisan" yaşanıyor.

OHAL KALDIRILIYOR...

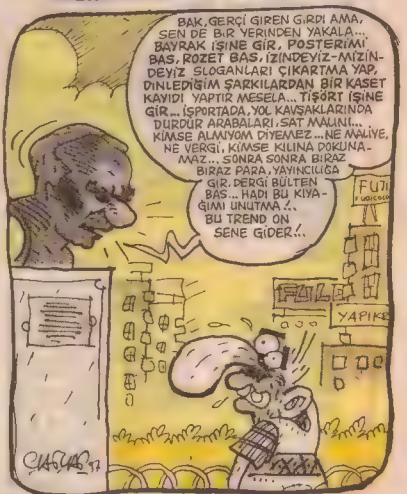

55 Anasol-D hükumeti Sempatik zam yağmur dusu. Susurluk'a dokunma ac zı

Sedat Bucak Mehmet Ağar dokunulamaz ikili

Melih Gölçek Yandaşlarına ihale peşkeşçisi, çocuk parkı düzenbazı

Göktepe davasını izleme yasakçıları Kamuoyu korkakları

Ozer Çiller Buglescia kitaplarından yazı arakçısı büyük düşünür

Gökova termik santrali Kül ve aşıt yağmuru

Susurluk'un üzerine gideceğiz, dokunulmazlıkları kaldıracağız diyerek iktidara gelen Mesut Yılmaz hükümeti de bazı ANAP ve DSP milletvekillerinin kaytarmaları sonucu Mehmet Ağar'la, Sedat Bucak'a yine dokunulamadı...

Akşamsefası

PARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

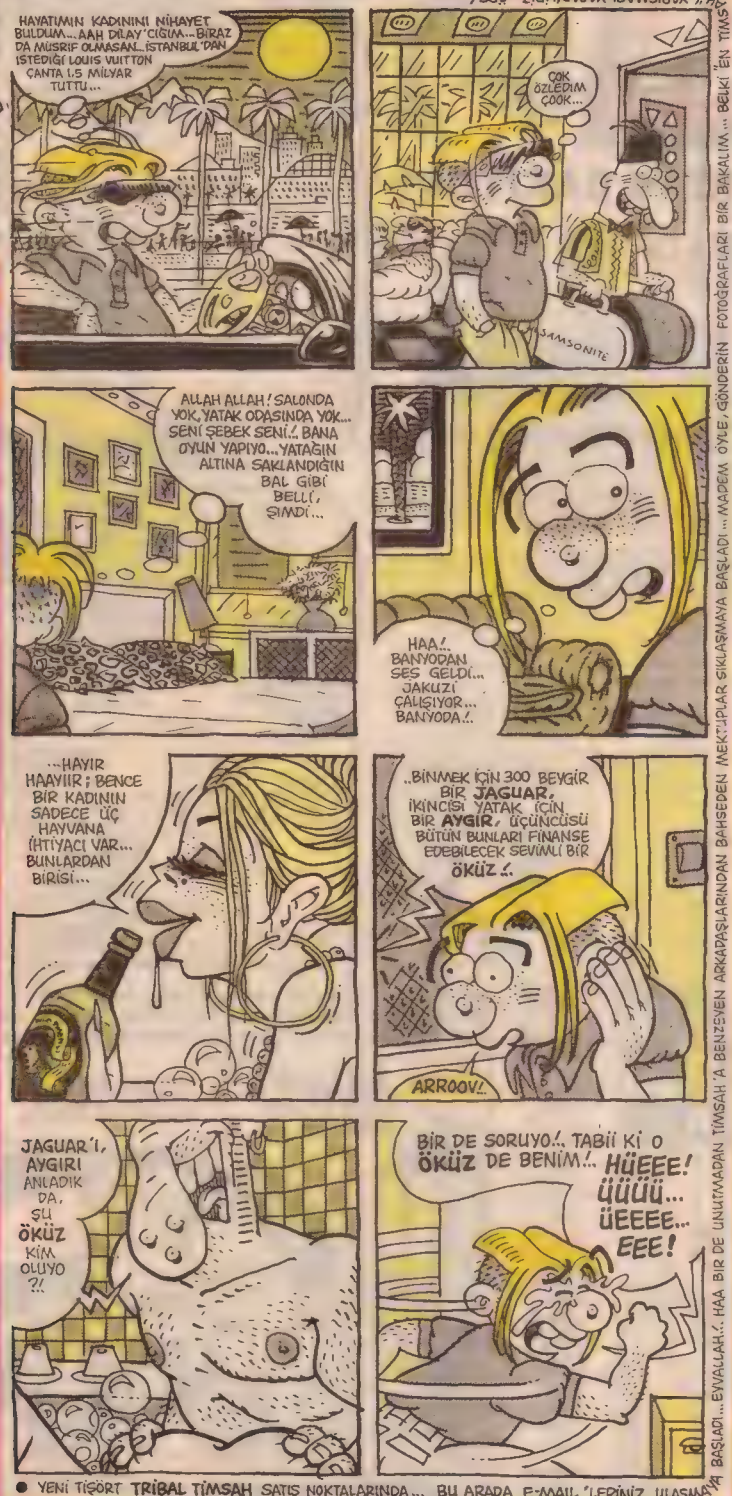

● YENİ TİŞÖRT TRİBAL TİMSAH SATIŞ NOKTALARINDA... BU ARADA E-MAİL 'LERİNİZ ULAŞMAYA

Mehmet ÇAĞÇAĞ
tripanazomi@superonline.com

LeMan A
Akşamsefası

mevsimsonu indirimli sorular?.

- bu politikacılardan niye ancak ve ancak öldüklerinde kurtulabiliyoruz?.
- ümmet olmak isteyen bir toplulukla, vatandaş kalmak isteyen bir topluluk demokrasi adına nerede, nasıl bir arada durabilir?.
- fatih terim başbakan olsa toplumun bu yılgınlığı biter daha iyi motive olabilir mi?.
- parti kapatmakla mesele kapanabilir mi?.
- bu memleketteki sorunlar neden hep "tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan" açmazına gelip düğümleniyor?.
- siyaset sanki genetik birşeymiş gibi hâlâ eski siyasilerin çocukları, kardeşleri veya akrabaları devrede... ya Atatürk'ün de çocukları, arabaları olsaydı ve siyasete atılsalardı ne halt ederdik?.
- şiirsiz, felsefesiz bir bu anarşizm de hiç çekilmiyor hani!.
- evlilik ciddi bir müessese ise niye dört kadınla evlenip de dört kere daha ciddi olan kişileri hor görüyorlar?.
- muassır medeniyet seviyesi boyu geçiyor mu?. niye muassır medeniyet seviyesine gelemiyoruz hep su yutuyor, boğuluyoruz?.
- mustafa kemal şapka, solcular parka, islamcılar türban, diyerek yine aynı giysi fetişizmine ortak olmadılar mı?.
- neden çoğu köşeyazarı kendi düşüncelerini değil de halkın duymak istediklerini yazıyor?. onlar da bir nevi esnaf mı?.
- istiklal marşı "korkma sönmez.." diye başlayan bir ülkede neden hergün bir yerlerimiz korkudan üç buçuk atarak yaşıyoruz?.
- neden bu ülkede üç dört kuşağın kaçmadan, göçmeden bir arada durabildikleri tek yer aile mezarlıkları oluyor?.
- niye memlekete hizmet etmeyi, devleti ele geçirmek olarak algılıyoruz artık?.
- neden sanatçıların, sporcuların, bilimadamlarının, barışseverlerin peşinden gideceklerine hiçbirşey üretmeyen politikacıların peşinden gidiyor bu halk?.
- ortaçağı kapayıp yeniçağı açtığı varsayılan fatih sultan mehmet nasıl bu uzay çağında yeniçağ'a bile tahammül gösteremeyen bir güruhun en önderi sayılabiliyor?.
- göçmek mi, patinaj mı yapmak bu?.
- okullarında devlet olmanın en temel etmenlerinin "dil, din ve ırk birliği" olduğu öğretilen bir ülkede neden din ve devlet işleri birbirinden ayrılmaya çalışıyor?.
- neden habire sorun üretenler hep etkili ve yetkili'yken çözüm üretenler önemsiz, etkisiz, yetkisiz bırakılıyor?.
- bu ülkenin ihtiyarları neden hep torunlarına miras olarak sorun yumağı bırakıyor?.
- gelen, gideni ne zaman aratmayacak?. bizim gam yükünü çekmeye fermanımız mı var?.
- ismi anadolu olan bu güzel topraklarda niçin hep oğulluklar, beylikler, babadan oğula geçen padişahlıklar hüküm sürmüş, sürüyor?.
- yeryüzü, hava, su, toprak ve orman uzatmaları oynarken nedir bu alıp veremediğimiz?.
- tanrım bizi dünyaya ibret olsun diye mi böyle yarattınız?.
- neden bu ülkede mizahçılar iyice derinleşip sosyolog, psikolog olurken, sosyolog ve psikologlar tozutturup mizahçı oluyorlar?.
- ben daha portakaldaki vitaminkenki hâlime dönmek istiyorum!..

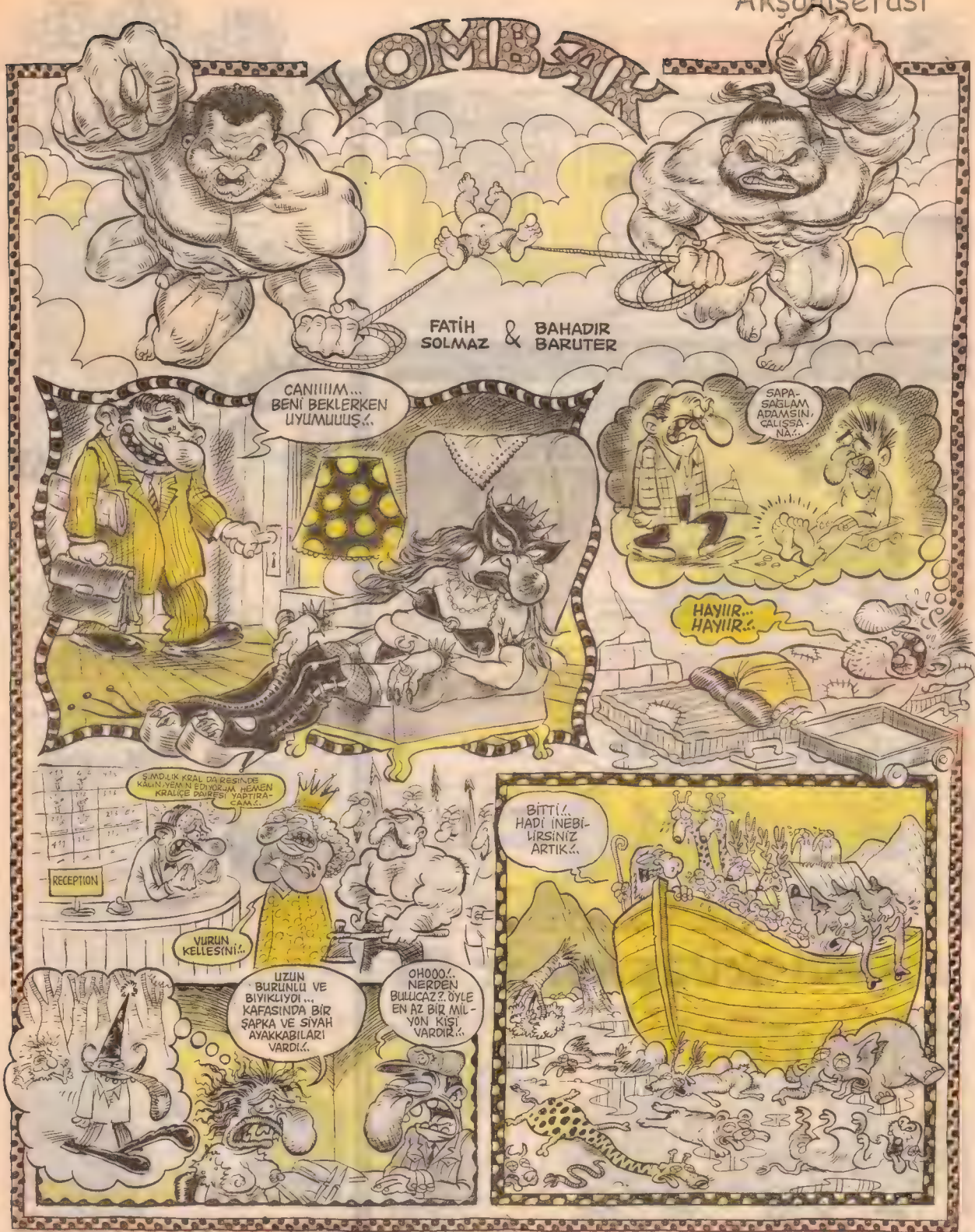
LOMBAK
FATİH SOLMAZ & BAHADIR BARUTER
CANIIIIM... BENİ BEKLERKEN UYUMUUUŞ!..
SAPA-SAĞLAM ADAMSIN, ÇALIŞSANA..
HAYIIR... HAYIIR..!
ŞİMDİLİK KRAL DA RESİNDE KALIN.YEMİN EDİYORUM HEMEN KRALİÇE PAİRESİ YAPTIRACAM..!
RECEPTION
VURUN KELLESİNİ!..
UZUN BURUNLU VE BIYIKLIYDI... KAFASINDA BİR ŞAPKA VE SİYAH AYAKKABILARI VARDI..!
OHOOO!.. NERDEN BULUCAZ?.. ÖYLE EN AZ BİR MİLYON KİŞİ VARDIR..!
BİTTİ!.. HADİ İNEBİLİRSİNİZ ARTIK!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖRNEŞ

Can Barslan

Nisan 1954

MÜZEYYEN'İM, O AYIYA ÇOK BAKMA, SONRA ÇOCUĞUMUZ ONA BENZER !..

AMAN HİDAYET... BUNLAR HEP BATIL İTİKAT... OLUR MU ÖYLE ŞEY...

AYI

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

SEN BENİM LAFIMI DİNLEMİYORSUN KI! O KIZ SANA KESİK DİYORUM YANİP TUTUŞUYOR SENİN İÇİN 'NAZ YAPIYOR BİRAZ ÜSTELESEN KESİN VERİR... BİLİYORUM BEN MEVZUYU...

KESİN VERİR Dİ Mİ ABİ? VAY BEE DEMEK ÖYLE HA?

BAK EVLADIM, BÖYLE TİPLERE, DOLDUR BOŞALT ADAMLARI DENİR. BUNLAR ARKADAŞLARININ EN YAKIN SIRDAŞLARI OLDUKLARI GİBİ, AYNI ZAMANDA KERİZ AVCISI POZİSYONUN DA DA AKTİF GÖREV ALIRLAR... BUNLAR ADAMA KAZIK DA ATARLAR... ONUN İÇİN DİKKATLİ OL DERİM SANA!

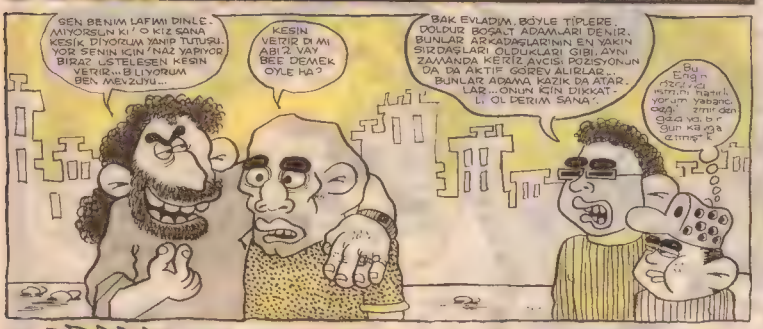

PARANOYA

SOLMAZ & BARUTER (Be hey Maşallah)

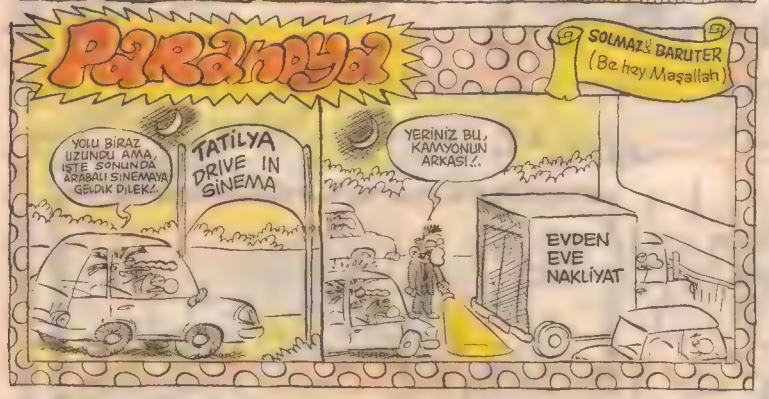

YOLU BİRAZ UZUNDU AMA, İŞTE SONUNDA ARABALI SİNEMAYA GELDİK DİLEK!..

TATİLYA DRIVE IN SİNEMA

YERİNİZ BU, KAMYONUN ARKASI!..

EVDEN EVE NAKLİYAT

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

HADİ SÖYLE BAKALIM... HOP HOP HAMDİ TOP HAMDİ!.. HADİ SÖYLE ÇİKOLATA ALIÇAM SANA!..

Bİ MEYVE SUYU DA BENDEN!

KOMİKAZE

Yangın vaar! Yangın vaaar!!!

ama önce kısa bir ara

haberler

Orhan aids olmuş

ayna ayna söyle bana, var mı benden güzel bu dünyada?

Pamuk Prenses diye biri var sayın kraliçem ama, ayakları kokuyor...

Köpekler bişiy bulmuşlar, insanlar çömeldiği zaman onlara saldırmıyolarmış. Bizde kendimize bişiy bulalım.

Bizde mesela, eee... Kafalarını kışlarına soktukları zaman saldırmayalım o zaman

İyi fikir

Şeyy, Biraz süre verebilir misiniz acaba?

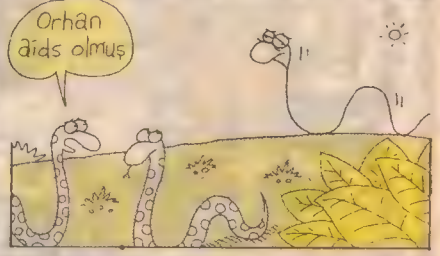

marlon@turk.net

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

HAYVAN DOSTLARI MIZ!..

Bize hep birşeyler anlatmaya çalışırlar... Onlar!..

İKİ ÇAY ÇEK...

KIRMIZI BEŞLİ GELSE OKEYİ KORUM...

HEEY, ŞU GELENE BAKIN... CAMA VURUYOR...

PATA! PATA!

ALIN ŞUNU İÇERİ... BİZE BİRŞEY ANLATMAYA ÇALIŞIYOR HERHALDE...

ÇOK AKILLI HAYVANLAR...

YANGIN, DEPREM... HERŞEYİ HABER VERİR BUNLAR!..

ŞŞ... BİŞEY YAPIYO...

BU NE YAA?.. BURUN?..

BAŞINI SALLIYOR... DEĞİL GALİBA...

BIYIK!..

EVET DİYOR... DEMEK BIYIKLI BİRİSİ...

ŞİMDİ N'AAPIYO PEKİ?.. SÜT MÜ SAĞIYOR NE?!

HEV HE. HÜÜ HÜ!

EVET... SÜT! BIYIK?..

SÜTÇÜÜ!..

SÜTÇÜ NUMAN!..

BULDUK... SÜTÇÜ NUMAN'A BİŞEY Mİ OLDU ACABA?..

ŞŞŞ!.. DEVAM EDİYOR!..

RASİM ABİ!..

HIH HI... NE VAR ULEN, KERATA...

HEEV HÜV, HÜ HÜÜV HÜ

DANSEDİYO LAN BU?!

DUR BAKAYIM, Bİ DE ŞARKI SOYLUYO

KOMPARSİTA...

EVET DİYOR...

KOMPARSİTA... KOMPARSİTA... DÜĞÜN OLMALI LAN BU...

SENİN YÜZÜĞÜ GÖSTERİYOR RASİM ABİ...

EVLENMEK!..

HEEV... HÜ... HÜV!

OO!.. KOÇA MEMELERİ OLAN BİR KARI...

KIRITARAK YÜRÜYOR...

GÖZLERİNİ SUZUYOR

HEP YALANARAK ADAMLARA BAKIYOR... BU... B... AA... BU, RASİM ABİNİN...

ŞŞŞ... SUS...

NE BAKIYONUZ LAAN!.. EMİNE DEĞİL OO!.. EMİNE DEĞİİİL!.. BENİM KARI DEĞİİL!..

SÇARIM LAN!.. DAĞATIRIM ALAYINIZI, SÜTÇÜ NUMAN, BENİM KARI!.. NE İLGİSİ VAR LAAN!..

DRANNK!..

HUH! HUH!

HIH... HUUHH!

2. ÖYKÜ

Bu izlediğiniz gerçek olaydaki köpek çok akıllı fakat boşboğaz ve düşüncesiz bir cinsti... Daha sonra aynı cinsin "bi kenara çekip açık etmeden anlatanı" yetiştirildi...

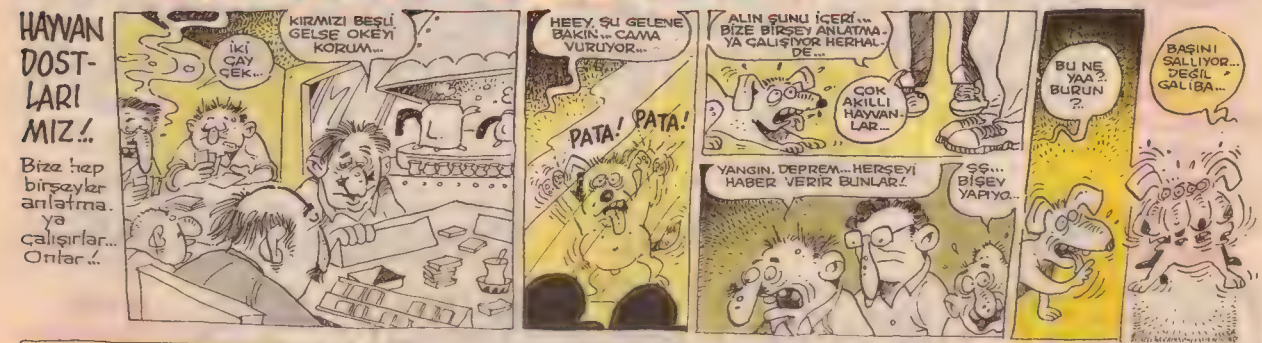

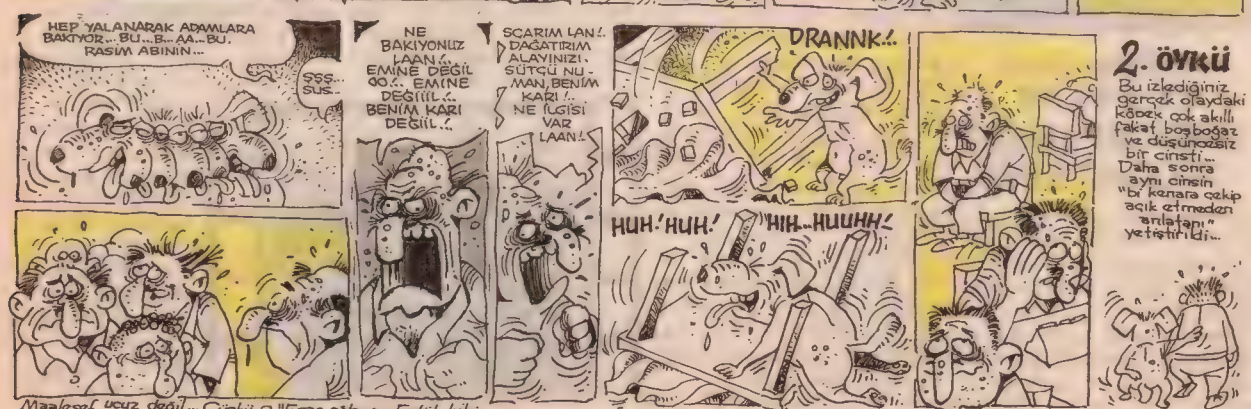

Maalesef ucuz değil... Çünkü o "Esas oğlan"... Eylül kibi...

nekahet

dönemi

met • üst

Haftanın Filmi

VE ONLAR RAKINROLDAN TİKSİNDİLER

Çok yakışıklı ve karektersiz bir genç olan Sitiv Rabırt, Cimiy ve Edıms adlı üç arkadaşıyla birlikte bir rak gurubu kurarlar.

Gurup üyeleri azim olayına girip gece gündüz çalışırlar şahane şarkılar bestelerler ve yöre gençliğinin gönüllerinde taht kurarlar. Gurubun ünü gün geçtikçe kıvama girer ve dünya çapında ünlü olurlar, tüm dünyada konserler vermeye başlarlar.

Fakat sevgili sinema severler günlerden bir gün Sitiv anlamsız bi şekilde diğer gurup üyelerinden şüphelenmeye başlar ve grup üyelerini toplayıp "Siz benden gizli bi işler çeviriyosunuz gibime geliyo, anlamadım sanmayın, pastadan ben de pay isterim" diye tutturur.

Rabırt, Cimiy ve Edıms çok şaşırırlar "Yok öyle bi şey" diye Sitiv'i ikna etmeye çalışırlar ama Sitiv dinlemez ve "Ya benim de payımı verirsiniz ya da polise gider sizi ihbar ederim" der. Gurup elemanları yalvarırlar yakarırlar fakat Sitiv bi türlü ikna olmaz. Bu sırada Edıms'ın aklına bi fikir gelir.

Rabırt ve Cimi'yi gizlice, kaş göz işareti ederek dışarı çağırır, dışarda "Biz bu denyoya ondan gizli bi iş çevirmediğimizi kabul ettiremeyiz en iyisi aramızda para toplayalım, sanki payına düşen paraymış gibi ona verelim yoksa harbiden polise gider. Bunlar bi iş bi iş çeviriyo diye fitler, ondan sonra uğraş dur" der. Bu fikri onaylarlar, aralarında para toplayıp Sitiv'e verirler, içlerinden "Haram olsun" derler. Günler böyle geçerken hepsi aynı şeyi düşünmeye başlar "Acaba Sitiv haklı mıydı ortada bi dümen dönüyo da benim mi haberim olmadı." Ve yağmurlu bi akşamüstü hepsi birbirinden nefret eder ve o güzelim cillop gibi gurup bi daha asla bir araya gelmeyecek şekilde dağılır.

On ay sonra Cimi ve Rabırt gizlice Şikago'ya giderler. Dayanamayıp bi müzik gurubu kurarlar. Fakat gurubun şöhretinin artmaya başlamasından ve diğerlerinin anlamasından tırsarlar, o gurubu da sessizce dağıtırlar. Ufak bi kamyonet alıp nakliye işine girerler.

Son

Soner Günday

Galler Prensi

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

İster inan ister inanma

✖ Yıllar önce ailece bir akraba ziyaretine gitmiştik. Gittiğimiz evin ağbimle yaşıt oğlunu önceden tanıyorduk fakat bu görüşümüzde biraz farklılaşmış, kafayı biraz sıyırmıştı. Ağbimle beni bir köşeye çekti ve "Yoğurt koydum dolaba / Bugün başım kalaba" adlı şarkının bestesini kendisinin yaptığını söyledi. Biz güldük. Olayı babama aktardığımızda "Doğrudur" dedi, "onun dayısı da yıllarca "Yeşillim, yeşillim, yeşillim aman" türküsünü kendisinin bestelediğini iddia etmişti!" Ömrüm boyunca, bu tür bir kalıtım vakasıyla, bu tip bir dayı - yeğen benzerliğiyle bir daha karşılaşmadım.

✖ Bir dergide çalışırken, akşamüstü sokakta top oynuyorduk. Cadde olmasına rağmen kendimizi kaptırmıştık, çok zevkli bir maçtı. Fazla kaptırmış olmayız ki, maçta tartışma çıktı ve arkadaşlardan biri maçı terketti. Yapma, etme dedik, dinlemedi, dergiye gitti. Bu durumda maçın anlamı kalmamıştı, zaten üçe üç oynuyorduk. Hava da iyice kararmıştı. Tam maçı bitirecekken, caddenin başında forma, şort ve spor ayakkabı giymiş, koltuğunun altında futbol topu olan bir genç belirdi. Adeta Allah tarafından gönderilmişti. Bize doğru yaklaşınca, "Hocam gel, eksiğimiz var, maçı tamamlayalım" dedik. "Abi zaten maçtan geliyorum, çok yorgunum" dedi. "Yahu yapma, şimdi senden daha uygun bi adam bulamayız" şeklinde ısrar ettik. Bizi kırmadı ve maça katıldı. Maçı bitirdik, iyi kalpli yabancıya teşekkür edip ayrıldık. Yol üstünde başka maçlara da katılmış mıdır, bilemem.

✖ Daha eskiden bir başka dergide çalışırken, derginin yönetmeni, bir nevi asistanı sayılabilecek teknik sorumluyu, hepimizin yanında yanına çağırdı ve "Yahu baksana, ağzımda tuhaf bir koku var gibi geldi bana" deyip hohladı. Teknik sorumlu, istemeye istemeye sözkonusu hohlamayı kokladı, "Yok abi, bişey yok" dedi. Bu olaydan on gün kadar sonra aynı teknik sorumlunun bir başka olay yüzünden dergiden ayrılmak istemesine tanık olduk. O ruh haliyle, hepimizi dumura uğratan şu cümleyi söyledi: "Kimsenin ağız kokusunu çekmek zorunda değilim!" On gün önceki olayı o hatırlamıyordu fakat biz galiba hatırlıyorduk!

✖ Yine yıllar önce bu kez amca evindeyiz. Amcamızın büyük oğlu Muharrem Abimiz epey sinirliydi. Ağbimle benim gibi o da Teksas, Tommiks türünden çizgi romanlara düşkündü. Sakin sakin otururken bize bir soru sordu: "Çelik Blek kaç yaşında vardır?" Kendi adıma hiçbir tahminim yoktu. Çelik Blek, Çelik Blek'ti işte. Yıllardır aynıydı. (Hâlâ da aynı) Onun da bir yaşı, tahsil durumu, akrabaları falan olabileceğini hiç düşünmemiştim. Abimin de bu konuda bir fikri yoktu. Cevap vermedik. Muharrem Abimiz kendi tahminini söyledi: "Bence otuz yaşında vardır!" Bunu duyar duymaz bizi çok şiddetli bir gülme aldı. Çelik Blek'in otuz yaşında olması, neresinden baksan sinir bozucuydu. Hem onun herhangi bir yaşı olmasına hazır değildik, hem de otuz çok fazla bir yaştı. Sevgili lepiska saçlı kahramanımızın bu kadar yaşlı olamayacağını, otuz yaşında bir insanın o maceralarla başedemeyeceğini düşündüğümüz için gülmeyi kesemedik. Muharrem Abimiz çok sinirlendi ve o sinirle seri şekilde, salonun ortasında düz, ters parendeler attı. (Bugün otuz yaşına çok yaklaşmış biri olarak, Çelik Blek'in otuz yaşında olabileceğini rahatlıkla söyleyebilirim! Hatta otuzbeş bile olabilir!)

✖ Söz çizgi romandan açılmışken, Tommiks'in son macerasında kötü adamlardan biri maceranın iki ayrı yerinde "Tommiks bu kez karizmasının sonuna geldi!" diyordu. Tommiks ve karizma? Nasıl? Böyle saçma çeviri olur mu?

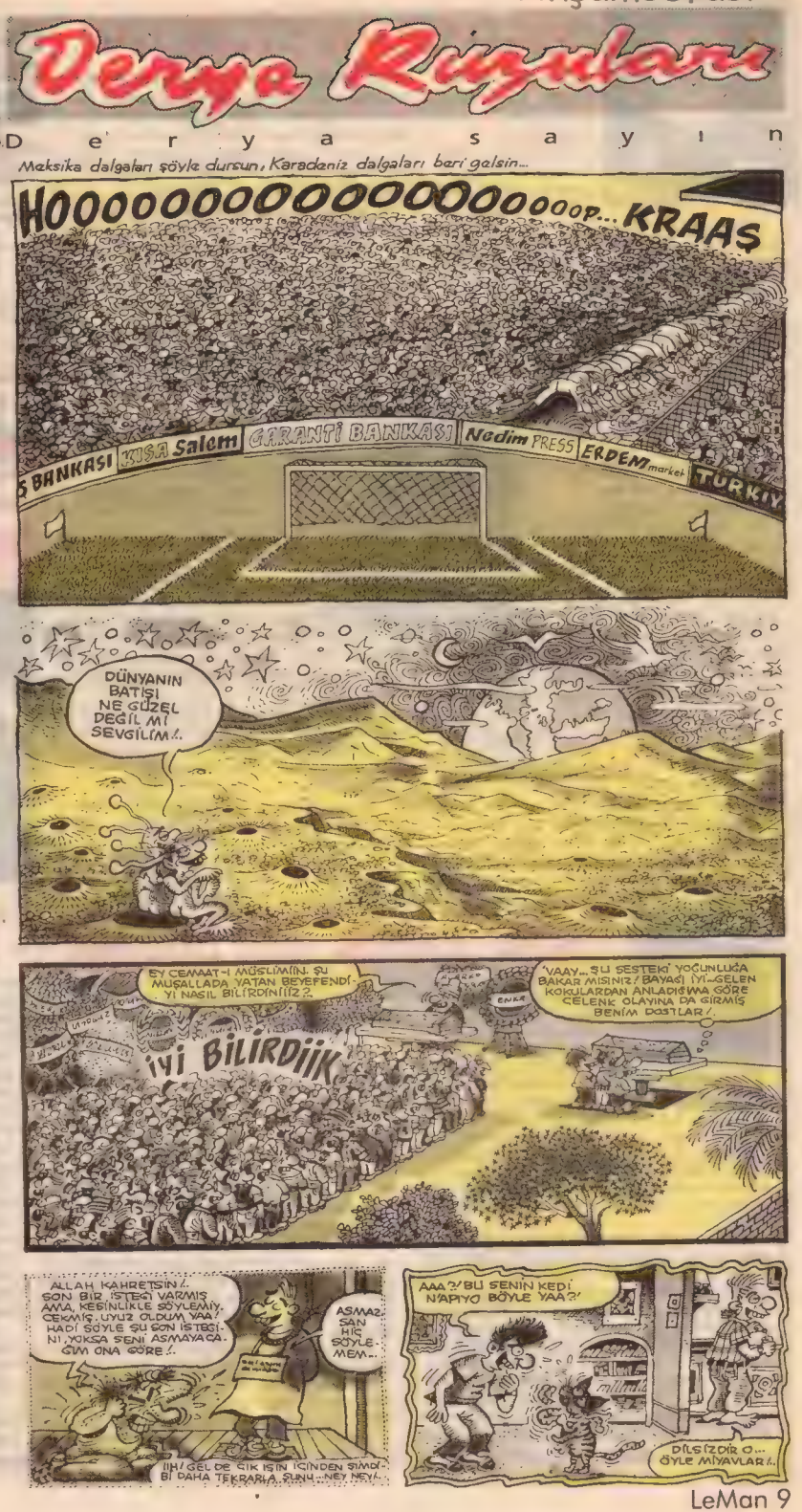

BİBLO ÇOCUK SELİM CAN

-Merhaba Müslüm Gürses Bey. Selim Can'la Bu Hafta'ya hoşgeldiniz.

-Hoşbulduk Sibel Can hanım. Ne iş zayıflamışsın gibi?.. Göğüslerine n'oldu?.. Südyenini n'aptın?..

-Fakat efendim südyen erkeğin fizik yapısıyla bağdaşan bir nesne değildir. Kadınların memeleri vardır ve südyen takarlar. Bakın size hemen meme anatomisi çiziyorum. Bakın şurası sütbezleri oluyor.

-Naa?.. Ne bakımdan?.. Bi klip çektim olay oldu... Harbi söylüyorum o sarışın mankenle yatmadım..: Hem zaten o manken değil kuklaydı... Mısır püsküllünden yapmıştık onu... Ha?.. Nerdeyim ben şimdi?..

-Selim Can'dasınız Müslüm Bey... Harika Çocuk'da.

-Pardon Harika Avcı hanım... Bir an Sibel Can'la konuşuyo gibi oldum da ... Evet, buyrun sizi dinliyorum.

-İlk sorum sel felaketiyle ilgili. Sizce ikibine üç kala nasıl oluyor da İstanbul gibi bir metropol yağmura yenik düşebiliyor? Belediye altyapı faaliyetlerinde neden yetersiz kalıyor? Ayrıca üstyapı da berbat. Yollarda kasis var.

-Sosis mi?.. Yemem ben... Ne o çük gibi şey?.. Delikanlılığa yakışmaz.. Şimdi bırak sen onu bunu da südyen nerde südyeen?.. Kopçası mı koptu?.. Kopçaa yolları taşlı, gelüyoor kaalem kaşluu...

-İsterseniz o konu hakkında size daha ayrıntılı bilgi verebilirim. Bakın elimde "Ülkemiz Küçük Ölçekli Kopça Teşekkülleri" isimli üç ciltlik kitap var. Bunların üçünü de okumuştum ben. Hemen ekonomimizdeki hacimsel öneminden başlıyorum...

-Sus cenabet cüce!.. Sen Harika Avcı değilsin... Tiyatro yapma bana,a yutmam... Klipteki sarışın tıknaz kameremanla yatmadım.:. Kesinlikle etmedim ben öyle şey...

-Ben bir de şunu sormak istiyorum. Kesintisiz sekiz yıllık eğitim Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından jet hızıyla onaylandı. Sizce sayın Demirel...

-Çık... Sen Sevda Demirel de değilsin... Yalan söylüyorsun bana... Bedenine iblis girmiş... Lanetlisin sen!..

-Lanet Ortaçağ kalıntısı bir hurafedir Müslüm Bey... Bakın bundan ikibuçuk yıl önce okuduğum İbranice yazılmış bir kitapta...

-Hangi İbrahim'e yazılmışlar?.. Tatlıses'e mi, Erkal'a mı?. Döverim ben o lavukları!.. Kalplerini kırarım!..

-Öhe öhe!.. Neyse, isterseniz şimdi sokak örportajlarını izleyelim.

-Çık, olmaz... İzlemeyelim... Moralim çok bozuk... Fena darlanmışım... Höytt!.. Sarışın peruklu kamerayla yatmadım ben!.. Zam ayarı düğmesiyle aramızda hiç birşey yok diyorum size!.. Hişşt ufaklık, al şu parayı da köşedeki bayiden bi yetmişlik kap gel. Hadi bakiim gülüm.

-Fakat nasıl olur efendim? Alkol beyin hücrelerini öldürür. Ve unutmayın ki insan vücudunda kendisini yenileyemeyen tek hücre topluluğu beyindekilerdir. Ayrıca kalp kroner...

-Sertap Erener mi?.. Yalan söyleme bibl o!.. Sen Sertap Erener de değilsin... Kimsin sen?!.. Niye kumpanya ediyosun?! Boğayım mı seni ulaan!..

Mesut Ceylan

LeMan MEDYA

Özelleştirmenin baş

Mesut Yılmaz'la Aydın Doğan arasında nasıl bir yakın isimler, özelleştirme gibi önemli yerlere g yolsuzluğunu bir basın toplantısıyla açıklamasın zete olayla ilgilenmedi. Tekbir köşe yazarı dahi geçirilmedi. Umudunu kesmiş halkımız, Uğur Dü den dönmesini bekliyor. Görünen o ki, artık inan lenen bulmak çok zor. Gazeteler hızını alamamı lar susturulmuş, ÖDP gibi partilerin çabaları da berle geçiştiriliyor. Artık alışın buna, Türkiye'de sallığa" artık yer yok, hayvanlar nasıl güdülürmü önümüzdeki birkaç yıl içinde öğretecek!

Tek kurtuluşu sanılan erken seçimler için de er Aydın Doğan, Deniz Baykal ve Mesut Yılmaz'la ra getirmek demek olmadığını bilmiyor mu? Bi fırlatılan bu yeni isimlerle karnınızı doyuracaksın yor, bir koşede sandıktan çıkarılmak üzere özenl ki, hem DPT'li, hem Sivaslı Anadolu çocuğu, he Özal gibi konuşurken kollarını sıvazlıyor!..

Anlaşılan o ki, uzun bir süre işsizim diye kimse h na birşey gelirse de Savaş Ay'ın programlarıyla b miz telefona çıkartılıp, başımızdan eksik olmasın caklar. Cumhuriyet tarihimizde hiçbir hükümet, mamıştı. Artık bize düşen, taraflardan, hiç değils uygulanmasını istemek!..

Yalnız Kurtlar Gibi İnmiştik O Yaz Kasabasına...

Yalnız kurtlar gibi inmiştik o yaz kasabasına... Yaralıymış, zorlukla nefes alıyormuş ve dünyayla hiçbir işimiz kalmamış gibi yapıyorduk herkese... Buzlu bir camın ardından bakıyorduk sanki güneşe... Yorgun, soluk, kısık gözlerimizle içine kapanmış vaatler gibiydik... Yaralı kurtlar gibi inmiştik o yaz kasabasına ve günlerce birbirimizden başka kimseyle konuşmamıştık... Gece herkes evlerine, otel odalarına çekildiğinde çıkardık sahile, günboyu hırpalanmış, suskun denize, cüzzamlı köpeklerin yanına...

Biz gelince hemen çelişkilerle kutsallaşan bir getto olurdu indiğimiz gece kumsalı... Sınıflarımızdan öç almanın yollarını konuşurduk... Çevremizdeki insanları nasıl hayalkırıklığına uğratacağımızı... Böyle zamanlarda aklına hemen **"Kasabanın En Güzel Kızı"** öyküsü gelirdi... Gerçek sevgiyi yakalamak için kendini tıpkı onun gibi çirkinleştirmek isterdin... Oysa sen de bende çok iyi biliyorduk, bazı insanlar istese de güzelleşemiyor, bazı insanlar istese de çirkinleşemiyordu... Yoksulluk tene, oradan da ruha işliyordu... Oysa ben senin hep aklını karıştıran ve beni heryere geciktiren güzelliğini aşıp sana şunu sormam gerekirdi: **Yönetim şekilleri, rejimler, ideolojiler, dil, kurallar, olan ve olabilecek bütün sistemler... Varmsın hepsinin dışına çıkmaya... Hepsinin dışına...**

Bu çağrıyı sana bütün içtenliğimle yapabilmem için senin burjuva güzelliğini aşmam gerekirdi... Görene köpeksi bir sadakat aşılayan o duruşunu, bedenindeki büyüyü, neredeyse hücrelerine dek sinmiş olan güzel kokunu, geçmişten taşınan ve kolay yaşamın tenindeki o haksız, ama nefes kesen parıltısını... Oysa biliyorum bendeki bütün eksiklikler, eksik ve yalan yaşanmış ne varsa senin burjuva imgende saklı duruyordu... Ben senin burjuva güzelliğini nasıl aşamıyorsam, sen de sana ailen tarafından verilen başarı psikolojisinin kimi zaman dayanılmaz olan gerginliği ve doyumsuzluğundan biraz olsun kurtulabilmek için küçük ve bedelsiz intiharlar, sonunu ne yazık ki bildiğin kaçışlar yaşamak istiyordun... Mesela bu gece, tıpkı **Arthur Cravan** gibi bir salla okyanusa açılmak ve orada ebediyen kaybolmak istiyordun...

Arthur Cravan dediğini yaptı, bindi sala ve **Atlas Okyanusu'nda** kayboldu...

Oysa sen bir sala binip okyanusa açılsan da, ailenin ideolojisinden yeterince öç aldığına inanır inanmaz hemen döneceksindir geriye...

Herşeyi bildiğimizi sanıyorduk, herşeyi bildiğimize göre başkaldırmamız gerektiğini sanıyorduk. Başkaldırmadığımız görüp durmadan ve hep yeniden bilinçlenmeye çabalıyorduk... Bilinçlendikçe ben senin burjuva güzelliğinin daha çok etkisinde kalıyor, sen bilinçlendikçe, salla açıldığın okyanustan eskisinden daha çabuk dönüyordun ailene, başarı psikolojisine, gerginliklerine, doyumsuzluklarına... O fazla öç almaktan çekindiğimiz insanlarsa bize en büyük kötülüğü yaparak, sevgiyi başarının kara, karanlık ve anahtarı olmayan kutusuna saklayıp bizi hiçbir yere kaçamayacağımız bu issız gece kumsalında çaresiz ve yalanlar içinde bırakıp gitmişlerdi işte... Başarının anahtarını bulup açtığımızda içinde sevgiyi bulacaktık. Bize öyle söylenmişti... Gözümüzü bu yüzden hep o karanlık başarı kutusuna diktik ve sevgisizlikten soluksuz kalarak elimiz ve ruhumuz kanlar içinde o kutuyu açmaya çalıştık... Ben solcu, muhalif olurken gözüm hep o başarı kutusunun içindeki sevgideydi...

Öyle hasta bir sınıftan geliyordum ki başarı kutusu açılmayınca ve içimdeki sevmek arzusu, sonunda beğenilme, biryerlere gelme, tanınma ve güçlü olma tutkusuna dönüşmüştü...

Sense gereğinde öç almanın, ezip geçmenin gerçek sevgi gerçek kurtuluş olacağını hissedemeyecek kadar ürkütülmüştün sınıfın tarafından...

Hem her
reddetm
tan, fırsa
reel zam
ğinden y

Bu ya
di iraden
inceliğin,
birgün b
bütün k
yüklenile
yi vermey
kutuların
miştin...

Şizofr
sınıfının
için bile
birşey de

Başar
bencilliği
arzun...

O yaz
rini sıray
biydik... S
gumuzu
yan şiirle

Polisl
dık... Çılg
ğının boş

Pasol
Jean Jen

nda neler oluyor?..

dlaşma geçti bilinmiyor, ancak, Aydın Doğan'a eye başladılar. Refaiddin Şahin'in Emlakbank üstünden tam bir hafta geçti ve hiçbir TV, ga- lenmedi ve Aydın Ayaydın'ın ismi hiçbir yerde lar ve Kadir Çelik gibi acar gazetecilerin tatil- naz zamlar ve yolsuzluklar konusunda bir ilgi- alen Refah'ın inşaatlarıyla uğraşıyor. Sendika- al'lı yıllarda olduğu gibi kibrit kutusu bir ha- ihteşem sağlam bir sistem kuruluyor, "duygu- sığır çobanlığı nasıl yapılırmış medyamız bize

rken tarih 1988 Sonbaharı, olmadı 1999. Peki i bir seçime gitmenin, yeniden Refah'ı iktida- r! İşte önümüzdeki günlerde Türk siyasetine Isim: İlhan Kesici! İlhan Kesici ismi yıpratılmı- aklanıyor! İlhan Kesici ismi neler ifade etmiyor Demirel ailesinden, hem cin gibi neşeli, hem

rüden atlatılmayacak, yoksul halkımızın başı- şsever, Allah, vatan ve ordu dostu zenginleri- ıssız gecelerimizin sıcak dostları, neşeleri ola- dyayla bu kadar içiçe, gönülgönüle sarhoş ol- bizler için Cenevre savaş esirleri sözleşmesinin

N. Genç

ak şartlı tahliye olan Gazeteci Işık ümünü yaşamın içinde geçirecek...

8 yıllık eğitime 1 katrilyon da Leman'dan...

8 yıllık kesintisiz eğitim yasası komisyon ve **TBMM**'de tartışma ve yumruklaşmaların ardından kabul edildi.

Yasasın' yasalaşması aşamasında toplumsal barışı olumsuz etkileyecek çeşitli gösteriler düzenlendi. Şeriatçılar, **ümmetçiliği unuttu**, milliyetçi oldu, bayrağa sarıldı. Hatta bazı gazeteler işi bayrak vermeye kadar götürdü...

Asıl konuya dönelim; yasa meclisten geçti, **Anasol-D** hükümetinin ikinci zam sağanağı başladı. Hem de bu kez bahaneli, sekiz yıllık eğitime kaynak yaratmak amaçıyla...

Sonra sokaklara çıkıldı, halkla röportaj yapıldı. Ve **halk zammı olumlu karşıladı!** Ne yapalım eğitilmek için buna da katlanacaktık..

Sonracıma, özel, tüzel, genel sektörler devreye sokulup yardım toplanmaya başlandı. **Vizite ücretleri** arttırıldı(?) **Manukyan**'ın bile kulağı çekildi.

Hükümetin düştüğü bu zor durum doğal olarak bizi de çeşitli düşüncelere itti. **Seyirci kalamazdık**, Leman olarak nasırlı ellerimizi cebimize attık.

Oturduk, konuştuk, **hayırsever Kadir Has**'ı bile gölgede bırakacak, bize sayısız hayır madalyası kazandıracak ve ülkemizi ne kadar çok sevdiğimizi göstertecek bir **bağış yapalım dedik...**

Kararımızı verdik, tam tamına 1 katrilyon TL'yi biz verecektik... Yani **kesintisiz için gerekli olan paranın tamamını karşılayacağız...**

Şimdiye kadar toplanan küçük yardımların ise (**borsanın verdiği 32 trilyoncuk** gibi) Çiller'e yakın vakıflara verilmesi tek koşulumuz...

Haa şımdı siz bu paranın kaynağını nereden bulacaksınız, diye bir soru aklımıza gelir(**mi**?)

Gizli saklımız yok, hemen açıklayalım:

Emlakbank'ta batan 250 trilyon artı Tüpraş zararı 35 trilyon artı trafik kazalarındaki ekonomik kayıp 40 trilyon artı **Susurluk çetesinden 200 trilyon** artı **Enişte'den bir milyar dolar** artı vergi dışı kazançtan 500 trilyon.

Zafer Aknar

KIKIK DEBELESİ

SUAT ÖZKAN

REALİST ÖYKÜ : NEGATİF ELEKTRİK RÜZGARLARI ESERKENE...

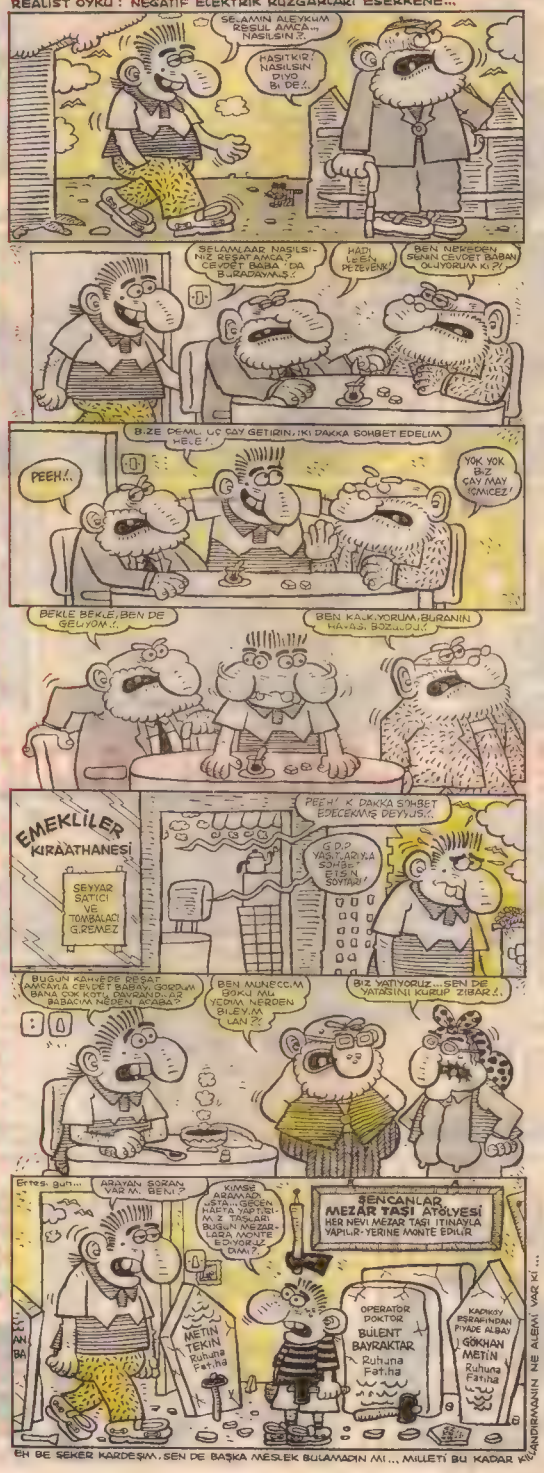

...i, zamanı, kuralları, ideolojileri, sistemi istiyordun, hem de geç kalmış olmak- arı yeterince değerlendiremediğinden, ın aktığından, gençliğinin boşa geçti- niyordun...

manın seni tüketen gerginliğinden ken- vazgeçemeyecek kadar köle ruhlu bir öle ruhlu bir gururun vardı... Bu yüzden a şizofren olmak istediğini, herşeyden, nlardan, seni boğan sistemden, sana bütün rollerden, bir türlü içindeki sevgi- n, çünkü sonsuza dek kilitli olan başarı n ancak böyle kurtulabileceğini söyle-

olmak senin için ailenin ideolojisinden, na yüklediği sorumluluklardan bir an a kaçmak, uzaklaşma isteğinden başka di...

olamadığı için kendini öldürenlerin en pek de farklı değildi şizofren olma

ecesinde, o ıssız kumsalda seninle birbi- ziyaret eden hayalperest mahkumlar gi- nra gece ilerledi ve birer mahkum oldu- birimize unutturabilmek için aşk ve is- kuduk birbirimize...

e kavga ettik. Duvarlarda şişeler kır- ca bağırdık, karanlığın ve yaz kayıtsızlı- una... Cüzzamlı köpeklerle öpüştük...

i'yi, **Edip Cansever**'i, Tezer **Özlü**'yü, 'i, **Mayakovki**'yi, **Arkadaş Z. Özger**'i andık sıradışı olmaya çabalayan ezberci çocuklar gibi... Sonra balıkçıları gördük sabaha karşı, balıkçı olmak istedik, olmadı, tekne olmak istedik, balık olmak, yakamoz olmak istedik, olmadı, hiçbiri olmadı... Sonra yüzüne baktım. Kırağı düşmüş gül yaprağı gibiydi... Ağlamıştın... Birgün sonra, sabah ilk uçakla Londra'ya gideceğini hatırlatmıştın kendine... **Çalışma Psikolojisi** okumaya... Fabrikatör babanın isteği üzerine ve işçilerin verimini daha çok arttırabilmek için...

Böyle zamanlarda gözlerindeki aşk bir mucizeye, dayanılmaz bir özleme ve aşka dönüşüyordu... Hasta bir sınıftan geliyordum ben de. Ancak hep bir kuşatılmışlığa, yanlış insana, hep kendimdeki eksikliğe, zaaflara aşık olmuştum yine... Bu aşkın sonunu ikimiz de çok iyi biliyorduk... Bu yüzden yaşadığımız acı bizi ne şizofren yapıyor ne de yeni bir insan dönüştürüyordu... Çünkü hasta sınıflardan geliyorduk... Hasta bir toplumdan. Çünkü orada sevgi başarı kutusunun içindeydi ve bu kutu sonsuza dek kilitliydi...

Yalnız kurtlar gibi inmiştik o yaz kasabasına...

* **Musa Anter barış treni projesini destekliyorum.**

* Grup Yorum'un gecesine destek veren sanatçı Gülbahar ve Beste Günaydın'ın gözaltına alınmasını protesto ediyorum.

* Rommy ve Şahmeran beni Leman'dan arayın.

* Gözde Çağrı, Özge Ababay, Sinem, Özgur Ataçan, Selma Yanık, Kurtuluş, Ceren Tezel, Selda, Sınan Kartaş, Kadir Aydemır, Gülden Ursavaşlar, Şuheda Sungur, A Bahar Haser. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

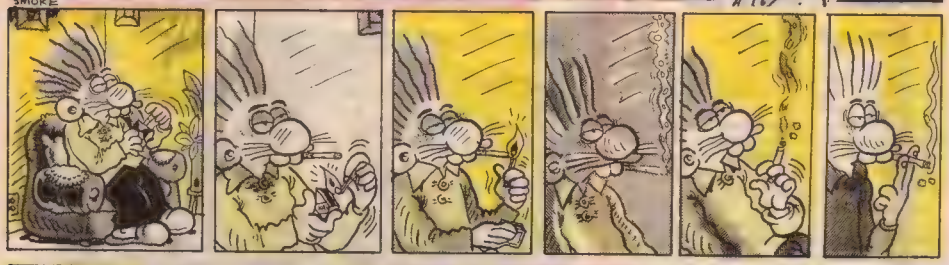

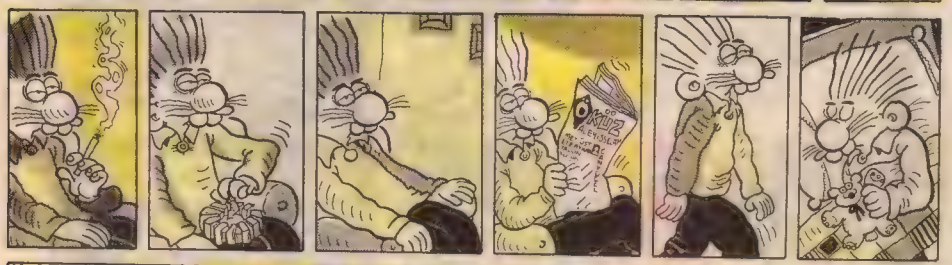

KİLİNEN ADIM

Ahmet Yılmaz

Akşamsefası yazıkatur

Lütfü Oflaz

Dayamışsa cebimize hortumunu!

"Hani yıllar önce kirletip attığın saf, temiz biri vardı" diyerek ansızın karşımıza çıkan doğanın intikamıdır selaket!

Dünyayı sel aldı ise, bu doğayı kirletmenin, ırzına geçmenin cezası değil mi?

Şimdi cezalardan ceza beğen; afet, felaket, selaket!

Doğa kirliliğinin sonucu bu; ya bizdeki insan kirliliğinin sonucu ne?

Dünyanın en zengin bürokratlarına sahibolmamız!

Mübarekler memur değil, **mamur!**

Nitekim TIME'a göre, eski Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya dünyanın en zengin generali...

Eski Karayolları Genel Müdürü Atalay Coşkunoğlu'nun dünya çapındaki zenginliği ise mahkeme kararıyla sabit...

Havayolları, karayolları olmuş **para**yolları!

Yoksa asker, sivil bürokrat maaşıyla böylesine zengin olmak mümkün mü?

Ne demişler, **yollar yolsuzlukla aşınmaz!**

Ne diyelim, burası gelişen ülke değil, çelişen ülke!

Güneydoğu misali dünyanın en yoksul halkı da burada, dünyanın en zengin bürokratları da.

Ayrıca dünyanın en çok emekli maaşı alan milletvekilleri de burada.

Altı sefalet, üstü sefahat!

Hani geçenlerde Şile'de görülen hortum vardı ya, o hortum bu hortumun yanında çocuk oyuncağı gibi kalır.

Şile'de görülen hortum doğanın marifeti, ceplerimize döşenen hortum ise başımızdakilerin marifeti!

Kesintisiz zamların muazzam başbakanların marifeti olduğu gibi!

Bu duruma bakıp gel de şairleşme:

Başımızdakiler dayamışsa cebimize hortumunu!

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

ACEMİ TABELA

Ender Özkanraman

Son harfleri gittikçe darlaşarak ve incelerek yazılmış tabelalar beni çok güldürür... Onlarda, ilk harfleri güvenle ve rahatlıkla yazmış, ama harflerin tabelaya sığmama tehlikesini gördüğü andan itibaren de telaşlanıp, harfleri inceleştirmiş, darlaştırıp küçültmüş tabela ressamının pişman ve mahçup yuzunu görür gibi olurdum...

OTEL PERİHANOĞLU

Bu tür tabelalarda, hep bir acemının masumiyeti "Ne yapılım abi, anca bu kadarı geldi elimden" sesleri vardır... İşte, geçenlerde Beşiktaş'ta yürürken rastladık böyle yazılmış bir tabelaya... ismin ve soyismin son harfleri gitgide inceliyor, zayıflıyordu...

BU GECE KATİBİM'DE: ZERRİN ÖZER

İşte bu tür bir acemilikle yazılan tabela, Kars'lı bir arkadaşımdan dinlediğim hikayeyi düşürdü aklıma... Sedat adındaki acemilerin acemisi olan tabelacının hikayesini...

FENA OLMADI HA BEHÇET ABİ...

KAYACAN MARKET

ÖNEMLİ OLAN OKUNABİLMESİ

SUÇ SENDE DEĞİL Kİ OLUM, SUÇ SANA İŞ VEREN DE...

14-15 yıl önceydi... Sedat'ın Kars'ın içinde küçük bir atölyesi vardı... Her sabah kahvaltıdan sonra üzeri yağ-boya kaplı tulumunu giyinip otururdu işinin başına:

Aslına bakarsanız müşterisi yok denecek kadar azdı... Ucuza yaptığı için arada bir de olsa bir-iki tabela sıparişi alırdı...

GÖZÜNÜ SEVEYİM... BUNUN BOYASI O KADAR ETMEZ. E BİR DE İŞÇİLİĞİ VAR...

TAMAM TAMAM... SALIYA HAZIR ET HA...

Sedat, olçüp biçmeden, neyi nereye sığdıracağının eskizini yapmadan başlardı tabelayı yazmaya...

E tabi hal böyle olunca her tabelada daha yarıya bile gelmeden anlardı harfleri tabelaya sığdıramıyacağını...

ULAN HASİTTİR BE, YAZIK YA!.. O KADAR DA OZENDİM AMA SIĞMAYACAK GALİBA ALİ ABİ...

İYİ... AFFERİM SANA...

OLUM İNSAN BARİ ÖNCEKİ HATALARINDAN DERS ALIR... TECRÜBE ALIR...

HAKLISIN!

HAKLIYIM AMA DİNLEMİYOSUN Kİ... OLUM BAK BÖYLE GİDERSEN İŞSİZ KALACAN HA...

HAKLISIN... NE YAPACAM ŞİMDİ?

NE BOK YERSEN YE...

RESSAM SEDAT HER TÜRLÜ TABELA İŞİ YAPILIR

..Sonra kendi kendini sakın eştirirdi...

ÖLÜMDEN BAŞKA HER ŞEYİN ÇARESİ VARDIR... BEN ŞİMDİ HALLEDERİM!..

Halledeyim dediği de sonuçta şöyle bir şeydi:

SINAR Çokkaliyesi

SANA DAA!.. SENİN YAPTIĞIN İŞE DEE!..

AMA KADİR ABİ! 500 BİN.. EKSİK VERMİŞSİN... NEYSE... GÜLE GÜLE!

TAMİREVİ KADIR ÜZ DEMİ

Kars'ta onca tabelanın arasından pişkin pişkin sırıtırdı Sedat'ın yaptığı tabelalar...

BİBROL Lassa

İPEK SAN

AYAT ARİ MARKET

PİNAR LOKANTA

BÖREKÇİ AYDOĞAN

Bir gün tuhaf bir şey oldu: Polisler Sedat'ın işini basıp henüz gazlı bezle temizlemediği ellerine taktılar kelepçeyi...

FAKAT KOMSERİM? NEDEN?..

KES LAN... RESSAM BOZUNTUSU SENİ!..

Gelelim Sedat'ın merak eden esnaf arkadaşlarına. Onlar da Komser'in huzuruna çıkıp sordular...

BİZ ÇOK MERAK EDİYORUZ EFENDİM... SEDAT GÜL GİBİ ÇOCUKTUR... NE YAPTI DA.....

DUR, DUR Bİ DAKKA ORDA NASI Bİ GÜL BU?..

?! NASI YANI?

YANI BU GÜLÜN RENGİ NE?.. SAKIN KIZIL FALAN OLMASIN?..

?!

HA?.. İYİCE Bİ DÜŞÜNÜN BAKALIM, SEDAT ARKADAŞINIZ İLLEGAL Bİ ÖRGÜTÜN YAZILAMACISI FALAN OLMASIN?..

.. deyip, arkadaşlarının kafalarında oluşan sisi dağıtmak için onları suç mahalline götürmek üzere minibüse bindirdi...

HAH HAH HAH HAH! DEMEK GÜL GİBİ HA?.. ÇOCUKLAR GÜLDÜRMEYİN BENİ!..

AMA O DAHA BİR TABELAYI BİLE DOĞRU DÜRÜST YAZAMAZ!..

KES LAN! BİRAZDAN GÖSTERİCEM SİZE!..

..AHHAA!.. BUYRUN İŞTE!.. BAKIN BU YAZILAMA İŞİ KİMİN ELİNDEN ÇIKMIŞ OLABİLİR!..

HA?.. SEDAT'TAN BAŞKA KIM BÖYLE SIKIŞMIŞ HARFLERLE YAZABİLİR HA?.. BUNCA BOŞ ALAN DURURKEN...

TEK YOK DEVRİM

Gerçekten de Sedat, siyasi bir örgütün gizli üyesiymiş ve örgütün yazılama faaliyetlerini de tabelacı olduğu için o üstlenmiş... Ve tabii, daha ilk eyleminde de kendini ele vermiş...

BİTTİ

SELÇUK ERDEM

OYUNCULARI SELÇUK ERDEM'İ ANLATIYOR

(Kitaptaki "Türk mizahı?" karikatüründe oynayan adam)

"Parkta dolaşıyordum, resim çizikturen genç bi adam gördüm. "Abi, beni de çizsene" dedim. Başını kaldırdı, konuşmadan uzun uzun inceledi beni. Sonra "Aradığım sensin!" dedi. "Sizin işiniz de zor valla, nasıl buluyosunuz bu espirileri?" gibi sorular soruyodum. Defterine notlar alırken "Lütfen konuşmaya devam et" diyordu. Deli gibi bişey yazı. Sonra beni çızdı. Kavedeki arkadaşlarla çok güldük.. ama anlamadık tabi."

KARİKATÜRLER - 1 ÇIKTI! ALMIŞ OLABİLİRSİNİZ.

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

TABU DEVRİEN

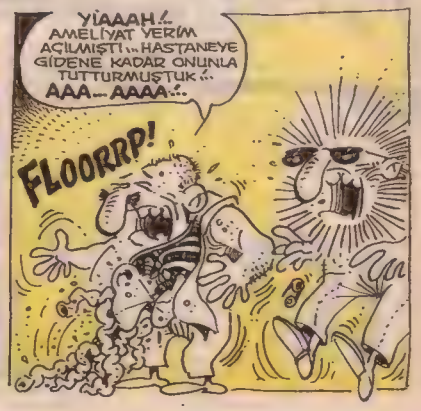

SNIPER

** Bu Akrep hikayesini GIRGIR değildiktan sonra bir gece Oğuz abi hepimize anlatmıştı...*

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Kuru Naciye bu kargaşa ortasında kızını yalnız bırakmamış Cevriye.nin savunma avukatlığını hemencecik üstlenmişti... Sokak başlarında, kapı önlerinde öbeklenmiş dedikodu timlerine kızının suçsuzluğunu anlatmaya çalışıyordu...

KIZCAZIMI BİLMEECEM Mİ BEN... EVVELİSİ YIL TAŞLI TARLADAN DÖNERKENE Bİ YAĞMIR YAĞMIŞTI, BİLCEENİZ... KOCA MEŞENİN DİBİNE YILDIRIM DÜŞTÜYDÜ...

ON METRE ÖTESİNDEN GEÇİYDİK CEVRİYENEN... KOCA MEŞE HARR DEYİ YALIMLADI... İŞTE OSSAAT CEVRİYEM "ANA" DEDİ "APIŞARAMA BİŞEY OLDU" KORKUDAN HERHAL PATLIYIVERDİ KIZIMIN ZARI...

Cevriye'nin neden bozulduğunun sırrına nail olan kadınlar bu kez bir başka yerde öbekleniyor...

İFTİRA ATİYLER EVLADIMA, KILLI NURİYE'DE GÖRDÜ, GOGO'LARIN ZİLHA'DA GEÇEN SENE BİÇMEKLERDE...

...Çakır Emine'nin kendi ağzından kızının bozulma hikayesini dinliyorlardı...

NA BEYLEE KOSKOCA BÖZÜRÜK YILANI VESİLE KOKOTLUKTA İŞERKENE İÇ CAZINA KAÇIVERDİ DE.

...GOGO'LARIN ZİLHA'YLEN İKİMİZ ASILIVERDİK KUYRUĞUNA... ÇIKARDIK ÇIKARMASINA LAKİN VESİLE "ANA KIZ" DEDİ, DAHA O VAKIT... "SANKİ ORAMDA BİŞEY CORT ETTİ..."

Cevriye'nin yıldırımdan patlayan Vesile'nin yılan kaçmasıyla cortlayan zarlarının hikayesini öğrenen çekirgeliler Zalim Ayşe'nin kızı Birgül'ün hikayesini de dinlemeyelim demediler...

ATLAMA DEDİYDİM ZERDALİNİN TEPESİNDEN... DELİ KIZ DİNLEMEDİ... RANNK DEYİ ATLADI DALDAN... ATLADI DA "ANA" DEDİ "GALİBA ZARIM DÜŞTÜ..."

Çekirge köyünün sakinleri Çakır Emine'nin kızının ekşiden (bir defada bir buçuk limon yemesiyle) zıllı Raziye'nin kızının da eşek tepmesiyle bozulduğunu öğrendikten sonra huzura kavuştular...

EŞEK DEPTİ... KEL FAYIĞIN EŞEK... HARMAN ZAMANIYDI.....

Ama bütün bu olanlardan sürekli gübreliklerde tüneyen Sevgil'in haberi bile olmadı...

ŞLARK...

BİTTİ...

TEORİDE ve PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Öyle Bir Sevmelisin Ki Doğru Yerde, Doğru Zamanda..

SEVİLOOOOŞ.. HUHUUUĞĞ, BEN GELDİİİİM... SENİ ÇOK OZLEDİM AMAAA... HADİİİİİİĞĞ..!

BU GECE OLMAZ DEMİŞTİM TUGAY... REGLM BEN' DOKUNMA BANA...

I LOVE YOU MY DARLING

I LOVE YOU

PİTİ PİTİ

COZART!

KÖFTEHOR SENİ... REGLİM DİYORUM, ÇOK SİNİRLİ OLUYORUM DİYORUM AMA KELİMELER YETMİYOR, İLLA Kİ YAŞAMAN GEREKİYOR... SEN BURDA GEBER, BEN SALONDA YATIYORUM ...

I LOVE YOU MY DARLING

Evde Köpek Beslemek Günahtır..

GAYET ONYARGISIZ VE OBJEKTİF KONUŞUYORUM. ŞU İT SEVGİSİ İYİCE ABARMAYA BAŞLADI MEFARET! OYLE Kİ, KISKANIYORUM DESEM YERİDİR HA..!

MANŞET

★ ALEM G...T OLMUŞ !!

ULAN AÇTIM AĞZIMI YUMDUM GOZUMU... SABRETTİM, SES ETMEYEYİM DEDİM AMA G..TÜNDEKİ VIKIR VIKIR KURTLAR OYNAMAKTAN BIKMIYOR VE TÜM SUÇU SEVMEK OLAN PIRLANTA BIR KALBE KİN VE ÖFKENİ KUSMAKTAN ÇEKİNMİYORSUN..!. VE EY İBLİS..!. BEN DE İT DEĞİL, SAFKAN BİR DALMAÇYALI'YIM..!. HEM SEVİMLİ HEM AKILLIYIM..!. G..TÜNÜ KOPARACAĞIM, AZMETTİM, KARARLIYIM... ..!.

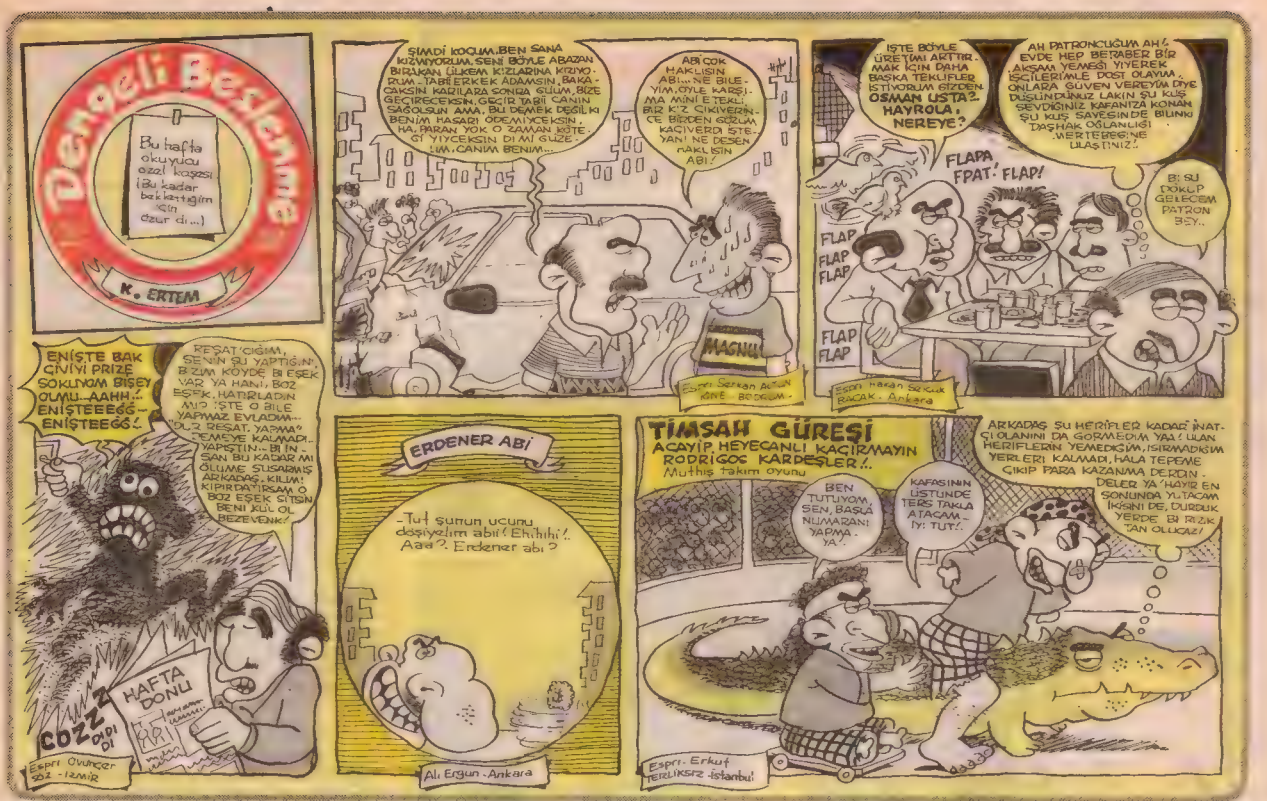

yeniden zıplamaya başlayan deve çölün sonsuz sessizliğini içine çekip ritmik adımlarındaki marul karmaşasını ince kıyılmış maydonozla karıştırıp ve artı olarak içine sızma zeytinyağı ekleyerek yapılmış salataya arlamsız gözlerle baktı ve içinden hiçbir düşünce geçirmeden nefes almaya devam etti. Bu arada gemiler yüzmeye, uçaklar uçmaya dansözler mörpmeye devam ettiler dii mi cevat abi. (evet)

GÖKHAN DABAK

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Öykü: City of industry

Ayrıntılar

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Selâm... "...Kaç! dedi Gürcan. Hemen arkasına yaslanıp kendini geri çekti Fuat. Önünden hızla bi üzüm tanesi geçti, pencereden çıkıp, kaldırımda yürüyen bi kadının göğüslerine çarptı. Kadın etrafına bakında ama, pek bir şey anlamadı. "Ulan, bi gün o araya, tam ortaya sokucam," dedi Gürcan. "Ee, ne olucak o zaman?" "Lüp diye giricek içeri. Uff!" "Girmez oğlum. Çok uzaktan atıyosun. Zor. Çarpan, seker gider." "Tam araya nişanlarsam, girer", dedi Gürcan ve vites değiştirdi. Yine iğrenç bi ses çıkardı kamyon. Gürcan'ın dediğine göre, viteslerle ilgili olan bi şey'de sorun vardı!!. ...Öykü; "Leş Gibi"; önümüzdeki ay. Öküz'de... Bu ayın öyküsü ise; "Kazak"... Pek yakında: "Gişedeki Kadın", "Kartonpiyerci", "Ağzımın Suyu"...

SEVERİM:... Rulo haalindeki kâat havluyu, tuvalet kâadını felan yırtarken, parmaklarımdan bulaşan ıslaklın, alttaki kâatlara doğru giderek azalarak bıraktı izi... Yürüyen merdivene ilk adımımı attımdaki, azıcık bozulan dengemi bulma çabasını ve hemen düzleşip raatlamayı... Üstüste katlanmış halde taşıdım rulo şeklindeki yeryataanı, odanın arzu ettiim köşesine atıverip açtımda, başucunun duvara felan tam sıfır gelmesini... Gece gökyüzünü seyrederken, dikkatlice baktım çok silik bi yıldızı görebilmeyi; algım biraz yorulunca, yıldızın kaybolmasını ve tekrar onu seçebildiim aanı... Tanıdım veya az tanıdım birinin, bi dergideki, önceden çözmüş olduu testi görmeyi, şıklarını incelemeyi... ŞENOL... Uzaktan kumanda çalışmadında, vurup veya pillerle oynayıp, yerlerini felan değiştirip, bişiyler yapıp, tekrar tuşa bastıımda, kanalı değiştirebildiim aanı... Bantla bi yere yapıştırdıım resmi, posteri felan sökerken, yavaş yavaş, kâadı hiç yolmadan sökebilme gayretini ve maalesef birazcık yolunduunda, hemen geri gidip, bantın başka bi tarafından tekrar deneme şansını... Marketin manav bölümünde, görevli, doldurduu kesekâadına fiyatı, tartının üstünde yazarken, ibrenin dönüp rakamların çoğalmasını... SEBLÂ...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün, yakın bi yere, komşu maalleye gitmiştim. Ordaki dükkândan kküçük tüp alcaktım... Küçük tüpü giderken taşımak zevklidir... Hafif olur çünkü. Sonra yenisini alırsın, aarlaşır, canını sıkar... Evime giden uzun yoldaydım, demiryolu işçilerinin yanı... Dalmıştım, hayallerle yürüyodum. Birden, kalın, kocaman bir el, bileğimi kavradı! Baktım, bi adam!. Tanımıyorum... O halde, dondurulmuş bi görüntüde kaldık sanki. Bişiy demiyordu. Çok net kavramıştı ince bileğimi. Kolum havadaydı. Ne olduğunu anlamadım, bekledim. Bakıyordu. Öyle durduk bi'süre. Sonra, sanırım acıdı bileğim, çektim, kurtuldum. Küçük tüpümle yürüdüm eve. Arkama bakmadım hiç.

PSİKOAYRINTI:... O gün neşeliydi, hep gülümsüyordu. Raatlama koltuunda dik oturuyor, hiç sünger yolmuyordu. Kahvesinden bi yudum alıp, "Ben de, yükseklik salaklığı var doktor" dedi. Dr. Semih bir kahkaha attı: "Hiç duymadım! Nedir o?." "Yüksek bi yerdeyken doktor, meselâ halamın sekizinci kattaki evinin balkonundayken, çakmaamı, ya da bi bardağı felan elime alıyor, balkondan aşaa tutuyorum. Ama, tam parmaklarımın ucunda, her an düşürebilcekmişim gibi, sanki, düşürmek istermişim gibi, ucundan ucundan tutuyorum!".. İlgilendi Dr. Semih, bi sigara yaktı: "Yani, düşürmek mi istiyosunuz tuttuunuz o şeyi?.." "Hayır doktor! Elbette ki istemiyorum!.. Ama, meselâ neyi tutuyorum, çakmağı diyelim, onu, en ucundan tutup aşaa sallandırmak istiyorum. Heycanlı oluyor. En, en ucundan tutmak istiyorum!.. Kavrayabileceğim en son yerden!.. Ve kavrayabilceğim en son yere yaklaştıkça, heyecanım ve korkum artıyo. Sıkılıyorum. Çakmağı bırakmak istiyorum! Gitsin, düşsün, raat bıraksın beni doktor! Maadem düşmek istiyo, düşsün sigtiimin çakmaa!.." Dr. Semih, eğildi, fısıldadı: "Dostum, çakmağın bi suçu yok"... Rahatlama koltuunda köşeye sokuldu, önüne baktı: "Suç kimin peki doktor! Yine benim mi ha!.. Yine benim mi!.." "Kriz yaklaşıyordu. Dr. Semih anladı, ustaca lafı değiştirdi, evdeki maavi süngerinden bahsettiler... Dr.Semih'in ona yolması için hediye aldığı küçük, mavi, mutfak süngerinden...

BİŞİİ:... Ayşen; onnar iyi diil. Bülent; o balgamlı psikoayrıntın nefis ama, yazmıştım ben... Şenol; dinnedim; çok komiksin... Anne; bitirdim, faksla bunnarı dergiye... (Böyle ipe boncuk dizer gibi sıralayınca, sıkılıyom, espri yapma ihtiyacı hissediyom)... Yom, yom!.. Yomlu konuşmaktan da sıkıldım artık. Anaanem derdi ki: "Sıkı can kolay çıkmaz".. Eh, hadi bakalım... Hemen iyi günner diliyorum ben!..

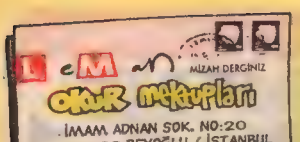

Leman okurlarına Merhaba,

300. sayıda okuduğum yazı herhalde benim gibi tüm Leman okurlarının keyfini kaçırmıştır.

Kendisini Karadenizliyim diye tanımlayan (Ertuğrul) Güney ve Doğu Anadolu'daki savaşı görmezden gelip oradaki ekonomik durumu herhangi bir batı iliyle veya Karadeniz'le bir tutmaya çalışıyor.

Bunu karşılaştırmak için insanın ya kör, ya sağır ya da kısacası özürlü olması lazım gibime geliyor.

Efendim Leman Dergisi Kürtçülüğü pohpohluyormuş diyor. Ben de diyorum ki tabii ki pohpohlayacak, insanın savaşı değil barışı istemesi, insanın, savaşa değil eğitime bütçe demesi kötü bir şey mi, bu mu pohpohlamak.

Doğu ve Güney Doğu'ya yatırım yapılıyor diyor. Ama kusura bakmasın. O yatırım orada yaşayan Kürt insanlarımıza değil aksine savaşa aktarılıyor.Bu yatırımla binlerce insan ölüp, yüzlerce hayvan da telef olup gidiyor. Leman'ın bunu yazıp çizmesi gayet normaldır. Çünkü bu onun görevidir.

Leman'ın, bunu yazıp çizmesi beyefendiyi neden kızdırıyor. Yoksa, o da mı savaştan rant elde ediyor. Leman'a da ayrıca çok teşekkür ederim.

Not: 26.08.1997 Brüksel'den gelecek olan "Musa Anter" Barış Treni 29.08.1997 tarihinde İstanbul'da olacaktır.

Bunun için barışa destek vermek isteyen tüm aydın, ilerici, demokrat, yurtsever insanlarımızı duyarlı almaya çağırıyorum.

Muammer

Tuhaf Günler,

Ben ben olduğum için benlik davasının garip bir parçası olan toplumun istediği davranış kurallarına ve standartlarına uygun yaşayamayan ben, hep kendimi benim gibilerle dolu bir başka gezegende yaşamayı hayal ederim. Aslında benim bir şeyim yok sadece bir kaç bin yıl erken doğmuşum. Farklı olmayı, farklı müzikler dinleyip sıradışı olmayı severim. Aslında 90'ların başından ben ters giden birşeyler vardı, mutsuz olmaya, kendimi çırkinleştirmeye başlamışım. Tabii psikiyatristler bu durumu klasik Borderline antisosyal teşhisini koymuşlardı, ecnebi gençlik ise grunge diyordu. Bilemiyorum. Bu benim içimden gelen birşeydi sonuçta. Ve... Uzun psikoz dönemleri, ilaç tedavileri, okuldaki başarısızlıkımdan doğan aile içi ve dışı yabancılaşma beni deli olduğuma şartlandırmıştı. Fakat doktorlar bunu bilmeme yetecek kadar sağduyum olduğu için bana bunun müthiş bir zeka işareti olduğunu söyleyiler ama hipnoza giremememe delildiğimin kanıtıydı.

İnanır mısınız yedi yıl boyunca ölüm aklımdan hiç çıkmadı. Hayatı hep anlamsız olmakla suçladım, belki haksızdım ama insan nasıl ve de nasıl? Yani bir insan başka türlü düşünmeyi nasıl öğrenebilir? bilemiyorum ama 3 ay psikiyatri kliniğinde yattım gene bir cevap bulamadım. O kafatasımın içindeki, sadece likit ve katı şeylerle çalışan makınada.

Artık yalnızım, aseksüelim ve çok sevdiğim Taksım'den çok uzaklarda (benim için) ayrıyım.

Derdimin ne olduğunu bilmiyorum, yalnızca birşey ters gidiyor ve onu nasıl düzelteceğimden emin değilim. Aşkla mı? Ona da inanmıyorum artık: Lemanyaktaki "Yalnız birey güçlü bireydır" lafı beni bir parça teselli etti o kadar, ama şunu itiraf edeyim. Leman iki tane Prozac'tan daha iyi geliyor.

Genelde bir arayış içindeyim, varlık arayışı bunun dışında akıllı ve mantıklı olmak gibi bir düzeyde kalabilmek için çabalarken harcadığım enerjiyi düşündükçe bir boşluk ve bulantı hissediyorum. Varlığım durmadan bastıran bir monotonlukla frenleniyor.

Burada oturuyorum, zırdeliyim ve Ummagumma dinliyorum. Hayatım benim sorumluluğumda ya bir şiir yazıp hayata veda edeceğim ya da beni delirten hayata geri dönmek için cevaplar üreteceğim.

Neyse birşeyler yazmak ya da bu tarz ilginç psikozlarınız varsa yazın okumak hoşuma gider.

P.S. Bu dergiyi seviyorum...

Acid Head / E.S.K.

Sevgili Leman,

Ve bu sayfayı okuyan herkese, tüm dostlara ve farklı bir dünya hayali kurup bu gezegenin pisliklerı içinde yaşamaktan öğrenen tüm gönüldaşlara merhaba

Her Cumartesi, her Leman'cının yaptığı gibi sabahın en erken saatlerinde, kargalar bok muhabbetini yapmadan evvel gidip Leman'ımı bayiden tıklamış ve hızla parka doğru seğirtmiştim. Bu hafta da sayfaları karıştırırken her zaman olduğu gibi okur mektupları köşesine takılıp kalmıştım.

Sevgili Mustafa Karaca'nın duygularına ortak olup yalnızlığında, avludaki voltalarında kendimi buldum. Sevgili Nihat Gülsoy'un yaşadığı olayda kendimi mağdur gibi hissedip, öğretmenevindeki görevlileri, çağdışı kalmış, yobaz, bağnaz insan müsveddelerini protesto ettim ve esefle kınadım. Sevgili Nedim Çaltık'ın satırlarında bunalım takılıp kendimi kaybettim. Ama bir mektup vardı ki -mektup bile denmez belki o zırvalara- beni çileden çıkarttı. Sinir katsayım onyüzbinmilyon kere arttı.

Evet size söylüyorum sevgili Elif Karakılçık. İnsan biraz utanır, biraz çekinir, ne bileyim biraz garipser böyle sözleri. Herhalde yazdıklarını postalamadan evvel bir daha okumadı deyip kendimi kandırmaya ve sizin hakkınızda iyi düşünmeye çalışsam da olmuyor. Olmuyor zira sevgili M.Karaca ve sevgili N.Çaltık'tan sonra sizin mektupvari satırlarınız hiç ama hiç gitmiyor. Bir insanın "yeterince dostum var" dediğini duydunuz mu hiç? Ve ya "gelen dost mektuplarından rahatsız oluyorum" dediğini. Olmuyor sevgili Elif Karakılçık, gerçekten olmuyor. Ne olur 299. sayı varsa elinizde önce M.Karaca'nın ardından N.Çaltık ve Ş.Okur mektuplarını ve sonra da kendi yazdığınız zırvaları okuyun. Okuyun ki sevgili Mustafa ve Şafak'ın mahpusanede neler çektiğini, bir dost, bir ziyaretçi, bir mektup için neler verebileceğini varın siz tahmin edin. Sonra sevgili Nedim'in kendi dünyasında kurulu bulunan sözde özgür hapishanesinde neler yaşadığını siz düşünün. Size ve sevgili dostlara Şafak Okur'un mektubundan bir alıntıyla veda ediyor ve siz Elif Karakılçık hanımefendiyi dostluk ve dost mektupları konusunda bir kere dah düşünmeye davet ediyorum. "Unutmayın! Dostlara uzatılan eller asla geri çevrilmez."

Sevgilerle.

No Name A Anarşist

Merhaba dost,

Sen dost... Seni tanımıyorum. Hiç görmedim. Ama gene de seni kendime çok yakın hissediyorum. Senden söz ediyorum, son sayıya Anormal adıyla yazan dost. Yazını okuduğumda şaşırdım. Acaba Türkiye'de bana bu kadar benzeyen bir var mıydı? Umarım yazım yayımlanır da senin adresini bulabilırım. Şu anda tatilde olduğumdan haberleşme imkanlarım çok kısıtlı. Leman'ı aramama rağmen adresin konusunda pek yardımcı olmadılar.

Onbeşimde uyandım. Saçma kurallara karşı geldım. Saçımı kestırmemeye çalıştım. Gitarla uğraştım. Dışlanan Hıristıyan dostların yanında oldum hep. Tutucu çevrenin içinde büyüdüm ve hep gariptir biraz demışlerdı benim için. (bazıları) Karşı çıktım tutucu, bağnaz, ırkçı insanlara çevre dolayısıyla. Arkadaşım çok oldu ama dost... Barıştan yan oldum. Okudum ve okudum

Sevgili dost bence de biraraya gelmeliyiz. İnsanlar bir araya geldikçe güçlenir öyle değil mi? Rock dinledim. Solcudur kesin bu çocuk dediler. Eşcinseller de insan dedım, gel seni eve kapatalım dediler. Azız Nesin'e hak veriyorum. Böyle bir toplumla gerçekten nah kalkınız. Sevgili Anormal arkadaşım ve biz gibi düşünen herkes, adresimi Leman'a bırakıyorum. Arayıp alabilirler.

Yaşama sevincinizin yitmemesi ümidiyle.

Yolcu

Merhaba,

Ben doğduğu büyüdüğü ülkeden uzak, dilini bilmediğim kültürünü tam anlamıyla anlayamadığım bir ülkeden, Fransa'dan yazıyorum.

Leman'a abone bir arkadaşın sayesinde Leman okumaya başladım. Özellikle okur mektupları köşesi çok ilgimi çekti. Beden olarak görmediğin, (ki çok önemli değil) insanlarla dostluk kurulabiliyor. Hayatın acı yorucu yönü de, güzel yönü de o beden olarak görmediğin insanlarla paylaşılabiliyor, dostluklar kuruluyor.

Kendi kabuğumdan çıkıp, farklı insanlarla tanışmak, yazışmak ve dostluk kurmak istiyorum.

Ahmet Arif'in bu zindan bu kırgın bu can pazarı şiirinde dediği gibi;

YAŞAMAK SADECE YAŞAMAK
YOSUN SOLULAN HARCIDIR

Hıdıroğlu
6A RUE EDMOND ABOUT
67700 SAVERNE / FRANSA

"DÜŞÜNCELERİM"

Bu gün ayın kaçı, günlerden ne bilmıyorum. Böyle bir yaz günü dışarıda sevgilıler kol kola gezıp tozarken ben burada bütün umutlarımı özgür olacağım günü beklerken dalıvermişim düşüncelere. Bu gün çok güzel bir gün bahardan kalma bir hava var gökyüzünde. Güneş yüzüme sıcaklığını vurduğu halde, kış da kendini belli edip soğuk rüzgarını estiriyor iliklerime.

Bugün herşeyi unutup yalnızca hayal kurmak istiyorum. Yapmadıklarımı ve yapmayı düşündüklerimi hepsini yaşatmak istiyorum bu gün. Bu gün hapishaneyi, ailemi, arkadaşlarımı düşünmek istemiyorum. Bu gün yalnızca gök yüzünü ve güneşe, güneş ışığını berraklaştırdığı denize bakmak, hayatımı başka bir açıdan değerlendirmek istiyorum. Bu gün hür bir kuş olmak istıyorum, gok yüzünde kanatlanıp güneşe doğru özgürce uçmak için. Bu gun bütün gökyüzü benim olmalı, yaşadığım çevreyi gökyüzünden seyretmek nasıl bir şaşam içinde olduğuma kuş bakışı bakmak istıyorum. Belki de bir balık oluruk suların derinliğinde dıledığimi yapabilmek için. Bütün deniz benim olmalı. Özgürlüğün tadını almalıyım bu gün. Ya da saksıda bir çiçek mi olmalıyım hiç sesimi çıkarmadan karşımda olup biten her şeyi seyretmek hayatın içındeyken dışındaymış gibi davranmak için. Hayır... Belki bir balık, belki de bir kuş olabilırım, ama asla saksıda bir çiçek olmam, onlar görüntüdürler ve onlar isteklerini, hayallerini gerçekleştiremezler. Çünkü onlar hür değildır. Hayatlarının hücredeki bir mahkumdan hiç bir farkı yoktur. Ikisinin de hayatı bir zincire ya da bir avuç toprak parçasına bağlıdır. Ne yazık ki ben ne bir kuş, ne de bir balık, en kötüsü de saksıda bir çiçek dahi olamıyorum. Çünkü ben bir insanım ve dışardaki özgür dostlardan, arkadaşlardan ve dostluğu arkadaşlığı bitimsiz kılanlar. Mektuplarınızı bekliyorum.

Kudret Özkuru
Saruhanli Cezaevi

***

Nerde bu Leman'ın esas okuyucuları? Siz bu Leman'ı nerde ne kadar satıyor, bu hafta Leman şu kadar fiyat arttırdı, şu karikatürlerin eski düzeni, espirisi kalmadı diye eleştirmek için mi alıyorsunuz. Yoksa gerçekten okuyup birşeyler öğrenmek için mi? Yeter ki, iyi-kötü birşeyler gozünüze çarpmasın dergiyi eleştirmekte üstünüze yok. Yeter artık! Bu konuda iyi-kötü, olumlu-olumsuz eleştiri yapan herkese yeter artık!

Leman'ın içeriği hakkında benim de olumlu-olumsuz eleştirilerim var tabi. Ama bundan önce çok daha önemli konular var. (Siz hiç merak etmeyin Leman'ın bizim gibi okuyucuları olduktan sonra Leman'ın sırtı yere gelmez. En azından bana göre. Şimdi bırakın birbirinize taş atmayı da gelin daha önemli sorunlarımızı paylaşalım, fikir alış-verişi yapalım. Öyle elimiz kolumuz bağlı oturmayalım.)

Artık bu Türkiye'de düşünce suçundan dolayı yargılanan insanları kımsenin gözü görmez, kulağı duymaz oldu, Bugün Eşber Yağmurdereli gibi ender bulunan insanımız 23 yıl hapis istemiyle yargılanıyorsa, Düşünce Özgürlük kitabına yayıncı olarak imza attıkları için haklarında dava açılan Zülfü Livaneli, Ali Rıza Dizdar, Nadire Mater, Suna Aras, Mine Inkaya, Osman Tayfun Mater ve Beril İlbu DGM'de hala ifade veriyorsa, Yaşar Kemal'in ifadesini aldıktan sonra "birdaha konuşursan, düşünceni söylersen, daha önceki cezaların da eklenıp mahkum olursun" diye susturulmaya ve tehdit edılmeye çalışılıyorsa ve Eşber Yağmurdereli'nin 5 dakikalık konuşmasından sonra 23 yıl ceza verilmesine sadece Leman ve Cumhuriyet destek verip, sesini duyuruyorsa, diğer basın yayın organları yeteri kadar sesını çıkaramıyorsa, 8 yıllık kesintisiz eğitime karşı çırkeflelerini üzerimize sıçratan şeriatçı kesimi ve onlara destek verirmişçesine elini kolunu sallayan polise, Che'nin resimlerinin, isminin her yerde, her markanın üzerinde afış gibi sergilenmesine, (sanki Che birkaç tişörtle, kendini bilmez birkaç derginin kapağına -Aktüel- ve birtakım markalar afış olmak için bunca mücadele etmış, ölümüne savaşmış. Bu nasıl bir zihniyet? bu nasıl saygı?) sesimizi duyuramıyorsak yazıklar olsun bize... Evet Lemancılar sesimizi bunlar için duyuralım. Ben sizlere duyarsızsınız demiyorum amá Yeter Artık! Bırakın da çok daha önemli konular için tartışalım. Leman zaten kendini kanıtlamış, kabul ettirmiş bir dergı. Niye korkuyorsunuz anlamadım. Leman'ın savunucularına ihtiyacı yok ki.

Not: Eğer Eşber Yağmurdereli mahkum olursa hepinizden Leman'a destek çıkmanızı bekliyorum. Hepinizi seviyorum.

Özlem

Selam sevgili Leman emekçileri ve okurları,

Leman Dergisini çıktığı günden beri severek takip ediyorum. Bugüne kadar yazmayı çok düşündüm ama her defasında çeşitli nedenlerle vazgeçtim: Bu kez beni yazmaya iten şey 300. sayıdaki Ertuğrul D.' ismindeki arkadaşın yazısı oldu.

Öncelikle kendimi biraz tanıtayım; ben bir doğuluyum, dolayısıyla Kürt'üm. 22 yaşındayım ve son iki senedir İstanbul'da yaşıyorum. Bundan önceki bütün hayatım doğuda geçti "Damdan düşenin halinden damdan düşen anlar" diye bir söz vardır. Onun için doğu hakkında konuşmak için doğuyu bilmek lazım. Doğuya yapılan yatırımdan bahsediyorsun ama bu yatırımın büyük bir bölümünün kirli savaş yapıldığını, diğer kısmının da düzen yandaşlarınca (Ağa, aşıret reisi, şeyh vb.) iç edildiğini es geçiyorsun.

Baskılara gelince; Türkiye'nin her yerinde siyasal baskıların olduğu doğru ama bunun her yerde aynı olduğunu söyleyemeyiz.

Kendimden örnek vereyim; Ben Batman'lıyım. Ailem orda. Bazen onları ziyarete gittiğimde ülkeyi bir uçtan bir uca geçiyorum. Güney doğu sınırına girdiğimi adım başı yapılan kontrollerden anlıyorum. Oysa İstanbul'dan Malatya'ya kadar hıç bir şey yok. Bir güvenlik görevlisine meramını anlatamıyorsun. Tecilli olduğun halde suçlayıcı sorulardan kurtulamıyorsun.

Burda da baskı görüyoruz ama neden yine güney doğulu olmak. Tenimiz esmer diye. (Her ne kadar esmer hamemolar revaçtaysa da) binlerce kişinin olduğu Taksım gibi Aksaray gibi bir yerde çevrilip "sizi bir daha burda görmeyeyim" gibi laflar suratımızda patlıyor.

Onun için Leman'ı Kürtçülük pohpohluyor diye suçlamak yersiz. Leman'ın yazdıkları çızdıkları devede kulak.

Tüm Leman emekçilerine ve okurlarına ayrıca bu mektubu yazmama vesile olan Ertuğrul arkadaşa sevgiler saygılar.

Korkut Han / Kızıltoprak - İst.

Geceden Lemansız,

Hani Cumartesi'yi bu günden çekmeye başlarsın, hani gelir ya, Cuma gecesi sabah olmayı bilmez, sanki Lemansızlık canına tak dercesine işte yanlızım ve yanlızlığı, benimle aynı havayı soluyan, aynı karada yaşayanlarla paylaşmaktan öteye vardırıp aynı dergiyi aynı mizahı aynı düşünceleri sahıplerıle gidermek yanı lemandaşlar sizinle olmak istıyorum. Tum okurlara sevgilerımle.

İbrahim Mandal
EBK 5 35168 / Buca

Sayı: 302... 23 Ağustos 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Guneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Golip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● C.an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarımı** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL

6 aylık Abone bedeli - 1.750 000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı. 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002461 - 2 ● TL hesabı 1100384 -7

(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Gurur Adamları Toplu Gösterisi

Ali Tamer

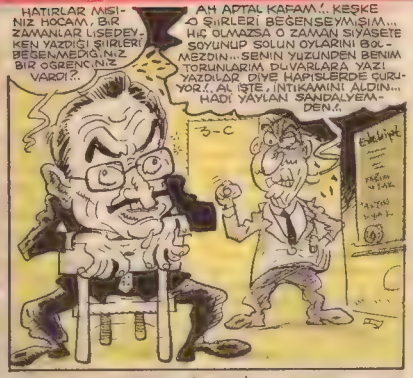

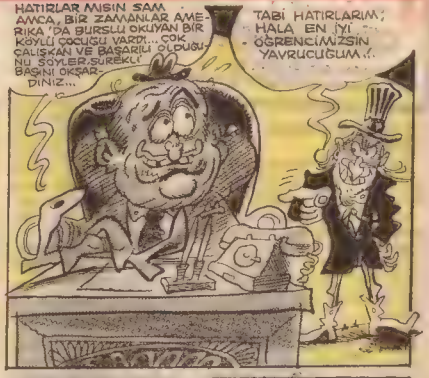

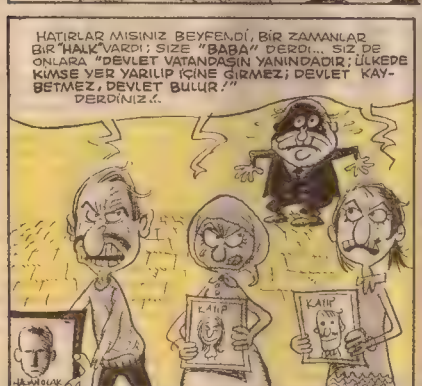

ZAMAN AYNASI ASLAN ÖZDEMİR

EKİKİR YAYINLARI

F.Lekesizalın için..

Salacak'ta Tünemiş Martı

Salacaktan bir yol kıvrılır denize
Taklaya gelmiş martının
Denizden önceki uğrak yeri
Kız kulesi
Karşıdan sevdim kıyılarını
Uçamayan bir martının kanatları arasında
Kısıpta baktığımda gözlerimi
Misafirliğimi kabullenecek tek adımda
Düşsem kanatlarından martının
Düşsel bakışlarda giz olmuş
erişilmeyen tutku
Çocukluğumun karşı aşkı
Ben büyüdükçe, o daha da büyük
Çekingen bir kadın gibi
Üç kıyıdan Üsküdar'a sığınmış
Karşısında Galata Kulesi
Onun çaprazında Topkapı Sarayı
Boğaza kıvrılan rüzgarların son uğrakçısı
İpek dokunuşlu dalgalarda
Kız kulesi
N.Hikmet'in uzaktan seyrettiği
Acılar, hüzünler, özlemler yüklü şileplerin
Rotalarını şaşırdığı boğazın son sürprizi
Denizden bir yol kıvrılır yukarıya, salacak'a
Arkamda Kız kulesi
Yokuşu tırmandığımda,
Soluğum peşimden yetişsin bana
Vücutlarımız tek beden terlerken.

" SEN GÜZELSİN PELİKAN DA GÜZEL "
Yeni basılan kitapçılarda ve gazete bayilerinde

Akşamsefası

30 Ağustos 1997.. Cumartesi.. Sayı: 303.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Akşamsefası

YORGUN YOK!

Yorulmuşum
Yorulmuşun
Yorgun yok!
Yorulmadık
Yorulmazsınız ki
Yorulmaacaklar
Bu çocuklar!

SOBE!

Ne câmi ne de kışla,
Kendi duvarıma
işedim ben,
O da mı suç yâni?
***
Aptestsizim
ikisinin arasında,
Sağım soluk sobe!

CAN YÜCEL

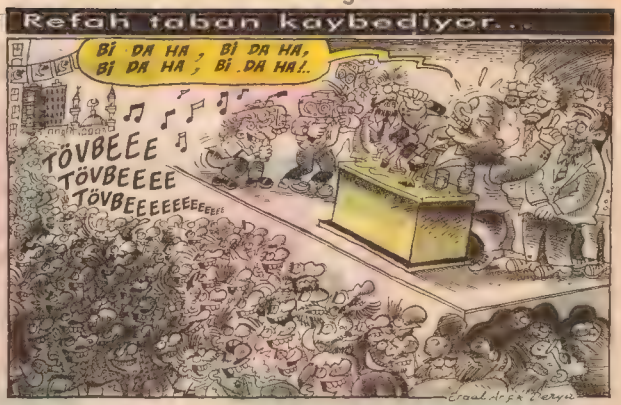

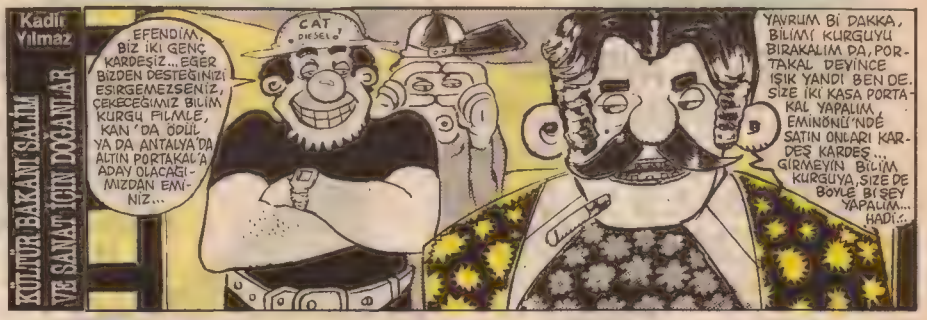

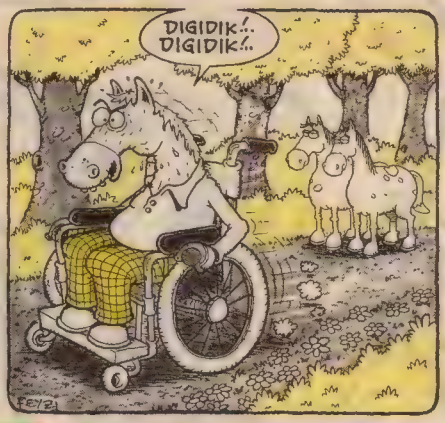

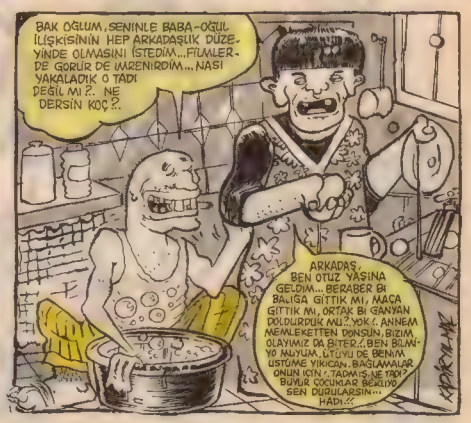

LeMan

Aylar sonra mahkemeye çıkarıldılar, susma haklarını kullandılar.

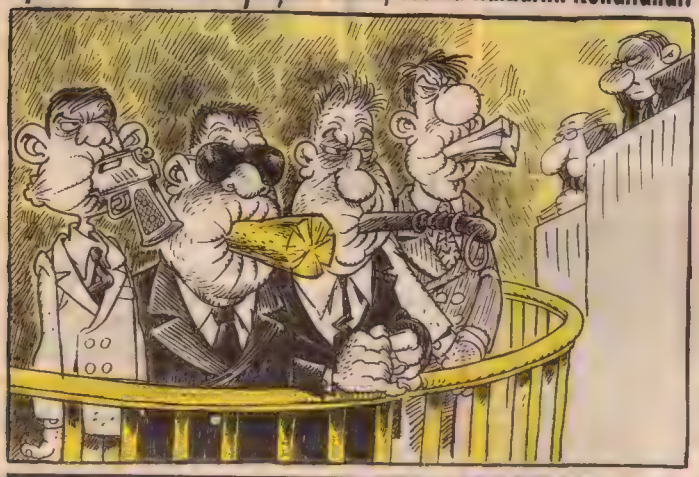

Ordu'nun Mesudiye ilçesinde öldürülen 12 ile 14 yaşlarındaki iki çobanın timlerce öldürüldüğü belirtiliyor...

"Musa Anter Barış" trenine izin verilmiyor.

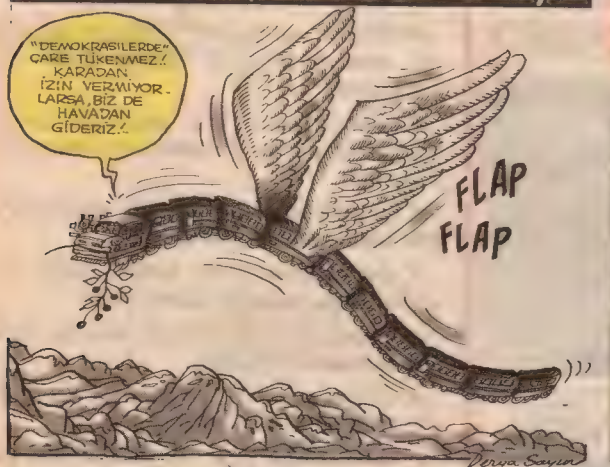

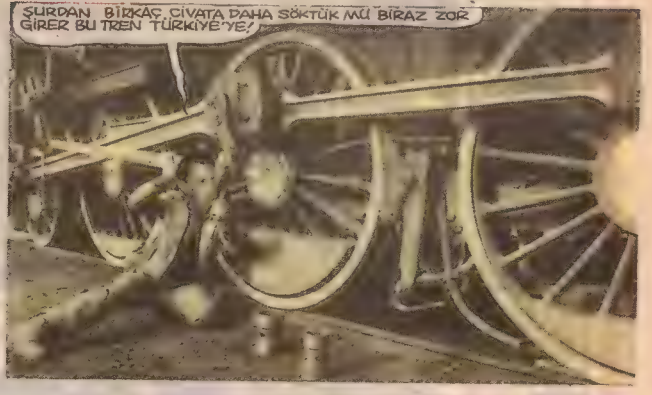

Güneş Taner
5 bin Dolar da biz verelim yeter ki sussun
...
Cindoruk
Cin çarpmış muhalefet gözdagcısı
...
Mehmet Sağlam
Hayali atıcı, utangaç sekiz yılcı
...
Erbakan
10 milyon dolarlık adam.

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ
tripanazomi@superonline.com

xemcit pilavı met-üst

imza: bir dost

✔ düşlerine inanan çocuklar, işlerine yenilir

✔ aynı olay tarihte, bir komedi bir de dram olarak iki kere yaşanırmış... bizde bırak aynı olayı iki kere yaşamayı, hem dram hem de komedi olarak zafer haftası oluyor

✔ ismimiz ürün kodu, soyadımızsa marka

✔ kimi aşklar ve kimi düşünceler tik gibi nükseder

✔ her ihtimale karşı, yanımızda birkaç iyi olasılık bulundurmakta sonsuz fayda var

✔ deve'ye sormuşlar: "-boynun niye eğri..", deve de demiş ki: "-benim derdim, seni mi gerdi"

✔ yaşımız kemale erdi, ama ingiliz kemale... vatana millete bir katkı olsun diye yaşıyoruz işte

✔ bu vakitten sonra ay'a bile çıksak, ay'ın geri kalmışı sayılacağız lan

✔ niye yurttan sesler, kürtler, lazlar, süryaniler veya çerkezler korosu yok

✔ hacmi, kütlesi, cüssesi, mevkisi olan, nice bomboşluk gördüm

✔ dünyanın son hâlini bakalım hangi örgüt üstlenecek

✔ ben buradan gider oldum, kalanlara gelir olsun

✔ bize, hintçe altyazıları olan çinli zencilerin oynadığı bir japon filmi muamelesi yapıyorlar

✔ cinnet efektleri süper bu halkın... birkaşık suda fırtına koparıyor

✔ bugün ölen çocuklara isimler... kız:ihmal, oğlan:suistimal

✔ dostlar vefasız çıktı... arzu ile oya'nın, neşe ile kaya'nın bile selamı sabahı yok

LOMBAK

ALOO, NASA! SADECE BİR GÜNLÜK YİYECEĞİMİZ KALDI... NE YAPALIM ?.
BİZE NE KARDEŞİM ?! N'APARSINIZ YAPIN !. ALLAH ALLAAAAH !.

ÇABUK BASKIYI DURDURUN !.. YANLIŞLIKLA 102 ÜNLÜ TÜRK KOYMUŞUZ !.
102 ÜNLÜ TÜRK

LeMan
YIRTIK
SERAFETTİN
POSTERİ
DERGİNİN İÇİNDE

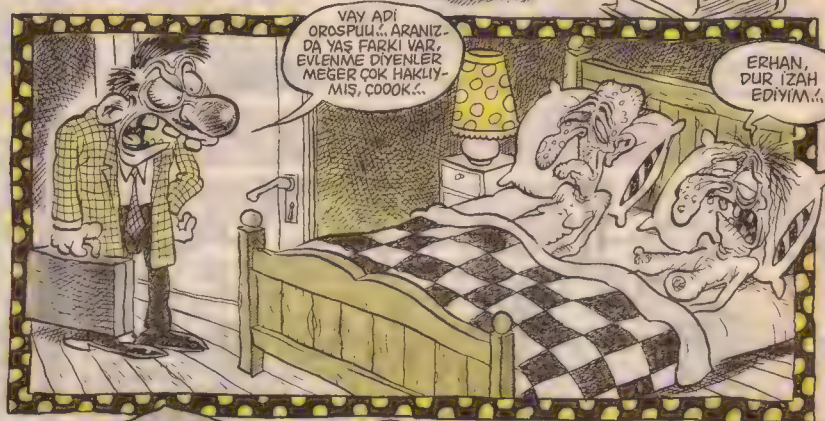
VAY ADİ OROSPUU !. ARANIZDA YAŞ FARKI VAR, EVLENME DİYENLER MEĞER ÇOK HAKLIYMIŞ, COOOK !..
ERHAN, DUR İZAH EDİYİM !..

SELAM KOÇLAR !. ELEMANLAR SERO AABİNİZİN DEV POSTERİNİ VERİZLİYOLAR... SİZ N'APIYOSUNUZ ?.. HEMEN ALIZLIYOSUNUZ !..
AHI AHI AHI !..

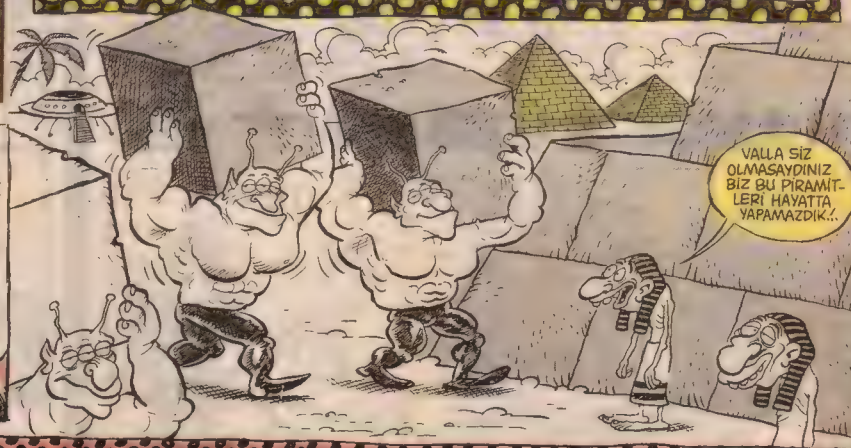
VALLA SİZ OLMASAYDINIZ BİZ BU PİRAMİTLERİ HAYATTA YAPAMAZDIK !..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

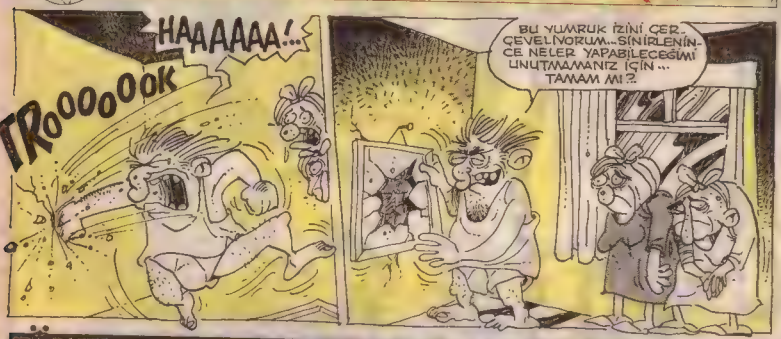

GREGEN ADAM VE OĞLU

K. Erkem

TABU DEVİREN

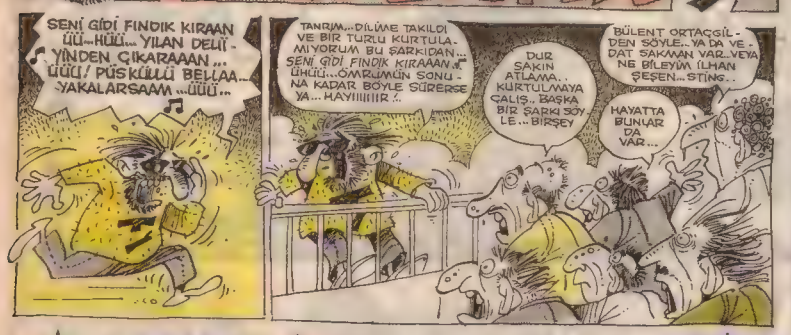

HAMDİ ÜZBAŞI

Mahmut Tibet

KOMİKAZE

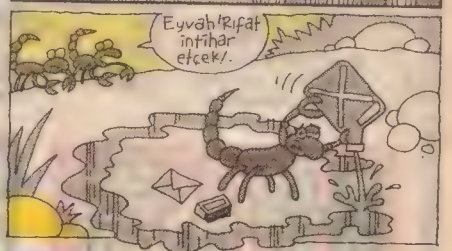

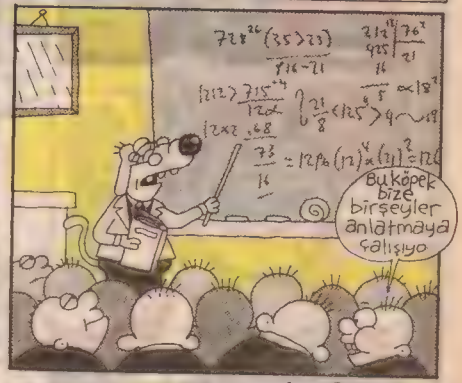

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TEREGELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

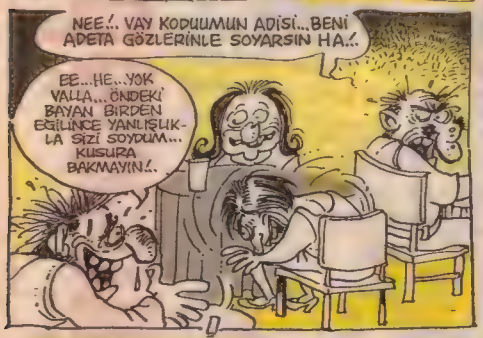

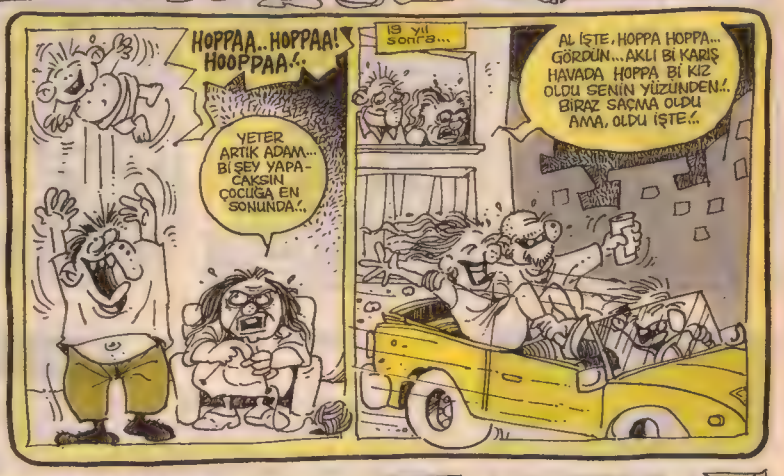

● Bu köşeye katkıda bulunan değerli arkadaşlarım Fatih Solmaz ve ikinci kaptan Fahrettin Tuğla'ya teşekkür...

nekahet

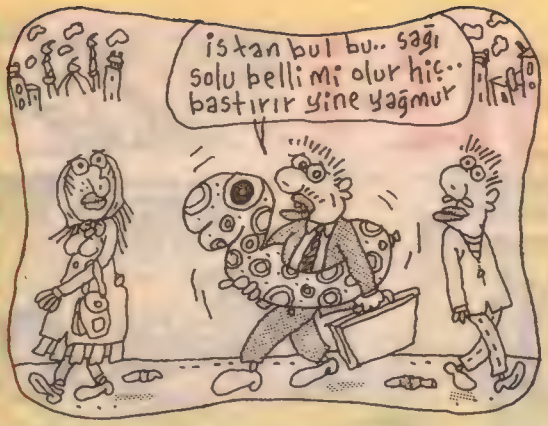

dönemi

met - üst

Vedat Özdemiroğlu

İster İnan İster İnanma

Yıllar önce Beşiktaş'ın Fenerbahçe'yi farklı yendiği bir maçtan sonra (ne yıllardı onlar, o ayrı) Beşiktaşlı taraftarlar, Beşiktaş çarşısında Fenerbahçe için sembolik cenaze töreni düzenliyor. Sarı-Lacivert bayrağa sarılmış tabutu toplu halde taşıyorlar. Kalabalığa konudan habersiz, cenazeyi gerçek sanan birkaç ihtiyar da katılıyor. Bir süre sonra kalabalık dağılıyor, cenaze ihtiyarlara kalıyor. Adamlar ne yapacaklarını bilemiyor, cenazeyi en yakındaki caminin avlusuna bırakıp gidiyorlar.

Nasıl yazıldığını ne ben, ne de dergidekiler tam bilemedi, Türkçe okunuşuyla "Baks Bani" isimli tavşan kahramanın çizgi filminde şöyle bir cümle duydum: "Haydi **canlar,** saldırıyoruz!" (İyi bari, uzaylıların ışın kılıçlarına da **"Zülfikar"** deyin, tam olsun!)

Pink Floyd'un eğitim karşıtı "We don't need no education" diye başlayan şarkıları, Kanal 7 televizyonunda 8 yıllık kesintisiz eğitime karşı propaganda müziği olarak kullanılıyor! (**Hey laik,** leave us kids alone!)

Kara Murat filmi. Cüneyt Arkın, Bizanslılar'ın elinde esir, zindanda. Bizans Kralı emrediyor: "Gözlerini dağlayın!" Kel zindancı emri yerine getiriyor. Bir sonraki sahne. Zindancı, Kara Murat'ın yanına yaklaşıyor ve kısık sesle şöyle diyor: "Ben senin dostunum, seni kör etmedim, sadece gözkapaklarını yaktım." Hadi buraya kadar normal, sonrasındaki cümle beni bitiriyor: "Birazdan gözlerin açılacak ve **eskisinden daha iyi göreceksin!**" Niye ama ya? Onun iyi göremek diye bir problemi yoktu ki! Körlükten kurtulmuş, daha ne? Ayrıca göz uzmanı mısın, zindancı mısın ama ya?

Bir halı saha maçının 0-0 sonuçlandığını biliyor muydunuz? (Behiç Pek ağbim tanık olmuş, o anlattı)

TARİHTE O GÜN

İlk kez bir kamyonun arkasına "Tek rakibim T.H.Y." yazıldı. (26.12.1972).

6 İlk kez bir otobüs şoförüne "Kaptan" diye hitap edildi. (01.01.1963)

Gürdal Görhan - Adana

Otobüslerde "volkmenli" tipe ilk kez rastlandı. (03.04.1982)

Arabanın arka camından arkadaki taşıtlara el sallayan çocuğa ilk kez rastlandı. (14.05.1968)

. Terlikle araba kullanan tipe ilk kez rastlandı. (19.09.1955)

Özkan Durakoğlu - İzmir

"Oraya vardığında bize telefon et" lafı ilk kez duyuldu. (20.12.1913)

6 "Çaylar şirketten" lafı ilk kez duyuldu. (30.02.1966)

Özgür Çekmer - İstanbul

Otostop yapan bir kişi kamyon şoförüne ilk kez "Alet senin mi yoksa şoför müsün abi?" diye sordu. (12.03.1961)

İlk kez bir aracın arkasına "Babam sağolsun" yazıldı. (12.10.1987)

(Çok özür, araya girmek istiyorum. İlk kez bir aracın arkasına "Babam sağolsun da, arabayı kendim aldım" yazıldı. (26.07.1994) Hemen kaçtım. V.Ö.)

İlk kez otobüs yolculuğunda bir rehber, geçilen yeri anlatırken "yeşille mavinin içiçe olduğu bu yer" tabirini kullandı. (27.03.1974)

Cengiz Karakuş - Kırklareli

İlk kez koltuğu geri yatırma yüzünden kavga çıktı. (18.10.1961)

İlk kez ayakları kokan bir yolcu, ayakkabısını giymesi için uyarıldı. (05.07.1974)

Serdar Gülsöken - Ankara

(Bu yazıyı dizen sevgili Yasemin anlattı, bir minibüsün arkasında "Kıroyum ama para bende" yazısını görmüş! Neyse 'Tarihte O Gün' olayımız bu hafta sona eriyor. Benim istediğim ayda bir kez bir sütunun sizden gelenlere ayrılmasıydı fakat derginin sayfaları yoğundan da öte, yer yok. Hepinize teşekkürler, şimdiye kadar gönderdikleriniz için... V.Ö.)

HAFTANIN FİLMİ

"VE NİKİLİS KUZEYE GİTTİ"

Nikılıs hayatta tek amacı bir daire almak olan yakışıklı ve etkili bir gençtir. Günlerden bir gün "Elkodrobez yapı kooperatifi" adlı kooperatife üye olur. Bi daireye temelden girer. Aylar geçmekte ve Nikılıs kooperatif taksitlerini ödemektedir.

Ilık bir sonbahar sabahı Nikılıs'ın beşinci ayın taksidini yatırması gerekmektedir fakat işi olduğu için parayı en yakın arkadaşı Ceksın'a verir. "Baba be benim çok işim var, şu parayı sen götürür müsün?" der. Ceksın "Hay hay" der. Ceksın parayı alır fakat yatırmaz gider yer, harcar.

Nikılıs akşam Ceksın'ı evden telefonla arar. "Hoca yatırdın mı parayı" der. Fakat on gün sonra Nikılısın senedi protesto olur. Hemen Ceksın'ı arar ve "Bak doğru söyle yatırmadınsa söyle çekinme belki ihtiyacın vardı aldın, biz dostuz" "Yok abi tövbe ben parayı yatırdım" der. Nikılıs ısrarla "Bak biz dostuz benim param senin parandır, eğer yatırmadınsa söyle yarın bi yerlerden para bulup yatıriyim, sen de bana sonra ödersin" der. Ceksin Nikılıs'ın bu dostluk dolu

sözlerinden çok etkilenir itiraf etmek ister ama son anda yine tırsar ve "Abi valla ben gittim yatırdım, belki muhasebeci bi yanlışlık yapmıştır" diye yineler. Fakat Nikılıs "Ya güzelim sen benim en iyi dostumsun çekinme, gerçeği söyle" der. Ceksın utana sıkıla "Abi parayı yatırmadım, yedim, ama söz bu ay başı ödiycem" der. Nikılıs "Öyle mi eşşoğlu eşşek şimdi gelip kırdım o çenelerini, artık dost most değiliz" der. Hemen evden çıkar bi taksi tutar. "Abi 42. caddeye gidicem gündüzden götürür müsün" der. Taksici "Abi kurtarmaz" der. Nikılıs o sinirle taksiciyle tartışır. Taksici vantilatör kayışını çıkartır Nikılıs'ı döver. Nikılıs eve gelir sinirinden ağlar. Ertesi gün Nikılıs bıçağı alır Ceksın'ı bıçaklamaya gider fakat Ceksın kaçar, kendini bıçaklatmaz.

Ceksın'ın ana tarafı Japon'dur. Ceksın gider süper bi Ninja olan dayısına durumu anlatır. Japonlar birbirlerine çok bağlı oldukları için dayısı ve oğulları Nikılıs'ı döverler. Nikılıs çok tırsar ve ertesi gün hiç bişey olmamış gibi davranmaya başlar. Fakat iki ay sonra yine intikam almak ister yine tırsar ve hiçbişey olmamış gibi davranmaya çalışır.

Soner Gündoy
(Galler Prensi)

Firavunun Lanetİ

GÜNERİ İÇOĞLU

Mini Öykü: VAN MOMINT

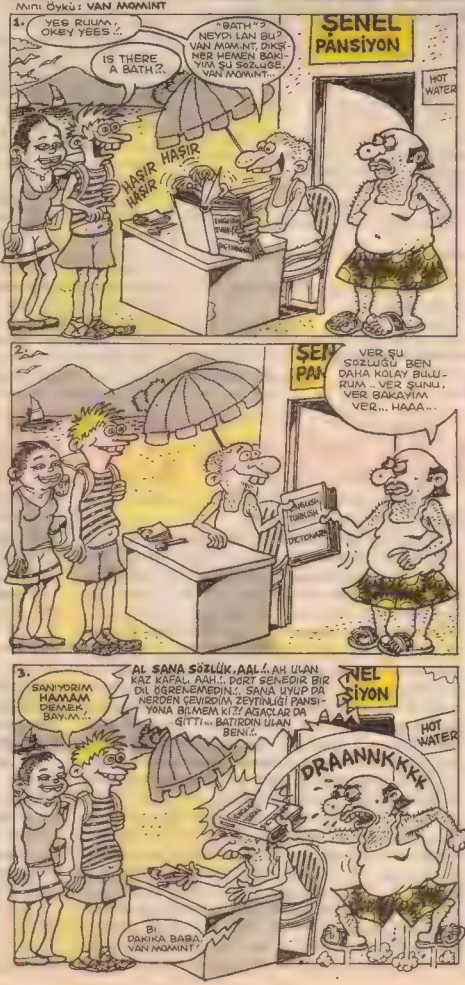

TEZ İlkokulda yaz tatillerinin sonunda yeni öğretim dönemine girerken evvelce siyah olan saçları, sararak gelen çocuklar hırçın yaradılışlıdır. Bu çocuklar genellikle mirasyedi olurlar, babalarının birikimlerini ellerine geçirdikten birkaç sene sonra hepsini yalayıp yutarlar.Ve bu çocuklar ilerde birkaç kez evlenirler.Her bir evliliklerinden de ayrı ayrı çocukları olur.Karılarına ve çocuklarına asla nafaka vermezler.Yaz tatillerinde saçları sarармayan çocuklar ise işlerinde başarılı olur, mutlu bir evlilik yaparlar.Saçlarındaki sarılık kışında var olan doğal sarılar da, sonradan sarармayanlar gibi dirayetli ve basiretlidirler...

***

Yılmaz Apak

Babalarımız pijamaları çıkartılıp eşofman giydirilmeye başlandıktan sonra evdeki tüm karizmalarını yitirmişlerdir. Spor giyimleriyle bir köşede oturup kendilerini sessiz sedasız gazete okumaya vermişlerdir.Arada bir televizyonun kanalını değiştirmek istemişlerse de ev halkının tepkilerine maruz kalarak ne olup bittiğini bir türlü anlamamışlardır.Pek seyrek de olsa, eşofman yıkandığı zaman pijama giymek zorunda kaldıklarında,eşofman kuruncaya kadar eski otorite sağlanmış gibi görünür,lakin nafiledir...

ANTİTEZ

LeMan anti MEDYA

BARIŞ TRENİ MÜNASİP BİR YERİNİZE.

Yeni Yüzyıl muhabiri Didem Sezerler "Musa Anter Barış Treni" projesinin iptal edilmesi haberini "müjde" gibi kaleme almış. Kişisel fikridir birşey demiyoruz. Gazetecilik etiği açısından yalnızca gerçeği yansıtması gereken haber sunuşlarına kişisel fikirlerin(!) yedirilmesine de alışkınız. Ancak Yeni Yüzyıl muhabiri Didem Sezer'lerin müjdeli haberinde çirkin bir yalanı ve çarpıtmayı bu kadar kolay bize yedirebileceğini sanmasını da artık fütursuz bir terbiyesizlik olarak algılıyoruz. Günlerdir ilgi odağı haline gelen "Musa Anter Barış Treni" projesi kamuoyu tepkisi ve Türk Hükümeti'nin de kararlılığı sayesinde iptal edilmiş. Barış Treni konusunun ortaya çıkmasından bu yana Türk kamuoyu bu projeye tepki göstermiş. Barış Treni'ne tepki gösteren Türk kamuoyunun tepkisini nasıl ve hangi yöntemlerle gösterdiğini doğrusu biz farkedemedik. Tren gelmesin diye ışıkları mı söndürüldü, tencere, tavalar, kaynana zırıltılarıyla gürültüler mi yapıldı. Sokaklara mı dökülündü, ilgili yerler fax, mektup yağmuruna mı boğuldu, duymadık görmedik. Anlaşılan Yeni Yüzyıl MHP'yi ve başkanı Bahçeli'yi Türk kamuoyu olarak görüyor. Sezerlerin Türk Hükümetinin kararlılığı sayesinde iptal edilen projeye ilişkin, sayesinde sözcülüğüne yaptığı vurgu da kendisine yakışmış. Ne kadar ilginç bu haberin hemen bitişik üstünde barış sembolü olmuş, 23 yıl içeri atılmaya hazırlanan, Barış İçin 1 Milyon İmza girişiminin, mimarı Eşber Yağmurdereli'nin haberi vardı. Yeni Yüzyıl hem nalına hem mıhına vuruyordu yani. Bu arada asıl müjdeli haberi biz verelim. "Musa Anter Barış Treni" geliyor. **T.**

> Demiryolu şirketi,"Musa Anter Barış Treni" sozleşmesini feshetti
>
> **Tartışmalı tren gelemiyor**
>
> **Didem Sezerler**
>
> **Ankara-** Günlerdir ilgi odağı haline gelen "Musa Anter Barış Treni" projesi kamuoyu tepkisi, Türk Dışişleri'nin yoğun girişimleri ve Türk hükümetinin de kararlılığı sayesinde iptal edildi. "Deutsche Bahn" adlı Alman demiryolu şirketi gelişmeler karşısında Brüksel-Diyarbakır arasında yapılması öngörülen yolculuk için ilgili sözleşmeyi feshetti.
>
> Böylelikle 26 ağustos tarihinde Brüksel'den hareket edip, 1 Eylül Barış gününde Diyarbakır'a gelmesi beklenen tren ile ilgili planlar sona erdi.
>
> Yolculuğun organizatörlerinden "Hannover Çağrısı" adlı derneğin İstanbul'daki irtibat bürosu yetkilileri, "Barış Treni" projesinin hayata geçirilmesi için 40 vagonluk tren tahsis eden Alman Demiryolları'nın, Almanya İçişleri Bakanlığı tarafından izin verilmediğini açıkladılar.
>
> Yolculuğun iptaline Almanya İçişleri Bakanlığı'nın "Eğer tren Almanya'ya gelirse, içindekileri ülkeye sokmayız" demesi ve geçtiğimiz Cuma günü sırasıyla Bulgaristan, Romanya, Macaristan'ın aldıkları "Treni durdurma" kararının etkili olduğu belirtildi.
>
> Barış treni konusunun ortaya çıkmasından bu yana hem Türk kamuoyu bu projeye tepki göstermiş hem de hükümet ile Dışişleri Bakanlığı yoğun bir diplomatik temasa geçmişti.

Haydi çocuklar, tv savaşlarını izlemeye...

Futbol karşılaşmaları, **şifreli** mi olsun, **şifresiz** mi olsun tartışmaları bitecek gibi değil...**Koskoca** adamlar ve onların koskocaman gazete ve tv'leri işi gücü bırakmış, ha bire birbirlerine bok atıyor...Yok halkımızın spor alma özgürlüğü engelleniyormuş, **yok bilmem neymiş** ..Gazetelerin sür manşetleri, televizyonların birinci haberleri halkın **spor alma özgürlüğü**nü savunan haberlere ayrılıyor.

Erol Aksoy'un Show tv'sı **şifreli özgürlüğü**, Aydın Doğan ve Dinç bilgin tv ve gazeteleri ise **şifresiz özgürlüğü** savunuyor(!) Her cephe kendine karşı çıkan kulüp başkanına çamur atıyor, kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmaya çalışıyor.. Kavga, federasyon başkanlığı seçimlerine kadar sıçradı... Siz siz olun bu spor mazlumlarının halkı falan düşündüğüne inanmayın... Futbol karşılaşması özgürlüğüne gelene kadar, bu ülkenin ne gibi sorunları olduğunu burada tekrar sıralamaya gerek yok... Ama biz size plazamedyalarından süren televizyon savaşlarıyla ilgili birkaç dedikodu verelim... **Şifreli cephenin şövalyesi** Erol Aksoy, iki spor kanalı daha kurmaya hazırlanıyormuş. Buna karşılık Doğan grubu da iki kanal için harekete geçmiş... Kablolu yayınlarda yer alacak televizyonların yayın saatlerini doldurma problemi kavgaların ana eksenini oluşturuyor... Halkın, öyle çok fazla düşünüldüğü yok gerçekte...

Bu arada yine televizyon piyasasında Özal'lı dönemlerin gözde işadamları kanal sahibi olmak için kolları sıvamış...Ünlü müteahhit Mehmet Nazif Ünal, **MNG** adlı televizyon için harekete geçmiş...

Erol Aksoy'la Akşam gazetesinde, Dinç Bilgin'le **ATV**'de ortaklığı bulunan Mehmet Karmehmet'in ise bu sıralarda Dinç beyle arası pek iyi değilmiş...Ortaklık konusunda bazı sorunlar yaşıyormuş...

Sonracıma, savaşların finalini beklemek için gözlerinizi **RTÜK**'e çevirmeyi unutmayın. Dananın kuyruğu, RTÜK'de kopacak. Çünkü bu kanalların sahipleri kanal kurmak için gerekli kulislere girişmiş bile. Hükümet de, RTÜK kılıçını en iyi şekilde kullanmak istiyormuş... Hadı hayırlısı, **zam Anasol-D**'nin medyadan yana uzun süre pek sorunu olacağını sanmıyoruz... Sekiz yıllık eğitim için içmeye devam edin...

Leman Arşiv Kurt'u

SEKİZ YIL SAVAŞLARI

Ülkemiz bir kez daha tepeden inme bir darbe ve yoğurttan bir reformla kıvranıyor. Son ikiyüzyılımız, cahil yobazlarla, aptal yenilikçilerin kavgalarıyla dolu. Tarih gösterdi ki, bu savaşları ne cahil yobazlar kazandı, ne aptal yenilikçiler. Ağır mali, sosyal faturaları yine ödeyen halkımız oldu. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde halk, kendi yapmadığı reformları yaşamadı, reddetti. Yenilikçi 3. Selim'in yobazlarla kavgası başlarken, dünyanın en güçlü üç-dört devletinden biriydik, cahil yobazlarla aptal yenilikçilerin fazılasız süren ve hep kaldığı yerden sil baştan süren kavgaları yüzünden bugün dünya sıralamasında ilk ikiyüz devlet arasına giremiyoruz. İşte yine, dangalak, kaz kafalı, aptal yenilikçilerin yoğurttan reformu, anlamsız, akıl almaz bir şekilde iki katrilyona yakın para ödenmesi, delilik boyutlarına ulaşmış durumda. Paralar nereye gidecek? Bilgisayar şirketlerine ve inşaatçılara! Zaten bu reformlara büyük parasal destekleri de, bilgisayar ve inşaat şirketlerinin lobileri ödüyor! Ve zaten doğudaki savaşa bu halk vargücüyle vergi ödüyor! Üstelik bağışların tümü vergiden düşülüyor, ancak bu vesileyle yine büyük vatansever, kahraman oluyorlar. Siyasi tarihimiz tepeden inme reformların acı dersleriyle doluyken, bir kez daha siyasal ve sosyal zihniyetimizin hiç değişmediğine, büyük ve amansız bir trajediye şahit oluyoruz. Hiç mi siyaset bilincimiz, yazarımız, sosyologumuz olmadı, bu ülke hiç mi bugünleri dünden yazan entellektüel, aydın insanlar yetiştirmedi. Birçoğu şimdi hayatta olmayan birçok aydının çabasına rağmen, yine birden kendimizi 12 Eylül sonrası yani, darbe sonrası siyaset atmosferinin içinde bulduk. Nedir bu atmosfer? Önümüzdeki üç-dört yıl bu ülkede hiç kimse siyaset yapamayacak, ne partiler, ne sendikalar, ne sivil kurumlar! Değil düşüncelerinizi, hayallerinizi bile terkedin artık. Her darbe sonrası günlerde olduğu gibi, yine ağır faturalar vergilerle, zamlarla bu yoksul halka ödetilecek. Ve yine darbe sonrası günlerde olduğu gibi, işadamı dernekleri, patronların şampiyon bağış gösterileriyle çalkalanacak ve dedikleri dedik olacak! İşte işçi sendikaları "pazarlık" dahi yapmak i saya oturdular. Yine darbe sonrası g olduğu gibi, taraflar bıkmadan usa CIA, MOSSAD, ajan kavgalarıyla ülke racak! Yine darbe sonrası günlerde gibi, önüne gelen ülkeyi, bayrağı ç sevecek! Şehrin içi sokaklarına ve g dularına ve küçük işyerlerinin loş o yine giren çıkan yok! Tüm ilerici, halk huriyetçi, insancıl güçler gözlerini halkın dertlerine kapayacak! Beş para adamlar "kahraman" olacak! Yine ü değiştirerek iki karar alarak, bir dem rek, bu yoksul halkı "adam edece inanıyorlar. İşte son ikiyüzyılımızda sul halkın başına ya cahil yobazlar so dirdi, ya dangalak yenilikçiler! Çılgın had safhalara ulaştı ki, emeklilere üç-dört milyonluk sosyal yardım dah reformu payı olarak kesilmek isteniy be şakşakçısı medya ise, çoktan öze ceği kurumları kapma savaşının kavg başlamış durumda... Dünya eşi ben rülmedik, Amerika'nın en büyük fin ketlerinin dahi yapamayacağı büyük lar, otuz-kırk trilyonluk bağışlar y sonra öğreniyoruz ki, bu bağışlar v düşülüyor, Eğitim reformuna delicesi bu insanlar, yıllardır üniversite öğre harç kavgasına ise hiç yüz vermedi.

Ve bu ne lanetli siyaset ve talihsiz miş ki, yine tek bir gazete farklı dü yor! Duygularına kendini kaptıran yin kalıyoruz. Ve bu ne boktan siyasetm ne halkımız ve onun emeği, vergisi, ödediği vergilerle, kurumların, siya riyle arasında büyük bir uçurum, ko şanıyor. Çünkü bu sefer bir kez daha den burjuvazi onun gazcısı, soytarıs ği, dolmuşcusu aydınları, akılalma nans ve teknolojik ve polis gücüyle k rini sağlamlaştırıyorlar! Ve belki so bu topraklardan, ezildik, öldük, iş bu ruz, geçinemiyoruz gibi çığlıkları d hiçbir siyasi, sosyal kurum kalmıyor. sallık çağı sona eriyor. Artık sevgi, s lik gösterileri dahi sona eriyor... Ve şırdığımız hayat burda bitiyor! Tarihi doğruysa, ayakta kalanlar görecekle lis jop, jandarma dipçiği ve uyuştu sindirilmiş bir halk, ya da... Ya da so bu acıları bütün bedeniyle yaşamış kın kararlı çocukları gösterecek!..

Nİ

Fransız Nuri ve Bir Şişe Kanyak

Artık uçamayan ve zorlukla nefes alan güvercinler yaşıyordu merdivenlerinde... Merdiven boşluklarında henüz alacakaranlık kuşu kanatlarını açmamıştı. Kaldığı virane yıkılmak üzereydi. Üst katlardan bir ayakkabıcı tamircisinin inatçı ve gizemli çekiç sesleri yankılanıyordu. Birgün kapısını çaldım. İki köpeği ile birlikte dev gibi bir adam çıktı karşıma... Simsiyah birer alev olan gözlerinden başka heryeri ölüyordu bu yaşlı adamın. Beni bekliyordu... Elini uzattı. Hayatımda ilk kez **İspanya İç Savaşı'**na katılmış olan birinin elini sıkıyordum. Tam adını asla öğrenemedim. Tanıyanlar ona **Fransız Nuri** diyorlardı... Evinin bütün eşyaları toz toprak içindeydi ve içeride dayanılması güç bir koku vardı... Pantolonlarının paçasını dizlerine kadar sıyırmıştı. Hayatımda hiç bu kadar kalınlaşmış bacaklar görmemiştim. Şişmişti ve irinli yaralar içindeydi.

Ayağındaki yaralardan **yoldaşlarım**, dediği iki köpeğinde de vardı...

Köpeklerine garip bir saygı duyuyordu... Sanki bütün sırlarını onlarla paylaşıyordu.

Salonun duvarlarında **Che**'nin hiçbir yerde görmediğim fotoğrafları vardı.

Başka bir çağ başlamıştı, ama köpekleriyle birlikte kendi çağında yaşıyordu... 12 yıl önceydi. **Beyoğlu, Büyükparmakkapı'**da bugün **İnsan Hakları Derneği'**nin bulunduğu binanın hemen yanındaki yerde kalıyordu. Kaldığı yer o zaman yıkıldı yıkılacak bir viraneydi... Bugün modern bir işhanı... Galiba hiç parası yoktu... Paraya ihtiyacı da kalmamıştı artık. Karşı viranede oturan yaşlı bir Rum kadın kimi öğlenleri ona yemek getiriyordu... Ama o kendi yemiyor, köpeklerine yediriyordu. Rum kadın buna çok üzülüyordu... **Fransız Nuri** günlerce onun üzüntüsünü düşünüyordu. Aralarında garip bir aşk vardı... **Fransız Nuri** gerçek bir şövalyeydi. **İspanya İç Savaşı'**ndan sonra gittiği **Fransa'**da bir şövalye örgütüne girmişti... Onun dönemindeki sosyalistlik şövalyeliğe çok yakışıyordu... Yaşanmayacak kadar yoksul evinde sosyalist klasiklerin orijinal baskıları vardı ve bir de kuyruklu piyano... Efkar dağıtmak için **Enternasyonel Marşını** çalardı bir piyanoda. Geçimini sağlamak için Yeşilçam filmlerinde briyantin saçlı ve romantik kemancıyı oynamıştı yıllarca... Özel anların, özel yemeklerin unutulmaz kemancısıydı o... Bir fotoğraf göstermişti bana: **Ediz Hun, Filiz Akın'**ın ellerini tutmuş, Masada güller ve mum... Biraz ilerde bu aşka sonsuz hürmet duyan ve bu buluşmayı kemanıyla taçlayan beyaz ceketli, papyon kravatlı, incecik bıyıklı **Fransız Nuri...**

Fransız Nuri'yi gözler çok etkilerdi. Gözlerindeki ifadeyi, ışığı sevmediği insanları evine almazdı. Tek bir korkusu vardı onun: **Polisler...** Ölüme hazırlanan, hayatla bütün bağlarını kesmiş olan bu insanın polislerden neden bu denli korktuğunu hep düşünmüşümdür... Gözlerindeki ifadeyi beğenmediği birisi için yanımıza gelir, kulağımıza fısıldayarak, **Bunun bakışlarını hiç beğenmedim, sakın polis olmasın!** derdi...

O sosyalist bir şövalye olduğu için hiçkimsenin yardım talebini kabul etmezdi... Ne ilaç, ne para, ne yiyecek... Hatta böylesi tekliflere kızardı bile... Kendisini bilmediğimiz bir nedenden ötürü inciten doktor oğluyla da görüşmeyi kesmişti... Ama birgün benden **Truva kanyak** isteyeceği tuttu: **Böbreklerim çok kötü, dışarı çıkamıyorum, kanyak iyi geliyor, senden rica ediyorum...**

Böylesi gururlu ve aykırı bir adamın benden birşey istemesi benim için olağanüstü birşeydi ve gururumu çok okşamıştı, okşamıştı ama o günler en para sun birş ra kaza **vaşı...** **S san...**

Arka **bu ada olsun b** çevirdi.. önüne **Olmaz,** gıyla, **b hem ço yelim.** dim...

Arka

Önce otele gi

Ama medi... hip çıkıl **yalizm, ba düz** dedik, i çorbacıy bine att sonra d cuksu bi

Akşamsefası

YALÇIN KÜÇÜK ÖKÜZ'E KONUŞTU

Kendi mizahını kendim buluyorum, gelen yayınlara ve televizyonlara bakıyorum. Gördüğüm kara mizaha beş dakika gülüyorum ve beş dakika ağlıyorum. Bakın, armatör damatı, otobüs işletmecisi bu Tokar öldü, iki ulusal göçeğimiz, Sabancı ve Kemal, gittiler hem ağlayıp hem güldürdüler ve hakkında da hep "gazeteci-işadamı" deniliyordu. Nasıl olur, İstanbul Gazeteciler Cemiyeti'nin amblemi kalem'di, işadamı-gazeteci başlıbaşına bir mizahtır. Ama pek doğrudur, Mehmet Barlas, Yavuz Donat, Hasan Cemal, Birand hep hep, bu türdür. Gazetecimiz, işadamı'dır. İşadamımız ise gazetecidir. Yarın "gazeteci-general" de olacak, belki var bile; general, gazetecidir ve gazeteci general ya da komserdir. Mizah burada var.

Amerikan çizgi filmlerin, insanları önce hayvan yaparlar ve sonra bu hayvanların insanımsı tepki göstermesine şaşırır ve sevinirler; insanı geri zekalı yapmanın yollarından birisidir. Aziz Nesin kuşkusuz benim gibi bilim yolundan gelmiyordu, ancak herhalde kendi arkadaşlarının bile hızla aptallaştığını görüyordu ve bu yüzden nüfusumuzun çoğunluğunun aptal olduğunu söylüyordu. Doğaldır, aptallık, bulaşıcıdır; bakın Hasan Cemal, cumhuriyetin başına geçince basın hızla aptallaşmaya başladı, Hasan bize yemeğe gelince, iki cumlesi arasında karım bulaşık yıkar veya oğlum ödevlerini yapıp geliyordu, hiç kaybedilmez ve şimdi Mesut Yılmaz nedeniyle, ülke çapında bunu görüyoruz. Şimdi televizyonlarda haberlerden sonra isim söyleme adeti çıktı, çocuk, adını soylüyor ve Yılmaz'ın iki cümlesi arasındaki zamandan daha uzun zaman bekliyor ve daha doğrusu, "bakar" "bakar" duruyor, soyadını ancak öyle buluyor. Bu arada "bakar" arapça, "öküz" demektir, çocukluğumuzda biz, bu sözü kullanıyorduk. Şimdi ben bizim televizyonu açınca, evdekilere "bizim televizyonu açınca, evdekilere "bakın bakar'lar çıktı" diyorum. Herkes "bakar" oldu. "Trafik canavarı, tatil yapmadı?" Ancak bakar'lar dünyası için geçerli bir sözdür. "Enflasyon canavarı çok çalıştı. Sanki hepimiz öküz olduk ve bizi kandırıyorlar. Bu yollara, Koç bu kadar otomobil yaparsa, Sakıp yaparsa, Işıkçı tarikatından ihlas yaparsa, hergün ölürüz; ama hayır, canımızı alan Koç, Sabancı, Işıkçı değil de, kontrolümüzün dışındaki "trafik canavarı" oluyor. Bizi öküz sayıyorlar. Sanki Koç'un, sanki Sakıp'ın, sanki Has'ın serveti artmıyor, enflasyon bunun için değil; "enflasyon canavarı çok çalıştı" diyorlar. Canımızı ve paramızı, Koç, Sabancı ve diğerleri alıyor ve bizi öküz sayıp, "canavar aldı" diyorlar. Bizi "bakar" yerine koyuyorlar. Bir de "endeks" var; televizyonda hep endeks suratlı çirkin insanlara söyletiyorlar. Ben hem gülüyorum ve hem ağlıyorum, "endeks kızdı, düştü ve sonra sevindi, yukarıya çıktı, biraz burda yol aldı, bir döndü" diyorlar ve televizyonun en ciddi yorumcuları da, "Yılmaz hükümeti kuruldu, endeks bunu iyi karşıladı, nasıl yorumluyorsunuz?" diye sorular çıkarıyorlar. Dünyanın en parazit, en asalak insanların kumarını, "endeks çıktı, endeks indi" diye kutsuyorlar. Bunların hepsi "bakar" ve bizi hep "öküz" sanıyorlar. Ben işte bunlara gülüp ağlıyorum. Bunların üzerine gitmeyenleri de "öküz" sayıyorum.

(Öküz Dergisi'nin Eylül sayısındaki Yalçın Küçük söyleşisinden alınmıştır)

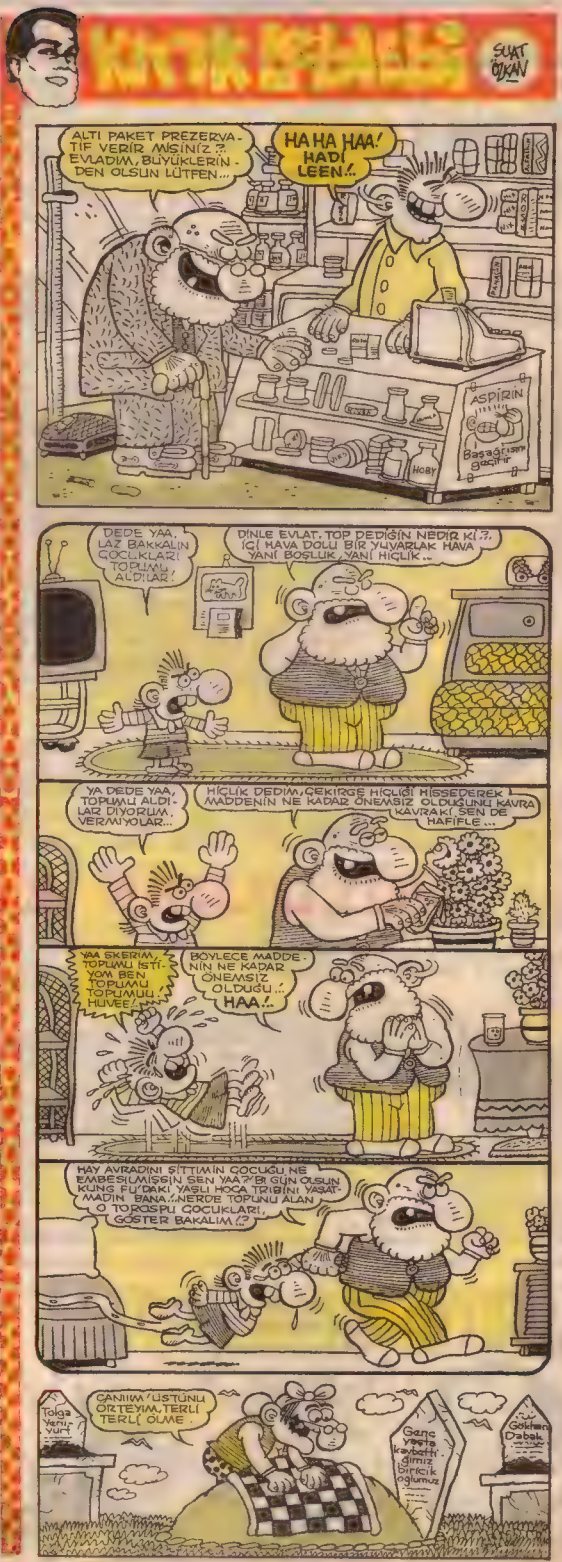

duğum günlerdi... Ama ne olursa olsun, bir arkadaşıma içtim. **İspanya İç Savaşı, Sosyalizm... Şövalyelik... Sıradışı bir in-**

hiç tereddütsüz, **hadi götür beni bir şişe değil, bir kasa kanyak feda insanlara,** dedi ve hemen bir taksi **Fransız Nuri**'nin yaşadığı viranenin ğimizde gece saatin birbuçuğuydu... m arkadaşıma kendimce haklı bir kay- **amda ciddi bir polis korkusu var, sta, rahatsız olabilir, sabahı bekle- h istediği kanyağı alır, gideriz,** de-

n önerimi kabul etti.

kaç duble birşeyler içtikten sonra bir yumayı düşündük.

rkaç duble içkinin bir türlü sonu gel- **sız Nuri** gibi insanlara sonuna dek sa- dedik içtik... **İspanya İç Savaşı, Sos- Guevera,** dedik dertlendik... **Bu zor- ve adaletsizliğe artık son vermeli** . Gün ışıyana dek. Sonra kalktık bir tik... Hesap geldi... Arkadaşım elini ce- men ardından cüzdanını çıkarıp baktı, na: **Bütün paramız bitmiş,** dedi ço- esizlikle...

Çorbacıya durumu anlatabilirdik, ama **Fransız Nuri**'ye götürmemiz gereken kanyağı hangi parayla alacaktık... O sabah **Fransız Nuri**'ye çok istediği kanyağı götüremedik...

Aradan bir gün geçti. Bir tam gün.... Güçbela biryerlerden borç para buldum ve bir bakkaldan aldığım **Truva kanyağı** kutsal bir emanet gibi karnımda saklayarak **Fransız Nuri**'nin yanına koştum... Kapıya vurdum. Açan olmadı. Bekledim. Köpeklerin kapının ardında heyecanla soluk alıp verdiklerini duyuyordum... Kapıyı bütün gücümle yumruklamaya başladım bu kez... Yine açan olmadı... İçerden köpekler havlamaya başladılar... Yukardan, bir üst kattan yine eskisi gibi inatçı ve gizemli çekiç sesleri geliyordu... Yukarı çıktım. Ayakkabı tamircisinin yanına... **Fransız Nuri**'yi sordum. Kapısını neden açmadığını... Ayakkabı Tamircisi önce yüzüme baktı, başını yeniden işine eğdi, sonra tekrar baktı yüzüme...

Fransız Nuri dün öldü, dedi...

* Barış Özlemimiz her zamankinden daha canlı, daha yoğun ve daha acil. **Dünya Barış Günü** hepimize kutlu olsun.

* **Yaşlılar Dersim Türküleri Söylüyor.** Metin-Kemal Kahraman. Ada Müzik.

* **Tavır Dergisi**'nin 2. sayısı çıktı

* **Aşk ve Kuyruklu Yıldız.** Akgün Akova. Çınar Yay.

* **Kız Kulesi'nde Bir Kızıldeli.** Sunay Akın. Çınar Yay.

* **Geriye Söz Kalır.** Metin Güven. Hera Şiir.

* **Hişt Dergisi** çıktı

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

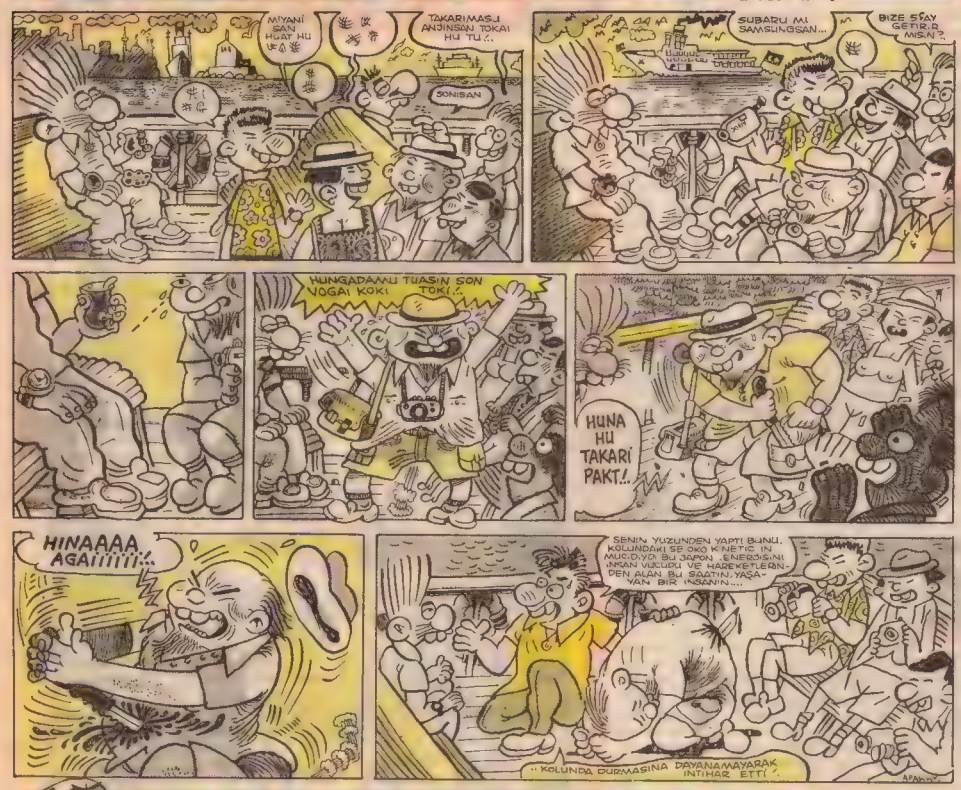

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

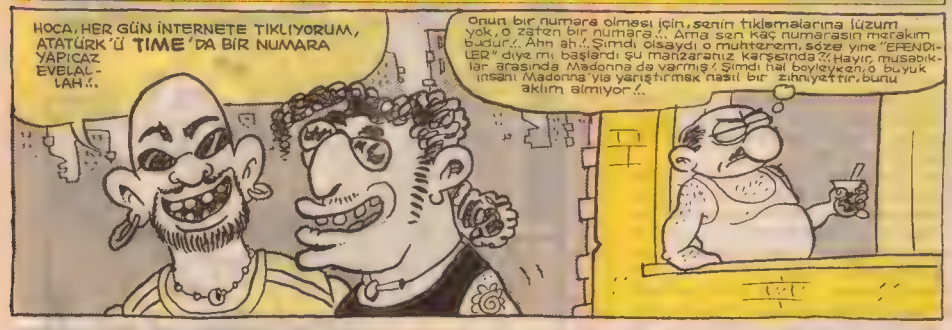

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kesintisiz penis!

2000'e kesintili penisle mi daha iyi gireriz, kesintisiz penisle mi!

Başka bir deyişle, sünnete evet mi, hayır mı?

Şimdilerde zinaya evet mi, hayır mı diye tartışıldığına göre, bu konunun da gündeme getirilmesi yakındır.

Örneğin kimileri diyebilirler ki:

"Pipin kesintili mi, kesintisiz mi olsun diye çocuklara sorulsun!"

Buna karşılık kimileri diyebilirler ki:

"İlkeğitim kesintili mi, kesintisiz mi olsun diye halka soruldu mu ki, bu da sorulsun?"

Ya da kimileri şakayla karışık diyebilirler ki:

"Sünnete hayır, farza evet!"

Bu arada kimi yazarımız yıllardan beri der ki:

"Kadına yönelik şiddetin bir nedeni de hatalı sünnet..."

Ve nihayet biz de deriz ki; erkeklerimizin okumamışı da dayakçı, okumuşu da.

Tek fark okumamış erkeklerin kadınları sopayla dövmesi, okumuşların ise ansiklopedi ile!

Gazetelerimiz "ansiklopedisiz ev kalmasın" diyerek onca ansiklopediyi niçin dağıttılar sanıyorsunuz?

2000 yılına giriyoruz; yeni çağda eski adet olmaz; artık karınızı sopayla değil ansiklopedi ile dövün diye!

Çağa ayak uyduramasak da dayak uydurduk!

Yoksa siz hâlâ karınızı döverken babanızın sopasını mı kullanıyorsunuz!

Ve siz karısını döven kocaları cezalandıran tasarıya engel olan Refahlı Ahmet Tekdal...

Yoksa siz hâlâ babanızın kafasını mı kullanıyorsunuz!

Acaba Ahmet Tekdal, karısına kızdığında tek mi dalıyor, çift mi!

Gerçi dayakçının okumuşu, okumamışı olmadığı gibi, partisi de yok.

Her partide dayakçı çok.

Hal böyle olunca, 2000'e 3 kala maalesef ülkemizde işte manzara:

Cennet anaların ayakları altında, analar da babaların ayakları altında!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Çocuk Kalbi..

Ender Özkanraman

Tamamen kendi olanaklarıyla dere suyundan elektrik üreten Hakkâri'deki 26 yaşında, okuma yazma bilmeyen genci 3-4 hafta önce tüm TV kanalları haber bültenlerinde gösterdi...

Bundan 3 yıl kadar önce ben yine Leman'da size bir hikaye anlatmıştım... Gizlice çaldığı otomobil parçalarıyla küçük bir helikopter yapan tamirci çırağı Şahbaz'ın hikayesini...

Orada, bu türden "keşif"ler yapan küçük mucitlerin sayısı günden güne artıyor... İşte size iki örnek daha:

HİŞT!.. GÖRDÜN MÜ LA RUŞEN'İN YAPTIĞI ALETİ?..

YOO!.. NE ALETİYMİŞ KI O?..

SEN UYU OLUM UYU... HERİF UZAKTAN KUMANDA EDİLEN OTOMOBİL YAPMIŞ...

HADİ LAN!..

YALANCIYI MİKEYİM!.. AHA GEL GİDELİM DE BAK!

NEYLE YAPMIŞ Kİ PEKİ?..

TELEVİZYON KUMANDASIYLA YÖNETİLEN Bİ MOTOR YAPIP ARABANIN ALTINA TAKMIŞ...

VAY BE!..

VAY BE, YA!.. ŞU SENİN İCADINI NE ZAMAN GÖRMEK NASIP OLACAK?..

ACELE ETME GÖRÜRSÜN Bİ GÜN!..

AHA İŞTE ARABA!

DIZZZZT!

ŞŞT, ÇEKİLİN OLUM ARABAMIN YANINDAN!.. ELLEMEYİN!..

ELLEMEDİK Kİ, YEMEDİK OLUM ARABANI! GICIKLIK YAPMA!..

ARTIS ARTIS KONUŞMA ÖYLE!

KONUŞSAM N'OLUR!

KONUŞMA BAK!.. PARÇALARIM SENİ!.. HADİ SİTTİR!..

SİTTİRDİĞİN YERE MUM DİKTİR!..

SENİNKİ DE İŞ MI OLUM ŞİMDİ?.. HERİF YAPMIŞ İŞTE, LAF EDECEĞİNE ZEKASINI ALKIŞLASANA!.. VALLAHI BEN TAKTIR ETTİM!..

..SİTTİR GİT ULEN SEN DE BAŞIMDAN YALAKA HERİF!.. ZEKAYLA NE ALAKASI VAR OLUM!.. AYNISININ OYUNCAKLARINDAN BATIDA DOLU VAR!..

... SEN ELBET BİZİM MAHALLEYE DE HAVA ATMAYA GELECEKSİN!..

Gerçekten de gelir...

TABİ OLUM... BASBAYAĞI UZAKTAN KUMANDA ALETİ BU... BUNUN MANYETİĞİNE BAĞLI Bİ MOTOR YAPIP ARABANIN ALTINA YERLEŞTİRDİM...

ŞİMDİ SEN, O KUMANDAYLA MI İDARE EDİYORSUN ARABAYI...

NASIL?

EE, O DA SIR OLARAK KALSIN

BAKIN ŞİMDİ, BUNA BASTIM MI İLERİ, BUNA BASTIM MIYDI GERİ GERİ GİDİYOR...

NEYLE ÇALIŞIYOR PEKİ?..

PİLLE!

KAÇ METREYE KADAR GİDİYOR?

500 METREYE KADAR...

TIVVVVV!..

ATMA OLUM ATMAA!..

ATAN PUŞTOĞLU PUŞTTUR!.. AHA BAK GİDİYOR İŞTE!..

!!!

ULA?..

DO-BOOORM!..

VAY ÇANINA... BİRİ YOLA KÜÇÜK KÜÇÜK MAYINLAR DÖŞEMİŞ!..

VAY ANASINI!.. NASI YAPMIŞ Kİ!

KİM YAPMIŞ ACABA?

YUKSUĞUN İÇİNE TÜFEK SAÇMASI DOLDURMUŞ!

İNCE ZEKA!.. İCAT DEDİĞİN BÖYLE OLUR!..

ARABAAM!.. ARABAMI PARÇALADILAR!.. KİM YAPTIYSA ÇIKSIN ORTAYA Kiiiiim?..

BEN!..

BEN BİLİYORUM KİMİN YAPTIĞINI!

Pirasa. Pirasa çorbası. Pirasa bayramı, Pirasaların havuçları direk ilişkisi, Havuçların tavşanlarla dolaysız teması. Tavşanların havuçlara duydurğu sonsuz istek. Bir tavşan için havuç lezzetinin anlamı. Bir havuçlun tavşan tarafından (kırt kırt) diye zevkle yenilişini arkasındaki tanımlanamayan giz. Tavşanlar pirasa, lahana ve havuç yemekten çok hoşnutlar diimi cevat aabi (evetth)

GÖKHAN DABAK

SNIPER

YAZAN GÖZEN GÜLÜP TEKİN

İşte geldiği gibi ölüme meydan okuyarak gidiyor... Benden bişeyler çaldı, yerine bişeyler koydu. Neler olduğunu biliyorum... Ama bilmemek istiyorum...

Çünkü onlar benim için yalnızca altı ve yedi, bu günün son kurbanları... Nefesini tut, tetik boşluğunu al... Namlu yukarı...

Son bir defa baktı... Bakma! Bakma be kadın!.. Hatırlatma... Elma, çocuk, sevişmek...

Tetiğin boşluğunu bıraktım... Nefesimide yalnızca gözüm var.

Köşeye iki metre yaklaştı... iki metre sonra kurtulacaklar...

Elimi tetikten çektim... Gidişini seyrediyorum artık...

Köşeye geldiler, dönüyorlar, benim dönüşüm yok. Belki bi daha kimsey olduremiycem...

Son kez, bembeyaz bacağını gördüm...

Köşede kaybolup gitti...

Niye geldi, niye gitti... Silahımla mutluydum ben...

Kuyruğumu dizlerimin üzerine koyup oturdum. Hikayedeki gibi AKREP değildim ben... Onun gibi kurbağaya benim tabiatım bu diyemedim...

GÜMP

"ELMA, ÇOCUK, KADIN, AKREP, NİYE BENİ YUVAMDAN ÇIKARTTIN OROSPU" MEKTUP BURDA SONA ERİYOR... TARİHE GÖRE SAVAŞ BİTMEDEN BİR HAFTA ÖNCE YAZILMIŞ EFENDİM...

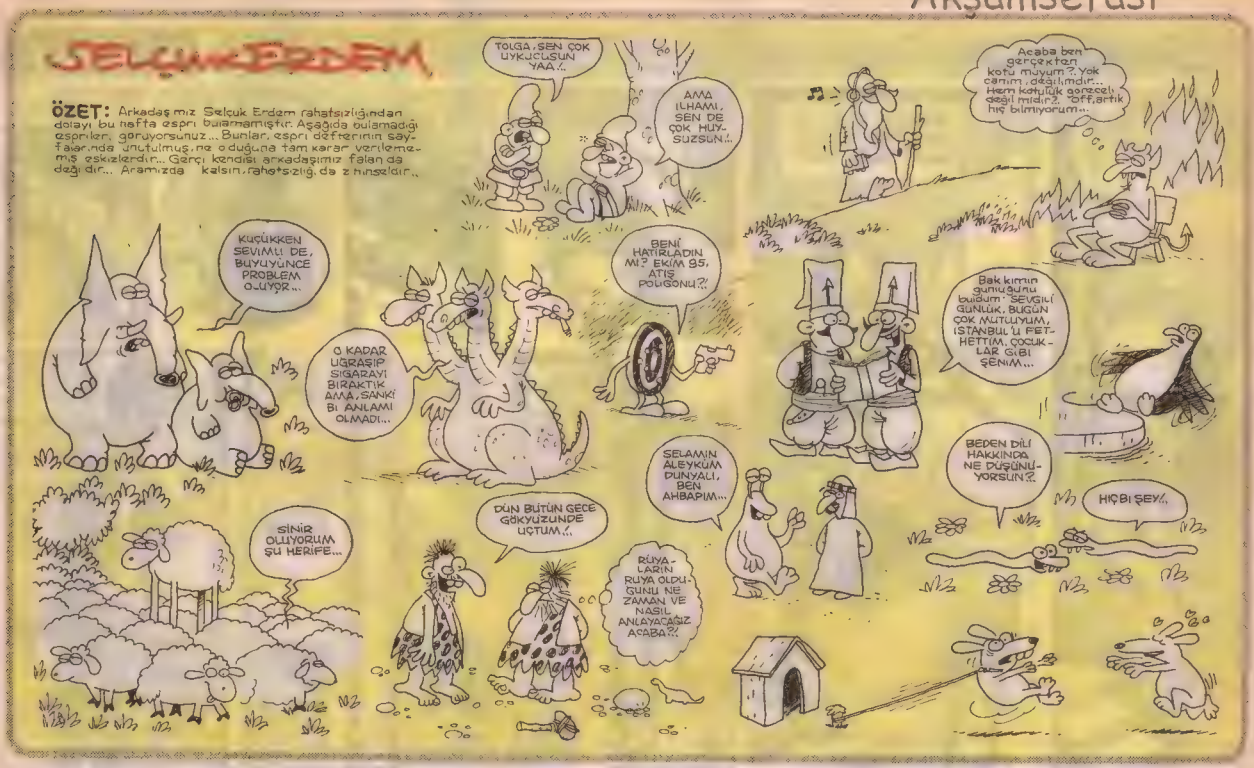
SELÇUK ERDEM
ÖZET: Arkadaşımız Selçuk Erdem rahatsızlığından dolayı bu hafta espri bulamamıştır. Aşağıda bulamadığı espriler, görüyorsunuz... Bunlar, espri defterinin sayfalarında unutulmuş, ne olduğuna tam karar verilememiş eskizlerdir... Gerçi kendisi arkadaşımız falan da değildir... Aramızda kalsın, rahatsızlığı da zihinseldir...
TOLGA, SEN ÇOK UYKUCUSUN YAA..
AMA İLHAMI, SEN DE ÇOK HUYSUZSUN..
Acaba ben gerçekten kötü müyüm?. Yok canım, değilimdir... Hem kötülük görecek değil midir?. Off, artık hiç bilmiyorum...
KÜÇÜKKEN SEVİMLİ DE, BÜYÜYÜNCE PROBLEM OLUYOR..
O KADAR UĞRAŞIP SİGARAYI BIRAKTIK AMA, SANKİ Bİ ANLAMI OLMADI...
BENİ HATIRLADIN MI? EKİM 95, ATIŞ POLİGONU?!
Bak kimin günü günü bugün.. SEVGİLİ GÜNLÜK, BUGÜN ÇOK MUTLUYUM, İSTANBUL'U FETHETTİM, ÇOCUKLAR GİBİ ŞENİM...
BEDEN DİLİ HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN?.
HİÇBİ ŞEY..
SİNİR OLUYORUM ŞU HERİFE...
DÜN BÜTÜN GECE GÖKYÜZÜNDE UÇTUM..
SELAMIN ALEYKÜM DÜNYALI, BEN AHBAPIM...
RÜYALARIN RÜYA OLDUĞUNU NE ZAMAN VE NASIL ANLAYACAĞIZ ACABA?!

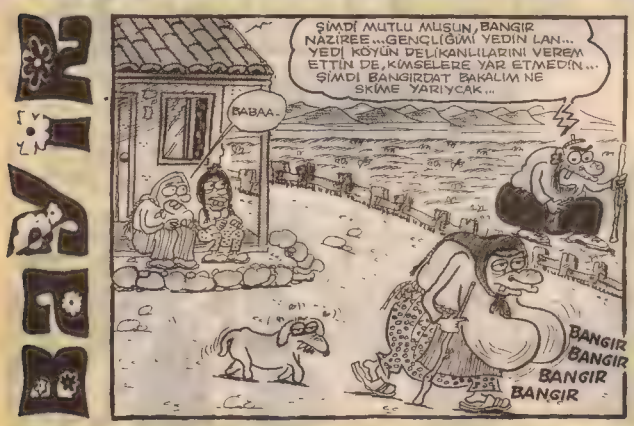
BAYIR
ŞİMDİ MUTLU MUSUN, BANGIR NAZİREE... GENÇLİĞİMİ YEDİN LAN... YEDİ KÖYÜN DELİKANLILARINI VEREM ETTİN DE, KİMSELERE YAR ETMEDİN... ŞİMDİ BANGIRDAT BAKALIM NE SKİME YARIYACAK...
BABAA..
BANGIR BANGIR BANGIR BANGIR

MİNEE, BAK TAM BİRBUÇUK DAKİKA - DIR TUTUYORUM... KİMSE BİR DAKİKA DAN FAZLA TUTA - MAZMIŞ...
İYİ DE GERÇEK HAYATTA NE BOKUMA YARAR BU?.

AY YEMİN EDİYORUM BU İLİŞKİDEN FENALIK GELDİ ARGUN... ÇÜK AYNI ÇÜK İŞTE... BOŞUNA KOŞTÜM HARCAMA...
AMA...

BÜTÜN BU OLANLARDAN ÇOK SIKILDIM SADİLE... BİTSE DE GİTSEK...
ÇOK UZADI... BAYDI...
BİLİ
Feyhan Güver

Akşamsefası

BENİM KADINLARIM... Tuğçe...

Sinan Hıncal ve Kürşat Başar'a ithafen...

Efendiler, hani 80 sonrası diye adlandırılan, tuhaf, belirsiz, yer yer kayıtsız ve gamsız bir X kuşağı vardır ya... Tuğçe de onların nadide örneklerinden birisi işte... Hayatın orta yerinden tutunmuş ama gelgelelim o entelektüel yoğunluğu da elden bırakmayan bir aileden gelmiş olmalı ki, 8 yaşından 16 yaşına kadar keman dersleri alıyor...

AH ŞU ÖZGÜR İRADE BOKU YOK MU?.. HEPİMİZ O BOKU YEMEDİK Mİ ZAMANINDA

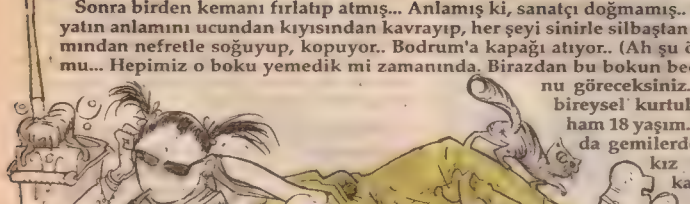

Sonra birden kemanı fırlatıp atmış... Anlamış ki, sanatçı doğmamış.. 18'ine geldiğinde hayatın anlamını ucundan kıyısından kavrayıp, her şeyi sinirle silbaştan yapıyor... Aile kavramından nefretle soğuyup, kopuyor.. Bodrum'a kapağı atıyor.. (Ah şu özgür irade boku yok mu... Hepimiz o boku yemedik mi zamanında. Birazdan bu bokun bedelinin neler olduğunu göreceksiniz.. Az sonra..) Sırf bu bireysel kurtuluş adına (Ah benim ham 18 yaşım..) Garsonluktan tutun da gemilerde çamaşırcılığa kadar kız başına bin çeşit işe kalkışıyor..... Ve Bayan Özgür irade, Amazonist tavır ve Tank Girl arası bir tatla yeri geldiğinde erkeklere adamakıllı gardını almayı biliyor. Yeri geliyor ütopik bir ani sevinçle çocuk doğurmay karar veriyor..... 4.5 aylık olunca da çocuğu ani bir üzüntü ve ızdırapla aldırıp, ütopyaya yolluyor..... Gündüzleri gorluk yapıp, akşamları Tattoo (dövme)cu arkadaşlarının stüdyosunda kalıyor.. Günübirlik ilişkilere hayır demez... Hayat yükünün altında ezilen duyarlı bedenin kısa deşajlarıdır bunlar çünkü..

AMA SEVDİĞİ ZAMAN DA ÇOK SEVER... DÖKE SAÇA SEVER... AŞKINDAN, TÜRK POP MÜZİĞİNİN EN UCUZ AŞK ŞARKILARINDAN BİLE ETKİLENİR OLUR...

Ahmet Kaya'nın "Martılar Ağlardı Çöplüklerde, biz seninle gülüşürdük... Şehre bombalar yağıyordu her gece, biz durmadn sevişirdik." dizelerinin nasıl olup da kimi zaman kendi aşk durumlarının fon müziği haline geldiğine kendisi de şaşırır... Aşk'a da inanır, aşkın getirdiği yıkıma, hezimete de.. Bu yıkım sonucu kırılıp darmadağın olan kalbini toparlamakta da acele etmez.. Böyle Cezmi Ersözvari yenilgilere alışmıştır kendince. Çünkü, kaderidir bu.. Şimdi şurada harbi olalım.. Hepiniz biraz Tuğçe değil misiniz?.. Ah hayat oyununun zavallı bez bebekleri sizi...

– Fisher King Olayı–

Kaderin sillesini erkekler de yese, küçük, masum zevklerden esirgemez kendini.. Hemen her gece sabha karışırken, günlük yevmiyesinden artırdığı parayla en sevdiği barda (Wight House) çakırkeyif olup, Bodrum sahillerine vurur, yıldızları seyre dalar (Fisher King).. Yalnız değildir, yanıbaşında en sevdiği yazarların hayalleri, aklında da onların en sevdiği cümleleri, dizeleri vardır: 50'li yılların uyuşturucu ve seks için yaşanan ve hatta karısını kafasına koyduğu bardağı hedeflerken alnından vuran, tuhaf, acaip ve junkie yazarı William Burroughs'la, ayyaş ve küfürbaz Charlos Bukowski... Bu, duruma göre Can Yücel ve Cemal Süreya da olabilir..

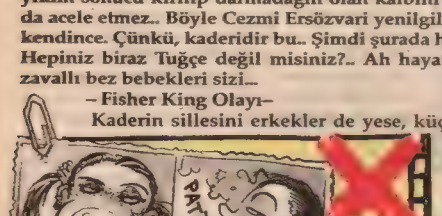

*KRİMİNAL RAPOR:
Adı: Tuğçe..... ah Tuğçe'm...
Suçu: Küresel dünyanın kayıtdışı kayıp kuşağının hafif anarşizmle sulandırılmış pasif üyesi...
Kayboluyor, yakalanıyor... yine kayboluyor....

BENCE 90'LI YILLARIN, KAYIP, BELİRSİZ, YER YER KİŞİLİKSİZ KUŞAĞININ 60'LI, 70'Lİ YILLARDA ORTALIĞI KASIP KAVURAN "ÇİÇEK" DEDELERİNİ DE BAZ ALRAK ÜTOPYA'SININ PEŞİNDEN KOŞTURAN, UMUDUNU YİTİRMEYEN BİR ÜYESİ O... NE DİYEYİM... TANRI BİLDİĞİ GİBİ YAPSIN... BİZ KURTULUŞUNA DUACIYIZ...

Tuğçe Olayı ve Sonuç

Tuğçe için artık ne diyebiliriz ki sevgili dostlar? Tanrısını arayan kadın mı? Ya da gerçek mutluluğun talibi bir dişi Robinson Crucoe mi?...

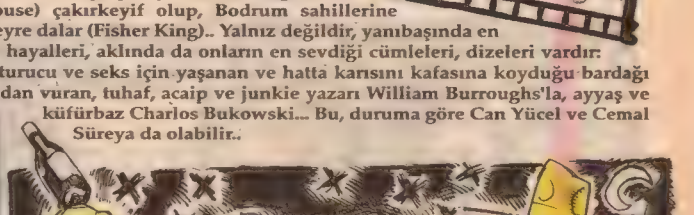

Akşamsefası

Cimbiz Cemaat

Ahmet Yılmaz

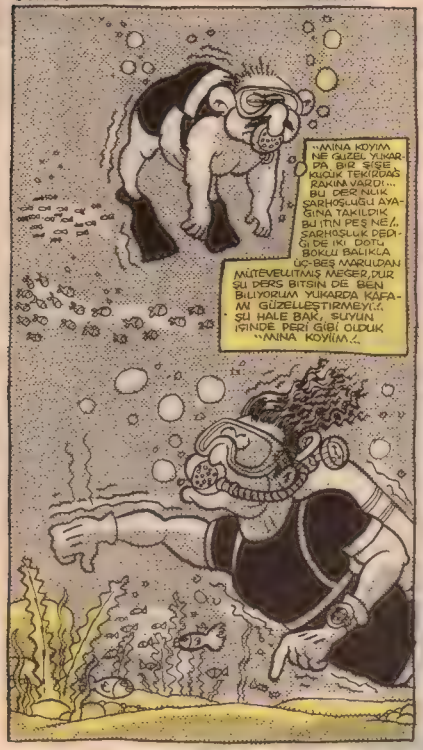

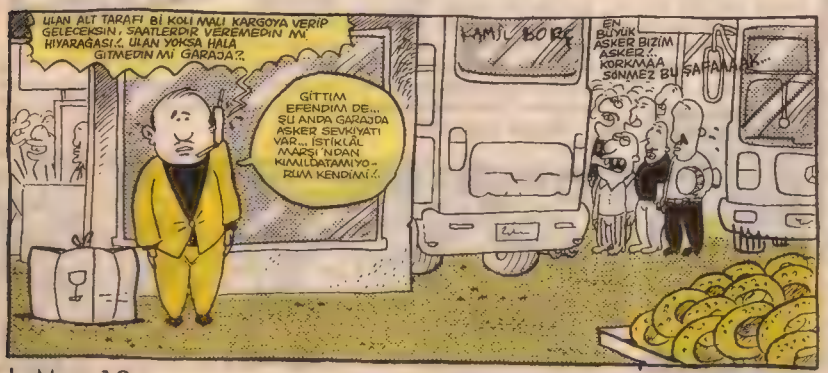

AYRINTILAR

metin fidan

Selâm... Sonra konuşuruz, şindi hemen aşaaya geçmem gerekiyo...

SEVERİM:... Kumandanın tuşları arasındaki meşrubat ve yemek yağı lekelerini, bi bezin dürüp incelttiim ucuyla silerken, kanalların zırt pırt değişmesini ve başka bi tarafa dönüp silmeyi... Uzun bir bardağı yıkarken, parmaklarımı olabildiince içeri sokup dibe uzatmayı, oraya da bi parça dokunabilip temizleme gayretini... Eve girerken, son katta, elimdeki anahtarlıktan, kapınınkini bulup, onu böyle bi havaya kaldırıp diğerlerinden ayırarak elimde netleştirdiim aanı... Yamuk, çapraz duran duş hortumunu, ahizesini döndererek düzeltmeyi, öyle durursa herşey hâllolacak gibi hissetmeyi... Kuruyemişçiden, bakkaldan felan bişiy alırken, içerde kimseyi göremeyip bakındığımda ve buyrun diyen sesi duyup, gofretlerin arkasından bi kafa gördüümde... Siidiyi, koymadan önce, temizliği önemli ya işte, pantolonumun dizine şöyle bi sürtüp silmeyi... Yere düşerse, iki dizime birden silmeyi... Buzdalabının kapısının kapanmasında hep zorluk çıkartan sebzeliği, ayaamla bi koyup ittirdiimde çıkan sesi...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Dayım bi köpek getirmişti... Bayaa havalı bi şeydi. Kurt köpeği. İri. Ama biraz salaktı. Belki de, bütün hayvanlar o anda aynı şeyi yapar, bilemiyorum; o yapıyodu hep işte. Biz bunu, evin hemen yanındaki eski bi minibüsün içine koyduk. Koltuğa iple bağlıydı. Keşke ipi uzun tutsaydık. Bi gün, tesadüfen minibüse gittiğimde, bunun pencereden sarktığını gördüm. Atlamış, ip de kısa gelmiş, asılmış orda. Boğulmak üzere! Hemen kurtardık. Sonra, ulan, bi gün yine yaptı!.. Annamıyo mu yaa!.. Eh, biz de başka bi yere bağladık... Güzel bi köpekti aslında... Biraz da akıllı olsa.. Kaptan vardı, o çok akıllıydı. Bi de minik vardı, belediye zehirledi; koyun boku yemeyi severdi... Belki de koyun bokundan zehirlendi. Herneyse, böyle işte; köpekler iyidir.. Kediler de iyidir.. Atlar iyidir... Hepsi iyidir. Ben de iyiyim. Sen iyi misin; bişiyin yok ya?! Hadi eyvallah!

POTBURİ:... Buzdolabından, (temizlik esnaasında) kocaaman bi buz çıkarttık buzluktan. Onu küvete bıraktık, erisin orda diye. Ulan, çok tuhaf yaa!.. Tuvalete bi giriyom, dev gibi bi buz var orda! Duruyo öyle.. Yamuk yumuk bişiy. Kimse ilgilenmiyo onla... Orda eriyip biticek o... Minibüste giderken, keskin ve uzun bi virajı aldımız sırada, yanımdakine kaykılmamak için, dokunup tutacak bişiy aradım; son anda, kenarımda, camın altında, küçücük bi çıkıntı görüp, iki parmaamla oraya tutundum, kaykılmadım... Bit pazarı, yağmurluydu... Bütün hurdacılar, ıvır zıvırcılar, naylonla örtmüştü tezgâhlarını... Bi bok bulamadım. Biraz dolaştım, kasetlere felan baktım. Bi kadın gördüm, bişiy kızartıyodu tavada... Ciğer sandım, alcaktım, "Yürek" dedi. Yürek sevmem. Şunlar nedir peki dedim, "Sarılar?.." "Patates" dedi. Olsun, patatesli de olsa, yürek sevmem. Bi porno dergi alıp eve gittim... Kedi güzel koksun diye, ona oda spreyi sıkıyorum... Nefis kokuyo. Eşek dilliz, yüzüne gözüne sıkmıyorum; tüylerine ve koltukaltına saadece... Geçen hafta bi sig kafalılık ettim, oldukça önceden, Öküz'de yazıcaam öykülerin reklamını yaptım. Olmadı ama. Öykülerle, başka bi yerde görüşürüz; bi kitapta felan... Pinkfloyd, Rey Bredböri, Tencirin driim, Bülent Ortaçgil, kısa montekarlo, Dayr Streyts, hoşaf, Fıstık (dergi), Cansın parfümlü vazelin...

BİŞİ:... Yücel; Serkan; Severim'leriniz haftaya kaldı... Hemen iyi günner diliyorum ben!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Hoşçakalın. Sız de sabırlı bır bekleyiş başlatın umutlarınız adına Topkı benım gıbı!

Betül

Öylesine,

Saçlarım uzundu. Ama o kadar azdılar kı herkes dalga geçerdı. Toplardım olmazdı, örerdım hıç olmazdı. Ortaokulda uzun saçlılara kurdela taktırırlardı. Saçmalık ışte. Nasıl sıkılırdım. Hep kısacık kestırmek ısterdım saçlarımı. İsterdım ama cesaret bırçok eksıgımden yalnızca bırısıydı. Bırgun, bır cengaver nıdasıyla kuaföre gıttım, oturdum ve söyledığım tek söz "kes!" oldu. Berberden çıkınca, guzel ya da çırkin saçlarım umurumda değıldı. Önemlı olan, tek tıp insan yetıştırme amacında olan eğıtım sısteminın o saçma formalıtelerınden olan kurdelayı takmamaktı. Hem ınsanların tepkılerı o kadar güzeldı kı hıçbır zaman pışman olmadım

17 yaşındayım. 17 yaşına kadar pışman olmamı gerektıren hıçbirşey yapmadım. Kendi doğrularımla hareket ettım. Bu yüzden tepki almadım değıl. Başkalarının doğrularıyla yaşamaktansa... evet, dızlerının üzerınde yaşamaktansa, ölmek, ayakta ölmek yeğdır dedım. Yazdım, çızdım, okudum hem de çok, yırtık pırtık da gıyındım. Marıfet dıye anlatmıyorum. (paylaşmak istedım) İnsanların tepkılerine de aldırmadım fazla. Doğru gözüyle baktığım, inandığım yargılara kımsenın el surmesine izin vermedım. Arabesk dınleyene saygı duydum, ben de dınledım arada bır. Utanmadım, ayakları sakat, bastonla yürüyor dıye babamdan hıçbır zaman utanmadım. Onunla gururlandım. Benım babam dedım. Ayakları sağlam olup da beyni sakat olanlardan daha sağlam, daha güçlü. Hayal de kurdum. Ama hayalde kaldı. Gerçeğe döndüm sonra. Nasıl acıydı bilemezsınız.

Hep bır gıtarım olsun isterdım. Bır gün geçtı elime eski bırşey. Elıme alır saatlerce çalar gibi yapar, bas bas şarkı söylerdım. İnanılmaz bır zevkti benim ıçın bu. Sevdım insanları deli gıbı, severım de. Hele beni sevenlerı. Bırlıkte gülüp ağladıklarımı, kopya çektıklerımı, kaset kıtap muhabbetı yaptıklarımı, bırlıkte makarna yapıp yedıklerımı, yağmurun altında yürüdüklerımı, dostları, arkadaşları, aılemi. Üzgünüm, belkı bunlar duymak ıstedığınız şeyler değıl. Kolayına kaçıp yağ damlayan bır mektup yazar veya ona buna verip verıştırırdım yazımda. Ama, ılk mektubumda bunları paylaşmak istedım sızlerle.

"İnsanın sözlerının yankısını duymasından daha öfkelendırıcı bırşey yoktur." demış yazar. İlgısı nedır demeyın. Öylesine, aklıma geldı. Sızlerı çok seviyorum. Leman'ı, ıçındekılerı, hepınızı. Tek tek konuşmak, görüşmek ısterdım hepınızle. Ama, bızım gözlerımız, bir bakar, yureğımiz bır atar değıl mı?

Hayatın Anlamını Buldunuz mu?

Sevgılı Leman yazar ve çızerlerı, bır kere geldığınız bu dünyada umarım her gununüz neşe içerısınde, hayattan zevk alarak geçiyordur.

Olabılır, bazen umutsuzluğa kapılıyorsunuzdur, bazen çok kararsız ve bunalımlı donemlerınız oluyordur, ıçki içerek bu mutsuz anlarınızda daha fazla yıpranmamalısınız, hatta içki ıçmek ıçin üzülmenıze gerek yoktur. Yıyıp, ıçıp, gezip sıçmalısınız. Sızın hayatınızın kısa bır özetı bu

Belkı kendınızce bır şeyler yapıyor, bır şeyler üretıyorsunuzdur, hıçbırşeyı duşunup kafanıza takıp mutsuz olmamalısınız, her zaman gülmelısınız, çünkü bu dünyaya bır kere geldınız. Bır kere geldığınız bu fanı dünyada kendımızı ıspatlamanız dıledığınızce yaşamanız lazım, aracı, amaç halıne getirıp parayı kazanmak, sızın doğal duşünceniz olmalı, sıze gelır getıren aynı zamanda sıze kendınızı ıspatlama olanağı yaratan bu dergının satması gerekıyor. Cinsel objeyı ön plana çıkarmanız gereklı, sizın ıçın atalarınızın gelenek ve görenekleri önemli olmamalı, sız hayatınızda elınızden gelen herşeyı yapmalısınız, yapmak ıçın yıkarsınız da, bu doğal, sızı kımse yadırgamamalı, sız bır kez geldınız bu dünyaya.

Sızın için bu zamanın bunalımlı, batı özentısı, batının evet en küçük toplumu aıle ıle başlayarak yavaş yavaş yıkılan hatta yıkılmış batı toplumunun yaşantısını benımseyen, gençlerımizın geleceğı hıç önemlı değıl, olsun size ne sız hayatınızı yamalısınız, sız en doğrusunu yapıyorsunuzdur.

Umarım sız ölümden çok korkuyorsunuzdur ama siz ölümü düşünmemelısınız, düşündüğünüz zaman bunalıma gırıyorsunuz, kafayı mı yıyorsunuz, ne gerek var bu boş düşüncelerle kafanızı yormaya. Sız bu dünyaya bir defa geldıniz, yaşadınız bıttı, kendınızce ıyi şeyler ürettınız.

Son perde kaçınılmaz son...

Ne güzel de yaşamıştık oyun, eğlence (sınav) dünyasında her günumüz zevk sefa içınde geçti, yalan söyledık, kandırdık, ne güzel de yaşamıştık. Ama hayır, bız orada da mutlu olmadık, bız bılmiyorduk, bız yanlış yaptık, bız hırsımıza ıhtırasımıza kapıldık, lütfen bızı affedin, affedın, affedın bız okumadık dıyebılırsınız.

Nasıl okuyacaksınız kı, kim okutacak ki sıze imam hatip okullarının kapatılmasını da desteklemıştınız dıyebılırler. Ne dıyeyım, Allah sızı affetsın, sız yıne de takmayın, sizce bızler hayattan beklentısi olmayan, toplumun alt kesımındeki aptal ınsanlarız tedavıye ıhtıyacımız var, hayatın zorluklarına fazla dayanamayıp pes etmişiz. Boşverın siz hayatınızı yaşayın. Ayrıca Atamıza amaçsız emellerınızle manyak dergınizde yer vererek onun değerlerini koruduğunuzu ıspat etmeye çalışıyorsanız yanılıyorsunuz...

Çoban

Leman okuru dostlara,

Tüm duyarlı ınsanlara çağrımızdır.

Sızlere Eskışehır'den seslenıyoruz. Bızler değışık mesleklerden bır grup ışçıyız, yenı başlattığımız ve Eylül ayının sonuna dek sürecek olan bır kampanyamız var. Cezaevlerındekı dostlarımıza para, elbıse, kıtap, ılaç vs. topluyoruz Bızler hiçbır partı veya gruba mensup değılız. Kampanyamızda ayrımsız, tüm devrımci tutsaklara yönelık. Bu yazıyı okuyan tüm Leman okurları, yazarları, sendıkalar, dernekler, sosyalıst dergı çevrelerı. Haydı dayanışmaya

Toplayacağınız yardımları İ.H.D.'lere, tutuklu aıleleri derneklerıne, devrımci dergı burolarından herhangı bırıne ulaştırıp bu çabaya omuz verın

Not: Ülkenın heryanından dostlarla, cezaevlerındekı tum gruplara mensup devrımcı tutsaklar ıle mektuplaşmak, geçmışı, bugünü ve geleceğı tartışmak ıstıyoruz Mektup yazmak ısteyen arkadaşlar, Leman dergısınden öğrenebılırler.

Eskişehir'den bir grup işçi.
Adres: Verem Savaş İşhanı Kat:3
"Atılım Gazetesi, Eskişehir Temsilcisi"
Tel: 0 222 232 37 88

Merhaba Özgür Tutsaklarımız,

Hıç unutmuyoruz, ılk ölumler başlayınca "bız sıze oleceğız demıştık, neden ınanmadınız" dıye soruyordunuz aydınlarımıza. Bu kadar geç harekete geçmelerıne sıtem edıyordunuz belkı de. Bızim de suratımıza şamar gibi ınen bır soru oldu ve defalarca sorduk neden ınanmadık ya da neden yeterlı sahıplenemedık, göz göre göre kaybettık canlarımızı. Sızın kadar öngorulu değılmışız, anladık. Artık sıze daha da çok güvenıyoruz. İktıdar önce hapıshanelere koyarak ceza andırdığı onderlerımızı teslım almaya çalıştı ve ardından sıra -tabiı ki- bıze gelecektı. Zamlar, zulümler, ahlaksızlıklar daha da pervasızlaşacak, artacaktı. Önlerine de çıkan olamayacaktı. Amaçlanan buydu ama sız bunu görebıldınız ve karşı saldırınızla yıne teslım olmadınız. Bızlere her koşulda dırenılebıleceğını, zafer kazanılabıleceğını öğrettınız.

Bu günlerde basından okuduğumuza gore Anadolu'da bırçok hapıshanede hücre sıstemıne yönelık inşaat çalışmaları bılmek uzereymış. Ama bu kez adına oda sıstemi dıyecekler herhalde, onun için hücre sıstemi gündemde yok dıyorlar. İster oda sıstemı, ıster hücre sistemi desınler canlarımızı hedef alan teslım alma, yıldırma polıtıkalarına artık bız de karşı duracağız. Bayan olduğumuz için İdil gıbı olacağız dıyoruz. Yıyorlar, zorla tutturuyorlar, bırakmış ınsanları seçıyorlar söylemelerıne en güzel cevap değıl mıydı, dünyadakı ılk kadın ölüm orucu şehıdımızın verdığı cevap. Tahlıye olmasına çok kısa bır sure kala göğüsledı ıpı, bayan olarak bızlerı geçip ılk olma onuruna erıştı ya, helal olsun idil'ımize

Bızler Leman aracılığıyla şunu belırtmek ıstıyoruz herkese; ıster ınanın ıster ınanmayın, tutsaklara saldırı durumunda bizler de öleceğız ama onları yalnız bırakmayacağız. Onlar bızım onurumuz, namusumuz. Gun gün, hücre hücre ölümlerden çektığımız acıyı, bır daha asla çekmeyeceğız Bu kez başkaları çekecek bu acıları, yıne pışman olacaklar. Çünkü onlar teslım alınmak, yok edılmek ıstenırken en büyük, en güzel derslerını anlattılar bıze, hem de pratıklerle kendı üzerlerınde. Şımdı bızler emınız kı ölüm sırasında ıçerde ve dışarda yaşamını yıtıren o guzel ınsanların bınlerce ömürlerı var. Hıç bırşey uğruna ölmeye değmez denılen bır dönemde, dünyayı sorsan bır eylemle bızler çok şeyler öğrendık, bızler de ıyı bır sarsıldık yanı, o günden sonra ayaklarımız yere bastı, kendımıze geldık. Son olarak, önce sızlere seslenıyoruz ozgur tutsaklar, yaşamı en az sızler kadar sevıyoruz ve ınadına yaşayacağız, gerekırse olerek ama onurluca, namusluca. Özledığımız kardeşçe yaşayan, bağımsız ve özgür bır halk olmak için. Artık özlemlerınız, özlemlerımız oldu. Kucaklaşacağımız güne kadar kendınize iyı bakın.

Ve sayın ilgılenecekler, hucre sıstemi ya da oda sistemi her neyse bunları duyunca kan beynımıze çıkıyor haberınız ola. Sız bızı bıtırmek ıçın onları teslım almaya çalıştınız ama nafıle onları teslım almanız ıçın önce bızı bıtırmenız gerekıyor. Bızler onların köklerıyiz ve gittıkçe büyuyoruz, bızden söylemesi...

Meral Yalçın, Sevgı Yıldırım, Özlem Erdoğan, Eylem Erdoğan

Sevgılı Leman çalışanları bızler yukarda bahsettığımız duyguları o kadar yoğun yaşıyoruz kı anlatamayız. İktıdar tekrar böyle bırşeye cüret edebılır mi merak edıyoruz ve beklıyoruz ama bu arada elımızden geldığınce duyarlılıklar yaratmaya çalışıyoruz. Eğer bızım yazımıza da dergınizde yer verebılırseniz hem bırçok yönden yararlı olacak, hem de bız psıkolojık olarak bıraz da rahatlayabıleceğız Ama ışımızın sadece yazı yazmak olmadığını da bılıyoruz. Merak etmeyın. İnsanım dıyen herkes gıbı bız de elımızden gelenı yapmak zorundayız bılıyoruz Yıllardır Leman okuyan bızlerın, bu konuda sızlerden daha fazla duyarlılık bekledığımızı söylemeye hakkımız vardır herhalde Lutfen sız de yenı ölumler olmadan, şımdıden bırılerını duyarlı olmaya davet edın, düşündürün. Yazımızı beğenmeseniz bıle -tarz olarak tabı- bıze okur mektupları köşenızden sesımızı duyurma fırsatı vereceğınıze inanıyoruz. Kurda kuşa yem olmayın, dostlukla kalın. Kucak dolusu sevgıler, selamlar

Eylem Erdoğan

Merhaba ben Çetin,

Doğma buyume Ankara'lıyım Bundan yaklaşık 10 yıl önce, hıçbırşeyı umursamayan, vurdumduymaz, hıçbır sorunu kendıne dert etmeyen, herşeyı oluruna ve zamana bırakan ozgür bır ınsandım. Tıpkı Polyanna'nın mutluluk oyunu oynadığı gıbı tüm olumsuzluklara rağmen, ben de 10 yıl once yanı 16-17 yaşlarımda, böyle bır oyunu sergılerdım kendı hayat tıyatromda. Hep mutlu sonla bıterdı o yıllarda hayat tıyatromda oynadığım oyunların son perdesı, tıpkı Turk fılmlerının sonları gıbı Çünkü gerçekten hayatı bır oyuna benzetıyordum o yıllar. Ta kı 19 yaşıma gelıp, neyın ne olacağı bellı olmayan, her an bır şeylerın değışebıleceği hatta şu son yıllarda hukümetlerı bıle saat başı değışebılen ülkemizde, evlılık gıbı bır hatayı yaptığım ana kadar. İnanın 16-17 yaşıma kadar oyun sandığım gerçeklerını bır türlu göremedığım hayatın gerçeklerını evlılık sayesınde, kısacık, bır yıl gıbi bırsürede öğrenıverdım. Belki evlılık yapmadan önce, kendıme 1000 tane hayat öğretmenı tutmuş olsaydım yine böyle bır süre içınde öğrenemezdım. Aslına bakarsanız, evlılık o kadar kotu bır olay değıl İnsanın bır nı sevmesı, aşık olması, sevdiği kadınla her an bıbrlıkte olup acısıyla, sevınciyle hayatı paylaşması çok guzel bır olay. Yoksa, hata yapmış olduğum evlılıkte değıl hatayı, hayat şartları her an her sanıye değışebılen canavarlarıyla ünlu olan ülkemızde, enflasyon canavarı gıbı bır canavarın popüler olduğu top 10 lıstelerının ilk sırasından inmedıgı bır dönemde yapmış olmam oldu Gerçi aradan yıllar geçtı, enflasyon canavarı yıne lıstelerde ılk sırada sanırım, bu gıdışle de hıç inmeyecek gıbı, gerçı bu günlerde, Van Gölü Canavarı'nı çıkardılar karşısına ama, sevgılı Van Golü Canavarımız kendını bıle gösteremedı korkusundan

Askerden dönduğüm güne kadar herşeye rağmen hayat güzeldı. Ta ki annemlerın bana kendı başının çaresıne bak dedıklerı ana kadar. İşte o günlerden sonra tek başlı bıldığım enflasyon canavarının 7 başlı olduğunu gördum. Gece gündüz çalışmama rağmen açılan ekonomık paketlerden ve kemer sıkma polıtıkalarından dolayı. Bır türlü ekonomık dengemı kuramadım. Bır zamanlar, hep mutlu sonla ınenhayat tıyatromun perdelerı artık hep acı ve mutsuzlukla inmeye başladı. Pekı bu acı sonun sebebi neydı? Bu çekılen acılar bır ınsanın sevgısınınbedelı mıydı? Bu ülkede hayatı mutluluk ıçınde neşe ıle yaşamak ıçın hep 16 yaşlarında kalmak mı gerekırdı? Yoksa bu acınınbedelı, varoş çocuğu olmak mıydı, bır ışçı, bır memur, bır emekçi veya bır köylu çocuğu olmak mıydı? Bu ulkede sadece, bu ülkenın emekçı insanlarının sırtından zorla somürerek, trılyonluk servetlere sahıp olan burjuvaların zengınlerın çocukları mı sevebılırdı. Bakın, şımdı sızlere ülkemızde uygulanan hep yalnızca ortadıreğı vuran sadece ortadıreğın kemerlerını sıkan polıtıkaları sayesınde bu satırları cezaevınden yazmak zorunda kaldım. Artık herşeye rağmen tek mutluluğum sevıncım olan özgürlüğümü de aldılar, tek özgurlüğum değıldı. Elımden alınan 19 yaşımda ne hayallerle, ne umutlarla kurduğum evlılığım de bıttı. Benı önce ışsız bıraktılar, sonra yoksulluğa sefalete mahkum edıp suç ışlememe zemın hazırladılar, şımdı ıse çok sevdığım adımın başına "sabıkalı" lakabını taktılar. Belkı bugun benim adım sabıkalı "Çekın Özer". Aslında bu lakaba, ne ben ne de benım gıbı cezaevlerınde çıle dolduran bınlerce mahkum arkadaşım layık değıl. Aslında bu lakaba layık olanlar bızlerı bu hale getırenlerdır.

Neyse, ben yıne de, hayatı sevıyorum, çünkü, yarınlar ıçın umutla doluyum. Bır gün duşlerıne yattığım düşüncelerimde yaşattığım o müreffeh huzur dolu ulkemde yaşayacağım günlerin hayalıyle umuduyla, herşeye rağmen varolmaya dırenmeye devam edeceğım. Sızler değerlı Lemandaşlarım, belki bu anlattığım kişısel sorunlarımla sızlerı bıraz sıktım. İnanın benım için, yaşadığım olayların zerre kadar üzuntüsunü çekmıyorum şu an. Çunku bılıyorum, üzulecek öyle toplumsal sorunlarımız var kı, bu satırlara dokülecek, öyle sorunlar var ki, benım yaşadıklarım bunların yanında hıç kalır. Leman'la ve sızlerle yeni tanıştım ve sizlere ılk kez merhaba dedım. Ben sızlere daha çok merhaba demek istıyorum. Beni dınledınız mı? Düşüncelerımı paylaştınız mı bılmıyorum ama, ınanın Leman'ı ve sız Leman dostlarını çok sevıyorum. Benım Leman ve sizlerle tanışmama vesıle olan beraber aynı koğuşu paylaştığımız Sınan Şener abıme de burdan Leman aracılığıyla teşekkür etmek istıyorum. Ayrıca Leman'a yapmış olduğu yayınlarla toplum adına toplum yararına katkıda bulunduğu ıçin sız değerlı Lemandaşlarımın da mektuplarıyla, topluma bırşeyler vermeye çalıştığı için teşekkurlerımı sunuyorum. Ayrıca, eğer Lemancı arkadaşlarımın ellerınde okunmuş kıtap, dergi v.b. gıbı kültürel yayınlar var ise göndermelerını rıca edıyorum. Saygılarımla

Çetin Özer
Kapalı Cezaevi 10. Koğuş
Nığde

Sayı: 303... 30 Ağustos 1997... Cumartesi...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerleri YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARÜTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Suat GÖNULAY ● Soner GUNDAY ● Gunerı İÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst ● **İNTERNET ADRESİ:** internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz
A B O N E L İ K   K O Ş U L L A R I
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002401 - 2 ● TL hesabı 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Bir Araya Gelemeyiz Sevdiğim

Akşamsefası

6 Eylül.. 1997 Cumartesi.. Sayı: 304.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Barış Güvercinleri Ülkemizde Telef Oldu

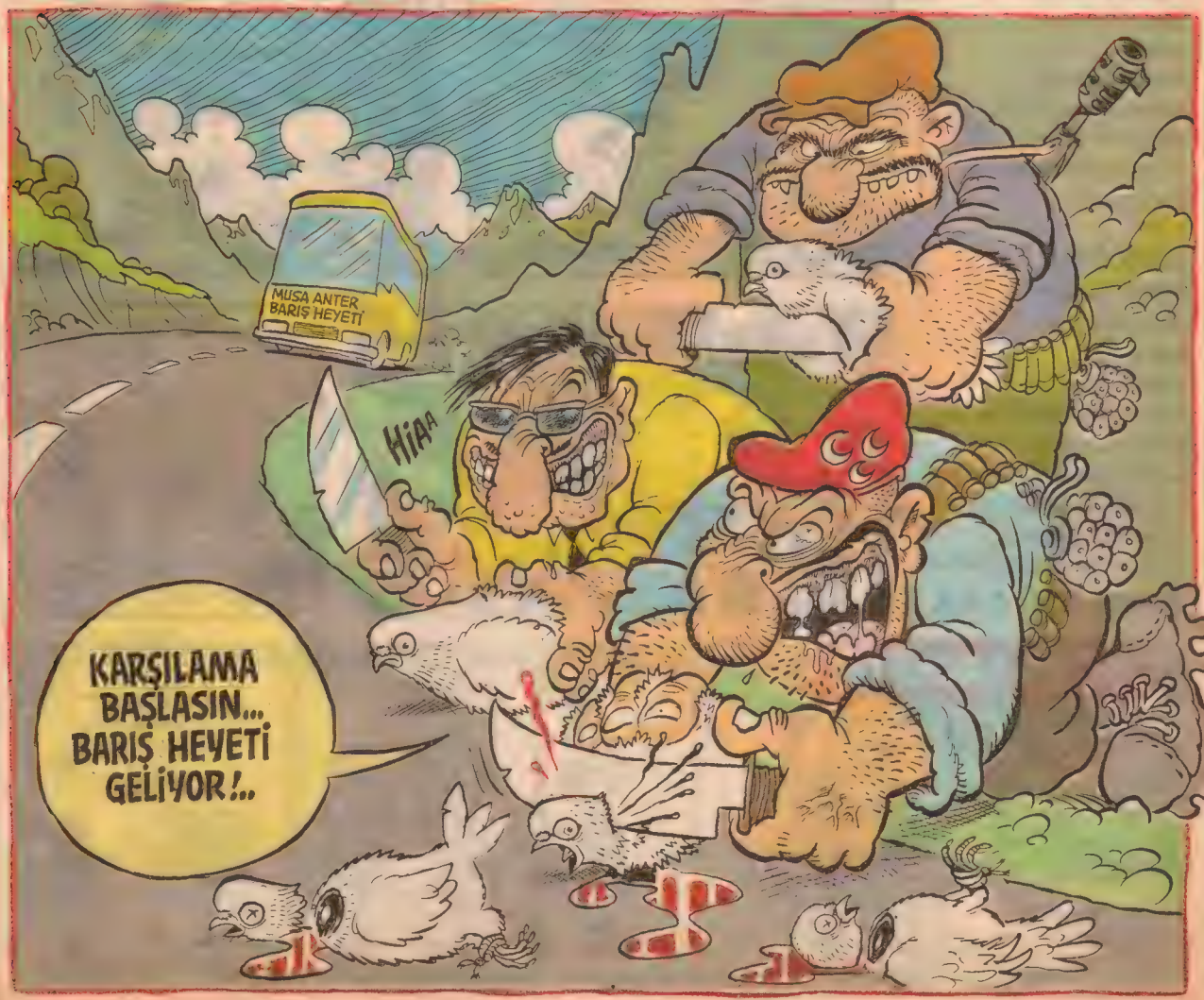

Akşamsefası .

TEKERLENME

Minarenin kılıfı
Soyuldu işçi sınıfı
Soyuldu rençber
Soyuldu memur
Soyuldu esnaf
insaf!
Hüppürtülü mü
okunacakmış ezan
Hüppürtüsüz mü?
Pekk bi ipimdeydi lan!
Hadi gaari!..

ISLAK ÖYKÜ

Yağmur duasına
çıkmış köylüler
Aptest alıp
Göğe el açıp
Yedi rekât namaz kılmışlar
üç keçi kesmişler sonra
Sana fazla düştü bana az diye
Çıngar çıkmış aralarında
Tabancalar patlamış
Candarma yağmış üzerlerine

CAN YÜCEL

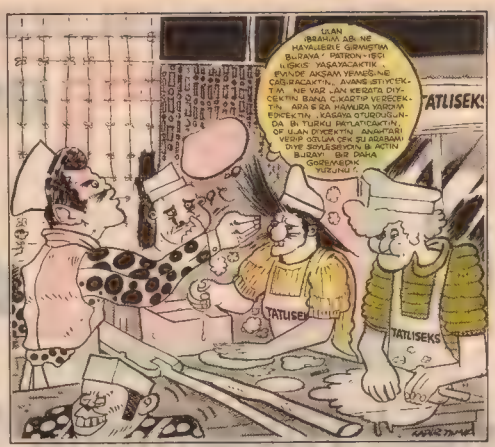

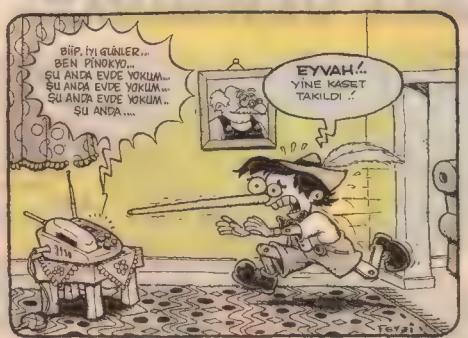

LeMan

Barış konvoyu Diyarbakır'a sokulmadı. 1000'e yakın gözaltı.

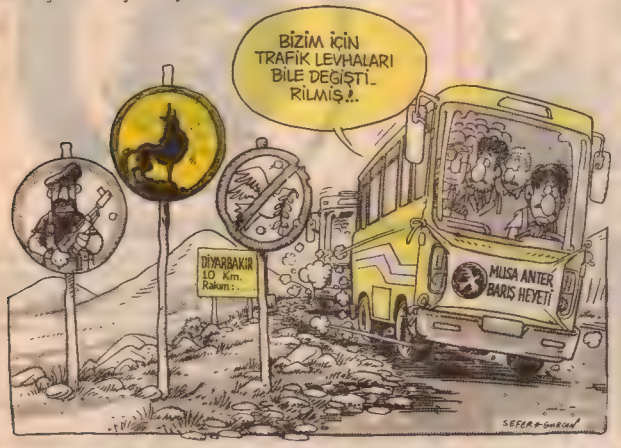

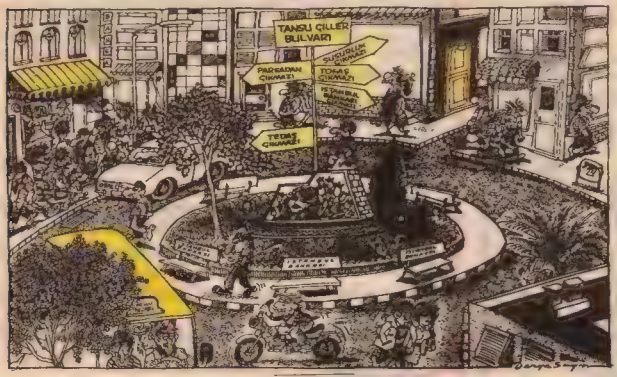

İşkence evlere taştı. Polisler Adana ve Ankara'da baskın düzenledikleri evlerde, evdekilere işkence yaptı.

Çalışandan zorunlu tasarruf adı altında kesilen trilyonlarca parayı nemalanyla birlikte ödeyeceğini açıklayan hukumet ödeme yapmaktan vazgeçti. Kesintiler aynen devam.

Barışa ve Barış gününüze geçmiş olsun.

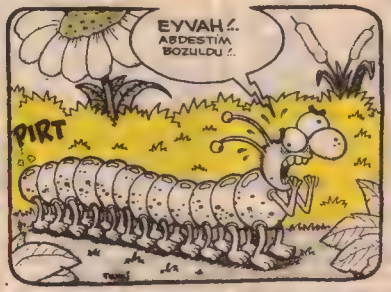

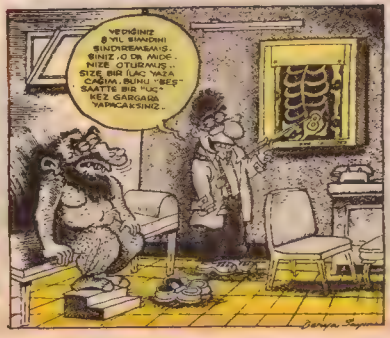

Ense trasi:
ALİ KIRAN
barış kesen

İlhamzade alavere, dalavere komutan Kaddafi'nin acıdığı para postası Çeçen yetim hakkı yiyesice-

PROMOSYONCU GAZETECİLER
-İflah olmaz patronlar.

GÜNEŞ TANER
-Özal mirası para sihirbazı zaatı bulgur, ekonomi profesoru Abras Kadavras Palavros hatırla seeevgili o mesut döönemini Özal'ın zulmünden yediğim köpbrayın-

PAPARAZ ZİLER
Basının yüzkaraları, İflah olmaz magazinciler Kutsal özel hayat avcıları-

HENRY PAUL AND 180 SEL MERCEDES
Sarapçı sofor ve Susurluk Mercedes

İNGİLİZ KRALİYETİ
Kına gecesi düzenleye de kına yakasıcalar-

Mehmet ÇAĞÇAĞ
tripanazomi@superonline.com

kemik pilavı met-üst

"-oğlunuz, ne iş yapar?."

(daha çok yerli filmlerde, yerli karikatürlerde, yerli hayatta vardır bu sahne.. görücü usulüyle evlenilecektir.. çiçek, şeker yapılmış kızın evine gidilmiştir.. kız tarafı, pek tanımıyordur, oğlanı ve oğlan tarafını.. gelin adayı kız'ın getirdiği kahveler höpürdetilir ve sonra asıl mevzu köpürdetilir.. kız tarafı'nın babası, hemen işte bu soruyu sorar bakalım bu soruya, ne gibi cevaplar olar)

- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- ne iş olsa yapar amcası)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- vibratör desinatörü'dür kendisi)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- iş, miş yapmaz.. kısmet olur kızınızı verirseniz, sabah akşam demeden kızınızı yapacak)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- inanır mısınız beyefendi, hiç aklımıza gelmedi, oğlumuza bu soruyu sormak.. lan oğlum, sen, ne iş yaparsın)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- gündüz insan, gece hırt)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- hayda.. iş ve işçi bulma kurumu mu lan burası)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- penis boyu kaç santim diye de soracak mısınız)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- serbest meslek sahibi kendisi.. siz ne iş yapmasını arzu ederseniz onu yapar)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- evlenme vaadiyle genç kızları kötü yola düşürür)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- amuda kalkıp, çok iyi ördek taklidi yapar)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- şahane bir, geyik muhabbeti açıcı soru bu, sonra da şeyi mi soracaksınız: 'sizin işiniz de zordur birader', ha)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- oğlumuz, iş olayı'na karşıdır.. böyle bir felsefesi var yani)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- acayip fırında sütlaç yapar valla, parmaklarınızı yersiniz)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- çok güzel, 'maraba televole' der)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- valla açık konuşmak gerekirse, istediği olmazsa çok fena adam döver, benden tüyo vermesi yani)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- bir takım tamir işleri mi var, hep beraber yaparız be dünür)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- boşver şimdi oğlumuz ve ne iş yaptığını.. mala, vuruyor musun.. kuş, ötüyor mu, kuş.. ha)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- valla, oğlumuz kim, iş kim.. boş gezenin, boş kalfası bu.. siz tutun, ben döveyim şu eşşoğlu eşşeği)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- provakatör)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- ulan hiç çalışmadığımız yerlerden sordun be)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- anket mi yapıyorsunuz)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- pire için yorgan yakar)
- "-oğlunuz, ne iş yapar?.", (- asimetrik paralel atlamada çeşitli balkan ve avrupa dereceleri var)

LOMBAK
SOLMAZ & BARUTER
AYY, KURT ADAM OLUYORUM!..
HIRSIZLIK YAPSAM, DAHA MI İYİ HA?! DAHA MI İYİ?.. HAYDİ ÇENGELKÖY BUNLAR!..
LABORATUAR
YAŞASIN! BULDUM! BULDUM!.. HAYATIMIN KADININI BULDUM SONUNDA!
DİLE BENDEN NE DİLERSEN!
ALLAH SANA AKIL VERSİN!..
KIPIRDAMAYIN!.. KALPAZAN HERİFLER!..
ROOR
ROORR
MERKEZ... MOTOSİKLETLİ ÇETEYİ YAKALADIK, TAMAM!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÜNİVERSİTELİ 2 GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

TABU DEVİREN

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

KOMİKAZE

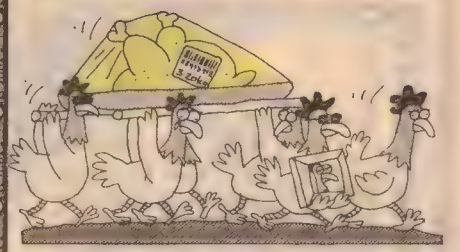

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TEREFELLİ

PICTURES

BARUL KENTLERİ

• Evlat, bilmez misin ki şehirler de birer kişiliktir... Tiptir...

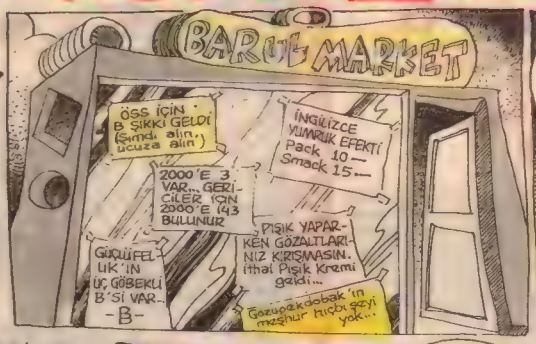

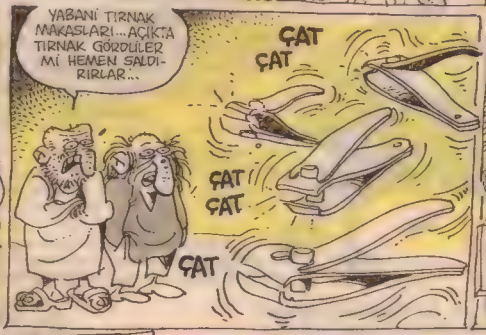

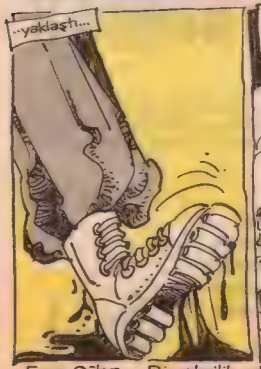

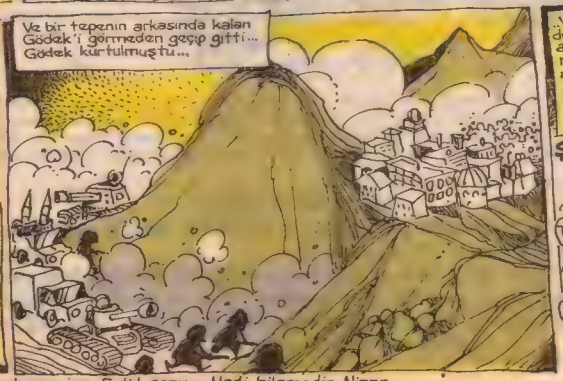

Esas Oğlan... Bir aksilik çıkmaz ise Eylül sonu... Hadi bilemedin Nisan..

LeMan 7

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BENİM KADINLARIM

Zöhre

Sinan Himcal ve Kürşat Başar'a ithafen

"Hadi gel köyümüze geri dönelim!" (Anonim ?)

Günlük hayatın acımasız ritmi kıçınıza kan pompalarken şöyle bir nefeslenmeye durduğunuzda, aradığınız huzurun kaynağı nedir? Benim, böyle zamanlarda özlem ve tutkularımın peşinden koşmam gerekseydi, varacağım adres Anadolu'nun buram buram sıla kokan bayırlarıydı... Zöhre'de bu bayırların körpe bir sakini işte.. Ama bir sorun bakalım peşinden at koşturacağı bir özlemi, tutkusu kalmışmı? Ya da bırakılmışmı? 15'ine kadar, bakireliğin, hayat dolu bu körpe bedeni, köylük yerdeki yaşamı en güzel şekliyle soluyor... Sonda bir vakit ansızın, yüklüce bir başlık parası **(köy ilkemimin değişmez ilkesi)** karşılığında <<oğluyla evereceğik>> diye kandırıp --gerdeğe kadar gelinle damat birbirlerinin yüzlerini görmüyorlar zaten-- **(köyilkelimin başka bir ilkesi)** 90 yaşında bir morukla (Koca Fakı) baş-göz ediyorlar ... lakin kız huysuz ... durduğu yerde durmuyor ve "illallah!" dedirtiyor... üç-beş gün sonra oğlan tarafı "gız bakire çıkmadı" şeklinde sansasyonel ve de küllî yalan bir çıkış yapıp Zöhre'nin saçlarını kazıtıyorlar, don-gomlek halde bir eşşeğe bindirip, elinede eşşeğin kuyruğunu verip babasının evine yolluyorlar..... Bu iğrenç izdivacın korkunç hazımeti Zöhre' yi genç yaşta hayat yorgunu ediyor tabii...Göçekleri (hayvan otlatılan yer) yurt edinip ezilmiş yureğini gezdiriyor diyar diyar... Günler sığırları, tekeleri, şişek (koyun) leri otlatarak, harmanvurup, şelek çekerek geçiyor. Daha bir olgunlaşıyor bu ara... Vizyonu kıvama gelip Hanya'yı Konya'yı kavrayınca yureğinin o cılız türküsüne kulak veriyor.. Aşk dedikleride ne olaki? Bir erkeğin kalkmış çükünün insafına kalmış, seher yeli gibi bi anlık ürperti veren sessiz ve derin bir gonul rüzgarımı? Kızı tamda emmisinin oğluna sözlerkenş, **açkarnına yağlıyavan'ın** bir kez almış olan deligönül, ansızın umacı kuşu olup bir çobanın işlemeli yün abasına konuyor...

KADERİN SİLLESİ, BAZEN ÖYLE OKKALIDIR Kİ SEVGİLİ OKUYUCULARIM, YOKSULLUĞUN SOLUK YÜZÜ EŞŞEĞİN KUYRUĞUNU ANSIZIN ELİNİZE VEREBİLİYOR...

Aşkından bir süre dili tutuluyor (harbi harbi)..Köyün cinci Rahman Dedesi'ne götürüyorlar.. Cinci, kızın dilini çözmek yerine, kendi uçkurunu çözüyor... Önce hüpletip, sonra gümletmeye kalkışınca bizimkisi öyle bir yemin ediyorki pılını, pırtısını toplayıp **çoban'ın** koynunda soluklanıyor..... Bir katır yükü sevdayla geçimip gidiyorlar... Lakin çoban yağmurlu bir ikindi vakti Deliova'da davarları gezdirirken yıldırım düşüp ölüyor.. Hayvanların çoğu telef oluyor, geri kalanıda dağa taşa kaçıyor..

O YARALI YÜREK, O KÖRPE SEVGİ POMPASI, GAYRI ZİNCİRLESENDE BENDİNİ, ÇİĞNEYİP AŞMAZ MI SANDIN? (Köçekleme)

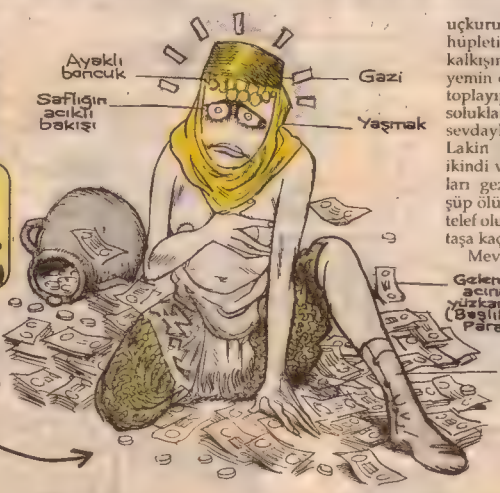

Mevzuu, her ne kadar damağınızda Fatma Girik- Fikret Hakan filmleri gibi bir lezzet bıraksada anlatılanlar aynıyle realitedir. Senin toprağının hikayesidir okuyucu!!!. Zöhre çilekeş bir kadındır gayrı..Debdebe dinmiştir.. **Aşk'ın** yorgun yüreğinde **at oynatmasına** izin vermez.. Cefakar bir anadır artık... Gundağını (doğurduğu) 8 çocuğunun rızkının peşindedir ağıraksak!.. (aslında 11'dir çocuğu.. ama 1'i **saplıcan** vurgunundan, 2'side **umacık** salgınından ölmüştür...) Bal, süt ve ekmeğin peşinde, ip eğiren, çamaşıra giden, zumul zumul çocuk emziren, etli, eli nasırlı verimli bir toprak, bir **Bereketana**, bir **Anadolu'dur** artık...

DİLEK VE TEMENNİ..."
"HİÇ BİRŞEY AĞLAMAYA DEĞMEZ DENİZ YILDIZI... AYAĞA KALK VE SAVAŞ!..." **Anonim**
ZÖHRE' NİN ORTAK PAYDASINDA, ANADOLUNUN ÇORAK BAĞRINA YAYILMIŞ KADERİN TÜM ŞANSSIZ PERİLERİNİ HASRET VE TUTKUYLA ÖPÜP YALIYORUM...BEN KENDİM SELAMETİNİZE DUACIYIM.....

SGN

LeMan 8

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Trend gelir, hoş gelir!

- Bak şimdi, Atatürk'ü canlandıracak arkadaş, tıpkı Atatürk gibi trenden bakıyor, sigara içiyor. Bu görüntüler siyah beyaz. Plan değişiyor, görüntü renkleniyor, Beko televizyon hastası sarıkafa çocuk, telefon-saatinden Atatürk'ü arıyor, gayet anlamlı bir ses tonuyla soruyor: **"ALO ATA NERDESİN?"**. Yani Ata'ya özlem çağlar boyu sürecek mesajını veriyoruz. Bu arada, kamera gökyüzünü gösteriyor, renk sepya, Atatürk bulutların arasından gülerek bakıyor. Bi sürü reklama gönderme var. Nasıl reklam ama?

- Eksik canım. Nükhet Duru'yu da dahil edelim olaya. Altı ilkenin sağlamlığını gidip bizzat Ata'yla görüşüp öğrensin. Bilgisayarla yaparsınız.

- Dalga geçme Melih. Ne yapalım, moda bu. Etkili bir kampanya için Ata'ya muhtacız. Bak, Kenan Doğulu bile durumdan vazife çıkardı, Onuncu Yıl Marşı'nı modernize ediyor!

- Ozan Doğulu da "ikinci Adam" olarak vokal yapar artık! Ayrıca bu durumdan vazife çıkarma nedir? Ya durumdan görev çıkar, ya da vaziyetten vazife.

- Sen askerliğini yapmadın galiba güzelim. Emir tartışılmaz, komutan yanlış yapmaz. Kampanyamızda Atatürk imajı şart. Ben diyorum ki, adı Mustafa Kemal olanlar arasında çekiliş yapalım, ilk 19 kişiye bedava cep telefonu verelim.

- Fikir saçma fakat niye 19, merak ettim?

- 19 Atatürk'ün uğurlu sayısıdır, gönderme olur. Aktüel veya Tempo'yla anlaşıp, bu yüzyılın en yakışıklı 19 erkeğini de seçtirebiliriz. Atatürk açık farkla birinci olur!

- Zor biraz, Brad Pitt'le çekişebilirler! Arkadaş, nedir bu ya? Zengin takımı ne zaman büyük kumpas yapsa, Atatürk'ün arkasına sığınıyo. 12 Eylül'den sonra da böyle olmuştu. Sen tut "Bağımsızlık karakterimdir" diyen adamı Time'ın bilgisayarında Hitler'le yarıştır. Olacak şey mi?

- Niye yavrum? Tanıtım çağında yaşamıyor muyuz? Hıncal Bey de benim gibi düşünüyor, o ak sakallı bilgeden daha iyi mi bileceksin? Bakma, bazı global zırıltıların listeye Madonna'yı da eklemesine. Atatürk, Madonna'dan daha Kemalist'tir! Aynı çağda yaşasalardı; Ata, Madonna'ya "Vardar Ovası"nın remiksini söyletirdi!

- Olur mu canım, Çelik kimseye bırakmazdı o görevi. Bilim ve yetkili makamlar izin verse, Selanik'te yeniden dünyaya gelecek herif!

- Çelik iyi fikir, belki reklamda oynar. Fakat trenden bakma motifini mutlaka kullanmalıyız.

- Barış Treni'ni çağrıştırabilir.

- Melih, dalga geçme demiştim di mi?

- Ayrıca trenden bakma olayı daha önce yapıldı. Her ne kadar trenden bakan şahıs, trene bakmaya daha müsait olsa da, denenmiş bir şey. En iyisi gerçek, henüz yaşayan bir Kuva-yı Milliyeci bulun.

- Eee?

- **"Sıhhatliyim çünkü ATAPUNKTUR yapıyorum" desin!**

- Ohoo, dalağını yardın be Melih! Kampanyamız...

- Ben bu kampanyada yokum. Atatürk'ü değil, parayı seviyorsunuz. Üstünde Ata'nın resmi vardır diye belki! 12 Eylülcüler de on maddeye indirmişlerdi koca adamı. Şimdi de tüketiyorsunuz, emekli faşistlerin ağzına laf veriyosunuz. Yükselen yeni nesli aptal ettiniz, yeter be!

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

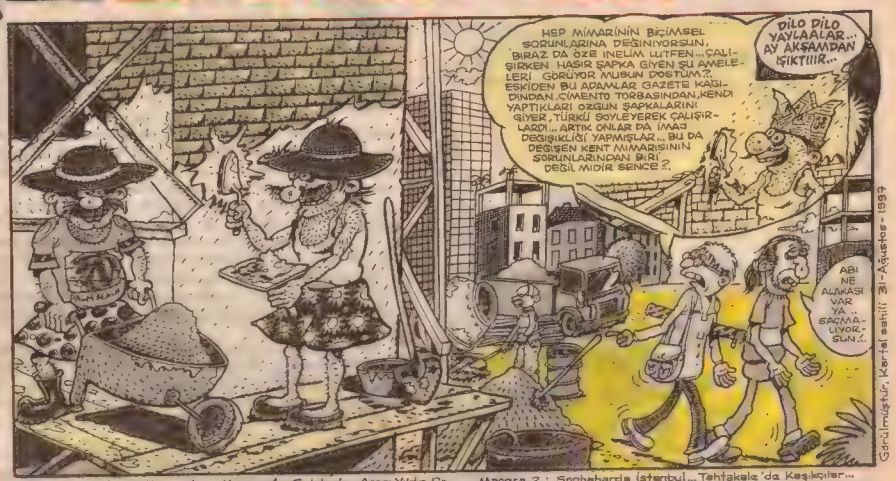

● Sinirli Duyarlı'nın Maceraları- Macera 1: Geleksiler Arası Yıldız Savaşı

Macera 2 : Sonbaharda İstanbul... Tahtakale'de Keşikçiler...

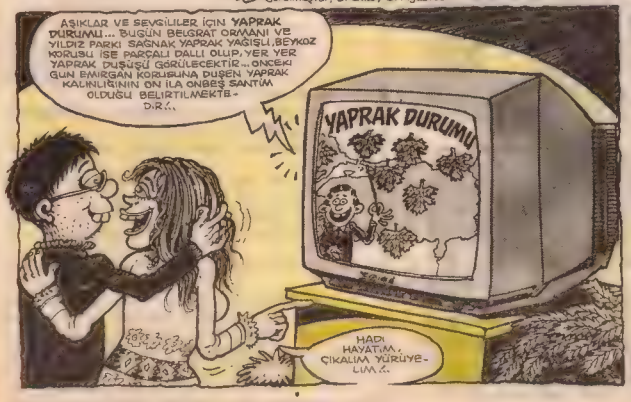

TEZ

Ev ödevlerini, anne-babalarının **"Yavrum, masada niye çalışmıyosun?"** uyarılarına karşın, ısrarla halının üzerine yatarak yapmaya çalışan ve aynı hali üzerinde uyuyakalarak yatağına yatırılan çocuklar, hayatta ne çok başarılı olur, ne de fazlasıyla başarısız. Kesinlikle **"vasat öğrenci"** olan bu üplerin asıl enteresan yönleri sınıflarında neşe kaynağı olmalarıdır. Okula gitmedikleri günler, sınıfta kayda değer, hüzünlü bir sukunet sezilir. Bu insanlar, yaz tatillerinde de televizyon başında uyuyakalırlar. **"Kalk yerine yat"** uyarılarından bütün kalpleriyle tiksinirler. Bunlar büyüyünce de eve hep geç giderler ama ne anne-babalarıyla ne de eşleriyle en küçük bir tartışma dahi yaptıkları duyulmamıştır. Bu geniş insanlar sohbetin, muhabbetin aranan adamı olmaya doyamazlar.

Vedat Özdemiroğlu'na teşekkürler

ANTİTEZ

LeMan 9

BAŞIR GÜLÜ

Feyhan Güver

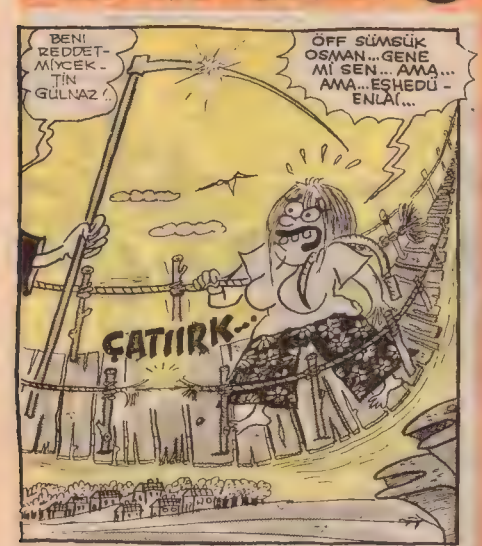

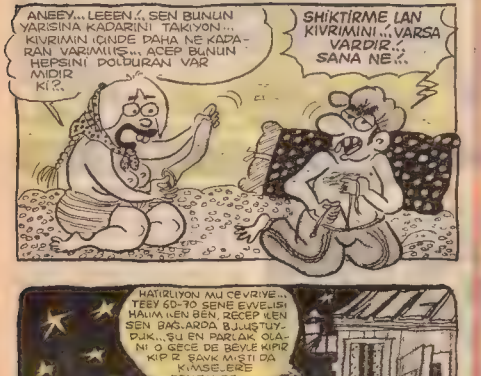

LeManti MEDYA

ZEYNEP ULUDAĞ

Perihan Mağden, pırıltılı zekası, civcivli üslubu, İngilizce sözcüklü metinleriyle Radikal Gazetesi'nde hınzırlık dozu yüksek, pek beğenilir kısa yazılar yazıyor. 9 Eylül Çarşamba günkü yazısında, medya kurbanı Fadimeler etrafında gezindikten sonra, sözü Zeynep Uludağ'a getirip, biraz da ironiyle "Kimi korusak, sahip çıksak, rezil oluyorduk" diyor. Peşinden, "Bu kadınlar mükemmel değiller. Jan D'arc da herhalde üç aşağı beş yukarı böyleydi" deyip, lafı sonunda: "Zina suç değildir, kimsenin apış arası kimsenin üstüne vazife değildir. Yalanlarınla dolanlarınla, soğuk soğuk bakan gözlerin, gerçekten duygulanamayan yüreğinle bir çeşit savaşçısın Zeynep Uludağ! Seni sevemiyorsak biz de kusurluyuz!"

Bu ifadelerle zor gününde Zeynep Uludağ'ı tuttuğunu gösteriyor. Cins yazarlığın şanı gereği Perihan Mağden de, hiç kimsenin sahiplenemeyeceği bir günde Zeynep Uludağ'a sahiplenerek güya uçlarda, cüretkar bir poz veriyor. Biraz da ironik, dalgalı üslubuyla hep karşısında olduğu tipik medya yazarlarına sıkıyorsa, şimdi sahip çıkın mesajını veriyor.

Oysa biliyoruz ki, medya yazarlığının sidik yarışı makaleleri hep bir şeye karşı olmak, ya da sahip çıkmaktan öteye gitmedi. Herhangi bir olay karşısında mevzi almak, karşı cepheye yatmak. Medya kahramanlarını da büyütüp, hem kendilerine içler acısı belalar sunan, hem okuyucuyu başkalarının acısı üzerinde tuhaf merak yarışlarına sokan üslupta bu..

Trajediler karşısında insan nasıl cephe alabilir? Yani deprem olduğunda biz kimi tutarız, halkı mı Tanrı'yı mı? Yıldırım düştüğünde şimşekten mi yana oluruz, ağaçtan mı? Ancak, gönlümüz bir oyun istersek, oyuncuları şaklaban gibi ortaya atıp eğlenmek istersek, biz de bir cepheye uzanabiliriz, medyanın bu güne kadar yaptığı gibi. "Perihan Mağden pek bilmiş bir yazar, o kızcağızı kendi yatağında yakalasaydı, aynı cümleleri kullanabilir miydi" dese muhafazakar bir yazar Perihan Mağden'e, müsabaka başlayacak, kalemler yine eskisi gibi kurbanların acıları üzerinde oyuna başlayacak, kimi çağdaş olacak, kimi gerici...

Bilmiş yazarımız bilmeli ki, trajediler de haklılar-haksızlar yoktur, medya onlardan para kazanmak için haklı-haksız durumuna getirir! sorun, Zeynep Uludağ'ı sevme-sevmeme sorunu değil, sosyal ahlak sorunudur. Hülya Avşar'lı, Tarkan'lı yazılarını pek eğlenceli bulduğumuz Perihan Mağden, Zeynep Uludağ'ı sevemediği için vicdan azabı çekmesin. Zeynep Uludağ'ları oyuncaklaştıran medyatik üslupları çözümleyemediği için vicdanını yoklasın!..

LEYDİ Dİ

Galler prensi Charles onyedi yaşına bastığı günden bugüne tüm İngiltere kraliyet ailesine eli yüzü temiz, asil bir kız aramaya başladı. Kız arama, işi tam yirmibeş yıl sürdü ve manşetlerden düşmedi. Kraliyet ailesi, tüm basın, tüm soylular, önde gelen büyük yazarlar, tahtın varislerini doğuracak kraliçe adayını ince eleyip sık dokuyup yüzbinlerce kız aday arasından aramaya koyuldu. Tarih, edebiyat, soyluluk, kültür, estetik, tüm birikimlerini ortaya koydular, sonunda saraya giren kraliçe Leydi Di oldu. Leydi Diana, iki kral adayının annesi, bir kral adayının da kansı olarak İngiltere'nin geleceğindeki üç kralın en yakın ismi oldu.

Ancak, asalet, şatafat mutluluk getirmedi. Leydi Di, sevgi ve aşk istedi, saraydan ayrıldı. Tutkularını abartmadan, pek narin, pek incelikli dokuyup sarayı mat edip, sevgiye doğru koştu! İngiltere kraliyet tarihine baktığımızda Leydi Di gibi düşünenler ya omur boyu manastırlara kapatıldı, ya

Prenses Di öldü, biz de k

Prenses Diana öldü, gâliba biz de kendimizi iyi hissetmiy
lik yaparken, kısmetine Prens Charles düşen Di'yi elim bir tra
mü bizi derinden etkiledi, ailesine başsağlığı dileriz... Böyle
pek çok senaryoyu yazdırdı...

Biz ışın polisiye tarafında değiliz. Biraz gastecilik tarafıyla
lerden kaçarken mi 200 km hız yaptı...Ayrıca **Fransa'da şe**
ne flaş mı çakmıştı... Bu **zavallı** paparazziler bu tür suçlam

Peki Di'nin her skandal fotoğrafına yüzmilyarlarca lira ve
azmettirmekten yargı önüne çıkarılamazlar mıydı... Kaldı ki,
bir prensesin ölmesi mi gerekiyordu... Hemen her gün bizin
mına tecavüz edilmiyor muydu... Sadece ad ve soyadları alın
pılmadı mı.... Bunu yapanlar gastelerin en üst düzey yönetic

Şimdi, kimin özel yaşamını, kimin ahlakını koruyorsunuz
ya sızdıran **ün** peşindeki kadınlarınkini mi... Yoksa, **gizli kam**
sanlarınkini mi... Yoksa prenseslerin özel yaşımını mı korum
zinizdeki **özel yaşamın kanları kurumadı hala...**

Ya da asgari ücretli bordrolarınızın arkasına **iliştirilmiş** öz
tılı olduğunu açık açık söyleyin...Anınmak için bu olanağı k
yın savunun artık... Halk böyle istiyor **martavalına** gelince;
yarın Refahçıları tek başına iktidara getirir... **Şeriat ister...** S
tekleri de yerine getirmeye hazır mısınız... Sizi tanrı **klitoris**

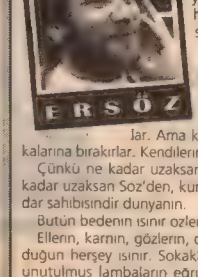

Fakir Bir Kahvede Seni

Seni fakir bir kahvede bekliyorum. Buradaki insanlar beni hiç tanımaz, ama aşka karşı saygılıdırlar.

Aşkta Söz yoktur. Fakirler içinde Söz'ün geçmediği varlıkları ve olayları severler...

Fakirler duştukleri acı masız ve sefil durumun farkındadırlar. Ama kanıtları sevmezler. Dramı başkalarına bırakırlar. Kendilerini hayatın dibine bırakırlar

Çünkü ne kadar uzaksan dunyanın nimetlerinden, ne kadar uzaksan Soz'den, kurallardan, beklentilerden o kadar sahibisındir dunyanın.

Bütün bedenin ısınır ozlemekten, beklemekten...

Ellerin, karnın, gözlerin, dizlerin ateşten yanar. Dokunduğun herşey ısınır. Sokaklardaki kırli ve yalnız ağaçlar, unutulmuş lambaların eğri direkleri, çamur birikintileri, kullanılmayan bisikletler dokunduğun anda sımsıcak olur, beklemekten ve özlemekten...

Kirli gömleğin, uçları sökük çorapların, yorgun ayakkabıların bile büyülü bir sırla parıldar...

Benim seni sevmem gıbıdır herşey, olması gerektiği gibidır.

Seni hiç tanımadığım insanların geldiği fakir bir semtteki, fakir bir kahvede beklemem gibidir.

Kahvenin ocağına bakarım. Ocağın masmavi alevine. Mavi alevde senin bu dünyaya gelmeden önceki halini duşunurum.

Bu dunyanın kurallarını, yasalarını ogrenmeden onceki halını.

Soz'ü bilmeden, henuz hic bir dili konuşamadan onceki... Babanın topluma uyum sağlayasın ve artık sınırları bilesin, diye seni annenden, annendeki yeryüzünden ve yeryuzunun en saf en koruyucu imgelerinden koparmasından onceki halını...

Kabul ettikçe, içine girdikçe hayatın, kurguladıkça varlığını giderek derinleşen düşkırıklıklarından onceki... Başardıkça artan eksikliğini, güçlendikçe çoğalan yetersizliğini, çalışıp çabaladıkça, peşinden koştukça hep geçkaldığın zamanlardan onceki halını...

Seni sevmem, seni bu hayattan soymamdır. Seni Söz'den, yasalardan, vaatlerden, kurgulardan, kıyaslardan, beklentilerden, sayılardan, saatlerden soymamdır...

Seni sevmem bu hayatta aşk adına soylenmiş ve soylenecek herşeyi silıp atmamdır bellegımden...

Seni fakir bir semtte, fakir bir kahvede bilinen bütün beklentilerden uzak beklemem gibidir...

Böyle zamanlarda beni herkes unutabilir. Önemsenmeyi hiç beklemem. Hıçbır vaat, hiç bir gelecek umudu beni peşinden sürükleyemez.

Birileri bana kötülük yapabilirler, asla karşılık vermem.

Onlara karşı bir kötülük yapamayacağımı hissettikleri için üzerime daha çok geleceklerdir, bılıyorum. Olsun, böyle zamanlarda ıtılıp kakılmak hoşuma bile gider diyebilirim.

Kötülüğe karşılık veremeyen bir kişilik sergiledığım için çevremde saygınlık uyandırmıyor oluşum beni hiç yaralamaz.

Kim beni defterine aldıysa oradan silebilir.

Seni bekliyorum...

Önümde bir şiir kitabı, yanında eski bir harita metot defteri ve seni yeryüzü güneşten kopmadan onceki halinle düşünürken, dört kişi benim oturduğum masada okey oynayacaklarını, arkadaki bir masaya geçmemi söyluyorlar.

Hiç alınmıyorum, kalkıp arka masaya geçerken senin o geçmişteki kutsal bilinmezliğin, bu bilinmezliğinin içinden sızan ışıltılı sevgin, garip bir merhamet duymama neden oluyor masamı kaplayan okeycı adamlara ..

Kahvenin penceresinden dışarı, sokaktan geçen insanlara bakıyorum. İnsanların yüzlerinde ağırbaşlılık ve bilgelik görüyorum. Sanki onları hiç tanımadan, buna gerek kalmadan, yüzyüze bire bakışmadan onlarla konuşuyo-

da akıl hastanelerine kilitlendi. Leydi Di, kraliyet ailesinin değil, kendi mutluluğunun peşine koştu! Aşk, bir kez daha taht, taç, saray, soyluluk dinlemedi. Hiç bir şekilde bizim alışkanlıklarımızdan olmayan Leydi Diana'ya soyluluk ünvanını "saray" veremedi. O büyük asaleti, kendi sevgisinin peşinden koşarak, kendi başına aldı! bir kreş öğretmeni olan Leydi Diana, kendi mutluluğunu yine sıradan insanların cüretkar ve korkusuz romantik koşusunda buldu. Tarih bir defa daha gösterdi ki, aristokrasi, burjuvazi, insanoğlunun karşısında .ötümün gelenekleriyle ıkınıp dursun, aşk, Tanrı'nın yarattığı o ilk günkü gibi dunyamızı güneş gibi, ay gibi ısıtıp duruyor! Ve buna ne İngiltere, ne kilise, ne medya karşı koyamıyor!.

Her büyük romantik gibi Leydi Diana, hızlı yaşadı, genç öldü, cesedi guzel oldu.

N.Genç

ndimizi iyi hissetmiyoruz

ız... Soylu bir aileden gelen ve bir anakoulunda öğretmen kazası sonucu kaybettik. Kendisini uzaktan tanısak da ölüe pek ünlü bir kişinin ani vefatı, doğal olarak beraberinde

giliyiz. .. Prenses Di'nin bindiği otomobil acaba paparazziçi hız limiti neydi? Özel **moto-paparazziler** şoförün gözür nedeniyle neredeyse dünya haini ilan edileceklerdi...

medya patronlarının hiç mi suçu yoktu... Onlar, cinayete el yaşam denilen bu **soyut** kavramın korunması için ille de gastelerin üçüncü sayfalarında onlarca insanın, özel yaşan kişiler, masa başında keyfe keder fahişe ve pezevenk yağine kadar yükseltılmedi mi....

eyler özellikle **siz hanımlar...** Kendi kaçamaklarını medyalarla bastığınız ve intihara kadar sürüklediğiniz sıradan ina kalkıyorsunuz... İkiyüzlülüğünüzle hesaplaşın artık...Ma-

koşullarla belirlenen maaşlarınızla ahlaklarınızın **ters oran**ırmayın... Paraya tapınarak yarattığınız **yeni dini**, utanmalk, yarın sizden, **başka şeyler de** ister unutmayın... Halk vetınize göz koyup, ondan **pay da** talep eder... Peki bu isına ölüme mahkum ediyorum...

Zafer Aknar

MİNİ öykü: Hiç kimsenin ♫ yağmurun bile ♫ böyle ♫ küçük ♫ ellerini ♪ yoktu ♫

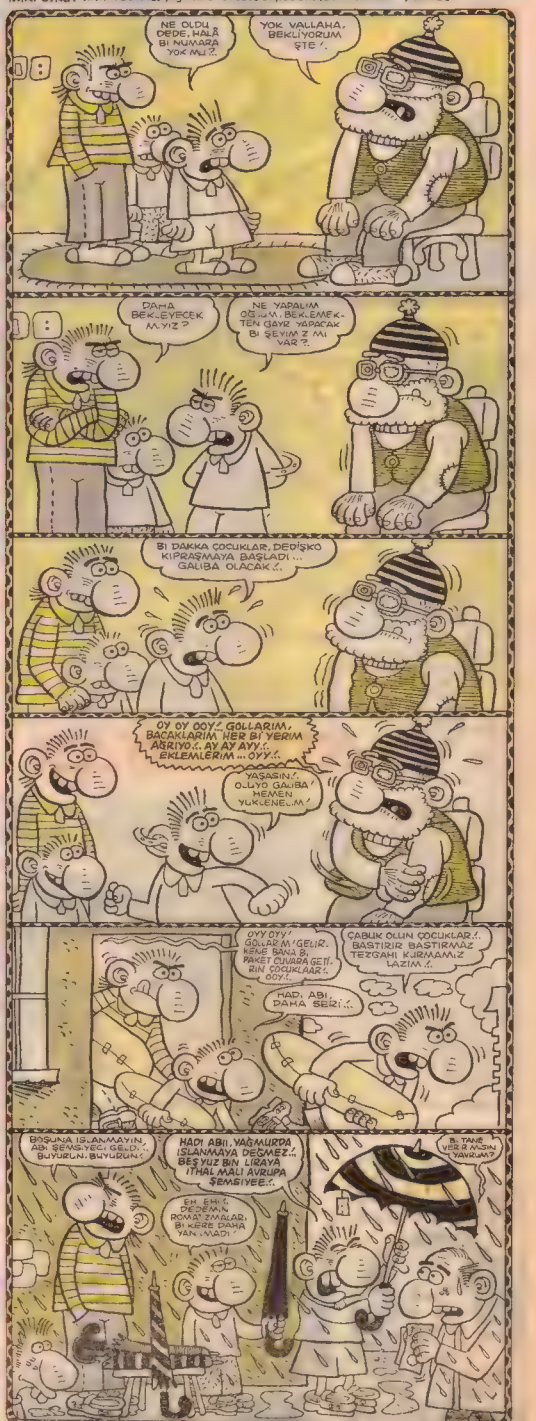

Beklerken...

gibi geliyor bana... Çünkü onlara baktığımda seni, dünya güneşten kopmadan önceki halini; beni, bebütün iç dünyamda gizlediğim bütün sırları bildikle-e bunu içten içe düşündüklerini hissediyorum.

ni fakir bir semtte, fakir bir kahvede beklerken görüm herşeyin birbirleriyle bizi ve sevgimizi konuştuklasseliyorum.

ğaçlar çocuklarla; lambalar üzüntülerle; yaşlılık gökğıyla bizi konuşuyorlar..

evgimiz, koptuğu yerden birleştiriyordu hayatın bu uz yakınlığını... Bu yakınlık, dünyanın çok dışındaki rle birleşiyor. Bu yer şu an pencereden gördüğüm esın içinden, içindeki bir arzudan başlıyor..

razdan sen geleceksin... Hayatın sonsuz yakınlığının koptuğu sonra da sımsıkı bağlandığı yerden...

razdan sen geleceksin, yaşanan sevinç, dunyadaki eyi o kadar yetersiz bırakacak ki olümü özleyecek es. Dünyayla tanışmadan, Söz'le tanışmadan önce ese vaat edilen mukemmel ölumü..

ütün sevgilerin, bütün sevişmelerin en ilkel, en sahici rtıcısı olan olümü... Yani o doyumsuz, o mutlak, uz yaşam sevincini...

razdan sen geleceksin ve ben seni beklerken düşünüm, hissettığım bütün bunları bir anda unutup bir sası olacağım...

en geleceksın ve aramıza Söz girecek... Sevgime hep ancı, hep uzak olan bir dil girecek...

ugune dek aşk üzerine söylenmiş ve söylenecek herşirecek...

esalar, kurallar, beklentiler, vaatler, modeller, kıyassayılar, saatler girecek...

anki çok inanıyormuşum gibi, aslında gururuma aşırı kün olduğumu, çevremde çok onemsendiğimi, sayık uyandırdığımı, bana kötülük yapanlara mutlaka liemede bulunacağımı, kimsenin beni defterden sili göze alamayacağımı, beni itip kakamayacağını anım sana...

Bana sunulan vaatlerden, gelecekden, umutlarımdan sözederim...

Sen gelmeden biraz önce okey oynamak isteyenlerin beni masamdan kaldırdıklarını, benim buna hıç **hayır**, demeden arka masaya geçtiğimi bile bir anda unuturum.

Ben bunları konuşurken kahvenin ocağındaki masmavi aleve takılacak gözlerin..

Mavi alevde benim bu dünyaya gelmeden önceki halımı düşüneceksin... Bu dünyanın kurallarını, yasalarını, simgelerini öğrenmeden önceki halımı...

Söz'ü bilmeden henüz hıçbir dili konuşmadan, babamın topluma uyum sağlayayım, kurallara boyun eğeyim ve artık sınırlarımı bileyim diye beni annemden, annemdeki yeryüzünden, yeryüzündeki en saf, en koruyucu imgelerimden koparmasından önceki...

Kabul ettıkçe, ıçine girdıkçe, cıddiye aldıkça hayatı; varlığımı kurguladıkça gıderek derınleşen düşkırıklıklarımdan önceki...

Başardıkça artan eksıklığımi, guçlendıkçe çoğalan yetersizliklerimi, çalışıp çabaladıkça, peşinden koştukça, bir-kez yeryüzünden kopartıldığım ıçın artık herşeye hep geç kalacağım zamanlardan önceki halimi düşüneceksin.

Sen geleceksın ve toplumsal kışılıklerimize bürüneceğiz. Bın yıllık erkeklik ve kadınlık kültürü esır alacak bızı...

Aramıza Soz girecek... Aramıza dil girecek... Bize ait olmayan kurallar girecek...

Işte o zaman benımle fakir bir kahvede buluşmaya gelırken hissettıklerini özleyeceksın

Beni en çok sevdığın anları

Sen geleceksın ve ben seni ençok seni beklerken sevdığımi hissedeceğim... Seninle kavuşmayı beklediğim anları

* **8 Eylul Pazartesi** gunu saat 18.00'de **İzmir'de Karşıyaka Belediyesi** [illegible]

* **7 Eylul Pazar** gunu saat [illegible] **Sarıgazi Kultur Festivali**[illegible]

* **Şehirden Bir Çocuk Sevdın Yine** adlı kitabım Çınar Yayınları [illegible]

* Ferda Yanı İnanoğlu **Mekansız Duygular.** Şiirler

* Cenk Yurtpekler, Şuhada Sungur, Mustafa Evci, Lida, Çığdem Aygın, Kocaeli'nden Halit, Güneş Işıl, Guzide Vural, Semiha Turkmen, Tolga Geray, Fatma Nur Karakavak, Emre Kizilgedik, mektuplarınızı aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

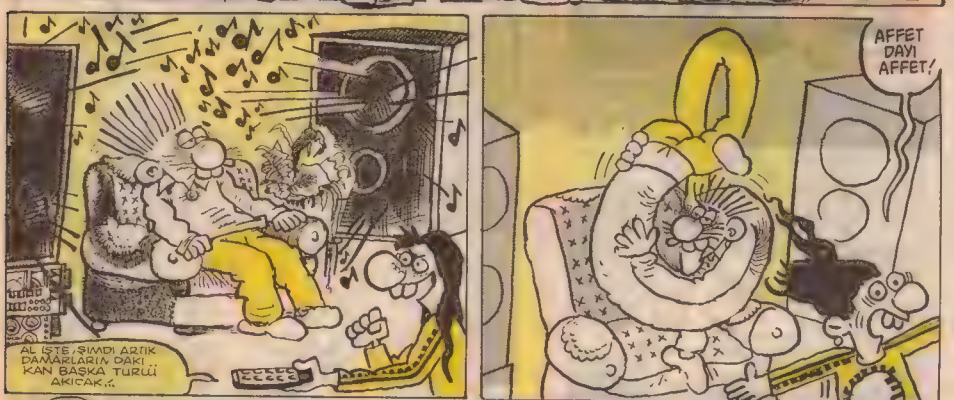

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Akşamsefası yazıkatır

Lütfü Oflaz

Di End!

Prenses **Di**'nin film gibi hayatı bitti; **Di End!**

Bu filmin nasıl bittiği malum.

Di'nin ölümü paparazzilerin elinden oldu.

Hani adeta **"röntgencilikte sınır yoktur"** diyenlerin elinden!

Di vesile, paparazzi türü gazeteciliği sorgulamak, işte asıl mesele.

Paparazzilik icat oldu, gazetecilik bozuldu!

Gazetecilik oldu röntgencilik!

- Yatak odamda biri mi var?

- Ne biri ne bini, yatak odanda dünya kadar göz var!

- Nassı yani?

- 6 milyar dünyalı yatak odanda!

Çünkü paparazzilerin çektikleri görüntüler gazete sayfalarında, TV ekranlarında...

Haydi röntgenciler **röntgen başına!**

Görüntülenmedik yatak odası, girilmedik özel hayat, yıkılmadık dört duvar kalmasın.

Ancak şu da dikkatlerden kaçmasın.

Paparazziyi üreten **para**izm!

Para için yapmayacağı şey olmayan bu gazeteci türüne asıl yakışan isim de **para**razzi!

Pararazzilerin Allahı para, dini tiraj, imanı imaj...

Bu tarifimiz ünlü gazetecilerimizin çoğuna ne kadar da uyuyor değil mi?

Bunlar para için her türlü film çevirirler de, yoksul midelerinin röntgen filmini hiç çekmezler.

Çünkü yoksul midelerinin acıklı hali para etmez ki.

Onlara yoksul midelerinin röntgen filmi değil, para edecek filmler lazım.

Ve de halkı afyonlayacak, uyuşturacak, gerçek dünyadan koparacak filmler...

Halkı gerçek dünyadan koparanlar, kazayla Di gibi bir masal dünyası prensesini de dünyadan koparttılar.

Di filmi bitti; **Di End!**

Kimbilir belki birgün şu filmin bitişini de okuruz:

Pararazzilik Dı End!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

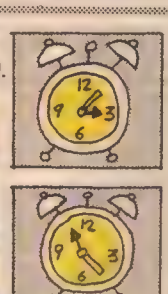

marlon@turk.net

Akşamsefası

Kedi hikayesi...

Ender Özkamaman

• 19 mart tarihli Arif takvimindeni; Ana, HATHERLY...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

K.ERTEM

DUR DURAK BİLMEYEN ADAM...

Dur durak bilmeyen adam. Erkut abi'nin kayınbiraderi olup Harvard'ta Hukuk doktorası yapmış ve sonra da kayıplara karışmıştır..
Bu okuyacağınız öykü onun nadir öykülerinden biridir.

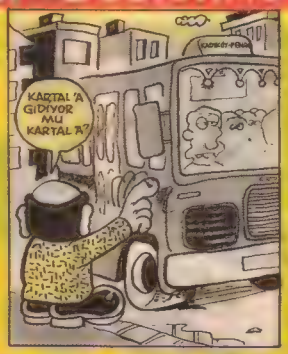

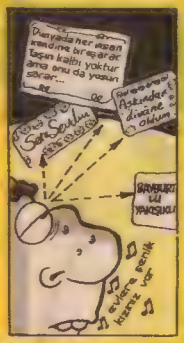

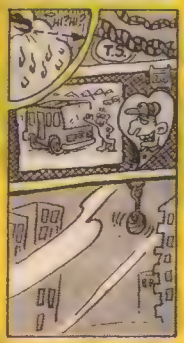

Dağdan aşağı atılan bir karpuz toptancısı yedi kilometre yuvarlanınca başı döner di mi cevat abi? (evet.) Bayramda seyranda sevinç içinde eylenen çocuklar dönme dolaba binmek yerine başı dönen karpuz toptancısına binseler, penguenler hiç umursamazlar bu durumu dimi cevat abi? (evet.) Kırmızı bir dometesi helikopter rengine boyasak bile gene de uçmaz di mi cevat abi? (evet.)

GÖKHAN DABAK

HAFTANIN FİLMİ

"AŞIK GİBİ, DEĞİL GİBİ"

Yakışıklı ve yavşak ir adam olan Mistır Hakstibıl aynı zamanda çokta zengindir. (Mişigın'ın yarısı onundur.)

Günlerden bir gün Mr.Hakstibıl sekreteri Lili'ye aşık olur, bir kaç saat sonra muhasebe kasım şefi Kevın da Lili'ye aşık olur.

Mr.Hakstibıl Kevın'ın Lili'ye aşık olduğunu öğrenir.

Ertesi gün Mr.Hakstibıl ikisini yemeğe davet eder, yemek yerlerken Mr.Hakstibıl Kevın'dan yüzelliüç bin dolar borç ister.

Kevın şaşırır "inan yok olsa verirdim abi" der. Hakstibıl'ın amacı Kevın'ı yolsuz olduğu için Lili'nin gözünde küçük düşürmektir. Fakat Lili Kevın'dan tiskinmez aksine bu durumdan çok hoşlanır ve aralarında duygusal bir bağ oluşur.

Günler geçer bu bağ gittikçe güçlenir bir gün Kevın Lili'yi eller bu durum Lili'nin hoşuna gider ve evlenmeye karar verirler.

Mistır Hakstibıl bu haberi öğrenince çok sinirlenir ağlar fakat iki saat sonra durumu olgunlukla karşılar, onlara düğün hediyesi olarak yüzelliüç bin dolar verir. Kevın ve Lili bu hediye karşısında çok duygulanırlar Hakstibıl'a teşekkür ederler Hakstibıl "Mühim diil" ded ve coşup konfeti paralarını da ödemeye kalkar fakat kız tarafı buna razı olmaz ve konfeti paralarını öderler.

Bir ay sonra serin bir ilkbahar sabahı Hakstibıl keriz olduğu duygusuna kapılır. Kevın ve Lili'yi arayarak verdiği yüzelliüç bin dolarını geri ister. Fakat Kevın ve Lili parayla beyaz eşya ve koltuk takımı almışlardır parayı geri ödeyemezler.

Mr.Hakstibıl eve haciz koydurmak ister parayı hediye olarak verdiği için icra memuru "olmaz aga bi şey yapamayız" der.

o gece Kevın, Hakstibıl'ı arar ve telefonda "Aldın mı babayı dingil" der. Karşılıklı küfürleşirler. Lili, Kevın'ın kabalaşmasından tiskinir evi terk eder. Fakat pişman olur iki saat sonra geri gelir, Kevın'a hiç bir şey çaktırmaz sanki bakkala ekmek almaya gitmişte bakkalda ekmek kalmamış gibi davranır. SON

Soner Gündey

Derya Kuyuları

D e r y a s a y ı n

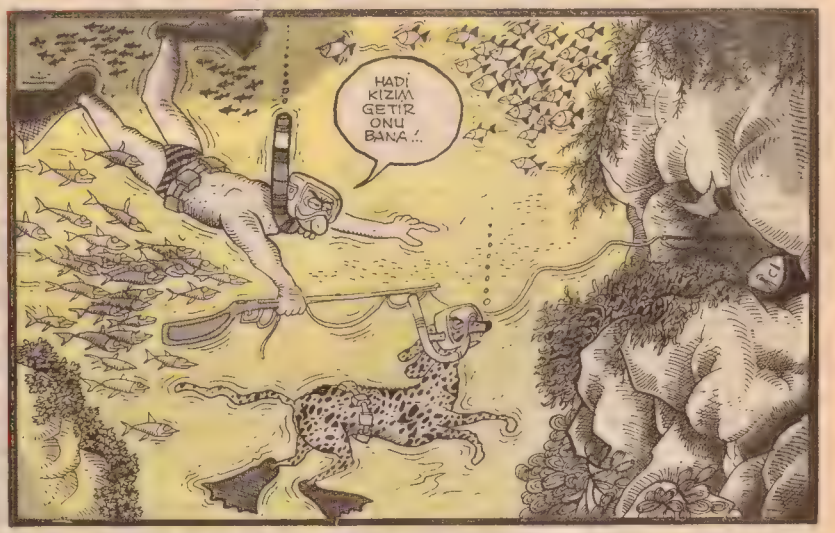

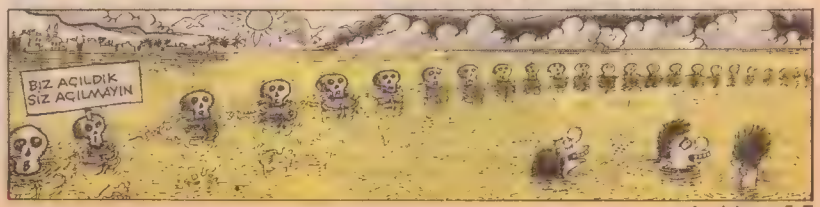

HİKAYE

KIRMIZI KAZAK

Nihat Genç

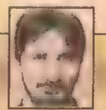

Döne, sekiz yaşlarında Kızılay çöplüklerinde dilenen kara küçük bir kızdı. Özel hayatımda bir efsane olmuştu, uzun bir hikayesini yazmıştım. Kayboldu, haber alamadım, yüreğimi deldi geçti. Hala çöplüklerin içinde bir kutu kolanın içinde yaşıyormuş gibi izbe yerlerde ararım, onu. Onu arar en yüce duygularımı sürekli yoklarım. Ama onun taşmış kara avlucu gözleri yok artık. İnsan bu sokaklarda gerçek bir kahraman görmeyiversin, güvenle ölüm korkusunu yener hayatın ve sokağın iyi bir suçcusu olur. Döne'nin bir de mesai arkadaşı vardı. Döne'den de küçük. Menekşe gözlü, karmakarışık saçlı. Altı yaşlarındaydı ama, dalaveracının tekiydi. Döne, Kezban'ın ağzının ortasına bir kodu mu, akşama kadar zırlatırdı. Altı yaşındaydı, ama sinsi ve hissiz bir kızdı. Döne'nin dedikodusunu yapar, iftiralar atar, çekiştirir, böyle ilginç yollarla güya kendini önemsetirdi. Döne'nin benimle derin bir yara gibi dostluğunu ise hiç çekemez. Döne olmadığında gizlice yanıma gelir, kendini sevdirmeye çalışır direnmez, vaktini boşa harcardı. Kucağımda yorgunluktan uyuşup kalırken, ben ise sürekli arkadaşlarımla siyasal birşeyler tartışır olurdum. Bilek gücü isteyen yorgun işlerde çalışan yoksulların sevgisi kadar canavarca bir duygu tanımadım. Omurlerı dev gibi bir aşk örümceğinin kıskacında geçer. Zırıltılan ve çamsakızı, reçine gibi gözyaşları asla bitmez, ve hiç anlayamam buna rağmen sinirleri hiç harap olmaz. Kezban'ın bir adı da orospuydu. En azından esnaf ve Döne onu orospu diye çağırıyordu. Orospu lafı şirretliği, huysuzluğundan değil, biçimsiz sevimsiz suratından dolayı olmalıydı. Çünkü gözlerinin içine sevgiyle kimse bakamaz, iğrenirdiniz. O da dans ve şovun tadını kaçırır göbeğini kıçını fıkır fıkır oynattıkça kudururdu. Birgün Döne geldi. Kezban'ı gösterip yerlerde kahkahalar atıyor "Bu var ya, orospu, senin Kıbrıs'a aşık olduğunu" söylüyor. Kıbrıs bir adaydı, Kezban benim konuşmalarımdan böyle birşey uydurmuştu. Döne cahilliğini yüzüne vurunca, Kezban, bembeyaz yüzlü bir cadıya döndü ve Döne'yi sokağın ortasında paramparça etti. Döne'nin eteğini cart diye yırttı, lastiğini çıkartıp kaçtı...

On yıl kadar sonra Kezban eşşek kadar kız olmuş, Bit Pazarı'nda tesadüfen gördüm onu. O muydu acaba? Nasılsın Kezban, dedim. Kolunda tahtakurusu yüzlü bir asker vardı. Beni, tanıdı, tanıyamadı! Cilveli bir çalım atarak alaylı, şovlu gülümsemesiyle. "Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri" diyerek geçip gitti. Anladım ki bu Kezban! Ardından birkaç adım takip ettim, eski püskü şeyler alıyor buruşuk kağıt paralarını göğsünden çıkarıyordu. Göğsünün tam ortası kağıt paralarında şişmiş, üçüncü bir göğüs gibi duruyordu.

Aşk, sevgi gibi yüce duyguları ayaktakımı insanlardan öğrenen benim gibi insanlar, aşktan, sevgiden bir cinayet gibi sözeder. Ve birgün içimdeki kadavraları toplayıp tek başıma Gençlik parkı'na uzandım. İçimde yığılmış bir yığın aşk cesedi. İçinden bakıyorum, çevirip dışından bakıyorum, bir türlü çöpe atamıyorum. Yine ne varsa bu ölülerde var. Kendimle, onlarla konuştukça, yine dizlerimin bağı çözülür, buz kesilirim. Hepsi beni terketmiş, küçümsemiş! Bazı cesedlerin nabzını tutuyorum, bir iki güzel söz, bir sürpriz jest, acaba yeniden bitkisel hayata girebilirmi? Hangi cesede yanaşsam, mümkün değil, çürümüş! Aşağılayarak bakıyorlar bana, ölü bitleriyle sarılmışlar, öyle kötü bir ölüm ki, hepsinin faili ihanet! Coşkulu bir romantiğin sabrına dayanamadılar, düz ve tezelden domalmak için benden ve tüm sonbaharların milyarlarca sararmış yapraklarından ve çiğnenen o yaprakların seslerinden vazgeçtiler. Bir muhasebe yapmam gerekirse, kasıtlı ve tahammülen bir sürü cinayet var elimde, hiçbirini gerçekleştiremedim. Kutsal bir nefretle hepsinin ciğerini en ağır sözlerle paramparça ettim, ama yüzlerine karşı yapamadım!..

Gençlik Parkı'nda bunları düşünüyorum, Kezban'ı gördüm. Bir ayaklanma gibi çıktı karşıma. Büyümüş, çok büyümüş. Genç kız haliyle görünce onu, içimdeki çocuksu tasviri değişti tüm arzularımı delikleriımı giderecek erotik bir köle gibi gördüm onu. Cinayetlerimin öcünü ondan alabilirim. Kendimi bu duygudan kurtaramadım.

Aşk bir hastalıksa yine bunun en anı biçimine yakalandım. Onu alsam, şöyle bir gezinsek. Akşamın serinliğinde dalların, rüzgarın uçuşan günbatımı güzellikleri içinde yeni, yepyeni bir adam olsam. Namusu, şerefi, mutluluğu işin içine sokmadan, yalnız sararmış yapraklar ve aşkımla boğuşup dursam. Yalnız, boğuşmam kusursuz olsa! Asırlardır filozoflar bunu yapmıyor mu? Her yeni gelen eski tabuları, kutsallığı, inşa ettiği ne varsa insanoğlunun yıkıp geçiyor! Dalgaya alıyor, parçalıyor erdemleri! Ama her yeni filozof, işini kusursuzca yapıyor! Nedeni bilinmeyen üzücü bir hastalığa karşı yapabileceğim tek şey vardı: Boğuşmak ve boğazlamak.

Kezban tanıyamadı, çıkartamadı beni. Onu sanki bir defa elde etmek için sıkıştıran sapık bir adam gibi oldum. Kimbilir dıştan böyle görünüyorum. Ama, benimki yeryüzüne karşı bir saldırı! Ne zaman gözlerimi ona dikip dalışa geçsem, o minik çöpleri karıştıran eski halı gözlerimden kaybolup, içimden "gerçekten iyi parça" diyorum, bu kız için kavga edilir!

Bir daha gençlik parkında gidince bir hediye alsam oturup bir yerde, mutlaka çıkıp gelir. Yeniden tanışıklık verdim. O kadar kendine güvenle tanımadık, intihar edebilirim. Şimdi, "han sana küçükken orospu derlerdi" desem herhalde kalbimden bıçaklayıverir deşer beni.

Bu işe fazla devam edemeyeceğim. Biri hemen kurtarsın beni. Doğaya ve insan ara uyçun yaşamak istiyorum. Duygularım karmakarışıklaştıkça damarlarımdaki kanın akışını dokunuşunu hissediyorum. Bir kurtarsın ben. Kim? Mesut Yılmaz'ın karısı. "Herşey yolunda, iyi bir haber gibi" gülümsüyor kadın. Belki de sakin bir gülümsemeye çok yakışan yanakları var, belki de dişeti iltihabı olmuş, öyle görünüyor.

Kezban bana dair hiç birşey hatırlayamadı. Ben de ortak tanıdığımız Mesut Yılmaz'ın karısının gülümsemesiyle lafa girdim. Su katılmadık bir doğrulukla. Sen bu kadına fena taktın dedi. Evet, doğru. Elimdeki son sevgi parçasına ne tuhaf şeylerden sözediyorum. Çıkardığım sonuç hüsrandı. Normali kaybediyorum. Ya gazetedeki bir resimle ya da hayalimde gölgesi bile kalmamış Kezban adını taktığım bir kıza uçuşa geçiyorum. Bu tuhaflık dozunu arttırdıkça, ürkmem gerekiyor, öyle olmadı, sıkı bir erdem sınavına girmiştim, ya ölürüm, ya çıkarım.

Leşler, çakallar, orospular ve benim gibiler ya maruana çiğnemiş keçi gibi çığlıksı kahkahalar atar, ya da tüm sermayeyi içsel problemlerine yatırıp gün boyu susar. Susmayacağım. İnadına, tuhaflığımı şımartıp, gıdıklayacağım. Avuçlarımı açıp, parmaklarımın ızgaralarında cızlayan delilikle, Kezban'ın kalçalarını gün ortasında cızlatacağım...

Ben bunları düşünürken, yanımda Kezban, tez elden parasını verip kendini düzecek birini arıyor, bulur bulmaz fırlayacak. İçinden, şu hayvanla biraz eğleneyim, diyordur. Çünkü kokuşmuş aşk cinayetlerimden sıkıldı, çünkü Kezban aşklarını şehitlik kutsallığında anlatıyor! Kalan kalmış, giden bıçaklanarak gitmiş, benim gibi, ya olursalar gibi tereddütleri yok. Birden lafını kesip araya girdim. Mesut Yılmaz'ın karısının tebessümünde bir kusursuzluk var. İyi bak, tamamlanmış bir tebessüm. Cennetin kapı aralığından bakıyor gibi. İyi bak sonsuz mutluluğu gülümsemekte bulmuş. Doğu, işte bu, zen, budizm işte bu. Rahatla ve kendini bırak. Bizim suratımıza bak bir de! Baskıcı bir diktatörün kölesi gibi. Kadının tebessümüne bak, cellatlara bile çocuksuluk öğretiyor!

Kezban, canı yanmış gibi fırladı yanımdan, ben kendi konuşmama tek başıma devam ettim. Yanında bir askerle çıkageldi. Askerin burnu tam bir bıçak darbesi, gözleri mercimek kadar küçük. İçimden geçen korkularım, bu asker, su katılmadık bir kararlılıkla beni dövmeye geldi. Asker, hişşt, gardaş ne iş? dedi. Gözleriyle Kezban'a sen uzaklaş işareti yaptı. Kezban'a bir eşya gibi davranması ve bunu otoriter bir edayla yapması içimde derin bir sıkıntı doğurdu, bela gibi. Bir basit hayvanı tekmeler gibi, ayağıyla ayağıma vurarak, tekrarladı: Hişşt gardaş ne iş?..

Demek askersin hee, dedim. Peşinden, şafak kaç, dedim. "...ikerim şafağını..." dedi, bir tekme daha attı. İnanılmaz bir hızla lafa girdim. Deliliğim çığırından çıkmıştı ve bu tuzaktan kurtulmanın başka yolu yoktu!

Bak tertip, sen bilmezsin, aslında bunu Türkiye'de hiç kimse bilmez. Hiçbir gazete yazmadı bu. Türk aydını yok mu, onun olunu kıyım, o hiç anlamaz. Bakalım sen bilecek misin? Kaç senedir 30 Ağustos Cumhuriyet Bayramı törenlerinde resmi geçitlerde Türk askeri artık "kaz adımı" yürümüyor. Oysa yazıydır resmi geçitlerde kaz adımı yürüyeceğiz diye tanım üstüne talim eğitim alanında güneşin altında dön baba dön. Siz de dondurdular değil mi? Hiç merak etmedin mi artık resmi geçitlerde ayakları kırıyorlar, öyle kaz adımları kalmadı. Hatırasana kısa boylu topaç gibi binbaşılar kaz adımı yürüyerek cumhurbaşkanının önünden geçecek diye, turp gibi kızarıyorlardı.

Bunları anlatırken birini boğazlıyormuş, parçalıyormuş gibi ellerime korkunç kavisler veriyorum. Muhabbete birkaç asker daha katalizör oldu. Bir tanesi. "Niyeymış?" dedi. Çünkü dedim, biz kaz adımını kızılordunun resmi geçitlerinden çok etkilendiğimiz için, onlar gibi yürümek için yıllardır talim ettik. Sovyetler çöktü artık Türk ordusunda kaz adımı kalmadı.

Niyeymış, diyen asker, "herif doğru diyor" dedi. "Peki şimdi nasıl yürüyoruz?" dedi. "Nasıl olacak, Suud kralının muhafız askerleri gibi Hafifce sektirerek, hoplayarak! Suud muhafızlarının hoplayarak yürümesi, şu Sibel Can'ın sahnede yürümesi gibi yürürsek şaşırmayın, bu yüzden hergün genelkurmaya mektup gönderiyorum...

Aydınlık gazetesinin siyasi mantığıyla konuşmaya başlayınca, beni dövmeye gelen askeri çapraşık zekamla ters düz ettim. Biraz daha kararlı, duyarlı bir ses tonunu becerebilsem, beni dövdürtmeye asker gönderen Kezban'ı, aynı askerlerle dövdürür, ağzına sıçarım.

Ama kalsın, bu zekayı yarım kalmış aşk maceralarımın dışında kullanıp bereketini kaçırtmayayım. Kuşlar yuvasını çalıyla, ben zekamla! Nasılsa birgün bütün bu askerlerin siyasi yularını tutacak bir ordu bulacak bu zeka!

Beni dövmeye gelen ilk asker kafa karışıklığını gidermek için: "Ne diyon sen kardeşim?" dedi. "Ben bu ülkede kendi resmini kendi çizen tek yazarım. Bunun için çok yüksek bir klasik ahlak eğitimi aldım. Bu soylu yazarlık için hala tek başınalığın büyük riskini ve muhteşem dramatik gösterisini sürükleyecek kelimeler bulabiliyorum. Yazılarım beğeni aşamasını çoktan geçti. Çok erken yaşta klasik oldum. İki tokatla kelimeleri hizaya getiriyorum, sahiden olmuş gibi gerçekçi hissiyle hayatın oyununa kaptırıyorlar kendilerini... (Aslında bu soylu yazarlık laflarını biraz önce içimdeki aşk ölülerine karşı yapmıştım. Beni küçümseyen eski sevgiliye hazırlamıştım. Ama şimdi, birden korkudan, laf bulamamaktan ağzımdan düşüverdiler. Öyle anlamsız yerde düştüler ki, artık işim biraz daha zor)

Bir başka asker iç geçirerek boyuma posuma bakıp: "Yazık!" dedi.. İşte bu ses tonuna gönülden ve su gibi berrak bir cevap verdim. Bu şehrin anasını satiyim, yazmaya inanmıyorum. Ben bir kıza aşıktım. Hepsi bu. Bu Kezban var ya, o zaman altı yaşında ya vardı ya yoktu. Aşık olduğum kızı tanıyordu. İsterseniz gidin sorun. Yazar oldum da ne oldu, ite köpeğe eğlencelik olduk, rezil rüsvay oluyoruz!.

Kendimi de aşan bir hızla anlattıkça anlattım, saatine bakan kaçmaya başladı. Çünkü saat dördü geçiyordu, askerlerin teslim olma vakti gelmişti. Birkaç askeri alteтmek, bir milyonluk orduyu yenmiş gibi bir duygu verdi bana. Buraların haracını ben kesiyormuş gibi yürümeye başladım. Mor turuncu bir güç! Ağaca bakıyorum, ağaçlara benziyorum. Beton kaldırım yelken bezi kadar yumuşak. Beynimin içinde ateşten sıcak bir kıble rüzgarı! Nesnelerin, eşyaların biçimlerini çıkartamıyorum. Neler yapmıştım ve böyle bir tuhaflığın içine niçin, neden girmiştim? Boşluklar ve çukurlar var etrafımda. Ama dayanılmaz sıcaklıkta alev alev renkler! Beni taşıyan birşey var sanki, denizin üstündeymişim, mantar gibiymişim. Dayak yemekten kurtulmak için ustaca hazırladığım tuhaflık, beni uçurttu! Bildik bir ad, bir ses duysam, gölgeleri seçebilsem. Üç büyük kutu bira aldım. Çimenlere uzandım. Biraz daha içersem, tuhaflığımın anahtarını bulabilirim. Belli belirsiz bir sözcük fırladı ağzımdan: "Mutlusun ulan, çok mutlusun, eşşek kadar mutlusun!"... Bir delilik şovu mu beni mutlu etmişti? Bir parke taşı buldum, yalnız başına öyle duruyor: "Mutlusun ulan çok mutlusun, eşşekler kadar mutlusun!".. Kılı kırk yaran benzersiz zekam uçmuş, bir ağacın dibinde uyuşmuş, uykuya dalmıştı. Yepyeni bir boyuttayım. Zihnimde yeni bir şekil canlanmıyor. Ne kadar zaman geçti, zamanını... Fermuarımın üstünde bir el farkettim, oynuyor. Lületaşını tanımaya çalışan bir meraklı gibi... İçimde batmakta olan hayaller içinde biri kabarcık halinde suyun üstüne fırladı. Farkettim gibi, Kezban'dı... Bir çocuğun pipisiyle oynuyor gibi, bir deliye cinsel şakalar yapar gibi. Tarzını ciddi bulmadım. Ama ne yalan söyleyeyim, hoştu.. Tutulmayan bir aynayım artık... Parıltımı sevdim, bu ne zerafet!..

Şu salak iradi zekama sıçıyım, irkilip bağırdı: Ne yapıyorsun Kezban? "Hıçç kırmızı çorap aldım!" "Kime?" "Burdurluya!", "Burdurlu kim?", "Han senınle konuşuyordu!", "Asker kırmızı çorabı ne yapsın?"... Bir çay bahçesinden Hakkı Bulut'un "yalanla kuramam aşkın temelini" şarkısının sözlerini seçtim. Şarkının sözlerinden üzüntü duydum, bu sözlerle kuşatılmışım, o tarafa gitmek istemiyorum, onlarca çay bahçesinden yüzbinlerce şarkı sözü uzanıyor, nihayet biri daha yakaladı beni: "Her gecenin sabahında / Bugün yine yok demek / Ne Zulüm!

Kezban: "Ne konuştuysan içinden, Mesut Yılmaz'ın karısı gibi gülümsedin" dedi. Üstümdeki kusmukları temizledi. Kucağında saçlarımla oynamaya başladı. Kezban!.. Sınıfsal, kalıtsal bir delilik mi benim ki, başımı okşayan her yeryüzü sakinine hikayemi anlatırım... Kezban, dedim... "Lise birdeyim. Arkadaşım Yener'le bir kızılderili filmine gittik. Reis, beyaz adamla barış yapıyor, kankardeş oluyorlar. Bıçakla damarlarını kesip büyük bir kaseye akıtıyorlar. Sonra içtiler. Ertesi gün Yener'le kankardeş olmaya karar verdik. bir topluiğne bulup parmak ucumuza batırdık. hazır kankardeş olmuşken yanımızdan geçen bir başka arkadaşta bizimle birlikte topluiğneyi parmakucuna batırıp, emdik parmaklarımızı. Herşeyi bölüşecektik. Yener'in kendisi gibi yakışıklı iki ağbisi vardı. Dunyada bana onun kadar iyi davranan başka bir arkadaşım olmadı.

"Hiç kazağım yoktu ve Yener'in kırmızı kazağı az rastlanır bir güzellikteydi. Hemen veririm, dedi verdi. Kendimle gurur duydum. Kazağı hiç çıkartmadım. Birkaç gün giydikten sonra geri vermem gerekirdi. Çünkü Yener'in ağbileri de giyiyordu kazağı. Yener utanıp kazağı istiyemiyordu. Yenerler'e her gittiğimde annesi, ağbileri bana hep iyi davranmışlardı, ama artık susup oturuyorlar. Saatler geçiyor herkes gözlerini kırmızı kazağa dikip susuyor, cenaze çıkıyormuş gibi. Ben de eşşek değildim, herşeyi anlıyorum, ama, kazak çok güzel. Böyle bir kazağım hiç olmamıştı. Bir daha da olmadı! Tarih yalan mı söyluyor, insanlar arasında kan kardeşliği diye birşey yok mu? Törelerimize her fırsatta uyuyoruz da, ya şimdi? Töreler var ama ondan önce Yener'in ağbileri var. Aramıza soğukluk girdi, beraber sinemaya gidemez, top oynayamaz, kızların peşinde dolaşamaz olduk. Ben kazağı çıkarmıyorum, onlar benimle konuşmuyor. Artık ben yokken evde neler konuşuyorlardır, Allah bilir. Birgün benim kız gördü beni, kazağı süzdü, güldü, geçti. Mesut Yılmaz'ın karısı güldü. "O kazak Yenerlerinmiş" dedi. Bunu Yener söylemiş olamaz.. Yenerler'e gittim. Kocasından yeni boşanmış bir komşuları vardı. Yener'in ağbilerine sulanır, ağbileri don-kilot evin içinde gezerken kadın çıkıp gitmezdi. Kadın herşeyin farkında, o da Mesut Yılmaz'ın karısı gibi gülüyordu. Saatlerdir yüzünde benim kazaktan dolayı, tuhaf, çirkin, çekilmez bir tebessüm. Yıllar sonra öğrendim ki, bizim kıza, bu kadın söylemiş.."

Kezban hikayemi hiç dinlemedi, onun bir hikaye dinlemesi, götüne bıçak sapladım, kafasını kırdım, gibi olaylar olmalı, ben anlatırken, "hadi kalk, kalk" deyip durdu. "Nereye?" dedim, "Kalk, bir kuzu haşlama yiyelim, suyunu çorba gibi içeriz, iliklerini üüppf çekeriz, yanında da karanfilli bir aşure, ohh!... "Çoraplar, kırmızı çoraplar?" dedim,. "Pisliklerini temizledim", "Havuza attım.."..

Havuza baktım, çoraplar gecenin karanlığında havuzda yüzüyorlar mı, sızıyorlar mı?

Kezban: "Hadi kalk, bak Mesut Yılmaz karısı da kuzu haşlamasını çok severmiş? Bana artık düz bir deli gibi davranıyor, olsun ben de ona orospu diyorum. Onu kıskandığım tek şey ise, ağız dolusu küfürleri, neler oluyor diye başını uzatan, etraftaki kalabalığa: "Çekilin ulan, aragımı ..ötünüze sokarım".. Zihnimde seçebildiğim tek renk kalmadı. Hepsi karman çorban.. Ne yerdeyim ne gökte. Kılıktan kılığa giren renklerin hiçbirini tanımıyorum, ağulu bir bulutun içinde, akıl sır ermez bir hızla acı çekiyorum. Taş, demir, kaldırım, havuz, ağaç, hepsi ağu püskürüyor, DDT kokusu. Tutunduğum tek şey kaldı ayakta: Omurgam. Tanrım, iskeletim. Yalnız doğrulduğumu ve yürümeye çalıştığımı hatırlıyorum. Uçurumun dibinde çürümeyi bekleyerek meleyen bir kuzuya benziyordum. Kaç gün burada böyle açılmadan, patlamadan geçti. Tek duyduğum, bir beşik salıntısı, derinden, çok derinde!

Beşik salıntısı, lunaparkta boksör gibi vurulan meşin topun salıntısı. Kezban avucunun içiyle vurdu, sonra asker geldi. Kezban askere kokulu bir sakız verdi. Birlikte atlı karıncaya bindiler! Atlı karıncanın müziği: Tin tın tinimini hanım / Seni seviyor canım. Ben de çarpışan otolara biniyim dedim. Omurgam içine kırılmış bir üçgen gibi büküldü, kilitlendi, arabaların içine düşüverdim.

Kendime geldiğimde elimde bir sopa havuzda yüzmekte olan kırmızı çorapları çıkartmaya çalışıyorum. Kırmızı çoraplar battıkça yumurtalarından sapsarı civcivler çıkmaya başladı. Sopamla onları da batırdım, hava kabarcıklarının tümünü öldürdüm. Kezban'ın katır tırnağı ayak parmaklarını gördüm : "Oooo ben görmeyeli epey ilerletmişsin?" dedi. "Neyi ilerlettim?" anlayamadım. Saatlerce çorapları sürükleye sürükleye havuzu dört dönmüşüm. "İlerletme" sözcüğü doğaüstü bir canlılık verdi zihnime. Çorapları havuzdan ilerleye ilerleye çıktığı gibi, ben de burdan çıkabilirim. Ne yöne ilerlemem lazım? Kezban uzaklaşıyordu ve atlı karıncadan aynı müziğin sesi geliyordu!

Tin tın Kezban'ın peşinden ilerledim... Kezban'a hayran olduğum bir yönü de petrolden hoşlanmayışı, motorize güçlerden, arabalılardan hoşlanmıyor, böylelikle sahada yalnız piyadeler ve tornetçiler kalıyor. Tornet, bilyeli küçük tahta araba. Trafikce yasak. Nostalji misali uzak semt pazarlarında gizlice kullanılıyor ve en yaşlı tornetcinin yaşı onaltıyı geçmiyor. Tornetci, Kezban'ın torbalarını mutfağın içine kadar götürdü, Kezban'a cinsel şakalar yaparken, ince zayıf yüzü inanılmaz bir komikliğe bürünüyor. Tornetcinin Kezban'ın yanında sert delikanlı pozları bütün gerçeği açıklıyor. Kezban: "Kötü şeyler düşünme, o benim kardeşim" dedi. Bu saatten sonra artık inanmamı beklemiyor olmalı. Tornetcı çocuğun cinsel pozları yatırımcı zekamı geliştirdi. Nasıl bir zamanlar cephede askerlerin tümü gidince, onaltı, onbeş yaşında çocuklar cepheye sürüldü, şimdi de Bodrum'da İngiliz karılara harcadığımız genç nüfus kırılmak üzere, hemen tornetcileri Bodrum'a tez elden sürmeliyiz. Hatta turizm hizmetinden öte, canlı olarak böbreklerini, diğer organlarını da kesip kaçırmaları için paketleyebiliriz. Düşüncelerimi vakit geçirmeden Kezban'a da söyledim. Link bir şiir gibi yüreği titreyerek: "Kıyamam Ona" dedi.

Bu, bir boka benzemeyen onaltı yaşındaki çakal, tornetci için, "Kıyamam ona" dedi. Kıyamam sözcüğü zihnimde infilak etti, paramparça etti beni, beni deli eden kederim büyük bir kıskançlık ve yalnızlık duygusuyla delik deşik oldu... Tornetcı oğlan hiç yeri yokken kaburgalarının altından bir bıçak izi gösterdi, Kezban'ı gösterip, o yaptı dedi, sırıtarak...

Tarlalaşmış şu sokakta, son derece çirkin şu kızın ağzından çıkan, içli, yanık, günbatımı kadar dokunaklı bir sese bürünen, kıyamam sözcüğü, herşeyi, tüm, doğru, oldukları gibi, sahici görmemi sağladı. Zekam, eski hızıyla parlak neşesine dönüp, yeniden tekme-tokat dövmeye başladı beni. Hiçbir sevgimin böyle yürekten haykırışı olmadı. Benim mutlu olmam için uçmam, delirmem gerekiyor, ama Kezban mutluluk eşiği bu kadar düşük, her şeyle mutlu olabiliyor! Ne korkunç kayıp, böyle bir sevgi sözcüğünü duyamadan yaşamak. Yarı deli dilencileri bile sarhoş eden güzellikte, kıyamam, kimse demedi bana. Hangı polis gücü yokedebilir bu sevgiyi. Rahat yüzü görmemiş, adına aşk demişiz, boşuna. Sırtımda tonlarca ağırlıkta kaya parçası. Tüm aşklarım kaçık bir gevezenin güvensiz, ikiyüzlü kelime oyunları. Bu parka niçin gelmiştim? Aşklarımın anısına solmuş yapraklarını çıtır çıtır çiğneyeceğim bir sahne arıyordum. Hile hurdayla doldurulmuş bir yığın sevgi sözcüğü! sokak satıcılarının asaletiyle dahi bağıramamışım. Aklı başında biri, bu şekilsiz tutkulara, aşklara karakterini feda eder, tüm düşlerini, gecelerini bu bozuk psikolojilerle takas edebilir mi? Kelimelere, jestlere kendimi öyle kaptırmışım ki, bütün insanlarla birlikte ben de insanoğlunun en değerli duruşu, klasik romantik dengemi kaybetmişim. Aşk değilmiş yaşadıklarım, tüm duygularım soyulmuş! Sahte imzayla sevmişler beni.

Tanrım sen koru beni! Basit bir kelimede saklı bir ömre bedel duygularımı geri ver! Ya da bir bıçak ver elime! Havuzda kırmızı çorapları Mesut Yılmaz'ın karısının tebessümüyle, cümbuşle, karnavalla yüzdürmeye devam mı edeyim! Yoksa, mineral bir kin, elmas bir intikam duygusuyla, zekama ve doğaya uygun bir şiddet mi tasarlayayım.

Zerafet insanın kendi içine bakışındadır, ben fırtınalı bir üslupla sörfcüler gibi poz vermişim. İçimdeki devle pazarlığımı yaptım: Kalplerini deşeceğim. Dibe vurduğum bu günlerde yayınlarsam bu hikayeyi bir kara böcek gibi ezerler beni. Şimdi olmaz dört beş sene geçsin dedim. Evdeki hesap geçen yıllar içinde çarşıya uymadı. Yazarlık üstüme pek güzel oturdu, kendimi sevdikçe pazarlığımı unuttum.. Dedim ki avunmak için, hiç değilse sırtımdaki başkasının kazağı değil.

İlmik ilmik, kelime kelime kendim ördüm. Şimdi okuyorlardır bu satırları. Rengi kan kırmızı, dunyada eşi benzeri yok, yani pazarlık bozuldu sayılmaz, çünkü bu pazarlıkla ilerleye ilerleye çıkartmıştım çorapları.. Bıçak sırtından kelimeler biliyorum, işte, yaşadıkça alacağım intikamlarını, bir bir. Bu kin için yaşayacağım, bu kan davasını bırakmam, ya herkesin bir kırmızı kazağı olur, ya da bu savaş bitmez! Ya da susarsanız, kendinizle olan pazarlığınızı unutup, bir tebessümle, kitleler halinde düzülürsünüz!...

Akşamsefası

nekahet dönemi

met-üst

Akşamsefası

Cimbiz Cemaat

Ahmet Yılmaz

• Kıdemli Astronot CELO...

ŞİİR DÜNYASI-GLOBAL TAD VERİSİ

Ayak parmaklarıyla, kaşların ne işe yarar,
memelerinle kalçaların olmasa.
Ne o sevgilim, bakıyorum kızdın bana ?!
O halde bir bütün olarak seviyorum seni!
Ne o sevgilim, yine mi olmadı ?
Peki o zaman; gözlerin en güzel yerindir...
Şimdi oldu mu sevgilim, mutlu musun ?
Ah kertz sevgilim benim, boklu sevgilim!
Ben sana vitamin ve mineral içeren
gıdalar almasam gözlerinde fer mi kalır
sanıyorsun ?
Glikoz içeren meyveyi yedirmesem
o coşku seli çağlar mı sanıyorsun ?!
Hele bir bak doğaya - kuşa,
onlardaki ritmi yakaladık mı sence ?!
Serseriliğin lüzumu yok sevgilim,
otur oturduğun yerde...

LeMan 18

AYRINTILAR

metin fidan

Selâm... Bu hafta komple Severim...

SEVERİM:... Temizlenirken, kulaamın kepçesindeki girintili çıkıntılı oyukta, parmaamın ucunu labirentte gibi gezdirmeyi... YUCEL... Çubuk makarnayı, dudaamla çekerek yerken, aazım yağlandıkça makarnanın daa hızlı ilerlemesini... Bitmek üzere olan şampuanı, bi dahaki sefer beklemeden boşaltmak için, aazı yere gelicek şekilde bırakmayı... Aailecek edilen kahvaltıda birisi çay doldurmaya kalktıında, bardaamdaki çayı hemen fon-dip edip ona yetiştirmeyi... SERKAN... Kolyesini ağzına sokan kızları...GÖKHAN... Küçükken, naylon poşet felan yakıp, onu sopanın ucunda tutup yürüyerek, yere ateş parçaları düşürmeyi...MESUT... Azalan pakedimin içindeki üçbeş sigarayı çıkarıp, masanın üstüne yanyana koyarak, kaç taane kaldıını daha net görüp izleyip, daha dikkatli ve saakin içmeyi... Garda, iskelede felan, yere düşen demir paramın, kocaman bi daaire çizerek dönmesini, o sırada beklemeyi, ve gelip bana yakın bir yerde durmasını... Balkondan içeri girerken, kapalı perdeyi aralamaya çalıştımda, perdenin ucunu, aralığını bulamayıp, çekiştirdiimde, yine bulamayıp, perdeyle kavga edip bi yerden bi aralık bulup son anda (karşı binaada balkonda oturanlara daha fazla rezil olmadan) içeri dalabildiim aanı... ayaam, pikenin altından çıkıp, orda, ötede, bi şeye deydiinde, biraz daa deydirip, onun ne olduunu annamaya çalışmayı... arkadan, uzatmamız için para uzattıklarında, bunu bildiim için, cama bakıp, o aanı umursamıyor gibi davranıyor, ama bekliyorken, o sesi duyduumda, azcık kafamı döndürdüüm an, parayı yanımdaki kişinin almış olmasını; ve, ben tam elimi uzatıp kaldırdıımda, yanımdaki alınca, salak gibi kalmamış olmayı... Aklımda, parfüm sıkmak varken, yine unutup, gölmeemi felan herşeyi giymeyi, ulan yaa diyip hatırlamayı, şişeyi içeri sokup, orda bi iki yere, bi iki fısfıs yapmayı... Bi araçta giderkene, kırmızı'da felan çok kısa bi an durduumuzda, az ötedeki: üçgen çubuklardan oluşan, dönen reklâm tabelasının, bi kere dönüşünü görebilmeyi... Çekçekle, bi yerin suyunu çekerken, sıkılıp, çekçeğin önüne geçip iteledğimizde, çekçeğin, haarş! diye, bi çıkıntıya takılıp, suyu sıçrattıı aanı... Bi grubun albümünü felan alırken, satıcının, "kaset mi, siidi mi? diye sormasını, ve böylece, sanki, o albümü bulma şansımın arttıını sanmayı... Yağmur montumu evde unutup, Anneme sallamasını söylediimde, mont yukardan açıla salına üstüme hızla gelirken, azcık korkmayı, sonra, öteye yola, laap! diye düşen montumu alıp, kaldırmayı...

BİŞİİ:... Bülent; maaşlı ayrıntın, uzun... Severimleştirince böyle şeyleri, kısalıyolar... Hemen iyi günner diliyorum ben...

LeMan MİZAH DERGİNİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Bu mektubu aslında çok ama uzun zaman önce yazmayı düşünmüş ama bir türlü yazamamıştım. Belki de bu bir çeşit kendimi rahatlatma biraz açılmak için yazıyorum sanırım. Çok uzun zaman önce ya da dün o zaman on beş yaşındaydım. Çalıştığım fabrıkada onu gördüğüm günü hala unutamam kısa saçları vardı, esmer gibiydı de kestane rengi idi daha çok. Gece gibi kapkara gözleri vardı. Ufak bir kur ve naz dönemi geçtıkden sonra onla çıkmaya başladık. Tamamen duygusal bir ilişkiydi bu sonra yıllar geçti. O benden bir yaş ufakdı, 4 gün sonra 18 yaşına basıcakdı Ve dortgun sonra 18 yaşına geldı. Bugün yani 18 yaşına geldiğinde bana bakireliğini vericekti bunu çok tartışmıştık aslında. Ama ben o onsekiz yaşına bastığı zaman siyasi görüşlerim yüzünden cezaevine gırdım o onsekiz yaşına basmasına tam dörtgün kala. Neyse fazla içerde kalmadım ve dışarı ya özgür mücadeleye tekrar koştum. Orada durmuş onu beklıyordum. İşte orada. İnsanların içinden hızla sıyrılarak bana geliyor kollarını boynuma doluyor, sulugözlü kız ne olucak gene ağlıyor işte. Herkesin bildiğı gıbi öyle yapdım. Ben seni seviyorum, o işleri bırak fılan. Bunları konuşurken çevremizde bir sürü it pis pıs bakıyorlar. Daha sıyasi görüşlerimiz yüzünden bır sürü polımler. Tabi ben bu arada hala hareketın içindeydım. Kendi insanlık onurum içim. Bir süre sonra kavgalar başladı. Boş yere, nedensiz hepsi bok gıbi, fındık kabuğunu doldurmayacak şeylerdi. İki haftamıydı, üç haftamı, dört haftamı ne oldu. Ben onu, o da beni aramadı. Tekrar kavga etdiğimiz güne dönüyorum şimdı. O akşam başka şeylerle tanıştım. Uyuşturucu. Güzel bir şey biliyor musunuz. Sarıyorsun bir çiftıi. Butün halkı örgütleyip devrım bile yapıyorsun, üstelık kımsenın burnu bile kanamıyor Artık yavaş yavaş hareketten uzaklaşıyordum

Sorunlar sorunlar, aslında hıçbır sorunum da yoktu. Tabı daha sonra aradı. Konuştuk biraz elele, tutuştuk, öpüştük ama fazla ileri gitmedık ve hiç bir zaman gitmedık. 20 yaşımdayım. Otogardayım, yanımda aılem, bır iki arkadaş ve o var askere gıdıyorum. Bana senı seviyorum dıyor, beklıycem senı olene dek dıyor Bende senı seviyorum dıyorum senı sana emanet edıyorum Beklıycem dıyor gene beklıycem Acemı bırlığıne gıtt m, üç ay bılıyorsunuz.Gene Istanbul'dayım üç ay sonra. Telefonda konuşuyoruz, acayıp tavır koyuyor. Neyse zar zor bır randevu kapıyorum. Telefonu kapatıyor yek kalem sarıyorum düşünüyorum düşünüyorum bir türlü ışin içinden çıkamıyorum, çok duygusalım bunu bıldığı için acı çektiriyor bilerek, kasıtlı olarak yapıyor bunu bana, biliyorum.

Her zamanki bilardo salonunda buluşuyoruz gene beni bekletıyor onbeş dakika taktı. Geldı, ayrılalım dıyor neden dıyorum, senı sevmiyorum diyor, başkası mı var dıyorum, yok dıyor gözyaşlarımı özgür bırakıyorum. Onu son defa o otobüs durağına bırakıyorum. Acelesi var sankı tabakhaneye gıdcekmış gıbı. İyi akşamlar dıyor gıdiyor, pıç gibi kaldım, gözyaşlarım hala akıyor. Hava çok güzel, tam belıne sarılıp geziceğım derken insafsız kız beni babasızmışım gıbi bırakıp gitti. Tek başımayım, askerim kendimı bok gibi hissediyorum. Cigaralık alıcak para da yok Çocukların yanına gıdıyorum, oturup tak lıyorum. O gun öyle bıttı. Askerlığım bitti şımdı şu an 22 yaşımdayım. Uyuşturucu kullanmıyorum. Onu aramıyorum o da beni aramıyor. Sıradan bır vatandaşım şu an biliyor musunuz. Gırış ve gelişım bölümü bok gıbi oldu ama sonuç daha daha bok olucak. Devrim yürüyüşünde görüşürüz. Leman'ı çok seviyorum.

CEMOCAN

Merhaba Leman'cılar

Şu andaki en büyük isteğım bu mektubun sonunda size daha önce yazıp da yayımlamadığınız dört mektubum gıbi olmamasıdır.

Neyse hemen konuma geçiyorum. Bu yaz İnebolu'ya gıttım. Plajda güneşlenirken, birden çocuk bağırışmaları ve sevinç çığlıkları her bır yanımı sardı. Nooooluyoruz dıyip gözümü açtığımda 50 tane çocuk bana doğru koşuyordu. Sonradan öğrendığıme göre o koşan çocuklar Kastamonu Çocuk Yurdu'nun küçük sahıpleriydı. Çoğuyla tanıştım. Daha önce Sinop'a gitmişler, 15 günlüğüne de İnebolu'ya gelmişler. Tatıldelermış. Ve inanın sizden bizden çok daha fazla hayatı tanımışlar. 50 çocuk, kiminin babası sarhoş, kımının ölmüş, kiminin evleri yanmış. Kimsının annes, babası hasta, acı ve huzun heps nı bır şekılde sarmış, kimisi sağır, konuşamıyor, kiminde yanık izleri, dokük saçlar, en büyüğü 12 yaşında ama hepsinde ortak olan bırşey yaşama sevinci. Onların müdürlerıyle, bakıcılarıyla tanıştım. İnanın görevlıler görevlerini fazlasıyla yapıyorlar. 3 ayda çalışarak (büyük bir özveriyle) yuvaya bır fotokopi makınası almışlar, şimdı planları bılgısayar almakm.ş Oradakı buyukler(!) benden seslerın, bır şekılde duyurmamı ve yapmak ıstedıklerını anlatmamı ıstedıler Ben de ınanın duyacaklar dıye büyuk bır söz verdım. Bana bu sözü verdıren şey de senın duyarlılığına duyduğum güven oldu Leman. Ve sizden ıstedığım becerebılıyorsak ufak bır kampanya. Sırf K.Ç.Y. için değıl hepsi içın (Ne kadar zor olsada) okumadığınız 0-12 yaş arasına hitap edecek kıtaplarınızı, bulursanız sağlam giysı ve oyuncaklarınızı. Sıkıştırabılırseniz de ufak para yardımlarınızı... Çünkü o çocuklar bızım hergün içerken ya da kahve köşelerınde sürterken, duvar dıplerınde gıtar çalarken 3-5 defa kurtardığımız ülkenın ılerideki sahıpleri (12 yaşında) Boyuk Ali, Tombık (sadıst) ve bana Keçi abi dıyen adını unuttuğum 44 tanesıne ve onlar için çalışan görevlilere kucak dolusu sevgıler. Bır de Leman'ın kötüye gıttığını düşünenler ve habire eleştıri yollayanlar. Babo, sızde almayın, olsun bıtsın. Bız seviyoruz. Rockerlardan da uzak durun. Bu da ıki.. Şımdıden herşeye teşekkürler.

Not: (Kastamonu Çocuk Yuvası adıyla postaya vereceğınız herşey oraya ulaşacaktır)

Ankara'dan Orkun (Keçi abi)

Laz Uşağına Sevgilerle,

Sevgılı Nihat Genç gibi ben de bır Karadenizlıyim ve yazıma onu selamlamakla başlamamın bırıncı sebebı bu, dığerıyse yazılarını gerçekten severek okuyor olmam.

Ben karıkatüre Gırgır sayesinde ısındım, daha sonra da Limon ve Leman sayesınde bu ilgi bağımlılığa dönüştü. Eğer biraz mızahtan ve karikatürden anlıyorsam bu sızlerın sayesinde oldu. Köşe yazılarınızla da hayata bakışımda çeşitlılık kazanmama sebep oldunuz, bu yüzden hepınize teşekkür edıyorum.

Şu an üniversıte öğrencisiyim. Fakültem küçük bır ılımızde olduğu için ne Ankara'daki ne de İstanbul'daki gıbi kavgalarımız oluyor. Ama müthış derecede bır düşmanlık var öğrencıler arasında. Taraflar: Kom. ya da PKK'lılar, Ülkücüler, MGV'lıler, BBP'lıler. Buna bır türlü akıl erdıremıyorum. Sevindırici tarafı, bır iki sert bakış ve ayrı ayrı oturmak dışında bır olayın olmaması.

Benım görüşüme gelınce, ben de MHP çızgısıne yakın bır mıllıyetç y m Ama her kokenden, mezhepten, fıkırden bır suru arkadaşım var. Ankara'da oturuyorum ve arkadaşlarım tam bır mozaık dıyebılırım. Sevdığım kız ise Kürt kokenlı ve bundan gurur duyuyorum. Arkadaşlarımın fıkırlerine saygı duyuyorum ve bir çoğu da can dostum.

Bılıyorum kı okuldakı öğrencilerin çoğu memleketlerınde benim gıbi bır çevreye sahıpler. Madem boyle, bu okuldakı kamp aşma neden? Herkes neden maske takıyor? Arkadaş oıamaz m y'z? B r çoğumuz orada gurbettey z. bu bız yak nlaştırıcı sebep olacağına tutturmuşuz; sağ-sol, PKK'lı-Ülkücü, Alevi-Sünni kavgası gıdıyoruz. Amaç fıkir tartışması olsa neyse, siyasi partılerın şemsıyesı altındaki gençlık örgütlerının maşası olmuşuz farkında değılız. Çoğumuz ılerde ailemizin geçimini sırtlayacağız, okulda karıştığımız bir kavganın ılerde sıcılimızde ya da sabıkamızda kalacağının hiç mı farkında değılız. Bız okumaya mı gıdıyoruz yoksa cenk etmeye mı?

Soranm sizlere bu memlekette hangı mılletvekili bıze hizmet içın orada, hangisı ıdealist? Toplasan ellı tane etmezler. Kaç tanesi bizi temsıl edecek seviyede? Okuma yazmayı bıle bılmeyen adam bu memleket ıçın ne yapabılır kı? Çoğunun derdı cebını doldurmak. Mebus olmak için bölgendeki sözü geçen şahıslara dalkavukluk edeceksın, cebinden mılyarlar harcayacaksın sonra da bu memleket hesabına çalışacaksın öyle mi? Gülerım..

Ve bız çıkmışız ortaya sözde idealist olan bu adamlar için kamplaşıyoruz.

Darbeler sayesinde derin bir uykuya dalmış olan insanlarımdan utanıyorum. Ülkesi soyulurken, onların kalkıpta baba-anabacı dıye hâlâ polıtıkacıların peşinde koşmalarından utanıyorum.

22 yaşındayım ve ülkemi çok sevıyorum. Her karışını, doğudan batıya, kuzeyden güneye Kardeşçe yaşayacak bır ülke istıyorum. Çok mu?

CUMHUR / Ankara

Feed Back

Sen, dost Benı tanım yorsun. (Ama tanıdığını söylemekten de kaçınmazsın, umarım) Hiç görmedın (Görüntüm beklediğin gıbi olmayabılır.. Ama yine de benı kendıne yakın hisset). Yazını okuduumda sevındım Acaba Türkiye'de bana bu kadar benzeyen bırını bulabılır mıydım? Umarım yazım yayınlanır da telefonumu verebılırım. (272 65 53) Şu anda taat ldeyım ded ğın zaman ben de taatıldeyım ve haberleşme ımkanlarım kıs.t.ıydı (Bu kadar da benzeşılmez kı!) Leman'ı aradım, adres nı alamadım. Yuzde altmış olayı da paylaştıımız bi nokta (tesaadufe bak yaa...)

Sevgılı yolcu dostum ve bız gibi duşünen herkes arayıp bulabılırsınız.

Not: Haberciye selamlar. N Çaltı; arayıp bılgi verırsen sevinirım...

Anormal

....

Tatılımızın üçüncü veya dördüncü gecesiydi. Yemeğimız bitmış, her zamanki sofra sonu geyiklerini çeviriyorduk. Konu döndü dolaştı bır hafta önce yaptırdığım geçıcı dövmeden ve bulunduğumuz motelde kalan yaşlı bir ıngılizin iki kolunu da kaplayan sahici dövmelerden açıldı ve babamla ikimız kendımizi sonuçsuz bir tartışmanın içinde bulduk. Babam dövmenın ınsan ımgesine kattığı cıddıyetsizlıkten, toplumun bu konudaki değer yargılarından, bu işın Kürtler, Afrıkalılar gıbı bır kültür yansıması olduğundan ve bizim yaptırdığımız yeni nesil dövmelerın bunlarla bir alakası olmadığından bahsedıyor, bense onun her dedığıne karşı çıkıp bunun ısteğe bağlı birşey olduğunu ve kımsenin karışamayacağını y neleyıp duruyordum Tartışmamız motelın komisi Memo'nun boşalan tabaklarımızı almak içın masamıza yaklaşmasıyla kesildı. Memo -bızım kullandığımız kısaltmayla- on sekiz yaşında kısa boylu, esmer, kara saçlı, kara gözlü, ortada birleşen kalın kaşlarıyla Diyarbakırlı bir delıkanlıydı. Babam konu dağılsın dıye ona kaçıncı sınıftan terk olduğunu sordu. O, ilkokulu zor bıtırdiğini, beş kardeş olduklarını, babasının üç yaşında ölmesi üzerine okuyamayıp devamlı çalıştığını söyledi. Memo, yazları kaldığımız motelde asgari ücrete tabı olarak günde 14-16 saat çalışıp elıne geçen paranın büyük bır kısmını ailesine gönderıyor, kışları ıse onun deyimıyle ne iş olursa onu yapıyor. Ustüne üstluk dillerını bıle bılmedığı pek çok insanın -orada kalan turıstlerın- aptal şakalarına, kaprislerıne maruz kalıyor yüzünde yaşayamadığı onsekiz yaşının hüznü ve gözlerınde anadolu'nun saflığı var. O gece Memo, bızım ısrarcı sorularımız üzerıne yukarıda yazdığım şeyleri anlatırken kendimi şımarık bır burjuva kızı gibi hıssettım ki öyleydım Faz a gelen paralarımı harcamak ıç n dovme g bı abuk sabuk yollar arayan "ben"ın karşısında, kursağına iki lokma ekmek koyma kavgasına erkenden gırmış ve bu nedenle ailesinden km lerce uzakta olan Memo vardı. Bu yazının geri kalan yorumunu sıze bırakıyorum. Son söz olarak da aramızda daha nice Memo'ların varolduğunu hatırlatıyorum

Yucel/Ankara

301.SAYIDAKİ "15 YAŞINDA" VE ŞİMDİLİK SUSMAK ZORUNDA OLAN,

Mektubunu okuduktan sonrakı pazartesı gecesınden seslenıyorum sana. Senle aynı yaştayım ve bu mektubu yazmak için beklediğim işaret senden geldı. Bence güçlerimızı bırleştırmeliyız. Beraber daha kolay karşı koyabiliriz, rock dinledığımız için bizi bır anda vatan haini pıs komünıstler yapan ama Suadıye'de analarının am(erıka)larından fırlamış kaykaya özentılere kucak açan (ve her şeyin en iyısını(!) bılen) ülkücü abilerımız.

15 yaşındayım ama bır onbeş sene daha yaşamış olsam yıne aynı şeylerı düşünürdüm herhalde. Gerçi henüz cıgerlerım nikotinle bile tanışmadı ama günün birinde kolumda enjektörle Akmar'ın bır köşesinde bulunmayacağım ne malum? Malum değıl. Belki de günün bırınde haksız suçlamalara ve olaylara karşı direncimı kaybedıp ancak beynimi uyuşturarak yaşamaya dayanabileceğım.

Geçenlerde, buralarda, kendini punk ilan eden bırine ustundeki bütün çengellı iğneleri yutturmuşlar!

Küçüğün bu cümlesi olayı açıklamaya yetıyor bence. İş imaj değ l, duşunce şı, punk olmak ıçın çengellı ığne takmak yetmıyor. Ben, eğer o "punk"un ünıversıteye hazırlandığını görseydım (ki no future yaşayan bırının bunu yapmaması gerekir) o iğneleri ona yutturmayı tercıh etmektense uygun yerlerıne sokmayı tercıh ederdım.

Belki ben de o zıbidiler gıbi giyiniyorum ve fakat hıç değılse dığerlerınden farklı görüneyım diye. Ben farkımı hep sevmıştım zaten! Farkımızın sadece giyinişimiz ve müziğımız olduğunu sananlar gerçeği öğrendıklerındeyse artık çok geç olacak. Farklı beyınlerımizın saldırısına uğramış olacaklar.

Lütfen beni yalnız bırakma. Hayatı seviyorum. Yaşamak ıstıyorum ve bunun için yardımına ıhtiyacım var.

Aslında belki de bu kadar umutsuzluğa kapılmamalıyız. Mılliyetçi geçınen gençlik bile üstüne amerika bayraklı kazaklar gıyebilecek kadar açık görüşlu olduğuna göre belkı de dünya değışebılır ne dersin?

Sen yine de bana mektup yaz.

Bır de tavsiyem olacak. Dınlemıyorsan Mor ve Ötesi dınle ama dınlıyormuşsun gibi geldı.

Not: Ne zaman sokağa çıksam bi sokak kedisi görsem de Küçük İskender'i hatırlasam derım (Lağım fares nın rıcası.)

DUYGU
Alemdağ Cad. reşatbey Sok.
İlkkent-Çamlık Sitesi A/8 81180
Kısıklı-Üsküdar/İstanbul

duyuru..duyuru..duyuru..

Senin şarkın senin sözün,
senin felsefen için
"Müzik Atölyesi Korosu" çalışmaları başlıyor

Yüreğinizdeki sesi kısmayın ve katılın...

Akın OK
(Muzık Darışmanı)

Kayıtlar için iletişim:
Bulunmaz K M
0212 251 60 90
Müzık atolyesi :
0212 245 02 21

Sayı: 304... 6 Eylül 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerleri: YASIN ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmı ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Günerı İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMIROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metın ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● C an YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHIN ● Bayram USLU ● **Bılgisayar Tasarımı:** Mrl YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satışı:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHIN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtımı:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedelı - 100 $ · 6 aylık Abone bedelı - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedelı - 125 $ 6 Aylık Abone bedelı - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedelı - 100 DM - 6 aylık Abone bedelı - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedelı 110 DM 6 aylık Abone bedeli 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedelı 3 500 000 TL 6 aylık Abone bedelı - 1 750 000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002461 - 2 ● TL hesabı 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsı Yapı Kredı Bankası, Parmakkapı Şubesıne aittir)

ALPER TUNGA ÖLDÜ MÜ?

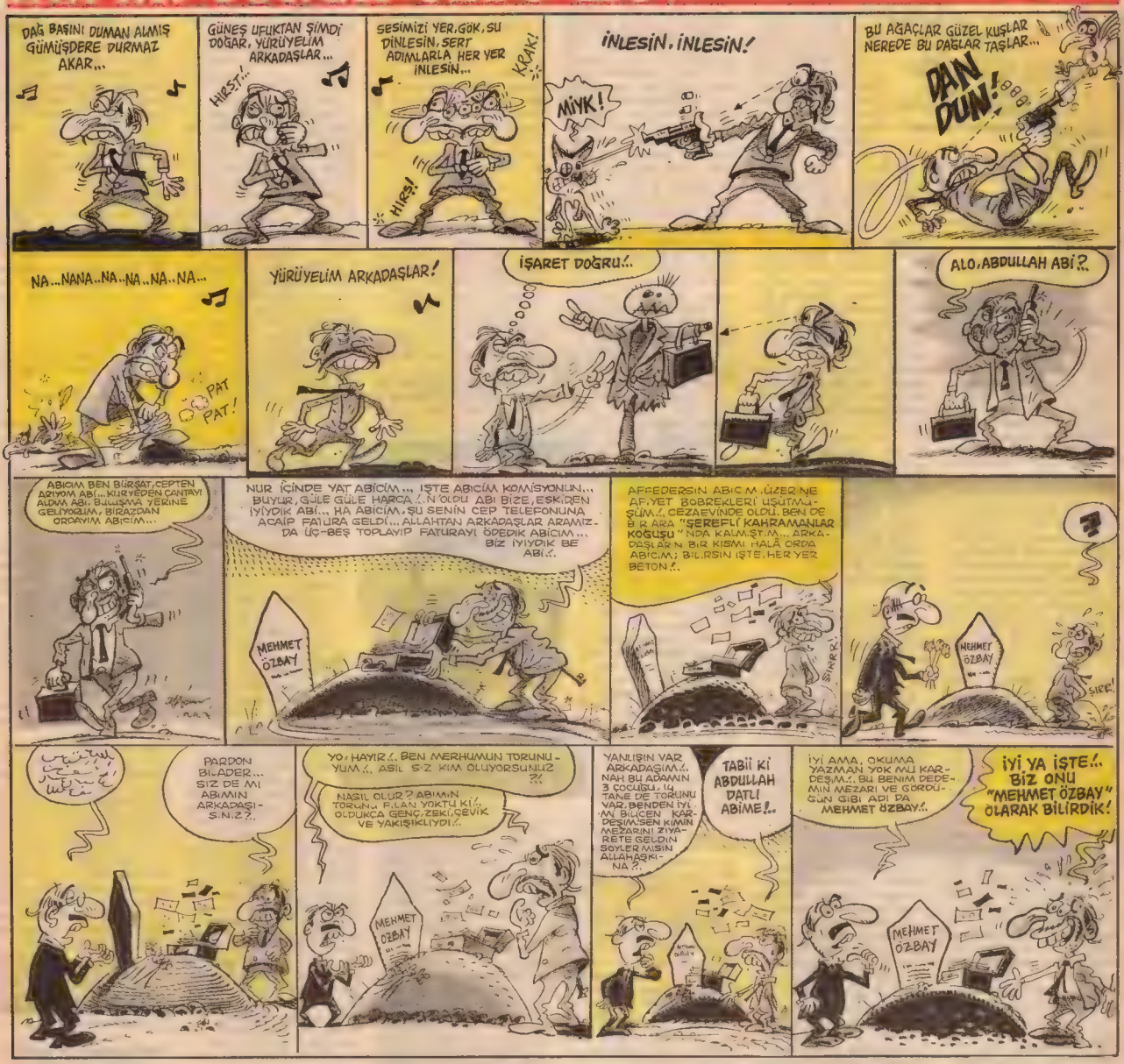

SAYIKLAMALAR

Deniz kabuğundan
Dünyanın en güzel
kadını çıplak Venüs
İşlemeli kıyılarda
Öpücükler unutulmuş ege
Mitolojik aşkların trajik sonuçları
Hayat bulmamış öpüşler
Tanrıların üflediği yelkenler
Denizaltı atları
Atların uçurduğu tanrı arabaları
Çeyrek asır süren savaşlar
Yolculuklarda esir düşmüş kral odysseus
Tüylü savaşçı miğferleri
Bir yüzüğe konu olmuş
İnce parmaklarda gümüşî
Kolsuz kalmış durgun bakışlı heykeller
Kılıç sallamış kayıp bilek izleri
Günümüze yetişmeyen güzellik
Sürmeyen aşklar
Denizcilerin yanına aldığı sevgili özlemi
Nasırlı ellerin sarıldığı düğümlü halatlar
Asırlardan sonra
İnce parmaklara süs olmuş
Tarihin yorgun aşıkları,
Yüz çizimleri kabartılmış duvar dökümleri
Hayvan derilerine kuruyan mürekkep
Yazılı fermanlar,
Korsan haritaları
Kadınların aşklarını gizlediği
Yeryüzündeki ilk aşkta olduğu gibi
Adem ve Havva'nın birbirini araması
Havva'nın bunu inkar etmesi
Geçmişte ve şimdi olduğu gibi.

(Haftaya süpriz. ***Çağrışım Kardeşler!?)***

15 Eylül 1997 Cumartesi.. Sayı: 305.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

AÇ İNSANLARIN GÖZBEBEKLERİNİ BÜYÜTECEK ŞOK PAKET!

Yerlik adına yapılan tüm girişimleri, halkın sırtına yüklemeyi alışkanlık haline getiren Anasol-D hükümeti, yeni bir ekonomik şok paket hazırlığında. Enflasyonu düşüreceğiz masalıyla, hazırlanan ekonomik önlemler medyanın desteğiyle, aç insanların beyinlerine yavaş yavaş aşılanıyor. Yalan hep bildiğimiz şekliyle başlıyor. **"Paketin bedelini tüm kesimler üstlenecek..."** Yoksulluk sınırının 100 milyon TL'ye ulaştığı ülkemizde, **asgari ücret 23 milyon TL'ye çıktı.** Aç insanların gözbebeklerini büyütecek şok pakette bakın neler var. "Emekli yaşı yükselecek. SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'un hazine üstündeki yükü kalkacak. Kamu açıkları yüzde 12'den, 6-7'lere düşecek. Çalışanların gelir kaybı yüzde 15'i geçmeyecek. Her kesim fedakarlık yapacak. KİT'lerin özelleştirilmesine hız verilecek. **Enflasyon bir yılda yüzde 20'lere inecek.**" Pakete, bir ek tedbir de bizden kamu bankalarının hortumlanmasına hız verilecek.

DÜDÜKLÜ TENCERE

Diana Diana
Çarli'nin bastonuna
Dayana tırmana,
Bi yattan bi yatağa
Bi yataktan bi yata
Yata yata
Halin mi kaldıydı yosma
Halka filân yardıma?
Paparazziler Papara
yiye dursun
Sen bre mahzun
Ve düdüklü tencere,
Diana Diana Diana
Sana da
Mukaddes kaynana da!.

CAN YÜCEL

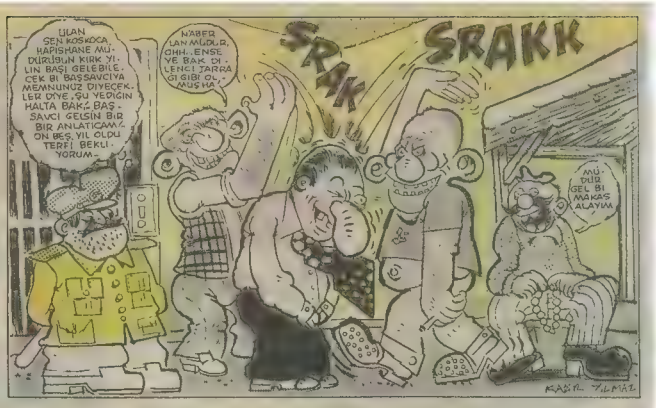

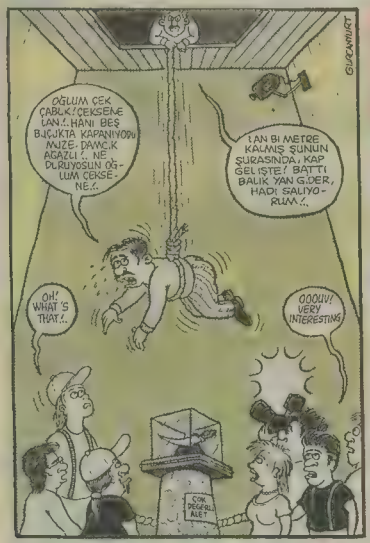

Kültür Bakanı Salim ve Sanat İçin Doğanlar

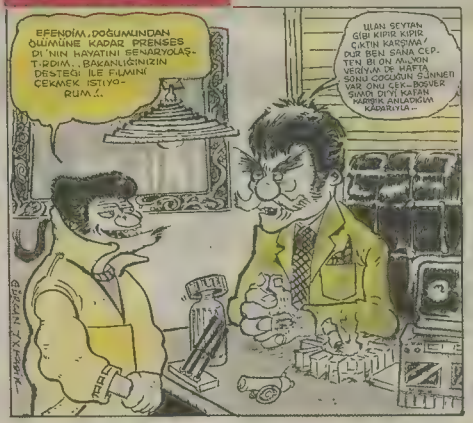

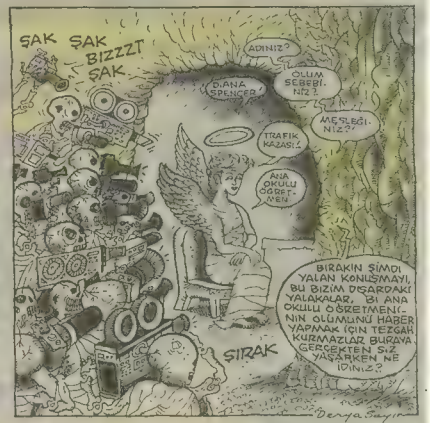

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

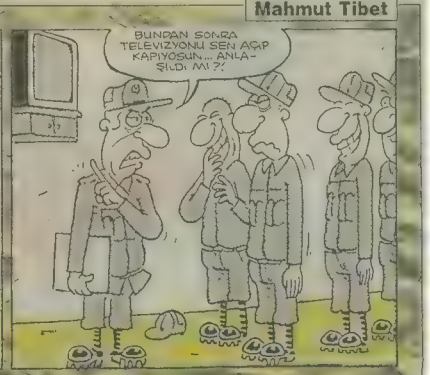

LeMan

Ekonomisini çözmüş, bütün sorunlarını halletmiş güzel ülkemizin 'MİTHAT SELECTION' isimli güzide bir mağazası halka açık bedava opera konserleri düzenliyor. Faydalanalım.

Halka daha ölmeden zorunlu ceset torbası uygulaması getiren ve bıtakım çıkar çevrelenne peşkeş çekmeyi amaçlayan icra-atından sonra, hükümet şimdi de fiatı 30-40 milyonu bulan zaman ayarlı elektrik sayacı uygulamasına geçeceğini duyurdu

ÇİLLER
-Susurluk pişkini- **EROL AKSOY**
-Dolar hayalperesti, TV'ci, bankacı.. **DENİZ GÖKÇE**
Sermayenin ekonomi yazarı **OLTAN SUNGURLU**
-İflah olmaz ikncı, Cezaevi hücresi... **YENİ EKONOMİK ŞOK PAKET**
- Bu seferki galiba "Altın vuruş"- **3.BOĞAZ KÖPRÜSÜ**
-Boğaz'ın şişmanı, yeşil düşmanı-

Mehmet ÇAĞÇAĞ
tripanazomi@superonline.com

beni dünya'ya kim itti ya

✖ her gittiğim mahalle'den, defter alırım.. her görüldüğüm yerde, defterim dürülür

✖ fatih'in istanbul'u fethettiği yaştaydım, dil'de sadeleşmeden çok öpüşmekten yanaydım

✖ bütün rapunzel'lerim, kel çıktı.. bütün pinokyo'larım, sunta kaplama.. pamuk prenses ve yedi cüceler kadrosuna, partizan cüceler yüzünden, alınamadım

✖ beni bir keresinde, nedense, cüneyt arkın sandılar, adam akıllı dövdüler.. kafam doğuştan iyi olsaydı, korkmazdım ki hiç hayattan

✖ bu bazuka hayata karşı -sittin senedir- tek tabanca takılırken, anladım sonunda: en büyük asker, kurşun asker

✖ ömrümün esas kızı'na, "-seni bestelemek istiyorum" dedim.. o da bana dedi ki: "atma recep, ateizm kardeşiyiz"

✖ kulaktan kulağa oynuyorduk, van gogh mızıkçılık yaptı

✖ amcam, hem fe alıyordu, hem de cu.. metro yoktu ki punk'çı olalım

✖ yanlış bir macera'da kılıç sallarken, aptal karga 'gak' dedi, tilki'yi avcı vurdu

✖ oturma odası'nda bekledim durdum, ayakta kalmış ömrümün yarısını

✖ orman'a tarzan ile birlikte düştük.. ama bana arslanlar, erzincanlıyım diye herhalde, hiç yüz vermedi

✖ atatürk de görsün diye, sevgilimle hep taksim anıtı'nın orada buluşurduk

✖ şimdi ise düşüyoruz, çoktan toz toprak olmuş o newton'un başına

Kemal Kenan ve Ömer Pınar'a teşekkürler...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Bi[illegible]daş anlattı. Memleketlerinde[illegible]i gelmiş iki Romen işçiyi, da[illegible] bir şey öğrenmelerine fırsat [illegible]madan hemen işe almışlar. [illegible]nbeş katlı bir binanın en üst [illegible] on beş gün boyunca, tonlar[illegible]rmeri taşıtmışlar. İş bitince de [illegible]lerin ellerine birer milyon verip [illegible]lamışlar. Bunu çok para sanan Romen işçiler sevine sevine yollarına gitmişler. Nedir bu yaa?.. Nerdeyim ben? Uranüs'te hayat var mı?..

Üniversite yıllarındayken bir sanat tarihi dersi için hocamız bizi Topkapı Sarayı'nın harem dairesine götürmüştü. Gezimizin ilerleyen dakikalarında kızlar ağasının odasına geldiğimizde kapının kilitli olduğunu gördük. Merak edip kapının aralığından odanın içine baktım ve dondum kaldım. Haremin en önemli mekanlarından biri olan kızlar ağasının odası, saray için yıllardan beri kesilen biletlerin koçanlarıyla ağzına kadar doluydu. Tabii ki koyacak başka yer bulamamışlardı. Belki şimdi o koçanlar oradan alınmıştır, fakat bu dumur benim zihnimde baki kalacaktır.

KOMİKAZE

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

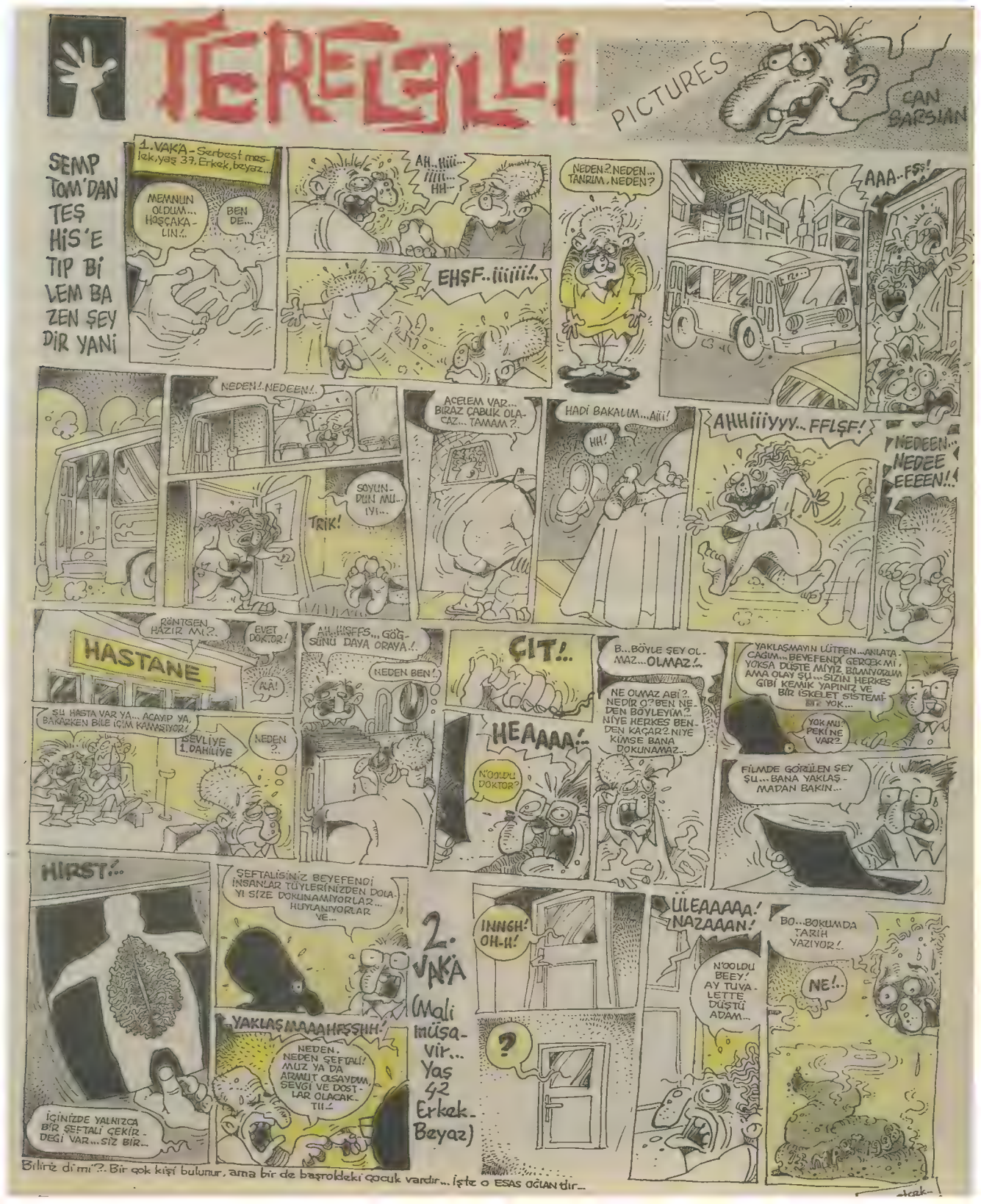
TERTELLİ
PICTURES
CAN BARSIAN
SEMP TOM'DAN TEŞ HİS'E TIP Bİ LEM BA ZEN ŞEY DİR YANİ
1. VAKA - Serbest meslek, yaş 37, Erkek, beyaz...
MEMNUN OLDUM... HOŞÇAKALIN..
BEN DE...
AH..İİİİ... İİİİİ... HH--
EHŞF..İİİİİİ!..
NEDEN? NEDEN... TANRIM, NEDEN?
AAA--FŞ!
NEDEN!.. NEDEEN!..
TRİK!
SOYUNDUN MU... İYİ...
ACELEM VAR... BİRAZ ÇABUK OLACAZ... TAMAM?..
HADİ BAKALIM... Aİİ!
HH!
AHHİİİYYY.. FFLŞF!
NEDEEN... NEDEE EEEEN!!
HASTANE
RÖNTGEN HAZIR MI?..
EVET DOKTOR!
AA!
AH..HSFFS... GÖĞSÜNÜ DAYA ORAYA..!
NEDEN BEN!..
ÇIT!..
HEAAAA!..
N'OOLDU DOKTOR?
SU HASTA VAR YA... ACAYIP YA, BAKARKEN BİLE İÇİM KARARIYOR!
SEVİLİYE 1. DAHİLİYE
NEDEN?..
B...BÖYLE ŞEY OLMAZ... OLMAZ!..
NE OLMAZ ABİ?.. NEDİR O? BEN NEDEN BÖYLEYİM? NİYE HERKES BENDEN KAÇAR? NİYE KİMSE BANA DOKUNAMAZ..
YAKLAŞMAYIN LÜTFEN... ANLATACAĞIM... BEYEFENDİ GERÇEK Mİ, YOKSA DÜŞTE MİYİZ BİLMİYORUM AMA OLAY ŞU... SİZİN HERKES GİBİ KEMİK YAPINIZ VE BİR İSKELET SİSTEMİ... BİR YOK...
YOK MU? PEKİ NE VAR?
FİLMDE GÖRÜLEN ŞEY ŞU... BANA YAKLAŞMADAN BAKIN...
HIRST!..
İÇİNİZDE YALNIZCA BİR ŞEFTALİ ÇEKİRDEĞİ VAR... SİZ BİR...
ŞEFTALİSİNİZ BEYEFENDİ İNSANLAR TÜYLERİNİZDEN DOLAYI SİZE DOKUNAMIYORLAR... HUYLANIYORLAR VE...
YAKLAŞMAAAHFŞŞHH!
NEDEN, NEDEN ŞEFTALİ! MUZ YA DA ARMUT OLSAYDIM, SEVGİ VE DOSTLAR OLACAK.. Tİİ..
2. VAKA (Mali müşavir... Yaş 42 Erkek- Beyaz)
İNNGH! OH-H!
?
ÜLEAAAAA! NAZAAAN!
N'OOLDU BEEY! AY TUVALETTE DÜŞTÜ ADAM..
BO...BOKUMDA TARİH YAZIYOR!..
NE!..
Birinz di'mi?.. Bir çok kişi bulunur, ama bir de başroldeki çocuk vardır... İşte o ESAS oğlandır...

HAFTANIN FİLMİ

"VİZİTİR ZİYARETÇİSİ"

Megi ve **Pitır, Kılıvnınt** yakınlarında ufak bir kasabada yaşayan nefis bir çifttir.

Günlerden bir gün **Megi** ve **Pitır** evlerine dönerlerken bir **ufo**'nun hızla yere düştüğünü görürler ve çok tırsarlar,akabinde koşup ufo'nun yanına gelirler, içindeki uzaylıyı kurtarırlar, evlerine götürürler.

Yaratık üç beş gün baygın yattıktan sonra puslu bir öğleden sonra ayılır ve **Pitır** ve **Megi**'ye teşekkür eder.

Pitır Megi ve uzaylı yaratık arasında mükemmel bir iletişimve dostluk kurulur, günler günleri neşe içinde kovalar.

Haftalar sonra neşeli ortam bozulur yaratık ileri geri konuşmaya lavukluk yapmaya başlar. **Pitır** önceleri **"Onların adetleri böyle herhalde"** diye düşünüp sesini çıkartmaz fakat yaratık coştukça coşar iyice denyolaşır. Bir gün **Pitır** uzaylıyı kenara çeker ve **"Hoca aile ortamında küfürlü konuşma ayıp oluyo "** der, uzaylı **"Çok özür dilerim abi bi daha olmaz"** diye cevap verir.

Ertesi gün veranda da otururlarken uzaylı yaratık **Megi**'yi ellemeye başlar. Bu bardağı taşıran son damladır, **Pitır** çok sinirlenir yaratığa **"Hareketlerine dikkat et saylonlu maylonlu dinlemem kepçe kulaklarını kopartır o çemçük ağzını kırarım"** der. Yaratık **"Kime çemçük ağız diyon lan godoş"** diye **Pitır**'a saldırır aralarında kıyasıya bir kavga başlar, yaratık ışın tabancasını çeker **"Bi daha bana hareket yaparsan hareketin kıralını görürsün anandan emdiğin molekülü burnundan getiririm"** diye tehdit eder **Pitır** çok tırsar, özür diler, fakat içinden ana avrat küfreder.

Günlerden bir gün yaratık balkona masa kurdurur bi büyük cekdenyıls içer ve kafası iyi olur, silahını çı-

kartır, havaya sıkmaya başlar **Pitır "Abi komşular rahatsız olucak"** der. Yaratık **"Sana bir komşulara iki, işime karışma"** der. **Pitır "Ama abi.."** diyecek olur Yaratık **"Ne aması ulan eşşoğlu eşşek ne var.. Ne!. Nee!"** diye **Pitır**'ı tokatlar **Pitır**'ın canına tak eder ve Yaratığa girişir, yaratık ışın tabancasını ateşler ama ışınlar **Pitır**'a bi şey yapmaz **Pitır "Şimdi görürsün ebeninkini"** diye üzerine atlar ve yaratığı yakalar, kolunu büker,yartık **"Oy oy oy kolumu bırak "** diye haykırır **Pitır "Bi daha yapacakmısın lan ..hı yapacakmısın?"** diye sorar ve ekler **"Vizitirdır başımızın üstünde yeri vardır dedik yapmadığın denyoluk kalmadı inek! Galaksi malaksi dinlemem ümüğünü sıkarım senin"** diyerek yaratığı döver ve evden atar. Yaratık günümüz çağdaş toplumunda bi başına ve yapayanlız kalır.

Megi ve **Pitır** günlerce süren bu kabusun etkisinden kurtulmak için **Pitır**'ın halaoğlunun niyegaradaki yazlığına tatile giderler,bir akşam yemek yerlerken aralarında muhabbet ederler sanki yaratık her an geri dönebilirmiş ve filmin ikinci bölümü her an çekilebilirmiş gibi seyirciyi kıllandırmaya çalışırlar fakat seyircinin kıllanmadığını filmin ikincisi çekilirse hiç iş yapmıyacağını anlarlar ve filmi bitirirler.

SON

SONER GÜNDAY

KIŞKIRTMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Üvey Yazı

Bitmeyen, tükenmeyen geyiktir: **Mizahçılar sabahlar! Mizahçılar sabahlar!** Bunun sebebini tanıdıklar sorar, arkadaşlar sorar, söyleşilerde sorarlar. Ne bileyim ben? Sabahlar işte mizahçılar

Gırgır dergisi solaryum yanığı adamın eline düşmeden önce ve ben henüz bir ortaokul-lise öğrencisiyken, dergide okurdum. Bazen Gırgırcılar kendilerini ve çalışma biçimlerini anlatırdı "**Sabahlıyoruz**" diyorlardı, "**gece espriler çıkıyor, seçiyoruz, çiziyoruz, vs!**" O kadar merak ederdim ki.

Ondokuz yaşımda, kendimden hiç ummadığım bir atılganlıkla yazılarımı Gırgır'a götürdüm. Bazılarını seçip yayınladılar. Para bile ödediler. Akşam üstleri gidip bırakırdım yazılarımı. O kadar heyecanlanırdım ki, sesim soluğum çıkmazdı.

Çıktığımda hava iyice kararmış olurdu. Cağaloğlu'ndan Eminönü'ne başım döne döne inerdim. Aklım Gırgır'da kalırdı. Ne yapacaklar? Ne yazacaklar, ne çizecekler? Eşli pişiyi kimler kazanacak? Yazdıklarımdan hangileri girecek? Ya hiçbiri girmezse? Girer, girer. Otobüste aklıma yeni birşeyler gelirdi. Arayıp söylesem. Söyleyene kadar ölsem. Olmaz, haftaya artık. Camdan süzülen yağmura bakardım, ıslak asfalta bakardım. Mutluydum ulan! Bir de şu sabahlama işi...

Sonra sabahladım. Gırgır'da. İlk kez dergide sabahladım, üstelik ertesi gün baba sınav var, yiyim sınavını. Eve gidip yattığımda hava ışımıştı. Oyle sersemce memnundumki, uyuyamadım doğru dürüst, sınava yetiştim!

Sonra çok sabahladım. Birçok dergide sayısız kez, ya çalışmaktan ya gülmekten bayılana kadar, bıkana kadar.

Birdenbire değil, yavaş yavaş anladım ki, mizah böyle güzelleşiyordu. Bizim dergiler öncelikle karikatür dergileriydi, o eciş bücüş adamlara, hareket çizgilerine, yuvarlak konuşma balonlarına, o balonların içindeki kusursuz el yazılarına, cumlelerin sonlarındaki ünlemlere hayran olup başlamıştı bu işe pek çoğumuz, benim gibi yazarlar dahil

Mizah, kendisiyle uğraşmak için karikatür adamlar istiyordu. Öğleden sonra, akşamüstü, iyicene karanlıkta dergiye gelen paltolu, tebessümlü, merhabalı, koltuklarının altı kâğıt rulolu adamlar, zaman ilerledikçe, beyin buruştukça ruhsal olarak şekil değişiyorlar, en küçük bir belge göstermeden birtakım acaip sınırları geçiyorlar, insanlıklarından çok kararında çıkıyorlar ve karikatürleşiyorlardı. Sabah gözlerinin altı şişmiş, renkleri uçmuş, aynı rulolarla, aynı paltolarla dergiden çıktıklarında ne mizahçıydılar, ne birşey. Mükemmel birer karikatürdüler.

Karikatür olabilmek için sabahlıyoruz. O zaman inanılmaz gülebiliyor, inanılmaz güldürebiliyor ve hatta inanılmaz içlenebiliyoruz.Yorulmuyoruz, karikatür adamlar yorulmaz.

Boşlukta titrek hareket çizgileri bırakarak ve gayet ayarsız yürürken mizah bizi daha çok seviyor.

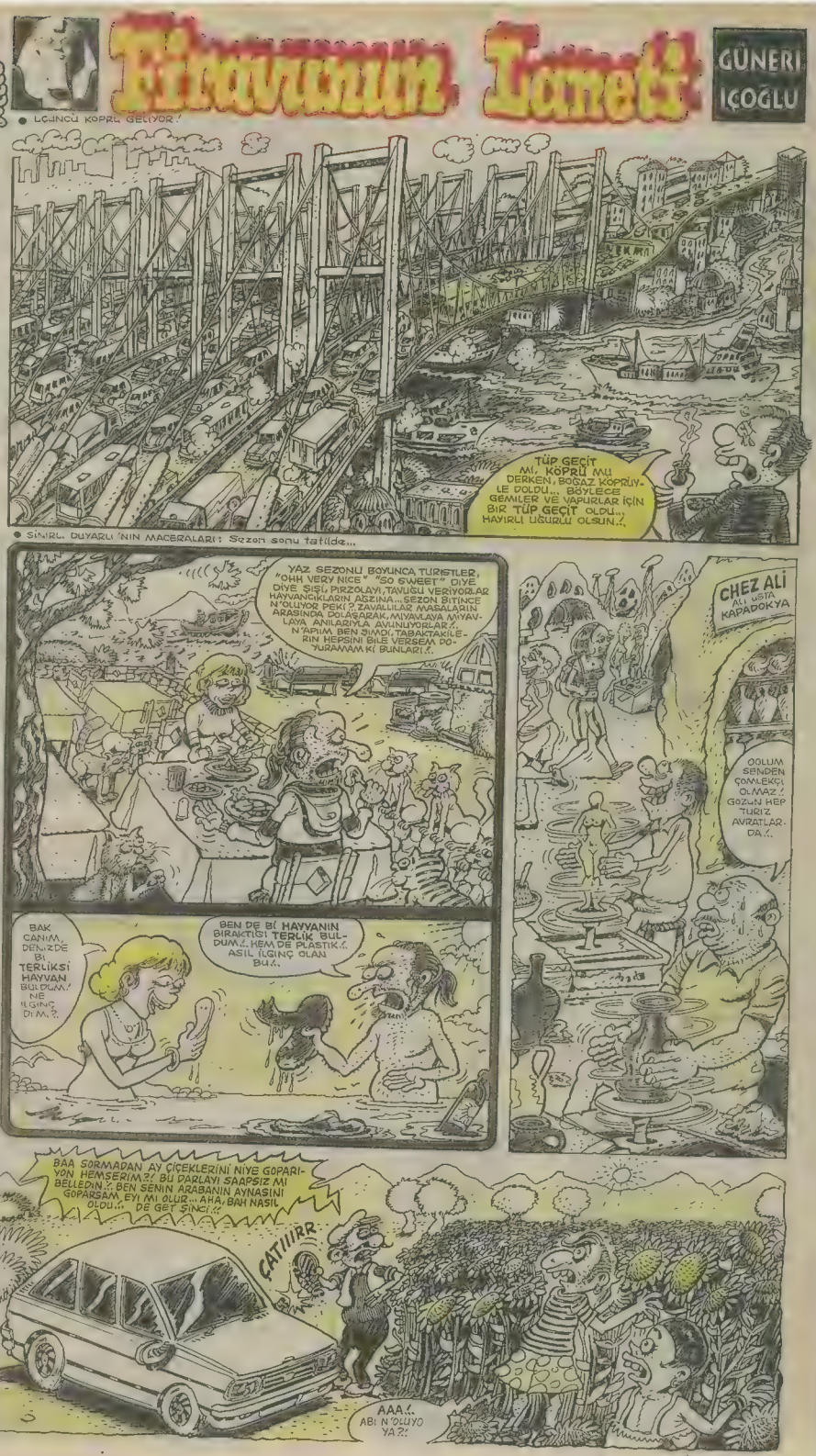

BAŞAK BÜLÜ

Feyhan Güver

Drama muhacırı büyük nirvana

LeMan 10

Zemanti MEDYA

Sonbahar-Kış sezonu kapışmaları...

Plazamedyalararası **sonbahar-kış sezonu kapışmaları** başladı...

Halkın şifreli özgürlüğünü savunan Erol Aksoy ile şifresiz özgürlüğü savunan Bilgin-Doğan grubunun futbol federasyonu seçimlerinde ısınan kavgaları sonunda kirli çamaşır dökmeye kadar uzandı...

Çıkması olası kavgalara karşı çekmecelerde beklетilen dosyalar, yavaş yavaş gün yüzüne çıkıyor...

Gerçekte kavga görünenden daha boyutlu daha karmaşık... **İttifaklar ise günübirlik...**

Akşam gazetesinde Erol Aksoy ile birlikte hareket eden Mehmet Karamehmet, son dedikodulara göre Aksoy'u **Akşam gazetesinden uzaklaştırmış.** Aynı Karamehmet, Akşam gazetesinin dağıtımı için Dinç Bilgin-Aydın Doğan ortak girişimi Bir-Yay'la anlaşma yollarını arıyormuş ya da bulmuş...

Yine aynı Mehmet Karamehmet, Dinç Bilgin ile ATV'deki hisseleri konusunda mahkemelik, dosyaları Yargıtay'da bekliyor. Bir iddiaya göre Karamehmet, **"eninde sonunda ATV'yi ele geçireceğim"** diyormuş...

Bir dönem Hürriyet ile de ortak olan Erol Aksoy, çıkar ters yüz olunca şimdi kaka çocuk oluverdi...

Gazete ve televizyonlar ana haberlerinde yeralan kavganın resmini çıkarmaya ve bilinenleri tekrarlamaya şimdilik gerek yok...

Ama siz siz olun, bu kavganın da birgün biteceğine ve eski düşmanların dost olacağını aklınızda bulundurun...

Hatırlarsanız, Dinç Bilgin ile Aydın Doğan'da bir dönem birbirlerine girmişler, yatlardan katlara varana kadar karşılıklı tüm kirli çamaşırlarını ortaya dökmüşlerdi...

Sonra hem dağıtım şirketinde ortak oldular hem de reklam şirketinde...

Şimdi size kısa bir hatırlatma yapalım; Erol Aksoy ile Aydın Doğan bir dönem Hürriyet'te dirsek temasında bulundular, şimdi düşman kardeş oldular... Aydın Doğan, Dinç Bilgin düşman kardeştiler şimdi sıkı dostlar... Dinç Bilgin- Mehmet Karamehmet sıkı dosttular, şimdi mahkemelik oldular...

Star TV'nin sahibi Cem Uzan ise alttan alta, yeni gazetelerin hazırlıklarını tamamlarken, Milliyet gazetesini almak için de girişimlerde bulunuyormuş... **Şimdilik tarafsız gibi davranıyor...** Ve Bilgin-Doğan grubuna yakın duruyor... Bilinmez ki belki bir bildiği ya da pazarlık yaptığı bir konu vardır... 1997'nin sonbaharı çok sıcak geçecek çok..

LEMAN ARŞİV KURT'U

Altın Kaplama bir yur

"Türk olmak kolay değil" deyiminin araklayıcı rü, hoca, kitle iletişimci, tv danışmanı Haluk Şahin dikal'deki köşesinde özel yaşam yasasına ilişkin incil

Yasanın hazırlanması sırasında dikkat edilecek n de altın kaplama bir yumurta yumurtladı; **"Aslında mensupları bu geniş anlamda özel yaşam ihlali değil, kurbanı durumundalar..."**

Düşünür Haluk Şahin, bu görüşünü destekleyecek sine...Gazetecilerin evleri-telefonları dinleniyormuş, f ye'de yüzbinlerce insanın telefonunun dinlendiğinde ziyor bu pek sevgili köşe yazarı... Hem de özel yaşa na da pek anlam veremedik desek yalan olmaz herh yeyim Haluk Şahin'in durum tespiti de bir hayli ilg bu yasa paparazzilere karşı hazırlanıyormuş gibi gözü bunun bir yanılgı olduğu gerçeğini ortaya çıkartarak

"Aslında dünyanın pek çok ülkesinde çıkarılarının içeriğini bilseler bu kadar sevinmezler asıl sınırlamak istediği medya değil, devlet ve l kü özel hayatlara yönelik asıl tehlike onlardar leme ve gözetleme teknolojileriyle bu tehlike daha büyüyor. İnsanlar günde 24 saat cam akv balıklar gibi sürekli gözaltında hissediyorlar k çek oldu: Büyük Birader izliyor her an izliyor...

Vayki ne vaaay! Herkes aptal, bir siz akıllısınız...

Düşünür hocamızın yazdıklarına bakın, yaptığı den kaynaklandığını düşünüyorum.. Kendisinin plazamedya binalarının önünden dahi geçmediğini

Tıpkı yazısında olduğu gibi, Büyük Birader plazaşan hemen herkesi izliyor... Elektronik kartlarla izliy rilen kameralarla izliyor ve hatta hatta, bu görüntü son verebiliyor...Bunların hepsi güvenlik nedeniyle

Haluk Şahin yazarı , onbir parmağında onbir hür biraderin gözlerini gözlerinde pek hissetmemişe be

Kendisine özel yaşam yasası çalışmaları için başa hatırlatma yapıyoruz; gizli kamera haberleriyle kaç ettiniz ya da intihar etmesine neden oldunuz...Ve aygıtları için kaç milyar tl'lik yatırım yaptınız...

Bir son söz de kadınlara, Radikal gazetesi Prer paparazzisi Mark Saunders'le Focus dergisince yapı lüm yayınladı, geçen günlerde. Focus dergisinin " raflarıyla da epey para kazandınız..." hatırlatması karşılık veriyor; **"Özellikle kadın editörler bunla itin ne olduğunu bile bilmem.."**

İşte son sözümüz, kendi cinsiyetini mesleki hırsla alan o kadın editörlere: dünyanın penisin ucund menin tam zamanı... Haydı şimdi tüm **buruşmuş**

BU ÜLKE EVLATLARI

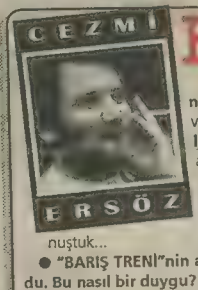

1 Eylül Dünya Barış Günü için annesi **Hale Anter,** ve eşi ressam **Şenol Yorozlu**'yla Diyarbakır'a gelen ama güvenlik kuvvetleri tarafından şehre sokulmayan **Musa Anter**'in kızı **Rahşan Anter**'le **Barış**'ı konuştuk...

● "BARIŞ TRENİ"nin adı babanın adını taşıyordu. Bu nasıl bir duygu?

Barış amacıyla yapılan bu girişimin adına **MUSA ANTER TRENİ** adı koyulması babamın uğruna canını verdiği bu mücadelenin ve evladı olarak bu zorlu yaşamın karşılığı olarak verilen en güzel ödül diye düşündüm. Müthiş duygulandım. Babamın ne denli insancıl Türk ve Kürt halklarının barış gönüllüsü olduğunu bir daha gösterdiği için çok sevindim, gurur duydum.

● Trenin geleceği duyulur duyulmaz adına PKK treni denildi, Türkiye'de. Bu tanımlama seni nasıl etkiledi?

Yurt dışında yaşadığım için Türkiye'de neler olup bittiğinden hiç haberim olmadı. Zaten geç haberim oldu. Buraya geldiğimde hayretler içerisinde kaldım. Çünkü bana verilen bilgilerde PKK adı yoktu. Bana gönderilen bilgi şöyleydi:

Der Appel Von Hannover E.V İ.G.

(Hannover Çağrısı Derneği)

Sivil İnsiyatif olarak ortaya çıkmıştır.

1996 yılının ilk başlarında insan hakları grupları, siyasi partiler ve din adamlarından müteşekkil 500 kadar ünlü kişi ve kurum temsilcisi **Appell Von Hannover 'Hannover'in Çağrısı'** insiyatifini kurdular.

Appell Von Hannover bölgede ve dünyada sorunların savaş yerine, barışçıl yöntemlerle ele alınarak çözülebileceğini savunur.

Türkiye AB'ye girmeye aday bir ülkedir. Türkiye'nin başta Kürt sorunu olmak üzere tüm sorunlarını barış ve demokrasi içinde çözebileceğini savunur ve barışa kardeşliğe, insan haklarına katkıda bulunmak için çaba gösterir.

Musa Anter Barış Treni, bu amaçla barışın demokrasinin halkların kardeşliğinin tesisine katkıda bulunmak için barışçıl bir çabadır.

Çağrı, Avrupa ülkelerine, Türkiye Cümhuriyeti'ne ve ilgililerdir.

● Sözü edilen trenin Diyarbakır'a ulaşacağına inanıyor muydun?

Bu trenin Diyarbakır'a gitmemesi için hiç bir neden yoktu. Bir şeyi çok isterseniz o olaya olumlu bakarsınız. Bu girişimi öğrendikten sonra yaşadığım ülke olan İsveç'te Kürt, Türk tüm arkadaşlarımdaki sevinci görmeliydiniz. Bu girişimin uzlaştırıcı yönüne yeni kurulan 55.nci hükümetin olumlu bakacağı yönünde umutlarımız vardı. 28 Ağustos 1997, perşembe günü uçakla annemle birlikte geldik. O günden bu gune kadar yaşadıklarımız, duyduklarımız insanlık adına çok utanç verici. Annem ve eşim Şenol Yorozlu ile Diyarbakır'dan il sınır dışına, yanı sınırdışı edilmemizi hazmedebilmem mümkün değil. Annemin sağlığı oldukça kötüydü buna rağmen geldi. Eşinin adını taşıyan bu anlamlı girişimin içinde olmayı çok arzu etti. Doğal olarak burada bu yaşayacaklarımız hiç aklımıza gelmiyordu. Diyarbakır hava alanında bir saate yakın bekle-

Leman KİTAPÇISI

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Leman KÜLTÜRDE

Leman, OKUZ, Lemanyak yazar-çizerlerin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman cilt leri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, OKUZ, GİT, dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde

Not1: Leman yayınlarından çıkan albümler indirimlidir.
Not2: Fanzin ve yeraltı dergileri çıkaran arkadaşlar, bunları satmak için Leman kitapçısıyla bağlantıya geçebilirler
Başvurular Leman telefonundan Aslan Özdemir'e veya kitapçıda görev yapan arkadaşa yapılacaktır

İÇİNİZDEKİ MÜZİSYENİ UYANDIRIN!

Sen, ama deneyimli eğitimci kadrosuyla Koda, müzik deneyevrensel dili öğrenebilmeniz için iyi bir adres.

İçinizden gelen müziğe siz de kulak verin

Klasik, Flamenko, Pop, Elektro, Bas Gitar ve Bateri, Piyano, Şan, Org, Flüt, Keman, Viyola, Viyolonsel, Bağlama, Ud, Tambur, Lavta Güzel Sanatlar liseleri ve Konservatuvar müzik bölümlerine giriş sınavlarına hazırlık kursları.

Solfej ve armoni eğitimi tüm dallar için uygulanmaktadır.

Başvuru için : (0212) 227 61 35'den Başak AKIN

Passenger Topluluğu;

çalışmalarını 1990'dan beri Viyana'da sürdürüyor. Çalışmaların odağı; tiyatro, dans ve performans sanatlarının kesiştiği, eridiği, birleştiği sınırları araştırıp, kültüre edip sahnelemek

Bu sene ilk defa İstanbullu dansçı, tiyatrocu ve amatörlerden oluşan bir grupla hazırladıkları "Karşılaşma" adlı gösterilerini 19, 20 ve 21 Eylül tarihlerinde Sultanahmet'deki Tarih Vakfı Darphane Müzesi'nde sunuyorlar.

Grubun kurucusu ve yönetmeni Mustafa Doğan 1959 Erzincan doğumlu; 1976'dan beri Avrupa'da yaşıyor. 1985'den bu yana da tiyatro ve dansla uğraşıyor. Butoh Dansının büyükleriyle çalıştı. Kazuo Ohno, Min Tanaka ve Ko Muroboshi bunlardan başlıcaları.

Walter Lott-Method (Aktör Stüdyo-N.York), Yoshi Oida (Peter Brook oyuncusu), Soto Hofman (performans sanatı) Daniel Lepkof (new dance), Randy Warshaw (contact emprovisation) metodlarıyla çalıştı.

Avusturya, Almanya, İtalya ve Rusya'da gösteriler sahneledi. Halen Viyana'da yaşamaktadır.

KARŞILAŞMA: Tarih: **19,20 ve 21 Eylül** Saat: **20:30** Yer: **Tarih Vakfı, Darphane Müzesi, Topkapı Sarayı dış bahçesi Aya İrini'nin yanı;** Sultanahmet İrtibat Tel. **513 50 82** (Darphane)

SEVMİYORI

...en sonra "bir hata olduğunu" -yani hatayı yaptıklarımızı- ifade ettikten sonra elimize uçak bileti... verildi ve biz geldiğimiz uçakla Diyarbakır'dan ...lduk". Bir de baktık ki biletlerimiz Ankara'ya ... bagajımız İstanbul'a kadar kesilmiş. Ankara'ya ...stanbul biletlerimiz yok. Yetkililerle konuştuğu... "İstanbul'a niçin dönüyorsunuz?" sorusuyla ...karşılaştım. Anlatıyorum: Diyarbakır'a Barış için ... Bizi sınır dışı ettiler. Geri döndük. Babamızın ...nı 4 yıl sonra ziyarete gidiyoruz dedik, barış için ...yorsunuz bunun için girelim bari dedim yine ...dılar sonra gelirsiniz diye de akıl verdiler. Bu ...İstanbul'a dönüyoruz işte dedik, yine de anlı... ...lar. O gün yani 31 Ağustos 1997, Pazar günü ...3 sularında evimizde olabildik. Annem yolculuk ...da iki kez burun kanaması geçirdi. Eğer burnu ...asaydı çok açık, beyin kanaması geçirecekti.

...arış konusundaki aydınlarımızın tepkisizliğini nasıl değerlendiriyorsun?

...ile düşünün babası halkların eşitliği, insanların ...a yaşamasını istediği için 74 yaşında Diyarbakır'...ak ortasında beynine kurşun sıkılarak öldürülü...de adına "faili meçhul" deniliyor. 5 yıl sonra Ba...ine adı konulduğu için ağabeyim **Anter Anter** ...yen nedenlerden ötürü Brüksel'den kalkan, ge...iş girişimcilerinin arasından ayrılıp havaalanın...ır dışı ediliyor (**Anter Anter**'in defalarca sordu...ğı de neden hala Türkiye'ye giremediğini bilmi... Kardeşim Dicle Anter otobüslerle Diyarbakır'a ...den olduğu için İstanbul'a donüşte gözaltına ...Ben, annem ve eşim ressam Şeriol Yorozlu Di...r'dan dondürülüyoruz. Bunlar sadece bir haftadan az bir zaman içinde Musa ANTER ailesi olarak yaşadıklarımız. Hayatımda, gururu ve utancı bir arada böylesine bir yoğunlukta yaşamadım. Yabancı basının sorularından bir kaçı: Sizin aydınlarınız nerede, sanatçılarınız nerede? Sevgili Cezmi, LEMAN dergisi bana bu fırsatı verdiği için soruyorum: Günümüz insanına ekmek, su kadar gerekli olan barışın ülkemize gelmesini istemiyor musunuz? Niye bizi ele güne karşı rezil ediyorsunuz? Yüzlerce insan dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen, yola çıkan ya da destek veren "Savaşlar bitsin" diyen onca aydını gerçekten terörist mi sayıyorsunuz? Boynu, bacağı kırılan, dövülen bu barış gönüllülerine karşı kendinizi hiç mi borçlu hissetmiyorsunuz?

● Bu ülkenin insanları, gerçekten evlatlarını sevmiyor mu?

Bu ülke öz evlatlarını gerçekten sevseydi bunlar bu gün yaşanır mıydı? Binlerce gencimiz karşı karşıya getirilip, öldürülüp, birbirlerine düşman edilir miydi? Ben bir anneyim. Bu topraklarda kan aksın istemiyorum. Kimisine üniforma giydırılıp kimisini militan olmaya mecbur bırakıp bu iş savaştan ceplerini dolduran, duyarsız ana ve babalara karşı evlatlarımızı korumak bir anne olarak başlıca görevimdir, diyorum.

● Sana göre barış yakın mı uzak mı? Nasıl görüyorsun?

Barış öyle geniş kapsamlı bir kavram ki ve ben barışla öyle iç içeyim ki. Barış burnumun dibinde beynimin içinde. Zaten tüm zorlukları ondan uzaklaştırmak için çekiyorum. Tüm serzenişimde sizlere bundandır. Barışı uzakta değil içimizde hissedersek sonuca ulaşabiliriz

Rahşan ANTER - İstanbul - 7 Eylül 1996 Pazar.

- Gözaltında Tecavüz **Meryem Erdal.** Çivi Yazıları Yay.
- Yılanın Devrimde Seni Düşündüm. **Saniye Mete Akkoyun.** Karaoyku
- Aşk Bize Küstü **Yılmaz Odabaşı.** Doruk Yay
- **Kafkasya Yazıları Dergisi** çıktı

KIYIK ISLAHEVİ

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

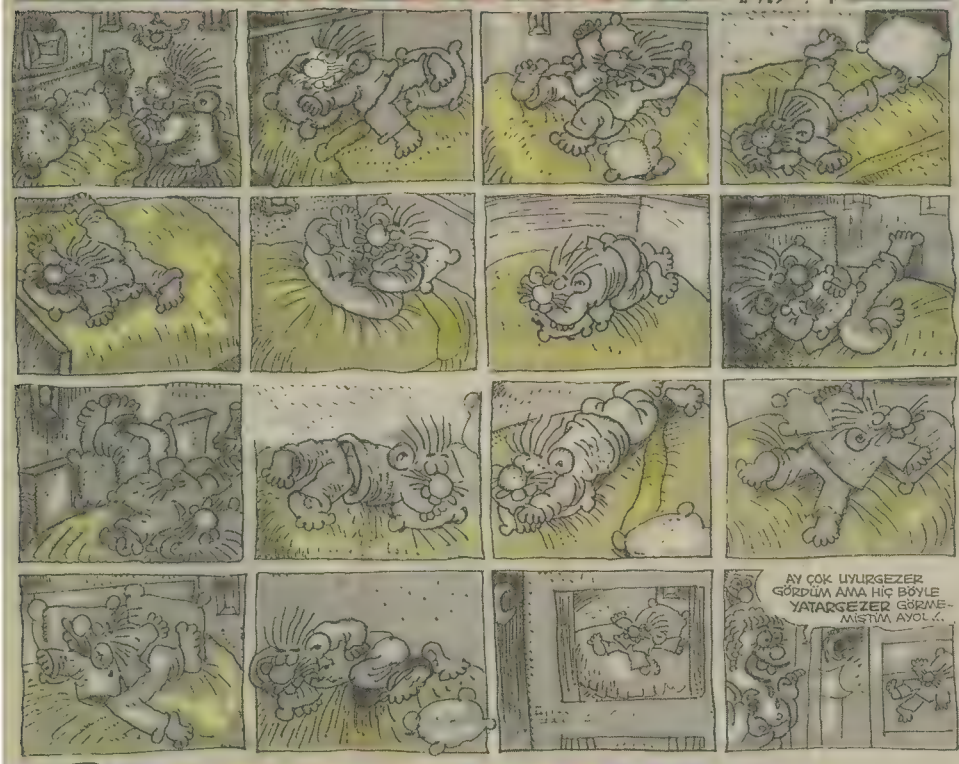

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Atomobil!

Türkler'in altında otomobil oluyor atomobil!

Çünkü ata biner gibi otomobile biniliyor.

Düşmanın üstüne at sürer gibi otomobil topuklanıyor.

Hal böyleyken şimdi kalkılmış, Bolu'daki kazada onlarca kişinin ölümüne neden olan şoför ehliyetsiz diye suçlanıyor.

Adam otobüs sürmüyor ki, atobüs sürüyor!

At süren de ehliyet aranmadığına göre, atobüs süren de niye ehliyet aranıyor!

Bir de bu şoför uykusuz olmakla suçlanıyor.

Ne çabuk unuttunuz Türk'ün özelliklerini; Türk üşümez, yorulmaz, acıkmaz, uyumaz!

Uyusa bile at üstünde uyur; ya da bu şoför gibi atobüs üstünde!

Sonuçta attan inen atobüse, atomobile biniyor!

Ve **'Tek rakibim Türk Hava Yolları'** diyerek oturuyor direksiyon başına.

Onun için bir gün şöyle bir haberle karşılaşırsak hiç şaşmayacağız:

Uçakla otomobil havada çarpıştı!

Hatta şöyle bir haberle de karşılaşabiliriz:

Uçan daire ile otobüs havada çarpıştı!

Ve hatta şöyle bir haberle de:

Havada zincirleme kaza; uçan daire, uçak, helikopter, otomobil, otobüs, kamyon çarpıştı!

Çarpışan arabaların uçanı bunlar!

Bunlar uçan tabutlar!

Tabut demişken soralım; hükümetimiz arabalarda tabut bulundurulmasını da zorunlu hale getirmeyi düşünüyor mu?

Ceset torbası bulundurulmasını zorunlu hale getirdiklerine göre, tabut, imam, vasiyet bulundurulması da zorunlu olsun!

Karayolları **kaza**yolları olmuş bir ülkeye de bu yakışır!

Ve kazalara çare olarak, bu ülke[illegible] yöneticilerine şu öneride bulunmak[illegible]:

"A[illegible]larınızı kaldırımda sürünü[illegible]nkü tüm kazalar yollarda oluyor!"

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

marlon@turk.net

GALİP TEKİN
SALİM... BAKSANA, N'APIYOR BU KÖYLÜ!..
HEEY!.. KÖYLÜ... DUR BAKALIM!..
SIZ... KIMSINIZ SIZ, NE İSTİYONUZ?..
ASIL SEN KIMSIN, O ELİNDEKİ NE?..
KONUŞSANA AMCA! BIZ BEYOĞLU ARAŞTIRMADANIZ...
BUNUN İÇİNDE HİÇ BİŞEY YOK... BOŞ BU, BOŞ...
SORDUK MU... VER BAKAYIM ŞUNU...
İÇİNDE EROIN MI VAR LAN YOKSA!.. VER!..
BELKİ DE TARIHI ESERDİR! BAK ŞIMDI AMCA FALAN DEMEM...
DIRAK!
TAMAM ALDIM... HAKKAT BOŞ BU TESTİ!..
AMA AĞZI DERI KAPLI VE MÜHÜRLÜ!..
YAPMA!
GÖZÜNÜN YAĞIN YIYIM AÇMA MUHURU!..
AÇTIM BİLE!
A......
EEEEEEEEEAAAAAA
ZELİHA!..
IKİSİ DE ŞOKA GIRMIŞ IT GIB. TITRIYOR...YAŞLI ADAMI DA KIRIK BIR TEST.NIN BAŞINDA "ÖLDUM BEN" DIYE AĞLARKEN BULDUK!..
GETİRİN BANA O KÖYLÜYÜ, NECİYMİŞ?..
BAK AMCA, DARLANDIRMA BENİ, SÖYLE NE VARDI O TESTİNİN İÇİNDE?!
HİÇ!
KONUŞ LAN, NE VARDI O TESTİNİN İÇİNDE...
..KIZIM VARDI!..

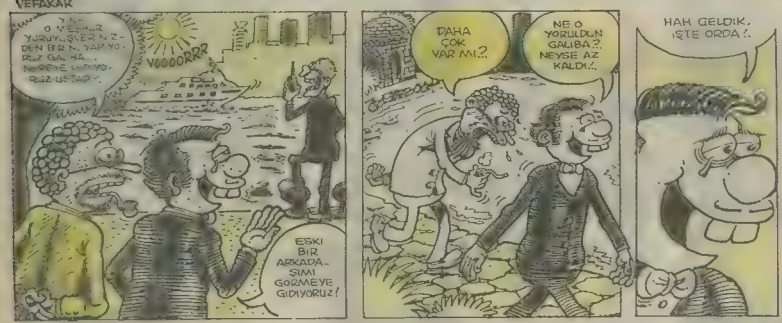

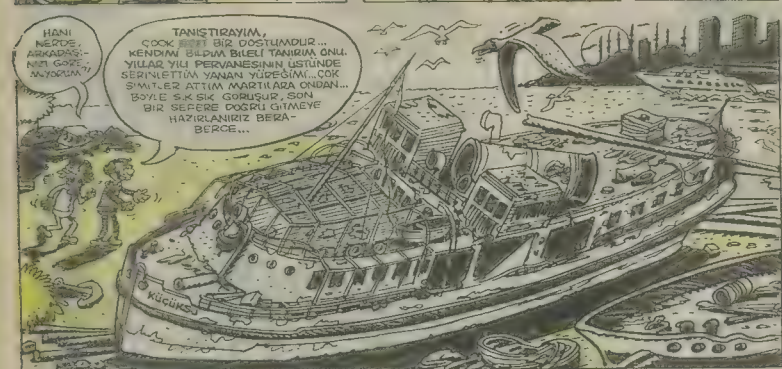

AYRINTILAR

metin efidan

Selâm... Buyrun arkadaşlar, hemen aşaa geçelim. Burda durmanın aalemi yok; burası tehlikeli. Biraz kendimi kaybedersem, hemen geliyo, çota..

SEVERİM:.. Bantdan, bi şeyi yapıştırmak için çok uzun bi parça kopardıımda, onu elımde tutarken, aaniden yamulduunda dönüp, kendıne deydıında, saçmasapan bı şekıl alırken, ben de düzeltmeye çalıştımda daa bok ettiimde, sınırımı onu sümük gıbi buruşturup yuvarlayarak çıkarmayı... Küçük çocukların cam bardaktan su içerken, dudaanın camdan görünmesini, ve çıkardıkları 'guuk', 'guuk' sesini.. KUBRA:. Teypte kaset sararken felan, fazla enerji ve zaman kaybetmemek için, stopa basmadan pleyledıimde, iki ayrı sesin aynı anda oluşturduu çort, ya da ne bilıyim, çtort sesini.. EVREN... Dondurma yerkene, onun bi tarafına takılıp kaldıimda, arka tarafın aktını hissedip, çevırıp son anda yalayıp, akmasını önledım aanı.... Oje sürdüümde kurumasını beklerkene, parmaamı bi yere çarptımda, ojemin bozulduunu annayıp, parmaamla onu düzeltme çabasını.. Bozuk olduundan ınık duran daktılo tuşunu duzeltmek ıçın, o tuşa aait olan demır çubuu ıteklemeyi.. Cacık yerken, aazıma gelen, ezilmemış, parça haalinde kalmış bi sarımsağı ısırıverdiim anda, dılımın birazcık yanmasını.

ESKİDEN Bİ GÜN:... Tiyatro çok güzel bi şey. Ben tiyatroda çalışırken, bi gün az kalsın sahneye çıkıyodum. Sahnenin arkasında, bi iki tane geçit, koridor falan vardır. Bu kulislere felan, biri de sahneye açılıyo. Ben, henuz sırası gelmeyen, kuliste bekleyen baş oyuncuya çay goturürken, yanlış koridora girdim, dalgındım. Az daha adımımı atıyodum sahneye; son anda fren yaptım. Işıkçılıkla falan da uğraşıyodum. Bi gun ışık odasında oturup oyunu kontrol ederken, canım sıkıldı, aldım elime. Dekorcu bi aabi vardı, aaniden geldı, tam çekerken, elımdeyken yakalandım. Pardon dedı, gıtti. Alaska, mısır falan da satardım ama, hiç bağırmazdım, "Alaskaa" diye. Goruyolar işte, alaska, istesinler. Bi gün yine otururken ışık odasında, canım sıkılmış, seyircilerin kafasına leblebi atmıştım. Bi tane attım ama. Bi gün de, oyun bittiyen ben de ışıı yakıp muzığı verip, ışık odasından inerken, o gıcık merdıvenden düştüm paldır kuldür. Seyirciler bana bakti, güldü. Leblebi atma seyırcıye duşersin merdıvenden. Evet, tıyatro nefis bi şey. Kurs gunleri, kursıyer kızlar sahnede çalışırken, ben de arkada bi yerde oturur, hayâl kurardım. Ama ses yok ben de, tıp de yok; imkânı yok. Bi gün, çocuk oyunu vardı, bi sürü çocuk doluştu içeri. Oyuna bakan da vardı, kenarlarda dolaşanda. Bağıran, çağıran. Kursıyer kızlar oynuyodu oyunu. Benım hasta olduğum bı kız vardı; Tavşan kılığındaydı. Bi tavşan olarak, çok nefis kalçaları vardı.

POTBURİ:... Çok güzel bi şey düşunuyodum, havaya girmiştim. Yanınız olduğum halde odada, havalı davranıyo, sigarayı artis gıbi içiyodum. Ulan, aaniden, çekerken bi nefes, fıst dedi kaydı sigara kuruyan dudaamdan, yaktı acıttı parmaamın ucu kor. Ateş de bi yerlere düştü; ulan! dedım, saçmasapan bi hareket yaptım, tepki. Bütün havam gıttı.. Masada cığer kızartması yerken, çatalı kotü bastırdım, bi cığer ustu, kalemın içine düştü. Bi kalemlığın dıbinde silgi felan aramıştım ama, ılk defa bi cigerle uğraştım.. Şöfor, paranın üstunü uzattı, "Bı milyon" dedi. Aldım, arkaya tuttum, "kımın bi milyon?" Herkes bana bakıyodu. Kimin yaa bu?.. Dalgınlık ne pis bi şey be. Ulan benim o bi milyon üstü. Alıyom, arkaya uzatıyom. Son anda hatırladım, "Benim bu yaa" diyip, biraz sırıttım. Allahtan, herkes öyle tuhaf bakarkene, bı adam bı espriyle bana yardımcı oldu, "İstersen bana ver" dedi. Böyle anlarda, sessizlıin bozulması iyidir.. Televolede, ırı göğüslu popçuya bır, maç dınneyen mankene bır, sonra tekrar I.G.P.'ya bır, tam üç posta.. Bitpazarında, küçük bı guguklu saat almaya nıyetlendım ama, guguk edecek olan kuşun telleri felan kopmuştu. Bitpazarında butun guguklu saatler bozuk... Tutsü aldım, bı tane Vivaldi aldım, elektrıklı supürge poşeti aldım.. Şahınle gıttım; boya yapıyodu; renklerden, rulo fırçalardan ve kadınlardan bahsettik... .

BİŞİ:... Önemli bişii yok, kendinize iyi bakın, hemen iyi günner diliyorum ben!.

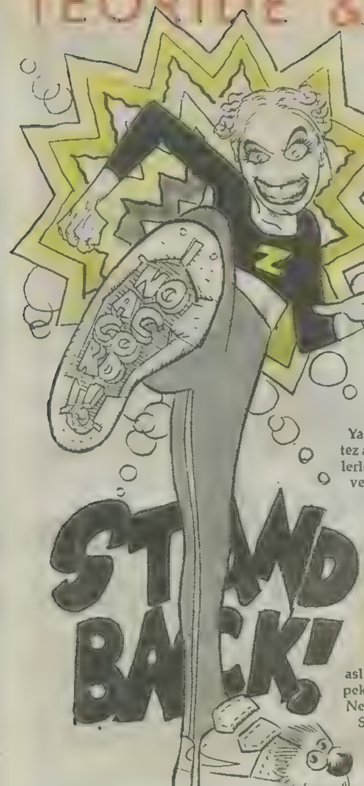

BENİM KADINLARIM...

SİMGE

Sinan Hıncal ve Kürşat Başar'a ithafen

GENERATION NEXT
(evlere şenlik kızımız var)

Yaşına bakıpta küçümsemeyin sakın onu.. kısa zamanda çok yol aldı.. Küreselleşen dünyanın hızı tez amanda yetişip, ergenliğinden fışkıran energy ve action fotonlarından damıttığı özel formüllerle eğlence hattının Taksim-Etiler-Ortaköy üçgeninde kendine sağlam bir yer edindi bile!.. ve ortalıkta bir nevi SPICE GIRLS elemanı edasıyla bızdık bızdık fink atsa da, onu kesinlikle ciddiye alınız!.. Netekim diyaloğa gayet serbest ve alaysı bir giriş, gecenizi ağzınızın payını verecek şahane bir hazır cevapla ya da daha da kızdırırsanız "I fuck you mother!" cümle kalıbıyla başlayıp, taşaklarınızda biten sportif bir tekmeyle son bulabilir.. Genelde sevimlidir

BORSACI PREZENTABL BİR BABA VE İÇ MİMAR BİR ANNENİN DEPOZİTOSUZ BİR İZDÜŞÜMÜ OLAN SİMGE, ADETA İSMİYLE MÜSEMMA..

aslında.. Cemiyet içinde, 7 yaşında şımarık bir çocuk gibi davranmayı pek sever... Kendi jenerasyonunun atılgan simgesi ve hatta "Generation Next"in gönüllü bayraktarı.. Klip estetiğindeki yaşam felsefesine sahip Simge'nin "Nev-i Şahsına Münhasır Life Style" kitabında aşk mevhumu sex kadar bile yer edinemiyor... Ona göre aşk hazmedilebilicek bişey diil.. Aşık olmak, düşük tansiyonlu, romantik zayıfların işi.. O sadece tutkularının ve hazlarının peşinden gidermiş.. (Wow! Gerçek bir hedonist bu be!)

YEAH! PARTY TIME!

Hazır, hazlardan yola çıkmışken sex konusundaki maceraperestliğine dokunmamak elde mi? Hele bir de, Ortaköy sahilinden şehvetin encoybıl kollarına balıklama atlama olayı var ki... Hemen konuya giriyorum... Efenim, ecnebî organizeli bir yatta sexy bir party verilecek. Camianın belli başlı elemanlarından güvenilir olanlarına davetiye yerine özel platin kartlar gönderiliyor... Nasıl olmuşsa bizim kız da edinmiş bunlardan.. Beyoğlu-İstiklâl caddesinin arka sokaklarından birinde, kırık dökük bir handa akşam sözleşip, geceden yata koşuyorlar.. Yeme-içme dahil tam pansiyon 2 gün boyunca "kukuyadil atma" dan "denize domuz atma"ya kadar envaî çeşit eğlenceye veriyorlar.. Sonunda müthiş kavglaar

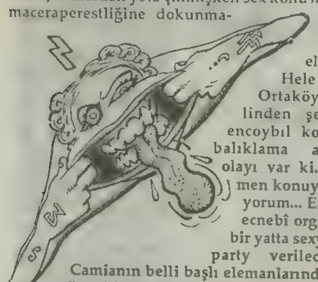

AH ULAN SİMGE! SENİ MARJİNAL, SENİ DİJİTAL KEVAŞE, HAYATIN O GÖZÜNÜ SEVDİĞİM, ARA SIRA PALP FİKŞIN FİLMİ LEZZETİ YOK MU! NASIL DA ŞEHVETLE LÜPLETİRSİN ONU!

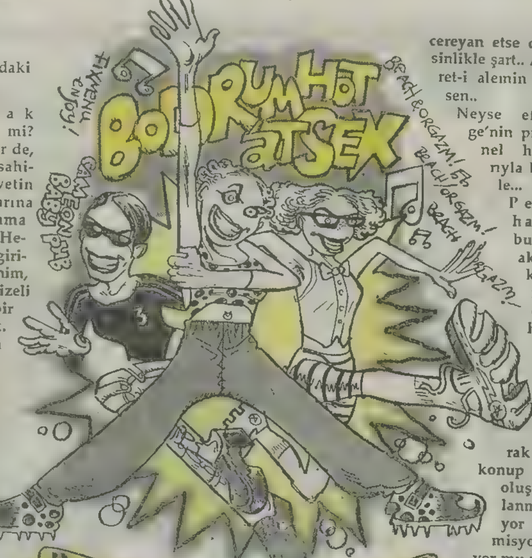

Sanal Simge ve mahdumları, Bodrum'a yaptıkları bir çıkarma esnasında...

cereyan etse de gizlilik kesinlikle şart.. Ama bir de ibret-i alemin diline düşersen..

Neyse efenim Simge'nin profili genel hatlarıyla böyle...

Peki hayatın bu hızlı ve akışkan ritmi, kızımızı yıpratmıyor mu aslında?...

Hayır bebeğim! Sexte stand Back (Geri çekilme) yöntemiyle oluşturduğu doğum kontrol sistemini birebir hayata uyguluyor herşeyi tanıdna bırakarak ve böylece her çiçeğe konup değişik tatlar alarak oluşturduğu sanal oyalanma ona yetiyor da artıyor bile.. Jenerasyonunun misyonu da bunu gerektirmiyor mu zaten. Tüket ve at! Simge! Seni gidi modern zamanların sibernetik oyuncağı seni!.

CLUP-7'DEN, DARPHANE'YE, MSÜ MASKELİ BALOSUNDAN, DOLAPDERE'DEKİ UN FABRİKASINA, ORADAN RED-LİON'A, BAZENDE EVLERE SERVİS AT KOŞTURAN EXTASY GECELERİNİN ANAL YOLLU SANAL PRENSESİ... BÜSELERİM GERDANINA VE ATININ TERKESİNE.. I MUCK YOU!..

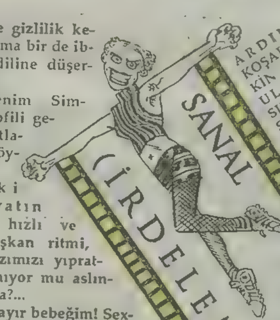

SANAL SİMGE
(İRDELEME)

ARDINDAN KOŞARSIN LAKİN NAFİLE ULAŞAMAZSIN! ÇÜNKÜ SANALDIR VE İLLALLAH DEDİRTMESİ MEŞHURDUR!..

TAKMA İSMİ: SİMC ya da Sindy - DOĞUŞ: 5 Ocak '78 BURCU: Kova BOYU: 1.57 - EĞİTİM: Konservatuar terk- İDEAL: LEGAL: Annesinin ajansında halkla ilişkiler müd. İLLEGAL: Müzik olayı! Özle... Tekinsel ... çıkış..

İLK PLATONİK SEMPATİĞİ ALSANA KAPAKAN'dan KABUS KERİM TUTKULARI:
Beach
Orgazm
Dream
Rakı
Unlimitisim
Mystry

Altı yedi sene evveldi. Birgun dergiden çıkmış, karşı tarafa geçmek üzere vapura binmiştim.. Çok sıcak ve güzel bir gündü.. Bindiğim vapur, Şirketi Hayriye'den kalma eski bir vupurdu (Artık tedavülden kaldırıldılar. Akıbetleri ne oldu bilmiyorum) Vapurun kıç tarafındaki geniş sahanlığa gidip oturdum.. Vapur pek dolu olmadığından daha da abartarak sırt üstü uzanıp martıları ve İstanbul'un güzelliklerini seyretmeye koyuldum.. Hareket ettik . Bir yandan sigaramı içip keyif yapıyor, bir yandan da üst kattan atılan simit parçalarını kapmaya çalışan martıları seyrediyordum. Martılar benim bulunduğum kısma doğru dalışa geçiyor, üst kattan bir tane simit parçası atılıyor,

martılar da bunu denize düşmeden yakalıyordu . Bu çevrim, biz yolu yarılayana kadar devam etti.. Hava güneşli olduğundan hafifçe gözlerimi kısmış, öyle bakıyordum.. Tam o sırada, ben gözlerimi kısmış martıları seyrederken, martıların arasından iri bir gölge geçti.. **"ulan o neydi?"** filan demeye kalmadı, içeriden panik halinde insanlar çıktı ve bana doğru gelmeye baş ladılar.. Ben, bir taraftan toparlanıp, bir taraftan da ne olduğunu anlamaya çalışırken, içlerinden birisi **"denize adam düştü!"** dedi.. Hakikaten de, kafamı çevirdiğimde, denizde bir adamın yüzdüğünü gördüm. Tabii bu esnada geyikçilerde devreye girmiş, **"ba ba ba bo nasıl da yüzüyor!.. Ayakkabılar onu dibe çeker!.. Kendini akıntıya bıraksa Kabataş'tan çıkar aslında!"** şeklindeki yorumlarına hemen başlamışlardı.. Adam İstanbul boğazının ortasında can havliyle harıl harıl yüzüyordu.. Onu gören balıkçı kayıkları da dümenlerini adama doğru kırdılar.. O sırada, Kaptan'a da haber gitmiş olacak ki, Kaptan vapuru durdurdu ve tekrar gerisin geriye gitmek üzere koca vapura manevra yaptırdı Bizden evvel adama yetişen balıkçı tekneleri, adamı denizden çekip almıştı. Kaptan koca vapuru balıkçı teknesine yanaştırdı. Adamı tekrar vapura aldılar.. Üzerine bir battaniye verdiler.. O esnada, bir alkış koptu İnsanlar, adamı ve Kaptanı alkışladılar . Fakat bu sevinç yumağı fazla uzun sürmedi, on-onbeş dakika sonra, yapılan rötardan ötürü işine gücüne geç kalan yolcular adama küfür etmeye başladılar.. Keyifle başlayan yolculuk, bir dumurla sona ermişti!

İlkokul 3. ya da 4. sınıfa gidiyordum. Güneşli bir pazar sabahıydı. Sabah kahvaltısını edip, bisikletime atladım ve mahalle içinde turlamaya başladım. Pazar günü olduğundan yollarda kimsecikler yoktu. Bisikletimle rahatça dolaşıyordum. Bisikletin freni de yoktu. Caddeden sokağa girmek üzere döndüm. Dönerken de sol ayağımı fren olarak kullanmak suretiyle bisiklete hafif bir eğim verdim. Fakat eğimi biraz fazla vermiş olacağım ki, sokağa girer girmez kaldırımın kenarında park etmiş arabalardan birine arkadan çarptım. Tabii ki bisiklet anında yamuldu. Ben o anda bisikleti bırakıp arabanın tamponunu incelemeye başladım. Araba, bir zamanların favori arabalarından bir mini Morris idi. O ufacık araba, benim bisikleti yamultmuştu. Tamponundaki birkaç çizikten ve plakasının hafifçe eğilmesinden başka bir hasar görünmüyordu. Plakayı düzeltmeye çalışıyor, bir yandan da çevreme bakınıyordum. Tam işimi bitiriyordum ki, **"yardım edeyim mi daltarak!"** şeklinde bir bağrış duydum. Kafamı kaldırdığımda apartmanın en üst katında balkonda oturan atletli ve pijamalı bir adam gördüm. Kolunu balkon demirine dayamış gayet sakin bir şekilde beni izliyordu. Elinde çayı vardı. Adamla gözgöze geldiğimde arabanın sahibi olduğunu anladım. Adamın gözlerinde **"ulan şimdi aşağı inip belanı siticem!"** cümlesi gayet net bir şekilde okunuyordu. O yamulan bisikletimle iki saniye içinde 60 km hızla oradan uzaklaştım. Ben kaçarken adamın karısı da balkona çıkmış ve adama **"sabah sabah ne küfür ediyorsun be?"** diye çıkışıyordu.

Dört-beş sene evveldi.. Otobüsle İstanbul'a dönecektim. Otobüsün saati geldi ve yerlerimizi aldık. Ben en arkadaki beşli sıranın ortasında oturuyordum. Otobüs yolculuğu yapanlar bilirler, bu beşli sıra, uzun bir otobüs yolculuğu için oturulabilecek en kötü yerdir. Ancak yer bulamamıştım ve İstanbul'a kadar burada idare etmem gerekiyordu. Neyse, otobüs hareket etti ve İstanbul'a doğru yol almaya başladık. Bu arada, benim çaprazımda arka kapı boşluğunda, kapıya yaslanmış bir şekilde ayakta duran bir adam nazarı dikkatimi celbetmişti. Karikatürcülüğün verdiği elektrikle adamı incelemeye başladım. Kafası üç numara traşlı bu adam, devamlı su içip muavinle birşeyler konuşuyordu.. Pek üzerinde durmadım ve volkmenimi açıp bir yandan müzik dinlemeye, bir yandan da etrafı gözlemeye başladım.. Bir ara, uyuklarken, birisi dürttü ve uyandım.. Karşımda muavin duruyordu.. **"abi ortalarda bir yer boşaldı, istersen oraya geç daha rahat edersin"** dedi.. Muavinin gösterdiği yere oturdum . Orta sıralarda, koridor tarafında bir yerdi.. Cam kenarında ise az evvel muavinle muhabbet eden adam horlaya horlaya uyuyordu.. Yerime oturdum ve volkmenimi açıp müzik dinlemeye devam ettim.. Bir taraftan müziğimi dinliyor, bir taraftan da ortalığı kesiyordum. Yan sırada iki tane genç kız oturuyordu. Göz göze geldik.. **Olası bir yolculuk geyiği açılır** umuduyla kızları göz ucuyla kesiyordum. Fakat kızlar, on onbeş dakikada bir aralarında birşeyler konuşup alaysı ve sinirli bir şekilde bizim sıraya bakıyorlar, sonra da kafalarını çeviriyorlardı. Ne konuştuklarını duyamadığımdan dolayı mevzuyu anlayamamıştım.. O sırada aklıma yanımda uyuyan adamın uyku esnasında sesli bir şekilde osurabileceği ihtimali geldi.. Volkmeni kapattım ve kulaklığı çıkarttım. Bir sigara yakıp yanımdaki adamı dinlemeye başladım.. Adam çok derin bir biçimde uyuyordu.. Arada bir de uykusunun arasında konuşuyordu.. **"Ulan herife bak nasıl uyuyor"** filan demeye kalmadı, Otobüs keskin bir viraja girdi ve adamın kafası benim omuzuma düştü . Rahatsız olmuştum.. İtmeye çalıştım, olmadı.. Az sonra Otobüs ters bir viraja girince adamı cama doğru ittim.. Bu sefer diğer tarafa doğru düştü ve kafası cama vurdu.. **"Tok"** diye bir ses çıktı.. Kızlar bizim tarafa baktılar.. Ben hiç birşey olmamış gibi sigaramı içmeye devam ediyordum.. Adam o kadar sert bir darbeye rağmen yine de uyanmamıştı.. Hatta horlaya horlaya uyumasının yanısıra, arada bir horlamaları kesiliyor ve **"Aaaahh!.. Iıhhh!.. Ooooff!"** şeklinde sesler de çıkartıyordu.. Komşu koltuklarda oturanlar kafalarını kaldırıp çevrelerine bakınıyor ve bu seslerin kimden geldiğini anlamaya çalışıyorlardı.. Ben ise **o sesler benden çıkmıyor** edasıyla ağır ağır sigaramı içiyordum.. Bir ara belki rahatsız olur da uyanır düşüncesiyle sigaramı adama doğru bile üfledim ancak bana mısın demedi. Bu arada, Otobüs de devamlı virajlara giriyor, adamın kafası devamlı omuzuma düşüyor, ben de bir fırsatını bulup itekliyordum.. Bu kısır döngü saatler boyu devam etti . Adamı dürtükledim uyanmadı, muavine baktım, o da arkada uyuyordu.. En sonunda Otobüs, sabaha doğru mola verdi.. Ben hemen aşağı indim.. Bir gram bile uyuyamamıştım.. Hadi uykusuzluğa alışıktım, onu boşver, ancak adamın durumu beni çok rahatsız etmişti.. Biraz hava aldım, birkaç sigara ve çay içtim kendime geldim.. Otobüsün kalkmasına yakın tekrar yerime oturdum.. Adam onca gürültüye ve ışığa rağmen hala uyuyordu . Tekrar inlemeye başladı.. Bu sefer taa ön sıralardan filan insanlar ayağa kalkıp bizim sıraya bakıyorlardı.. Adam iki büklüm olduğundan görünmüyordu.. Bense kabak gibi ortadaydım.. Bir an evvel İstanbul'a gitmek istiyordum Kepaze bir yolculuk yaptığım gibi, rezil de olmuştum.. İnsanlar **"N'oluyo yaa?"** filan deyip bizim tarafa bakarken, adam uykusunun arasında **"Marmaris'in vitesi başkadır!"** dedi ve o anda adamın ikinci şöför olduğunu anladım!.. İstanbul'a gelene kadar uyuyan bu adam, ben Otobüsten indiğim zaman hala uyuyordu.. Bir daha da hiç bir otobüs yolculuğunda öyle uyuyan adam görmedim.

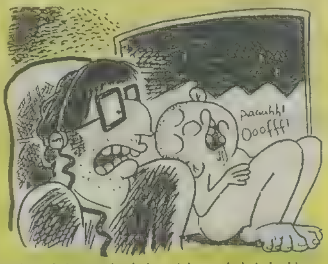

Sıkıştır. İyice sıkıştır. Şimdi aşşağı çek. Olmadı az çektin, daha çok çekmen lazım. Hah şimdi oldu. Artık şalteri açabilirsin, ben üç diyince aç. Biir, kii, üüç. (cozzzz!!) olmadıı, olmadıı, yaktın işte, bir yerde yanlışlık var ama nerde?. Rezistansı paralellemişmiydin? (.......?!!?.).. Susluğuna göre paralellememişsin. Herşeye baştan başlıycaz şimdi salak herif. Beyendin mi yaptığını. (.......?!!?) YAPTIĞINI BEYENMEDİ DİİMİ CEVAT AABİ? (evet!).

GÖKHAN DABAK

İpek Yolu

Nihat Genç

Son yüzyıldır ülke aydınlarının tümü "milli kimlik" sorununu çizemiyor! Türk devlet ideolowusini, Türk tarih ideolojisini ve milli eğitime ruhunu vermiş tüm anlatıları gözden geçirdiğimizde, aşağılık bir yalan yüzünden milli kimlik sorununun çözülemediğini görürüz.

Milli kimliğimizi oluşturan tarihsel anlatıların artık efsaneleşmiş kaynakları kısaca şunlardır: Dede korkut, Kutadgu Bilg, Divanı Lugatu Türk, Ahmet Yesevi, Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaşi Veli ve tükenmek bilmeyen cenkler, gaziler ve hepsinin gelip dayandığı köşe başı: Doğu:Batı çatışması.

Hangi okulda olursanız olun, Türkler'in kurduğu devletleri, Orta Asya'dan Ahmet Yesevi'nin işaretiyle Anadolu topraklarına akın eden dervişleri, bu toprakları müslümanlaştırıp yurt yapan, derviş-gazilerini ezberleyecek, bu devleti kuran derviş-gazi edebiyatı üzerine bir yığın yalan-yanlış efsane okuyacaksınız!

Yani, biz, bu toprakları kafirlerden temizlemeye, onları nizamı alem davası için müslümanlaştırmaya, yani, ilahi kelimetullah için gelmişiz.

Yalan! Fuad Köprülü'nün "Türk Edebiyatı'nda İlk Mutasavvıflar, Ömer Lütfi Barkan'ın "Kolonizatör Türk Dervişleri" kitapları, son yüzyıllık tarih anlatımızı özetliyor. Bizim bu topraklara "manevi yücelik" peşine koşup geldiğimizi anlatıyorlar!

Biz bu topraklara manevi kazançlar için gelmişiz! Tarihini bu kadar büyük bir yalana oturtanların millisi, kimliği, şerefi, insanlığı olur mu?

Yeryüzü tarihinin en büyük ticaret yolu İpek Yolu'nun maddi çekiciliği ve bu çekiciliğin tüm Asya kavimlerinin hayatını, kaderini değiştirmesinin üstünden atlıyoruz. Yüzbinlerce han ve kervansaray ve bu kervansaraylar etrafında gelişen şehirler, uygarlıklar, savaşlar, milli "aanlatılarımızda" ciddiye alınmıyor, bilindiği halde, milli eğitim müfredatlarında, ideolojik anlatımlarda üstünden atlanıyor!

Oysa, necip milletimizin ilk büyük tarihi kayıtları sayılan Orhun Abideleri'nden dahi, Türk boylarının bu kervanların peşinden gitmesinin onun yokolmasına yolaçacağı, bu yüzden Tük Milleti'nin Ötüken'de oturup, ancak, kervan, kafile göndermesi buyruluyor, kervanları peşinde gidenlerin "yurtsuz" kalacağı anlatılıyor.

Yine Orhun Abideleri'nde, Türkler'in ipekli kumaş ve hediyelere düşkünlüğü anlatılıp, Çinliler'in altınlı ipeklilerinin yüzüne bakılmaması, bu ipekliler yüzünden Türk Milleti'nin çözülüp, dağılacağı anlatılıyor.

Yani, bana sorarsanız Orhun Abideleri'nin ana fikri nedir, ben derim ki, ipek kervanlarının peşine takılan Türkler'i uyarmak, vatanlarını terketmemeleri için yazılmış, derim...

Batı ipeğin sırrını M.S. 550'de çözüyor, Göktürk Kitabeleri 7. asırda yazıldığını göre, ipek yolunun canlılığı tarih öncesine uzanıyor! Gerçekten İpek Yolu üzerinden Asya kavimleri, başta Kürt, İpekli dokumaları ve doğunun zenginliklerini bu topraklara getiriyor, ya da getiren kervanlara eşlik ediyor, bu kervanları koruyor, kolluyor, ticaretini yapıyor!..

İpek Yolu ticareti öyle canlı ve coşkuluydu ki, ipek ticaretinin merkezlerinden sayılan Bursa'da, 17. asıra kadar kimsenin aklına kozacılık yapıp, inek üretmek gelmiyor, çünkü ipek, fazlasıyla doğudan getiriliyor ve Selçuklu'nun, Osmanlı'nın bir kervansaraylar uygarlığı kurmasının sebebi de İpek Yolu'nun canlılığıdır.

Fahri Dülsar'ın 510 sayfalık Bursa'da İpekçilik kitabı, Osmanlık İmparatorluğu henüz kurulmadan, Bursa'ya gelip yerleşmiş Türkler'ni, Bizans topraklarında, Cenevizlilerle, Acemlerle mutlu bir hayat sürdüklerini de anlatır. Bursa'nın sosyal dokusunda, vergisini veren Venedikli, Acem, herkes ticaretini yapıyor, sonuna kadar yaşama hakkına sahip oluyordu.

Türkler'in İpek Yolu'nun tatlı karları, zenginlikleri, ya da kervan koruyuculukları yaptığını tüm tarihler anlatıyor, ancak, milli eğitim müfredatlarında, ya da ideolojik anlatılarda üstünden atlamıyor, peki ne anlatıyor, Yunus Emre, Hacı Bektaş Veli, zikr, dua, insanları sürekli barış, dostluk sevgiye çağıran binlerce evliya!

Biri çıkıp dese ki, ne gazisi, işte şu İpek Yolu'nun peşine takılıp geldik!

Ve neden bu evliyanın öğretilerine kuşkuyla bakamadık? "Gelin canlar bir olalım", neden bir olalım, bir olmazsak bu topraklarda bize ekmek yok mu? İşte bin yıldır bir olamıyoruz, demek ki bu topraklarda "asi insanlar var ve şu "birlik" edebiyatını geçelim, çünkü bu insanlar, buraya kervan koruyuculuğuyla gelmiş ve hayatlarını gelip-geçenden haraç almayla bitirmiş! Ya da ne bileyim, Yunus'un "sordum sarı çiçeğe / Sen beni bilir misin / Dedi dur ey derviş baba, sen Yunuş değil misin?"

Çiçeğe bile kendimizi soruyoruz, bu kadar güçlü bir bene sormak lazım, aradan bin yıl geçti, hala sarı çiçeğe soruyorsun "Ben kimim?", sen hiç sordun mu, ey sarı çiçek sen kimsin?

Sarı çiçeğe kendimizi sorarak milli kimlik edinemedik, ancak, sarı çiçeğin kendisine ne olduğunu sorarsak, bir "kimliğimiz" olabilir. İşte elimde müthiş bir kitap var: Tübitak yayınlarından çıkmış, "Alıç Ağacı ile Sohbetler". Yazarı, botanikçi bir dede "Hikmet Birand! 72'de vefat ediyor, kitabın ilk baskısı, 1968'de yapılıyor ve Türk aydını "çevrecilik" moda olana kadar bu kitaptan haberdar olamıyor! Birand, Anadolu'nun dağını, taşını gezip, tüm ağaç ve çiçeklerle konuşuyor, iklimini, toprağını, oluşumlarını anlatıyor bize! Yani Yunus'un çocukları, ancak bin yıl sonra sarı çiçeği anlamaya çalışıyor, mikroskopun altına yatırmayı akıl edebiliyor!

Sait Halim Paşa'nın ünlü lafıdır, biz, eşyaya baktığımızda, ona kendi kafamızdaki fikri veriyoruz, oysa, eşya bizden bağımsız kendi ölçüleri ve bilgisiyle var, yani biz o eşyanın bilgisiyle düşünmüyoruz. İşte açın sağcı, solcu, islamcı dergileri, herkesin kafalarındaki soyut bilgilerle konuştuğunu ve bunlardan asla bıkmadığını görürüz!..

İşte şaşırdığım nokta tam da burası, her yıl üniversite imtihalarına hazırlık için bir milyon fizik-kimya kitabı satılıyor! Ama açın bakın tüm dergilerimizi, ya da seyreleyin köşe yazarlarımızı, fizikle-kimyayla, ya da eşyanın bilgisiyle değil, kafalarındaki laga lugayla ömür tüketiyorlar! Tornacılarımız, tesviyecilerimiz, kimyacılarımız, sanayicilerimiz, kerestecilerimiz, konfeksiyoncularımız, hepsi hazır kopya, taklit işler, fason mallar, yani batının ürettiği malları çoğaltıyorlar, kopya ediyorlar, bozulan ünlü batılı markalara yedek parça üretip tamir ediyoruz, onların biraz bozuk ve çürük taklitlerini üretiyoruz!

Artık mal batıya çoktan kaydı, hepimiz, batının ünlü markalarıyla oturup kalkıyoruz. Ancak, bir zamanların ünlü markaları bu topraklardaydı, sadece Bursa'da üretilen dok malların listesi bir kitap oluşturur ve Bursa ipekli ve kadifeleri dünya çapında ünlere sahipti!...

Osmanlı devleti sarayın haremine ipekli yetiştiremediği için, Bursa'ya acemi oğlanlar gönderip, tez elden "Devlet DOkuma Atelyeleri" kuruyor!

Altınlı, ipekli bu ünlü dokumaları bir günde üretmedik, bu üretimin arkasında büyük bir sosyal düzen vardı. Selçuklu'nun, yani Anadolu'ya geldiğimiz ilk günden beri Ahi Birlikleri / Esnaf loncaları, bu toprakların görüp göreceği en büyük sosyal kurumlardı. Asırlara dayanan büyük bir bilgi, beceri olmasaydı, Anadolu'ya geldiğimiz ilk günlerde bu kurumları kuramazdık, Ahi Birlikleri, ölçüyü tartıyı hakça yapmayı öğütleyen, helal kazanç terbiyesi veren, tasavvufi özellikleri taşıyan ve tarikat düzenlemesi içinde kurumlardı. Ancak, bundan öte anlamlar taşıyon ve tarikat düzenlemesi için sosyal düzenin huzuru için çalışıyorlar, kendi mensunları üzerinde sıkı denetim uyguluyorlar, usta-çırak öğretisiyle mesleki bilgiyi kutsallaştırıp, esnaflığı bilgi ustalığı şeklinde yorumluyorlardı.

Çıraklık, kalfalık törenle kabal olunurdu ve aileler çocuklarını mukavele karşılığı bir esnafın yanına verirdi. Usta, çırağın, şeyhi, babası, hem de öğretici ustasıydı. Yeniçeriler de savaşmanın dışında esnaflık yapıyordu. Saksoncubaşı, Turnacıbaşı başkan illerinde acemi oğlan toplamaya giderdi, dönüşte, sürüler halindeki oğlanlara eşkiyalar, gücü yetenler saldırır, sürüden oğlanları kaçırırlardı. Çürüyen kurumlar içinde esnaflık ta payını aldı, çıraklık yüzyıllar boyu oğlancılık kurumu oldu. Bir esnaf destanındaki şu mısralar size ne anlatıyor: "Demirci dilberi demir kaynatır / Kalaycı dilberi kıçın oynatır / Sarraf dilberinin incedir işi / Haffaf dilberinin karadır kaşı / Kuyumcu dilberi işler gümüşü / Kazancı dilberi kaşları keman / Kalpakçı dilberi leblebi mercan / Basmacı dilberinin bulunmaz dengi / Berber dilberinini çekilir nazı / Örücü dilberinin hoştur elfazı.

Eti senin kemiği benim diye ustalara teslim edilen yetim, öksüz, yoksul çırakların artık bir işi de ustaların zevklerine hizmet oldu. Düzülmüş çırakların tarihinden bir kütüphane kitap çıkar!

İşte ülkemizde yenilikçi hareketlerin en haklı tarafı da, bu artık kimsenin midesinin kaldırmayacağı sosyal kurumlara bir son vermekti. Verdiler de ne oldu? bugün diyelim kültür bakanısınız, müzelerde, depolardaki tarihi eserlerden haberdar mısınız? Hayır, envanterleri parmak hesabıyladır! Bu yüzden sık sık saraylarımızda yangın çıkartılıp, değerli eserler kayıtlardan düşülür! Diyelim orman bakanısınız, ormanlarımızın yüzölçümleri, ne kadarı bozuk, ne kadarı iyi orman bilemezsiniz, çünkü kadastro ölçümleri yoktur! Peki ne olur, sık sık orman yangınlarıyla kayıtlardan düşülür! Diyelim milli eğitim bakanısınız, sosyal işler bakanısınız, ülkede çalışan çırakların sayısını, kaç saat çalıştıklarını, ne ücret aldıklarını bilir misiniz? Hayır! Biriki pilot bölge dışında kayıtlardan silinmiştir! Peki tüm bu milli varlığın, hakların hesaplarını soranlar, araştırmacı, gazeteci olabilir mi? Hayır, zaten bu devasa milli varlık, ucuz, işçi, zaten holdinglerin yağmasına tabi tutulmuştur! Milli varlıklarımız ve çocuk - çocuk çıraklarımız düzülmeye devam etmektedir, eğer hesabını sorarsanız, sizler de işten atılır, yakılır, kayıtlardan düşürülürsünüz! Bir gün içinde, çay paranızı dahi ödeyemeyen zavallı bir adam olur, bu ülkede yaşama hakkınız, onurunuz, iptal edilir!

Peki bu büyük holdingler dünyada eşi benzeri olmayan televizyonlar açıp, siyasal baskılar yapıp, şov yapacağına neden her yıl bir milyon fizik-kimya kitaplarını yutarak okuyan gençleri araştırma ünitelerine taşımıyorlar, o da yok! Hayırsever mantığıyla üniversite açıp, yardakçı, torpilli adamlarla bitim yapmayı düşünüyorlar!...

İşte bu yüzden bu alçak adamlarla aramızda bitmeyen bir kan davası var! Ve bugünlerde Ankara'da mego şov modası aldı başını gidiyor, Moldovyalı kızların revüsü için gidilen gazinoda ortalama hesap üçyüzmilyon, iki kişi, en az yüzmilyon bırakmadan masadan kalkamıyor! Birazcık palazlanmış, marazgoz, kebapçı dükkanı sahibi, bir gecede Moldovyalı kızların masasına ikiyüzmilyon bırakabiliyor. Çırağına ise, asgari ücretin dörtte birini ödüyor!...

Biz bu topraklara bir de, bu kanların peşine gelmiştik!... İşte bin yıldan geri kalan, haraç alıyoruz, bol bahşiş veriyoruz, karı oynatıyoruz ve ucuz iş gücü, milyonlarca küçük çocuğun üstünden ülkemie döviz kazandırıyoruz...

Şimdi söyle sarı çiçek! Biz kimiz? Bu topraklarda, bu büyük siyasal hesap, bu büyük kan davası görülmeden, hiç kimsenin, çakallık, teşeverlik, oğlancılık, koruculuk, koruyuculuk, mafyacılık, dışında milli kimliği olamaz!..

Cemiyet Cemaat

Ahmet Yılmaz

Şair Oktay Taftalı ve Doktor Ömür..

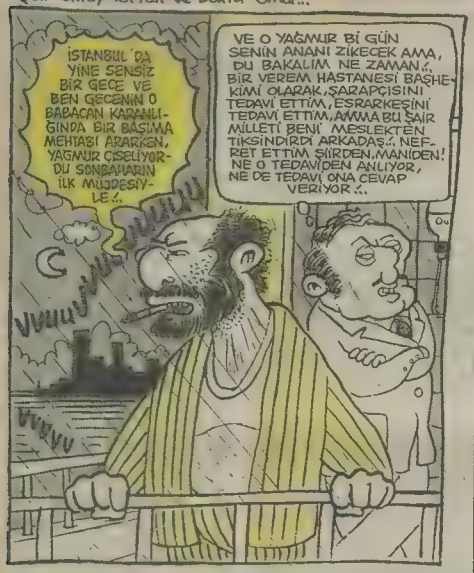

ŞİİR DÜNYASI-GLOBAL TAD VERİSİ

Hayvanlar vardır, Vahşi ve Evcil
Vahşi olanlarından kaçılır, Evcil olanlarıyla
oynanır. Bir de besi tavukları vardır
Kanat ve But şeklinde marketlerde
yer alırlar...
Sevgililer vardır iştahlı ve Gürbüz
Onlar isterler meyveyi, butu, eriği.
Market-bakkal gezeriz onlar için...
Süt de koyarız sepetlere
Sevgilinin boğazı yumuşasın diye...
Sütün içine konulan bir kaşık bal,
daha iyi netice verir..
Kuş ve Doğa olaylarına gelince,
onlar olmasa hiçbir bok yiyemeyiz..
Arılar da çok mühim kişilerdir..

•Tıptan tıksinen Ordinaryus Prof. Hikmet

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

...

Otobüsteydim, ıkı koltuk önume oturdu, beni görmedi, görseydi de tanımazdı zaten, ama ben tanıdım..

Namusu, üzerinden çekıp kopartılmış, yırtık utanmaz bir geceden artakalan o gözler, sonradan sapsarı olmuş o kıvır kıvır uzun saçlar hiç yabancı değildi. Ve su koku, otobüse bındıkten sonra sadece rezil kadınların kullandığı tahrik edici bir koku yayıldı. Onu tanıdım..

Bir zamanlar sevemedin adamı, alışamadın, bana da alışamamıştın, şımdı nerde alıştığın o adam, yanında oturmuyor yanında bi tek parlak çanta; nerde, sen babamı bıraktın, yoksa o da seni mi?

Babamla bıtmek tukenmek bılmeyen kavgalarınızın orta yerındeki üşüyen küçük kızın daha bı korkardı, titrerdi sen kapıyı çekıp gıdince... Küçuk kız seni beklerdi, sen gece olunca gelirdın. Bı gün yine kavga etttiniz, sen buyuk bır bavulla gıttın, ben seni bekledirq ama sen gelmedin. Küçuk kız anlayamamıştı o buyuk bavulu nıye alıyorsun dıye, keşke anlasaydı, son bı kez operdı seni, sımsıkı sarılırdı boynuna, öyle gıderdin, küçük kız bekledi seni, karanlık doldu odasına sonra ışık gelirsin zannetti, gelmedın

Saçların sarı, gozlerın çukur...

Bılıyorum o da bıraktı seni dı mi?

aramızda iki koltuk var otobüste, pencereden bakıyorsun, bağırmak ıstıyorum arkandan, şimdi mutlu musun dıye, bağıramıyorum. Nereye gidiyorsun, ben şimdi ineceğim.

Hiç merak etmıyor musun kuçük kızın noldu, napıyor? Üç gündür eve gıtmedım, babam da merak etmedi zaten, aynı senin kaçtığın o adama benzeyen bi herıfle kalıyordum sonra bıraktım onu, döndüm eve. Geceyarılarından sonra ıssız sokağa çıkıyorum kısa eteklerımle, duvar dıplerınde oturuyorum, sonra eve dönüyorum. Ve hissediyorum kı gıttıkçe sana benzıyorum ve gittikçe senin gibi yaşıyorum ama sana yakın olamıyorum Kaçıyorum evden, babamı terkediyorum, yine seni ıçımde farkedemıyorum. Saçlarımı sarıya mı boyatsam

Son defa ayıp, kirletılmış bir gecede uyuyorum yabancı yatakta, seninle beraber ve sana en çok söylemek istedığım şeyleri söyluyorum:

Anne! Annem! Arkanı donüpte bakma bana, ben burda ınıyorum, sen gıt istedığın yere kadar, çok mu uzağa gıdıyorsun, beni hep ara olur mu, ben de ıyıyım, tamam tamam kendıme ıyı bakarım, sen de kendıne ıyı bak! Ha bı de saçların çok kotü olmuş, aşklarına küçük kızından selam söyle! Annem ben ınıyorum sen arkana bakma...

Zeynep

BARIŞ...

1 Eylül'ün Dünya Barış Günü olarak kabul edilişinin 52. yılı münasebetiyle tüm BARIŞ sevenleri mucadele azmimizle kucaklayarak başlamak istiyorum yazıma.

Bugün buraya özlemını bır sıla hasreti gıbı çektığımız ve yokluğu ıçımıze bır kor ateşi gıbı düşen "barışa" ulaşabılmek için elleri ellere, yürekleri yüreklere kenetleyerek, haykırmağa geldik: BARIŞ HEMEN ŞİMDİ...

Bu haykırış, halkların haykırışıdır. Yıllar geçmesine rağmen halklar görduler'kı suskunluğun dılını savaş ısteyenler-bılmıyordu. Yıllar geçtikçe savaşlar daha da azgınlaştı ve acıları kat be kat arttı. Ve gördulerkı, suskunluk sadece tükenişi anlatıyor. İşte o zaman, halklar sokaklara döküldü. Ve barışı haykırdı.

Boylesi bir süreçte barış ıçın mucadele etmek bız ozurlüler ıçın tarıhsel bır zorunlulukTur. Çünkü, insanlar bir yandan ölup bir yandan sakat kalırken gelişmelere kayıtsız kalmak ve bu çıkar savaşlarını deşifre etmemek nerseye ortak olmaktır.

Bizler masum insanların oldurulmesine ve sakat bırakılmasına ortak olmayız Hiroşima'da, Nagazaki'de ölen insanlardan ve hala sakat doğan çocuklardan, Uzak Asya'da, Ortadoğu'da, Avrupa'nın gobeğinde Latin Amerika'da, yanı dünyanın her bir yerınde, akan her damla kandan dolayısıyla onbinlerce insanın sakat bırakılmasından herkes kadar biz de sorumluyuz. Ve özellikle Türkiye'deki savaştan dolayı binlerce erin, kadının, çocuğun yaşlının, gencin sakat bırakılmasından herkeş kadar bız de sorumluyuz.

Türkiye Sakatlar Derneği Antakya Şubesi olarak Demokrasi Platformlarında yer almamızın nedenlerinden biri de, savaşın bız ozurlüleri direkt olarak etkilemesidir. Unisef'in 1995 yılında açıkladığı verilerde bız ozürlü camiasının BARIŞTAN yana olmamızı zorunlu kılmıştır.

Unisef'e gore; son on yılda ıkı mılyon çocuk ölmüş, bır buçuk mılyon çocuk anne-babasından ayrı kalmış ve ON BEŞ MİLYON İNSAN sakat kalmış. Evet, bu dehşet verıcı rakamlarla ıfadesını bulan insanlar nedenını bile bılemedıkleri savaşlar sonucu olume ya da sakatlığa terkedılıyor Dunyadakı çıkar kavgalarının ürunü olan bu insanlar, zaten var olan sakatların üzerine onbeş mılyon sakat daha eklenmesıne neden oldu.

Bız onbeş mılyon insanın sakat olmasına karşı olduğumuz ıçın savaşa karşıyız. Ve bunca masum insanın olmesine, birtakım çıkar çevrelerının ve savaş çıgırtkanlarının amaçlarına alet edılmesını ve mılyonlarca insanın sakat kalmasına karşı olduğumuz ıçın "BARIŞ HEMEN ŞİMDİ" diyoruz

Bız nıcelık olarak çoğalmak istemiyoruz. Çunkü bu çoğalış savaşın dayattığı bir tukenışı anlatıyor bize. Bız çoğalışımızı nıtelikli üretımlerle gerçekleştırmek istıyoruz.

Dunyanın dort bir yanında olduğu gıbı ülkemızde de bız ozurlüler ıçın cıddı bir polıtıka uretılmemektedir. Sorunlarımızla başbaşa bırakılıyoruz. Boylesi cıddı bir olayda hukümetlerin bir polıtıka üretmemeleri sosyal hızmet anlayışlarının göstergesidir. Özürlülük konusunda acizane bir şekilde hıçbir şey üretmemeleri polıtıkalarının dolayısıyla kendilerının flasıdır.

Bu kırlı savaşlarda, bizlerin birer parçası bir yerlerde kalmış olabılır. Fakat ey savaş çıgırtkanları, unuttuğunuz ve göremedığınız bir şey var kı, kafatasımızın ıçınde hala zincirleri kırılmış özgür beyınler ve göğüs kafeslerimizin ıçınde gümbür gümbür atan mangal gıbı yureklerimiz var...

SAVAŞA HAYIR...
Selahattin YILMAZ
Türkiye Sakatlar Derneği Antakya Şubesi Başkanı

Merhaba,

Eskiden hep düşünürdüm acaba ne zaman Leman'ın espirilerine gülebilecek seviyeye ulaşacağım diye. Son sayınızda yavaş yavaş ısınmaya başladım sizlere ve bu durumdan sizleri de haberdar edeyim dedim.

Bu mektubu ne zaman okursunuz, yayınlar mısınız yoksa sarımsaklayıp da mı saklarsınız bilemiyorum. Öncelikle kendimi tanıtayım ben Edirne'den Beyti. Sizlerle paylaşmak istediğim bir olay var. Ben tiyatroyla ilgilenıyorum. Edirne'de bir radyo istasyonunda 1,5 sene program yapımcılığı yaptım. Dolayısıyla olumlu ve olumsuz birçok tepki aldım. Herneyse anlatmak istediğim olaya geleyim. İşe tiyatroyla başlayan bir insanı radyo ya da televizyon doyurmuyor. Çünkü tiyatroda seni seyreden seni dinleyen insanla aynı havayı soluyorsun goz göze geldiğin anlar oluyor. Ve insanların tepkilerini anında hissedebiliyorsun. Ama radyoda ya da televizyonda seni dinleyen veya seyreden bir insan başka bir işle de uğraşabiliyor. Tiyatroda ise sadece seni seyretmek için salonu doldururuyor insanlar.

Bunlar benim kendi fikirlerim sizlerle de paylaşmak istedim. Şu anda bu yazıyı okuyan SEN, posta kutum her zaman açık beklerim.

Beyti Engin
Fatih Mah. Batıkent Sit. B/7 Edirne

"Satır aralarını okumuyorsun BİG BOSS
Frankestein'lar yaratıyorsun, ki; onlar, kazacak mezarını"

Post Modern El kitabı'ndan

2 Eylül 1997, Kent TV gece yarısı Haberleri ve birhaberin düşündürdükleri

Yaşlı, oldukça yaşlı bir kadın, evinin nerede olduğunu unutmuş. Uzunca bir zaman sokaklarda dolaşıp durmuş ve Okmeydanı'nda kendi evi sandığı bir evin kapısını çalmış gece vakti.

Ev sahipleri, önce hırsız sanıp korkmuşlar, sonra; kapının önünde, kendi adını bile bilmez, yaşlı, oldukça yaşlı, şalvarlı bir kadınla karşılaşınca Polis'e haber vermişler. Polis gelmiş, ikna etmeyi denemiş, olmamış. Sonra, iki koluna girip, hoppacık polis arabasına bindirmişler.İşte bu noktaya kadar herşey normal. Dünyanın herhangi bir yerinde; Amerika'da, Fransa'da, Japonya'da Tayland'da veya bir başka yerlerde olayın akışı böyle olurdu. Ancak, dünyanın hiçbir yerinde, kendi adını ve adresini ilerleyen yaşının acımasızlığıyla unutuveren bir yaşlı kadının çaresizliğine o biçkın varoş sırtlanı gülüşüyle GÜLÜNMEZDİ. Japonya'da, Tayland'da veya Doğu kültüründen egemen olduğu herhangi bir toplumda paylaşmaya yönelik bir içsızlığıyla üzülünürdü. Amerika, Fransa veya bir başka Batı toplumunda anlamaya, çözmeye çalışan ciddi bir kaygıyla baklırdı. Ne var ki, İstanbul'da, Okmeydanı'nda sırıtarak bakıyor kültürsüzleştirilen toplumun, biçkın varoş çocukları.

Lütfen, bu çocuklara iyi bakalım. Onlar globalleşen dünyanın "Big Boss" dayatmalarını aşabilecek "Oedipus"ları

Nilgün

Bin selam Leman'a ve Leman'cılara;

Bizler Leman okurları olarak mum ışığında birşeyler karalamaya çalışacağız. (Eğer mumumuz bitmezse) Şimdi diyeceksiniz ki ne alaka. Ne yazık ki alaka var. Nerden başlayacağımızı şaşırdık çunku anlatacaklarımız o kadar fazla kı...

Neyse zamanı geriye alalım; iki arkadaş eve çıkmaya karar verdik. İzmir'in altını üstüne getirdik. Bir türlü kiralık ev bulamadık. En sonunda kimin aklına uyduysak İzmir'in tepesinde kooperatif evlerinden birini kiralıdık (Hay kiralamaz olaydık) Sevincimiz boğazımızda kaldı. Hala leblebi gibi yerinde duruyor. Elektrik yok, su yok ve en kötüsü zamanı çalarcasına gelemeyen otobusün sallanırcasına tıngır mıngır gelmesi bizi çileden çıkarıyor. Tıkış tıkış dolan otobüste tost misali eve ulaşmaya çalışıyoruz. Herşeye rağmen gecenin bilinmeyen bir vaktinde eve gelip birazcıkta olsa mum ışığında birşeyler yapma azmini veriyor. Eğer karanlıkta evi bulabilirsek. (Yeliz arkadaş işten gelirken iki saat boyunca evi aramıştı.) Direnmeye çalışıyoruz. Azmimiz sonsuz...

Bir damla su için tankların peşinde koşturuyoruz. Alabilirsek ne ala! Bu arada çalıştığımız işi de unutmayalım. O da bir curcuna. Üniversite harcımızı daha doğrusu haracımızı biriktirmek için haftanın altı günü kimsenin kolay kolay dayanamayacağı bir yerde geçiriyoruz. Anlayacağınız gibi bir gün tatilimiz kalıyor. Bu tatil günümüzü nasıl değerlendireceğimize bir turlu karar veremiyoruz. Su taşıyıp evle mi ilgilensek, yoksa kafamızı dağıtmak için bir yerlere mi gitsek? Tabi ki birinci şık ağır bastığından sabah erken uyanıp ışımize koyuluyoruz sabah erken uyanmamıza rağmen akşamın nasıl olduğunu anlayamıyoruz. Tek eğlencemiz Leman'ı okumak oldu. Sosyal yanımız sıfırlandı. Eksilerde bir yerlerde. Haa.. unutmadan Leman'ı okuyalım derken halıyı yakacaktık. Bitek mumdan bulamaç yapan becerikli arkadaşımız Dilan, yükselen alevlerin farkına bile varmadan Yeliz'in Leman'ı okumasına yardım ediyordu. sonra bir çığlık ve mum tabağına su dokme. Yine bir çığlık alevin daha da büyümesı... Allah' tan Leman'a bir şey olmadı.

Okur koşenizde 300.sayıda yer alan yazıyla ilgili birşeyler eklemek istiyorum. Arkadaş gerçekleri süzgecinden eleyerek görüyor. Ben şu an gidemediğim memleketımin özlemini çekiyorum. (Dilan) Acaba onların ormanları eğlence niyetine yakılıyor mu? Şu an Türkiye'nin her yerinde sömürü yaşanıyor. Ama doğuda bır başka. Bundan üç yıl önce Doğu'ya gittiğimde insansızlık kol geziyordu sokaklarında. Gerçekler size acı vermesin. Lütfen gerçekçi olalım. Ya da Demokrat gibi kendimizi gösterip yüzümüze gozumuze bulaştırmayalım.

Bizden bu kadar Leman ve Lemancılar, gerçi yazma şevkimiz çok çok ama mumumuz yok.

Ayrıca 8 yıllık zorunlu eğitime katkıda bulunmak için kazandığımız paraları bağışlamayı düşünüyoruz. Bu, işin şakası. Kokuşmuş bir eğitim sistemi üzerine yenilik yapmak isteyenler aldanıyor. Ya da milleti aldatıyorlar. Eğitim paralı olduğu sürece düşünce de yozlaşır. Yaşadıklarımızı Leman'la paylaşmak istedik. Çünkü doluyuz, çünkü hınçlıyız.

Bir türlü bayanların ev tutmasına alışamayan (ve özellikle öğrenci olunca) toplumu değiştirmek yine bize düşüyor.

Güzel yarınlara ulaşmak için yürüyerek değil, koşarak ulaşmaya çalışıyoruz. Haftaya görüşürüz.

Dilan ve Yeliz / İZMİR

Selam...

Ranzamın dayalı iki kenarı duvara doğru, üst katındayım ben, altta Hasan var namustan girmiş içeri.

Sabah uyanınca; altı sünger yatağımda, ılk gördüğüm ufacık pencerenin demir parmaklıkları olur kocaman.. Ve bir güvercin konmuş diğer tarafa; yerinde olmak için onun.. Bir birinci uzatırım paketımden. Vermez bana özgürlüğünü bir cıgara için... uçar gider.

Sevgiden bahsedilmez o dört duvarda, ne sevgilin var, ne anan, sadece sen varsın ve her sanıye yüzünü gördüğün o azız mapusluklar,. Radyo Emin abidedir. Otuz beş bin verirsen, maçı dinlersin, on beş bine haberleri. Ziyaretçin varsa iki kitap, temiz çamaşır, bir-iki paket sigara, bir de zarf-kalem-kâgıt isteyıverırsın. O da getirirlerse.

o kadar dıdınmişim bu yaşıma dek, 1 sene 2 ay 3 gün 8 saat olmuş ozgürlüğü ranzamın üstüne çıkıp, pencereden izleyeli, 1 sene 2 ay 3 gün 8 saat... Ne zaman götüreceksin daraağacına beni?

Selam! Kendi emeğiyle, alın teriyle yaşayabilenlere,
Mutluluk! Tüm insanlık için mutluluk isteyenlere
Sen. Ey Dost., Dışarda uzakken bedenin ben ve ben gibilerden,
Selam sana, insan değerini bildiğin sürece.
Kaybedıyor insan 3 metre içinde volta atarken kendını,
Kaybettikçe Leman okuyası geliyor, geri bulmak için
Ve yok olmamak için... Tüm Leman okur ve emekçilerine selam!

Tohum

Merhaba...

İşte yine yazıyorum. Sadık okuyucunuz ve hiç üşenmeden her hafta aynı umutla yazan ben. Ben işte sadece ben.

artık yazdıklarımı yayınlamanız bile umurumda değil. Çok geç kaldınız. benim tek dert ortağım yazılarımı paylaşmak istemıştım. Sadece o kadar. Onu bile çok gördünüz. Suçlu değilsiniz ama mahkum sizsiniz.

Belki bu yazdığım son mektup son satırlar. Sizi sizleri bana yaklaştıran son kelimeler. Ben yokum artık. O kiraladığım bedenim bile bana ihanet etmeye başladı. Ben daha yolun başındayken beni bıraktı. Hem de bir hiç uğruna. Aynı sızın gibi sizler gibi.

Umut olmayan hayattan umudunu kesmeyen sizler. Birgün başarırsanız beni natırlayın. Ben size çok yakınım. Sadece ruzgarın sesini güneşin parıltısını hissedin yeter. Ben oradayım. Ne geçmiş ne gelecek hepsi boş...

Emre

EY ERDEKLİLER OKUYUN BUNU!

Evet, size diyorum Erdekliler. Kendinizden utanın artık utanın cehaletinizden, kokuşmuşluğunuzdan, tembelliğinizden. Farklı olana duyduğunuz nefretten arının biraz olsun. Sonunda yapıyorum bunu işte. Suratınıza haykırıp duyuramadığım öfkemi Leman sayesinde okuttuyorum o çalışma özürlü beyinlerinize. Üstelik ilân ediyorum halinizi tüm Türkiye'ye..

Kabul edemediniz beni bi türlü. Yadırgadınız, sinemişliğinle ve dibe çökmüşlüğünüzle bile. Saçlarım, giysilerim, boyasız suratım, sözlerim hep gerdi sizi. Sorularıma cevap veremediniz. gülemediniz espirilerime anlayabilitesizliğinizden. Öyle tembelsiniz ki kışın atadan kalma zeytinlerinizi toplayıp satmak; yazınsa kendi evinizi yerli-yabancı turistlere pansiyon olarak vermekten başka pek bişey yapmıyor, para kazanmak için, elleriniz ve beyinlerinizi. Sömürmeyin artık şu turistleri. Birşeyler üretin allahaşkına! Futboldan başka şeyler de bulun kafayı takacak. Arabesk ve fantazıden başka muzikler de bulun dınleyecek.Yazın verılen beleş ve adi konserleri tıklım tıklım doldurmak yerine, nadiren gelip seyirci kıtlığından sahneye çıkamayan tıyatro gruplarını destekleyin biraz, izleyerek. Beni de rahat bırakın artık. Bıktım, yolda yürürken bile bana uzaylıymışım gibi bakmanızdan. Size hıçbir şey yapmadım ben, sevdiklerinizi sevmeyip, yaptıklarınızı yapmamaktan başka. Namus abidesi(!) kızlarınız gibi kışın ayıp diye örtünüp, yazın kıçımı zor örten mini etekle bisiklete binip teşhir etmedim kendimi. Ya da yine sızın kızlarınızın "yakışıklı" dediği benimse "embesil" sıfatını daha uygun bulduğum oğullarınızın askere giderken ellerinde tuttukları bayrakla eteğimi kaldırıp altındakini görme isteklerine boyun eğmedim, eğemem de. Sizin hükmünüz geçmez bana, anlayın artık.

Ve siz o eşsiz teşhislerinizden birini daha koyarak "solcu"da dediniz bana. Sizin gibi düşünmeyişim batı biyerlerinize. Peki, solcuyum diyelim. Eeee? Bu da mi suç yani? Koca bir hiçsınız sız!

Peki hiç mi adam yok Erdek'te diye sorulabilir. Var, olmaz mı! Adam olanlar muaf tutsunlar kendilerini bundan; adam-olduğunu sananlarsa muaf olduklarını sansınlar!

Olay bitmişti burda. Kafamı çıkardım çemberden, bedenimi de çıkarıcam 19 yaşına geldiğimde. Ama şimdi ben yine oturur dinlerim Yorum'umu, Livaneli'mi, Ezgi'nin Günlüğü'nü; savunurum barışımı, kardeşliğimi, özgürlüğümü; okurum. Yaşar Kemal'imi, Nazım Hikmet'imi, Erdal Öz'ümü ve Leman'ımı... Bakanım keyfime. Kim tutar beni?

Siz de zaten hiç bir zaman bilemeyeceksiniz bu yazıyı yazanı. Oysa ben hep burnunuzun dibinde olucam. Çav Bella...

Teşekkurler Leman.

Burnunuzun Dibindeki Şey

ŞU DEVRİMCİLER OLMASA NE GÜZEL YAPARDIK DEVRİMİ

Kötü huyumdur benim.

Eskiden beri insanlar ne kadar iyi görünürse görunsün, ne kadar ayın amaçlar için beraber. "Omuz omuza" olalım burnuma kendini tatmindeğ doğan samimiyetsizliğin o iğrenç kokusu geldiğinde bağıra bağıra kaçmak istiyorum.

Çocukluğumdan başlayıp ne demek istediğimi anlatan binlerce ornek verebilirim ama artık genel olarak insanların samimiyeti beni ilgilendirmiyor. İlgilendiren daha doğrusu sinirlendirense nereden bakarsak bakalım aptal değilsek ve saçma sapan korkutara esir olmamışsak insanlığın tek kurtuluşu olarak görebileceğimiz sosyalizmi savunduğunu ve uğrunda mucadele ettiğini soyleyenler.. Lafı dolandırmaya gerek yok. Sorunum:

Kendı kaygı ve çıkarlarına (çıkar her zaman maddi olmaz, psikolojik de olabilir ve bu bazen daha tehlikelidir) devrımcı mücadeleyi alet edenlerle.

Partileri araç olmaktan çıkarıp amaç haline getirenlerle. Fraksiyon sayısını 50-60'a -belki daha fazla- çıkaran, koşulları gorerek mantıklı bir biçimle ortak bir paydadan birleşmeyecek kadar uzlaşmaz kafasızlarla.

Mitinglere, eylemlere sen, ben, bizim oğlan mantığıyla hazırlık yapanlarla (ve İzmir barış mitinginde doğru düzgün çalışma yapmayan afış bile asmayanlarla) Yine mitinglerde "faşizme karşı omuz omuza", "faşizme ölüm, halka hürriyet" ve şimdi aklıma gelmeyen birçok anlamlı, doğru ve atılması gereken sloganı "onların, bizim" saçmalığıyla atmayan enteresan adamlarla.

Daha da uzatılabilir bunlar. Yaradılar ve tedavi etmek gerekir.Hem de acilen. Ilaçlarsa bellidir arkadaşlar: Akıl mantık ve samimiyet

Acaba tertemiz, yiğit, gerçek devrimcilere ayıp etmiyor muyum yukarıda saydıklarımla. Hayır. Onlar da -ki çoğazdırlar- aynı konularda muzdarıptır ve üzerlerine alınmayacaktırlar. Ama işin kötüsü üzerine alınması gereken salaklarda aynı tas ayını hamam kalacaktır maalesef. Çünkü yüzdükleri koca tatmin deryalarından kafalarını çıkarıp bu yazıyı okuduklarında büyük bir ihtimalle "kim bu salak ya, diyalektik materyalizm, Marx, Lenin, Mao, Devrim şehitleri olümsuzdür, neyse sittiret bi keresinde yine kavgadayız, faşolar nasıl saldırıyo biliyon mu, ama kırdık kafalarını" ya da "Abicim işte bunlar yüzünden olmuyo, bak bi de devrimciymiş inançsız inek, inanç olucak inanç" şeklinde tepki vereceklerdir ve milyonlarca insanın yaşadığı şehirlerde yaptıkları 50-100 kişinin katıldığı basın açıklamalarına, eylemlerine koşacaklar ya da örgütünün bir polis arabasının lastiğini patlatmasıyla övüneceklerdir.

Küçumsuyor muyum? Küçümsuyorum ulan. Halktan dağlar kadar uzak halk örgütlerini, işçilerin adını bile doğrudüzgün bilmediği ve lafta çalışma yapan işçi partilerini küçümsüyorum. Sosyalist olmakla belki düzenin zincirlerinden kurtulup, kendi yarattığı zincirlere tutsak olanları küçümsüyorum.

Aslında çok saçma olması gereken, bir zamanın Milli Eğitim Bakanı'ndan esinlenerek yazdığım cümleyi doğru hâle getiren ve başlık yaptırtanları küçümsüyorum.

Ha bu arada ben çok mu akıllıyım, ya da doğru yapıyorum herşeyi? Hayır binlerce, onbinlerce kez hayır. Tüm bunları düşündüğüm, bildiğim hâlde hala bunların içindeyem herhalde bende aptalım. Ve son olarak durum böyleyken yani devrimciler böyle saçmalarken bırılerının sinsice ellerini ovuşturduğunu, lanet guluşlerini goruyorum, uzuluyorum.

E.A.

Çocuktum...

Senin yanındayken, senin kızıl saçlarını avuçlarımda dalga dalga dağıtırken çocuktum ve bu çocukla ben uzun yıllardır beraberce ayrı anısı sevememiştik.

Seni sevmeye başladıktan sonra, o içimdeki çocuk hiç olmadığı kadar vucut buldu bende şimdiye kadar hiç olmadığı bir biçimde beni boğdu.

Küçüktüm ufacıktım, seni kaybettim acıktım. Seni kaybettim, boyudüm; Beynim acıdı.

Bütün hayatım senınle acılarla geçse de, sırf sen yanımda olduğun için ve beni sevme ihtimalin hala varolduğu için bu acılardan mutluluklar yaratmayı başarabileceğim. Uç gün ömrümüzün kaldığını bilsek bile bu üç günü seninle; emeğimizle büyüttüğümüz sevgimizi acılarla kalkan yapıp, ölüme inat hiç bitmeyecekmiş gibi yaşayalım.

İstanbul-İzmit yollarında kilometreleri tuketirken, beynimi her hücresine kadar nokta nokta tükettim. İstanbul-İzmit yollarında beynimi ve kendimi yeniden yarattım. Ve ben sende yeniden doğdum.

Ve ben senle yıllardan sonra yeniden gülümseyebildim. Ve bu yıllar senin bildiğin iki yıl değildi, acıların çok daha uzun yıllar oncesinden geliyordu ve bu uzun acılarla dolu yıllarla, senin yüzündeki gulumsemeyi donduramazdım. Ve bu uzun yıllardan sonra senle yeniden gülümseyebilmek binlerce acıyı aşmaktan daha güzel, binlerce kez yeniden doğup, binlerce kez yeniden yaşamaktan, bin kat daha güzel. Ve seni her nokta na kadar yaşamak isteyirum. Hadi gel; acılara, yalnızlığa ve ölume beraber gülümseyelim. Hayatı yeniden yaratıp, onu yeniden gulumsetelim.

Hadi gelip hiç bitmeyecekmiş gibi bir bedende umutlara beraber gülümseyelim.

İstanbul-İzmit yolları Menderes

Sayı: 305... 13 Eylül 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞCAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Sual GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Sual ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Gafp TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C on YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Güneyi AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Haikla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir Yay
Adres: İstikkal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80600 Beyoğlu/İst. ● **INTERNET ADRESİ:** (internet adresiniz yapılırsa, belirtiniz)

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ ● 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100394 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

LEMAN

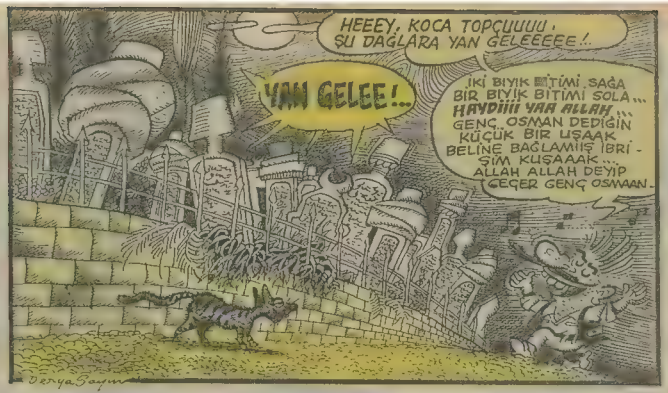
HEEEY, KOCA TOPÇUUUU, SU DAĞLARA YAN GELEEEEE!..
YAN GELEE!..
İKİ BIYIK BİTİMİ SAĞA BİR BIYIK BİTİMİ SOLA... HAYDİİİİ YAR ALLAH... GENÇ OSMAN DEDİĞİN KÜÇÜK BİR UŞAAK BELİNE BAĞLAMIŞ İBRİŞİM KUŞAAAAK... ALLAH ALLAH DEYİP GEÇER GENÇ OSMAN..
Derya Sayın

TIRTIL MAFYA DELİ HAYDAR
1
PARAY ÇOCUKLARA EMANET ETTİM BİR BOŞA OLAYIK DA SUCU USTUMUZ SONRA BAKMIYORLAR SANA DİYOSUN DA, NASIL BAKIYORLAR! GELMİŞ İŞTE PAKET!
BOŞA SENE GELMİŞ!
2
EROS TAN DA ÇAMAŞIR STEMEDİK MAMA JAN MADEM KENDİ ÇAMAŞIRIN GÖNDERİN YIKA BARI ŞUNU BE PİS HERİFLER! SU EREĞİNE BAK!

ABDULLAH SOKAK
ARTIK BİR MAHALLE SAKİNİ OLARAK OLAYA EL KOYMA ZAMANI GELDİ... ŞU SOKAĞIN HALİNE BAK, NEW YORK'A ÇEVİRDİ ESSOĞLULEŞŞEKLER! TAKSİM Mİ, HARLEM Mİ BELLİ DEĞİL..!
EXPLOİE
FAK YU! FAK YU! FAK FAK!
BERKİN ATAYHAN

Kuzenim muayenehane açmış, ilk günden ziyaret gitmek olmaz, ayıp.. AYY!
bang!
PERKER

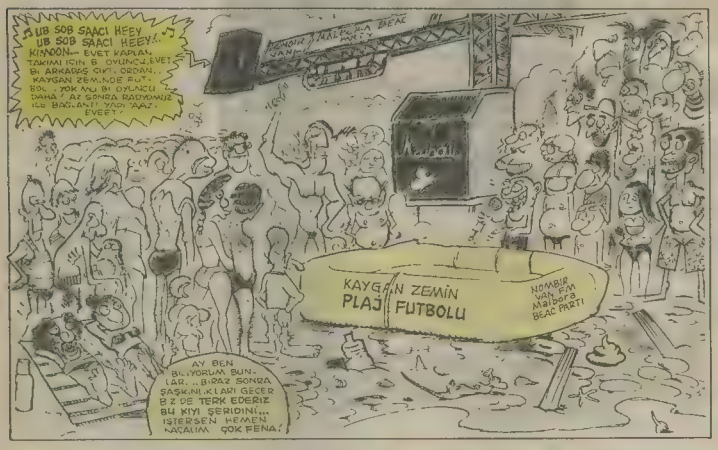
UB SOB SAACI HEEY UB SOB SAACI HEEY!..
KIMDON— EVET KAPLAN TAKIMI İÇİN 8 OYUNCU EVET 8 ARKADAŞ ÇIKTI ORDAN.. KAYGAN ZEMİNDE FUTBOL YOK ANA BİR OYUNCU DAHA.. AZ SONRA RADYOMUZ İLE BAĞLANIYORUZ AAZ.. EVET!
KAYGAN ZEMİN PLAJ FUTBOLU
NOMBRE MAN FM MAİNSTREAM BEAC PARTİ
AY BEN BİLİYORUM SUNLARI.. BİRAZ SONRA SAÇMALIKLARI GEÇER BİZ DE TERK EDERİZ BU KIYI ŞERİDİNİ... İSTİERSEN HEMEN AÇALIM ÇOK FENA!

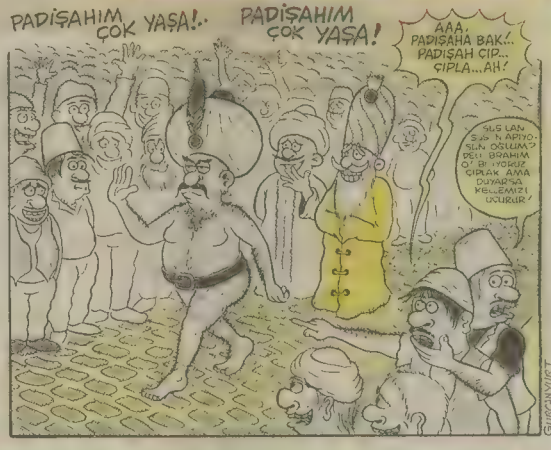
PADİŞAHIM ÇOK YAŞA!..
PADİŞAHIM ÇOK YAŞA!
AAA, PADİŞAHA BAK!.. PADİŞAH ÇIP... ÇIPLA... AH!
SUS LAN SUS! N APIYO.. SEN OLLUM? DELİ İBRAHİM O! BİR YORUZ ÇIPLAK AMA DUYARSA KELLEMİZİ UZURUR!
GURCANYURT

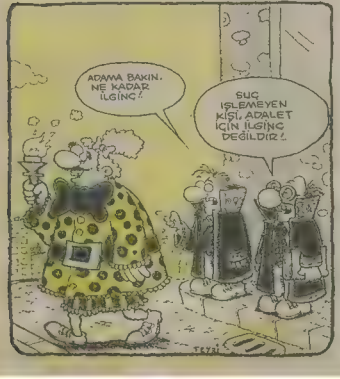
ADAMA BAKIN. NE KADAR İLGİNÇ!
SUÇ İŞLENMEYEN KİŞİLİ ADALET İÇİN İLGİNÇ DEĞİLDİR!..
TEZEL

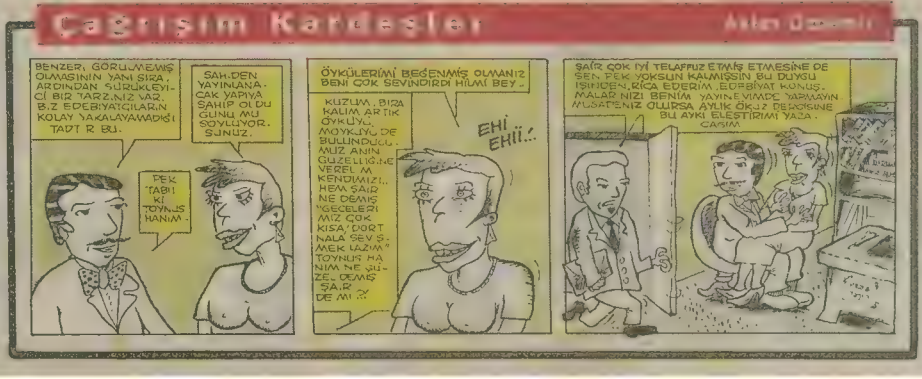
Çağrışım Kardeşler
BENZER, GÖRÜLMEMİŞ OLMASININ YANI SIRA, ARDINDAN SÜSÜKLEYİCİ BİR TARZINIZ VAR. BİZ EDEBİYATÇILARIN KOLAY YAKALAYAMADIĞI TADI R BU..
SAH.DEN YAYINLANACAK ŞAHIP OLDUĞUNUZ GÜNLÜ MÜ SÖYLÜYOR. SUNUZ.
PEK TABİ Kİ TOYNUS HANIM..
ÖYKÜLERİMİ BEĞENMİŞ OLMANIZ BENİ ÇOK SEVİNDİRDİ HİLMİ BEY..
KUZUM, BİZA KALIM ARTIK ÖYKÜYÜ.. MOYKÜ DE BULUNDUĞUMUZ ANIN GÜZELLİĞİNE VERELİM KENDİMİZİ.. HEM ŞAİR NE DEMİŞ GECELERİMİZ ÇOK KISA, DORT NALA SEVİŞMEK LAZIM" TOYNUS HANIM NE DİZE DEMİŞ ŞAİR DEMİ..?
EHİ EHİİ..!
ŞAİR ÇOK İYİ TELAFFUZ ETMİŞ ETMESİNE DE SEN PEK YOKSUN KALMIŞSIN BU DUYGU IŞIĞİNDEN, RİCA EDERİM EDEBİYAT KONUŞMALARINIZI BENİM YAYINEVİMDE YAPMAYIN MÜSAİTSİNİZ OLURSA AYLIK ÖKÜZ DERGİSİNDE BİR AKŞAM ELEŞTİRİMİ YAZA..
CASIM

Akşamsefası

20 Eylül 1997.. Cumartesi.. Sayı: 306.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

55 bin bilgi ve belgeye karşın Susurluk çetesi davasının son tutuklu sanıkları da serbest bırakıldı. Metin Göktepe davasında ise susma haklarını kullanan polislerden dördü aylar sonra katıldıkları ilk mahkemede suçsuz bulundu. 1 milyon imzanın sözcüsü hukukçu aydın Eşber Yağmurdereli'ye yaptığı bir konuşmanın içinden cımbızla çekilen sözleri nedeniyle tam 23 yıl hapis cezası verildi. Ve ceza Yargıtay'ca onaylandı.

"TÜRKİYE SİZİNLE GURUR DUYUYOR"

"TÜRKİYE SİZDEN DE TİSKİNİYOR"

Akşamsefası

Kayıp silahlar nerede? Susurluk'ta kaza yapan Mercedes'teki suikast silahıyla başlayan araştırmada yüzlerce silahın kaybolduğu, bazı tabancaların gümrükte kaybedildiği, ama Ağar-Şahin döneminde hiçbir soruşturma yapılmadığı ortaya çıktı.

Kayıp silahlar

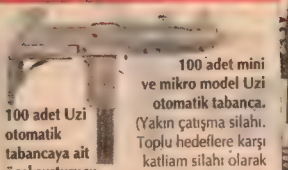

100 adet Uzi otomatik tabancaya ait özel susturucu. (Kesinlikle yasadışı işlerde kullanılıyor.)

100 adet mini ve mikro model Uzi otomatik tabanca. (Yakın çatışma silahı. Toplu hedeflere karşı katliam silahı olarak biliniyor. Her iki türü de Türk polis örgütünce kullanılmıyor.)

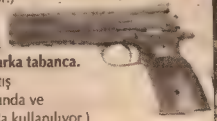

11 adet 22 kalibre Beretta marka tabanca. (Sadece, atış yarışmalarında ve suikastlarda kullanılıyor.)

Bu silahlara ait 11 adet susturucu. (Alınması ve satılması normalde yasak. Yasadışı işlerde kullanılıyor.)

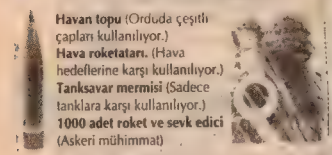

Havan topu (Orduda çeşitli çapları kullanılıyor.)
Hava roketatarı. (Hava hedeflerine karşı kullanılıyor.)
Tanksavar mermisi (Sadece tanklara karşı kullanılıyor.)
1000 adet roket ve sevk edici (Askeri mühimmat)

Ve yanıt bekleyen sorular:

Suikastlarda kullanılan 22 kalibre silahlar, neden ithal edildi, nereye gitti?
Suikast ve infazlarda kullanılan susturuculara neden ihtiyaç duyuldu, şu anda neredeler?
Tanksavar mermisi gibi sadece orduya gereken mühimmatın polise ne işi var?
Polis, tanksavar mermisi aldığına göre, ordu dışında bilmediğimiz güçlerin tankı mı var?
Yoksa bu silahlar, orduya karşı ikinci bir ordu oluşturmak için mi getirildi?
Polisin kullanmadığı hava roketatarına ve havan topuna neden ihtiyaç duyuldu?
Vergi borcu olan bir şirket, bu kadar yüksek değerde silahları nasıl Emniyet'e hibe etti?
Silahlar, neden Ertaç Tınar'a ait İngiltere'deki Hospro şirketi aracılığıyla yurda sokuldu?

Ve işte yanıt arayan sorulara cevap: KAYIPLAR VE KAYIPLARIN CUMARTESİ ANNELERİ

Çete tahliye oldu. Işık söndürme eylemi gündemde

Mesut Yılmaz Susurluk kapatılamaz diyor ama

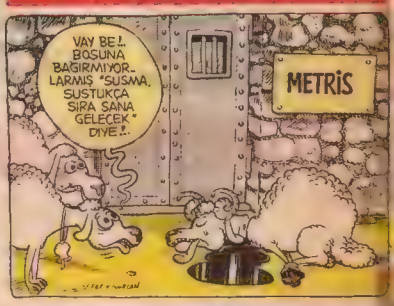

GEZ MAHMUT ÇUK

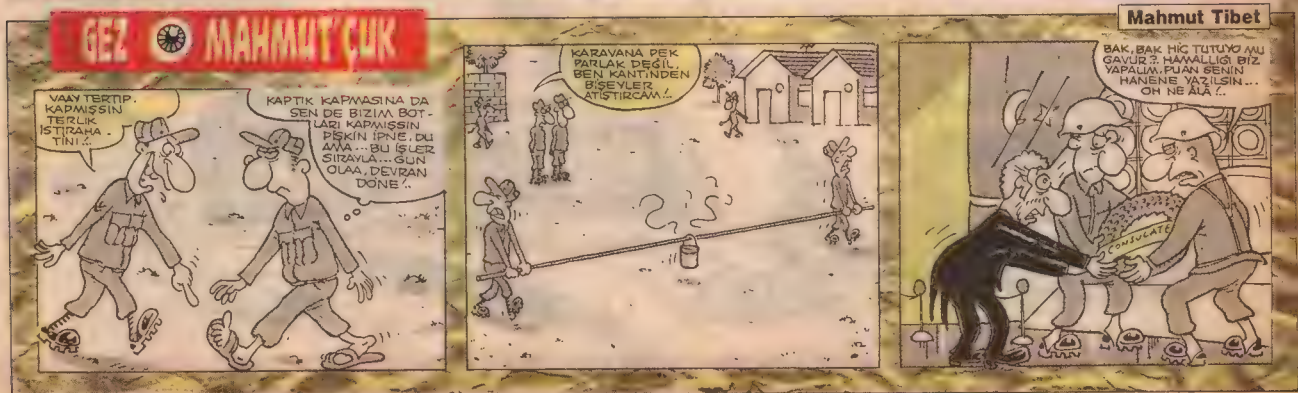

LeMan

55 bin belge ve dosyaya rağmen Susurluk Çetesi tahliye edilir. Metin Göktepe'nin katil zanlısı polisler serbest bırakılırken Ejder Yağmurdereli'nin yalnızca bir konuşması nedeniyle aldığı 23 yıl yatması gereken cezası yargıtayca onaylandı.

Onlar çıkınca kurbanlar kesildi. Alınlarına kurban kanları sürüldü.

Çete'nin bırakılması üzerine Akşener, "çok mutlu oldum" Çiller "çok sevindim" açıklaması yaptı. Çiller ayrıca "Susurluk'u sahipleniyorum" dedi.

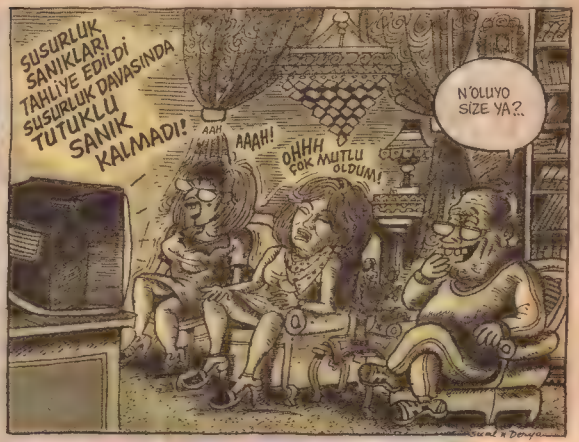

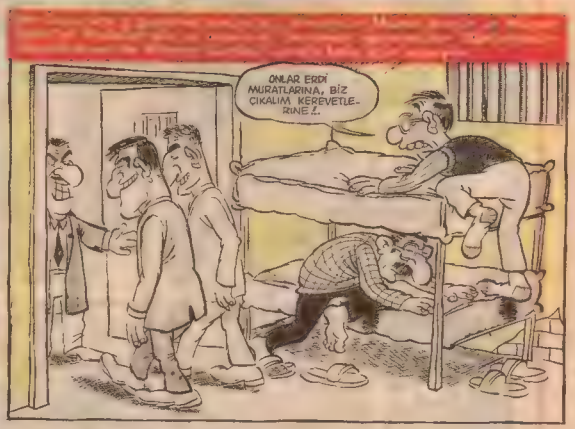

SUSURLUK ÇETESİ
-Ne mutlu çeteyiz diyene-
GÖKTEPE'NİN KANIKLARI
-Taşları bağladılar onları-
ÇİLLER
-Susurluk'un sahibi-
MERAL AKŞENER
-Çok mutlu olmuş. Kına yak-
MESUT YILMAZ
-Burnunun direği sızlamıyor mu-
ECEVİT
-Lockeed'i o kapattı. Susurluk'u-
DEMİREL
-Demorkasi fakiri
OKTAY EKŞİ
-Basın konseyine asker alan başkan
KENAN EVREN'İN ANILARINDAKİ GAZETECİLER
-12 Eylül'ün şerefli basını-
ALPAY
-Saptırı-

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

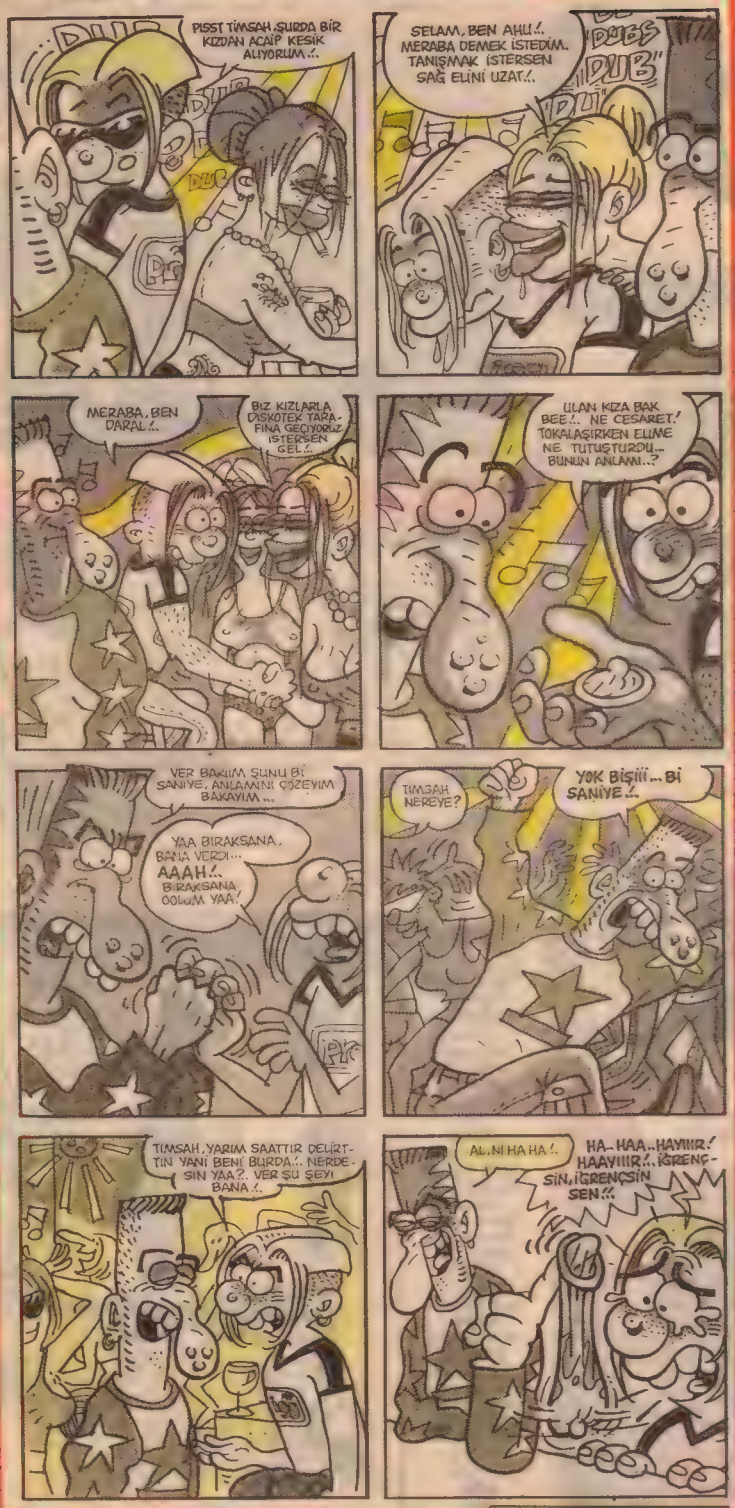

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

kemcik pilavı

"-dün, neredeydiniz?".

(eski polisiye film ve romanlarda sorulur çok bu soru.. makul ve mantıklı bir cevap verinceye dek, potansiyel suçlusunuzdur, soranın nazarında... kazık bir durumdur, birdenbire herşeyi otopsiye yatırır.. bu soruyu kimse size sormasa da her sabah kendinize sormakta büyük fayda vardır.. ya-pış-tır)

- **"-dün neredeydiniz?.",** (- dızstşh.. teknik nedenlerle, geçici bir süre için hizmet dışı'ydım)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- vallahi ben birşey yapmadım.. o, bu, şu, onlar, bunlar ve şunlar yaptı)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- caddede, "dün, neredeydiniz" diye şirin bir bar açılmış, oradaydım)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- bugün, burada mıyız ki)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- dün dündür, bugün bugündür, binanaleyhn günler, yaşanmakla aşınmaz)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- yerimde sayıyordum)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- galiba, hayattaydım)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- inanın, hatırlamıyorum.. yoksa, beraber miydik.. seviştik mi.. nasıldı)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- çat burda, çat kapının ardında)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- beni bu dün'e toplum itti hakim bey)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- bıraktığınız yerde.. sayfa 151'de)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- madden mi, ruh olarak mı)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- leydi diana ile dodi el fayed'le aynı arabada)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- evdeydim.. nihat genç'in "dün korkusu" isimli romanını okuyordum)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- dün, burada mıydı.. valla billa, ben görmedim)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- alice ile beraber, harikalar diyarı'nda)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- yine ne oldu, kalbine ossurduğumun hayatında)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- sen nerede, ben orada.. anca beraber, kanca beraber)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- dostlar, şerefime bir yemek vermişti.. birbirimizi yedik, durduk)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- yesterday, all my trouble fare away..)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- hangi televizyon kanalındansınız.. ne zaman yayınlanacak bu program)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- şıkları bir sıralayabilir misiniz.. ona göre, yâni)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- fail-i meçhul'e gitmiştim)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- ben bir küçük cezveyim, köşe bucak gezmeyim)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- televizyon ana haber bültenlerinde en flaş haberdim.. hayatı paylaşmak için)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- kaplama alanı dışındaydım)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- nerede olmamı isterseniz, orada olurum.. yeterki dövmeyin)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- bugünün işini, yarına bırakıyordum)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- hakketten ya.. zaman ne çabuk geçiyor, değil mi)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- dün akşam bütün meyhanelerini dolaştım istanbulun, seni aradım kadehlerdeki dudak izlerinde)
- **"-dün neredeydiniz?.",** (- boşver, bu sorunun sonu adamı top eder)

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

DAYANAMIYORUM ARTIK!.. YARIN BU TRAVESTİLER MAHALLESİNDEN HEMEN TAŞINIYORUZ!

1

SONRA SÖYLEMEDİ DEMEYİN... BU AMELİYAT ÇOK RİSKLİ!..

ANLIYORUM AMA.. BAŞKA ÇARE YOK GALİBA!..

2

ÇAAT

EPEYDİR SALLANIYORDU... SONUNDA KOPTU İŞTE!..

SIFIR SIFIR YEDİ... NE GÜZEL BİR İSİM... ANLAMI VAR MI?..

VAR AMA, SÖYLEYEMEM... ÇOK GİZLİ... MERKEZDEN ANAMI SİGERLER, VALLA!..

2 Aylık pofuduk 2 erkek tekir ve 3,5 aylık tombik gri kız kedi, kendilerine mutlu olabilecekleri birer yuva arıyorlar... Onlarla tanışmak isteyenler 293 79 93'ü arayabilirler...

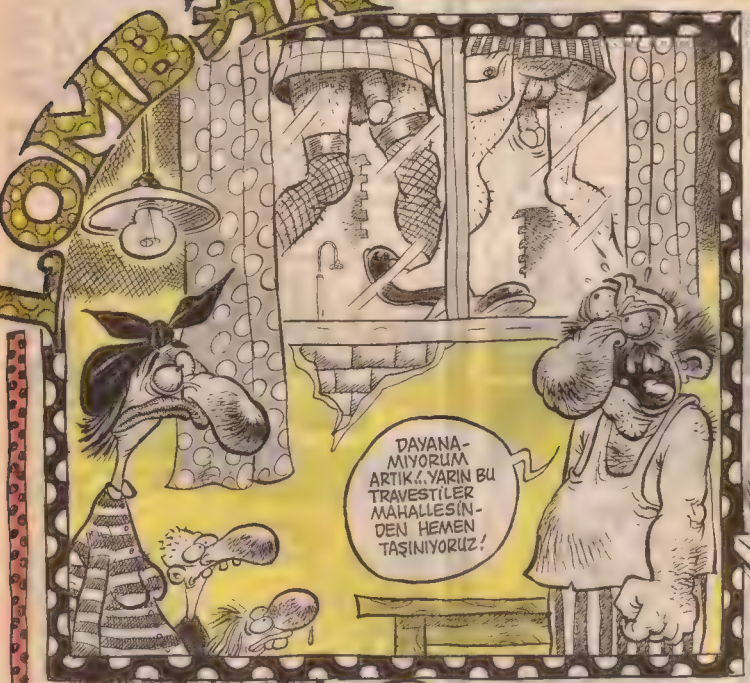

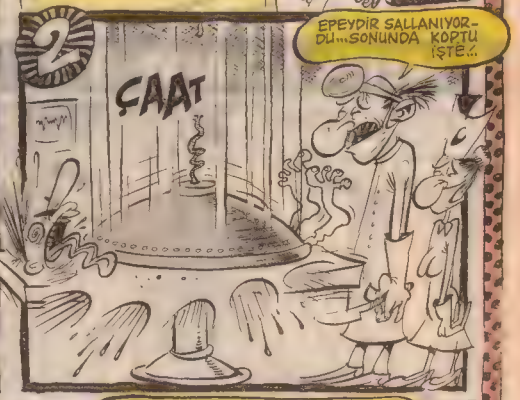

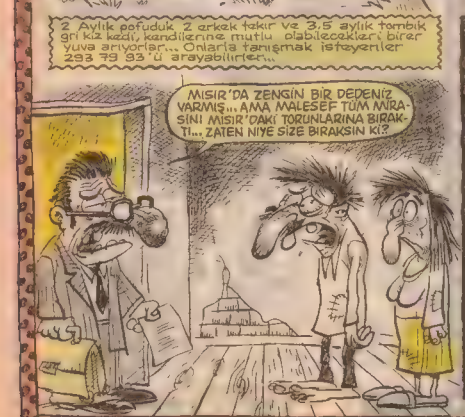

KANLI KALEM

ZAFER AKNAR
Yeni Yazıişleri Müdürü
(İKİNCİ KUTLU)

Kavgalı bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki tavuk kumes değiştirir gibi zaferde mekan değiştiriyor, hal böyle olunca tahmin ve tahlillerimde doğrularımış oldu. Kavgayı sevdiğinden olsa gerek olumsuz şeylere hır gür çıkarır gider biri kolundan tutar getirir nikah geçerlidir. Abazanlığından olsa gerek cazibelere tahammulu yoktur derhal kendini kaptırıp zaafiyeti başa çıkınca kavgacı huyu devreye girer. Zoru aşmasada zarı aşar. Ufak tefek sınsılıkları var ama aldığı mirasın kutsallığından olsa gerek, ortalığı karıştırmada kutluyu aratmıyor, dünyaya kusmuş bir vaziyette yürüyor acaba biraz megolokmu yoksa kendinimi acındırıyor. Kutlu ayrıldığında günlerim nasıl geçecek diye uzulur dururdum tam o sırada tuncay yasın usta uzulme sana ikinci kutlu [illegible] günlerim daha renkli geçiyor. fazla inceliklerini yazma ihtiyacını hissetmediyimden cevap hakkına munasır gizliyi bende saklıdır, eğer celallarında dedikodu yapıp yazarsan işte o zaman vay haline. Okurlar beni bende beni bilirim, sen seni bil sen seni. Familyasını sevgili okurlar belirlesin.

Yasın ADİYEKE

AMAAN, BOŞVER BE ABİ... SANA GÖRE KIZ MI YOK SANKİ?..

BİLMEM VAR MIDIR Kİ?..

MISIR'DA ZENGİN BİR DEDENİZ VARMIŞ... AMA MALESEF TÜM MİRASINI MISIR'DAKİ TORUNLARINA BIRAKTI... ZATEN NİYE SİZE BIRAKSIN Kİ?

GEMİNİN KAPTANI OLARAK, SİZLERİ KARI KOCA İLAN...

AŞK GEMİSİ

DURUUUN!.. SİZ KARDEŞSİNİZ!.. EVLENEMEZSİNİZ!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

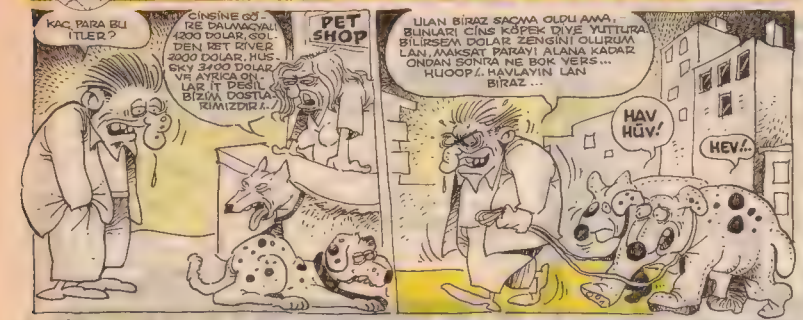

GREVEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

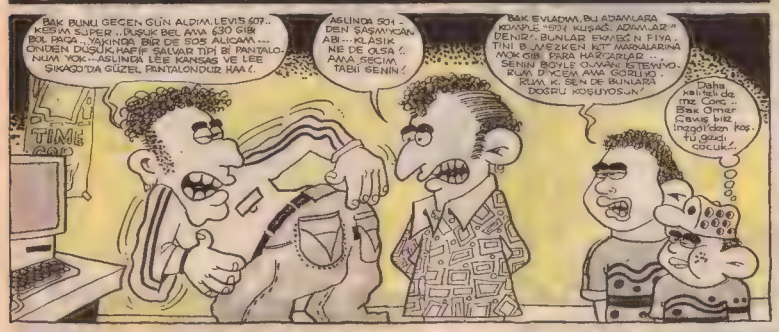

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DETAYIN DETAYI

K. Ertem

1993 yılının ilkbahar aylarıydı. Açtığım imza kampanyası ile Moğollar grubu biraraya gelmiş ve konser için provalara başlamışlardı. konser tarihi yaklaştığı için, o aralar sık sık buluşuyor ve konserde herhangi bir aksılık çıkmaması için toplantılar yapıyorduk. Yine birgün, Engin Abinin Beyoğlu'ndaki büro-da toplantı yapmak için buluştuk. Bir iki saat kadar konuştuktan sonra, ben birşeyler yemek ve -ndi özel işlerimi halletmek için dışarı çıktım. İstik-ddesi'nde hemen buronun bulunduğu binanın -da bir büfe vardı. Acelem olduğuçin hemen -a gittim ve iki tane tost söyleyip beklemeye -dım. Tam o sırada, ben tostları beklerken, ya- üç tane Turist geldi. İkisi zenci, biri de japon , üstü başı yırtık pırtık gariban adamlardı. Ben soracaklarını zannettim. Merhabalaştıktan -a japon bpli olan **"Sorry, please tell me, where is the fucking girls?"** deyiverdi. Bir taraftan sol eliyle yuvarlak yapıp, sağ elinin işaret parmağını bu yuvarlağın içine sokup çıkartıyor, -r taraftan da sorusunu yineliyordu. İlk dumura uğramış ve **üç tane abazan turist**'le karşı karşıya olduğumu anlamıştım. Güney sahillerimizde turist kadınların peşinden koşan bir sürü abazan vatandaş görmüştüm ancak, turistin abazanıyla ilk defa karşılaşıyordum. derken Bufeci, "abi ne istiyorlar?" diye sordu. Ben de büfeciye **"Arkadaş, çok afedersin, bunlar kadın istiyor"** deyince, Bufeci, **"Tamam abi, bir dakka dur, ben şimdi onları Kerhane'ye göndericem!"** diyerek koyuldu. bufenin içinden çıkıp, turistlerin yanına geldi ve tarzanca olarak Karaköy Genelevi'nin yenni tarif etmeye koyuldu. Turistler de teşekkür edip gittiler.. İkinci dumura da böylece uğramış oldum... Daha sonra Bufeci sanki hiçbirşey olmamış gibi, tekrar bufenin içine girdi ve benim tostları verdi. Verirken de, **"Abi, bunlar bir yerden duymuşlar buralarda karı pazarlanıyo diye, hergün eli s..nde bir sürü heril geliyo buraya.. Görüyorsun işte, Zenci'si geliyo, Çinli'si geliyo, ne çeşit ararsan var! İşi gücü bırakıp bir de bu herillerle uğraşıyorum"** dedi ve böylece gupegündüz Beyoğlu'nun ortasında üçüncü dumura da uğramış oldum. İşlemmi bitirip tekrar büroya döndüm ve olayı anlattım. O kargaşada kimse ilgilenmedi bu olayla.. Ben ise yarım saatliğine dışarı çıkmış ve üç dumura uğrayıp geri dönmüştüm. Biz konserin dehnde idik, ancak dışarıda gerçek bir hayat akıp gidiyordu..

KOMİKAZE

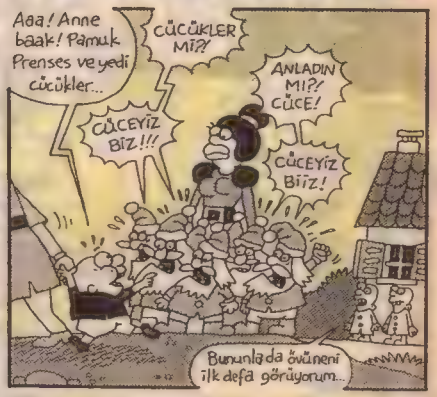

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERETELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

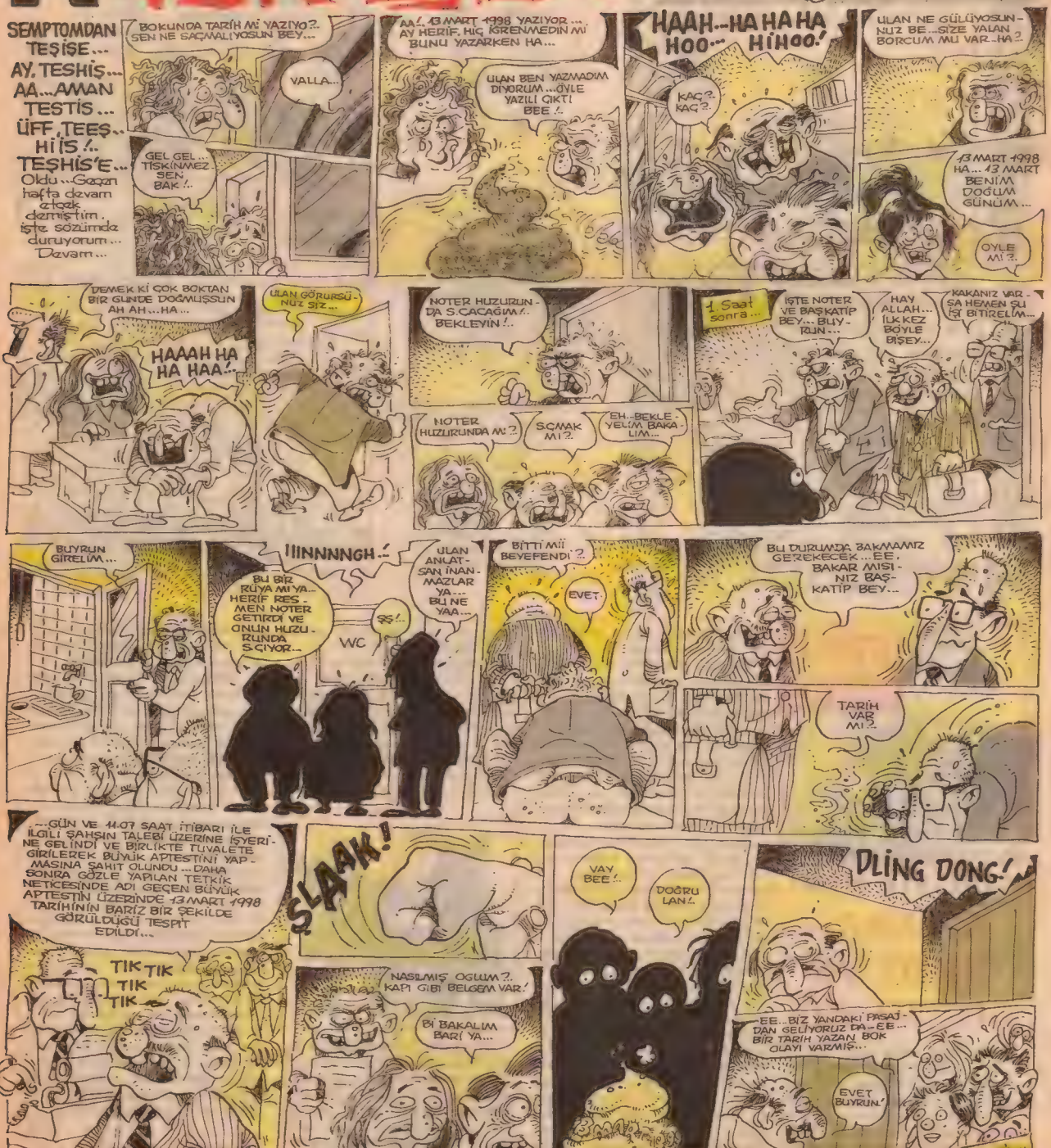

Esas oğlan'ı açıklıyorum... Son Tereteli Pictures albümü... Arma öyle böyle değil... Esas oğlan... Bu ay!.

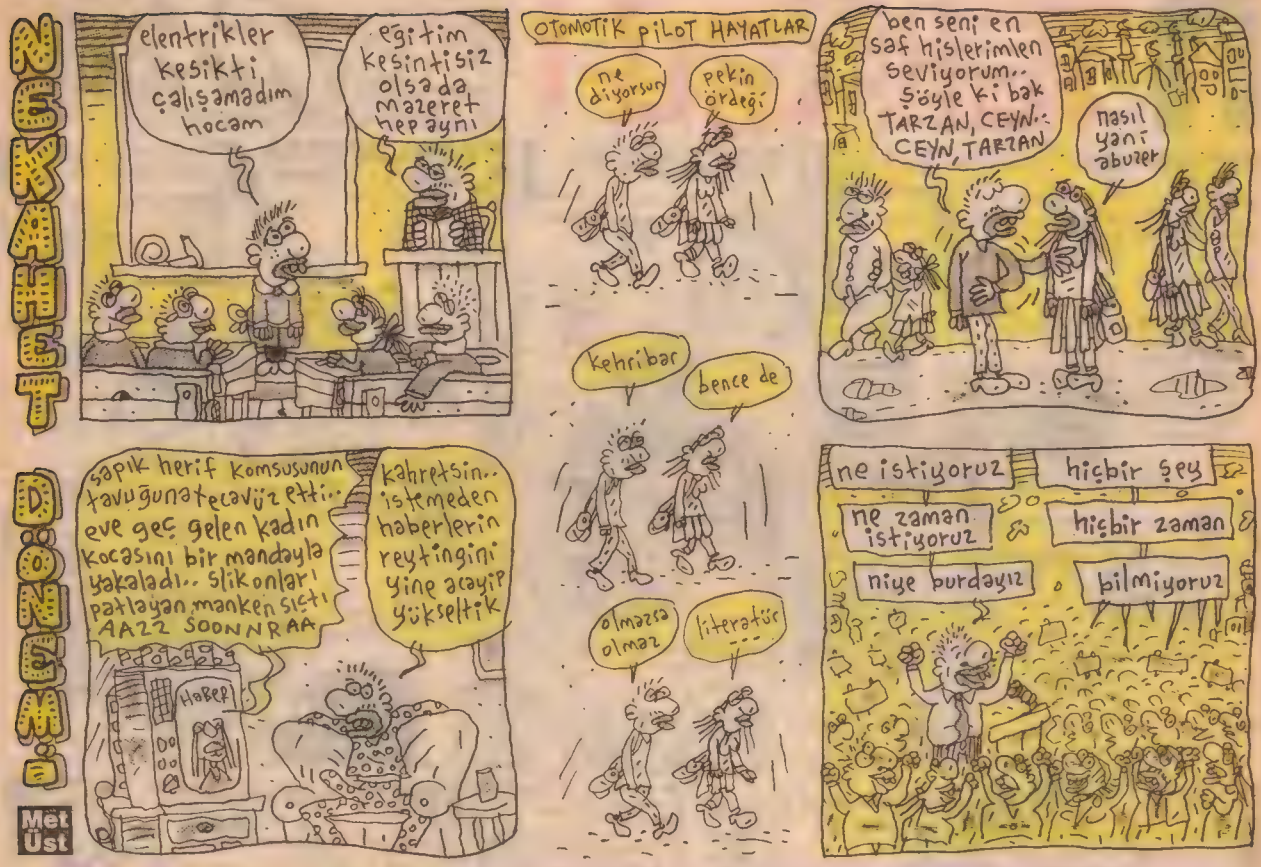

HAFTANIN FİLMİ

KILARA, CEFRİ VE DİĞERLERİ

Yakışıklı ve samimiyetsiz bir genç olan **Cefri** Beyzbol sopası imal eden bir şirketin **Karolayna** bölge başbayiliğini yapmaktadır. Ilık bir ilkbahar sabahı **Cefri** beş ay önce satın aldığı çamaşır makinesinin taksidini ödemek için bankaya gider, bankanın kambiyo servisinde çalışmakta olan **Kılara** adında bir kadını görür, aşık olur ve hemen ellemek ister.

Birkaç gün sonra **Cefri** telefonla **Kılara'yı** arayarak ona evlenme teklif edecektir, bankayı arar ve **"Alo Kılara hanımla görüşebilirmiyim?** diye çekinerek sorar **"Bi saniye bağlıyorum"** dediklerinde tırsar ve telefonu kapatır. On dakika sonra tekrar aramaya ve konuşmaya karar verir, bankayı arar, **Kılara** ile uzun uzun konuşur ve ona evlenme teklif eder. **Kılara** önce bu teklife şaşırır fakat sonra teklifi kabul eder.

Kılara'yı istemeye gider ve görkemli bir şekilde kızı isterler **Kılara'nın** babası bay **Tobyas** kızı verir. Beş gün sonra düğün olur, gece **Cefri, Kılara'yı** pilavdan yer. **Cefri** ve **Kılara** mutlu evliliklerini sürdürürlerken günlerden bir gün **Kılara'nın** halasınınoğlu sarı **Alfret** ziyaretlerine gelir, o gece onlarda kalır.

Ertesi sabah kahvaltıda **Alfret "Cefri abi bizim kasabada hiç beyzbol sopası mağazası yok, ben bitane açmayı düşünüyorum, sen ne dersin bu işe?"** diye sorar **Cefri "İyi olur be Alfret'im"** diye yanıtlar **Alfret "Yanlız benim sermayem anca dükkanı tutmaya yeter sen başlangıç için bana yirmi koli sopayı senetle verirmisin?" Cefri** bu fikre önce sıcak bakmaz, fakat **Alfret, Kılara'nın** halaoğlu olduğu için bi şey diyemez hatta ekstradan yalaklık yaparak **"Aile ortamında senedin sepetin lafı olmaz, sen hele dükkanı aç sattıkça bana yavaş yavaş ödersin"** der.

Bir hafta sonra **Cefri** yirmi koli beyzbol sopasını **Alfret'e** yollar, **Alfret** mağazayı açar. İki ay sonra **Cefri Alfret'i** arar **"Satışlar nası gidiyo halaoğlu?"** diye sorar, **Alfret "Abi ölü sezondayız hele bi yaz gelsin satışlarda patlama olacak patlıma!"** diye gereksiz bir coşkunlukla yanıtlar.

Fakat aradan dört ay geçmesine rağmen **Alfret** aldığı sopaların parasını bi türlü yollamamaktadır. Yine ılık bir son bahar sabahı **Cefri** keriz olduğu duygusuna kapılır ve çok sinirlenir, hemen telefona sarılır **Alfret'i** arar **"Lan dingil sopaları satamadınmı hala?"** diye sorar **Alfret "Sattım abi tamamını sattım"** diye yanıtlar, bu yanıt **Cefri'yi** iyice sinirlendirir **"Malların parasını niye yollamıyosun eşşek?"** diye hiddetle bağırır. **Alfret** tırsar **"Abi çırak izne gitti, dükkanda yanlızım bırakıp gidemiyorum, ama söz yarın banka havalesiyle yolliycam"** der. Ertesi gün **Cefri** bankaya gider, havaleyi alır fakat **Alfret** sadece on koli sopanın parasını yollamıştır, en yakın telefon kulübesine gider ve **Alfret'i** arar **"Alo ....Alfret..Ben saıa yirmi koli sopa yollamıştım diğer on koli sopanın parası nerde?"** diye sorara **Alfret "Abi ben senden on koli sopa aldım onununda parasını yolladım"** der **Cefri "Eşşoğlu eşşek nası esnafsın sen? Ben sana yirmi koli sopa vermedim mi, bi de utanmadan yalan konuşuyosun?Tüü senin kalıbına, ama dur görürsün sen"** der ve telefonu kapar. Hemen Karolayna adliyesine gider, yanına bir icra memuru alarak **Cefri'nin** evine icraya gider. Bütün eve haciz koydurur **Alfret'i** bir güzel döver. Olayı duyan **Kılara, Cefri'ye** çok bozulur ve evi terk eder. **Cefri** bir süre yanlızlık çeker fakat sonra bir gün yolda berabar hacize gittiği icra memuruyla karşılaşır, biraz muhabbet ederler samimi olurlar, aralarında süper bi dostluk başlar beraber takılırlar **Cefri, Kılara'yı** ve o kötü günleri unutur.

SON

SONER GÜNDAY

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Sanatçı-Politikacı Aşkları

Önce Nilüfer-Gökberk Ergenekon, sonra Müjde Ar - Ercan Karakaş, son olarak da Serap Aksoy - Aydın Güven Gürkan... Killandırma servisi gönül trendini yakaladı ve yeni aşklar için kehanetler yaptırdı!..

● **Ebru Gündeş- Abdullah Gül:** İlk seçimde Refah'ın **"Deli Divane"** adlı şarkıyı sözlerini değiştirip propaganda şarkısı olarak kullanmak istemesiyle başlayacak olan ilişki, üç yayın dönemi sürecek. Bu aşkın gazıyla Ebru Gündeş **"Gül Bıyıklım"** adlı bir kaset çıkaracak. Refah'ın tabanından gelen baskıyla aşk sona erecek.

● **Hande Ataizi - Hüsamettin Cindoruk:** Akmerkez'de ellerinde paketlerle çarpışarak tanışacak olan çift, yüksek reytingli bir ilişki yaşayacak. Cindoruk, Hande Ataizi'nin devlet sanatçısı yapılmasını isteyecek, aksi alde hükümeti bozma tehdidinde bulunacak. Hande Ataizi'nin programını kapalı kıyafetlerle sunmaya başlamasından sonra Kanal D, muhalefet yapmaya başlayacak, olay daha fazla büyümeden kanun hükmünde bir kararnameyle aşk bitecek.

● **Nadide Sultan - Sedat Bucak : "Tahliye Şenliği"** kutlamaları sırasında Susurluk'ta tanışacak olan çift yıldırım aşk yaşayacak İlişki, Bucak'ın aşiretinde hıziplere ve çatışmalara yol açacak Sedat Bucak **"Mutluluğumu bozarsanız herşeyi açıklarım"** diyerek gözdağı verecek. Araya Özer Çiller'in girmesiyle noktalanacak ilişkinin ardından Sedat Bucak besteci olacak, **"Göğüs Sancısı"** adlı şarkısı çok ünlü olacak.

● **Çelik - İmren Aykut :** Çelik'in **"Çağdaş Türk Kadınını"** anlatacağı klibinde oynaması için teklif götürmesiyle başlayacak aşk, birkaç kez evlilikle sonuçlanacak. ANAP'ın muhafazakar kanadının Çelik'in saçlarını kesip ince bıyık bırakması yolundaki baskıları sonuç vermeyecek ve çift A Takımı'nın canlı yayınında ayrılacak.

● **Aşkın Nur Yengi - Doğan Güreş:** Vakko'nun etek reyonunda tanışacak olan çift, medyadan uzaklaşmak için Marmaris'e taşınacak. Fakat Kenan Evren'in Güreş'e kameramanlarla yaptığı bir ziyarette herşey ortaya çıkacak. Doğan Güreş, Yengi'yi terkedecek. Aşkın Nur Yengi'nin **"Paşa Gönlün Bilir"** adlı şarkısı haftalarca listede kalacak.

● **Ajda Pekkan - Güneş Taner :** Güneş Taner tepkiler yüzünden purolarının boyunu estetik ameliyatla küçültmek için gideceği hastanede tanışacak olan çift, sade bir törenle sualtında nişanlanacak. Taner **"Kimler Geldi Kimler Geçti"** adlı şarkının klibinde onüç bin kişinin oynamasına sinirlenecek ve nişanı bozacak. Ayrılıktan sonra Ajda Pekkan **"Güneş Bey hiper melankolik, ayrıca paranoid depresif"** şeklinde konuşurken, Güneş Taner "Ajda Hanım beni Hans Ditrit Gençer'le aldattı" iddiasında bulunacak.

● **Rafet El Roman - Meral Akşener :** Bir balodа Rafet El Roman'ın **"Birlikte şarkı söyleyelim mi?"** daveti üzerine başlayacak olan aşk, kısa sürecek. Bülent Orakoğlu'nun kendisini gece gündüz takip ettiğini anlayan El Roman "Büyü Çalışma Grubu"nu oluşturacak ve karşılıklı anlayışla verilecek brifing sonucu ilişki bitecek.

● **Seda Sayan - Hasan Hüseyin Ceylan :** Görücü usulüyle evlenecekler. Fakat araya Erdal Acar, Alpay, Mrmiç, Yankov, Mahzun Kırmızıgül, Tuna Huş, Oltan Sungurlu, Şevki Yılmaz ve Osman Yağmurdereli girecek boşanacaklar.

● **Küçük İbo - Işılay Saygın :** Bilgi alınamadı.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

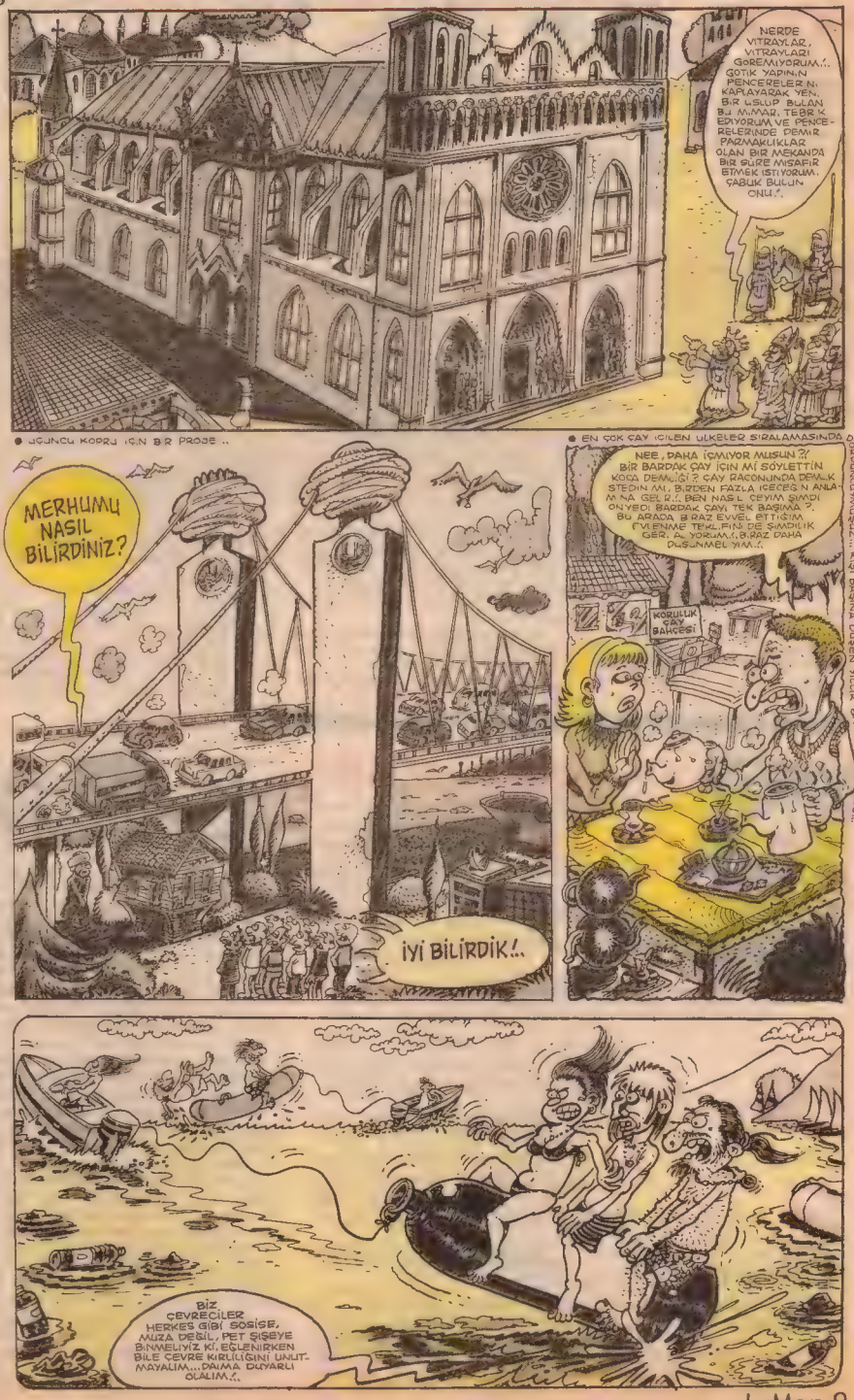

Çukulata benizli yazarlar ve özel zevkler...

Hükümetlerin düşmesiyle sorunların biteceğini düşünenler bir kez daha yanıldı, ülkemizde. Anasol-D hükümetinin kurulmasıyla dikensiz bir ülke vaad edenler, şimdi yapay gündemlerle günü kurtarmaya çalışıyorlar...

Yoksulluk sınırı artık yüzmilyonlarla ifade ediliyor. Enflasyon o pek meşhur üç rakama doğru koşuyor...

Ekonomiden sorumlu devlet bakanı Güneş Taner, medyayla yapacağı söyleşi başına 5 bin dolar istediğini söyleyerek, Türk lirasına ne kadar güvendiğinin altını çiziyor...

Bu ülke yoksullaşıyor ve Nuh'un gemisinin yolcuları ufukta görünen tufanın gelmesini bekliyor çaresizce...

Ekonominin kötü gidişatını düzeltmek için, ekonominin .ötüm uzmanları harıl harıl şok paket hazırlığında. Bedeli tüm kesimler ödeyecekmiş... Enflasyon kargasının, sermayenin sermayesine sermaye kattığını çarpım tablosunu ezberleyen çocuklar bile biliyor artık...

Kandırmaca, solaryum benizli plaza yazarların da desteğiyle, yoksul kesime yutturulmaya çalışılıyor... Ama bu çukulata adamlar da biliyor ki, zam yağmuru altında inim inim inleyen kesimler, onları pek iplemiyor...

Bir yanda böbrek hastalığına çözüm bulmak için 500 milyon TL muhtaç olanlar, bir yanda ayakta tedavi için devlet bütçesine 4 milyar TL fatura çıkaran milletvekilleri...

Bir yanda vergiler altında ezilen ücretli kesim, bir yanda devlete 7.5 trilyon takan vergi yüzsüzleri...

Bir yanda kamu açıkları, bir yanda kamu bankalarından hükümete yakın işadamlarına açılan yüz trilyonlarca kredi...

Ve insanların tüylerini diken diken edecek insan manzaraları...

Adı: Mehmet, Soyadı:Gazioğlu, Kayserili bir işadamı. Çinko, alüminyum ve galvanizli saç üretimi yapıyor. Toplam 150 milyar liralık lüks otomobile sahip... Bir Rolls Royce, bir BMW 850 Coupe, 3 Jaguar otomobil satın almış... Gözümüz yok, biz trilyonluk otomobil kolleksiyonu olan ne çulsuzlar biliyoruz... Ama Gazioğlu'nu diğerlerinden ayıran çok önemli bir özelliği var; gazetelere her ay aynı eleman aranıyor ilanını vermek.

"Ne var bunda canım" demeyin, bir merakl işsizin, ilandaki telefonu arayarak, "niçin aynı ilanı tekrar tekrar veriyorsunuz" sorusuna, sıkı durun, Gazioğlu'nun sekreteri ne yanıt veriyor: "Özel zevkleri arasında yer alır da..."

Evet bu ülkede çok özel zevkleri olan işadamları da yaşıyor, 23 milyon TL asgari ücret alan yoksullar da...

Unutmayalım, Nuh'un gemisinin yolcularıyız hepimiz...

ZAFER AKNAR

SUSURLUK TURŞUSU

Ülkemizi bir beş yıl daha rütbeli kardinallerin yöneteceği kesinleşti. Şeriat, irtica denilince kuduran, köpüren kardinallerimiz "Susurluk" denilince neden susuyorlar. Faili meçhullerin kanlı bıçakları medyamız tarafından yıkanıp yıkanıp işte bu devletimizin zarif ve narin ellerine, duayla, törenle, bayrakla yeniden teslim ediliyor! Piri pak oluyor, tahliye oluyorlar. Bu böyle gitmeyecek diyenlerin hepsi de eskiden olduğu gibi vatan haini ilan edilmeye devam edecek. Bugünden karar verip, it, köpek olmak için sıraya girsek, kadınsı niteliklerimizle bu siyasi pazarda kendimize yer edinmeye çalışsak dahi, ilk beşyüzbine girme şansımız hiç kalmadı. İşte Susurluk! Taze muhalefet Tansu Çiller, çetenin tüm üyelerinin tahliyesinin yetmeyeceği, halkın ve başbakanın çeteden özür dilemesi iade-i itibarlarını istedi.

Bu değersiz insanlar, bu birbirlerine bu kadar benzeyen insanlar hangi "gurur", "itibar"dan sözediyorlar. Halkla ve kendileriyle savaş halinde bu insanlar bir de "özür" dilenmesini bekliyorlar. İşte manşetlerde gezinen emniyetin silah raporlarından anlaşılan tek şey: Oralarda onurlu tek bir yaratık kaldı, o da doğuda mayın eşeği olarak kullanılan Reşo! Gerisinin insan olarak söyleyecek sözü kalmadı, ama yine de "şeref" istiyorlar.

Susurluk'un turşusunu çıkarmak için Susurluk meydanında akılötesi bir şov yapıp, yanına Sedat Bucak'ı da alan Tansu Çiller, Susurluk'u neredeyse, derin devletin gizli başkenti ilan edecek. Varsın, böyle şeylerle mutlu olsunlar. Başkalarının malını çalmak, madalya ve kurdele düşkünü olmak, para hırsıyla kudurmak, sahte adamlarla parti kurmak, ne bulurlarsa ceplerini tıkıştırmak, söyledikleri her sözü doğruların doğrusu kabul eden köpek yazarlar bulmak, halkını cahil köleler olarak görmek ve devlet parası, halkın vergisiyle dünyanın en gelişmiş silahlarını alıp, onları dahi içetmek, çalmak...

Bu büyük vatansever kahramanlar yurdumuzu hainlerden temizlerken neden elleri uzun oluyor? Neden obur oluyorlar? Neden çıldırırcasına savaşmadan, kan dökmeden siyaset yapamıyorlar? Neden? Çünkü devlet, onlara kişiliklerini geliştirecek başka bir değer öğretemedi.

Ahlak dışı, kayıtsız, deli saçması milliyetçilikleri için bu büyük enerjiyi işte bu eşsiz pervasızlıklarından, işte bu eşsiz düşünce tembelliklerinden ve satılmış paralı köşe yazarlarının poh pohundan alıyorlar.

Şevhet derecesinde para düşkünü bu insanlar, destansı bir kahramanlığa neden bu denli düşkün oluyorlar? Çok basit, devlet, milliyetçilik, tarih içinde adamlarına sığınmaları için başka bir mezhep öğretemedi. Uyum ve barış içinde birbirlerini kollar, şiir gibi adam öldürür, villalarda ömür sürerler! Bir de medyadan kendilerini göklere çıkartan paralı köpekler bulurlar! Onurlu insanların tokatını yiyene kadar, bu delilerin susurluk turşusu sürüp gidecek!..

N. Genç

12 EYLÜL Yaldızlı sam Kenan Evre melekler makan ri adeta "kutlan kuşları dahi işke kaçıran, yüzbinlercesini içeri tıka intihar süsü verilerek atılan genç artık cuntacılar ve 12 Eylül medy hızla geçti ve bu modaya artık kir rin devlet modası karakterlerine bir çok yazar da emekli generalle bir kahraman ilan edip, Özal'ın v olarak, geç kalmış bir "özür"le, " ölü ve işkencesever köşe yazarlar nüstü yaratıklar" gibi hayretle sınıfın gürültüsü, devleti ise büyü zaten başka birşey beklemiyor! T tık mide kaldırmayacak kadar kok

MİNİ MİNİ BİRLER TERÖRİST İKİLER ANARŞİST ÜÇLER

-Selamün Aleyküm sayın amirim.

-Ve Aleyküm Selam... Nasıl gidiyor Tacettin'im?

-Çok yoğun be amirim. DHKP/C'ni beş yaşındaki lideri M.G. hakkında topluyorum.

-Yeni bi şeyler var mı barı?

-Olmaz mı sayın amirim. Bu M.G ya, yedi yaşındayken legodan Lenin keli yapıp, Manisa'nın göbeğine dikm

-Vay hıpnanın evladı vay!.. Çok cevv bu cuce.

-Daha enteresanı var efendim. reklamlarda, "Yirim seni sosis" diye var ya. Işte bu kız da DHKP/C'nin sek ri çıktı. Piyasaya "orak-çekiç" şek sosisler sürerek habire gominizm p gandası yapıyormuş cimcime.

-Çok da sevimli görünüyo kerata. An olduğu hayatta aklıma gelmezdı.

-Siz onların öóle sevimli görünüşl aldanmayın efendim. Valla bibero molotof kokteyli yapıp memleketi ha uçururlar.

-Haklısın Tacettin, çok haklısın. Bi ad dötü yere yakın mı ondan korkucan... E ha daha neler var bakalım?

-Küçük İbo hakkında da bazı duyu rım mevcut. Bu vatanhaini velet, ka dan Karl Marks sakalı takıp, "Maraba vole" diye televizyona çıkmış. Ay "Ben de isterem illegal faaliyetlerd lunmaak, ben de isterem örgüt evin danmaak. Öksüzmüyeem, yetimmiy

MELEK ÇIKMAZI

Akşamları boynundaki merhamete sığınan
aşkın ölü kuşları,
daha sabah olmadan
daha ölümsüz savaşçı olur olmaz,
seni tükettiklerini anlar anlamaz,
kirli ve acımasız bir dalgınlığa uçarlardı...

Kıstırıldığın sokağa adını vermişlerdi:
Melek çıkmazı...

Gidecek evi olmayan bulutsu bir misafirdin,
ezilen kanatlarından sunulmuştu sana tek okşayış...

Öyle sert ve öyle belirsizdi ki herşey,
ona uymayınca çoğalırdı
dünyada hazır bulduğun boşluk...

Tutunduğunda boşluk sana,
yüzünün ışığını öperdi yüzün.
Yalnızlık küçümsediğinde seni
göğün içindeki aslını görürdün.
Göğün içindeki,
senden çıkan herşeyin konakladığı o sonsuz evi...

*Ömrünü sosyalizme adayan **Nuran Akşit Boz**'u kaybettik. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz

* Düşünceleri nedeniyle yıllardır hapse mahkum edilen ve şu an ölümle pençeleşen gazeteci yazar **Recep Maraşlı** derhal özgür bırakılmalıdır.

* 9 Eylül günü gözaltına alınan **İÜDER** yönetim kurulu üyesi **Ufuk Tambaş** derhal özgür bırakılmalıdır.

* **"Bir Hak Düşmanı"** adlı tiyatro oyununun se... ve oyuncularının DGM tarafından toplam 12 ... mahkum edilmesini düşünce özgürlüğü adına protesto ...

* **Ali N. Babaoğlu** Uyuşturucu ve Tarih Kayıtları ...

* **Barış Karikatürleri** Karikatürcüler Derneği ...

* Ankara Çağdaş Radyo **Birdal** sunuyor

* **Küreselleşme, 3.dünya ve iktisat politikaları üzerine konferans.** İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mezunları Cemiyeti 27/6 Taksim - İst. Tel: 0212 - 250 50 34 - 235 61 55

* Sevilay Akarçay, Pınar Atanur, Bahar Haser, Yavuz Kaynar, Fulya Güresin, Aytül Aysuna, İnci Arıcı, Sinan Karataş, Sevil Uneşi, Besime Ersoy, Carmen (anlaşım), Kenan, Tülay, Tolga Berkalp, Rahşan Ayhan, Kimsesiz Kadın (sağolasın), Berlin'den Turgut, Ferda Yeni, Başak Çelikoğlu, Şuheda Sungur, Elçin, Nuray Çalı, Memet Oğuz, Mehmet Yiğitcan, Güzide Vural, İzmir'den Sez, Kurtuluş Karataş, Özge Ababay, Nazlı ...oz Nemiş, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

DELİK

Nihat GENÇ

İsa evli miydi? Yahudilikte evlenmemiş olmak çok büyük günah sayıldığından, evlenmemiş olması asla gözden kaçmazdı, deniliyor. Evliyse, karısı kimdi? İsa'nın arkadaşı Magdalena mı? Arkadaşları yanında dudağından öptüğü! Kaynaklar neden Magdalena'yı bir fahişe kadar küçük gösteriyor ve neden onun için yedi şeytanla baş etmiş kadın, diyor. İsa'nın Magdalena'yla olan arkadaşlığı mı kıskanılıyordu! İsa'nın ayaklarını yağlayıp mesh eden, saçlarıyla ayaklarını kurulayan Magdalena'nın İsa'yla büyük dostluğu manevi miydi?

İsa gerçekten ölüleri dirilten hastaları iyileştiren ilahi bir şifa dağıtıcısı mıydı? Yoksa, yaşadığı günlerde Kudüs'te çok meşhur olmuş şifacı tıp bilgileri öğreten mezhepten ders mi almıştı?

İsa'nın çocuğu var mıydı?

İsa mesih miydi? Yoksa, Roma zulmünden asırlardır çeken Yahudilerin beklediği kral mı? Yani İsa politik bir şahsiyet miydi? yahudilik hanedanına oturmak isteyen bir siyasi düzenbaz!

Dünyanın en tanınmış kişisi hakkında dünya hiçbir şey bilmiyor! Ve en önemlisi İsa çarmıha gerildi mi? Yoksa, çarmıha bir başkası gerilirken, o bir kenardan olup biteni izledi...

Tarihi kaynaklar içinde bunların cevabı yok. İster istemez İsa'nın hayatındaki bu büyük boşlukları senaryolarla doldurmak kalıyor araştırmacılara. Araştırmacılar da kim oluyor? Bu sorulardan herhangi birini bin yıl hiç kimse soramadı. Aklının ucundan geçirenler engizisyonda yakıldı...

Tanrı'nın krallığı, kilisenin devleti bin yılı aşkın susturararak ayakta kaldı. Ya da bu sorular tarih içinde filan ve tuhaf mezhepler içinde bir sır olarak saklandı. Olup bitenler hristiyanlardan, insanlardan gizlendi.

İsa'nın mesih olduğunun yeryüzü sakinlerine ilk bildirildiği yer, şirin ilimiz: Antakya'dır. Kiliseler hala ordadır. Beyfendi papaza sordum: 'Ne diyorsun birkaç yıl sonra İsa gelecek mi?'.. Güldü. Ama, birkaç yıl sonra milyonlarca hristiyan bu topraklara akın edecek!

İsa gelebilir! Ve milyonlarca insan ayaklarına kapanabilir.

Zaten İsa'yı bekleyenler bu soruları sormuyorlar! İsa gelirse şayet, onu ancak, naklen canlı yayında medya getirebilir.

İnsanoğlu ikibinyıldır İsa'nın acısıyla terbiye oluyor. Çarmıha gerilen İsa değil biziz avuçlarımıza paslı çiviler çaktı ve başımızın üstüne bir de maymun koyarak eğlendi bizimle. İsa'nın acısı insanoğlunun acılarını giderebildi mi?

Sübyan koğuşunda yatan 11 yaşında bir çocuğun kimliği noktası virgülüne kayıtlara geçiriliyor, ama Tanrı'nın oğlu, İsa'nın kimliğinde boşluklar var! Baba adı: Tanrı. Daha ne olsun.

Bu kimlikle kilise devlet kurdu! Boşlukları kimsenin sormasına izin vermedi.

Sonunda insanoğlu İsa'nın mezarını aradı, hayatındaki tuhaf boşluklarını herşeye rağmen, binlerce savaşa rağmen sordu!

İsa bizden biri artık. En akla yakın senaryoya göre, arkadaşlarıyla sık sık gizli görüşmeler yapıp, bir dümen peşinde Yahudi Krallığına oynamış

köşe yazarlarımız emekli cuntacı, avangard res-
n'i 12 Eylül yıldönümünde arşı alaya çıkarmaya,
ına layık görmeye başladı. 12 Eylül yıldönümle-
ia" şeklinde geçmeye başladı. 12 Eylül'de uçan
nceden geçiren, yüzbinlerce insanı yurt dışına
, resmi makamlarda dahi emniyetin damından
erin sayısının üçyüz olduğu açıklanan, 12 Eylül,
anın tüm yazarları tarafından lanetlenmişti. Bu
nse ihtiyaç duymuyor, çünkü asker, general, de-
laha uygun! Taha Akyol ve Cengiz Çandar gibi
re medhiyeler düzüyor. Kenan Evren'i ise, siyasi
e Türkiye"nin önünü açan büyük devlet adamı
el öpmeyle" kutluyorlar. Alkışlar yükseldikçe bu
mız uzun bir müddet daha generalleri "olağa-
görmeye devam edecekler. Demokrasiyi aşağı
bir dükkan gibi gören bu medyamızdan kimse
üm yazarlarımıza sinmiş bu "militer hamur" ar-
an bir bataklığa dönüştü!

dıye türkü söylemesi de cabası.

Hemen hakkında kıllı bi fezleke patlatsaydın

-Patlatmaz mıyım hiç efendim. Bakın söyledigi iğrenç türkünün notalarını bilem çıkardım.

-Afferin sana Tacettin'im. Vatanı junior nifaklardan korumak için elinden geleni ardına koymuyosun. Bravo valla

-Ne demek efendim, görevimiz. Ha unutmadan, dun de Ali Baba'nın Çiftliği'ne baskın yaptık.

-Ali Baba mı? O da kım?

-Küçük teröristlerin başı efendim. Hani, "Ali Baba'nın bi çiftligi var, çiftliğinde inekleri var..." şarkısındaki Ali Baba.

-Peki sonuç?

-Sonuç olarak şüphelendiğimiz dört adet hayvanı içeri aldık. Bunlardan tavuk Tikko'cu, Kedi PKK'lı, Kuzu DHKP/C'li olduğunu itiraf etti. Yanrız o kadar uğraşmamıza rağmen ineğin ağzından "Möö"den başka tek kelime alamadık.

-Möö sakın yeni bi örgüt olmasın Tacettın.

-Ben de aynı şeyden şüphelendim efendim. Arkadaşlarla bu konuyu araştırıyoruz.

-Ha, Miki Şıçan mıdır, Miki Sıncap mıdır bi çizgi film var. O ucube hayvana da dıkkat edın. Bu da Dev Sol'un Disneyland sorumlusu felan olabilir.

-Mümkündür efendim, mümkündür. Konu hakkında hemen araştırmaya başlıyorum.

-Yahu Tacettın yaklaş yanıma hele.

-Hayırdır efendim?.. Aaah! oramı niye tuttunuz ki?

-Küçüklerden herşey beklenir oğlum. Şu senin küçük Taci'den de şüphelendim. Sakın anarşist felan olmasın.

Mesut Ceylan

Leman Kitapçısı Leman Kültür'de

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Leman, OKÜZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman ciltleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, OKÜZ, GL dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün İçinde.

DUYURULAR

BARIŞ HEMEN ŞİMDİ

Rumeli Hisarı 21 Eylül 1997 Pazar saat 18.00
Musa EROGLU
Yavuz BINGOL
Koma AMED
Grup DALGA

• • •

BB KEDİ SERVİSİ

Leman'ın kedisi Leman'ın 4 minik yavrusu kedisever okurlara dagıtılacak kıvama geldiler. Gelin murekkepleri kar kaları üzerine deviren, duzduvara tırmanan, tarama uçlarımıza dolanan şu fırlamalardan bizi kurtarın. Başvuru Leman Telefonları

Ayhan Erdoğan

Passenger Topluluğu;

çalışmalarını 1990'dan berı Vıyana'da sürduruyor. Çalışmaların odağı, tıyatro, dans ve performans sanatlarının kesıştığı, erıdığı, birleştiği sınırları araştırıp, kulture edıp sahnelemek

Bu sene ılk defa İstanbullu dansçı, tıyatrocu ve amatörlerden oluşan bır grupla hazırladıkları "Karşılaşma" adlı gösterilerini 19, 20 ve 21 Eylul tarihlerinde Sultanahmet'dekı Tarıh Vakfı Darphane Muzesı'nde sunuyorlar

Grubun kurucusu ve yönetmeni Mustafa Doğan 1959 Erzıncan doğumlu, 1976'dan berı Avrupa'da yaşıyor. 1985'den bu yana da tıyatro ve dansla uğraşıyor. Butoh Dansının büyükleriyle çalıştı. Kazuo Ohno, Mın Tanaka ve Ko Muroboshı bunlardan başlıcaları

Walter Lott-Method (Aktör Stüdyo-N.York), Yoshı Oıda (Peter Brook oyuncusu), Soto Hofman (performans sanatı) Danıel Lepkof (new dance), Randy Warshaw (contact emprovisatıon) metodlarıyla çalıştı. Avusturya, Almanya, İtalya ve Rusya'da gösterıler sahneledı. Halen Vıyana'da yaşamaktadır

KARŞILAŞMA: Tarıh: **19,20 ve 21 Eylül** Saat: **20:30** Yer: **Tarih Vakfı, Darphane Müzesi, Topkapı Sarayı dış bahçesi Aya İrini'nin yanı**; Sultanahmet İrtibat Tel: **513 50 82** (Darphane)

kaybetmiş. Kaybettiği Kudüs'tü, arkadaşları onun sözleriyle dünyayı istedi!

***

Çocukluğumda Trabzon'un Boztepe semtinde Amerikan üssü vardı ve tepenin limana bakan yamacındaki kayalar liman yapımında dolgu kayası olarak kullanıldığı için büyük bir uçurum meydana gelmişti. Uçurumun tam da ortasında erişilmez bir mağara vardı, girilmesi imkansız. İki Amerikalı o mağaraya girmiş orada sıkışarak ölmüşlerdi.

Geçtiğimiz hafta da Ege sahillerinde iki tane Alman dalgıç, denizin dibinde bir mağara bulup, girmişler, aynı şekilde öldüler!

Buna benzer çok haber hatırlarız. Almanlar, Amerikanlar bu ülkede bizim hiç merak etmediğimiz bir takım deliklere girip ölüyorlar! (Doğu'daki savaştan dönen bir asker, girdikleri mağarada, bozulmamış bir iskelet bulduklarını, iskeletin yanında pipo, fötrşapka, çanta... Bir gezgin ve seyyah olduğu anlaşılıyor, kaç yüzyıldır orada.)

Bu insanlar bizim deliklerimizde ne arıyorlar!

İsa bu insanların acılarını gideremedi mi? Veya neden deliklerimizi merak eden, sıkışarak kalan bizim çocuklarımız değil, başkaları. Biz, nerde ölüyoruz düz E-5 yolunda, plajda sürat teknesiyle!

Batı, dünyayı delik deşik etti, bizim deliklerimizi de!

Bu deliklerde batı, sırlarıdır yeni yer, yeni mekan, yeni duygu, yeni heyecan mı arıyor! Ya da bilimsel bir merak mı?

Köyünüzün, dağınızın çiçeklerinizi bile merak etseniz, bunu babanızdan, dedenizden değil, bir yabancının not defterinden öğreniyoruz.

Bu insanlar önce kendi boşluklarına ve deliklerine girdiler. İsa'nın dindiremediği acıları dindirmek için, önümdeki daktiloyu, matbaayı, elektriği, pireyi, tuzu toprağı, orda koydular önlerine, asırlardır!

Yollar, acıları dindirmek içindi. Ardabalar da, motoru, şanzımanı icad eden de..

Başkasının medeniyetiyle kendi acılarımızı dindiremiyoruz. Çünkü, bizim kendi boşluklarımızı kendimiz doldurmamız gerekiyor... Kendi acılarımızı dindirmek için de, acılarımızı gerçekten hissetmeye gerekiyor...

İsa bizi kandırıyor muydu? İnsanoğlu üstüne atıldı ve milyonlarcası ölerek boşlukları doldurdu.. İsa Devleti bizi kandırıyor mu? İnsanoğlu, amansız bir savaşla kralın, imparatorların üstüne atıldı.

Her deliğin, her boşluğun, her karanlık bölgenin üstüne atıldılar. Oralarda sıkışıp öldüler, işkenceler, idamlar, milyonlarcası...

Ne için? İsa'nın çocuğu olsa ne, olmasa ne? Birileri bize yalan mı söylüyor? Acılarımızın en köklüleri bu yalanlardan mı kaynaklanıyor!..

Çünkü, artık ne İsa var, ne kurtarıcı! Kendimizle, yalnızlığımızla baş başa kalıp, başımızın çaresine kendimiz bakacağız.

Biz, kendi krallığımızı yıkamadık! İşte çeteler! Biz başkasının modernizmini ısmarlayıp alacağımızı sandık, işte trafik kazaları!..

Dinî, siyasi, sosyal, hukuki deliklerimizi doldurmadan, o deliklerde savaşlar vermeden, hiçbirşey değişmeyecek! İşte Radikal Gazetesi yazarı İsmet Berkan zekasıyla "çete" bu kadar oluyor, işte Hıncal Uluç zekasıyla "trafik" bu kadar oluyor. (Ayrıca Hıncal Uluç'un bilmesi lazım, 38 kişiyi öldüren otobüs şoförü, Nükhet Duru'yla, Tarkan dinliyormuş...)

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

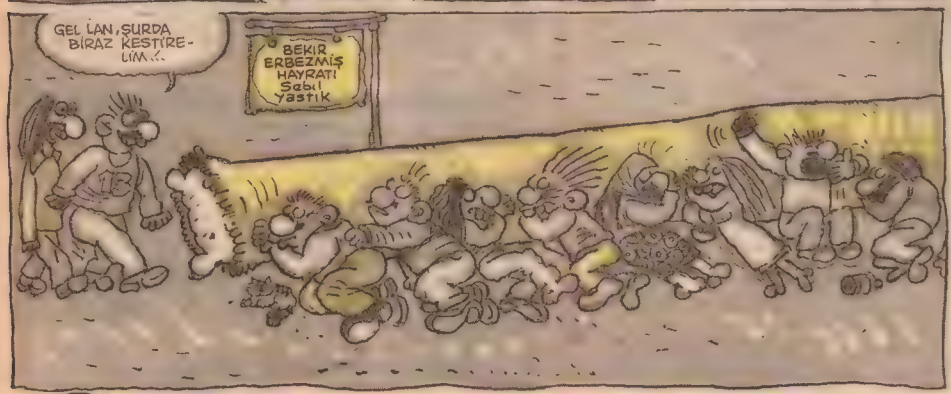

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

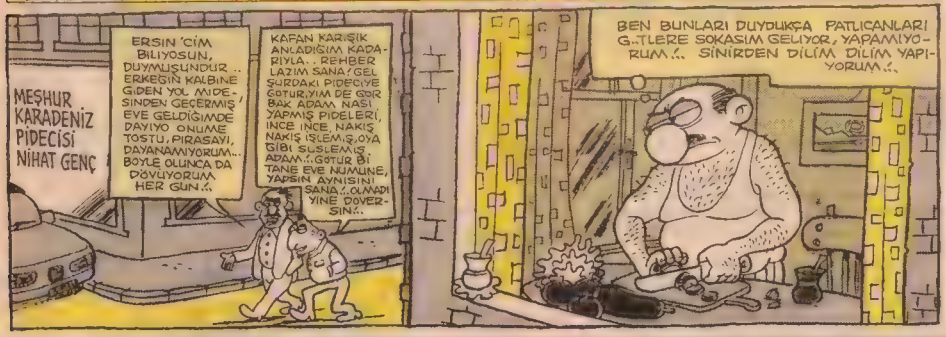

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Susturduk Çetesi!

Susurluk Çetesi'nin adı olsun **Susturduk Çetesi!**

İşleri susturucularla susturmak olanlara, yargı tahliyelerine karar verdiği an ortalık sus pus olunca "sustu ....." diye slogan atanlara bu ad yakışır.

Nasıl çete ama; yargısız da susturuyor, yargılı da!

Korkarız ki bunlar yakında şöyle bir slogan da atarlar:

"Sus, susmazsan sıra sana gelecek!"

Ama yine de asıl suçlanması gereken onlar mı?

Alçakları bırakıp, tepelere bakmalı!

Zaten yargısız infazlarla insanları susturanlar ne demişlerdi:

"Biz ne yaptıksa tepedekilerin emriyle yaptık."

Hatta içişleri bakanlığı da yapan bir polis müdürü, tepedekileri **"MGK"** diye isimlendirmişti de...

Gerçi 12 Eylül darbesini yapan **Milli Güvenlik Konseyi** de **MGK**, şimdiki **Milli Güvenlik Kurulu** da **MGK**...

Gitti MGK geldi MGK; onun için de 12 Eylül denilen kara Eylül bir türlü başımızdan gitmedi!

Kara Eylül aydınlatılmadan da hiçbir karanlık aydınlatılamaz.

Ancak bu aydınlatma işini 12 Eylül ürünü ve MGK sayesinde başbakan olan Mesut Yılmaz mı yapacak?

Yoksa 12 Eylül darbesine övgüler düzen köşe yazarları mı yapacak?

Bakın bugünlerde 12 Eylül'ün başı Kenan Evren, darbeye övgüler düzen köşe yazarlarını tek tek sergileyip yargılıyor.

Neredeyse ben hariç, o dönemde günlük gazetelerde köşe yazıp da darbeyi övmeyen kimse yok.

Böyle bir ülkede elbette Kenan Evren yargılanmaz, yargılar!

Böyle bir ülkede elbette yalnız milletvekillerinin dokunulmazlığı olmaz, darbeci generallerin de, işkenceci polislerin de dokunulmazlığı olur!

Böyle bir ülkede elbette çeteler susmaz, susturur!

Ve böyle bir ülkede elbette olur **Susturduk Çetesi!**

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

KIZINI TEŞ İNİN İÇİNDE GEZDİREN ARKADAŞ BURAYA GELSİN..
BENİM ADIM TİMUÇİN... UZMAN PSİKİYATRİSTİM.. ANLAT BAKALIM, NEDİR BU TESTİDEKİ KIZ HİKAYESİ...
YOK! YOK ÖYLE BİŞEY... POLİSTEN KORKUP YALAN SÖYLEDİM. BEN OLDUM ZATEN...
PEKİ POLİSLER NİYE SOKA GİRDİ? HEM SEN NİYE OLMUŞSUN?..
BEN OLDUM!
GEL SANA NE GÖSTERİCEM...
BANA ADAM GİBİ HERŞEYİ ANLATMAZSAN SENİ BUNLARIN ARASINA ATARIM... O...
MEKTEN BETERDİR!
BİZ... BİZ RUH SATARIZ!..
HA!
Bu iş yüzyıllardır anadan kıza devam ettiren yaşlı bir kadın yapar... Daha doğrusu
Her aile,bir çocuğunu sırf ruhunun satılması için doğurur... Altı yaşında girdiği ilk gün yaşlı kadının yardımcısı onu alır götürür...
O gece herkes evine kapanır, sabaha kadar çığlıkları duymamaya çalışır...
EEEEEEEAAAEEE
Sabah olunca, çocuğu veren ailez kapısının önünde bir testi bulur..
İşte ağzı dizi ile kapalı, mühürlü bu testinin içinde çocuğun ruhu vardir artik!
SIRA TESTİYİ SAPASAĞLAM BURAYA GELİP SATMAKTADIR ARTIK, EĞER TESTİ KIRILIRSA ÇOK FECİ BİŞEKİLDE ÖLÜRÜZ..
PEKİ KİME SATMAMIZ GEREKİYOR?
BURDA ÇOK ZENGİN BİRİ... ONUN DA UŞAĞI VAR, O BİZİ BİŞEKİLDE BULUR, TESTİYİ ALIR PARAMIZI VERİR..
ŞEYTAN MI?
?..

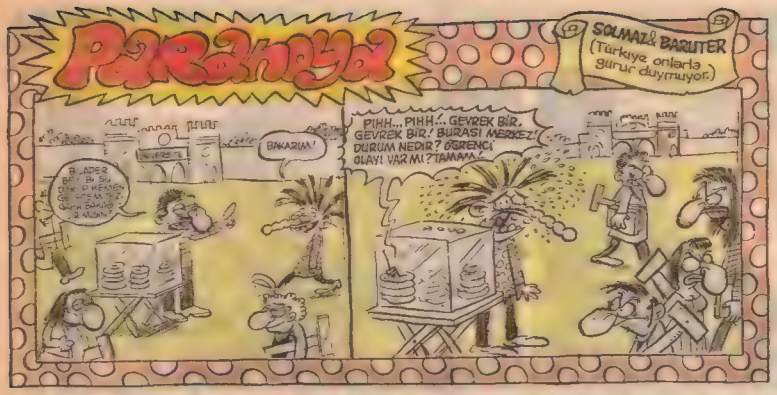

İLK YAPRAK

● Tunur Kutgun ve Tolga Baktaş, beni çok şaşırttınız... Sizlere gönül dolusu teşekkür ediyorum...

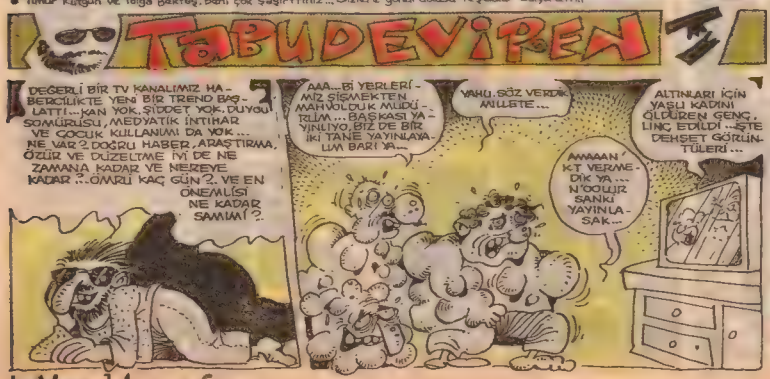

NAZİRELER

-I-
Eski Datça'dan gelirken
Köşeyi dönünce
Deniz dikilecek karşına
Sakın boğulma!

-II-
Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Bir kısraklar gibi Akdeniz'e uzanan
Bu gayrimenkul bizim değil gayrı...

-III-
Körfezdeki dalgın suya bir bak
göreceksin
NATO'nun kablosu durmakta derinde...

-IV-
Ne kadar güzel geçti bütün yaz
Geceler küçük bahçede,
Sen leylâklar kadar beyaz
Bense yasak bir düşüncede...

-V-
Şişede durduğu gibi durmaz ki kâfir
Tutar insana insanları sevdirir,
Bâzen de tutamağı tutar
Tutar insanı insanlardan bezdirir...

-VI-
Bay bayansız olamaz
Bayan baysız olamaz
Bu mader-peder işidir
Buna herkes karışır

CAN YÜCEL

Durmayan Hikaye...

Ender Özkarraman

FEYHAN GÜVER

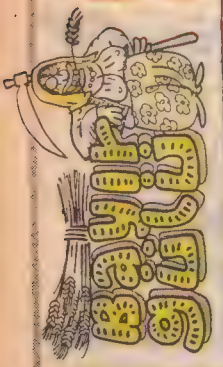

PORTALAR: Avluyu çevreleyen tahta perde ve kapı...

KUKKU: Bir kuş... (*) Trakya'da söylenen bir atasözü...

GÖKHAN DABAK

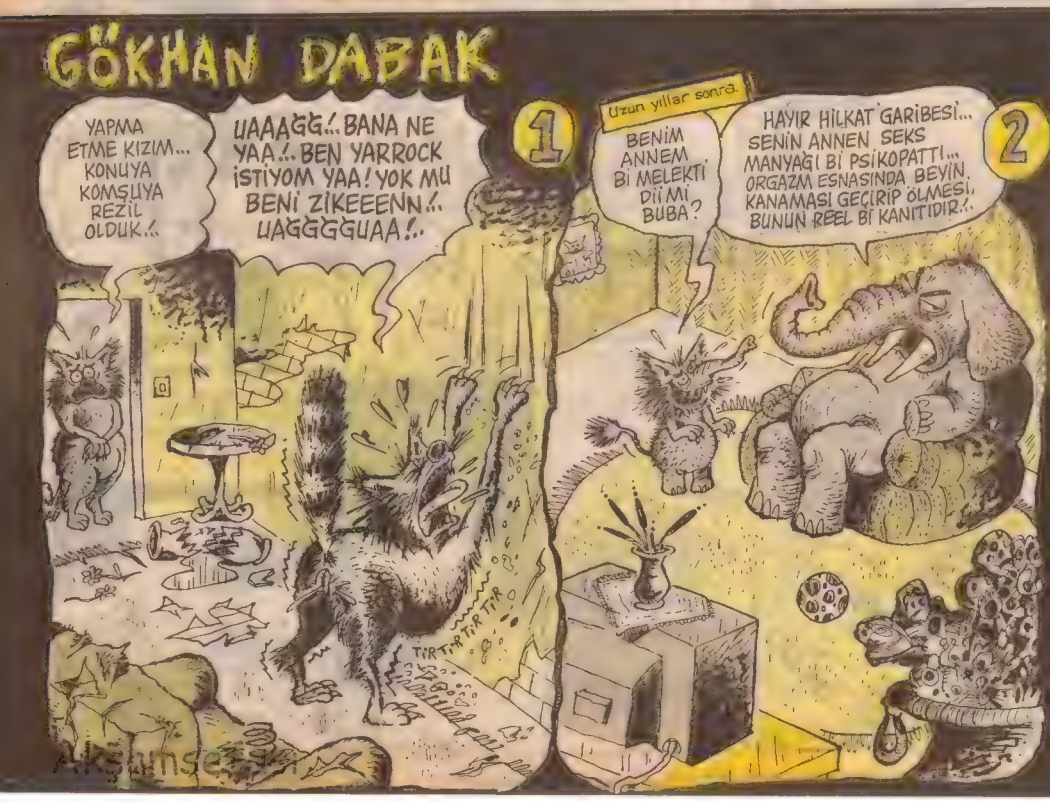

Sibelyus elindeki şamdanı Efelya'nın kafasına vurup (Bunu aşkımızın bir nişanesi olarak sonsuza değin saklamanı istiyorum Efelya..!) diye anırdı. Bu durumu gayet sokukkanlılıkla absorbe eden Efelya, Sibelyus'un gözlerinin derinlerine bakarak osurdu. Odaya yayılan koku, karanfillerin kelebeklere fısıldadığı bir sevgi rüzgarı gibiydi. Sibelyus, gözlerindeki yaşları gizlemeye çalışarak (Hiyar fiyatları aldı başını gidiyor..!.?!.) dedi, dilimi cevat aabi..?!?.. (evet.)

KADİR YILMAZ

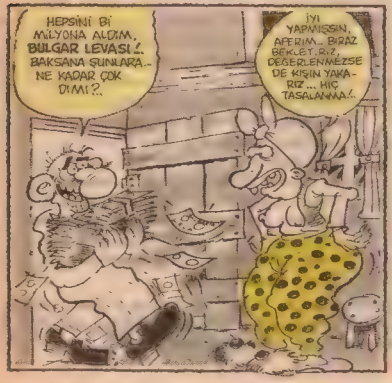

Derya Kuşuları

Derya sayın

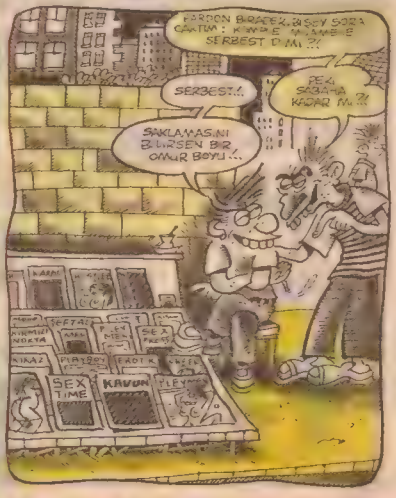

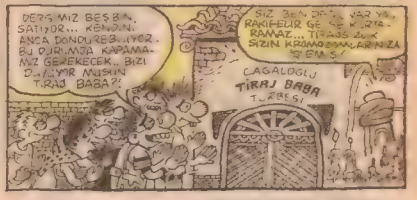

Bu karikatür kesinlikle gerçektir, olay bizzat benim başımdan geçmiştir...

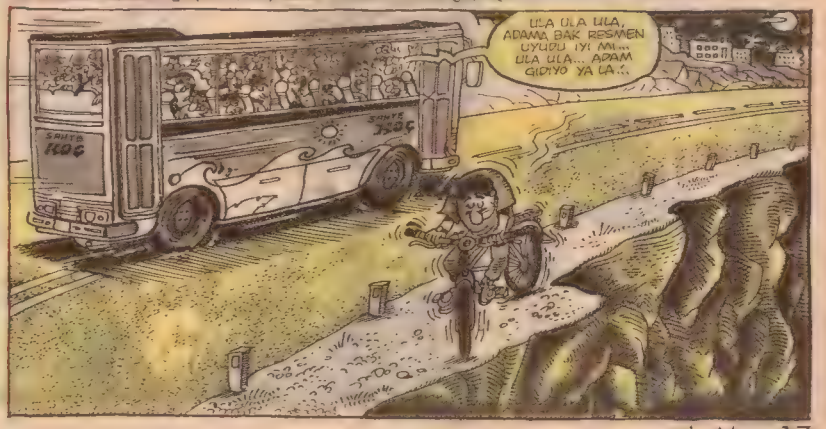

Cimbom Cemaat

Ahmet Yılmaz

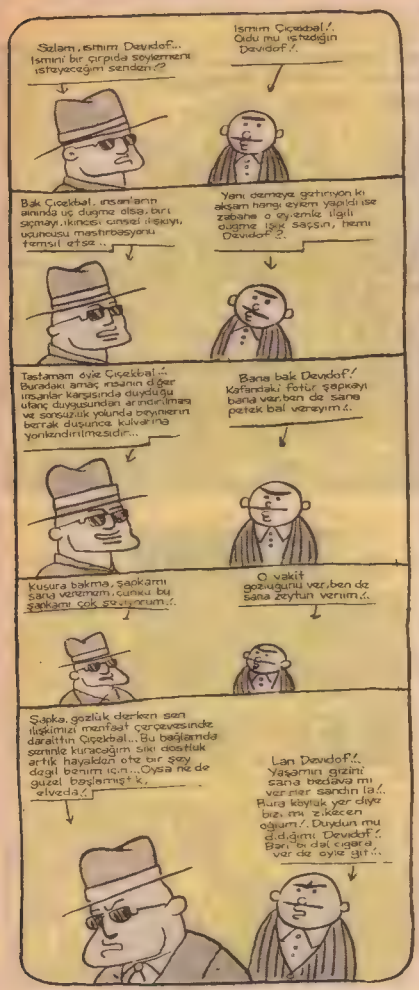

ONE NIGHT STAND'dan birlikteliğe geçişin tılsımı.!.

KÖSTEBEK-DONNIE BRASCO.!.

FANFOM-ÖLÜMSÜZ RUH

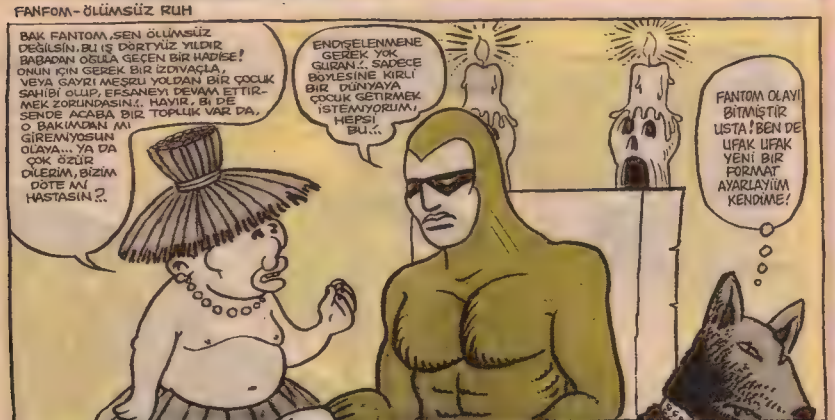

LeMan 18

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Selâm... Şöyle sportoto'dan bi beş milyar felan kazansam, bak sigimde mi o zaman ayrıntı mayrıntı..

SEVERİM:.. Geğirerek konuşmaya çalışmalı... Kız yıkama musluunu aaniden açtımda, tazyik yapıp kıçımı sırılsıklam ettii aanı.. Okul servisinde, şöförün yanına oturup teybi kurcalayan kızlara inat, ankaralı Turgut dinnemeyi.. **ŞAFAK...** Cumartesi günü eve gelirken aldım dergimi, yolda hemen bitmesin diye okumama çabamı...**ONUR...** Boş kasetin içinden çıkan minik çıkartmaları, saçmasapan yerlere yapıştırmayı, sonra sökmeyi... İşerken, çift çıkış olduunda, biraz sonra aynı rotada birleştikleri aanı... Kelebeklerin, ordan oraya, şurdan buraya hızlı hızlı uçuşlarken, aaniden bi yere konup, hiç bi şey olmamış gibi hareketsiz kaldıkları aanı... Kalın bi kitap okurken, ortasını geçtiimde sevinmeyi... İçinde kaşık olan kaave fincanımı, o haaliyle ağzıma götürüp, kaşığı yanaamla felan kenara itemeleyi...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün sekssşop'a gittiimde, içerisi kalabalıktı. Kaset kataloğuna bakmak için sıra beklemek gerekicekti. Yaşlı bi adam vardı, önce o bakıyodu. Ben de karşısındaki koltukta oturup, bi sigara yaktım. İki kişi daha vardı, onlar da etrafta gezinip mallara bakıyolardı. Erkekler, penislerin olduu rafların önünde pek gezemez sekssşopta, utanırlar. Ben utanmam, elime bile aldım. Ayrıca birbirlerinden de utanıyo erkekler orda. Şindi belli herkes abazan orda, ama diillermiş gibi ciddii takılıyolar. Dandik bi sekssşop zaten orası. Şişme kadınlar felan hep Çin malı ve hemen patlıyo. Bi ara, sekssşopçuyla, hıyarın teki, çevredeki kızların muhabbetdine daldılar. Kızlar çirkin buralarda, hepsi paçoz falan diyo herif. Sekssşop'çu da bu salaa gaz veriyo. Muhabbet, çaktırmadan, "yerli porno var mı" bahsine geldi. Ondan konuştular, ben de katıldım. Bi duysanız, götünüzle gülersiniz. Sonra bi telefon geldi, biri penis istiyodu galba. Sekssşopçu çeşitleri söyledi; adresi aldı. Biraz sonra da bizim kasetler geldi paketli; siktirolup gittik... Gençler; oraları merak etmenize gerek yok; çünkü bi bok yok. Talavoleler hepimize yeter de artar bile o konuda.

POTBURİ:.. Eve gelirken, iki kedi gördüm. Biri ayakta, biri yerde. Naapıyo bu lan dedim, ayaamla biraz dürttüm yerdekini. Bi inleme çıkardı, yana dönüp öyle kaldı. Araba ezmiş... Birisi saati sordu; sekize çeyrek var dedim... Yataama erik suyu döküldü... Klozete limonlu koku astım... Bi Henri Milır okuyodum, sinirlendim yırttım kitabı; sonra çöpten çıkarıp topladım. Bi araya getirirken zevkli oldu; eksik sayfa yoktu... Tavandaki ampulün tam altına yatmaya çalıştım yerde. Eğer düşse, suratımın neresine gelir diye hesapladım... Bi pastaaneden, kek aldım yedim... Vantilatörün taksidi bitti, kış geldi... Ayakkabımın açılan arkasını balilemiştim, yine açıldı. Üşenirsen, ayaanla basarsan çıkarırken, o hep açılacaktır!... Vapurda otururken, kalktım, biraz dolaşıyım dedim. Sonra geri döndüm, kıçımın altına koyduum dergileri unutmuşum orda. Baktım, bi adam oturmuş merdivene, benim degirelirin üstüne. Sorun diil de, dergilerin arasında okuyucu mektupları vardı... Pardon dedim, anladı şişman adam, kaktı. Aldım dergileri.dergiler ısınmıştı. Tuttum, sıcaktı.... Evde, canım sıkılıyodu, dokuz tane zeytinyağlı biber dolması yedim sabaa kadar; sonra miidem bulandı... Tam sessizlikte, gece yarısı, Fatır fatır fatır! sesler duymaya başladım. Tamam dedim y.rrası yedik, geldiler! Baktım balkon kapısı aralık; rüzgârdan perde çarpıyo kenara... Şu gün, şu anda, başım aarıyo, burnum akıyo. Aspirin, bira, erik suyu, soğuk su, turşu, bi sürü saçmasapan şey zıkkımlandım. Daha bok oldum. Böylece bu haftaki muhabbetimiz de biraz cıvık oldu.

BİŞİ:... Şüheda; akrep ve yelkovanlı o ayrıntı, onbinsekizyüz kere yapıldı... Kalabalık ettiysem özür dilerim. Ben hemen iyi günner diliyom!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları Ağabeylerime Ablalarıma çağrı,

Ben kardeşiniz 15 yaşında Lise 2. sınıf öğrencisiyim. 2 yıldan beri her iki böbreğim görev yapmamaktadır. Her iki böbreklerde de kanı temizleyen ana damarlar görev yapmamaktadır.

Haftada 3 gün dializ makınasına bağlanılarak yaşamımı devam ettirmeye çalışmaktayım. Şu an hastane köşelerinde ölümle pençeleşmekteyim.

Uzun süredir tedavi altındayım. Babam inşaatlarda amelelik yaparak 5 nüfuslu ailemizin geçimini zor temin etmektedir. Hiçbir sosyal güvencemiz de yok. Bu gün yeniden sağlığıma kavuşup düzenli bir yaşama başlamam için tedavime şu an 500 milyon tl. bir paraya ihtiyaç vardır. Fakır ve yoksul bir aile olarak ilgılı makamlara müracaat ettik. İç İşleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün müsaadeleri ile 3 ayı geçmemek üzere Türkiye İş Bankası Yenişehir/Ankara Şubesi'ndeki babam adına açtırılan 4218 - 3427252 No'lu hesap belirtilmiştir. Çok muhterem Leman okuyucusu ağabeyim, ablalarım ve büyüklerimden gönüllerinden koptuğu kadar imkanları nisbetinde yardım ellerini uzatmalarını istirham ederim.

Bu insani yardımlarını esirgemeyen sevgili Leman okuyucusu ağabey ve ablalarıma sonsuz teşekkürlerimi bildirir, saygılar sunarım.

Nurten Ergör
Ankara Üniversitesi Hastane
Üroloji Bölümü Kadınlar Kısmı / Ankara

Merhaba Leman ve Leman dostları,

Öncelikle hepinizi sevgilerin en güzeli ile selamlıyorum. Nerden ve nasıl başlayacağımı bilemiyorum? Bildiğim tek şey bu mektubuma son şeklini verinceye kadar en az 20-30 kağıdın kanına gireceğim sanırım, ama olsun sizlere merhaba diyebilmek, kendi deyimimle, az gelişmiş düşüncelerimi ve düşüncelerime az gelişmiş bilgilerimi sizlerle paylaşabilmek çok önemli benim için.

Çünkü sizleri tanıdıktan sonra, şu dar ve kurallı ortam az da olsa monoton olmaktan çıktı. Çünkü ben ve benimle birlikte düşüncelerim bir nebze de olsa yalnızlıktan uzaklaştı.

Eğer bu mektubumda yayınlanırsa size ikinci kez merhaba diyebileceğim. İlk mektubumda sizlerden okunmuş kitap dergi vb. gibi kültürel yayınları göndermenizi rica etmiştim. Nedenine gelince, çok bilgisizim. Düşüncelerime eşit pek fazla bir bilgim yok. Bana bu konuda yardımcı olursanız sevirim. Çünkü en az sizler kadar bilgilerinize de ihtiyacım var.

Bundan yıllar önce yani 1990 ve öncesi, düşünce olarak sizlerden farklı düşünen, siyasilerin boş vaadleriyle avunan onların yalan ve safsata sözleriyle gelecek için düşlere yatan uyutma politikalarıyla, ülkemdeki haksızlıkları, yolsuzlukları bir türlü keşfetme imkanı bulamayan, pırıl pırıl bir güneş altında yaşamak varken bir mum ışığına şükür eden engin tertemiz mavi denizler varken kirlenmiş balçıklı göletleri kendine nimet sayan, çalışıp alın teriyle kazanamayan çalışmakla kazanmadan sistem sayesinde yalnızca zengine kazandıran, işkenceye, faili meçhullere, yargısız infazlara inanmayan ülkemde açlık ve yoksullluk gibi bir şeyin olabileceğine dahi hiç ihtimal vermeyen bu ve buna benzer haberlere hiç inanmayan, o yıllarda haksızlıklara yolsuzluklara baş kaldırıp da sokaklara dökülüp protesto eylemleri yapan insanları birer vatan haini gibi gören coplanan dövülen üniversite öğrencilerini ve diğerlerini kanlar içinde görüp oh çekebilen biriydim.

1990 yılının Şubat ayıyla başladı, gerçeklerin şamarı yüzümde patlamaya. Evliliğe adım attığımda gösterdi yoksulluk gerçek yüzünü. Askere gittiğimde gördüm Doğu gerçeğini. Karakola düşüp tekme tokat, falaka ve diğer tekniklerle, görerek yaşayarak anladım işkence gerçeğini. Cezaevine düştüğümde gördüm bir lokma ekmek bir ton kömür parası için yıllarca cezaya hüküm giyenleri. Cezaevine düştüğümde gördüm Engin Civan'la Selim Edes'le ve diğerleriyle yolsuzluk gerçeğini. Adaletsizlikleri gördüm Bugün ben sormak isterim. Bir lokma ekmek için, insanlara yıllarca ceza verenlere, Engin Civan'la Selim Edes'lere ve diğerlerine neden verilmedi bu cezalar. Bugün 10 milyon gasp eden bir insana 36 yıl hapıs verilirken, daha tüyü bitmemiş yetimlerin haklarını gasp eden devlet kurumlarından trilyonlarca yolsuzluk yapanlara, bu ülkeye hizmet eden işçinin emekçinin memurun ödediği vergileri alın terlerini gasp edenlere neden verilmiyor bu cezalar? Bizlere, kader mahkumu diyorlar -adi mahkum diyorlar-, Neden? Zulümler, haksızlıklar, sadece bizim kaderimiz mi? Bunlar sadece bizim alın yazımız mı? Ne zaman kurtulacağım ikinci-üçüncü sınıf vatandaşlık muamelesinden. Bu çifte standart ne zaman bir son bulacak?

Ben bu konuda biraz ümitsizim. Neden mi? Öyle bir halka sahibiz ki, Bir mucize bekler gibiler, oysa sihirli değnek kendilerinde mucize kendilerinde bilemiyorlar. Bugün öyle bir halka sahibiz ki güzelden iyiden yana ne varsa bir türlü kendilerine layık göremiyorlar. Yoksulluk sefalet içinde yaşamak kanlarına işlemiş sanki. Bir türlü doymak bilmiyor karınları yalanlara, uyansınlar istiyorum artık. Benim gibi gerçeklerin tokadını yemeden uyansınlar, gerçeklerin tokadı öyle acı veriyor ki öyle vicdan azabı duyuyor ki insan.

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Çok geç uyandım masal aleminden? Pişmanım. Ama son pişmanlık pek fayda vermiyor. Benim dileğim, belki bizler yaşayamadık yıldızlar ülkesinde, yaşayamadık hayatı türkü tadında, ağladıkça göremedik dağların, bozkırların yeşerdiğini. Ama bizden sonrakiler görürler, yaşarlar.

Dilerim çektiğimiz acılar, dökülen gözyaşları bir sel olup boğar haksızlıkları yıkar zulüm duvarlarını.

Lemandaşlarım, geçmişte sizler gibi olamadığım için sizleri kötü gözle gördüğüm için çok pişmanım sizlerden özür diliyorum. Bana göre insan bataklıkta yaşarken çıkmadan bilemiyor, yaşadığı yerin bataklık olduğunu. Bugün bu dört duvar arasından bu küçük cezaevinden dışardaki yani büyük, duvarları olmayan etrafı haksızlıklarla çevrilmiş büyük cezaevi öyle net görünüyor ki buradan. Gerçekler tüm çıplaklığıyla apaçık ortada, öyle basit ki ortada sorunların çözümü, yalnızca sevgi, hoşgörü insan onuruna saygı çözecek her şeyi biliyorum. Ama olmuyor. Kalpler öyle kararmış ki o kalplere para hırsızdan, zulüm duygularınıdan başka bir şey girmiyor. İnanın şu küçük dünyamızda ordaki dışardakı haksızlıklardan zerresi yok. Karşılıklı sevgi saygı ile paylaşarak paylaşmaktan zevk alarak, zengin fakir ayırımı yapmadan düşünce farkı gözetmeden yaşıyoruz hayatı. Keşke diyorum burdaki ortam yaşanabilse dışarda.

Lemandaşlarım bu mektubum da bitiyor. Ben bugün ne olursa olsun, çektiklerim dayanılmaz olsa da dayanacağım. Çünkü ben asla kolay olanı ölümü yok oluşu seçmeyeceğim.

Uçup gitse de gençliğim bedenimden, yıkılsa da yuvam bitse de evliliğim, zulüm yüzünden, zor olsa da, beter olsa da yaşamak ölümün soğuk yüzünden, zor olsa da yaşayacağım, ölmeyeceğim, öldürülmeden, beni aydınlatacak, bilgilendirecek, kitap, dergi veya mektuplarınızı bekliyorum. Her zaman sevgiyle kalın. Saygılarımla.

Çetin Özer
Kapalı Cezaevi 10. K. / Niğde

Merhaba,

Yeryüzünde kendilerinden başka kimsenin yaşamadığını düşünen bütün insanlara sesleniyorum. Lütfen biraz daha ilgiyle, sevgiyle, merak ederek bakın çevrenize. Yaşamın sizden ya da sizin sorunlarınızdan ibaret olmadığını, daha başka insanların ve bu insanların sizlerle paylaşmak istediği çok şeylerin olduğunu lutfen görün artık. Böylelikle sizin de yaşamınıza daha değişik tatlar katılacaktır. Unutmayın ki yeni bir insanı tanımak yeni bir dünyanın kapılarını aralamakla eşdeğerdir. Kendi adıma ben buna inanıyorum ve paylaşmanın güzelliğine inanan tüm Lemancı dostalara kapımın açık olduğunu da belirtmek istiyorum. Cezaevinde, dört duvar arasında yaşamak benim umudumu, inancımı kırmadı. Her zaman yeni dostlar edinme ve bu dostlarla sahip olduğum tüm güzellikleri paylaşma çabasında oldum. Şimdi de sizlerden bekliyorum. İstiyorum ki bana yazın. İstediğiniz her konuda yazın ve bu çabamda yalnız bırakmayın beni. Hepinize gönül dolusu sevgi ve dostluk gönderiyorum.

Bahri Yasin
İzmir Şirinyer Çocuk Islahevi

Bilmeden söyleyenlere...

Sevgili Leman ve Leman dergisi elemanları hepinize Türkiye'nin ufak bir kentindeki şirin bir çay bahçesinden kucaklar dolusu selamlar gönderiyorum. Şunu üzülerek söylemeliyim ki hayatımın bundan önceki bölümünde güzel olan birçok şey için geç kaldım. Geç kaldığım bu güzelliklerin içinde maalesef Leman dergisi de vardı. Daha önce birkaç arkadaşımın elinde görüp, üç-beş yazısını okuduğum Leman'ı ancak üç-dört haftadan beri düzenli olarak takip ediyorum. Leman ile bu birlikteliğin benim için en güzel yanı okur mektupları köşesi oldu. Bu köşede birçok insanın farklı ve ilginç düşüncelerini okuyup isimsiz dostluklar kurdum. Sevinerek ve üzülerek okuduğum yazılar oldu. Benim bu yazımın nedeni ise üzülerek okuduğum bir yazının sahibine birşeyler söyleyebilmek. Üçyüz üçüncü sayıda rumuzu "Çoban" olan arkadaşımız "Hayatın Anlamını Buldunuz mu?" adıyla bir yazı yazmış. Yazısında Leman dergisinin yazar ve çizerlerine ve dolayısıyla Leman yazar ve çizerleriyle büyük ölçüde aynı dünya görüşünü paylaşan sadık Leman okuyucularına hakaretten öteye varmayan sözde bir eleştiri göndermiş. Düzenin ahmaklaştırdığı, düşünme ve karşı çıkma yetisinden yoksun sayısız bireylerden sadece biri olan bu arkadaşımız, içine düşmüş olduğu dipsiz ve karanlık kuyunun acıtan yalnızlığı içinde hayat tarzını ve hayattan beklentilerini anlamadığı insanlara haksız bir saldırıda bulunuyor. Saçına kendine has bir duygusallıkla güya zavallılığımızı ortaya koyan arkadaşımız "siz umutsuzluğa kapılınca içki içerek kendinizi yıpratırsınız" diyerek alkolik olmakla içki içmek arasındaki farkı nasıl kavrayamadığını ortaya koyuyor. Sözde ahlak ve namus sahibi iğrenç adamların her akşam dansöz oynatıp küfürlü-bıçaklı kavga çıkardığı içki alemlerine tanık olan bu arkadaşa düzeyli insanların geldiği bir barda bir türkünün peşi sıra hiç tanımadığınız bir insanla kolkola garip halay çekmenin iç ititreten güzelliğini nasıl anlatabilirsiniz ki?

Doğru, hepimiz dünyaya bir kere geldik. Hepimiz insanız ve insanı hayvanlardan ayıran en büyük özelliği insanların girişimci, atılımcı ve yaratıcı, üretici bir yapıya sahip olmasıdır. Hiçbirimiz at değiliz. Ama görüyoruz ki arkadaşımız bu noktadan hareket edip birşeyler üreten insanları kendilerini ispatlamaya çalışan sığ insanlar gibi görerek büyük bir yanılgıya daha düşüyor.

Arkadaşımızın yanılgıları bu kadarla da kalmıyor. Güya sizler cinselliği ön plana çıkarıp para kazanıyormuşsunuz. Ama arkadaşımız şunu unutuyor ki ondört yaşından sonra tüm hayatımız boyunca bizimle birlikte olan ve ömrümüzün sonuna kadar yaşadığımız cinselliği insanlardan bir mikropmuş gibi kaçınmak ve uzak tutmak basitlikten öteye gidememektir. Bu arkadaşımız sizlerin yaratıcı faaliyetlerinizle birleştirdiğiniz cinselliğe laf edeceği yerde her akşam düzenin televizyonlarında gördüğü silikondan yapma seks tacirlerine birşeyler söyleseydi daha iyi olurdu herhalde.

Arkadaşımız tüm bunları alimce belirttikten sonra bir de gelenek ve göreneklerinden dem vurmuş. Güya bizler atalarımızın gelenek ve göreneklerine sahip çıkmıyormuşuz. Bu ülkenin, bu toplumun ortak değerlirene sonuna kadar sahip çıkan, Bergama'da yaşamak için sonuna kadar mücadeleye azmetmiş insanları gönülden destekleyen, bu ülke için beyinlerini ve yüreklerini ortaya koyan Yaşar Kemal'e, Eşber Yağmurdereli'ye, Işık Yurtçu'ya ve daha nicelerine sahip çıkan bizler toplumun gelenek ve göreneklerine zarar veriyoruz da, ezan, ana, bacı laflarıyla ortaya çıkanlar, solcuyum deyip de yatları, katları olanlar, otuz-kırk yıldır bir şapka sallayıp yığınları sürüye çevirenler ve insanları diri diri yakan yobazları savunan adalet bakanları mı toplumun gelenek ve göreneklerine sahip çıkıyor? Arkadaşımız burada da çoğul ve özgür yaşamakla köhnemiş düşünceyi beyinden çıkarmak arasındaki ilişkiyi geleneklere karşı çıkmak gibi görüp bir yanılgının daha rüzgarında savruluyor.

Dinsel inanç konusunda da saldırgan bir tavır takınmış arkadaşımız. Ben inanmayan birisiyim ve din kavramına karşıyım. Karşı olduğum dini biliyorum, fakat arkadaşımızın Leman'ı bilmediği ve okumadığı belli, çünkü bir saldırıda bulunduğunu görmedim.

Arkadaşımız bir de "amaçsız emellerinize atamızı alet etmeyin" demiş. (Bu cümledeki anlatım bozukluğunu sanırım herkes anlayabilir.) Mustafa Kemal'in büyüklüğünden tabii ki kuşkum yok, ama sevgili arkadaşımız şunu bilmeli ki kendisi gibi düşünen insanlar Mustafa Kemal'i bir tabu yapıp tanrı boyutlarına ulaştırarak o büyük insana haksızlık edip onu yozlaştırıyorlar. Kendimi göklere çıkarmak istemiyorum ama Atatürk ile ilgili çok kitap okuduğumu söyleyebilirim. Bu sayede onun eksik yönlerini de görebildim. Arkadaşımızın da biraz bilgili olmasını isterdim.

Sevgili Leman belki biraz kişisel belki de istemeden biraz saldırgan bir yazı oldu ama size ve dolayısıyla bana yapılan bu saldırıyı cevapsız bırakmak istemedim. Bir yol göstermeden nasihat eden biri olmak da istemem. Arkadaşımıza tek önerim bir konuya eliştiri getireceği zaman objektif olsun, duygusallıktan sıyrılsın ve eleştireceği şeyi tanısın. Hepinize ve tüm Leman dostlarına sevgiler, selamlar.

Bekir

Her ne kadar tanımasam da herkese merhaba,

Kitap okuyordum. Son birkaç gundür okuyorum. Hep insanların birşeyler yaptığını göruyorum. Çabalarını takdir ediyorum. Yaptıklarını kıskanıyorum. Çünkü adamlar yapmış, gerçekten yapmış. Ya peki ben? Hani hep birşeyler olamamaktan korkup dururdum ya, işte bu sefer bu korkuya iyice hak verir olurdum.

Aslında şöyle geniş çaplı düşündüğüm zaman çevrendeki herkes birşeyler olmuş. Ama işte sorun burda ilerde ne olucam diye herzaman kafanda bir sorun vardır. Bir doktor, mühendis veya onun gibi birşey düşünüp durursun...

İşte önce kafanda üniversite hayalleri vardır, yok işte sanırsın ki babalar gibi yaşayacaksın, belki bir Porsche'n olacak veya eskisi gibi fazla ailevi problemlerin devam etmeyecek veya ne de olsa üniversitedir, sıkmaz diye düşüneceksin. Sonra da sanırsın ki, bir iş bulacaksın, belki evleneceğin birini bulunca bir şekilde herşeyin yoluna gireceğini düşünür... Eh, işte o zaman bir adam olmuş, başın göğe ermiştir. Böyle düşünüyorsan çok yanılıyorsun adam madam olamamışsındır. Bu sadece ekmek paranı kazanıp toplumun içinde yokolup gitmene neden olur. Niye mi?

- Bir zamanlar bir yazar vardı (ismi lazım değil) Yazdığı yazıları hayatıyla ödedi.
- Bir zamanlar bir adam vardı ülkesi uğruna canın verdi.
- Bir zamanlar benim bir ilahım vardı, hiçbirşey yapmayıp intihar etti veya ettirildi. (Sakın kurt sanmayın)

İşte onlar asıl adamlardı. Adam olmayı başarmı adamlar. En azından amaçları vardı, en azından niye yaşadıklarını sorguladılar!

Işıl-Ataköy

...

Elimde ince belli bardakta tavşankanı çayım... Başımın üstünde alabildiğine yıldız, yıldız ve tam karşımda bütün görkemiyle "Binboğalar". Bir dostla bir yudum rakıyı paylaşmak kadar zevkli, çayımı paylaşıyorum. Çukurova ile.

Sonra... Sonra gökten bir melek iniyor ve "mutlu olmalısın hiçbir eksiğin yok" diyor. -mutluluk deyince sen ve gülumsemen geliyor birden aklıma-

Kırılıveriyor ince belli bardağım birden tek, tek sönüyor yıldızlar. Karanlığa bürünüyor gökyüzü ve seni haykırıyor binboğalar...

.. Şimdi tekrar Ankara'dayım, Sakarya'da bilmem hangi barda muhtemelen bira içiyorum. (param ancak ona yetiyor)

Biramı içerken ne yapıyorum biliyormusun? Sana küfrediyorum.

Bilirsin Adana'lıyım, pis küfrederim. Ulan allahsız, ne vardı bırakıp gidecek. Hani beni babamdan isteyecektin de babam saçların uzun diye vermiyecekti beni sana. Sen de kaçıracaktın beni. Binboğa'lara sen kaçıramamıştın ama ben kaçtım bu yaz. Önce Adana'ya gittim. Ali Gönder şalgamcısını hatırlarsın di mi unutulur mu o şalgamın tadı bee...

İlk "seni seviyorum"u orada, şalgam içerken söylemiştin. Şalgamın romantizme ne kadar katkısı var bilmem ama benim için önemli olan gerçekten duymak istediğim kişiden duyabilmekti o cümleyi. Sonra kanalköprüdeki o yazlık sinemanın yerine gittim, hani çocukken gittiğimi anlattığım sinema. Bilardo salonu yapmışlar, ondan önce de düğün salonu. Bir çırpıda dolaşıverdim. Akrabaları değil ki şehri ziyarete gelmiştim.

Ama dayanamadım çok sıcaktı bee... Tepemde güneş "ozon tabakasını delersiniz haa öyleyse size daha çok veriim ultraviole ışınlarımı" der gibi beynimi haşladı. Damarlarımızda Akdeniz kanı dolaşsa da sevemedik gitti şu sıcağı.

Off... olmuyor, olmuyor, olmuyor. Hiçbirşey olmamış gibi davranıyorum. Havadan olmamış gibi davranıyorum. Havadan sudan bahsediyorum. Seni soranlara bakkala ekmek almaya gitti, şimdi gelir diyorum ama gelmiyorsun. Hani ekmek alma sırası sana gelirdi de şansına hep halk ekmeğin kuyruğu uzun olurdu ya. Seni beklerken çok sıkılırdım ama bilirdim işte eninde sonunda geleceğini...

...Beni babamdan isteyince saçına rağmen vermişti de kaçıramamıştın beni Binboğalar'a. O macerayı yaşayamamanın eksikliğini hissettin her zaman di mi? Ah canım biz de ailelerimize rest çekip Ankara'ya kaçmadık mı zaman zaman pişman olsak da bütün maddi yardımlarını geri çevirerek "Biz başımızın çaresine bakabiliriz" demedik mi televizyonu satmak zorunda kaldığımızda "boşver, böylece o saçma sapan şeyleri izlemez, daha çok kitap okuruz" diye avutmadık mı birbirimizi ve sen ne kadar yorgun olursan ol her gece yatmadan önce seni seviyorum diye fısıldadın ya kulağıma.

Şimdi de ben bomboş eve haykırıyorum. Seni seviyorum, seni özledim.

İsimsiz

Sayı: 306... 20 Eylül 1997... Cumartesi...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerleri: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Şefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHIN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Be-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor bekleyiniz)*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750 000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BENİM KADINLARIM...

Teslime

Nohut oda, bakla sofa düşler, dar alanda kısa paslaşma hayaller, Ceyhan'da, Osmaniye'de, Tatvan'da, kendi halinde bir evceğizde, pasifize edilmiş, yalnız bırakılmış, yarım bırakılmış körpecik hayatlar.. Bir 19, bir 20.. Yaşların en fanatiği, en zaptedilmeyenidir. Lakin kader, kızılcık sopası formatında olduğundan, günlük yaşamın periyodik hamleleri, darbeleri, beynine beynine inip, sindirilmiş, ezilmiş, sinirle şekil verilmiş ama umudu bir türlü silinememiş kişilikler oluşturabiliyor... Banka memurluğundan emekli, ALAMANCI eskisi asabi bir baba, kızılcık sopasını çok önceden böğrünün orta yerine yemiş ve diz kırmış, çilekeş ve anaç bir ana ve Özcan Deniz'le futbolcu Sergen karışımı bir karakter çizmeye çalışan, TELEVOLE OĞLANI "ağbi" müsveddesi bir herifin muhafazakar ve ızdırapsal çemberine sonradan, iflas etmiş, kasap eskisi huysuz ve romatizmalı bir büyükbaba katılıyor.. Moruk ne zaman bir şey istese gırtlağından zıplayan nefret topağı hınıltılı bir balgam zincirini de ardından sürüklüyor.. Teslime hizmette kusur etmiyor.. Ama tıksiniyor.. Tıksiniyor!! Huysuz

YÖRESEL YÜREKLER HER NE KADAR YETİM BIRAKILSADA, HÜZÜNDE KAYNATILMIŞ BİR PARÇA SEVGİYLE KARIŞTIRILDIĞINDA, TAVADA CIZ-BIZLAMASINA DOYUM OLMUYOR İNANIN...

moruk da öyle bir huysuzki kasaplığından kalma tuhaf bir sadizmle etten başka bi şey yemiyor.. Hele hele, kasaplık hayvanların sakatatıyla, kümes hayvanlarının iç organlarını nerde bulsa iştahla mideye indiriyor.. İçine ciğeri kıyılmış, koyu kıvamlı tavuk çorbasına, yenilmesi kıtır kıtır taşlıklara, fırında yürek dolmasına ve dilinip ekmek kırıntısına bulanarak kızartılmış keçi taşşağına bayılıyor.. Hepsinden çok damağı belli belirsiz yakan, hafif idrar kokulu koyun böbreği ızgarasını aşırı sever.. Sonra da çişini, bokunu tutamaz insanın midesini kaldıran bu kusmuk kokulu "yeme-içme-sıçma" ayinini düzenle uygulamak, rızkını her zaman hazır edip, boklarını temizlemek hep Teslime'ye düşer... Cinnete beş kala.. Cinnet geleneksel bir hadisedir zaten.. Kendisiyle hemen hemen aynı yolun yolcusu teyze kızı 3 kez intihara kalkışmış, sonuncusunda başarmış.. Halasının oğlu Veli Dal (15),

ablası Hatice Dal (17)'ı duvarda asılı duran çiftelİ'yle oynarken vurmuş.. Dayısının kızı gelin alayından dönen aşırı kalabalık bir kamyonetten düşüp kemiklerini kırmış.. Cinnetten... Bu SÜLALE BOYU PARANOYA'dan payını fazlasıyla alan bizim duyarlı körpe, yine de karamsar değil.. Biliyor ki her sabah dünya yeniden kuruluyor..

KANAVİÇE İŞLEMELİ RÜYALAR

Deli gönül izdivaç ister, yuva kurup, çocuk emzirmek ister.. Akşam yemeğinde sofradaki pilava kaşık saplar, yine de anlamaz evdekiler... Oturup evlenmeyi beklemekten öte birşeyler yapmak ister.. Gıcığına, mahallenin en yılan oğlanıyla çıkar.. Şehrin yamacındaki Muallim bağlarında buluşmacalar.. Öpüşmeceler.. Bekçi Hacı, kızılcık sopası.. Kızılcık sopası tebii.. Bütün aşıklar mesken edinmiş.. Orman bekçisi dili bir namus bekçisi edasıyla ortalığı "ellialtıya veriyor" çifte kumrulan adeta kasıp kavuruyor.: Bi

şekilde "Ağbi" Tuna'nın Deli Tuna'nın haberi oluyor.. (Taşralarda "yerel soceity" haberler tez yayılır.) Ve Tuna'da delicesine delidir zaten.. (Bilmem kaç kere karakola düştü lavuk) Teslime anası düzülmeden nasıl sıyıracak işin içinden.. Oğlanın ipini koparıp ağbisinin önüne salıyor "iti ite kırdırma" metoduyla aşkı başlamadan bitiriyor..

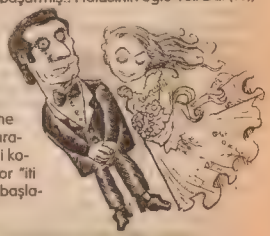

BUNCA DEBDEBE-ÜL ZEBELLAH'A RAĞMEN AYNI DELİ GÖNÜL HİÇ GÖNÜL EĞLENDİRMEYECEK Mİ? YAVRUYU GEZMEYE GÖTÜRMEYECEK Mİ?.. "EN FAZLA GÜLHANE PARKINA KADAR YOLUN VAR GÜZELİM.."

Ve bir nebze "alaturka encoy" için ver elini Gülhane parkı.. Muazzez Ersoy'dan Ferdi Tayfur'a oradan da parkın boklu hayvanat bahçesine kafeslerin ardındaki yılgın maymunlar... Esaretin bedeli..

Esaretin bedelini korkarım cinnet ödeyecek... (Teyze kızıyla aynı ortak kaderi paylaşacak ve cinnetten cennete terfi edecek)

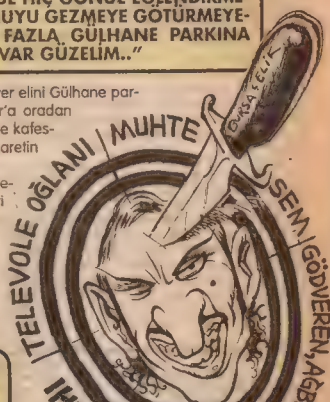

Pekiya özgürlüğün bedeli sevgili dostlarım.....

ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİ "GELİNLİK KIZIN RÜYASI"NDA SAKLI... VE YALNIZLIĞIN ORTASINDA BEKLEYEN KADİFE GEMİ.. YÜKÜN UMUT VE SANIRIM HER LİMANDA BİRAZ DAHA ARTMAKTA.. ARTTIKÇA DA NASIL DA HAFİFLİYORSUN ASLINDA... ONDAN MI BU AHESTE SÜZÜLÜŞÜN?.. (ORYANTAL)

Akşamsefası

Akşamsefası

27 Eylül.. 1997 Cumartesi.. Sayı: 307.. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Kara Para Cenneti

İngiltere'nin ünlü dergisi Economist'in araştırmasına göre en çok kara para aklayan ülkeler listesinde Türkiye, Rusya, Tayland ve Kolombiya gibi ülkeler arasında en on sıralarda yer aldı. Dergiye göre, Türkiye bankaların şüpheli işlemleri bildirmesini istemiyor. Hal böyle iken, ekonominin dinamidi olan kara paraya ilişkin hiçbir önlem alınamıyor. Yetkili ve ilgililerin uyarısıyla kara parayı önleme yönetmeliği bir başka bahara kaldı. Gerekçe ise hazırdı; "Parayı neden gözaltında tutalım."

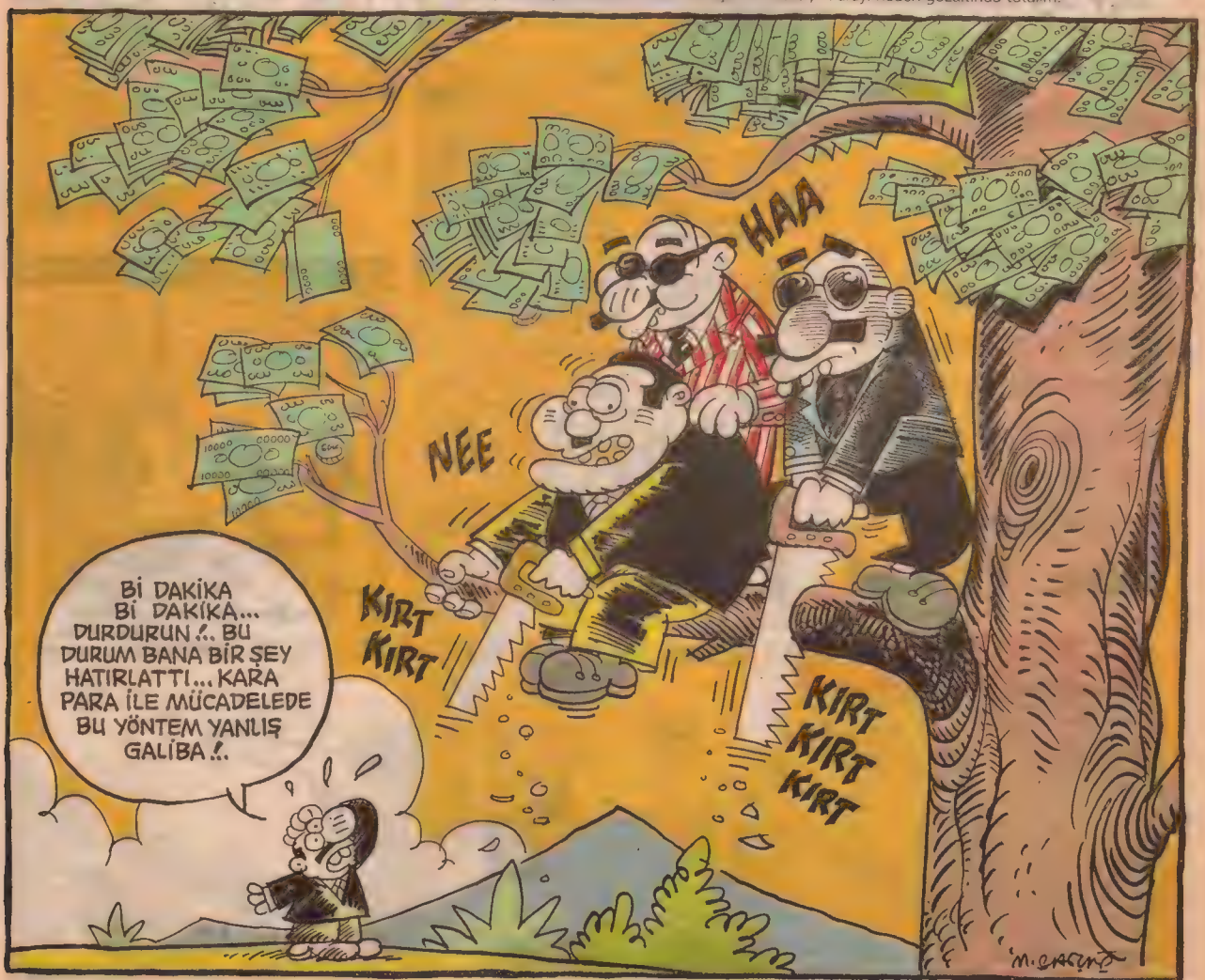

Akşamsefası

Ayaymışım

Dolunay bulutsuz anadan doğma
Yetmiyormuş gibi kendi üryani eriği
Ağaçları soyuyor karanlıkta
Damları sokakların
Bakkalı, çakalı soyuyor,
En ücra evlere bile yetişip
Sevişmek için soyunmuş çiftler var
Onları bir kez daha soyuyor,
Ben de sıçıyorum, ay aydınlığında
Götüm, başım meydanda
Luna, Luna, Lunapark...

Can Yücel

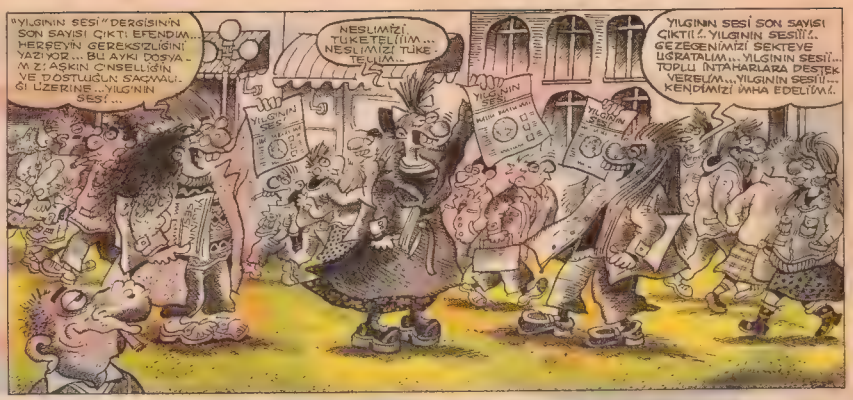

● Tur Rehberi Kudret ve Turizm dünyası

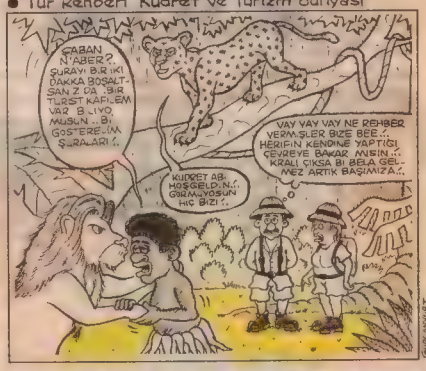

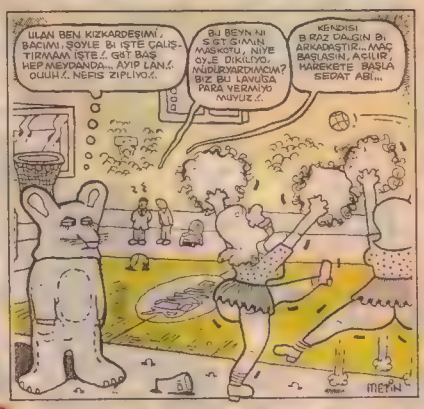

Akşamsefası

LeMan

Hükümet olan, dün söylediğini bugün unutuyor. Erbakan şimdi gulu gulu dansçısı

Tahliye olan Şahin, göreve dönmek için başvuruda bulundu.

Üniversite üzerindeki polis ve YÖK Başkanı Kemal Gürüz'ün baskısı sonunda öğretim görevlilerini de isyan ettirdi. Öğretim görevlileri sloganlarla baskıları protesto etti.

Çete sanıkları düğünde buluştu. Ülkü Ocakları Başkanı Mehmet Bülent Karataş'ın düğününe İbrahim Şahin, Oral Çelik, Ömer Yeşilyurt ile Tuğrul Türkeş katıldı.

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

üç beş iki

telefon defteri yalnız'a roman olur
vefa borcu'na ise ne haciz
ne icra gelir

ata siporumuzdur göçmek
göçmek göç ettirmek
bu yüzden değil midir
hep kaçak dövüşmek
kaçak sevişmek kaçak ölmek

hayatımda kimse yok
vekaleten yaşıyorum

***

akşam televizyonu açık unutmuşuz
sabah bir uyandık
her yan kan revan

televizyon uydu yayınlarında
ses görüntüden önce
yol alıyormuş
ağır çekimde düşünelim:
ya hayat da böyleyse

televizyonla görüşüyoruz artık
tedavülden kalktı mektup pusula

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gönül Işıoğlu

Birgün öğretmen bir arkadaşımla Tarlabaşı'ndan belediye otobüsüne bindik. Otobüs Ünkapanı köprüsünü geçip Saraçhane'ye yaklaştığında orta sıralarda oturan, elinde cep telefonu bulunan esmer, iri kıyım kıllı bir adam dikkatimizi çekti. Adam elindeki cep telefonunu kucağına bırakıp, herkesin gözü önünde gömleğini çıkarmaya başladı, (sıcak bir gündü) gömleğini çıkarıp atletiyle kaldı, insanlar adama şaşkınlıkla bakıyor, hatta bakamıyordu. Sonra adam eline cep telefonunu alarak ensesinden sırtına doğru hart hart sesleri eşliğinde sırtını ve ulaşabildiği yerlerini kaşıyordu. Adam hariç herkes büyük bir sıkıntı yaşıyordu. Cep telefonuyla ilgili uğradığım dumuru hiçbir zaman unutmayacağım.

Şerafettin Çalışır "İlkokul Öğretmeni"

İstanbul halkının vazgeçilmez ulaşım araçlarından otobüs ve minibüslerini kullanan hemen herkes, duraktan hareket eden bir aracın durağa doğru koşan geç kalmış bir yolcu tarafından durdurulduğunu görmüştür.

Bir akşam eve dönmek üzere Topkapı-Ulubatlı metro istasyonunda bekliyorum. O sırada bir metro geldi yolcularını indirdikten sonra tam hareket edecekken bir adamın ıslık çalarak merdivenlerden hızla indiğini gördüm. Asıl ilginç olan hareket etmiş olan metronun durması ve kapılarını açıp yolcuyu aldıktan sonra tekrar hareket etmesiydi.

Söyleyecek birşey bulamıyorum.

Fikret Demir-İstanbul

ÇAĞRIŞIM KARDEŞLER

Aslan Özdemir

© Ahmet Yılmaz' a teşekkürler...

LeMan 6 Akşamsefası

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN

BİŞEYDEN BİŞEYE... NEYDİ O?.. SEMPO'DAN TESTİYE MİYDİ... NEYSE İŞTE

(Öykü uzadıkça adı unutulabiliyor mu bir irdele bakiim...)

Herhangi bir ev...

İYİ AKŞA...

SSS!..

HASSSK-TİİİİR!.. BU NE LAAAN!..

EVET SAYIN SEYİRCİLER... NEFESİMİZİ TUTTUK BEKLİYORUZ... NEREDEYSE ÇIKABİLİR... BU ARADA YÖNETMENİMİZDEN RİCA EDELİM VE ERKAN BEYİN... EE... SEYİNİ... MADDEYİ ÇIKARDIĞI YERİNİ YAKIN PLAN ALALIM. FAKAT TABİİ Kİ SONTİVİ OLARAK SORUMLU HABERCİLİK ANLAYIŞIMIZ GEREĞİ GÖRÜNTÜYÜ BOZARAK VERELİM...

ÇATOO RRK!..

İŞTE ÇIKIYOR!..

AAA!..BU...BUNU DA YAPTILAR EN SONUNDA HA... BUNU DA HAA...

SUS OĞLUM...BU,TARİH YAZAN BOK OLAYI VAR YA, İŞTE O...SEN BİLMEDİĞİN İÇİN ACAİP GELİYO AMA, ASLINDA İYİ HABER HA...

HOSTESİNİZDEN RİCA EDELİM VE ŞEVİ...EE.. MADDEYİ BÖYLE ALALIM... BU ARADA STÜDYO ŞEFİMİZDEN ERKAN BEYE TUVALET KAĞIDI VERMESİNİ RİCA EDELİM...

YOK REHA BEY, GEREK YOK..!

EVET... BAKIYORUZ VE... OOO!..

GERÇEKTEN İNANILIR GİBİ DEĞİL EFENİM... AFFINIZA SIĞINARAK KAMUOYUNU BİLGİLENDİRMEK ADINA SİZE GÖSTERİYORUZ... İŞTE 13 MART 1998...

10 MİLYON MU, ABİ ÇOK DİİL Mİ YA?..

YAA GİT BİRADER YA...İŞ BİLE VERENLER VAR...BİZ DE ANCAK GÜNDE BİR DEFA YAPABİLİYORUZ BUNDAN...

6 ay sonra...

TARİH YAZAN BOK ÇILGINLIĞI

DÜNYAYI SARDI SAYIN SEYİRCİLER...BU, ÜLKEMİZİN POPÜLERLİĞİ ADINA SON ELLİ YILDA YAŞANAN EN ÖNEMLİ OLAY BELKİ DE... İYİ Mİ KÖTÜ MÜ BİLMİYORUZ AMA, KİMİ UZMANLAR REKLAMIN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAYACAĞI VE BU OLAYIN ÜLKEMİZİN TANITIMINDA ÇOK OLUMLU ROL OYNADIĞI GÖRÜŞÜNDELER...

Erkan Bey'in tarih yazan boklarına koleksiyoncular tarafından yaklaşık 750 milyon lira ödeniyordu... Ancak Erkan Bey'in on gündür ishal olması ve ee... Af buyurun bokların tarih okunamayacak durumda çıkması, piyasada dolaşan tarihli bokların değerini bir anda 1,5 milyon seviyesine yükseltti...

ÇINN!..

MUTLULUĞUNUZA CANIM...

SANA BİR HEDİYEM VAR HAYATIM...

AH SEVGİLİM!..

ÇIRT!! HIŞIRRT

AMAN ALLAHIM!..

TARİH YAZAN ERKAN BEY BOKLUL.. CANIM CANIM...BANA BU KADAR DEĞER VERDİĞİNİ BİLMİYORDUM...

MMM!..

DOLANDIRICILIK ŞUBESİ EKİPLERİ PİYASAYA SAHTE ERKAN BEY BOKU SÜREN BİR ŞEBEKEYİ ELE GEÇİRDİ...

13 MAART 1998! NEDİR BU TARİİİH! NEDİR MÜRİTLERİİM NEDİİİR!

HEEEEEEEEE!..

BOKUMDA YAZAN BU TARİİH...BİZE GELECEKTEEN GELEN BİİR MESAJ MIIII!..

13 MART 1998'İN DÜNYANIN SON GÜNÜ OLDUĞUNA İNANAN MİLYONLARCA İNSAN,ERKAN BEYİN ETRAFINDA TOPLANIYOR... BU SAYIYA HERGÜN BİNLERCE İNSAN DAHA KATILIYOR SAYIN SEYİRCİLER... 13 MART 1998 YAKLAŞTIKÇA HERGEÇEN GÜN ARTAN BU TOPLUMSAL ÇINNETİN ÖNÜNE GEÇİLEMİYOR!..

..Belki de en doğrusu beklemek ve görmek... 13 Mart 1998'de ne olacak ?

GAZETE

SEKİZ GÜN KALDI...

Sürüyor

Esas Oğlan... Sanıyorum son albüm... Başka Tereleli yok... Ve yalnızca meraklıları için... Çıktı çıkıyor...

LeMan 7

Akşamsefası

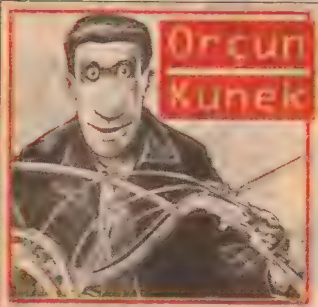

HAFTANIN FİLMİ

SONSUZ AŞK

Cefri, Konektikıt belediyesinde zabıta olarak çalışmakta olan, yakışıklı bir adamdır.

Günlerden bir gün **Konektikıt** belediyesi zabıtaları seyyar satıcıların tezgah açtığı **Şair Hakstıbıl** caddesine baskın düzenlerler. Seyyar satıcılar zabıtaları görünce umarsızca kaçmaya başlarlar.

Tesadüfen ordan geçmekte olan **Suelın** aldında oldukça alımlı bir bayan zabıtaların seyyar satıcıları kovalayışını ağır çekimde izler, özellikle **Cefri**'nin koşuşuna, satıcıları kovalayışına; **"La gidin burdan"** diyişine hayran olur. Neyse kovalamaca biter **Cefri** kendisini erotik bir hayranlıkla izleyen **Suelın** ile göz göze gelir. **Suelın, Cefri**'ye anlamlı anlamlı bakar, erotik erotik gülümser ve ticari ticari hıçkırır. İkiside birbirine aşık olur.

Cefri akşam eve gider, ailecek yemek yemektedirler. **Cefri** dalgındır ve **Suelın**'nı düşünmektedir, yavrusunu dalgın gören Anne sorar **"Cefri'cim N'oldu, bi problemin mi var?" Cefri "Yok bi şey"** der.

Anne **"O Cefri yapma, deminden beri seni irdeliyorum, tabağındaki yemeğe dokunmadın bile canını sıkan bi şeymi var ?"** der **Cefri "Evlenmek istiyorum Anne"**. diye yanıtlar. Anne bu karara çok sevinir. **"Bizde geçenlerde babanla bu konuyu konuşuyorduk, bizim alt kattaki Alfret beyin kızı Emma pek bi hanım hanımcık pek bi Rakınrol (Terbiyeli) bu sene liseyi bitirdi üniversite sınavına girdi, yetmiş üç tane neti varmış kesin bir yeri kazanırım diyo gel Emma'yı sana isteyelim"**der, **Cefri** çok sinirlenir **"Yav bana Emma memma demeyin ben başka birine aşığım"** diye bağırır, o ana kadar konuşmaları sessizce şehriyeli pilav yiyerek dinleyen baba çok sinirlenir ve **"Kalkır sana bi girişirim o zaman görürsün hanyayı ohayoyu bizim dediğimizle evleneceksin!"**

diye haykırır. Kavga çıkar ,Baba **Cefri**'ye girişir. Kavga sırasında portmanto devrilir Baba **"Aha gitti güzelim portmanto, defol bu evden"**. diye bağırır. **Cefri** evi terk eder, en samimi arkadaşı **Pepe Maykıl**'ın evine gider. Olanları dahada etkileyici olsun diye abartarak **Pepe Maykıl**'a anlatır, Pepe **"Olur böyle şeyler üzülme be Cefri'm"** der. Sabaha kadar muhabbet ederler **Pepe Maykıl** sıkılmış ve uykusu gelmiştir ama kelek olmasın diye **"Hı hı haklısın abi, üstünsün abi, Süpermensin abi, Betmen'sin abi"** şeklinde gazlar vererek durumu idare eder. **Cefri Maykıl**'n otomatik muhabbet ettiğini anlar ve içinden **Maykıl**'a küfreder ve uyur.

İki gün sonra **Cefri Suelın**'ı ailesinden istemeye gider. On dakika sonra **Suelın**'nın babasının **Kevın Kosnır**'a benzediğini fark eder ve özür dileyerek ordan ayrılır.

Bu ani gidiş **Cefri ve Suelın**'nın arasında bir soğukluğa neden olur ve görüşmemeye başlarlar.

Filmin yönetmeni ve prodüksyon amiri bu soğukluğu ortadan kaldırıp filmin kalan kısmını çekmek için ikisini barştırmak amacıyla araya girerler fakat barışmazlar. Çekimlerin uzaması ve paralarını alamamış olmaları teknik ekibi sitrese sokar ve ışık sefi megafonu eline alarak herkese ana avrat küfreder ve filim biter. **SON**

SONER GÜNDAY

KIŞLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Şu mu? Bu mu?

● Tarkan mı, Çelik mi? Tarkan'ın avantajları Amerika havasını daha fazla soluması ve saniyede 94 kez kıvrılabilme özelliğine sahip olması. Dezavantajı ise 6 ilkeyi ezbere sayamaması. Oysa Çelik sayabiliyor. Ayrıca Çelik, sesini Elvis Presley'e daha çok benzetebiliyor ve tek elini kullanarak ciğer sote yapabiliyor. Dezavantajı ise notalarda baştaki do ile sondaki do'yu hep karıştırması.

● Hülya mı, Hande mi? Hulya'nın avantajları epey fazla. Kızık sesin her tonunu çıkarabiliyor, 3 cm² kumaşla giyinebiliyor, slikonu sadece kabloda gördü. Hande slikonlu olmasına karşın, istediği an slikonunu çıkarabiliyor, 22 saniyede söküp takabiliyor. O da Hülya gibi 3 cm² kumaşla giyinebiliyor, üstelik kumaşta yırtmaç da olabiliyor. Hülya'nın dezavantajı ise Türkiye'nin başkentini hala Söğüt sanması.

● Küçük İbo mu, Küçük Onur mu? İbo, Onur'a göre daha olgun ve Televoleciler'le arası daha iyi. Buna karşın asla düzleşmeyen kuzu modeli saçları ona hırçın bir imaj veriyor. İbo'da, arkadaşının ayağındaki yeni ayakkabıya "Siftah" diyerek basacak bir tip var. Onur ise daha efendi görünüyor, dersine çalıştığı halde parmak kaldırmaya çekinecek bir ruh hali seziliyor. Dezavantajı ise halen biberon emmesi. Onur, genellikle buzlu çay tercih ediyor.

● Sezen Aksu mu, Nilüfer mi? Sezen Aksu ekmek kızartırken bile gözyaşı dökecek duygusallığa ve uyurken şarkı şeklinde sayıklayacak müzikal altyapıya sahip. Dezavantajı küçük çocukları elmaşekeriyle kandırıp popçu yapmayı alışkanlık haline getirmesi. Nilüfer ise herhangi bir şarkıyı kendi yorumuyla bambaşka hale getirebiliyor. Örneğin Estergon Kalesi'ni söylerken siz Samanyolu sanıyorsunuz. Dezavantajı ise ezberinin sağlam olmaması ve arasıra şarkı sözlerini karıştırması.

● Serdar Turgut mu, Selahattin Duman mı? Turgut, günde 6.5 saat penisini ve yan ürünlerini incelediği için yazı konularına daha hakim. Dezavantajı soğuk havalarda büzüşme yuzünden yazıya konsantre olamaması. Duman'ın avantajları geniş bir duvar yazıları arşivine sahip olması ve Medya Plaza'da indirimli çay içebilmesi. Dezavantajı ise tavlada yenildiği zamanlar demoralize olup yazısını geciktirmesi.

● Sibel Can mı, Ebru Gündeş mi? Sibel Can iki günde bir bölüm dizi çevirebiliyor, normal bir elbiseden üç adet sahne kostümü çıkarabiliyor ve şarkılarını söylerken 90 derece eğilebiliyor. Can'ın dezavantajı 7 yaşından büyük tüm erkeklerin vücudunu tamamen deşifre etmiş olması. Ebru Gündeş ise oyunculukla daha hızlı. Bir günde iki bölüm dizi çevirebiliyor. Ayrıca istediği erkeği okunmuş susam yedirip elde etme ve gerektiğinde Metin Milli kalınlığında ses çıkarabilme özelliklerine sahip. Dezavantajı makyaj yaptığı zamanlar intihar süsü verilmiş sanılması.

● Ali Kırca mı, Reha Muhtar mı? Kırca, sakin bir üsluba, lepiska lıyıklara ve Siyaset Meydanı Sayesinde geniş bir çevreye sahip. Dezavantajı hayatı paylaşma olayını abartıp günde üç kere çeşitli hastanelerde kan verip bitkin düşmesi. Reha Muhar ise ateşli, acar, entegre dudaklı, cingöz ve seri konuşabiliyor. Onun dezavantajı ise konuşurken mütemadiyen tükürdüğü için stüdyoya çağıracak konuk bulmakta zorluk çekmesi.

● Güher Pekinel mi, Süher Pekinel mi? Bilmiyorum. Bilemiyorum.

Not1: Tonton dede Orhan Çağman ve Laz Bakkal Aydın Tolan'ın tüm seventlerine başsağlığı dilerim. Onlar star olmayan kahramanlarımızdı.

Not2: Zeynep Demirkale'nin "Keyif Alalım" adlı kitabı çıktı. (Sotiri Yayınları)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

FİRAVUNUN LANETİ ÖYKÜCÜLÜK YİNE SUNAR: GERÇEĞİN ÖTESİNDEKİ TUZLU AŞK

LeManti MEDYA

REGL ya da REGİL Kalem...

Plazamedyalardan, Leman'a transfer olmak için aylardır süren pazarlıklar bitmek üzereydi. Bezgin Genel Müdür Tuncay, maaşımı aylık kur üzerinden Etopya akçesi olarak vermek istiyordu. Bense Kuveyt dinarı diye diretiyordum..

Boğaźı,kıyısından köşesinden gören ev ise zaten hoşuma gitmemişti. Ayrıca tarafıma tahsis edilen 1966 model vos tire vos'un farları da yanmıyordu. Bar masraflarımı ödemedikleri gibi, telefonun faturalarının da yüzde onunu karşılıyorlardı.

Bu koşullar altında nasıl çalışacaktım Neyse sonra acayip tavizler koparttım. Vos tire vos'un farlarını yaptırttım...

Fırtınalı bir salı günüydü, dergiye geldim. Dört düğmeli zegna ceketim, corc hog papuçlarım, borlığton çoraplarım vardı. Gensi Atlas pasajından alınmıştı. Tuncay'ın duvar manzaralı odasına çıktım. Beni 18 gn.md.yrd ile karşıladı. Hepsi kılık kıyafet kanununa aykırı giyinmişlerdi. Fena halde dökülüyorlardı. Gn. md. elimden tutup bareberindekilerle birlikte dergiyi gezdirdi.

Bir odanın kapısı açıldı, içerisi fena halde kedi boku ve sıdığı kokuyordu. "Burası senin odan" dedi.

Masamın boyutları ise 4x8 metre idi. Otururnca sadece saçlarım gözüküyordu. Kara, kara düşünmeye başladım, boku yemiştim. Sevgilime bu durumu nasıl izah edecektim. Neredeydi benim plazamedyalarım, kuaförlü,barlı, steril, italyan mobilyalı canım fanuslarım...

Bu çelişkiler içinde dolaşırken, içeriye birisi girdi. Yaşlı ve başlı bir adam, göbeğinin bedeninden uzaklığı yaklaşık 78 cm idi. Ceketi olmadığı için gömleğinin düğmelerini ilikledi; "merhaba müdürüm ben Yasin Adıyeke, herkes bana kanlı kalem der" dedi.

Karşılık verdim; "Babalık burası 155 polis imdat bürosu mu'?'

Acayıp bozuldu. Birkaç kez daha mırıldandı. Sustum, anlamadı. Gözlerimle kapıyı işaret ettim

Iktıdarsız bir garip leman gezginiydi. Dedikoducu ve sübyancı olduğunu sonradan öğrendim. Bir çeşit Engin Civan'dı. Birkaç kez daha samımi olmak için girişimleri oldu

Sonra özel yaşamımla ilgili bilgiler toplamaya başladığını öğrendim. Star teve ile işbirliği bile yapmıştı..

Defalarca gn.md. düzeyinde girişimlerim oldu; "çaresine bakarız" dediler...

Geçen hafta Leman'da hakkımda bir sürü dedikodu yazm.ş. Yanı yeteneğinden bekleneni üretmiş. Bir sürü ışın güçüm arasında bu regil kalemle uğraşmak gerçekte bana yakışmayacaktı. Perihan abla tiriplerine girmek istemiyordum. Bir de Hınç-al ağbi işsiz kalabilirdi. Neyse boş atıp dolu tutmasına dayanamadım... Şimdi son sözümü söyluyorum: " Üzenme gelme, Bursa civarlarındaki Yapı Kredi bankasından telecardla para çekerim... Aylar önce, Bankacılık üssü tabir edilen yerde kurs verdiğin kişinin kim olduğunu sorarım sana..

Zafer Aknar

SAYISAL LOTO COŞTU

"HAYDİ CANLI CANLI OYNUYOR BUNLAR!"

ŞEVKİ YILMAZ: 32 kolon oynadı.. 60 bin lira olan kolon ücretinin 10 bin lirasının 8 yıllık kesintisiz eğitim için harcanacağını öğrenince, Sayısal Loto bayiine her kolon için 50 bin lira ödemeyi teklif etti. Olumsuz cevap alınca kendisini kaybeden Yılmaz, bayii sahibinin dizkapağını ısırdıktan sonra burnuna okunmuş pirinç soktu.

Olaydan sonra hırsından ağlayarak basın açıklaması yapan Şevki Yılmaz, "O koloncu deyyusunun babası Selanik piçi, anası da Şangay yosmasıdır. Ayrıca bu denyo oğlu denyo püsküvit kutusu içerisinde minyatür papazlar beslemektedir" dedi.

BÜLENT ECEVİT: "Lotolar geçiyor allı yeşilli, lotolar coşuyor mörlu yeşilli" şiirini okuyarak 1 kolon oynadı. Büyük ikramiyeyi kazanırsa Kartal marka makam otosunun vites kutusundaki arızayı tamir ettirecek.

MAHSUN KIRMIZIGÜL: Rakibi İbrahim Tatlıses'in 100 fakir çocuğu sünnet ettirmesi üzerine Mahsun da, "Benim ondan neyim eksik uleen" diyerek 100 fakir çocuğun testislerini burdurttu. Burdurtma töreninde epey borçlanan Kırmızıgül, Sayısal Loto'dan 600 milyarı kazanarak borçlarını kapatmayı planlıyor.. 100 kolon oynadı.

SÜLEYMAN DEMİREL: Yedi adet okul, üç adet Cirehat-İrin Tedavi Merkezi ve dört adet Hödükleri Sıvazlama Atölyesi yaptırtma ricası Kadir Has tarafından kabul edilmeyince Demirel de Sayısal Lotocular kervanına katıldı.

Demirel'in oynadığı kuponları Çankaya muhabiri Ertuğrul Özkök tedarik ediyor; Yavuz Donat yatırıyor.. Kaç kolon oynadığı bilinmiyor.

SADETTİN TEKSOY: Geçen hafta programına konuk ettiği Konuşan Horoz ve Gazel Okuyan Sincap'tan aldığı tiyolarla ikibuçuk kolon oynadı.. Tam kuponu yatırırken Horoz'un ikramiyeden pay istemesi üzerine hır
Teksoy, senin g
Paramı itle kopuk
konuşan Horozu
nırsa Denizli'deki
diğini anlatan dev

ALİ KIRCA: Ye
kazanırsa Amerik

TANSU ÇİLLE
halde bir şekilde

HAKAN ŞÜKÜ
letinin üzerine ga
to bayiine yatırma
nil" tepkisi yaratt
sı imkansız} sırf
hazırlatacak.

ÇELİK: Kolonla
tüne kocaman b
hem daha garanti
dedi.. 15 kolon At

ZEYNEP ULUDAĞ'IN DİZİSİ

Kumkapı olayı medyada gündeme geldiğinde, Leman dergisi, eğlence arayan medyanın bu raiting eğlencesine buluşmamak için uzun boylu susmayı denedi. Ama artık yetti... Kumkapı olayı başta feministler akıl almadık mecralara aktı ve bugün KANAL D'de dizisi başladı. Dizide Kumkapı'ya eğlenmeye giden aile, bütün görsel unsurlar kullanılarak "şirin" gösterilmeye çalışıyor, şüphesiz şirindirler, dramatik çabalar gereksiz. Zeynep Uludağ'a çocuksu giysiler giydirilerek "masumluk sağlamak istenmiş. Şüphesiz Zeynep Uludağ "masumdur" yönetmenin-senaristin buna da ihtiyacı olmamalıydı.

Bir nevi diziyı, Zeynep Uludağ'ın annesi yazmış, oynamış, Velhasıl, sanki, senaristlik, yazarlık, yönetmenlik, ışıkçılık, oyunculuk, TV, herşey, bu aileyi pirüpak etmek için bilim adamları tarafından icad edilmiş, sinema sanatı da yine bu ailenin "oyuncağı", "şarlatanı" olmuş... Hepsini geçelim...

Ancak, siz, haklı olun, ya da haksız olun, bir adamı öldürüyorsunz. Ölümle adamın işi bitmiş, ailesi dağılmış, öte dünyaya göçmüş.. Ama, adam ölmemiş. dizide adamı tekrar canlandırıyorsunuz. Ve adamı vahşi görüntülerle yeniden ekrana fırlatıyorsunuz. Öldürülmüş bir adamı, ailesinden izin almadan dizide canlandırmaya kimsenin hakkı olamaz. Ve bu adamı, Zeynep Uludağ'ın anlatmalarına bakarak tasvir etmeye kimsenin hakkı olamaz. Hem adamı öldür, hem de dizide öldür, hem de ailesinden izin alma... Burada, KANAL D başta olmak üzere, tüm dizi çalışanları, yapımcıları, programcılar, oyuncular, ışıkçılar, senarist, seyirci, sesini çıkartmayan bizler, bu organize suçun, insanlık dışı, hukuk dışı olayın sorumlusuyuz... Buradan çıkartılacak insanlık dersi şudur:

Mahkemeler rağmen, RTUK'e rağmen, anayasaya, hukuka rağmen, medyada dostunuz yoksa, sizi hem öldürürler, hem de yetmiş milyon önünde bir daha öldürürler!...Daha aşırı bir ahlaksızlık acaba nasıl olur! Dizinin yeni bölümlerinde Zeynep Uludağ'ın bayrak ve Atatürk hayranlığı ve irticacı düşmanlığı vurgulanırsa, şaşmayın.. Ertesi günü de köşe yazarların, "Zeynep kadar olamadık" diye yazılar yazarlarsa, yine şaşırmayın!..

N. GENÇ

Leman, OKUZ, Leman
mizan ustalarının karika
man'dan tanıdığınız tipler
GİT, dergilerinin yeni ve
kitapçısında. Leman kitap

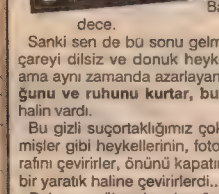

Sen Benim En Ulaşılmaz En Umutsuz Rakib

Çocukken seni seviyordum... Bizi yönetenlerin gücünü pekiştirmeye yarayan, binbir türlü sahtekarlıklarla ve bayağılıklarla dolu ulusal günlerde yapılan törenlerde ben hep gizli gizli seninle konuşurdum. Sana bu zavallı, bu içler acısı halimizi görüp görmediğini, görüyorsan neden birşeyler yapmadığını sorardım.

Bana hiçbirşey söylemezdin, dınlerdin sadece.

Sanki sen de bu sonu gelmez aptallıklardan ve yozluklardan bıkmış çareyi dilsiz ve donuk heykellere sığınmakta bulmuştun. O kararlı, ama aynı zamanda azarlayan bakışlarının altında bana; **kaç, çocukluğunu ve ruhunu kurtar, bu adamlarla başedemezsin,** der gibi bir halin vardı.

Bu gizli suçortaklığımız çok kısa sürerdi. Sonra sanki bunu hissetmişler gibi heykellerinin, fotoğraflarının, gerçek, insani yaşamanın etrafını çevirirler, önünü kapatırlar, seni görünmez, anlaşılmaz, bilinmez bir yaratık haline çevirirlerdi...

Daha sen ölmeden, henüz yaşıyorken bu yeteneksiz, özenti ve zavallı insanlar seni tanrıları yapmışlardı ve kendilerinden duydukları kuşkulan tamamen örtebilmek için sonsuz bir ihtirasla sana taptıklarını söylüyor ve herkesin kendileri gibi olmasını dayatıyorlardı...

Dedim ya, sanki sen de bu durumdan şikayetçi değildın... Onlarla, onların sonu gelmez ihtiraslan ve basitlikleriyle uğraşmaktansa Tanrı katında, uzakta ve ulaşılmaz olmak sanki senin de işine geliyordu... Sanki seni bu hale getirenlerden garip bir intikam alıyordun...

Birgün **Galatasaray Lisesi**'ni ziyarete gelmiştin. "Okulu gezdikten sonra Müdürün odasında bir soluklanma kahvesi ikram etmişlerdi sana. Hiç dudaklarından düşürmediğin sigaralarından birini müdürün odasındaki kül tablalarından birinde söndürüp oradan çıkıp gitmiştin. Ve sen daha okulu terketmeden, daha koridorlarında yürürken üç öğretmen nefes nefese ve birbirlerini iterek, senin bıraktığın izmarrti kapmak için azgın kurtlar gibi müdürün odasına girmişlerdi bile... Senin dehandan, insanüstü yeteneklerinden karizmatik kişiliğinden belki birazı kendilerine geçer, diye umutsuz bir özlemle yaktıkları izmaritinden çekebildikleri kadar çok dumanı çekmişlerdi ciğerlerine... Sanki ideolojik aygıtların ve devletin sahipleri ruhumuzdaki son özgürlük kırıntılarını, her nasılsa biryerlerde sıkışıp kalmış soylu özelliklerimizi, hergeçen gün gölgelenen mütevazi üstünlüklerimizi senin tanrısal gücün sarsılmasın, hatta daha da güçlensin diye bizden zorla ve acıtarak alıp sana aktarıyorlardı...

Çünkü sen ne kadar dokunulmaz, yüce ve ulaşılmaz olursan onlar o kadar acımasız, aşağılık ve gözükara oluyorlar, iliğimizi ve ruhumuzu o denli rahat tüketiyorlardı...

Seni sahiplenenler seni ne kadar yüceltirse, bu halk o kadar geriliyordu... Onlar seni hürriyetin ulaşılmaz sembolü gibi gösterdikçe, halkımız üç kuruşluk çıkarlar için özgürlüğünü seve seve feda ediyordu... Seninle arasına ulaşılmaz engeller koyulunca bu halk alabildiğine köleleşiyordu... Bense büyüdükçe sana olan sevgimin eskisi kadar yoğun olmadığını, hatta giderek azaldığını farketmiştim...

Çünkü seni artık gizli bir suç ortağım değil, rakibim olarak algılıyordum...

Çünkü evde, okulda, heryerde seni bana örnek gösteriyorlardı... Ulaşılmaz, umutsuz örnek! Ben ne kadar utangaç ve çekingensem, sen o kadar kararlı ve girişkendin... Bir topluluk önünde konuşmaya başlamazdan önce gözümün önüne hemen sen gelirdin... Şimdi burada olsa konuşmaya nasıl başlar, etrafını, insanları hangi ifadeyle süzerdi, tartardı diye aklımdan geçirirdim sık sık... Bana birşey sorulsa, ben kendi yanıtımdan önce senin bu soruya ne yanıt vereceğini düşünürdüm...

Verilecek en mükemmel ve en etkili yanıtı senin vereceğini hissettiğim anda paniğe kapılır, ne söyleyeceğimi unutur, bocalar, çok sıradan ya da herşeyi berbat eden birşeyler söylerdim...

Belki de bana öyle gelirdi... Belki de o an söylenebilecek en doğru şeylerden birini söylerdim. Ama ben böyle hissetmezdim. Çünkü rakibim sendin!

Günlük hayat nasıl da kemikleşmiş kompleksle rle, derin zaaflarla, aptal hırslarla, gülünç dalgınlıklarla doludur bilirsin... Bunları unutmak istesem de unutamaz, benden güçlü bir kalemle belleğimin yazılan birşeyin silinmesi güç derisine kazıyarak yazar ve senin artık insani olmayan belleğine ve yargına sunardım... Senden utandıkça, kendimden utandıkça son bir umutla tarih kitaplarına
komplekslerini, kusurlarını, dalgınlıkları
Ne mümkün...
O gün kendinden çok emin güzük
na baktı ve konuşmasına şöyle baş
Kimse beklemiyordu, birden atıldı
ren şu sözleri söyledi...
Herkes büyük bir kararsızlık içind
haldeydik. Umudumuz tükenmişt
O'ydu...
Bir güneş gibi parlıyordu. Gözleri
Kısaca açıkladı. Anladık ki zafer biz
Onu çalışırken kimse görmezdi. O
ca projeyi ne zaman hazırlardı, kim
Hasta olduğunu anlamamıştık. Ö
rünüyordu ki. Meğer...
Evet, sadece böyle anılıyordun seni
Sadece alkole düşkünlüğün, günde
pıldığın öfke nöbetleri biraz olsun içi
da etkisi çok derin olmuyordu. Gelip
başa, yani yine karşı karşıya kalıyord
muyordun. Hergeçen gün dehana,
lükler ekleniyordu...
Benim sana yetişmem hergeçen gü
yordu... Hergeçen gün aileme, çevre
daha mahçup duruma düşüyordum.
dıkça kendime olan inancım ve güve
ğe birşeyler bırakmak, tarihe ismimi
dursun, günlük hayatımın sıradanlığ
dum. Bunu hissedince sanki sende
gösteren ailemden, çevremden, öğre
sına kendimi iyiden iyiye bırakıyor, a
maz, yanına yaklaşılmaz, iflah olmaz
yordum...
Hiçbir zaman senin gibi örnek, iyi,
ğim için senin tam anti tezin olarak,

ılaşan Teksoy, 'Been Sadettin
arsız mahlukatın ibiğini zkorim!
niye paylaşıcakmışım" diyerek
ışıyla dövdü.. 600 milyarı kaza-
roz heykelinin ayrobik yapabil-
ütçeli bir belgesel hazırlayacak.

kolon oynadı: Büyük ikramiyeyi
la "Bıyık Nakli" yaptırıcak.

Bir tek kolon bile oynamadığı
anacak.

Aldığı 18 adet Milli Piyango bi-
şekiller işaretleyip, Sayısal Lo-
kalkınca yurt çapında "Oha ya-
00 milyarı kazanırsa (kazanma-
disinin göründüğü bir Televole

şaretlemek yerine kuponun üs-
Atatürk resmi çizen Çelik, "Bu
em de daha fazla kazandırıyor"
rk resmi çizdi.

Mesut Ceylan

Ertuğrul Kürkçü: Çizgilerle Yalçın Küçük, **Oha Kıvanç:** Oha Kıvanç Yazıyor, **Met-Üst:** Susma Sustukça..., **Feyza Hepçilingirler:** Entel Öykü, **Cezmi Ersöz:** Ermeni Doktor Lida Çiteli, **Can Yücel-Güler Yücel** Eşeklerle Röportaç , **Ekrem Galip Yalınер:** Paris'te Bir Türk Aydını, **Zafer Aknar:** Tarihi Erkek Yalanları, **Oktay Tafcalı:** Aşk ve Terör, **Gani Müjde:** İsim, Şehir, Hayvan..., **k.İskender:** 666, **Nilgün Marmara:** Anma

EKİM SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA...

msin!..

ar ve harareti senin zaaflarını,
aramaya başlardım.

**ordu... Kürsüye geldi, etrafı-
l...**

o an tarihin akışını değiştir-

**di, ne yapacağımızı bilemez
Kapı o anda açıldı. Gelen**

k saçıyordu... Planı hazırdı.

di...

**a kitabı ne zaman okur, on-
bilmezdi...**

sine güçlü ve muzaffer gö-

latan tarih ve anı kitaplarında.
m 50 sigara içmen, bazen ka-
su serpmişti... Ama bunların
çiyordu. Sen ve ben yine baş-
.. Ve sen olduğun yerde dur-
izmatik kişiliğine yeni üstün-

biraz daha imkansız hale geli-
e, öğretmenlerime karşı biraz
Bu imkansızlığın bilincine var-
n biraz daha azalıyor gelece-
zımak, ölümsüzleşmek şöyle
bile adam gibi yaşıyamıyor-
seni bana her fırsatta örnek
enlerimden gizli bir öç alırca-
a dibe batmak, elinden tutul-
insan görüntüsü çizmek isti-

mlu bir kahraman olamayaca-
inle olan rekabetimi bu alana

taşımak, bir anlamda seninle tersten yarışmak arzusuna kapılıyordum.

Ama benim durumum sen yüceltilince, hürriyetin ulaşılmaz sembolü gibi gösterilince ve aşılmaz duraklara çıkartılınca köleleşen, çıkarları için özgürlüğünü seve seve feda eden, kendini dibe batırmaktan tanımı güç bir zevk alan genel çoğunluktan biraz farklı...

Onlar seninle rakip olduklarını kendilerinden bile saklıyorlar... Seni kusursuz, mükemmel ve eşsiz yapanlar yüzünden bu denli kompleksli ve zaaflarla dolu olduklarını bilmezlikten geliyorlar... Ama ben biliyorum... Bu bilgiyi biraz da senin okullarında bana okutulanları sorgulamaya borçluyum... Bu sefaletimi ve içler acısı durumumu borçlu olduğum gibi.

Saklamaya gerek yok... Ne kadar ulaşılmaz ve umutsuz da olsa sen benim rakibimsin. Ve şu günlerde ilk kez ve belki de son kez elime bir fırsat geçti: Evet, **TIME** dergisinin açtığı yüzyılın en büyük insanı yarışmasında sana oy vermeyeceğim... Çünkü iyi biliyorum, sen yüzyılın en büyük devlet adamı seçilirsen komplekslerim daha da kemikleşecek, güvensizliğim daha derinleşecek... Aramızdaki mesafe biraz daha imkansız bir hale gelecek...

Bu halksa hızla köleleştiğini ve geçen gün dibe battığını anlamakta biraz daha zorluk çekecek... Dünyanın kendini özgür sanan en köle ve en sefil durumda olan halklarından biri olduğunu kavramakta biraz daha zorlanacak...

Ve sen yüzyılın en büyük devlet adamı olursan senden ve halkımdan imkansız ve umutsuz bir şekilde, bir kez daha kopacağım...

1) Haldun Taner'in bir öyküsünden.

* Çeteler'e hayır demek ve milletvekillerin dokunulmazlıklarının kalkması için 30 Eylül saat 21.00'den itbaren 1 dakika ışığımı karartıyorum.

* Üniversiteler açılmadan öğrenciler üzerinde baskı başladı. İÜDER sayman **Ufuk Tambaş** 1 Mayıs'a katıldığı için tutuklandı. İÜDER'li öğrenciler arkadaşlarının özgür kalması için HADEP'in Beyoğlu ilçe merkezinde açlık grevine başladı.

* **Musa Anter** basın şehitleri ödül töreni 27 Eylül 19.00-22.00 arası Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde yapılacak.

* Korsan kitapları satın aldığınız taktirde yeni yazarların kitaplarının basılması biraz daha zorlaşacak. Lütfen korsan kitapçılığa karşı çıkalım.

* **Sedef Özkan** resim sergisi 22 Eylül - 3 Ekim. Vakıf Bank Sanat Galerisi. Feneryolu sabıt pazar yeri. Kadıköy-İstanbul

* Bostancı'dan Nihat beni Leman'dan arar mısın?

* 7 Ekim saat 14.00'de Edirne'de **İlhan Koman** günlerine katılıyorum

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

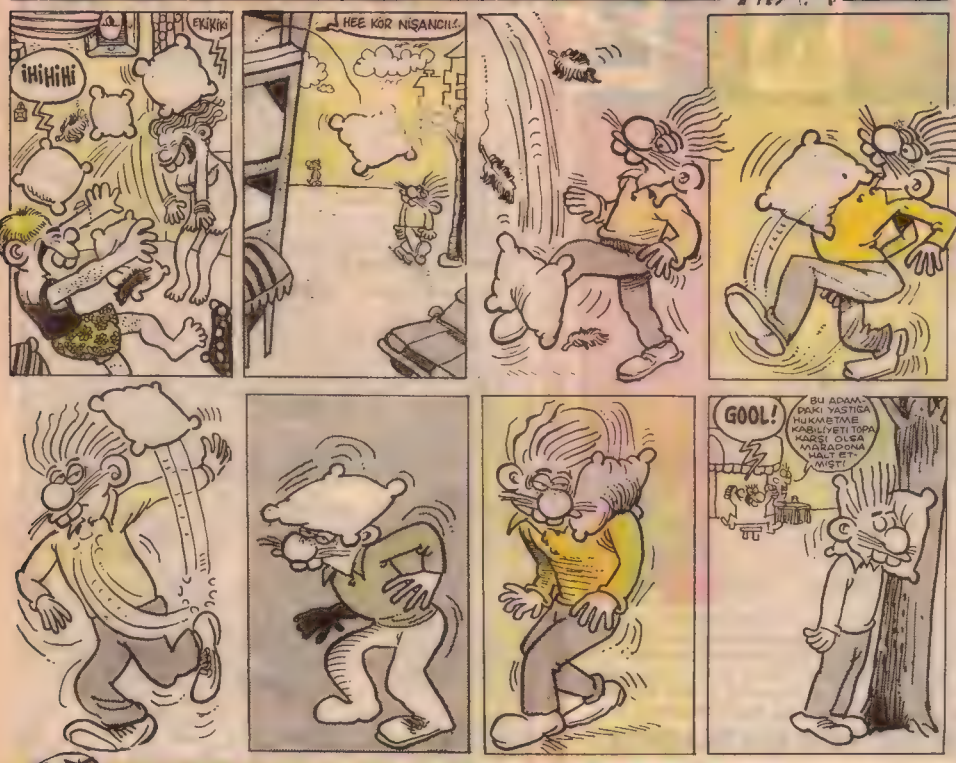

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

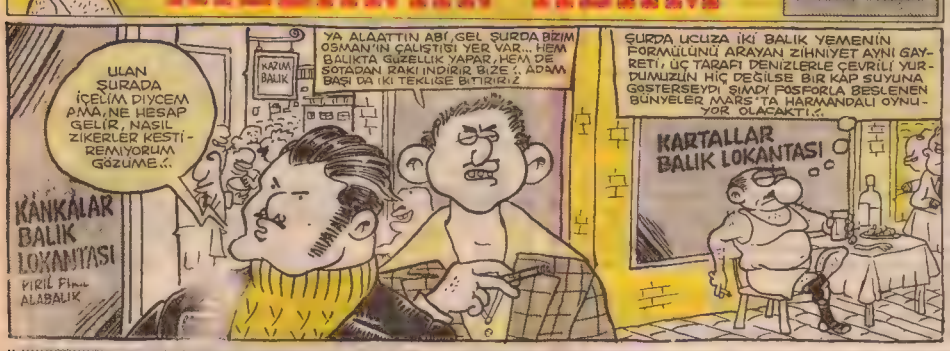

yazıkatür

Lütfü Oflaz

İnsanın, sevginin s'si!

İnsanın s'si ile sevginin s'si sevmiyor birbirini!

Ne yazık ki günümüzün gerçeklerinden biri de bu.

Sağcının da, solcunun da s'si sevginin s'sine küs!

İnsanlar birbirine sevgisiz; ayrı fikrin değil, aynı fikrin insanları bile sevmiyorlar birbirlerini.

Papatya fallarında **"seviyor"** çıksın istiyorsak da hep **"sevmiyor"** çıkıyor!

"Sevgi" çıksın istiyorsak da hep **"sevgisizlik"** çıkıyor.

Yoksa arızalandı mı insanların yüreğinin kaloriferleri?

Çünkü sevgisizlik derin dondurucuya dönüşmüş buz gibi bir yürekte yaşar; kaloriferleri çalışan sımsıcak bir yürekte yaşayamaz.

Acaba o yüzden mi can çekişen insana, hayvana, ağaca karşı hiçbir şey hissetmememiz?

O yüzden mi hiçbir şey hissetmememiz kırık hayatlara, kırık kanatlara, kırık dallara?

Adeta çoğu insan şöyle der gibi: **"Sevgi doluyum, paraya karşı"!**

Maalesef günümüzün insanı paraya, eşyaya karşı sevgi dolu.

Onun haricinde ise sevgi yoksulu.

Yoksulluğun her çeşidi kötü, ama sevgi yoksulluğu en kötü.

Acaba sevgi yoksulluğuna son vermek için, tüm işlemleri sevgi alış verişi üzerine olan bir **sevgi bankası** mı kursak?

Yoksa hiç buna gerek kalmadan şunun bilincine mi varsak

Sevmekle başlar insan olmak; bu dünya on para etmez, insanlarda sevgi olmazsa.

Öyleyse hadi tamir ettirtip, yakılsın yüreklerin kaloriferleri

Sımsıcak olsun yürekler

Sımsıcak yürekler uyandırsın sevgiyi...

İnsanın s'si ile sevginin s'si barışıp, sevsin birbirini...

Hem insanın s'si sevginin s'sini sevmezse eğer, Hitler türü yaratıkların SS'lerini sever!

MARLON

© Copyright by Erdal Yeşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

PEKİ NEDEN BU KADAR KORKUYORSUN?
ÇÜNKİ ÖLÜCEM. HEM DE ÇOK FECİ Bİ ŞEKİLDE.. ÇÜNKİ TESTİYİ KIRDIM, KIZIM BENİ MUTLAKA BULACAK!..
EEEE
Bir kişi daha testiyi kırmıştı... Sonra delirdi.
Testinin içindeki oğlunun ruhunun alevler içinde peşinde dolaştığına inanıyordu...
GELME!
Hatta bir gün onu iterken yanan ellerini göstermişti bize...
Biz de çok korkmuştuk ama, inanmamaya çalışıyorduk... Bir gün yanmış cesedini bulduk. Ölen oğlunun cesedi de ona sanılmış, ikisi de kavrulmuştu...
PEKİ, YAŞLI KADIN ÇOCUKLARI ÖLDÜRÜP, RUHLARINI TESTİYE NASIL KOYUYOR?.. İÇİNİZDE BU OLAYI HİÇ GÖREN VAR MI?..
BİR KİŞİ, GÖRMEK İSTEMİŞTİ...
Herhalde gördü de, ertesi sabah köye döndüğünde elleri kırılmıştı. Yaklaşınca daha korkunç bir şey gördük...
Kulakları, burnu, ağzı ve gözleri dikilmiş, yani beş duyusu da iptal edilmişti...
Günlerce uğraştık ama, dikişleri açmak, kesmek imkansızdı...
Bir muddet sonra da açlık ve susuzluktan ölmesin diye babası onu ahırda vurdu...
BİR DAHA DA KİMSE BÖYLE BİR ŞEYE YELTENMEDİ TABİ. ANLATTIKLARIN İMKANSIZ ŞEYLER GİBİ GÖRÜNÜYOR, AMA OLABİLİR DE...
BANA İNANMADIN DİYMİ, İNANMADIN?! İNANMAN İÇİN ÖLMEM LAZIM DİMİ!..
BENCE BU PARANOYA, ÖLMEYECEKSİN... BU YAŞLI KADIN SİZİ ÇOK ETKİLEMİŞ!..
YA BENDEN ÖNCE ÖLEN...?
AMAN ALLAHIM!.. SANA İNANMALIYDIM!!
TEK BAŞINAYDI AMA, ÜZERİNDE BİR KIZ ÇOCUĞU VAR!..
AH!
ÖLECEM İŞTE, ÖLECEM İŞTE!
DUR!
TESPİT GÖMLEĞİ GETİR ÇABUK!
HURMG!
3-1 YAPIP TEK KIŞILIK ODAYA KOYUN!
TİMUÇİN, KALK!.. HASTANEDEN ARIYORLAR!
HA? NE OLMUŞ?

soytarı

NİHAT GENÇ

Büyük medya desteğine rağmen iki-üçbin ancak satabilen Hürriyet Gösteri Dergisi, son sayısında Türk Kültürüne Yön Veren 100 Kudret Simsarı başlığı altında Ertuğrul Özkök ve damadı popçu Ercan Saatçi'yi Listeye almış. Ve ayrıca, Hilmi Yavuz, Enis Batur, bilmem kim gibi bir sürü tavanarası medya ıvır zıvırı da Ercan Saatçi'yle aynı listede olmaktan gocunmadıkları gibi, herhangi bir itirazları da yok!..

Benzer aylık ve haftalık dergiler hemen her yıl ya da canları sıkıldıkça bu tür listeler, sıralamalar yapar. Buna kimsenin hakkı yoktur. Terbiyesizlik dizboyu ve bu konu üzerinde kimse sesini çıkartmaz. Türkiye'nin en büyük psikiyatristi. Ya da Türkiye'nin en büyük on romancısı... Kendileri Türkiye olmadığı gibi, kendileri en çok satan haftalık, ya da sanat dergisi de değiller. Ayrıca kendilerinin hiç değilse birkaç hafta kalıcılığı olan tek bir eserleri olsa. Fransız dergilerinde de bu tür listeler okudum, o listedeki Fransız yazarlarını yirmi yıldır Türkiye'den dahi okuduğumu, tartıştığımı düşündüm, bu listelerdeki insanların bugün aklınızda, fikrinizde neleri var? Bu listeler sanat, fikir, düşünce dünyasını radyasyonik manipüle eden, kalpazanların listeleridir, hiç kimse ciddiye almaz, dalgasını geçer, güler, eğlenir...

Ancak, dinmeyen ve bitmeyen ve uslanmayan bir ısrarla kendi dergilerinde kendilerini Türkiye'nin en önemli adamları yapıp, röportajlar, ödüller, uçsuz bucaksız manyaklıklar sergileyen bu insanları, her dönem yeniden Leman dergisine yeni katılmış genç okuyuculara tanıtmak zorundayız. Bu da bizim görevimiz.

Küçük bir rastlantı, bu adamları her yıl en önemli adamlar listesinde ya da jüri listelerinde yanyana getirir. Tam bir birlik ve dayanışma içinde mutlu bir hayat sürerler.

Bugüne değin, bu şahane şarlatan, basit insanları, önce, ülkelerine, kendilerine "yabancılaşmış" plastik tıpalar gibi gördüm. Aldandığımı anladım. Sonra, soyluluk, adalet, onur, vefa, saygı gibi kutsal değerleri tümüyle kaybettiklerini düşündüm. Sonuna kadar aldanmışım. Halklarına sırt dönmüş, ya da nankörlük içinde, pislik içinde insanlar gibi düşündüm. Bunda da aldandım. Bir zaman sonra bu insanları önümüze, vahşi liberalizmin sürüklediğine inandım. Bunda da aldanmışım.

Türkiye'nin en büyük sorunu, doğudaki savaş ve enflasyondan önce "aydın" sorunudur! Her yıl, her sezon, her dergide, yaban domuzlarının vahşi taşkınlığıyla "ben önemli adamım" diye boy gösteren aydınlara çok kafa yordum. Sonunda kararımı verdim. Ortada pek ciddi bir bozukluk var, ve ben bu bozukluğu anlamalıydım.

Alay edildiklerinde dahi mutlu olan bu insanları tanıyabilmemiz şüphesiz güçtür. O küçücük beyinleriyle bu kadar büyük imkanlar bulmuş beceriksiz insanlar, nasıl oluyor da sakarlıklarını bize sokuşturuyorlar, ve aklı selim yüzbinlerce genç aydına rezil oluyorlar. Ve neden sakarlıklarının rezilliğinden neden her yıl toplumdan madalya talep ediyorlar!..

Mahkemedeki iddiamız şudur: Türk Kültürüne Yön veren 100 Türk Büyüğü benzeri ifadeleri kullanmaya, manipüle etmeye kimsenin hakkı yoktur, buna kimse karar veremez, böyle bir iddiayı kimse kamuoyunun önüne atamaz. Atarlarsa...

Hiç kuşkunuz olmasın, içlerinde çelik gibi sağlam, açık tartışmaya girecek, eserini, ürününü, açık tartışmada ortaya sürecek, tek örnekleri yoktur, bu yüzden açık eleştiriye tabi tutulmamış bu kamuoyunun önde insanları, Türkiye'nin en önemli insanları gibi hipotezlerle iddiada bulunamazlar!.. Çünkü bu insanlar, tartışılmamış, eleştirilmemiş, bütün kapıları tutmuşlardır... Mesela, Ertuğrul Özkök'ün metinleriyle dalgasını geçen bu ülkede üçbinsayfanın üstünde mide kaldırmayacak karşı yazılar yayınlanmıştır...

Buna rağmen, medyanın gazeteleri, dergileri, halkın vergileriyle oluşmuş devlet hazinesinden milyonlarca doları almakla kalmıyor, işte bu parayla, bu adamları toplumun önüne önemli adamlar gibi sokuşturuyor.

Acemi, amatör, olmamış eserleriyle hangi mahkemenin kapısına uzanırlarsa, orada bu hakedilmemiş sözümona pislik ünvanları tartışırız!..

Bu isimler siyasi, sosyal, edebi bir tartışmaya girmeyecek, yön veremeyecek, fikir ileri süremeycek kadar habersiz ve ukala üslup sahibidirler. Hergün konuşup, ama yine da lafa girmeyi beceremeyen bu adamların derdi, sadece cebren ve hile ile kelime fuhuşuyla "ünvan" elde etmek!..

Daha salata ve kaba saba ve ucubeleri de var, Mesela Serdar Turgut, Selahattin Duman, ya da Enis Batur, saçmalamak için boğa kadar enerji sarfedip, saçmalamayı dahi beceremiyorlar. El çabukluğuyla "aydın" olmak istiyorlar. Herkesin, her an ağzına gelen avare, serseri onbinlerce boktan püsürükten mevzuyla, ve bu kadar ıkınıp "yazı" yazamamak, üslup tutturamamak ölümcül bir hastalık!..

Mesela Ertuğrul Özkök! Daha değersiz bir nesir parçasını gösteremezsiniz. Peki başka nereye bakacağız! Adamın suratına, şu adamın suratına bir bakalım: Soğumuş yemek artığı!... Adam, bir şiir yazmış elli yıldır konuşuyor, hüznün ve sidiğin şairi, diğeri, önüne gelen her gazete, dergiyle düşe kalka, çirkin beyin dedikodularını şairlik sanıyor... Bir diğeri, maymunlar gibi kollarını bacakları gibi kullanmaya çalışıyor, insanoğlu bu sevdadan beşmilyon yıl önce vazgeçti...

Ve neden bu insanların hiçbir şey gücüne gitmiyor!..

Şekspir'in en ünlü oyunu Kral Lear'de, kral, kızlarının ihanetini yaşamış, yavaş yavaş delirmektedir. O güne kadar eğlenceli şakalar yapmış soytarısı, Kral Lear'in kafayı yemekte olduğunu görünce, kralına "deli muamelesi" yapıp, onu aşağılar, bir deliyle eğlenir gibi eğlenir Kralıyla...

Eleştirmenler, soytarının, Kral Lear'ın içinde bulunduğu "delilik" durumunu kavraması için, soytarının şoke edecek bir şekilde onu deli yerine koyup eğlendiğini söyler...

Normali kaybettiğimizi bize kim söyleyecek? Kral'a soytarısı söyledi... Osmanlı padişahları her cuma namaza girerken, minareden: "Mağrur olma padişahım senden büyük Allah var" diyerek, aynı rolü oynadılar. Krallar devrildi, soytarıların yerini, bağımsız dergiler, aydınlar, eleştirmenler aldı. Ama çok geçmeden, kralın, yani siyasi iktidarın adamları, kamuoyununu her jürisinden "hakim" rolleri ellerine geçirdi. Peki onlara şimdi, akıllarını oynattıklarını kim söyleyecek!..

Sonunda anladım ki, bu adamların ahlaki ve estetik hassasiyetlerini kaybetmelerinin sebebi: Duygu bozukluğu... Duygu bozukluğuna uğramanın sebebi: Aşırı korunma. Hiçbir eleştiri kabul etmeme. Eleştiriyi dışlayanlar, en temel insani duygularını, vefa, insanlık, vicdan azabı, adalet gibi değerleri unuturlar! Onları artık başka duygular idare eder!

Ancak, duygular modalara göre değişmez!.. İşte tam da bu yüzden, edebiyat, eğitim, sanat, insanlara, yeryüzünün klasik değerlerini, insanı vareden soylu duyguların eğitimini verir. Duygu eğitimi olmadan, sanat, kitap, makale, yazar olunamaz...

Dünya edebiyatının en büyük eserlerinden sayılan Cyrano de Bergrac'da, Cyrano, başkasının adına mektuplar yazar. Aşk mektupları yazdığı adam, Christian savaşta ölür. Mektubun üstünde kan ve sevgilisi Rokane'nin gözyaşları vardır... Rokane, sevgilisinin ölümünden sonra, bu mektupları yazanın gerçekte Cyrano olduğunu öğrenir ve Cyrano'yu yıllarca kapandığı manastırda bulur... Aralarında şu diyalog geçer!.

Rokane: O coşkun mektupları yazan sizdiniz?

Cyrano: Hayır...

Rokana: Sizin ruhunuz var bu mektuplarda...(Rokana, bu mektupları yazan siz iseniz, benim gerçek sevgilimiz sizsiniz, demek ister...)

Cyrano: (mektubun üstündeki kan ve gözyaşını göstererek) Ama kan, onun kanı!.

Bu hikayeden insanlığın çıkardığı ders şudur: Başkasının kanıyla, başkasının acısıyla, aşk ve sevgiyi talep edemezsiniz!

Kan, askerin kanı, kan, Kürtler'in kanı, kan, yoksulların, emeklilerin, çırak çocukların kanı... Ama siz, başkasının döktüğü kanda, "Türkiye'nin en önemli adamı" oluyorsunuz... Bakalım sizi doyurmak için daha ne kadar kan akacak! Bu kanlar üzerine büyük yazarlar, önemli insanlar olunacak...

Vakit geç değildir, duygu bozukluklarını gidermenin yolları vardır, Amerikalı zengin işadamları bu iş için Himalaya dağlarına çıkarlar. Bizimkiler Güney Afrika ya da Brezilya karnavallarına gidiyorlar... Benim samimi bir tavsiyem var!...

Karadeniz'de, Zigana'dan aşağı, Sümela vadisindeki dünyanın eşsiz bulut ormanlarını gece-gündüz ve yalnız seyretsinler! Çıplak gözle!... İnanılmaz fırtınalara şahit olmalıdırlar!.

Tek başına fırtına... Fırtınanın iyisi, kötüsü, önemlisi, Türk büyüğü olmaz, içine gömülelim... Fırtına, büyük, küçük, ağaç, apartman demeden yıkar, oynar, dans eder, kırar geçer!... Fırtınada insanlara dair duygular yoktur. Ama insanlar fırtınayla, yani doğayla alırlar eğitimlerini!... Göğüslerimizi fırtınaya açmalıyız, eleştirilerin soylu mızraklarından geçmeliyiz... Kalabalıkları harekete geçiren seslerle, iniltilerle, hastalıklarla, çeresizliklerle, baykaldırılarla, meydan kavgalarıyla, bu büyük oyuna göğsümüzü açmalıyız, hiç değilse, pencerelerimizden iç geçirerek ve düşünerek bu büyük oyuna katılabiliriz.

Kardeşlerim! Düşme duygusu olmayan iktidarların, kralların, acıma duyguları da yoktur. Korunan insanlar, insanlık tarihinin en sadist işkencelerini yapmışlardır... Enver Paşa, bir gecede şehit düşen doksan bin askerinden sakinlikle sözedebildi, Napolyon, Waterlo'da kaybolan ordularını lafın arasında geçiştirebildi...

İşte, edebiyat burda devreye girip, bize "biricik" olan vazgeçilmez değerleri, duyguları, heyecanları öğretir. "Acıma" duygusu, "soyluluk" duygusu bu açık arenada öğrenilir. Bu duygularını kaybetmiş yazarlar, birgünde onlarca kişi ölürken, akıl hastaları gibi derin bir sessizlik içinde kalabilir ve bunun adını tuhaf bir edebi akım koyabilir.

Bir yazar, başyazar, bestekar, ülkesindeki en kanlı bıçağı odasında, satırlarıyla, melodisiyle, kendine saplanıyorsa, saplamayı denemiyorsa, ve buna rağmen eğlenecek bir şey bulabiliyorsa, mutlu olabilecek makaleler yazabiliyorsa, burası gerçek bir timarhanedir...

100 Türk aydını, delilik sınırlarını aşmış, hızla delirmektedir. Hızla yol alan bu bozukluğa artık hiçbir söz yetişemiyor!..

Tüm bu yazıyı neden yazdım, anlatayım... Yukarda bu insanlar "en önemli adam" olurken, bakın neler oluyor Türkiye'de...

1985 yılında yayınlanan ihracaat rejim kararının 1. maddesi: Görevi yapma gerekçesiyle ihracaata hiçbir engel, güçlük çıkartılamaz", ifadelerini taşıyordu. İnsanlar bu kararın ne olduğunu anlayamadan ülkemiz büyük bir hayali ihracaat bataklığına girdi ve hala çıkamıyor... Ve bu ülkede en çok tartışılan konu oldu...

Bakın Mesut Yılmaz'ın yeni kararına. "Fiili ihracaat esnasında çıkış beyanna mesi ve fatura dışında hiçbir belge aranmayacaktır"... Güya bürokrasiyi küçültme adı altında büyük bir hayali ihracaat kapısı daha aralanıyor!..

TEK BİR GAZETE YAZMADI BUNU, TEK BİR YAZAR YAZMADI!..

Çünkü "önemli adamların" daha önemli olması için daha çok kana, daha çok "kara paraya" ihtiyacımız var!..

Akşamsefası

Damdaki raylar..

Ender Özkahraman

• Fatoş YARDIMCI ablama teşekkür ederim...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

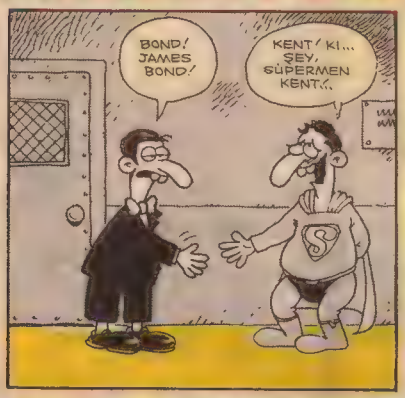

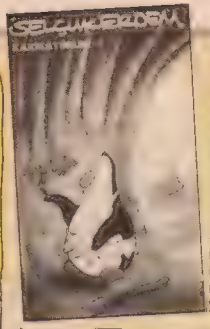

4. BASKISI ÇIKTI GALİBA!

ÖZÜR: Yıllık bunalımımın bir bölümünü kullandığım için bir süre çizemedim. Arayıp soranlardan, İdare edenlerden hem özür dilerim hem de onlara teşekkür ederim. Bu arada, kitabım 4.baskısını yapmış. Boş bulundum herhalde, "Herkes alıyor, ben eksik kalmayayım" diye ben de bir tane aldım. Fakat sonradan, boşa para vermişim gibi bir duygu kapladı içimi. İnsan hayatta anlden gaza gelmemeli. Para verdim diye de baştan sona okumak zorunda kaldım. Açıkçası pek gülemedim de. Hepsini benim çizmiş olmamla bir ilgisi olabilir bunun, tabii. Bilemiyorum, denemediyseniz siz de bir deneyin.

TABU DEVİREN

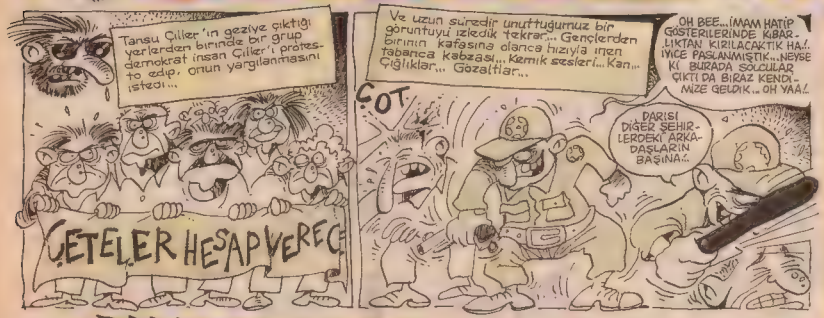

PARANOYA

DETAYIN DETAYI

Üniversite ikinci sınıfta filandım.. Resim bölümünde okuyordum ve bir ödev hazırlamam lazımdı ve bunun için de Kanson marka kağıt almam gerekiyordu. Ben de Kadıköy'de resim malzemesi satan bir yerden gerekli kağıdı aldım ve eve dönmek üzere mağazadan çıktım. Dışarıda yağmur çiseliyordu. Kağıtlar ıslanmasın diye paltomun içine soktum ve hızlı hızlı yürümeye başladım. Yürüdüğüm kaldırım çok dardı ve ancak iki kişinin yanyana yürümesine olanak tanıyordu. Önümde ise, iki genç sevgili, bir şemsiyenin ve çiseleyen yağmurun altında, birbirlerine sarılmış, hafiften romantik bir biçimde ağır ağır yürüyorlardı. Benim acelem vardı, onları geçmek zorundaydım. tam onları sollayıp geçeceğim sırada, erkek sevgili, Zoort! Zooorrt! diye şiddetli bir şekilde osurdu!.. Sesi taa karşı kaldırımdan duyulmuş olacak ki, karşı kaldırımdakiler hemen bana baktılar. Çünkü o pozisyonda sap olan bendim, yanında sevgilisi olan adamdan hiçkimse şüphelenmemişti. ben ise dumura uğramış, **"Osuran ben değilim"** şeklinde bir surat ifadesiyle karşı kaldırımdakilere bakıyordum. Bu arada sevgililer, tam arkalarında olduğum halde beni farketmemiş ve aralarında kısık sesle tartışmaya başlamışlardı. Kız, **"N'apıyorsun yaa! Biraz yavaş olsana!"** diye çocuğa çıkıştı, çocuk da, **"N'olcak kızım yaa, birden sıkıştırdı işte!"** diye savunmaya geçti. Çocuk, osurarak bütün romantizmin içine etmişti. Bu arada, karşı kaldırımdakiler de hala alaylı alaylı bana bakıyorlardı.. Gülmekle utanmak arasında kısa bir tereddüt yaşadım ve genç sevgilileri geçip yoluma devam ettim. Ayaküstü bir dumur yaşamıştım. Bu dumuru daha sonra Öğreten Adam ve Oğlu'nda çızdım...

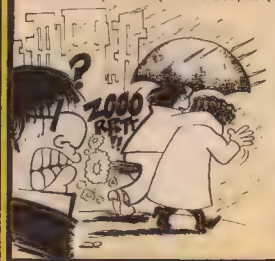

Bayır Bucu

FEYHAN GÜVER

Derya Kuşuları

Derya sayın

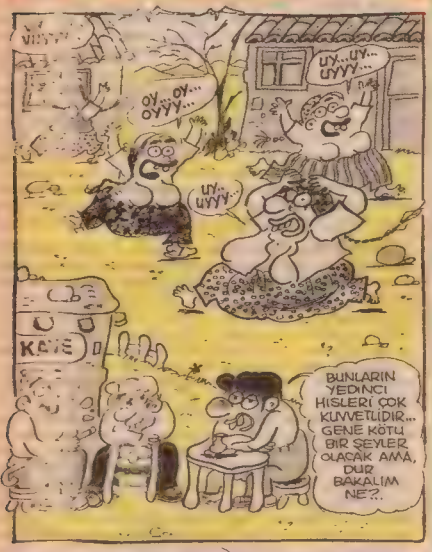

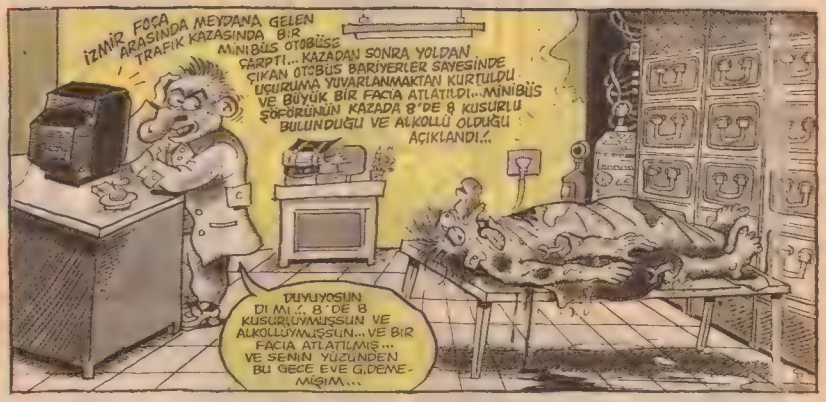

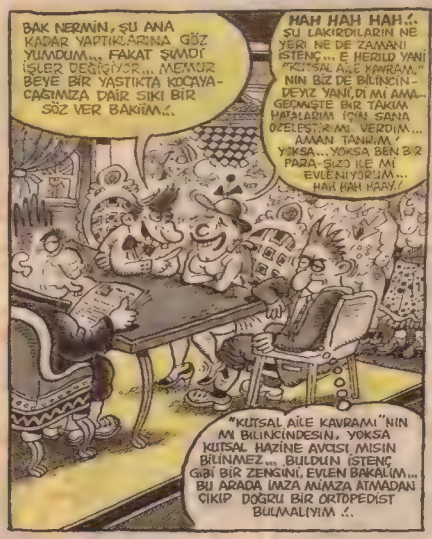

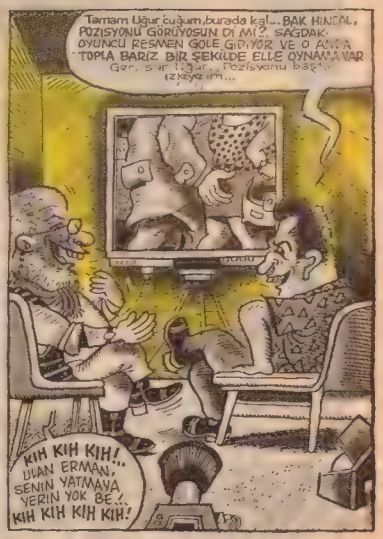

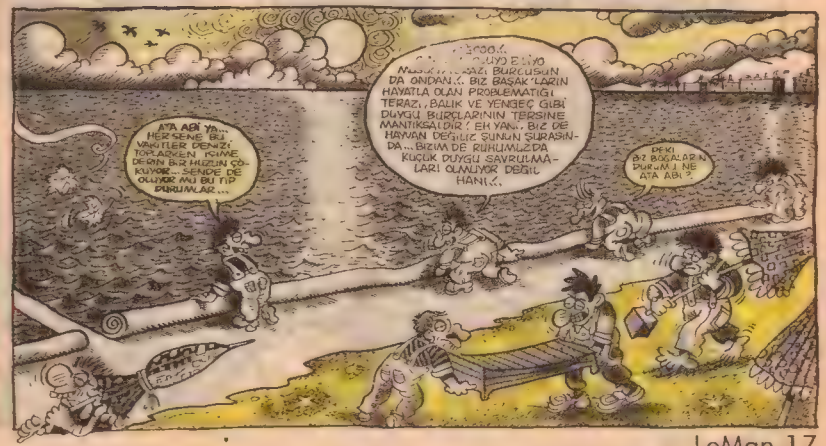

Cumhuriyet Cemaati

Ahmet Yılmaz

• BİLİM KURGU ÖYKÜ : Sabahları sıcak süt ve poğaça...

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Selâm:... Bu haftaki beraberliğimize, bi fıkra ile başlıyoruz... Bi berber, bi berbere, "Gel seninle beraber, bi kuaför salonu açalım anasını satıyım!" demiş. "Nerde?" diye sormuş öbürü. "Nişantaşı'nda açalım! Orası sosyete. Bok gibi para kazanırız!".. "İyi ama" demiş öteki, "oralarda deve yükü kira isterler be!"... "Tamam işte, onun için beraber açıyoruz yavrum! Bi araya gelirsek, gayret edersek, kimse durduramaz bizi!"... Öbürü tırsmış, "Yok aabi; riskli bu."... "Bi düşün," demiş diğeri, "düşün, yarın ara beni."... "Senin telefonun kaçtı ya? Bi daa alıyım" demiş, tırsan. Ama, kalem yokmuş. Garsondan bi kalem rica etmişler. Garson, üst cebinden maavi bi tükenmez çıkarıp uzatmış. Berber, elini uzatıp alacakken, kalem yere düşüvermiş, masanın altına gitmiş. Tam yere eğilirken, öbür berber de kibarlık olsun diye eğiliverdiinden, Çot! diye tokuşmuş kafaları. Garson çocuk, elinde olmadan sırıtıvermiş. "Ne gülüyon hocam!" demiş, kafası en çok acıyan berber. "S.ktir et," demiş diğeri, "genç bunlar, gülecekler, eğlenecekler bu yaşta."... devamı haftaya..

SEVERİM:... Kaset kutusunun kapağı, bi tarafındaki çıkıntıdan kırıldıında, oynayıp, uğraşıp, tek çıkıntıyla da yine kapatabilip yerine yerleştirdiim aanı... Uhu tüpünün ağzının kenarındaki, kurumuş uhu kabartılarını temizlemeyi... Kaset çalarkene, pause'ye azcık bastırdımda, şarkının hızlı çalmasını...SEBLÂ... Barbunya ayıklarken, naadiren ortaya çıkan, siyah ve pembe barbunya tanelerini... Buzdolabının içine bakıp bi şeyler atıştırırken, peynirli çubuk, üzüm gibi bi gıdaanın, elimden düşüvererek buzdolabı içinde kayıplara karışmasını...EVREN... Yolda yürüken, birisi ateşimi istediinde, sigaramı uzattımda, o yakarken, stres olup acele etmesin diye, ilgisizce herhangi başka bi tarafa baktım, ve tesaadüfen baktım o yerde bakılabilcek bi şey görüp oyalandım aanı... Sıçarken, dibine kadar içimi boşalttımı sandım halde, aniden geliveren bi uzantıyı daha kıçımda hissettiimde, şöyle iyice bi daa ıkındımda, ama uzantı, kıllara tutunup düşmediinde, anüs kaslarımın son gücünü kullanıp, ince uzantıyı, yıkarken elimle çekmeye gerek kalmadan, deliğe düşürmeyi becerdiim aanı... Sigara, bira, gofret felan almak için geceyarısı dışarı çıkıp, havuzun ordaki şarküteriye yürüyüp, istediklerimi aldıktan sonra, elimde poşetimle karanlık sokaklarda eve dönerken, yavaşça ilerleyen polis otosunun ışıklarını gördüümde, aranan bi suçluysam nasıl davranmam gerekirdi'nin pratiğini, ekip usulca yanımdan geçerken yaşamaya çalışmayı...: Mutfakta, bi şeyden ıslanan kibrit kutusunun kenarında, kibriti çaktırabilecek kuru bi boşluk bulduum aanı...METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Dik bi bayır vardı; Ankara asfaltı dediimiz yolun kenarında... Küçük çocuklar olduumuzdan, bize daha dik, daha da nefis gelirdi... Otlarla, çöplerle, küllerle doluydu. Akşamüstleri ordan aşaaya, yola inmeye çalışmak, ve geri tırmanmak, en büyük eğlencemizdi... Tırmanırken kolay tutunacak sağlam bi ot mutlaka bulursun. İnmek zordu. Bi kaydın mı, otoyolun ortasına kadar yuvarlanır, bi 302'nin altında parçalara ayrılırsın: En büyük korkumuzdu bu... Bi gün, kimse yoktu. Yanmızdım. Sıkıldım ve, tek başıma oynadım orda: İnmek zor ya, aşağıya yoldan indim, ve geri tırmanmaya başladım... Ortalara kadar nefisti herşey. Bi yerde küllere bastım ve kaydım! Kökü sağlam bi tutam otu kavrayıverdim hemen... Orda, kalmıştım öyle. Ne tırmanmaya, ne de inmeye davranabildim. Vücudum, bayıra yaslıydı aslında; hiç düşmeden, orda iki hafta kalabilirdim. Beni, bu korkuttu. Aşağıya kayıp bi Tır'ın altına girmek daha ilginç; ama burda, böyle kalmak, salakça! Kendimden iğrendim ve, sıktım otu, yükseldim! Ayaamı koyacak bi çıkıntı da bulabildim sonrasında. Devamı da geldi, tırmandım güzel maalleme... Büyük ihtimâl, patates kızartılıyo şu anda evde... Ben, ölümden dönmüş bir kahramanım; en sıcak patates dilimi bile yakamaz dudaklarımı!... Eve koştururken, en çok hoşuma giden ne biliyo musunuz; aniden ortaya çıkan yabancı bi köpeği görünce, o hiç bozuntuya vermeden, hemen rotada bi bombe çizip, köpeğin yirmi metre ötesinden aynı hızla geçmek...

POTBURİ:... Kaldırımda yürürken, bi tesbih gördüm yolda. Alsam mı diye düşündüm. Vazgeçip tam yürürken, "Bakar mısın" dedi biri, yukardaki balkondan. Onunmuş. Rica etti. Birinci de tutturamadım, ikinci fırlatışta verdim eline... Küçükken, çok renkli kalemlere hastaydım; hani düğmeli olan şeyler. Bi kırtasiyeyi gezerken, abartılılarına rastladım; on renkli felan; şişman şişman! Ama, üç renklisi felan hayâlimdi benim eskiden; on renklisini götüme mi sokuyım. Abartın ulan, seksenbeş renkli yapın... Gece dışarı çıkmam gerekti; vazelinim bitmişti. Giyindim, hazırlandım, çıktım. Nöbetçi bi eczane arıyacaktım. Oh, iyi oldu, gezmiş olurum hem.. Aaa!.. Ulan, hiç aklıma gelmemişti; altımızda eczane var, ve baktım: Nöbetçi bu gece!.. O kadar giyindik sıkı. Neyse; yine de yürüdüm, bi tur attım, öyle döndüm geri... Eloy, Nick Keyv, Racır Votırs, Luu Rid; M.F.Ö., Alihan; Fıstık (dergi); Henri Milır; Pişmişkelle; Kuskus (pilav); Maltepe ve Kısamontekarlo(karışık) Ev dondurması (Fanta'nın donmuşu).

BİŞİ:... Şindi işin yoksa espri buf buraya! Al işte; bu laf bile bi espri gibi oldu.: Bütün yazar ve şaairler, üçkâatçıdır!.. Hemen iyi günner diliyom ben!..

Üzgünüm Leman,

Şimdiden çok üzgünüm çünkü öyle olmam gerekiyormuş. Genç bir kızım, ama diğerleri gibi değil. Nedenini sorarsan çok açık derim. Özgür değilim. Hem de hiç. İçimdeki bu doğuştan olan yeteneklerimi istediğim gibi ortaya çıkaramıyor, onları kullanamıyorum. Kalıplanmış bir insan paradigmasına sahip olmak istemiyorum. Bi defa yaşadığım yer köyden farksız. Türkiye'nin öylece unutulmuş bir köşesi. Hiçbir sosyal aktivite yok. Zaten olsa da pek bişey farketmeyecek ya! Öyle dedim çünkü bir insan ailesinden belli birzamana gelinte kopmazsa ömür boyu bunun acısını çeker. Ben henüz o yaşa gelmediğim halde bunun acısını çekiyorum. Nasıl mı? Çok kötü bir biçimde. Bazen oturup kendim hakkında düşünüyorum. Düşünüyorum da çok acı çektiğimi hissediyorum. Kendimi anlıyorum. Yapmacık değilim. İçimden geleni yapıyorum. Ve o zaman biraz rahatlıyorum. Belki dıştan istediğim gibi davranamıyorum (toplumun koyduğu kısıtlamalar) ama iç dünyamda özgürüm. Belki bu yaşta yaşamdan çok fazla şey bekliyorumdur. Özlem Tekin'in bir parçası sanırım buna uyar. "Kime ne". Hayır kadını çok sevdiğimden değil birden aklıma geliverdi işte. İnsanların yaptığım veya çabaladığım (başarıp başarmamam hiç önemli değil) şeylere karışmalarını istemiyorum.

Eskiden yaşadığım, yaptığım her birşey bir anı olarak kafamda yer ederdi. Hep hatırlardım. Diğerlerinin değer vermediği şeylere ben çok değer verirdim. Artık öyle değil. Ben duyarsızlaştım. Bunu farkediyorum. İnsanlar da farkediyorlar. Bana ne! Hiç umrumda bile değiller. Çevremdekilerin hepsi sosyete çocukları. Kolejdeyim ben. Evet ben bir kolej öğrencisiyim. Öyle dandik bir kolejde değil. Türkiye'nin en iyi okullarından. Ben onların aralarından en mütevazi olanlarını seviyorum. Ben öyle her kız gibi erkek arkadaşım olsun yok efendim diskoya gidiyim, hoplayım zıplayım yok. Açıkçası ben öyle şeyleri sevmiyorum. Dedim ya hep içimden geleni yapıyorum. İçimden böyle şeyler yapmak gelmiyor. Bilmiyorum işte. Türkiye'nin unutulmuş bir köşesi dedim ama doğu bölgelerinden biri aklınıza gelmedin. Ben güneydeyim. Hangi şehir olduğunu boşver. Utanıyorum söylerken. Orası neresi diyorlar. Nejat Yavaşoğulları hani şu Bulutsuzluk Özlemi'nin yakışıklı solisti çok ilgimi çekiyor. Müziği de fena sayılmaz hani. Öylesine işte. Başka dinlemeye değer kimseyi bulamıyorum. İçinizden kufur filan etmeyin. Bu benim düşüncem. Son birşey daha eklemek istiyorum, benim Leman okumam yasaklandı. Bizim aileyi fasist filan sanmayın. Tam aksine, sadece içeriğinden dolayı. Kendinize iyi bakın.

Yekta (Tel: 0324 624 46 74)

Merhaba Ukalacıklar Sürüsü,

Siz ne yaptığınızı bilerek mi yapıyorsunuz. Bu soruyu sormakta geç mi kaldım. Buralara soru işareti koymadım. Çünkü o zaman gerçekten merak ediyormuşum gibi oluyor.) Bu parantezler de koymasaydım herhalde daha iyi olacaktı. Çünkü şimdi de sanki bunu size açıklamayı çok istemişim ve fısıldayarak söylemişim gibi oldu. Aslında en iyisi, bu yazıyı hiç yazmamak olurdu. Çünkü şimdi sizi ciddiye alıyormuşum gibi olacak.

Sizin ve takımınızın çıkardığı sıvılar artık öyle bir göreve dönüştü ki ö (bu ö'nün sonunda tak diye durmanızı istiyorum. Sanki nefesiniz takılmış gibi olsun lütfen.) geldi demek bile zor. Yüzümde bir kas bile oynatmadan dergiciklerinizi son noktalarına kadar okuyup bitiriyorum. Yanlış anlaşılmasın, acı zekayı takdir etmiyor değilim. Acı zekanın kımıl kımıl okur sürünüzü zekasızlaştırmanıza ve duyarsızlaştırmanıza yardımcı oluyor. Kapitalizm, yeniden üretimine katkıda bulunduğunuz için size ne kadar teşekkür etse az. Siz bokun üstündeki kremasınız. Biz okurcuklar, sizin yardımınızla hem tatmin oluyoruz, hem de eğleniyoruz.

Ne kadar eğlensek de, ortaya çıkardığınız sıvılar, içinde yüzdüğümüz kusmuksu bataklığa yeni bir renk kazandıramıyor. Diğer renkler o kadar baskın ki sizinkiler onu ancak griye benzer bir renge dönüştürebiliyor. Böylece bataklık daha bir bataklık oluyor.

Nihan

Ve cevap veriyorum.

Ben 19 yaşında, hiç bi statükoya bağlı olmayan, illegal ve dilin dönebildiği her türlü suçlamaya muhatap Faruk'um ve cevap veriyorum.

(305. sayıdaki E.A.) Evet, ikimizin de ortak yanlarımız var. Sen de inandığın dava uğruna canını verirsin, ben de.

Sen de devrimcisin, ben de. Ama devrimi sen yapamayacaksın. Ben yapacağım. Daha önceki devrimde (İran'da) nasıl seni kullandıysam, yine kullanacağım. Devrimi ben yapacağım. Çünkü bende, sende olmayan bir inanç var. Bende Allah inancı var. Canım, anam, babam O'nun uğruna feda olsun. Senin evinde Che var, Mao var, Lenin var, Marx var. Ve şehit olduğuna inandığın, o çok gururlandığın Deniz Gezmiş'in var. Benim evimde Ali var. O, gaspedilip zoraki alınmış tüm hakların çığlığıdır. Bu evde Fatıma var. O, zulme uğramış tüm kadınların itiraz-ı feryadıdır. Bu evde Hüseyin var. Onun, kendisini şehit edenleri alçaltıp rezil eden şehadeti, tarihin tüm şehitlerinden daha yücedir. Bu evde Zeynep var. O, bizim tüm bacılarımızın gazabı, kızgınlığı ve öfkesidir.

Ve sen; Allah'a inanan şeytandan bile daha aşağılık yaratık. Eşitliği savunduğunu söyleyip de, Filistin'deki mazlum halkın katledilişini televizyondan keyifle izleyen "özgürlük istismarcısı". Allah'ın bütün laneti, hem O'nun dinine saldıran sana, hem Halkı zulmeden faşistlere, hem de "Dünyanın her yerindeki - hangi dinden, hangi görüşten olursa olsun- mazlumlara zulmeden zalimlerin üzerine olsun. Benim dinimde mazlumun dini sorulmaz. Ve eğer komünizm eşitlikse, İslam en büyük komünizmdir.

Ve son olarak sana bir nasihatım var. "Eğer dine inanmıyor ve ahiret gününden de korkmuyorsan, hiç olmazsa Dünya'nda hür olarak yaşa".

Faruk

Biraz yaşam-biraz gibi gibi,

Hep gece başlıyor yolculuğum. Hep karamsar ve hep yanlız. Hep sabahları sancıyor yüreğim, hep sabahları ayaz ve katıklı. Hep sen olmayınca çörekleniyor umutsuzluk sol göğsüme, hep sen olmayınca anlamsız kaygılarım. Kimsiz biz? Bir avuç cam kırığı. Seksen sonrası depresif gençlik bunalımı. Biraz solcu, biraz toplumcu, biraz sıradan çoktandır, işimize geleni alıyoruz, bu yaylı boyalı, yaşam duvarından. Törelerden biraz ını, değerlerden biraz ını, diyalektiği biraz savunuyoruz. Meteryalizm felsefeyi biraz. Biraz Marks'ı anlıyoruz, biraz Lenin düşünüyoruz. Her ne kadar dinci değilsek de, mezheplerimizin felsefesine inanıyor, Fundametalistlere küfür ediyoruz aslında biz biraz yaşıyoruz. Herşeyden biraz alıp, işimize geldiği gibi öyle ise neyiz biz? Sıra sıra dizilmiş kaygısız ortanca çiçeği mi? Yoksa deniz kıyılarında yosunsuz kaya arayan yengeç mi? Nasıl da kırdık denize, daralttık. Nasıl unuttuk ulaşamadığımız umutlarımızı? Yoksa biz hiç tanımadık mı sevdayı, hiç öğrenemedik mi hür, gülüşleri. Nereye gidiyoruz seninle, bu geminin dümeni kırık. Bak sıradan sözcükleri tüketti lugatlar. Kimsesiz sessiz bir martıyız, karatırlar ortasında. Sakin bir dehliz. Adını bile anlamayacağımız bir çocuğun, hangi tarih, hangi ülkede doğacağını tartışıyoruz. Aslında biz doğmayacak çocuklarımıza notasız besteler yapıyoruz. Rahat bırakalım çocukları.

Ne kötü, gökyüzü düşlerdik çocukken. Uçurtmalarımızın dallara takılmadığı bir gökyüzü. Biraz mavi, biraz beyaz, biraz deli. Artık öldü mü sence gökyüzü? Düşünmüyoruz deliliği, beyazı ve maviyi? Haydi artık boşverelim bunları. Çay içmeli bu akşam. Kurtarırken günden geceyi, bir sahilde sabahlayıp sarhoş olmayız. Ve uygun bir çalılık bulup kendimize sevişmeliyiz, ne kadar tehlikeli olsa da kıyı...

Aslında ne çok tehlike var yaşamda. Kitaplar tehlikeli, dostluklar, sevdalar, umut ve umutsuzluklar tehlikeli. En iyisi adı sanı duyulmamış bir adaya gidelim. Kimse rahatsız etmez bizi. Olmaz değil mi? Bizim değişmek, değiştirmek, dönüşmek, dönüştürmek gibi bir derdimiz var. Bizim kurtarılmak-kurtarmak gibi bir derdimiz var. Bizim hep "gibi" gibi dertlerimiz, var. Bundan sonra gökyüzü de bakmaz yüzümüze, toprakta. Güneşte anlayıp algılamaz soğumuzu. Artık tek kaldık. Tek "Biz" kaldık. Bir de o deniz kıyısında, ağaç bulamadığımız genç park. Daha isimlerimizi bile kazıyamadık banklara. Uzanıp çimenlerde öpüşemedik. Entel barlar ve türkülerden bıkıp usanmadan, vakit sattık. Kaçaysa, kaç kuruşsa fiyatı. Ama yine de, bütün bunlara rağmen bir sabah evinin penceresini açtığında, gün kararmadan, yağmurlara kalmadan döneceğimi bilmelisin. Yaşamak zor sevmek zor bu günlerde ya, yine de yüreğim özgür hür ve sen tuz kadar değerlisin.

H.N. İstanbul

Selâm,

Ben 20 yaşında üniversitede okuyan biriyim. Ve bir aptalım. Bu mektubu yazıyorum çünkü yayınlansın ya da yayınlanmasın yaşadıklarımı birileriyle paylaşmak istedim. Ama yayınlanırsa da benim başıma bir kızdan(!) dolayı gelen bu olayları başka Leman'cılar yaşamayabilir.

Yaşadıklarım 5 aydır beni benden kopardı. O şeytanı 5 ay önce tanıdım. İlk tanıştığımız zamanlarda iç dünyası olarak dışarıya çok kapalı biriydi. Ve ben büyük gayretlerle onu açmayı başardım. Fakat nereden bilebilirdim ki bu çabalarımla kendi sonumu hazırladığımı. Bu yüzden çok şey kaybettim kendimden. İyi arkadaşlarım bile beni tanıyamamaya ve benden soğumaya başladılar. O insani yaratık hayatıma girdiğinden kısa bir süre sonra ondan başka kimse kalmamıştı etrafımda. İnsanlıktan çıktım. Bencilleştim, tüm değer yargılarım değişti. Hayatımda sadece o yaratık vardı. Ailemi, inançlarımı ve en önemlisi düşüncelerimi reddettim. İç dünyamda onun da yardımlarıyla onarılması imkânsız gedikler açtım.Ve büyük bir boşluğa düştüm. Nereye elimi atsam orası kuruyordu. O'na dokunuyordum o daha da güçlü bir biçimde gözlerimin önünde yükselmeye devam ediyordu. Beni tam bir köleye dönüştürdü. Kendimden bile tereddüt etmeye başladım.

O zaten kendisinden ve insanlardan nefret ediyordu. Tam bir ruh hastasıydı. Başkası tarafından da sevilemeyeceğini zannediyordu. Ben karşısına çıktım ve sevebileceğimin son noktasına kadar onu sevdim. Fakat kendimden nefret etmeye başladım. Çünkü O'nun özellikleri bana da geçiyordu. Bunu farkettiğimde artık çok geç olmuştu. Ve eski halime dönemiyordum. Aşşağılık bir insan yüzünden kendimi kaybetmiştim ve bulamıyordum. Ben de aşağılık birine dönüştüm ve halen kendimi bulamadım. Çünkü bu satırları yazarken bile onun etkisi altındayım.

O, bir insanın düşebileceği en büyük bunalımlardan birine düşürdü beni; kişilik bunalımına. Ve Leman'cılar size sesleniyorum. eğer bu yazı yayınlanır da siz okursanız son olarak diyorum ki; kendini ve çevresindekileri sevmeyen, nefret eden bir insanı ne sevmeye ne de düzeltmeye çalışın. Bırakın kendi halinde kendini yemeye devam etsin. Eğer ona bulaşırsanız sizi de yer bitirir. Benim gibi.

Ve O'na dokunursanız birer kişiliksizlik abidesine dönüşürsünüz. Benim gibi...

Bu köşeden yardımlarınızı bekliyorum.

Sevgiyle...

Şeytanın Kölesi / Bursa

Lemandaşlara Selam!!!

Beni yaşama bağlayan 2 şey var. Leman ve türünün son örneği olan dostum Çağdaş. 18 yaşındayım ve yaşımın kaldıramayacağı birçok acı şey yaşadım. Bir kaç kez'intiharı denedim ama olmadı. Kurallara hep karşıydım. Yasakları kendime yasak etmiştim, asiydim. Çevrem beni kabullenemedi. Rock müzik dinliyorum, bu müzikten ne anladığımı soruyorlar!

Giyim şeklim, saçlarım, davranışlarım onlara göre hep yanlış. Gitar çalıyorum, "Kafa mikiyorsun" diyorlar. Ben de evden ayrı bir yerde kendime bir oda kiraladım. Günlerimin çoğunu orda geçiriyorum. Herşeyime rahatsızlık verdiğim o insanlardan uzak daha mutluyum. Oda arkadaşı arıyorum. Elbet benimle aynı durumda olan biri mutlak vardır. Anlaşabiliriz. Evden dışarı sadece Leman ve Lmanyak almak için çıkıyorum. Leman'ı alır almaz ilk olarak okur mektuplarını okuyorum. Her mektupta yaşadığım birşeyleri buluyorum ve bir çoğuna mektup yazdım: Nedim Çalti'ya, Hasan Karaca'ya, Şebek'e, Anormal'e ve bir kaç kişeye daha... Fakat postalamadım.

Galiba o mektuplar sahiplerine hiç ulaşamayacak ama eğer bu mektubum yayınlanırsa yalnız olmadıklarını bilmeliler. Yalnızca onlar değil bence Leman okuyan hiç kimse yalnız değil. Ortak bir noktamız var çünkü. Geçen haftalarda Leman'a haksız eleştirilerde bulunan şahsiyetleri de tüm içtenliğimle kınıyorum. Beğenmeyen okumaz, boğazınıza bıçak dayayıp okutuyor değiller ya. Zaten öyle okuyuculara da Leman'ın ihtiyacı yok.

Leman'ı sırf almış olmak için alan okumayıp arka cebine sokuşturan zengin .içlerine sesleniyorum: LEMAN'ı HAKETMİYORSUNUZ. Leman beni yaşama bağlayan bir etkenken onlar için nisfet arası. Ey Leman sen nelere kadirsin. Allah seni başımızdan eksik etmesin. Çoğunuzun amin dediğini duyuyor gibiyim. Tüm Lemandaşları seviyorum. Sonsuz sevgiler.

Maymun İlkay

TEKZİP

Kemal HORZUM, Ayşegül TECİMER'in, İSKİ kurmaylarının avukatlığını yaptığını 28 Haziran 1996 tarihli ÖKÜZ dergisinde de yazdınız. Bu yaziya vermiş olduğum cevapta Kemal HORZUM'un, Ayşegül TECİMER'in, batakçı İSKİ Kurmaylarının avukatlığını ustlenmediğimi açıkladım. Bu kişilerin avukatı olmadığımı bildiğiniz halde, tekrar aynı şeyleri yazmakta ısrar ediyorsunuz. Daha önceki cevabımı yayınlamamanız, yalanlamama rağmen yine aynı iddiaları tekrarlamanız, basın etiğine uymayan bir davranıştır.

Yine tekrarlıyorum. Kemal HORZUM'un, Ayşegül TECİMER'in avukatlığını üstlenmedim. Kaldı ki, avukatlıklarını üstlenmiş olsaydım bile bu ne kınanacak ne de eleştiri konusu yapılacak bir davranış olurdu. Asıl sizin bu mantığınız ve düşünce yapınıza uygun hareket etmem, insan hakları, Anayasa ve Avukatlık Yasası çerçevesinde kınanacak bir davranış olurdu. Bir doktora, neden filanca hastayı tedavi ettiniz diye sorabilir misiniz?

Şahsıma yönelik yaptığınız hakaretler, basın etiğine uymayan ve son derece çirkin davranışlardır. Asıl ben sizleri kınıyorum. Kişisel husumetiniz ve şahsi kavgalarınız nedeniyle, Hukuk ve Basın camiasının saygın isimlerini eleştirdiğiniz için.

Yayınlanması ve yanıtlanması dileğiyle.

Av.Ceyhan MUMCU

Sayı: 307... 27 Eylül 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerleri YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seker SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Gokp TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tomer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarımı** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satışı** Cüneyt AYDIN ● **İşletmesi** Orhon AÇAR ● **Halkla İlişkileri** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebesi** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı** 251 52 67 ● **Baskı** BASMAT ● **Dağıtımı** Bir-Yay

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/ist. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

A B O N E L İ K

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL

K O Ş U L L A R I

6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3002462 - 0 ● Dolar hesabı 3002461 - 2 ● TL hesabı 1100384 7

(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Pamukkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Sibernetik Tanrınızdan evlere şenlik karakter tahlili

BB ve GÜNLÜK HAYAT: İmajinasyonunda tuhaf bir eksiklik hisseden ve hayat oyununun hangi paydasına ait olduğunu şaşıran kızlar, fotoğraflarınızı gönderin.

KINAY

Sinan Hıncal ve Kürşat Başar'a ithafen...

Bu kız, ana-baba parasıyla İstanbul'a okumaya gönderilipte, kısa zamanda feleğini şaşıran yurdum gençliğinin, daha önce lakırdısını ettiğim kayıp "X kuşağı"na bağlı "tutunamayanlar" halk cemahiriyesinin naciz ve cılız bir üyesi... Anne ve baba Anadolu'nun şirin bir yöresinde öğretmenlik yapıyor... Pek para-pul yok ama serde idealistlik varya... kızlarını okutmaya azmediyorlar.. Neyse efenim, gelgelelim İstanbul'a gelir gelmez maymunun gözü açılıyor...

...Ve Baba otoritesinin yoksunluğunun da verdiği gazla öyle bir start alıyor ki Taksım-İstiklâl Caddesi'nin orospu sokaklarına vuruyor kendini... Cihangir'de, kendiyle hemen hemen aynı volümde

HAYAT ŞAŞKINI: SAĞDUYUYA KULAK VERİP OKUL YOLLU "EFEMİNEL KIZ"I MI OYNASIN.. YOKSA KENDİNİ, İNSANI ADETA İÇİNE ÇEKEN METROPOL DEHLİZİNİN KOZMOPOLİT KOLLARINA MI BIRAKSIN?..

3-5 kızla yer yer komünal denebilecek serkeş bir hayat ve parasızlıkla orantılı "grunge" bir yol edinip, yavaşlatılmış metabolizmasını esrara bulanmış karamsarlıklarla süslüyor.. ...Gitar, Haydar, yeni Kemancı, Eski Kemancı... Bunlar birer post-modernist Kâbe... Ve aynı zamanda çağdaş birer esir pazarı olan bu yerler, çürümüş in organları sıcaklığındaki vıcık vıcık platformlarına er-geç bizim kızı da çekiyorlar... Müzik ve içkinin devinimsel pompasıyla öğütülüş... Ve kuşluk vaktini müteakiben esrar partilerinden grupsal sexlere yatay geçişler... yorgun vücudum, dargın vücut'um... Çingene yüreğim, ağlamaklı sabahlar.. Cezmi Ersöz... 18 yaşının omuzlarına, artık yük olmaya başlayan bekaretini, ucuz bir sex ayinine kurban etmenin pişmanlıkla karışık hafifliği.. (daha sonraları "fucking"lerin ardı arkası kesilmiyor zaten).. Günler hep böyle gri ve alacalıyken, salaş gecelerin birinde BARMEN Süha'ya aşık oluveriyor... Daha doğrusu sürmeli gözlerine hasta...

ADAM, GENELDE PİS, ROCKER FUCKER, SIRTLAN GİBİ BİŞEY.. DAHA DA KÖTÜSÜ BİR PSİKOPAT, SADİST VE FAŞİST.. ALAMANCI BİR AİLEDEN GELMENİN VERDİĞİ ALTYAPISIZ DÜRTÜYLE YAHUDİLERDEN, ZENCİLERDEN VE KÜRTLERDEN NEFRET EDİYOR.. CEHENNEMDEN ÇIKAN BU ÇILGIN TÜRK, TARANTİNO'NUN "KATİL DOĞANLAR"INI TAM 20 KEZ SEYRETMİŞ VE SİLAH KOLEKSİYONU YAPMAYA BAŞLAMIŞ.. BİZİM KIZA DÜNYAYI ADETA DAR EDİYOR.. AMA GÖZLER... GÖZLER İŞTE...

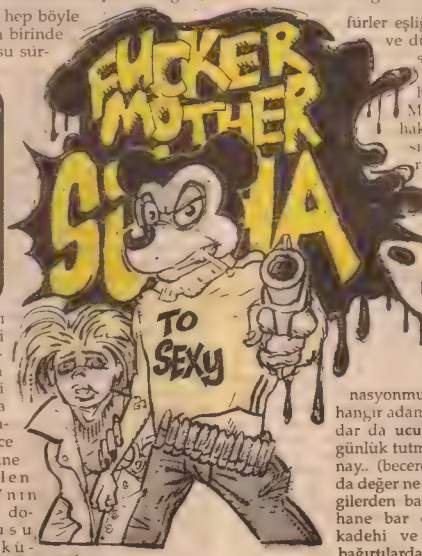

Bu iki anarşist kafadarın bir de hırsızlık maceraları var ki, hakkaten evlere şenlik.. Amerikan filmleri tandanslı, süper marketlerde hırsızlık yapma hadisesi.. Ardından bi sure sonra yolda ekiplerce yakalanış. Polislerce olay yerine götürülen Suha'nın ağız dolusu küfürler eşliğinde kapitalizme ve dükkan sahiplerine sinir krizlerini kusuşu. Dükkan sahibi SİVASLI ve Mahdumlarının hakaretleri içlerine sindirememeleri. Bunları bir gece ansızın Cihangir'e, evlerine kadar takip etmeleri... evi basmaları. Bizimkilerin her zamanki gibi sarhoş oluşu ve deli danalar gibi dayak yiyişleri... Sivaslı ve mahdumları'ndan bu ikisine Müslüman Gürses şarkıları eşliğinde zabaha gader tecavüz etmeler sonra tükürüp kaçmalar.. Olay esnasında bizimkilerin sarhoşluğunun olayı ve ertesi sabahı biraz yumuşatması.. (olanlar bir halusinasyonmuydu acaba?) Ama aslında ruhlarda derin yara açması... Cihangir adamı yer bitirir be! Ve hayat ne kadar da **ucubiktir** aslında... Hakkında günlük tutmaya bile değmez be Kınay.. (beceremezde aslında.. Kayda değer ne vardır ki rutin yenilgilerden başka) Ve Bir Batakhane bar çıkışı sayısız içki kadehi ve Haluk Leventsel bağırtılardan sesi kısılıp kendini kaybeden Kınay'ım.. kuytuda bayılanım.. kısık sesini duyuramayıp kusmuğunda bayılanım.. Sabah Ezanı için camiye giden imamın farkedip Taksim Acil Yardım'a yetiştirdiği "Ayazda Bir Yürek"... Doğru Teşhis: Aşırı dozda kullanılmışlık ve patlatılıp atılmışlık duygusu... Eh be küçüğüm.. En azından ölüme giderkene düşüp yıkılmasaydın ya... N'ooldu o ütopik ve anarşik kıza... İstiklâl'de haykırarak solcu gasteles satışına...

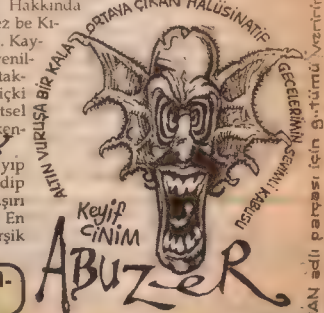

İSTANBUL İNSANI YUTUYOR DEĞİL Mİ?.. SEN AKINETONLARI YUTMADIĞIN SÜRECE... (Death Metal)

BAHADIR kulunuz, post-modern bir Gönül Ala kıvamında birebir tahlil yapsın... Teselli bulun.. bekliyorum ben... Haa, ayrıca M.JACKSON 'ın BILLIE JEAN adlı parçası için g-fümü yazılırım...

Akşamsefası

4 Ekim. 1997 Cumartesi. Sayı: 308. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Türkiyeyi anlamak istiyorsanız, onun sırrını çözmek zorundasınız. Dedelerimiz, babalarımız onunla yaşlandı, bizler onunla büyüdük, çocuklarımız onunla gözünü dünyaya açtı. O herkesi eskitti. Bütün ihtişamıyla tüm hayatımızı kapladı. Gölgede bıraktı. Hiç gölgede kalmadı. Ağırlığı üstümüze çöktü. Hep vardı. Hep var olmak istiyor. Hep eskisinden daha fazla, daha güçlü, daha ağır. Cumhuriyet tarihinin 45 yılında ülke siyasetine yön veren Demirel, Cumhurbaşkanlığı süresinin dolmasına yakın, şimdi de Başkanlık sistemi istiyor. Bu ülkede bir siyasetçinin doruk olarak düşünebileceği en son ve şereflı makamın, ağırlığı, gücü, bile onu tatmin etmiyor sanki Şimdi o **Başkanlık sistemi** istiyor

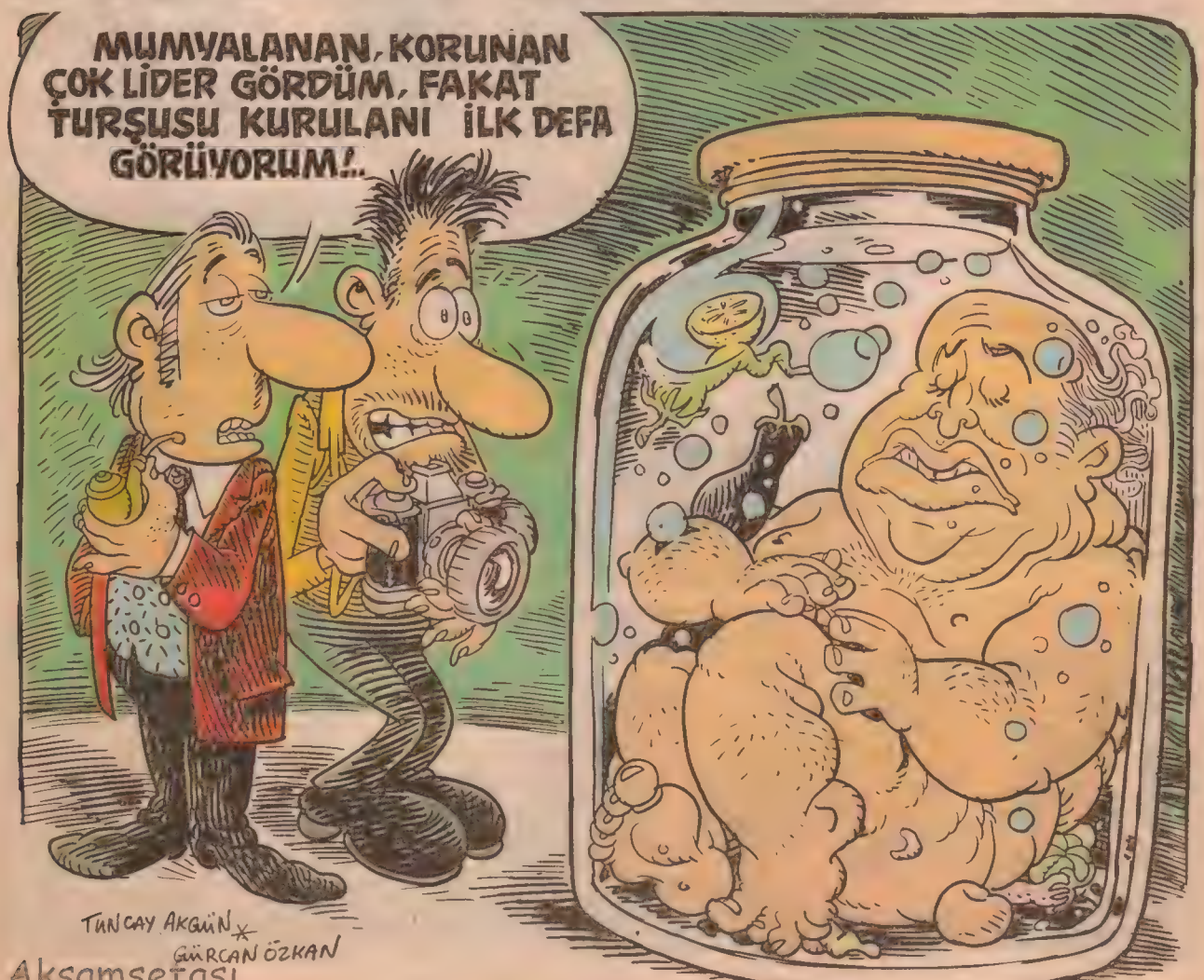

Akşamsefası

Aksamsefası

Atasözü...

Bütün solaki ve salaki tilkiler
Döne döne dolaşıp
Tıpış tıpış gelirler sonunda
Kemalizm dükkanına
Ve de siroz olurlar

Lemancıları dürtükleme
Biraz zamdır yağıyor üstümüze
Zamakvari kesiyor iflâhımızı,
Sevgili dostlar
Şu benim şiirlerden aldığım paraya da
Biraz zam yapın bari,
Baksanıza, gine güneş geçti başımıza!

Can Yücel

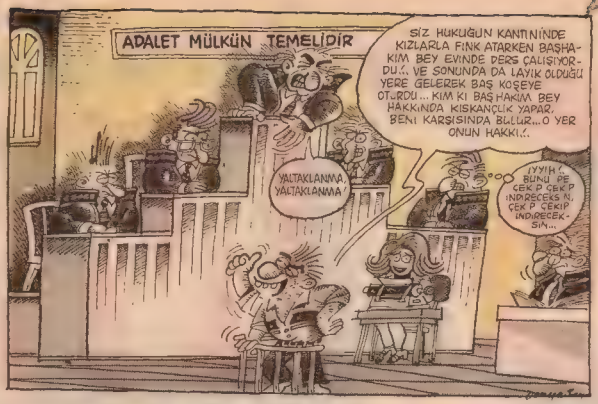

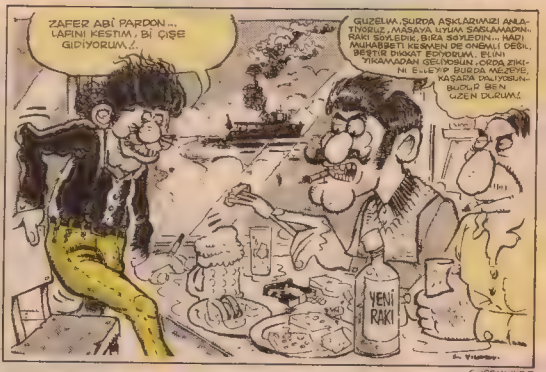

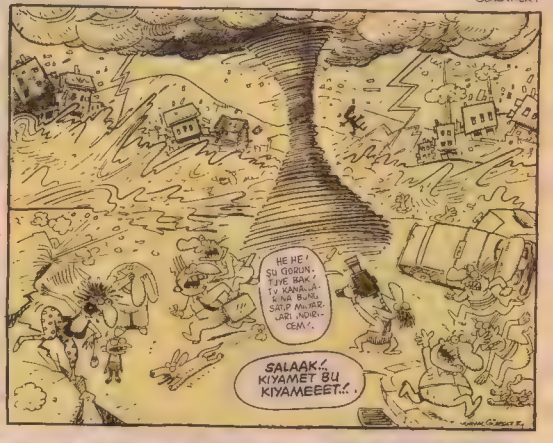

Akşamsefası

Akşamsefası

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

'ÇIT'INIZI ÇIKARIN

ÇETELERE DOKUNUN

DOKUNULMAZLIKLARI KALDIRIN

SÜREKLİ AYDINLIK İÇİN

BİR DAKİKA KARANLIK

KES, YAPIŞTIR, HATIRLA!..

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

sayısal loto'da büyük ikramiye bana çıksaydı neler yapardım?.

- kafayı yer, yüreğimin götürdüğü yere gider, orada bir çay içip piedra ırmağı'nın kıyısında oturup ağlardım ve simyacı'yla geyik muhabbetine dalardım.
- galata köprüsü'nü eski esas yerine koyardım
- şansal büyüka'ya parası neyse verip dakka başı 'maraba televole, hihohiha' dedirtirdim
- beşiktaşlı alpay'ı bizim ev'e transfer edip eşşek sudan gelinceye kadar pataklardım
- uzaydan arsa alır, marsa karşı bir villa yapardım
- koç'un, sabancı'nın, has'ın, toprak'ın enselerine şaplak, kıçlarına parmak atardım
- kırk gün, kırk gece uyurdum
- sevda memirel, zeynep muludağ, fatime şahin, ve semire kalkancı'dan oluşan duble bir harem kurar, reha muhtar'ı da harem ağası yapardım
- yüz kudret simsarı'nı, yüz gudubet sansara
- tracy çiller'i bu hayattan çekip alıp evinin şerefli şerefsizi yapardım
- değil babamı, kendimi bile tanımazdım
- uzaya gidip ezan sesi dinlerdim
- büyüklerimin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperdim
- sevda yolunda, kovalardım sevgiyi
- kendi adıma bir vakıf kurup, vakfın hayatını hayatıma vakfetmesine vakfederdim
- yeni türkü grubunu tekrar bir araya getirir, moğolların yanlarından biraz alırdım, izel-çelik-ercan olayını ise hiç yaşanmamış sayıp unutmaya çalışırdım
- bütün ikramiyeyle yine sayısal loto oynardım
- barajı dokuz metre on altı santime getirtirdim
- parayla saadet olmaz deyip tüm meblağı hüzine bonosu ve tahvile yatırırdım.
- hürriyet gazetesi'ni satın alıp ertuğrul özkök'ü bir kudretli çaycı simsarı yapardım
- har vurup, harman savurur, erman toroğlu kavururdum, (nasıl yani)
- memlekete demokrasi ve barış alırdım
- en iyisi birkaç adam tutar, bu, bok gibi parayla ne yapardım onlara düşündürtürdüm

Akşamsefası

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

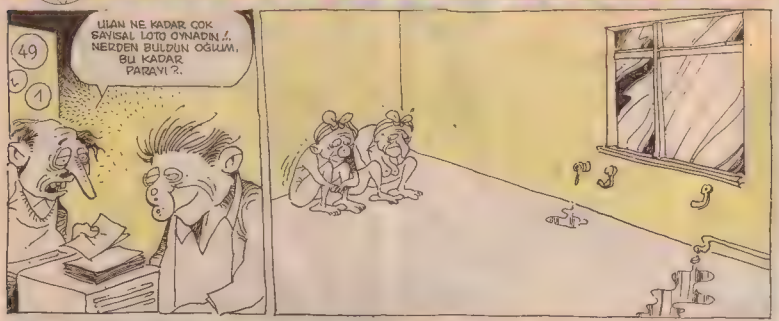

ÇAĞRIŞIM KARDEŞLER

Aslan Özdemir

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

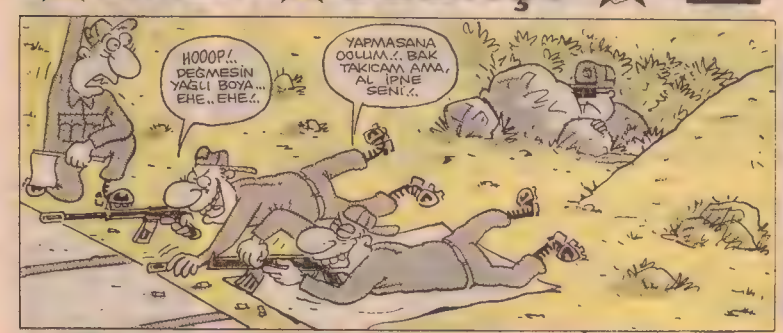

DUMUR

Gürsel İşoğlu

Ankara 'lılar bilirler Gençlerin dolaştıkları yerler arasında Karanfil Sokağın önemli bir yeri vardır.Bu sokakta genelde gençler oturur ve birbirleri ile muhabbet ederler. Geçen gün arkadaşımla bu sokakta otururken karşımızda bir çift sevgili duruyordu. Tabii normal olarak birbirlerini öpüyorlar.Buraya kadar herşey normal Ama bir ara kız eğilip oğlanın kulağına bir şeyler fısıldıyor.Ve oğlanda serçe parmağını uzatıp kızın kulağını karıştırıyor ve parmağı ordan çıkardıktan sonra da başparmağıyla pisliği ovalıyor.Bizde dumura uğruyoruz

Onur Tamusta/Ankara

Yıllaar yıllar önce on-onbeş arkadaş ,Bolu yaylalarına bir gezi yapmaya karar vermişik.Herkes sırt çantalar,-uyku tulumlar, kışlık botlar, gaz ocakları, dağcı takımları gibi eşyalarıyla tam teçhizat yola çıkmaya hazırlanmıştı. Fakat bir arkadaşımızın, elinde eşyalarını koyduğu bir pazar çantası ve poşetlerle, bu yolculuğa katılması tüm ekibi ani bir dumura uğratmıştı. Dahası,bıraktığın karı, buzu, soğuğu, bu arkadaşımızın ayakkabıları daha yola çıkarken Taksim'de bir su birikintisine basınca su çekmişti. Neyse, Bolu yaylalarına yaklaştığımızda bir şişe büyük cini tek başına içen dostumuz, karda yapılan uzun ve zorlu bir yuruyüşü, elinde poşetlerle ve su çeken ayakkabılarına geçirdiği naylon torbalarla, korkütük sarhoş bir halde başarıyla tamamlayarak o gün bize hayatta dış görünüşün hiçbir önemi olmadığını göstermişti

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

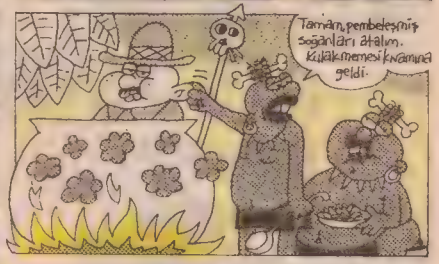

marlon@turk.net

KOMİKAZE ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

HEY, YUSUF, AÇ... YUSUF BEN TİMUÇIN... AÇ HADİ...

SEN MİSİN... GEL BURDAN GİR... BİR ŞİŞE JACK'İM VE ÇOK PİS BİR HİKAYEM VAR.!

1943 DE KAYITLARA GEÇMİŞ AMA FAZLA DİKKAT ÇEKMEMİŞ.!

BIRAK ŞİMDİ ESKİ KAYITLARI... HAYATIMIZIN OLAYINI YAKALADIK OĞLUM!

HAZIR MISIN... SOYLUYORUM.!

JACK ?

BU ŞEHİRDE YÜZYILLARDIR RESMEN RUH SATAN KOYLÜLER VAR.!

NE DEDİN SEN?

GEL... YOLDA ANLATIRIM...

ZOR OLDUMU?

BIRAZ, HASTANIN YATIŞ KAYITLARINI ARAŞTIRIP KÖYÜ BULDUM AMA, EMİN DEĞİLİM.!

ORTADA DÖNEN PARA İNANILMAZ MEBLALARDA, O KADAR PARAYI NE YAPIYORLAR ACABA?.

BÖYLE İNANILMAZ BİR OLAY VARKEN, PARAYI MI NE YAPTIKLARINI DUŞUNUYORSUN?.

NE OLURSA OLSUN BU KOYLÜLERİ KURTARMALIYIZ ONUN ELİNDEN.!

KİMİN?

KİME SATIYOLARSA ONUN!

ŞEYTAN DEMEYE KORKUYORSUN DİMİ?.

HADİ KALKALIM ARTIK.!

TAHMİNLERİME GÖRE KÖY BU AŞAĞIDAKİ...

BENCE KÖYE SABAH GİRSEK DAHA İYİ OLUR.!

BU NE BİÇİM KÖY... SAATLERDİR NE BİR HAYVAN GÖRDÜK, NE DE TARLA... NEYLE GEÇİNİYOR BUNLAR?.

RUHLARINI SATARAK... DEMEKKİ DOĞRU KÖYE GELMİŞİZ.!

SELAMIN ALEYKÜM ARKADAŞLAR, BİZ TANRI MİSAFİRİYİZ.!

EVET, TANRI MİSAFİRİYİZ.!

HANGİ TANRIYMIŞ BAKIYIM BU?.

?.

?.

ANNE BUGÜN ALTI YAŞIMA MI GİRDİM?

Akşamsefası

TEREDALLI

PICTURES

CAN BARSLAN

"ÖYKÜ"

SEPMO TEŞİŞ

(Ulan iyice unuttum ha... Güzelim isim üç haftada ne hale geldi..)

10 MART 1998... 13 MART'A YALNIZCA ÜÇ GÜN KALA KORKUNÇ ŞEYLER OLMAYA BAŞLADI...

İŞTE SU EVDE TAM 72 KİŞİ TOPLU İNTİHAR ETTİ..!

ERKAN BEY'İN TARİKATINDAN OLDUĞU SANILAN BU 72 KİŞİ YÜZLERCE TUVALET KAĞIDINI AÇIP SARINARAK TÜPÜ AÇTILAR VE ZEHİRLİ GAZI SOLUYARAK 13 MART'TA YALNIZCA ÜÇ GÜN KALA DÜNYADAN AYRILDILAR..!

..Ve 11 Mart günü inanılmaz bir olay oldu...Erkan Bey yüzbinlerce insana seslenmeye başlıyordu...

13 MAART 1998..!.. KÖTÜNÜÜN İYİYLEE, SİYAHIN BEYAZLAAA, KORKUNUN CESARETLE YÜZLEŞECEĞİ O BÜYÜK GÜÜÜN!.. VEE..!

Ve birden...

AAH..!

GÜÜM!

ÇOOT..!

AH!..

..Erkan Bey, heyecanlanma ve dengesini kaybederek kürsüden kötü düşmüştü... Gerçi Hastaneye kaldırıldı. Gerçi önemli birşeyi yoktu ama...

GENE DE BİRKAÇ TAHLİL YAPALIM ERKAN BEY..!

DİSKİ KONTROLÜ İÇİN ŞU KARBI KULLANIR MISINIZ ERKAN BEY?.

..Hastane çalışanları çok heyecanlıydılar... İnsanlık tarihinin en ünlü bir kişisi kendi hastanelerinde çıkmak üzereydi...

PÜRT..!..

NE ADAM!

WC

Vee...

AAAA!..Yüü! ÖÖÖÖ!..

..Herkes baktı, ama hiç kimse gözlerine inanamadı.. Hem de beşer kez... Ama doğruydu.. Boktu..

AMA NASIL OLUR? 13 MART 1998 YAZIYOR..!.

13 MART 1988 Mİ?.NE 1988'İ BE..!

HASSIKTİR LAN..! 10 YIL ÖNCESİ BU..!

..Haber bomba gibi patladı... Herkes aldatıldığını hissediyor, büyük hayal kırıklığı yaşıyordu. Erkan Bey'i hastanede basan sınırlı bir grup...

ONU BİZE VERİİİN..!

YUUUUH..!

SAHTEKAAR..!

..onu ele geçirdiler.. Linç etmezdiler ama oldukça tartaklıdılar...

BU HERİF BİZİMLE ALAY EDİYOOOR..!

NE LAN 2988 YILI..?

BİZ, ESKİ BOKUMUZU İSTERİİİZ..!

..Gene de umutla 13 Mart 1998'i beklediyorlar oldu.. Ama umduklarını bulamadılar.. Gün 14 Mart'ı gösterdiğinde dünya derin bir sessizliğe gömülmüştü... Onca gürültüye ve ölüme neden olan 13 Mart 1998 öylesine bir gün olarak geçip gitmişti...

14 mart 199

13 mart 1998

15 Şubat 2002

GİZLİ MESAJLAR İÇERDİĞİNİ VE AÇIKLANAMADIĞINI SANDIĞIMIZ VE DOĞAUSTÜ GÜÇLERE BAĞLADIĞIMIZ KİMİ OLAYLARIN ARDINDA NE KADAR MANTIKLI NEDENLERE DAYANDIĞINI GÖRECEĞİZ BU PROGRAMDA...

1997 VE 98 YILLARINDA İNANILMAZ BİR TARİH YAZAN BOK OLAYI YAŞANMIŞTI... ERKAN BEY'İN B.KLARINDA 13 MART 1998 YAZISI OKUNUYORDU...

PETER BROOKE

Bu inanılmaz olayın nasıl oluştuğu, nerdeyse olayın kendisi kadar inanılmazdı... Erkan Bey o gün işyerinde bir pastanedeki getirdiği su böreğini yiyordu...

..Ertesi gün ikinci dışkı tahlili yapıldı ve ikinci şok geldi...

BU NE YAA!. BU SEFER DE 13 MART 2988 ÇIKTI!.

Bir ara, kola almak için yerinden kalktı... O esnada yan masadaki Esra hanımsa, mühürü 13 Mart 1998 tarihine ayarlıyordu... Çünkü birkaç ay sonraki doğum günü için davetiyeler hazırlamayı düşünüyordu...

Ve bu arada bakanlık müfettişinin geldiği haberini aldı... Herkes telaşlanmıştı... Esra hanım o telaş içinde mührü Erkan Beyin masasına düşürdü.. Tam da su böreklerinin içine...

Müfettişi duyan Erkan Bey de panik kapıp kalan börekleri ağzına tıktı...

UHM!..

HM!..TRUK..LUP... U..NE YUTTUM LAN BEN..UFF, NEYSE!

..Mührü yutmuştu dostumuz..

Ve mühür, bilinen güzergahı izleyerek Erkan Bey'in barsaklarına takılıp kaldı..

İnanılmaz değil mi?. 13 Mart 1998 tarihini yazan mühür, barsaklarında 13 Mart 1998 yazıyordu...

Daha sonraları düşme ve tartaklanma sonucu sarsıntı nedeniyle mühür harekat etmiş ve önce 1988, sonra 2988'i göstermişti... Zaten bu da Erkan Bey'in sonu olmuştu...

AH!

Dünyayı titreten bu olayın böyle aptal bir nedene bağlı olması bokların değerini bir anda iki paraya indirmişti... Elinde bu boklardan olan herkes onları ya ait olduğu yere, tuvalete atmış, ya da iki mandal karşılığında vermişti... Şu anda ise dünyadaki tek tarihli, orijinal Erkan Bey boku Londra British Museumda bulunmakta ve paha biçilememektedir...

Esas Oğlan... Dünya dümdüz... Albüm... Bi cimcik kaldı...

LeMun 7

Akşamsefası

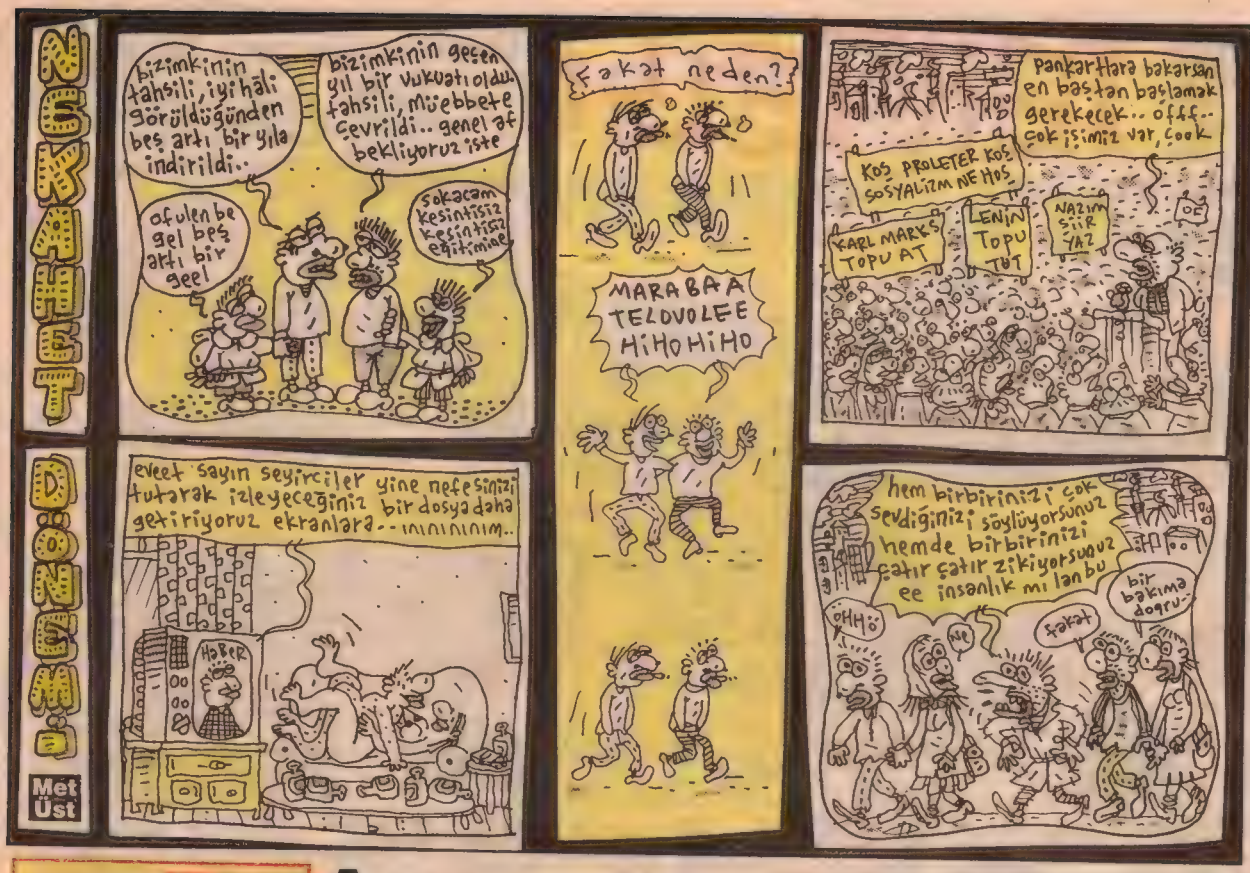

Haftanın kasetleri
Bu haftaki ilk kasedimiz Orta Avrupa çapında bir sanatçı olan

"CEYHUN MELGİBSIN" nın son kasedi

"VANTİLATÖR KAYIŞIYLA DÖVDÜM SELVİ BOYLUMU"

ÇIKTI

Tüm müzik marketlerde ısrarla arayınız,Eğer yoksa "Peki abi bide aşağıdaki kasetçiye bakiyim" diyiniz

LeMan 8

A-Yüzü

1- Dediler "Sevdi ceğin protokole girmiş" inanma dım yıkıldım(Slow)
2- Pilavın bütün tanelerine eşit muamele ederim
3- Yanlış figür yapanda halay başının hoş görüsüne sığındım
4- Yiğit insan şampuan ayrımı yapmaz ne bulursa onla yıkanır.
5- Nazlı yardan habersiz yaptım evin alış veriş listesini

B-Yüzü

1- Pudra sürdüm pişiğe hüzünlü bir akşam üstü
2- Ön sevişme telaşıyla düştüm yataktan
3- Vantilatör kayışıyla dövdüm selvi boylumu
4- Gülyüzlü sevdiçeğime çiçek alırken,tartışma çıktı sille tokat giriştim çiçekçiye
5- Yenemedim içimdeki hırsızlık duygusunu (Slow)

Kuzey Avrupa çapında bir sanatçı olan

'EROL TAÇKIRAKER'in son kasedi

"ŞİDDETLİ OLUR GARİPLERİN ORGAZIMI"

ÇIKTI

A-Yüzü

1- Yönetici yakıt parasını cebe atmış apartmanda kavga çıktı bir sonbahar sabahı
2- Elektrik mühendisi olamadan geçip gitti gençliğim.
3- Nikah memuru geline iş atanda kavga çıktı düğünde
4- Yabancı filmlerdeki adamların medeni cesaretine hayranım
5- Gülhane parkındaki aslanla gözgöze gelmemeye çalıştım onbeş dakka boyunca

B-Yüzü

1-Aşırı heyecandan okuyamadım porno filmin jeneriğini (Tek harf bile seçemedim)
2- Canciğer samimi oldum bir doçentle (Slow)
3-Sadizim madizm dinlemem canım yanarsa kodummu oturturum.
4-Şiddetli olur gariplerin orgazımı (Slow)
5- En azılı hırsız bile girse evime kıs kıs demem köpeğime

Kopirayt mopirayt aga
Bu kasetteki şarkıların her hakkı mahfuzdur, ıslık şeklinde dahi öttürülemez.

SONER GÜNDAY

KULLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Yeni Yayın Dönemi Programları

● **Tahsincik:** Küçücük bir yavrucağın maceralarını anlatan haftalık dizi. Babası yıllar önce bir yılkı atına binerek gözden kaybolan, annesi ise hastanede rehin kalan Tahsin, hayatını teyzesinin evini temizleyerek kazanmaktadır. Teyzesi, Tahsin'e iyi davranmakta, zaman zaman bahşiş vermektedir. Fakat alkolik ve Peru asıllı eniştesi Tahsin'i hor görmekte, bazen de hırsını alamayıp balıkla dövmektedir. Tahsin'e kalsa evden kaçacaktır fakat teyzesinin kızı Perihan'ın şuh tavırları onu bocalatmakta ve hatta yormaktadır. Derken bir gün sele kapılan bir yabancı eve gelir ve bu yabancı Tahsin'e müthiş bir tokat atar. O an herşey değişir ve olaylar gelişir.

● **Beşgen Masa:** Bomba gibi bir haber program. Her hafta beş konuk katılacak ve aslında bunlardan birisi sunucu ama kimse sunucunun kim olduğunu bilmeyecek. Proğramda daha çok bu konu tartışılacak. Tartışma boyunca araya reklam girecek.. Tartışma kavgaya dönüşürse araya film girecek. Tartışmanın kan davasına dönmesi halinde araya yıllar girecek. Bu programdaki kavgaların anlatıldığı "Dişe Diş, Kana Kan" adlı reality show ise kısa süre sonra yayınlanmaya başlanacak. Ayrıca gelen konukların sol serçe parmakları kesilip hatıra olarak saklanacak.

● **Köşe Gönderi:** Televoleler'e rakip olarak hazırlanan bu spor-magazin-mizah-jeoloji-diş gebelik-psikoloji programında gülmekten utanacaksınız. Futbolcularda kaç tane testis olduğunu, mankenlerin önden ve profilden kalça kesitlerini, siyasetçilerin, evcil hayvanların nasıl masturbasyon yaptığını ve daha birçok bilgiyi öğrenecek, yerinizde duramayacak ve belki de tası toprağı toplayıp Kütahya'ya yerleşeceksiniz. Programda futbolcularla mankenleri tanıştırıp evlendirmek için "Deli Gönül Hattı" da buluncak.

● **Kezban İle İleri Geri:** Sanat hayatına masen olarak başlayan, ayrıca saunada çok güzel şarkı da söyleyebilen Kezban Çöpşiş, konuklarını ağırlayacak, onlara yakası açılmadık sorular soracak, gerekirse küfür edecek. Konuk bulamadığı haftalarda kendi sırlarını açıklayacak ve göğüslerini konuk edecek. Programda "Kütük kafa" isimli bir komedyen de ara sıra komedi yapacak.

● **Sıcak Yuvamızın mutlu Babası:** Babalarıyla birlikte yaşayan sekiz çekingen gerek acı, gerek tatlı, gerekse yine tatlı hayatını anlatan bir aile dizisi. Çilekeş baba bir yandan çocuklarının sorunlarını çözecek, burunlarını silecek, bir yandan da mahallenin esnafıyla düzenli olarak sohbet edecek. Dizinin her bölümü; aile hayatının şahane bişey olduğu, mahalle insanlarının birbirlerine lakaplarla seslenmesi gerektiği, elmanın asıl vitamininin kabuğunda olduğu gibi mesajlarla bitecek. Onüç bölüm sonunda çocuklardan üçü evden ayrılıp kendi dizilerini kuracak.

● **Ana Haber Bülteni:** Her gün aynı saatte, Türkiye'nin ve dünyanın önemli olayları bağırıp çağırılmadan, magazinleştirmeden ve yorumsuz olarak aktarılacak. Bu değişik programa zamanla alışacaksınız.

● **Yutar mısın, Yalar mısın:** İlginç bir yarışma programı. Sunucu program boyunca zıplayacak. Konuklar ise jüri önünde birbirini yalayacak. Yalamaktan bıkan ya da tiksinen yarışmayı kaybetmiş olacak. Yarışmanın şampiyonuna ödül olarak beyin nakli yapılacak. Yarışmaya arkadaşlarının teşvikiyle katılanların arkadaşları tespit edilip, Reha Muhtar'ın programında dekor olarak kullanılacak. Herşey çok güzel olacak, seyirciler gül gül ölecek.

Not: Zeynep Demirkale'nin "Pazara gidelim, bir kuzu alalım" adlı kaseti çıkn.

Fıravunun Taneti

GÜNERİ İÇOĞLU

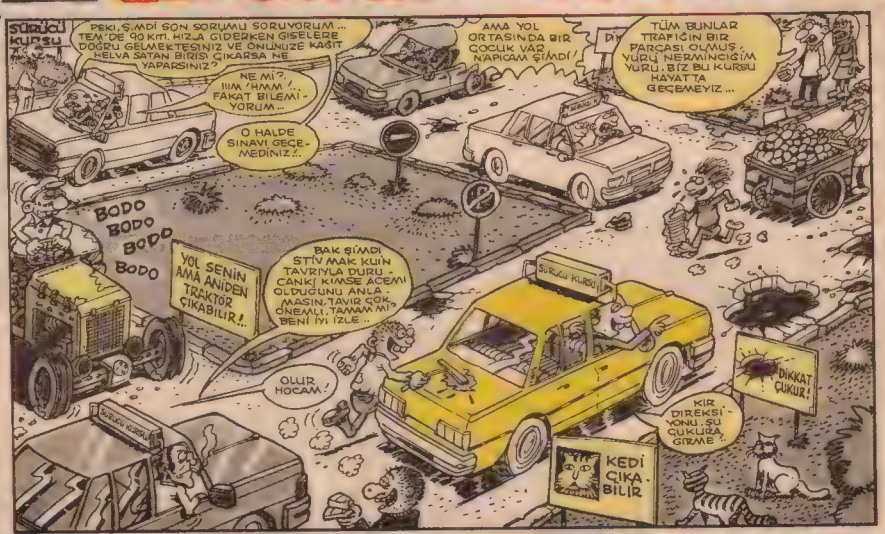

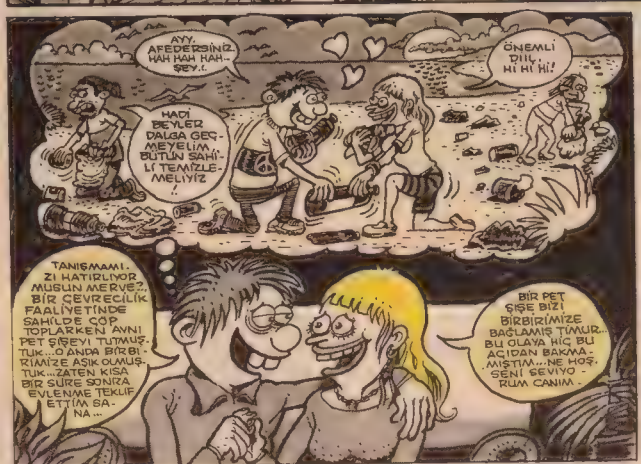

TEZ

İlk okullarda, okulun açıldığı gün birbirinin kolunu büken yahut boynundan tutup yere yatıran çocuklar arasında başlayan tuhaf dostluk, zaman zaman kesintiye uğrasa da ömür boyu sürer. Bu insanların en büyük idealleri " Benim oğlana senin kızı alıcam" şeklinde bir akrabalık kurmaktır ama bu genellikle kısmet olmaz. Okulun açıldığı gün sessiz sakın bir koşede duran çocuklar ise ömürlerinin buyuk bir kısmını kuşku içinde , kaygı içinde geçirmekle birlikte, kol bükenlere oranla daha zengin olurlar.Bır de okulun ilk haftası okula hiç gelmeyenler vardır ki, onların ne tür insanlar oldukları bilinemez, en fazla sezilir.Genellikle bu sezgi doğru çıkmaz.

Vedat Özdemiroğlu'na teşekkürler

ANTİ TEZ

LeManti MEDYA

KARA PARA VE AIDS

Susurluk çetesi, bir çizik attı... Ne kamu vicdanı, ne millet ahlakı ne de gasteci sorumluluğu kaldı...

Cephe ikiye ayrıldı; ordocular ve emniyetçiler diye...

Orducu gasteciler, çetenin tüm sorumluluğunu polise ihale etti. Ki bunların çoğu liberaldi!

Emniyetçi gasteciler orduyu hedef aldı, bu çetede onların da parmağı olduğunu göstermek için çabaladı...Ki bunlar şeriatçı gastecilerdi.

Birbirleriyle ilgili inanılmaz bilgi ve belge yayınladılar. Kimi oyuncak şirketi kurmuş, çocuk eğlendiriyor, kimi de büyük holdinglerin hem ortağı hem de kalemşörü...

Tıpkı çete içi güçler gibi, yok aslında birbirlerinden farkları...Herkes kendi taraftarına amigoluk yapıyor...

Hal böyle iken memlekette bazı konular, gümbürtüye gidiyor. Balon gibi sönen birinci mesele kara para meselesi...

Kayıt dışı parayı kayıtlamak için hazırlanan yönetmelik yetkili ve ilgili holdinglerin baskısıyla 1998'e ertelendı. Yönetmeliğe göre 5 milyarın üzerindeki hesaplara "nereden buldun" uygulanacaktı.Para sahipleri tedirgin olacak diye yönetmelik ikinci kez rafa kaldırıldı... Yetkililerimiz kendi kendileriyle çelişkiye düştü. Para eğer alınteriyle kazanılmışsa para sahibi bundan neden rahatsız olacaktı ki!

Kimse bu soruyu vicdanına soramadı. Haaa Türk ekonomisi kara para direkleri üzerinde duruyorsa o zaman mesele yoktu. Bunu da tüm kalemşörler yedi yuttu...Açıkgözlere bakın, "para özgür kalsınmış.." Siz şunu şöyle söylesenize , ekonomi kara para üzerinde duruyor. Eğer denetlersek paralar bankalardan çekilir göğe yükselir, ekonomi de uff olur..

Diğer meselede AIDS meselesi...

Gastecilerden birine AIDS suçlaması yapılmış; aman efendim amaan...Amerika'daki kara propaganda örnekleri, Avrupa'daki özel yaşam yasaları, tüm ayrıntılarıyla ortaya döküldü. "Çamur at izi kalsın" atasözü ortalıklarda dolaştı...

Kanser olsalar bu kadar bağırmazlardı. Çünkü kanser asil bir hastalık. AIDS ise tü kaka hastalığı... Daha çok ,pneler yakalanır...Bunlar doğuştan erkek... Bakar mısınız şuradaki dangalaklığa... Adamlar tıpkı verem gibi, tıpkı kanser gibi, tıpkı siroz gibi AIDS'inde hem ölümcül hem de normal bir hastalık olduğunu kabul edemiyor...

A-bilimsel kafalılar, AIDS sadece eşcinselerde olmaz, ne bileyim çıktığınız bir Jamaika tatilinde bir kadından da bu hastalığı kapabilirsiniz...Kendinizi ABD'de deki kara propaganda çözümlemeleriyle savunacağınıza, AIDS virüsü taşımanın utanılacak birşey olmadığını insanlara anlatsanıza pipi kafalı entel korkaklar...

ZAFER AKNAR

AVRUPA AVRUPA DUY SESİMİZİ

Futbol bu ülkede üstünde en çok konuşulan "meslek". Başkanlar ve futbolcular bu ülkede en çok fotoğrafı çekilen insanlar. Fut
herkesin şehvetle kendini kaybettiği nerdeyse bir delilik hali. Ve futbol, vatanseverliğimizi, milliyetçiliğimizi bile dünya s
sınadığımız coşkulu bir alan! Bu yoksul ülkenin milli gelirle orantılandığında, Avrupa'nın en pahalı basket takımlarına sahip old
muydunuz? Avrupa'nın en büyük vergi kaçıran futbol takımlarına sahip olduğunu... Çok klas oyuncularımıza Avrupa'dan pek çok
halde, pek pahalıya geldikleri için Avrupa'da oynayamadıklarını biliyor muydunuz! Tek bir futbolcumuz yok orada. Mesela, Ajax
Gürcü Şota! Avrupa'nın en ünlü, en havalı, en zengin takımında oynamasına rağmen, gideceğine bin pişman oldu, çünkü, Trabzon
üçte bir daha az bir paraya oynuyor. Avrupa'da manşetlere ve televizyona en çok çıkan yöneticilerin Türk futbol yöneticileri old
muydunuz? Avrupa'nın en basit, salak, yavan spor gazetelerine sahip olduğumuzu... Uche gibi dünya çapında futbolculara dün
takımlarından teklif geldiği halde, vergi cenneti bu ülkeyi çok sevip asla ayrılmayı düşünmediklerini... Peki karşılığında ne oluy
inin sondan ikincisi, futboluyla övünen Türkiye liginin lig ikincisi Trabzonspor'a beş gol atıyor, beşte kaçırıyor. Üstelik bu 1
kupalarında ilk tanıdığı takım Trabzonspor. Türk futbolcularının kalitesi, tekniği, hırsları ve coşkularına gerçekten diyecek yok. A
olmuyor, kafayı yiyoruz, yine olmuyor.. Bir yüzyılı deviriyoruz artık, hezimet, hüsran değişmiyor! Spor gazetelerinin çeşidi, spor p
inanılmaz çokluğu ve renkliliği ve binlerce spor yazarı, adamına ve bunların inanılmaz sosyal imkanlarına rağmen ve her akşam sa
varan tartışmalarına rağmen, ortada devasa bir hayal kırıklığı var! Artık bu hayal kırıklığı değil, aptallığımıza hayranlık duyuyo
tan" zevk alır hale geldik.Güreş ve halter dışında, profesyonel bilgi, bilim, beceri isteyen, atletizm, basket, futbol gibi spor alar
mayışımızın sebebi artık "şanssızlık" ya da "hakemler" değil... Çözülmesi çok zor bir "düşünce düzeyi"yle açıklanabilir bu. En ak
bol yorumcularımız hezimetler karşısında hala "serinkanlı ve uyanık" değildik gibi cümleler kuruyorlar, hala.

Geçtiğimiz yıllarda Genç Milli futbol takımımız, İngilizler'le maç yapacak ve İngilizler çok zayıf bir takım, bizimkiler ise Avrup
İngiliz çalıştırıcıya gazeteci soruyor, hiç şansınız yok, ne diyorsunuz? İngiliz çalıştırıcı: "Biliyorum Türkler'in muhteşem fut
başetmemiz imkansız. Ama yine de biz kazanacağız, çünkü Türkler "zeki" değil... Bu sözleri anlayamadan maçı izledim. Gerçekten
doksan dakika döktürdü, ama maçı İngilizler aldı... Ali Şen, Mehmet Ali Yılmaz gibi işadamlarının kafasıyla, Televole gibi aptal ö
larının zekasıyla, doğuştan fanatik gibi gazetelerin yorumuyla, bu iş buraya kadar... Açın okuyun spor gazetelerini. En kolay
yazılmış yazılar. Tembel tembel konuşan bir sürü adam. Bir sürü uydurma haber ve dedikodularla doldurulmuş bu gazete, bu
gerçekten üstün yetenekli Türk futbolcularından Avrupa'yı fethetmelerini beklemek, fazlasıyla küstahlık olur!...

SIFIR KİLOMETRE İMAJLAR

Kemalist Popçu, Sokaklarda Büyüyen Popçu, Almancı Popçu, İri Memeli Popçu... Medarı iftarımız popçularımızın alayının ima, var. Ben de oturup, piyasaya at İmayı düşünen genç adaylar için şahane imajlar tasarladım. Buyrun yiğitler, saldırın!.

KULAKSIZ TEYZE SAHİBİ DUYGUSAL POPÇU İMAJI:
Popçu, "Kulaksız bir teyzesi var" haberleriyle lanse edilir. Sürekli üzerinde iri kulak motifleri olan penye giyer ve Sergen Yalçın'la bir klip çevirir. Televole türü programlara çıkıp, ağlayarak teyzesinin durumuna çok içerlediğini anlatır. Halk bu duygusal şarkıcının durumundan çok etkilenir. Kaseti yok satmaktadır. Popçunun menejeri, "Baba bu iş süper tuttu. Şimdi de teyzene protez kulak yaptırma ayağıyla konser olayına giricez" der. Şarkıcı genç, yaklaşık yirmibir ili kapsayan bir dizi konserler verir. Yukarıda Allah var şahane para kaldırır. Hemen akabinde teyzeme Amerika'da kulak yaptırcam diye halkı kandırıp, Samatya Hastanesi'nde teyzesine maruldan kulak taktırır. Savaş Ay'ın programında, teyzesinin sağlığına kavuştuğunu anlatarak mis gibi reklamını yapar. Fakat Savaş Ay canlı yayın esnasında maruldan kulağı rakının yanında yemeye kalkışır. Popçu, sinirlenir ve Savaş Ay'ı mikrofon ayaklığıyla döver. Canlı yayında milyonların izlediği bu hadise şüphesiz sanatçımızın şöhretini perçinleyecektir.

SITMALI POPÇU İMAJI:
Popçu, "Bu yavşak her onbeş dakikada bir sıtma krizine yakalanıyor a dostlar" haberleriyle lanse edilir. Sahne kıyafeti tavuk derisinden yapılma pantolondur. Belden yukarısı ise çıplaktır (Bunun sebebi kriz esnasında vücudunun titremesi net şekilde görülebilmesi için). Yönetmen Sinan Çetin, popçumuza üç şaşı şirin hemşire eşliğinde hoş bir klip çeker. Sık sık müzik kanallarına çıkan adamımızın, kameraya istikametine attığı balgamlar marjinal gençler tarafından büyük ilgi ve sevgiyle karşılanır. Ünlü bir siyasetçinin, popçumuzun sırtına havlu koyarken çekilen fotoğraflar gazetelerde yayınlanınca kasetin tirajı patlayacaktır.

KEDİ DÜŞMANI HIRÇIN POPÇU İMAJI:
Popçu, "Gitarının telleriyle kedi boğan şarkıcı" haberleriyle lanse edilir. Halk böylesine iğrenç bir durum karşısında şüphesiz tiksinti duyacaktır. Ama olay müthiş sansasyoneldir. Reha Muhtar, sekiz adet kediyle birlikte popçumuzu konuk eder. Sanatçı, programa kedi tüyünden yapılma kapşonlu parkayla katılır. Wiskas'ın sponsor olduğu klip gösterilirken, konuk
kediler del
bağırarak
girmeye ça
kalçasın ıs
büyük ilgi

PEYNİRDE
(BAYANLA
Popçu, "İn
göğüsleri
Aslında pe
tam yağlı p
klibi Mete
coşkun ine
Federasyon
"Sponsorlu
vazgeçtik"
çok fena k
ondan son
leşir. İki gru
Federasyon
ayrılır. Peyn
"Federasyo
leri de peyn

BİR YAZ GÜNÜ, KIŞLIK BİR SİNEMADA ÇOCUKLUĞUN ÖN SIRALARDA

Kök salmak ve güç kazanmak için çalıştığın şehir seni yine susuz ve yalnız bıraktı değil mi...

Peki, bilmiyor muydun benimle seviştikten sonra bana kin duyacağını...

Yüzün duvara dönük, uyuyormuş gibi yapıyorsun, oysa bana duyduğun o borç duygusundan nasıl kurtulacağını düşünüyorsun...

Beni üzdüğün, kırdığın, beni sevemediğin için bana kin duyuyorsun...

Peki, susuzluğun dindi mi, korkuların geçti mi... Varlığının derinlerden gelen çığlığı biraz olsun azaldı mı... En çok korkunca mı sevişmek istersin yoksa, varlığından kurtulmak için mi...

Peki, beni sevmediğini bile bile neden yanına geliyorum, neden sevişiyorum seninle, neden hayatına giriyorum... Seni inatçı hatta neredeyse bir köleliği andıran sevgimle çırılçıplak ve savunmasız bıraktığımı bile bile, üstelik yüzün bana değil, duvara dönükken neden ısrarla sarılıyorum sana... Ve nasıl oluyor da bütün bunları bildiğim halde bu sarılıştan korkunç bir haz duyuyorum... Yoksa ruhum hasta mı benim. İtilmek, reddedilmek, üzülmekten zevk mi alıyorum...

Yoksa genlerimde kölelik duygusu mu var... Boşlukta kalmaktansa kendimi seni sevdiğime inandırıp düşsel bir sığınak mı yaratıyorum kendime... Bunu düşünmek beni zaman zaman kaygılandırsa da seni sevmekten asla vazgeçemiyorum...

Biliyorum, senin için herşeyimi feda etmeye hazır olduğum halde, seni gerçek anlamda henüz tanımış değilim...

Senin için intihar etsem... Cümleye bak... Kime ait bu cümle? Bana ait değil bu cümle. Ödünç almışım biryerlerden. Ödünç kelimelerle, cümlelerle kendime bir trajedi yaratmaya çalışıyorum sanki...

Senden ayrıldıktan sonra durmaksızın yaşadıklarımızı gözümün önünden geçiriyorum... Sanki ilişkimizin bir tür projesini çıkartıyorum.. Bir sonraki beraberliğimize kadar arzularımı, duygularımı kurguluyorum sanki... Seninle hiç yapmadığım konuşmalarımı hayalimde oluşturduğum bu kurgunun içinde yapıyorum... Bana ilerde birgün söyleyeceklerini, duygusal geleceğini bu kurguya katıyorum... Nedenini bir türlü bilemediğim boşluklarımı hayalimde dolduruyor, aslında hiç tamamlanmayacak eksiklerimi tamamlamaya çalışıyorum... Birileri sana bağlandığım için sonumun korkunç olacağını söylüyorlar... Görünüşte öyle, yaşamım tehdit altında... Evet ayakta kalmak, kökleşmek, güç kazanmak ve güven içinde olmak adına hiçbirşey yapmıyorum günlerdir. Ve bundan dolayı hiçbir korku duymuyorum. Sanki yaşamı tehdit altında olan ben değilim. Benden ayrılan ve benden ayrılarak aslında beni muhteşem bir özgürlüğe fırlatan bir başkasına ait... Şimdi sen sana duyduğum aşkın ve bağlılığın kendimden kaçıp kurtulmak olduğunu söyleyeceksin; ama kaçıp kurtulduğum yaşamım bana ait değildi ki... Ben sana duyduğum aşkla içimdeki polisten, amirlerimden, amansız, soluk aldırmayan kurallardan, yaptırımlardan kurtulmuş oldum...

Ben sana duyduğum aşkla içimdeki hapishanenin tünelini buldum...

Ben sana duyduğum aşkla okuldan nasıl kaçılır onu bildim...

Aslında bilmeden, istemeden, hatta bana kayıtsız kalarak beni güçsüz kıldın. Bu güçsüzlük sayesinde bütün toplumsal rollerden yavaş yavaş koparıp attılar beni. Böyle olacağını biliyordum. İçime doğmuştu sanki.

Hedeflerimi tamamen küçülttüm ve kalan gücümü de ben yokettim. Gücümü yokettikçe üzerimde güç ve baskı uygulayanlar şaşkına düştüler. Artık beni nasıl kontrol edeceklerini, bana nasıl emir vereceklerini bilemiyorlardı. Böylelikle bir süre sonra gözden çıkarttılar beni...

İşte bu işe yaramaz, diye gözden çıkartılan asıl yanımla sevdim seni ben... Karşı kıyıda bıraktım güçlü ve esir yanımı. Yüzünü senden alan aşkımla ebediyen köle olmak istediğim yerde, yanındayım şimdi.

Evet, kölenim belki, ama ben seçtim bu köleliği, ben tasarladım. Bu köleliğin mağrur ve başı dik kralı benim. Evet, çok acı çekiyorum ve utanmıyorum bunu sana söylemekten... Üstelik bilmeni istiyorum, istiyorum ki sen de benim gibi acı çekesin. Çünkü öyle tarifsiz bir zevk, öylesine derin bir haz veriyor ki bana bu acı, senin de tatmanı istiyorum bu büyük zevki...

Benim varlığım sayesinde bu derin hazla buluşmanı istiyorum... Biliyor musun ben geçmişimi seninle öğreniyorum... Ben seninle çocukluğumun elinden tutuyorum. Çocukluğumun kanayan dizlerini, bileklerindeki jilet izlerini seninle öpüyorum...

Çocukluğumun tesellisiz gecelerini seninle teselli ediyorum. Çocukluğumun elinden tutup yazın ortasında talaş, yalnızlık ve gözyaşı kokan sinemalara gidiyorum. Bir bakıyorum ön sıralarda yapayalnız senin çocukluğun oturuyor. Şefkate, okşanmaya aç minicik başını görüyorum. Cılız, omuzlarını. Ensendeki ayva tüyleri tesellisiz kaldığın günleri çağrıştırıyor bana...

Ben gitmiyorum yanına, çünkü gidersem saklarsın kendini bana. Kanayana gururunla kapatırsın kendini... Çocukluğumu gönderiyorum yanına... Işıklar kararıyor... Film başlıyor. Başlarımızı bir ışık demeti çevreliyor. İşte o zaman tutamıyorum kendimi. Sevgiye ne çok ihtiyacımız olduğunu ve bunun hiçbir zaman kapanmayacağını çok derinden hissediyorum. Bir yaz gü-
nü kışlık bir sinemada çocukluğumu çoc
ken öylece bırakıp, ağlayarak dışarı koşuy

O çocuk büyüdü ve şimdi yüzü duvara
yan sadece teni acıktığında, iç dünyasını
mucize umudu bırakmayan bu çöl şehird
ğıran, benimle seviştikten hemen sonra
Herşeyin farkında, herşeyi biliyor ama her
mekten, sevilmekten korkuyor... Kendini
suz adarsa, yıllardır içinde bastırdığı sevg
onulmaz bir yarayla karşılaşır mıyım, diye
aslında hastalıklı doyumsuz, çaresiz bir tut
dığından emin olamadığı için korkuyor...

Bu korkuyla karşılaşmamak için içindel
duvarlarına aşık olabileceği yüzlerin resim
yen, aslında hiç yaşamamış, belki yaşamı
tanrıça resimleri ve ölü anneler çiziyor. Ca
diye, donuk portrelere kendi kanından giz
re yazdığı yazılara kendi yanıt veriyor. Ben
yüzünü görüyorum. O ise kimseye benzem
akşamları evine yüzlerden sarhoş olarak
mış ve dünyayı oradan seyrediyormuş gibi

Sevgisini hiç sınamadığı halde kendisini
imkansızlıktır, diyerek korkularına kökle
denler arıyor... Biliyorum, saklasa da beni
nüyor. Oysa asıl köle kendisi, bir türlü ge
görüşünden etkileniyor, kimseye **hayır** dı
dünyada kibar bir sığıntı gibi yaşıyor. Ge
malı, iyilik yapmalı diyor, ama onun için
yada gücünü pekiştirmek, biraz daha kök
tan başka bir anlama gelmiyor...

Yanımda yatan ona sarıldıkça, onu sevdi
sal boşluğunu kurtulamadığı kuşkularına y
şım kendi elleriyle derinlere gömdüğü o eş
onu... O mezarın başında soğuk, umutsuz

Ben yapamam, kimse yapamaz. O mezar
oradan bir tek kendi çıkartabilir. Bunu yapr
sevgisinin mezarına getirdiğim için bana la
duyuyor... Bir an önce benden kurtulup or

bu ülkede
artlarında
nu biliyor
klif geldiği
antroforu
aldığının
nu biliyor
ın en klas
Alman lig-
n, Avrupa
, olmuyor,
ramlarının
lara kadar
yakınmak-
nda yapa-
aşında fut-

ın en iyisi.
culları var,
zim takım,
i program-
okunaklı
gramlarla,
N. GENÇ

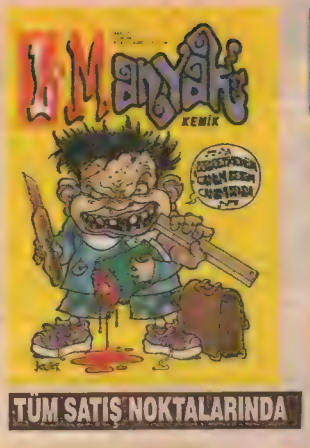

r ve "Seni tipini sıttığımın evladı!" diye
mımızın ensesini cırmalar. Reha Muhtar oraya
r. Fakat hınçlı kediler Reha Muhtar'ın da
ar. Hadise bırakın Türkiye'yi, yurtdışında bile
atır. Popçumuz artık dünya çapında bir stardır.

GÖĞÜSLÜ EROTİK POPÇU İMAJI
İÇİN):
mayacaksınız ama yeni çıkan şarkıcı falancanın
ustan peynirden" haberleriyle lanse edilir
rden değildir. Sadece südyeninin içine bir teneke
nir doldurulup sanki öğleymiş gibi gösterilir. İlk
gencil bir mandırada çeker. Klipte sekizyüz adet
ağürasyon yapar. Sponsor Sütçüler ve Peynirciler
ür. Klip tam bitmek üzereyken Sütçüler,
muponsorluk bize göre değilmiş. Biz olaydan
ye basın açıklaması yayarlar. Peynirciler duruma
nır. "ulan eşek başımıyız. İnsan bi bize sorar da
vazgeçtik der" gibisinden çıkışır. Ortam gergin-
tekme tokat birbirlerine girer. Sonunda
Sütçüler" ve "Peynirciler" olmak üzere ikiye
göğüslü popçumuz, "Bakan düşüren kadın" gibi
kırdıran kadın" lakabıyla efsaneleşir. Tabi kaset-
ekmek gibi satar.

Mesut Ceylan

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Leman, ÖKÜZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman ciltleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, ÖKÜZ, GİT, dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde.

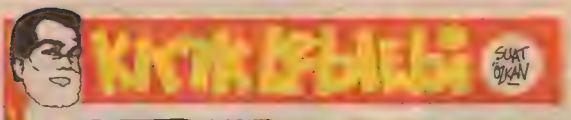

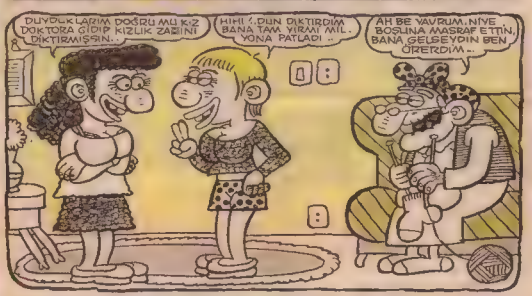

İTURUYORDU

kluğunla yanyana film seyreder-
um...
nük, onu sevdikçe bana kin du-
rrenler için artık hiç serap, hiçbir
varlığı susuz kaldığı için beni ça-
lığı yeniden susayan biri oldu...
yden korkuyor, ama en çok sev-
irgün birisine bütünüyle, koşul-
özlemini birgün dışarı çıkartırsa
rkuyor. İçindeki sevgi özleminin
udan kaynaklanıp kaynaklanma-

sevgiyi bekletıyor. Soğuk gece
rini çiziyor. Kimselere benzeme-
ama hayatın içine hiç girmemiş
lansınlar, kendisiyle konuşsunlar
mli sözler yazıyor... Ölü resimle-
raşadığım heryerde bir tek onun
yen bir yüzün peşinde koşarken
nüyor... Bir hız trenine bindirıl-
ığın yüzü aklında tutamıyor...
erkesten farklı sanıyor. **Aşk bir**
i kadere uzanan varoluşsal ne-
bir aşk kölesi olduğumu düşü-
çekten sevemediği için herkesin
emiyor. Güçlü olduğunu sandığı
leri, uyurken bile **iyi insan ol-**
ıyılık kendisi olamadığı bu dün-
eşebilmek, güven içinde olmak-

imi fısıldadıkça kulağına duygu-
niden dönüyor... Ona her sarılı-
z sevgisinin mezarına götürüyor
üzgarlar çarpıyor yüzüne.
bir tek kendi açabilir. O sevgıyı
ıaktan ölesiye korktuğu için onu
ıetler okuyor, bana sonsuz öfke
ı sevgisinin mezarını hatırlatma-

yan, kendi yazdığı ve sonunu çok iyi bildiği, riski olmayan öykülerine, duvarlarına astığı ve kimselere benzemediğini iddia ettiği donuk yüzlerine, tanrıça resimlerine, ölü annelerine dönmek istiyor... Bır ara sanki bütün bunları düşündüğümü duymuş gibi, yüzünü bana çevırıyor ve şunu soruyor: **Peki sen nereden biliyorsun bana duyduğun aşkın sahici olup olmadığını... Yaşadıklarının bir kurgu olmadığı ne malum. Hem söylesene neden ben? Bütün bu hissettiklerinin yıllardır kurduğun bir düş, bir kurgu olmadığını nasıl kanıtlayabilirsin bana...** Işte o an onun için duyduğum o derin o tahammül edılmez acıdan bile kuşku duyuyorum.

Haklı olabilirdi. Hem size de söyledım onunla ilişkimi kurguladığımı. Onunla hayalımde konuştuğumu, onun duygusal geleceğini, bana ilerde birgün söyleyeceklerini tasarladığımı hayalimde ilişkimizin kendımce eksiklerini tamamlamaya çalıştığımı... Ona duyduğum aşk bir anlamda ütopyaydı elbette, ama acısını sahiden ve şımdıden hissettığım bir ütopya...

Beni kuşkuyla yaraladığı ve bir uçurumun önüne getirdiği için ona kızamıyorum bile...

Kimbilir belki de bütün sırlarımız bir yaz günü, sığındığım o kışlık sinemada rastladığım ön sıralarda birbaşına oturan çocukluğundadır...

Kimbilir, belki de bütün sırlarımız yanına gıdersem kanayan gururuyla içine kapanır dıye çocukluğunun yanına gıdersem, kendi çocukluğumu gönderdiğimde ve film başladığında çocuk başlarımızın çevresini bir ışık demeti çevirdiğinde konuştuğumuz şeylerdedir...

Şu an belki de asla kavramadığımız şeyler belki de o an birbirimize eğılıp usulca dokunduğumuzdadır... Ama yine de ne olur, bu sana duyduğum aşkın acısını bana çok görme... Izin ver, sen yokken de seninle konuşayım... Çünkü bu konuşma bir ımkansızı, hiç tamamlanmayacağı söylenen o derin eksiklığimizi aşma çabasıdır...

Çünkü ne kadar ımkansız olduğu söylenırse söylensin aşk birgün, bir yerde sonsuz bir bütünleşme düşüdür...

* 7 Ekım saat 14:00'te Edirne'de Trakya Birlik Binası'nda kutlanan **İlhan Koman Günleri**'ndeyım.
* 5 Ekimde Karanfilköy'de buyük bir etkınlık var. Herkes davetlı
* 11 Ekım'de İzmir'de **Narlıdere Festivali**'ne katılıyorum.
* **Demokratik Lise İçin Mücadele Komitesi** 5 Ekim'de Okmeydanı Dırenış Parkı'nda lıseler uzerındekı devlet baskısını protesto edecek.
* **Ayhan Engin** günlerdir kayıp. Sağ ıstıyoruz.
* **Doğan Işık.** Sarı Mavi. İlgi Yayınları.
* **Çveneburi**.. Kültürel dergi.. Ekım-Aralık sayısı çıktı..
* **Ludingirra.** Şıir seçkisi. Güz sayısı çıktı.
* **Çiçek Ayyıldız.** Metin Gıbi. Metin Göktepe'ye adanmış şıirler.
* Faik Kâhya, Pınar Çolak, Funda Coşkundeniz, Şennur, Anna Belle, Hıdıroğlu Haktan, Belgın Yeloğlu, Murat Mağzalcıoğlu, Filiz Aslan, Muge Şener, Defne Bahadır, Yıldız, Fügen Ecer, Gulo, Gulfem - Ebru, Eşref Ural, Ayşegul Katar, Şuheda Sungur, Fulya, Sevlay Akarçay, Devrim Uysal, Bahar Hasel, Suzan Aydın, Funda Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Deterjanımız Dokunmatik!

Devletimiz **TC**, yönetmesin **TÇ**!

TÇ yalnız Tansu Çiller demek olmuyor, Türkiye Çeteleri de demek oluyor.

Ya da sarışın **TÇ** Tansu Çiller, siyahi **TÇ** Türkiye Çeteleri!

TÇ yandaş TÇ ile gurur duyuyor!

Daha açık saçık haliyle, Tansu Çiller yandaş Türkiye Çetesi ile gurur duyuyor!

Herhalde Mesut Yılmaz da kendine yandaş Türkiye Çetesi ile gurur duyuyor?

Ancak TC vatandaşları her iki TÇ'den de utanç duyuyor.

Çünkü biliyor ki her ikisi de kirli...

İki kirli bir temiz etmez!

Onun için derin devleti oluşturan iki TÇ'nin birbirine **"kirlisin"** demesi hiçbirini temize çıkartmaz.

İki TÇ de yargı önüne çıkartılacak ki TC temize çıksın.

Derin devlet suyun yüzüne çıkartılmadıkça, devlet temize çıkar mı hiç?

Malum, derin devletin derinliği **okyanus ötesi!**

Kirliliği de **kara ötesi!**

Oysa gönül ister ki devletin temizliği olsun **beyaz ötesi!**

Beyaz ötesi temizliği sağlayacak deterjan ise Arielmatik değil, **Dokunmatik!**

Dokunmatik, dokunulmazlık tanımayan deterjan!

Milletvekili, asker, polis demeden dokunulamayanlara dokunan deterjan!

İşte TC vatandaşları her iki TÇ'den de bu deterjan sayesinde kurtulmak istiyor.

Çünkü artık TC deyince dünyanın aklına uyuşturucu, kara para, yargısız infaz, tecavüz, işkence, yolsuzluk gelmesini istemiyor.

Ve her iki **TÇ**'ye de dokunulması için dokunuyor her gece 9'da elektrik düğmesine...

Sanki Türkiye Çeteleri'ni oturttuğu elektrikli sandalyeye elektrik verir gibi!

Haydi bütün eller düğmeye!

Sussss-ma!..

Ender Özkanraman

Hayatsız Aşklar

NİHAT GENÇ

Yaşı 35'i devirmiş boydaşım kızlar, bitmek bilmeyen depresyonlara yuvarlandılar, bu hayatımda, beni en çok kemiren çığlıktı, dünya görüşümü sil baştan gözden geçirerek bu felaketi kendimce dindirmek istedim.

"Annelerinin asil kızları, boydaşım kızlar! Onları tanıdığım lise çağlarından beri Göksel Arsoy, Ediz Hun gibi tiplere aşık olurlardı. Cesur ve inatçı değillerdi, pervasız da değillerdi, ellerinden de hiçbir beceri gelmezdi. O Yaseminli filmlerdeki Hülya Koçyiğit, Belgin Doruklar gibi bir işleri yoktu. Bir gizli öpüş dahi binbir vicdan azabıyla yaşanırdı. Kalp üzüntüsü ve yoğun hislerden ince ince börekler açtılar. Gözleri buğulu sessiz ve uzun gecelerde gençliklerini yitirdiler. Sanat müziğini sevip okşayan son kuşaktı. Bitmek bilmeyen tereddütler içindeydiler, sırlarını sadakatla, sadakatı namusla sakladılar. Hüzünleri kurumuş menekşe türüydü. Şehvetlerini öyle derinde sakladılar ki, gözyaşları ateşin dumanıyla döküldürdü. Bir erkekten mest edici, okşayıcı söz duymayı en fena ayıptan saydılar. Doymak bilmeyen hayallere gömüldüler. Misafir ağırlama, oya, örgü, mutfak işleri. Çok sonra memuriyet, sekreterlik gibi işlere girdilerse de bu işleri başkasının malını çalan bir utangaçlıkla yaptılar. Ortalama becerileri asla aşamadılar. Lale çiçekleri gibi gururlu, yabani kediler gibi kıskançtılar. Kusursuza yaptıkları mükemmel bir hayat ödevleri vardı: Aşık olmak.

Annelerin asil kızları, boydaşım kızlar! Kudurmuş mahalle kabadayısı, çakalı, pisboğaz, sarhoş bakışları altını, ince, ipeksi giysilerle hicab içinde ürkerek sokağı geçerlerdi. Istırap kelimesini anlatan bir duruşları vardı. Zarif ve namuslu kızlardı, vesselam.

Anormalleşip, vahşileştiklerini bilmeden, perdelerin arkasından sokağı gözleyen, tek kişilik odalarında tatsız aldanışlarla akşama kadar sigara çay içen, komşu kız dedikodularıyla dahi ruhları delik deşik olan aşklar yaşadılar. Kuş tüyü yanakları kızarıp bozarmadan konuşamazlardı. İçlerinde çırkın bir adama aşık olanlarını görmedim. Böyle bir kısmet çıkarsa, kefaretini gözlerini kestirip, öfkeyle reddederlerdi. Duygularını harekete geçirmeyen hiç kimsenin yüzüne bakmazlardı. Vahşi yalnızlığa böyle düştüler.

Türk sinemasının jönleri de yakışıklı, yumurta gibi çocuklardı, Jean Paul Belmando, Charles Bronson gibi kirlenmiş tiplere asla alışamadılar. Bu yüzden hepsi maçı kaybetti, hayat hezimete dönüştü. En dürüst ve aynı zamanda en hastalıklı yanları, asla açık, aleni talepte bulunmadılar. Zevkten utandılar. Başları önde, girdi çıktılar. Roman cümlesi gibi mektup yazmayı pek severlerdi. Bir bakışla, köşeden ani bir görünmeyle, hayatın tüm neşesini istediler. İşte bu yüzden, akıllanmaz bir duygusal gerilimle yaşadılar. Olmazsa olmaz, sevdiler. Olmayınca, hayatları sönüverdi, değersizleşti. Yıldızların altında, mavi göğün salıncakları altında bir zaman içinde birer boşluğa yuvarlandılar. Oysa ne kadar güzeldiler. Kendilerinden bir ömür nefret ettiler, "erkek milletinden de"...

Ağır, oturaklı, konuşmayan, suskun tipleri pek sevdiler, MHP kurultayına aday seçiyorlarmış gibi. Zeki, konuşkan, tipleri maskot gibi gördüler, eğlence ve vakit geçirmeye yarayan geveze, biraz da ukala tipler olarak gördüler. Hepsi erkeklere, sanki kendileri köşkte oturuyormuş gibi bakarlardı. Çırkın erkeklerin hayata karşı tek bir iddiaları kalmıştı: Sempatik olmak. Karakter tiplerimiz işte bunlardı: Çirkinler, yakışıklılar, konuşkanlar, sempatikler. Bir de tüm bu sınıflamaya giremeyenler vardı, onların adı: Kompleksli idi. Askere gittiklerinde "piskopat" adını alırlardı. Selim İleri'nin öve öve bitiremediği kadın romancılarımızın dünyası da zaten bu kadardı...

70'li yılların ilk kahramanı: Trikodur. Bir tek kazak için kardeşler arası iç savaşlar çıkardı. Ya tayyor-etek, ya da kesim, biçimlerini kendilerinin yaptığı elbiseler giyerlerdi. Yaka oyuklarını kesip çıkarmak kolay değildi. Bu yüzden dik yakalı gömlekler hemen moda oldu. Pantolon giymeye henüz alışılan bugünlerde dik yakalı gömlekler, erkeksi ve küstah gösterdi onları. İşte bugünlerde Almanya'dan tatile gelmekte olan işçi çocukları, oralarda "kaymak" gibi kızların, çok çırkın çocuklarla çıktıklarını anlattıklarında "Aaaa" hayret sesleri yükselirdi...

Pantolon giydikçe sokağa, sokağa çıktıkça çirkine alıştılar. Birçoğu için iş işten geçmişti ve 80'li yılların ortalarında yığılıp kaldılar, en çok inandıkları, sarhoş oldukları romanı, saçları gibi yolup, parçaladılar. Yüzbinlerce yıkılmış hayat, yüzbinlerce depresyon. Depresif vakalar altında perişan aileler artık kızlarının başına birşey gelmesin korkusuyla, çok geç kalmış bir rahatlıkla, hayatı açmak istediler...

Aslında "yakışıklı" kavramı bozuktu. Göksel Arsoy, Ediz Hun, Tarık Akan vs. yakışıklı adamlar değillerdi. Kız suratlı, düzgün, orantılı hatlara sahip adamlardı. Bu adamlara "eskimiş" bir ceket giydirin, "akıl hastası" gibi bir surat verirler. Çok sonra Tarık Akan yaşlandı ve kız suratı değişti. Asla kötü söz söylemeyen, basit, düz, sıradan bu insanlar, nasıl olmuşlarsa, yıldız, kahraman, prens rolü oynamışlar. Bir nevi olmayan masalsı tiplerdi. Hayatta gerçekleri, yoktu. Ama, daha da doğrusu, onlar gerçekti, ortada hayat yoktu!..

Hayatsız aşklar, bir veba salgınıydı, bütün arkadaşlarımı aldı. Annelerinin asil kızları, psikiyatristlere taşındı... Ne ölümdü, ne matemdi bunun adı, bir akıl depremiydi... Yazıklar olsun bu ülkenin yazarlarına, bu depremi hiçbir yazar, sinemacı, programcı, tiyatrocu konuşmadı... Şu aşk sahnelerinin dahi bozukluğuna bakın.

Aşık olan gençler, sahilde, parkta, ormanda yapraklar için gezinir dururlardı. Bu romanı umutla, hayatsız aşklarıyla, el ele, milyonlarca kez, milyonlarca genç sevgilisi orada-burada gezindi, durdu. Timarhanedeydiler, bunu aşk sandılar. Hayat olmadıktan sonra, sonbahar yapraklarındaki gezinti de en tuhaf ürpertileri topladılar.

Her ne kadar biz farketmediysek de, 90'lı yıllarda ülkemizde büyük bir cinsel devrim gerçekleşti. Artık yaşlanmakta olan hüzünlü ablalarımız için artık çırkın-yakışıklı farketmez oldu. Müjde Ar piyasaya sürüldü. Önüne gelene düzdüren bu tip, yılkılmış, çökmüş yüzbinlerce onuru çiğnenmişlere kapı aralamaya çalıştı...

Büyük depremi giderecek bir kapı bulunmuştu, artık, pervasızca yaşanan aşksız hayatların içinde yuvarlanıyorduk... Daha aptalına asla rastlayamayacağımız kadın yazarlar türedi, aşk gitmiş, yerini çapkınlık almıştı, beraberlik, ilişki, en çok konuşulan moda kavramlar oldu.

Kırışmış zerafetleriyle annelerinin asil kızları, piyasaya yeni giren milyonlarca çıtır, cıvır kızla başetmeleri imkansızdı. Delice görüldükleri çürümüş anılarından başlarını kaldırıp, lokal, kahve, çay bahçesi, barlarda çapkınlığa yeni yeni alışmaya başladıklarında, cıvırların günortasında seri üretimleri zaten incelmiş akıllarını başlarından aldı. Uzamış memelen, hor görülmüş bedenleri, yağmurdan bile leke alır korkusuyla cinsellikten ömür boyu kaçmış kaygıları, yanaklarını çoktan bayatlamış balık etine döndürmüştü...

İşte 90'lı yılların başında mizah ve kadın dergileri, yüzbinlerin depresyonunu gördü ve yeni bir dünyanın hakikatına uzandı. Bu "talep" eden, "isteyen" sertlikle reddeden, kendi için yaşayan kadındı. Ve nihayet boydaşım kızlar, sosyal kontrolü paçavra gibi yırtıp, bir aşk dolandırıcısı, profesyonel aşk düzenbazları olarak sokağa, barlara inmeye başladılar.

Yüzleri kızarmadan yalanı öğrendiler, aşk, kaynayıp, buhar olup uçtu. Çünkü, mizah ve kadın dergileri, modern dünyanın modasına uyup, aşkı çoktan oyuncaklaştırmıştı. Cinsellik oyuncaklaştırıldı. kadınların beklenti ve umutları, kaçamak, fal, burç, günlük heyecanlarıyla oyuncaklaştırıldı. Sevgiliyi, kocayı aldatma, şiirleştirildi. Duygular, düşünceler, hayat oyuncaklaştırıldı. Bu oyunun en kestirme tarifini pop müzik yaptı. Gençlik aşklarındaki büyük beklenti ve hayallerle erkeklerin yanında ossurarak dalga geçmeye başladılar. Kişilikleri en sağlamları nostalji niyetinde bir iki iç geçirseler de, gençlik aşklarını hor gören kahkahalar attılar...

Oyun olsun diye insan üşümez. Oyun olsun diye insan ağlamaz. Oyun olsun diye insan, bir nevi camel tropy heyecanıyla aşık olamaz. Romancılarımız, sinemacılarımız, yazarlarımız, genellikle aptal ve bozuk oldukları için, meşhur olmaktan vakit bulamadıkları için, bu büyük insanlık durumunu hiç konuşmadan, aşk, devasa ateşiyle, bizi akıl hastanelerini emanet edip, aldı başını gitti...

Boydaşım kızlar, artık inanılmaz becerikli oldular, hiçbirinin odası, cüzdanı boş değil, ne zaman konuşsam, elleri titriyor, yüksekten düşer gibi konuşuyorlar. Sabırsızlıkla yaşadıkları hayatı onaylamamızı bekliyorlar. Gündelik telaşlarını aşk sanıp, ertesi gün yığılıp kalıyorlar psikiyatristlerin kapısında... Hem güçsüzlüğünü haykırmak, hem utanmazlık hem de herşeye yalan demek, hem de derin bir açlıkla erkeklerin üstüne atılmak, bir "din" oldu...

Evet, gençliğimizde aşk diye birşey vardı. Ama hayat bize, tavuk gibi silik roller vermişti. Tavuktan prenses olmaz. Hepimiz o rolü oynamaya çalışmış, bulamayınca ruhen çökmüştük. Ve şimdi tam tersi oluyor, aşktan kaçıyorlar, hergün biriyle düzüşerek, geçmişlerinden ana-avrat intikam alıyorlar!..

Annelerinin asil kızları, boydaşım kızlar! Artık gözleriyle tükürüyorlar hayata! Acı ve zehirli yazılar yazıyorum, çünkü "oyuna" ve "onlara" inanmıyorum. Aşk diye birşey var! Olmayan hayattı. Yeryüzü macerasını bize aşkın orduları haykırdı. Bu rüzgârsız fırtınalara inanmıyorum. Aşk, şaşkınlık ve salaklığın sarhoşluğu değildir. Öğle sonralarını dolduran tavla ve çay partilerine hiç benzemez.

Aşk dünyanın en sahici nesnesidir, elmadan, camdan, buluttan daha sahicidir! Çünkü içimizde yaşanmayan tek şeydir! Huzur evlerinin kirli koltuklarında, enkaz yığını ihtiyarların ölümü bekleyen akşamlarında neyle avunduklarını sanıyorsunuz. Hayatın götüne bir tekme atıp, kovacak gücü, şimdi orada nerden buldular sanıyorsunuz?

Milli Eğitim kitaplarını okuyorum, mesela Milli Güvenlik, diyor ki: Komünizm kötülük getirir. Faşizm: mutsuzluk getirir. Anarşizm: kargaşa getirir. Ne olduklarını hiç söylemiyor, iyi mi kötü mü, onu söylüyor, yani öğretmiyor, beyin yıkıyor...

Dünkü Türk filmleri, bugünkü pop müzikte böyle beyin yıkıyor, şebekleştiriyor. Aşklarımız bu eğitimin sinemalarında, okullarında gelişti, yakışıklı, çırkın, sempatik, hepsi bu kadar. Afrikalılar'ın ilk gördükleri saati, bu-run deliklerine asmaları gibi, Türk romanları, yazarları da aşkı, akıl hastanelerinin sahneleriyle öğrettiler!.. Hülya Koçyiğit, Belgın doruk vs. gibi tiplerin neşesiz, heyecansız, akıl hastası gülüşlerine bir daha bakın. Mongol sineması...

Şimdi, kırkına toslamış boydaşım kızlar, günbegün psikiyatristlere koşuyorlar, koşmak ayıp değil, koşsunlar, ama onlar, "başka erkek mi yok", "çivi çiviyi söker" öğüdünü almak için gidiyorlar.

Annelerin asil kızları, artık konuşurken, milyonlarca pişmanlık, bitmişlik, dolu cümleler kuruyor, sıkıcı bir ciddilikle hergün vazgeçmeli kelimeler arıyorlar.

Emel Sayın bir filminde, hem fakir, hem de kördür, sevgilisinden de ayrıdır. Film seyirciyi hüngür hüngür ağlatırken, herşey değişir, gözleri açılır, zengin sevgilisi Emel Sayın'ı yeni evi sarayına götürür. Emel Sayın çok mutludur. Hem de zengindir, hem de sarayına kavuşmuştur. Filmi şu şarkıyla bitirir: "Herşey bomboş, hayat bomboş, dünya sarhoş", bu şarkıyı söylerken de neşeyle gülmektedir...

Zeki Müren de ölmeden yazdığı son bestesinde: "Hayat boş" diyor. Söhreti, sanatı, parayı, cinselliği bu ülkede onun kadar hiçbir sanatçı yaşamadı ve eğer bir sanatçı sevilecekse, kimse onun kadar sevilmedi. Ama o giderayak bize şunu armağan ediyor: "Hayat boş".. Eğer Zeki Müren de boş diyorsa...

Bu sanatçılar, bu eğitim sistemi bu ülkede kitleleri eğitti ve boydaşım kızları ve şimdi aşağıdan gelenleri mongol, nevrotik şebeklere döndürdü...

İşte tam da burası, dünyanın tam ortası. Sağcılığın, devletçiliğin, ruhlara sinmiş, sindirilmişliğin, baskının, umutsuz dünyası. Bu ülke böyle konuşanları seviyor, çünkü hem yer, zıçarlar, hem hayata inanmazlar. Ve muhafazakar, liberal karşınıza geçip, değiştiremezsin, yapamazsın, boyunu aşar, geç bunları, der...

İşte bu cümleler, dev bir petrol tankerinden daha çok enerji taşıyan bir gencin kalbini çürütür. Oysa aşk, annelerin en tatlı kokusu. Devletin duyduğu en korkunç küfürdür. Psikiyatristlerin öğütlediği gibi, canısıkıntısını giderecek oyun değildir.

İşte canısıkıntısını giderecek oyun arayanlardan bir örnek, CHP'li kadınlar, yaşadıkları tavuk aşkları gibi siyaseti de oyuncaklaştırıyorlar. Şu Adnan Keskin'in suratına bakın, Hülya Koçyiğit'le aynı "temayı" taşıyor, bir ülke, bir surat daha ne kadar bu rezalet şovuna katlanabilir.. Onların da psikiyatristleri böyle öğütledi, birşeyler yapın, yardımseverlik, siyaset...

Canısıkıntısını giderecek oyunlar içinde oynuyoruz, kendimizle, ülkemizle, ruhumuzla. Ve birileri bizimle sürekli oynuyor. Aşkı arıyorsanız, siz de Tanrı olabilirsiniz, ve deprem gibi bu insanların suratına dünyayı yıkabilirsiniz. Ben canısıkıntım için değil, onsuz olmak, canımı yaktığı için aşkı istiyorum. Ama çok iyi biliyorum ki, içinde yaşayabileceğimiz bir hayatımız olmadan, aşk-maşk olmaz. Asırlar boyu kölelerin olmadı. Kölelere yalancı prenses masalları anlatıldı. Ve hep sordum kendime 85 yaşındaki ihtiyar kadın, kanlı bir kılıç gibi dudaklarına kırmızı rujunu sürmeden neden sokağa çıkmaz, çünkü, hayata karşı, ruhumuzun görünmeyen, elle tutulmayan en keskin, en soylu kılıcıdır, aşk! Her defasında bu kılıç kendi boynumuzu kopartıp, mağlup olsakta...

Annelerinin asil kızları, boydaşım kızlara son bir sözüm var, asla pişman değilim, birgün onu bulamadan ölürsem, kemiklerimden tarak yapsınlar, ilk öptüğüm o kızın dalgalı saçlarına...

Ayıp Günü

FEYHAN GÜVER

Paranoya

SOLMAZ & BARUTER

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

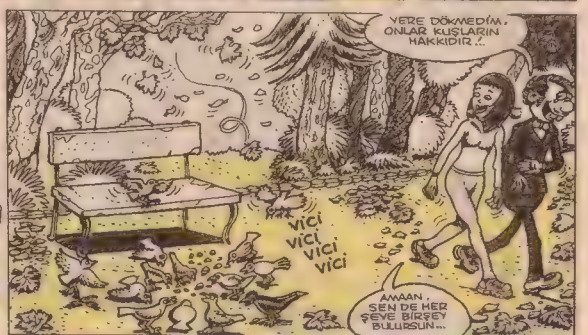

Espri Fatih Kaan.

TABUDEVİREN

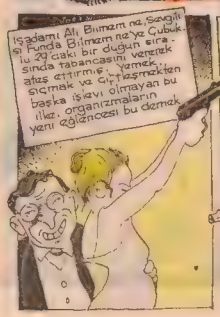

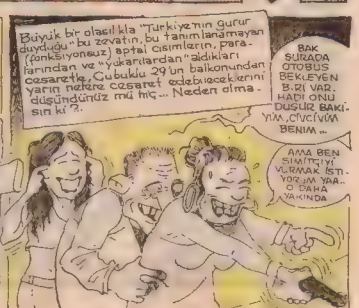

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

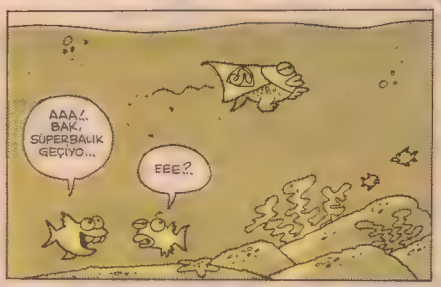

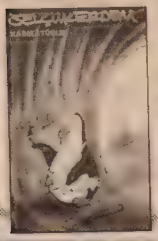

'KARİKATÜRLER-1' 4. BASKI TÜM KİTAPÇILARDA!

Ama gerçekten tum kıtapçılarda var mı, bilmiyorum, herkez oyle yazıyor diye ben de yazdım. Bir de "Tukenmeden Alın!" yazarlar hep. Ama tukenince yeni baskısı çıkıyor nasıl olsa. "Işıarla isteyin! diyede yazarlar; iyide kıtapçı delimidir, efendi efendi isteyince vermiyor mu kıtabı ? Neyse, aslında benim şimdi buraya "kıtabım çok komik, lutfen alın" falan yazmam gerekir. Ama siz zaten tanıyorsunu beni gulen guluyordur. Bu durumda benim buraya hiçbir şey yazmamam gerekiyor galiba. Fakat bu boşluğuda bırakmış olduk, geri donuşu olmadı.

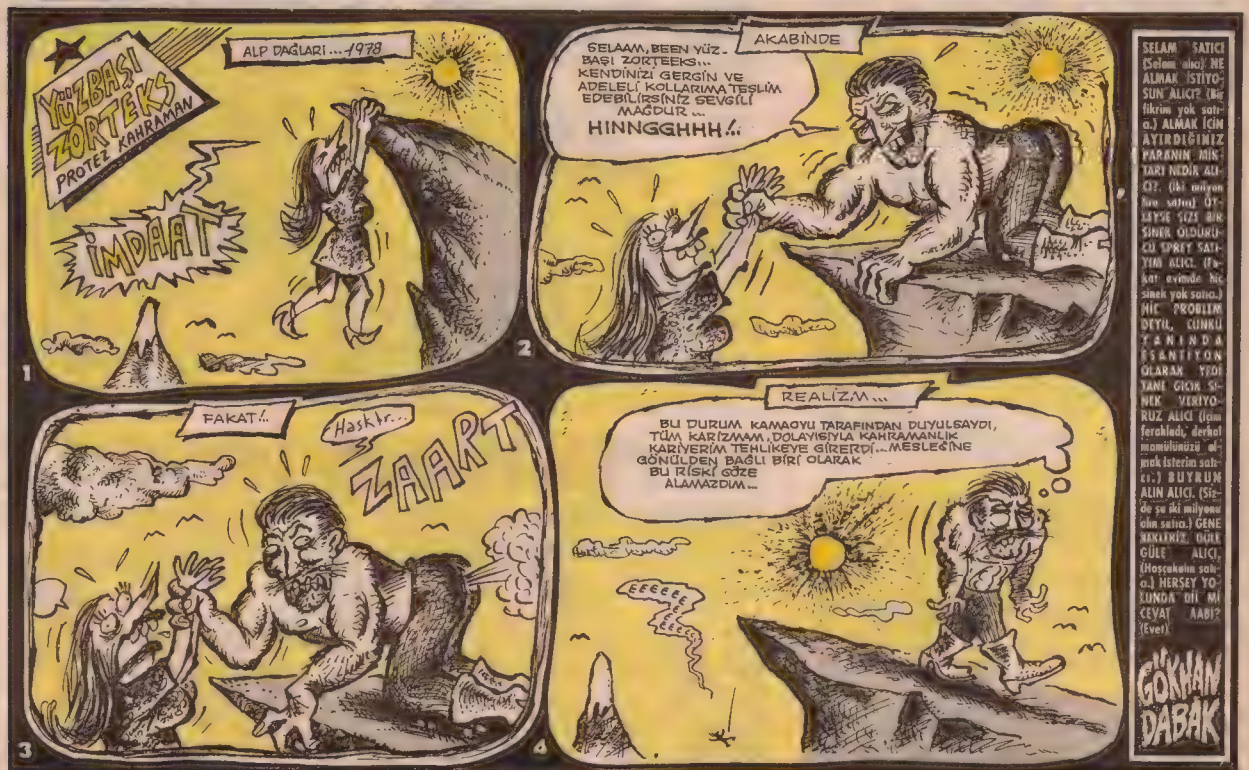

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

DETAYIN DETAYI No: 4

K. ERTEM

1990 yılının Ağustos ayıydı...

Bizim camiadan ve aynı zamanda mahalleden de arkadaşım Kayhan'ın aklına uyup, bir haftalığına Bodrum'a kaçıp ufaktan bir **"tatil geyiği"** yapmak istemiştim . Fakat bu bir haftalık tatil esnasında yaşadığım ikı durumu da hiç unutamadım

Kayhan'la beraber, Bodrum'a gittik.. Çok kalabalık olduğundan hıçtır pansiyonda yer bulamadık. Ancak bir tanesinde yer vardı, onda da pansiyonun eski mutafağına iki tane yatak koymuşlar ve oda şeklıne sokmuşlardı..."**Yer yok, burada yatarsanız yatın**" dediler... Ayaküstü bir durur yedik ve mecburen orayı tutmak zorunda kaldık. Zaten çalıştığımız dergilerde masa, sandalye veya halifleks üstünde uyumaya alışkın adamlar olduğumuzdan bulunduğumuz mekanı da fazla yadırgamadık.. Hesapta dinlenmek üzere gitmiştik ama, gündüz bütün gün güneşin altında denize giriyor, gece de o yorgunlukla sabaha kadar barlara takılıyorduk..Yani standart **"Bodrum prosedürü"**nü eksıksız yerine getiriyorduk Bu kepazelik iki gün boyunca devam etti Ikıncı veya üçüncü gün öğlen vaktı, biz uykudayken, pansiyonun üzerinden ve oldukça gürultülü bir biçimde bir jet uçağı geçti. Bunlar, Ege'nin üzerinde kontrol uçuşu yapan jetlerdi Fakat biz akşamdan kaldığımız ve derin uykuda olduğumuz için jetin gürultüsü bizde bir **balyoz** etkısı uyandırmıştı Için kötüsü, gittigimiz donemde, Irak ordusları Kuveyt'e ılan gırmıştı ve **"Orta Doğu'da savaş çıkacak"** geyiği donuyordu ortalıkta Ben ne olduğunu anlamadan yatakdan doğrulmaya çalışırken, ikıncı jet uçağı da gürultülu bir biçimde üzerımızden geçti Bunun üzerine, yanımdaki yatakta yatan Kayhan, anıden uykusundan uyanıp yeniden fırladı ve **"Kalk ulan kalk! Savaş çıktı! Kalksana laaan!"** diye bağırmaya, mutfağın içinde koşturmaya başladı Ben ne olduğunu anlamaya çalışıyordum kı, Kayhan, **"Ulan savaş çıktı sen hala yatıyorsun be! Dur gideyim de bir yerlerden gazete alayım, durumu öğreneyim!"** diyerek dış paça koşarak çıktı ve gitti Uyku sersemi, olaya bir anlam verememiş ve bir durur yaşamıştım Dostum Kayhan, gazetelerin bir gün önce basıldığını unutmuş, olayı Radyo veya TV'den öğrenmek yerine Bodrum'da gazete aramaya koyulmuştu

Bir saat sonra aşağı indiğimde, Kayhan'ı sanki hıçbırşey olmamış gibi, pansiyoncu kadıncağızla birlikte kahve içip sohbet ederken buldum Onunde de beş altı tane gazete vardı...

Ikıncı durur da şoyle gelişti, yine Kayhan'la beraber Bodrum'da gezerken İstanbul'dan bazı arkadaşlara rastladık. Beraber yedik çık, gezdik tozduk Işlerinden bir tanesi Istanbul'a dönecekti Ertesi akşam, Kayhan'la beraber onu yolcu etmek üzere Otogar'a gittik Otobus geldi, arkadaşı uğurladık ve gıttı Biz de diğer arkadaşlarla buluşmak uzere Kayhan'la beraber barların olduğu caddeye doğru yurumeye başladık daha Otogar'dan çıkmamıştık kı, bir minibus geldi, içinden ıkı adam ındı Iner inmez de bunlar yumruk yumruğa kavga etmeye başladılar. Belli ki minibüste gelirken aralarında bir elektrik olmuştu. birbirleriyle kıyasıya dövüşüyorlardı.. Işın kötüsü, bütün otobüsler çıktığından dolayı, etrafta onları ayıracak bizden başka insan da yoktu. Biz bir taraftan mevzuyu anlamak, bir taraftan daadamları ayırmak üzere hareketleniyorduk kı, Otogar'ın hemen yanında bulunan kahveden kır saçlı, babacan görünüşlü, 50 yaşlarında bır adamcağız çıktı ve bunları ayırmak için yanlarına geldı. Yaşlı adambır taraftan ıkısının arasına girmiş **"evladım yapmayın etmeyin, vurmayın birbirinize"** lıfan diyor, diğer taraftan da ıkısını birden taptetmeye çalışıyordu Kavga edenlerden bir tanesi çok hırçındı Diğerini bir kenara çekıdı, yaşlı adam hırçın olanı sakınleştirmeye çalıştı Hırçın olan ise **"bırak lan beni bırak"** deyıp yaşlı adamdan kurtulmaya çalışıyordu Yaşlı adam ıyı niyetli davranıyordu. Ancak arada hırçın adamdan yediği "lan, ulan" türünden laflara da bozukluğunu yüzünden oku yorduk. Bu olay böyle bir iki dakika kadar sürdü. Yaşlı adam, bütün gayretine rağmen, hırçın olanı yatıştıramamıştı. Bütün bunların üzerine de hırçın adamın **"Bırak ulan, tutmasana ulan, sen karışma lan"** lafları da cıla olmuş ve yaşlı adamı çıleden çıkartmaya yetmişti. Yaşlı adam birden hırçın olanın kollarını bırakıı ve **"Eeeh be! Ulan şimdi senin ananı s...m"** dıyerek üzerine yurumeye başladı. Az evvel panter kesilen hırçın adam, bır anda uysal bır kediye dönuşmüştü.. Bir anda hırçın adam **"abi dur yanlış anladın"** diyerek kaçmaya, yaşlı adamda kovalamaya başladı .. Hırçın adam o kadar hızlı kaçmıştı kı, az ilerde Otogarın kenarında bulunan bır bır buçuk metre yuksekliğindeki bodur bitkı örtüsunun üzerinden nasıl atladığını ve kararlıkta nasıl kaybolduğunu goremeyecektik.. Ayakları çıplak olduğundan **"çıpıdı çıpıdı"** dıye sesler geliyordu ilerden.. Bütün Bodrum eğleniyordu,. biz ise yaşadığımız dumuru anlamaya çalışıyorduk...

Derya Kuşuları

Derya sayın

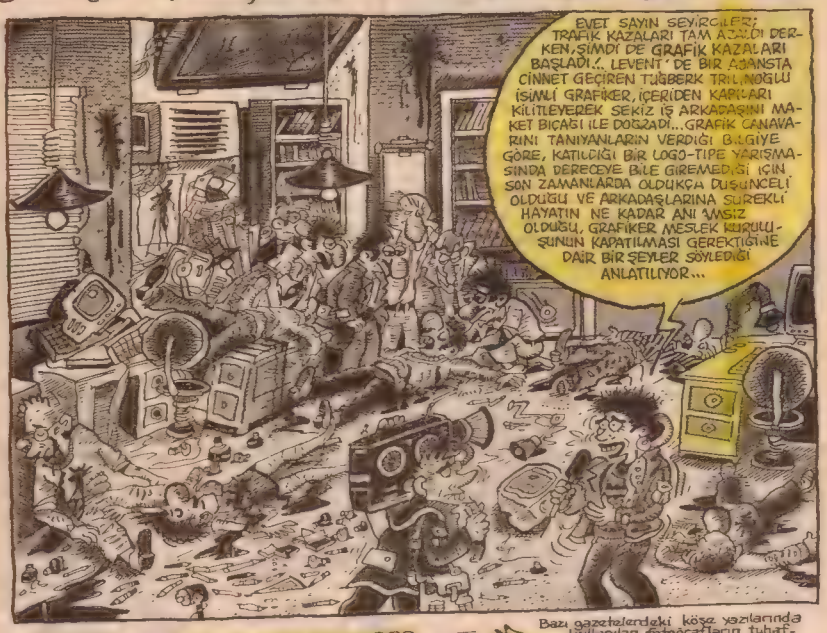

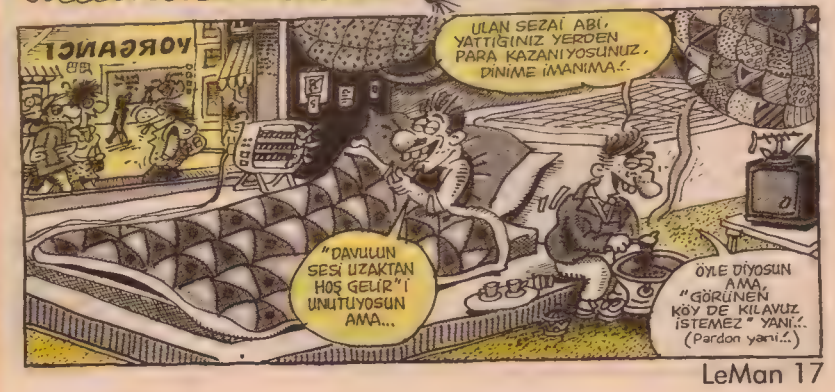

Cemsiyer Cemaat

Ahmet Yılmaz

SİCİLYA'NIN HASTASI CANDEMİR...

DOLU DİZGİN ŞİİR

Egzersiz yapan bünye ne de sıhhatli olur... Bilhassa şınavla yakılan enerji miktarı 20 kilovat saattir... Sanılmasın ki enerji yanar, uçar gider. Aksine kana karışır, coşar-coşturur.
Sevgiliye de egzersiz yaptırılmalı, enerjiyi paylaşma yoluna gidilmelidir...
Aksi halde olan olacak, sevgililik müessesesi başka bir istikamete doğru hareket edecektir... Dersiniz ki o zaman dur, gitme... O da size der ki: "Hemen doğa ve kuş olaylarına bakın" der... Ama derseniz ki, ben ne anladım bu işten, kaloriyi ver gazozu al... Dolayısıyla glikoz ihtiyacını gider...

LOTO ÇILGINLIĞI SKİ!..

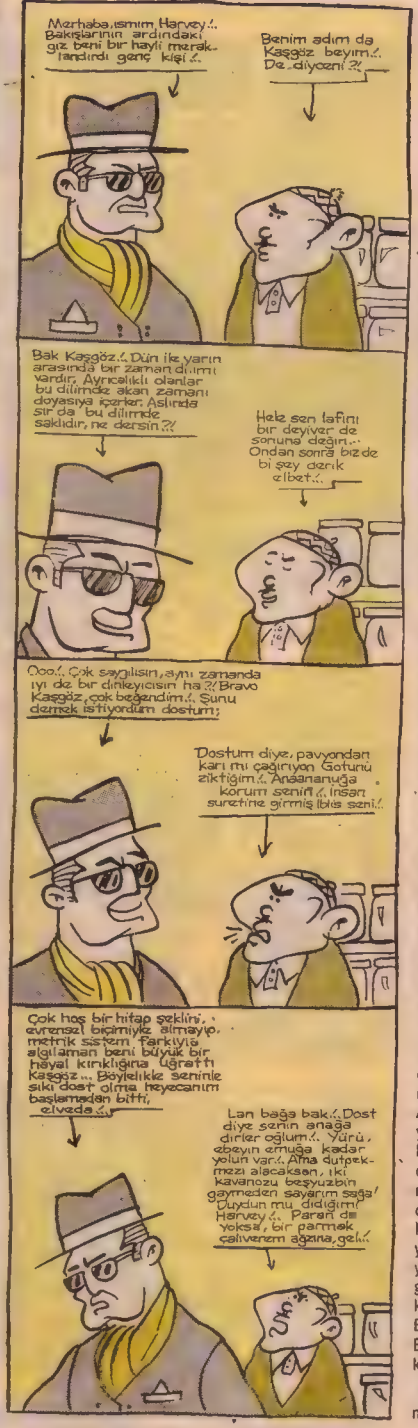

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm:... Geçen haftaki fıkraya, kaldımız yerden devam etmiyoruz. Ulan, öyle fıkra olur mu zaten! Başını iyi oturttun ama, kıçını denk getiremedin. Neyse sigtiredin, olan oldu. Ama yine de, kendime yediremiyorum. Bu kaçıncı? Hep yarım kalıyo fıkralar. Aslında, hayat bi saçmalık. Pek diil ama, tam olarak saçmalık değil. Aslında herşey çok mantıklı belki de. Aslında var ya, ben beynimi sigiyim, şu lafı sürdürme huyumdan hiç haz etmiyorum. Her zaman olmuyo ama.

SEVERİM:... Sabunlu ellerimi durulama esnasında, sabun görüntüsü çoktan kaybolduu halde, elimin hâlâ sabunlu olduunu hissedip, durulamayı iyice uzattırmayı... Bi fermuarı kapatırken, arasına bi iplik felan takıldıında ve beni biraz zorladıında, onu hiç umursamayıp, aani bi güçle hızla çekip fermuarı kapatıverdiim aanı.. Öğretmen bişiy annatırken, onun suratına çok dikkatli bakıp, dinniyomuş gibi yapmayı becerebilmeyi... SEBLÂ... Dolmuşta, dolmuş parasını tam olarak uzattıım halde "bi kişi" demeyi ve sonra her defasında "zaten iki olmazdı ki" diyip kendi kendime gülümsemeyi... ŞEREF... Markette, deterjan bölümüne yaklaştıımı, deterjan kokusundan anlamayı... Kırısmış demeyi... Yemek pişirirken, yanmak üzere olan soğanların üstüne domates döküldüünde çıkan, raatlama ve işlerin yoluna girmesini hissettiren o sesleri duymayı... Annemin, pazarda yaşlı başlı satıcılara, "oğlum" demesini... BAŞAK... Tükenmez kalemin kapaanı ağzımla çıkarıp, hemen bir yere bişiy yazdıktan sonra, kalemi, ağzımda tuttuum kapaa götürüp sokmak isterken, bi kerede girmesini, ya da, iyi göremeyip dudaama çarptırmayı... METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Zırt pırt bi yerlere gönderilmek, çok sıkıntı verirdi küçük bi çocuğa. Ama hamur almak için fırına gitmek, o başka! Hem hafif, hem de gelirken oynayabiliyosun onunla. Poşetin içinde iki tane hamur var... İkisi birbirine girmiş tabi... Dizimle poşete vuruyom, elimle sıkıyom, kafama göre takiliyorum... Sonra, sıkılıyosun yine. Etrafa bakıyorum, bi gazoz kapaana vuruyorum. Şıveps'se, alıyorum onu yerden. Şıveps kapağı, değerli o zamanlar. Çamlıca'dan daha az bulunuyo. Bi çivi görürsem, fazla yamuk olmayan iri bi çivi, onu da alıyom yerden. Lazım olur kılıç yaparken... Kılıç yaparken, çivi bulmak çok zordur... Renkli bi cam bulursam, yeşil mor gibi felan, eğilip, onu da alıyorum... bazen, eve bi sürü şeyle dönüyorum. Çıkarıp, kontrol ediyosun. "Bana versene bunu" diyo birisi. Ben zaten beğenmemiştim, al hadi... Bi gün yolda küçük bi hesap makinesi görüp, acaayip sevinmiştim. O zamanın bilgisayarı işte ve yolda, yerde! Allaah!.. Yine de aldım, biraz oynadım, sonra yamulttum taşla. İyi yamuldu, nefis oldu... Bi taşı tutmanın en güzel yanı, taşın eğri büğrülüğünü, avucun içinde hissetmektir... Ne kadar eğri büğrü ve yamuksa, tutmak o kadar zevkli ve seçenekli olurdu o günlerde...

POTBURİ:... Bi tane oda spreyi almıştım; deniz kokulu... Bozuk çıktı kutu... Basınca, bişiy fıstırmıyodu. Oynadım, zorladım, bi başladı fıss! diye; hiç durmadı. Durduramadık. Kendi kendine sıktı kendini. Her taraf çok koktu... Akvaryumda bi tane, çok çirkin bi balık var. Ölse de, onun yerine bi japon alsam diyorum. Bi türlü ölmedi. Mecburen beliyoruz. Koca akvaryumda minicik bi tek balık. Daha önce diğerlerinin hepsini, kuyruğundan yiyip öldürdü... Anneme aşaadan, kalemimi at diye bağırdım. Attı. Kapağı, kırıldı ama. Kapaksız bi tükenmez, iğrençtir... Elektrikler kesilince, evin içinde, askerliğimden kalan fenerle oynadım yine. Kedinin gözüne tuttum, annemin gözüne tuttum; her yere tuttum; klozetin içine de... Metin Demirhan'a (Atılgan'a) uğradım pasajda. Nilgün de ordaydı. Hayat'dan konuştuk. Bi Brus Lii kasetini beğendim, sipariş verdim... Evde, Arzum Onan ve Mehmet Aslantürk'lü film seyrettim... Bu hafta yataama, erik suyu, nohut yemeği suyu, sigara külü, normal su, biraz sperm ve çay döküldü.

BİŞİİ:.. Ulan sırf bunun içinde ayrı bi paragraf ama, neyse; hemen iyi günner diliyorum ben...

LeMan MİZAH DERGİNİZ

Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları,

Ben 13 yaşında bir çocuğum. Adım: Serpil Soyadım: Keleler. Kanser hastasıyım. Uzun süreden bu yana sürdürdüğüm tedavim, maddi olanaksızlıklar nedeniyle yarım kaldı. Beni yaşama döndürmek için yardımlarınızı bekliyorum.

Serpil Keleler
Emlak Bankası Edremit Şubesi / Hesap No: 25184832

Sevgili Leman,

Takmazdım hıçbırşeyi bir zamanlar, üzerinde bir iki dakikadan fazla düşünülebilecek ne olabilirdi ki bu hayatta. Sonra takılacak daha güzel şeyler vardı. Futbol, disko, bilmem kimin konseri dururken, doğadaki insanlar, özgürlük, adalet kimin umurundaydı, haksızlığa uğramamış biri için adalet, onların halini bilmeyen biri için doğadaki insanımız, düşündüğü için özgürlüğünü yitirmiş birinin ne önemi olabilirdi ki. Önemini sonraları anladım. Araştırdıkça, okudukça, düşündükçe. Kendimi imkansızın kıyısında öfkeli, eğri bir yaşantının içerisinde buldum. Herşeye inancımı yıtırdım. Tanrı'ya bile. Şu anda da yasalarca kötü olarak kabul edilen düşünceler içerisinde, nerede görev yaptığını size bile yazmaya dötü yemeyen bir askerim. Özgürlüğüm kısıtlandı, haksızlığa uğradım. Birçok askerin arasından seçilip çittiğim bir birlikten, günlüğümün ilk sayfasındaki "Che"nin resmi yüzünden sürgün edildim. Che ünlü olmadan önce, işportaya düşmeden yapıştırmıştım o resmi ben. Şu an bana bu mektubu yazdıran sebep ise doğulu-batılı ayrımını, zenci-beyaz ayrımındakini aratmayacak şekilde uygulayan üniformalı tanrılar. Doğulu olmadığım halde.

Artık takıyorum. Üzerinde bir ömür boyu düşünülebilecek sorunlarımız var. Aklımızın sınırları genişleyipte, birşeyleri farketmeye başladığımız zaman niçin aynı anda ölümle yaşam arasındaki ince çizgide dolaşmaya başlıyoruz. Sevgilerle.

Kurşun Asker.

Dağlara! Sana!

Bedenim pıs kokan dört duvar ve pas kokan o parmaklıklarda, özgürlüğüm uçmuş beyaz güvercin kanadında mavi goklere.

Günde 3 paket kısa Samsun, 8,9 bardak şekersiz çay, 2 öğün (su ve salça karışımından oluşan) yemek, yemeğin yanında bir parça kuru ekmek, üç beş kuruşa zar zor bulup aldırdığım kitaplardan 5-10 sayfa, biraz dostlarım, bi tutam anam, azıcakta dinlemeye çalıştığım cızırtılı radyodan 18.00 haberleri ve kalan üç tel bağlamamla hasret kokan türküler ve... Sonra sen.

İşte yine akşam oldu ve ben sırtımın ağrılarını hiçe sayarak seni düşünmekteyim.

Hey sen! Her gün doğumunda özgürlük ve mutluluk renginde boyayarak gökyüzünü, dağlara bir merhaba deyip yıldızlı yan kepini takan can yoldaşım sesimi duy! Bana da bir selam gönder!

Ben o selamı; üzerime tazikli su sıkılırken, askıya alınırken, cinsel organıma elektrik verilirken, kalaslarla dövülürken bile duyar alırım.

Sen yeter ki beni unutma

Tüm Leman okur ve emekçilerine selam olsun.

Hewal

Leman ve Tüm Okurlarına Merhaba

Sizlere benim gerçekleri bulmak için vermiş olduğum mücadele ve bazı olaylardan bahsetmek istiyorum:

Ben şu anda yani mektubumu Leman sayesinde ulaştırmak istediğim şu günlerde Adli bir suçtan dolayı Babaeski hapishanesinde bulunuyorum;

Asıl konu ise, bundan 4 ay öncesine kadar içerisinde bulunduğum faşist ortamlardan dolayı batağın içindeyim denilebilecek kadar kötü bir durumdaydım. Şimdi ise tamamen gerçeklere yönelmiş durumdayım. Bana şimdi anlamsız gelen eski düşüncelerimden hiç eser yok demek doğru olur.

Ben bu durumumu gerek bir emekçinin oğlu gerekse burada, yani Babaeski hapishanesinde bulunan siyasi tutsak arkadaşlarıma borçlu olduğumun farkındayım.

Ben şu anda gerek halkın durumu gerekse şu an ülkede uygulanan faşist baskıları görüp bunlara karşı oluşumu bireysellikten çıkartıp kitleselleşme yolunda olan bir insanım.

Yeni yeni yeşermekte olan sosyalist düşüncelerimi sızlerle de paylaşmak kendimi bu yolda daha da ileletmek istiyorum. Ayrıca buradaki yetersiz imkanlardan dolayı sosyalizm ile ilgili temel kıtapları bulamaktayım. Bu konuda bana yardımcı olabileceğine inandığım Leman okurlarına şimdiden teşekkür etmek istiyorum.

Yazışmak isteyenler için: Emrah Buğa
Babaeski Hapishanesi 3.Koğuş
Babaeski-Kırklareli

...

Viva Zapata eski ve çarpıcı bir film. Başrolünde Marlon Brando oynuyor. Meksika'nın halk kahramanı Emiliano Zapata'nın hayatını anlatıyor. Zapata köylu bir gençtir. Bir gün başkanın önüne çıkarlar ve sorunlarını anlatmaya, sıralamaya başlarlar. Köylülerin temsilcisi olarak konuşan tok sözlü suskun duruşlu genci başkan ve önündeki kağıda bakıyordu. Konuşan gence adını sorar; listeden bulur (Emiliano Zapata) ve üstünü kırmızı kalemle çizer. Bu genç köylü tehlikelidir artık ona dikkat edilmesi gerekir.

Daha sonra ülkede mücadele başlar. Zapata ayaklanan halkın lideri olur. Yeni dönemde beraberinde sorunlar getirmiştir. Zapata başkan olmuştur. Onun etrafındakiler kendi çıkarları için halka zulüm ve haksızlıklar yaparlar. Birden filmin başındaki gibi bir görüntü ortaya çıkar. Halk temsilcileri toplayıp Zapata'yı gönderir. Aralarından bir "genç" çıkıp dertlerini dile getirir. Zapata gence adını sorar; listede bulur tam üstünü çizecekken birden beyninden vurulmuşa döner. Kendisi bir zamanlar genç olduğu için, haksızlıkları dile getirdiği için kırmızı kalemle çizilmemiş miydi diye düşünür. Yapılması gerekenin gençleri tehlikeli bulmak değil. Onları ciddiye almak; düşüncelerine önem vermek olduğunu anlar. Daha sonra istifa eder ve halkın arasına döner.

Filmimiz işte böyle biter. "Genç" ne de karalara bürünmüş bir umacı sadece genç. Bir zamanların YÖK başkanının söylediği gibi potansiyel anarşist filan değil. Ha belki damarlarımızdaki kan daha hızlı dolaşıyor. Belki deli doluyuz; hop oturup hop kalkıyoruz. Çabuk düşünüyor; çabuk karar veriyoruz. Bunlar bizi ciddiye almamanıza nedense yazık size, hayıf size, yuh size. Biz farklıyız ama bunları yaptığımız için değil. Sizin dünyaya, hayata at gözlükleriyle değil; binbir farklı, değişik gözle baktığımız için. Görmek duymak istemediğinizi önünüze serdiğimiz için.

Sustursanız da, baskılara, zulme, hapsetmeye, dövmeye sövmeye devam etseniz de öyle kolay değil genç beyinlerin önüne perde çekmek. Siz hergün onbinlerce ölürken; biz milyonlarca çoğalıyoruz. Yüzümüze bakıp "Daha çok gençsin" dedikçe "Ne Mutlu" demeye devam edeceğiz. Siz bizim ismimizin üstünü kırmızı bir kalemle çizseniz de bu bizi ne kokrutur, ne yıldırır. Eğer vazgeçseydik, sussaydık bunu çoktan yapardık. Ama yapmadık yapmayacağız da.

İnanın çok dolu hem de çok doluyum. Bunların küçücük bir kısmını yazmak paylaşmak istedim. Bunu bir tek Leman çalışanı bile okuduysa bu benim için mutluluk olacaktır.

Barış
Gürsel Mah. Yadigar Sok. No:13/2 Okmeydanı-İst.

...

Gökyüzünde tek bir yıldızın parladığı, ufak bir esintinin ara sıra hissedildiği bir geceden ve bu gecede balkonda test kitapları arasında bulunmak zorunda olan bir kızdan MERHABA! Bu Leman'a ikinci yazışım. Birincisi neden yayımlanmadı bilmiyorum. Büyük bir umutla ikincisini yazıyorum.

Tam herşey düzeldı, kendimi topladım, "beni sev yorum" derken birden insanları goruyorum O'nu goruyorum ve bir cadının sihirli değneği mahvediyor içimi. Güvensizliği hissediyorum il klerime kadar. Yalnızlığı hissediyorum "Asla diğerleri gibi olamazsın" diyor kötü cadı. "Çünkü sen bir güvensizsin. Herkesin karşısında heyecanlanıyor, ezıliyorsun. O kim, sen kim? Onunla bile konuşamıyorsun ki beraber olabilesin. Ve sen asla kendin olamazsın!"

Sus! Lütfen sus! Ağlıyorum. Ama ağladıktan sonra geçiyor bazen. Tekrar bir ümit. Güçlüyüm ben! Çok güçlüyüm. Gücümün kaynağı sevgim. Emekçileri seviyorum, köyümü, toprağı, işçileri, nasırlı elleri seviyorum. Türküleri, sazı, saz çalanları, gün doğmadan uyanan kara çocukları, dünyayı, ağaçları, elma yemeyi, sabah dilimi yaka yaka sıcak çay içmeyi seviyorum. Yağmur yağdıktan sonraki kokuyu ve bir de O'nu seviyorum. Mavi gözlerini ve sarı saçlarını. Duruşu, gülüşü ve konuşmasını... Keşke sesim gözel olsaydı da bağıra çağıra türkü söyleseydim dağlarda. Haykırsaydım her bir nesneye sevgimi, aşkımı. Keşke Nazım'ın dizelerinde bir sevgi sözcüğü olsaydım. Bu kadar yalan, dolan, çelişkinin, sorunun üstesinden gelebilseydim. İnsana, emeğe değil de paraya değer verilen bu yerkürede bir şeyleri değiştirebilseydim. Ve keşke ben ve sadece ben bu kötü cadının üstesinden gelebilseydim her zaman.

Doğum gününün 1 Nisan olduğunu bildığım, ama peşimi bırakmayan kötü cadının yüzünden bir türlü kutlayamadığım Erdem. Seni seviyorum. Bir zamanlar aynı sırada oturduğum halde hiç konuşamadığım, yanına geldığımde bile heyecanlandığım halde. Elimde olmadan ve sen istesen de istemesen de seni seviyorum. Hatta sen kendinden emin, asi, havalı, hiçbir şeyi takmayan kızları sevdığın halde.

Yüreğine bütün ezilmişleri, emekçileri, bütün sevenleri sığdırabilmiş sevgi emekçilerine benden selam olsun. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Burcu

Sevgi ve İnsanlık

İnsanı insan yapan iki kelime. Bu kelimeler dört ayaklı insanlara ne kadar da saçma geliyordur kimbilir.

Biz beş arkadaşız. Dokuz Eylül'de okuyoruz ve bir müzik grubumuz var. şu anda da Bursa'da müzik yapıyoruz.

Şırıdı gelelim yazma sebebimize. Başta belirttiğimiz gibi sevgi ve insanlık önemli olan. Bunu biz biliyorduk ama insanımızın bu kavramlara uzak olduğunu İstanbul'da öğrendik. Nasıl mı?

Tarih 16 Eylül ve o gün Asım Can Gündüz'de çalan arkadaşlarımız bizi İstanbul'a davet ettiler. Buna çok sevindik. Çünkü hem Üniversite nedeniyle sömestr'de göremediğimiz arkadaşlarımızı görecek hem de hayatımız da ilk defa İstanbul'a gelecektik. Anlaştık biz otobüsten inince bizi arkadaş bekleyecekti ama ne olur ne olmaz diye adreste almıştık.

17 Eylül'de İstanbul'a geldik. Çok heyecanlaydık. Her zaman ismini duyduğumuz, gitmeye can attığımız şehre gelmiştik. Otobüs bizi Harem denen bir yerde bıraktı. Aramamıza rağmen arkadaş yoktu. (Daha sonra öğrendik ki bizi bir saat sonra bekliyormuş)

Evet saat 12.00 biz Harem'deyiz. Heyecandan telefonu almamışız, elimizde sadece bir adres yazıyor. Fatih'te bir cafe. İşler bundan sonra başlıyor.

Bir adama sorduk. Koca göbekli, kel kafalı bir adama; Fatih'e nasıl gidılır diye, adam mal gibi bir bakış attı ve bize neden sorduğumuzu sordu arkadaş şaka olsun diye "zevk için" dedi. Adam bize "Sizde komünist tıpı var sizden korkulur" dedi. Arkadaşlarını çağırdı. Meğer sivil polismiş. Gitarlarımızı alıp oynamaya başladılar. Bizden birisi gitarı elinden aldı, adam baktı, gidebilirsiniz dedi. Bu kadar zaman kaybettirmişti bize, sinir olmuştuk. Orada başka birisine sorduk. Bılmediği halde bilirmış gibi bizi bir arabaya bindirdi. Kadıköy'de indik. Orada başkasına sorduk. Salak salak durdu, birşey söylemedi döndü gitti. Başkasına sorduk. O bizi Topkapı otobüsüne bindirdi. Bindik geliyoruz ben oturmuşum diğer arkadaşların ayakta otobüste gidiyoruz. Bir durakta bir yaşlı adam bindi ben yer vermek istedim kalktım. Adam 60 km bir hızla kalktığım yere uçtu. Teşekkür etmedi. Bir de yüzüme doğru aptal dermiş gibi baktı. Utandım. Etrafa baktım herkes bana bakıyor ve içinden "aaa... aptala bak, yerini verdi" diyorlar. Biraz ön tarafa baktım çoluk çocuk oturuyor. Dedem yaşında adamlar ayakta duruyorlar. Bir sandalye boşalıyor. Erkekler ve kızlar birbirlerini ite kaka sandalyeye ulaşmaya çalışıyorlar. Bir kişi başarıyor.

Daha sonra inıyoruz. Birkaç sormadan sonra adresi buluyoruz ama İstanbul'u gördukten sonra, sözümüz meclisten dışarı, her şeyin içinde çürükler vardır. Yanlış anlamayın İstanbullılar.

Ama siz İzmir'e gelin ve bir adres sorun. Birinden yardım isteyin o zaman ne kadar bencil, ne kadar insanlıktan uzak olduğunuzu anlayacaksınız.

Tekrar söyluyorum. Beş parmağın beşi bir olmaz. O söylediğimiz kişiler kendilerini biliyorlar. Ama onlar da Leman okuyacak kadar kültür olmadığından bu yazdıklarımın anıdan ibaret olacak.

Tek kelimeyle özetliyorum:
Sevgi, herşeyin başladığı ve bittiği kavram
Taşı Toprağı Altın İstanbul

Tüm Lemancılara ve Bütün Güzel İnsanlara Öncelikle

Sevgi ve saygılarımı sunar bu yaşamış olduğumuz dünyanın en güzel günlerini her bir bireyin sevgi dolu mutlu huzurlu ve hür bir şekilde yaşamlarına devam etmelerini dilerim. Ben Güven 65 Bursa doğumluyum on dokuz aydır Buca Cezaevi'nde yatmaktayım yaklaşık iki aydır leman okuyorum. Leman'a öylesine alıştım ki hafta sonunun gelmesini geceden nasıl beklediğimi bir ben bir de bir iki arkadaş bilir Okur mektupları köşesinde bazı arkadaşların yazdıkları eleştiriyi beklentileri ve istekleri dikkatımı çekip beni bu dergiye hapsetti. Leman'ı okuduğum zaman sıkıntılarımı unutup yalnız olmadığımı hissettiriyor.

Burada yatan bilir buranın havasını solumayan yalnızca gökyüzünü gören bahçesinde volta atmayan kutuplar kadar soğuk demir ve beton yığını arasında ranzasında yatmayan karavanasından tatmayan, bir iki satırlık mektuba hasret kalmayan bilmez bilemez.

60-70 kişilik bir ortamda yalnız kalmak öyle zor ki yapılan muhabbet geyik muhabbeti. Boş ve anlamsız, bu da beni hiç mi hiç sarmıyor. Uzun süredir burda oluşumdan mı yoksa sıkıldığımdan mı bilemiyorum. Bildiğim çıkarcı, yağcı ve riyakar insanları sevmediğim. Kişi insanım diyebilmesi için temiz kalpli, yufka yürekli, sözüne güvenilir, mert ve dürüst olması gerekir.

Tabıı ki bu benim düşüncem. Tüm Lemancılara ve bütün insanlara en kötü günlerinin bahar günü gibi rengarenk geçmesi dileğiye. Saygılarımla.

Damdaki Lemancı / Güven Yılmaz

Işıl'a Cevap (20 Eylül Tarihli Leman Okur Mektupları)

Benim biraz boş vaktım var, ben de benim düşüncelerimi söylemek istirım "asil adam" ve ya "asil kadın" hakkında. Okuduğunu söylemişsin. Sevındım. Şekspir de okur musun? Mesela aşağıdaki bölüm nasıl? (Çeviri benim, hoş gör)

HAMLET: Ne iğrenç hallere düşebilırız, Horatio! Niye akıl İskender'in yüce külünün izini en sonunda onu bir fıçı deliğini kapatırken bulana dek süremeşin?

HORATIO Öyle düşünmek, fazla garipçe düşünmek olurdu.

HAMLET Yoo, hiç kader işe girmese, sadelık ve biraz da olabilırlik, Şöyle: İskender öldü, İskender gomuldü, İskender küle döndü, kül ise Topraktır, biz topraktan harç yaparız, ve neden sonunda İskender'in dönüştüğü bu harçtan birileri bir bira varilne tıkaç yapmasınlar?

İşte böyle. Gin geliyor her insan toprak oluyor. Veya bira varili tıkacı.)

Öte yandan ülkemizde "asıl" adam ya da kadın olmak pek zor değil -bence. Ne bileyim kartlı telefonda sıra bekleyen insanlar olduğunda konuşmanı kısa kesmek, yerlere çöp atmamak, insanların -en azından aynı mahallede yaşadığın insanların- halını hatırını sormak, arabanı trafik kurallarına uygun sürmek, bir silah sahibi olmamak ve sağa sola ateş edip insanların huzurunu kaçırmamak gibi kolay şeyler seni - ve herhangi birini - önemli insan yapar; "asil" adam ya da kadın, "Hayatın anlamını bulmuş" insan. Böyle birini gördüğümde ben derim ki "Hmmmm bu kişi hep beraber yaşadığımızı görüyor, bize saygı duyuyor, takdir ettim".. Neyse kendine iyi bak.

Sevgiler Ali Sezer

duyuru:duyuru:duyuru:duyuru:

"MÜZİK ATÖLYESİ KOROSU" ÇALIŞMALARI BAŞLIYOR...

BEN ARTIK BERABER ŞARKI SÖYLEMEK İSTİYORUM, MELODİSİNİ DÜŞÜNEN HERKESİ ÇALIŞMALARIMIZA DAVET EDİYORUZ...

KORO ŞEFİ: LEVON ERONYAN **MÜZİK DANIŞMANI:** AKIN OK
İLETİŞİM TEL: 0212 245 02 21

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞ-ÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhon GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ●
Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an TÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarımı:** Arf YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletmen** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebeci** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BAŞMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Sibernetik Tanrınızdan evlere şenlik karakter tahlilleri

KAÇINILMAZ KONU MANKENİ

Anadolu'nun bağrından kopup gelmesi muhtemel "pıtı pıtı" yüreklerden biri de bu kız işte.. Ama gelişigüzel değil, destekli ve planlı, programlı "çıkış" alıyor.. Ve dostlarım, kızcağız nasıl da kendinden emin aslında.. Ana-baba ayrı ve ana her ne kadar yatalakta olsa, çilekeşliğe, cefakârlığa verecek primi yoktur.. İstanbul'u iyice içine sindirip, metropol hayatının gönlünde güzel bir yer edinme azmi içinde meme hoplatıp gerdan kırarak, çizdiği yolda yol almaya başlıyor.. e tabi para-pul yok ama 13 yaşından beri Amasya'daki evceğizinde, "Televole" katkılı televizyonu ve kadın dergilerini baz alarak cıvıl cıvıl, renkli cemiyet hayatına, jet-set'e, highsoceity'e, party time'a salgıladığı adrenalin yüzünden kıpır kıpır.. e naapsın.. "dansözlük"le geniş platforma yumuşak bir giriş yapıveriyor... Dikkatinizi çekiyorum dostlar.. para-pul yok ve İstanbul'da yapayalnızlık! Vücudunu satmaktan iyidir elbet.. Dansözlük her ne kadar Alaturka

JALE

bir hadise olsa da, aslında hangi Alafranga atmosferler için yaratıldığının farkındadır.. O yüzden kızımız bir yandan da Modern Dans dersleri almaktadır.. Ama ne de güzel söylemiş şarkıcı "Gümüş kemer ince bele dargelee dargele!"

"Heyecanlı Mevzular" adlı hayat kitabında yeni bir sayfa açıp "fotomodelliğe" soyunayım derkene yarasına ilacı kliplerde yakalar.. Modern dans ve bitakım dansözlük oyunlarından kalma mirasla, adamı günaha sokan, özgün ve maymunik ritimler oluşturur ve kliplerin aranan, kendi çapında bir "Showgırl" olup çıkar.. Bir zamanlar izlenim ci perspektifte ağzının suyu akarak seyrettiği televizyonu şimdi çehresi çepeçevre sarmaktadır.. Sardı da noold a aslında? Gece hayatının tansiyonunu, "Beatiful night in Barbarella"yı ucundan kıyısından yakaladı işte.. Ama gidişat yine de Classe değildi.. Ruhunu tamamen şeytana satmalımıydı. Belki de manşetlere çıkmalıydı ve hiç inmemeliydi.. Şifreler belliydi: Alem, Şamdan, Viva, Paparazzi... Ani baskınlar için yaratılmıştı... Sansasyon ruhunu kemirdi!.. Ve cilalı hayatlara "meze olma" stratejisinden de vazgeçmemesini bildi!.. Kliplerinde oynadığı yeniyetme popçuların günlük yosması oldu.. Nasıl olsa o da bir gün şarkıcılığa terfi edecekti.. "HERKESİN BİR HİKAYESİ" vardır ya.. e bizimkisi zaten "PAYATIM ROMAN"dı... Belli ki güftede zorluk çekmeyecekti.. Hatta gümbür gümbürdü.. besteyi götünden uydursa da olurdu!.. Gidişat böylesini ibretli ve heyecanlıyken, kızımızı "Jet-settar" kılıfına büründüğü bir dönem, gecenin en güzel saatlerinde, popüler camianın gödeleklerinden, müzik yapımcısı bi herifinin villasında ve adamakıllı caf caflı bi kokain partisinin tam ortasında, üstelik havuzbaşında, konuklara terli ve şehvetli bir animasyon sunarken, STRİPTİZ yapıp soyunurken bırakıyoruz. Medyanın gözünden gönlünden düştü mü nedir?..

DELİ GÖNÜL NASIL DA AVDET-İ AFİŞE ETMEK İSTER KENDİNİ!.. SAHNEYE DONSUZ ÇIKAR AMA PAVYONSAL PARA BABALARININ ARABESK İÇKİ SOFRALARINA MEZE OLMAKTAN ÖTEYE BİR MEZİYET SERGİLEMEZ... OYSA KIZIMIZ HAVYARI ELİYLE YEMEK İSTEMİYORDU Kİ!..

AŞKIN VE ALDATMANIN UCUZ TARİFLERİNİ ÖĞRENDİĞİ DEDİKODU VE MAGAZİN DERGİLERİNDE BOY GÖSTERMEK İÇİN YERİ GELDİ YALADI! (ŞARTLI REFLEX)

SEVDA DEMİREL'İ ANLAYINIZ.. O VAKİT JALE'Yİ DUYUMSAMANIZ YAKINDIR..

BOŞVER BE GÜZELİM "NE GEÇMİŞ TÜKENDİ NE DE YARINLAR... HAYAT YENİLER BİZLERİ... GEÇSE DE YOLUMUZ BOZKIRLARDAN, TELEVOLE KAMERASI ELBET BİR GÜN SENİ DE YAKALAR VE DENİZLERDEN BOZKIRLARA ÇIKAR SOKAKLAR"... (ALATURKA-POP)

Akşamsefası

11 Ekim. 1997 Cumartesi. Sayı: 309. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

YENİ EKONOMİK PAKETİN ACI İLACININ O ESKİ BİLDİĞİMİZ TADI

Yeni hükümetlerin, yeni ekonomik paketleri, hep aynı yutturmacayla açılıyor; "acı reçeteyi toplumunun her kesimi kullanacak." 1994 yılından bu yana enflasyon karşısında yüzde 30 oranında yoksullaşan ücretli kesim, vergi yükünü de bordrosunda taşıyor. Dünyada ücretlerin ödediği gelir vergisinin gayri safi yurtiçi gelirde oranı binde üç iken, ülkemizde bu oran yüzde 3.3 gibi olağan üstü bir büyüklüğe yükseliyor. Hiç kuşkunuz olmasın yeni ekonomik paketle yoksul daha yoksul, faiz gelirli rantiyeci ise daha zengin olacak.

Akşamsefası

Akşamsefası

TAHMİN

Mehmet Altan Eski Datça'daymış
Yirmi yıl oluyormuş burada mesken tutalı,
Bunca yıldır ben de gelip dururum bu köye
Hiç rastlamadım ona ne kahvede ne yolda,
Tahminim o ki, çok yoruluyor İstanbul'da
Dinlenmek için yazlığına kapanıyor,
Ama yazı yazmaktan
Ders vermekten değil asıl
Çetin dostumu dinlemekten yoruluyor.
Şunu da söleyim:
İkinci Cumhuriyet taraflısıdır kendisi,
Sayısını arttırmakla düzelecekse
Cumhuriyet,
"Onuncu Cumhuriyet" diyelim en iyisi!

ALLAHRATIK VERSİN

Uyku geldi bedene
Ne mutlu Türküm diyene!

Can Yücel

1982 ALTIN PORTAKAL FİLM FESTİVALİ

ALP TAMER

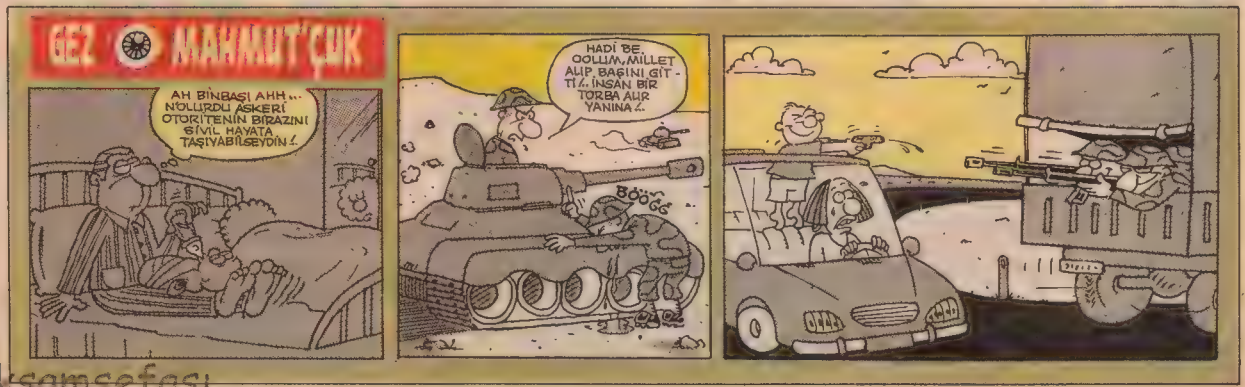

Akşamsefası

LeMan

Emniyet Genel Müdürü Bilican'dan emniyet müdürlerine yazı "işkence aletlerini kaldırın"

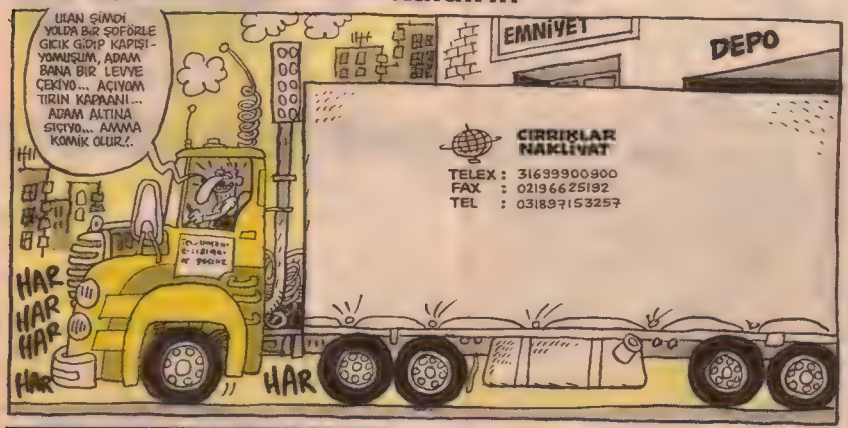

Sözde üç ilde OHAL kaldırıldı. Şimdilik gözle görülen birşey yok.

Ecevit: "Susurluk yargıçlarının eli kolu bağlı"

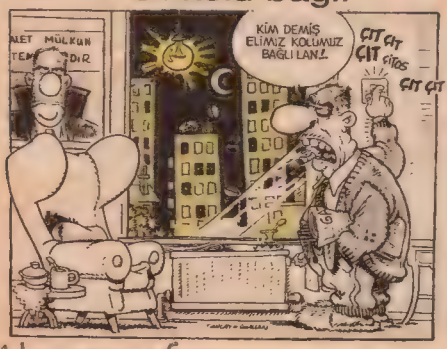

EKONOMİK PAKET
-Yalar, yer, bitirir ama ücretliyi-
UFUK GÜLDEMİR-DENİZ ARMAN
-Onursuz yaşam kompleksi-
GÜNEŞ TANER
Gasteciyi hem sever, hem de no, nö, no der
MEHMET BARLAS
-Plazamedya vurgunu, birganp yazar-
RP SAVUNMASI
Bizde düzen partisiyiz
MEHMET AĞAR
-Arkamda Asker var diyen post-modern eski emniyet müdürü-

Kültür Bakanı Salim ve Sanat için doğanlar

Çiller'i Ağar korkusu sardı. Ağar Genel Başkanlığa oynuyor.

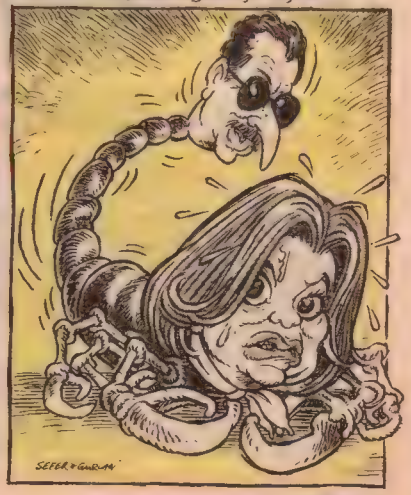

Akşamsefası

çemcit pilavı

met-üst

yarın yapılacak işler-2

1-) sağ olarak uyanılacak
2-) dün neresinde kalınmıştı hayatın, hatırlanacak
3-) susma, sustukça, sıra sana gelecek
4-) insanlık onuru, işkenceyi yenecek
5-) birikmiş vefa borçları ödenecek
6-) o bu gece gelecek, hasret sona erecek
7-) reçelli gaste okunacak
8-) dostlara tahammül edilecek
9-) şunnar, bunnar aranacak
10-) basın-ahlak yasası'na uyulacak
11-) başkanlık sistemine geçilecek
12-) yetmedi, memleketin ucuna su kaçırtılacak
13-) refah partisi ramazan ayında kapatılacak
14-) batı çalışma grubuna dans teklif edilecek
15-) düşler geyiğe saracak
16-) kimileri allaha havale edilecek
17-) gittiğin yağmurla gelinecek
18-) aynı derede iki defa yıkanılamayacak
19-) yaptığı, yapanın yanına kâr kalacak
20-) gelen, gideni aratacak
21-) gidenin arkasından konuşulacak
22-) giden ağam, gelen paşam olacak
23-) mehmet ali ılıcak.. aranacak
24-) daracık büzzük...
25-) vakte, aşk ayrılacak
26-) hayat beni yakalayamaz, ben durup beklemezsem.. fabrikalar, tarlalar, emeğin olacak
27-) merhum, iyi bilinecek
28-) dostlar alış-verişte görecek
29-) çarşamba'yı sel alacak
30-) aynı tas, aynı hamam olacak
31-) hamam ödül toplayacak, tas, tası tarağı toplayacak
32-) böyle gelmiş, böyle gidecek
33-) en iyisi, tekrar yatılacak, uyunacak
34-) en iyisi, tekrar yatılacak, uyunacak
35-) en iyisi, tekrar yatıla..
36-) en iyisi, tetrarzz..
37-) en iyisihorrss..
38-) horrrrzzz

LOMBAK

TOK

HADİ BALIK EKMEEEK, BALIK EKMEK! LAN İPNE, ALSANA BALIK EKMEK...

ŞU BALIK EKMEKTEN ALALIM... YOKSA BİR YERİMİZ ŞİŞECEK!..

DURUUN!.. YALAMAYUN DEVLETLUM!.. BAL DA ZEHİR VARDIR!..

İSTANBULLULAR KAHVESİ

Paranoya

LOTODAN ÇIKAN 250 MİLYONU, HASTANENİZE BAĞIŞLAMAK İSTİYORUM...

BU PARAYI KABUL ETMİYORUZ. SONRA RUŞVET GİBİ ALGILANIYOR DA...

BURADA SİGARA İÇMENİN CEZASI 10 MİLYON.

ANCAK BÖYLE OLUYOR... CEZA MAKBUZUNUZU HEMEN KESİYORUM...

TERBİYESİZ!

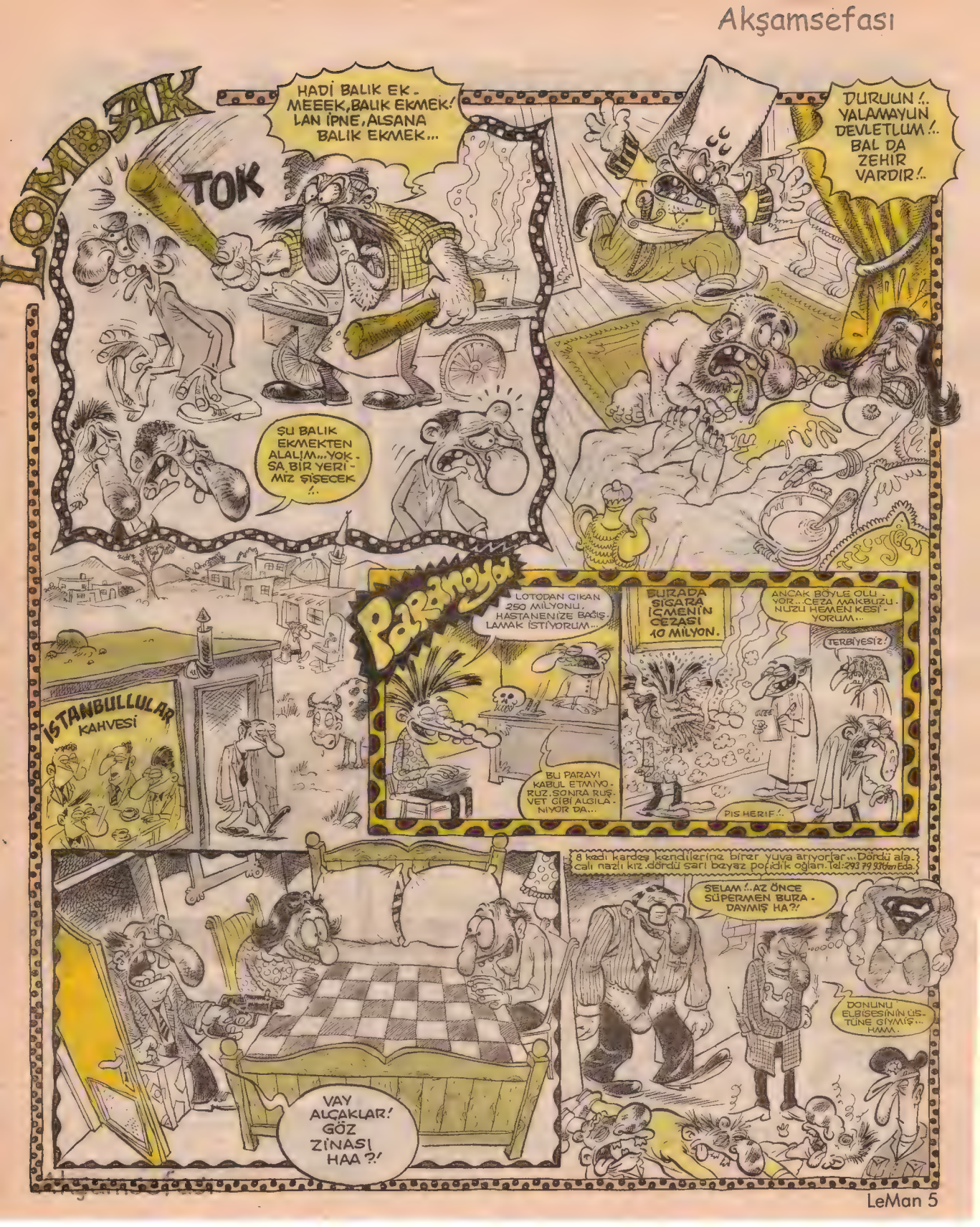

PIS HERİF!..

VAY ALÇAKLAR! GÖZ ZİNASI HAA?!

8 kedi kardeş kendilerine birer yuva arıyorlar... Dördü alacalı nazlı kız, dördü sarı beyaz pofidik oğlan. Tel: 293 79 93'den Eda.

SELAM!.. AZ ÖNCE SÜPERMEN BURADAYMIŞ HA?!

DONUNU ELBİSESİNİN ÜSTÜNE GİYMİŞ... HMM.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

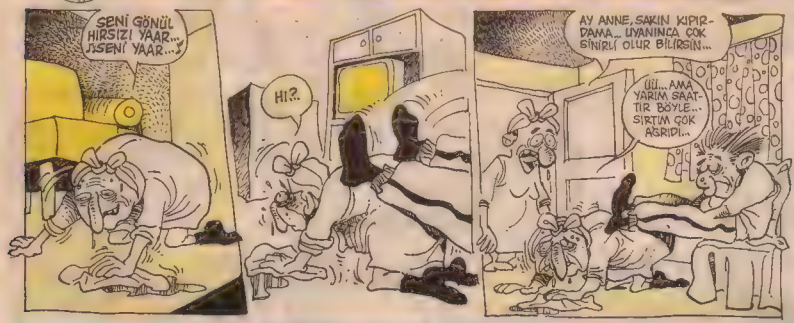

ÇAĞRIŞIM KARDEŞLER

Arslan Özaydın

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

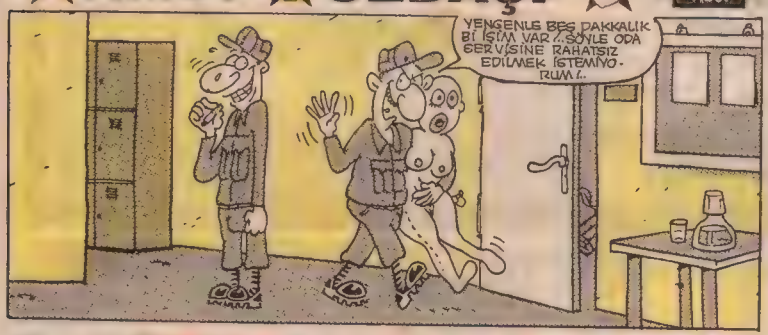

TABUDEVİREN

KOMİKAZE

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

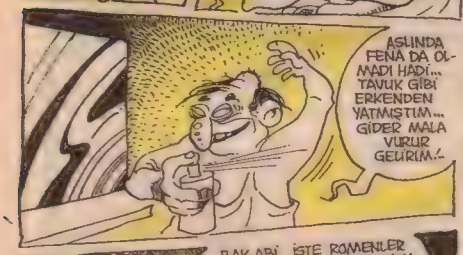

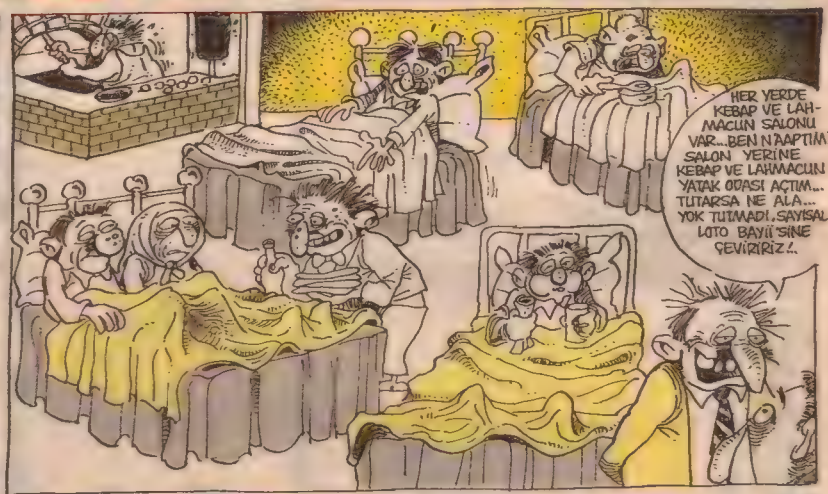

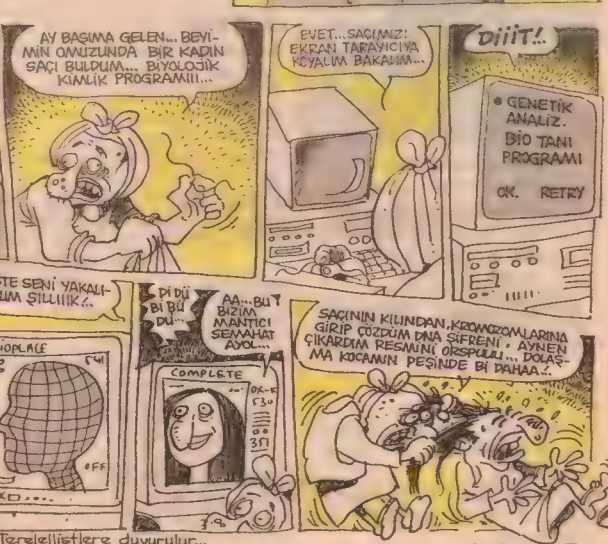

Esas oğlan, Terelelilerin sonuncusu, sınırlı sayıda basılıyor... Koleksiyoncular ve Terelelilistlere duyurulur...

Sanatçıların şahı ses sanatçılarının şahbazı

REMZİ ÇEVREKEKMEK'in **son kasedi çıktı..**

KIYASIYA ELEŞTİRDİM ZEBRAYI

Tüm müzik marketlerde ısrarla arayın.

A Yüzü

1-Seher vakti sinirlerim bozuktu ana avrat küfür ettim bir çift suna kuşuna(Slow)
2-Karmaşık duygular içindeydim en yakın arkadaşımın evrak çantasını karıştırırken
3-Bin can feda olsun o yarin moleküler yapısına, enzimlerine
4-Lezzetsiz tosta aşırı tepki gösterirm (Slow)
5-Eğer birden başlarsa çok korkarım jenerik müziklerinden
6-Kıyasıya eleştirdim zebrayı (Slow)

B Yüzü

1-Boşa geçti bilir kişi heyetindeki günlerim
2-Dediler sevdiceğin evlenmiş nikah masasını yapan marangoza küfrettim usulca
3-Elaleme erotik olma selvi boylum
4-Keçilere bahşiş vermem (Slow)
5-Rekor kırarsan atletizmin herhangi bir dalında,saygı görürsün toplumdan gül yüzlü yarim.
6-Maüddiyata önem verdim senden habersiz.

DEDİLER "SEVDİCEĞİN EVLENMİŞ" NİKAH MASASINI YAPAN MARANGOZA KÜFRETTİM USULCA

adlı şarkının sözleri.

Bir ilkbahar sabahı
duydumki evlenmişşin
Oh bebek evlenmişşin
ortam kalabalıktı
Önce iplememiş gibi yaptım
sonra akşam olunca,
duygulrımla baş başa kalınca
oh bebek baş başa kalınca
Seni düşündüm sevdiceğim
seni ve düğün törenini
davullar zurnalar çalınıyor
oğlan tarafı kız tarafı kaynaşmış
adeta tek yumruk,
ha keza tek yürek olmuş
zıney zıney diye halay çekiyorlar
sonra bebek, sonra
takı töreni yapılıyor
gelinin görümcesi
oh bebek gelinin görümcesi
bi hasır bilezik takıyor
çılgınca bir alkış kopuyor

kopuyor salondan
yadırgıyorum bileziği
niye alkışladığınızı anlamadım
(Aslında anladımda işime gelmiyo)
Damadın hala oğlu burma bilezik
oh bebek burma bilezik
ve nihayet takı töreni bitiyor
konfetiler atılıyor
çılgınca ve umarsızca
konfetileri düşünüyorum
yüzlerce ufak kağıt parçası
iyice sinirleniyorum
küfrediyorum bebek sana,
damada,
kız tarafına, oğlan tarafına
konfetileri yapan adama,
nikah masasını yapan marangoza
o masayı nikah salonuna
taşıyan nakliye şirketi yetkililerine
küfrediyorum,
fakat sonra nedendir bilemem
içim ürperiyor tırsıyorum
ya bi duyan olursa gidip söylerse
"kime küfrediyosun lan"
diye başıma üşüşürlerse
oh bebek üşüşürlerse
gerçi "şaka yaptım abi" derim ama
olsun tedbiri elden
bırakmamak lazım
geri aldım mutluluklar dilerim
oh bebek dilerim

SONER GÜNDAY
kopirayt mopirayt aga

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Ben aslında başka yazı yazacaktım

Bunca patırtı kütürtü, bunca puştluk, bunca para, bunca reklam, bunca cınayıl arasında, toz duman içinde, kıyıda köşede bir minik gazete haberi: "İşsiz çocuk intihar etti." İşsiz çocuk intihar etmiş. Ne işsizlik garipsenir bu ülkede, ne de çaresizlik yüzünden intihar. Ama çocuk? İşsiz çocuk...

Haber kısacık: "Beyoğlu'nda, bir süredir işsiz olan 12 yaşındaki Hüseyin Acar, kendini kabloyla tavana asarak intihar etti. Kalyoncu Kulluk Caddesi, Akkiraz Sokak'ta yakınlarıyla oturan Acar, iki ay önce, çalıştığı konfeksiyon atölyesinden ayrıldı. Yeni bir iş bulamayan Acar, önceki sabah kendini kabloyla tavana asarak yaşamına son verdi. Acar'ın bir yıl önce Mardin'den çalışmak için İstanbul'a geldiği bildirildi." (Hürriyet - 5.10.97)

12 yaşında bir çocuk, bütün yaşayamadıkları, bütün hayalleri, istekleri, taptaze bedeniyle kendisini öldürdü. İşsizlik yüzünden. Kimbilir kaç sekiz yıl kesintisiz çalışacaktı yaşasaydı. Buna razıydı belki. Ama iş bulamadı. İşsizlik yüzünden 12 yaşında bu piçlerin dünyasından çekip gitti.

Alın şimdi Hüseyin Acar'dan kalan her bir eşyayı, pabuçlarını, çoraplarını; fanilasını, donunu, pantolonunu, zulasındaki misketlerini, belki sigara paketini, cebindeki bozuklukları, alın şimdi. Devleti temsil edenler, bizi yönetme görevi yle yağmalara üşüşüp güç gösterisi yapanlar, alın o eşyaları, kallavi makam odalarınızın duvarına asın, sehpalarınıza koyun, masanızın üstüne saatle zarf açacağının yanına yerleştirin. Şişirip şişirip yalanlar söylemeden önce, iğrençleşmeye bir adım kala, barın onlara.

Bakın ve anlayın ey devlete çöreklenmiş eşkiyalar, ey sermaye memurları bu makamlar, rütbeler, bu kariyer, bu para, bu ödenek, bu çift maaş ikramiye, her şeyiniz, bütün o sahte görkeminiz, hepsi, sizin yönettiğiniz ülkede yaşama talihsizliğine uğramış insanları acılardan, ölümlerden, orospuluktan, hırsızlıktan, çaresizlikten korumak içindir, önünde köpekleştiğiniz hırsız varsılları değil, mazlumları korumak için, 12 yaşındaki "işsiz" çocukları korumak için. 12 yaşındaki Hüseyin Acar, işsizlik yüzünden intihar etmesin diye ey faşizmin kuralları.

Ben 12 yaşımda ortaokula başlamıştım. Tek derdim derslerdi. Hiç aç kalmadım, kimse bana git çalış demedi. Hüseyin kimbilir okula gitti mi, kimbilir kaç yıldır çalışıyordu, tok olduğu zamanlar aç olduğu zamanlardan fazlamıydı?

Hep denir ve doğrudur, "hayat devam ediyor." Ben bugun bu yazıyı yazıyorum, yarın n'aparım, bilmem, yaşamaya, dolaşmaya, konuşmaya, yazmaya, dinlemeye, içmeye devam edeceğim. Şu kadar, bu kadar para hesabı yapacağım. Elbette bazıları çok daha büyük hesaplar yapacak. Hırsız varsıllar, doğalarını yaşayacak. Beyin rantı yiyecekler.

Hüseyin Acarlar da daha oyun oynayacakları çağda işsizliğe, işsizlik yüzünden intiharlara devam edecek. Ben yazıyı bitirip, uykumu aldıktan sonra konuşmaya gülmeye devam edeceğim, günü gelince Hüseyin Acar'ı tamamen unutacağım, sanki ölümünde payım yokmuş gibi.

FEYHAN GÜVER

Onursuz Yaşama Kompleksi...

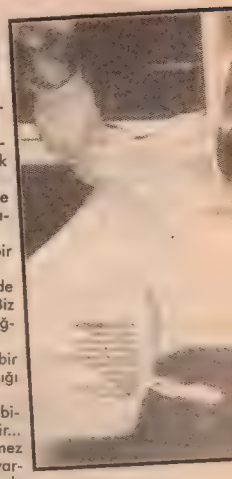

Ölüm biçimlerini kutsallaştırmanın, toplumsal ilermeye bir katkısı olmadığını tarihin o kanlı sayfaları defalarca yüzümüze çarpmıştır...

Ya da kahramanlar yaratmak ya da ölüm biçimleri üzerine destanlar yazmak...Onursuz yaşamak ile ölümü seçmek arasındaki o ince çizgi pek çok trajedi yazdırmıştır insanlık tarihine...

Kime göre onur, kime göre onursuzluk; "kahramana gerek duyan ülke mutsuzdur" diyen Galileo mu onurlu, yoksa "ne yazık ki bu ülkeye kahramanı bile yok..." diyen öğrencisi mi?

Ve yine o lanetli tarih göstermiştir ki, kahramanlar üzerine kurulan hiçbir düzen uzun zaman ayakta kalamamıştır...

Ülkemiz hapishanelerinde insanca yaşamak için verilen mücadelerde de onlarca ilerici, demokrat, solcu insan ölüm oruçlarında yaşamını yitirdi. Biz dışandakilerin, bu ölüm biçimi üzerine kahramanlık öyküsü yazmasının doğrululuğunu tarihin o hassas terazisine bırakacağız...

İster kabul edin, ister etmeyin, öldürmenin (kendini veya başkasını) hiçbir haklı nedeni olamaz... Tıpkı savaşlarda taraf tutmanın haklı nedeni olmadığı gibi...

İnsan olarak bize düşen, insanların ölümünü izleyerek kahramanlık edebiyatı yapmak değil, onları ne pahasına olursa olsun yaşamaya ikna etmektir...

Ama bu ülkenin geleceği, ağızları leş kokan akbabalar yüzünden bilinmez bir yöne doğru akıyor... Plazamedyalarının bazı gastecileri, dolar kurlu milyarlık maaşların baş döndürücü cazibesiyle, hapishanelerde ölüm orucunda ölenleri, tüyler ürperten bir biçimde "ti" ye almaya cesaret edebiliyor... Kendilerini güçlü sanıyorlar... Ba rıyla, gerdeğe girdiklerinin farkında bile değiller.

Ufuk Güldemir ile Deniz Arman isimli iki televizyoncu, Kırklareli cezaevindeki mahkumların, Sabancı cinay tafa Duyar'ın cezaevinde evlenip karısını hamile bırakması üzerine, "biz de aynı hakkı isteriz" diye açlık gr larını haber konusu yapmış...

Yapar, yapar, bu iki arkadaşa televizyonculuk ya da habercilik dersi verecek değiliz...

Ama ölüm orucunda ölen siyasi mahkumların fotoğraflarını ard arda sıralayarak, İbrahim Tatlıses'in "B şarkısı eşliğinde yayınlamalarını olsa olsa **onursuz yaşama kompleksiyle açıklayabiliriz...**

Evet, bu ülkede insanlar, onursuz yaşamak ile ölümü seçmek arasındaki o ince çizgiyi kendileri çizebiliy şama döndüremedik... Bunun ayıbı bizim... Güzel insanlar yataklarında rahat uyur beyler. Siz, çocukluğu uyuyamadınız değil mi? Kıskançlığınız bu yüzden, kurallarınız sizi temizlemeye yetmiyor değil mi, ihanetin Milyonlarca insanın güzel insan olarak yaşaması sizi çıldırtıyor değil mi? Yanınızda çalışan insanların size sine bu yüzden tahammül edemiyorsunuz... Onurlu yaşamak adı insan olarak anılan her varlığın har ler....Unutmayın ki, o plazamedyalar Mehmet Barlas'a bile kalmadı....

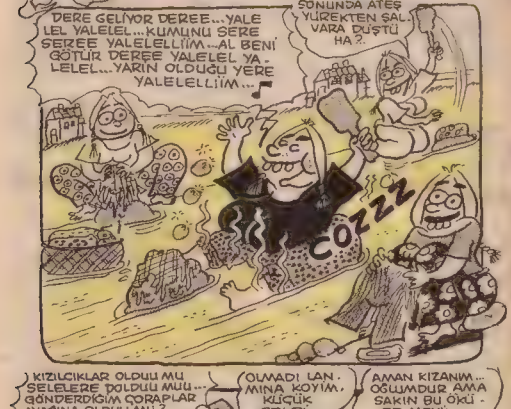

90 Kuşağından Sema: Dünya

Sema 19 yaşında... Üniversiteye bu sene girdi.. Şu çokça ve çoğu kez acımasızca eleştirilen 90 kuşağından... Hani dünyaya erken geldiği söylenen, bir türlü anlaşılamayan ve bu yüzden heryere çekilen kuşaktan... Ona yaşadığı ülkeyi, Türkiye'yi, üniversite sınavlarını neden hayatın temel odağı yaptığını, neden toplumsal sorumluluklardan kaçtığını, yükselen değerleri, yalnızlığı, güvenlik ve konfor arayışlarını, aşkı ve günlük, geçici ilişkileri gelecekten ne beklediğini ve sosyalizmi sordum...

Verdiği yanıtlar zaman zaman iç karatıcı ve bir o kadar da gerçekçi...Korkusuz ve doğrudan yanıtlar.

Kimileri onu bireyci ve yer yer acımasız bulabilir.. Ama şu unutulmasın, Sema kendisi ve kuşağının büyük bir çoğunluğu hakkında son derece çarpıcı ve gerçekçi yorumlar yapıyor.

Onu bu dürüstlüğü yüzünden asamazsınız!

Türkriye benim için doğduğum, yaşadığım, sevdiğim insanlar ve anılarımın olduğu yer. Bunun dışında fazla birşey ifade etmiyor açıkçası. Burada değil **Fransa'da** doğsaydım, yurdum orası olurdu. Ve belki daha mutlu olurdum. Buradaki bir sürü yozlaşmışlıkla, çarpıklıkla yaşamak zorunda kalmazdım. Kendimi bu kadar toplum baskısı altında hissetmezdim. Hem zaten birileri çoktan bu sevme, onun için en iyi olana karar verme tekelini ellerine almışlar. Bizim ne düşündüğümüz kimin umurunda

Elime fırsat geçse giderim. Dünya vatandaşı olmak istiyorum ben. Biryerlerde kalıp, burda kalıp boğulmak değil.

Okulda bize hep, bizden çok şey beklediklerini, kendi kuşaklarının yapamadıklarını bizim yapmamız gerektiğini söyledi öğretmenlerimiz. Ama bunları söyledikleri sınıfta 79 öğrenci vardı. Bize iyi bir eğitim mi, kendimizi tanıma ve geliştirme fırsatı mı verdiniz ki, şimdi sorumluluk almak istemediğimizden yakınıyorsunuz. Kendiler dönemeyen ama bunun için canı giden anne-b yetiştirdiği çocuklarız biz. **Ben babamın en öner rımıyım mesela. Ve yatırım yapan kişi zarar istemez.** Benim iyi bir mesleğim, iyi bir kazancın gerekiyor. Üstelik bu yalnızca onların değil, beni tedığım bir şey. Parasız kalıp köşeye sıkışmak çok burada. O zaman ablam gibi dayak yesem de a kocayla yaşamak zorunda kalabilirim. Ya da sons bu mahallede, bu insanlarla... Asla yeteneklerimi madan, düş bile kuramadan

Güvenlik ve konfor istediğimiz doğru. İyi yaşam menin nesi kötü? Siz istemiyor musunuz? Tamam bu ülkedeki adaletsiz gelir dağılımını, uçurumları, rın nasıl süründüklerini görünce derin bir öfke rum. ama ne yapabilirim ki? Mitinglere katılmak, çağırmak, yazmak neyi değiştiriyor ki? Buna korka yarsızlık ne derseniz deyin. Ben artık haberleri sey ya da gazeteleri okumak bile istemiyorum. Oyunu değiştirmeye yetmiyor. Ben tanık olmasam da oyu gidiyor üstelik: Birden bire olmaz ama zamanla de Hadi be! Birileri ister, karar verirse onların istediği değişir. Ve ben o birilerinden biri değilim.

Kendimi, herkese mutlu bir gelecek düşüne a tansa, paçamı kurtarmaya adamak daha akıllıca Daha gerçekleşebilir. Üniversite sınavı bu anlan önemliydi. Lise mezunu olarak tutunabileceğime ğım hayat standardına erişebileceğime hiç inan Bunun doğru olup olmaması umrumda değil. İyi tım, iş garantisi, bir gelecek istiyorum ve arkamd nebileceğim zengin bir babam yok. Yani o sınav ten de yırtabilecek miyim yoksa evde oturup bekleyeceğim, bunu belirledi. Bir-de, kendime, b venenlere veya pislikmişim gibi davrananlara iyi mu gösterme fırsatı verdi. onları hiç ilgilendirmiyo lır ama bazı kuşbeyinlilere, eşit şartlarda yarışmasa

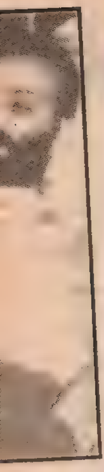

sının iktida-

sanığı Mus-
ne başlama-

de isterem"

. Onları ya-
hariç böyle
bu yüzden..:
ayır" deme-
eğildir bey-
AFER AKNAR

MEDYA TANRILARA KURBAN VERDİ...

Geçen haftanın en önemli olayı, Sabah Gazetesi'nden Mehmet Barlas, Yenıyüzyıl Gazetesinden Canan Barlas'ın işine son verilmesi.. Kanal 7'de Dördüncü Kuvvet Medya Programında "kovuluş" saatlerce tartışıldı. İddialardan bırincisi, Sabah'ın vadesi gelen kredi borcu otuz milyon doların ertelenme görüşmelerinde, Güneş Taner ve Mesut Yılmaz'ın Barlaslar'ın kovulmasını şart koşması, telefonla yayına katılan Taner bunu yalanladı. Bir başka iddia, Barlas'ın muhalefetinin hükümeti zor durumda bırakması. Üçüncüsü, Barlas'ın Mesut Yılmaz'la şahsi kavgası. Bir önemli sebepte gazete içi çekişmeler, kıskançlıklar.

Bir gazetecinin kovuluşu, ülke gündeminde bu kadar yer alması, şaşırtıcı bir durum.. Yüzlercesi kovuldu. Ve bazı televizyonlar, bir nevi mahşeri vicdan mahkemesi kurup, olayın kahramanlarını aklama, temizleme çabasına girişiyor. Ahmet Tezcan'ın yönettiği program, kaliteli ve çok önemli bir program, zaten Tezcan da kovuluş öyküsünü, medya-devlet kredi ilişkileriyle irdelemeye çalıştı. Ancak, telefonla bağlantı yapılan Korkut Özal, Hasan Celal Güzel, Halil Şıvgın gibi siyasiler, kahramanlarımızın bu zor günlerinde yanlarında olduklarını, hatta onları demokrasi kahramanları, ve hayatlarında fıkir, duşünce görmedıkleri için, kahramanlarımızı büyük fikir ve düşünce adamları olarak kutladılar.

Çünkü bir çoğu siyasi kariyerını Barlas'ın gazlarına borçlu.

Sonunda Barlaslar, kendı bindıkleri dalı kestiler. Kendılerine çeşitli sütunlardan yıllardır yapılan suçlamaları, şimdı kovulduktan sonra kendıleri yapıverdıler, demek adam kayırma, kredi, promosyon ve binbir rezillık, söylendiği gıbi doğruymuş, çünkü Barlas, pişmanlıkla bunları anlattı.

Barlaslar Türk basınının klasik yağcıları olarak tarihe geçtiler. Yanıldıkları nokta da yağcılıklarını geleneksel "dostluk" ilişkileriyle yürütmeye çabalamaları. Çünkü dünya çoktan değişmiş ve pıyasaya öyle postmodern, çağdaş "yağcılar" gelmişlerdı, otuz yıllık gazeteci yeni meslektaşlarının fırıldaklarına ayak uyduramadı.

Herşeye rağmen Mehmet Barlas, Türk basını için heykeli dıkilecek, gazetecılık anlayışı yıllar boyu ders programlarında anlatılacak, mizahçılara hâlâ esin perisi olacak güçte tantanalı bir kalem.

Medyanın en hızlı adamı Mehmet Barlas için artık acı günler başlıyor. Çünkü, cennetinden kovuldu. Yalakaların cenneti. Ancak Barlas, bugüne kadar medya için çok büyük bir rol oynamıştı. Medyadaki tum kötülükleri, iştakipçileri, adam kayırmaları, fırdönduleri simgelıyordu. Ve yıllar yılı, tüm anti-medya güçlerin saldırısına göğüsünü siper etmişti. İnanılmaz yetenekler gelıştirmişti: Duymaz, görmez, sır vermezdi. Bu özellikleriyle tüm patronların gözdesi, Türk basının en büyük en tartışmalı ismi oluvermişti. Ve kabak başına patladı...

Medya en büyük kalkanını neden feda etti? Bu medyanız için önemli bir gelişme mi? Asker, polıs devlet, hâlâ Susurluk Dosyası için tek bir adamını feda etmeye yanaşmazken, medya en büyük kalkanını feda etti. Medyanın, bu kadar yüksek popülerlik kazanmış bir kalemini feda etmesinin mutlaka başka sebepleri var, kredi, promosyon, satış, tekelleşme, nedir, şimdılik bilemiyoruz!..

N. GENÇ

Lemancoğrafik Dergi
EKİM SAYISI BAYİLERDE
GIT
Yeşil
İtalya'ya Uçuyoruz: 150 Dolar (Gidiş-Dönüş)

Leman Kitapçısı Leman Kültür'de

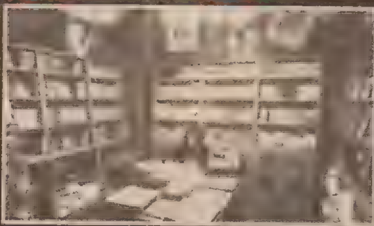

Leman, OKUZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman çiftleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin t-şörtleri, Leman, Lemanyak, OKUZ, GIT, dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde.

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Hergeçen Gün Daha Boktan Bir Yer Oluyor!..

şeyi
ların
yatı-
mek
ması
e is-
ikeli
l bır
dek
aya-

iste-
de,
anla-
uyo-
ğırıp
du-
nek,
mek
ırüp
miş.
nda

nak-
yor
çok
edi-
dım.
egi-
uve-
çek-
mı
gu-
ğu-
abı-
a en

az onlar kadar başarılı olabileceğimi ispatlamamı sağladı. Bu önemliydi benim için.

Bızi yanlız kendımizi düşünmekle, yüzeysel, tepkisiz, marka bağımlısı olmakla suçluyorlar. Evet öyleyiz ne olmuş? Her koyun kendı bacağından asılır'ı öğretmedınız mi yıllarca? Yollar yürümekle aşındı mı? 7 yaşımdayken Levis 501 ya da Ford Mondeo düşlemiyordum ben. Şimdı duşlüyorum. Sırf babalarının parası var dıye bir sürü gerizekalı bunlara sahıpse, benim niye olmasın? Hem o kadar da kötü değılız canım. Ayağımıza 20 milyonluk Cat botları geçirdikten sonra Beyoğlu'nda sokak çocuklarıı için kart satabiliyoruz. Ya da, tıpkı benim gibi, hiçbir somut eylem koymadan ortaya herşey hakkında atıp, tutabiliyoruz. Nasıl olsa en çok atıp tutarak kurtarılıyor vatan-millet!..

Keşke bizim de parlak ideallerımiz, devrim düşlerimız olsaydı, ama yok. Parlak idollerimiz var bizim. Konserlerinde paralandığımız mega ötesi starlarımız... Bütün magazın programlarında hayatlarını izledığimiz orta zekalı yıldızlarımız... Gözlerımizi kamaştırıyorlar. Onlar gibi olmak istiyoruz. reklamdaki kız gibi motosiklete atlayıp köyden kaçabilmek... Günlük aşklardan, sahte dostluklardan, yüzeysel ilişkilerden geriye birşey kalmıyor. Hep daha fazlasını istememız hiç yetinemememiz bundan. Kendini arpa ambarında sanan salak ve aç tavuklar gibi. Elinizde yalnızca bir arpa varsa, daha fazlasını istersiniz elbette. O daha fazla belki 2 belki 3 tanedir üstelik. Bakmayın bize hiçbir şey yetmez dememize. 'Hiçbir aşkı hiçbir sevgili...' Bütün o yarım yamalak ılişkiler, kafası götüne gelişen erkekler, tanrısını ya da parasını bizden çok seven aıleler tabi ki yetmez!

Öyle büyük ve derinde ki boşluklar...

Kımımiz çok sevildiği ve hep koruma altında olduğu ıçın kafayı yiyor. Kimimiz sevildiğine bir türlü inanamadığı ıçın. Benım gibi.. Babam beni hiç anlayamaz gibi geliyor. Hep sevgisini gösterirse şımaracağımı düşündü ve ben, benımle gurur duyduğuna ÖSYM'nin sınav sonuç belgesi gelinceye dek inanamadım. Ama işte o gösterılmeyen sevgıler, kocaman bır boşluk yarattı içimde. Güvensizlikler, korkular, hayal kırıklıkları doğuran bir boşluk. Bu yüzden herşeyi en uçta yaşamak istıyorum. İnsanın hayatını mahvettiğini bılsem bıle uyuşturucuyu merak edebiliyorum. İçki içmıyorum ama istesem her an başlayabileceğimi bılıyorum. **Attila İlhan** şiiri ya da **Kürşat Başar** kitaplarının kahramanları gıbi aşık olabilmek, çekip gidebilmek ıstıyorum. Ve en boktanı, ne yapsam o boşluğun dolmayacağını bildiğim için, hiçbir şey yapmadan da yaşayabiliyorum.

Bu belki hep böyleydi, bılmiyorum ama sanırım kendinden önceki kuşağa kımse bizim kadar yabancı olmadı Kendinden önceki kuşağa, hatta birbirine... Herkesin kendisi ile, aılesi ile ilgili sorunları var ve bunları paylaşamıyor. Anlaşılamamaktan, yanlış anlaşılmaktan, terkedılmekten, su-istimal edilmekten korkuyoruz. Benzer şeyler yaşadığımız halde, bırbirimize güvenemiyoruz. Ben eskiden sürüye katılırsam belki daha az yalnız hissederim diye düşünürdüm. Ama şimdi sürüdeki hemen herkesin çok yalnız olduğunu üstelik pek çoğunun bunu inkar ettiğini bılıyorum. Ve en azından kendi seçtiğim yolda yürümeye çalışıyorum. Kendım olmaya... Herkesin, sürünün de çobanların da canı cehenneme!..

Ben birine aşıksam onunla beraber olabilirim. Namusum, bekaretim ve cesaretim, bacaklarımın arasında değıl, kafamdadır. Onlarla ne yapacağım yalnızca benı ilgılendırır. Bırçok kız ailem, ilerde evleneceğim adam, Ayşe teyzeler öğrenirse ne der dıye düşünüyor hâlâ. Ayşe teyze beni hiç bağlamaz. Ve evleneceğim adam bekareti sorun ederse, cehenneme kadar yolu var, derim. Ama bunu söyleyebilmek için herşeyden önce ekonomik özgürlüğüm olması gerekir tabi. Ve bunu kaç kişi söyleyebılir, bilmiyorum. Çünkü bu ülkede hâlâ namus cinayetleri işleniyor. Bir kesim çok özgür yaşıyorsa da bir kesim hâlâ tabular arasında kıvranıyor. Daha kötüsü bunları içselleştiriyor. Benimle sevişmeyi çok istediğini söyleyen biri benim bir başka erkeği isteyebileceğim fıkrine tahammül dahi edemiyor. Bır arkadaşım 'erkekler gezip tozmak için ayrı, evlenmek için ayrı kızlar seçerler' dediğinde donup kalmıştım. Bunu kafam hiç almıyor. Yani bu adamlar namuslu ve ben sevdiğim insanla beraber olduğum için namuzsuzum, öyle mi? Hadi be!

Gelecek dıye bır şey var mı? Benim için var. Ama bir gün herkes için herşey iyi olacak mı dıye sorarsanız, olmayacak. Ütopyalara, sosyalizme, cennet vaatlerine inanmıyorum. Gördüğüme inanıyorum. Gördüğüm, efsane bıldığimiz 68'lerin 78'lerin, o bırbirine ve devrim düşüne sonsuz ınanmış kuşağın bugün çarkın iyice içine girdiği. Gördüğüm dünyanın her geçen gün daha boktan bır yer olduğu. Bende sağlam bir yere, görece de olsa güvenliğe ulaştığımda, öfke duymamaya başlayacağım! Hergeçengün biraz daha sistemın kafasıyla düşünüyorum. Hırslarıma ve yaralarıma yeniliyorum. Kendim için umutluyum dedığım gelecekten de korkuyorum aslında. Birgün ıçimin tamamen ölmesinden, para ve konforun bütün eski yaralarımı sarmasından korkuyorum. En az parasız kalmaktan korktuğum kadar!...

** 11 Ekim saat 16.00'da İzmir Narlıdere'deki etkinlikteyim*

** Elleri ve kolları olmayan* ***Murat Duran*** *bu kaderine teslim olmadı ve İzmir'de bir kültür ve sanat merkezi açtı. Ve sizleri davet ediyor. Adres: Girne Bulvarı Şehit Bersan Doğan Tekin Spor Tesisleri (Lunapark-Migros arası) Tel: 0232 - 364 09 74*

** Türkçe Off* ***Feyza Hepçilingirler.*** *Remzi Yayınevi*

** Fırat'ın Su Yüzlü Çocukları* ***Öztürk Uğraş.*** *Pıya Yayınları*

** Mucide Ulusoyoğulları, Fergul, Güneş Işıl, Selma Yanık, Mustafa Türkmenoğlu, Murat Duran, Hazar, Çiğdem Güzel, Şuheda Sungur, Sevda Olçu, Merih Güz, Onat Tan, Özgün Ozanlı, Kaya Şahın, Bahar Haser, Aydıncan Aydoğan, M.Emre Kızılgedik, Özgün Ozanlı mektuplarınızı aldım sevgiyle..*

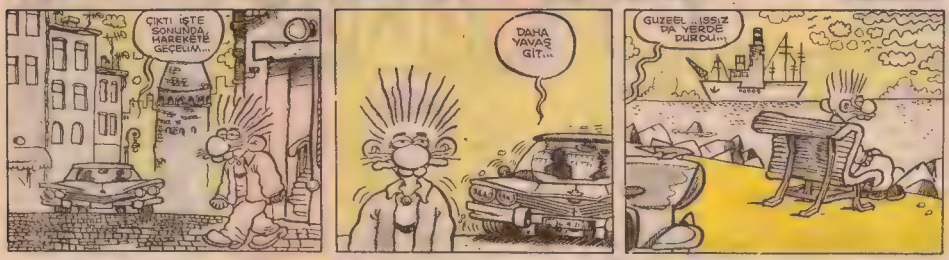

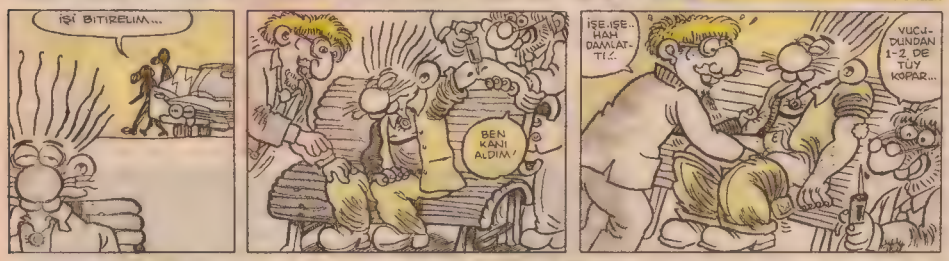

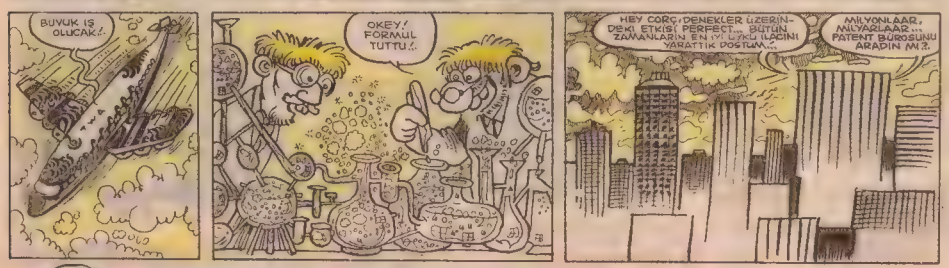

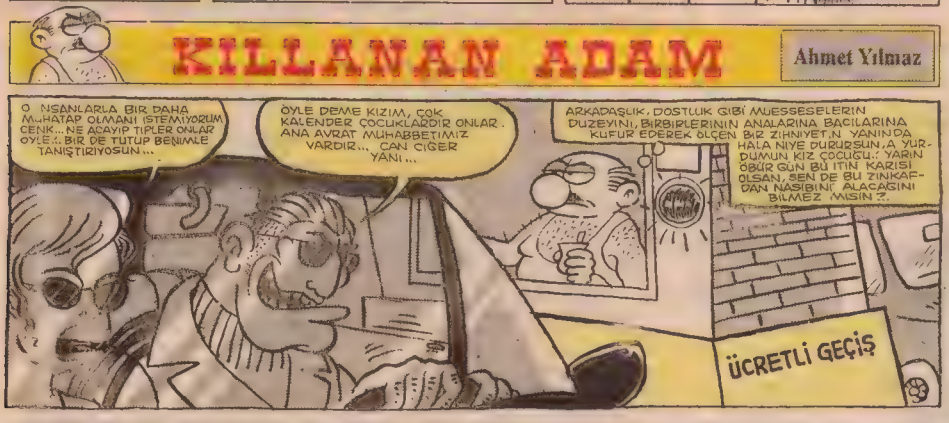

Akşamsefası yazıkatür

Lütfü Oflaz

Halkın adı yok!

Aç arı oynamaz!

Mesut Yılmaz'ın binlerce [illegible]yı, yani Anaplı'yı devletteki [illegible]klara yerleştirmesi bu yüzden [illegible]a gerek.

Ne diyelim, **arının** ölümü **arpadan olsun!**

Belli ki arıların en sevdikleri koku lavanta, en sevdikleri iş avanta!

Ancak Mesut Yılmaz arıları koruyup kollamakla kalmıyor, sülükleri de koruyup kolluyor.

Bunu daha iyi görebilmek için şu alış verişe kulak kabartmak gerekiyor:

"Hey Koç, versene b[illegible]

Böyle deyip Koç'tan, [illegible]ebancı para babalarından devlet[illegible]ldığı borca yüzde 140 faiz ö[illegible]r Mesut Yılmaz.

Elbette kendi cebinden değil, halkın cebinden alıp ödü[illegible]

Kemer sıkma paketi [illegible]dikleri de işte bu işe yarıyor.

Pek yakında yeni bir **kemer sıkma paketi** vizyonda!

Ancak halkın sıkılacak deli kalmadığına göre, bu defa kiminle sıkılacak olan boğazı!

"Cebimde biri mi var" derken "boğazımda bir el mi var" demeye başlayacağız yakında.

Anlayacağız ki boğazımızdaki Mesut Yılmaz'ın eli...

Ve Mesut Yılmaz'ın ağzı sıkı olduğu kadar eli de sıkı!

Halka karşı eli sıkı, ama para babalarına karşı eli açık...

Gerçi hangi başbakanın [illegible]a babalarına karşı eli açık değil[illegible]?

Devlet kesesinden onlara [illegible]üzsüz teşvik, kredi ver, sonra bu verdiklerini yüzde 140 faizle borç olarak geri al!

Dayansın iç borç katrilyonlara...

Bu kadar iç borcu kimler iç etti acaba?

Dış borçları ise ne siz sorun, ne biz söyleyelim.

Belli ki bu ülkede **halkın adı yok!**

Demokrasiyi koruyup kollama görevi generallerin, para babalarını koruyup kollama görevi de başbakanların!

marlon@turk.net

HERNEYSE, GİDİN SURDA KALIN BAKALIM, BİRAZ DİNLENİP GİDERSİNİZ... FAZLA AYAK ALTINDA DOLAŞMAYIN!..
EEE/HADI GİDİN KULÜBENİZE..
?
BİZDEN PEK HOŞLANMADILAR GALİBA, KOYUN DIŞINA SÜRDÜLER BİZİ... UMURSAMADILAR!..
SANKİ BİŞEY İÇİN ACELELERİ VAR GİBİ BAŞLARINDAN SAVDILAR RESMEN...
BELKİ DE BUGÜN ÖZEL GÜNLERİNDEN BİRİ, YABANCI OLSUN İSTEMİYORLAR...
TİMUÇİN HALA KALMAYA KARARLI MISIN?..
BU İMKANSIZ, OLAMAZ!
GEL, GÖRDÜĞÜM ŞEYİN HAYAL OLDUĞUNU SÖYLE... BEN BİR KIRMIZI "FERRARİ" GÖRDÜM...
JACK'İN ZARARLARI İŞTE BUNLAR!
ÇABUK BAK GİTMEDEN!
HAYAL GÖRMÜŞÜM, YANLIŞ GÖRMÜŞÜM DİM?
EVET YANLIŞ GÖRMÜŞSÜN, KIRMIZI BİR FERRARİ DEĞİL, SARI BİR LAMBORGİNİ "GEÇTİ ÖNÜMDEN!..
!?
ANANII!.. TİMUÇİN, GEL ÇABUK!
YİNE NE OLDU, YİNE NİYE ŞAŞIRDIN?..
NE AYAKLAN BU KÖYLÜLER, ANLIYAMA ŞİMDİ!..
BEKLE!
BUGÜN KİMSE ARABA FALAN YARIŞTIRMIYACAK. KÖYDE YABANCILAR VAR.. HEPSİ AHIRLARA...
SUSSS.. ARKANDALAR!..
KOŞ, AHIR BULALIM..!
NE GÖRÜYORSUN, NE VAR İÇERİDE? HADİ SÖYLESENE?!
SIMADIK BİR "PORŞ" BİR "FERRARİ" BİR DE KLASİK BUGATTİ VAR...
HAV HAV HAV
NE BAKIYORSUNUZ, TUTSANIZA SUNU, TUTUN!..
BURASI AÇIK, YUSUF GEL BURAYA!..
ÇABUK!

Akşamsefası

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

TABİATIN RUHU VE İNSAN TABİATI...

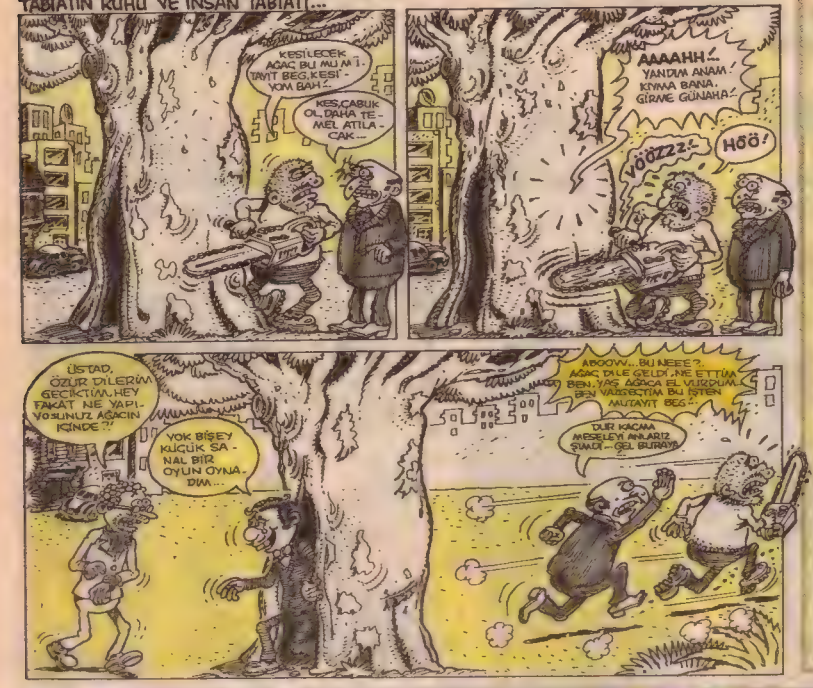

DUMUR

Dumurun insanı ne zaman, nerede vuracağı belli olmuyor. Bizi de iki arkadaş sinemada yakaladı.Okulun tatil olduğu bir günü güzel değerlendirmek için hareketli bir filme gittik.Filmin arasında ellerimizi yıkamak için tuvalete indik.Ellerimizi yıkadık ve dışarı çıktık.Kapının önünde girerken görmediğimiz yaşlı bir amca oturmuştu.Biz bir yandan bozuk para arayışına girerken amcaya da şakayla **"Amca biz sadece ellerimizi yıkadık"** dedik.Daha sonra her hatırladığımızda saatlerce güldüğümüz dumursal olay gerçekleşti.Amcanın cevabı şöyle oldu;**" Evladım ister ellerinizi yıkayın, ister maşşaklarınızı yıkayın, yeterki şu amcanıza iki kuruş para atın."**

Barış Kurtay- İstanbul

Bir akşam amcam yolda yürürken bir genç kızla, oğlanı görmüş. Durakta bekliyorlarmış.O sırada bir araba onların bekledikleri durağa yanaşmış. Arabanın içindeki adam camı açmış ve şöyle demiş; "Yalan kız yalan, sanal ..kecek."Amcam da bütün dumuruyla ordan kaçmış.

Erkan Erol- Ankara

Bir evin bahçe kapısında "DİKKAT ISIRICI KURT KÖPEĞİ VARDIR" yazıyordu. Vay be demeksi diğer tabelalardaki "DİKKAT KÖPEK VAR" uyarılarıyla yazılanlar bir ihtimal ısırmayabilir ama bu ısırıcı olan kesin işi bitirir.

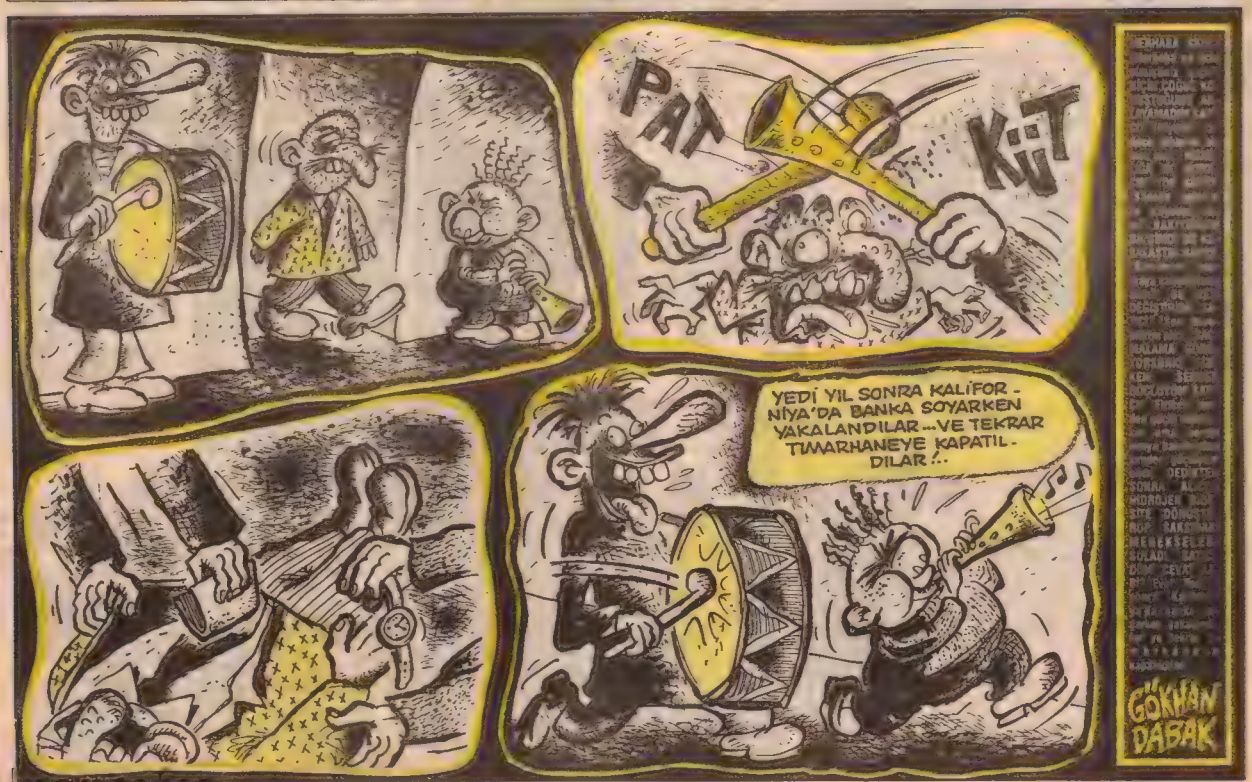

Akşamsefası

Sırlar ve yalanlar...

Ender Özkaramanlar

Yok Serşemi

Mesut Ceylan

İŞTE RP'NİN 300 SAYFALIK SAVUNMASININ ÖZETİ:

Savunmamıza başlamadan önce herkese selam eder, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperiz.

Nasılsınız, iyi misiniz? İnşallah iyisinizdir. Bizleri soracak olursanız, gayet iyiyiz. Sayın Erbakan az önce Şevki Yılmaz ve Hasan Hüseyin Ceylan'ı "Gelin size bişey söylüycem" diye kandırıp makamına çağırdı ve sonra da Fatih Erbakan'ın mersedesinin tamponuyla ikisini de eşek sudan gelesiye dövdü. Allah sizi inandırsın Sabileri, Genelbaşkanımızın elinden alamadık. Sayın Erbakan vurdukça, zavallıların kulaklarından kan geldi. Şevki ve Hasan Hüseyin şu an kömürlükte ağlıyolar. Anlıycanız onlar cezalarını çekti, içiniz rahat olsun. Anlaştık?

Kulağımıza, "Bunlar laikleri düşman görüyorlar" türü iddialar geldi. Valla üzüldük. Ekmek nimet ç arpsın yok bööle bi şey. Hepimiz kardeşiz. Bu iddiaların gerçeklerle uzaktan veya yakından bi akrabalığı, pardon alakası yoktur. Biz bugüne kadar hangi laiğin kolunu bükmüşüz, ne bileyim hanginin burnuna tekme vurmuşuz. Hem ayrıca birlik ve beraberliğe en fazlaca ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde lütfen toplumu laik, antilaik, LC laikiki gibi kamplara ayırmayalam.. Ayıp olur, yakışmaz. Haksız mı konuşuyorum şimdi?. Haklıyım tabi ya.

Refah kesinlikle kapatılmamalıdır. Bu demokrasinin bir gereğidir.

"Sepet sepet yumurta
Sakın bizi kapatma
Kapatırsan küserim
Hırslanırım süserim"

Bu şiiri Yasin Hatipoğlu yazdırdı. Ben başta "Ağbi şiir felan abes kaçar. Gel vazgeçelim" diye itiraz ettim. Ama, "Yok oğlum niye abes kaçsın. Hisli olur, duygusal bi hava verir" diye ısrar edince mantıklı bulup kabul ettim. Tabi bu kararı alırken, Yasin Bey'in "Bak dediğimi yapmazsanız, size kendimin yazdığı seksen tane şiiri okurum" lafının da bi etkisinin olmadığını söyleyemem.

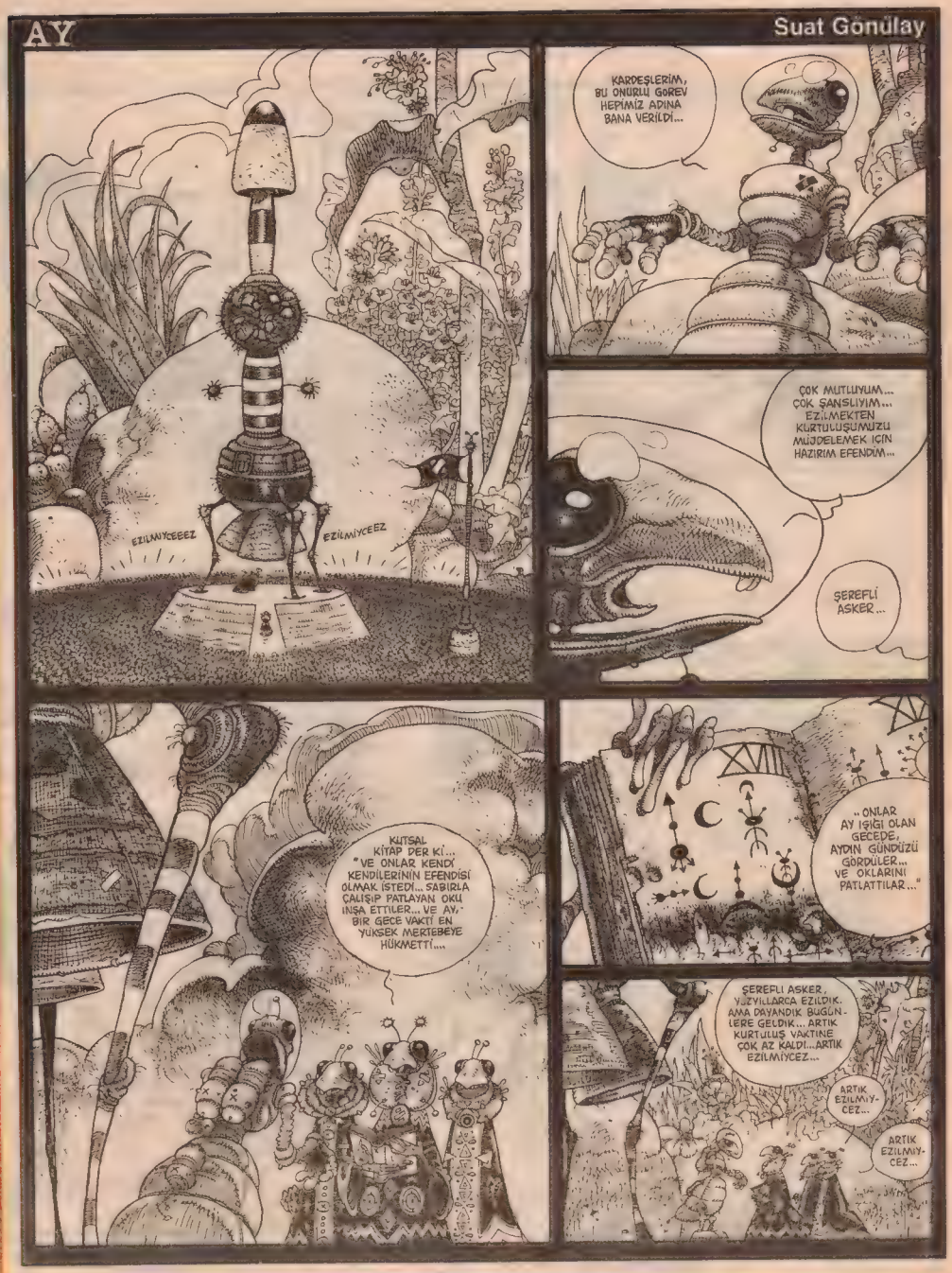

Az önce Şevket Kazan kulplu beygirde salto atıyodu ki imik üstü düştü. Abdullah'la (Gül), Şevket'i komidinin üstüne yatırıp bileklerini kolonyayla ovduk. Zavallı Şevket kapatma söylentilerinin çıktığı ilk günden beri şokta. Her gün kırmızı naylon tayt giyip, genelmerkez binasında spor yapıyo. Doktor bu durumun aşırı suçluluk duygusundan kaynaklandığını söyledi. Anlıycanız Sincanlı Bekir'e hapishanede sağlamış olduğu ayrıcalıklardan dolayı çok pişman. Ha unutmadan, heykel konusunda problem çıkaran Sultanbeyli Belediye Başkanımız, Çelik'in Atatürkçü bi klibinde oynamak istediğini söyledi. Ayrıca sakallarını da kesip Türk Hava Kurumu'na bağışlıyacak.

Gördüğünüz gibi abartıldığı kadar büyük problemler yok aslında. Olay medyanın şişirmesinden ibaret. Neyse, savunmamıza burada son verirken tekrardan büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öper, hörmetlerimizi sunarız.

Not: Nermin Hanım sizler için ıspanaklı börek yaptı. Şahane valla. Yenge çoluk çocuk çıtır çıtır yersiniz. Afiyet şeker olsun efendim.

AYRINTILAR

METİN EİDAN

SEVERİM:... Hapı düşürmek için tablete bastırdımda çıkan o incecik pıt sesini...Çikolata kâğıtlarını tırnaamla düzlerken oluşan gümüş renkli lekeleri... Kafamda oluşan küçük kabukları, yara gibi şeyleri, tarağımla soymayı... Cebimde birikerek ağırlık yapan bozukluklardan, çok saçma ve gereksiz bi şey satın alarak kurtulmaya çalışırken, ulan ben naapıyorum diyip, onların aslında bayaa bi çok para ettiğini anlayarak kendime geldiim aanı...**YILDIZ...** Sulu boya yaparken, fırçanın ucunu, iyice renge bulaşsın diye, yuvarlaan üstünde bastıraraktan döndürmeyi; ve küçük köpüklerin çıkmasını...**EVREN...** Büyük kare taşlı kaldırım veya yollarda yürürken, adımlarını karelerin içine atıp yürüme çabamı... Buzdolabının rafına bi şey koymam gerektiinde, ordaki kavanozları felan kenara iteleyip, elimdeki şeyi araya bi yere sıkıştırabilmeyi... Pili zayıflamış duvar saatinde, saaniyenin, yokuşu çıkarken zorlandı aanı seyretmeyi... Diş fırçasına maacunu sürdükten sonra, musluğu açarken felan elimdeki fırçayı yamuk tuttuumda, maacunun oraya bi yere lörk diye düşüp yapışmasını...**SEBLÂ...** Kocaman bi kartona, kocaman bi ispirtolu kalemle bi şeyler yazarken çıkan sesi... Koli bandını açıp uzatırken çıkan o aşın sesi... Otobüsün tavandaki tutacaklarına tutunurken, bi viraj felan aldımızda, o şeye daha sertçe, ama çaktırmadan asılıp, virajdan hiç etkilenmiyomuş gibi olduum, ama aslında kasıldım aanı... Kalem pillerin kabuunu soymayı...METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi çocuk vardı; deli diyoduk ona... Evet, deli bu; benzinciderr arakladımız kocaman araba lastiklerini, hızla bunun üstüne yuvarlıyoduk; lastık buna çarpıyo, o da yere düşüyo, sonra hiç bi şey olmamış gibi sıntarak ayağa kalkıyodu.. Bi gün ben, haftalıklarımdan biriktirerek, ilk volkmenimi satın almıştım. O gün de tesadüfen, çok uzakta bi yerde, havaai fişek gösterisi vardı. Gazabo ve Lora Brinigın dinneyerek, gökyüzünü seyrettim. Çok duygusal bi andı... Biz bi gün, arkadaşlarla, ucuza bi basket potası yaptırdık ve onu her maç sonrası, bizim evin ordaki eski minibüsün içine koyduk. Bi gün, bi baktık, nerden çıktıysa, minibüsün sahibi gelmiş, minibüsü hurdacılara vermiş. Minibüs yok ortada! Ulan, potayı bıraksaydınız baanı!.. Üzerine lastik yolladığımız çocuğun adı, Mazhar'dı. Hani o Hababam Sınıfı filmlerinde, alt sınıftaki, aabilerine hep sıntıp, dalga geçen bi çocuk var ya, Mazhar onun gibi gülüyodu, koca lastiin altından ayaa kalktında... Bi de Yıldıray vardı, şişmandı. Futbolcu oldu ama; zayıfladı; kaleci oldu... Biz bi gün, yokuşun kenarında otururken, çok canımız sıkıldı, ve hepimiz evlerimize gittik...

POTBURİ:... Çok dolandım bu hafta; terledim, susadım; camii şadırvanlarından su içip serinledim... En ufak bi şeyde kurcaladım için, aaferin, sonunda videoyu bozdum... Bitpazarında, defolu seloteypler gördüm. Bi tezgâhın üstünde, bi sürü, yığınla, yamuk yumuk defolu bantlar... üç kere, iki katlı otobüse bindım, ama üst katın en önüne oturamadım. Herkes hemen orayı kapıyo. Ne sig var orda! Ben de merâk ediyom şindi... Banyodaki duş perdesinin üstü azık yırtıldı; orayı elektrik bandıyla bantladım... Masamı tükürükleyip sıldım... Yolda giderken, bi arabayı göremedim, son anda durdum, sonra şöföre elimi kaldırdım, yani: tamam sen haklısın hesabı... Kıymalı pide yedim, içinde kıyma göremedim. Patatesli de yedim. Kıymalıyla patatesli aynıydı sanki. Karnım acıktı şimdi... Ucuza bi Bob Marley diski buldum; bi de Viş yu vör hiir... Video bozuk olduu için, talavolelerdeki otuzbirlikleri kaydedemedim... Geçen haftaki yazıda, seksendokuz tane dizgi yanlışı vardı. En önemlisi şu: Eskiden bi gün'de: Yolda giderken, yerde, bi hesap makinesi görüyom, heme eğilip alıyom. Sonra yamultuyom taşla! Olur mu? Olmaz tabi. Niye yamultuyom? Çünkü gördüüm şey, sadece, makinanın ön kapağı, kaportasıymış. Yazıda, oralar eksik çıktı... Şu anda açıklayınca bunnarı, ne kadar saçma oluyo yaa!.. Hay sigiyim, keşke düzeltmeseydim ama, zaraarın neresinden dönülse kârdır yine de...

BİŞİ:.. Selâm! Eser, onnar iyi diil... Hemen iyi günner diliyorum ben...

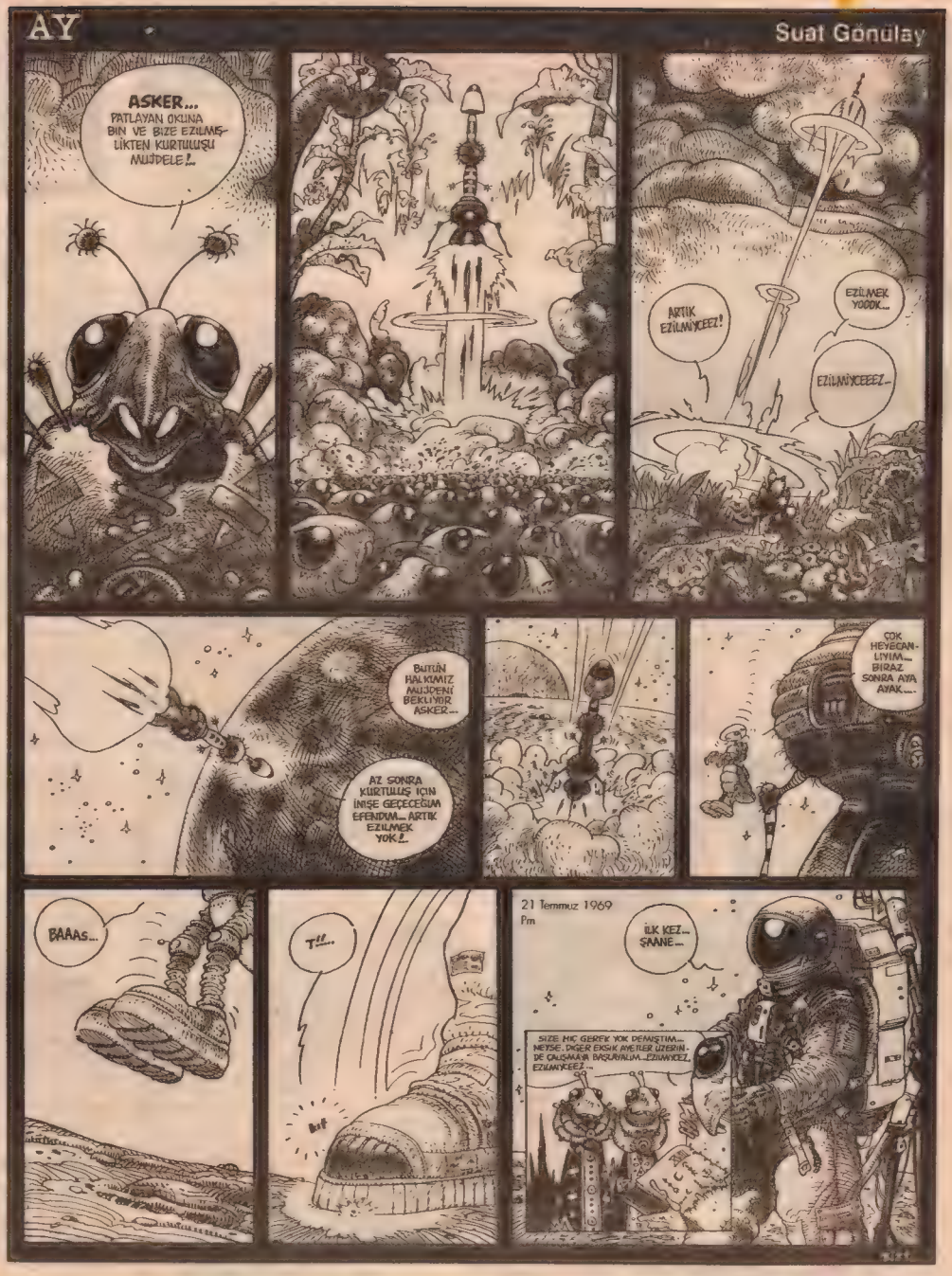

Cimbiz Cemaat

Ahmet Yılmaz

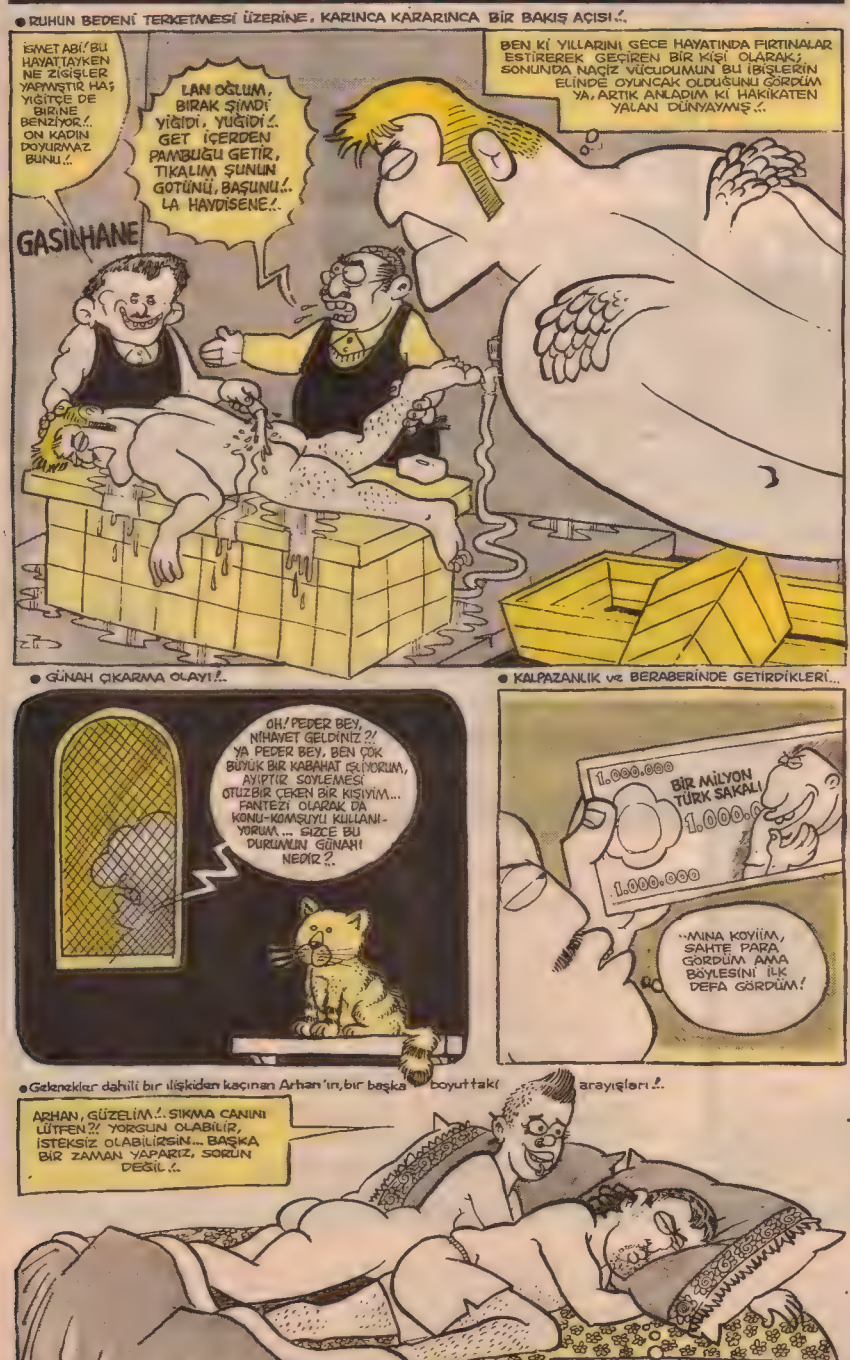

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Artık...

17 yaşındayım. Hiçbirşeyden tat alamıyorum artık... Büyüyorum ve büyüdükçe daha fazla düşünüyorum. Artık o pembe dünyayı gri bulutlar sardı. Ben o eski ben değilim. Artık futbol oynamaktan veya sinemaya gitmekten zevk alamıyorum. Arkadaşlarımı terkediyorum, onları özlemiyorum bile güzel günlerimiz hiç aklıma gelmiyor. Bütün sevdiğim şeylerden yavaş yavaş bıkıyorum.

Belki de hayallerime kavuşup da onların bir hiç olduğunu kavradığımdandır bu. Gözümde büyüttüğüm bütün o güzellikler artık beni cezbetmiyor. Güngeçtikçe sorumluluğum artıyor. "Artık buyüdün oğlum" larını daha sık duyuyorum şimdi. Ben artık birşey istemiyorum. Hayallerime elveda ettim. İstediklerime kavuştum da ne oldu? Mutlu kalabildim mi? Hiçbir zaman.

Hayır, hayır dedim. Ben bunu da istemiyor muşum. Gitar aldım da ne oldu. Haftalardır elimi bile sürmedim. Çok özenerek aldığım t-shirt'üm kımbılır hangi çekmecenin neresinde?

Geceleri geç yatabiliyorum çünkü kocaman adam oldum ama T.V. eski iktidarını kaybetti gözümde.

Ben yasakları hâlâ seviyorum. Onları delmek hoşuma gidiyor. Fakat delinmedik yasak kalmadı veya artık büyüdüm yasak değil onlar bana. Artık ağlayamıyorum. Eskiden gizli gizli ağlardım şimdi zorlasam da olmuyor. Aşk, evlilik komik geliyor halbuki mutlu bir yuva en büyük hayalimdi bir zamanlar. Ama kocaman adam oldum, babama göre artık evlenme zamanım yaklaşıyormuş. Büyümeyi de çok isterdim. O da birşey değilmiş. Dertten başka birşey getirmiyor. Başkalarını güldürmek eğlendirmek de artık hoşuma gitmiyor. Beni güldürecek birini bekliyorum. Beni değiştirecek, beni sürükleyecek...

Lider olmaktan bıktım, biraz da sürüklenmek istiyorum

Beni anlayacak biri çıkar gelir mi?

İşte kalan son hayalim bu. Belki de hayal olarak kalmalı ki yaşamak için bir sebebim olsun.

Bilal

Bencil yaptınız beni...

Evet siz yaptınız. Sırf sevemedim maske, yalan ve vaatlerinizi diye konuştunuz arkamdan. Ve hep çaba harcadım sizleri sevebilmek için. Doya doya "Seni Seviyorum" demek istedim. İnanarak ve isteyerek. Ama zaman vermediniz bana. Dedikodular sınırları aşınca, yüzüme de söylediniz Söyleyin istediğinizi artık, hiçbirnız umurumda değilsiniz. Başardınız sonunda. Beni de kendinize benzettiniz! Artık yok o fedakar Demet, uysal, utangaç ve deli dolu... Kimi zaman sadece dolu, acı dolu... Artık aklımdan geçeni söyleyecek kadar dürüstüm kendime! Ve bencilim. Siz bunu çoktan hakettiniz ama

Ne zorunuz vardı benimle? Ne yapmıştım size? Minik kız çocuğuydum o şarkılardaki gibi. Bıraksaydınız, ben de olumü düşünmeden yaşasaydım. Hiçbir,eyin tadına varamadım sizin yüzunüzden. Sevişmelerim acı dolu oldu hep, birlikteliklerim ayrılık yoktu. Ve yüreğim burkuldu her ha yalımden sonra Gerçeklere daha bi sarılır oldum şimdi

İstemez miydim ben de sizin gibi empsillerle bar, disko dolaşıp, kız kıza park köşelerinde en yakın dostumu çekiştirmeyi, sonra bi iki kur yapardım erkeklere, belki de laf atıldı mı hoşuma giderdi. Ya da ağız tadıyla yerdim belki elimdeki gofreti, kılo alıp kabul edilmeyeceğim endişesi duymayarak. Şimdilerde ben sızı kabul etmiyorum. Ve herşeye rağmen birşey değişmedi. Hala sizleri sevmiyorum. Ama gün gelir hepsinin acısı çıkar bir bir!

İzmir'deki tek bencil

Merhaba güzel insanlar!

Güzelliklerin, pek nadir kaldığımemleketimizde sizler gibi candan insanların var olduğunu bilmek, beni mutlu ediyor. Hepinizle tek tek görüşmek isterdim, sorunlarınızı dinlemek ve kendi sorunlarımı anlatmak için -ki bu mumkün değil- o nedenle dergimize bu yazıyı yazıp sorunumu size iletmek istiyorum

Önce sizlere sormak istiyorum, nereye kadar törelere saygı göstermeliyiz. İşte benim kafamı ve yüreğimi kurcalayan soru bu. Bundan birsene önce köye gezmeye gitmiştim. Köyde bir kıza aşık oldum. Onunla gizlice telefonla da olsa ilişkimizi surdurduk, ancak kızın abileri durumu öğrendiler. O zamandan beri yani üç aydır haber alamıyorum. Kız şu anda Ankara'da abilerinin yanında kalıyor, babası köyde durduğu için onun olup bitenden haberi yok, duyması da çok kötü olur zaten, adamı bir görseniz çağın gerisinden gelmiş gibi geri kafalı. Beni esas düşunduren konu ise kızın kırvemin kızı olması. Geleneklere göre kırvenin herhangi bir akrabasıyla ilişki kurmak mümkün değil. Hatta diyorlar ki en yakın akrabanın çocuğuyla yani amcanın veya teyzenin kızıyla evlen ama kırve asla olmaz. Şimdi ne yapacağı şaşırmış bir haldeyim bir yanda aşk bir yanda töre. Eğer kararım sevgiden yana olursa (ferman törenin kız benimdir diyip) onu kaçırırım olur biter. Şayet törelere boyun eğersem bu sefer de kendimle savaşa başlayacağım. Ne yapabileceğim konusunda fikirlerinizi bekliyorum ve sizleri çok seviyorum.

Erkan K. Esenler / İst.

...

Patronumun paketinden aldığım bilmem kaçıncı sigara da az önce bitti. Bir tane daha almayı göze alamıyorum. Ne yapayım param yok. Burası bir emlak bürosu. Her gelenin emlakçılık zevkli ıştır ama sakın gunun birinde bir büro açayım deme dedikleri biryer. Ne çelişki ama. Zaten zevk için veya öğrenmek için çalışmıyorum. Dersaneye gitmek için para bulmam gerekiyordu ve çalışmaya başladım. Dersaneye gitmeliydim çünkü geçen yıl para olmadığı için gidememiş ve o kahrolası sınavı 10 puanla kaybetmiştim. Şimdi gidecek ve belki üniversiteyi kazanacaktım. Üniversiteye gitmeliydim ve hiç değilse yaşamım boyu çocuklarıma üniversite diploması alan ve olaylara daha mantıklı bakacak bir annenin verebileceği mutluluğu yaşatacaktım

Çünkü ilkokulu bile okuyamamış, okuma-yazma seferberliklerıyle birşeyler öğrenen anne ve babaya sahibim. Sorun diplomada değil aslında

Sorun insanın kendini yetiştirip, yetiştirememesi, yani aşık olduğumuzu veya bırsorunumuz olduğunu annemize ve babamıza gösterecekleri tepkının ne olduğunda. Bunlar en basıt örnekler tabi.

Ama şuna eminim ki ilerıde anne olucağım zaman çocuklarımla oturup sorunlarını konuşacağım, erkeklerden veya kızlardan bahsedeceğiz.

İnşallah bunları başarabılırım. Herneyse 28 Kasım'da 18 yaşıma gıreceğım. Bunun hep nasıl bır duygu olduğunu merak etmişımdır. Pek birşey değışmeyecek belki de. Sadece bır polıs beni durdurup kimlığımi istedığinde, 18 yaş olayını gördüğünde yaşayacağı dumuru ve bana bır noktada özgürluk hissı veren zevkı düşünüyorum. Şıır yazıyorum. İyi yazdığımı söylüyorlar Zamanımın büyük bır bölümü okuyarak geçiriyorum. Okumayı seviyorum. Benım için vazgeçılmez bırşey okumak

Aslında size yazmak ıstedığım önemli bır sorunum var. Hiç çevrenizdekı insanlar sıze delısın sen dedıler mi ve zamanla buna sızı de inandırdılar mı? Evet bunu yaşıyorum. Odamın duvarlarına yazılar yazdığım, resimler yaptığım, kendı kendıme bazen konuştuğum, en içten duygularımla dakikalarca güldüğüm içın delı yapıyorlar benı. Bazen saatlerce bunların, yaşamın ne denlı zor olduğunu duşünerek ağlıyorum. Çoğu kez umutsuzluk ıçinde boğuluyorum. Sadece yalnız bır insan olduğum gerçeğını bılerek asıl delı olanın onlar olduğunu, ayakta kalabilmek için üniversıteye gıtmek umudunu düşunerek yaşıyor. Gerçeği ıtiraf etmek gerekırse Tanrı da benı yalnız bıraktı. Ne yaparsam yapayım daima yalnızım. Yani yığının içinde ay gıbı, güneş gıbı yalnızım gökyüzünde.

Herneyse, belki bıldıklerınız, belki bana söyleyebıleceklerınız, paylaşacaklarınız ve eğer yalnız değılseniz bunu nasıl yaptığınıza daır anlatacaklarınız vardır. Leman'a yazıp adresınizi de verirseniz mutlu olurum. Adresimi yazamayacağım çünkü babam herşeyden kıllanan bir adam olduğu için göndereceğınız mektupları okuyacaktır. Herkese teşekkürler.

Boyalı Kuş

Merhaba Leman emektarları,

Üçbuçuk yıldır kesintısiz Leman ve yayınlarını takip etmekteyim. Bu minnetkarlığımı sade bır mektupta yapmayı tercih ederdım ama. Okur Mektupları köşesıne bır olayı yazmak istıyorum. Bu benim bır yayın kuruluşuna ılk yazım. Bır hatam varsa şayet (imla) gibi. Düzelterek veya kısaltarak yayınlamanızı rica edıyorum. Çünkü yanlış anlaşıldım. Ve yaşadığım semtte Leman çok satıyor. Mutlaka beni o gece görenlerın çoğu bu yazıyı okuyacaktır. Tabıı bu sizlerın sayesınde olacak. İlgınızden dolayı teşekkür ederım. Ve yayınlarınızın devam etmesini ve bizı guldürürken düşündürmeyi bırakmayın. Sizi sevıyorum

Lütfen suçumu bağışlayın, Eylül ayının başlarında bır akşam semtımizın en işlek caddesınde evıme doğru yürüyordum ve bır taksi durağının önünden geçerken gördüğüm manzara şu ıdı: "Beş altı adam köşede durmuşlar gelen geçenlere ya küfür edıyorlar ya da dövüyorlardı." Tabıi ben de nasıbimı aldım. Beni üzen, bunlar taksi şoförleriydi ve sarhoştular. Artı, çevredekiler beni dövülürken seyredıyorlardı sadece. Kimse polise haber vermedı. Neyse ki ellerınden kurtuldum. Tekrar kendime geldığımde kımsenın kılını bile kıpırdatmadığını görunce bu benim çok zoruma gıtti. Bu olayın geçtığı yeri söylemeden geçemeyeceğim. Olay Avcılar Belediye durağının önünde meydana geldı. Bunları yazmamın nedenine şimdı gelıyorum. Avcılar halkından (özellikle o akşam Marmara Caddesi'nde seyır eden araç şoförlerınden) özür dılıyorum. Çünkü ben o durum karşısında caddenın ortasına çıkarak benı dövülürken seyreden insanlara başka olmak üzere beni dövenlere lanetler okudum ve gördüm kı kaba kuvvet kullananlara hıçbır laf edilmiyor. Bunu ispatlamak ve polısi oraya getırmek için trafiği sıkıştırdım (Yani caddenin ortasında yürüyerek bir ileri bır gerı gıttım) Duyduğum tek ses fren sesleri ve "çevırmediğim trafık levhası kalmadı. Neyse ki bır ekip arabası geldi. (Tam bır saat sora) Aracın kapısını açtım ve arkaya oturup durumu anlatana kadar karakola çoktan getırılmıştım... Şıkayetçi olmadım. (Oldurmadılar) Ve en önemlı şey ise onca devlet malına ve onca sıvıl araçların aynalarına zarar veren "ben"! karakoldan kovuldum... Benı çok üzen şey halkın bıraz da olsa huzurunu kaçırdım. Vıcdan azabı çekıyorum. Ama bunu okuyan birıleri çıkacaktır ve o gece gördukleri ınsanın bır serseri olmadığını ve sadece hakkını saçmalıklarla aradığını (bana göre) anlayacaktır.

Ve o gece benden başka, o ınsan sıfatını almış canlılardan dayak yiyen diğer insanlara seslenıyorum artık birşeyler yapalım... Sarhoş şoförlerı merkez taksıden kovduralım. Zor da olsa tek başıma da kalsam polısın yapamadığı görevı tamamlayacağım.

Tekrar herkesten özür dılıyorum.

Aziz / Masum Suçlu

"Burnunuzun Dıbınızdeki Şey" rumuzlu yazıya istınaden cevap,

Ey küçük kız oku bunu,

Ben Leman'ı Lımon zamanlarından beri tanırım. Unutma kı Erdek'te de kıyıda köşede 3-5 Leman okuru var. Sen de meydanı boş sanıp verip virıştirmışsın Erdeklıler'e. Hoş Leman elemanları da Lapin balığı gıbi ılk önce atlıyor yeme, olaki bir okur Erdek'le ilgili bir yazı göndersın dergıye doğru ya da yanlış yayımlayıverıyorlar. Mehmet Çağçağ üstadımızın da "Heavy-metalci genç, mülayım aılesıyle bırlıkte Erdek" tıplemesi de bıze hedıyesi (şirketten). Ne istıyorsunuz bizden abi ya? Sesimız çıkmıyor diye mi yanı tüm bunlar, neyse boşver küçük kızı unutmayalım. Doğrularda bır olalım küçük kız! Benım atalarım Erdeğe 400 yıl önce gelmiş yani yazmış olduğun yazıya yeterı kadar cevap hakkım var sanırım ve ben bana babamdan kalan zeytınleri toplatıp (ki hıç sandığın kadar kolay iş değıl) ve fazladan boş olan evimi turıstlere sezonluk kıraya verip gayet güzel geçınıyorum, bunda da öyle bır anormallık görmüyorum, kimsenin turıstleri 'sömürdüğü' falan da yok. Erdeklıle:'ın tembel olduğu doğru ancak dunya bazında yapılan istatıstıklere göre dünyanın hemen her yerinde sahil kasabalarında yaşayan insanlar deniz olmayan yerlerde yaşayan insanlara göre daha tembel imış küçük kız. Erdeklı kızlar kış aylarında ayıp diye değıl soğuk dıye örtunüyor olabılırler ne dersın? Yazın mini etek gıyip bisıklete bınen kızların hepsinın Erdekli olup olmadığını anlamak için hepsine kımlık sormak lazım. Hem sonra hafıf bır makyaj yapmak, etek gıyip bısiklete bınmek, seni neden bu kadar ürkütüyor kı? Bunları yapmak zorunda değılsin. Ancak bunları yapmamayı erdemlılık ölçüsü olarak kabul etmen büyük çelışki. Cınsel cazıbesini bır şekılde gösterme isteği kadının doğasında var. Ama etek giyerek ama bir erkeği etkilemek için ses tonuna seksi bir "tını" yerleştirerek abartılı ya da masumca olur bu. Ne tür bir namus anlayışın var çözemedım anlayacağın? Ancak yazındaki "Naif anlatımlarından" yola çıkacak olursam, 17 yaşlarındasın, Nazım Hıkmet, Yaşar Kemal, Erdal Öz okuyor, Ezgının Günlüğü'nü dinlediğine göre, sen şu meşhur "68 kuşağı"nın ve şu yıllarda aşağı yukarı 45 yaşlarında olar eski hızlı solcu bır aılenın kızısın. "Ne mutlu sana" en azından bu da bırşeydır. Türk kadınının bugünkü durumunu düşündüğün zaman daha iyi durumdasın çoğu hemcinsinden, ilerıci bir aıleye sahip olmak az şey değıl. (öyle varsayıyorum)

68 kuşağının insanları ılerıci ve devrimci düşünce yapısını savunmalarına rağmen cinsellıklerini hiç yaşayamadılar doya doya, haın tuzaklarda kan uykularda veya sessiz tehlikesiz ortamlarda hiç yaşayamadılar yok saydılar cınselliği, Karl Marx, Engel'i, Tolstoy'u hummalı bır şekilde okudular savundular tartıştılar ancak çoğu Sigmond Freud'u, Wilhelm Reıch'ı bılmelerıne rağmen pas geçtıler. İşte küçük kız senın hocan her kimse sana bırşeyler öğretmış. Üretken olmak, barış, özgürlük, kardeşlık, ezginin günlüğü dınlemek ve hatta Leman'dan haberdar olmak az şeyler değil. Ancak hocalarından mütevellıt bır yanın eksik kalmış hep. Bence sen solculuğunu bır gözden geçir, eksıklerini tamamla ve böyle küçük şeyleri kafana takıp Erdeğımizın kötü yönde propagandasını yapma, ki sen yapıcı olmayı, barışı, özgürlüğü savunan ılerıci, solcu bir tarafın saflarında emeklıyorsun, biraz daha yapıcı ol. Önce kendinle sonra dığer insanlarla barışık olmaya çalış.

Önünde daha ıki yıl var. Tadını çıkar Erdeğin. Burada hiç olmassa martı seslerıyle uyanıyorsun, sabah nefıs denız manzaralı çay bahçelerınde çayını yudumluyorsun, dumandan, metropol keşmekeşinden ve her türlü tehlıkeden uzak yaşıyorsun. Neyse, Erdek'ten sana sembolümüz olan zeytın dalı uzatıyorum, burda yaşayan herkes adına, ayrıca seni üzen kızdıran tüm mahalle kopıllerinın kulağını bizzat çekeceğime dair söz veriyorum. Umarım buradan ıyı anılarla ayrılırsın. Ama yıne gel, kimbılır belki ılerıde Hakkarı'nın Kırmastı Köyü'ne öğretmen falan olursan bırak makyajı, minı eteği, bısıklete bıle bınemezsın kız başına. Belkı o zaman anlarsın Erdeğın değerını küçük kız n'aber?

The man with the Dog

Varoluşun ikinci perdesi,

Gidışının yankısı öyle hummalı oldu ki beynımde, buna ben bıle şaşırdım. Yureğımdeki acıyı kafam taşıyamaz olmuştu sanki. Soğuktan çatlayan karpuzlar var ya, biraz kafamın da tak dıye bır kaç parçaya ayrılacağını sandım. Bılmem kaç kışılık bır otobüste zırıl zırıl ağlamamak için bu kahrolasıca toplumda gözlerımız bile özgür değıl, nerdeyse camı kemirdım. Burun büktüğüm, küçümsedığım ne varsa hepsını yaşadım şu bir buçuk haftada ve sayenızde küçük bey.

Ve işte gıdıyorum. Sen, dünyanın sevgilısı, herkesın aşkı, herkese sırtını dönüp, dunyaya ve belki de kendıne dünyayı zindan etmeye gıdıyordun. Yıne herzamanki gibi geç kaldım değıl mi? İlahi Nesın usta. Koca bır yaşam gecıkme ve erteleme ıkıleminde. Lanet bir tekerrur bu. Herşeyı ardımda bırakıp, yeni başlangıçlar yapmaya gelmıştım buraya güya. Gelişime bak, hıç şaşmadı. Ağzına ....yım. İlk başlangıca bak. Güya yaşamımı ayağa kaldırdığını düşündüğüm o güzel duygunun sonsuza kadar içime hapsedılmesı zorunluluğu...

Gözlerını bir meteor parçası gıbi ıçime düşürdün... Zaten ..k olan yaşamımın ıçine ...tın. Ve, sen son sürat .....nıp gıderken ben hala kurgulama yapıyorum. Bıldığımız klasık Türk fılmlerınden bır demet güzelleme. Seni özlemıyeceğim Yokluğun varlığından daha az yoruyor çunkü ıçine gırdığım o pıs atmosferınden istesem de çıkamıyorum. Zaten çıkmak da ıstemıyorum, ama yokluğunda acıyı taşımak daha kolay olacak galıba. Belki de seni unuturum, kımbılır.

Yaşamımdan teğet geçmek zorundaydın sanki. Öküz oğlu öküz. Sana aşık olduğum için kendımı, donmuş duygularımı aptal bir bahar güneşı gıbi çözdüğün için de seni hıç affetmıyeceğim. O kütlüğün içinde daha mutluydum ben. Hıç olmazsa yine bu aptal aşkın yüzünden kendımi bu kadar güduk hissetmezdım. İmkansızlığın karşısında maalesef güdük kaldım. Ve mat oldum galıba. Gıt. ...... git. Hatta evlen de öyle gel. Nasıl olsa kimse acılarına sahip çıkmıyor. Hepsi benim, hıçbır acı sahipsiz kalmayacak. Kafamı karpuz gibi çatlatıp, saçlarımı ağartıp, delire delıre yaşayacağım yıne de. Kedı gıbi o özgür ruhunu sattığın için de sana sonsuza kadar küseceğim ve inadına gözlerıne bakmayacağım. Gıt. Gidebıldiğın herkese gıt, herkesi dolaş, ama, gel, ben burdayım demeyeceğim.

Yarın yurüdüğün yerlerdeki bütün to.. zerreciklerıne varana dek hepimize ihanet ettığini söyleyeceğim. Yarın gidip seni ilk gördüğüm yerde bır güzel ağlayacağım. Salak salak yüzüme bakanlara da "merhaba, ben yeni şizofrenınız, bu çağda nasıl olsa her eve, her aileye, her okula bir şizofren, ben de buranın şizofrenıyim" diyeceğim. Yarın gidip saçlarımı kestıreceğım, o esnada boynumu da kesseler iyi olur ama... Yarın gıdip evini taşlayacağım...

Yarın... Benim yarınım yok ki...

Keşke dokunduğum herşeyde günahlarımın da izi kalsa. Bu yılan, bu zehır zemberek, bu hain, bu faşıst, emperyalist zamanları yok sayabılsem. "Bır eksıklıkle yaşanır mı? Şımdi bır fazlası dışımda" ya da buna benzer bırşey demış bır şair. Keşke bu eksıklıkle yine de yaşamaya mecbur olmasaydım. Eksıklerımız o kadar fazla ki. Neyle yaşıyoruz ki biz. Bu yaşamak mıdır? Umut hercai bır kuş, habire etımızden kaçıyor. Kavganın, dostluğun, aşkın en fazla artığı olabıldım ne haber? Kıçıma cop, gözüme, postal yemek de yetmedi ve hatta delırmek de. Ve gücüm yetmedi böyle gıtmene. Beni sevmeni ne çok isterdim. Oysa şimdıden dı'li geçmiş zaman oldu herşey. Ama dedım ya, umut hercai bir kuş, yine de gelıp konuveriyor bazen ve acı acı da gülumsetiverıyor hemen.

Ve şımdı gıdişının bılmem kaçıncı gününün gecesindeyım. Baştan ayağa acı oldum. Nasıl dayanırım ya da nasıl dayanabılınmin yollarını arıyorum. ..k gibi de dayanıyorum işte. Baştan kovulmuşuz bız yaşamdan. Bata çıka yaşıyorum. Yaşamın kendisi karabatak

Delırmekten korkuyorum. Yaşasın! Sapına kadar benım olan korkularım var, ne güzel! Gundüzlerı geyık muhabbetleriyle sulandırıyorum. İnanmadığım ama inanılmaz inandırıcı gülüşler fırlatıyorum etrafa. Gıtmelı buralardan en iyisi. Kavgadan, yaşamdan, senden istıfa edıyorum. (mu acaba).

Evet evet gıtmelı... Bu kapkara doğurganlığın şahıdi olmamalı. Kendım bıle fazlayım...

İsimsiz

Başlamak ...

Bırşeylere bır yerden başlamak... Yeni bir yaşama düzeni, yeni bır çevre, yeni dostluklar yaşama süreci boyunca ınsanın hazırlıklı olması gereken evreler. Ben bu yıl M Y. Okulu'ndan mezun oldum İlk yılımda da bırşeylere başlamak heyecan verıyor, bazen de korkutuyordu beni. Yenı arkadaşlar, yeni ortam, yeni evim. Başlangıçta bıraz ürktüm bütün bunlardan. Ama zamanla alışıyorsun sıgara gıbi, bırakamıyorsun. Bu yılsa ayrılık vaktı geldı. Arkadaşlarımla vedalaştım, evımle, okulumla, bakkalımla, pastanemle, komşularımla... Hepsıyle vedalaşıp geldım. Çok özlüyorum oraları. Sabahtan akşama kadar eve tıkılıp, yapacak bırşey bulamadığım zamanları, bakkal borçlarını nasıl kapatacağımı düşünduğüm geceleri, soba yakmak için çıleden çıktığım günleri, okulumuzun (çoğu zaman yenılip döndüğümüz) futbol maçlarını arkadaşlarla bırbirimize yaptığımız sulu şakaları, ev sahıbimızden azar işıtmeyi bile özlüyorum. Ama en önemlısi özgürluğümü özlüyorum. Şimdı de özgür değılım dıyemem. Ama en önemlısı özgürlüğümü özlüyorum. Şımdı de özgür değılım diyemem. Ama öğrenci özgürluğu bır başkaydı. Artık yeni bir hayata atılıyorum. Öğrencılık hayatıma ıstemıyerek bır çizgı çekmek zorundayım. Korkuyorum, endişelerım var. Bu düzene ne kadar ayak uyduracağım. Neleri kabullenmek zorundayım? Neler kazanacağım, neler kaybedeceğim? Zaman bunları bana yavaş yavaş gösterecek. Bır yerlerden başlamam gerekiyor bunu bılıyorum. Sızlerle uzun zamandır duygularımı paylaşmak istıyordum. Bu mektup da bırşeylerın başlangıcı oldu. Ayrıca sureklı Leman okuyan arkadaşlarım Neslıhan Koşar, Özgür Ekici, Halime Öcal ve Baykal Aksu'ya buradan sevgı ve selamlarını gönderıyorum.

Nazlı Ermiş / Denizli

Biz uzaydan gelmedik,

Bundan yıllar önce babam devlet memuru olduğunda, bır oğlu olacağını onun yayın hayatına 6 yıl önce başlayan Leman'a mektup atacağını nereden bılebılırdı ki. Devlet memurluğuyla ya da benım tabirımle sırtına semer vurulmuş eşşeklıkle ne alakası var dıyeceksınız. Diyeceksınız ama sorun büyük ve ne yazık ki mılyonlarca ınsanın ortak kaderi.

Öyle kazmapolıtık bır hayatım oldu ki bazen ben bıle kendımi tanıyamıyor ve kımlık sorunu yaşıyorum. Babamın süreklı olarak oradan oraya atanması (sürülmesı) yüzünden okul hayatımı 7 ayrı okulda tamamladım. Şu an 18 yaşındayım ve Karadeniz bölgesı harıç her bölgede aılece ıkamet ettık. Ne güzel gezıp memleketı tanımış, hellenıstık bır kültüre kavuşmuşsun, ben hayatımda mahallemı bıle değıştırmedim deyip hoop! portakal ordakal dıyenlerı duyar gıbi olsam da durum benım ıçın pek de iyi sayılmazdı.

Doğuluyum, Kürt'üm ve batı kulturüyle yetıştım. Batıdakı şehırlerde çoğu insanlar (onlara bu sıfatı yakıştıramıyorum) bana bölücü ve vatan haini gözüyle baktılar İlk başta arkadaş olmaya çalışanların çoğu sırf Elazığlı olduğum için benden kaçtılar. Gerçi böyle ınsanları kaybetmek benım de pek derdım değıldı. Çünkü bır insan beni dost bılecekse beni ben olduğum için dost bılecektı ama sonuçta ben yalnız kaldım. Okulda tırnak, bıt, pıre ve sigara arama - taramaları hep benden ve benım gıbi olanlardan start alırdı. Nıhayetınde tek suçumuz Jüpıter'li olmaktı. Batı şartlarında yetıştığım için doğuda da hayat benım için pek farklı olmadı. Başta akrabalarım olmak üzere çevremdeki düşünebılen hayvanlar saçlarımın uzun olmasını, siyahlara bürunmemi bır türlü sıradan bırşey gıbi kabullenemeyıp bır utanç sembolü halıne getırdiler. Onlara göre böyle Kürt yerin dıbıne gırsın, böyle doğulu olmaz olsundu. Bır yandan Metallıca ve Pink Floyd, bir yandan Haluk Levent, Grup Yorum ve Şıvan Perver dınlemenın en doğal hakkım ve bır zevk meselesi olduğunu, o gerçek dünyalı olduğunu ıddia edenler kabullenemıyorlardı. Ancak onlar gıbi kahvehane köşelerınde sürünebılırsem, saçımı kesersem, muslümcü takılıp, elınde tesbıh çevırır kapıtalızmın sömürü cılveleri olan funy, futbol ve fıestaya kendımı kaptırır ve herşeyden önce de herşeye maydanoz olmazsam (Yani hakkımı aramazsam) gerçek bır erkek, onların deyımıyle de normal olabılırdım. Sonuçta olmadım. Bütun Türkiye'de dışlanmama rağmen "Başkalarının kişılığinde 70 yıl" tıyatro oyununu oynamadım. Ve bunun bırtek kendı kaderım olmadığını Türkiye'nin bırçok köşesındeki insanla aynı kaderı paylaştığımı da bılıyorum.

Leman'ın ince esprılerını anlayan değerli arkadaşım, ben sırf ayrılık korkusundan sevemedım. Çünkü bırgün yarin çıplak ayağının memleketınden de surülecektık. Hıç kankardeşım olmadı. Bırkaç değerli dostum olduysa da şu an benden çok uzaktalar. Ama yine de suçun bana bu çileyi çektiren ınsanlarla da olmadığını böl, parçala, yönet sistemını tezgahlayıp, insanları egoıstleştırdıkten sonra bundan çıkar sağlayan şereflı ve haysiyetli, iyi aıle çocuğu insanlar da olduğunu da bılıyorum. Çav Bella.

Asi Kardelen

SAYI: 309... 11 EKİM 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGUN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● Can YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Mrl YCŞN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ERBAŞ ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Fax: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: (internet adresimiz taşınıyor, bekleyin...)

ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 65 ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750 000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Haftalık Sibernetik Tanrınız...

SANAL SİMGE & CUMARTESİ GECESİ ATEŞİ

FUCK OFF!

AYSIIIN?. KIZIM NEREDESİN YAHU?. BEŞ SAATTİR TELEFONU-NU BEKLİYORUM... DIŞARI ÇIKICAKTIK UNUT TUN MU?? ANNEN Mİ GELDİ? OFF ANANIZ. KİM SENİN ZAMANLA-MAN SÜPER... NEYSE HADİ BAY!.

AA-HU SENİ OROSPU ÇO-CUĞU! ÜÇ GÜNDÜR TELESEKRETE-RİNE NOT BIRAKIYORUM. SESİN SOLUĞUN ÇIKMIYOR. ÖLDÜN MÜ NE?.

SİMGE HIÇ KUSU-TA BAKMA ABİ. NEZLE-YİM BEN ....

KUTAY'IM N'AABER?. BEN SİMGE... SON HAFTALARDA GÖZEMİ YORUM PİYASADA SENİ... DURULDUN İYİCENE... BEN EVDE SI-KINTIDAN TRİPTEN TRİBE KOŞUYORUM... HADİ TOPLA SENİN GURUHUDA BİR ORTAMLARI KOKLA-YALIM... NEE? SEVGİ İNLE BAŞBAŞA MISIN? ULAN SEN DE Mİ İZDİVAÇ HALİNDESİN? ÇATTIK YAHU!.

MARABA TELEVOLE OHAME-HEGG!.

GEBERİYORUM! HİÇ DIŞARI-LARA GELEMEM... BAHAR YORGUNLUĞU... SEN DE BİRAZ DİZGİNLE KENDİ-Nİ! ATTIK...

A-HU VAY OROSPU SENİ, DİLLERE BAK BE! HAYAT YORGUNU OLMUŞSUN SEN! SKTRGT!..

ULAN...

BERKİN MERABA YAVRUM BEN SİMGE BU AKŞAM TAVLANLARDA BİR GARDEN PARTY VARMIŞ GERÇİ BEN TAN-MIYORUM. AMA EĞER BENİ ALIRSAN

KIZIM DÜN TWENTY BİRBİRİ-NE KATTIN BU NE ENERJİ BE! TİRGE DE KENDİNE GEL... BEN YATIYORUM.....

ZRRRR

HİMMET DAYI... HAYIRLI AKŞAM-LAR DAYI... BEN BAHADIR İSTAN-BULDAKİ BİRİCİK YEĞENİN DEDEMİN NAZİZ HATIRA-SINA YÜZÜNÜ HÜRME-TİNE BİR İSTİRHAMIM OLACAK İZİN VERİRSEN...

EVCİL KÖPEKLER SİZİ!!

GECENİN BU SAATİNDE GURBAN. HAYIRDIR İNŞALLAH?..... BAK SENİ SEVERİM, BİRAZ TUHAF OLSAN DA, DEDİĞİN DE HATIRI VAR?? TA... TAMAM... BİZİM OĞLANI GÖNDERİYORUM, BURDAN ORABI BİR SAAT ÇEKER...

Bir muddat sonra...

GÜZELİM SIKINTIDAN PATLIYORUM BE BAHA-DIR! HİÇ SORMA, İÇİ GEÇMİŞ OKUZUN!! BENSE HAFTA SON-LARI NE KADAR AKIŞKANIM BİLİYOSUN... VERİMDE DURA-MIYORUM ABİ EVE KAPANMAK İSTEMİYORUM BEN!!

VORRR

OĞĞ... MY POOR GİRL! ZAVALLI KIZIM BENİM!! E KETEDE OTUR EVİNDE! İÇİNDEKİ ÇOCUĞU DİNLE! N'OOLUR SANKİ SALAK!.

ANLAMIYORSUN!.. N'OOLDU SİZE BÖYLE!. SONBAHAR GELDİ DİYE YAPRAK MİSALİ DÖKÜLÜYO-SUNUZ!. İÇİNDEKİ ÇOCUK MUŞ!. ROMANTİK YOSMA SEN!. GEZİP EĞLEN-MEK İSTER DELİ GÖN-LÜM!.

GECE ATEŞİNİ!. İÇİNDEKİ LİMİTSİZ COŞKUYU. GECE HAYATINA DUYDUĞUN HESAPSIZ HİSTERİYİ HİMMET DAYI'NIN HUYSUZ TOSUNU'U DİNDİRİR. MERAK ETME SEN!!

VOORR

AZ GALDI...

MOTHER FUCKER EVERY BODY!. ALEM GÖT OLMUŞ BRE! ÖLÜ TOHUMU SERPİLMİŞ ÜZERLE-RİNİZE!! ENERJİ, ACTION, PARTY TİME NEREDE?.

RAK!

İSYAAN

Akabinde az sonra...

HİM... MET'İN OĞLUSUN?. TAMAM... NE HAZİR MI? PARANI VERİCEM BEN!!

Akşamsefası

18 Ekim. 1997 Cumartesi. Sayı: 310. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

SOSYAL PÖRTLEMELERİN DAYANILMAZ KOKUSU

Acı reçeteler ile ölüm döşeğindeki ekonomiyi güya düzeltecek olan, üstelik de adında bır de "Sol" bulunan yeni hükümet tepkilere falan aldırmadan, yoksulu daha da yoksul yapacak yeni ekonomik kararlar alıyor. Üç koyuna çocukların satıldığı ülkemizde, güzel günleri görme umudu da yavaş yavaş azalıyor. Ortalık, gemisını yürüten kaptanlardan geçilmiyor. Sendıkaların, sivil toplum örgütlerinin, üzerıne ölü toprağı örtülmüş sanki. Ve gözler ufukta görünen tufana çevrilmiş durumda. Geminin rotası bir türlü değiştirilemiyor. Ücretli daha çok vergi verecek, ölene dek çalışacak, zengin ise tabii ki daha zengin olacak.

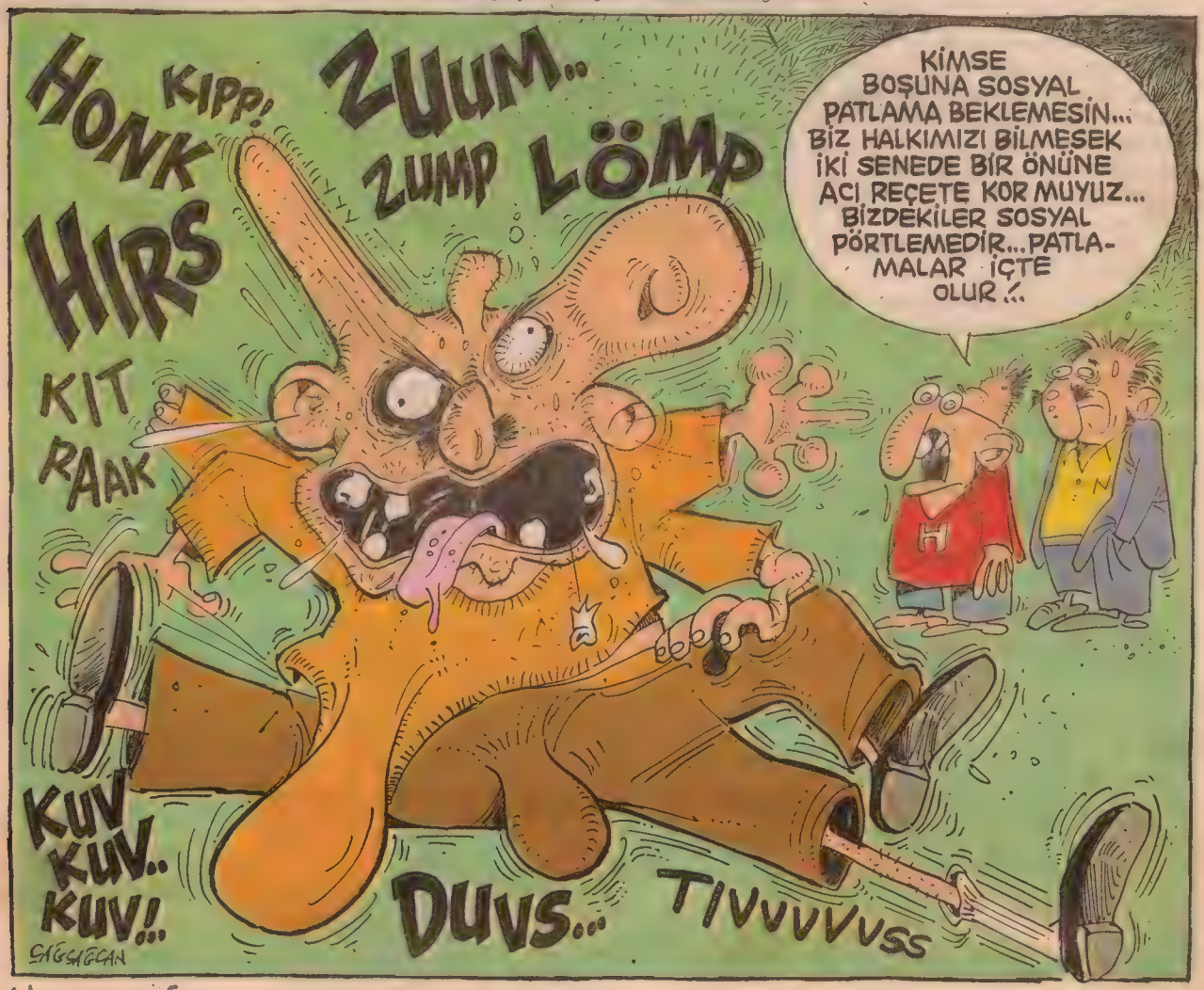

Akşamsefası

Sünnet Yahnisi

Bi hazırlık, bi hazırlık
Sonya indirdiler pikaptan
Üstüne pamuk bi şilte,
Kılpıranga kızıl çengi analar
Etekleri oyalı çarşaflar serdiler,
Rubalı giysiler kuşanmış kız çocukları
Haset gözlerle seyrediyor töreni,
Ağaçlara da gelin telleri astılar,
Kirveleri altı çıplak iki çocuk getirip,
Yatırdılar kocaman yatağa
Belki de dedim kendi kendime
Bu, oğlanların çükleriyle görecekleri
İlk ve son saltanat!
Sonra döndüm yanımdaki muhtara:
Fenni sünnetçi sayın belediye başkanı
Bıraktı gayrı bu işi,
Sen piyasadaki sünnetçiden
toplayıver şu sünnet derilerini
Ne güzel soğanlı yahnisi olur
dedim.
Yedirirsin sonradan Müslüman olmuş
gavurcukları

Can Yücel

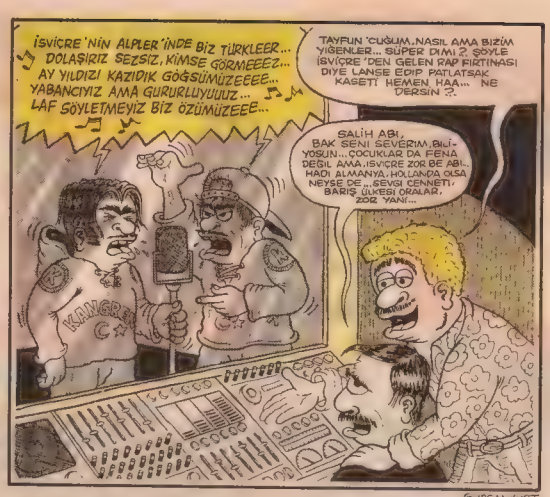

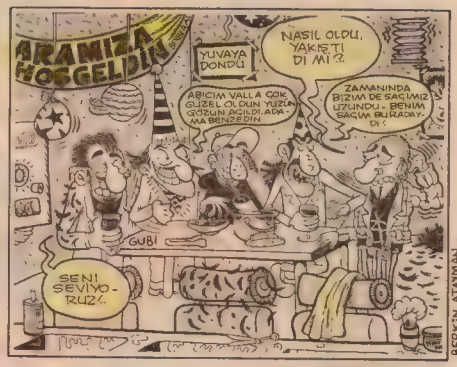

GEZ MAHMUT'ÇUK

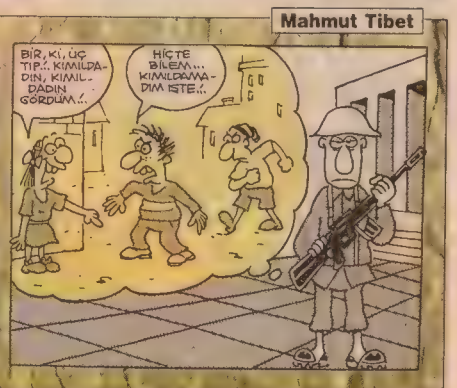

LeMan

Erbakan'ın çağdaş kent kurduk çağ atlattık şeklinde sunduğu İstanbul iki günlük yağmurda felç oldu...

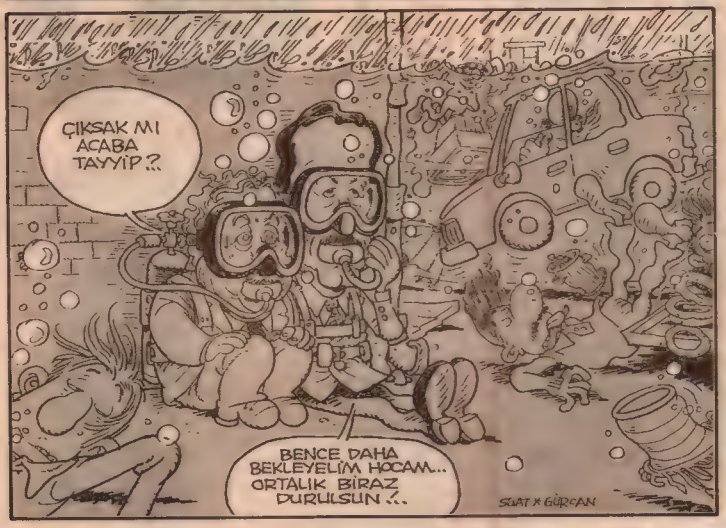

EL NİNO (Sudan sebeplerle hayatımızı kaydıran)
EL TAYYİP (El ayıp)
EL ERBAKAN (İstanbul'a çağ atlatıcı Halıç fıskiyesi)
ÇARPIK KENTLEŞMEYE ÇANAK TUTANLAR (Siz kendinizi bilirsiniz)

IMF'nin acı ilacını halka içirmeye hazırlanan Yılmaz! "Halkın canı yanacak" dedi.

Bulutsuzluk Özlemi İdil'de rock konseri verdi.

Susurluk Davası sanıkları tek tek tahliye edilirken ışık kapatma eylemi yeniden başladı.

Akşamsefası

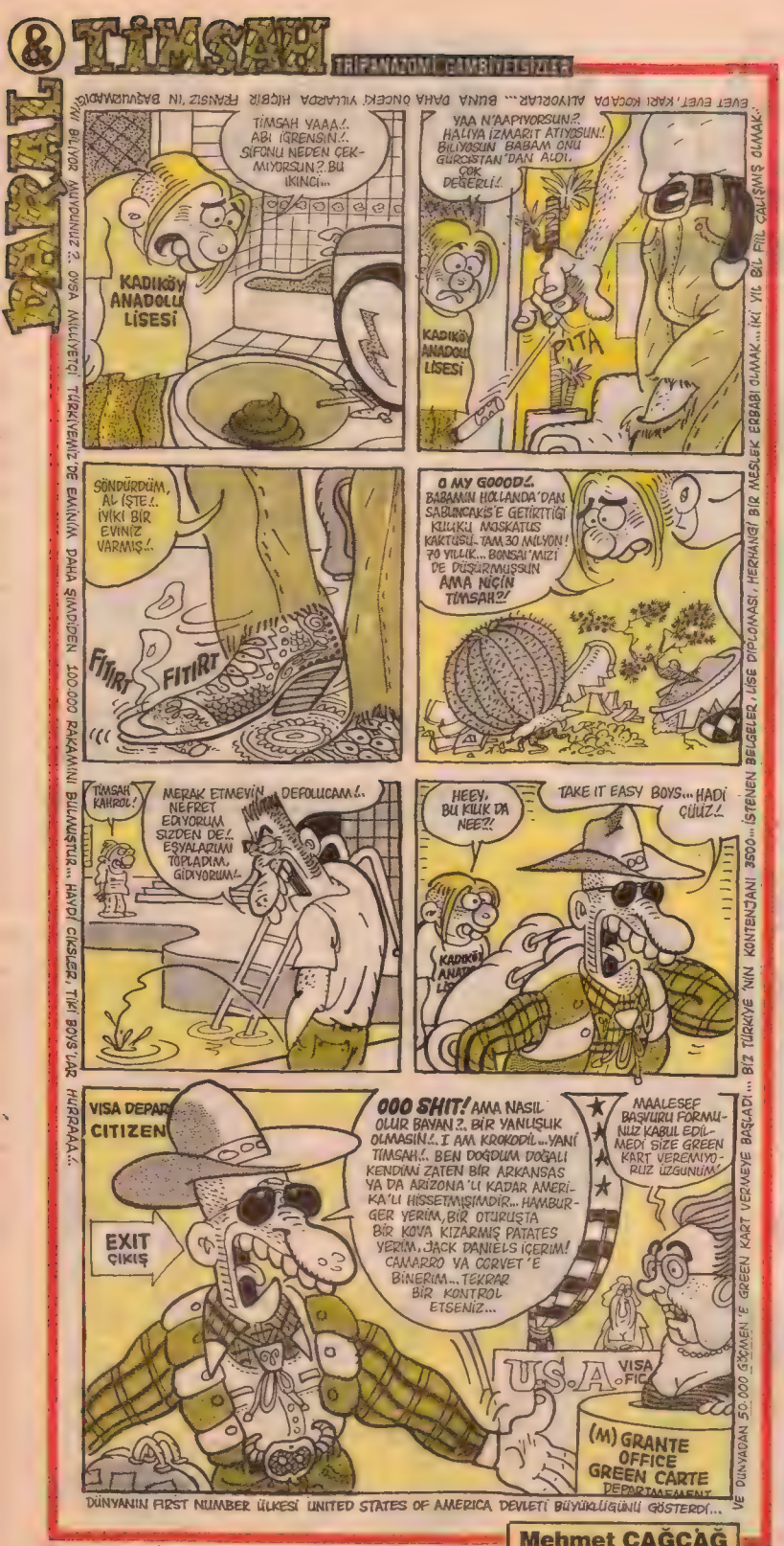

Mehmet ÇAĞÇAĞ

bugün doğan çocuklara alternatif isim önerileri

kız: tasarıgül,	oğlan: eskizcan
kız: irsaliye,	oğlan: stresettin
kız: spermcan,	oğlan: orgazmhan
kız: ukdegül,	oğlan: keşkecan
kız: ohhşan,	oğlan: offhan
kız: bızırcan,	oğlan: büllükettin
kız: cillopgül,	oğlan: basurcan
kız: özüver,	oğlan: tesellüm
kız: börülce,	oğlan: darıca
kız: varan 1,	oğlan: varan 2
kız: mütefferik,	oğlan: hassittercan
kız: birkerever,	oğlan: abazanhan
kız: teyyare,	oğlan: karpuz
kız: veresiye,	oğlan: dövesiye
kız: düzülmüş,	oğlan: bozulmuş
kız: sultanhamam,	oğlan: mahmutpaşa
kız: şıllıkcan,	oğlan: puşthan
kız: yamyassı,	oğlan: uzay üssü
kız: tınvın,	oğlan: kakafoni
kız: antitartar,	oğlan: nasılyani
kız: meşrutiyet,	oğlan: karşıdevrim
kız: havalıdeniz,	oğlan: kunekhan
kız: zatürre,	oğlan: duşanbe
kız: takatuka,	oğlan: turfanda
kız: gaydınguppak,	oğlan: ohahan
kız: kısrakgül,	oğlan: beygircan
kız: eblehtek,	oğlan: topbey
kız: torba,	oğlan: rüşvettin
kız: hamile,	oğlan: emekli
kız: fritöz,	oğlan: kepçe
kız: endoplazmikredikulum,	oğlan: mitokondri
kız: çarçurgül,	oğlan: carcarhan
kız: pısırık,	oğlan: cangilhanettin
kız: makale,	oğlan: gümrükmemuru
kız: polisiye,	oğlan: böbrektaş
kız: tenasül,	oğlan: diktatör
kız: elbombasıcan,	oğlan: lavsilahıhan
kız: inşallah,	oğlan: maşallah
kız: hayallah,	oğlan: eyvallah
kız: beşartüç,	oğlan: kesintisiz
kız: enflasyon,	oğlan: develüasyon
kız: emisyon,	oğlan: ememisyon
kız: farfara,	oğlan: sansarhan
kız: karamalak,	oğlan: dümbelek
kız: iptal,	oğlan: kopgel

(devam edecek)

Akşamsefası

LOMBAK
BU EVE BİR KEDİ ALMAK ŞART OLDU ARTIK!..
WHISKAS CAT MAMA
TACETTİN, TÜM MİRASIMI SANA BIRAKIYORUM OĞLUM!..
HEYT BE, YAŞASIN!
AMA BABA...
VE İŞTE KONUŞAN KEDİ SEVGİLİ İZLEYİCİLER!..
MÖTV
MÖÖÖ... MÖÖÖ... MÖÖÖ...
Paraloya
MERABA, DEVREMÜLK ANKETİ İÇİN SİZE BİRKAÇ SORU SORABİLİR MIYIM?..
TABİ SORUN!
BİZE DEVREMÜLK SATMAYA ÇALIŞACAK... HAA HAA HAA..
EVET, İLK SORU: DEVREMÜLKÜNÜZE BİR SÜRÜ HERİF ZORLA GİRİP SİZİ SIĞMEYE ÇALIŞSA NE YAPARSINIZ?..
1
UNUTMA SAKIN, YAKALANIRSAN BİZİ TANIMIYORSUN!..
OKEY!..
2
BUNLARI TANIYOR MUSUN?..
HAYIR TANIMIYORUM!..
İYİ, GİDELİM HADİ!..
MOTOSİKLETLİ AMA, ALLAH İÇİN ÇOK EFENDİ BİR ÇETE!..
MERHABA EFENDİM, BUGÜN NASILSINIZ?..
SAYGILAR HURMETLER EFENDİM!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖRNEĞİ

Can Barslan

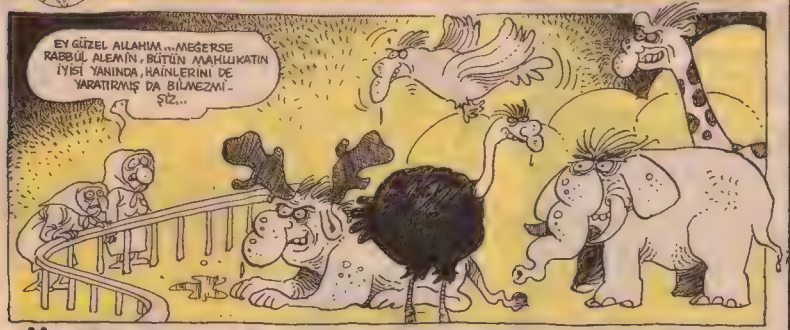

GREGEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVİREN

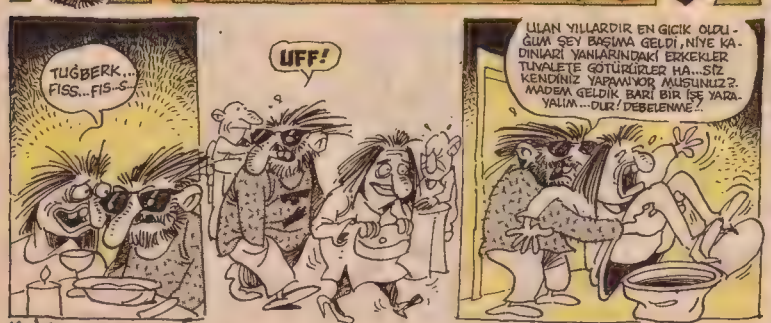

LeMan6
Akşamsefası

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

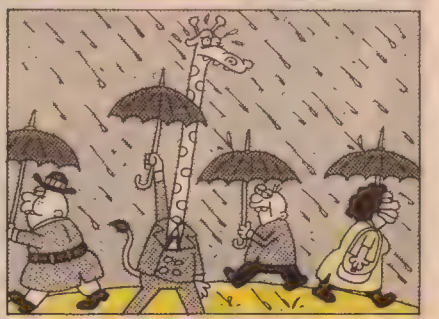

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

BARUL KENTLERİ -2-

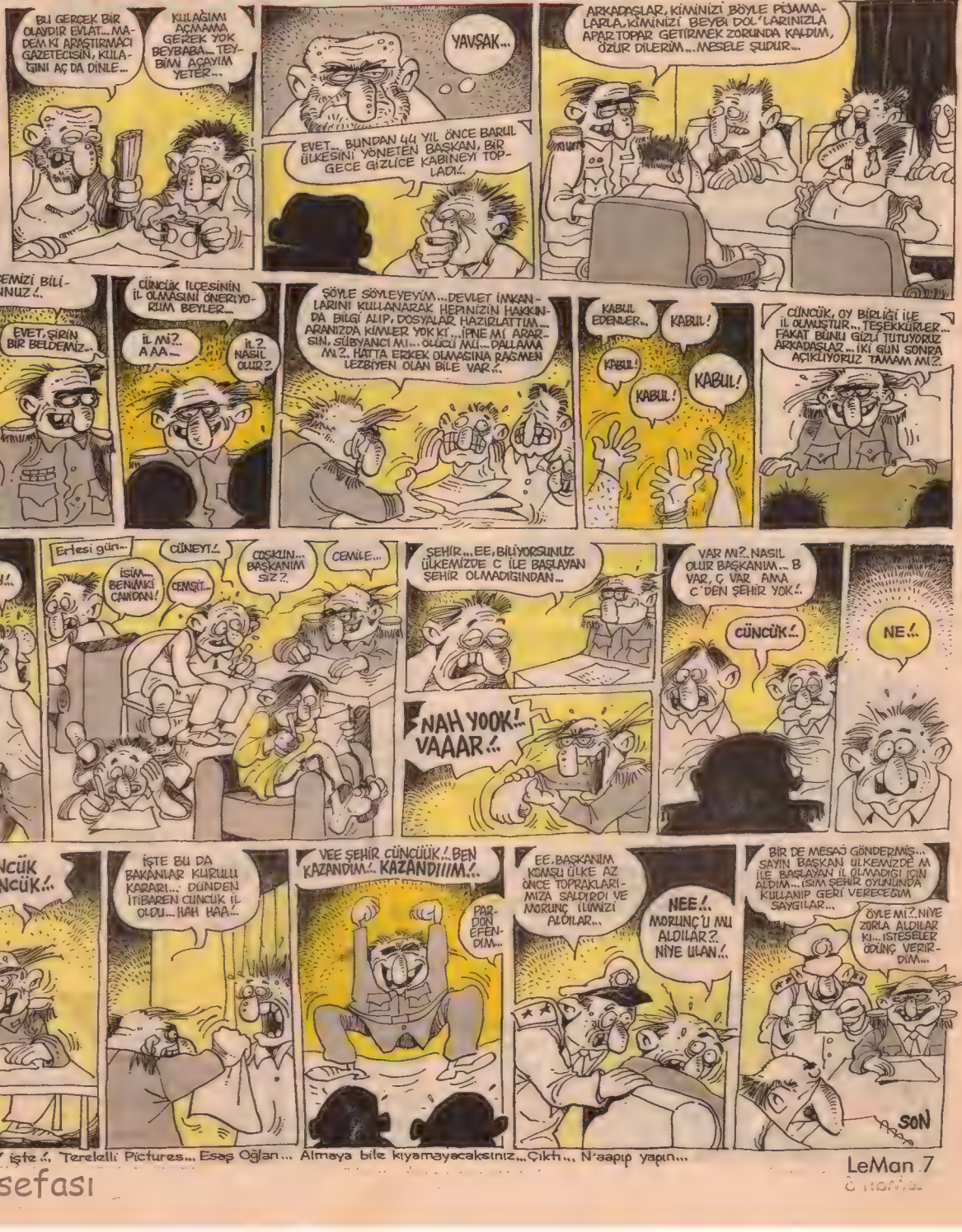

"Esas Oğlan" işte!.. Terelelli Pictures... Esaş Oğlan... Almaya bile kıyamayacaksınız... Çıktı... N'aapıp yapın...

LeMan 7

Akşamsefası

HAFTANIN KASETLERİ

Süper sanatçımız

İSMAİL BARONES

LeMan 8

" VAMPİR DÖVDÜM ÇOK YORULDUM "

çıktı,ısrarla arayınız

A-Yüzü

1-Japon ticaret heyetindekilerden birisi sinsi gibi geldi bana (Slow)
2-Hiç yellozla tanışmadım
3-Müfettiş olsam il il denetlesem şu koca yurdu (Slow)
4-Leopar kisfesiyle girdin gönlüme
5-Bil Kılıntın beni arasa ileri geri konuşmam (Slow)

B-Yüzü

1-Yiğit kişi medet ummaz üst geçitlerden (Slow)
2-Bir sonbahar sabahı pilav kaçtı yakın bir arkadaşımın kulağına
3-Vampir dövdüm çok yoruldum
4-Duvardan duvara halı kaplattım evin salonunu ,şahane oldu
5-Kanoyla gezerken belirli bir düzeyi korumaya çalışırım

Hangi ortamâ girerse girsin mutlaka baaşarılı olobilecek bi sanatçı olan

REFİK KATALİTİK'in

son kasedi

"PİLAV KAÇTI YAKIN BİR ARKADAŞIMIN KULAĞINA" çıktı

ısrarla arayınız

A-Yüzü

1-Abi demem mandaya (Slow)
2-İnan sevdiceğim yalamam senden başkasını
3-Bu akşam kederliyim ısrar etmeyin dostlar giremem noel baba kılığına
4-Gülhane parkındaki aslan dişlemiş çok yakın bir aile dostumuzu.

B-Yüzü

1-Bil kozbinin aile ortamı dışardan süper göörünüyo ama içine girince n'olur bilemem
2-Müdürsüz iş yeri olmaz (Slow)
3-Tan yeri ağarırken dayımın oğlunun bana yaptığı bi kelek geldi aklıma
4- 160 trilyonum olsa aklımı oynatırım

Soner Günday Galler Prensi

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Düzeltme: Geçen haftaki Killandırma Servisi yazısının 35 satırındaki "hanın" sözcüğünün doğrusu "bakın", 47 satırındaki "kuralları" sözcüğünün doğrusu ise "kullan" olacaktı. Hatalar için özür dileriz, "sen düzeltmeyi bana bırak hocam" diyerek güvenceveren Zafer Aknar'a sevgilerimi sunarım...

BAŞKANIN TACİZ OLAYI

Amerika'dan geliyorum!

Kendimce bir araştırma yaptım, Birleşik Devletler başkanı Bill Clinton'ın Paula Jones adlı bayanı tacız edip etmediğini sorguladım. Olayın kahramanıyla görüştüm. Tacizi tüm boyutlarıyla ele aldım. Yani, konu işleme biçiminde.

Bir nevi gazetecilik yaptım, evet.

Olayı patlattığıma inanıyorum.

İddia şuydu: Başkan Clinton, Arkansas Valisiyken (yanılıyor da olabilirim, Barnstaple Köyü'nün İhtiyar Meclisi'nde üyeyken de olması muhtemel) bir otel odasına Bayan Jones'u çağırıyor.

Bayana ilgi, alaka gösteriyor, çapraz kur yapıyor, sonra da, çok afedersiniz, nasıl derler, cinsel organını (Clinton J.R.) çıkartarak, Paula Jones'u cinsel tacize zorluyor. Bayan reddediyor. Clinton'da bir sinir, bir öfke, otel odasındaki zıgon sehpa takımını kırıyor, komiyi çağırıp tokatlıyor. (Hayır, son cümle yalan, hayal gücümü şecttirmek istedim.) Neyse, bu oral iletişim arzusu, yıllar sonra Clinton'ın başına dert açıyor, başkan olduğunda, Bayan Jones davacı oluyor.

Şimdi bir ihtimal, bayanın ifadesi alınacak, onun tarifini dinleyen bilirkişi heyeti, Clinton'ın organını inceleyip olayı çözecek. (Bilirkişi olarak Türkiye'den de önemli şahsiyetler her an gidebilir.)

Durum bu merkezdeyken, ben bir-iki ufak numara yapıp, Mehmet Ali Birand kılığına girdim ve başkanın huzuruna çıktım. Konuştuk:

- Sayın başkan, size Türkiye'den selam getirdim.

- Eyvallah. Nedir, Zeynep Uludağ mevzuu dizi yapılmış, doğru mu?..

- Doğru da, siz neden ilgilendiniz?

- Ne gereği var bu tip şeylerin... Özel hayata bi girerlerse benim mokarın da belgeselini çeker televizyoncular...

- Efendim, neyin?.

- Yok bişey...

- Efendim, şak diye sormak istiyorum... Kobrayı saldınız mı?..

- Nasıl?..

- Yok bişey...

- Şu var ki, ben saksafonu bizzat kendim çalarım...

- Ay, çok ayıymışsınız bay başkan. Güzelim müzik aletine yüklediğiniz anlam... Yazıklar olsun...

- N'oldu tarak, rahatsız mı oldun?..

- Neyse, hakkaten bayan Jones'e yanaştınız mı?..

- Tövbe tövbee, kardeşim başımda 52 eyalet, bi adet de dünya var.. Bu kargaşada Paula Jones'un ağzını mı düşünücem?.. Ağzına sıçiim Paula Jones'un!..

- Bu bir fantezi mi?..

- Ya bak güzel kardeşim, ben orala sevdalı olsam var ya, üüüf... Annesini bekleyen yavru kuşlar gibi, binlerce kadın ağzını açmış beni bekliyo...

- Oho!..

- Ne var?.. Yaptımsa da yaptım.. Sistemimiz tüm dünyayı taciz ediyo, ben bi kadına mı yazılımıcam?.. Brunei Sultanı en kalite mala vururken kimse bişey demiyo... Zamanı gelince bilirkişi heyetine de yapacam!.

Başkan çıldırmıştı... Her an birisine "Clin-sel" taciz yapabilirdi... Ben çıkarken odaya bir kadın giriyordu... Başkanlık sisteminden tıksınmıştım...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

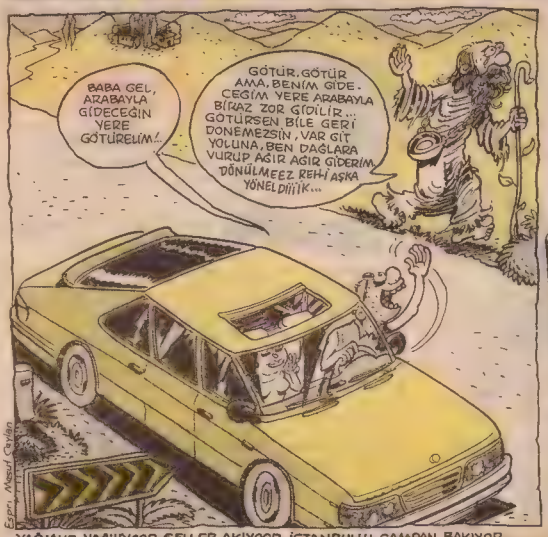

FİRAVUNUN LANETİ KEHANET MERKEZİNİN BİR HİZMETİ DAHA

266 sayıdaki köşemde çizdiğim bir karikatür gerçek olmuştur. Geçtiğimiz hafta ünlü piyanistimiz Fazıl Say'ın konseri sırasında salonda cep telefonu çalmıştır ve piyanistimiz sahneyi terk etmek zorunda kalmıştır

Haber saldık ilden ile
Acep bizi kim bile
İşte geldik gidiyoruz
Hepinize güle güle

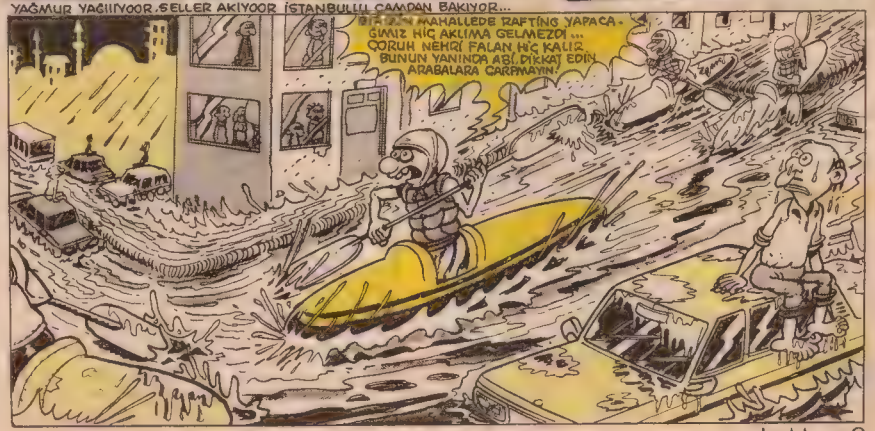

FEYHAN GÜVER

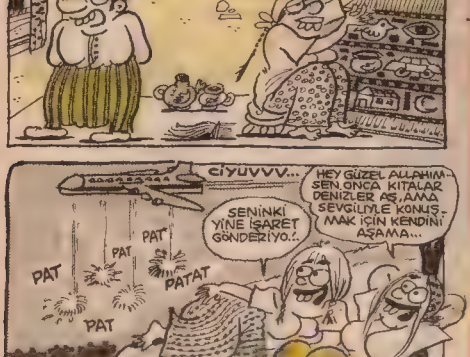

LeMan 10

LeManTİMEDİA

OLAY YEMEĞİN PERDE ARKA

—Çağdaş masallar—

Mehmet ve Canan Barslas ikilisinin işten çıkartılma haberini E-5 karayolununun **Hazım Yeryutar viyadüğü**nün üzerinde sese duyarlı pilipis cep telefonu araçığıyla öğrendim. **Haberi veren Bay-Kuş'tu.**

Ilk kavşaktan geriye döndüm ve doğruca elbise dolabının karagün bölümünü açtım. **Siyah renkli ne kadar giysi varsa üzerime geçirdim.**

Çünkü Bay-Kuş, Barslas çiftinin Otağtepe'deki villarında, bir akşam yemeği olduğunu ve bütün yalar yutar kalemlerin bu yemeğe katılacağını ayrıca seçkin politik simalarında yemekte hazır bulunacağını ve benim de bu geceye davetli olduğumu söylemişti...

İçimde acayip bir mutluluk vardı. Nihayet ben de yıkama yağlama yemeklerinin aranılan ismi olmuştum. Otağtepe'deki villayı bulmam pek zor olmadı... Çünkü Mehmet Barslas'ın, tripileks kondusunu herkes biliyordu. Mahalle manavı **" haa Mehmet'in evimi 300 metre ileride, üzerinde yağdanlık bulunan minik köşk"** diye tarif etti...

Korkunç bir fırtına vardı. Yağmur taneleri kaçacak delik arıyordu. Yaşımla yaşıt vosvosu gizlice bir ağacın arkasına iki tekerleği ağaça dayamak suretiyle park ettim...

Ve bir köşede beklemeye başladım... Mehmet ve Canan(**artık onlara ilk isimleriyle hitap edebilirdim**) iç giriş kapısının önünde bekliyorlardı... Ilk önce, Tansu ve Özer geldi... Yanlarında üç-beş koruma vardı. Bana hafifce gülümsediler... Ardından Korkut Ö, sonra da topyekün gazeteci taifesi geldi; kimler yoktu ki:

Che lakaplı Gülay G., Avcu Rauf T., Dönem hanım Nazlı I., Etyiyen Mahcupyan, Geveze Ali B., Bir garip Ahmet T, Soprano Yavuz G., Ovalamadan temizl Amerikan frençalası Yalçın P., Kiasutracı Y

Konuklar salonda viskilerini yudumladıktan ağaçı tadındaki oval yemek masasına oturd meklere geçilmeden önce, Canan ve Mehm bardaklarda zeytinyağ servisi yaptı... **Yağ, sına iyi gelir şeklinde bir inanış vardır da**

Kazın ayağı öyle değil ara sıcağının ardın mayla orgazm olanmaz ki ana yemeğine **speciali, özellikle Che Gülay çok beğendi.**

Sazlı sözlü yıkamaların ardından ilk sözü aldı.(Bu arada Korkut bey yemek duasını yeni rım beni affet diyordu)

Ve şöyle dedi:

ARKA ODA

Karar vermiştim... Artık hiçbir işte çalışmayacaktım. Kimseye boyun eğmeyen, hiçbir angaryayı kabul etmeyen, haysiyetli, kişilikli bir aylak olmaya karar vermiştim...

Kişiliksiz, para kazanabilmek için her kimliğe bürünen, angaryaların altında giderek yabancılaşan geçmişimden adeta öç alırcasına kısa bir sürede parasız bıraktım kendimi. Tarlabaşı'nda izbe, metruk bir apartmanın belki de en kötü odasında **Seyfi** isminde, oğlunun evinden kovduğu, çok yaşlı, kalp hastası biriyle yaşıyordum aylardır... Hayvanlardan başka kimseyle anlaşamıyorduk. Ama sevgimizi vermek için yanımıza aldığımız bütün hayvanlar bu her tarafından kirli, soğuk, kötü kokan sular akan, camları mukavva ve gazete kağıtlarıyla kaplı odamızda çok fazla yaşayamıyorlardı. Daha geçen gün yolun kenarındaki topraklığa çünkü buralarda hiç bahçe yoktu, küçük sakamızı gömmüştük...

Günlerim sokağın köşesindeki **Erenler Kahvesi**'ne gidip **Marcel Proust**'un **"Geçmiş Zaman Peşinde"** adlı kitabını tekrar tekrar okuyup bitirmeye çalışmakla geçiyordu... Ömrümü bu aşkla noktalamak istiyordum... Işin ilginç tarafı sadece erkeklerin geldiği bu kahveden başka hiçbir yere gitmiyordum... Kendimi aylaklığa adadıktan beri hiçbir kadınla birlikte olmamıştım. Bu yoksunluk, bu özlem kadınları daha da yüceltmeme, onları erişilmez ve insan üstü varlıklar olarak görmeme neden oluyordu. **Seyfi Amca** ise kalbi rahatsız olduğu için çok yorgun hissediyordu kendini ve bütün gün uyuyordu... Uyumadığı zamanlarda ise yırtık beresini başına geçirir **Taksim'**deki bir bankamatik şubesinden para çekmeye giderdi. Onu tanıdığımdan beri gelininin kendisine para göndereceğini söylerdi bana... Gelini o parayı hiç göndermedi ona, belki de gönderemedi, ama **Seyfi Amca** yine de hergün bankamatiğe gidiyor, numarasını kodluyor ve her defasında, **özür dileriz, hesap bakiyeniz bu işlem için yeterli değil,** yazısıyla karşılaşıyordu...

Eve her geldiğinde, **bravo adamlara, para yatıran yok, ama yine de özür diliyorlar, insanlığı unutmuyorlar,** diyorlardı...

Seyfi Amca emekli bir inşaat işçisiydi. Bir gece uykusunda kimsenin bugüne dek kendisinden özür dilemediğini sayıklamıştı...

Ikimizde de beş kuruş para kalmamıştı. Biryerden gelme ihtimali: de hiç yoktu. Aylardır kiramızı ödeyemiyorduk... Bu düşüş bana garip bir haz veriyordu... Hayatım ne olacaktı, nereye savrulacaktı, bu yaşlı insanla birlikte bu korkunç odada açlıktan ve bakımsızlıktan ölecek miydim, en başta ben, bu sorunun yanıtını kimse bilmiyordu... Ama son günlerde kendimden çok **Seyfi Amca**'yı düşünüyordum. Kalbi haraptı, geceleri kıvranarak uyanıyordu. Sık sık soluğu kesiliyordu. Bir an önce hastaneye yatması gerekiyordu. Birgün kahvede yine her zaman olduğu gibi **"Geçmiş Zaman Peşinde"** adlı romanı kimbilir kaçıncı kez okurken ve uğruna hayatımı adayacağım kadını düşlerken çayı beni telefondan aradıklarını söyledi...

Merakla telefona yöneldim, bu kahvede olduğumu kim biliyordu ki... Telefonun öbür ucunda son derece düzgün ve oldukça kibar konuşan bir kadın vardı. Benim burada olduğumu karakoldan öğrenmişlerdi. Bir turizm ve kültür şirketinin halkla ilişkiler müdürüydü. Kaldığımız odayı ve orada nasıl yaşadığımızı merak eden insanlar olduğunu söylüyordu. Hafta sonunda onlara bu imkanı tanırsak, bizim bir yıllık kira masrafımızla birlikte, acil ihtiyaçlarımızı karşılayacaklardı.

Peki neden bizim kaldığımız yer? diye sordum.

Sadece sizin kaldığınız yer değil beyefendi. O mahallede birçok ev ve odayı müşterilerimize gezdirmek istiyoruz. Siz de ısrar etmemiz, ne olur yanlış anlamayın, sizin kaldığınız yerin o civardaki en kötü, en bakımsız oda olması yüzünden biraz da...

Nerden biliyorsunuz kaldığımız odanın en kötü, en bakımsız oda olduğunu, diye çıkıştım kadına bu defa...

Yönetici kadınsa profesyonel nezaketinden hiç ödün vermiyordu: **Bu yaptığımız işin bir gereği... Muhtardan, karakoldaki memurlardan, komşularınızdan bilgi aldık. Üstelik aylardır kiranızı ödemiyormuşsunuz. Ev sahibiniz sizden çok şikayetçi. bütün bunlar olabilir. İnsanız, hepimiz sıkıntıya düşebiliriz. Lütfen izin verin bir yıllık kiranızı peşin olarak ödeyelim...**

Seyfi Amca çok hasta... Bu cümle ağzımdan öylesine, sanki farkında olmadan çıkmıştı... **Evet,** dedi kadın, bilgiç bir tavırla, **birlikte kaldığınız yaşlı beyin kalp hastası olduğunu biliyoruz. Tedavi ve ilaç masraflarını da karşılayacağız...**

Kahveden kaldığım odaya dönerken **Seyfi Amca** için sevindiğimi hissediyordum. Ama bu sevinç yine de içimdeki huzursuzluğu gideremiyordu. Kendimi satın alınmış hissediyordum... Sanki hep hazırdım satın alınmaya. Ailede, okullarda, işyerlerinde kazınmıştı içime bu yanaşma ruhu...

Söylediklerimden hiçbir şey anlamamıştı **Seyfi Amca,** bilmeleri bizim bu korkunç yoksulluğumuzu görmek için dünyanın parasını niye ödesinlerdi, aklı almıyordu... Ama biraz merak, biraz çaresizlik, ama çok da bana güvendiğinden, **iyi peki gelsinler, baksınlar, ne yapalım,** demişti...

Üç gün sonra, bir cumartesi sabahı geldiler, iki erkek, bir kadın. Ortayaşın biraz üzerindeydiler. Herşeyi yaşamak, herşeyi bilmek isteyen, ama bunu bir türlü başaramayan insanların canısıkıntısı okunuyordu yüzlerinde... Zenginlik ve canısıkıntısı yüzlerine bir gaddarlık ifadesi vermişti... Üzerlerinde o denli pahalı giysiler vardı ki, odamız onlarla bir anda gerçeküstü bir resme dönüşmüş gibiydi... **Seyfi Amca** yerdeki yatağının kenarına ilişmiş, kalkmakla, kalkmamak arasında kararsız kalmış-

"Ben bir curcunanın içindeyim. Bana bu konuda önereceğiniz yağlarınız varsa lütfen söyleyiniz. Şöyle toparlıyayım yağdanlıkla... öh öh, değerli silahşörler... Yani bu bacınız, bu rant kavgasında taraf olsun mu, ya da yüzde kaçla taraf olsun..."

Soprano Yavuz G. aldığı ses eğitimi terbiyesiyle, gazeteci taifesinin ilk, toplantının ikinci sözünü aldı. Ve lotoda 6 bilen ilk talihli oldu... Şöyle konuştu:

"Devam et... Çünkü hep sana bana olmaz, burada aramıza yeni katılan arkadaşlar var, onlar da nasiplensin... Yüzlerinin kızarmaması için bazı önerileriniz olacağını tahmin ediyorum. Bugün siz cukkalarsınız yarın onlar bunlar yani şey..."

"Tamam sop..." dedi Tansu hanım ve Etyiyen Mahçupyan atladı; devam et'teki et'e takılmıştı. **" Benim alanıma girildi galiba"** şeklinde konuştu... Ve başka da bir söz demedi... Kazın ayağındaki son parçacıkları da bir güzel yedi... Che Gülay'ın ise yüzü, iştahından Che posteri gibi olmuştu. Che'nin nasıl ticarileştiğini ve gerilla olmak isteyen solcuları latin amerika ülkelerine göndermek için nasıl çabaladığını anlattı uzun uzun... Bilet paraları sıkıntıya sokmuştu onu...

Tansu sorunu hemen çözdü; **"Tamam Gülay, örtülü ödenekten iç ettiğim paralardan geriye birşeyler kalmıştı, sana veririm..."**

Ellerim donmuştu. Villanın camında pinekleyen baykuş'un da artık canı sıkılmıştı. Villanın önündeki köfteci de **"ben gidiyorum ağbi yaa"** dedi...

Zaten yemekte mevzuda kalmamıştı. Bırara Tansu-Özer ve Soprano Yavuz'un trakya havaları eşliğinde göbek attıklarının gölgesini gördüm...

Hey bu vatan toprakları için yağ döken yağdanlıklar, bok böceği tanrısı sizi bekliyor...

ZAFER AKNAR

DUYURULAR

"MÜZİK ATÖLYESİ KADINLAR KOROSU"
Çalışmalarına seslerinin kötü olduğuna inanan bayanları davet ediyoruz.
Not. Erkek seslerinden bir skonuç çıkmadığı için sadece kadın seslerini bekliyoruz.

Koro Şefi
LEVON ERONYAN
Müzik Danışmanı
AKIN OK
Adres: Aznavur Pasajı No:212
Zemin kat. No:7 Galatasaray
Tel: 0212 245 02 21

Su Yücel Resim Sergisi
Babamla birlikte şiirli resimli bir sergim var. Açılışta Can Yücel, Ali Perret, Reyent Bolükbaşı şiirli cazlı bir Jam-session, bir cem ayini yapacaklar.
Bekliyoruz.

RESİM SERGİSİ AÇILIŞI
24 EKİM 1997 CUMA
SAAT 18.30
İstiklal Cad. rume i Hanı No:88
Kat 2 Beyoğlu
Tel :(0212) 249 63 61

CAZ GÖSTERİSİ
24 Ekim 1997 Cuma Saat 19.30
LEMAN KULTUR, İstiklal Cad.
İmam Adnan Sok. No:20
Beyoğlu
Tel: (0212) 245 38 06

de gazeteyle kapatılmış pencerelerden birinin kenarları hemen hemen hiç konuşmadan seyretmeye başladı. Duvarları parmaklarıyla yokladılar. Parmaklarındaki yerengini birbirlerine gösterdiler... Yağmur sularının duş bıraktığı rengarenk dere ve nehir izlerini seyre daldı- zete ve mukavva kağıtlarının üzerine serdiğimiz lime uş battaniyelerimize, renkleri kirden sararmış çarşafla- içine gazete kağıdı doldurduğumuz yastıklarımıza, ke- delik deşik olmuş terliklerimize baktılar...

din hepsinden küstah ve acımasızdı... **İnanmıyorum,** ğırdı birden... **Büyüleyici, groteks bir yoksulluk ok çarpıcı... Ne olur siz de birşeyler söyleyin, gel- ze değdi değil mi?**

amlardan herşeye gözlerini hafifçe kısarak, sinsi bir i bakanı hemen onayladı kadını: **Haklısın, bence de yüleyici. Şu anda duyduğum tiksinti beni hiç olm kadar doğal ve hiç olmadığım kadar güçlü kılıuraya gelme amacımız da bu değil miydi zaten... n gibi verdiğimiz paraya değdi...**

mle hiç ilgilenmediklerini sanıyordum, yanılmışım. gözlüklü, top sakallı öbür adam gözlerini büyük bir **Seyfi Amca**'ya dikmişti. **Siz kalbinizden rahatsızğil mi? Seyfi Amca** suç işlemiş bir çocuk gibi adeta rak, **evet** dedi, **yıllardır çeker dururum, ama artık a çok zorluyor,** dedi...

kadar zayıfsınız siz, hiçbir şey yemez misiniz? dinine yaklaştı **Seyfi Amca**'nın. Demin sorduğu soruyu ş gibiydi... **Yatın şöyle sırtüstü, çıkarın üstünüzi...**

fi Amca ne yapmalıyım diye, bir ara göz ucuyla bana Ben de o an ne yapacağımı bilemedim, bir an içimden allı adamın doktor olabileceği bile geçti aklımdan. Belki deki yanaşma ruh böyle düşünmemi istedi bilemiyorum. si birden **Seyfi Amca**'nın zayıflıktan sanki şaha kalkduran kaburga kemiklerine, vitaminsizlikten sarımtıyufkaya dönmüş derisine, ürkütüyle içine çekilmiş baktılar... Seyfi Amca utancından kıpkırmızı kesilmişboncuk boncuk terlemişti... O andan sonra onlar orabir daha benimle hiç gözgöze gelmemeye çalıştı...

ım ya, kadın hepsinden küstah ve acımasızdı diye, bu **adi bize geçen gün ölen kuşunuzu nereye gömorayı gösterin,** dedi. Şaşkınlıktan beynim uyuşmuşumuzun öldüğünü nereden biliyorlardı?.. Ayrıca çokfak kemik olup toprağa karışmış bir kuş ölüsüne bazevk alacaklardı?.. Ama karşı koyamadım... Onu da r... Tek tek avuçlarına alıp suçlu bir hazla kuşumuzun incelediler...

rdivenlerden tekrar odamıza çıkarken herşeye sinsi bir i bakan adam, burada gördüğü herşeyin **Jack Lon**romanlarında anlattığı hayatlara benzediğini söylü- **Düşünsenize** diye ekliyordu ardından, **böyle bir giriyoruz yemek masasının üzerinde küçük bir öleli neredeyse bir hafta olmuş, anne ve babası a çaresizce bekleşiyorlar. Neden? diye soruyo- çocuk neden burada böyle yatıyor? Tabut alacak paramız yok, onun için, diyor annesiyle babası. Tıpkı Jack London'un bir romanında anlattığı gibi... Ne müthiş değil mi?**

Evet, diye onayladı kadın, **sen romanı anlatırken, bir de buradaki herşey, öylesine çakıştı ki, nasıl desem kendimi çok farklı, aykırı bir insan olarak hissettim. Öylesine mutluyum ki şu an, hep arzuladığım ruh hali bu işte... Anlamak zor değildi. Bu insanların bütün duyguları kendilerine dönüktü. Sadece kendilerine acıyor, sadece kendilerine üzülüyor, kendilerini önemsiyordu bu insanlar.**

Arkadaşları heyecanla konuşurken, her zaman suskun olmayı tercih eden güneş gözlüklü, top sakallı adam bu defa arkadaki odaya yöneldi. Niye böyle yaptığımı belki de asla tam olarak öğrenemeyecektim, ama neredeyse koşarak adamın önüne geçtim ve: **Hayır bu odaya giremezsiniz, burası bizim için çok özel bir yer,** dedim... **Açın, görmek istiyorum, anlaşmamızda bütün ev vardı** diye üsteledı top sakallı adam. Tartışmamızı duyunca diğer adamla kadın da yanımıza geldi... Onlar da bu odayı açmam için ısrar etmeye başladılar... **Hayır,** dedim **bu odayı açmıyorum, istediğiniz herşeyi gördünüz. Yataklarımıza, duvarlarımıza, Seyfi Amca'nın kaburga kemiklerine, kuşumuzun cesedine bile baktınız, daha ne istiyorsunuz, yetmedi mi?** diye bağırdım...

Bu inadım onların iştahını daha da kabartmıştı, birdenbire saldırıp beni kenara itip, kapıya yüklenmeye başladılar. Belki de ta başından beri böyle birşey olacağını hissetmiştim sanki, arka belimden tabancamı çıkarttım ve bir hamle yapıp kendime yer açtım ve son gücümle, **defolup gidin buradan, paranızı başınıza çalın, defolun!** diye bağırdım ..

Bu küçücük, siyah tabanca onları bu odaya, bizim dünyamıza gelmeden önceki mutsuz, can sıkıcı gaddarlıklarına döndürmeye yetmişti... Önce kadın kendisini hatırlamaya başladı. Midesi bulanmış kusuyordu... Adamlar da öyle... Kusarak, yalpalayarak, küflü duvarlarımıza çarpa çarpa çıkıp gittiler... Hem nasılsa özel sağlık şirketleri böylesi bir durumu gözönüne alarak kapının önüne kadar ambulans göndermişti...

Odaya girdiğimde **Seyfi Amca** yaşadığı utancı ve gerginliği unutmak için olsa gerek çoktan uykuya dalmıştı...

Bense belki de hayatımda ilk kez romanlarda aradığım o kadını gerçek hayatta birgün bulacağıma inanmaya başlamıştım... Ömrümü ilk kez ona layık buluyordum...

** Gazeteci **Nurcan Çakıroğlu**'nu hep saygı ve sevgiyle anacağız.*

** Büyük şair **Turgut Uyar**'ı **Türkiye Yazarlar Sendikası** olarak 22 Ekim Çarşamba günü saat 19:00'da **Atatürk Kültür Merkezi'nin Sinema Salonu**'nda anacağız. Hepiniz davetlisiniz.*

** **Saint Benoit**'li öğrencilerin çıkardığı **Felsefe Kulübü** Dergisi'ni çok başarılı buldum. Kutluyorum.*

** **25 Ekim'de Herkes Bergama**'li. Saat 12:00'de Cumhuriyet Meydanı'nda. Eski Balık Hali önü.*

Akşamsefası yazıkatür

Lütfü Oflaz

Satabileceğin kadar çocuk!

Halkımızın en büyük üretimi çocuk üretimi!

Onun dışındaki üretimi ise dünya ölçülerine göre cılız.

Yetmiş milyon nüfuslu bir ülke olarak, Batı'nın on milyon nüfuslu ülkelerinin ürettiğini üretemiyoruz.

Politikacılarımız laf üretiyor, halkımız da çocuk...

En çok çocuk üretenler de en yoksullar...

Neredeyse her yoksul ailede bir düzine çocuk...

Herhalde Allah, çok çocuk verdiklerine hiç akıl vermiyor?

Akıl verse "Bu kadar çocuğu nasıl beslerim, eğitirim" diye düşünürler.

Ve herhalde Allah, çok çocuk verdiklerinden bazılarına hiç insaf vermiyor?

İnsaf verse koyun satılır gibi çocuk satıldığını görmeyiz TV'lerde.

Geçenlerde bir çocuk satışı gördük ki, tıpkı koyun pazarlığı...

Çocuğun babası ile alıcısı birbirinin elini sıkıca tutmuş, bir aşağı bir yukarı sallayarak pazarlık yapıyor.

Babası çocuğa karşı üç koyun istiyor, alıcısı ise iki koyun veriyor.

Sonuçta çocuk üç koyuna satıldı.

Bir koy üç koyun al!

Koyunlarla eşdeğer tutula tutula, **koyun gibi millet** mi oluyoruz yoksa!

Zaten "saldım çayıra, mevlam kayıra" deyip, habire çocuk üretenlerin gözünde ha çocuk ha koyun...

Hal böyle olunca "bakabileceğin kadar çocuk yap" öğüdünü kim dinler; ya yapabileceği kadar çocuk yapar, ya satabileceği kadar!

İstatistiklere dayanarak söylediğim gibi en çok çocuk üretenler en yoksullar...

Aslında bütün kabahat benim...

Vakti zamanında **"yoksullar birleşiniz"** diye yazıp, çağrı yapmayacaktım.

Belli ki bu çağrım yanlış anlaşıldı.

"Yoksullar birleşiniz" dedikse, birleşip çocuk üretiniz demedik, zenginlere karşı birleşiniz dedik!

marlon@turk.net

ÇİZEN: GALİP TEKİN

Ötücü Kuşlar

NİHAT GENÇ

Saz horozu, sukuşunun akrabası, sadece Gökova'da yakın Taşucu ve Akgöl'de ürüyor, yaklaşık 80-100 tane kaldı, 40-45 cm, üstüne vernik sürülmüş gibi mavi-yeşil pırıltılı. Hantal bir kuş, tropik bölgelerde yaygın, Antalya'da da tükenmek üzere. Kuzu Kartalı, değişik bir akbaba türü, dağlak yörelerde yaşar, kanat açılımı Avrupa'da en uzun kuştur 2.60. Alp-ler'de tükendi, yeniden büyütülmeye çalışılıyor. Türkiye'de araştırılmadığı için hangi hayvan, hangi yörede yaşar bilinmez.

Samanyolu TV kuşlu belgeselleri pek seviyor, ülkelerini bu kadar seviyorlarsa neden bu ülkenin kuş cinslerini merak etmiyorlar, gavurun filmlerini bize seyrettiriyorlar, kuşların gavuru olmaz diyeceksiniz!

Yılan boyunlu kuş, karabatağın akrabası, adını boynundan alır, sadece Amik gölünde yaşıyordu, gölün kurumasıyla 60'lı yıllarda kayboldu. Anadolu Sıvacı kuşu, ormanda yaşar, serçe büyüklüğünde, göğsünde kızıl bir leke var, dünya sıvacı kuşlarından bu lekeyle ayırdedilir, av değeri yoktur, yaygın sayılır.

Toy kuşu, Türkiye'de en hızlı azalan kuştur, 18 kg. kadar. Orta Anadolu ve Doğu Anadolu'daki düzlüklerde yaşar. Bitkilere karşı yazılan ilaçlamalar neticesi yavrularını kaybetti, eti makbuldur. Türkiye'de orman tahribinden çok bozkır tahribi vardır, bozkırların azalmasıyla tükendi. Av hilelerine çabuk kanar, iki kilometreden insan görürse kaçar, ancak öküz arabasıyla yaklaşırlarsa menziline girilebilir.

Kafkasya· Orman Horozu: Kafkasya'daki ormanlarda ve Doğu Karadeniz'in yüksek ormanlarına yaşar... Saka, flarya, iskete, kiraz kuşu, ötücü kuşlar! Yunanistan'ın adalarında kiraz kuşunun yemeği dahi yapılır. Ökse otundan yapılan tutkal dala sürülür, erkek kuş konur, dişisi gelince, yakalanır, ya da kapanla yakalanır.

Turaç: Sürüngiller familyasından kekliğe benzer, erkeğinin çok hoş renkleri vardır, düzlük alanlarda yaşar, avcılık yüzünden tükenmek üzeredir. Sadece Doğu Akdeniz'de güneydoğuda birkaç ilde yaşamaktadır. Suriye sınırındaki mayın tarlaları sayesinde insansız alan kazanıldığı için biraz olsun bu tarlalarda yaşayabilmektedir.

Araştırmacı arkadaşım Aydın sayesinde kuşlar üzerine bir yazı hazırlıyordum ki, tam da burada kaldı: Ötücü bir kuş türü, tükenmekte olan ömrünü mayın tarlaları sayesinde sürdürüyor. Bu kuş cinsinin tükenmemesi için hayatınızı ortaya koymuşsanız, mayın tarlalarına sevinmeniz gerekiyor...

Yazıyı kestim, çünkü, mayın tarlası gibi sevinçlerimizi hatırladım...

Sol üzerine bitmek bilmeyen yazılar yazan Yalçın Küçük, bakın Kemalizm yazısında sevincini nasıl dile getiriyor: "Tanrı'nın Kürtleri, Kemalizmi aklamak üzere dünya üzerine indirdiğini düşünüyorum"...

Ne güzel bir mutluluk, iyi ki 12 yıldır insanlar ölüyor, işte sonunda Kemalizmi keşfediyor, mutlu oluyoruz...

Yalçın Küçük Öküz Dergisi'ndeki röportajında da şöyle diyor: "Ne kadar haklı çıkıyorum, oturup bir de neden bu kadar haklı çıkıyorum diye bir araştırma yapacağım!"

Ya da Şevki Yılmaz ve Hasan Hüseyin Ceylan gibi yarı deli politikacılar iyi ki var, onların varlığı sayesinde yine Kemalizmin ne kadar haklı olduğunu yeniden keşfediyoruz, artık ülkemizi bu sayede ortaçağ karanlığından kurtarabilir, halkımızın başını açabilir, ibadetlere faşist bir diktatörlük karar verebilir...

Veya, birkaç yıl önce canlı yayında Türkeş, Apo'nun köy yakıp çocukları öldürmesini gösteren fotoğrafları kaldırıyor, "haklı çıktığını" söylüyor. İyi ki Apo çocukları öldürdü, Türkeş dahi çıktı...

Ve bir başka. Geçtiğimiz yıl, bacaklarını mayına kurban etmiş tertemiz bir genç subaya NTV'de canlı yayında Aydın Doğan ödül veriyor. Salon tümüyle ayakta. Sahnede, esas duruşta gazi subay. Şık bayanlar, traşlı beyler, yazarlar, fabrikatörler, dakikalarca ayakta alkışlıyor, tüm salon hıçkırıyor. Kamera sosyetik kadınların göz pınarlarına zum yapıyor, ağlıyorlar. İyi ki mayın tarlasında ayağı kopmuş, işte ne güzel vatan ve asker sevgimizi tazeledik. İyi ki varsın savaş, yoksa böyle derinden ağlayamayacak, duygulanamayacaktık.

Veya mesela, Amerika, bir gecede Irak'ta yüzellibin kişiyi bombardımanla öldürüyor, ama biz Saddam'ı sevmiyoruz, 150.000 kişinin ölmesi pahasına, Saddam'a oh olsun deyip seviniyoruz...

Veya bir başka, Bosna'da insanlar ölüyor ve beş kuruşa hasrettiler. İran ısrarla para ve silah gönderen ülkelerin başında geliyordu, biz gönderemiyorduk, Refah örgütü de işe katıldı, ne olduysa Mercümek vakası oldu. Bir sevindik sormayın, çünkü Bosna'ya para gönderilmesi değil, Refah'ın onurlu bir iş yapması ağrımıza gidiyordu...

Ya da TRT'nin Ertür Yöndem'i bize kolu bacağı kopmuş askerleri gösterip, ne kadar haklı çıktığını anlatıyor tam onbeş senedir!

Canınız çok sıkıldığı zaman Saddam'ın görüşlerini ya da Hitler'in Kavgam kitabını okuyun, ürpertici bir kesinlikle şaşırıp "ne kadar haklı" olduklarını göreceksiniz...

Ülkemiz aydını, dünya ne şekilde dönerse dönsün hep haklı çıkıyor. Kitleler savaşla, açıklıkla, diktatörlükle kırılırken, masum bir trafik suçu dahi işlediklerini kabullenmiyorlar. Ülkemiz aydını, Haklı çıkmak için mücadele ediyor, hayatlarını, yayın politikalarını haklı çıkmak üzerine kuruyor.

Haklı çıkmak isteyen bir insan kendinden emin olmayan adamdır. Kişilik ve kimlik kaybı burdadır, haklı çıkmak isteyenler, hayatlarını ceza ve intikam üzerine kurarlar. Aydınlar, haklı çıkmak için bu dünyaya gelmezler, "namuslu" olmak için vardırlar...

Haklı çıkmak üzerine en masum ve aptalca yöntemi deneyen Refah Partisi oldu, iktidara oturmak için gidip Tansu'nun yolsuzluklarını destekledi. Dünya başına yıkıldı...

Ve ülkemizde fikir, yazarların narsist düellosuna dönüştü, kazanmak istiyor herkes ve kazanıyorlar, ne pahasına, insansızlaştırılmış mayın tarlalarında kazanıyor...

Susurluk dosyasının önündeki engel, siyasi dokunulmazlıklar, değil, kendini ülkece doğuştan haklı gören "ahlaki dokunulmazlıklar"dır. Yani, kopmuş, kelle-bacak görüntülerinin "haklı" gösterilmesi. Haklılıktan öte, milli kudurmuşluğu onure eden, oligarşi, yani burjuva-devlet-asker pervasızlıklarını milli mama gibi afiyetle yememizi sağlıyor: Ahlaki dokunulmazlıklar.

Ahlaki dokunulmazlık alanlarını hiçbir adalet, hukuk yargılayamaz...

Nedir ahlaki dokunulmazlık. Mesela Batman, "adaleti kendince uygulayan" adamdır. Önce amansız kötülerin olduğuna iman ederiz, yani kötülük leşleriyle teşhir olunur. Onlardan kurtulmak artık farz olmuştur, Batman'ı bekleriz. Batman, hukuka, insan haklarına, aldırmaz, zaten öyle bir noktada gelir ki, hepimiz, şunları yoketsin de nasıl edersе etsin, düşüncesindeyizdir.

Amerika Irak'ı böyle yoketti. Parti liderlerimiz de Batman gibidir. Erbakan, Türkeş, Kemalistler, hepsi partilerinde "adaleti Batman gibi kendince uygulayan liderlerdir". Bizi zahmete sokmazlar, iyi-kötüyü onlar ayırdeder, çünkü adalet kendileridir.

Önce uzun metrajlı bir korku filmi seyrettirirler. Bu kürtler, şeriatçılar ya da solcular olabilir. Boğucu bir gizli örgüt maceraları ve kopmuş kelle fotoğrafları bunu izler. Neler oluyormuş deyin, kendimizi kuş beyinli gibi küçümseriz. Oligarşilerin ölüm makinaları böyle çalışır. Hiçbir zaman bitmez, gelecek yıl yeni bir macerada yeni bir düşmanla devam eder, kan kurumaz.

Batman, vicdanımızı uyuşturur, devreden çıkarır. Cinayetleri duygudan uzak, hatta bir şov estetiğiyle seyretmeyi öğreniriz. Hatta, kolu bacağı kopmuş askerleri tam yemek saatinde seyretmek, milli bir tat, milli bir lezzet olur. Eğer bu asker bir de işsiz ve aç ise, TV karşısında kendi durumumuza şükredip, kişisel ve aile güvenliği-saadeti için muhteşem bir kanaatkarlık eğitimi de alırız.

Hem vicdan, hem kanaatkarlık, hem de şükür duygusunu, cinai bir hırsızlıkla alırız, kimden, kendi insanlarımızın günortası çığlıklarından, yoksulluğundan, parçalanmış cesedlerinden.

Patolojik toplumsal birliğimiz, işte mafya usulü cinayetlerin bu gaddar duygularıyla onure edilip, devşirilir. Artık, devlet, asker, TV, ideolojiler bize sürekli haklı çıkacakları lezzette ortopedik kelle bacak resimleri gösterirler.

Bu anadan doğma haklı ahlaki dokunulmazlığın seyrini en iyi MHP'de görebiliriz, tertemiz anadolu çocukları, hiçbir vicdanı, ahlakı kayba uğramadan, doğrudan aynı düşüncelerle birgün içinde vatan için mafyalaşabilirler. Bu "haklılık" gün gelir MHP olur, gün gelir Kemalizm olur...

Ve bu haklı ahlaki dokunulmazlıkların basınç rüzgarlarıyla her doğan çocuk, kişiliğini ve dünyayı anlamadan mayın tarlalarına sürülür, haklı olarak...

Oysa yaşadığımız dünyada yalnız ağaçlar haklıdır, bulutlar, yağmur, dağlar, çocuklar haklıdır, insanlara düşen "namuslu" olmaktır. Haklı olmak isteyenler Batman filmlerindeki gibi "insansız bir ahlak" edinirler...

İçerideki bir oda dolusu kitabın özeti şudur: İnsan soyunu bedenen ve ahlaken sürdürmek. Oligarşi bize, ölüm makinasının insansız ahlağını, fikir, düşünce, vatan sevgisi diye öğretiyor...

İşte felaketimiz: İnsansız medya, insansız edebiyat, insansız sağcılık, insansız ideolojiler. Hepimiz insansızlaştırılmış mayın tarlalarında konuşuyoruz... Her sese, habere birdenbire havalanan kuşlar gibi...

Ve milli gıdamız artık: Mayındır. Yiyenler kahraman olur.

Ahlaki dokunulmazlığın şerefsizliğini reddedemeyen aydınlar, istediği kadar Kemalist, sağcı, şeriatçı, solcu olsunlar, katili bulamayacaklardır, çünkü katil ülke insanımızın artık ruhu olmuş "ahlaki dokunulmazlıklar"dır..

Mayın tarlaları Suriye sınırında değil, bu "ruhtadır". Artık avcının el kitabına dönmüş şeriatçılık, kemalizm gibi ideolojiler, her sese ödü kopan, birdenbire havalanan ötücü kuşları, nasıl yokederim arpacığından bakıyorlar hayata!..

Ve fırsat bu fırsat diyen ülkenin en büyük işadamı, fener patrikliğinin zangoçluğuna soyunup, cebinde Pontus haritasıyla Trabzon'a gidiyor. Bu gazetelerden tek bir cumle yazı yok. Doğuda aynı sebeple kendi halkınızı öldürdünüz, ama bu patronunuzun patrik dostu olunca, onun karşısında "vatan savunmasını" ayıp, insan haklarına karşı bir magandalık gibi görüyorsunuz...

Neden vatan savunmasında Kürtler'e karşı gaddar, patronunuza karşı neden bu kadar alçak gönüllüsünüz... Bunun tek bir sebebi var: Sizin derdiniz vatan savunması değil, sizi okşayan, koruyan, faşist diktatörlük ve burjuvanın keyfinin oyuncaklığını yapmak. Bu keyif için halkınızı öldürüyorsunuz. Ve geçen son oniki senede kendi sütunlarınızda, masum bir trafik suçu kadar bile haksız çıkmadınız!..

Hani vatanı savunmak kahramanlıktı doğuda, patronunuz yapınca birgün içinde vatan savunmasını "ayıp" bulup, utandınız. Ülkenizden ve bayrağınızdan utanmayın, bizim utandığımız, ülkemiz ve bayrağımız, BATMAN'ların elinde!..

Kuşun gavuru olmaz diyeceksiniz, ama, işte halkınızdan "gavur" yaptınız!.. Olsun, onbinlerce insan ölmüş, bunun ne önemi var, sonunda siz haklı çıktınız ya...

Eşber abi ve Sigara

Erdem Özkaramanlar

• Buradan, dudak tiryakisi Eşber Abi'ye bir sigara paketi dolusu sözlerler...

Dengeli Beslenme
-Arada bir...
K. ERTEM
ERKAN DEMIR DOĞRAMA
DEMEK BORCUNU BU AY DA GEÇ, KTIRECEN HA? DUA ET K DEMIR DOĞRAMA ATÖLYEM VAR. VE SANA OLAN HINCIMI GÖRDÜ-GÜN GİBİ DEMİRLERDEN ALIYORUM!
ERKAN ABİ TABİİ Kİ HAKLISIN ABİ, YERDEN GÖĞE KADAR... YANİ ŞU DEMİRLERDE OLMASA HALİM NİCE OLURDU BİLEMİYORUM... ALLAH MUHAFAZA ABİ! BORCUMU ÖDİYCEM, SEN MERAK ETME...
ERDENER ABİ
-Erdener abi, duyumlarıma göre Erdek'te üç katlı villa yaptırıyormuşsun?
-Önümü kapatma!
ÖRNEĞİN GÜZEL BİR RESTORANDA YEMEK YEMEK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR. O KEYİF İÇİN DÜNYANIN PARASI VERİLİR ÖYLE DEĞİL Mİ? CEVAP VER!
OYLE, DUR ABÜ!
HAH 'YAŞA' O ZAMAN GELELİM ASIL KONUMUZA İNSANIN TÜRLÜ ZEVKLERİ İÇİN BİRÇOK ŞEYİNİ FEDA ETMESİ SANA NEYİ ÇAĞRIŞTIRIYOR. SÖYLE BAKALIM
CEVAP YOK? SORUMU ANLAYAMADIN TABİİ! YA DA ANLAMAZLIKTAN GELDİN!.. BAK BİR DAHA TEKRAR EDİYORUM...
ETME ABÜ!..
NE? NE DEDİN? NE BİÇİM KONUŞUYOSUN LAN SEN ÖYLE?. DAMCIK AĞAZLI! TERBİYESİZ!
SENİN DAMCIK AĞAZLI!
ULAN BANA BAK! ŞİMDİ SENİ!..
NEYSE SENİNLE AYNI FREKANSTA DEĞİLİZ ANLAŞILAN!.. O ZAMAN AL BAKALIM!.. BU BELKİ SENİN AKLINI BİR NEBZE YERİNE GETİRİR...
KORT!
N'OLUYO BE!..
LAN BURAK, ŞU SIRALARDA YENİ Bİ KİTAP YAZACAM, VERSENE SENİN ŞU BİLGİSAYARI... ALTI ÜSTÜ BİR AY KULLANIP GERİ VERECEM... ÇOK DEĞİL...
AMAN OSMAN ABİ, GÖZÜNÜ SEVEYİM İSTEME!.. ŞİMDİ SEN KİTABINI YAZARSIN, SONRA KİTABI TOPLARLAR, SENİ GÖTÜRÜRLER BENİM BİLGİSAYAR DA KARAMBOLE GİDER ABİ!.. İYİSİ Mİ, SANA BİR BAŞKA ARKADAŞIN BİLGİSAYARINI AYARLAYALIM ABİ!.. EN GÜZEL ODUR!
ADIDAS
Erol Sarak kaç lan?

BAVULUNU VE CÜZDANINI BIRAKIP, PANİK İÇİNDE MEÇHULE DOĞRU UZAKLAŞ... NE KADAR AGRESİF VE SALDIRGAN BİR TUTUM İÇİNDE OLDUĞUM UMARIM DİKKATİNİ ÇEKMİŞTİR. GELİŞEN SÜREÇ İÇİNDE HERHANGİ BİR NEGATİF DAVRANIŞINIZA KARŞILIK NE GİBİ BİR TEPKİ VERECEĞİMİ KESTİREMİYORUM DOĞAL OLARAK...
MAAŞINI VE SOSYAL SİGORTALAR PİRİMİNİ GÜNÜ GÜNÜNE ÖDEDİĞİM PORTATİF BADIGARDIM, DERHAL BENİ KORUMAK İÇİN GEREKLİ DAVRANIŞ BİÇİMİNİ UYGULAMAYA KOY VE MEVZUBAHİS SALDIRGANI TAMAMEN NÖTRALİZE ET!.. VE AKABİNDE TEKRAR YUVANA DÖN... ZİRA ACELEM VAR... TOPLANTIYA YETİŞMELİYİM!..
DOP DOP
DOP DOP
Bir. İki. Üç. Dört. Beş. Altı. Yedi. Sekiz. Dokuz. On. Onbir. Oniki! Onüç. Ondört. Onbeş. Onaltı. Onyedi. Onsekiz. Ondokuz. Yirmi. Yirmibir. Yermiiki. Yirmiüç. Yirmidört. Yirmibeş. Yirmialtı. Yirmiyedi (vs.vs.vs.vs.vs.) diimi cevat aabi. (EVETH).
GÖKHAN DABAK

SELÇUKERDEM

Derya Kuşuları

D e r y a s a y ı n

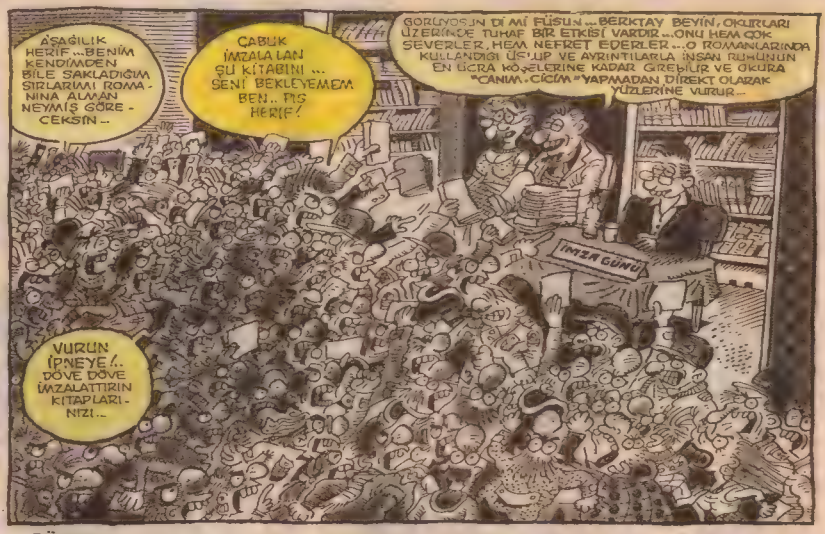

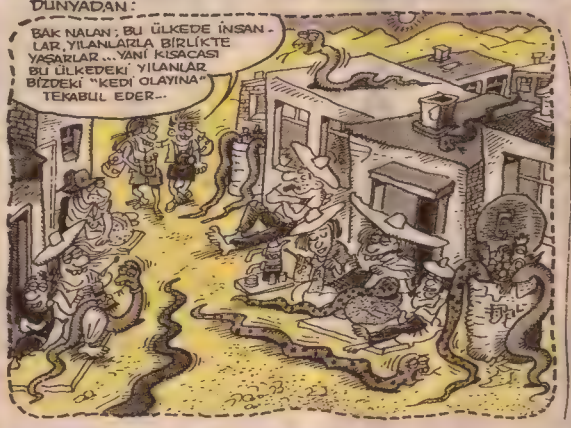

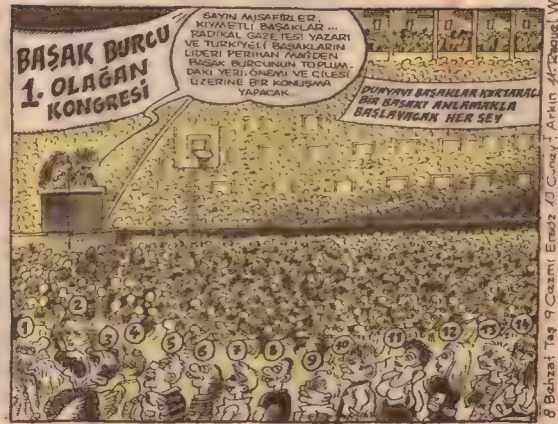

8 Behzat Taş 9 Cezmi Ersöz 10 Cüney İ. Arkin 11. Raquel Welc 12 Feyhan Güver 13. Yonca Evcimik 14 Tezer Özlü

Soldan sağa başaklar: 1. Tolstoy 2. Goethe 3. Nietzsche 4 Pavase 5 Gürcan Özkan 6. Derya Sayın 7. Şükriye Tutkus

• BİLİM KURGU ÖYKÜ: Evrenin başı-kıçı!

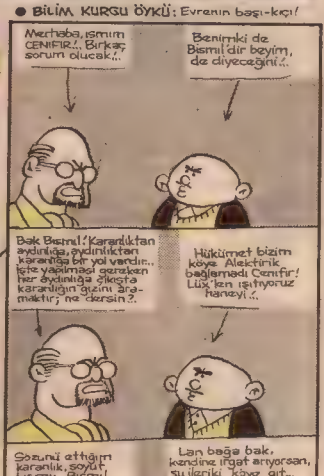

• VUDU BÜYÜSÜ ve beraberinde getirdiği ineklikler...

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

ENİS'E...

Söz vermiştim sana, eğer bir gün mücadelemizi kaybedecek olursak ve sen ölürsen, Leman'a yazacak, Aralık 96'da Leman'a yazdığın mektubu okuyan herkese (özellikle mektuptan sonra seni arayan ve bu mücadelemizde bizi yalnız bırakmayan Filiz'e, Özge'ye, Senem'e ve şu an isimlerini hatırlayamadığım o 27 güzel dosta) öldüğünü haber verecek, bizi, sergimizi anlatacaktım.

İşte sözümü tutuyorum birtanem. Ama o sevgiyi, acımızı, mutluluğumuzu, yalnızlığımızı, korkularımızı, umutlarımızı, senin en kötü zamanlarında bile kaybetmediğin yaşama sevincini, odanda oturup Allah'a seni iyileştirmesi, bizi ayırmaması için dua ettiğimiz zamanları, birbirimize sarıldığımız, bir şarkıya dalıp gittiğimiz anları, birlikte söylediğimiz şarkıları, doldurduğumuz kaseti, Hacettepe Onkolojiyi, neredeyse tüm odalarında kaldığın dahiliyeyi, kemoterapileri, radyoterapileri, ilaçları, iğneleri, acil servise kaldırıp ölümden dönüşlerini, tüm hastaların uyuduğu, ortalığı ölüm sessizliğinin kapladığı saatlerde gizlice yatağından kalktığın, dansettiğimiz hastane koridorlarını, lanet hastane gecelerini...

Ankara'yı, benim doğup büyüdüğüm seninse iki yıl önce geldiğin çok sevdiğimiz ve gecelerini, gündüzlerini, sinemalarını, tiyatrolarını, kaldırımlarını, parklarını, otobüs duraklarını, barlarını, kahvelerini, kitapçılarını en çokta hastanelerini yaşadığımız, paylaştığımız bu koca şehri...

Konya'yı, kampüsü, hukuk fakültesini, kantini, yurtta geçen günleri, vizelere çalıştığımız zamanları, finalleri, bütünlemeleri, sınıfta kalışımızı, yine de vazgeçmeyip gülümseyişimizi, yaratıcılığımız ve emeğimizle döşediğimiz her yeri seninle, benimle, dostlarla geçirilen o saatlerin güzelliğiyle, sayısız ayrıntı ve anıyla dolu o evi, Burhan'ın hazırladığı kahvaltı ve yemekleri, ikiniz satranç oynarken ben yalnız kalıyorum diye yanınıza gelip oyununuzu bozmamı, bulaşık sırası kavgalarımızı, sadece benimle ilgilenmeni istediğim anlar Leman'ı ve kitaplarını saklayışımı, Annenin bizi ziyarete geldiği ve üçümüzün birlikte Mevlana'ya gittiğimiz günü, Alpin'de yediğimiz yemekleri, kpondaki gitar dinletilerini, dostlarını, Dalton çetemizin diğer iki elemanı Nagihan ve Esra'yı, sana sonuna dek destek olan ve kız olsaydı seni değil onu severdim dediğin Barbaros'u, kanımca bizimle aynı sınıfta olmak için can attıklarından sınıfta kalan Bilge, Hakan ve Fatih'i, manevi kızkardeşin olduğu için hiç durmadan azarladığın, dalga geçtiğin Tuba'yı, çok sevdiğin ve önemsediğin ama bunu hiç bir zaman kendisine çaktırmadığın Pınar'ı, ne zaman görsen el abi bi satranç oynayalım diye yakasına yapıştığın Özgür'ü, Bulvar kahvenin en büyük demirbaşı Oğuz'u, biraz deli galiba diye düşündüğün ama çok sevdiğin Ünal'ı, ev arkadaşın Burhan'ı, Gazeteci Cem'i, hep bir gün ben saz çalsam onlar da fakültenin bahçesinde oynasalar diye hayal ettiğin afşin; ve teşkilat üyelerini, Muğla'daki çeteyi, kardeşlerimiz Rıza ve Gül'ü, Zafer'de hep tartıldığımız ve muhabbet ettiğimiz tartıcı amcamızı, garson Remzi abiyi, mektuplarıyla bir parçamız haline gelen Filiz'i ve diğerlerini...

Ve seni Enis, seni... O güzel dostluğunu, asiliğini, bu kahpe dünyaya inat umutu hiç söndürmeyen gözlerini, bazen gözyaşlarını silen, bazen saçlarımda dolaşan, bazen dudaklarıma bir tebessim kondurmaya çalışan ve her ne olursa olsun gelip ellerimle birleştirdiğin, bırakmayı hiç istemediğim ellerini, ilk kez doğum gününde bir hastane odasında buseler kondurduğum dudaklarını ve o dudaklardan dökülen şarkıları, sözleri, şiirleri, benimle, kendinle, herkesle, herşeyle alay eden, gülen şakalar yapan, fıkralar anlatan, bağıra çağıra şarkılar söyleyen ve herkesin bildiği bu aldırmayan görüntüsünün, kişiliğinin ardına gizlediğin o her an ağlamaya hazır, acı ve ızdıraplar içindeki küçük çocuğu...

Ve o kısacık ömrüne sığdıramadığın hayallerini, umutlarını, sevgilerini... Ard arda sıraladığım sözcükler karşılayacak mı bilmiyorum.

15 Kasım 1995 günü seninle fakültede ilk tanıştığımız gün sen içinden Allah'ım bir gün bu kızla mutlaka çıkacağım diye geçirirken ben çoktan arkadaşlarıma bu çocuğa aşık oldum ve göreceksiniz onunla çıkacağız diye haber uçurmuştum bile ve kanser olduğunu öğrenmem düşüncelerimi değiştirmedi. Arkadaşlarım ve ailem bana çekeceğimiz acıları, onunu hatırlatırken benim aklımda Abraham Cowley'in sözleri dolaşıyordu. "Geçmiş ve gelecek yoktur, yalnızca sonsuz bir şimdi vardır." Herkes bir gün ölecekti. Hangimiz sonsuz bir ömre sahibizki yaşamın kollarında. Bir süre sonra kız arkadaşın olma teklifini sigarayı bırakman şartıyla kabul etmiştim. Ama sen hiç bir zaman sigarayı bırakamadın ben de seni...

Ve yaklaşık iki yıl boyunca belki de hayatımda bir daha asla bulamayacağım bir aşkı, dostluğu, kardeşliği, sevgiyi paylaştım seninle. Dünyada böyle bir sevgiyi o koca ömürlerinde bir kez olsun yaşamadan ölen insanlar var. Ne mutlu bize ki onlardan değiliz Enis.

Üç gündür Nagihan ve Esra'yla kalıyorum. Hep seninle geçen günlerden bahsediyoruz. Kameraya çektiğimiz görüntüleri izliyor, birlikte doldurduğumuz kaseti dinliyoruz. Ağlıyoruz yokluğuna, bir fire veren daltonlar çetemize, gelecek yıl hep birlikte yapmayı planladığımız tatile, bir daha tutamayacağımız ellerine ve bundan sonra devam edecek ama sensiz olacak yaşamımıza. Ve gülüyoruz yaşanan günlerin güzelliğine, okey partilerine, Uludağ'daki yemeğe, dostluğumuza, aramızdan ayrılsanda hiç bir zaman tükenmeyecek sevgi ve bağlılığımıza. Gülüyoruz sana bizim biricik serserimiz, deli oğlanımız...

Hatırlıyor musun Esra seni beğeniyor diye nasıl da şımarmıştın ben de gidip Esra'yı dövmüştüm bir güzel...

Hatırlıyor musun hiç hoşlanmadığın halde beni yalnız bırakmamak için geldiğin ama biletleri hep en arka koltuklardan alıp bir

güzel uyuduğun opera ve modern dans topluluğunun gösterilerini, bu tür şeylerden hoşlanıyorum diye Esra ve Nagişle bir olup benimle dalga geçişinizi.

Hatırlıyor musun bir gün kantinde oturmuş gevezelik ederken, cebinden iki altın yüzük çıkakıp, benim sözlüm olmayı ve bir gün bu hastalığı yenersem eşim olmayı, benimle ettiğimiz kavgaların daha büyüklerini yapmayı ve tabii ayaklarımı da yıkamayı kabul eder misin diye sormuştun. Ben de uzattığın yüzüğü parmağıma geçirmiş hele sen bir okulu bitir, askerliğini yap, bir iş bul, başlık parasını biriktir evliliği ve ayaklarını yıkamayı o zaman düşünürüz diyerek gülmüştüm ama bir süre sonra annemle kapımızı aşındırarak damat adayını ve annesini tanımasını sağlamıştım. Annemden izin çıkmışı, Enis iyileşsin, okul bitsin veya son sınıfa gelin, ne isterseniz yapacağım diye söz vermişti. Babam istemezse de önemi yoktu. Ya kaçardık ya da sen onu över alırdın beni. Zaten sizi tanıştırdığım gün babamın boyunu posunu şöyle bir inceleyip iyi gücüm yeter, gerekli olursa dövebilirim demiştin. Hatırlıyor musun Anayasa Hukuku dersinde arkanı dönüp ölmeden önce seninle Gökova'ya gidebilmek ve seni Muğla'daki arkadaşlarımla tanıştırmak isterdim dediğin günü, ertesi akşam Muğla'daki arkadaşlarınla birlikte elele, bağıra çağıra "eski dostlar" şarkısını söylüyordunuz, sonra Gökovada gecenin bir yarısı senin o çok sevdiğin ayışığında, sahilde gezinmiştik.

Hatırlıyor musun iki yıldır Hacettepe hastanesinde kutlamak zorunda kaldığımız doğumgünlerini, serumlar ilaçlar, iğneler ve çektiğin acılarda bile elele, iyileşmeni ve tüm o zorlukların ardından güzel günlerin doğmasını dileyerek söndürdüğümüz mumları.

Hatırlıyor musun Tuba ve Pınar'la gittiğimiz Haluk Levent konseri çıkışında ben Haluk'u çok seviyorum dediğim için beni yere itttiğin ve sonra sımsıkı kucaklayıp bir daha benden başkasını sevdiğini duymayayım diye ağladığın akşamı.

Hatırlıyor musun defalarca istememe rağmen bana çiçek almayışını ve bir gün Kızılay'da Sakaryada'daki çiçekçilerin önünden geçerken bağıra çağıra ağlayıp, seni çiçekçi amcalara şikayet ettiğim için buna mecbur kalışını. Hatırlıyor musun bazen Barboros seni görmeye gelsin diye yaptığın ağrım var, çok kötüyüm numaralarını, onunla ve anneannenle Afrada yediğimiz yemeği.

Hatırlıyor musun o saatlerce telefonda konuşmalarımızı, Türk Telekoma kazandırdığımız onca parayı, hatırlıyor musun sen Rock ve Metal parçaları mırıldanırken New Kids On The Block şarkıları söyleyerek seni çıldırttığım anları.

Hatırlıyor musun bana duaları öğrettiğin ve dinimizi anlattığın zamanları, Hatice anneannemizin ilahilerini ve anlattığı öyküleri. Hatırlıyor musun bazen hiçbir tedavi ve ilacın durduramadığı ağrıların karşısındaki çaresizliğimizi, yapacak hiçbirşey olmadığı için birbirimize sarılıp sessiz sessiz ağladığımız günleri. Hatırlıyor musun Hacettepe Acil servise son kaldırılışını. Doktorlar annenlere artık yapılacak birşey kalmadı demişlerdi. Ağlıyordum. Ne demek yapacak birşey kalmadı. Hayır, sen iyileşecektin. O aptal doktorlar becerememişlerdi ama bizim gücümüz. Sevgimiz herşeye yeterdi. Biran önce kendini toplamalıydın. Eylül'de bütünlemelerimiz vardı, bu yıl yine elele ve nihayet ikinci sınıfta olacaktık. Gözyaşlarımı silip tüm bunlardan habersiz yattığın odaya gelmiştim ve kulağına eğilip o çok sevdiğin şiiri okumuştum: "Binlerce nedenim var yaşamaya. Yenmek için hergünkü ölümü. Seni sevmenin mutluluğu için. Yürümek için umudun ayak izinde" Sense gözlerimdeki telaşı farketmiş olacaktın ki, elimi tutup ölmeyeceğim, ne kadar kötü olursam olayım, ne kadar acı çekersem çekeyim ölmeyeceğim. Senin için, ailem için yaşayacağım. Söz veriyorum sana ölmeyeceğim demiştin.

Enis bana verdiği sözü tutamadı, çünkü kendisinden daha inatçı çıkan ve bu yaz neredeyse tüm vücuduna yayılan, sevenlerinin gözü önünde onu günbegün eriten, tüm gücünü yok eden ama hiçbir zaman yaşama sevincini söndüremeyen hastalığına yenildi. Hastaneden çıktıktan sonra, ağrıları dayanılmaz bir hale geldi, nefes alamadığı zamanlarda kullanılacak oksijen tüpünün de büyük bir faydası olmadı. Ama o hep gülümsedi.

Ve o güzel insan okulunu ve arkadaşlarını son bir kez daha görüp, Medeni Hukuk bütünlemesini geçtikten ve Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi ikinci sınıf öğrencisi olarak Ankara'ya döndükten yaklaşık bir gün sonra 14 Eylül 1997 günü annesinin kollarında yarım kalan hayalleri, umutlarıyla yaşama gözlerini kapadı.

Anne ve babası kendilerinden varedip yarattıkları, binbir emek ve sevgiyle büyüttükleri, yaşaması için, hastalığını yenmesi için büyük bir savaş verdikleri canlarının bir parçasını, biricik oğullarını Karşıyaka'da son uykusuna yatırdılar. İçten içe haykırışlarla, dayanılmaz acılarla...

Şimdi onlar Enis'in bana ve dostlarımıza bıraktığı, bizimse hiçbir zaman yalnız bırakmayacağımız iki güzel, iki yüce insan. Onlar bizim Nurhayat annemiz, Yücel babamız. Enis'in bize emanet ettiği bir de Gül'ü, dünyalar güzeli bir kızkardeşi var. Biz o gülü hiçbir zaman soldurmayacağız, yaşamımız boyunca yanında olacağız.

Ve bir gün gelecek ki hepimiz Enis'le buluşacağız. O hep hayal ettiği gibi saz çalacak, kimbilir belki bizler de ona eşlik edip türkü söyleriz, oynarız... Kısa bir zaman diliminde yaşamımın en büyük bölümünü dolduran, nice güzel anlar paylaştığım sen, artık yoksun serserim. Birbirimize söylediğimiz son söz "Seni Seviyorum"du, her zaman olduğu gibi. Bana verdiğin sözü tutamadığın için sana kızmıyorum. O acılara daha fazla dayanamazdın biliyorum. Artık acılarının son bulduğunu ve cennette olduğunu bilmek en büyük teselliim. Düş gibi geçen iki yıl için, yaşadığımız herşey için teşekkürler. Sakın ola ki beni merak etme. Mutluyum, gülüyorum ve hala kimseye aldırmadan kendi doğrularımla yaşıyorum. Çünkü yaşamın sırrı bu biliyorum.

Evet ne yazık ki kansere yenildin Enis ama verdiğin mücadeleyle gösterdiğin cesaretle, yaşama bağlılığınla, son nefesine dek söndürmediğin umutlarınla, bence kazanan yine de sen oldun birtanem.

"Yenilmek, ama yine de teslim olmamak... zafer budur"
Öyle sevgilim, zafer senin, sen kazandın.!

Sibel

Merhaba Sevgili Leman dostları,

Sizlere birçok kez merhaba dediğimiz bu köşede tekrar sizlerle olmaktan mutluyuz.

Sizlere ilk önce geçen hafta çıktığımız işkence mahkemesinden birkaç alıntı yazmak istiyohruz. Mayıs ayında geldiğimiz Çanakkale Hapishanesi'nden ilk defa dışarı çıkıyorduk. Ceza aracından da olsak çevreyi yani dışarısını görmek farklı, anlam veremediğimiz duygular yaşatıyor bizlere. Sonunda adliyeye geldik. Ağır ceza mahkemesine teker teker alınıp polislerin fotoğrafları gösteriliyor, teşhis etmemiz isteniyordu. Teker teker salona girdik hakime bize işkence yaptıklarını anlatıyorduk, dedik ki: "Bize on gün boyunca sürekli mehter marşı dinlettiler." Hakim "Bu da işkence sayılmaz" dedi. Tabi şaşırmadık çünkü DGM'de de aynı tavırla karşı karşıya kalmıştık. Tabi biz de "Ona siz karar veremezsiniz" dedik. Ardından, polislerin fotoğraflarına bakıyorduk, hakim de bir yandan, "İyi bakın çocuklar bunlar da vatan evlatları" diyordu. Hakim herhalde son günlerde, hapishane kapılarında bir avuç insanın gurur duyduğu çeteleri "vatan evladı" olarak görüyordu. Daha önce bunlar "şerefli" idiler anlaşılan şimdi "vatan evladı" olmuşlar, adaleti aradığımız bir yerde bunlarla karşılaşmak adaletin tarafsız olmadığını bir kez daha kanıtladı. Biz bu insanlar bize işkence yaptılar, işkence insanlık suçudur diyoruz. Karşımızdaki onu "vatan evladı" yapıyor. Adaleti nerede arıyalım?

Bizler de Susurluk, Metin Göktepe'nin katillerinin serbest bırakılmasını protesto ediyoruz. Ve her gece saat 21:00'de ışıklarımızı hapishanede 1 dk. söndürüyoruz ve bütün bunları halkın çözeceğine inanıyoruz. Çetelerle anca çeteler gurur duyar. Türkiye onlarla gurur duymuyor. Halk, halktan ve halkıdan yana olanla gurur duyar.

İşkencenin, faili meçhullerin, yargısız infazların, sokakta coplanan insanların olmadığı bir ülke, istiyoruz.

Sevgilerimizle...

Çanakkale Hapishanesi C-1 koğuşu
Aşkın Yeğin
Hapishanedeki Manisalı Gençler adına

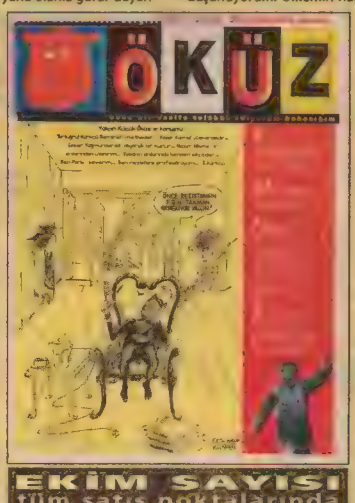

Selam...

Ben 18 yaşında, yaşarken tüm düşünsel evrimleri aşmış biriyim.

Kendimi genç yaşıma rağmen yaşam merdiveninin bir çok basamağını aşmış biri olarak görüyorum. Siz de benim anlatacaklarımı okuyunca eminim ki benim gibi düşüneceksiniz. Öncelikle Diyarbakır'da yaşadığım için tüm devrimsel evrimleri daha hızlı yaşadım. Daha 3 yaşımdan itibaren şehrin en büyük alimlerinden dinsel dersler almaya başladım. 13 yaşıma kadar eğitimimi sürdürdüm. Öyle ki o sıralarda Türkiye'yi şeriat ülkesi yapabilmek için adam bile öldürebilirdim. Zamanla bu tür görüşleri anlamsız buldum. Dini kullanan o kadar sahtekar vardı ki. Kürt kimliğimin ağır bastığını hissettim. 1,5 yıl boyunca aşırı derecede Kürtçü olarak yaşadım. Zamanla bu görüş de anlamsız gelmeye başladı. Çünkü, bir insan olarak ırkçılığa karşıydım. Bu ara toplumdaki sosyal adaletsizliği fark ettiğimden bir sosyalist olup çıkıverdim. Bu görüşe dair hemen hemen tüm yazıları, görüşleri okudum ve araştırdım. Evet sosyalizmin eşitlikçi yanını çok seviyordum ama ülkedeki tüm yetkilerin tek elde toplanması (Devletin elinde) bana ters geliyordu. Çünkü, bu güç insanları hatalı yönetebilir ve bu bir çok haksızlığın çıkmasına sebebiyet verir. Tekrar yeni arayışlara girdim ve anarşizmi buldum. Ayrıca anarşizmin içindeki hümanizm bendim ve bu benim çok hoşuma gidiyordu. Uzun süre bu aklımda kaldı, ben özgür olmak ve içten davranmak istiyordum. Çevrem beni kendilerine benzetmek istiyordu beni ve ben bu yüzden özgür olamıyordum. (Çünkü arabeskin dinlendiği bir çevrede düş sokağı sakinlerini veya bulutsuzluk özlemini dinlersen eleştirilirsin) Ben de ruhumla özgür olmaya başladım. (307. sayıdaki Buse gibi) Bedenimi de belli yerlerde özgürleştiriyordum. Artık anarşizmde de farklı bir ekol yarattım. Buradan bütün evreleri geçirsin, geçirmesin (Hangi evrede olursan ol) ruhu özgür arkadaşlarıma sesleniyorum. Özgür ruhlarımız mektuplarda buluşsun. Çünkü birbirimizi en çok birbirimiz anlarız. İsteyen herkes bana mektup gönderebilir. Özgür günler dileğiyle, kendinize iyi bakın.

S. Nisan mh. Girne cd. Özmen sk. Şener 2 Ap.Kat:2/8
Bağlar / Diyarbakır
Ferhat Demirdağ

Sevgili (!) Hamam Böceği,

İki yıldır defterimizi dürmeye çalışıyorsun. Nihayet en büyük kazığını attın. Beyninin iki lopçuğu da spazma girmiş, ne yaptığını bilmiyorsun. Başın göğe ermiştir umarım. Son yediğin halt hepimizin için açtı! Merak etme ölmedik. Sadece sürünüyoruz. Ayak işlerini yapmak o kadar zevk veriyor ki (!) anlatamam.

Çömezlere acıyorum. Bakalım onlar için neler planlıyorsun. Bazı tedavi edilemeyen geri zekalılar hala seni göklere çıkarıyorlar. Ay... Sevsinler yüce insan, uluğ ruh! Onlar da haklı küçücük sünger gibi bir beyinle yaşamak zor olmalı.

Üzerimize bu kadar gelme. Tımarhanelik olacağız. Kabuslar görmeye başladım. Ve bu hiç hoşuma gitmiyor.

Sürekli zeki olduğunu söylüyorsun, oysa sevginin olmadığı yerde zekanın kırıntısı bile olmaz. Kulakların yelken gibi diye İ.Q'nun tavana fırladığını sanma. Rüzgarda da fazla kalma. Uçacaksın. Biz senin gibi bağırıp, çağırıp sürekli söylenmeyiz. İki çift laf söyleriz oturur kalbinin orta yerine. Ama oturmaz be... Çünkü senin kalbin taştan. Seneye, üç yılın intikamını alacağız. Sana hamam böceği dediğim için de özür dilerim. Çünkü sen hamam böceği bile olamayacak kadar aşağılıksın! Unutmadan, it ürür, kervan yürür!

Z.O.S.D. ve Bebek

...

ODTÜ'lü bir gurup öğrenciye, bana yazdığınız mektup ve gönderdiğiniz Leman dergileri için teşekkürler.

1- Geçmiş zamanlarda Leman Dergisi Haftanın Laleleri bölümünde şahsınız için yazılan "hem sağcı-hem solcu-hem milliyetçihem türbancı" yakıştırmaları için neler söylüyorsunuz?

2- Türk Adalet sistemi hakkındaki düşünceleriniz? (Cezaevinde bulunuşunuzla ilgili)

Cevaplar:

Önce 2. sorunuzdan başlamak istiyorum. Ben şahsım olarak bana verilen cezanın doğru olduğu kanısındayım. Evet ben yüzlerce yardım konseri yapmış olabilirim. Paraya pula önem vermiyor olabilirim. Arabam da olmayabilir. Fakat bu suçsuz olduğumu ispatlayacak belgenin mahkemeye yasal sürenin 43 gün sonrası getirmemi gerektirmemeliydi. Böyle bir gecikme Hukuk Sistemini ciddiye almamak anlamını taşır. Bu nedenle mahkeme hakiminin bana verdiği cezayı haklı buluyorum. Ayrıca avukatımın beni 9 yıl boyunca yanlış yönlendirmesi mahkemeyi bağlamaz. İhmalkarlığım beni bu konuma düşürdü. Fakat sadece şunu söylemek yeterli diye düşünüyorum. Ülkemin hakimleri Haluk Levent için takındıkları tiz tavırları Mercümek, Civan, Edes, Susurluk faşistleri, çeteler ve eli kanlı katiller için aynı şekilde sergileselerdi ülkede bir sorun kalmazdı diye düşünüyorum.

1. Sorunuza geçiyorum.

Leman benim de dergim ama böyle oluşu Leman Dergisi'nin hata yapmayan bir dergi olduğunu göstermez. Benimle ilgili yazının çıktığı gün sadece gülümsedim. Leman Dergisi anti medya mizahları ile tanınan, medyanın birçok şeyi olağanüstü abarttığını düşünen bir dergi olduğu halde, nasıl oluyor da Aktüel Dergisi'nde çıkan bir söyleşimi ve bu söyleşimin sonucunda, röportajı yapan bayanın benimle ilgili yazdığı yazıda fikirlerini aynen yayınlayabiliyor. Bu yargısız infaz değil mi? Fikirlerimi detaylı bir şekilde açıklamak niyetinde değilim. Ama dinleyicilerim şarkı sözlerimden, konserlerimden kaldığım etkinliklerden, benimle ilgili kanıya varmışlardır, diye düşünüyorum. Ayrıca solcu olduğum halde türbanı savunan ve Refah Partisi'nin kapatılmamasını isteyen biriyim. Demokrasilerde baskıcı yöntemlerin olmaması gerektiğini hep söy'emişimdir. Bugün Refah Partisi'nin bu duruma gelmesini sağlayanlar, devletin en önemli yerlerine gerici kadroları yerleştirenler, küçük şehir üniversitelerinde namaz kılmayan öğrencileri sınıfta bırakan öğretmenleri kollayan dekanları terfi ettirenler. (Şahsım da nasibini almıştır.) Ve takıncağılığı resmileştirenler bugün Refah Partisi'nin kapatılmasını, türbanın olmamasını isteyenlerdir.

Amerika'nın ortadoğu üzerindeki çıkarları için bir zamanlar ortaya attığı "Yeşil Kuşak" teorisini destekleyip, İmam Hatip Liseleri'ni 3 katına çıkaranlar, Türk İslam senteziyle birlikte YÖK'ü kuranlar şimdi Amerika'nın anti-islam teorisini uygulamaya çalışmaktadırlar. Bu uygulamayı da, türbanı yasaklayarak ve Refah Partisi'ni kapatarak yapmak sakıncalıdır.

Öyle bir çelişki yaşanıyor ki, 8 yıllık kesintisiz eğitime karşı çıkanlara polis abi kardeş ilişkisi içinde yaklaşırken, harçları protesto etmek isteyen öğrencilerin kafalarının bir an önce kırılması için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar. (Elitist Oligarşik dikta) söylentilerinin dolaştığı şu günlerde, yetkili ve etkililerin gerçek müslümanları rencide etmeyecek düzenleme yapmaları, Refah Partisi'ni kapatacaklarına YÖK'ü kaldırmaları, işkenceci polislerin yargılanmalarını sağlamaları ülkemiz demokrasisi açısından çok daha verimli olacağı kanısındayım. Ayrıca Refah Partisi'nin kapatılması hem demokrasiye darbe vuracaktır, hem de aşırı dinci örgütlerin yeraltına inmesini, daha çok mumcuların, üçokların öldürülmesini sağlayacaktır diye düşünüyorum. Kimse düşüncelerime katılmak zorunda değil ama fikirlerinden ödün vermeyen biri olduğum için de kendimi seviyorum.

Ülkemizde bir kavram kargaşası almış gidiyor. Bu ülkede her demokrat CHP'li olmayabilir. Her solcu DEP'li olamadığı gibi her devrimci İP'li olmayabilir. Ama hepsinin ortak paydası vardır, adı "Çağdaşlık"tır. Bunun ötesinde çağdaşlık adına giden yollar ayrılabilir. Benim bu fikirlerime saygı duyulmasını istiyorum.

Hepinizi seviyor ve bir dahaki ODTÜ konserinde görüşmek dileğiyle diyorum.

Haluk Levent

Sayı: 310... 18 Ekim 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞ-ÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın SAHİN ● Bayram USLU **Kalligrafi:** Fatih KAAN ● Sevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarımı:** Mri YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletmesi:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Akşamsefası

25 Ekim 1997 Cumartesi. Sayı: 311. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

MÜJDELER OLSUN YURDUMA

Dünya genler üzerinde oynanarak üretilen başsız kurbağaya sarsılıyor. Genetik bilimde devrim olarak nitelendirilen bu gelişme pek yakında başsız insan üretimi-nin de gerçek eşeceği sinyallerini veriyor. Ancak, ülkemizde bu üretim biçiminin en vahşisi yıllar öncesinden başlamıştı bile; **"korkutarak, sindirerek, öldürerek, idam ederek..."** Düşüncenin, düşünmenin, bilgilenmenin, aydınlanmanın, aydınlatmanın ne kadar tehlikeli sonuçlar doğurduğunu öğrenen insanımız, bir zaman sonra gövdesinin üzerinde bir baş taşıdığını unuttu. Unutmayanlar da var tabii... İnsan hakları savunucusu, barış için bir milyon imza kampanyası öncüsü, avukat, felsefeci Eşber Yağmurdereli ne bombalamadan, ne cinayetten, sadece düşüncelerini söylediği için ite kaka içeri alındı. 14 yıl yatmış, 22 yıl daha... Elı kanlı katillerin soyguncuların, işkencecilerin, çetecilerin elini kolunu sallayarak dolaştığı ülkemizde düşünmek kolay değil, düşünmemek elde değil

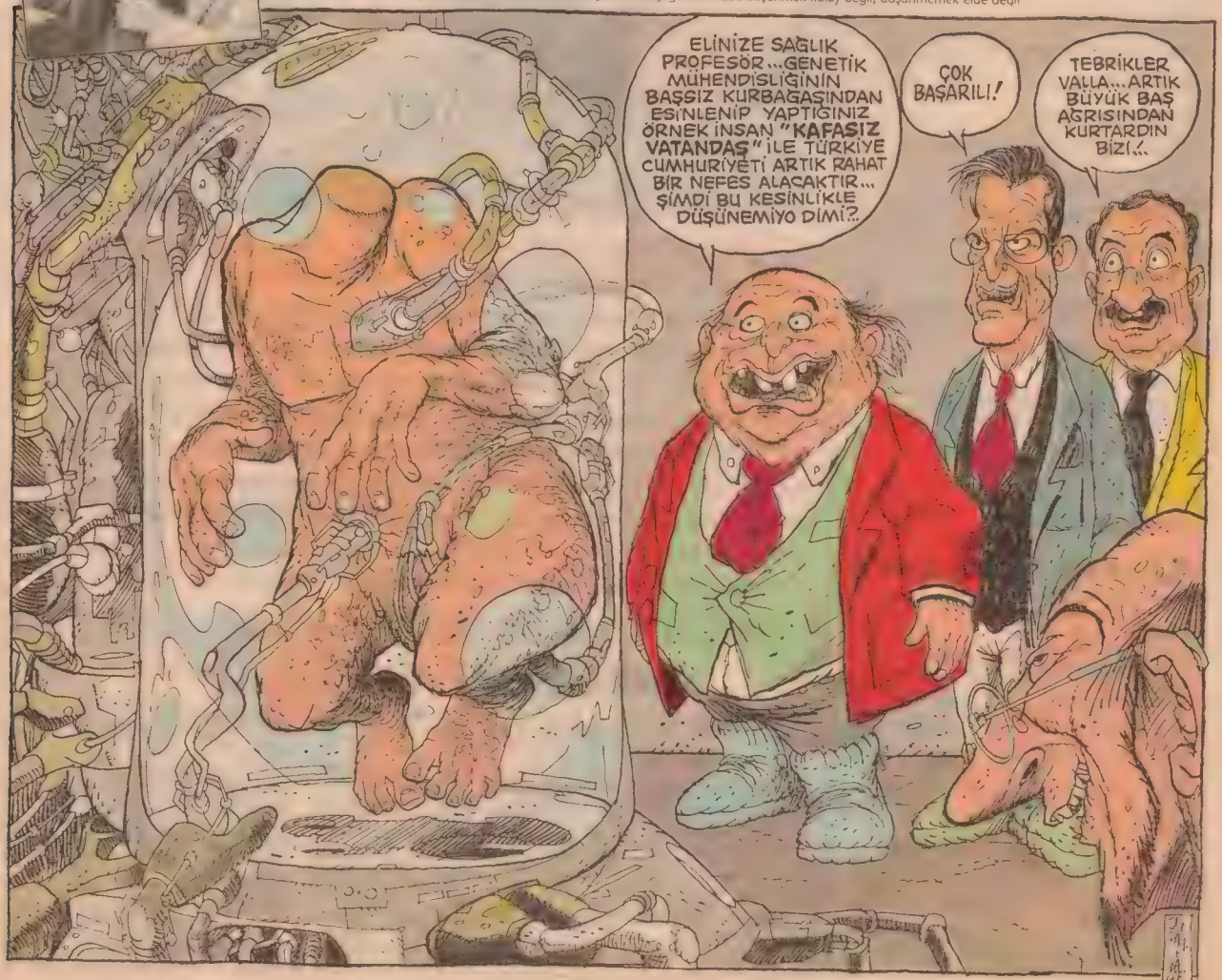

Akşamsefası

Eşber Tekrâren

Eşber kör ama
Renk körü diyil
Kızılı hepimizden iy'i biliyor.
Eşber kör ama
Ölmeden önce
badem gözlü olanlardan,
TEKE TEK'te konuşup
Bir tek attıktan sonra
televizyonda
Cigarasını tüttürerek
Ümraniye hapsini boylayan
Bir Kahraman...

Suç ve Ceza

Örnek toplum
suçudur topumuzun
Cezası ÖLÜM...

Can Yücel

Sözümüzü Tutuyoruz!

Yaşar Kemal, "Eşber Yağmurdereli hapse girerse ben bu ülkeyi terk ederim" demişti. Biz de "Eşber ağbi, hapse girerse kendimizi Leman'a kapatacağız" sözünü vermiştik. Demokrasi ve insan hakları mücadelesinin yılmaz savaşçısı Eşber ağbi, hapse girerken vicdanımızı, uykumuzu, sohbetimizi, aklımızı da beraberinde götürdü. Yineliyoruz, hapishanelerinde 15 bin siyasi tutuklu bulunan ülkemizde, düşünce suçlularının iş işten geçtikten sonra kahraman yapılmalarını istemiyoruz. Ve diyoruz ki Leman olarak üzerimize düşen sorumluluğun bilincindeyiz. Önümüzdeki günlerde kendimizi Leman'a kapatıyoruz

LeMan

Sivil toplum örgütleri ve çeşitli siyasi partiler 2 Kasım'da Susurluk'ta miting yapacak.

Özer Çiller hakkında evrakta sahtecilik yaptığı gerekçesiyle soruşturma başlatıldı

Yeni bütçede, aslan payını yine askeri ücretliler aldı

Kanal 7.. Çiller'lerin kendi televizyonlarında çıkaramadığı kirlerini götürdükleri Refahçı laundry kanalı..

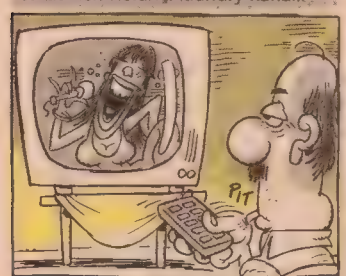

DEMİREL
-Sistemin baş tıkacı-
MESUT YILMAZ
-Defokrat Başbakan-
ECEVİT
-Başbuğun gözü arkada kalmadı.. Halef Türkeş-
ÇİLLERLER
-No comment Biz yorulduk-
ASKERİ BÜTÇE
-Hortum harekatı 97-
MURAT BAŞESGİOĞLU
-Öldüren copcu.. Fiber teknoloji-
TAHA AKYOL
-Che nebaz-
KANAL 7
-Kese Tv.. Refahçı tellaklar eşliğinde kir çıkmazsa para yok-
HEPATİT B
-Bir sen eksiktin-
ERSAYAR
-Hepatit C (Cihat TV yayın koordinatörü)-

Üzerinde Metin Göktepe'nin resmi bulunan kitap ayracı çıkan Muzaffer Tekin'e işkence yapıldı.

üç beş iki

"eşber aabi" için

neden hep kötü filmler
acı şarkılar eksantrik ölümler
sizin payınıza düşer ey halk

fakat iş olmuşsunuz iş
acayip işletmiş sizi birileri
kimler çalışıyor şimdi sizi
horul horul bu aralar
kimler var kaytaranlar

-ümid verme insanım ben
sen arkadaş'ımın halkısın

✌ ✌ ✌

bütün gece yağmur yağdı...
şarkıları türküleri anladım
-anladım: ihtiyarladım-

birşey herşey'e tekabül ediyor
herşey de birşey'e
tanrılar başka söylüyor
insanlar başka yaşıyor
(giden laf oluyor - kalan hafıza)

kendisine brütüs bu eyyam
-seyirciyi asla selamlama-

LOMBAK
YAVRUM... HASANIM... DUR, SAKIN ATEŞ ETME EVLADIM...
İPNEYE BAK YAA!.AYNI RAHMETLİ ANNEME BENZEDİ...DURUN. ATEŞ ETMEYİN!.
UYUMAMALI - YIM...UYUMAMA LIYIM AMA GÖZLE - RİM KAPANIYO ARTIK...
ZİŞAAAN!. ZİŞAAAAN!.UYU - MA SAKIN!.
OOHH! GOCAM TARLAYA GETTİ DURSUN, MAH - MUT, BEKİR, ALİ DÖRDÜNÜZ BİRDEN YALA - YIN BENİ... OOHH!.
VAY OROS - PU VAAY!. İYİ Kİ UYU - MUŞ!.
ALO NASA,MÜDE!. MERKÜR'E İLK AYAK BASAN BENİM...
ÇOCUĞUNUZU YARIN DRAGOS'TAKİ EVE GETİRMEZSE - NİZ, POLİSİ ACIMA - DAN ÖLDÜRÜRÜZ!.HAA! SAKIN PARAYA HABER VEREYİM DEMEYİN TAMAM MI?.
ABİ BİZ BİR ŞEYLERİ KARIŞTIRIYOR - MUŞUZ GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE AMA, NEYSE.!.
Paranoya
HAH İŞTE Kİ - TAP YARDI - MI İSTEYEN KÖYE GEL - DİK...KİMBİ - LİR TOPLADI - GIMIZ BU OKUNMUŞ KİTAPLARA NE KADAR SEVİNE - CEKLER
ALLAH RAZI OLSUN... SAYENİZDE ÇOK YAKINDA HEPİMİZ MAN - KEN GİBİ OLU - CAZ...
UYURGEZERİ UYANDIRMAK ÇOK TEHLİKELİY - MIŞ!..
EVET...KAÇIP ELİMİZDEN KURTULABİLİR,,,UYANDIRMA - DAN YİYİVERELİM...

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

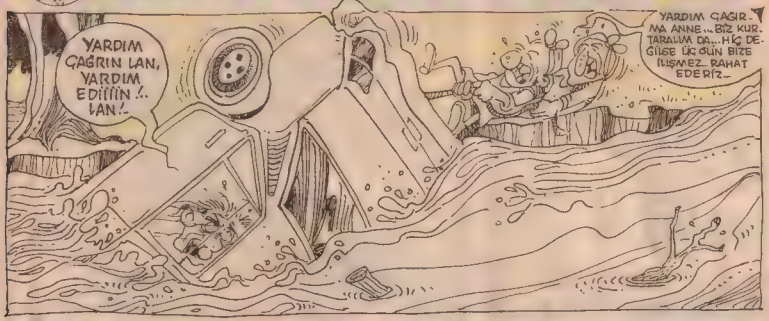

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVİREN

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

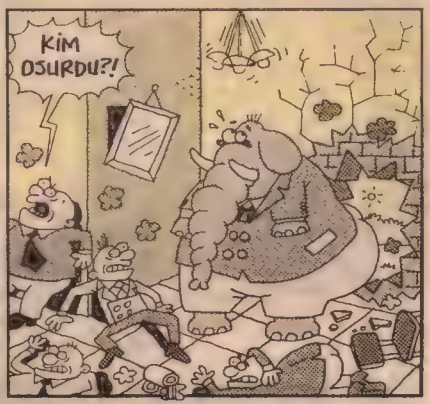

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 6
Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSIAN

UYKUNUN GİZİ -1-

Uyumak vakit kaybıdır diyenler genellikle göz pörtlemesi sonucu araba çarpmasından ölmüşlerdir... O yüzden uykuyu küçümsemek yerine içinde ne olduğuna bakmak gerekir... Bu öykü gerçek bir olayı dürtelemektedir.

REM MESAJI

Rem uykusu. Göz kapaklarının kıpırdadığı ama, uykunun en ağır olduğu nokta... Büyük bir olasılıkla rüya görülmekte... Ya da belki...

HIII!.. HA...

BALONLAR DOSTUM... YUVARLAKLAAR!.. AKLINDA TUUT, AKLINDA TUUT...

4 18 38 12 23 39

DÖÖRT!.. ONİKİİ!..

HAAA!.. 23, 38, 39!.. KALEM... KALEM!

KAA... AA-O-AHHII!..

ÇOTAAK

39... OH, NEYSE...

ÇOK ÖNEMLİ OLMALI... NE BUNLAR?

NE... NEE?..

SAYISAAAL!..

SAYISAL LOTO 6/49

TRRRK... ÇIRK!..

HAYIRLI OLSUN...

SAĞOL!..

KAÇ MİLYAR KAZANACAĞIM KIMBILIR... HAH HA... KAÇ MİLYAA...

AAAAA

DRA

ASSSYK

İnsan yaşamında 2,5 milyonda bir, nüfus bazında ise 1,7 milyarda bir olasılıktı bu... Kombinasyonlar birlikte hesaplandığında 3,6 milyarda bir...

Aşağıda bir at çiftliği vardı ve çiftleşme dönemindeki kızışmış yarış safkanları olanca sinirlilikleriyle, kısırlaştırılmayı bekliyorlardı...

Cinsel durtuleri yokedilmeden hemen önce, kısrak değil ama, yukarıdan düşen yuvarlak bir nesneyle karşılaştılar...

İçgüdü, içgüdüdür... Doğa ise durtuler toplamı...

AAAAAAAAAA

Uzun uzun anlatmaya, ya da göstermeye gerek yok... 3,6 milyarda bir dedik ya... Oldu işte. Kısırlaştırılmayı bekleyen safkan yarış atları ilk ve son kez duyumsadılar o zevki... Hepsi... Sırasıyla...

Seyisler yetiştiğinde sonuncu safkan işini nerdeyse bitirmişti...

HASTİİİR LAAAN!.. DÜAAA!..

DEEE HAAA!..

..ertesi gün, yoğun bakım odasının...

DIIIT.. DIT.. DIIT... DIIT..

Üç kapı yanındaki odada doktorlar televizyon izliyorlardı...

SIRA, ÜÇÜNCÜ KOŞUDA SAYIN YARIŞSEVERLER... ALTILININ İKİNCİ AYAĞINDA 6 SAFKAN KOŞACAK... DAHA DÜNE KADAR ÇOK SİNİRLİ VE HUYSUZ OLDUKLARI SOYLENEN BU ATLARIN...

..ŞAŞIRTICI BİÇİMDE SAKİNLEŞMELERİ VE RAHATLAMALARI DİKKAT ÇEKİCİ... EVET, 4 NUMARALI CANGO... 12 NUMARALI...

4 12 18 23 38

Altı safkanın numarası... Bu altı rakamın uykusunda hangi gizli güç ya da açıklanamayan hangi etkiler tarafından bu adama veril...d... dırt... dıııııı

bitti

Terelelli "Esas Oğlan"ı görenler diyor ki, şaane... Ben henüz görmedim, deliriyorum...

KULANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Anadolu'nun bir yüce dağı

"Yanyana dizili sekiz demir parmaklıklı hücreden oluşan Sinop Kalesi idam hücreleri bölümü. Hücreler yaklaşık 2x2 boyutunda. İdam hücrelerine bütünüyle bir ölüm sessizliği egemendir. Genel görünümden hücreler bölümünün küf kokulu, nemli havası anlaşılmaktadır. 1.Mahkum sahnenin girişine göre en sondaki 8.hücrede bulunmaktadır. Gözleri görmeyen 1.Mahkumun davranışlarında görmemenin verdiği düzensizlik ve sıkıntı sezilmektedir." cümleleriyle başlıyordu oyun. Yasaların tehlikeli bulduğu adamın oyunu. Eşber Yağmurdereli'nin, canım Eşber Ağbi'nin oyunu.

"Akrep" adlı oyunu, sabaha karşı yeniden okuyor, Eşber Ağbi ile ilgili yazacağım yazıyı düşünüyordum. Az önce televizyonda, Çankırı Cezaevi'ne nakledildiği söylenmişti. Uykusuzlukla, yorgunlukla, çay ve sigarayla, içimde büyüyen sıkıntıyla bekliyordu yazının ilk cümlesini.

Onurunu anlatacaktım Eşber Ağbi'nin. "Resmi" kurumlardan çürümüşlüğün, birinci sınıf medya plazalarından yalakalığın lağım gibi gürül gürül aktığı bu çeteler toplumunda, her türlü özel affı elinin tersiyle itirek aslanlar gibi cezaevine giren Eşber Ağbi'ye alkış tutacaktım.

Ya da bütün devlet destekli faşist katillerin, eroin çetelerinin, insan yakan yobaz sürüsünün ve benzeri tüm pisliklerin aslında tek bir şebekeye bağlı olduğunu, bu şebekenin başında da Eşber Yağmurdereli'nin bulunduğunu anlatan, kendimce komik bir giriş yapacaktım yazıya, koftiden belgeler açıklayacaktım.

Veya "Hayır" diye başlayacaktım, "bu kez başaramayacaksınız" diyecektim "özgürlüğe sevdalı bir güzel adamı çürütmenize asla izin vermeyeceğiz" diye haykıracaktım.

Bir başka giriş ihtimali de, dün (salı) minibüste tanık olduğum olaydı. Radyonun saat başı haberleri Eşber Yağmurdereli'den bahsederken, şoför yanındaki muavine dönüp "Osman Yağmurdereli'nin nesi oluyor acaba?" diye sordu, gülüştüler.

Belki de "Akrep"ten, 24 Ekim'de Ankara'da AST tarafından galası yapılacak oyunundan bahsedecek, düşünce denen nesneden ürken barbarların dört yanımızı akrep sürüsü gibi kuşattıklarını yazacaktım. Sabahın bir vakti; bitkin, üzgün bir hayalet gibi elimdeki oyunu karıştırıyor, bardağıma bir çay daha koyup yazıya başlamayı planlıyordum.

Birden elektrikler kesildi. Müzik sustu. Sadece kültablasındaki sigaranın ateşi görünüyordu. Duyduğum tek ses, kaynayan çaydanlıktan geliyordu. Sigara bittiğinde gözlerim karanlığa alışmıştı, ocağı söndürmeye giderken kafama dank etti. Eşber Ağbi ömrünü böyle karanlıkta geçirmişti. Eşber Ağbi görmüyordu. Ama beyni aydınlıktı. Yüzüne, sesine, ellerine vuran bir aydınlık. Eşber Ağbi gözleriyle değil, kalbiyle görüyordu.

Öyle olmasa nasıl görürdü sermaye denen vampirin yoksulların kanını emerek palazlandığını? Nasıl görürdü idamla, işkenceyle, baskıyla, dayakla, yakıp yıkmakla cehenneme çevrilen bu ülkenin acılarını? Nasıl görürdü çaresizliği?

Eşber Ağbi, şimdi cezaevinde. Dört duvar arasında olmak onu yıldırmaz, biliyorum. Belki de yeni oyunun ilk sahnesi kafasında bitmiştir şimdiden!

Anlayamadığım tek şey, devleti temsil edenlerin sanki yasalar ellerinde değilmiş gibi "Eşber Yağmurdereli'nin durumundan" duydukları üzüntüyü dile getirmeleri. Eşber Ağbi'yi hapse atmaya yeten gücünüz, çıkartmaya mı yetmiyor?

O şimdi Çankırı Cezaevi'nde. Ilgaz'a, benim memleketime, Anadolu'nun yüce Ilgaz Dağları'na çok yakın. Aynı yücelikte, aslanlar gibi, "onurlu"yu da aşıp "onur"un ta kendisi olarak.!

AYRINTILAR
m.e.T.i.N.F.i.D.a.N

SEVERİM:... Mezura falan gibi bi şeyi sardıktan sonra, ucundan çekip sıkıştırarak, fazladan bi-iki tur daha sarabilmeyi... Apartman önlerinde, bahçe duvarlarında felan, ellerindeki para edecek kalem, kırık araba, az boyanmış boyama kitabı gibi uyduruk şeyleri satan çocukların tezgâhlarını incelemeyi... Yazı yazarken kalemin arkasına taktım kapağın, kalemde değiştirdii aarlığı hissetmeyi... Pulun yanındaki tırtıklardan, başka bi puldan kalan küçük parçaları temizlemeyi... ŞENOL:... Yeni bi krem aldımda, kremin üzerindeki bandı sıyırmayı, ve onun arkasına bulaşmış kremi kullanmayı... Patlamış mısır yerken, baazen, mısırın dişlerimin arasında, yenmiyecek suuni, plastik bi şey gibi gacırdadı aanı... SEBLÂ... Aada yaparken, özellikle ilk çekişte, ne kadar kıl çekmişim diye merak edip, ağdayı yan tutmayı... Bi üç'lük atıldında, topun çembere hıç dokunmadan içeri girip, fileyle kısa bi sure kucaklaşarak o "Flop" sesini çıkardıı aanı . EVREN... İki üç kişi beraber, TV. seyrederken, salak olduunu kararlaştırdımız biriyle dalga geçip ona güldüümüz sıralarda, bi an susup sessiz kalarak, "daha başka neyine bok atabiliriz", veya "çok salak da olsa kimseyi aşağılamamalı insan" gibisinden düşüncelerle ekrana bakıp, konuşmadımız aanı... Herangi bi yerin merdiveninin basamaklarında otururken, istedim basamaa oturup, ayaklarımı istediim açıda bükme şansım olduundan, merdivenleri, çok seçenekli bi sandalye gibi hissetmeyi... Küçükken, arkada duran palto şapkamızı, hızla kafamızı öne atarak, ona hıç dokunmadan onu giyme hareketini... Cenis Coplin'in, Samırtaym'da, "nnnnnnatings goon tu hart mı nav" derken, natingi dibine kadar sündürüp, kelimenin olası butun vurgularını kulaama sıçrattıı aanı . Ve Buuselik'de M.F.O.'nün, "ateşee yandım"dan sonra, durup, kısa bi süre, sessizlik sesi çıkarttıkları boşluu... Belediye otobüsünde felan giderken, aaniden, yola doğru uzanan bi aacın dallarının cama surtunerek çıkarttıı, haşırt huşurt seslerini, ve bu surtünüş esnaasında, dalların yanaamı çizmemesini, gözüme girmemesini... METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi ağaç vardı bizim maallede. Aslında, tam olarak bizim maallede dildi, aşağı maalleyle ortak bi yerde, sınırda felandı... Ağaç, çok komikti. Topraktan çıkar çıkmaz iyice arkaya eğilmiş, sonra bükülüp yukarı uzamıştı. O eğik kısmı, yatak, şezlong falan gibiydi. Çok gol yedii için maçtan çıkartılan kaleciler, ya da, maçla hıç ilgisi olmayanlar, aacın orasına uzanır, orda dinlenirlerdi. Pek de konforlu dildi aslında, çünkü aacın iki yanı bayırdı. Uzanırken, dikkatli olmak gerekiyordu. Aacın o yatak gibi kısmına uzanıp, çok rahat ediyomuş gibi davranmak, hoşumuza giderdi...

POTBURİ:... Buzdolabından su içerken, kedi geldi yanıma. Üstüne azcık su döktüm. Bok var, öldün sanki! Hemen zıplayıp kaçtı. Guldum ben de. Şahın annattı; yine buyu yapmışlar. Cın, bardaan içindeki suda gorunmuş. Kız arkadaşı gormuş bunu. Cinler, o esnaada, sadece kızlara gorunuyomuş... Ust kattaki komşumuz, eşantiyon bi kalem verdi... Benim, çok nefis bi kalemim vardı. Durduk yerde içini açıp kurcalarken, bi şeyini kaybettim. Şındı nefis kalemim, kalemliin içinde ööle duruyo... Otisabi, Küba'ya gitmişti. Dönmüş. Telefonda konuştuk. Muz kızartması yemiş orda. İrenç. Sonra, Küba'lı kadınlarla yakın ilişkilerde bulunmuş. Bu konuda ayrıntılı bilgi rica ettim; esirgemedi. Ayrıca, oranın havasından, suyundan bahsettik. Çok değişik bi kokusu varmış. "Puro getirdin mi?" dedim. Getirmiş. Biliyom ya, "Havana dı mı?" dedim. Sanki başka puro markası duymuşum gibi... Otisaabiyle konuşurken, önümdeki boş kâadı karalıyodum. Sonra bi baktım; kübana, püre, ikiyüz, otis, otis, ikiyüz, hava, bi sürü şey saçmalamışım...

BİŞİ:... Gzem, dinnedim . Evet, bu haftalık da bu kadar. Geçen hafta da bu kadardı hemen hemen ama, bişeyi beğenmedim. tırstım, avcumun içinde top yaptım o yazıyı... Ben hemen iyi gunler dıyorum!...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

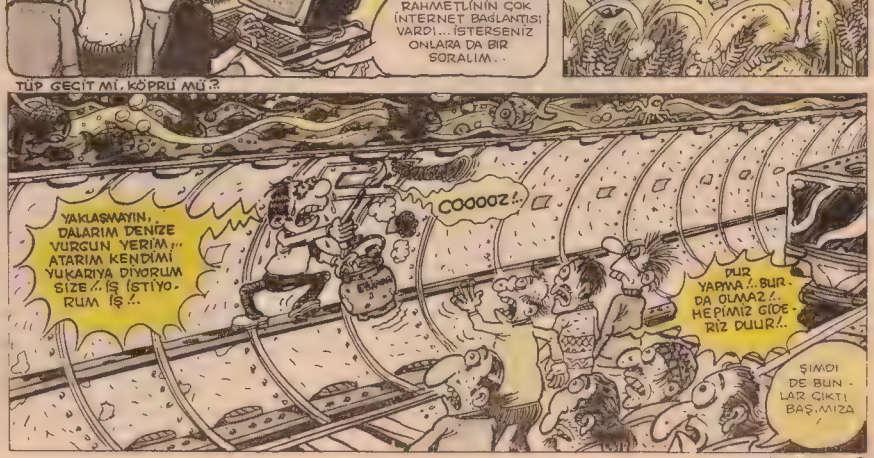

Eşber Yağmurdereli

NİHAT GENÇ

Goya'nın körler tablosunda büyümüş gibiyim. Çünkü, bu ülkede iki kör adam tanıdım, ikisi de savurdu beni. Biri Cemil Meriç! Toros dağlarındaki sedir ağaçları gibi tarihin ilk gününden beri bu ülkede yaşıyordu. Otuzbeş yaşında kör olmuştu. "Tüm kitaplarım tuğla oldu" dedi. Bu topraklarda kitapları en iyi tanıyan birkaç adamdan biri. Kitapların ruhunu en iyi soyan tek adamdı. Katran ağaçları gibi bir üslubu vardı. Zifiri karanlıkta yol gösterdi, düşüncenin maskelerini düşurdü, onumüzü açtı. Mutsuz bir aydındı. Fırtınada değil, limanda battı gemisi. Çünkü bataklığa dönüşmüş, cahil aydınlarla dolu limanda okudu kitaplarını. "Jurnal" kitabı basıldığı gün, sırt çevirdiler Cemil Meriç'e. Onu baştacı eden sağcı aydınlar, özel aşk mektuplarını okuyunca, sapıklıkla suçladılar, bu tarifsiz güzel adamı.

Cemil Meriç çok güzel bir adamdı. Yemen türküsü gibi bir yüzü vardı. Kutahya pınarları, çinileri gibi cümleleri.

İkincisi Eşber Yağmurdereli, o da kör! Kader beni her ikisinin de yanına düşürdü. Eşber Yağmurdereli, o da onur ve kitap delisi. Boğaziçi üniversitesinin kabartma külliyatıyla dünya klasiklerine, 60'lı yılların sonunda da solun ekmek ve özgürlük kavgasına açıldı.

Bu iki, halis mulis yerli, amasya elması, gemlik zeytini gibi bu toprakların sahici kokusu bu iki dev adamın da ortak bir noktası vardı: Binbir Gece Masalları...

Cemil Meriç'in enfes tatlı cümleleri binbir gecenin buhuruyla yazılmıştır. Eşber Yağmurdereli de öyle, ne zaman başbaşa kalsanız, binbir gece masallarından bir tanesini uçsuz denizlerin büyüsuyle, uzun uzun, tane tane ve hayranlıkla anlatır.

İkisi de tarihin o büyük tünelinde derin sırlar içine gömülür, gecelerden meşaleler gibi masallar ayıklar...

Talihin şu cilvesine bakın ki, dünya edebiyatının en büyük ismi Borges de kördü. Ve Borges de binbir gece masallarının hayranıydı, hatta, en büyük uzmanı, hatta yüzlerce masalın efsanevi kaşifi.

Körlerin binbir gece masallarında aradığı şey nedir? İnsanoğlunun gözü açık olanları bu soruya biraz zor cevap verir.. Eşber Yağmurdereli'yle Leman dergisinde yapılan röportajda: "İçerdeyken zinniniz değirmen taşı gibidir, taşın arasında birşey varsa öğütür size verir, yoksa kendini öğütür" diyordu..

Binbir gecenin anlatıcısı şehrazat da öyledir, masalı bitirdiğinde öldürülecektir. Türkçesi, hani bazen, gözlerimiz boşluğa asılır, dalar gideriz. Bir körün gözleri hangi boşluğa asılır? Onların gözleri, masalları ve hayalleridir!..

Binbir gece masalları, yazarların katilidir, geçmişin, geleceğin, ütopyaların, düşlerin, masalların ağına düşürür, aldatır, oyalar! Bir büyük yeryüzü curcunasında tarihin en büyük şovuna çıkarsınız. Dünyadan ve tarihten daha büyük hayallerin derin hastası yapıverir. Jules Verne de, Macellan da, tadı kaçmış bu dünyaya, yeni dünyaları aynı tünelden ilerleyerek açtılar!..

Anlatacak masalı olmayanlara hayat yoktur. Dünyanın bütün büyük delileri, dinleri, denizleri, ejderhaları o masallarda ruhumuzu saklandığı mağaradan alıp, uçurdu. Yeryüzünün bu en büyük uçurumundan başaşağı, neşeyle, hazla, mutlulukla, coşkuyla atıverdi bizi, masalı unuttuğumuzda, yere çakılacağız!..

Yaşamak için tek bir şansımız vardı, hayallerimizden de büyük tarihin o büyük uçurumunu, masallarımızla uçsuz bucaksız masmavi engin denizlere dönüştürmek!..

Tarihin tekerlekleri bu masallarla, hayallerle yürüyor, masalını unutanlar, tekerleklerin altında ezildi, ezilecektir, yeryüzü topraklarına düştüğümüz günden bu güne akrepler, yılanlar soksa da beynimizi, hep bunu yapıyoruz...

Masaldaki olağanüstü kahramanlar, devler çok büyüktü ama, insanların istediği çok sade, çok küçük bir şeydi Boynu dik, onurlu bir insan olmak..

Eşber Yağmurdereli, Karadeniz dağlarındaki bulut ormanlarından ladin ağaçları kadar dik, soylu, toprağına bağlı! Pasinler Ovası, Rumeli türküleri gibi sevdim onu... Yüzünu seyrettim aylarca, bir hitit tabletini çözumlüyor gibi. Sakalları ipeksi yelken bezinden, boynu her yerde dik, yelken direği gibi. Bir hayalet gemi dolaşıyor aramızda Çölde kaybolanlar "serap" görür, eski gemiciler ise hep bir hayalet gemi gibi Yitirdiğimiz eski zaman masallarını taşıyor, yukunu yıkacak bir kıyı, bir liman arıyor! Ne buyuk fırtınalardan geçmiş, binbir gece değil, beşbin gece hucrelerde bu hayalierden buyuk dalgalarla boğuşmuş..

Eşber Yagmurdereli anlattı, binbir geceden bir masal "Adamın biri hırsızlık yapıp körlerin evine saklanır Polis geldiğinde kör numarası yapar Polisler hırsızı bulabilmek için körlere elli şer değnek vurur. Hırsız, yani numaradan gözleri kapalı olan, elli değnekten sonra açar gozlerini. Ancak, hırsız, polise bir iftirada bulunur, der ki, ben gözumu elli değnekte açtım Bu körlerin hepsi numara yapıyor. Bin değnek vurun onlar da açar gozlerini. Ve polisler aylarca körleri dövmeye başlar..

Eşber Yağmurdereli beşbın gece yattı, açmadı gözlerini, devlet, bir beşbın gece daha dovmek istiyor onu? Niçin? Hırsızlar böyle söyledi! Milli hırsızların, uluslararası hırsızların, katillerin, mafyaların gözleri gibi görmek istemedi!..

Uğradığı eziyetler ruzgarı bile sarhoş eder! Ne Sinop cezaevine sığdı, ne Çankırı cezaevine sığacaktır!.. Dünyanın en buyuk gazeteleri kendisiyle roportaja geldı Ama bu adam yurtdışına kaçmadı. Neden kaçmadı?

Eşber Yağmurdereli anlattı, binbir geceden bir masal!

"Bağdatlı adamın biri bir rüya görür. Ruyasında Kahire'de falan adreste buyuk bir hazine varmış. Adam Kahire'ye gider. Beklemediği birçok buyuk belalara bulaşır. Hazineyı de bulamaz. Kahire'ye gelip geleceğine bin pişman hakimin karşısında bulur kendını. Hakim butun macerasını dinler Hakim de ona "Sen ne saf adamsın, ben de babam da, doğduğumuz günden beri hep bir rüya görüruz, Bağdat'ta falan yerde bir hazine gomulü dıye"... Rüyalara aldansaydım, çoktan Bağdat'a giderdim, der, hakim..

Bağdatlı neye uğradığını şaşırır, çünkü hakimin rüyasında gördüğu hazine, tam da adamın evinin bahçesindedir...

Eşber Yağmurdereli'nin hazineleri bu topraklara gömülüdür! Yurtdışına ilk kaçan Cem Sultan'dır, ancak yurtdışı dosyamız Jön Türkler'le başlar, bu güne değin siyasi çıkış bulamayan onbinlerce aydın, Refik Halit'ten Nazım Hikmet'e, soluğu yurtdışında alır, çok hazin, çok trajik hikayelerimiz vardır..

Hep şu türküyü söyledik: "Allı turnam bizim ele varırsan, şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle"... Oysa Eşber Yağmurdereli, değil yurtdışı, hani ıssız bir adaya giderken yanınızda ne götürürsün sorusunun tam cevabıdır, Yağmurdereli'nin ıssız ada tecrübesi o kadar büyük, hikayeleri o kadar çok ki...

Yağmurdereli yurtdışına kaçamazdı, çünkü Yağmurdereli, "allı turnanın" ta kendisi..

Eşber Yağmurdereli yurtdışına neden kaçmadı? İkiyüzyıldır Türk aydınlarının yüreğini yakan bu soruyu derinden anlayalım.

Cemil Meriç'in şu sözü: "Batı karşısında Türkiye, efendisinin haplarını çalıp içen bir kole gibidir".

Efendisinin haplarını çalıp içen köleler gibi aydınlarımız, insan hakları, demokrasi gibi kavramları, ya yurtdışından ithal ettiler, ya da bu mücadeleyi oradan verdiler... Eşber Yağmurdereli en son çıktığı TEKE TEK programında da bunu söyledi: "Bu mücadeleyi aydınlar, bu topraklardan vermeli!"

İçerdeki günlerinde, açlık grevinin üçüncü, dördüncü günü, yanındaki arkadaşı baygınlık geçirmek üzereyken, "bir tarhana çorbası olsa da içsek" der. Eşber Yağmurdereli, "insan hayal ederken bari buyuk hayaller kurar. Madem hayal ediyorsun, bari hayalin pahalı olsun" diye çıkışır arkadaşına...

Sonra, açlık grevindeki arkadaşlarını İstanbul'da bir gemiye doldurur. Çanakkale'den Ege'ye açılırlar. Yunan adalarında kı lokantalardan, İtalya'ya, Marsılya'ya İspanya'ya tarihi ve ünlü lokantaları birer birer gezdirir, arkadaşlarının hiç tanımadığı, adını ilk kez duyduklarını yemeklerden birer birer yedirir, sonra Manş Denizine, Latin Amerika'ya... Eşber Yağmurdereli'nin gezisi saatler sürer. Sonunda Süveyş'ten gemiyi güney sahillerimize kadar getirir..

Biraz önce tarhana çorbası hayalini kuran arkadaşı, "döndür şu gemiyi geri Eşber abi, bir tur daha atalım, der", Eşber Yağmurdereli, "Şimdi de benim canım tarhana çekti" der..

Felsefe tahsil etti, avukat ve yazar, hakim sorar, "ne iş yapıyorsun?", Eşber Yağmurdereli cevabını vermeden, hakim, "yaz kızım, kör-cahil!"..

Anadolu'da her bir derdin bir evliyası vardır, çocuk altına işerse bir türbeye, karı-koca ayrılığı için başka bir türbeye... Eşber Yağmurdereli de insan hakları ve demokrasi mücadelesinde gözlerimizin önünde türbeleşiyor... Yolda gezinirken, insanlar, nerdeyse gelip sakallarına çaput bağlayacaklar!..

Halkın içinden insanlar, Eşber Yağmurdereli'yi görünce, çok tuhaf ve çok samimi vicdanı sorular soruyorlar: "Eşber bey, ben de birşeyler yapmak istiyorum, ama sizi Allah inandırsın, bu saatte işten çıkıyorum, ben ne yapayım" deyip kayboluyor!..

Bir başka adam gecenin bir vakti, sızacak kadar içmiş, birden karşısında Eşber Yağmurdereli'yi görünce: "Eşber abi, sen doğru adamsın, ama ben maçı kaybettim abi, ben yapamam.." deyip kayboluyor...

Ve yaşlı bir kadın aniden önüne çıkıp: "Eşber yavrum, sen doğru adamsın, ama bu halka güvenme, bu halk Evren'in anayasasına yüzde doksansekiz oy verdi! deyip yine kalabalığın içinde kayboluyor!..

Eşber Yağmurdereli'nin önünü kesen bu insanlar, bir hayali gemiye binmek mi istiyorlardı, yoksa, kimdi bu insanlar! Halkın kendisiydi! Türk aydınının bir asırdır aradığı halk! Kapıya kadar, Eşber Yağmurdereli'nin ipeksi sakallarına kadar gelmişlerdi, önünü kesmişlerdi, vicdani soruları çoğaltıyorlardı...

Kimdi bunlar, bu soruları niçin soruyorlardı? Hayatında hiç siyasi taraf olmamış, şiyaset düşünmemiş bu insanların Eşber Yağmurdereli'ye karşı birden parlayan, patlayan ilgisi nedir?

Dünya edebiyatını ayağa kaldıran adam Şekspir'in ünlü eserlerine bakalım: Hamlet, Macbet, Atinalı Timon, Othello, Kral Lear!.. Mesela Atinalı Timon, çok zengin bir adamdır, ömrü boyu dostlarına dağıtır, sonunda dostları tarafından aldatılır, ihanet onu delirtir!..

Şekspir'in eşsiz tiradları Atinalı Timon'un yarı deli konuşmalarından çıkar! Mesela Kral Lear! O da ihanete uğramış, delirmek üzeredir. Othello, Macbet, Hamlet, hepsi, ihanete uğramış, satılmış, yalanlar, hırsızlıklara dayanamamış "delirmeye" yüz tutmuşlardır. Yarı deli konuşmalar, sayıklamalardan, dünya edebiyatının en etkileyici metinleri günışığına çıkar!

Yani Şekspir, insanlık derslerini, kahramanlarını delirttikten sonra, yarı deli meczupların ağzından verir!..

Şekspir'in kahramanları neden delirir? Ve neden Şekspir insanlığın önünde konuşmak için soylu insanî duyguları anlatmak için kahramanlarını delirtmek zorunda kalmıştır!..

Bu soruların da cevabı yok! Ama, beş asırdır yeryüzü edebiyatının en yüksek eserleridir bunlar: Hamlet, Macbet, Atinalı Timon, Othello, Kral Lear! Hepsi delirmış..

Cevabı, hergün yaşadığımız bu basit hayatın içindedir... Sıradan, düz insanlar hergün benzer ihanetlere uğrarlar! Benzer zulümlerden geçerler. Ve hepsi delilik sınırları içinde gezinirler. Ve hepsi içlerinden, kimseye farkettirmeden, kendileriyle hergün, bu yarı deli kahramanlar gibi konuşurlar!..

Yani, şu sokaktaki düz insanlar, yani bizler, yani hepimiz: Yarı deliler!... Hepimiz içimizdeki deliyi tanıyoruz ve korkarak onu birbirimizden saklıyoruz. Dışarıya bir türlü fırlatamadığımız deliliğin sebeplerini, uğradığımız büyük ve derin haksızlıklardan kaynaklandığını biliriz, ve yine bu büyük tiyatro kahramanları gibi elimizden birşey gelmez!.. Bastırırız!..

Eşber Yağmurdereli içimizdeki bu delidir, biz korktuk, o korkmadı, biz köle yapılmaya bile değer bulunmayan akıl hastaları gibi bir hayata razı olduk, o olmadı!.. Kendisine değil, insanoğluna yapılan zulmü açığa çıkardı!. Ne pahasına olursa olsun, onur kavgasının en yüksek tepeden siyasal mücadelesi verilmeden, bu düz, sıradan insanları "asla anlayamayacağımızı" söyledi!..

Bizler bu oyunun "seyircileriyiz", onu alkışlıyor, destekliyoruz!. Hepsi bu mu? Hepsi bu!.. Elimizden hiçbir şey gelmese de, olsun..

Çünkü bu büyük "oyun" bizim oyunumuz, halis mulis Anadolu çocuğu, anası Erzurumlu, babası Gümüşhaneli Eşber Yağmurdereli!..

Biz korkup bu oyunun içine giremezsek de, olsun, bu oyun bu ülkenin sahici oyunu, bir gün bu oyunun içine girecek delilerimiz, deliliklerimiz mutlaka çıkıp gelecektir!..

Evimize, ülkemize, toprağımıza, dağımıza, taşımıza, dergilerimize hoşgeldin Eşber Yağmurdereli! Soyumuza, sopumuza onur verdin!..

Şimdi daha güzel, Karadeniz'in dağlarındaki "ladin" ağaçları, Toroslar'ın tepesindeki "sedir ağaçları"...

Eşber Yağmurdereli, şimdi, türkülerin hepsi güzel!..

Kokulu çiçekler gibi senin o yakışıklı, erkek yüzüne kurban olsun bu türküler!..

Eşber Yağmurdereli bizim sözlerimizi, özgürlüğümüzü ve herşeyimizi alıp içeri girdi!

TERÖRE KARŞI YÜRÜYÜŞ

Bundan dört yıl kadar önceleri Ali Kırca ve benzerleri, batı kazanıyor doğu tüketiyor, doğuyu verelim gitsin, artık dünya değişti, batıda üretilen geliri neden doğuya gönderelim, gibi yazılar yazıp, verelim kurtaralım cephesinde bir yığın yazılar yazdılar. Bir ölü kafası kadar zeka ve heyecan taşımayan bu yazıların sahipleri şimdi, renkli demokratik hayaller kuruyorlar! Ali Kırca, "bir zamanlar bask modelini tartışırdık, gelin şimdi Bilbao modelini tartışalım, diyor. Neymiş Bilbao modeli? İşte İspanya'da halk teröre karşı yürüyüş yapmış biz de yapalım. Şimdiye kadar da benzeri çalışmalar olmuş ama, olanların hep bir bacağı topalmış. Yani Ali Kırca, teröre karşı büyük bir halk yürüyüşü çağrısında bulunuyor!..

Sanırım halkın önünde de Sibel Can ile Hülya Avşar yürür!..

Medya yazarları, bir yıl Sibel Can'ı, Tarkan'ı tartıştılar, yılsonu gelince de hemen hepsi Che mi haklıydı, biz mi haklıydık yazıları yazdılar, tabii ki kendileri haklı çıkmış... Ve tabii ki yalnız kendileri değil, Aydın Doğan da haklı çıktı!..

12 yılda otuzbin kişi öldükten sonra, canınız şimdi yürüme çektiyse, buyrun yürüyün!.. Sizler şimdi lütfediyor, uygun görüyorsanız ve şimdilerde ayılmışsanız, ne diyelim...

Sayın Ali Kırca, biliyor musunuz, bizim artık hangi sahtekarlığı, hangi üçkağıdı ayırdedecek halimiz bile kalmadı, bizim artık, yürüyüşü o yaptı, bu yaptı diyecek kadar bile takatimiz kalmadı. Gerçekten canınız yürüyüş yapmak istiyorsa, hatta, bu yürüyüşte medya da, patronlarınız da, burjuva da, mafya da bir vesileyle insanlık, demokrasicilik gösterileri yapsa dahi, biz varız, yeter ki yürüyün!..

Bu ülkede bu yürüyüşler, toplantılar, imzalar çok yapıldı!.. Nerden direktif alıyorsunuz bilmiyorum, nerden komut veriliyor, onu da bilmiyorum, bildiğim birşey varsa, 12 yıldır, bu yürekten sesleri, toplantıları, yürüyüşleri, imzaları, görmediniz! Duymadınız!..

Şimdi, parlak bir insanlık gösterisini, bizlere lütfediyor, uygun görüyorsunuz, ne diyelim, Allah razı olsun ağbi, Allah televizyonunuza, şöhretinize, demokrasinize zeval vermesin!.. Allah sizin gibi demokratları başımızdan eksik etmesin...

DALLAMA EDEBİYATI

Edebiyatımızda yeni bir tür doğuyor: Dallama edebiyatı, Bu tür, televizyon ve medya şöhretlerinin kendi dehalarına olan hayranlıklarından doğuyor. Atamayla, torpille, amca, dayı ilişkisiyle medyada köşe bulan bir takım küçük adamlar, gazetecilik ve televizyonculuk sanatını doruklara çıkartıp büyük ün ve şöhretler edindikten sonra, durmadılar, şimdi de "roman" sanatına el atıp, bu türde de "doruk" şahaserler yaratmaya başladılar. Hemen hemen her ay medyacıların bir romanına şahit oluyoruz. Son olarak Radikal yazarı İsmet Berkan, "insanlar ikiye ayrılır, sayı saymasını bilenler ve bilmeyenler" diye. En küçük bir yaratıcılık içermeyen, zeka yoksunu, donuk esprilerin istiflendiği ve üstelik çok zeki gözükme iddiası taşıyan, çapsız, özentili, tüy kadar değeri olmayan bir kitap! Ezik, kompleksli bu yazarlar, özendikleri tarzın en basit bir örneğinden habersiz! Ne bir üslup, ne bir anlatım tekniği, ne bir kurgu, zavallı metinler "roman" diye piyasaya sürülüyor. İyi ki sürülüyorlar, mal zekaları çarşaf çarşaf ortalığa dökülüyor! İşte bu tür, edebiyatımızın yeni türü: Dallama Edebiyatı.. Bu türü genellikle medyada ve televizyonda üne kavuşmuş bir koltukta dokuz karpuz taşıyan gazeteciler oluşturuyor.

Leman, OKUZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman ciltleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, OKUZ, GİT, dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

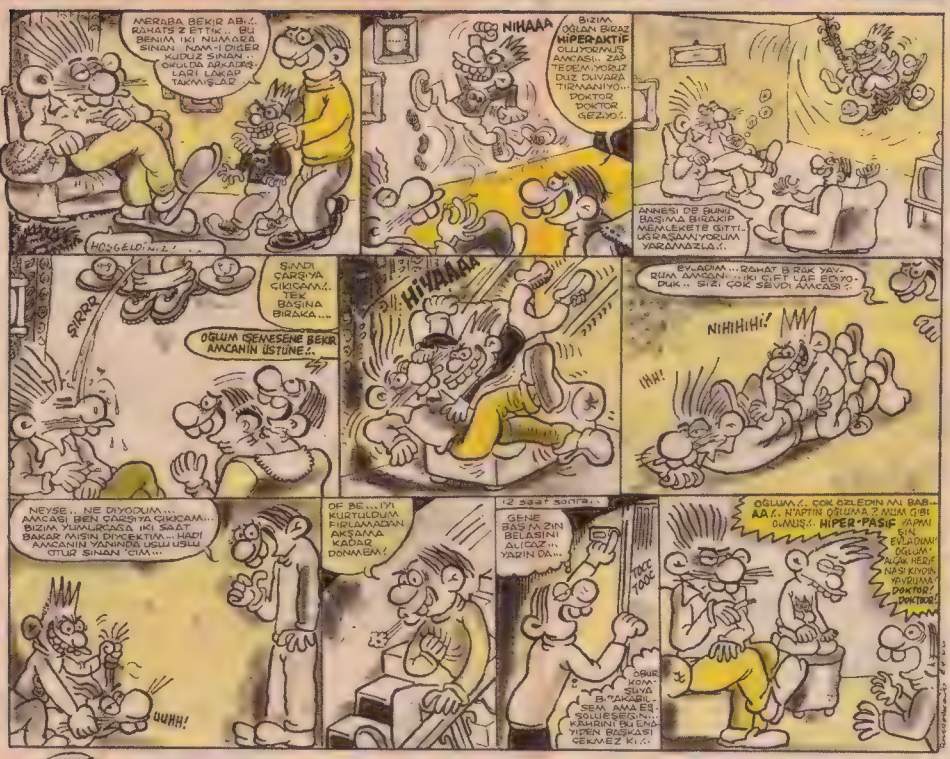

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

100'üne de, gözüne de!

Hükümet 100 günde işleri 100'üne gözüne bulaştırdı!

Eğer gazete yönetmeni olsaydım, birkaç gün önce 100. gününü tamamlayan şimdiki hükümet için bu başlığı atardım.

Gerçi bacanak türü yakınların devletteki arpalıklara atanmasıyla, daha **hükümetin kırkı çıkmadan suyu çıkmıştı!**

Aslında arkasındaki güçler nedeniyle, bu hükümet taşı sıksa suyunu çıkaracak türden bir hükümet...

Ancak taşı sıkmıyor, vatandaşı sıkıyor!

"Üç yıllık kemer sıkma programı" deyip, sıkıyor.

Zaten vatandaşın bir sıkımlık canı var; zaten vatandaş limon gibi sıkıla sıkıla bir damla suyu kalmamış.

Nitekim geçen hafta açıklanan resmi rakamlara göre, 22 milyon vatandaş yoksulluk, 12 milyon vatandaş açlık sınırında...

Nüfusun yarısı aç, bir lokma ekmeğe muhtaç iken, kemer sıkma programlarıyla hâlâ vatandaşı sıkmaya kalkışmak niye?

Vatandaşı daha fazla sıkarsan canı çıkar, ama suyu çıkmaz!

Su demişken, iki karış yağmurda sular altında kalıp Ölü Deniz'e dönen kentlerimizi kışın bekleyen akıbete değinmeden geçmeyelim.

Belli ki kışın El Nino nedeniyle, başta İstanbul olmak üzere, kentlerimiz Büyük Okyanus'a dönecek.

İşte o günün haber başlıklarını bugünden atıyorum:

İstanbul'da denizaltı ile kamyon çarpıştı!

Alkollü kaptanın yönetimindeki denizaltı, dere yatağına kurulmuş bir gecekonduya girdi!

Geceleri sokaklarda başıboş dolaşan kuduz köpekbalıklarına dikkat!

Şu anda ise gece-gündüz sokaklarımızda başıboş dolaşan çetelere dikkat!

Çünkü Eşber Yağmurdereli gibi düşünce insanlarının tutuklanmasına göz yuman hükümet, hakkında tutuklama kararı olan onca çetecinin serbestçe dolaşmasına da göz yumuyor!

MARLON

Copyright by Fırat Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

Fırat Yaşaroğlu

marlon@turk.net

Akşamsefası

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

LeMan

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

17 EYLÜL 1997 TARİHLİ ARAŞTIRMANIN SONUÇLARI: "Bilimadamları, örnekleme yöntemiyle seçilen 100 kişiyi iki deney grubuna ayırdılar. Birinci gruba Selçuk Erdem'in "Karikatürler-1" isimli kitabı okutuldu. İkinci grup ise zehirli yılanlarla dolu küçük bir odaya kilitlendi. Birinci grubun güldüğü gözlendi ve mizah antlayışlarında gelişme tespit edildi. İkinci gruptakilerin ise hiç gülmedikleri, hatta bıdıkları gözlendi."

Araştırmaya ortada, ben ayrıca bir yorum yapmayı gereksiz buluyorum. Bu arada, Kaan'dan sonra bir yeğenim daha oldu. Arda'cığım seninle tanışmak için Ankara'ya geliyorum. Sana mutlu bir hayat dilerim..

● Bilimadamları başsız kurbağa embriyosu üretmişler... Sonra sıra diğer hayvanlara ve insana gelecek. Bu konu üzerinde çok düşündüm ama, benim fişekmi herşeş kafasız olduğu için bir farkı olmadı aslında gerçek hayatta da o kadar farklı değil...

27, 28, 29, 30, 31, 32 merdiven, mandalina, trolleybüs, asansör, kuzey kutbu, mide tesadüf, sempatik, banka ağız, patlak, mazot. (Bütün bunları az ateşte kızartın ve üzerine dokuz golü ilave edip sıcak sıcak servise sunarsınız. Dilim cevap aabi evet!)

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

Crash!..

Ender Özkamaman

8-10 yıl kadar önce Diyarbakır caddelerinde Eko adında bir deli dolaşırdı... Belki de ona araba demem lazım, bilmiyorum...

AYAĞINI DEBRİYAJDAN ÇEK EKO, HİHİHİHEE

EARN, ERRN, ÖRRRRN!..

Ama çok iyi bildiğim bir şey var o da, bu arabanın (ya da delinin) benzini ve tekerleği olan diğer arabalarla çok iyi anlaştığı ve trafik kurallarına da çok sadık kaldığıdır...

VAAY EKO!.. HIZ YAPMIYORSUN DE MI?

KİTABIMA YAPMIYAM POLİS ABE!..

GÜZEL... NEREYE PEKİ?..

BİLMİYEM... GİDİYEM İŞTE...

Kalın demir tellerden örülmüş bir direksiyon ve ona ip'le bağlanmış bir vitesten, baret olan bu "araba" Diyarbakır'da sıcaklar bitip de güz başladı mıydı direksiyonunu Urfa yoluna doğru kırardı...

EKO-TERS YON EKOO! İHİ HE HEE...

IIRRRN

Bir gün [illegible] biri, Urfa yolunda sabahın köründe [illegible] titreyen Eko'ya rastlamış

ULE? BU BİZİM EKO!

Ve hemen soğuktan kaskatı kesilen Eko'ya yanaşmış...

ULE OĞLUM DELİ MİSİN, NE İŞİN VAR BURDA...

URFA'YA GİDİYEM..

EE.. NİYE DURİSAN, YÜRÜSENE...

ÜŞÜYEM...

BE MANYAĞIN OĞLI, DİYAR-BEKİR NEYEN YETMİYİ?. NEYE GİDİ'SEN URFA'YA?

Yaz-kış demeden üstü açık dolaşan Eko'nun kışları işi bayağı zor olduğundan kendine sıcak bir iklim aramasını haklı bulan kamyonet şöförü..

GÜZ GELDİ!..

NE?.

URFA GÜZÜN DAHA SICAK OLİ!..

HAA...

Meseleyi diğer arkadaşlarına açınca, hemen Eko'ya sıcak bir gocuk ayarlamışlar... Böylece "üstü açık" dolaşan bu arabanın üşümesi bir nebze olsun giderilmiş...

DIY.. DIY.. DIY.. DIYYYT!..

N'APIYORSUN LAN ORDA SEN?..

ABE... BEN?..

EVET SEN!..

DİREK... SİYON..

NE DİREKSİYONU ULAN HIRSIZ?

Bir gün de, direksiyonunu çalmaya uğraşan adamın "deli" olduğuna, delinin de Eko olduğuna, Eko'nun da aslında bir "araba" olduğuna ihtimal veremeyen bir araba şöförü...

...Eko'yu yakaladığı gibi karakola teslim etmiş... Ama tabii 4-5 saat sonra meselenin aslını anlayıp pişman olmuş...

BEN ŞİKAYETİMİ GERİ ALIYORUM KOMSERİM...

NİYE?.

ADAM DİREKSİYONUMA GÖZ KOYMUŞ MEGER..

HAA, BU O DELİ MI YOKSA?..

TEKRAR ÖZÜR DİLİYORUM KOMSERİM..

POLİ

EKO!

SANAYİ MAHALLESİNDEN ALDIK: HAKİKİ DİREKSİYON AMA, Bİ ŞARTLA VERİRİZ...

NE?.

GAZA FAZLA BASMAYACAN SÖZ MU?..

SÖZ..

Yeni direksiyonunu aldığı gibi gaza son sürat basıp ayrılmış ordan...

DIV-TIV-TIVV EARNEAAARN!

ULA, HANİ SÖZDÜ?.

HA, HA HAH!..

VİTES OTOMATİK Mİ ABE?..

Bir iki yıl sonra Diyarbakır trafiğine kendini iyice kabul ettiren Eko'nun direksiyon tertibatı tastamammış..

EAAAARRRRRN

EARRRRRNN

Diyarbakır'ın o yüzyıllık surları tam da dile gelip "Biz sur olduk olalı bu kadar dikkatli ve ekonomik bir araba daha görmedik" diyeceklermiş ki...

Bir gün bir çarpışma sesi duyup ömrbillah susmaya karar vermişler..

DUMP

AGH!

ULA?.. BU EKO!..

Evet... 8-10 yıl kadar önce Diyarbakır caddelerinin birinde ezilen bu şeyin üstüaçık bir arabamı yoksa bir deli mi olduğuna yıllarca karar veremedim..

Unuttuğum bu olayı dün Beşiktaş'ta gördüğüm bir manzarayla yeniden hatırlamış oldum.

DOOT!

DAAT!

DÜT!

Akaretler yokuşunu çıkan onlarca ar önünde bir deli vardı ve herkes ona şöyle bağırıyordu..

HADİ KARDEŞİM YÜRÜSENE!..

MARŞ BASMIYO OLUM, BEN NE YAPAYIM!

DÜÜT!

Hadi güzelim

Bu hikayenin ana fikri "İnsan ne isterse o olur... Yeter ki olmak istediği şeye karar versin..."

HOOOP, MAKİNİSTİ

Alp Tamer

Daha henüz küçüğüm. Karşımda beyaz bir perde ve onun karşısında da içinde kaybolduğum bir koltuk. Kendi dışımdaki dünyayı tanımaya çalışıyorum: İnsanı, hayvanı, ilişkileri, kurdu-kuşu... Burası bir sinema salonu. Tek ilişki:

Alabildiğine heyecanlıyım. Derken ince bir ışık hüzmesi perdeye heyhula bile kararttı düşürdü. Karartı habire konuşuyordu iç karartarak. Seyretmekten başka yapacak birşey yok. (O zamanlar patlamış mısır henüz yoktu.)

Benim seçimimin dışında, bana dayatılan bir filmdi seyrettiğim. Yine de seyrediyorum. Çünkü ben sadece perdenin büyüsüyle ilgiliydim. Işık, ses ve gerçek olmayan gerçekmiş gibi görünüler. Belkide içinde kaybolacağım bir masal ülkesi arıyorum. (Var mıydı gerçekten?)

Ben on koltukta büyülenmiş gibi kıpırtısızca oturuyordum. Işık arkamdan geliyordu ve ben makinisti yani o tuhaf büyüyü perdeye rapteden büyücüyü asla göremiyordum

Ben merak gudumle boğuşup dururken filmdeki adam sürekli kendini çoğaltıyor. Ve diğer benzerleriyle birlikte ortalığı hallaç pamuğu gibi atmaya başlıyordu

Derken tanklar toplar, silâhlar çıkıyordu ortaya. Onlarda yetmezse eğer "ip"le savaşıyordu kötü adamlar ve kanunlarıyla. Kan gözlerimi yoruyordu!

GAZOZ!

ALASKA!

Film gittikçe şiddetleniyor bense gittikçe büyüyordum. Büyüyen yalnız ben değildim; perdedeki adamlar, yüreğimin güp-güpleri, korkularım ve beni yutan zifiri karanlık ve kanı. Onlar da büyüyüp, olabildiğince çoğalıyordu.

Bu kabus film bitmeli ya da kopmalı bir yerinden, ya da ben gitmeliyim. Şimdi dışarda oldu bile güzelim hatası değil. Kabalar bilemezsin bahardır. Dışarısı bu sinema salonundan eminim daha sıcak ve dostur, yapraklar dokülüyordur bir yandan, bir yandan sık yaz güneşi. Hayat çınçıplak. Yerimden her kalkmak istediğimde beni koltuğa mıhlayan ağır bir elin tehdidi ..

OTUR, SEYRET!

Ve çoğalan diğerleri: Kara gaysılı karanlık adamlar!

Perdede gittikçe çoğalan kötüler ve azalan iyiler. Evet, son bir iyi adam da öldürüldüğünde film aniden bitiyor. Altyazılar ve müzik perdede can çekişirken işte nihayet yenmden fırlayıp gitme fırsatı ..

İşte o an gördüm makinisti. Anladım ki filmin içindeydim ben de; tıpkı sizler gibi! Işıksa hâlâ arkadan geliyor ve gözlerimi alıyordu.

MAKİNİST

SİNEMA

KENDİNİ ÇOĞALTAN ADAM

Renkli Türkçe

Dışarıya çıktığımda yaptığım ilk şey, bir sokak satıcısında kendimi çoğaltmak oldu: Kötülere karşı güçlü olmak ve hayatı savunabilmek için

LeMan 16

BAYIK GÜVER
FEYHAN GÜVER

Derya Kuzuları

Derya sayın

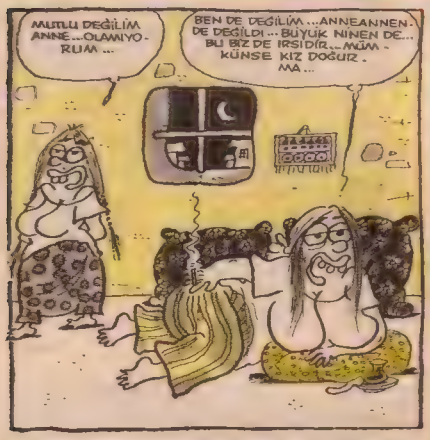

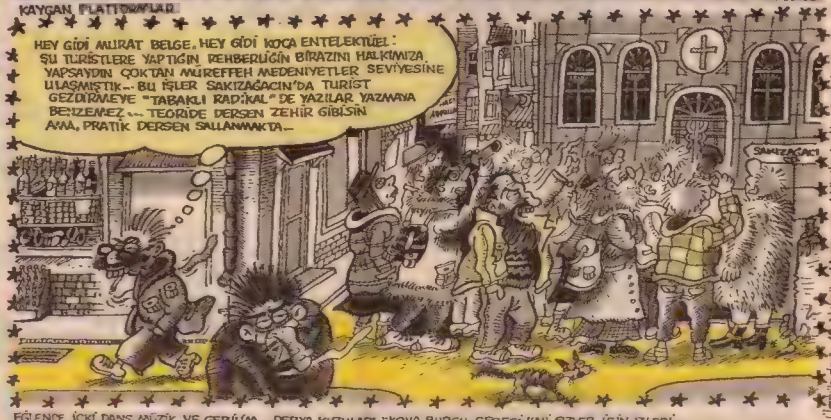

EĞLENCE, İÇKİ, DANS, MÜZİK VE GERİLİM... DERYA KUZULARI "KOVA BURCU GECESİ"Nİ SİZLER İÇİN İZLEDİ

Soldan sağa Kovalar: 1. Necla 2. Sibel Alaş 3. Can Barslan 4-Nazan Öncel 5-Ajda Pekkan 6-Halit Kıvanç 7-Ümit Kıvanç 8-Galile 9. Paul Newman 10. Engin Ardıç 11. Metin Üstündağ 12. Nilgün Marmara Müzik: In the Deathcar (Arizona Dream...

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● ADAM & EVE ...

● BİLİM KURGU ÖYKÜ: KEDİLER AYAKKABI GİYMEZ!

● Şov adamı Nazmi ve şovu!

● Gerek Ekonomik, gerek toplumsal olarak bireyin inciğini cıncığını irdeleyen bir eser...

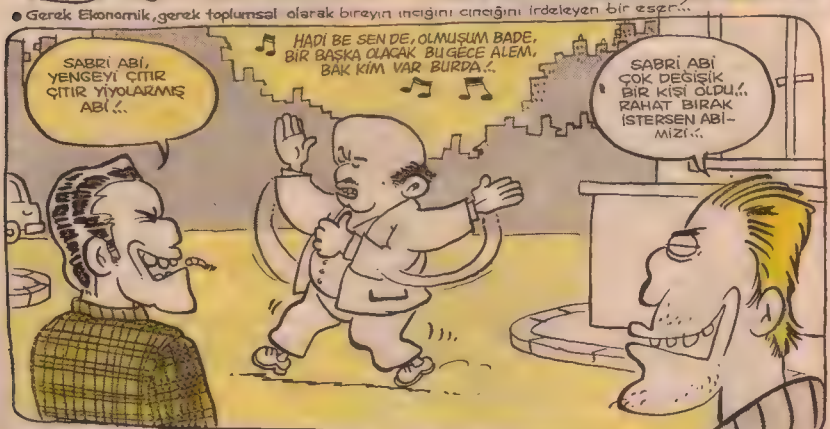

LeMan 18

LeMan Okur mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Dert Ortağım Leman...

Ben 18 yaşında genç bir kızım. Sinop'un bir ilçesinde oturuyorum, küçük bir yer beni bunaltıyor. Özgürlüğümü hiç bulamadım sadece ismini biliyorum kendisini hiç tadamadım. Özgür olmak istediğim zaman gezmek istediğim zaman dolaşmak ve istediğim gibi davranmak olanağım hiç olmadı. Oysa gençliğimi yaşamak isterdim. Top oynama imkanım bile olmuyor, herşeyden kısıtlanıyorum. Tek amacım üniversite, buradan kurtulmak ve kendi geleceğim için bunu şart olarak görüyorum. Bir sorunum olduğunda derdimi açacağım hiçbir dost bulamıyorum. Bu da beni kahrediyor. Leman'la tanışalı tam 3 ay oldu çok geç oldu ama tanıştığım ve okuduğum için çok mutluyum. Derginizi okuduğum zaman bütün sorunlarımı bir kenara bırakıp adeta karşımda güvenebileceğim bir dostum varmış gibi hiç ayrılmamacasına sarıldım. Hayalimde canlı olmasa da seni kışkışlıştırdım ve haftada bir kere olsun tam içten eğlenme olanağım oldu. İnsanlar birşeyler verebilmek çok güzel bizim gibi zor durumda olanlara ve bunu en iyi şekilde başardınız. Sizi çok seviyorum. Bütün günlerim yanı sizden ayrı olduğum zaman kitap okumakla geçiyor. Hani derler ya seninle gökyüzünün derinliklerinde özgürlüğumun coşkusuyla yol alıyorum ben de o durumdayım özgürlüğümü yakalayana dek mücadele edeceğim ve yakaladığımda hiçbir zaman bırakmayacağım çünkü benim buna ve sizlere ihtiyacım var

Biz aynı otobuste giden bir yolcuyuz, ben sana çok sıkı sarıldım sen de bana sarılır mısın

Seni seviyorum dert ortağım. Yazan, özgürlüğüne yolculuk yapan bir yolcu

Umut yolcusu.

Koş Düldül,

17 yaşındayım. Bir Fen Lisesi öğrencisiyim. Bu hayat yarışında ben de birinci gelmek için uğraşıyorum. Belki uğraştırılıyorum. Sanki doğuştan yarışçı olarak doğmuşum. Çocukken başladı ailem "Oğlum büyüdün, doktor ol, biz olamadık bari sen ol" diye. Bi yandan hayat zorladı beni. Kendini canavar gibi gösterdi bana. "Bak oğlum çalışmassan kötü olur" dedi.

Sonra ilkokula başladım. "Haydı oğlum Anadolu Lisesi'ni kazan, hayatını kurtar." "Haydı oğlum sık dişini biraz, sonra çok dinlenecek vakit olacak" dediler. Kurslara gönderdiler. Anadolu Lisesi'ni kazanamadım, koleje gönderdiler. Sonra Fen Lisesi diye birşey duydular. Gene aynı nakarat fakat biraz mutasyona uğramış şekli. Çalış oğlum çalış. Pardon deh oğlum deh. Neyse sonunda istediğim istedikleri oldu ve Fen Lisesi'ni kazandım Ama ne kazanmak. Değiştişti bazı şeyler. Hayat gene aynı hayat ama ben değiştim. Yanı o değişen şeyler sadece ve sadece bendim

Artık hayat geçti beni ama onu yakalamak zorundayım. Ama gene etraftan sesler kesilmiyor. Koş koş diye bağırıyorlar. Artık tadalamıyorum hayattan. Lütfen anla beni hayat. Biraz yavaşla yetişmeliyim sana

"Deh oğlum deh"

"Koş oğlum koş"

Salih Gümüş / Balıkesir

Merhaba Leman,

Ben Ankara'da tıp fakültesi öğrencisiyim. Ankara'ya hayatımda ilk defa Eylül'de geldim. Okuduğum yer askeri olduğu için hafta sonu ailem gelerek beni eve çıkardı ve Sincan'da bir tanıdığımızın yanına gittik. Sincan'ı biraz dolaştım Sonra bir supermarketten alışveriş ettik. İlk dumurumu burada yaşadım Süpermarket, alışveriş yapan müşterilerini servislerle evlerine bırakıyor. "Ne guzel uygulama bu" dedim yanımdaki tanıdığıma. "Burada bütün süpermarketler yapıyor bunu. Almanya'dan teyzem geldi, orada bile yokmuş böyle bir uygulama" dedi. Hoşuma gitmişti. Galiba ilk defa ülkemiz insanlarının rahat ettiği birşey goreceğim dedim içimden. Fakat az sonra hayallerimin yıkılacağını bilmiyordum. Önce servisle, genişletilmiş bir yola girdik. Fakat yolun her ıkı tarafına da arabaların bilinçsizce parketmesi yüzunden yol yine daracık kalmış, yine ihtıyaç olan genişliğe sahip değildi. Yanımdaki şahıs, servis şoförüyle muhabbet ediyordu. "Bunlara polis yeterince ceza yaptırımı uygulamıyor galiba..." "Yok abi polis n'apsın, o cezayı yazıyor, daha karakolun kapısından girmeden herif karşısına çıkıyor, polise fırça çekiyor. E bi daha da polis ceza yazamıyor. Burada herkesin adamı var, polis n'apsın..." Ve ben NÖK bu durumda dumur, dumur, dumur. Servis yoluna, ben dumurları yaşamaya devam ediyordum. İleride bir camiinin önunden geçerken bir kulubenin etrafında bir sürü insanın ıtışıp kakıştığını, birşey almak istediklerini görüyorum. O tarafa baktığımı görunce tanıdığım açıklamayı yapıyor, orası halk ekmek. Dışarda 35 000 TL olan ekmek burada 17 500 TL. Yazık diyorum içimden Halkımıza bu eziyetleri çektirenler kahrolsun. Oysa ki ne umutlarla binmiştım bu servise. Böyle gelmiş böyle mi gidecek? Ne zaman bu halk yeter bize çektirdiklerinız diyecek? Ne zaman zenginler daha zengin, fakirler daha fakır olmayacak? Ne zaman fakirin ne guçsüzün hakkı yenmeyecek? Korkuyorum. Çünkü korkarım hiçbir zaman...

N.Ö.K.

Selam,

Sanırım 14 yaşındaydım, eski bir binanın bodrumunda eskimiş kalorifer tesisatını sökuyordum. Evet o zamanlar tesisatçıydım ben de Türkiye'de yaşayan diğer çocuklar gibi aynı kaderi yaşıyorum yanı ufak yaşta işçiydim. Ve yaptığım iş çok pıstı, boruların üzerindeki tozlar (en az beş yıllık) nefesimle karışıp ciğerlerimi keşfe çıkıyorlardı. Neyse o binada bir doktor vardı ve eski kitaplarını merdivenin altına bir kolinin içinde bırakmıştı. O zamanlar biraz haylazdım bütün kitapları karıştırdım ve bir tanesini aldım. (Ya da çaldım.) Aldığım kitabın ismi Otopsi'ydi ve herşeyi resimlerle anlatıyordu. Aslında diğer insanların yaptığı gibi Üüee deyip kitabı atmam gerekirdi ama ben atmadım. Hatta iyice göremblmek için bir büyüteç bile aldım. Ve o günden sonra ölümun o kadar da kötu, korkulacak birşey olmadığına inanmaya başladım. İnsanlara ölum hakkında sorular sormaya başladım ama herkes öylesine korkutulmuştu ki kimse net bir cevap veremiyordu Ben de başka dınlerde ölumü araştırdım. Bılıyor musunuz tanrı Yama'nın (olum tanrısı) 28 ayrı cehennemi varmış. Her din başka olumden bahsediyordu. Ben de az olan inancımı serbest bıraktım. Turan Dursun'un bütün kitaplarını okudum.

Ölümden korkmadım, korkmuyorum. Siz de korkmayın. Çünkü içinizdeki korkularınız sahte, ölümse korkularınız kadar gerçek

Şu anda 22 yaşındayım ve bu mektubumu size hastaneden yazıyorum. Kara ciğerime yerleşen Hepatit-B adlı virüs kronikleşmiş ve beni yavaş yavaş ölüme hazırlıyor. Çoğunuzun belanı bulmuşsun dediğini duyar gibiyim. Böyle düşünenlere kızmıyorum artık. Dışlanmalara alıştım. Aslında bu mektubu yazmamın bir sebebi de yanlızlığımı paylaşmak. Ölüm hakkında paylaşmak istedikleriniz varsa bana yazabilirsiniz.

Not: Boyalı Kuş yanlız değilsin. Hemen iyi günner diliyom ben.

Nene Hatun Mah. 28. Sok. 13/1 Esenler/Ist. / Murat

Merhaba,

8 yıllık eğitim değil, sürekli eğitim!

Medya patronlarının dikkatine!

Ben küçük bir çocukken, dünya, denizin kıyısındaki o küçük taşra kentinden ibaretken, çocuk oyunları oynardık sokaklarda. Yakartop, istop, körebe beştaş, saklambaç, misket... Arada mahallenin delisinin peşine takılır, "Geliyor kaptan, şapkası boktan" diye bağırırdık. Dedelerden, ninelerden koparılan bakır beş kuruşlarla, bakkaldan beş tane kaynana şekeri alırdık. Hanımelili bahçe kapılarının, fesleğen saksıları ve sardunyalar dizili pencerelerin ardından analarımız "Çabuk eve gel! Şimdi baban işten gelecek. Seni sokakta görmesin!" diyene kadar sokakta kalırdık.

Çocuklar için dünya çok büyüdü artık. Sokağa bile çıkmaya gerek yok. Basınca 51 ekran televizyonunuzun düğmesine, hele bir de kablolu yayına aboneyseniz veya çanak anteniniz varsa, bütün dünya konuk oluyor oturma odanıza. Ne var ki, çocuklar artık sadece futbol oynuyor sokaklarda. Kavga ediyorlar. "Rocky" gibi, "Rambo" ve "Ninjalar" gibi savaşıyorlar, bol bol küfrediyorlar, birbirlerinin analarıyla ilgili... Bakkaldan beş kuruşluk kaynana şekerinden çok daha fazlasını alabiliyorlar. Analar, beylerinin işten gelişini fesleğen saksıları ve sardunyalar dizili pencerelerin ardında beklemiyorlar artık! Çocukları sokağa salıp kurtulmanın rahatlığıyla, Yalan Rüzgarı, Cesur ve Güzel veya herhangi bir Brezilya dizisi gibi kültürel etkinlikleri izliyorlar. Babalar eve gelince, neden sonra sokaklardan toplanan çocklar, aileleriyle birlikte prime-time'da, erkek egemen toplum imajına yaraşır vurdulu - kırdılı filmler veya "Bu halkın nasıl olsa % 60'ı aptaldır" diyerek özenle seçilmiş komedi filmleri izliyorlar.

Ben küçük bir çocukken, dünya deniz kıyısında bir küçük taşra kenti ve lambalı bir radyodan ibaretti, ama düşlerim, düşlerim evrenin ötesine taşacak kadar büyüktü.

Efendiler. Çocukların düşlerini çalıyorsunuz! Hırsızlık yapıyorsunuz, efendiler! Karşılığında sunduğunuz dünya, o küçük taşra kentinin küçük bir çakıltaşı olamayacak kadar küçük. Sız düşgücü hırsızlarısınız. Efendiler...

Nilgün

Sevgili Leman,

Ya da Lemancılar mı demeliyim. Bu yazıyı yazmaya karar verdim çünkü sizlerin yazılarını okudukça bana benzeyen birilerinin olduğuna inanıyorum. Bunu hakaret olarak kabul edebilirsiniz.

Ben çocuğunuz aksine hiçbir zorluk yaşamamış, her istediği kendisine alınan şanslı biriyim. Bu çok saçma ve salakça biliyorum ama yine de mutsuzum. Bu mutsuzluğu da kendim yaratıyorum çünkü hayatımda ben hariç herşey mükemmel. Ve benim sorunum da içinde yaşadığım (yaşatıldığım) bu mükemmel hayatı hak etmiyor olmam. Çünkü ben hiçbir şey yapmadım, tek bir hayat kurtarmadım, tek bir işe yarar davranış, mücadelede bulunmadım. Ama nedense hep iyi birşeyler elde ettim

Mutsuz olduğumu söylediğimde herkes bana sorunlu genç gözüyle bakıyor. Bu insanlar benim arkadaşlarım, dostlarım. Beni anlayamıyorlar çünkü onların yaşamlarının bir amacı var ve de bir işe yarıyorlar (beni ayakta tutmak gibi) oysa ben düşündükçe kendi bencilliğimin ve aşağılıklığımın içinden çıkamıyorum.

Şu anda aranızda sınır olan ve bunun gibiler de kendilerini sorunlu sanıyor diyenler vardır. Ve haklısınız. Ama hiçbir amacınız olmadan yaşamak inanın kolay değil. Hiçbir şey istemeye yüzüm yok ya da olmamalı ama yetinmeyecek ve bir amaç, hayal, sevgi, mutluluk isteyecek kadar nankörüm. Beni anlamanızı beklemiyorum. Sadece ben kaybettiği aşkı için yazı yazanlar (aşık olmamış osam da) ya da hayatını bitirmeyi düşünenlerin mücadele edecek gücü olanları ve bu gücü paylaşanları, ne bileyim çoğunuzu anlıyorum. Anlamayacağımı düşünüyor olabilirsiniz ama sizinle konuşmayı istiyorum. Birşeyler paylaşmak için.

Geceleri (uyuyamadığım için) tavana bakıp düşünüyorum ve bu ağlayarak uyuyakalmamı sağlıyor. Başkalarının dertleri o kadar büyük ki kendimi bencil ve salak hissediyorum, zaten öyleyim. Ama birilerinin ya da birşeylerin hayatıma bir anlam katmasına ihtiyacım var. Herkes genelde insanları kötülüğünden yakınır. Ben de eskiden kendim de dahil tüm insanlardan nefret ederdim. Şimdi ise iyi insanlara dayanamıyorum. Nasıl iyi olabildiklerini anlayamıyorum.

"Bize ne?" diyebilirsiniz anlattığım çoğu şeye. Ama var oluşunuzun nedenini ve hayatınızın amacını biliyorsanız mutlu olun. Hayaller insanı ağlatmamalı, insan birşeyleri değiştirebileceğine inanabilmeli. Ben inanamıyorum ve ağlıyorum, bir çocuk gibi. Çocuk olmaktan utanmıyorum çocuk olmak bana korkmak ve kaçmak için güç verdiğinden.

Eskiden böyle değildim. Eskiden güçlüydüm, hayallerim vardı, herkesle mücadele edebilirdim, ölümden korkmak ya da korkmamak önemsizdi çünkü önemli olan yaşamdı. Eskiden severdim, sevildiğime inanmıştım. Ama uğrunda ölmeyi bile göze alabileceğim (yaşamı o kadar severken) insanların unutmanın kolaylığına teslim olmaları yıktı beni. Bana değersizliğimi gösterdiler zaman ve uzaklık karşısında ve ben aşık bile olamadan, aşka inancımı kaybettim. Ve hayat böyle (hayalsiz ve aşksız) zor.

Bu mektup yayınlanır mı bilmiyorum ama bunları yazmak bile en azından kendimi daha iyi hissettirdi çünkü dostalrıma bunları anlattığımda ya anlamaz ifadelerle yüzüme bakıyorlar, ya aptalmışım gibi davranıyorlar, ya niye bu kadar karamsarsın diye başlayan teselli konuşmalarına giriyorlar ya da beni kolayca unutmak için bahane ediyorlar bunları.

Siz ise yüzünüzdeki ifadeyi ya da düşünceyi rahatça taşıyabilirsiniz ve ben rahatça anlatabiliyorum nefretinizden korkmadan. Ben isimsizleri, Bilal'i, Barış'ı, Yekta'yı, Işıl'ı, Duygu'yu... anlamıştım. Mutluluğu hak etmeniz dileğiyle ve beni anlamış olmanız...

Özgen

Merhaba,

Ben 18 yaşındayım ve bugüne kadar milyonlarca içecek reklamık seyrettim. Pardon, yanlış yazdım. Aslında ilkönce Dünya'nın nekadar berbat biryer olduğunu anlatayım dedim sonra vazgeçtim. Bunu bilenler biliyordu. Esasen dünya bir zamanlar güzelmiş. Yaklaşık 130 milyon yıl önce. Evet yanlış duymadığınız sadece 299 kupona (tam olarak 67 milyon 275 bin TL) mesai verdim.

Bir yıl öncesine kadar ölümden korkuyordum, istemiyordum. Bir canlı varlığın soŋunun bu kadar basit olmasını anlamıyorum. Bir şekilde doğuyorsun yaşamak için savaşıyorsun, ezilmemek için direniyorsun, belki başarıyorsun, belki de başaramıyorsun. Bu kadar uğraşın sonunda hırt diye ölüyorsun.

İlk zamanlar kendim için korkuyordum. Ya çatılardan sarkan buz saçaklarının biri gelip de beynimin ortasına girerse gibi. Daha sonra büyük düşünmeye başladım, gece yatarken savaş çıkıp da burnumun dibine nükleer bomba atılırsa, 10 saniye sonra genelde 5 falan olması gereken deprem şiddeti sırf bana gıcıklık olsun diye 10 şiddetinde olursa ve 7 kat tepeme çullanırsa, dunya, güneşe çarparsa vb.

En sonunda mezar korkumun olduğunu anladım. Yaa nerden, nereye, düşünün 2 metre derinliğindeki çukura paldır küldür atıl sonra karanlıkta öylece bekle börtü böcek gelsin seni yesin. Bok! Var mı öyle, ben hiç böcek yemedim. En azından isteyerek, yanlışlıkla yemişimdir (çorbada felan) o yarı mesele.

Tabi ki bunun (ölümün) gerçek olduğunu anladım. Artık doğumumun benim elimde olmadığını ama istediğim her an ölebilme yeteneğine sahip olduğumu biliyorum. İstediğim zaman ölürüm. Ama istediğim zaman. O zamanın bu zaman olmadığından eminim. Ne bileyim yaşamam gereken güzel günler olması gerek diye düşünüyorum. Hem daha bir sürü okunacak Leman, Lemanyak var. Yıkılacak düzen, görülecek günler, dinlenecek gruplar, gıdılecek konserler var.

Ayrıca, yakılmaya karar verdim. Beni yaksınlar, küllerimi de bir içeceğe karıştırıp (su, kola, rakı, bira vb.) tanıdıklara içirsinler. Böylece beni hep yanlarında hissederler.

Bir önceki sayfayı yazdıktan sonra dersaneye gitmek için evden çıktım ve bir kez daha yumuşatılmış minik İran'da yaşamanın ne kadar berbat birşey olduğunu anladım

Bunu genelde hergün ayrı ayrı dumursal olaylarla anlıyorum. Normal insanlar için güzel yer ama ben Anormalim. (Deli falan değilim, çokluk azlık bakımından)

Dolmuşa bindim, en arkaya oturdum. Önümde iki tane yaşlı beyamca vardı. Şimdilik yaşlı beyamcaydılar. İlerleyen duraklarda yaşlı osuruklar olacaklardı. Bunu ne ben biliyordum ne de onlar

İki üç durak sonra uzun saçlı küpeli bir erkek arkadaş bindı. Yaşlı beyamcalar (sakallı) bu arkadaşa tramvaya bakar gibi baktılar. (Genelde burada tramvaya da tren muamelesi yapılıyor) Arkadaş dolmuştan iner inmez bu yaşlı osuruklar (Bakın nasıl da yaşlı osuruk oldular) aralarında yüksek sesle şöyle konuştular. "Şuna baksana töğbeğh, töğbeğh, sapık bunlar, iblisin tohumları. Yakacan bunları yakacan." Bu dakikadan sonra onlar benim için yaşlı osuruktular. Sıra bendeydi, bir durak sonra ben inecektim. Ayağa kalktım, bakışlar direkt olarak pantolonumun olmayan dizlerindeydi. (Dizleri yırtık) İnerken en sonduyduğum "Al birini vur ötekine" oldu.

Yolda "Hayat ne kadar boktan." "Beni yıldıramayacaksınız." "Gebersin emi." başlıklı düşüncelere dalarken, vitrindeki bir TV.'de 10 Ekim'de Pentagram'ın İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'ndeki konser reklamını gördüm. Bir kez daha yıkıldım. Tekrar ya İstanbul ya da Ankara'da üniversiteye gitmeliyim düşüncesiyle çok çalışma kararı aldım.

Sonuç olarak: Yaşlı bir adam nasıl da zaman içinde yaşlı osuruk oluyor. Ben yaşlı osuruk olmıycam.

Thanks to: 16 yaşımdan beri hayatın gerçeklerini, düzensizliğin düzenini ve hayat felsefemi öğrettiğiniz ve gösterdiğiniz için size Leman, Lemanyak yazar ve çizerlerine teşekkür ediyorum.

Düşüncelerim daima sizlerle.

Not: Yarın da, anne, baba, eş, dost, kardeş vb. canlılar, nasıl öldürülür. Seri Cinayetler işleyen katiller nasıl oluruz konulu yazımı yazmak istiyorum.

Kaylan Çalışır / Cehennemin Dibi - Konya

Evet, belki bugün düşüncelerimiz bir mahkum, ama bu böyle devam etmeyecek. Kimse bizi susturamayacak, kimse bize o paslı düşüncelerini aşılamayacak. Ben Atatürk'ün genciyim. Başöğretmenimiz Atatürk'tür bizim. Bunu bilirim ve bunun onuruyla dimdik ayaktayım.

Probis

Eğitim nedir???

Nedir sizin eğitim anlayışınız? Naslı bir eğitim anlayışına sahipsiniz ki böyle mükemmel (!) bir kurumla varlığımızı yürütüyoruz

Muhterem öğretmenlerim, sizleri seviyoruz, öğrencilerinizi sevdiğiniz, saydığınız, haklarına saygı duyduğunuz, değer verdiğiniz ve onlara sahip çıktığınız zaman. İnsan olarak bizlere söz hakkı tanıdığınız zaman varlığınızı kalbimizde hissediyoruz. Bizlerin sizlere ihtiyacı var. Bize destek olun ki, bu düzeni birlikte değiştirebildim. Sınıfa girdiğinizde, gözlerinize baktığımızda korkuyla karşılaşmayalım. Üzerinizde taşıdığınız sorumluluk çok ağır ve bunun gereğini yerine getirmelisiniz. Belki size de adınızın değeri verilmiyor, ekonomik yönden sıkıntı içindesiniz, ancak bunun sorumlusu biz miyiz? İşte bu yüzden bize destek olun ki, biz bu düzenin karşısına geçebilelim. Bırakın da konuşalım. Herşeye kayıtsız kalan, korkak, dil, din, ırk ayrımı ile gençleri birbirine düşüren, gözleri hırs bürümüş bir nesil yetiştirmeyin. Bizlere "imkansız" demeyin. İmkansız yoktur!.. Hiçbirşey imkansız değildir. Ata'mız yoksul, cahil, geri kalmış, her yönden çökmüş olan bir ülkeyi kısa sürede koparladı. İlkeleriyle bize yol gösterdi. Paslı beyinleri, düşünceleri yok etti. Şimdi yeniden paslanan düşüncelerin kurbanı olmaya hiç niyetimiz yok. Bana gerçeklerden, bilimden ve teknolojiden bahsedin. Geçmişe yeniden dönmemi değil, geçmişten ders alarak ileriye dönük bir insan olmayı öğretin. Bana yasaklardan bahsetmeyin. Yasak yoktur. Bana kuralsızlığın kurallarından hiç bahsetmeyin. Böyle bir durumda hiç düşünmeden sizlerin de karşınızda olurum. Sonra "neden böyle oldu" demeyin, çünkü kendi haklarınız yendiğinde, sömürüldüğünüzde sustuğunuz gibi bana da bunu aşıladınız. Düşüncelerime gem vurdunuz.

İsimsiz

Merhaba

Ben Taylan, cehennemin dibinden...

Bir önceki mektubum elinize geçtiyse ve eğer okumuşsanız mektubun sonundaki "nasıl seri cinayetler işleyen katil olunur" konulu yazı yazcam demiştim. Artık yazmıycam. O sadece biraz yazar özentiliğinden kaynaklandı. Salak salak, şirin, komik, espirili yazı yazayım dedim sonra havalara girdim. İyi ki yazmadım. Düşünsenize yazılarının güzel olduğunu zanneden biri aptal aptal yazılar yazıp dergiye yolluyor. Bence çok salakça. Herhalde bunun gibi birçok olayla karşılaşıyorsunuz.

Ben Konya'dan hala nefret ediyorum. Hayatımın geri kalan yıllarının bir sınava bağlı olması beni sıkıyor (üniversite). ÖSYM'den nefret ediyorum. Mecburen, zorunlu olarak ve bilimum kelimeyle başlayarak, çalışmalıyım tek kurtuluş ne yazık ki bu. Ya İstanbul! Ya Ankara! Hedefim üniversite. Son olarak Konya'dan, Konyalılardan (ben de Konya doğumluyum) nefret ediyorum.

Hepinizin yazılarınızın gözlerinden öper, saçmalama

Sizleri Seviyorum.

Duşüncelerim daima sizlerle.

There is a longway to go future will show

Sevgili Leman Dostlarına,

Ben 19 yaşında yaklaşık iki yıldır Leman okuru bir gencim. Leman'dan aldığım psikolojik rahatlığı ve özgür okuma zevkini diğer dergilerde bulamadım. Pir Sultan'dan günümüze gelen zaman akışı içinde hep duygularımız, duşüncelerimiz, aşklarımız, benliğimiz hep küçümsenmiş, sömürülmüş her anı, her satırı, alınteriyle ıslanan eserlerimiz yakılmış özgürlüğümüze gölge düşürmek istemişler. Dostlarımızın, atalarımızın canları yanmış, ıstırap çekmişler ama tarihimizde yer alan direnişi durduramamışlar.

Yıllar var ki eskiler için acılı, hüzünlü tablo kapanmış. Günümüzde ise o gerici zihniyet devam ediyor. Belki kuvvetleri yüksek ama karşılarında yepyeni yüreği özgürlükle çarpan bir nesil var. Öyle bir gün gelecek ki bu nesil onları kendi ateşleri ile kavuracak dünyayı barışa teslim edecektir.

Sevgili dostlarım gücümüzün yettiği kadar cezaevlerinde bulunan yoldaşlarımıza her konuda yardımcı olalım onlar davamızın temel taşları olanlar ki sabır ve cesaretleri ile dağları eritirler. Bir satır yazı bile onları dertlerinden uzaklaştırır. Leman'ın aracılığı ile tüm dünya emekçilerine selam gönderiyorum, sevgilerimle.

Coşkun Yıldız / Ankara

Merhaba sevgili Leman Okuyucuları,

Çalışanları ve insanlar. Öncelikle Leman çalışanlarına, böyle bir derginin varlığına öncülük ettikleri için teşekkür ederim.

Soruyorum bu insanlara, insan olarak, insanlık adına ne yapıyorlar. Hatta insanlara insanca davranıyorlar mı. Maalesef bunu bile yapmıyorlar. Ben buna tanık oldum.Geçenlerde Ayvalık Çocuk Esirgeme Kurumu'nu ziyarete gitmiştik. Dönüşte Sarımsaklı'da yemek molası verdik. Cafe 2Ka'ya girdik ve oradan kovulduk. Türk vatandaşı olduğumuz için bize birşey satmayacağını söyledi. Kendi ülkemizde, bir yerde oturup da birşey yiyemedik. Ve sen Cafe 2Ka sahibi yaptığından gurur duyuyor olmalısın. Hem senin zaten burada ne işin var. Madem yaşadığın yerdeki insanlara hizmet etmek istemiyorsun, hizmet etmeyi sevdiğin insanların yanına git. Sen de insanca davranılmayı hak etmiyorsun.

Bana ve arkadaşlarıma yapılan bu olay hayvanlara bile yapılmıyor. Bir insan olarak bizim bunu hak etmediğimize inanıyorum. Kendi ülkemizde, yabancı insanlardan daha fazla hakkımız olması gerekirken, bizim değerimiz yok. Biz bunu yetkililere bildirdik. Yetkililerin de bunun gereğini yapacaklarına inanıyoruz. Okuduğunuz için teşekkür ederim.

Ayla Vayiç / Burhaniye Mes. Yük. Okulu

Duyuru..Duyuru..Duyuru..Duyuru..Duyuru..Duyuru..Duyuru..

Eski kullanmadığınız giysilerinizi (özellikle kışlık olanlar) Leman Dergisi'ne gönderirseniz sokak çocuklarına, kalbiyle birlikte bedenlerini de ısıtırsınız.

Su Ava

SAYI: 311... 25 EKİM 1997... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Falih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Falih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(web adresimiz haftaya belirteceğiz...)*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7

(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

İDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

OKŞANN...

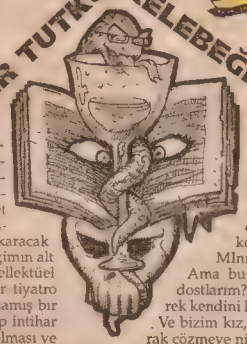

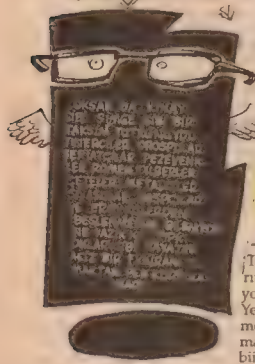

İsminin hafif meşrepliğine bakıpta gönül eğlencesi zavallı bir "merhamet avcısı" olduğunu sanmayın sakın.. Hazları, tutkuları adına sizi cebinden çıkaracak altyapıya elbette sahiptir.. Bu gözünü sevdiğimin alt yapısı "elde etme" adına tasarlanmış "entellektüel bir birikim"den ibaret olsa da... Vasat bir tiyatro geçmişine sahip içkici bayıltıcı ve bayatlamış bir romantizm sahibi annenin, artı, bunalıp intihar etmiş sorunlu bir babanın tek çocuğu olması ve hayatın orta yerine gayet serbestî atılış.. Söyler misiniz kuzum siz olsanız ne yapardınız? İlk etapta kitaplara vuruyor kendini.. HAYATIN ANLAMının sırrına erebilir belki.. Ama bu kadar o kolay mı bu dostlarım?.. Pek çok duyarlı yürek kendini kaybediyor bu sır için... Ve bizim kız, birebir hayatı yaşayarak çözmeye niyetleniyor o ukdeyi..

BOHEMIAN RAPSODY ya da MAYMUNUN GÖZÜ AÇILIYOR!!! HAYATIN ANLAMI ADINA TUTKULARINI ÖYLE BİR KAFAYA TAKMIŞTIR Kİ BİZİMKİSİ.. "YÜREĞİNİN GÖTÜRDÜĞÜ YERE GİT" DEMİŞTİ SUZAN TAMARO SON KİTABINDA...

-ATILIM DÖNEMİ- VOLÜME -1-

Taksim'in arka tarafları marjinal ve uçuk sanatçı barınaklarıyla doludur.. Kızımız başarızsız ressamların, esrarkeş tiyatrocuların neşeli ve sevimli ilham perisi olur bir süre... klişe komünal depresyonlardır aslında yaşanan.. Yıpranır.. Yıpranırsın.. Ama harcanmak istemez.. Zamanında Yeşilçam Bozgununa uğramış ama içindeki "tutkuyu" yitirmemiş yaşlı ve 3.sınıf bir yönetmenin "lolita"sı kılıfına terfi eder.. ve artık basamakları 2'şer, 3'er çıkmaya çalışır.. basmak? (Antiparantez: yolculuk nereye peki?.. Bknz. yukarısı: "yüreğinin götürdüğü yere" tabii... nabız ise heyecandan "tutku! tutku!" deyu atmaktadır...) Basamakları çıkarkene yıkılıp düşmeyecektir.. son dönemde gözle görülür bir çıkış içerisinde olan Türk sineması elbetteki onun elinden tutacak "Ben de mum kokuyorum ve Hande Ataizi'nden neyim eksik?" sorusunu sordurtacak.. Okşan, artık uzun süre "deneme-yanılma" medotuyla ünlü ünsüz, çaplı çapsız pekçok yönetmenin penisine "özne" olur..

Lakin, kıvrak bir vajinasyona ve kendi içinde sağlam bir entellektüel yapıya sahip olduğu halde göze giremez.. "gözde" olmanın bedeli uzun ve zahmetlidir çünkü.. E ama tutkular hiç dinmiyorki... Belki sevişmelerini daha törensel yapmalıdır.. Bir rütüel coşkusu, klip dinamizmi, tütsü, dream, tılsım... İçten gelen, sanatsal dürtüleriyle de, özgün sex pozisyonları üretir.. (ve sex insanın en çıplak ve doğal aynasıdır dostlarım..) Genelde içine kapanık bir karakter çizdiğinden tek çıkış yolu, kaplan kesildiği yataklardır zaten.. Çok çalışır, çok sevişir ama bir türlü istediği randımanı alamaz.. "motorize" olmuştur artık... Sevişme sonrası buruklukların, ruh üşümelerinin de üstesinden gelemez olur.. Tutkularını öldürmeye başlamıştır gayrı..

-TUTKULARIN ÖLDÜRÜLÜŞÜ VE SEVİŞGENLİĞİN SERMAYEYE ÇEVRİLİŞİ-

Bereketli bir Cumartesi gecesi.. Taksim.. Andon yazlığından çok daha güzel , hemmen içeri dalıyorsunuz.. Okşan'sa hemen barın önünde.. bir bardak bira ve bir avuç çerezin önüne sinmiş halde, "âlemi" süzüyor.. Yanına gidip, bi sigara istiyorsnuz.. sohbet hemen başlıyor.. Kitaplardan, sanattan konuşurken. konu durup dururken "yaşamın anlamı"na geliyor.. haydaa.. bu da nerden çıktı şimdi?. Ama bi durun bakalım.. kızım tarzı böyledir belki.. "Hadi sana bi içki ısmarlîim" diyip ısmarlıyorsunuz.. Freud, Fromm, Reich, Neruda derkene kendiliğinden cinsellik konuşulmaya başlıyor:. kızımız geceyi bir çırpıda toparlayıp, finalde sizi şehvete doğru sürürklüyor.. "Bu kadar hızlı mı" diyorsunuz..

KIVRAK BİR VAJİNASYONA ve KENDİ İÇİNDE TUTARLI BİR ENTELLEKTÜEL YAPIYA SAHİP OLDUĞU HALDE ARADIĞI DÖRDÜNCÜ BOYUTA ULAŞAMAZ BİR TÜRLÜ...

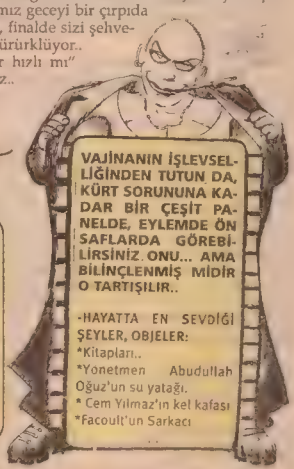

VAJİNANIN İŞLEVSELLİĞİNDEN TUTUN DA, KÜRT SORUNUNA KADAR BİR ÇEŞİT PANELDE, EYLEMDE ÖN SAFLARDA GÖREBİLİRSİNİZ ONU... AMA BİLİNÇLENMİŞ MİDİR O TARTIŞILIR..

-HAYATTA EN SEVDİĞİ ŞEYLER, OBJELER:
***Kitapları..**
***Yönetmen Abdullah Oğuz'un su yatağı.**
*** Cem Yılmaz'ın kel kafası**
***Facoult'un Sarkacı**

"4.BOYUTU ARAYIŞ BENİMKİSİ.." DİYOR KIZ.. SUSUYORSUNUZ.. UNUTULMAYACAK BİR AŞK GECESİ.. LENİN'İN "İKİ İLERİ BİR GERİ" TEKNİĞİNİ YATAKTA UYGULAYARAK (ARA-SIRA SOĞUYUP GERİ ÇEKİLMELERLE UZATILMIŞ SEVİŞME) AKLINIZI BAŞINIZDAN ALIYOR.. ARDINDAN SABAH OLUYOR VE KIZ SİZDEN PERFORMANSININ KARŞILIĞINI İSTİYOR.. YİNE SUSUYORSUNUZ.. SONRA ANİ BİR HARETEKLE BU KADAR DOĞAL VE GERÇEK OYNADIĞI İÇİN İSTEDİĞİ PARANIN İKİ KATINI VERİYORSUNUZ.. "BUNLARA ÇOK GÜZEL KİTAPLAR ALICAM" DİYOR.. GİDİYOR.. "GİTME" DİYORSUNUZ.. GİDİYOR.. FONDA İSE NE ALÂKAYSA CANDAN ERÇETİN'İN "YALAN"I ÇALIYOR.. (İÇSEL-POP)

Akşamsefası

Akşamsefası

1 Kasım 1997 Cumartesi. Sayı: 312. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Cem

KRONİK HASTALIĞINIZ

İrade Beyanımdır

İstanbul 2 nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce 3713 sayılı yasanın 8.maddesine aykırı davranmaktan 10 ay hapis cezasına çarptırılmış bulunuyorum. Mahkemenin mahkumiyet hükmü yargıtay incelenmesinden geçerek kesinleşmiştir. Söz konusu cezanın kesinleşmesi ile birlikte, daha önceden Samsun 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, 12 Eylül yargılama koşulları altında verilen müebbet ağır hapis cezasının 14 yılını hapiste geçirdiğim kısmından arta kalan ve şartlı salıverme hakkından yararlandığım 22 yıllık geri kalan kısmı da TCK'nun 17. maddesinin uygulanmasını gündeme getirmiş bulunmaktadır. Sonuç olarak şimdi bu iki cezanın toplamı olan yaklaşık 23 yıllık hürriyeti bağlayıcı ceza süresini geçirmek üzere cezaevine girmem sözkonusudur. Bu koşullar altında cezaevine girdiğimde, cezaevi şartları gözönüne alındığında muhtemel gelişmeler karşısında irademi açıkça ifade etmem mümkün olmayabilir endişesiyle aşağıdaki hususları özgür irademle ve açıkça beyan etmek zorunluluğumu hissediyorum. Yukarıda belirtilen mahkumiyet nedeniyle cezaevine girmem halinde yetkili devlet organlarınca, iş bu cezanın hafifletilmesi ya da ortadan kaldırılması konusunda gözlerimin görmemesini gerekçe göstererek yapacakları girişimlere herhangi bir talebim ve muvafakatım yoktur. Ayrıca bu konuda gerek yasal temsilcilerimin ve gerekse avukatlarımın talepte bulunmaya yetkilerinin olmadığını açıkça beyan ederim. Yine sakatlığım gerekçe gösterilerek re'sen yapılacak bu tarz bir işlemin de rızam olmadığı için kişilik haklarıma ve onuruma karşı yöneltilmiş ciddi bir tecavüz olduğunu açıkça beyan ederim. Zira; 5.3.1978 - 1.8.1991 tarihleri arasında cezavinde tutuldum. Yukarıda belirtilen mahkumiyetlere esas teşkil eden fiillerin işlenildiği iddia edilen tarihte de gözlerim görmüyordu. Şimdi Türkiye'nin değişen koşulları karşısında devlet organlarınca yapılacak bu türden işlemlerin hukuki değil siyasi olduğunu belirtmek isterim. Anayasanın 104. maddesinin uygulanmasında sakatlığımın Anayasa'nın 10. maddesinin uygulanmasına hukuksal engel yarattığına ilişkin örnekler bulunmaktadır. (Körlüğün bir sakatlık olmasına rağmen suç anında dahi kör olan mahkumun 'körlüğü' sebebi ile cezasının kaldırılması teklifi devlet Başkanınca kabul olunmamıştır. 18/8/1976 ve 29309 sayılı Adalet Bakanlığı teklifinin Devlet başkanınca reddi.) Benim 23 yıllık mahkumiyetime yol açan durum bir aydın olarak ülkemdeki gelişmeler karşısında düşüncelerimi açıklamış olmamdır. Böyle bir nedenle cezaevine konuluyor olmam evrensel adalet duygusu açısından kabul edilemez. Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar uyarınca da bu durum mümkün değildir. Adalete ve İnsan haklarına, düşünce özgürlüğüne yönelmiş bir saldırı ile yüzyüze olduğumu düşünüyorum. Cezalandırıldıktan sonra gözlerimin görmeyişini gerekçe göstererek yürütülecek işlemleri aynı gerekçeyle kişilik haklarıma ve insanlık onuruma yönelitilmiş ciddi bir saldırı olarak değerlendirmekteyim. Cezalandırma hakkını elinde bulunduran devletin, bu cezanın toplum vicdanında yarattığı tahribatı telafi edebilmek için benim sakatlığımı bir lütfun konusu olarak değerlendirmesini, çağdaş bir toplumda kabullenilmesi mümkün olmayan ağır bir insan hakkı ihlali olarak algılamaktayım. Devletin lütuf yoluyla da olsa yurttaşlarının sakatlıklarını istismar konusu etmesi kişilik haklarına açıkça bir saldırıdır. Bir kez daha açıkça bu türden muhtemel bir uygulamayı kişilik haklarıma ve onuruma yönelmiş bir saldırı olarak kabul edeceğimi belirtir, bu konuda uygulama gerçekleştirildiği takdirde rızam hilafına yapılacak bu uygulama karşısında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi dahil bütün iç ve dış hukuk yollarına başvuracağımı açıkça ve özgür irademle beyan ederim. İş bu irade beyanımın kayıt altına alınmasını, irademi özgürce ifade edemeyeceğim koşullar altında yaşamaya mahkum edildiğimde hukuki değeri haiz olduğunu kayıt altına alınmasını saygılarımla talep ederim.

M. Eşber YAĞMURDERELİ

18.09.1997

Akşamsefası

LEMAN'dan SÜREKLİ AYDINLIK İÇİN İKİNCİ ŞALTER İNDİRMEM

Bu sefer yumruk kaldırma yok, Bu sefer açıp ellerimi göğe
Dualıyorum: Ulu Tanrım sen bizleri
Erbakan'la şeriklerinden, Çiller çifte-bahsinden
Susurluk Kırkharamilerinin şerrinden
Tez günde halâs et yarabbi! Am'in!

CAN YÜCEL

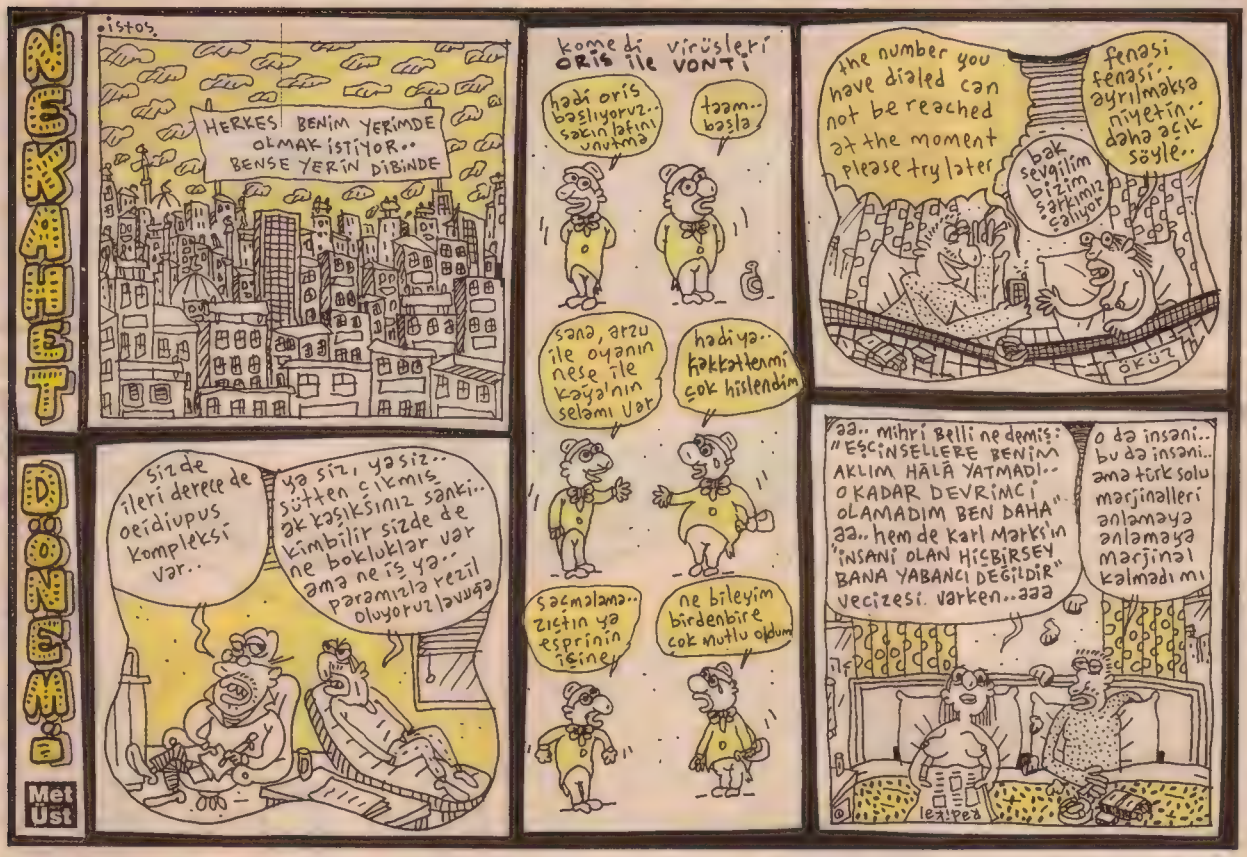

Felsefeci - Avukat Eşber Yağmurdereli'yi 22.5 yıl hapse mahkum eden zihniyet şimdi de onu affetmek için formüller arıyor.

Ulusal futbol kahramanımız Oktay'ın eğitim sahasında sakatlanmasına teknik direktör Toshak sert çıktı. Asgeri yetkililer de başkan Süleyman Seba'yı arayarak bu durumu protesto etti.

LeMan

Ulusal futbol kahramanımız Oktay'ın eğitim sahasında sakatlanmasına teknik direktör Toshak sert çıktı. Asgeri yetkililer de başkan Süleyman Seba'yı arayarak bu durumu protesto etti.

YAŞAR KOKUYAN
-Faşist artığı-
MESUT YILMAZ
-Dün dündür bugün bugündür sahte demokrat-
DEMİREL
-Ne desek boş-
HİNCAL ULUÇ
-Sütteri çıkmış ak .öt-
KANAL 7
-Kanalizasyon yedi-
ŞEVKET KAZAN
-Yıkar, yağlar, paklar-
MERCEDES OTOBÜSLERİ
-48 insanın mezar taşı-
ERTUĞRUL ÖZKÖK
-Mahir'i döver Deniz'i sever 68 düşmanı, Hurriyet'in şişmanı-
TABAK ÇANAK MEDYASI
-Zuccacıyecı, camdan haberler dukalığı-
AKŞAM-GÖZCÜ
-Eşber'e karşı kutsal ittifak-

Erbakan'ın Kanal 7'deki cihat çağrısını Şevket Kazan "partiyi bağlamaz" diye geçiştirdi.

Eşber Yağmurdereli'nin 22.5 yıl yatırmak uzere içeri alınmasının ardından devlet, hükümet, medya nezdinde oluşan karşı tepki durulmaya, renk değiştirmeye başladı. Avrupa'nın AB üyeliğini net bir şekilde bu tutuklamayı gerekçe göstererek red etmesi de maskelerin iyice düşmesine bazı çakalların sallı dişlerini göstermesine vesile oldu. Şimdi hem hükümet ağız değiştirdi. Yağmurdereli düşünce suçlusu değil terönst dernecleri veriliyor. Medyada "O BİR TERÖRİST" kampanyaları açılıyor

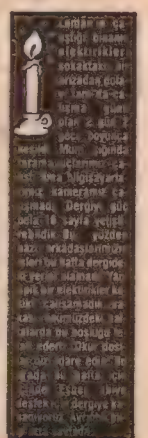

Akşamsefası

Akşamsefası

uykum gelmiyor

(tırmala tırmala, uykum gelmiyor.. aklıma bir sürü şey geliyor amma velakin cümbür cemaatin uykum gelmiyor.. tırmala tırmala, tsss, elden birşey gelmiyor)

- zencilerin avuçiçleri neden beyaz?.
- hangi marka şofbenler daha çok zehirliyor?
- nereden geliyor bu zamanın uyuz suyu?..
- adapazarı - gerede yolunda şimdi kimler ne biçimde ölüyor acaba?..
- el nino, hepatit b, asya gribi vesaire, bir nevi muassır medeniyet seviyesi mi oluyor?.
- memlekette, hayatlarında bir kere bile sinemaya, tiyatroya gitmemiş insanların nüfusu, genel nüfusun kaçta kaçını kaç geçiyordur acaba?..
- niye biz doğuluyuz da, onlar batılı?.
- yerçekimi kalkınca, mülkiyet sahibi (veya hissi) olmak zorlaşıyor mu, ay'a bu yüzden mi yerleşilmiyor?.
- bir genelev kadını, ömrü boyunca kaç erkekle....?.
- rüyalara giren nur yüzlü ihtiyar'ın yakacak zammı, sosyal güvencesi var mı?..
- eskimo ayıları, ne uykusuna yatıyorlar tam oniki ay?..
- insandan insan kopyalama olayı tedavüle girince her insan kendi çapında bir millet mi sayılacak artık?.
- ismail beşikçi, eşber yağmurdereli, nurettin şirin şimdi hapishanede diledikleri herşeyi özgürce düşünebiliyorlarsa, kimi, ne'yi hapse atmış oluyor ki birileri?..
- habire ismi değiştirilen sokaklar da kimlik bunalımına giriyor mu?..
- üç aşşağı, beş yukarısı, neresi?..
- sürüden ayrılanı, niye kurt kapıyor?.
- dünyanın tüm faşistleri kendi devletlerine karşıyken, memleketin bütün faşistleri niye hemen devlet bekçiliğine veya tetikçiliğine soyunuyorlar?.
- şimdi kaç sperm bir vajinaya, bir kubura veya bir pantolona, çarşafa hızla akmakta?.
- memlekette kaç uyurgezer var?.
- dünyanın neresinde başlıbaşına **"yorgancı'lık"** diye bir meslek var?. veya **"ayakta uyumak"** deyimi!?
- meksikalılar niye, ayakta uyumuyor?.
- memlekette birçok aydın deliriyor ve fakat niye bir **louis althusser** çıkmıyor?.
- bu ülke'ye söverek mi hep meşhur olunacak diğer bütün ülkelerde?. iyi de oy verenler, koy verenler kim?.
- ankara hâlâ, keçisi ve armutuyla dünyaca ünlüyken, washington sadece niye kışın bir ara ayrıca portakalıyla da ünlü oluyor?.
- uykum nerede, kime rezervli, niye gelmiyor?.
- uykum geldiğinde, ben nereye gidiyorum?.
- horrr... üff.. rüyama nur yüzsüz çikolata renkli sanatçı naomi karlmarks giriyor.. yazı, bitiyor! bitti horr!. bitmihorr!. başka birşey başlıhorr!. hassithorr!.

(d e v a m e d e c e k)

LOMBAK
KARINIZIN HIÇ DÜŞMANI VAR MIYDI?.
EEEEE... TABİİ... OLABİLİR...
AAA!.. BİR DENİZ KALORİFERİ ANLATSAM KİMSE INANMAZ!..
AFERİN... HEM SAHİBİNE SADIK, HEM DE ZANAATKAR HAYVANMIŞ!..
RUHUNA EL FATİHA!
UUUHUUU!
İŞTE HOCA EFENDİ, OPERAMIZDAKİ HAYALET ORADA!.
OPERA — Carmen
EUZU BİLLA HİMİNE ŞEYTANİ RACİM.. ELEM TERE...
DİKKAT EDİN, ORMAN TEHLİKELERLE DOLUDUR!.
KARNIN AÇ MII?! ÇAY İÇER MİSİİN? SİGARA DA VEREBİLİRİİM!..
ŞİMDİ DEĞİL SALAK. ONU YAKALAYINCA İYİ POLİS OLUCAN...

HAİN EVLAT ÖRKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

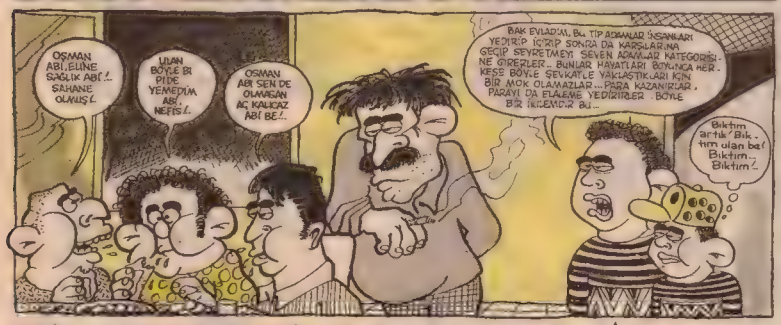

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Bir gece dergiden geç saatlerde çıktım. Evime gitmek için bir taksiye bindim. Bir süre gittikten sonra taksici bana **"Ne iş yapıyorsun birader"** diye sordu. **"Karikatürcüyüm abi"** dedim. Yaklaşık olarak bir kilometre falan sonra taksici bana döndü **"Benim yeğenim de karateci"** dedi. Bu cevap karşısında uğradığım dumurun etkisiyle **"Hangi kuşak abi"** dedim. **"Siyah kuşak"** diye cevap verdi. **"Ben daha kahverengi kuşaktayım"** dedim, sustuk ve eve gidene kadar tek kelime konuşmadık.

Soner Günday dostumun başından geçmiş bu olayı kendisine rica edip yazdırdım.

Tv'deki **"Tarzan"** dizisinde, Tarzan'la siyahi dostu arasında çıkan bir tartışma sırasında, beyaz Tarzan siyahi dostuna; **"Yine bir batılı gibi konuşuyorsun"** dedi!... Nedir bu ya?...

Çok yönlü Viktorinoks çakının üzerindeki amblemi haça benziyor düşüncesiyle kazıyıp sildikten sonra bir güzel kullanan bir şahsı da gördüm ya, artık ne desem boş.

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

ÖYKÜ TÜRKİYE MUHTARINI SEÇTİ!..

BU PAZAR KAPANIYORUZ!

Beklenen gün geldi, çattı. 10 dakikalık konuşmasından cımbızla ayıklanan sözleri için 22.5 yıl bedel biçilen Avukat, İnsan Hakları savunucusu Eşber Yağmurdereli 2 hafta önce içeri alındı. Bize de daha önce verdiğimiz sözü tutmak üzere 2 kasım pazar gününden itibaren dergiye kapanmak düştü.

KİM TE

Başbakan M
şar Okuyan, B
ğimiz hafta çe
reli'nin terörist
madığını ya d
suçlamalar yap
Eşber Yağmurd
ran 12 Eylül m
vakası yoktur!
cek tek bir deli
sı almıştır. Peki
lı gazetecilerin
sebebi de budu
yıllarda bunlar
sına ışık tuttu.
na rağmen Gö
larda" bulunuy
nuşmayı bir bo
Hadi Gözcü
yanar, döner, A
SEVGİLİ ANA
Eylül mahkeme
Zeybek Cumhu
mahkemelerini
Neden, aniden
Eşber Yağmu
diliyle konuşur
lerde "çete reis
Bunları da ge
giyenler millet
yargılanmış Ya
mal Zeybek ve
liyor!..
Çünkü bu isi
tayda çok uzun
dır. Oysa Eşber
kadar geciksey
Bunu da kam
Ayrıca, Eşber
küçük avukat d
dahi gelmiş, y
DYP sıralarında
Bu da bir yar
tuklandıysa da,
portajlarla bu
tek bir ANAP'lı
bir laf, ya da g
murdereli'ye k
lan" kesildi!..
Şimdi bu me
terörist!..

CEZMİ ERSÖZ

SİMİT, KAŞAR VE ODAMDAKİ TEK KANA

Simitler öyle tazeydi ki, sıcaklığını hissediyordum uzaktan. Susamları bir lezzet ışığı gibi bembeyaz kağıtların üzerine nazlı bir şımarıklıkla yayılmıştı. Simitlerin yanıbaşında sonbahar ve kış mevsimlerinin akşamüstlerinde ona en-çok yakışan kaşar peyniri dilimleri duruyordu. İncecik kesilmişti, hafif yağlıydı kaşar dilimleri; yumuşacık ve kışkırtıcı bir hazla simitlerin içine gömülürken davetkardı. Yayınevinin yöneticileri, yazarları, editörleri, çalışanları yuvarlak bir masanın etrafına oturmuş dünyanın ve edebiyatın en gizli kalmış ve içine en güç girilen sorunlarını iddialı bir yetkinlikle tartışıp konuşurken büyük bir iştahla taze simitleri incecik kesilmiş kaşar peyniriyle yiyor, üstüne dumanı tüten tavşan kanı çaylarını içiyorlardı.

Akşamüstüydü, dışarıda hafif bir yağmur yağıyordu. Öğleyin hiç birşey koymamıştım ağzıma, biraz da üşümüştüm. Yayınevinin editörü beni selamlayıp, hoşgeldin, dedi. Ona bir arkadaşımın dosyasını verdim. Teşekkür etti. Günlük, sıradan birkaç şey konuştuk öylesine; ama benim gözüm simitlere, kaşar dilimlerine, demli çaya takılıp duruyordu ikide bir. İkram etselerdi belki de ne zaman ortaya çıkacağı belli olmayan ve o tedavisi mümkün olmayan utangaçlığıma kapılıp istemeyecek, reddedecektim...

Ama ikram etmediler. Hiçbirinin aklından büyük bir iştahla yedikleri simitleri, kaşar peynirini, içtikleri demli çayı canımın çekeceği geçmemişti...

Hemen hepsi alanlarında çok başarılıydılar. Entellektüeldir, aydındılar. Dünyanın, ülkemizin, edebiyatın hemen her konusunda derinlemesine çözümleme yapabilecek yeteneğe ve bilgi birikimine sahiptiler... Masadakilerin bazıları birçok kitaba imza atmış, yığınla politik ve edebi eseri çevirmişlerdi dilimize...

Ama onca birikim, onca bilgi, onca eğitim, onca kişisel başarı bir akşamüstü konuğuna simit, kaşar ve çay ikram etmek gibi son derece sıradan ve insani bir eyleme dönüşmüyordu... Sanki onca bilgileri, onca birikimleri gözlerine perde olmuştu...

Bu hayalkırıklığını ilk kez değil, çok yaşamıştım.

Bir keresinde akademik çevrelerde çok beğenilen, çok gözde bir araştırmacı yazarın evine onun söylediği saatte gitmiştim. Benden istediği bazı belge ve fotoğraflar vardı. Söylediği saatte evine ulaşabilmek için kahvaltı yapmadan yola çıkmıştım. Beni kıbarca karşıladı. Elimden belge ve fotoğrafları aldı. Beni salona buyur etti. Kendisine teslim ettiklerimle ilgili birkaç şey sordu. Ardından kahvaltı masasını hazırlamaya başladı. Bunu yaparken konuşmaya devam ediyorduk. Ama sonra bir baktım masaya oturmuş tek başına kahvaltı ediyordu. O an kendimden o evdeki varlığımdan derin bir utanç duymaya başlamıştım. Bu utancımı tanıyordum, nerede olsam elimi kolumu bağlar, böyle anlarda ne yapılması gerektiğini düşünemez olurdum. Kalmakla gitmek arası koyu bir endişenin içine düşmüştüm; o ise hiç oralı olmuyor iştahla kahvaltısını yapıyordu. Bir an bir sessizlik oldu. Güç bela ayağa kalkıp gitmek için izin istedim. Yüzünden duygularını okumak pek mümkün olmuyordu. Gayet sakin bir sesle **peki, tamam sen git,** dedi. Arkamdan kapıyı usulca kapattı...

O da müthiş bir beyindi. Birkaç yabancı dili neredeyse anadili gibi yazıyor ve konuşuyordu. Türkiye'nin sorunlarını onun gibi derinlemesine ve geleceğe dönük analiz edebilecek çok az insan vardı belki de bu ülkede... Sayısız kitap yazıp çevirmişti...

Evinin hemen bütün duvarları cilt cilt kitaplarla kaplıydı. Ama yine de bütün bu olağanüstü üstünlükler ve birikimler evine kendisinin istediği belge ve fotoğrafları getiren birine, **karnın aç mı, gel otur bir şeyler yiyelim** ya da en azından **bir bardak çay içer misin?** diye sormanın, hatta sormadan getirmenin o son derece sıradan ve insani eylemine dönüşemiyordu...

Anlamak pek de zor değildi. Böylesi insanlar o herkesin imrendiği, ama ulaşamadığı entellektüel birikimlerine ve kültürel, akademik saygınlıklarına önce en yakınlarını ardından çevrelerindeki insanları kullanarak, sömürerek, onların zamanlarını ve emeklerini gaspederek ve bunları yaparken kendilerinden hemen hiçbir şey vermeden, ya da mümkün olan en az şeyi vererek ulaşmışlardı...

Yaşadıkları bir anlamda 'benlik emperyalizmiydi.' Kendilerini dünyanın en bilgili, en erdemli, en duyarlı insanı sayıyorlar ve böyle saydıkça dünyayı kendi dışlarına kapatıyorlardı... Kendi krallıklarında, başkalarının hayranlığının projektörleri altında duvarlarını kalınlaştırarak ve bu duvarların arkasında o her geçen gün biraz daha büyüyen benlikleriyle sevişip duruyorlardı. Dünyanın en yalnız, en bencil; dünyanın en soğuk sevişmesiydi bu...

Oysa cahil sayılan, eğitimsiz, hiçbir entellektüel birikimi olmayan ve iki kelimeyi biraraya getirip doğru dürüst bir cümle bile kuramayan halktan insanlar yağmurlu bir akşamüstü uğradığın
demli çay
kardeş a
dışardan
utangaçlı
miyeyim
rür, mutla
Bir sab
kin ve so
yazar de
bir özgü
sul, haya
insan olsa
rasına bu
kendi ell
la ikram
Geçenl
bir progr
dağ köyl
rasgele b
bir kadın
Yalnız ya
okumuşla
rayı hiç
Aklı fikri
mek ve b
kurduğu
tutuştu..
arkasında
zaman g

ÖRİST

Yılmaz ve Anap sözcülerinden Ya-
t Akarcalı ve gazetecilerden Hıncal
etelerden Gözcü gibiler, geçti-
vesilelerle Eşber Yağmurde-
luğunu, ya da akkaşık ol-
una benzer sözümona
lardır! Dinle vatandaş!
li'nin üçbin sayfaya va-
emelerindeki dosyasında tek bir yaralama ve ölüm
nemlisi, bu üçbin sayfalık dosyada suçları göstere-
ktur! Tek bir delil gösterilemediği halde idam ceza-
l olmadan bir insan nasıl idam cezası alır! İşte batı-
davaya son onbeş yıldır gösterdikleri yoğun ilginin
atılı gazeteciler, Türk basını ve gazetecileri sustuğu
e getirdi, Eşber Yağmurdereli'nin trajik yargılanma-
a, bugün onbeş yıl öncesi değil, herşey açıkta.. Bu-
gibi gazeteler, Hıncal Uluç gibi yazarlar "suçlama-
12 Eylül mahkemelerinin tutanaklarının diliyle ko-
nıyorlar!..
gazeteler, Hıncal Uluç gibi yazarlar, medyadandır,
'a ne diyeceksiniz!
AR! Partinizden bakan olmuş arkadaşlarınız dahi 12
de Çete Reisi olarak yargılanmadı mı? Hatta Kemal
kanı danışmanlığı dahi yapmadı mı? Ve 12 Eylül
cinizin sözcüleri veryansın ederek dile getirmedi mi?
ylül mahkemelerinin sözcüsü, avukatı oldunuz?
eli hiçbir zaman terörist olmadı? Bu mahkemelerin
partinizin bugünkü birçok siması aynı mahkeme-
larak yargılanmadı mı?
m, daha da trajik bir konuyu anlatalım. 1 yıl hüküm
i olamazlar diye kayıt varken, bugün 12 Eylül'de
Okuyan, Agah Oktay Güner, Muhsin Yazıcıoğlu, Ke-
ı birçok politikacı nasıl oluyor da "meclise" girebi-

"beraat" etmemiştir! Sadece dava dosyaları yargı-
ar kaldığı için zaman aşımına uğrayıp kurtulmuşlar-
ğmurdereli'nin dosyası on yıllar boyu değil, bir ay
nun da davası düşecekti..
unun takdirine bırakalım..
ğmurdereli bir gün dahi içerde yatmamak için bir
suyla çalışmış, CHP'li milletvekilleriyle konu meclise
, DSP'nin gazeteci milletvekilleri dahil, ANAP ve
bir parmak kaldırmamıştır.
şber Yağmurdereli her ne kadar iki hafta önce tu-
nya ve Türk kamuoyu son iki yıldır çarşaf çarşaf rö-
nın seyrini son noktasına kadar biliyordu. Ancak,
da şimdi konuşanlardan hiçbiri bu davaya karşı tek
mde dahi bulunmadıkları halde, şimdi, Eşber Yağ-
ma yasağı gelip içeri tıkıldıktan sonra, hepsi "as-

bir daha baştan okuyup, sormak gerekiyor, kim

ÖKÜZ

İrade Beyanımdır

KASIM SAYISI tüm satış noktalarında

Leman Tüyap Kitap Fuarı'nda

31 Ekim - 09 Kasım 1997 tarihleri arasında Tüyap'ta düzenlenen 16. İstanbul Kitap Fuarı'nda Leman standında Leman yazar-çizerlerinin kitapları, Leman, L-Manyak cilt leri, Leman tişörtlerinin yanısıra birçok mizahçının albümlerini de bulmak mümkün olacak.

Leman İmza Günleri

1 Kasım Cumartesi : Tuncay Akgün (Bezgin Bekir), **Tuncel Kurtiz** (Sayıklamalar),Suat Özkan (Kırık Leblebi - Dedeler) **Mahmut Tibet** (Gez Göz Mahmutçuk) Lütfü Oflaz (Bir Mahkum - Yazıkatür) **2 Kasım Pazar:** Ahmet Yılmaz (Cümbür Cemaat-Kıllanan Adam), **Aslan Özdemir** (Aşk Bitti-Sen Güzelsin Pelikan da Güzel), Vedat Özdemiroğlu (Tracy Chiller-Gece Tarifesi), **Erdil Yaşaroğlu** (Komikaze-I-II-III), ve diğer Leman yazar-çizerleri okuyucularıyla buluşaçaktır.
Not: Eşber Abi'ye destek için kendimizi Leman'a kapatacağımızdan fuarın geri kalan günlerindeki etkinliklere ve imza günlerine katılamıyoruz.

Kırmızı Balon "Seyfi'li Şarkıları" sizlerle paylaşmak istiyor... 2 Kasım 1997 (Pazar) Kadıköy/BEKSAV Tlf: (216) 349 91 55

KATIK İŞBELİ

SUAT ÖZKAN

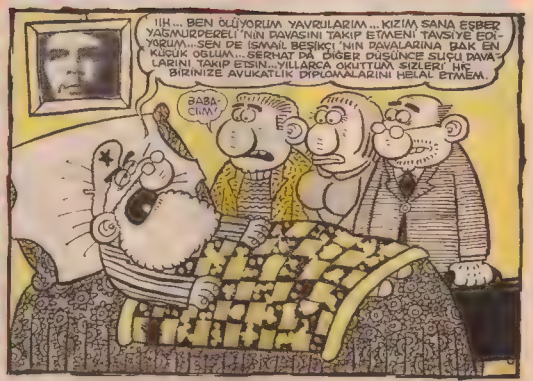

LI KUŞLAR

yayınevinin taze simit, hafif yağlı kaşar, sıcacık
en masasında oturuyor olsalardı eminim, **gel**
dır, simit çok taze, sana çay da koyalım,
din, iyi gelir, derlerdi. Ve ben yine o çok eski
kapılıp canım çok çekse de, **sağolun, ben ye-**
e afiyet olsun desem de ısrar etmeyi sürdü-
eni yediklerine, içtiklerine ortak ederlerdi...
endi işi için evine konuk olduğum insan yet-
rece birikimli bir entellektüel, bir araştırmacı
e, dünya ve edebiyat konusunda hemen hiç-
ri olmayan, kelime dağarcığı son derece yok-
yunca hemen hiç kitap okumamış halktan bir
eminim beni mutlaka hazırladığı kahvaltı sof-
eder, ben kibarlık edip hayır desem de, bana
e en azından bir sandviç hazırlar, yanında çay-
di...
sevgili **Tayfun Talipoğlu'**nun televizyonda
ı izliyordum. **Tayfun, Kastamonu Cide'**nin
den birine uğramıştı. Tahta kapısını aralayıp
y evine girdi. Onu beli iki büklüm, çok yaşlı
şıladı. Evde yalnızdı. Belki de kimsesi yoktu.
rdu. **Tayfun'**u adeta oğlu gibi karşıladı. Yoo,
bi kamera meraklısı olduğundan değil, kame-
üyor, görse bile hiç önemsemiyordu zaten.
e gelmiş bir Tanrı misafirinin gönlünü hoş et-
yanına yolluk birşeyler vermekti... **Tayfun'**a
ulardan ve reçellerden ikram etmek için yanıp
a da o evden ayrılıp giderken, tahta kapısının
özleri hafif nemli, **güle güle yavrum, her**
eklerim diyerek baktı durdu...

O yaşlı, o ikibüklüm kadın gibi evimde yapayalnızdım. Gecenin bir yarısıydı ve odamda tek kanatlı üzüntü kuşları uçmak için çabalıyorlardı, ama uçamayıp, duvarlara, camlara çarpıp düşüyorlardı...

Tek kanatlı kuşlar... Yani son derece birikimli, bilgili, zeki ve binlerce kitap okumuş, ama konuklarına bir simiti, bir çayı ikram edemeyecek kadar bencilleşmiş ve kendi krallıklarına gömülmüş aydınlarımız, entellektüellerimiz gibi...

Tek kanatlı kuşlar... Yani evine, dükkanına konuk gelen birine yediğinden ikram etmese içi asla rahat etmeyen, ama iki kelimeyi biraraya getiremeyen, eğitimsiz ve hayatında hemen hiç kitap okumamış halktan insanlarımız gibi...

Bu ne büyük çelişki, bu ne büyük yalnızlıktı...

Geceyarısıydı, yapayalnızdım, odamdaki tek kanatlı kuşlar uçamıyorlardı..

İki kanadı olan ve uçabilen kuşların ise çoktan kanatlarını parçalamışlardı...

* *2 Kasım Pazar günü saat 15.00'te* ***Bursa'da Marmara Kitabevi****'ndeyim. Burç Pasajı'nda.*
* *8 Kasım Saat 14.00 - 16.00 arası* ***Tüyap kitap fuarında*** *konferans salonunda konuşmam var. Ardından saat 16.00 - 20.00 arası üst kattaki* ***Çınar Yayınları*** *standındayım.*
* ***Masumiyet. Zeki Demirkubuz.*** *Namuslu bir Türkiye filmi.*
* *Güvercinim Harput'ta Kaldı.* ***Hemasdeğ.*** *Aras Yayıncılık*
* *Bahar Aşkı.* ***Mustafa Çifci.*** *Kora Öykü.*
* *Kırk Yılda Bir Gibisin.* ***Cezmi Ersöz.*** *Çınar Yayınları.*
* ***Başka.*** *Edebiyat dergisi. Kadıköy Toplumsal Araştırmalar Vakfı'nda yayınlanıyor.*
* ***Gazhane Çevre Gönüllüleri*** *müthiş işler yapıyor. Onları kutluyorum. Tel: 0216 - 418 02 40*
* *N.Kemal Şahin, Ramazan Aksu, Özgün Onan, Devrim Uysal, Pınar Çolak, Fugen Ecer, Şennur, Mustafa Evci, Nazlı, Fergül, Hale Bozdağ, Şüheda Sungur, Belgın Yeloğlu, Suzan Aydın, Ayça, Gülay Türkmen, Levent Sezer, Reyhan Özgönen, Gözde Aydemir, Funda Açıkbaş, Özgür Topçu, Funda, Sinan Karataş, Bilecik'ten Suzan, Ümit Yaşar Maslak, Güney Çetinkaya, Annabell Lee, mektuplarınızı aldım sevgiyle...*

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

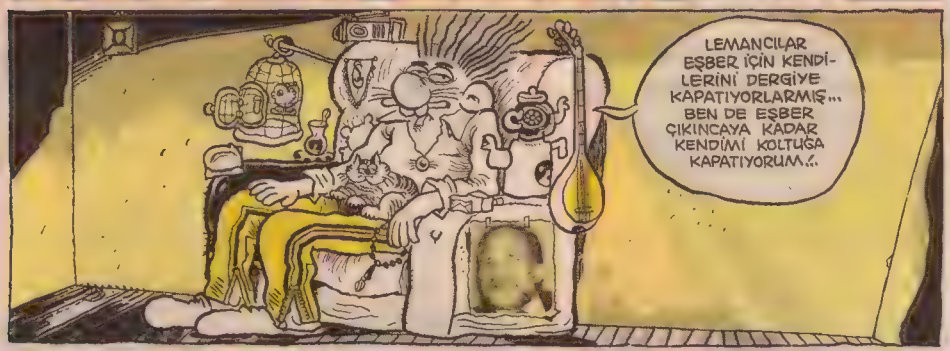

TAPUDEVİREN

EŞBER ABİ İÇERİDE...

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kan Gölü Canavarı!

Araştırmalarım nihayet sonuçlandı ve **Van Gölü Canavarı PKK denizaltısı çıktı!**

Bir de üç başlı, yapışık üçüz canavarlardan oluşan **Kan Gölü Canavarı** var!

Yolları kan gölüne çeviren canavarı yaratan neden kural tanımazlık, **"Kural benim"** demek.

Yargısız infazlar ile ülkeyi kan gölüne çeviren canavarı yaratan neden kanun tanımazlık, **"Kanun benim"** demek.

Peki kişileri bir eşya uğruna kan dökecek kadar canavara dönüştüren neden ne?

Dünyada gelir dağılımı en bozuk iki ülkeden biri oluşumuz, nüfusun çoğunun mesleksiz oluşu ve böyle bir topluma medya yoluyla tüketim çılgınlığının pompalanışı...

Biliyor musunuz ki, örneğin bir mont, bir kot için kan dökecek kadar canavarlaşanların sayısı her yıl yüzde 75 oranında artıyormuş.

Ve biliyor musunuz ki, mafya sektörümüzde sırf tetikçi olarak çalışanların sayısı 100 bine varmış!

Hani neredeyse mafya sektöründe çalışanların sayısı, devlet sektöründe çalışanların sayısını geçecek!

Nitekim Dünya Uyuşturucu Gözlemevi son raporunda Türkiye'yi uyuşturucu kaçakçılığında bir numaralı ülke ilan etti; Economist kara para aklayan ülkeler listesinde Türkiye'yi en önde gösterdi; Dünya Mafya Ligi'nde Türkiye lider ülke...

Sonuçta Türkiye üretmeyen ama tüketmek isteyenlerin, hiçbir şey üretmeyen ama her şeye sahip olmak isteyenlerin ülkesi olup çıktı.

Almadan vermek Allah'a, vermeden almak Türkler'e mahsus galiba!

Ve sonuçta Türkiye kişisel canavarlık ile örgütsel canavarlığın yarıştığı, her türlü vahşetin yaşandığı bir kan gölü olup çıktı.

Öyleyse kim demiş Türkiye'nin en büyük gölü Van Gölü diye?

Türkiye'deki **Kan Gölü**'nün yanında **Van Gölü**'nün, **Kan Gölü Canavarı**'nın yanında **Van Gölü Canavarı**'nın lafı mı olur!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

Akşamsefası

Pişmaniye...

Ender Özkarraman

SELÇUK ERDEM

"KARİKATÜRLER-1" 5.BASKISI ÇIKTI!

İMZA GÜNÜ OLABİLİR: 8 Kasım Cumartesi, Tüyap Kitap Fuarı Parantez Yayınları standında imza günüm varmış. "Bu espirileri nasıl buluyorsunuz? Neden mizah? Niçin hayvanlar? Penguenlere niye bu kadar taktınız? Espri bulamadığınız olmuyor mu? Kitap neden bu kadar geç çıktı? Aaa, ne kadar gençsiniz?! Tipleriniz neden bu kadar salak? Nasıl yanı?" gibi sorular sormak yasak. 14.00-16.00 arası oradayım, hepinizi beklerim. Size uzak geliyorsa başka bir yerde de buluşabiliriz. Ya da imza günü yerine daha iyi bi fikriniz varsa onu da yapabiliriz. Yani bana kitap imzalatsanız n'olucak ki?.. Yok yok, siz en iyisi Tüyap'a gelin... İstemiyosanız da gelmeyin... Gelin gelin... Amaan... **SELÇUK ERDEM**

Altmışyedi tane tavşan bayırdan aşağı koşsun ve birbirlerini tanıyamadıkları için (biz ne yapıyoz yaa???) demeyip koşmaya devam etsinler. Ve sonuçta ne olucaksa olsun dii mi Cevap: aabi (Evet!)..

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

KİLİTLENDİRME SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

5.Odada Kim Kaldı?

(Derin Devlet Halk Dansları Topluluğu)

Geçen yıl 3 Kasım'da Susurluk kazası oldu ve Türkiye'nin bu yüzyıldaki en büyük, en kanlı, en iğrenç skandalıyla tanıştık. Gına gelse de, umutsuzluğa kapılsak da anahtar Susurluk'tur. Susurluk Çetesi, bu para düzeninin vesikalık fotoğrafı hep karşımızda. Onu çözmeden ne özgürlük mümkün, ne de barış.

Neyse, olayın vahim yönünü bırakalım ve birazcık araştırmacılık yapalım, Cüneyt Özdemir'i kıskandıralım.

Şimdiii... DYP milletvekili Sedat Bucak ve kazada ölen arkadaşları Abdullah Çatlı (Mehmet Özbay), Hüseyin Kocadağ ve Gonca Us'un kaza öncesinde İzmir Princess Otel'de 4 odada kaldıkları sanılıyordu. Ancak, mini bar ve oda servis faturalarından, 5.bir odanın daha tutulduğu saptandı. Bu odada kimin kaldığı bilinmiyor. Başbakanlık teftiş Kurulu da Kutlu Savaş'ın başkanlığında bu sorunun cevabını arıyor.

Ben de aradım. Tam buldum diyemem. Bulmuş da olabilirim gibi. Tek avantajım, kazadan önce o otel odasını (no:1242) görüp incelemiş olmam. İhtimaller şöyle:

● Otel odasının zigon sehpalarının (en büyükten başlayarak) üçüncüsünün üzerinde bazı hesaplar vardı. Binler milyonlarla çarpılmış, bölünmüş falan. Kağıdın kenarlarında "televizyon-voli- ne mutlu Türkü diyene" gibi notlar, karamalar vardı. Belki de o odada sanatçı-gazeteci Mehmet Ali Ilıcak kalmıştı!

● Küvetin kenarında yarısı ıslak bir dergi vardı.y Bulmacası çözülmeye çalışılmış fakat başarılamamıştı. Dikkatle baktım, "boru sesi" sorusuna (cevap yeri iki kare olmasına rağmen) "tatarita" yazılmıştı. Bir başka soru "temizlemekten emir", yanıtı ise (yine kareler zorlanarak) "temizlet" idi. Şu durumda, 5. odada Tansu Çiller de kalmış olabilirdi!

● Dikkatle yatağı inceledim, bozulmamıştı. Sadece yastıklardan biri bozulmuştu. Adeta burada kalan yastığın içine girip uyumuştu. Bu da neydi? Belki de bu odada kalan minyon sanatçı Ebru Gündeş'ti!

● Balkonu inceledim ve orada mangal yapıldığını farkettim. Bir boş şalgam şişesi, bir de yarı dolu turşu suyu şişesi vardı. Ayrıca yarısı yenmiş bir krem karamel, bunun yanısıra halen ıslak bir puro izmatiri de gözüme çarptı. Balkon demirinde sallanan tek çorabı da görünce aklıma İbrahim Tatlıses geldi. O muydu? Acaba o muydu!

● Fakat şu da vardı ki, aynaya rujla birşeyler yazılmıştı. Hayır, yazılmamıştı, okunmuyordu. Galiba çizilmişti. Ne olduğu anlaşılmıyordu. Gözlük camlarımı perdeyle silip daha yoğun baktım. Evet, bir sağ el, aynaya yine aynadan gördüğü kurt işareti yapan sol elini çizmişti. Çizmeye çalışmıştı. Nedense uğraşmıştı. Bunca saçmalık? Evet, evet. O odada Meral Akşener kalmış olabilirdi!

● Çevreye bakınırken, ah! Ayağıma bir şey batmıştı. Bu bir üniforma düğmesiydi. Ayağımı acıtmıştı. Yine de çok otoriter duruyordu. Neredeyse özür dileyecektim. Öfkelendirmemeye çalışarak elime aldım. Aman! Amman! Tümgeneral Veli Küçük müydü? Yani Küçük ama..!

● Dolabı açtım. Elinde amatör kamera olan bir komi mahzun mahzun duruyordu. Çok uğraştımsa da konuşturamadım. Fakat yanağındaki tartak-tokat izi dikkatimi çekti. Acab? Tabi ya, Reha Muhtar da olabilirdi orada kalan!

● Çöp kutusu! Çöp kutusunu karıştırdım. Bir sürü kâğıt yırtılıp buruşturulup atılmıştı. parçaları birleştirmeyi başardım. Sonuç: 8 adet defile davetiyesi, 3 güzellik yarışması jüriliğine çağrı, 86 adet sevilen laf, bir adet Temel fıkrasının 7 versiyonu, yüzlerce yemek daveti. Yoksa? Ah, seni gidi! Hıncal Uluç da olabilirdi bak!

● Yani sonra bi sigara içip düşündüm. Bendimi orda kalan. Bizdik, hepimiz. Tıpkı 11 oyuncunun arkasındaki 12 oyuncu sayılan seyirci gibi, onlara halk şeklinde eşlik etmiştik. Fakat onların faturaları da bize geliyordu. (Acı final) 5.odadaydım ve hep oradayız zaten.

VEDAT BEY'İN GÖRKEMLİ HAYATI çıktı!
(Tüyap'ta, Çınar Yayınları'nda)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

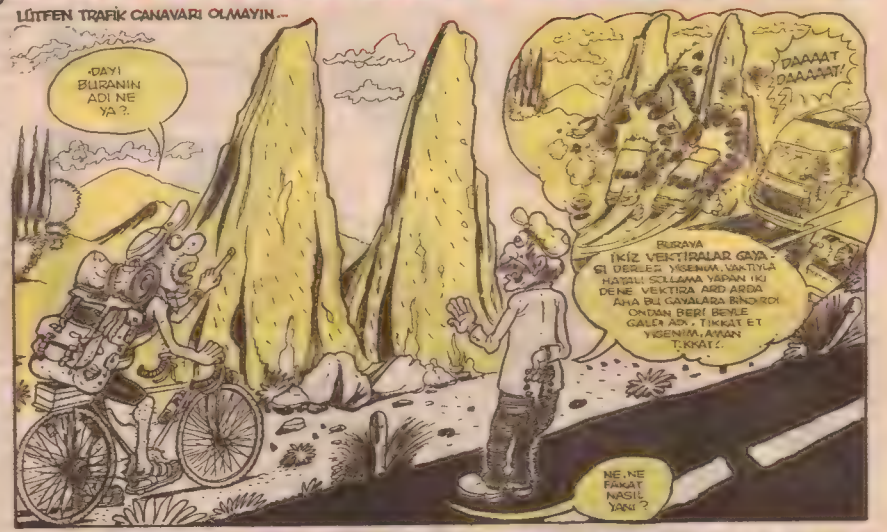

BAŞSIZ İNSAN KLONLANIYOR..

Bu haben duyduğumda aklıma Frankeştayn filmi geldi. Filmin sonunda Frankeştayn ve Doktor arasında şöyle bir konuşma oldu:

-Frankeştayn: Bana hayat verdin, ama niye ruh vermedin, neden?..

-Doktor: Ruhu olmayan sen huzur içinde yatacaksın, ama ben ebediyyen lanetlendim!..

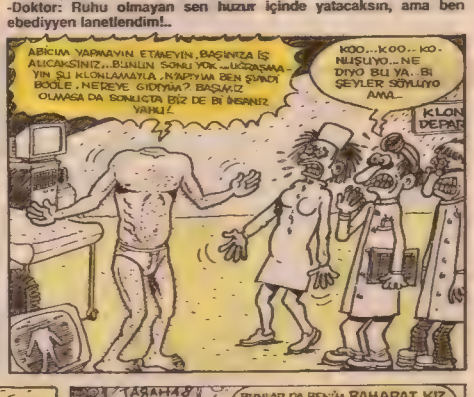

Cumbalı Cemaat

Ahmet Yılmaz

DEV MACERA : Mahşerin tadı tuzu...

Akşamsefası

AYRINTILAR

m e T İ N E İ D A N

Selâm... Üç beş haftadır, kimseye görünmeden, yazıya kestirmeden dalıyodum. Bugün, yine bi selâm verip, biraz soluklanıyım şurda dedim... Siz, geçin isterseniz Severim'lere; ben bi süre daha kalıcam burda; ayaklarım dinlensin. Zor bi haftaydı. Oyy, başım aarıyo.. Orda mısınız halâ?.. Biliyorum, neler saçmalıyacağımı görmek istiyorsunuz. Ama, geliyorum ben de! Yeterince soluklandım; haydi inelim! Önce siz... Bi dakka!.. Bekletiyorum ama, açıkta bi şey bıraktım mı diye baktım etrafa... Yok di mi? Gülüyosunuz gibi geldi de... Kaçınız, çekilin, sıkıldım, atlıyom ben, fenaalık bastı!.. Keşke hiç durmasaydım burda. Aptal! Tehlikeli işte buralar!.. Az önce çok saakindi herşey.. Bırakırsam kendimi, nereye düşerim acaba?.. Dur, korktum!.. Yine saakince iniyim ben. Tutar mısınız şu son cümlenin ucundan; çok aar geliyo da; tut tut; tamam, bırak; bırak Tüm, Tom Braks, tamam işte; biliyodum; denk düşürdük bi tane; sağolun!..

SEVERİM:.. Arabalara kırmızı yandı anda caddeye inip yürürken, henüz yavaşlayan dev bir kamyon veya otobüsün homurtulu kımıldanışları arasında, beni ezmesinin yasalara aykırı olduunu bilerek, ilerleyip, önünden geçerken, yine de yan yan makineye bi göz atıp, o yasanın tadını çıkarmayı... Yolda yürürken, kenarda gördüüm, kaçmayan, sevimli bi kediye biraz dokunup onu okşarken; bunu daha ne kadar yapacağıma emin olamayıp, aniden dönerek yoluma gittiim aanı... Geceyarısı, buzdolabının içine bi saat bakıp da, yiyecek bi şey bulamayınca, bi ekmeen kafasını koparıp, yatağa geldiğim ve onu çiğnememin son anlarında, ağzımdaki pürenin, herangi bi gıdaanın son haalinden farkı kalmadını hisseddip, bu duyguyla su şişesine uzanmayı... Yatarken, göbeğime sarılıp acıtan, veyaa kalçamdan sarıp sıkan şeyin, eşofmanımın o iirenç ipi olduunu annayıp, onu ordan çekmeyi... Saatin zırlamasıyla uyandıımda, uzanıp onu susturmaya üşenerek, inatla, onun bütün bağırışını dinlediğim ve sustuktan sonra, artık geberdi işte diye raatlayıp, tekrar yastığa gömüldüüm anları...

PSİKOAYRINTI:... Bi ayaanı; raatlama koltuunun üstüne atmıştı. zor bi pozisyondaydı. Biraz oynadı öyle, sonra sorndu: "İki, büyülü bi sayı di mi doktor? Her zaman için yapabileceğimiz iki şey vardır. Ya o, ya bu. İki şeyden birini seçeriz hep..." Devam edin, dinniyorum" dedi Dr. Semih... "Meselâ ben şu anda, iki şey yapma yeteneğine ve bilgisine saahibim. Birincisi, iyi olan. Yani, bu konuşmamı sakince sürdürür, anormal davranmam, ve gerekeni yaparım... İkincisi ise, birden kalkar, küfürler ederek, şu sehpayı kafanıza geçiririm..." Dr. Semih tırstı. Dikkatli olmalıydı "İyi ve kötüyü tanımlama gayreti içindesiniz dostum! O zaman, evet: iki, büyülü bi sayıdır. Ama, üç var bi de..." "Üç ne doktor?.." "Üç, bi şey yapmamak. Uyumak, susmak felan..." "Ama karşıtlık lazım. Bir ve iki, denge kuruyor. Ama üç'de, bir fazlalık ve boşluk var. İki, en iyisi bence. Ah doktor; keşke kafanız acımayaydı da şu sehpaayı kafanıza fırlatsaydım. Eğlenirdik..." Bu artık iyice zıvanadan çıkmıştı. Her an bi şey olabilirdi; bırakmalıydı artık... Lafı değiştirdi: "Kahve içelim mi?. diye sordu. Ayaanı, koltuktan indirdi, "içelim" dedi; "benimki, dokuz şeker olsun. Dokuz, büyülü bi sayı!.. Sekiz'de belki öyle... Ama şu anda, dokuz işime geliyor, onu kolluyorum!"... Dr. Semih, hemen mutfağa sıvıştı. Fayasnlara bakıyor, "Hay sigiyim yaa" diye söyleniyordu...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün, taş atma yarışması yapıyoduk. İnce, yassı, hızlı gidebilcek taşları, bayırın kenarında durup, ilerdeki boş araziye fırlatıyoduk.. Taşlar, taa, ikiyüz metreye kadar gidiyodu heralde. Yokuş ya bi de.. O kadar uzaktan, kimin ki daha ileri düştü tartışması yapıyoduk habire.. Çok taş atıyoz ve kolumuz sonra çok acıyodu ama, tartışmak zevkliydi.. En inandırıcı bağıran, meselâ, "Hadi lan, seninki taa nerde, benimki nerde! İyi bak! Ulan ne götsün." felan diyen, tartışmayı kazanabiliyodu. Öbürü, hassiktir lan" derse, son birer taş daha atıyoduk o zaman.. Baazen, çok kibarca da yarışırdık. Göz karaarı tahminlerimize saygı duyardık. "evet evet; seninki daha ileri düştü".. "Çekirdek alsana"... İçi çekirdek dolu bi cebe el sokup orda hışırtılar çıkartmak kadar zevkli bi şey yoktu..

BİŞİ:... Tom Braks!. İçinde çok köfte olduu için çok severdim o çizgiromanı. Hemen iyi günner diliyorum ben!.

Merhaba Dostlar,

Sizlere küçük bir pencere ve gazetemin dışında dünyaya kapalı meskenimden sesleniyorum. Şu anda kendimi küçük bir çocuğun yakaladığı bir karıncayı kibrit kutusuna koymasan yakalanıp taş kutusuna konulmuş gibi hissediyorum. Ha, niye boynumdan mı? Bir idam cezası beni bekliyor diye. Anlayacağınız yaşamım her an çekilebilecek yağlı urganın ucunda.

Siz Leman dostları, birazcık kendinizi benim yerime koymayı deneyin. En azından bu mektup bitene kadar. Tek cana kıymamış, karıncayı bile incitmemişken bir omuzunuzda 5 yıldır ölümün ağırlığı ve nefesiyle yaşıyorsunuz. Öbür tarafınızdaki yaşam umurunuzda olur mu? Sen ki kimsenin umurunda değilken. bir insanın her an ölüm-yaşam çelişkisi yaşaması ne demek, ÖLÜM; o en gerçek, en garip an, elbet birgün biryerlerde bulacak bizi. Yer, zaman, mekanı dünyamızda artık kestiremez olduk değil mi? Belki en popüler, zincde canavara kurban gidip, iki fer arasında, karşıdaki köyü alevlere katan celladın gez-göz arpacığının doğrultusunda, sevinç naraları atanların kendini bilmez adressiz kurşunlarında... Boylayabiliriz öbür dünyayı. Bu tarz ölüme can kurban. En zoruysa, ölümle, her an hissedercesine, beklercesine karşılaşmak. Denizler, ölüm orucundaki kutsal canlar, düşen bedenler kahramanca yapmış bunu. Bizse...

Gelecek dostlar, gelecek hiçbir şey ifade etmez oldu. Umutsuzluğun içinde de bir parça umut saklıdır derler ya. Artık inanmaz oldum. Ben o bir parça umudu bulamadım. Aramıyor değilim. Belki bu mektubu yazışım da bir arayıştır.

Benim için, dünyanın dönmesinin durduğu zaman henüz 18 yaşımdaydım. Çocukluktan henüz çıkmış, zalim dünyada yeni yeni emekliyorduk. Zulüm kendini, üç adım enli beş adım boylu hücresine koyarak gösterdi. Acımasız dünyayı ve celladı böyle tanımaya başladım belki. Bir de duvarları.

Duvarlar, duvarlar! Siz bakmayın onların özgürlüğümü kısıtladığına, üç adımdan sonrasına engel oluşlarına. Ne candan dosttur onlar bilemezsiniz. Kaç geceler içimi dökmüşümdür de "yeter artık" demediler. Sözümü hiç kesmediler. Sabırla dinleyip hiç kızmadılar. Sitem yok onlarda. Sırlarımı da harcından sayıp saklıyorlar. Dışarıda olsam nereden bulurum böylesi dostu. Şanslıyım belki(!) Ha, bana çektirdikleri ızdıraplar mı? Duvarların bunda hiçbir suçu yok inanın. Kimbilir hangi cahil, nasırlı ellerde hücreye, koğuşa dönüştüler.

Az daha unutuyordum. Bir de penceremi saymalıyım. Parmaklıklarla onun da önünü kesmişlerse de, bana hergün gökyüzünü taşıyor. Geceyle gündüzün ayrıca. Gece yıldızları, gündüze kısa bir süreliğine güneşi taşıyorlar bana.

Güneş demişken, doğumuyla batımını, o geçiş dönemini, son bir bakış, ya da ortalığa ilk gözatışı, ne özledim ya. Merak ediyorum, insanlar bu doğa harikası görüntüyü yaşıyorlar mı? Eminim birileri yaşıyordur.

Toplumdan, insanlardan gittikçe koptuğumu, uzaklaştığımı hissediyorum. Ben mi sırtımı çevirmişim yoksa insanlar mı? Kim alıp başını gidiyor. Oysa ki olduğum yerde çakılı kalmışken. Soyutlanıyorum gerçek yaşamdan, insanlardan. Ayaklarım kesilmiş yerden havalanmış bir ruh misali. Herşey geride kalmış, çılgın kalabalıklar ve hareket. Belki anılarda saklı. Düşsel dünyam, hülyalarım, geçmişim ihanet ediyor bana. Hatırımdan bir bir silinip toprağa gömülüyor. Taş duvar içerisinde taşlaşıyor muyum neyim? Korkutuyor bu gidiş beni. Gençlik aşkımı, duygularımın kaynadığı, akıl boşaldığı anıları yeniden düşünebilmek. Ne zor. Beceremez oldum. Zaman hikmetini gücünü böyle gösteriyor neyleyim. Alıp gidiyor benden beni. Eski ben tükeniyor, başkalaşıyor, tortulaşıyorum.

Memleket hasretim gurbetçiden çalınma, bir avuç toprağa basma özlemi bir denizcinin. Niye çok görüyorlar. İnsanları, yerin sıt kokulu, zülüf telli yanağından sevebileceğim bir "sevebilme ihtimali"nden niye koparıyorlar ki. Bizi duvarlara gömmekle dünyanın kendilerine kalacağını mı sanıyorlar. Sultan Süleyman bile becerememiş ama kötü bir miras bırakmış arkasında.

İnsana yakışan ve ona dair neyim varsa tükeniyor. Tükenmesini istemiyorum dostlar. Belki saçmaladım bu yazımda. İçimden geldiği gibi paylaşım açlığı içinde duygularımı anlatmak istedim. Her türlü dost eline, diline, kalemine açığım. Adresim Leman'dan alınabilir.

Tükenen Duygular

Merhaba Leman

1 yıldır mahkemesi devam eden talihsiz doktor adayımız. Biricik ablam. Her mahkeme günü içimize bir umut doğar ama saatler ilerledikçe umudumuz yerini korkuya bırakır. O kendisini ayakta tutan umutları ve hedefleri olduğunu söylüyor ve ekliyor "Her yeni günü yeni umutlarla karşıladıkça dört duvar arasında olmanın önemli olmadığını belirtiyor." Evet Hünerim senin her koşulda kendini ayakta tutacağını ve düşüncelerini yaşatmanın bir yolunu bulacağına inanıyor ve kendimi böyle avutuyorum.

Bu çarşamba yine mahkemem var ya güneş doğacak ya da karanlık. Ve sana son sözüm abla. "Düşmesin gözlerine kirpiklerinden başka gölge"

Seni Seven Zehra (Yoldaş)

Merhaba Leman ve Leman Dostları;

Öncelikle hepinizi sevgi ile selamlıyorum. Bu mektubu size yazsam mı, yazmasam mı diye çok düşündüm. Yaşadığım heyecanı sizlerle paylaşmak istiyorum. Önce izninizle kendimden biraz bahsetmek istiyorum. Çelebi Mehmet Lisesi son sınıf öğrencisiyim. Üniversite sınavlarına hazırlanıyorum. Düşündüğüm bölüm ise radyo-televizyon veya basın-yayın bu bölümleri kazanmak için azimle çalışıyorum.

Gelelim yaşadığım o büyük heyecana, babam politikayla uğraştığı sıralarda çok değerli insanlar tanımıştır. Bu insanlardan biri de Eşber Yağmurdereli'dir. Evet Eşber Yağmurdereli, kardeşi Sumru ve çok sevdiği oğlu Uğur bize cumartesi akşamı yemeğe geleceklerdi. Kardeşi olan Sumru teyze ile eskiden beri tanışıyordum, ama abisi Eşber Yağmurdereli ile ilk defa tanışma şerefine erişecektim. O anda benim yerimde olmak isteyen ne kadar çok kişi vardır diye düşünüyordum. Düşündüğüm sırada da Eşber Yağmurdereli ve kardeşi Sumru teyze oğlu Uğur geldiler. Eşber amcanın elini sıkarken o anda müthiş heyecanlandım.

Yemeğe oturmuştuk, yemekler geldiğinde Eşber amca yemeğin ne olduğunu anlamak için kokluyordu yemeği! Neyse yemekler yenirken Eşber amca bana Beşiktaş maçını sordu, oradan da muhabbet açıldı.. Zaten Beşiktaş'ın tarihinden bahsettik biraz, Eşber amca çok sıcak kanlı birisiydi ona o anda bütün sevenleri gibi bağlanmıştım. Yemekler yendikten sonra keyif sigarası yakıldı zaten duyduğuma göre Eşber amcanın en büyük keyfi sigara içmekmiş. Çaylar geldi, çayları yudumlarken Eşber amca babama "sizin evde şimdi tavla yoktur.." diyerek o müthiş tavla turnuvası başladı. Eşber amca tavlayı sanki gören bir insan kadar iyi oynuyordu. Eşber amca 2 saatlik turnuvadan sonra şampiyon oldu.

Leman dergisinde çıkan karikatürü getirdim, Eşber amcayı çizmişlerdi onu okudum, büyük keyif aldı. Daha sonra Vedat Özdemiroğlu, Nihat Genç yani bütün Leman'ı hemen hemen kendisine okudum. Bunları size Eşber Yağmurdereli'yi sevdiğinizden ve saygı duyduğunuzdan dolayı yazıyorum. Heyecanımı hoşgörerekten, hatalarım olmuşsa affola. Hepinize saygı ve sevgiler. Kendinize iyi bakın.

Ulaş Yetkin

Merhaba

Ben onyedi yaşında hiç sevmediğim hatta nefret ettiğim amcamın yanında berber olarak çalışmakta olan bir gencim. Amcamı oldum olası sevmedim, sevmiyorum. Çünkü burada bana haket-tiğim parayı vermiyor. Başka birisini ortağına çalıştırıyor ve bana da astronomik bir ücret haftada bir milyon veriyor. Ben de site site salak gibi çalışıyorum işte. Babamı da sevmiyorum niye mi? Benim hayatta tek bir idealim var o da müzik müzik müzik. Ben müzik yapmak müzik ile uğraşmak istiyorum ama o konuda babamdan yeterli desteği alamadım. Babam bir zamanlar gitar çalardı, şimdi ise çalmıyor. Ben ise klavye (org) çalmasını öğrenmek istedim ne bana klavye aldı ne de gitarı öğretti. Zaten babam hayatta hiç bir ideali, amacı olmayan birisi öylesine yaşar işte!.. Zaten onunla olan bağlarım koptu. Geçen gün Akşam eve geç geldim 2.30 - 3.00 civarları falan ve babam bana her zamanki o klasik sorusunu soruyor "saat kaç lan ha, saat kaç. Nerdesin sen" (sanki kendisi çok erken geliyor da) Özgürlüğüme bir kala babam ile böyle tartışıyoruz ve olan oluyor. Çat, pat, küt, güm..

Ben Gölmarmara Belediyesi Türk Halk Müziği Korosu'nda amatör olarak saz çalmaktayım. Saz ile başladığım (klavye ile başlamak isterdim ama olmadı) müzik olayına klavye ve gitar ile devam edicem, etmek istiyorum. Bizde burada bir kaç arkadaş rock grubu kurmayı denedik ama olmadı vazgeçtik. Şimdi ise CHP gençlik kolları komisyonu adı altında bir özgün müzik grubu kuracağız, siyasi olacak. benim için sakıncalı (birkaç arkadaş bi yazı olayına girdikte) olacak ama olsun her işin sonunda bir hayır vardır. Ben klavye çalmak akor bilmek notalarla çalmak istiyorum yok mu lan bana. Klavye öğretecek bir yiğit varsa çıksın o zaman... Allah vergisi allah sizden vergi aldı mı almadıysa siz vergi kaçırdınız o zaman ama benden aldı. Ne mi aldı? Vergi aldı Allah'ta adalet düzenini bozdu ve zenginden almadığı vergiyi benden aldı evet benden aldı. Bütün insanların iletişim aracı olan pil konuşmak güzel konuşmak derdini anlatabilmek işte ben bunları yapamıyorum. Çünkü yüce Allah benden vergi aldı. Sağolsun ne muradı varsa versin. O zaman beni niye yarattın. Birini iyi diğerini kötü olarak niye yarattın ulu Tanrı sana sesleniyorum. Duy sesimi hey yukardaki orda mısın?

Ben niye bütün insanlar gibi değilim. Takılmadan tutulmadan ne zaman konuşabileceğim. Benim okumamı da engelleyen bu olay beni esir aldı ama ben ona teslim olmayacağım. Ailemde bir kaç girişim dışında sessiz kalınca hoca, üfürükçü gibi onlar da bir sonuç vermedi ve ben terk edildim bu olayla tek başıma kaldım. İlkokulu bitirinceye kadar yeterince rezil olmuştum ve daha fazla rezil olmak istemiyordum onun için öğrenimime devam etmedim edemedim daha fazla rezilliğe katlanamazdım. Abim gibi olamadım abimin ilkokuldan liseye kadar bir çok dereceleri vardır. Başarılı bir öğrenci idi ve şimdi hakettiği yeri buldu bence bana öyle geliyor. İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Makine Mühendisliğinde okuyor üçüncü sınıf. Kız arkadaşı var o da aynı üniversitede ama o çevre mühendisi olacak. Oh çok iyi çift maaş biz burda sürünelim mücadelemize devam edelim. Bazen dükkandan kaçıp basket oynuyorum, kitap okuyorum saz çalıyorum. Her hafta fanatik basket ve Leman'ı kaçırmıyorum. Stresten bunalımdan umutsuzluktan biraz olsun uzaklaşıyorum.

Amcam konusunda söylemeyi unuttuğum bir şey amcam sağ görüşlü olup (ANAPLI) yoz geri kafalı ileri görüşleri olmayan birisidir. Ve solun hiç bir zaman başa gelemeyeceğini savunur ben de ona gülüp geçerim ilkel insan. Allah vergisi beni müzik olayında engelleyemeyecek zafer benim olacak sonuna kadar mücadele edeceğim sonuna kadar direneceğim. Direniş, haykırış ben bu müzik olayını yapacağım, yapmak zorundayım. Çünkü hayatım ona bağlı işim o olacak olmalı beni bu vergiden kurtarana aşk olsun anam avradım olsun dua ederim. Ben böyle verginin Allahını severim ben ateist değilim ne inanıyorum ne inanmıyorum oralarda bir yerdeyim işte ben vergimi her zaman ödüyorum ya siz.

Bütün Lemandostlara iyi günler hoşçakalın. Direnen her zamanı kazanır.

Tolga

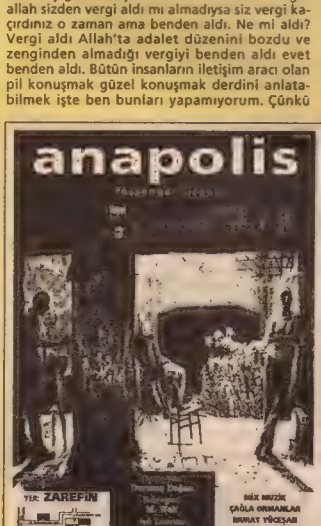

ANAPOLİS ya da ANA VE TERKEDİLMİŞ EVLATLARI

1.ANA

Bu artık bir analıkları çıkmış bir anadır; aynı zamanda belki bir babadır da: Çok direnmiş bir adamdır. Ölmüş bir adam... Çoktan öldüğü halde, hala yaşayan bir adam.. Ama aynı zamanda yaşlı ve çok bilge bir kadındır. Hayat onun için anlamını, coşkusunu, içeriğini yitirmiştir. Sevinmeyi, ağlamayı unutmuştur; çevresini artık algılamaz olmuştur. Ruhu körelmiş bir kadındır ana.

Sahnede daima hazır ve nazırdır, ama içine kapanmıştır; kendi dünyasında yaşar.

2.OYUNCU

Bu ananın biricik oğludur. Hayatı boyunca boş yere övgü ve saygı aramıştır. Elli yaşlarında, bakımlı, zarif ancak yaşamayı beceremeyen, biçare bir adamdır. Sürekli olarak

Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÖSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şeniz SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mri YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/ist. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

SAYI: 312... 1 KASIM 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞ-ÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Şuat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Günerı İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ●

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I ~
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 2 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

SAYISAL BİR VARLIK OLARAK TENYALAR

NİHAT GENÇ

Dünya dönüyormuş da bize ne? Öküzün boynuzunda olsaydı bizim için değişen ne olacaktı? Dünyanın dönüyor olmasının bize ne gibi faydası oldu? Sosyal, siyasal, zihniyet dünyamızda dünyanın dönmesini öğrenmek neyi değiştirdi? Ağzına mikrofon dayayan yüz tane çağdaş kelimesi kullanır, yüzbin adet modern der, ne çağdaşı, modernizmin tarihi dünyanın döndüğünü öğrendiğimiz gün başlar, o günden bugüne siyasal ve sosyal olarak ne değişti bu ülkede?

Kırksekiz kişinin yanarak öldüğü trafik kazasındaki mersedesin: öğreniyoruz ki, Avrupa'daki modellerinde, hem şöför hem de tehlike kapıları varmış. Hem de her kişiye bir cam kırma çekici. Hem de kalvaniz saç kullanıldığı için yanması zormuş. Hem de tehlike anında kapıları kilitlenmiyormuş.. Bizdeki modellerde işte bunların hiçbiri yokmuş!..

Yok da kim denetleyecek? Bağımsız bilim adamları, bağımsız üniversite, bağımsız gazeteciler desteğinde rapor edilecek, teftiş kurumları, denetim kurumları, sivil odalar harekete geçecek! Bağımsız bilim var mı? Üniversiteler ya da odalar, koçun ya da sabancının aleyhinde rapor yazabilir mi? Yazamadılar, çünkü hepsi köpeklerin beynini taşıyor!

İşte düşünce özgürlüğünün anlamı budur!. Bu mersedeslerin üretimine kim izin verdi? Denetimi kim yaptı? Üniversite, bilim adamı, odalar, sosyal kurumlar, medya konuşan Türkiye nerdeydi? Vicdanları fahişeleşmiş satılmış bu alçaklar, korkuyorlardı...

İşte düşünce özgürlüğünün anlamı budur! Konuşamazlar, çünkü, cumhuriyetin 74.yılında, bağımsız üniversite, bağımsız yazarlar, bağımsız kurumlar yoktur, cumhuriyet laflarıyla zenginleşen şarlatanlar ordusu ve onun köpek yazarları var!...

Kimbilir ismini bilmediğimiz bir takım bilim adamları, yazarlar, gazeteciler bir yerlerde bunları dile getirdiği için sürülmüş, kovulmuş, korkutulmuşlardır, o sırada televizyonlarımız Sibel Can ve Hülya Avşar'la ilgileniyorlardı...

Bölücülükle suçlanmışlar, ülkenin yatırımını, işadamını, gelişmesini karalıyor diye, ülkeye döviz girmesini, işçilerin iş bulmasını engelliyor, baltalıyor diye karşı çıkılmış, eski kafalı sermaye düşmanı olarak kovulmuşlardır...

Bu ülkenin trafik canavarı: Vehbi Koç'tur.. Bütün halk, sabah akşam bunu bilir, bunu söylediği halde, tek bir gazeteden, yazardan bu işitilmemiştir. Oysa bu gazeteciler ancak meyhane masalarında Vehbi Koç'un trafik canavarı olduğunu söyleyebilirler, ama yazamazlar, kölelerin ahlağı bu kadardır..

İşte düşünce özgürlüğü budur! Otobüste cayır cayır yanan kendi çocuğunuz olsa bile, köpeklik değişmez! Cenazesinde kendinizi yerlere atar, ağlarsınız, hepsi bu! Otobüsten kurtulan kendi çocuğunuz olsa, o çocukta, yanan kırksekiz kişinin hakkını aramaz, ya trafik polisini, ya şirketi, ya mersedes firmasını aklayacak, taraflı açıklamalar yapacak? Neden, "korkusundan".

İşte düşünce özgürlüğü budur!.. Diyanet hemen fetvasını verdi: Otobüste yanan kırksekiz kişinin şehit olduğunu söyledi! Başka ne söylersiniz? Hayatlarına kuruş kadar değer vermediğiniz insanlar, öldükten sonra "şehit" yaparsınız!..

ŞU ANDA TÜRK HAPİSHANELERİNDE, ne doğudaki savaştan, ne kara para ekonomisinden ne de trafik kazalarından içerde yatan bir tek sorumlu yoktur!..

İşte düşünce özgürlüğünün anlamı budur!.. Sizi birileri, sermaye düşmanı, vatan haini, bölücü suçlamasıyla kovup, tehdit etse dahi, bu katilleri teker teker ifşa edecek, holdinglerin yağmasına değil, gencecik çocuklarına sahip çıkacak bir düşünce!..

İşte yine cumhuriyet bayramımız, hepimize kutlu olsun, yine kahramanlar geçidi, Allah başımızdan eksik etmesin, bu cumhuriyeti düz yolda, otobüs içinde insanları yakmak, kara para cenneti olmak, konuşan her insanı içeri tıkmak, zavallı ve yoksul ve itilip kakılan insanlara mahkemeleri kapatmak için mi kurduk? Siyasi ve sosyal korku ve aptallıklarımızdan dolayı bir meydan savaşından daha çok ölü verilen sokaklarda, caddelerde şimdi kahramanlık gösterileriyle rap rap yürüyoruz!..

Trafik kazalarının nedeni: Siyasal ahlaktır! Çünkü, siyasal baskının yarattığı yeni ve ülkemize has bir insan türüyle karşı karşıyayız. Anneler, babalar! Önümüzdeki elli yıl içinde üzerinde en çok konuşulacak konu işte budur: BİRŞEY YAPAMAYAN İNSAN TÜRÜ!

Birşey yapamayan insan türü, aslında, alışılmış davranış kalıplarını, gelenekten, kalıtımdan, bizlerden aynen ezberleyip, hayatına sokan insan türüdür!..

Bu insan türü, asla tempotik iş alışkanlığı edinemez. İşiyle bütünleşemez. Coşkuyla şebekleşmeyi ayırdedemez. İşine inanmaz. Teknoloji karşısında Cem Yılmaz'ın esprilerindeki gibi "ne iş baba"dan başka birşey bilmez. Hayatı kazanmanın tek yolunun küçük kuralsızlıklar, kanunsuzlukları kullanabilme fırsatları olduğuna iman eder. En büyük, gelişmiş yeteneği: Uyanıklıktır...

Türk insanı uyanıktır!.. Uyanıklıklarla yaşayan insan "akli dengesini" yitirir. Türk insanı, akli dengesini yitirmiştir! Çünkü, ölçüsüzlük, başkasının zamanını ve hakkını ihlal etme, vurdumduymazlık düşkünlüğüne yol açar. Adamsendecilik, politikacıdan, kapıcılara kadar en yaygın, genel geçer ahlaksızlığımızın ta kendisidir!.

Elinden hiçbir şey gelmeyen insan, kötürüm bir vurdumduymaz olur, bedeninin hareketlerini kontrol edemez. Dışında olup bitenleri kestiremez, intibak sağlayamaz. Kötürümleşmiş vurdumduymazlık tüm insanların da kendisi gibi hayatın küçük ibnelik ve puştluklarıyla yaşadığına öylesine inanır ki, artık kim küçük ibnelikleri, daha hızlı, daha coşkulu yaparsa, toplum tarafından daha harbi, işini bilen, daha uyanık olarak kabul görüp alkışlanacağına inanır..

Kötürümleşmiş vurdumduymazın en büyük hastalığı, boş zaman ve "rahatlık" düşkünlüğüdür. Yaptığı işi, hayatın kendisi olarak değil, "geçiştirmek" için yapar. İşi, "aradan çıkarmak", biraz sonra yangelip yatacağı boş ve beleş zaman için ayarlar kendine. Puştluğu, ne kadar çabuk, hızlı ve başkasından önde yaparsa, hayatın keyfini, tadını o kadar derinden duyacağına inanır.

Kendini ve tüm kontrolünü, inanılmaz bir acelecilikle, boş zamanı yakalamaya doğru atar!. tembelliğin gerçek yüzü: Acelecilliktir, acelecilikle işine ait tüm kontrolünü kaybeder. Kim daha çok arazi olur, kim daha çok işi sallar, kim daha çok "umursamazsa" hayatta o kadar fazla başarıya ulaşır, ödüllendirilir...

Acelecilik "tembellik" aramaktır, bu duygu marihuana içmiş gibi uyuşturur onu, bu öyle tutkudur ki, bu rahatlık özlemi için kendisiyle ve topluma her saniye vahşi ve korkunç "kumarlar" oynar..

Acelecilik, güven kaybıdır, sinirsel yorgunluktur, yıpranmışlıktır, kontrol zayıflığıdır, en büyük sebeplerinden biri de, geçim telaşıdır, sosyal güvenliği zayıf insanların "evrensel korkusudur"

Elinden hiçbir şey gelmeyen insan türü, tüm bu davranış kalıplarını, siyasilerden, zenginlerden, hürriyet ve gözcü gibi gazetelerden, aynen görüp uygularlar!. Yukardakilerin beleş yaşayıp, beleş yiyip içtikleri, beleşten geçinmenin yolunu, onları aynen taklit etmekten geçtiğine inanırlar. Yukardakiler yiyorlarsa, küçük hırsızlıkları ve ibnelikleri hak görürler kendilerine. Küçük hırsızlıkları kendine hak görenler, büyük hırsızlıkların "hayranı", kölesi, siyasi tabanı olurlardı..

Türk üniversiteleri, mimarlık, tıp, kimya, sosyal bilimler, hızla milyonlarca elinden hiçbir şey gelmeyen insan türü üretmektedir. Dünyanın en zeki, çalışkan doktor adayı dahi, basit bir poliklinik nöbetinde vurdumduymaz ahlağın kurbanı olur!.. Bu devasa, bulaşıcı ahlaksızlığı aşabilecek, bireysel ve sosyal kurumları yenecek gücü, şansı, dayanışmayı, ne kendinde ne çevresinde asla bulamayacak... Birkaç inatçı vaka çıkarsa da, çok geçmeden bir yığın psikolojik yükün ve hastalığın içinde klinik vaka olup, orta yaşlarına doğru kafası ve bedeniyle bu bulaşıcı hastalığın "kendisi" olur!..

Karşı çıkan, çözümlemek isteyen, üstüne gitmek isteyen inatçı tipler, insana hiçbir şey vermeyen sosyal hayatla kuşatıldıkları için, vicdanı çabaları, insanlık gösterisi ve şovuna dönüşür, birşeyler yapmalı manyağı olurlar, sonra bu manyaklıktan, vurdumduymazlıktan daha pis ve iğrenç hastalıklı vicdan çıkışlarıyla kendilerinin ve çevresindekilerin ruh sağlıklarını bozarlar!..

Küçük idealistlerin yenilmesinin asıl sebebi, işsizlik, sosyal sigorta, barınma ve günlük ekmek gibi basit ihtiyaçların hiçbir şekilde giderilemeyeceğine, yalnız ve çaresiz kalacaklarına dair olan büyük evrensel korkudur...

İşte düşünce özgürlüğünün anlamı budur!..

Elinden hiçbir şey gelmeyen insan türü, asla kendi başına bir kötülük, bela gelebileceğine inanmaz, geldiğinde küçük uyanıklarla telafi edebileceğine inanır. Zaten hep "küçük şans"larla iş bulur, şöhret bulur, karnını doyurur. Mesela, bu ülkede trafik kazalarından yılda üçbin kişi ölüyorsa, kıl payı kurtulanların sayısı bir milyondur. Bir milyon kurtulan içinde üçbin kişinin ölmesi ülkemiz ve cumhuriyetimiz için büyük şans, kader payıdır.

Başka hiçbir geleceğiniz kalmamıştır, bu şansa güvenin, sizler de birer bok canavarı olun, milletinizle, cumhuriyetinizle övünün!.. Bok yoluna giden niyazi leşlerinden ŞEHİT'ler yapın!

Avrupa Birliği, ya da Almanya ve Fransa'nın Eşber Yağmurdereli için, ya da insan hakları için yanıp kavruldukları için mücadele etmiyorlar, Almanya, Fransa, ülkesine göç eden siyasi ve sosyal mültecilerin akınını durdurmak için, insan hakları konusunda seslerini yükseltiyorlar!.. Onların derdi, Türkiye'den büyük insan göçünü durdurmaktır, insan hakları değil! Düşünce özgürlüğünün onlar için anlamı, siyasi mülteci akınını durduracaktır..

Çünkü, batıda artık, öyle bilimsel tezler gelişmiştir ki, tembellik ve nüfus çoğaltan ailelerin, bu huylarını gelenekten ve kalıtımdan aldıkları, çok uzun süre asla değişmeyecekleri, bu yüzden tüm bu insanlara ve ülkelere "sosyal yardımı" kesmekten başka yol yoktur düşünceleri yükselmektedir! Emperyalist kapitalizmin bilimsel tezleri de artık "nazizm"i aratıyor diyebiliriz, ancak, gerçek olan şu ki, batının insan hakları sıkıştırması "siyasi" olmaktan çok, "sosyal"dir...

Bu ülkenin kahraman rap rapçıları şunu bilsinler ki, Avrupa'nın derdi ülkeyi bölmek, bölücülüğü kışkırtmaktan öte, bu ülkenin "sosyal" yükünü kaldırmak istemeyişleridir!..

Oysa bu ülkenin kahraman rap rapçıları, hem cumhuriyet kurulduğu günden bugüne, bu ülkenin sosyal hayatına gözlerini yummuş, ezmiş, kovmuş ve bu ülkenin tüm siyasi yükünü de uluslararası andlaşmalara imza atarak, Avrupa'ya ithal etmiştir!..

Kahraman rap rapçılar için ne insanların karnının doyması, işkence edilmesi, haklarının yenmesi... Onların derdi, bayram gelsin de posterleri açalım, rap rap yürüyelim...

YÜRÜYÜN RAP RAPÇILAR YÜRÜYÜN, YOLLAR YÜRÜMEKLE AŞINMAZ!..

Elinden hiçbir şey gelmeyen bu halk başkasının bağırsağında yaşayan bir hayat içinde; siyasiler de öyle, Avrupa'nın bağırsağında yaşamak istiyorlar!

Siyasiler değil, artık bilimadamları, bizim gibi ülkelerin "insanları" için TENYALAR diyorlar!

Yani başkasının kesesinden ortak ve global bir dünya yok! Özgür birey, sosyal güvenceleri anayasal olarak inşa edilmemiş yurttaşlar olmadan tenyalıktan kurtulmak mümkün değil!

Siz, kahraman rap rapçılar, sinirlendikçe, ayakkabı, küllük atar gibi atın, cumhuriyeti, inkılapları, halkın suratına!

Akşamsefası

Akşamsefası

EŞBER ABİ İÇİN KAPANMANIN FOTOĞRAFLI HİKAYESİ İÇERDE

8 Kasım 1997 Cumartesi. Sayı: 313. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

KRONİK HASTALIĞINIZ

GeMan

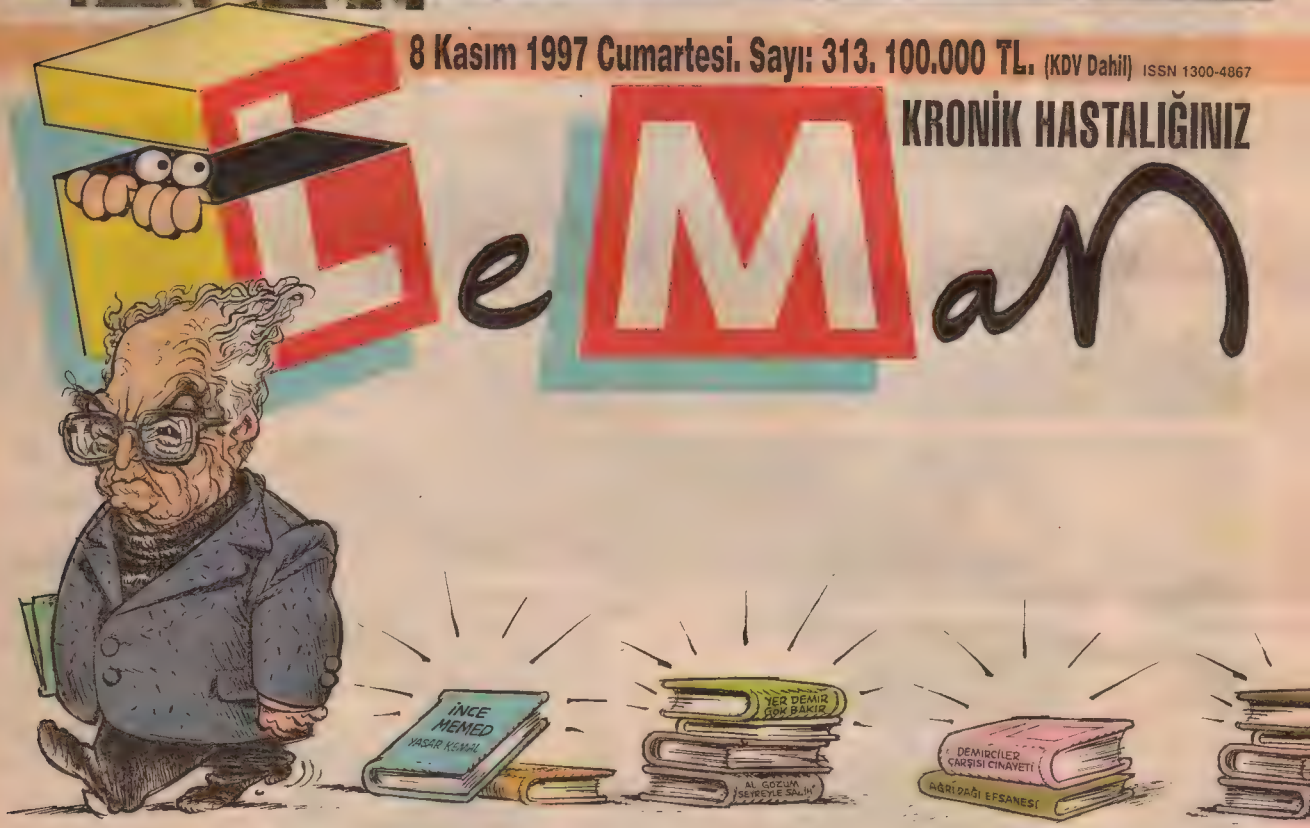

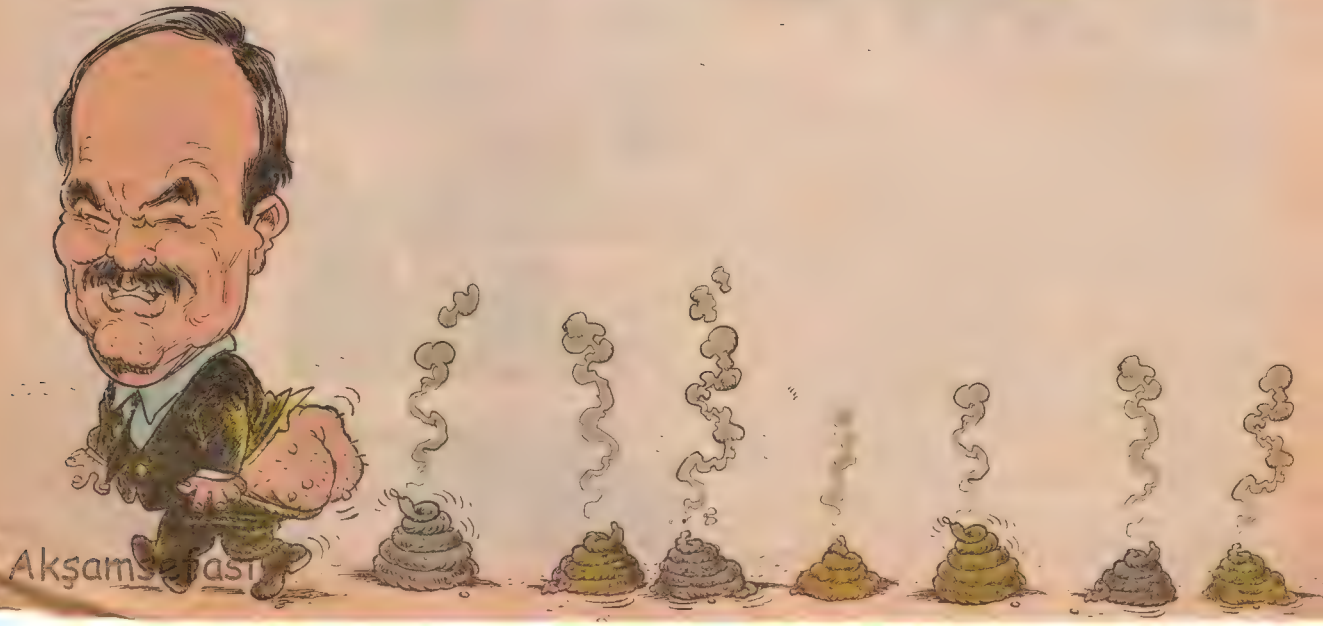

Akşamsefası

Akşamsefası

KAPATMA

Eşber Abi'nin Yüzüne

İki dudağının arasında
Hep külleri uzamış bir sigara
Eğer eksikse
Gülen dişleridir parlayan
Akı karayı seçememiş sakalı
Başını çevirmişse bir tarafa
Duyduğu tanıdık sesidir
İnsan sıcaklığıyla bakan
İnsana insanlığını hatırlatan
İşte bu yüz
Bu yüz Eşber Abinin yüzü ...

Aslan Özdemir

SEMBOLİK EYLEM V
İÇERİDEKİ DURUML

Bir ölçüde okuruna verdiği sözü yerine
mede kararlı olan Leman çalışanları geçt
pazar akşamı kendini Leman'ın dördüncü
kapatarak sembolik eylemini gerçekleştirer
zünü tuttu tutmaya da devam edecek peyc
gelişmeler ölçüsünde nöbetleşe nöbetleşe
rarlılık devam edecektir.

İlk kapandığımız pazar akşamı gardiyanl
revi bana düştü içeride dışarıda ihtiyaçları k
yabildiğim kadar arkadaşlara moral verme
sıcak bir yemeğin çıkması gerekiyordu kolla
dım. Kıymalı yumurta yoğurtlu makarna o a
ki menü. Özene özene yemekleri hazırladım
evi usullerine göre herkesin aynı vakitte y
yemesi için bir masada olması birbirine ba
moral bulması açısından tencerelerle yen
masaya koydum, ırgat usulu ayaküstü kaşık
rışmaya koyuldu Lütfü Oflaz abimiz. En ya
olduğu için biraz arkadan gidiyordu, Suat Ç
doyurmak her baba yiğidin karı değil, Ayh
doğan gözüne tepiyordu çünkü hayatında
fa kıymalı yumurta yiyordu. Bahadır Baru
eliyle kendi yiyor diğer eliyle eşi Mine'ye d
tırıyordu, Tuncay'la Çağçağ hızlı yemek sa
kazanılmasının zorluğunu bildikleri için bi
mek arasını açarak kıymalıyı ve makarnayı
arası yaparak avutlarına teptiler. Metin
dağ'ın karnına giden eşi Meryem'in iştah
açtı sadece taddı. Yazı işleri müdürü Zafer
hem yemeyi yiyor hemi de beni yiyordu an
met Yılmaz yemekten ziyade medyadan g
soruları nasıl cevaplarımın hesabını yapıyor
lakin medya üşüştü Leman anababa günün
dü sanki Eşber abi Çankırı'da değil Leman
Bu kalabalıkta vakitte nasıl geçmişti hiç fa
değildim gece geyiği başladı erkekler koğu
ne konuşulur sizler iyisini bilirsiniz. Lütfü ab
evi anılarını anlattı. En neşeli dakikalar Ça

Ulan ne şanssızlık be! Bütün yazı senin 42 benim 44 numara olan ayaklarımızı denize
sokamadan geçirdiğimiz yetmezmiş gibi, şimdi de kışı o adliye senin, bu D.G.M.benim
gezerek geçireceğiz herhalde.
(Eee, dünyada herşeyin bir bedeli olduğu gibi düşünmenin ve Allah Baba tarafından
bahşedilen zekayı kullanmanın da bedeli var. Tabii bazen bu bedel üç kağıtçı bir tücca-
rın hesabı gibi tuzlu olabiliyor.)
Şöyle biraz geriye dönüp bakınca bu noktaya nasıl geldiğimize şaşırıyorum. 14 yıl ya-
tıp tahliye olmuş bir adam, özgürlüğünün birinci ayı dolmadan haklar ve özgürlük ile il-
gili bir mitingde konuşuyor, orda kullandığı bir terim oğlu tarafından gırgıra alınıyor,
(soyut bir sözcük) daha sonra bu terimler silsilesi "suç teşkil ediyor!!" Bir süre sonra ba-
baanne baba ve oğuldan oluşan haneye bir mahkeme celbi geliyor. "Ha ha! Ben bir şey
söylemedim ki!" Tabii dünya durdukça başımızda durası devletimizin güvenlik mahke-
mesi bunu ciddiye almıyor. Seyyar börekçiden alınan kıymalı börekler iştahla lüpletilip,
şimdi tarihi eser olan D.G.M. binasında duruşmalara giriliyor. "Hay Allah, o tepesindeki
tarak işlemez tutam yine dikilmiş!" Böylece yıllar geçiyor, avukat olarak girilen davala-
rın yanında sanık olarak girilenler kaynayıp gidiyor. Derken, gülüp geçtiğimiz o sözler,
95 yılında karşımıza ansızın tutuklama olarak çıkıyor. 2 ay sonra cici(!) maddemize yapı-
lan bir rötuşla hayat normale dönüyor. Ve ağamız sık sık canı sıkılınca "Ah ah! Nerede
benim mapusum" diye söylenmeye devam vediyor.
Kısa süre içinde Allah Baba haykırışlarını duyup, ona yeniden mapus yolunu gösteri-
yor. Sözleri 40 yıllık dizgici ustalığıyla sil baştan dizilip, "Suç teşkil eden" yerler cımbızla
seçiliyor. Eh, bu da zsaten davetiyesi(!) için yeterli oluyor. Çok geçmeden davetiye 2 özel
ulak ve bir beyaz Renoyla eline geçiyor. Ayıp olmasın diye bu emrivaki davete icabet edi-
liyor ve eskiden veresiyeye yazılıp bir kısmı ödenmiş müebbet hapisle çiftleştirilerek, aa-
bi'miz benim yaşımdan birkaç yıl daha misafir edilmek üzere devletimizin şevkatlı kolla-
rına teslim ediliyor. İçeri girilip ekmek devletten su musluktan olmak üzere yaşanıyor. Ta-
bii bu arada planlar suya düşüp ıslanıyor ve hayaller yamuluyor. Özellikle de benimle il-
gili olanlar.
Hani 4 gelin alıp 4'er taneden 16 torun sahibi olacaktın? Bari hiç olmazsa 2'sini alıp da
öyle gireydin içeri, sen dışarı çıkana kadar ben 2 torununu askere yollayıp vatana hayır-
lı evlatlar olarak yetiştirseydim! Şimdi araba da alamayacaksın bana, zaten sırf bu yüz-
den kaçıp devlete sığındın di mi uyanık!

Uğur Yağmurdereli

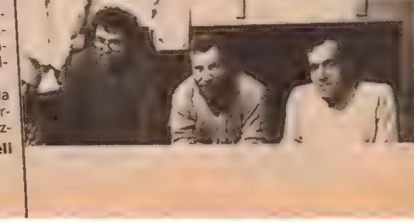

Akşamsefası

GÜNLERİ

Bunlar kapatma değiller
Kendi kendilerini kapatmışlar
Eşber'in içeri kapatılma ayıbını
Alınlarından silmek için
Yaşasın çocuklar

CAN YÜCEL

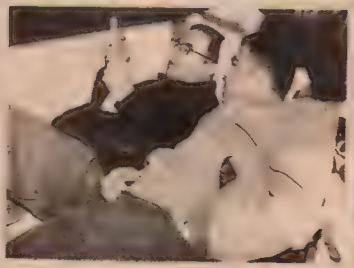

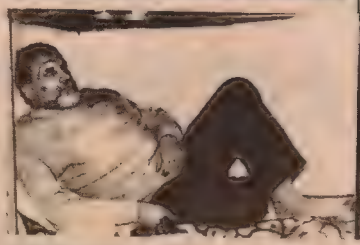

doğru bir tünelin nasıl kazılıp kazılmayacağı konusundaki planlar idi kedileri konuşurken Tuncay'ın neşesi artıyor, keyifleniyordu. Geç saatlerdi Suat uykuya daldı amma dalış sanki çatının üstünden helikopter geçiyordu horultusundan kaçtım yatmaya hazırlanmışken güvenlik telefon etti Yasin Usta ziyaretçiler var ne yapiyim gecenin bu vakti yat yoklaması bitmiş ziyaretler durdurulmuştur. Almayın. Bedenler Leman koğuşunda gönüller Eşber Abi'nin yanında uykuya dalmışız bir vakitten sonra uyandım koğuşun içi acayip kokuyordu ossuruk mu ayak kokusu mu ayırt edemiyordum Met-üst yerde yattığı için üşütse gerek zehir gibi koku saçıyordu camları açıp havalandırdım yavaş yavaş uyandılar uyanmayan biri vardı Aslan Özdemir, zannettim yatağına kedi girmiş vırrrrrr vırrrrrrrrr. Battaniyeyi kaldırdım tamamen kendinden geçmiş her şeyini bırakıvermişti. Velhasıl kahvaltı zamanı geldi Halil İbrahim sofrasını kurdum akşamdan eksiklikler vardı Bahadır kaçmış Gökhan abi çoktan ırmıştı günün akışıyla ziyaretçi akınıyla medya da gelmeye başladı röportajlar çekimler çalan geçmiş olsun Allah kurtarsın temenni telefonlarıyla bir günün nasıl geçtiğini anlıyamadım o sırada Cezmi Ersöz geç de olsa katara katılmış ranzanın üst katını sahiplenmişti yorgunluktan uyuyup uyuyup uyanıyordu her uykuya dalışında bedfordun motoru gibi tırlıyordu horluyordu birara düşündüm uykuda bunları yatağa işetiyim sonra vazgeçtim kış günü yataklar kurumaz hoş bir muhabbetle geçen geceler bazı şeyleri de hafızalarımıza kayıt etmeyi öğretti otuz yıl sonra bu anıları yazacak olursam belki de bazı arkadaşlarımızın mezarında otlar yeşermiş olacak. İkinci akşamı aparatif şeylerle geçiştirdik uykudaki kontroller biraz daha rahattı ayaklar yıkanmış sigara yasağı da konmuştu. Üçüncü gün herkes peşimde yasin usta yemek ne var diye sorunca yufka yüreğim dayanamadı acılı bir menemen müjdesini verdim herkesin yüzü güldü Ayhan Erdoğan'ın ağzından salyalar gelmeye başladı akşam saat dokuzdu iki tencere menemen masaya gelince Zafer Aknar başına oturdu çatalla değil kaşığı eline aldı sanki açlıktan çıkmış sarayın kölesi gibiydi, ziyaretçilerimizden Kasım abi de menemenin tadından dudaklarını yalamaya başladı afiyet olsun her nedense işletme finansman ve satış unsurlarımız hep uzak uzak kaçıyor sanki bizden değil haricilerden bir gurup neyleyim zor günümüzde yanımda olmayan vefasız yakındaşları. Meyve faslından sonra gece geyiği başladı. Lütfü abimiz hatiplıyıyle çoook eskilere giderek değişik konularda gerçeklerin ışığında muhabbete devam etti ofis boy Cemal zehir gibi çayla uykularımızı kaçırmaya çalışdıysa da gecenin geç vakti oldu bu arada bir de bulmaca sorayım bakalım kim bilecek? Karanlık gecenin kurdu vurdu kapıyı kırdı biri içeri girdi ikisi dışarda kaldı bilin bakalım bu nedir? Burda geçen günlerden gecelerden haberdar edeceğim sizleri iyi uykular.

Yasin ADIYEKE

Birkaç ay evvel. Eşber Abi'nin cezasının kesinleşmek üzere olduğu günler... Eşber Abi'yi içeri alırlarsa biz de kendimizi dergiye kapatınz dedik. Rastlantı bu ya... Fotoğrafın çekileceği gün Eşber Abi de ziyaretimize gelmiş.. Muhabbet, zahiri hapishanemizde birlikte güldük, dalgamızı geçtik... Ceza kesinleşti. Eşber Abi aranmaya başlandı... Onu burada bile aradılar. Oysa kaçmıyordu. Bir Tv programından sonra canlı ele geçirildi(!). 22,5 yıl yatırılmak üzere cezaevine kondu.. Dünya ve Türkiye ayağa kalktı.. Bize de sözümüzü tutmak düştü.. Geçtiğimiz pazar günü, bavullarımızı alıp, derginin 4.katındaki koğuşumuza kapandık. İlk saatler biraz gergin geçti.. Tecrübeli arkadaşlar başta Lütfü abi olmak üzere uyum sağlamakta zorlanmazken, anlatıldan mapushane anıları ortamı biraz yumuşattı. Işık 24 saat yandı. Televizyon hiç susmadı. Geyikse harlandıkça harlandı... Evren, karadelik kozmos'tan girildi, genetik bilimden, futbol muhabbetlerinden çıkıldı. İç sıkıntıları bastığında, halaylar çekilip kovalandı. 51'ler çevirildi. Yalnızlıklara, uykulara çekilindi. Uyundu, uyanıldı.. Zaman zor aktı.. İyi kötü ama yoğun geçti. Yalnız hep bir boşluk hissedildi. O boşluk Eşber abinin ilk fotoğrafı dolduran, ama son fotoğrafta olmadığı boşluktu. Dergi elinize geçtiğinde büyük bir olasılıkla biz dışarda olacağız.. Pazartesi günü Teknik Servisteki arkadaşlar yerimizi alıp, sembolik koğuştaki havayı biraz da onlar soluyacak.. Baki kalan bu kubbede Eşber Abi'nin bir hoş direnişiymiş.

SAYIN YOLCULAR, SİZE AŞIRI KOMİK Bİ ŞEY SÖYLİCEM FAKAT SAKIN KORKMAYIN: PİLOTUMUZ MALESEF UYUMUŞTUR... UÇAĞIMIZIN OTOMATİĞE BAĞLANDIĞINI HATIRLATIRKEN PANİĞE KAPILMAMANIZI RİCA EDER, PİLOTUMUZU 20 DAKİKA KADAR SONRA UYANDIRACAĞIMI BİLDİRİRİM..

AAA?! OLUR MU ÖYLE ŞEY KARDEŞİM.. YA KARŞIDAN TAM BULUTUN KÖŞESİNDEN Bİ UÇAK ÇIKSA?! VİYANA'DA İNDİRİN.. HAYYRET BİŞEYSİNİZ HE..

Kültür Bakanı Salim Ve Sanat İçin Doğanlar

EFENDİM FİLMDE ÇOK BÜYÜK BİR AŞK YAŞADINIZDA.. SONRA GELİN AİLELERİ ÇOK ÜZEN EFENDİM LÜTFEN YERE İNİNİZ MİSİN?

GÜZEL GELMİŞTİN FAKAT DİNAR SAHNESİNDE ZAMAAT SÖYLE BİR KAHRAYA ÇIKIP GİTMEMİ BİTÜREN SAHNESİ OLSAYDI.. MUTLU SON YAPSAYDIN YA.. AFFETMEK KADIN GEÇEYİM İNDİRECEM..

HATIRLAR MISIN, BİR ZAMAN KAPIMDAN KOVALIŞTUN... FAKİR AMA ONU...

SENİ UNUTMAM MÜMKÜN DEĞİL BİR GÜZELİM.. KOLUNDAKİ TATAK İZLERİNİ GÖRÜNCE HEMEN HATIRLADIM.. ESKİDEN DE KAZAĞINA SİLERDİN, NE DEDİSTİ KİŞMİ? HEM HATIRLAMAN DA SENİ ONUN İÇİN KOVMUŞTUM.. İNSAN ESKİ ALIŞKANLIKLARINDAN VAZGEÇEMİYO DİYE Mİ? ÇIK DIŞARI ÇIK ÇABUK!

ZZIIRRRR

GEL BAK SEVGİLİM, SANA NE GÖSTERECEM.. ŞARTLI REFLEKS TEORİME GÖRE ZİLE BASARAK KÖPEĞİN SALYALARINI AKTITABİLİYORUM, NASIL AMA?

AY PAVLOV, SABAHTAN AKŞAMA KADAR BÖYLE İPE SAPA GELMEZ ŞEYLERLE Mİ UĞRAŞIYOSUN ALLASEN?

GÜRCANYURT

İLK ARKADAŞLIK TEKLİFİ:

BAKIN BERNA HANIM.. BİZ DÜNYADAKİ İLK JENERASYONUZ.. İNANIN BANA JENERASYONUMUZ İÇERİSİNDE SİZE DUYDUĞUM İLGİYİ BAŞKA HİÇ KİMSEYE DUYMUYORUM.. SİZİ BURAYA ÇAĞIRMAMIN SEBEBİ.....

EVET, SİZİ DİNLİYORUM..

SÜHEYL, ÇOCUKLARA SÖYLE HEMEN HAZIRLANSINLAR... HOLLANDA'YA GİDİYORUZ... AMSTERDAM'DAN Bİ LAVUK KÜFÜR ETTİ..

ABİ BU İNTERNET OLAYI OCAĞIMIZA İNCİR DİKTİ..

HOŞGELDİN

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

KOMŞUM.. HAZIR AKLIMA GELMİŞKEN ŞU BENİM KAFA İZNİNİ VER.. SEN ARTIK?

HAY HAAY, NE DEMEK.. VERDİM GİTTİ..

CIRT CIRT

YILDIZLARI ÖNÜZÜNE DİZDİN AMA BAK ADAMA TEK YILDIZLA GÖREKLENDİ BAŞIMIZA.. SENİN KOMUTANLIĞIN ANCA BANA..

BAK ANA AVRAT KÜFRETCEM.. ÇEK ŞUNU..

LeMan

Susurluk delillerinin kayıbedildiği, yokedildiği ve çalındığı iddia ediliyor.

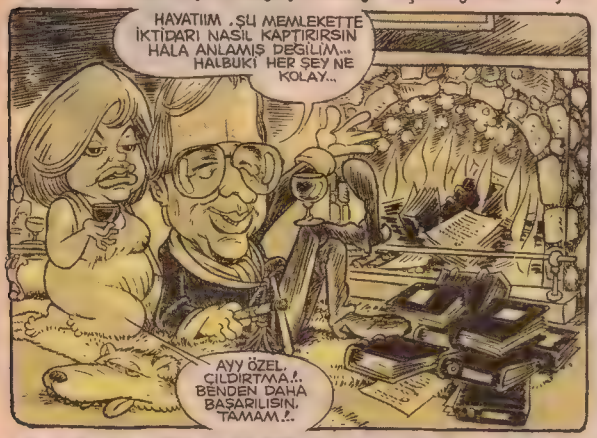

Netekim bir resim sergisi daha açtı ve Süleyman Demirel de izledi

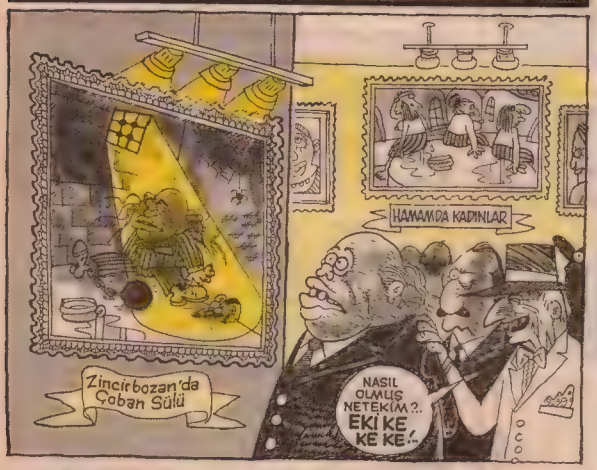

BURHAN HÖSTFATURA
Hazmeden emziklenen körfez ağızlı cahiliye reisi
HINCAL KULUNÇ
Hodüksever, Hurdalık kalem sabit kalem
ALTEMUR KILINÇ
Fi tarihi, kin tarihi, anıt mezar, super freşh turşu
TAYYİP
-Çok ayyip Kombasan'a arazi peşkeşçisi
MELİH PÖRTLEK
Lale bahçesinin suyu, gübresi, çapası

Ankara Sanat Tiyatrosu Eşber Yağmurdereli'nin "akrep" adlı oyunu İSTANBUL'da

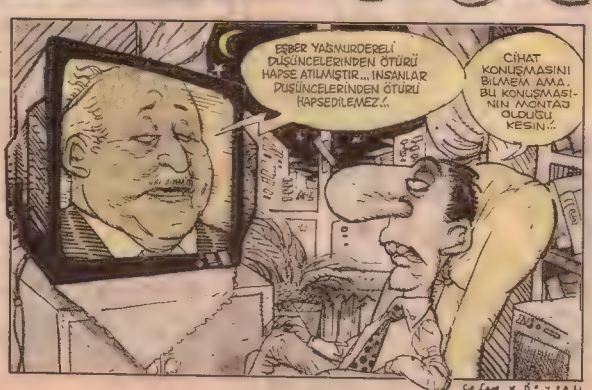

BOY AYNASI

BIIRRHAN ÖZZFATURA

(Selvi Boylum Al Yazmalım)

İzmir Lazı - Havagazı - Su Bazlı Duvar Boyası - Şebek İnsanın Arenası - Fuar Kolonyası - Ossuruk Şurubu - Mutluluk Çubuğu - Zurnanın Son Deliği - Güngör Bayrak'ın Don Lastiği - Hava Yastığı - What Is This: It Is a Bok

Lümfen - Çanak Anten - Tıntın Tenten - Çılgın Belediyoş - Ağız Mızıkası - Antitartar - Bıırhan Tartar Dal Sarkar - Dal Sarkar Bıırhan Tartar - Tartarak - Güzel İnsan - Kıçıkırık - Baba Torik - Teleferik - Deniz Seviyesi - Kolibasili

Keskin Sirke - Erkek Zeyna - Silikon Kafa - Borozan - Düşünce Kıçı - Zevk Veren Zevzek - Sırma Saçlı - Selvi Boylum Al Yazmalım - Nihavend Mucize - Buselik Acize - Oy Farfara Farfara, Ateş de Düştü Şalvara - Fatura - Özfatura - Hakiki Özfatura - makbuz - Fiş - Çiş - Çüş - Boş - Katma Değmez Vergisi - Karpuz Sergisi - Gizli İşsizlik - Kimsin lan sen? - Bond, Camış Bond - Magazin Forevır - Vırvır Dırdır - Bıyıklı Efe Heykeli - Bulaşık Teli Terelelli - Kelli Felli - Sonu Belli

ALBERT CAMUS VİCDANI
(Zor Zamanların Adamı)

Akşamsefası

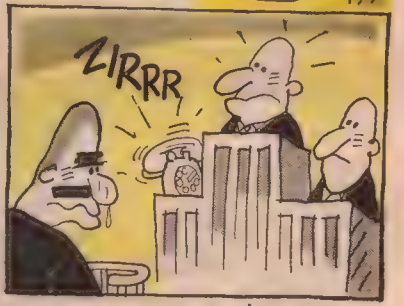

ÇEVÇEV

Akşamsefası

PARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

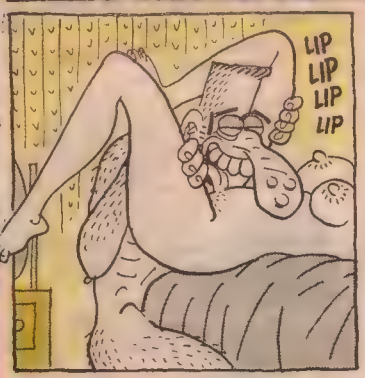

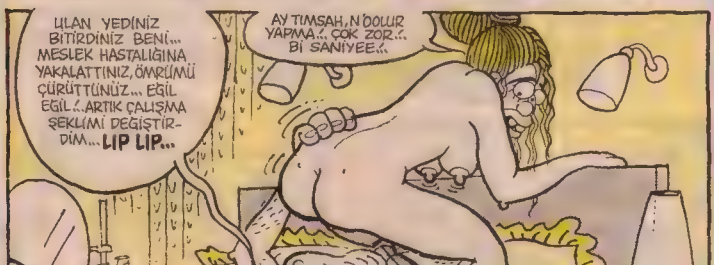

Mehmet ÇAĞÇAĞ

memleketin hakiki gündem maddeleri

(zammış, zummuş, zulümmüş, enflasyonmuş, savaşmış, trafik kazasıymış, düşünce suçuymuş, çetelermiş, şuymuş, buymuş, kime ne, memleketin en bir öz hakiki gündem maddeleri işte)

- gerçek televole hankısı
- lig maçları cine 5'te mi kalsın, bimaş kanallarına mı verilsin
- bıyıksız efe heykeli olur mu hiç
- türkiye muhtar'ını seçti mi
- cimbom, kaleci lama'yı mı almalı, yoksa başka bir dallamayı mı almalı
- nadide sultan'ın memeleri mi büyük, sevda demirel'in memeleri mi
- eşkiya mı, yoksa hamam mı, oscar adayı olsaydı
- hülya avşar, ne zaman doğuracak
- amokachi'nin karısı mı daha güzel, yoksa alpay'ın karısı mı
- rafet el roman son klibinde dans ederken birara yelleniyor mu hakkaten
- sayısal loto, bu haftada devredecek mi
- futbol federasyonu yeni başkanı kaç günlük ve kim olacak
- seda sayan, mahsun kırmızıgül cephesinde neler oluyor corc
- bülent ersoy evlenecek mi, hacca gidebilecek mi, çocuk doğuracak mı
- atatürk, time dergisinin yüzyılın en iyi sporcusu dalında da birinci olacak mı
- sibel can, hırslı ve doyumsuz bir kadın mı
- makarna gerçekten şişmanlatıyor mu
- çılgın bediş olayların hakkından gelecek mi, gelemeyecek mi
- kumkapı cıvırı zeynep uludağ'ın zina davası n'olecek
- şişmanlar daha mı neşeli oluyor
- tarkan'ın yabancıca kaseti ne vakit çıkacak ya
- mehmet ali yılmaz, o genç şarkıcı kızla evlenecek mi
- cek mi, cak mı, cuk mu.. böyle gelmiş böyle gidecek mi,

Akşamsefası

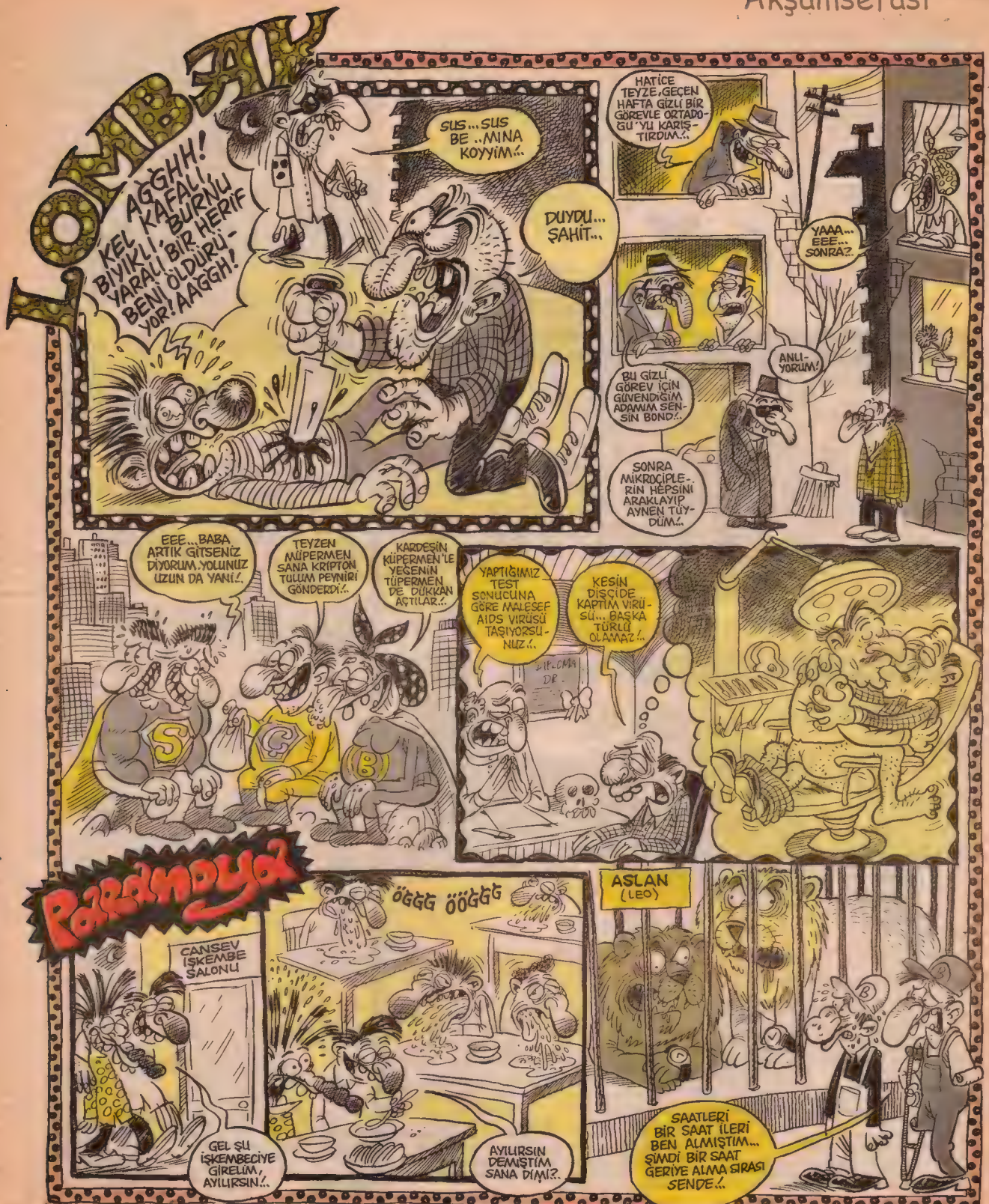
LOMBAK
AĞĞHH! KEL KAFALI, BIYIKLI, YARALI BURNU BİR HERİF BENİ ÖLDÜRÜYOR! AAGGH!
SUS...SUS BE ..MINA KOYYIM..
DUYDU... ŞAHİT...
HATİCE TEYZE, GEÇEN HAFTA GİZLİ BİR GÖREVLE ORTADOĞU'YU KARIŞTIRDIM..
YAAA... EEE... SONRA?..
ANLIYORUM!
BU GİZLİ GÖREV İÇİN GÜVENDİĞİM ADAMSIN SEN BOND..
SONRA MİKROÇİPLERİN HEPSİNİ ARAKLAYIP AYNEN TÜYDÜM..
EEE... BABA ARTIK GİTSENİZ DİYORUM. YOLUNUZ UZUN DA YANI..
TEYZEN MÜPERMEN SANA KRİPTON TULUM PEYNİRİ GÖNDERDİ..
KARDEŞİN KÜPERMEN'LE YEĞENİN TÜPERMEN DE DÜKKAN AÇTILAR..
YAPTIĞIMIZ TEST SONUCUNA GÖRE MALESEF AIDS VİRÜSÜ TAŞIYORSUNUZ..
KESİN DİŞİDE KAPTIM VİRÜSÜ... BAŞKA TÜRLÜ OLAMAZ!..
Paranoya
CANSEV İŞKEMBE SALONU
ÖĞĞĞ ÖĞĞĞ
GEL ŞU İŞKEMBEYE GİRELİM, AYILIRSIN!..
AYILIRSIN DEMİŞTİM SANA DİMİ?..
ASLAN (LEO)
SAATLERİ BİR SAAT İLERİ BEN ALMIŞTIM... ŞİMDİ BİR SAAT GERİYE ALMA SIRASI SENDE..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÜLKES

Can Barslan

ÇAĞRIŞIM KARDEŞLER

Aslan Özdemir

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

DUMUR MAHALLEDEN

Yanyana dizilmiş küçük küçük evlerin olduğu bir caddede oturuyorum. Su borularının yenileme çalışması için, asfalt olan cadde kocaman bir grayderle kazılıyordu. Günlerce aralıksız çalışmış olan grayderin sesi bir ara kesildi. Ben o sırada kapıda su alıyordum. Grayder tam yan komşunun evinin önünü kazarken durmuştu. Az sonra bir ekip arabası geldi. Grayderin şoförü yan komşunun kapısını göstererek "işte burası, çalıştırmıyor grayderi, beni engelliyor" dedi. Emniyet görevlileri kapıyı çaldılar, ilk önce kimse açmadı. Bir daha çaldılar yine açan olmadı. En sonunda kapı açıldı ve kapıda kısa boylu, zayıf bir adam belirdi. Üstelik zil-zurna sarhoştu. Bir kocaman graydere, bir grayderin iriyarı şoförüne, bir de kısa boylu çelimsiz adama baktım, baka kaldım. Bu adam nasıl durdurabilirdi, nasıl engelleyebilirdi bu koca aracın çalışmasını, pek anlayamadım?.. Emniyet görevlileri de şaşkınlıkla "sen nasıl çalıştırmazsın aracı" diye sordular. Adam "Evi su basıyor" dedi. Görevliler önce, "kardeşim zaten su basmasın diye tamir ediyor işte" şeklinde ikna etmeye çalıştılar. Kısa bir suskunluktan sonra, "bak götürürüz seni" dediler. Adam ısrarla "istediğiniz yere götürün, çalıştırmam" dedi. (Anlayamadığım onu götürürlerse alet zaten çalışmaya başlar, nitekim de öyle oldu.) En sonunda "sen şimdi bunu çalıştırmayacak mısın?" diye sertçe sordular. Çelimsiz ve sarhoş adam kendinden emin bir şekilde "çalıştırırsam anamı ...sinler" dedi. Bunun üzerine görevliler adamı yaka-paça arabaya bindirdiler. Bindirirken emniyet görevlilerinden birinin saati koptu, daha da sınırlendi. Araba hareket eder etmez grayder çalışmaya başladı, ben de içeri girdim...

LeMans 8

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

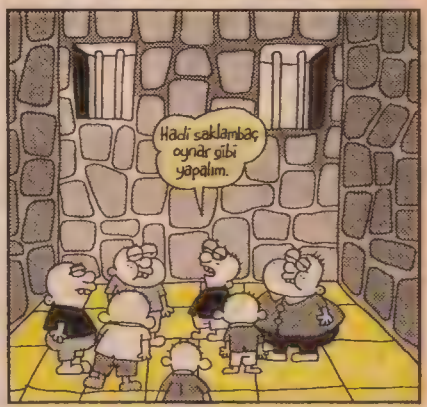

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

MİSTİK ÇALIŞMALAR

• Böyle şeyler vardır sanırız... Yani ne Eski Boyut karşıt zaman Zahiri Mekan

BUNUN GİBİ

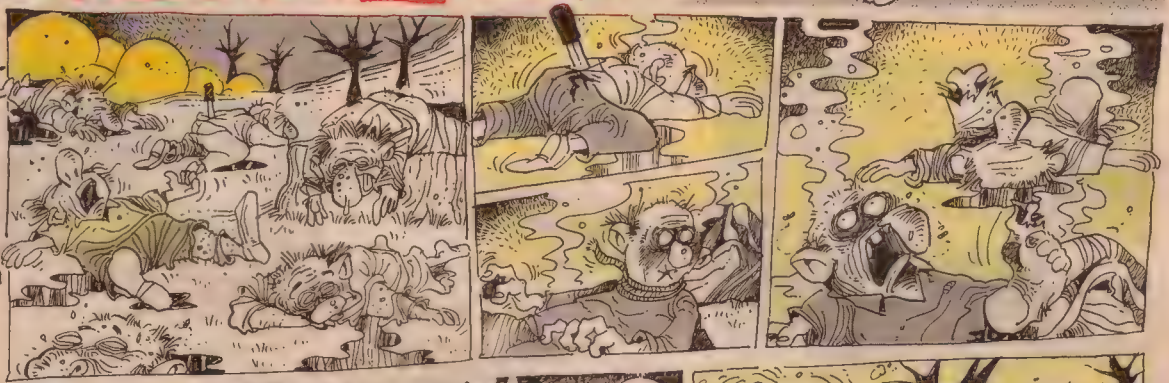

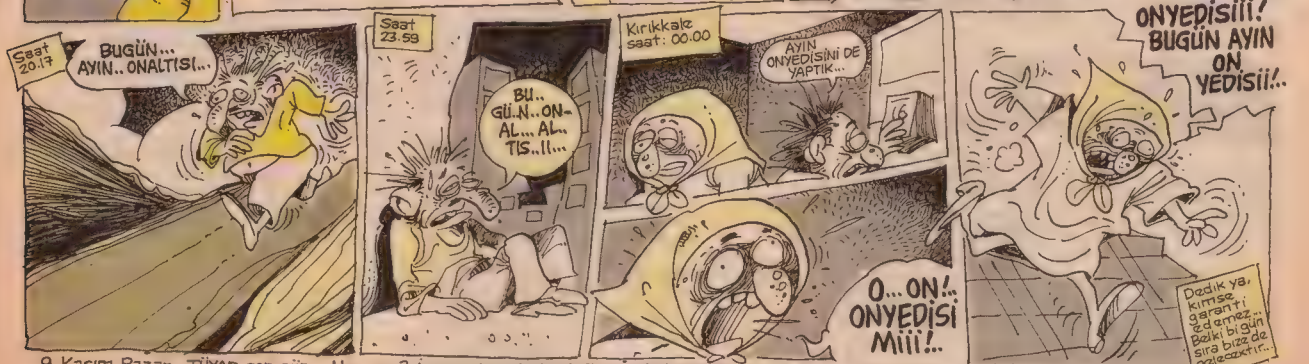

9 Kasım Pazar... TÜYAP son gün ... Ne var ?.. İmza... Kim ?.. Met-üst... Gani Müjde... Can Barslan... Neyi ?.. Yeni kitapları...

BAYIP GÜLÜŞ

FEYHAN GÜVER

GELİŞTİRİLMİŞ T MODEL TÖREN VE CENAZE TAŞIN

18 yaşında üniversiteli çocuklara 18 yıl ceza! Şu anda Çankırı cezaevinde kalem gibi beş genç, yargıtayın önümüzdeki birkaç hafta içinde vereceği kararı bekliyor. İddianamede ileride silahlanacakları muhtemel, gibi ifadeler dahi var. Bir molotof kokteyli, bir de bir örgüt ismi uydurulmuş, hepsi bu.

Buna ne can dayanır, ne anne-baba! Ölüm yok, yaralama yok, çocuklar bir çığlık attı, 18 sene! Hayat burda duruyor? Hepimiz duruyoruz! Ne anne-baba olmanın,ne yazar olmanın, ne de bu ülkenin herhangi bir yurttaşı olmanın hiçbir anlamı kalmıyor! Yıkılıyor ve hayattan, ülkemizden, tüm sevdiklerimizden, coşkumuzdan herşeyden vazgeçiyoruz..

Bu cezaya dayanamam, aklımdan birşey de geçmiyor.. Kitaplarımın binbeşyüzünü bu çocuklara gönderirim, sonra, ekmek paramı kazanacak bir başka iş bulana kadar, üç ay mı olur, bir yıl mı, çeker giderim, bir daha yazmam..

Herhangi bir yazarın kelimelerini, sokakta herhangi bir genç yüksek sesle bağırıp, 18 yıl ceza alıyorsa, burada yazmaya devam etmek, hiçbir yazarın ahlağına sığmaz.. Bir toplumda sözün, çığlığın azmettircisi şairler, yazarlardır. Ben kendi payıma düşen suçu üstleniyor, cezayı aldıkları takdirde bu çocuklar, burada, bırakıyorum yazmayı.

Ne diyeyim ben şimdi yüce devletime? Leman Dergisi okuyucu sayfasında Manisalı gençlerden birinin mektubu yayınlanmıştı, orada, genç, işkenceci polislerin fotoğraflarını seçmeye çalışırken, savcı, eğilip, "evladım, bakıyorsun ama, bunların da bir vatan evladı olduğunu unutma" demişti...

Ne diyeyim ben şimdi kutsal devletime, "bunların da vatan evladı olduğunu" unutmayın mı, diyeyim... Anlatın bana, öldürme yok, yaralama yok, 18 yaşındaki çocuklara 18 yıl ceza vermenin ne demek olduğunu...

Ey benim yüce devletim! En kötü okullarında okudum, burs almadım, torpil yapmadım, yalan söylemedim, ülkeme, insanlara ihanette bulunmadım, kırk yaşında, telifim dışında beş kuruş param yok, çünkü "onurlu" bir insan olmak istedim, olmuyor, olmuyor, olmuyor, olmuyor...

Ne diyeyim ben sana, sen bu halkın çocuklarını, bir slogan attılar diye 18 yıl ceza ver, sonra, o annebabalardan topladığın vergilerle, her zaman ve her yeni gelen yıl, paralarını gıt aşağıdaki silahlarına yatırmaya devam et:

1. Zırhlı muharebe aracı / **2.** Geliştirilmiş zırhlı personel taşıyıcı / **3.** Zırhlı havan araçları / **4.** Kapalı Silah İstasyonu / **5.** Kule/Silah dönüş ve yükseliş sistemleri / **6.** 25mm otomatik top / **7.** 105mm tank topu / **8.** 155mm obüs topu / **9.** Çift Namlulu Uçaksavar ve Piyade Destek topu / **10.** 60mm komando havanı / **11.** MG3 Makinalı tüfeği / **12.** G3 Piyade tüfeği / **13.** MP5 Makinalı tabanca / **14.** Tanksavar aracı / **15.** Akrep, 7.62mm m özel hareket arac Lav roketi / **19.** 107mm topçu ro ketatar sistemi / Yarı otomatik me rılmış T Model Ko ha aracı / **26.** 46 **27.** Jamint-3 tak **28.** Kara gözetle ter sistemi / **30.** rol ve namlu den manslı tek tüplu gece termal nişa mera sistemi / rüntü yoğunlaştı aletleri / **35.** Pat muharebe gemis **38.** Lojistik deste gemisi, çıkarma amaçlı radar kon Tek/çift kişilik avc kumandalı hedef / **43.** 3 boyutlu Uçak tutucu bar lb bombalar, na mühimmatı, hav sistemi, uçak eğ trilmiş uçuş cek betçi kürkü, er avcı yeleği, mıgf hayatı idame bıç

49. GELİŞTİRİ TAŞIMA ARAÇL

"AHLAK ÜZERİNE O KADAR ÇOK K

CEZMİ ERSÖZ

Hayatım boyunca hiç kitap çalmadım. Övünmek için söylemiyorum. Kitap okumayı çok arzuladığım, ama öğrenci, ya da işsiz olduğum günlerde çalmayı çok aklımdan geçirdim, ama yapamadım. Korktuğum için mi, yoksa kitabı hep kutsal birşey olarak gördüğüm, bu yüzden çalınamayacağını düşündüğüm için mi, açıkçası tam olarak bilemiyorum... Belki de korkak bir katildim ben hep. Başkalarını öldürmektense yıllar boyu usul usul kendimi öldürmemden belli değil mi bu zaten... Zamanlar geçti. Sonunda bir yazar oldum. O bir türlü çalamadığım kitapların yanına kondu adımı taşıyan kitaplarım. Önce okurlar, sonra da kitapçılar tanıdı beni. Böylece istesem de fiilen imkansızlaşmıştı benim için kitap çalmak. Hem okumak istediğim kitaplara artık çok daha kolay ulaşıyordum. Kitaba sahip olma konusunda adeta sınıf atlamıştım. Kitapçılar, dahası yayınevleri velinimetim olmuştu. Onların yaşaması bir anlamda benim varlık nedenlerimden biriydi.

Ama yine de kitap çalanların psikolojisini, onların bu konudaki yılmaz inadını merak etmiyor değildim. Hatta onları gizliden gizliye kıskandığım bile oluyordu. Benim varlık nedenlerimi zarara uğratsalar, zora soksalar da, onların hayatı benden daha heyecan verici ve serüven doluydu.

Daha geçen gün gerici bir kitapçının kitap çalarken yakaladığı bir öğrenciyi önce dövüp sonra da polise teslim ettiğini duymuştum. Sonra o her geçen gün geliştirilen alarm tertibatları, kameralar, gözcüler, kitap sayfalarının içine yerleştirilen incecik alarm metalleri... Hayır, hayır kesinlikle bu iş bana göre değildi, iyi ki yazar olmuş, iyi ki kitap konusunda sınıf atlamıştım!

Ben bu ülkede belki de yanına en rahat, en teklifsiz yaklaşılan yazarlardan biriyim. Aslında bu hoşuma gitmiyor değil. Burnu kaf dağında, küçük dağları ben yarattım havalarında dolaşan yazarlardan hiç olmadım ben. Geçen akşam **Beyoğlu'**nun arka sokaklarında izbe, salaş kahvelerinden birinde bana gönderilen dergi ve kitaplardı karıştırırken gençten biri yanıma geldi ve: Siz... **Siz, yanılmıyorsam... demeye başlar başlamaz,** sözünü kesip, **Tamam, gel kardeşim evet oyum, gel...** dedim hemen. Masaya biraz mahçup oturdu. Mahçubiyeti üzerinden atsın diye çay söyledim. Kendisini tanıttı. Bir ara önümde duran kitaplara şöyle bir göz attı ve ardından beni çok şaşırtan, ilginç bir sohbet başladı aramızda...

Bu otuz yaşlarındaki genç adam benim o ruh halini çok merak ettiğim profesyonel kitap hırsızlarından biriydi. Kitap çalmayı bir felsefe, bir yaşam biçimi edinmişti. Sorularımı merakla peşpeşe sorarken o her defasında beni, **çalmak değil, almak Cezmi Bey** diye uyarıyordu.

Hukuk Fakültesi'ni 11 yılda bitirmişti. Baroya kaydını bir iki gün önce yaptırmıştı. Öğrencilik, yani bir anlamda parasızlık günleri bir imparatorluk gibi uzun sürmüştü. Babası emekli bir öğretmendi. Ve en önemlisi eşine az rastlanır bir kitap kurduydu. Günde beş, altı saat kitap okuyan benim adını bile duymadığım kitapları yıllar önce okuyup bitirmişti... Hele küçük, lacivert el çantasından **Hegel'**in o zehir zemberek kitabı **"Tinin Görüngübilimi"**ni gösterip, **şimdi bunu bitirmek üzereyim** deyince birer çay daha söyledim ve bu insana karşı saygıda kusur etmeme kararı verdim!..

Peki, diye sordum. **Neden çalmak değil, almak diyorsun...**

Çünkü ben okumadan sahip olmak, kız arkadaşıma hava atmak için kitap çalmıyorum bir çokları gibi. Okumak, kendimi geliştirmek için alıyorum. Ve ben bir program dahilinde kitap alıyorum. Hem asla okumayacağım kitabı almam. Söyler misiniz, bu kitaba (Tinin Görüngübilimi'ni gösteriyor) **ben nasıl üç milyon yediyüzelli bin lira para verip alabilirim. Devlet ne diyor,** (bu sırada lacivert, o her bölümünden birbirinden ilginç kitaplar çıkan çantasından bu defa bir Anayasa kitabı çıkartıyor) **bakın, Anayasanın 5. maddesi çok açık:... Devlet, insanların maddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılar ve önlerindeki sosyal engelleri kaldırır... Hani nerede karşılıyor? Bu kitap benim manevi ihtiyacım... param yoksa, ben bunu o raftan bir güzel alırım...** Pek yakında duruşmalara girecek ve mahkemelerle başı dertte olanları savunacak olan bu kitap kurdu sadece kendi için kitap çalmıyordu. Aynı kitaptan beş altı tane alıyor, okusunlar diye arkadaşlarına dağıtıyordu. Geçen hafta **James Joyce'**un **Ulysses** adlı o muhteşem kitabından 8 tane çalıp arkadaşlarına dağıtmış, daha sonra da okuyorlar mı, diye onları denetlemeye, kitap hakkında sorular sormaya başlamıştı bile... **Bu kapitalist düzende, ben bir anlamda kültür savaşçısıyım,** diyor... Sonra da ekliyor, **özel mülkiyetin olmadığı bir yerde asla hırsızlık olmaz...**

Işin ilginç yanı sevgilisi bir kütüphanede çalışıyormuş. Yaptıklarını pek de onaylamıyormuş, ama, kitap

ARAÇLARI

tüfek taretli / **16.** Engerek
Roket ve füze sistemleri / **18.**
mlulu roketatar sistemi / **20.**
21. 107mm çok namlulu ro-
et fişeği atma tabancası / **23.**
ldurma sistemi / **24.** Gelişti-
ontrol aracı / **25.** Bomba im-
i sırt, araç ve tank telsizleri /
erleşme karıştırma sistemi /
arı / **29.** Batarya atış kompü-
bilgisayar destekli atış kont-
sistemi / **31.** Yüksek perfor-
örüş gözlüğü / **32.** Gündüz-
temi / **33.** Baykuş Termal ka-
r hedef tesbit cihazları, gö-
ermal sistemleri, aydınlatma
el bombaları / **36.** Su üstü
ızlı devriye botu, avcı botu /
i, denizaltı gemileri, çıkarma
n döşeme gemisi / **39.** Çok
0. Alarm anons sistemi / **41.**
insansız hava aracı, uzaktan
42. Elektronik harp sistemi
enzil hava arama radarı / **44.**
emleri / **45.** 500 lb ve 2.000
ombası / **46.** 105mm öbüs
immatı / **47.** Ders atış roketi
nbaları / **48.** Yanması gecik-
beresi, kamuflajlı parka, nö-
kum torbası, kask torbası,
genel maksatlı cep pusulası,

MODEL TÖREN VE CENAZE
Nihat GENÇ

İÇ ÇAMAŞIRLARINIZI ÇIKARTIN!

Aşık olmayı, sevmeyi bilmiyoruz, tutkuyu filmlerden öğreniyoruz... Macera ruhumuz, toprak üzerinde şaklabanlık yapmaktan öteye geçmiyor. **Özgürlük, bir düşünceye katılmaktan başka bir anlam taşımıyor...**

Yaşamaya, hele hele bedel ödeyerek yaşamaya hiç niyetimiz yok... Hımbılız; yemek, içmek ve de sıçmak dışında uğraşı alanlarımız yok... Dünyanın merkezini oturduğumuz meskenler ya da işyerleri zannediyoruz... Devleti ve otoriteyi kutsuyoruz, komplekslerimiz bizi güçlü olana doğru savuruyor...Rüzgara karşı osurup sonra da **"etrafımız bok kokuyor"** diye yakınıyoruz... Ve sınırları dışına çıkan her insanı küçümsüyoruz, kıskanıyoruz ya da röntgenliyoruz...

Olay ,**Yaşar Kemal'e "kaç paralık adamsın" diye soran Burhan Özfatura**'nın belediye başkanı olduğu İzmir'de geçiyor.

Yer, uluslararası fuarlara ev sahipliği yapan Kültür Park. Uluslararası İzmir Fuarı nedeniyle Kültür parka, güvenlik kameraları yerleştiriliyor... Amaç, terör ya da asayişle ilgili olayları anında tespit etmek...

Fuar sona eriyor, ancak kameralar yerlerinden sökülmüyor... İyi niyetli olanlar, büyük devletimizin teröre karşı her zaman hazırlıklı olduğunu düşünüyor...

Sonra anlaşılıyor ki, kameraların yerinde tutulma nedeni, ne terör ne de hırsızlık; şimdi üstlendikleri görev **"namus gözcülüğü..."**

Özel güvenlik şirketinin yetkili ve ilgili zat-ı gururlanarak anlatıyor; **"okuldan kıran öğrencileri, el ele tutuşan gençleri, uygunsuz davranışta bulunanları anında polise haber veriyoruz..."** Tutkuyu, para kazanma hırsıyla karıştıran, aşkı kısmetime ne düşerse diye nitelendiren bu kimlik, namusu da uçkurla ilişkili bir sözcük olarak kullanıyor doğal olarak...Tü kaka- cız bizla büyüyen çocuklar, Türkiye'nin en çağdaş şehrinde el ele tutuştukları, öpüştükleri ve okuldan kaçtıkları için suçlu muamelesi görüyor. Varın siz düşünün diğer şehirlerde insanlar nelerle karşılaşıyor...

Ne istiyorsunuz bu gençlerden, hödük kafalı, höt suratlı, yavşak bıyıklı beyler....

Ne yapsınlar... Parklarda ele ele dolaşmak yasak, öpüşmek yasak, okuldan kaçmak yasak... **Mecliste pankart açmanın bedeli 18 yıl hapis, düşünmenin, müzik yapmanın bedeli onlarca yıl hapis....**

Çürümüş beyinlerinizdeki namus anlayışıyla gençler yetişsin mi diyorsunuz.... Yapmayın, bu ülkenin üniversitelerinde türban takmayı yasaklayan da sizsiniz...

Hadi kendini genç hissedenler, şimdi bütün iç çamaşırları çıkartın ve namus bekçisi kameraların üzerlerini örtün...

Not: Bu yazı, son günlerde, canını dişine takarak Burhan Özfatura'yı savunan **Hınç-Al ağabeyimizın** hayratına yazılmıştır...

ZAFER AKNAR

P OKUDUM Kİ ARTIK BİR AHLAKSIZIM..."

ona götürdüğünde çok seviniyormuş. Geçen ona **Burak Çerezcioğlu**'nun **"Mavi Saçlı Kız"** kitabını 'alıp' hediye etmiş! Çok ısrar etmiş ve olduysa bir keresinde ona **İstanbul Beyazıt'taerkez Kütüphanesi**'nin deposunu göstermiş-Göndükleri onu büyülemiş. Felsefe, siyaset tarihi, oloji üzerine yazılmış ve daha sayfaları açılmamış erce kitap duruyormuş karşısında... Ve depodan ken kendi deyimiyle birini 'almış', ama yakayı ermiş... **O kitap orada otuz yıldır sayfaları nadan bekliyordu, belki de beni bekliyordu, onu elimden aldılar ve o çok değerli kitap sayfaları açılmadan öylece bir otuz sene orada, kimseler okumadan yapayalnız ka-**, diyor...

itapçıların birçoğu artık onu tanımış. Kimisi danu kapıdan girerken göz hapsine alıyor, ya da hiç sokmuyormuş. Bazı ufku geniş kitapçılarsa lıkları halde hiç ses etmiyor, hangi kitabı çaldığıakıyorlarmış, çünkü bu genç avukatın çaldığı kibir süre sonra çok istenir, çok okunur bir kitap e geliyormuş. Çünkü çaldığı kitapları dağıtmakılmıyor, o kitabı çevresinde tanıtıyormuş... Kitabı alay, en rahat sahibiyle, yetkilisiyle dostluk kuru, oturup sohbet ettiği kitapçılardan çalabiliyor... Hatta onlara, **nasıl çok kitap çalınıyor mu, dikkat edin, bu aralar çok arttı bu işler,** dıl bile veriyormuş. **Peki, bütün bunları yaparhiç mi vicdanın sızlamıyor mu, ahlaki açıhiç mi kendini sorgulamıyorsun?..** diye soruoluyorum.

evabını hiç beklemeden veriyor: **Ahlak üzerine dar çok kitap okudum ki, artık ben bir ahlakn,** diyor. Anlıyorum ve ahlaksız'ı tırnak içine alım... Hem kitap okudukça daha ikiyüzlü, çelişkilerolu, insanlara daha yabancı, daha bencil biri oluuş... Bunları da anlıyor ve tırnak içine alıyorum... azı kitapçılarla centilmenlik anlaşması yapmış. ğin birgün Tünel'deki **Robinson Cruose** adlı kinın sahibinin sabrı taşmış ve ona **buranın dö-i dükkanı olmasını istemezsin değil mi,** de-Buradaki İngilizce orjinal kitaplara hayranmış tutkularını kalbine gömmüş ve **Robinson Cru**dan bir daha asla kitap çalmamış...

orsan yayıncılık konusunda da ilginç görüşlere . Ona göre bir çok kitapçı korsan kitap satarak ta durabiliyormuş, yoksa bataclaklarmış. Kartelş medyanın kitap dünyasına büyük bir hızla gini, bu yüzden pek çok kitapçının kapanacağını, k yayınevlerinin iflas edeceğini, bu kitapevi ve yayınevi sahiplerinin bu kartellerin açtığı büyük kitapçılarda sonunda tezgahtarlık, kasiyerlik yapacağını söylüyor...

Ancak o, bu büyük medya kuruluşlarının açtığı kimi kitapçılara çalışmak üzere yakın arkadaşlarını sokmuş. **Şimdi onlar yavaş yavaş ortama hakim oluyorlar, yakında ben de oralarda çalışmalarıma başlarım artık,** diyor.

En rahat çalıştığı yer **Şişli**'deki bir kitapçıymış. Arka tarafı bomboşmuş. Üst katta da kitapevinin açtığı bir bar varmış. **Al kitabını, çok üst katta kitabını okurken birarı yudumla, sonra in aşağı, başkasını al, kiraz bahçesi gibi,** diyor. Ancak ortaya hayatını koyduğu bu "kültür eylemi" giderek zorlaşıyormuş. Kitapların arka kapaklarına konan alarm kodları yeterli görülmemiş, artık kitap sayfalarının içine metal şeritler yerleştiriliyormuş. . **Tek tek ve büyük bir dikkatle o metal şeritleri çakıyla çıkarmak lazım, bir tane bile metal şerit kalırsa kapıdan çıkarken alarm çalar,** diyor... Kameralara ise jiklet yapıştırıyormuş. Yazın mont ya da kaban giyilemediğinden ötürü çalışmaları aksıyormuş. Ama en büyük keyfi saat dokuzdaki bir dakikalık ışık kapatma eylemleri sırasında yaşıyormuş. Kitapçıların bu demokrat tavrını sonuna kadar destekliyormuş! Ayrılmaya yakın bir kitabını imzalayıp veriyorum ona. Çok etkileniyor, **ama Cezmi Bey, niye yaptınız, ben bir kitapçıdan alır, size öyle imzalardım, yazık değil mi şimdi bu kitaba,** diyor.

Hayatında ilk kez bir yazarın elinden ve onun imzaladığı bir kitaba sahip olduğunu söylüyor... Gözleri doluyor...

Peki, Tüyap Kitap Fuarı, diye soruyorum son kez. tek kelimeyle yanıtlıyor beni: **Cennetim!..**

Sonra onu **Beyoğlu**'nun karanlık, arka sokaklarından birinde, kolunun altında o lacivert, o büyülü çantası, başı önünde, kafası çalmayı, pardon almayı düşündüğü yüzlerce felsefe kitabının ismiyle dolu olarak bırakıyorum...

- ***Bahri Savcı** hocamızı saygıyla anıyoruz*
- *8 Kasım Cumartesi günü Saat 14:00 - 16:00 arası **TÜYAP**'ta konferans salonunda (A) söyleşim var Ardından 16:00 - 20:00 arası **Çınar Yayınları** standında imza günüm var*
- *12 Kasım **çarşamba** gününden itibaren her **çarşamba** saat **21.15-23.00** arası Radyo Umut'ta **İçimizden Biri** adlı söyleşi programı yapmaya başlıyorum*
- *YÖK'ten adam çıksa dünya yerinden oynar!*
- ***Ümit Otan.** Aşk Geriye Dönene Kadar. Çınar Yayınları*
- ***Tayfun Talipoğlu.** Benim Yolum. İrmge Yay*
- ***Deneysel Oluşum.** Kültür Sanat Dergisi. Molla Gürani Cad. Alaçam Apt. No 22 D 5 Fındıkzade / İstanbul*
- ***Poetik'**us'un yeni sayısı çıktı*

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

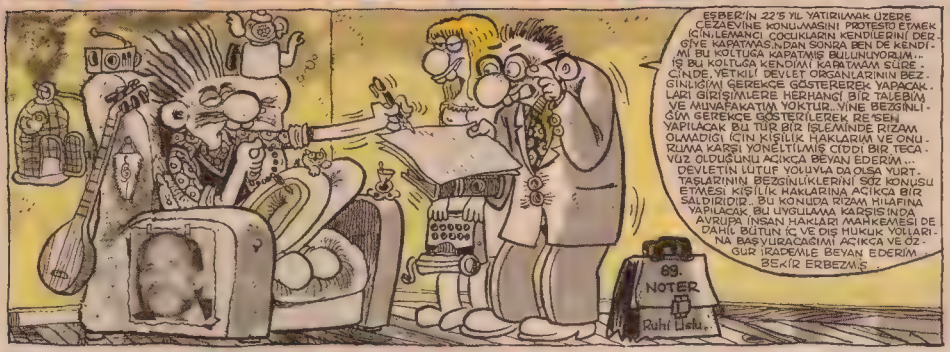

TABUDEVİPEN

ÇETE 1 YAŞINDA

"Mafya - polis - Siyaset" üçgeni olarak başlayan Susurluk sürecindeki şimdilik en büyük kazanım "Üçgen" kelimesinden "Çete" kavramına gelinmiş olmasıdır...

EL BEBEK GÜL BEBEK BÜYÜYOR

• Çeteyi kabul etmesine ettik de onunla gurur duyan dünyadaki tek ülke olmayı sürdürüyoruz... Şerefli katiller ilerlemeyen yargı ve kaldırılmayan dokunulmazlıklarla çetemiz büyüyor, serpiliyor...

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Satılık beyin!

Bir ülke düşünün ki beyin terinin karşılığı 22 yıl hapis, alın terinin karşılığı 22 milyonluk asgari ücret!

Üstelik **beyin terinin** karşılığı asgariden 22 yıl; azamisini ise hiç sorma.

Geçtik emeğin en yüce değer olmasını, üretmek en değersiz şey.

Hele de beyinsel üretim...

İşte bu ülkenin çağdaşlığa en açık kentinin belediye başkanının beyinsel üretime verdiği değer:

"İki kıçı kırık kitap yazdın diye kendini adam mı sanıyorsun Yaşar Kemal; kaç paralık adamsın?"

Çünkü bu ülkede parasızların değeri yok, kitapsızların değeri var!

Üreterek, yazarak adam olunmuyor, çalarak, soyarak adam olunuyor.

Devletin birinci adamı da bunun farkında, milletin sonuncu adamı da.

Ayrıca bu ülkede beyinsel üretim değersiz olduğu kadar tehlikeli de.

Nitekim dünya Nazım Hikmet, Aziz Nesin, Yaşar Kemal okur; bizimkiler ise onlara ya beddua okur, ya canlarına okur!

Onlar gibilere beddua okur, canlarına okur, ama ürettiklerini okumaz.

70 milyonluk ülkede kitapların genelde birkaç bin basması bundandır.

Günde beş vakit ibadethaneye gidilirken ömürboyu bir vakit bile kütüphaneye gidilmemesi de bundan.

Oysa haftanın bir günü ibadethaneye, haftanın her günü kütüphaneye giden insanların ülkeleri gider uzaya...

Biz ise en büyük kentimize yağmur yağdığında bir kaldırımdan diğerine bile gidemeyiz.

Her vakit ibadethaneye git; ama hiç değilse bir vakit de kütüphaneye git.

Ya da bir an evvel beyninden kurtulmaya bak.

Çünkü insanın kullanmadığı şeyi taşıması hamallıktır!

Bu konuda faturası, naturası ve de ağzı bozuk biri öncülük yapıp, şu ilanı verebilir:

"Hiç kullanılmamış beynim satılıktır; hiç kullanılmamış bir mide ile takas da yapılabilir; ilgilenenlerin İzmir Belediye Başkanlığı'na müracaatları rica olunur!"

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Öyküdeki Tüm Yaşanışlar Tamamen Hayalidir

Akşamsefası

marlon@turk.net

Kâbus...

Ender Özkahraman

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

313

İMZA GÜNÜ: Issız bir ada karikatürlerinde neden sadece palmiye ağacı çizilir? Gemiler yalnızca tropikal bölgelerde mi batar? Mesela neden bir çınar ya da bir çam ya da kavak ya da armut ağacı olmaz ıssız adalarda? Ben aslında cevabı biliyorum ya neyse, bunları sırf burayı doldurmak için yazdım. 8 Kasım cumartesi 14.00-16.00 arası TÜYAP'ta PARANTEZ yayınları standında kitabımı imzalıyorum. Gelirseniz görüşürüz...

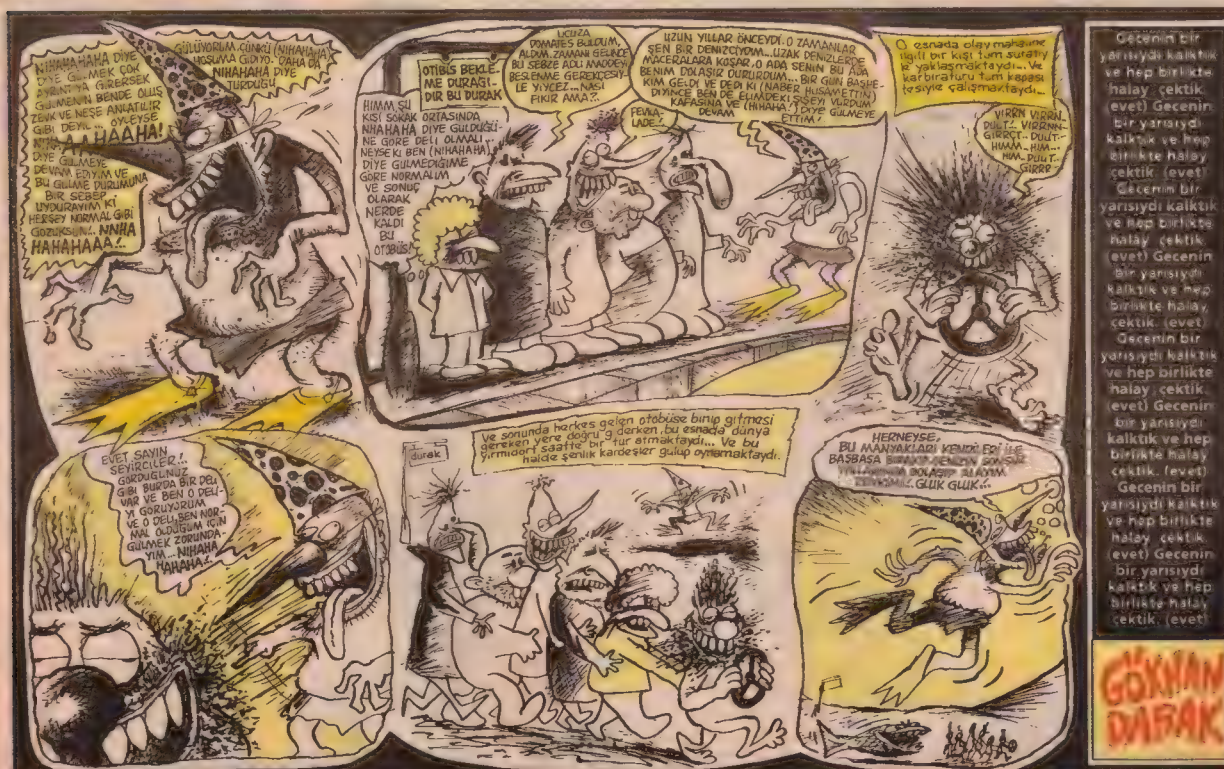

Akşamsefası

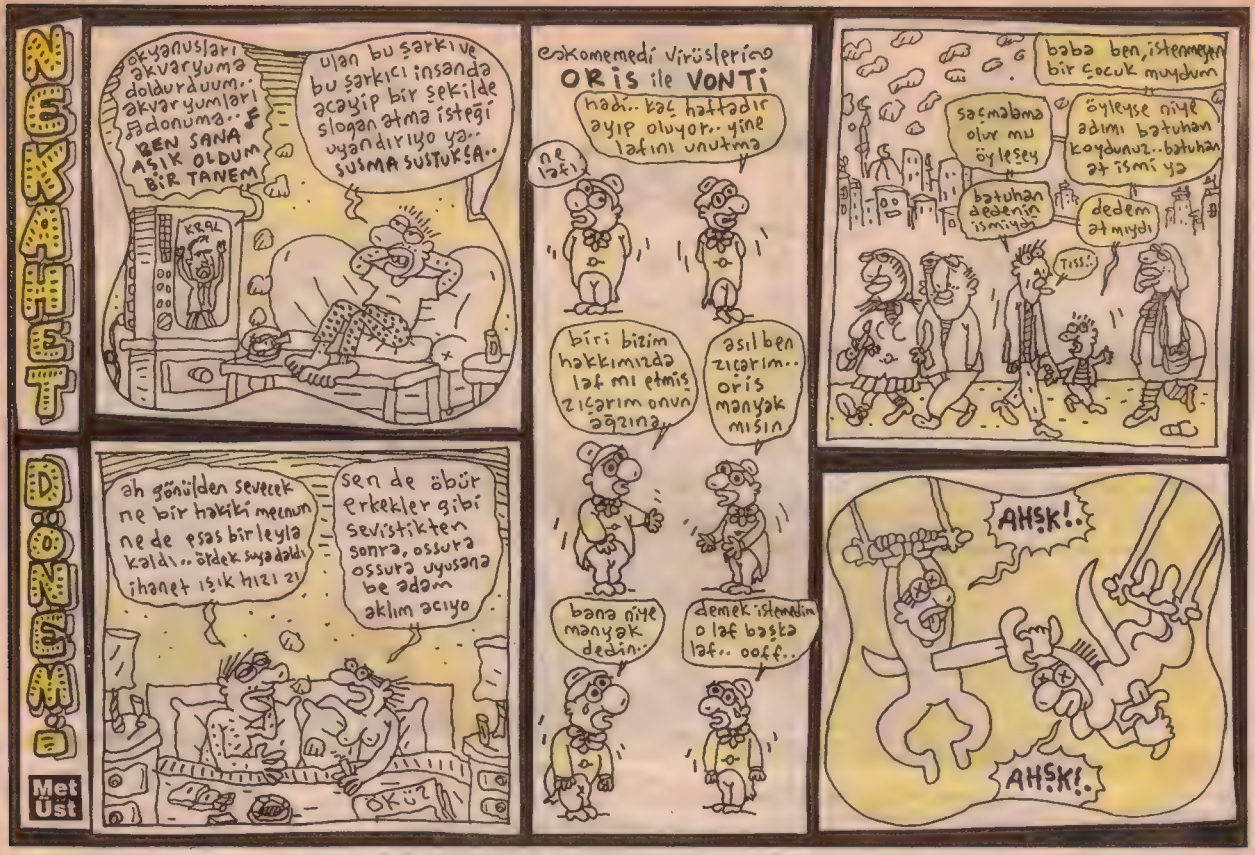

Haftanın kasedi

Sahnelerimizin nefis sanatçısı **NUMAN GÖRSELEFEKT** *son kaseti* **"İSPANYA KRALİYET AİLESİNİN ÇOK EMEĞİ VARDIR ÜZERİMDE ARKALARINDAN KONUŞMAK BANA YAKIŞMAZ"** ı çıkardı...

Tüm kasetçi ve müzik marketlerde ısrarla arayınız yoksa bi de öbür kasetçiye bakınız, çok da fazla ısrar etmeyiniz, "Peki abicim yarın bi daha gelirim" diyiniz, efendi olunuz, akıllı olunuz.

A Yüzü

1- Hüzünlü bir akşam üstü komisyon aldım selvi boylu yarimden
2- Viktor Hügo'nun ipiyle kuyuya inilmez.
3 - Şen şakrak bir komser görende, tarifsiz sevinç kaplar yüreğimi. (Slow)
4- Delikanlı adama yurt dışında okumak yakışmaz (Hele lisans üstü hiç yakışmaz)
5- Kuzey avrupayı avucumun içinden daha iyi biliyormuşum gibi davrandım yıllar boyunca
6- Durup dururken trilyoner olmanın hiç bir alemi yok.

B Yüzü

1- Süper bi koltuk takımı aldım general gibi karizmatik oldu misafir odası.
2- Sakın olaki iyice incelemeden kira kontratını imzalamayasın bebeğim
3- Edison ampülü icat edende coşku geldi insanlığın yüreğine Hoba hey hoba haba hey.
4- İspanya kraliyet ailesinin çok emeği vardır üzerimde arkalarından konuşmak bana yakışmaz
5- T.V'deki belgeselde Aslan antilopu dişleyende sanki ben dişlemişim kadar sevindim

Copirayt / Mopirayt aga
Kasetteki şarkıların her hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez, çalan çırpan eşşoğlu eşşektir.

Kasetin Eleştirisi

Numan Görselefekt ilk bakışta nefis bir sanatçı olmasa da biraz irdelediğimizde nefis bir insan olduğunu anlarız. Şöyle ki geçen gün Numan'ı sınamak için stüdyoya gittim tam o sırada Numan ikinci kasetinin kayıtlarıyla uğraşıyordu usulca yanına

yaklaştım ve aniden beş milyon lira borç istedim. Numan kısa bir süre duraksadı ve "Tabi abi lafı mı olur" diye çıkartıp şak diye beş milyon lira verdi. Bravo Numan! Yüreğin hep böyle temiz olsun. Şarkılara gelince B yüzündeki üçüncü şarkıdan hiç bir şey anlamamama rağmen süper bi şarkı olduğu hissine kapıldım. Bu düşünce beni deli etti. Numanla konuşmamaya karar verdim. Fakat numan beni arayıp "Abi, nasılsın" diye sorunca ilk önce beş milyon borcunu geri isteyecek sandım. Fakat "Abi tanıdığın iyi bi konturbascı var mı?" diye sorunca biraz rahatladım. Şimdi eskisine göre daha huzurluyum.

Kasetteki diğer şarkılar hepsi çok güzel çalışmalar. Numan bu toplumu çok iyi kavramış bir sanatçı toplumu iyi analiz etmiş sevinçleri kederleri güzel yansıtmış bu arada güzel para kazanmış kazandığı paraları çar çur etmemiş bi koperatife üye olup nefis bir daire almış dayamış döşemiş ender sanatçılarımızın en başında gelir. Teşekkürler Numan bize böyle bir eser dinlettiğin için binlerce kez teşekkürler.

SONER GÜNDAY

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Sevilcan

ALAMANCI!

(Müthiş Türk!... Başımın tacı)

Bu Alamancı taifesinden bir kızı, henüz modası geçmeden irdelemek istiyorum şimdi.. 70'li yıllarda patlayan Almanya'ya (A'ları inceltmeyiniz lütfen) işçi göçünün 90'lı yıllara uzanan kolu bu kızların türü azalacağına, ülkemizde yaşanan kültürel yozlaşmayla orantılı olarak meydanı boş bulup edepsizce, seviyesizce fink atabiliyorlar... Marmaris'e, Bodrum'a gidin.. Turist sandığınız pek çok yapay sarışın, aslında güneşte bronzlaşmadan dil de gerçekten de esmer olan Türksel bedenleriyle ve biraraya geldiklerinde 3.sınıf götkalkmasıyla konuştukları 3.sınıf Almancalarıyla, kısa kalmış, bozlak, anti-dazlak ve bıcır bıcır, böğrümüzden kopup gitmiş / gelmiş ALMANCI Türk kızlarıdır.. Ve bu gençlik, gençlik bunalımlarının getirdiği sıkıntıyı, arada kalmışlığı da pek yaşamaz..

PARASAL AÇIDAN DA OLAĞAN BİR RAHATLIĞA SAHİP OLDUĞUNDAN, BUNALIMA GİRDİĞİNDE TÜRKİYE'YE KOŞAR, ORDA SIKILIR ALMAYNA'YA DÖNER... REPÇİ BİRADERLERİNİ, SEVGİLİLERİNİ DE ARDINDAN SÜRÜKLER...

Ve yurdumda yetişen en özgün karakterlerden olan "maço"luk dedikleri şu hadise.. İbo, Mahsun Kırmızıgül ve mahdumları sayesinde moda olan ve "Evat! maçoyum ben! nooolmuş yani?" şeklinde kendini cesurca ortaya koyabilen bu erkek profili, bu karizmatik odunsallık... Avrupaî hazlarla bir türlü doyurulamayan bizim SEVİLCAN için, peşinden yurduma kadar sürükleyebilen bir lezzet olabiliyor.. (İbrahim Tatlıses'in Almanya konserlerini gidin görün.. Ön saflarda dünyanın en iyi, en güzel ve en narin Türk kızlarını göreceksiniz...) "Kadınlar konusunda maymun iştahlıyım" deyû demeç veren bir Cem Yılmaz'ın bizim Alamancı cıvırları nasıl hasta edebildiğini bir düşünün.. harbi hanzoluğu, kıllı ereksiyona nasıl da özlem duyar bunlar.. Laf ereksiyondan açılınca..

Ama bizimkisi, Sevilcan'ın ki biraz farklı

ŞUNU DA "AFİŞE" ETMEKTE FAYDA VAR.. EMİN OLUN, BEKARET SORUNUNU %200 ORANINDA VE OLABİLECEK EN ERKEN YAŞTA HALLETMİŞLERDİR...

-HER ESMER ÇOCUĞUN ANLATACAK ACIKLI BİR HİKAYESİ VARDIR-

İstemeyerek kurtuldu bekaretten.. (İsteyerek kurtulunca noluyo sanki?. Boyut mu değiştiriyo kadınlar?

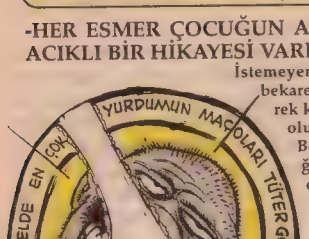

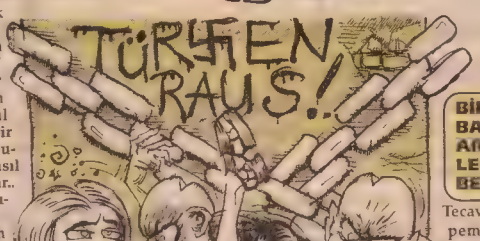

En sevdiği finosunu. "Bıdış"ını da beceriyor faşistler.. Ve artık bir kurt köpeği beslemeye başlıyor.. Adını da ERGENEKON koyuyor!

AMA SEVİLCAN'IN GÖBEK ADI YILMAZ ASLANTÜRK'TÜR!.. OLAYIN ARDINDAN TÜM KARDEŞLERİ VE YALÇIN AKRABA ÇEVRESİYLE BİRLİKTE HEMMEN BİR "MİLLİYETÇİ MUHAFAZAKAR" KADROLAŞMAYA GİDİVERİYORLAR.. FONDA, CARTEL ÇALIYOR VE MACERAPEREST-GURBETÇİ GÖNLÜN DELİŞMEN AKAN SULARI BİR ÇIRPIDA DURULUP ALLAH'INI ARAMAYA BAŞLIYOR.. (PROTEST - RAP)

Hayatları daha mı bir anlam kazanıp, güzelleşiyor?.. Mutluluk?..)

BİR GECE VAKTI, "CANISI BAR" ÇIKIŞI NAZİLERİN ARKASOKAK EĞLENCELERİNE ÇEREZ OLUYOR BEKARETİ...

Tecavüz yani hayat tam da toz pembe kıvamındayken dünyanın kaç bucak olduğunu gayet acı bir metodla belleyivermiş oluyor.. Saf bir Türk kızıysan ve dünyanın öbür ucunda da olsan böyle bir durumda arabeskleşip, erken yaşta "boynu bükükler"i oynaman kaçınılmazdır..

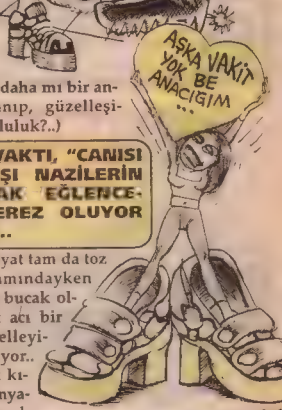

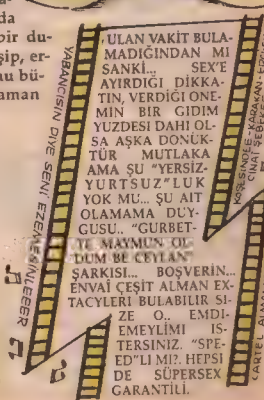

ULAN VAKİT BULAMADIĞINDAN MI SANKİ... SEX'E AYIRDIĞI DİKKATİN, VERDİĞİ ÖNEMİN BİR GIDIM YUZDESİ DAHI OLSA AŞKA DONÜKTÜR MUTLAKA AMA ŞU "YERSİZ-YURTSUZ"LUK YOK MU... ŞU AIT OLAMAMA DUYGUSU.. "GURBETTE MAYMUN OLDUM BE CEYLAN" ŞARKISI... BOŞVERİN... ENVAİ ÇEŞİT ALMAN EXTACYLERİ BULABİLİR SIZE O.. EMDİ-EMEYELİMİ ISTERSİNİZ. "SPEED"Lİ Mİ?. HEPSİ DE SÜPERSEX GARANTİLİ.

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Alternatif futbol yazısı

Yıllardır okurum, gazetelerin futbol yazarları birbirlerini "spor değil, skor yazarı" olmakla suçlarlar, sahadaki oyuna göre değil, skor levhasındaki sonuca göre yazı yazılmasını eleştirirler. Bugüne kadar kimse de çıkıp "Evet, ben skor yazarıyım, ne var?" demedi. Şimdi ben bunu yapıcam işte. Skorların bende uyandırdığı çağrışımları yazıcam. Yazdığım skorların soldaki kısmı tuttuğum takıma ait olsun. (Tuttuğum takımı bilmeyen kaldı mı? Kaldıysa belirteyim: BEŞİKTAŞ!) İşte skorlar, işte çağrışımlar:

0-0: Kısır bir skor gibi görünmekle birlikte, bir denge, bir tokluk çağrışımı uyandırır. Buradaki puan kaybı çok üzmez. Çünkü maçın dişediş geçtiği düşünülür. Öbür haftaya devreden bir tazelik vardır.

1-0: Galibiyet iyidir. Zaten son yıllarda "1-0 olsun, bizim olsun" geyiği bu yüzden çıkmıştır. Bu skorda galibiyete sevinilmez değil, sevinilir, fakat 1-0'da sinsi bir hava da vardır, biraz tesadüfen mi kazanılmıştır, nedir? Doygunluk vermez. Adeta maç daha bitmemiş hissi de uyandırabilir.

1-1: Yorucu bir skordur. 0-0'dan daha kötüdür. 0-0'daki tazeliğin yanında 1-1, beyhude bir 90 dakikanın geçtiğini düşündürür. "Bir gol atmışız işte, niye ikincisini atmadık?" dedirtir. Tek tesellisi, mağlupken o golü atmaktır.

0-1: Kahır skorudur. Takımdan soğutur, futboldan soğutur. Hem beceriksiz olduğunuzu, hem de haksızlığa uğradığınızı birarada düşünmek kadar korkunç birşey olamaz.

2-1: Zevk veren, evcil bir skordur. Hem galibiyeti, hem de mücadeleyi gösterir. Yenen tek gol, açık futbol oynandığının alametidir. Anlarsınız ki, zorlu bir macera geçmiştir. Bu skorla yenilmek de 0-1 kadar üzmez.

3-1: Muhteşem skordur. Zoru başarmışlık çağrışımı verir, rakibin atacağı bir gol daha sonucu değiştirmeyeceği için sevinç artar. Gayet iyidir.

4-1: Daha da muhteşemdir.

2-2: Enteresan skordur. Puan kaybına üzülmezsiniz. Eşitlik hissi verir. "Demek ki maçın hakkı buymuş" dedirtir.

2-0: Çocukluğumdan beri 2-0 için "net bir skor" derler. Aradaki fark hem kapanamaz değildir, hem de artık olay bitmiştir. Gerçek bir kızdırma skorudur. Çok tatlı sonuçtur.

0-2: Yıldırır. 2-0'ın tam tersi hisler uyandırır.

3-0: Müthiştir. Neredeyse utandırmaya varan bir üstünlük duygusu verir. Olayı tamamen kapatır.

0-3: Düşman başına. Yıkıcı sonuçtur. En tehlikeli yenilgiler 0-3 ve 0-5'tir. 3-0 yenilmektense 4-0 yenilmeye razıyım. Ya da 6-0'ı 5-0'a tercih ederim. (ki sezon başında ettim de) Çünkü farklı yenilgilerde çift rakamın biraz daha rahatlatıcı bir elektriği vardır, skoru yumuşatır. Fakat 0-3 ya da 0-5 yıkımdır. Ruh dondurur.

4-1: Şık skordur. Takıma güven tazeletir. Tersi mahveder.

4-0: Şahane. Tersi mahvetmekle kalmaz, gazete okutmaz.

5-0: Konu kapanır. Bir dahaki hafta maça gidilir. Tersinde de konu kapanır. O sezon maça gidilmez.

5-1: 4-1'de yenilen tek gole üzülmem de, 5-1'de üzülürüm. Nefis olayda pürüz istenmez. Fakat tersinde o tek golü atmak çok önemlidir.

10-0: Bunun elektriğini bir tek biz Beşiktaşlılar biliriz. Futbolu aşan bir şenliktir. Bununla birlikte 5-0'dan sonraki farklar olayın ciddiyetini giderek azaltır.

• 8 Kasım cumartesi, 15.00-17.00 arasında, TÜYAP-Çınar Yayınları standında "Vedat Bey'in Görkemli Hayatı"nı imzalıyorum. (Çayı kapıp gelin)

GÖNÜL ADAMI

ÖTÜKEN İÇOĞLU

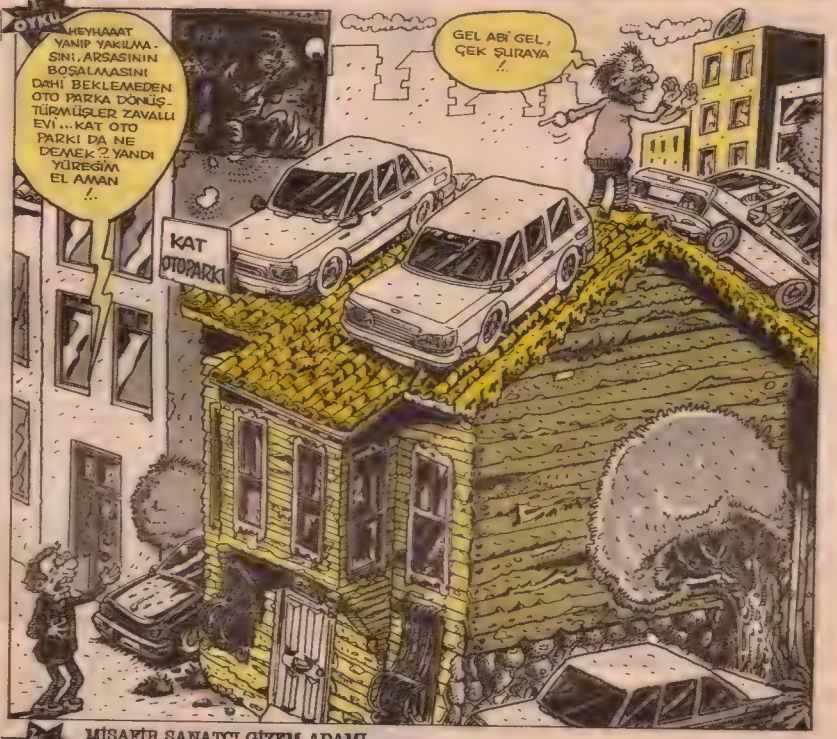

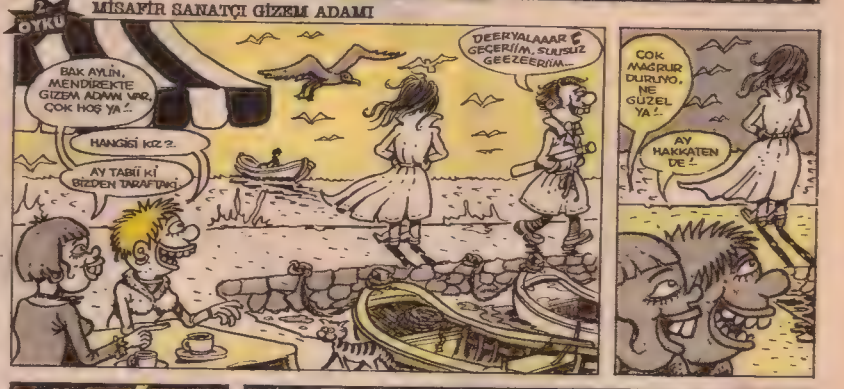

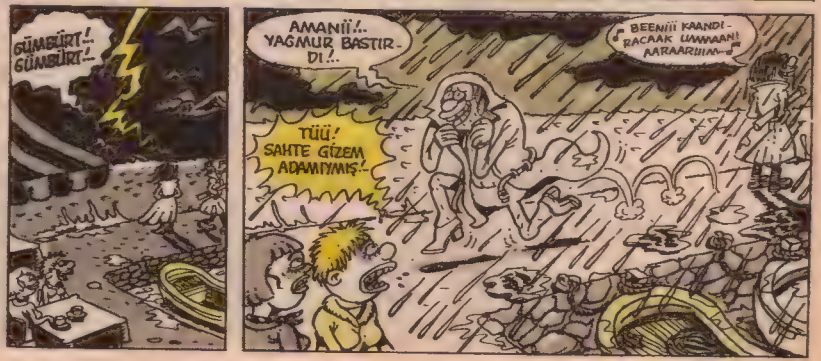

Cemiyet Cemaat

Ahmet Yılmaz

ŞİİR DÜNYASI
VİTAMİNLER-MİNERALLER

Vücut doyasıya almak isterse eriği
Midesi genişleyecek, hububat türü besinleri
de isteyecektir!.. Sevgililerde durum
farklıdır; onlar gıdalarına azami özeni
gösterirler, Alınır erikler, sınır kayısılar!
Böyle durumlarda sevgiliye mineral ve
vitamin hapları tedarik edilmeli, sevgilinizin
molekülleri yapısı muhafaza edilmelidir..
Aksi halde olan olacak, sevgili asabi bir
davranış biçimine girecektir, dolayısıyla
da terkedecektir... Kuşlar ve doğa
olaylarında ise, durum aynıdır!..

BİLİM KURGU ÖYKÜ: Dünyanın Vesikalık Fotoğrafı!..

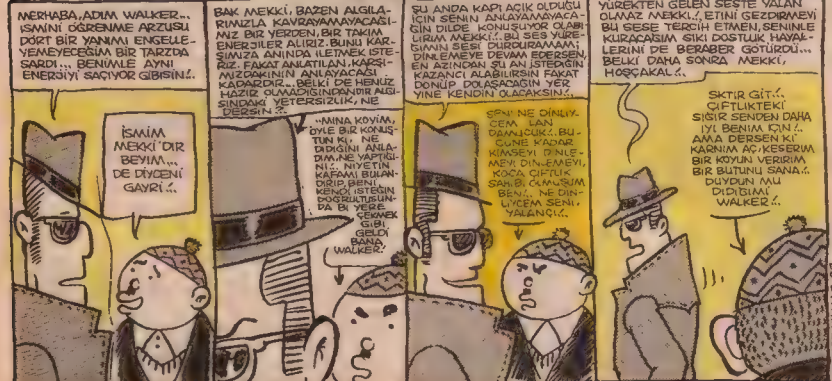

Akşamsefası

AYRINTILAR
m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

SEVERİM:... Dar kaldırımda yürürken, bi dükkânın önündeki, bodrum penceresinin aralıını kapatan, yerdeki o demir levhaya bastım andaki, Çtrang! ya da Çtenng! gibi çıkan o azcık tırsıtıcı komik sesi... Ütüsüz ve kötü kumaşlı gömleemi, kollarım terledii için sıvamak isterken; bi türlü düzgün katlayamayıp, sonunda sıkılarak onu yamuk yumuk kıvırıp dirseklerime çektiimde; orda kabaran, biçimsiz, vahşi, karışık yığını... Volkmenin radyosunu karıştırırken, işaaret parmaam, tırtıklı tuning yuvarlaanın üstünde, yavaşça onu kıpırdatıyorken, hâalâ iyi bişiy bulamadıımda; volkmenin göstergesine bakıp, kanal arama çubuunun henüz daa başlarda olduunu görünce, şansımın bitmediine sevinmeyi...METİN... Tırnaamın yanında çıkan o ince uzantıyı dişimle kopardıımda ortaya çıkan kırmızı deriyi... CD çalarkene, yannışlıkla, elim felan cihaza çaprtıında, CD'nin bi an salaklaşıp, sonra kaldıı yerden devam etmesini...SEBLÂ...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Taş; o günlerde çok önemliydi bizim için. Aabilerin oynadıı, ciddii bi maçı seyrederken, kıçımızın altına koyup oturmak için, etrafta büyük taşlar arardık. Bi taş vardı, bizim bahçenin kenarında; ayı gibi. Üşenirdim onu taşımaya ama; üzerinde iyi oturulurdu.. O zamanlar, böyle halısaalar ve plastik gıcır sandalyeler yoktu tabi.. Bi gün; komşu maalledeki bi turnuvayı seyretmeye gittiimizde, haarika bi şeyle karşılaştık!. Sahanın kenarında, bi inşaat vardı; ve bi sürü kırmızı briket!.. Oturduk mis gibi üstlerine.. Hattaa koltuk gibi yaptık, yükselttik; kol dayama yeri bile yaptık... Bi taanesi abarttı; çıktı tuğlaların tepesine; oraya tünedi.. Şeref tribünüymüş orası...

POTPURİ:.. Manavdan elma alıyodum; ordaki kocaman bi laanaya çarptım, devirdim onu. Sonra kaldırdım, yerine koydum.. Yoldaki, ezilmiş bir kola kutusuna vurdum; gitti, bi adamın topuuna çarptı. Pardon dedim; önemsemedi.. Bi kaldırımda yürüyodum. Çok ilginç bi yerdi, kaldırımın sonunda, bi kamyonet park etmişti; ve kaldırımın diğer tarafı yoktu; çukurdu orası; boşluk... İnat ettim, yola inmeyip, o aradan geçmeye çabaladım; montgemerim, kamyonun bi çivisine felan takıldı. Aaniden dura kaldım öyle! Birisi, hop, nireye gidiyon, dur bakalım demiş gibiydi; sinirlendim ona; kendimi kurtarıp yoluma devam ettim... Makine, 72 kilo 500 gram yazdı; ve teşekkür etti. Elimdeki ağır ruloyu tutmasını rica ettiğim adamdan rulomu aldım, "kilo vermişim" dedim. Bişiy demedi o. Tuhaf bir mimik yaptı. "Bana ne", "Güzel", "yaa?", "İyi, git hadi", "Anladım", ve "Olabilir" anlamlarının hepsini içeriyodu o mimik sanki... Bi yerden alacaam vardı. Gittim; zili çaldım. Kapalıydı. Bi daa çaldım. Hay aksi, geç kalmıştım! Bi daa çaldım. Merdivenlerden inerken, kapıya bakıyodum. Sekreter şindi açacak, ve buyrun diyecek bana; buyrun, hoşgeldiniz! Durun, paranızı getireyim; hoşgeldiniz, hoşgeldiniz!.. İndim aşaaya bön bön... Ertesi gün paramı aldım... Bi maazada; bi standda durdum; bilgisayar oyununa baktım. Makina, kendi kendine oynuyodu. Azcık oynadı, sonra durdu. Bi şeyler yazdı ekranda. Yeni oyun başlıycaktı heralde. Ekran, kararıyo, sonra açılıyodu. Bi tek ben vardım orda. Merâk etmiştim. Bi süre, bomboş ekrana baktım. Sonra sıkıldım, eeh dedim, çektim gittim... Bi geçitte, dalmış yürürken, aaniden bi ses, ateşimi istedi. Elimdeki ruloyu yere düşürdüm. Aldım onu; ve kibriti uzattım boyacıya.. "İnsanlar hor görüyo, umursamıyolar" dedi. "Niye ki?" dedim. "Garibanız ya" dedi. "Sen hiç gariban görmemişsin!" demek isterdim ki; bi bok diyemedim...

BİŞİİ:... Selâm!.. Noolcak bu hayat böyle ha?. Noolcak?. Hiç bi şey belli diil.. Eskiyen düşler, paçavraya dönmüş bezler gibi. Çevir kullan, çevir kullan!. Vay be; iyi dedim! Baazen yapabiliyom. Pardon, çok geç kaldım; evsaahibine gidip kirâyı verecem; sonra bu yazıyı dergiye götürcem. Hemen iyi günnèr diliyom ben!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

SİBEL 'E,

Şu anda İzmir'de, eskiden tamamen bana ait olan, şimdiyse hiç kimsenin olmayan küçük ama hala eskisi kadar büyük dünyamda senin Leman'a Enis'inin ölümü üzerine yazdığın mektubunu okuyorum, ikinci kez. Birkaç gün önce Kastamonu'dan İzmir'e gelirken çok ters bir vakitte Ankara garajına indim ve tam 3,5 saat İzmir'e kalkacak ilk arabayı bekledim. O esnada içimde şiddetli bir Leman ve gazete okuma ihtiyacı vardı. Ancak otobüsün hareket saatine kadar henüz hiçbir yazılı medya ürünü gelmemişti. Son anda Leman'ı ve bir gazeteyi alıp otobüse atladım.

Saatler süren yolculuğum boyunca, sayfa sayfa Leman'ı ve gazetemi yuttum. Derken tam İzmir'e yaklaştığım sıralarda okuyucu mektuplarına geldim.

İlk önce başka bir mektubu okudum. Sonra mektubun son iki satırı dikkatimi çekti. "Yenilmek ama yine de teslim olmamak... zafer budur öyle sevgilim, zafer senin, sen kazandın."

Mektubunu, düğüm düğüm olan boğazımı rahatlatmak ve gözyaşlarımı saklayabilmek için sık sık her paragrafta kesmek, dışarıyı seyrediyormuş gibi yapmak zorunda kaldım. Tüm paylaştıklarımız öylesine yoğunlaşmıştı ki bir ara dayanamadım ve dergiyi elimden bıraktım. Ancak bir süre sonra tekrar okuyabilme cesaretini buldum. Yine de her paragrafta kestim ve uzayıp giden, bazen aniden dönüveren yolu seyrederdim. Anladım ki yaşam denilen şu gittiğim yoldan ibaretti, bazen uzayıp giden, tekdüze ve sonunu kestirebildiğin, bazen de bir sürgünle aniden dönüveren, bambaşka bir yöne yol alan bir süreçti...

Senin yaşamında Enis'i kaybetmekle değil -hayır! asla değil- onu bir köşebaşında tanıyıp, viraji birlikte almanızla değişti. O bu virajda savrulmuş olsa bile, yolun sonuna gitmek zorundasın, eminim o da uçurumun dibinden sana seslenecek ve o ses senin yüreğinin sesi olacak.

Murathan Mungan'ın bir hikayesinde dediği gibi "Herkes kendi uçurumunu yüreğinde taşır." Ve sen o uçurumun sesini dinlemelisin.

Sevgilerimle, Hatice.

Gençlik haykırıyor;

Yaşadığımız ülkede olanlar beni çok sarsıyor. Pili bitmeyen çalar saat gibiyim. Abilerimiz, canım abilerimiz dövülüyor, copyanıyor, şoklanıyor, içeri tıkılıyor. Bizler ne yapıyoruz. Neden bizler halen Eşber Abimizin, İsmail Abimizin nasihatlarını dinlemiyoruz. Onlar için eve erken gelip düşünmeye başlamıyoruz.

Bu kahpe hayatın içinde sürünüp gidiyoruz. Kukla gibi eğitimin içinde oynatılıyoruz.

Ahh! Abilerimiz. Onlar biz gençler için, onun copunu bunun şokunu yesinler, bizler bataklıkta yok olalım. Yok öyle!

Ey! Kardeşlerim, bu saçmalıklara, haksızlıklara, zorbalıklara geçit yok. Geleceği bilmiyorlar, gençliği tanımamışlar onlar.

Haykırıyorum! Benim tek Eşber, tek İsmail, tek... Abim yok. Bizlerin abisi, bizleri yetiştiren acılı halktır. Bırak assınlar, kessinler, içeri tıksınlar, bitmez böyle acımız. Bir gider bin geliriz.

Medya bir ağdır ki örmüş bizim için. Ama doksanlı düşmez bu ağa, sevgi ateşiyle yok eder onu. Doksanlı gençlik özgür geleceği için, çırpınanların hayal kırıklığı olmaz.

Kendi kardeşlerimizin bu at gözlüğü taktırılmış hayatta erimemeleri için biz de onlara ışık tutalım. Geleceğimizi kendi elimizde tutalım.

19 yılın ateşiyle haykırıyorum. Başımız öne eğilmesin.

Ulaş Baydar / Ankara

Merhaba,

Leman'ı ilkeli, tavizsiz, kaleminden korkmayan yazar çizerlerin özgür ürünlerini bizlerle paylaştığı, emeğe saygı prensibiyle yola çıkmış ve zamanla bizleri de içine alan bir aile, bir platform olarak gördüm, kabul ettim. Leman'ı 5 yıldır zevkle takip ediyorum. Çünkü günü katarma kaygısından uzak, süreci ortaya koyduğunu düşündüğüm bir yayın.

20 Eylül 1997 tarihli 306 sayılı yayının 20. sayfasında Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal köşesini okudum ve üzüldüm, utandım! Neden mi?

(...kasaplık hayvanların sakatatıyla kümes hayvanlarının iç organlarını nerde bulsa iştahla mideye indiriyor. İçine ciğeri kıyılmış, kuyu kıvamlı tavuk çorbasına, yenilmesi kıtır kıtır taşlıklara, fırında yürek dolmasına ve dilinip ekmek kırıntısına bulanarak kızartılmış keçi taşşağına bayılıyor. Hepsinden çok damağı belli belirsiz yakan, hafif idrar kokulu koyun böbreği ızgarasını aşırı severdi.

Ulysses (4. bölüm 1. paragraf)

James Joyce "Kelime kelime aynısıdır."

Kaynağı belirtilerek yapılan alıntı okuyucuyu geliştirici yönde bir davranıştır ve olumludur. Kaynağı belirtilmeden yapılan alıntı (çalıntı demek istemiyorum) yayıncılık etiği adına utanç vericidir. Bahadır Boysal ailesine ihanet etti!

Mutluyum çünkü eleştirimin yayınlanacağını ve cevaplanacağını biliyorum. Mutsuzum çünkü Bahadır Boysal'ı kaybettim. Yazışmak için adresim:

Erkan Batır
Mimarsinan Mah. Zamantı Sk. Ünlü Apt. 15/3
38020 Kocasinan / Kayseri

...

Yahu kağıt yırta yırta bihal oldum. Kırkyılın başında bir Lemancığıma mektup yazayım dedim, aklıma gelen herşeyin içine ...tim. Bir duygusal şeyler yazıyorum, bakıyorum "Yok, canım saçmalama o kadar da değil" diyorum. Bir aklıma ne gelirse yazıyorum, şöyle bir okuyorum "oha çüş yani, o kadar da açılma" diyorum. Şimdi okudum, iyi gidiyorum galiba, zaten yine beğenmezsem, ben yokum abi, yazmıyorum. Zaten ben bu mektubu göndereceğim de, Lemandakiler o kadar mektup arasından benimkini seçecekler de, yayınlayacaklar... Ohooo.... Bekle babam bekle... Fakat bazı eşşekoğlu eşşek şanslıların mektupları gönderdikleri hafta yayımlanıyor. For example, benim sevgili erkek arkadaşım, Salih Gümüş bey gibi. Vallahi bu hafta okudum, çocukcağızın yazısını, düşkırıklığına uğradım. Akşam telefon etti "Bugün mutlaka Leman al, benim yazım çıktı" diye. Heyecanlandık. Akşamın kör karanlığında, bir de derslerimi bir kenara atarak, koştum gittim almaya. (Aslında her Cumartesi ayırttırırım ama o gün eşekliğime geldi unuttum, yoksam hiç unutur muyum?) aklımdan da geçiriyorum... "Acaba sevgili sevgilim ne yazmıştır, aşk-ben- ikimiz" ve bunun gibi salak, saçma aptal, gerizekalı fikirler.

Herneyse aldım. Neşe ile bölümü açtım. Ve resmen dumur oldum. Bizim sevgilimizin başlığı "Düldül Koş". Oha, o ne diyemeden geçemedim. "Düldül .Salih keski alaka. Ne okuyor. Yoksa bizimki, doktorluktan cayıp Red Kit olmayı filan mı düşünüyor, diyemeden geçemedim. Sonra hayra yorarak, şu salak Saadettin Teksoy'un dediği gibi, "Bir solukta bitiriverdim". E tabi bir solukta bitiririm. Hatta 1/2, 1/4, 1/8 ..... nefesle de bitirebilirdim. O kadar kısaydı ki. Yazıdaki harflerle, yazı içindeki noktalama işaretleri ile aynı sayıdaydı. Ayrıca Salihciğim, yaza yaza okul problemlerini mi yazdım? Ben hiç bahsediyor muyum? Burada bu yıl ilk kez üniversite sınavına girecek, ders sıkışıklığından, ...nı kaşıyacak vakti olmayan, dershane ve özel derslerden gına gelmiş, ve bunlar da yetmiyormuş gibi salak müdürümüzün kızların saçı 2 örgü olacak, manda kadar büyük rozetler takılacak, gömlek üstüne ceketten başka bir şey giyilmeyecek, cart kırmızı kravatlar takılacak, mıyn, mıyn, mıyn, mıyn. (Bu mıyn'lar müdürün aptal konuşmasından anlayamadığım kısımlardır, zaten diğer kısımları nasıl anladım bilemiyorum) diye avaz avaz bağıran sesini işittiğimden vs. vs. Bana ne ya? Dersmiş, gelecekmiş, müdürmüş bana ne? Sana ne? Önemli olan hep ben. Hep ben. Bak sen benden bahsetmedin ama, bak, ben seden ne güzel bahsettim. (Sıkıysa sen bir daha mektup yaz da ben göreyim, bak ben ne yapıyorum sana!) Sen niye bahsetmedin eşek. Evet eşek. Hatta Sıpa. Heh heh sıpa çok uydu. Sıpa Salih. Sıpa Salih. Keh keh. Sıpa Gümüş. Tuttum bu adı abi. Salih out, sıpa in.

Herneyse, bu kadar güzel mektup yazamadım herhalde sevgilim sıpa, eşek aptalca şeyler, ben mükemmel bir kızım. Hatta megamükemmel, mükemmel ötesi.

Son olarak mektubuma son verirken tüm Leman karikatüristlerinin ellerinden, bu mektubu okuyacak olan editör müdür artık nedir görevlinin yanaklarından (bu arada mektuptaki cüzi miktardaki parayı afiyetle yiyin, mektubumu yayınlarsanız gerisi de gelir, helalı hoş olsun, ama yayınlamazsanız gırtlağınıza dizilsin yediklerniz. Benim yerime üniversite sınavına siz girin. Hatta küçük iskenderin bir dizesi var çok severim. Küçük ama güzel! "Canlı hamam böcekleri yut, jiletlenmiş tabanlarına tuz sürüp yalayayım" İşte ondan. bilmem anlatabildim mi?) öperim. Efendim hürmetle.

Fatih ve Baruter sizi de öpüyorum. Hatta çok öpüyorum ki salahin içine otursun.

Zaten eğer bu dizelerimi okursa kalp sektesinden gideceğinden eminim zaten o yüzden yazdım. "Sen yazarsın da ben yazamaz mıyım?"

Amazon Elvan

Pek çok kıymetli Eşber Ağbi

Başta geçmiş olsun der acil tahliye dilerim. Ağbi, nasılsın, iyi misin? İnşallah iyisindir. ben Allah çok şükür iyiyim temennim senin iyi olmandır.

Eşber Ağbi senin başına gelen ve benim gibi tüm infazı yanan mahpus arkadaşlar için bu yasaları yapan got kafalı zihniyeti bozuk insanları kınıyorum tüm insanlık adına onlara ders veriyorum. Ağbi seni bir Ağbi sevgisi ile seviyorum bir dergide iki tane polis ortada sen ellerin kelepçeli polis gözleri bantlı senin gözlerin açık soruyor; kimin gözleri kör diye. Senin durumun bizler için çok büyük ses getirdi. Bütün dünyanın her yerinden tepkiler geliyor dışarda bizlere insan haklarından bahsediyorsunuz içerde insanları haksız yere içeri tıkıyorsunuz diye. Eşber Ağbi 16.7.1983 senesinde hileli oyun ile 24 sene 800 ay ceza aldım 12.4.1991 şartlı tahliye oldum hayvancılık ile uğraşıyordum. Evimde yakalanan silah için on ay ceza verdi ve 12 sene 800 ay infazım yandı yazık günah Ağbi, nasıl zihniyet nasıl kafa hiç bir şeye üzülmüyorum da iki tane evladıma üzülüyorum. Cefakar eşime üzülüyorum. Allah tümünün belasını versin diyorum. Yılmaz Güney Ağbinin bir dörtlüğünü yazıyorum. İnsanları taş duvarlar, demir parmaklıklar arasında terbiye etmeyi, onların düşüncelerini önlemeyi düşünen anlayış yıkılacaktır taş duvarlar, kelepçeler, zincirler, demir kapılar yok olacaktır. Yılmaz Güney Ağbi öyle diyor: Eşber. Ağbi kendini üzme bizim canımızı almadan bize bir şey olmaz. Onlar bizden korksunlar. Eşber Ağbi, seni bir Ağbi sevgisi ile elinden öperim, yanındaki mahpus arkadaşlara da sağlık dileklerim ve selamlarımla Allah'a emanet ol kendine iyi bak. ÖZGÜRLÜKTE GÖRÜŞMEK ÜMİDİYLE HOŞÇAKAL.

Hüseyin Orbay

Sevgiler,

Sabun köpüğüyüz, bir dokunuşta patlayacak... Sonsuzluğa ulaşmak için, bırakalım herşeyi bırakalım, beraber pırıltılı mor sislerle korunmuş masallara uçalım, renkli rüyalarımız, "motherfucking daydream"lerimizle bu yosun kaplamış, çürümeye yüz tutmuş dünyadan kaçalım.

Müziğin sıcacık kollarına bırakalım kendimizi akışıyla notalara basa basa ilerleyelim. "La"da coşalım, "si"de ağlayalım.

Gökyüzündeki yıldızların göz kırpışlarına karşılık verelim ve altın kanatlarımızla yükselirken, yıldızların bizi kutsamasına izin verelim. Tanrıyı boşver, yıldızlara sürüklen dostum. Gitarın kasasına sığınıp orada senle beraber, yazı kışı yaşayıp, yapraklarla örtüneceğiz...

Gümüş kanatlı minik kuşum, rüyalarındaki meleğim ben.

Lithium

KASIM SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

SAYI: 313... 8 KASIM 1997... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lüffi OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Haikla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKSAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz tayinsiyor, bekleyiniz)*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750 000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Merk hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

KİMLİKLER LÜTFEN

Bir zamanlar, eski "Galata Köprüsü" Haliç girişinde iken, köprü altında elinde çantası olan bir seyyar şair dolaşırdı... Şık giyinirdi ve çantasının üstünde bir tabelacıya özenle yazdırılmış "ŞİİR YAZAN ŞAİR" yazısı yer alırdı...

Bir iki yıldır bir başka benzer durum, Beyoğlu caddesinde doğaçlama güzellemeler yazan bir portre şairinin varlığı... Şairimiz seyyar... O da öncekı gibi oldukça şık ve olabildiği kadar da centilmen ve duygulu... Seyyar olmak göçerlikten geliyor sanki... Yeri yurdu olmamak, tek serveti ucuz sanat üretmek olan, az buçuk duyarlı marjinal göçebe insan teki bunlar. Kimlikleri, düşavuruluş sanatları...

Ve nedense insanlarımızda kısa yoldan bir kimlik edinme çabası; 5 x 6 cm'lik parlak kağıt yüzeylerine nakşedilip sığıştırılmış bu kimlik gösterenleri (kartvizit) bir çoğumuzun ceplerinde gereksiz kabarıklık yapmıyorlar mı?..

Dönercinin birinde duvara iliştirilmiş bir diploma gördüm. Açık öğretim Fakültesi Lisans diplomasıydı bu!.. Altında eski rektör Yılmaz Büyükerşen'in koskocaman imzası vardı. İroni, dükkanının içindeki kokularda ve de ne işe yaradığını en sonunda anlayabildiğim 'dönerkimlik'teki gülümseyen fotoğraftaydı...

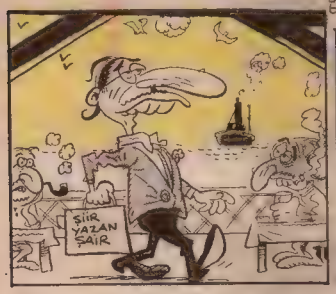

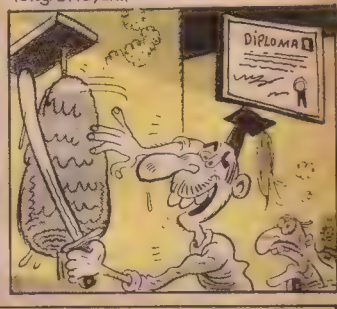

Simdilerde, büyük kentlerin kalabalık pazar semtlerinde yeni bir tür seyyar satıcıyla karşı karşıyayız. Bu seyyarlar ithal muz falan satmıyor. Sattıkları "KİMLİK KABI"! Yani PVC, yani zırh! Ticaretin arz-talep ilişkisinden yola çıkarsak, bu tür bir kimlik sektörünün ortaya çıkmasının nedenini ancak bol kimlikli bir toplum olmamızla açıklayabiliriz...

MEÇHUL KİMLİK

Cüzdanlarımızda bol miktarda masterkart'lar, chliyetler, bankamatikler, sigara tasma rumsargan ve bir o kadar da kartvizit taşıyoruz; avmiyiz, avcı miyiz, birey miyiz, kul muyuz?.. Maalesef bilmiyoruz... İşte çeşit çeşit, bol çeşit kimlikler, kişilikler...

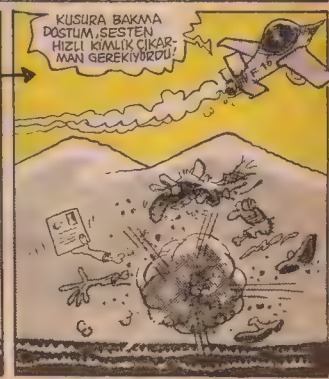

Akşamsefası

15 Kasım 1997 Cumartesi Sayı: 314. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

İŞKENCENİN ÖNLENMESİNDE DEV ADIM(!)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin işkence ve kötü muamele karşısında Türkiye'ye kestiği tazminat cezaları, bütçede derin oyuklar açtı. Anasol-D hükümetinin Devlet Bakanı Hikmet Sami Türk başkanlığında toplanan İnsan Hakları Koordinatör Üst Kurulu, ülkemiz aleyhine verilen **tazminat cezalarını işkencecilerin ödemesi** yönünde tavsiye kararı aldı.

Akşamsefası

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

ÖNSÖZ

Çatal yüreğimle
türkülü yollara
Düştüm ki
o kader olur...
Seke seke ben geldim
S.ke s.ke gidiyorum

** Şairin "Papirüs" yayınevinden yeni çıkan "Seke Seke" adındaki kitabından.*

CAN YÜCEL

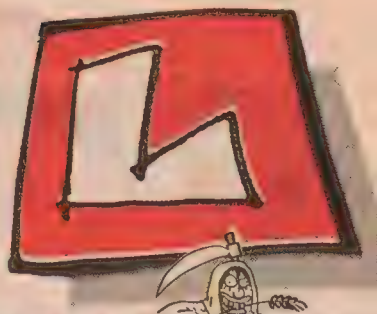

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

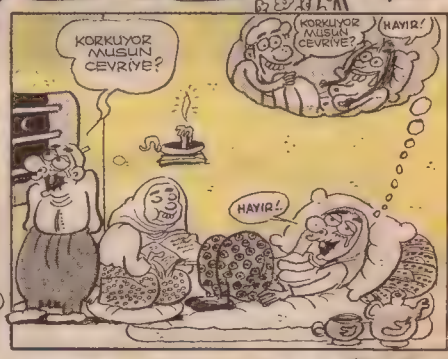

GEZ MAHMUT'ÇUK

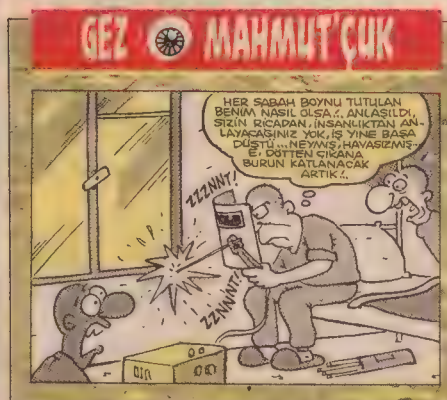

Mahmut Tibet

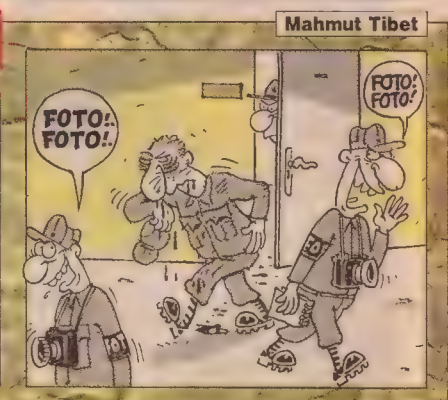

eMan

Mesut Yılmaz **acı reçetenin** oluşturacağı toplumsal muhalefete karşı önlem olarak Anap'lı milletvekillerine "Ekonomi düze çıkana kadar gerekirse **antipatik olun**" dedi.

EŞBER ABİ LEMAN KOĞUŞUNDA

23 yıllık cezasını 20 günde tamamlayarak (!?) bir rekora imza atan Eşber Abi, dergiye sabahladığımız gece beraberinde Rutkay Aziz ve AST oyuncusu arkadaşlarla birlikte, ayağında Çankırı cezaevinin tozuyla çatkapı geldi. Birlikte böylesine elde edilmiş bir özgürlüğün keyfini çıkarırken, birilerine de çok güldük... Sonra da Eşber abi Leman hapishanesindeki koğuşta, ranzalardan birine uzandı ve bir bebek gibi uyudu... Utanmadan ona terörist diyenlere inat..

İşadamı Rahmi Koç, hükümetin enflasyon mücadelesini desteklediğini, gerekirse bir yıl kâr etmeyeceklerini açıkladı.

NTV'de "Kapalı Kapılar Ardında" adlı programı yapan Fatih Çekirge, Emin Çölaşan ve Sedat Ergin, savaş kışkırtıcılığı yaptı, işkencecilere yol gösterdi.

HOY AYNASI

GODOŞ TONER (Hormonlu Özal)

Godoş Toner, Para'toner, Yanar Döner, Sermaye, Zengin Mutfağı, Enflasyon Canavarı, Para Tuzağı, Yalan Rüzgarı, Ciğer Emanet Edilen Kedi, Dillı Sandoviç, Pilli Şebek, Zamazingo, El Gringo, El Nino, El Aman, Of Aman Talan, Minik Serçe, Geciktirici Sprey, Dolares, Naylon Fatura, Hayali İhracat, Robin Döt: Fakirden Alır Zengine Verir, Very Good, Veren Döt

Tombul, Tombul Hımbıl, Sokaryakıt, Amerikan Üssü, Cüzdan Kenesi, Karapara, Lopleblebi, Hortum, Karadötüm Çatalparam Çingenem Daha Neyim Olacaksın Vampirim, Kuyusu, Borsa Sansarı, Hükümetin Şişmanı Fakir Düşmanı, Zengine Şapır Şupur, Fakire Hakan Şükür

Prens, Atını Ziken Ve Satan Prens, Çokoprens, Öpsün Seni Zeki Mürenı, Bu Kış Zor Geçecek, Bu Gece Uzun Olacak, Ördek Çıkacak Gaz Çıkacak, Enflasyon Fırlayacak, Sonra, Sonra Kedi Oğlan Doğuracak,

Herkes Unutacak, Film Saracak, Herşey Baştan Başlayacak, Hormonlu Özal Ne Olacak

ALBERT KAMU VİCDANI
(Çevremizi Koruyalım)

Tema vakfı, yakılıp yok edilen ormanlara karşı "Yakana yaprak tak" kampanyası başlattı.

kemcit pilavı

'dallas' yeniden

bir dönemin skandal televizyon dizisi 'dallas, show tivi'de her sabah yeniden gösteriliyor.. ceyar yine her türlü kötülüğü deniyor.. boby yine enayilik raddesinde güzel insan oluyor.. kahya ray ile lucy yine samanlıktan kaldıramıyorlar samanı da zühtü.. suelin yine mutsuz ve viski bardağında balık olmayı deniyor.. pamela yine taş gibi ve dürüst.. clif barns ille de sosyal demokrat.. tutunamayan kardeş garry, yine geri geri gidiyor, falan fıstık

ve fakat sanki dizi şimdi eskimiş, daha doğrusu bu şimdiki yaşadığımız hayat kötülük ve allengirli işler bakımından öylesine bir ivme kazanmışki 'dallas' kenarda polyanna gibi kalmış.. bir dönem herkesin kızdığı adam ceyar, bu şimdiki yaşadığımız hayat karşısında melek kalmış.. eskiden kişisel bir ruh hâli olan kötülük şimdi örgütlü ve organize bir şekil almış.. millet öyle kötülükler görmüş, yaşamış, yapmış ve seyretmiş ki dallas artık susurluk'un yanında bir kıyı kasaba kalmış.. kötülük yetmişli, seksenli yılların mantığıyla başka, doksanlı yılların teknik donanım ve mantığıyla başka bir kıvam kazanmış

televizyon marifetiyle öylesine aşırı dozda kötülük almışız ki verilen, varolan kötülük yetmez olmuş.. daha fazlası, daha ilerisi, daha kötüsü diye krize girmişiz.. meğer ceyar, anıtı dikilecek bir gerçek hayat ustasıymış.. meğer baby, öküzün tekiymiş

dallas'ı yerli nazarımızda rating şampiyonu yapan öğeler nedir peki.. yani iyilik, kötülük çatışması dışında.. bir kere elti, kayın, kaynana, kaynata, dünür ilişkileri var.. kahya ray, sonradan lucy'nin amcası çıkıyor mesela.. kimin şeyi, kimin şeyinde belli olmayan ankaradan aabim geldi, evde bir ensest havası var.. sonra kısırlık olayı var, çocukları olmuyor.. sonra hırs var, iyi yaşamak var, başka bir dünya var.. o dönemde doğuda kızlarına suelin ismi koymak isteyen babaların haberleri de yer alıyordu gazetelerde, lakin nüfus kütüğü, kütük olduğu için izin vermiyordu bu kökü dallasta jestlere

sonra sonra şair ece ayhan bir öküz röportajında dedi ki: "tarih kötülükle ilerliyor, iyilik fazladan birşey".. hem yonca evcimik de "yaşasın kötülük" diye bir şarkı yaptı.. ve yeşilçamda kötü adam rolü oynayan kötü adamlar da çok kötü durumlara düştü.. kötülük ayağa düştü

farkındaysanız yazıyı toparlayamıyorum.. mesajım şudur: kötülük yap, kötülük bul, kim kazanmış iyilikten.. yaşasın ceyar yuying ve onun yerli işbirlikçileri

LOMBAK

BİZ KERİZ MİYİZ LAN HA?! KERİZ MİYİZ?.. İPNENİN EVLADI, KARISI YERİNE BAŞKASINI GETİRMİŞ!!

DIBRİÇKA..? FİK FİKİ..?

BOŞVER İLHAN ABİ... SİTTİR ET GİTSİN KARAKTERSİZ PUŞT!..

1

SİZİ ANCAK BİR ŞOK İYİLEŞTİREBİLİR!..

2

AA!.. OLAMAZ!.. NECMİ ABİ SEN?! TEKERLEKLİ SANDALYE HA?! İNANAMIYORUM!..

AŞIKLAR VİDEO TAMİRCİSİ

3

HOOOP, İŞTE ŞOK... YAŞASIN, İYİLEŞTİM!..

BUYRUN, TAKILACAK MUTLULUK ÇUBUĞUNU SİZ SEÇİN!

CERRAHPAŞA HASTANE

HORRRR

HORRRRR

nesliiin dedeen ceddiiin babaaan... heep kahraaman....

ŞŞTT... YAVAŞ... SESSİZ OLUN...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

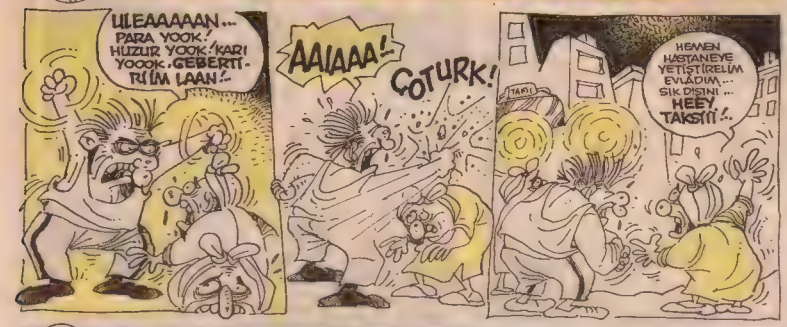

Komemedi Virüsleri ORİS ile VONTİ

met-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABUDEVİREN

BİR TELEFON EYLEMİ!..

diye başlayıp "Orman Mühendisleri Odası Marmara şubesi", "Habitat İzleme Grubu", "Yeşil Kuşak Çevre öncüleri" ve "Bağımsız Hayvan Platformu" imzalarıyla biten bir duyuru aldım... AYNEN KATILIYOR VE DESTEKLİYORUM!..

Ormanları katleden üniversiteler istemiyoruz KOÇ'un Sarıyer ormanlık alanına yapacağı üniversite için ağaçlar kesilecek... KOÇ, TESTERELERİNİ ORMANLARDAN ÇEKMELİ VE TEMA VAKFI 'DA BU KONUDAKİ SESSİZLİĞİNİ BOZMALIDIR...

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

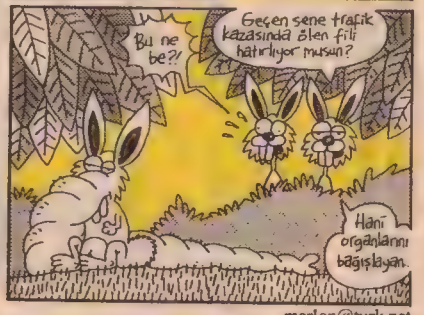

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TEREFELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

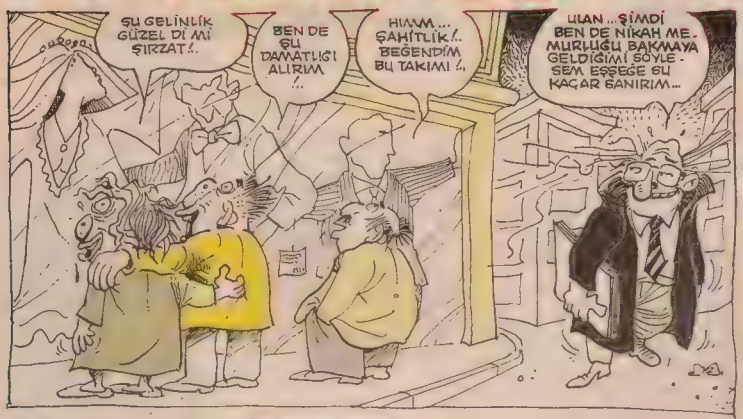

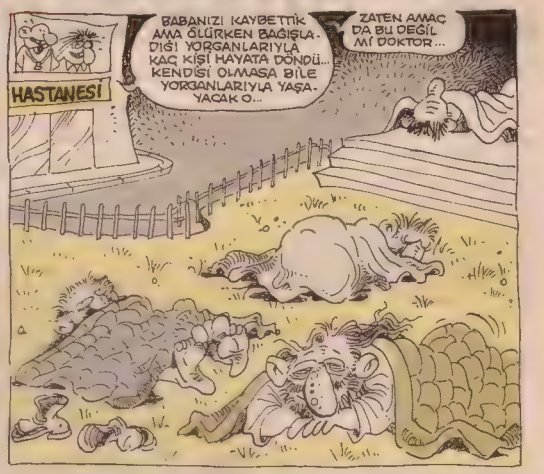

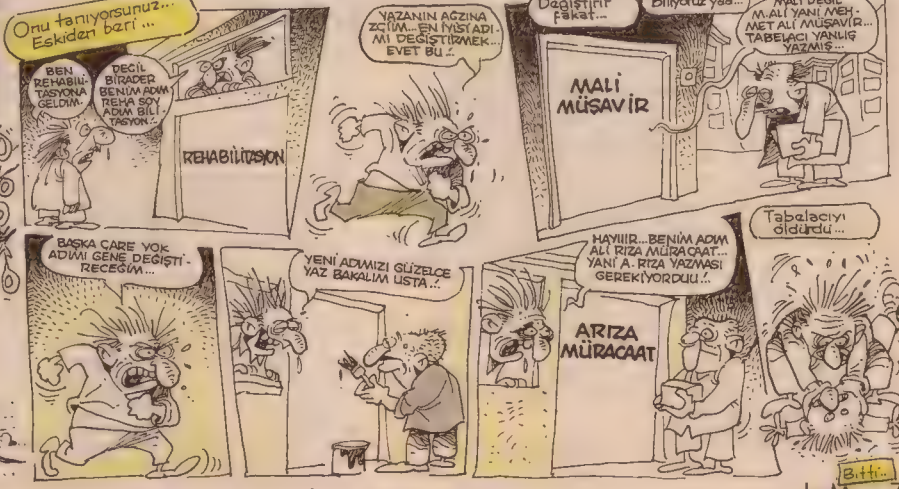

LeMan 7

Akşamsefası

Nihat Genç

ÇANKIRI ÖZLEM SEYAHAT

...sonra hep birlikte tutuklandığı sahneyi izledik, Türkiye ayağa kalktı, uzun yıllardan sonra aydınlar dünşünce özgürlüğü için kolları sıvayıp ellerinden geleni yaptılar. Çankırı cezaevine ayak basana kadar hangi cezaevine girdiğini bilmiyordu. Önce görüş izni vermediler, tüm kapılar kapandı, sonra emir geldi, tüm kapılar açıldı, krallar gibi ağırlandık, tam dört saat görüştük ve tekrar yukardan emir geldi görüş izni vermediler ve son pazar sürpriz bir şekilde apar-topar çıkartıldı, Ankara Sanat tiyatrosuna koştuk, seyirciler, oyuncular, Eşber Yağmurdereli oyunda anlatılan hikayenin canlı, naklen yayın "gerçeği", içinde ağlıyorlardı.

Sizlerin de dünyanın da dakika dakika izlediği yirmi günlük bu gerilimli hikayenin film kısmı artık geride kaldı, elimizde sadece Çankırı Özlem Seyahat'in biletleri kaldı.

Çankırı Özlem Seyahat iki yıldır var, yıllardır bu hatta Çankırı Çağdaş Seyahat çalışıyor, Çankırı-Ankara 150 km, iki saat. Trafik sıkışmasın diye Özlem Seyahat'a başka yol vermişler, iki saatlik yol boyunca karşı yönden gelen üç-dört araç ancak görebiliyörsünuz, sessiz, bomboş bir yol, bu yol asli yoldan 15 dakika daha uzun... Kemal Tahir bizim otobüs penceresinden gördüğümüz dışarısını şöyle anlatıyordu: "Dışarısı ihanetle doluydu. Dışarıda sessizlik kudurmuş bir köpeğe benziyordu. Salyaları akarak, cam gözleri kimseyi görmeden, burnu doğrusuna koşan, delirmeye ve ölüme doğru koşan bir köpek...

Burası, Anadolu'nun orta yeri, 150km. boyunca herhangi bir apartmanın önündeki kadar yeşillik toplamı ot parçası bulamazsınız. Burası Orta Anadolu, şehrin tüm ekonomik ölçekleri güneydoğunun en yoksul şehrinden bile aşağıda, nüfus ellibini geçmiyor. Şehirde tık yok. Sanki iyi, hızlı araba kullanan güzel giyinen herkes çekip gitmış bu şehirden. Çankırı "şehir" olmaktan korkuyor, şehirleşirse, sinsi, ucuz, basit, Kemal Tahir'in ebediyyen değişmez dediği köy gerçeğini oluşturan "koyluluk"ten yani, geleneğinden kopmuş olacak!

İşte bu şehir 1920'nin Ankarası. Mustafa Kemal Ankara'ya geldiğinde, o günün Ankarası, gidın görün, bugünün Çankırısı Hiç değişmeden duruyor. Biri hızla değişirken, diğerinin dibe vurması, bu iki bitişik şehrin hikayesi, ebediyyen değişmeyecek dangalaklığımızın hikayesi..

Burası Anadolu'nun orta yeri, bomboş dağların yerden hortluyormuş gibi ürküten görüntüsünü çözmeden, hiç kimse siyasal bir düşünce edinmesin, particilik oynamasın, çünkü bu yoksulluğun sağcı, muhafazakar zihniyeti hergün ekranlardan milyonlarca pırıl pırıl gencin yüzüne tükürüyor.

Kemal Tahir Köyün Kamburu adlı romanında Çankırı köylerindeki frengi hastalığını anlatır. Frenginin buradaki adı: Kara Çiban'dır. Köyün imamı frengeye tutulmuş parpar Ahmet'i iyileştirmek için, okuyup, üfler, falakaya yatırır, sonunda parpar Ahmet'i samanlığın direğine zincirle bağlayıp sopa atarlar, dayak yiyerek ölür...

Orta Anadolu yüreğimizdeki kara çıbandır. Hiç iyileşmeyecek gibi görünüyor, Kemal Tahir'in köy romanlarındaki tezi de şudur: Kendi içinde kapalı, donmuş, çürüyen köyün hiçbir şekilde ilerlemeyeceği...

Çankırı'nın tılkisi, yaban domuzu ve eşeği meşhur. Çankırı'nın tuzu, mermeri çok meşhur, asırlardır ikisinden de verim alınamıyor. Buğday, hayvancılık ve yeni açılan et tesisleri Aytaç ve makina kimyanın uçaksavar fabrikası.. (Ankara'da hava kirlenmesin diye buraya aktarılmış) ve tarlalarda çürüyen kavunlar. İş alanları bunlar.

Ankara-Çankırı 150km. unutmayın, ülkenizin kaderi, zihniyeti gerçeği bu yolda yatıyor, ben de çocukluğumdan beri "uzaklar" belgeseli gibi okyanusu tek başına geçen teknelerin öykülerini dinledim ama, bu topraklar çırılçıplak, sanki bu topraklarda nükleer deneme yapılıyormuş gibi bomboş, ürküten dağlar. Bu düşüncemde yanılmamışım, eskiden Çankırı'da çocuklar, Çankırı neden hiç kalkınmıyor diye üzüldüklerinde "Çankırı'da devlet atom bombası saklıyormuş, bu yüzden kalkınmıyor" diye inanırlarmış...

Evet, gerçek bu, Çankırı'da devlet atom bombası saklıyor, bu atom bombası çürümüş, kokuşmuş sağcı zihniyet, yüzyılların salamurasına yatırılmış, masrafsız, dayanıklı, her işe koşulan, "dar yer" ideolojisi...

Kemal Tahir'in düşüncesi de budur: Dar Yer ideolojisi... Bu dar yerde tüm milletvekilleri neredeyse dışarıdan gelip listelere girdiler, bu milletvekillerinin fıkraları artık Çankırı kültürü olmuş.

(Kısa adı Orüs olan orman ürünleri sanayiinin yıllarca başkanlığını Demirel'in kardeşi yaptı. Tema vakfı başkanı Demirel'in elinden ödül alıp ormanlarımızı kurtarıyor. Ilgaz dağlarının tomruklarını siyasilerin alıp nasıl kullandığını bilmeyen yok. Tema vakfı başkanı Demirel'in elinden sadece ödül almıyor, artık Demirel gibi konuşuyor; erozyonun önünü yaptığımız çalışmalarla alıyoruz, Hilton salonlarında ağırlandıkça, ödüller aldıkça konuşmaların şekli değişiyor. Salaklık işin başından belliydi, insansız ve siyasetsiz bir çevre anlayışı buraya kadar. Fon ayırarak, duyuru, broşür, toplantı... Paralar toplanarak üstesinden gelinebileceğine inanıyorlar. Ağaç günlük bakım, özen ister, suni ormanlarla hiçbir ülke erozyonu önleyemedi. Tema vakfı ısrarla siyasetten korkuyor. Ormanları yağlamayan medya ve siyasetin ünlü kelli felli patronlarına henüz tek bir laf etmiş değiller. Ancak, yol kenarlarında ağaç sulayıp, bir takım bilmiş gösterişli projeler hazırlayıp bu köklü zihniyeti değiştirebileceklerini sanıyorlar, bu zihniyet, sağcı zihniyetin ta kendisi, insanı değiştirmeden çevreyi değiştiremezler. Şu anda ülkemizde bir bok yapıyorum havası yaratıp hiçbir bok yapamayan Tema vakfı Anadolu'da köklleşmiş çürümüş zihniyetin kendisi, para toplamaktan, ödül almaktan başka bir işe yaramıyorlar. Ne sanayiinin devlerine laf dokundurtabiliyorlar, ne de bildiri ve duyurularında ağlayıp, sızlanmaktan başka bir şey bilıyorlar. Ortalığa atlamışlar, bu kadarı bizde de vardı, ağlayıp, sızlayıp, ödül almak, bunları biz zaten yüzyıldır yapıyorduk, size neden ihtiyaç duyalım..)

Bu toprağın, bu zihniyetin kökünü inecekler, Nazım Hikmet'in Kemal Tahir'in anlattığı insanları tanıyacaklar. Eşber'in mecliste pankart asan gencecik çocukların yattığı Çankırı cezaevine girecekler.

Cezaevindeki kitaplar, tüm şehirdeki kitaplardan daha fazla. İşte, Çankırı kalkınsın diye olimpik yüzme havuz yapılmış, havuzun demirlerine halk eşeğini bağlıyor. Fıkra gibi anlatılıyor. Bayındırlık ve İskan Bakanı, hani büyümüş adam olmuş, memleketine bayındır yapacak, adı da Nurettin Ok. Köprüye adını veriyor: Ok Köprüsü. Ancak bu modern köprünün meyili biraz fazla, bu köprüden önceleri eşekler geçermiş, köprü de sadece bu işe yararmış, şimdi yeni köprüden eşekler geçemiyor, köprü de bir işe yaramıyor...

Eşek hırsızlığından milletvekilliğine kadar yükselen bir başka milletvekilinin hikayesi Azız Nesin'in zübük hikayesinden daha beter. Milletvekili kahve konuşmalarında "şimdi içinizden bana bu adam eşek hırsızıydı diyorsunuz, doğrudur; ama sonunda önemli adam oldum" gibi sözleri fırka gibi anlatılıyor.

Neden eşek kültürü Orta Anadolu'da bu kadar yaygın. Ne bulsa yiyen, hiçbir özel ihtiyacı olmayan, her işe koşulan, dayanıklı, masrafsız eşekler bu topraklarda ebediyyen değişmeyen monoton gündelik hayatın "hızını" simgeliyor

Anadolu'nun nalları altından yağız atlarla fethedilip eşeklere terkedilmesini ancak sağcı, muhafazakar zihniyetle açıklayabilirız. Çankırı, "başeğmenin" simgesi olmuş. At: Başkaldırı. Eşek: Başeğme, kendi halinde, bana dokunmayan yılan...

Çankırı, tarih boyu hiçbir isyan, savaş görmemiş, arada kalmış, merak etmemiş, acı çekmemenin yakasına yapışmamış, başeğme orta a "karakteri" olmuş.

Zırcahi bilgiler de var, mesela Ankara b oturan Çankırılılar'ın çıkardığı bir gazete adının, Çankırı'yı fetheden Karatekin'in "k lanı" demesi üzerine "Çan-kırı" olduğunu oysa Çankırı adı, "gangr" gibi tarih öncesi yor, bu bilgi her yerde yazıyor ama onlar söylüyor, çünkü tarihleriyle övünmek istiyo la Karatekin'in türbedarı türbenin bakım ağlıyor ve herkes bu ağlamayı dile getiriyo suz bucaksız sefilliği, göbeğinde yaşadıkları luğu gören, duyan yok.

Övünmek için daha neler arıyorlar, neler, parta'ya gülü Çankırılılar'ın göturdüklerini s

Ve en çokta, Ankara Ulus'ta genç cumhu önemli caddelerinden Çankırı caddesinin değiştirilmesini istiyorlar, çünkü bu caddede, ne pavyon var, leke aldıklarını düşünüyorlar

Sakın şaşırmayın Çankırı'da din ve devlet aynı anlama geliyor. Bunun için anlatılan bir var. Yumuk adında yaşlı bir köylü ramazan

ÇAMLARI SİYAHA BOYALI

Kötülüğün rengine boyanmıştı pavyonun camları. Siyahtı... Oysa ne çok haksızlığa uğramıştır siyah renk..: Hem bir mavi, bir kırmızı da kötü, ürkütücü, tehlikeli saydığımız başka dünyaları, öteki hayatları gizleyebilir bizden... Beyaz bile gizler... Kimbilir, belki de artık kötülüğü bizden en çok masumiyetin, iyiliğin simgesi sayılan beyaz gizliyordu.. Pavyonun camları siyahtı, pavyon kendine kapanmıştı... Pavyon dışarıdan bakılınca tanımsız kötülükleri, amansız hastalıkları, sonsuz belaları çağrıştırıyordu...

Pavyon aslında saklanırken apaçık ele veriyordu kendini... Bense pavyonun kapısında öylece bekliyor, içine girmeyi çok istiyor, ama bir o kadar da girmekte tereddüt ediyordum... Garip, bulaşıca bir ürküntü sinirlerimi bozuyordu...

Kendimi bu pavyona girip oturmaktan neden korktuğumu soruyordum...

Kendi toplumunda giderek bir saygınlık kazanınca insan başka hayatlara, öteki dünyalara giderek böyle kapanıyordu demek... Korunaklı, bildik ilişkilerin içinde kendisine duyduğu sahte güveni biraz daha pekiştirmek için duyguları sadece kendi acılarına, kendi sorunlarına dönük, antenleri sadece kendi içlerine çevrili, başka sorulardan, başka sulardan giderek kendini koparhıyordu; o kısır yalnızlığını çoğaltıp ve başkalarını suçlamanın verdiği kötücül bir hazla ve içlerine biraz daha kapanarak... Kendilerine duydukları ve giderek herşeye kayıtsızlığa dönüşen bu hayranlığın başkalarının, ötekilerin yıkımı olduğunu bilmezlikten gelerek... **Ne kötülük varsa kendinde ara,** dedim kendime, hem sürekli olarak gittiğim yeni moda ve her köşebaşında hızla çoğalan kafelerde, barlarda hiçbir tesadüf, hiçbir yeni yaşam deneyimi yoktu artık, hiçbir gizin olmadığı bu yerlerde insan cansıkıcı bir kurgunun içinde ve hiçlik içinde eriyip gidiyordu...

Hem üniversitede okuduğum yıllarda **Beyoğlu'nda** muhasebecilik yapan dayımın yanında çalışırken defterlerini futtuğumuz böylesi pavyonlara sıkça girer, çıkar, buralarda çalışan garsonların ve konsomatrist kadınların sigorta bildirgesi, vergi ve çalışma karneleri düzenlerdim...

Beni çok severlerdi konsomatrist kadınlar yo sadece onlara patronlarının sigorta primlerini eksik yatırdığını söylediğim için değil, onlara gerçekten sevgi ve merhametle bakhğımı hissettikleri için...

Ben eskiden daha iyi bir insandım..

Ben eskiden daha iyi bir insandım, ama çevremdeki insanlar uzak dururdu, çekinirdi benden... Tuhaftım onlara göre, anlaşılması güç biriydim. Hem üstüm başım da çok kötüydü. Yoksullukla ürküntü arası biryerdeydim . Ben eskiden şimdi kapısını korkarak aralayıp girdiğim bu camları siyaha boyalı pavyon gibiydim. Başka hayatların, öteki dünyaların imgesinde korku ve kutsallık sanki hep yanyanaymış gibi gelir bana. Sonumuz bu bencil korkumuzdaydı, kurtuluşumuzsa bu kutsallığı anlayabilmekte yatıyordu belki. Bütün bunları tek tek ve garip bir ürperhiyle düşünürken bu camları siyaha boyalı pavyonun kapısından ne zaman içeri girdiğimi farketmemiştim bile. Ağır bir parfüm, anaso, rutubet ve karanlık kokusunu aralayıp oturacak bir yer aradım kendime. Etrafımı iyli göremiyordum. Ortalık oldukça karanlıktı. Bar tarafında ve sahnenin arkasında iki küçük kırmızı ampul yanıyordu. İki üç adam kadife koltuklarda oturmuş içkilerini yudumluyorlardı, belki de onlar müşteri kılığına girmiş güvenlik görevlileriydi.

Kimseyle gözgöze gelmemeye çalışıyordum, ama içeri girdiğim andan itibaren burada çalışan ve buraya hemen hergece gelen müdavimlerin beni anında iskelemne kadar çözdüklerini biliyordum: Onlardan değildim!

Karanlık yavaş yavaş yumuşuyordu. Birkaç ışık daha yandı. Masalarda oturan ve ayakta servis yapan beyaz gömlekli, bıyıklı genç garsonların yüzleri önünden güvenilmez ışık dalgaları görüyordum şimdi de.

Bu ışık dalgaları arka masada oturan konsomatrist kadınların küpelerine, bileziklerine, altın dişlerine, yüzlerindeki yıldız tozlarına çarpıyor, oradan kadife koltukların kenarındaki parlak metalleri aydınlatıyor, buradaki yansıma ise sahnenin önündeki dans pistinde ana rahminde bebekler gibi kıvrılmış yatan, yıllar önce yitirdikleri düşlerini ve hlsımı buralarda arayın, aradıklarını bulamayınca başıboş kalmış arzularının kölesi olan ve kendilerine verilen bütün vaatler tükenince de şehvetten ve sevgisizlikten boğulup kalmış erkeklerin cesetlerini aydınlatıyordu.. İşte ne oluyorsa o an olmuştu, ben, bu ne kadarı imgelemimde, ne kadarı buraya ait olan bu görüntü ve düşüncelerle boğuşurken saçları iki yanında örülü, beyaz gömleği, dizinin altına gelen beyaz çorabıyla, on yaşlarında bir kız çocuğu önümden sek sek oynayarak geçiyordu neşe içinde... Masumiyetin kusursuz bir sembolü gibi ortalıkta oynayan sevimli küçük kız bu karanlık, bu ürkütücü pavyonda ne arıyor diye kendime şaşkınlıkla sorarken birden pavyonun tavanından sarkan rengarenk grapon kağıtlarını ve irili ufaklı onlarca balonu farkediyordum. Duvarların da aynı kağıtlar ve balonlarla süslendiğini görüyordum... Yerlereyse ben gelmeden önce konfetiler saçılmıştı... Biraz daha oynadıktan sonra küçük kız yine sek sek oynayarak ve pür neşe konsomat
koştu. Çünkü kadınlar doğum günü için ha
mesi için çağırıyorlardı onu; **iyi ki doğdun A**

Ayça pastanın mumlarını birer ikişer sö
sonradan öğreneceğim ortayaşlı, üzerine
yapmış olan konsomatrist kadınlardan biri
ce yıllara kızım benim...

Bu pavyonun camları kötülüğün rengine
pıdan içeri girerken başıma bir tatsızlık gel
dolu kucaklaşmadan dolayı bir garip bir uta
sesiz kalmış yerlerim, önyargılarım, yanlış
yordu... Ben kendime, geçmişe eğilmiş, m
muşken güleryüzlü, efendiden bir garson
mumlarını üfleciği pastadan kesilmiş irice bi
ram ederken:

İyi geceler, buyrun, bu size ikramımız,
siniz, dedi.

Ne diyeceğimi bilemiyordum. Kuru bir **saç**
ye düşünürken Ayça'nın annesi yanıma ge
mekle şeref verdiniz, benim en kıymetli v
minnetle gülümseyerek elimi sıktı...

Evet, onlardan değildim. Bunu benden çok
lardan olmadığım, olamayacağım için beni
lı ince ve özenli davranıyorlardı

Bu arada orkestra yerini aldı ve çalmaya b
somatrist kadınların alkışları arasında beyaz
değdiği her yeri abartılı bir şekilde aydınlatar
sahneye çıkıyor ve ilk şarkısını **Ayça**'ya ithaf
zisyonlerin arasında, dans pistinin önünde,
gibi kaygısızca dolaşıp oynuyordu... Bir iki şar
rofonu masama yaklaşıyor ve beni oradakile
var, diye takdim ettikten sonra; **bize bir şarkı**

Akşamsefası

ış, birileri-
ıadolunun

eçiören'de
e, Çankırı
ın şu çan-
yazıyorlar,
nden geli-
yine yalan
lar. Mese-
ızlığından
. oysa, uç-
monoton-

mesela İs-
öylüyorlar.
ıriyetin en
ıdının de-
ç-dört ta-
!
nerdeyse
hikaye de
günü yay-

laya çıkar, kan ter içinde. Saat olmadığı için iftarı bilemez. Yaylaya vardığında herkesin ayran içip orucu bozduğunu görüp, sınırlenır: "Bu memlekette .mına koduğumun devletinin orucunu bir ben mi tutacağım, getirin şu ayranları..."

Bu topraklarda en tehlikeli şey okumak Nazım Hikmet'ın cezaevı arkadaşı, Nazım bu adamın resm nı bile yapmış, söylüyor, geçen ere akıl fıkır veriyor: "Çok okuyan komun st olur, çok okumayın, Nazım da çok okumuştu..." Ve Nazım Hıkmet'i şu cümlelerle anlatıyor: "Atatürk bile bu adam için hem asmalı hem de oturup ağlamalı" derdi...

Çankırı ençok astsubay çıkartan şehirlerimizden bir de güneydoğuda en çok şehıt veren illerın başında. Ancak tüm eşek fıkralarına rağmen değerli adam denilınce akla siyasetçiler geliyor.

Bu memleket nasıl kalkınır projeleri Çankırı'da "geyık" mevzuu etrafında konuşuluyor. Bu projeler de çok ciddıler, dışardan "fıkra" gıbi görünüyor. Bugün bır kürk hayvanı olan Çınçila yetıştırılıyor. Bir dığer proje, devekuşu üretımi. İlginç teklıfler de var, Çankırı tılkıleriyle ve domuzlarıyla meşhur. Dünyaca ünlü mavi tılki, mins tılkısi, üretelim denıliyor. Nasıl? Tılkılere domuz eti yedırerek.

Ülkece, yüzyıllardır tılkilere yabani domuz yedırmiyor muyuz? Yalnız mins tılkısı gıbi mavi değıl de, bıraz "laci" kaçıyorlar.

Şapka devrımının onuru yalnız Kastamonu'nun değıl, Çankırı'da bu devrıme ortak. Geçtığımız yıllarda yaşlı bır köylü, eşeğıyle pazara iner. Kalabalığı merak edıp bır yere çöker. Çökçüğü yer, şapka devrimi konuşması yapan valı kürsüsünün hemen altıdır. Bır zaman sonra polislerden bıri köylünün başına sardığı tülbentten sarığı fakreder. Kürsünün altındaki köylü yaka paça götürülür. Gazeteler manşet atar, sorguya çekilır, bir sabotajcı, suikastcı olmadığı anlaşılana kadar tutuklanır

Çankırılılar yine de tarıhleriyle öğünmek istıyorlar, mesela antep'ın "gazi", Urfa'nın "şanlı" olması gıbi. Çankırı'nın da bir Çankırı gazetesı "Aziz Çankırı" olmasını teklıf edıyor.

Çankırılılar cezaevlerınde yatmış Türk edebiyatının en büyük romancısı Kemal Tahır'i ve Nazım Hıkmet'ı ve Eşber Yağmurderelı'yi seviyorlar. Kemal Tahır, Orta Anadolu insanını romanlarında en güzel en gerçekçı anlatan "bırıncı romancımız". Nazım Hıkmet, Orta Anadolu insanının sıcaklığını tüm dünya dıllerınde anlatan muhteşem bir yazar. Hepsi fıkırlerınden dolayı içerde yattı. Çankırılılar Susurluk kahramanı "Çatlı'yı seviyorlar."

Gazete okumadan, insanları tanımadan tuhaf dedikoduları hem üretip hem inanıyorlar. Mesela, Eşber Yağmurderelı'nın 'deli raporu" almak için acılen doktorları çağırdığını söylüyorlar.

Gençlerın hepsi, istisnasız, liseyi bitirir bitirmez şehirden kaçmayı düşünüyorlar, çünkü, birbirlerinin kara kaşlı, ablak, temız yüzlerini sevmiyorlar. Burası Çankırı. Anadolu'nun ta göbeği. İnsan soruyor, Köy enstitüleri kapanmasaydı böyle mi olurdu, dıye...

Burası Çankırı, 1920'nın Ankarası. Vatansever, dindar insanlar, yaren kültüründen kalma kuru bir nezaketleri var, geneleklerine bağlı. Tüm bu saydığımız değerlerı onbeş kelımelık bır dıl ıçınde ıfade edıyorlar Yanı, devlet, vatan, Allah, bayrak, bolucu, vatan haını .. Aslında hepsı tek bır kelıme: KARA ÇIBAN Zır cahıl, kara bır ıman. Bu onbeş kelıme aynı zamanda zihinsel şifreleri. Bu şifreleri Ankara'nın DYP, RP, MHP, ANAP gıbi partileri çok profesyonelce elli yıldır kullanıyor ve birbırlerine deli gibi aşıklar..

Çankırı Özlem Seyahat'in tangur tungur havası içinde yolculuk ediyoruz, yoksulluktan Afgan bır mültecıye dönmüş kuru yüzlü bir ihtıyar, Eşber adını duyunca, Nazım'dan başladı, vatan haini, bölücü, sıralamaya koyuldu.. Lafın ince bır delığini bulup, devlet hepimizındır, ayrı gayri yok, devlet bır organızasyondur, hukuktur... demeye kalktım. Amca bir uzaylı gibi baktı bana. Vatan haını görünmem için bu kelımeleri, hukuk, organizasyon sarfetmış olmam, yetti de arttı bıle. Bu şıfre kelımelerle konuşmayan herkes yabancı, vatan haını. Bu kelımelerle konuşmayan hıçbir insana, yaratığa, sıyasetçıye inanmıyorlar.

Ve gerçekte, bu ülkenın temel siyasi meselesi, hırsızlık, rüşvet, tetıkçılık, mafya, asla değıl. Mesele bir atom bombasına dönüşmüş bu kelımelerle konuşup konuşmama meselesi.

Can Dündar'ın programında Ufuk Uras, Altemur Kılıç'la düşünce özgürlüğü etrafında tartıştı. Ufuk Uras, düzgün, doğru şeyler söyledı. Ama, bozuk olan da buydu zaten. Ve Altemur Kılıç'a dönüp, "siz sabahtan beri otuz kelımeyle konuşuyorsunuz" deyıp aşağıladı. Bu da doğruydu, otuz kelımeyle konuşuyordu...

Ancak, bu topraklarda siyaset yapmaya kalkan Ufuk Uras da bilmelı ki bu ülkenın siyaseti "otuz kelımedır". Siyaset yapacaklar, bu dılın şıfresini çözmek, bu kelımelerın karşılığını vermek zorundadırlar..

İşte yüce devletımiz atom bombasının şıfresini bulmuş, bu yoksul halkın çocuklarını alıp güneydoğu dağlarında şehıt oluyorlar, bız olmasın dıyoruz, vatan haını ilan edılıyoruz. Çankırı cezaevıne atılıyoruz. Onlar şehıt oldukları ıçin mutlu oluyorlar...

Ne güzel kitaplar yazdı Kemal Tahir, ne güzel şiirler yazdı Nazım Hıkmet: Hepsi ne mutlulukları bozulacak endışesiyle baktılar.

Onların bu mutluluğunu bozarak elimize ne geçireceğız.

İki şehrin hıkayesi Ankara-Çankırı, kaderı aynı: Ankara'da biraz fazla yol-bina yapılmış hepsi bu. Çankırı Ankara'nın soyulmuş şekli. (Zaten Ankara'ya ençok göçü Çankırılılar veriyor.) Ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin "zihinsel gücü": Çankırı! Çankırı, meclısin ruh ve şekıl bulduğu, şehrın adı! Atom bombası gibı KARA ÇIBAN!

PAVYON

ist kadınların olduğu masaya adeta
ırlanan pastanın mumlarını söndür-
yça... İyi ki doğdun Ayça...
ndürdükten sonra annesi olduğunu
ullu bir elbise giymiş, aşırı makyaj
oyumsuz bir sevgiyle sarıldı ona: **Ni-**

oyalı olduğunu sandığımdan ve ka-
r mi diye düşündüğüm için bu sevgi
ıç duyduğumu hissettim; içimde kim-
e eksik bildiğim herşey tesellisiz kanı-
hçubıyetimin başdönmesiyle savrul-
anıma geldi ve bıraz önce Ayça'nın
dilimle birlikte getirdiği limonatayı ık-

ız bizim bu gece Tanrı misafirimiz-

jolun, yeter miydi ki bu insanlara di-
mişti: **Kızımın doğum gününe gel-**
rlığımdır o, lütfen rahat edin, deyip

: onlar daha iyi biliyordu, belki de on-
ıoşnut etmek, ağırlamak için bu den-

aşladı... Bırkaç dakika sonra da kon-
akım elbiseli, papyonlu, beyaz dışleri,
ışıkta daha da parıldayan bir şarkıcı
etti... **Ayça** ise kendi dünyasında mü-
oltukların arasında sanki evındeymiş
söyledikten sonra şarkıcı elinde mık-
e: **Aramızda kıymetli bir misafirimiz**
söylemek ister misiniz, dedı .

Mıkrofonu elime alıp ayağa kalktım, sanki hayata sıfırdan, yenıden başlamışım gıbi doğal, yapmacıksız, sahici bir heyecanla, sesim tıtreyerek, **Ayça**'nın doğum gününü kutladım ve orada olmaktan çok büyük bır sevınç duyduğumu belirterek, **Ayaz Geceler** şarkısını söyledim onlara... **Ayaz Geceleri** söylerken buradaki insanlara karşı içimin tarifsiz bir minnetle dolduğunu hıssettim. Ve o an onların bir davası uğruna, onlar adına hayatımı ortaya koymak, onlardan olmadığımı benden daha iyi bilen bu insanlar için ölebilmek fırsatı çıkarsa hiç çekinmeden ölebileceğimi düşünüyordum artık...

Sonra onlar için ölebilme isteği, bu dışlanmış bu kötü ve aşağılık sayılan ama kendisinden olmayan birine sadece Tanrı misafiri olduğu için herşeyini vermeye hazır insanları kendince dışlamaya, kötü ve yoz göstermeye uğraşan ve herkesi bir diğerinden ayrıcalıklı ve üstün olmaya yarışına koşan ayrıma, sınıfsal kültüre ve oradan sistemin ta kendisine olan öfkemle birleşiyordu

Sonra bu ofkeyı her kapısı, camı, pencesı sıyaha boyalı yerı her turlu kotuluğun, sonsuz belaların, onulmaz hastalıkların sımgesı sayan çevremde çokça gordüğum ınsanlara çevırdım .

Asıl kotuluğú, çıkarları gereği kendısini olumlu, legal, iyi sanıp, dünyayı ve ruhlarımızı mahveden bu sistemın kurgusuna hiç dırenmeden hatta gururla ve bir an önce uyum sağlayan insanların başka hayatlara, öteki dünyalara kayıtsız kalmasında, hatta bu hayatları ve dünyaları gızlı ya da açık lanetlemesinde görüyordum... Hem ben eskiden daha iyi bir insandım. Dışardan tuhaf, anlaşılmaz gözükürdum

Ben eskiden kapısını korkarak aralayıp gırdığim bu camları siyaha boyalı pavyona benzerdım..

* Her **çarşamba** saat 21.15-23.00 arası **(94.3 FM.) Radyo Umut**'ta **"İçimizden Biri"** adlı söyleşi programım var
* Urfa Mezapotamya Kultur Derneğının polıs tarafından kapatılmasını protesto edıyorum.
* **Fayton.** Duşun Sanat ve Yazın Dergısı. Murat Kurt P.K. 6 41001 İzmit.
* **Hasan Uysal.** Gri Yazılar. Ötelu Yayınları
* Organlarımı bağışladım. Aklınızda olsun
* Duşunce suçlusu **Nurettin Şirin**'e özgurluk
* Seda Kıp, Suzan Aydın, Mustafa Çıfçı, Guney Çetınkaya, Huseyın Kaplan, Bahar Haser, Başak Çelıkoğlu, Şuheda Sungur, Ayşegul Tulay, Pembegul Santaş, Ertuğrul Sarıkaya, Özgul Kılıç, Fatıh'ten Dilek, N.Kemal Şahın, Figen Karakulak, Özlem Guçlu, Açelya Gazioğlu, Yasemın Çantay, Aydıncan Aydoğan, Murat Arslan, Eylul, Seray Ay, Erkan Demiral, mektuplarınızı aldım sevgiyle

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

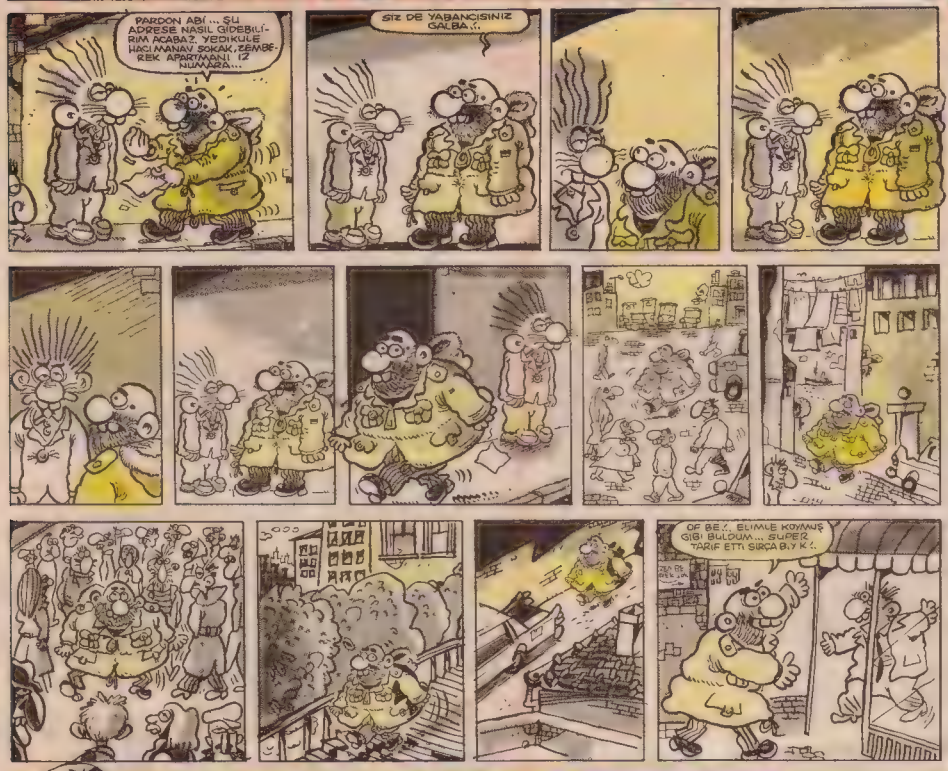

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

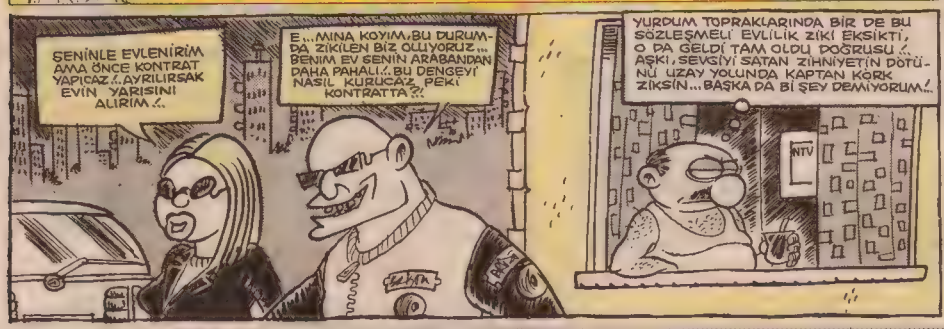

yazıkatur

Lütfü Oflaz

Kış..kışt!

Bir Serçem bile yok!

Bırakın Kartal, Doğan, Şahin marka arabayı, bir Serçem bile yok.

Altımda Serçem olmasa da iyi durumda sayılırım; çünkü çoğu vatandaşın ayağında kundurası bile yok.

Vatandaşın oturduğu kümes, yediği ucuz ekmek...

Başbakan "Bu kış zor geçecek" dediğinden beri ise kaçırdığı önce akıl, sonra kış...

Aklını kaçıranlar kışı kaçırmak, kovmakla meşgul şimdi:

"Kış..kış..kışt..kışt!"

Bunun adı **Fakirhaneden Kış Kaçırma!**

Vatandaş bu halde, ama anlayan kim?

Ekmeği 5 bin lira daha ucuz alabilmek için günde 12 saat kuyruk bekleyenlere, Başbakan bir de "Fedakâr ol" demez mi?

Fedakâr, böl ikiye, **feda** çalışana, **kâr** patrona!

Patronlar kâr etsin diye çalışanlar feda edilecek demektir bu.

Çalışandan alıp patrona, fakirden alıp zengine vermek demektir.

Gerisi hikâyedir.

Nitekim **"Fedakâr ol, enflasyondan kurtulmaya az kaldı"** hikâyesini gelmiş geçmiş ve de zamları kol gibi geçirmiş **Anakol** kod adlı tüm hükümetler anlatmadı mı?

Hem ne için fedakârlık?

Daha çok askeri harcama, daha çok cezaevi yapasınız diye mi fedakârlık yapacağız?

Ya da dünyanın en pahalı cumhurbaşkanlığını, başbakanlığını, bakanlığını, milletvekilliğini yapasınız diye mi fedakârlık yapacağız?

Yoksa 80 milyarlık arabaları alabilmek için 3 ay sırada bekleyenleri daha da zengin yapasınız diye mi fedakârlık yapacağız?

Fedakârlıkmış, **kârınız güzel mi sizin!**

"Bu kış enflasyonizm gelebilir" diyerek korkutmaya kalkışsanız da fedakârlık yapmaya ne halimiz ne niyetimiz var.

Fedakârlık isteme benden, kış gibi soğurum senden!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

marlon@turk.net

Ateş ve Suyun Hikayesi...

Ender Özkoltraman

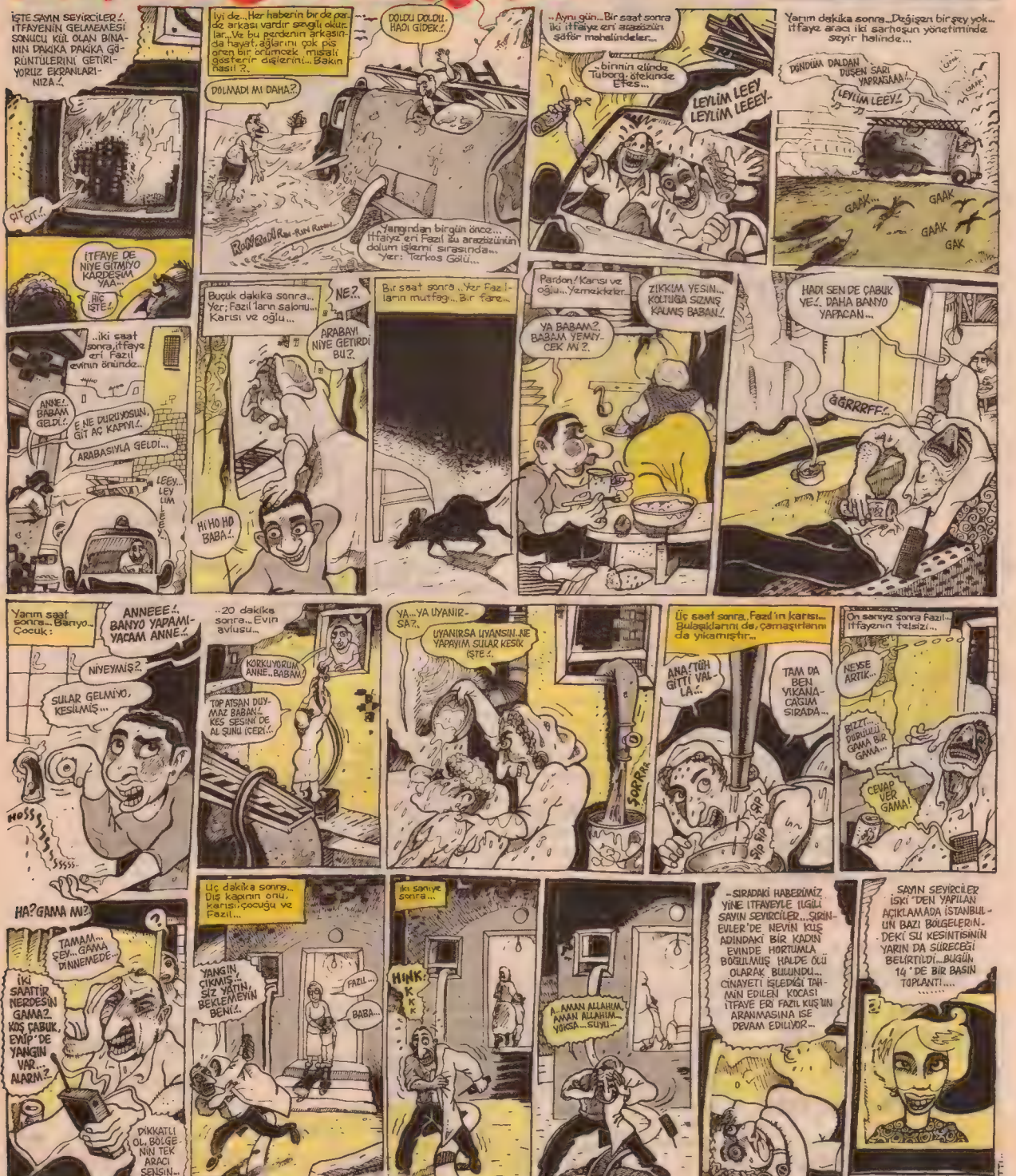

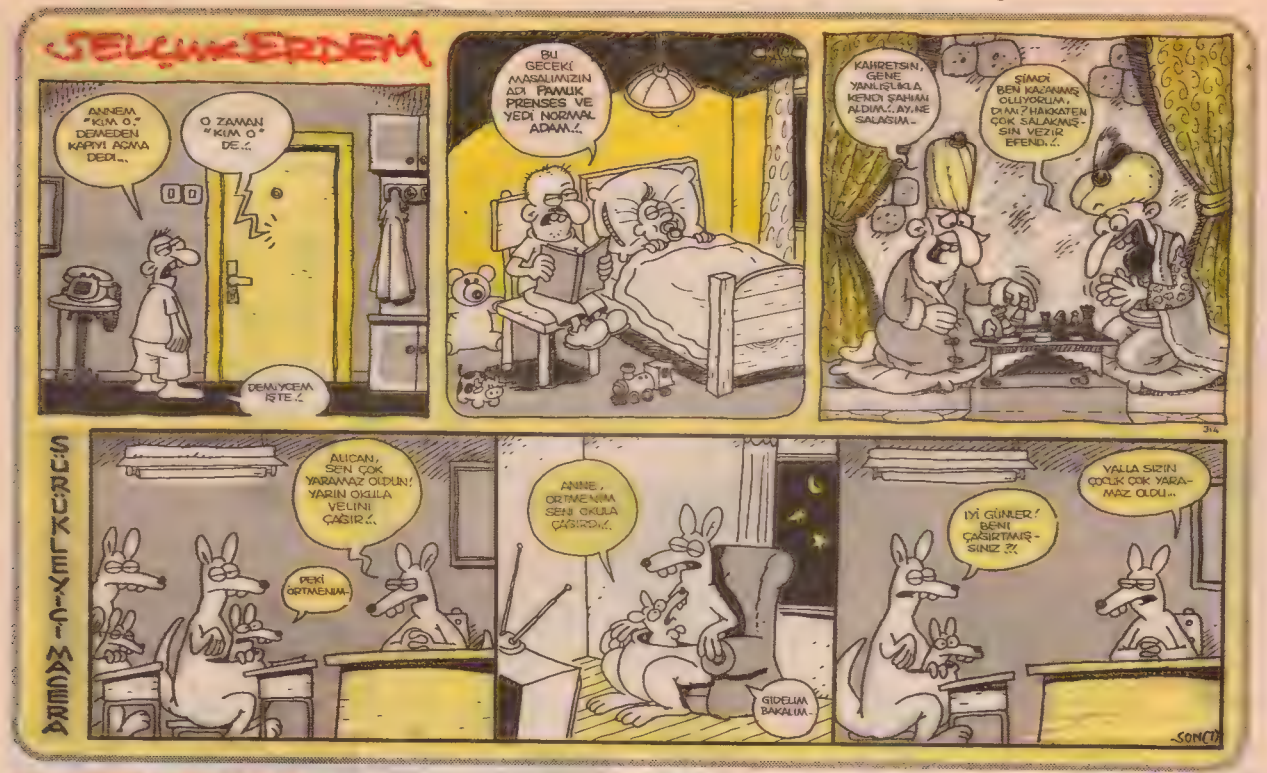

Haftanın kaseti
Bu hafta sizlere duygusallığı ve kurnazlığıyla ünlü sanatçı
FEVZİ NEOELOĞLU
son kaseti
"TAZE KAŞAR ÇALDIM BAKKALDAN MUTLU YUVAMIZ İÇİN"
çıktı! Israrla tüm her yerde arayınız.

LeMan 12

A Yüzü

1- Çok uykum varsa polemiğe girmem bi iki saat uyur, kalkar tartışırım.
2- Yeni moda bir gömlek çıkınca, acep eskilere ne olacak diye endişe kaplar yüreğimi.
3- Astronot olsam kafama göre bilgi vermem delikanlı gibi uzayda ne görürsem onu söylerim.
4- Voleybol siporu hakkında ileri geri konuşanın ağzını burnunu kırarım.
5- Robin Hut zenginden alıp fakire verdiği paralardan yedi buçuk milyarı cebe atmış diye bi söylenti duydum

B Yüzü

1- taze kaşar çaldım bakkaldan mutlu yuvamız için.
2- Bayıltıcı sprey sıkmam kuzenlerime.
3- Nakit para ü pertir bedenimi (slow)
4- Yeni meşhur olan bir haber spikerine ısınmam biraz zaman alır.

"ASTRONOT OLSAM KAFAMA GÖRE BİLGİ VERMEM DELİKANLI GİBİ UZAYDA NE GÖRÜRSEM ONU SÖYLERİM"
adlı şarkının sözleri

Düşün sevdiceğim
Hele bir düşün
Astronot olarak uzaya gittiğimi düşün
İncelerim dört bir yanı
Bakarım aydaki taş örneklerine
Bunlar bizim taşlara benziyomu, benzemiyomu
Açarım telsizi usulcacık, kuranım yeryüzüyle bağlantıyı
anlatırım bir bir
Bir galaksi görsem boynu bükük
Kuranım yer yüzüyle bağlantıyı
anlatırım bir bir
Gerçi kozlar benim elimde
Desemki "Uzay ortamı süper, şahane bi yermiş"
Herkes bana inanır
Kim ne diyecekki,
Desemki Satürnün halkası yok.
Ordan yanlış görmüşüz yıllarca
herkes bana inanır.
Ve daha bir sürü yalan atarak,
Sürüklerim bütün bilimsel ortamları kaosa doğru
Oh bebek kaosa doğru
Yıkarım bütün bilimsel bulguları kafama göre
Oh bebek, kafama göre
Desem yeni bir gezegen gördüm
Neptünün biraz ilerisinde
Hangi bilim adamı çıkıpta
"Hayır böyle bi şey yok" diyecek
Dese bile bebek
Açarım telsizi, kuranım bağlantıyı yeryüzüyle
"Lan pezevenk sana mı inanıyim gözümemi inanıyim,
Aha işte gezegen cillop gibi önümde duruyo" derim
Kim ne diyebilirki bebek
Ha diyeceksinki ya delil isterlerse
Çekerim başka bi gezegenin fotoğrafını
(Değişik açıtan)
"Alın godoşlar işte size delil" diye yollarım yeryüzüne
Ha yine ısrar ederlerse öyle bi gezegen yok diye.
"Büzük yiyosa gelin uzaya siz bakın,
Burada maymun mu oynuyo,
Var diyosam var" diye ısrar ederim.
Ve bebek bu ısrarlarıma kimse karşı koyamaz.
Ama sonra n'olur başka biri çıkar rezil olurum
O yüzden işte o yüzden bebek
Asla yalan atamam
Delikanlı gibi ne görüyosam onu söylerim.
Söylerimmm.

Copirayt mopirayt aga
SONER GÜNDAY

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Akla, fikre dikkat! Çiller konuşuyor!

Sevgili İskenderunlular,

Bu bacınızın yüzünü karartmaya, bu bacınızı Arap Bacı yapmaya çok çalıştılar, çalışıyorlar, çalışmışlardı! Fakat ne oldu fakat? İşte dimdik ayaktayım, şu Erciyes Dağı gibi alnım ak! Kafam ak!* Saçlarıma ak düştü memleketimi sevmekten, okşamaktan sevgili İskoçyalılar!

Şimdii, demokrasilerde iki gömlek vardır giymek için. Birincisi bayram gömleğidir, bu gömlek yüzde yüz pamukludur! Ey İskeçe'nin pamuk kalpli insanları, ey Zeybekler diyarının altın bilezikli yörük gelinleri, ey sibernetik kahramanlar, bir başka gömlek daha vardır, evet! Bu da idam gömleğidir.

Çok ciddi olarak söylüyorum, son katıldığım MGK toplantısında beni bizzat idam etmeye kalkıştılar. Ağalar, generaller, Endülüs'de raks! Efendim? Elimdeki not kâğıtları, kırışmış, yani karışarak, tekrardan toparlıyorum değerli İskandinavyalılar!

Darağacı geldi ortaya, "Nihahaa" diyerekten kötü adam gülüşü yaptılar, dediler ki "Bu kadın bir hayli vatansever, şunu idam edelim gitsin" Darağacı darsız olur mu sevgili İnebolu köfteliler! Ben oradan son anda kaçtım, idamın devre arasında!

Ne diyor Mesut Barzani? Almış arkasına Koç'u, deveyi, ki sürekli Camel içiyor, beni tenhada kıstırmaya uğraşıyor. Arkasını okşattığı için böyle şımarık, ey fındıkkıran! Biz arkamızı, önümüzü, yanımızı, kesitimizi, okşatmadık, okşatmamış da olacağız da! Ey İstanbul pırılları, ey şehzade torunları!

Çete çete diye diye dillerinde dillerinde tüy tüy bitti bitti! Çete, hani çete? Çete sizsiniz ey ağalar, generaller, merhaba kampanya! Notlar şeettirdi şindik! Siz çete derkene, PTT Kızıldeniz'e kaçtı bre bıyıklılar! Halk da mı çete, Suskunluk Çetesi mi bu yiğitler yurdunun gürbüz simaları ey okşanmışlar?

Bakınız, Atatürkçü benim. Vallahi ve billahi. Geçen Meral'le konuşuyoruz, hani yok mu eski bakan, Akşener Şen. İşte onunla sohbet toplantısında, birden Kenan Güneydoğulu çıktı radyodan, Onuncu Yıl Lisesi'ni seslendiriyordu. Biz nasıl ayağa fırlamışız, şimşek gibi. Ben ağladım, Meral ağladı. Keşke dedik, Murtaza Kemal yaşasaydı, beraber vals yaparaktan, ne güzel olurdu. Sonra Meral sakinleşti, ben biraz daha ağladım!

Safkan Atatürkçü benim, işte kanım, işte alyuvar! Hem biraz safım, eskiden beri, hem de kan olayımız var! Skandal, bu notu kim itti önüme, derhal Sedat'ı arayın, hipnotize etsin haini.

Bana demokrasi madalyası verdiler, boşuna mı verdiler? Özer dedi, o madalyayı Sabah promeyşn olarak dağıtıyo, herkeste var. İlk evvel inandım, fakat şakadır bu, o anlaşıldı. Bendeki madalyon sizlerin eseridir sevgili İkitekelliler! Bakınız isabetli bir gaf oldu, very interesting! Bu, bu madalyayı ölsem bozdurmam, çok zorda kalsam da bozdurmayacağım, şu an verdim kararımı. Koklamaya kıyamam benim güzel madalyam diyorum sevgili İspanyoletler!

Beni yıldıramayacaklar, bunu başartabildirtmem onlara, Yıldıray Çınar gelse eyvallahım yok! Bu kadar da net sayın İnternetliler! Kendimi Gülistan gibi hissediyorum, ay, Güliver gibi, cüceler ülkesine gelmiş bir dev gibiyim! Ayağıma eteğime dolaşıyorlar, döpiyeslerim nasıl nasıl, komple cüce doldu! Fakat devler ülkesine her an dönerim, yaparım bunu da bakınız sevgili İnebahtlılar!

V.Ö.'nün notu: Önce Belçikalı dallama, sonra da Oğuz Sarvan. Nedir yahu Beşiktaş'ın maymunlardan çektiği?

Firavunun Lemeti

GÜNERİ İÇOĞLU

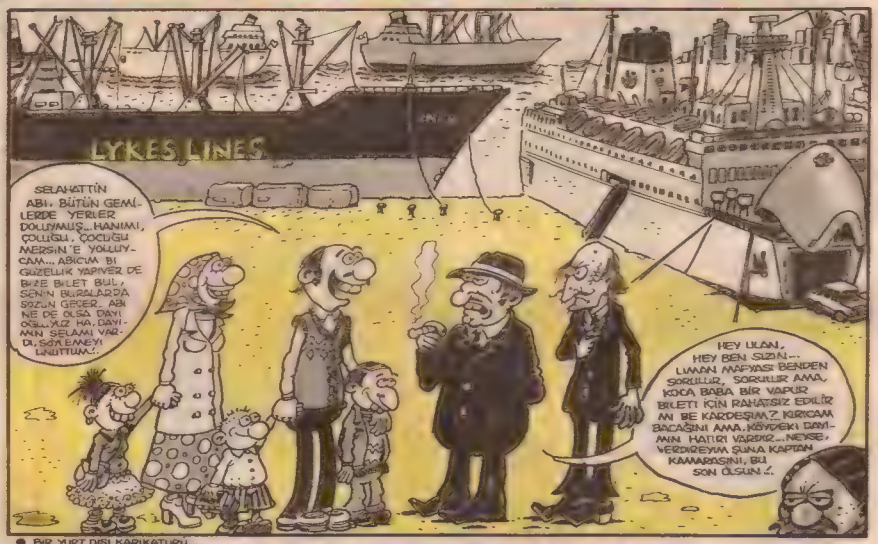

● BİR YURT DIŞI KARİKATÜRÜ..

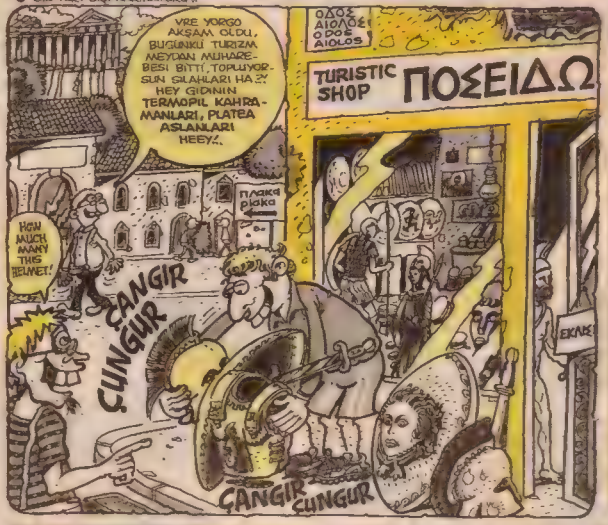

BİR YURT DIŞI YAZISI

6 Kasım 1997 Volos

Yeni kurulan bir pet şişe fabrikasını geziyorum. Binbir şaşkınlıkla yerde duran üzeri titizlikle numaralanmış borulara, kablolara bakıyorum. O sırada uzaktan koyun sesleri duyuyorum, dönüp bakıyorum, ne güzel diye düşünüyorum; Teknoloji ve doğal yaşam bir arada... Derken çoban sürüsüyle fabrika inşaatına doğru yaklaşıyor ve heybesinden küçük mavi bir pet şişe çıkarıyor. Tel örgülerin dışından elini uzatıp şantiye musluğundan su dolduruyor. Şaşkınlıkla onu izlerken, birden gözüm elindeki çoban asasına takiliyor veee dumuru yiyorum .. **"Çobanın asasının ucu kırmızı plastikten."** Hani çoban asalarının uçlarındaki koyunları çekmek için olan kıvrım var ya, işte oraşı plastikten. Dayanamayıp soruyorum, bu nedir diye?.. Koyunları çekmek için diyor el işaretiyle. Fakat plastik dediğimde, hazır aldığını söylüyor. Olur mu böyle bir şey ya?. Çobanlar için plastik saplı çoban asası imal edilir mi, bu nedir? Galiba çıldırıyorum...

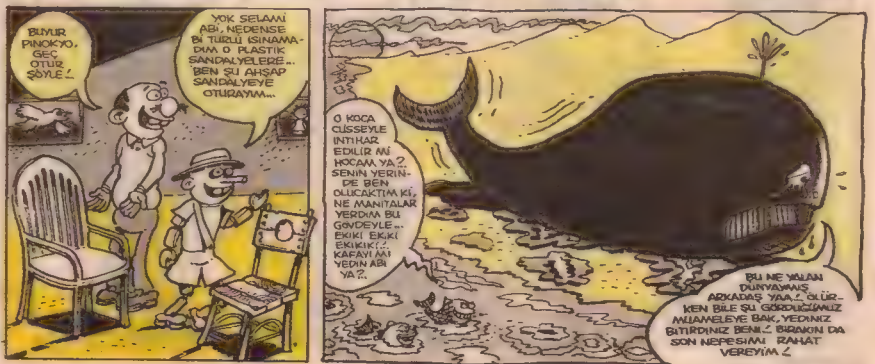

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet YILMAZ

"CÜMBÜR CEMAAT EKŞIN"

Karikatür albümü, el değmeden hazırlanmaya devam ediyor... El değdiği anda olaya giriçem galiba.. Bekleyin..

AHMET YILMAZ

● Bilim Kurgu Öykü: "FREKANSLAR ARASI ŞARKILAR ve OYUN HAVALARI"

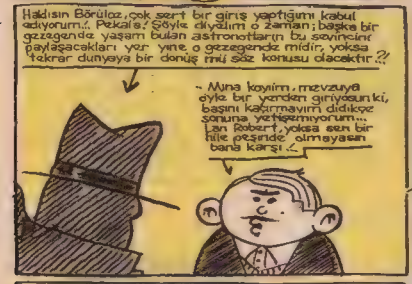

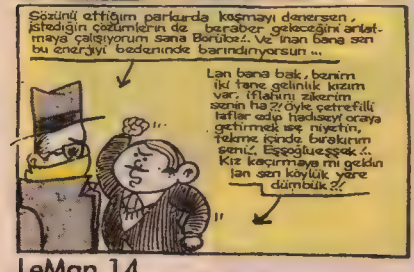

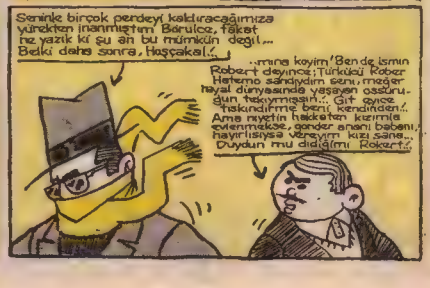

LeMan 14

AYRINTILAR

METİN EİDAN

SEVERİM:... Cama düşen yaamur damlalarının, camın üzerinde bi sarhoş gibi yalpalayarak gidişlerini ve aaniden, panik yapan bi kuyruklu yıldız gibi, hızla kayarak, sonra hiç bi şey olmamış gibi durdukları aanı.. Televizyonda sıkıcı bi şey izlerken, sesi sonuna kadar kısıp, dudaklarına bakarak ne dediklerini anlamaya çalışmayı...EVREN... Minibüsle giderken, okula yaklaştırmızda, minbüs öğrenci kaynadıı halde "Okulda inecek var" diyecek olan o kişiyi beklemeyi...SELİN... Ucuz porno filmlerinin oynatıldı sinemaların, kaldırım gibi, halk içine çıkan bi yere konan afişlerindeki, çıplak kadının üzerine, siyah kalemle giydirilmiş elbiseleri...Hoşuma giden ince bi kitabı okurkene son sayfalara yaklaştırmda, hemen bitmesin diye azıcık yavaşlamayı, sindire sindire okumaya çalışmayı...SEBLÂ... Eskiyen kumandamızın tuşları üzerindeki numaraların, silikliğine ve netliğine bakarak, en çok ve en az hangi kanalları izlediimizi anlayabilmeyi... Bi kördüğümü sonunda çözerek, azcık bile olsa gevşetebildiim ipi, belinden çekip sıkışık yerden kaydırdıım andaki genişleme hissini, ve gerisinin geliceene emin olduum aanı...METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Eskiden, skoçbrayt, amonyaklı vim felan yokmuş tabi. Kumla ovalanıp temizlenirmiş kaplar. Biliyom, ben de yaptım bu kum işini, askerde acemi birliinde. Zaten, o kocaman tepsilere skoçbrayt dayanmaz; kum daa mantıklı. Çocuk gibi hissediyodum kendimi, mutfaan yanındaki o kum havuzunda. Eline bi avuç kum alıp, harst harst, tepsiye sürtüyon, sonra yıkayıp duruluyon.Kadayıf tepsisi kolay temizleniyo; fırında makarna tepsisi biraz zor. Bi gün, içtimada, Hakkı'nın cebinde porno dergi sayfası yakaladı Asteğmen. Aslında, Hakkıcığım (severim), dalgın biridir. Kâğıt, ööle cebinde gözüküyodu herifin! Ulan, tıkıştırsana içeri! Asteğmen'de gördü tabi. Lavuk, radyomu alırdı onbeş dakkalıına diye, bi saat vermezdi. Sonra uyur, ben de gidip göbeenin üstünde duran radyomu alırdım geri. Hakkı, komikti. Doğu'ya da beraber gittik onunla. Diskli bi yumatu teyip aldı orda, bi de Çelik diski. Paso Çelik dinnetti bize. Batı'da, ranzada üstümde Sami Abi yatıyodu. Radyomu, yataamın tavanına, yayların arasına sıkıştırmıştım. Sami Abi uykusunda saa sola dönerken, kanallar karışıyodu..

POTPURİ:... Vapurun kıçında, bi sarhoşla karşılaştım yine. Habire fıstık uzattı bana. Sonra şişeyi de. Aldım iki yudum. "Çek" dedi "çek çek"... Beşiktaş'a yaklaşmıştık ki, ayrılık vakti geldi ya, "Kaderin güzel olucak senin" gibi bi şey söyledi. İlkbaşta hoşuma gitti; dilenciler dışında, herkesden gelen dua iyidir. Ama sonra, takıldı plâk gibi. Yüz kere aynı şeyi söylemeye başladı; kafayı bulmuştu artık! Durup durup aynı şeyi söylüyodu. Bi anlamı kalmamıştı. Elini sıktım, sıvıştım ordan... Akşam, Şahin'lere gittim, bi kitap aldım ödünç, okumak için. Dönerken, stadın orda, kaldırıma çıkarken ayaam kaydı. Yalpaladım. Komik bi hareketti. Karşıdan gelenler vardı. Onlara bakmak, komik vücut hareketimi farkedip farketmediklerini anlamak istedim. Ama bakmadım. Bakarsam, belli ediceemi anladım. Otobandan geçip, çarşının içinden, iskeleye geldim. Bi Hustler, bi de Leman aldım. Sonra yürüdüm eve; o köpekli bahçenin yanından geçtim. Aadi köpek, aaniden havlıyo ben dalgınken. Ama artık ordan geçerken, dalgın olmamaya dikkat ediyorum. Bi de, bi direk var orda, kaldırımda. İçinden kablolar fışkırmış. Duvara çok yakın. Duvarla direk arasından geçiyorum hep, ve şimdilik çarpılmadım... Adaşım, Eczaneci Metin'e uğradım. Ona bi espri yapıp şirin görünmek amacıyla: "Laydi spiid stik versene bana; tüylerimi alıcam" dedim. "O, koku. Tüy için diil" dedi.. Annamadan, bilmeden espri yapıyom!.

BİŞİİ:... Bugünlerde en çok, Ali Desidero'ya hediye edilen dokuma tabloyu görünce içime bi ferahlık geliyo... Hemen iyi günner diliyom ben!.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Essalamü Aleyküm;

Bugüne kadar dergide yayınlanmış okur mektuplarının çoğunlukla; sevgili Leman, Merhaba Leman, Merhaba v.b. gibi klişeleşmiş ifadelerle başladığını gördüm.

En güzel duyguların, en değerli düşüncelerin ayaklar altına alındığı, zar zor yetiştirebildiğimiz nadide düşünürlerin birer cani muamelesi görerek hapse atıldığı bir TÜRKİYE'de yaşıyoruz. Ne olduğu belirsiz, düşünce ve anlayış yoksunu darbe çığırtkanlarının gazete ve dergilerde çok kolay köşe bulup pişkinlikle demokrasi hâvârılığine soyunduğu bu TÜRKİYE'de, sıradışı bir derginin ve sıradışı olma yolundaki okurlarının her türlü hitaba ve düşünceye açık olduğunu göstermek düşüncesiyle bu mektubu yazmaya karar verdim.

21 yaşında bir üniversite öğrencisiyim. Dini vecibelere saygılı olup bunu kendince hayatına tatbik eden LEMAN okurlarından biriyim. LEMAN'ı önceden çok duymuş fakat hiç okumamıştım. LEMAN hakkında menfi önyargılarım vardı. İyi bir demokrat olma çabasında olup okumayı seviyordum. Üniversiteden tanıştığım bir arkadaşım kronik bir Leman hastasıydı. İyi bir kitap okuru olması beni ona yaklaştırdı. İkimiz de farklı düşüncelerin insanıydık ve ideolojilerin kelle hesabı salgınına yenik düşmeyecektik. Arada sırada mevcut eserler ve yazarlar hakkında fikir ayrılıklarına düşsek bile sonuçta hem fikir olduğumuz noktaları da görüyor ve herşeyden önemlisi birbirimizi dinlemesini biliyorduk bunu benden daha iyi biliyordu.

Ona göre Leman; Türkiye'nin insan haklarına saygılı insanlar arasında sosyal adalети gözeten, sosyal bir hukuk devleti olması noktasında düşüncelerini ifade eden, özgürlükçü ve demokrat bir dergiydi. Tabi ben böyle düşünmüyordum. Böyle laflara da karnım toktu. Yer miydi Anadolu Çocuğu? Önyargılarım yanlış olacak değildi. Bana göre Leman (7 ay önceki düşüncelerim) ayrılıkçı, faşist, dini vecibelere saygı göstermeyen, radikal bir sol dergiydi. (Radikal solcu ifadesini; kendini yenilemeyen, hala 100-150 küsur yıl önceki doktrinleri bugüne uygulamaya çalışan bağnaz solcular için kullanıyorum)

Gerçi dergi hakkındaki bu önyargılarım kulaktan dolma bilgilerdi ama mutlaka doğru olmalıydı. Çevremdeki demokrat geçinen demokrasi fakiri insanlar bunu bana bu şekilde engaje etmişlerdi. Onları utandıracak değildim ya. Hem araştırmacı gazeteci (?!?!..) ve yazar sayın Emin Çölaşan bile benimle hem fikirdi. Onun minik kuşu ona yalan-yanlış bilgi ve belgeler ulaştırmış olamazdı. Gerçi onun yazılarının benim için hiçbir inandırıcılığı yoktu ama Leman Dergisi hakkındaki bilgileri doğru olmalıydı. Leman hakkındaki köşe yazıları benim önyargılarımla paralellik taşıyordu. Araştırmacı-gazeteci(?!?...) sayın Çölaşan'ın Minik Kuş'una teşekkür borçluydum.

Neyse, uzun lafın kısası bütün bu önyargılarla 7 Ay önce haklı çıkma arzusunun verdiği iştiyakla bir Leman alıp başından sonuna kadar dikkatlice okudum. Ne yazık ki önyargılarımı doğrulayıcı yazıları bulamamıştım. Daha sonraki hafta yine bir Leman alıp iyice okudum. Ama yine bulamadım. Pes edecek değildim ya olsundu. Benim önyargılarım mutlaka doğruydu. Bu düşünceyle daha sonraki haftalarda da Leman alıp okudum. Aradığımı bulamamıştım. Sonunda ümidimi yitirmiş ve haklı çıkmayacağımı anlatmıştım. Kaybeden ben kazanan Leman ve Leman okurları olmuştu. Hoş aslında kaybeden ben de değildim. Kaybeden önyargılarım ve bu önyargıları bana ve kitlelere empoze etmeye çalışan güçlerdi.

Anlayacağınız Leman virüsü tüm damarlarıma işledi. Artık bu virüsten ayrılmam mümkün değil. Bundan da hiç şikayetçi değilim. Bilakis Leman'ı kazandığım için çok mutluyum.

Leman'ı seviyor ve herkese Leman'lı daha güzel günlere diyorum...

M.Baran / Erzincan

Sevgili Leman'cığım.

Ben Güney Afrika Cumhuriyetinde yaşayan bir fotoğraf sanatçısıyım. Yaklaşık 1993 yılından beri buradayım fakat arasıra Türkiye'ye geldiğimde oluyor ve o zaman havaalanına vardığımda ilk aldığım dergi tabiki Leman. Burada Leman bulma gibi bir şansım yok sadece ara sıra arkadaşlarımdan rica edip bana göndermelerini istiyorum onlar da sağolsunlar gönderiyorlar ama nereye kadar. Altı aydan beri sadece son üç sayısına sahip olabildim. Sizden ricam bana Lemanın eski ve yeni sayılarından gönderirseniz sevinirim. Bu arada Türkiye'deki Leman dostlarıyla kontak kurup onlarla dertleşmek tartışmak istiyorum. Ayrıca Afrikayla ilgili merak ettikleri konuları beraberce tartışmak ve yeni dostluklar edinmek güzel olur. Bazen buradan Almanya'ya veya Avrupa'nın çeşitli ülkelerine seyahat ediyorum. Mizahı yani bizim mizahımızı o kadar özlüyorum ki inan ki gazetecilerde bulabildiğim Gırgır'ı bile 2 markı bastırıp almak zorunda kalıyorum. Gazeteleri okumuyorum bile hep aynı saçmalıklar.

Size bağımsız yayın hayatınızda sonsuz başarılar dilerim! Saygılar.

Ergün Özcan
Waterfront post office poste restante 8002
Cape Town R.South Africa

Bu bir nevi Leman'a getirdiğim eleştirinin (kendi açımdan) yerini bulması için, düşüncemi hayata geçirmem, yani almayarak destek olmamamdı. (Bu süre zarfında, ordan burdan da olsa, elime geçtiği zaman takip etmeye çalıştım) Bu eleştirilerin bir kısmının arkasında hala durmamla birlikte, bu son sayıyı almak ihtiyacı duydum. Bu arada Eşber'le ilgili olan hassasiyetinizi bu şekilde ortaya koymanız (dergiye kapanma) toplumsal misyonunuza haiz en iyi tavırdır diye düşünüyorum ve destekliyorum.

Günümüz koşullarında biraz daha gerçekçi bakılırsa her kurumun, her yapının ya da mekanizmanın (bu bir topluma ulaşım aracı da olabilir) aynı veya benzer yöntemlerle topluma ulaşma olanağının imkansız olduğunu düşünüyorum. Leman'ın da kendi misyonunu mizah aracılığıyla sergilediğini düşünüyorum ve hatta, hayatla daha yeni tanışmaya başlayan insanların yaşamında bir aracı olması, kendi eleştirilerimi de cevapladığı kanısındayım.Ha bunları niye yazdım bilmiyorum. Leman yaltakçılığı yapmak için değildir, herhalde zaten buna ihtiyacı da yok. Bunları sizlerle paylaşmak istedim. Vicdanımı ve içimi rahatlatmak için de olabilir. Tekrar tüm Leman dostlarına sevgilerimi sunuyorum.

İyi günner diliyom ben, Met-Fid gibi.
Sinan / İstanbul

Sevgili Lemancılar,

Ben Esra, İzmit'te tercüme bürosunda sekreter olarak çalışıyorum. Sabah işe gidiyor, akşam işten çıkıp eve geliyorum. Hayatım tek düze devam ediyor. Haftasonları İngilizce kursuna gidiyorum. Yaklaşık bir yıldır Leman okuyorum. Bu hastalığı bana bir arkadaşım bulaştırdı. Ben de bulaştırmaya devam ediyorum. Biliyorum kronik bir hastalık iyileşmez ama Allah'tan ümit kesilmez.

***

Dün akşamdı. Saat 8:30 Pearl Jam dinliyordum ve birden ağlamaya başladım. Çünkü o dakikada mutlu olmadığım halde, bütün hayatım boyunca mutlu olduğumu sanıp kendi kendimi kandırdığımı anladım.

Okulun karizmatik kızlarındanım. Hocalar bana bayılıyor, arkadaşlarım bana bayılıyor, ailem bana bayılıyor. Ben o kadar bencil ve gözü yükseklerde bir kızım ki bunlar beni mutlu etmeye yetmiyor. Hayatımda uzaydan büyük bir boşluk var. Bunu ne para, ne sevgi hatta aşk bile dolduramaz. Niye ben de bilmiyorum. Bir bilebilsem...

Onca açlıktan geberenler, bacak kadar boylarıyla Doğu'da savaşa giden çocuklar, yaşam mücadelesi veren gençler varken benim sorunum size boktan gelebilir. Bana da boktan geliyor. Ama artık dayanamıyorum, bir gün patlıycakmışım gibime geliyor.

Dayanamıyorum, "kahrolsun kapitalizm" diye bağıran Che'nin kapitalizme alet olmasına. Dayanamıyorum, yüreği tertemiz gençlerin ırkçılık duygularıyla doldurulup savaşa gitmesine. Dayanamıyorum, saçını kırmızıya boyayıp, siyahlara bürünüp "ben marjinalim" diye sürtenlere. Dayanamıyorum, rockçıları dövmeyi hayat felsefesi haline getirenlere. Dayanamıyorum, ben ve benim gibileri anlamayan dangalaklar arasında yaşamaya. Dayanamıyorum ve bazen öleceğimi hissediyorum.

16 yaşındayım. Bu yaşta öleceğini hissetmek ne garip, değil mi? Ama böyle işte. Sonra en azından bir hayat felsefem olduğunu hatırlıyorum. Kendime, "kızım, sen rockçı doğdun rockçı öleceksin, özgürlüğü savun, haksızların yanında ol, toplumun ötten kurallarını sittiret, kafana nasıl esiyorsa öyle davran, sisteme karşı çık" diyorum. Ama kendimi o kadar yalnız hissediyorum ki buna gücümün yetmeyeceğini anlıyorum. Bazen geceleri, herkes uyuduktan sonra balkona çıktığım oluyor. Yıldızları seyrediyorum ve kendime "hayat güzel, seni anlayan iki arkadaşın var. Nirvana dinle, Kurt'ü düşün. Dostoyevski oku, annen seni seviyor" diyorum. Bu bile bi boka yaramıyor. Ama hissediyorum. Yakında hayatımı dolduracak biri ya da birşeylerin beni bulacağını. Ve bizim birlikte bu boktan dünyaya meydan okuyacağımızı hissediyorum. Hem de çok yakında...

Niagara

Haksızlığın düşmanı, Yetimlerin kabusu, Gururun mimarı Erkan'a,

Gösterdiğin duyarlılık yürek yaralayıcı doğrusu... Aferin.. Beni sorgusuz, sualsiz infaz etmeye çalışman bir yana, yazışma adresini belirterek o iki boyutlu düşüncelerini, "özel" olarak pazarlamaya çalışman da tuhafıma gitse de bu mükemmel mektubun vesilesiyle bazı şeyleri açıklamam şart oluyor. 20 Eylül 1997 tarihli 306 sayılı yayının 20. sayfasında yeralan Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal adlı köşemi ben İstanbul'un dışında, başka bir yerde hazırlayıp, postaladım. Dolayısıyla köşenin grafik, dizgi ve pikaj işlerinden pek haberim olmuyor. Grafik işlerle uğraşan arkadaşlara güvenim her ne kadar tam olsa da arada bazı unutkanlıklar gerçekleşebiliyor. Köşenin kenarına "Ulysses"ten alıntı yaptığımı belirtmiştim. (Hernekadar birebir alıntı olmasa da!) Ya, büyük ihtimalle baloncu (kaligraf-yazıcı) arkadaş onu görmedi ya da pikaj esnasında biçildi... Veyahut köşenin grafik durumlarına dair kenarlara düştüğüm ufak-tefek notların arasında kaynayıp, unutulup gitti...

Bu açıklama da sana yetti ya da yetmedi.. Ama yetmemesi daha iyi sanırım. Çünkü yayıncılık etiği adına 2000 sayfalık "Ulysses"in 3 satırına gösterdiğin duyarlılık gümbür gümbürdü ve Bahadır Boysal'ın utancı için "Hata ettin Bahadır efendi yazıp çizmek bedel ister!" gibi modası geçmiş ağızlarla açtığın ilke ve taviz bayrağı daha yeni dalgalanmaya başlıyordu...

Tanrı senin gibi duyarlı yürekleri başımızdan eksik etmesin... Bu toplum seni kaybetmesin. (Sen beni kaybetsen dahi) Umarım her gece yatarken "Bugün insanlık için ne yaptım?" sualini soruyorsundur kendine.. Alnından öpüyorum... Ve sevgiyle kal.

Bahadır Boysal

Merhaba, sevgili Leman dostları,

Bu yazıyı yazmayı, daha önceleri, şimdiki olduğundan daha çok istediğim halde yazmamış veya yazamamıştım. Önceleri (2-3 yıl öncesi) yazmak istememin sebebi, şimdi olduğu gibi insanların, özellikle genç arkadaşların bu köşede, kendileri gibi nefes alıp veren, kendileri gibi yaşayan, kendileri gibi aynı kaderi paylaşan, umutları veya hayalleri kendilerininkine yakın olan başkalarının da var olduğunu görüp, kendilerinin de bu insanlar gibi samimiyetlerini, yaşadıklarını veya sorunlarını paylaşabileceklerini hissedebilmeleridir.

Bizlerin bilinç altlarına ulaşan, başkalarıyla paylaşamayacağımızı düşündüğümüz, hatta bu yüzden, tek ben miyim gibi soruların aklımıza gelmeye başladığı anlarda, bu köşeyle tanışmanın mutluluğu ve sevinci ne denli büyüktür bilirim. Çünkü ben de yaşadığıma inanıyorum. Bu yüzden de (tabii sırf bu yüzden değil) derginin en sıkı takipçilerindendim Hiç kaçırmamaya çalışırdım taaki 3-4 ay öncesine kadar.

Leman cafe fiyatları, üst üste gelen zamlar, belki o anki gündemiyle olsa gerek biraz daha popülist bir çizgiye kaydığınızı düşünmem (birkaç arkadaşımla beraber) trajınızın hızla artmasıyla beraber teknik ve başka işlere olan ilginizin (parasal, mali işler) daha arttığını düşünmüş olmam bunun nedenleri olsa gerek.

Bu süre içinde yeni çıkan mizah dergilerini (Fesat, Dinozor) takip ederek bu açığı kapatmaya çalıştım.

Leman okumaya başladığımdan beri iyi espriler yapıyor ve çok gülüyorum. Daha açıkçası Leman okumak beni rahatlatıyor. Ayrıca sürekli Leman okuyan bir arkadaş grubum var. Onlarla biraraya gelip her haftaki esprilere gülüyor, eğleniyor ve biz de kendi çapımızda olaylara değişik boyutlar kazandırıyoruz. Günümüzde artık hayat şartlarının getirdiği monotonluk, suskunluk, stres, gerilim insanları içinden çıkılmaz durumlara itiyor. Tüm insanları doğdukları andan, son nefeslerini verdikleri ana kadar yüzlerinden eksilmemesini istediğim (tabi bu benim isteğim ne derece haklıyımdır bu bir tartışma konusu) tek şey gülümseme. Bu bence insanın en doğal haklarından bir tanesi. Ama demin de yukarıda yazdığım gibi günümüz yaşam koşulları insanları zor duruma düşürüyor.

Ben de bir monotonluk içinde koşuşturuyorum ama cuma günleri öğlen tatilinde yaptığım ilk iş gidip Leman almak ve o gece dergiyi okuyarak bitirmek. Ve bu beni çok rahatlatıyor.

Leman'la gülüyor ve dinleniyorum. Bazan arkadaşlar arasında bana bu dergiyi okumayı bırakmam söyleniyor. Çünkü onlar benim bu kadar fazla espri yapmamın bana fazla olduğunu söylüyor.

Sevgili arkadaşım Süleyman sana tek söyleyeceğim şu bana bu dergiyi okumak fazla gelmiyor. Neyse ben bu hastalığı üzerimde taşımaya ve bulaştırmaya devam edeceğim. Sevgili Lemancılar (Kronik hastalar) siz de böyle yapın. Sevgilerle, mutlu kalın.

Esra Eroğlu / İzmit/Çağ Çeviri Tercüme Bürosu

SAYI: 314... 15 KASIM 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ERBAŞ ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Fax: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİNGE

CUMA GECESİNİ DE SKİYİM/. CUMARTESİ GECESİNİ DE/. NO ENJOY...

HAFTALAR AYLAR EĞLENCEYLE GELİP GEÇİYOR AGH/. KENDİ ADIMA BİR ŞEYLER YAPIM DİYORUM, YAA... ÇOK ŞEY BİLİYORUM... ELİF DAĞDEVİREN KADAR İYİ OLABİLİRİM. AMA GELGELELİM HAFTA SONU DOSTLARI EKSİK OLMASIN... TELEFONLARINI ESİRGEMİYOR/!

ÇIK ÇIK/.

ZIRT!

TÜMAY GİZELİM GELEMİYORUM DEDİM.. BENİM OLAYIM BAŞKA DEDİM... SİLİN BENİ DEFTERD.... NE?.. ULAN PİÇ/ YİNE Mİ SEN. GECELERİN SOYTARISI/.

HAYKIRMANA HASTAYIM...

HAYKIRIŞLARIN KEPEKİ GİBİSİN O GÜZEL GÖTÜNE... SEFİLERİN SAPIĞI SENİ!!!

BEN DİĞERLERİ GİBİ DEĞİLİM TATLIM.. SANA ÖZEL, NACİZANE SAPINIM... DUYUMSA BİRAZ.

VALİDE HANIM ARIYACAK DİYE FIŞI DE ÇEKMİYORUM, YHONE STATE'Mİ MAHVETTİN ORSPU ÇOCUĞU

SEN SİNİRLENDİKÇE BEN İÇİMDEKİ PANTERİ DİZGİN EYLİYEREK OLUYORUM BİR TANEM/.

AL O PANTERİ DE ANANA GÖTÜR O ANLAR PANTERLERİN DİLİN DEN.

ANNEM KARIŞTIRMA GÜZELİM.. AMMA KADRİ ÖNEMLİDİR BENİM İÇİN/. PİÇOĞLU PİÇ/.

20 dakika sonra..

VAY BU NE İY?

TUTKU KELEBEĞİ HA/ HAH HAH/ SEN İYİCE KAPTIRMIŞSIN KEN.. — DUR BIRAK ŞİMDİ KELEBEĞİ BÖCÜĞÜ DE NE İÇERİSİN DE BAKALIM.

HA.. MÜZİK?

TUT.KU.LARI.MİN KELE.BİĞİ SEN MİSİN?

Az sonra...

GAME ON BABY!

HAYDİ BİTİRELİM ŞU İŞİ/. DAHA BİR TON İŞİM VAR. GEL HELE/.

ÇALIŞTIRALIM ARZU TRAMVAYINI/.

CALVIN KLEIN

CALVIN BABY LIGHT FIRE

İLK DEFA KENDİME ÖZEL ŞEYLER YAPTIM DEDİM/ KONSANTRASYONUMU DAĞITMADAN ETTİN..

ŞİMDİ KARAKOLA BAS VUR.. "BİR TELEFON SAPIĞI VAR." DE ORDAN MAHKEMEDEN GÜN AL FALAN FİLAN, ŞİMDİ KİM UĞRAŞACAK?..

OBJEKTİF BAKIŞ AÇINA HAYRANIM YAVRUM.. TAM İSTEDİĞİM GİBİSİN.. AZZI.. MA LAVİSİN!..

GEL ANINA KOYAYIM.. O ZAMAN N'OOLUCAKSA OLSUN GEL/. KORKU VERİYORUM/.

KISS Me FUCKER

N'OOLDU.. TUTUKSUN/ TELEFONLARDA BEYLİK LAFLARINI ARDI ARKASI KESİLMİYORDU/.

KISS

HERDE LAN BU ÖZÜNDE.. Kİ PANTER/. HADİ ABİCİM HADİ!..

Bir müddet sonra..

N'OOLDU/. MUSLUM GÜRSEL TADINDA EĞDİN O KİLLİ BOYNUNU BİTDEN BEĞENEMEDİN Mİ?.

YAVRUM.. BAZI ŞEYLER ANİ OLUYOR BİLİYORUM... AMA HAYAT ÖYLE DEĞİŞTİK... ARZ-TALEP DENGESİ ÜZERİNE KURULU HERŞEY..

SENİ OROSPU/. BEN TELE-SAPIK'TAN ÖTE BİR ŞEYDİM/. SENİ VE O KİBİRİTİCİ DESİNİ İÇİMDE HİSSEDİYORDUM/. İÇSEL ŞEYLERİNİ SEKTE MEZE ETTİN/

TUTKU

SENİ OROSPUMUCU

OYSA NE KADAR DA KENDİMDEN EMİNDİM/. HER TELEFONUM PLANLI PROGRAMLIYDI/. BİR TANE İĞRENÇ LAKİRDİ ETTİM Mİ SANA/. BİLİYORDUMKİ SANA ULAŞACAKTIM.. SONUNDA/. TAM UĞ YILMI VERDİYA.. HER METODU YAZDIM BU DOSYAYA/. TÜM YAZIP İSTEDİKLERİMİ HAYATA GEÇİRİP, PEKİŞTİRECEK VE SONUNDA AŞIRI TAKTİK KİTABINI ÇIKARICAKTIM...

KADINI NASIL ELDE EDERİM?

SEN HERŞEYİ BİR ÇIRPIDA SKTİN ATTIN/.

DÖAAAAAHUUĞ!

INS

KESİN KONTAK ATTI.. HAHAAHAY!.

RAAH!

TUTKU BİTTİİİİ/.

"KADINI NASIL ELDE EDERİMMİŞ" VAY BE, ULAN BU KADAR KOLAY MI BU İŞLER?

E DİL TABİİ/. ULAN BÖYLE TESADÜF DOSTLAR BAŞINA SANSA BEN DE TAM BU TARZ BİR YAZIM OLAYINA GİŞMİŞTİM - KARŞI CİNS ADINA ŞU METOD MUSEVVEDELERİ BAYAĞI İŞİMİ KOLAYLAŞTIRACAK/. BU ARADA BAŞARILI BİR YOLDA OLDUĞUMDA TECRÜBEYLE SABİTLENMİŞTİR... O DA CABASI... / MUCK ME/

Erkekleri kusatip sindirmenin yolları

LESSON-5

Bir telefon sapigimiz varsa?..

KADIN NASIL ELDE

Akşamsefası

22 Ekim 1997 Cumartesi. Sayı: 315. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GİZEMAN

KRONİK HASTALIĞINIZ

DOKUNDURTMADILAR!

Akşamsefası

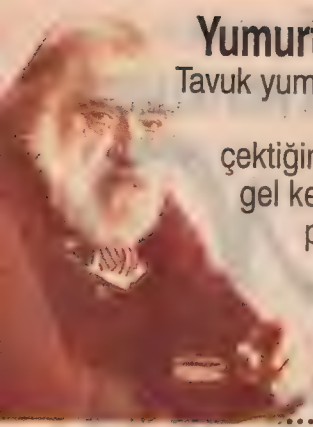

Yumurtlarken

Tavuk yumurtlarken ne azap çektiğini unutup gel keyfim gel, pastırmalı yumurta yiyorsun

CAN YÜCEL

GEZ MAHMUT'ÇUK

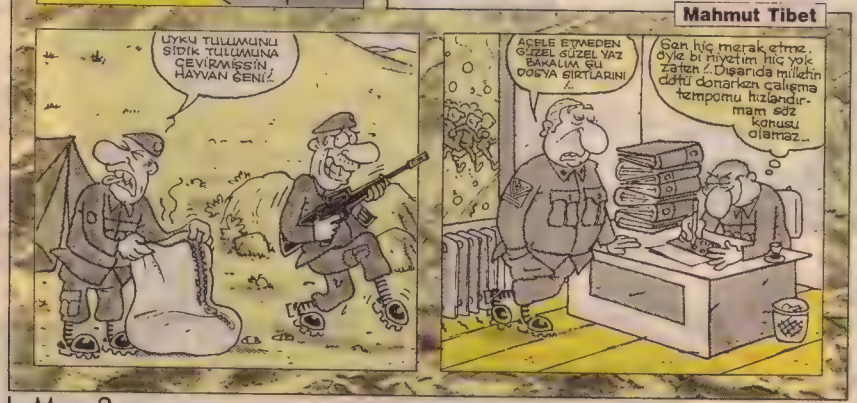

BOY AYNASI

MİSSÜT YELLOZ

(Kesintisiz İyi Tim)

Boşbakan, Hamsikakan, Yere Bakan, YÜREK YAKAN, CUKKA, **Men Dakka Dukka,** Ne İş Yansın Ne Anap, **Dostane Kebap Turkish American Blend,** Filitre Vatan Yahut Su Iste, **stepne hakem,** Hamsi Buğlama, İş Miş bağlama, Rot Balans Yağlama, İşlem Sağlama, **Kontrol Kalesi,** Tampon Bölge, KANATLI OR KIT, Yedek Red Kit, Dil Üstünde Kandırmaca, Dil Altında Kuru Bakla, **Susurluk Ayranı,** AYRANI YOK İÇMEYE MUHTIRAYLA GIDER AVRUPA TOPLULUĞU SUÇMAYA, Fason Umut, **Of Aman Yalan** Beşlik Simit, optik oğlan, **KAZI-KAZAN,** Hatta Sazan, Koalisyon, Iosyon, Promosyon, ASPARAGAS, KESPARAGAZ, LAZPARAGAS, FOSPARAGAS, Fuck'rü Zaruret, Rulet, Baraj, Dokuz Metre On Beş Santim, rin tin tin, Tinimini Abim, **Ara Rejim, Kara Rejim, para rejim,** Diyet Mola, Tavşan Kaç Tazı Tut, Tutti Yürüttü, ömrümüzü çürüttü, Adım Missüt Soyadım Yelloz, missüt yelloz'dan vaadler dinlediniz, Bu arada İnim İnim De İnlediniz

Ağır Çekim, Irtifa Kaybı

ALBERT KAMU VİCDANI
(Zor Girer Kolay Çıkar)

LeMan

Tazmanya'da katliam sanığı polislerin davasına bakan hakimler birer birer davadan çekiliyor. Polisleri yargılayacak hakim bulunamıyor...

Oral Çelik'in yargılandığı dönemde İpekçi cinayeti ile ilgili hiçbir belgeyi mahkemeye vermeyen MİT şimdi açıkladığı raporunda Oral Çelik'in İpekçi cinayetinin planlayıcısı olduğunu belirtti.

Uçağı anzalanan, konuşacağı kürsünün altına bomba konup Haluk Kırcı tarafından tehdit edilen Başbakan çeteler için birşeyler yapacağına çeteyi gazetecilere şikayet ediyor.

DOKUNULMAZLAR
İllet vekilleri
İbret vekilleri
ÇETE DAVALARINDAN ÇEKİLEN ADALET
Adaletin bu mu dünya
POLİSLERİN GÖZÜ ÖNÜNDE İNFAZ
Pulp Fuction-Tarantino-Peckinbach-Al Paçino tadında hayat
ENFLASYON
Düşmez kalkmaz bir Allah .
MESUT YILMAZ
Derhal isim değişikliği
Mesut Yıldı
GÜNEŞ TANER
Bana bir destek verin "Enflasyonu şeydiim"
BURHAN ÖZFATURA
İzmir Hatırası
CLINTON - SADDAM
Al birini vur ötekine Türkiye sizinle zarar ediyor. (Babam öyle diyo)
BRİFİNG GAZETECİLERİ
Dersinini almışta ediyor ezbeeeer..
TİPİNİZE GÖRE KART AKBANK REKLAMI
Reklamın iyisi kötüsü olmaz bayağısı olur
ORAL ÇELİK VE DÜĞÜNÜ
Onlar ermiş muradına biz çıkalım nereye?
AHMET TAMER KIŞLALI DENİZ SOM
Anti - Eşber timi
MISIR'DAKİ KATLİAM
Bugün Kör İmam için ne yaptın?
SATIRLI ÜLKÜCÜLER ÜNİVERSİTEDE
Bu filmin sonunu herkes biliyor. Ama yine de herkes seyrediyor
MAGANDA TERÖRÜ
Gün ola vukuat ola
Son trend

Enflasyonu düşürmede Sudan'dan sonra sondan birinciyiz.. Güneş Taner bu sefer kararlı gibi AMAN AVCI YEME BİZİ

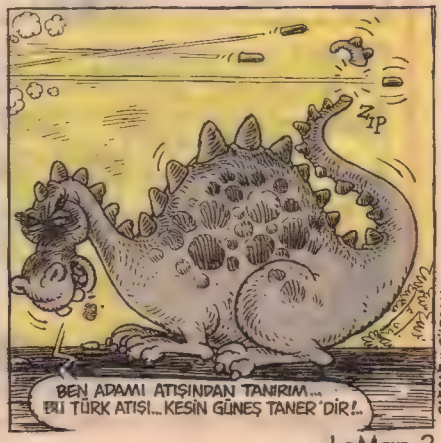

Akşamsefası

kemcit pilavı

met-üst

üç beş iki

bir korku bir gürültü
tersyüz ediyor zamanı..
tutuşulan el mi zar mı hile mi

lodos balığı gibiyiz
fena yağmur yemişiz
ardından güneş açmış
ve sonra deli poyraz
-yüzsüzüm yüzsüzsün yüzsüz-

hep yaşıyoruz ama hep
ne vakit dinleneceğiz

***

terazi neyi nasıl
kime göre ölçer ki
yerçekimi olmazsa..

insanlar ne zamandır
sadece birbirlerine
av ve avcı durduklarından
keklik çoğalmış diyorlar
orası dağlarında

haber bültenimiz hazırlandığı sırada
hayat devam ediyordu ora'da

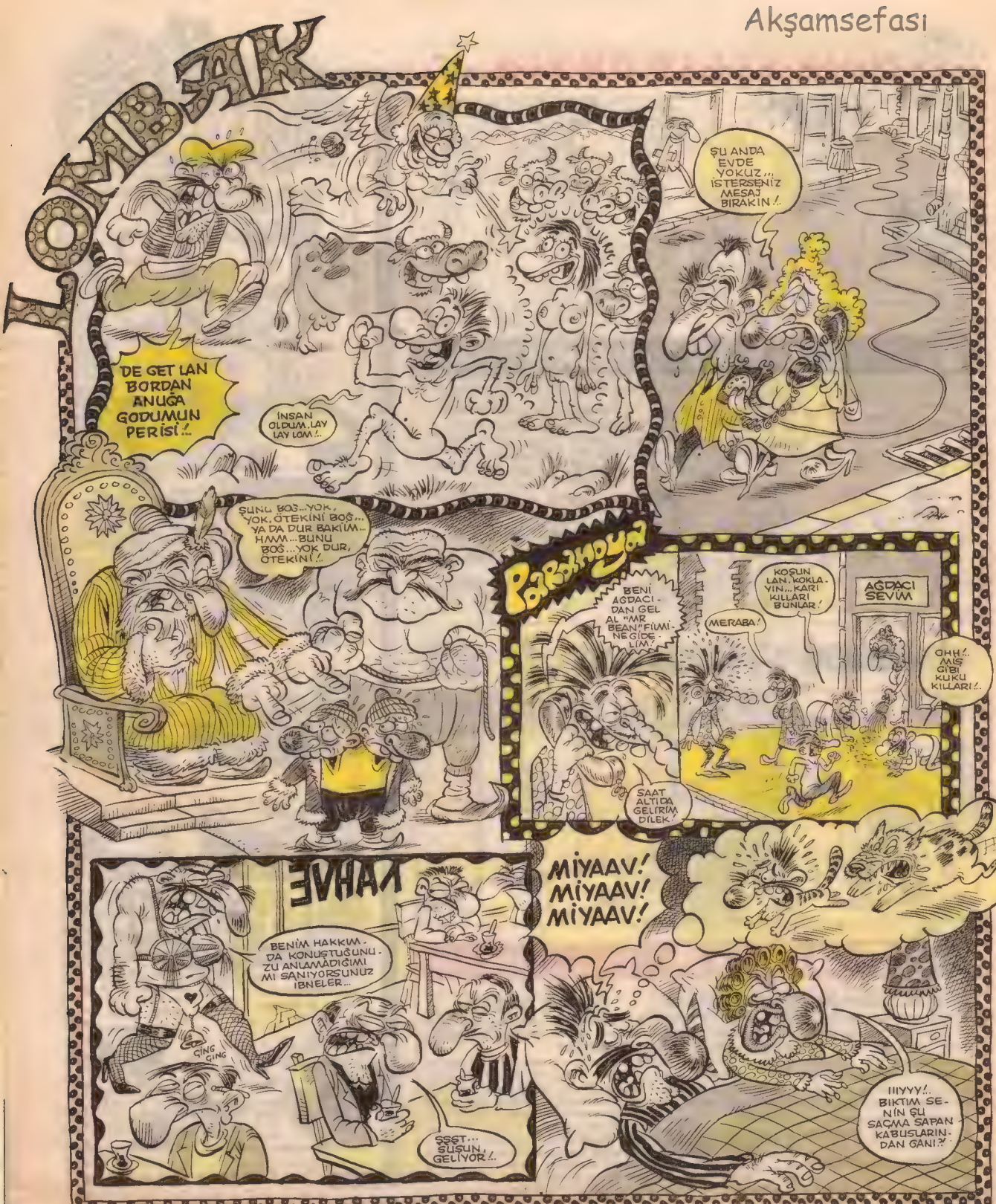
LOMBAK
DE GET LAN BORDAN ANUĞA GODUMUN PERİSİ!..
İNSAN OLDUM, LAY LAY LOM!..
ŞU ANDA EVDE YOKUZ... İSTERSENİZ MESAJ BIRAKIN!..
ŞUNU BOŞ...YOK, YOK, ÖTEKİNİ BOŞ... YA DA DUR BAKİM.. HMM...BUNU BOŞ...YOK DUR, ÖTEKİNİ!..
PARODYA
BENİ AĞDACI-DAN GEL AL "MR BEAN"FİLMİ-NE GİDE-LİM!
MERABA!
KOŞUN LAN..KOKLA-YIN...KARI KILLARI BUNLAR!
AĞDACI SEVİM
OHH!.. MIŞ GİBİ KUKU KILLARI!..
SAAT ALTIDA GELİRİM DİLEK!
EVHAA
BENİM HAKKIM-DA KONUŞTUĞUNU-ZU ANLAMADIĞIMI MI SANIYORSUNUZ İBNELER...
CİNG CİNG
ŞŞŞT... SUSUN, GELİYOR!..
MİYAAV! MİYAAV! MİYAAV!
IIIYYY!.. BIKTIM SE-NİN ŞU SAÇMA SAPAN KABUSLARIN-DAN GANI?!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Komemegi Virüsleri ORİS ile VONTİ met-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gürsel İçoğlu

DUMUR DÜNYADAN

● Girit'in batısında Açipopulos adlı bir köyde bütün yol tabelalarında kurşun delikleri var. Buranın halkı düğünlerde falan silah atmayı çok seviyormuş. Köyün girişinde büyükçe bir tabela bulunuyor. Daire içinde silah tutan bir el resmi yapılmış ve üstü sigara içilmez işaretlerindeki gibi çizilmiş. Yanında kibarca şöyle yazıyor:

"Çok gerekmedikçe ateş etmeyiniz"

● Tarihi yerlere, antik yerlere atılan film kutusu, meşrubat kutuları, kağıtlar gibi bir çok şey gördüm ama bir antik mekanda yere atılan kullanılmış bir prezervatifi ilk kez görüyorum.

30-10-1997 Jüpiter tapınağı çevresi, Atina

DUMUR YURTTAN

● Bir arabanın arka camında yazan şu yazıya dikkatinizi çekerim; **"This car is protected by Trabzonlular"**

● Boğazda bir çay bahçesinde tuvalete girdim. Girişte asılmış olan "Tuvalet ücreti peşindir, sonra getiririm yok, peşin" uyarısını okuyup gülümseyerek pisuvarlara doğru ilerledim. Pisuvarların üstündeki bir başka yazıyı gördüğümde ise donup kaldım; "Pisuvarlara sigara izmariti atmayın, tıkanıyor ve pislik ortaya çıkıyor. Sigara izmaritlerini **yere atın** pisuvarlara atmayınız" Aynen böyle diyordu. Yere atın ne demek ya?...

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TEREDALLI

PICTURES

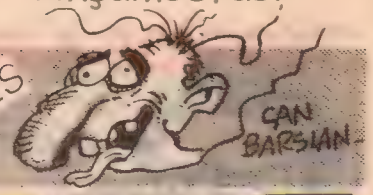

POSTACI KAPI, ÇALMAK ve de ŞANS ÜZERİNE BİR İRDELEME

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

AJLAN

PRETTY WOMAN

...Acı...

Baştan çıkarıcı... zehirzemberek.. kışkırtıcı!

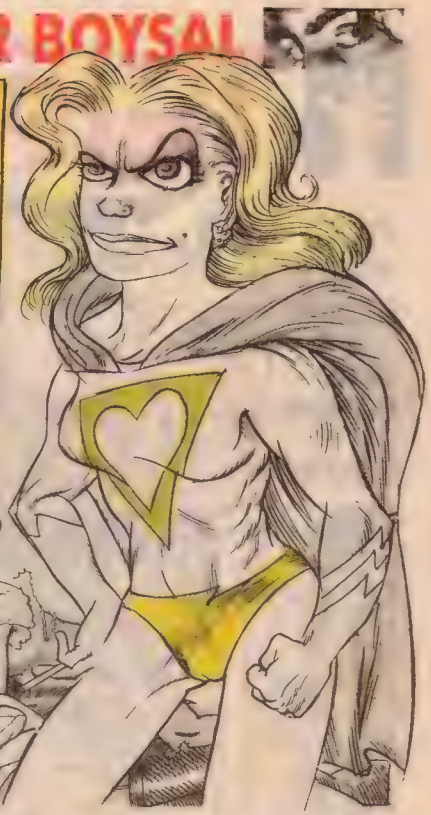

ONUN NAMUSU VE DE "İLAHİ KUDRET HELVASI" ZEKASIDIR...

Bu görkemli kadın neyin "iyi" olduğunu gayet iyi bilir.. Ve "zeka, kondüsyon, metodik çalışma" onu hedefine ulaştırmakta gecikmez..

Çoğu zamanda bir iş kadınıdır ayrıca... Tüm tasarılarını, ricalarını, çizimlerini, şemalarını ve "elde etme" krokilerini çantasında taşır.. Namusu ve "ilahi kudret helvası" zekâsıdır.. Tüm vücudunu, bir "snob'a ya da yere göğe sığmayan bir "janti"ye ve hatta gödelek bir işadamına vakfedebilir ama beyin kıvrımlarına kimse dokunamaz.. O sırlar perdesini kimse aralayamaz..! Sekreterlikle başlamıştır olaya.. İşine son derece ciddiyetle ve sabırla sarıldı.. sabır.. Çünkü:

PATRONUN CİNSEL EĞİLİMLERİNİN KURBANI OLMAK, İLK ETAPTA SİNİRLERİ YIPRATSA DA.. NASIL OLSA ÖDÜL İLLAKİ TERFİ YA DA ONA BENZER Bİ ŞEYDİR...

Kapalı kapılar ardındaki bu ayaküstü ve kuraldışı sevişmeler, nu yeni yeni ortamlara, yepsyeni dünyalara, daha kaliteli partnerlere taşıyan, sürükleyici ve pompalayıcı etkiye sahiptir..

-KISS ME MYFUCKER DURUMU-

Vaziyet salt, kütür kütür sevişmelerden ibaret değildir tabii.. Bazende, önsevişmeleri uzatıp, yalapşap öpüşmeleri bûselere çevirmek gerekir... eğer partnerinin espri yeteneği, akıl yürütme mekanizması, karizması ve hali-vakti yerindeyse böyle bir adama yamanmamak için bir neden var mı?

VE İŞTE, KADININ BU "EJDERHA ÖPÜCÜKLERİ" DEĞİLMİDİRKİ, ŞAMPANYA BANYOLARINA, GARSONİYER VİLLALARINA VE AYGIR MERCEDESLERE VESİLE OLAN? E DAHA NE?.

Gece... Şamdan'da, Yeşil'de, Kapkara'da, gerdan kırıp şımararak koluna taktığı şey sevgilisi midir? Yoksa Gentileman Fucker'ımı?

NE DÜŞÜNÜYOR İNSANLAR? AMA ZATEN MASUM MASKELERİN ARDINDA NELERİN GİZLENDİĞİNİ DE EN İYİ O BİLİYOR!!!

Ve içimizdeki en kurnaz beyin, en kullanıma elverişli beden de ona ait... Ee, susmakta haklı diilmisin okuyucu?

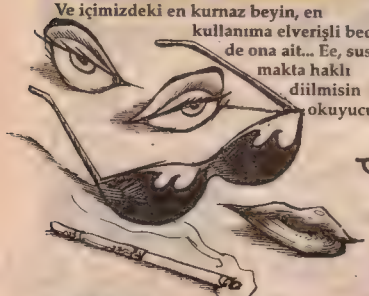

Kalitesinden de ödün vermez hiç!! Evli ve maceraperest erkeklerin, o zampara Alfonzo'ların üç-beş vakitlik şehvetlerine harcatmaz kendini... Bedeni her ne kadar "yolgeçen hanı"na dönüşse de, üzerinde taşıdığı o dededen kalma asaleti hep hissedersiniz... Onun için ne seviyesizliğe, ne sululuğa, ne de maçoluğa tahammülü vardır... Ucuz ortamlardan hemen uzaklaşır.. Paparazzi kameralarına, sansasyonik durumlara göre değildir narin bünyesi... Onun dâvâsı için verdiği kavga gayet sessiz ve derindendir...

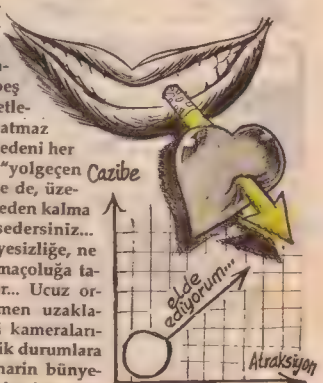

O ERKEĞİNE ULAŞTIĞINDA RAKİBELERİNİ KARA YAZGILARIYLA BOĞUŞURKEN GÖRDÜĞÜ SÜRECE KEYFİ YERİNDEDİR..

O işini biliyor dostlarım...

SPECIAL FEATURES

- İÇ ÇAMAŞIRLARIYLA KENDİSİ ARASINDA ÖZEL BİR BAĞ VARDIR.. TIPKI ŞÖVALYEYLE ZIRHI ARASINDAKİ TUTKU GİBİ..
- MAKYAJ EN YÜCE "VAZGEÇİLMEZ"İDİR.. KADINLARIN, MAKYAJA MUHTAÇ OLARAK YARATILDIĞINI EN İYİ O BİLİR.. (TAMAMLANMAMIŞ GÜZELLİK..)
- MEGA STAR'I: TEMEL İÇGÜDÜ'NÜN ZEHİR İLAHESİ SHARON STONE

"ADAM!", "ELDE EDİP-SİNDİRME" ADINA VERDİĞİ MÜCADELE DİLLERE DESTANDIR!! AMA FAZLA SÖZE GEREK YOK ZATEN.. MERAK ETMEYİN, TÜM ROMANTİK HAYAT YILGINLARI GİBİ O DA 40'INA VARDIĞINDA KALEMİ ELİNE ALIP "BAŞTAN ÇIKARMANIN EL KİTABINI" YAZACAK ELBET..

LeMan 8

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Van-Antalya Maratonu

- Tekrardan göstertelim şimdi olayı... Hakem Ali Can Lakot son dakikada Antalya'ya penaltı veriyor... Olay bundan sonra başlıyor...

- Bi saniye Şansal.. Son dakikada ne penaltısıymış bu... Vereceksen önceden ver... Türk kafası işte... Her işi son ana bırakan zihniyet yanlış... Ayrıca Lakot, blue jean markası gibi...

- Şimdi Erman, ben sana daha önce birkaç kez söyledim programdan önce alkole girme diye... Yapma bunu be güzelim.. Rıdvan sen de burnunla oynama yavrum...

- Pardon abi...

- Tamam yavrum... Şimdi maç sonrasına dönelim.. Sahaya girenler, amaçsızca koşanlar, o esnada Şenol Güneş'e saldırmaya hazırlanan biri... Durdur Uğur...

- Yavaş yavaş oynatalım şindik...

- Rıdvan, laf olsun diye konuşma hayatım.. Ya ne yapacaz? Di mi Ermanım?..

- Bence burada ileri oynatmak yanlış... Saldırganı geriye doğru sar Uğur... İyice geriye alırsak, saldırganın çocukluğuna dönebiliriz, böylece sorunun köküne ineriz...

- Kihii.. Sertap Erener'in klibi gibi... Bir küçücük kız kafası bak, duruyooor hâlââââ...

- Kafası diil Rıdvan, çocuğu yavrum...

- Sertap'ın Levent'ten ayrılması yanlış... Geriye al Uğur.. Sezen Aksu'yla tanıştıkları günü oynat...

- Size n'oldu yav, nedir ulan?.. Susun be... Saldırgan saldırsın Uğur... Hah... Takım elbiseli ve hatta yelekli saldırgan koşuyor, koşuyor, Şenol Güneş'e darbeyi vuruyor... Kaleci de saldırgana geçiriyor ki, kim olsa geçirir...

- Uğurcum, Şenol Güneş'in cevaben kendisinin yumruk atması mümkün mü?.. Bilgisayarla yapabilir misin bi reklam arası versek?..

- Erman, delirme be anacım yaa.. Sen şu pozisyon hakkında konuşsana... Hayret bişey arkadaş yaa..

- Şimdi orada saldırganın yaptığı net olarak elle oynama... Şenol'a vuruyor... Üstelik Şenol ele gitmiyor, kasıtlı olarak yumruk var... Kesinlikle bi penaltı daha vermesi lazım...

- Evet, sayın Van valisi Abdülkadir Sarı hatta.. İyi akşamlar sayın eyalet valisi..

- İyi akşamlar efendim.. Mazlumlar diyarı Van'dan her iki şapkamı da çıkartarak selamlarım Türkiye'yi...

- Sayın Süper Vali, ben de o konuyu sorucam öncelikle.. Hem vali, hem başkan olmak nedir efendim?

- Kimi gerer bu durum sayın Büyük A?.. Sanki keyfimden mi yapıyorum?.. Bugün tek işle geçinmek mümkün müdür?.. Ben ayrıca hafta sonları bir gazinoda darbuka çalıyorum, geçinmek için..

- Fakat efendim siz devleti temsil ederekten...

- O ayrı... Devlete laf söyletmem... Kim Selpak'a birşey diyor, hem hesaplı hem yumuşak diye... Yani hesaplı kal ama yumuşak olma! Size ne.. Bir insan evladına bu yapılır mı?..

- Şenol Güneş'e yapılan saldırı...

- Van üzerinde oyunlar oynanıyor sayın Toroğlu... Almanca'da tor, gol demektir.. Size Gologlu da diyebiliriz..

- Saldırı olayı?..

- Saldırıya gelince, Şenol tezgahlamıştır bunu... Vanlı kardeşimizde kravat iğnesi vardı demirden.. Şenol miknatıs tutup kendi üstüne çekmiştir.. Sözkonusu miknatısı soyunma odasında bulduk biz..

- Peki sayın Mesut Yılmaz'ın tepkisi ne oldu konuyla ilgili?..

- Zaten onun yüzünden oldu, nereye gitse bi uğursuzluk oluyo... Derhal başbakanlıktan istifa etmelidir, gerekirse ben o görevi de üstlenirim.

- İyi akşamlar deli vali.. Rıdvan, oynama burnunla..

Not: Beşiktaş'ın bu hafta B.Münih'le maçı var. Almanya'daki maçta onların seyircileri, ırkçı gösteriler yapıp bizi güya aşağılamışlardı. Biz burada efendilikten en küçük bir ödün vermeyelim, çok dikkat edelim. Biz faşist değiliz.

Akşamsefası

Tavuğun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

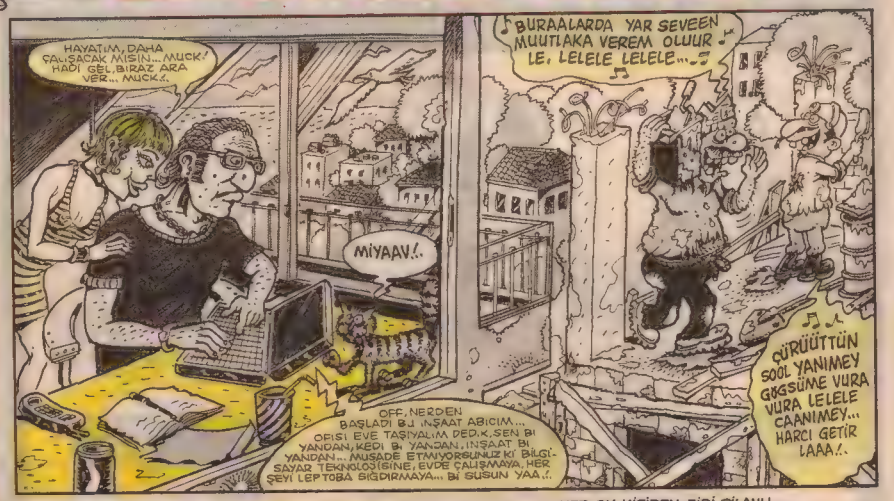

● HER ON KİŞİDEN BİRİ SİLAHLI... GÖNÜL ŞİDDET İSTER, SİLAH BAHANE...

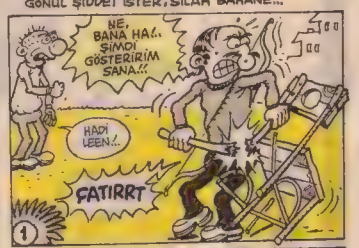

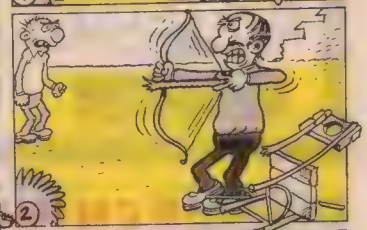

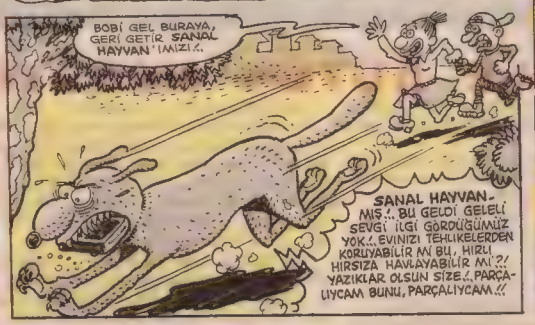

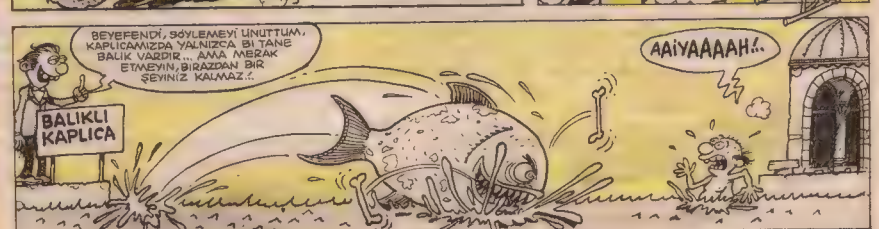

PEKALA SİZ HANGİ KARTIN TİPİSİNİZ?

SON ZAMANLARIN TİKSİNÇ REKLAMI AKBANK'IN AMERİKAN EXPRESS REKLAMI.. "SİZ ZATEN TAM DA BU KARTIN TİPİSİNİZ"BANKAYA GELEN MÜŞTERİNİN TİPİNE BAKIP AYNEN BÖYLE DİYOR BANKA MEMURU.. BİZ DE DİYORUZ Kİ SÖYLEYENE DEĞİL SÖYLETENE BAK..

LeManti

MÜSTEMLEKE PAZARINDA

Reklamcılar, ülkemiz pazarında nasıl bir tüketici-müşteri
lamları dikkatle izleyin ve artık ayılın: NOKIA, şaşı bir garson
çağı, çakmak, Ali Desidero adıyla bitirim ağzıyla, İnterbank,
nin delikanlı çocuğu esprisiyle fadıl ve şimdi yeni başlayan A

Hepsi nasıl bir dil konuşuyorlar? Kafası modern aletlerden
ronlara saygılı, mühendislere okumuş çocuklar, diyorlar. Kar
leh' tavırlar gösteriyorlar. Otomatik makinaların çalışmasına a
kıyorlar.

Patronları ise, özenli, dikkatli, gözlüklü ve çok meşgul gö
tatlı serseri, cümle kuramayan, sokak ağzı konuşan, oturup k
rı şirinlikler, hani samimi, canayakın bizim oğlan espirisiyle ya

"Bizim oğlan" bugünlerde Avrupalı malların türkiye'de p
halkının "ortalama" zekasını, tüketici bilincini ortaya koyuyo
çizilen profil içinde mi duyuyor, düşünüyor. Neden reklamcı
hendisleri, toplum hayrına, kalkınmasına kendini adamış, üs
gu! insanlar gibi sunarken, o malları kullanacak tüketicileri, ş
li delisi gibi tiplerle takdim ediyorlar?

Cevabı çok kolay: Reklamcılar türk halkının ortalama zı
açığa çıkan keleşoğlan, şaban, davaro, ve TV dizilerinde ort
hallenin çocuğu tiplemelerinde keşfetmiştir.

Tüketici bilinci gelişmemiş, insanımızın modern malların
kanlı, fadıl zekasıyla anlayabileceğini düşünüyorlar!

reklamların şakası yok. Hiçbir holdingin de sokağa ataca
lar mılyarlarca dolara ve binbir pazar deneyinden yola çıkılara
betlidir. Bu isabetli teşhis, Türkiye'yi, ülkemizi tanımamız için
işte komiler, garsonlar, delikanlılar, fadıllar, şebekler ülkesi...

Bu insanlara mal mı satacaksınız, biraz sokak ağzı, biraz
o halkın bilincine girebilirsiniz!

Bu, bir topluma hakaretten öte, büyük ve acı gerçeği, b
nasıl göründüğünün de fotorğafını veriyor. Şabanlığı, bitirim
meşrulaştırıyor, yani, işte bizim insan gerçeğimiz, bu!..

Ancak, burada kalsa iyi.. Yukarda haybeden traş yapan b
reklamlarda böyle, çünkü bu, sindirilmiş, bezsdirilmiş, içi boş
şikin görünüyor. Bu ezik, kompleksli, modern dünyanın dil
başka alanlarda, yani gerçek hayatın içinde ustaca saklanıyor

Bu tip, sağcı, muhafazakar, bizim oğlan tipidir. İşte yargıç
yoruz, diyorlar. Adalet bakanı da "onlar da korkmasın canım"
yargıçlar 12 Eylül'den bu güne Dev-Sol ve PKK davalarında bi
korkmadılar. Ama şimdi nasıl oluyor da korkuyorlar, bu örg
var? Kimdir bunlar?

Bunlar... yukarda reklamlara sinmiş tipin, devlet, bürokra
gıçları istifa ettiren, elinde tabanca, arkasında dayısı, mafya, t
si, yukardaki delikanlı, şaban tiplemelerinde olduğu gibi "biz
çocuklar!

Ekranda gülüp eğlendüğümüz, batılıların mallarını satma
şaban, bitirim tıpler, çete kuruyor!..Derin Devlet'i susurlukta
niyeti, her gün ekranlarda cirit atıyor. Reklamlar bir taşla iki
şebek tiplerle mallarını satıyorlar, hem aynı tiplerle devleti içe
teresandır ki, bu büyük holdinglerin borsada hisse senetlerini
yanın çocukları, "bizim çocuklar"..

CEZMİ ERSÖZ

SENİNLE BÜTÜN HAYATINI ALDATAN HA

Tek başına bir odada kalıyordun. Odanın duvarları baştan başa camdı. Baştan başa sımsıcak ruhtu...

Odanın ortasında çırılçıplaktın. Bir sandalyede oturuyordun. Odan ılık, tanıdık, hiç kesilmeyen bir rüyanın ortasında salınıyordu. Yüzünden dünyadaki bütün zamanlar geçiyordu. Yüzündeki bütün zamanları özlüyordum... Yüzünün bütün zamanlarının dışındaydım.

Odanda tek başınaydın, ama o büyüsünü, o derinliğini yaşamayı çok arzulasamda yinede nerede olduğunu bilmediğim dünyaya senden gidiliyordu... Senin gözlerinden görülüyordu benim sonsuz düşüm... Sonsuz kayıplığım... Varlığımın bir parçası sana gitmiş, bir parçası bende kalmıştı. Varlığımın sende olan parçası seninle gerçek dünyaya, başka ruhlara, öteki hayatlara gidiyordu...

Beni içeri, odana, yanına almamıştın.

Varlığımın en sahici, en cesur, en erdemli yanı içerde, seninle kalmıştı, seninle gitmişti öteki hayatlara, başka ruhlara...

Böyle başlamıştı o büyük dışlanmam.

Ömrüm odanın kapısında, beni içeri çağırmanı beklemekle geçmişti...

Yaşamadım diyemem, yaşadım.

Sevgililerim oldu. Başarılar kazandım. Misafirler geldi evlerime... Çılgın, başıboş, şımarık, ihtiras dolu yaz akşamlarım oldu... Sevgi dolu mektupları aldım. Telgraflar, çağrılar... Yolculuklara çıktım. Beni karşılayanlara el salladım sevinçle, içim kamaşarak... İştahlıydım. Arzularım hiç dinmeyecek gibiydi... Doğum günlerimde pastamı keserken herkese ve kendime hakkettiğimizden daha çok şans diledim hep...

Ama yine de unutamazdım senin kapında bekletildiğimi, beni içeri almadığını, varlığımın en anlamlı, en sahici parçasının sende kaldığını, o ikiye bölünmüşlüğümün derin sızısını unutamazdım, bunun yıllarca süreceğini, belki de hiç dinmeyeceğini...

Bazı geceler penceremi açar derin nefesler alırdım. Nefes alırken gücümü daha da artırsın, acılarımı bana unuttursun diye Tanrı'ya yaranmak geçerdi aklımdan. Doğanın ayrılmaz bir parçasıydı odan. Odan doğadaki o en ağırbaşlı cinayetlerin ortasında sessizce beklerdi... Daha da ısınırdı sahipsiz ruhlardan yapılmış camları... O camları kırabilsem, sana dokunabilsem, kendimi sana inandırabilsem kainatın bütün şefkati, bütün sevgisi içime akacaktı, biliyorum...

Ben yaşarken hiç tatmadığım bu duygu elimi uzatsam dokunabileceğim kadar yakındı sanki. Ama neden bu kadar uzaktaydı, hiç anlayamıyordum... Bilmek çöz
Bu uzaklığa çalışırsam beni içeri a

Çünkü yaşadığım şehirlerde er
vaatler, büyük sürprizler çıkarıyo
o büyük kayboluşlarını unutturm

Ben de o insanlardan biriydim
alacağını, birgün beni gerçekten

Bu yüzden dünyadaki hiçbir şey
ramıyordum. Bu hayatta hiçbir ş
ler kendimden intikam alıyorum

Sonsuz bir ertelemeydi hayatım

Aslında bu bir gecikmişlik değil
di. Hem sen olmadan nereye gid
laştığımda gecikmiş olurdum he
ğimde intikam almış olurdum h
geçtiğimde intikam almış olurdur

Uzağa, istediğim uzaklara gitm
sam mümkündü. Çünkü ne zam
çen bütün zamanları, bütün özle
ya açılan yolları, başka ve öteki
de varlığımın sende kalan parçası
larda yüzünde, acıyla gölgelense

MEDYA

REKLAMLAR

rofiline hitap ediyorlar? Şu rek-
sprisiyle ekrana geliyor. Traş bı-
Mükremin Çıtır, bizim mahalle-
manyadan gelen Emre.
alkmadan habersiz. Tüm bunla-
ıyorlar.
azarlanmasında kullanılan Türk
r. Gerçekte Türk halkı, yukarda
ar, yüksek sınıfı, burjuvayı, mü-
ün yetenekli ve çok zeki, meş-
bek, neredeyse mahallenin tat-

kasını Kemal Sunal filmlerinde
ya çıkan bitirim, delikanlı, ma-

kullanımını ancak, şaban, deli-

parası yok. Yukardaki reklam-
k hazırlanıyor. Teşhisler çok isa-
bize çok yardımcı oluyor. Yani,

şabanca, biraz fadılca esprilerle

u toplumun dışardan, yukardan
iği, sosyolojik bir gerçek olarak

tirim ağzı, şirin görünse de, bu
altılmış insan figürü, ekranlarda
nden anlamayan delikanlı tipi,

lar peşpeşe istifa ediyor. Korku-
diye karşılık veriyor. Gerçekten
nlerce idam kararı verdiler ve hiç
ütlerden daha bela örgütler mi

si, polis içindeki "profili".. Yar-
etik, çete içinde saklanıyor. Hep-
ım çocuklar".. Bitirim, delikanlı,

k için kullandığımız bu şebek,
aramayın. derin Devlet'in zih-
kuş vuruyor! Hem aynı bitirim,
rden kuşatıyorlar. Ne kadar en-
"kontrol" edenler de aynı maf-

N. GENÇ

PET-KA'LAR NE YUTAR

Hadım edilmiş beyinler diyarının, **ereksiyon olmayan pet-ka'larıyız...**
Birileri kurmaca dünyalarını, pahalıya kakalamaya çalışıyor bizlere...
Düzmece kargaşa ile kafalarımızı fikiyor, ereksiyon salgılarıyla **sanal orgazm** yaşatmaya çalışıyorlar...
Kuru kafalar her gün bir yalan uyduruyor ve çürümüş bedenlerinin ağır kokusunu, **Chanel 5'miş gibi yutturmaya çalışıyorlar...**
Havası kaçmış gazozlar gibi tat vermiyor yalanları... Yüreklerinde biraz korku ve utanma duygusu taşıdıkları dönemde, üç-beş doğru arasına, bir kaç yalan sığdırmakla yetiniyorlardı...
Şimdi doğruyu söylemeye bile gerek görmüyorlar... **Düzenledikleri oyunlar öylesine özensiz ve zeka yoksunu ki,** zevk bile vermiyorlar...
Aklı kullanmak, basit ve sıradan bir uğraş halıne geldi. Bu nedenledir ki, seçmeyi bilen insanlar, ebleh duruma düştü. Pet-Kalar ise, **uçurumun kenarında otluyor ve sabırla o yüce lider koyunu bekliyordu...**
Çetecileri yargılayacak, hakim bulunamazken, başbakana güya bombalı suikast düzenlendi. Uçağı ise son üç-beş yolculuğunda sürekli arıza yaptı.. Adalet Bakanı mahkemelerdeki işlemlerin pul parası bulunmadığı için yürümediğini söylerken, cezaevlerinde hücre sistemine geçilmesi için gerekli yatırımların hızla yapılmasını istedi...
Milletvekilleri, **"bize dokunamazsınız"** dedi... Meclisteki dokunulmazlık görüşmeleri yapılırken öğrenci olayları patladı ve 13 öğrenci yaralandı...
Gündemi nasıl değiştirsek de atlasak medyası, ilk sıraya hemen öğrenci olaylarını yerleştirdi...
İlgili zatlar, geçmişteki acı soslarını yeniden bir güzel önümüze sürdü...
12 Eylül öncesi demokles kılıçı çekildi ve arşiv görüntüler piyasaya sürüldü...
Birileri, yüce meclise dokunulmaması gerektiğini bize anlattı...
Yemiyoruz, yutmuyoruz... Meclisteki pankart açan gençlere 18 yıl hapis cezasını hak gördüler...
Kendi dokunulmazlık zırhlarını ise deldirmediler... Ele güne rezil olmamak için oylarını bile gizli attılar...
İçlerinde tüm parti liderlerinin de bulunduğu dokunulmazlıkların kaldırılması istenen tam 85 milletvekili bulunuyormuş ve bunların **içinde yüz kızartıcı suç kapsamına girenler bile varmış...**
Yuh olsun bu ülkenin vicdanına....
Yutturmaca bu kadar aleni, bir o kadar da zeka yoksunu...

ZAFER AKNAR

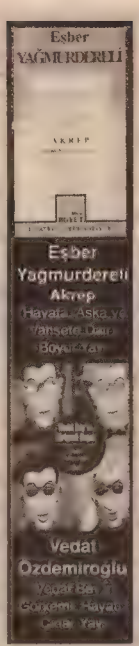

TÜRKİYE HAKAN'INI SEÇTİ!

Interstar'ın coşkun haber müdürü Ufuk Güldemir, Reha Muhtar'ın gece haberlerinin karşısında oynayabilecek deryo bir spiker onyor.

Ufuk Güldemir, Reha bey'e IQ olarak tek rakip Burhan Özfatura olabilir, diyerek başkana spikerlik teklifinde bulundu.

Burhan Özfatura, Ufuk Uras'ı telefonla arayıp, şu sıralar Yaşar Kemal, Yaşar Doğulu ve Popçu Divane Yaşar'a sövmekle meşgul olduğundan teklifi kabul edemeyeceğini ifade etti. ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras bu acayip telefona bir anlam veremedi.

Inter Star haber merkezinde Gulgün Feyman'ın mimiklerinden sorumlu haberci olarak görev yapan Hakan Aygün, "Abi valla manyak bir fikrim var. Gel gece bültenini Ali Kırca'nın bıyıklarına sunduralım Şahane reyting alırız" cumlelerıyle başlayan bir dilekçe yazıp, Güldemir'in masasına bırakh

Ufuk Güldemir, Ali Kırca'nın bıyıklarını transfer edemedi ama hayatının spikerini buldu Hakan Aygun Star'ın gece bültenini sunacak

Star haber merkezi yoneticilen, Aygun'u tarihi kahraman Tarkan imajıyla lanse etmeye karar verdiler Bulend Karpat, Gulgün Feyman'ın eski kurklerini tamir edip Tarkan kostumu dikti Partner olarak aklıbaşında, delikanlı bir kurt aranıyor

Engin Ardıç, Cem Uzan'dan aldığı direktif doğrultusunda, İkitelli MHP teşkilatının komdininden beslice bir kurt çaldı

Partner Kurt, Star binasındaki ilk gununde Sadettin Teksoy'un parçasını kapıp, ardından da kasığını ısırınca, guvenlik gorevlileri tarafından terlikle dovuldu Kurt komado

Reha Muhtar'ın gece haberlerini çokertmeye yemin eden Hakan Aygun, Avusturya Macaristan İmparatorluğu'ndan gelirttiği ustalara uzun menzilli toplar doktırdü. Hakan'ın ordulan şafak vakti taarruza geçecek

Otuzaltı kameraman, yırmı kurgucu, onbeş muhabir, onbir Gulgun Feyman peruğu ve yedi fılden oluşan Hakan Aygun'un ordusu saldırıya geçti Yarım hilal içine sıkıştırılan Reha Muhtar zor durumda

Reha Muhtar tam yenilmek üzereyken filelle canlı yayında roportaj yapınca zavallı hayvanlar fenalık geçirip, şoka girdiler Star ordusu aldığı ağır darbe sonucu genlemek zorunda kaldı

Hakan pes etmek bilmiyor İstanbul Sporlu Sergen'in atına atlayıp tekrar taarruza geçti Show'un acar spor programı sunucusu Şansal Buyuka, Maradona'dan sonra Sergen'in atına da "Maraba Televole" dedirtmeye kalkınca Star ikıncı darbeyı de yedi

Savaş tum hızıyla suruyor Show'culer, "Turkiye Muhtar'ını seçti" diye haykırırken, Star'cılar "Turkiye Muhtar'ını değil Hakan'ını seçti" cevabını veriyor Adam gibi haber izlemek isteyen izleyiciler ise "Boylelerını seçer misin sabahamı bırakırsın" diye bağırıyor ama duyan kim

Mesut Ceylan

TABUDEVİREN

YALET...

er sanıyordum bu muammayı...
lırsın diye düşünüyordum...
umutsuz durumlardan büyük
rlardı insanlar... Sanki insanlar
ak için birarada yaşıyorlardı...
ve birgün kapını açıp beni içeri
seveceğini sanıyordum...
üzerinde dikkatimi yoğunlaştı-
eyi tam yapamıyordum. Gören-
anıyorlardı...

di. Hayattan bir istifa da değil-
ebilirdim ki? Ben senden uzak-
şeye, seni sevmekten vazgeçti-
erşeyden, seni sevmekten vaz-
n kendimden...
ne şansım ancak yanında olur-
ın içime baksam yüzünden ge-
yişleri, yüzünden gerçek dünya-
ayatları görüyordum... Yüzün-
nın görüyordum. Böyle zaman-
de bağışlayan bir gülümseme
olurdu. Ve bu gülümseme senin beni birgün içindeki varlığımla buluşturacağını hissettirirdi...
İşte o zaman bu sürgün bitecekti...
İşte o zaman yaşadığım bütün endişeler, bu suçluluk, değersizlik duyguları, bu korkular, bu günaşırı intiharlar bitecekti...
Bunu bile bile yaşamak nedir bilir misin...
Geri döneceğini bile bile tanımadığın, sana hep yabancı yollara düşmek...
Karşına çıkan herkeste seni aramak... Seni hatırlattığı için birine aşık olduğunu sanmak... Sen olmadığını bile bile, bütün hayatını bu ilişkiye adamak için çırpınıp durmak...
Bunu bile bile yaşamak nedir bilir misin...
Düşünsene, ben seninle düşlerimi, heyecanlarımı, çocukluğumu, acılarımı aldattım...
Seni unuturum diye yaşamaya başladığım her aşkı, ben yine seninle aldattım...
Sen beni içine almadığından beri yıllardır ben seninle kendimi aldattım...
Bir tek seni sevdiğim doğruydu... Ve bu doğru yüzünden hayatım yalana battı...
Sen beni dışladığından beri benî sevenlere bir hayalet hediye ettin...
Tepeden tırnağa aşka, tepeden tırnağa özleme batmış bir hayalet...

Bu hayatetin içinde beni değil seni gördüler hep. Çoğu bu hayalete dayanamayıp çekip gitti...
Kimisi senin beni beklettiğin kapıda, beni bekledi. Seni beklemekten yorulur, onunla birlikte çekip giderim diye buralardan...
Ve ben en çok onların sevgisine inandım.. En çok onlara derinden üzüldüm. Ve hep merak ettim, karşılıksız ve onca yıl bir hayaleti nasıl böylesine sevebildiler diye... Dünyanın iyi bir yer olduğuna ve yaşamak için çok sebep bulunduğuna bu insanların bir hayalete duydukları o akılalmaz, o sonsuz sevgileri yüzünden bir kez daha inandım...
Seni unutmak için başladığı her aşkı yine seninle aldatan bir hayalete...
Seninle kendini, bütün hayatını, düşlerini, çocukluğunu, yaşadığı bütün acıları aldatan bir hayalete...
Bir tek sana duyduğu sevgisi doğru olan ve bu yüzden bütün hayatı büyük bir yalan olan hayalete...

* **Radyo Umut**'ta bu hafta **Kent ve Yalnız Kadın** adlı söyleşim saat 21 15'te. **94 3 FM**
* İstanbul Universtes'ndeki faşist saldırılar satırlarla ve provakasyonlarla suruyor
* Ağır bir hastalık geçiren 16 yaşındaki **İzmir'li Kader Güler**'in hepımızın desteğine ihtiyacı var. Yardım için Hesap No: Karşıyaka - Denizbotanik Ziraat Bankası 4126089 İzmir
* **Onur Akın**'ın 28 Kasım saat 20.30'da konseri var **Aşk Bize Kustu.** Tel 244 28 39
* **Altay Martı.** Geçkin Bir Kadın Çıvıyazıları Yayıncılık
* **Ferruh Doğan.** Tutanak Cem Yayınları.
* **Eroi Özyiğit.** Keban'ın Öte Yanı
* **Mustafa Çiftçi.** Sevgi Yağmuru. Şır
* **Ömer Orhun**'un fotoğraf sergisi Yıldız Teknik Universtesi'nde 5 Aralık'a kadar surecek. Cuma - Cumartesi
* **Hevi.** Haftalık Gazete
* Fercan Kaya, Oya Mağden, Nazlı, Asu Sıyah (Adresen?), Seda Kıp, Özlem Güçlü, Guney Çetinkaya, Huseyin Kapıan, Aslı Hancı, Özlem Yılmaz, Berrin Karar, Özgur, Sabrı Yelbey, Özlem mektuplarınızı aldım sevgıyle ..

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

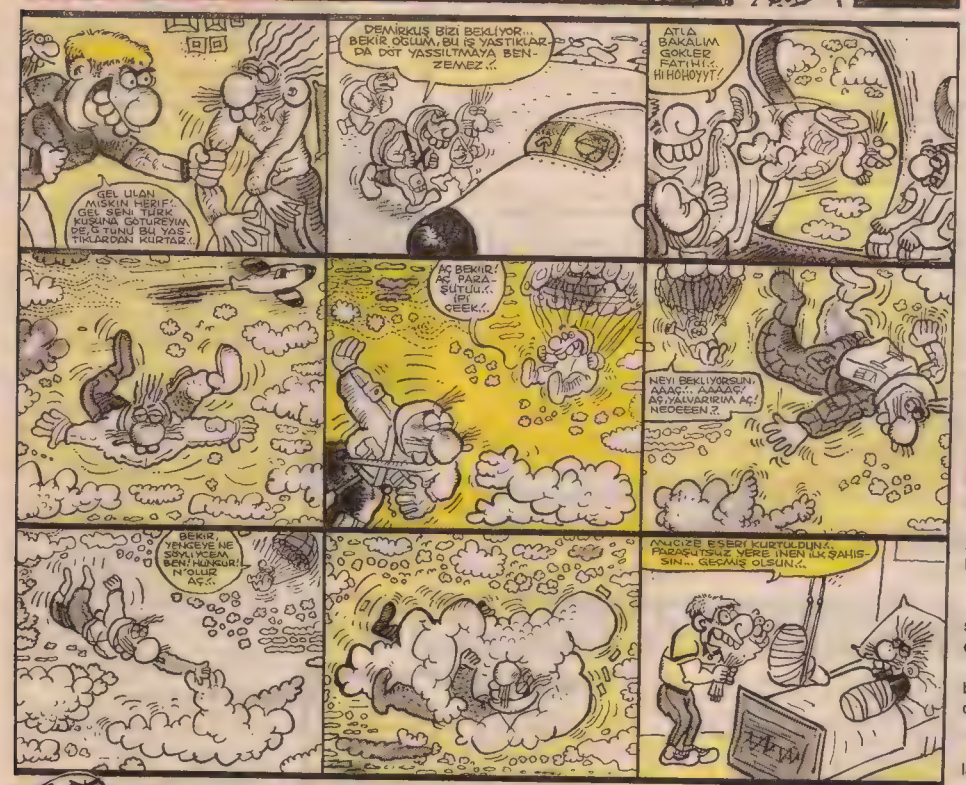

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıketür

Lütfü Ofiaz

ABC'den önce ABD!

Alfabenin ilk üç harfi **ABC**, emperyalizmin ilk üç harfi **ABD!**

Emperyalizm kapitalizmin son aşaması, terörizm kapitalizmin dışkısı!

Hani ABD bağımlısı medya sık sık "ABD terörü dışladı" der ya, aslında onun doğrusu "dışladı" değil **"dışkıladı"!**

Dünyaları yiyenin, dünyayı sömürenin dışkısı da büyük olur!

Nitekim dünyadaki en büyük terör örgütü ABD yapımı CIA...

Susurluk Çetesi'ni de örgütlediği resmen açıklanan CIA...

Yani terörizmin de ilk üç harfi ABD!

Her çocuğa **ABC** öğretmeden **ABD** öğretmeli!

Ve her çocuğa ABD'nin önce Küba'yı, sonra Irak'lı çocukları nasıl mamasız, ilaçsız bıraktığını öğretmeli.

Küba, Irak gibi ülkelere ambargo koyup, mama, ilaç girişini bile yasakla...

Lidere kızıp çocukları yak!

Saddam gibiler umurumuzda olmasa da, **mama değil bomba yiyen çocuklar** umurumuzda...

Vietnamlı çocuklara da mama değil bomba yedirdi ABD, Iraklı çocuklara da...

Bundan büyük haydutluk mu olur?

Zaten ABD tarihi haydutlukla başlar.

Önce kızılderilileri yoketmeye girişti ABD, sonra kızıl fikirlileri!

Kızıl fikirli olduğu için CHE'yi yoketmedi mi?

Yoketmedi mi SSCB'yi?

Dünya Apartmanının dairelerini oluşturan her ülkeye kendi eviymişcesine girmek isteyen, karşı konulduğunda haydutlaşan da ABD değil mi?

ABD değil mi çoluk çocuk demeden Filistin halkını katleden İsrail kabadayısının dayısı?

Sormaz bu soruları, yazmaz bu gerçekleri ABD bağımlısı mandacılar, **manda**kafalar!

Her çocuğa bu **manda**kafaları anlatmalı...

Ve her çocuğa **ABC**'yi tanıtmadan **ABD**'yi tanıtmalı!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

Tutulamayanlar...

Ender Özkanraman

Ne kadar değiştirsek de değiştirelim hikayeler şu dayanılmaz hayatımızın değişmez şiirleri değil midir aslında? Öyledir diyorsanız M. KORKMAZ adındaki okurumuzun başından geçen olayı biraz değiştirerek onun ağzından anlatıyorum...

Değildir diyorsanız diğer sayfalara atlayın... Orda da yine hikayeler bekliyor sizi...

1980-81 yılları... Sivas'ta ilkokul 4'ncü sınıfta okuyorum...

Sınıfta da Sabiha adında hepimizin aşık olduğu bir kız var...

İlkbahar

Yaz

Ders: Fen bilgisi Hoca hepimizi kümelere ayırmış. Bizim kümede konu anlatma sırası Sabiha'da... Konu:

AY VE GÜNEŞ TUTULMASI... İyice hazırlanacak ve yarın bize ay ve güneş tutulmasını anlatacak Sabiha...

TAMAM MI SABIHA?

TAMAM ÖRTMENİM!

Akşam... Sabiha yatağında yarınki deneyi nasıl anlatacağını kurguluyor... Elinde amcasının Almanya'dan getirdiği el teneri... Bunu ışık hüzmesi olarak kullanacak...

..Ve sabah... Sabiha'nın çantasının içinde kocaman bir portakal, bir mandalina ve bir de elma var... Belli ki deneye çok sıkı hazırlanmış Sabiha....

Onlar olmazsa olmaz deney. Çünkü Portakal güneşi, Mandalina ayı, Elma da dünyayı temsil edecek deneyde... Ve zil çaldı, dersteyiz. Öğretmen:

SABİHA HAZIRSAN GEÇ BAKALIM TAHTAYA!..

5 dakika sonra

ANLATSANA.. N'OLDU SABİHA?

GÜNEŞİM!..

NE?..

GÜNEŞİM YOK...

GÜNEŞİİM..IHLHIII...

Portakal evimize kolay giren bir meyve olsaydı bunu yapmaz, yani Sabiha'nın güneşini gizlice çalıp yemezdim... Ama ne yapayım iş işten geçmişti artık... Güneş benim mideme batmıştı bir kere...

Güneşinin çalındığını anlayan Sabiha, sara hastası olduğundan baygınlık geçirdi...

.. BİŞEY OLMAZ KIZIM... SABİHA, KENDİNE GEL!..

Utanç ve pişmanlık içindeydim... O olayın sonrasında da kimse Güneş Tutulmasının nasıl olduğunu ve o portakalı benim yediğimi anlayamamıştı...

.. aradan 10 yıl geçmişti. Biz büyümüştük...

..Ve kirlenmişti dünya...

Aynı şehirde aynı üniversitede okuyorduk... Ben iktisat'ta o Tarih öğretmenliği'ndeydi...

Bir gün...

SABİHA!..

Bir öğrenci eylemi sonrasında rastladım ona... O'nu da benim gibi yakalamışlardı...

..Ve aynı cezaevine koymuşlardı... Kadınlar koğuşu bizim koğuşun tam karşısındaydı... Bir hafta geçmişti aradan. Babam görüşüme gelirken iki kilo portakal getirmişti... Birkaçı hala duruyordu... Aralarından en iri olanını seçtim ve Sabiha'ya yazdığım mektuba sardım... Gardiyanı çağırıp verdim.

Aslında bu, ona yazdığım bir mektuptan çok bir itirafnameydi. Yıllar önceki deneyinde güneşi temsil edecek portakalı yiyen o kişinin ben olduğuna dair bir itirafname... Mektup ona gideli iki gün olmuştu. Geceydi ve ben koğuşta uyumaya çalışıyordum...

..ki yüzüme çarpan ışık hüzmesiyle irkildim... Sonra duvarda oynaşan gölge oyununa dikkat ettim... Önce güneş... Evet, önce güneşi farkettim... Sabiha'ya gönderdiğim güneşi...

Sonra da ayı... Ay güneşin önünde geldi durdu... Böylece yıllar sonra da olsa, Sabiha o deneyi gerçekleştirebilmiş, ben de işlediğim hatayı biraz olsun telafi edebilmiş ve bunun adı da GÜNEŞ TUTULMASI olmuştu...

Dünyamız mı?.. Tutulan ister güneş olsun ister ay, dünyamız olanca kirliliğiyle kendi etrafında dönmeye devam ediyordu...

..Ve biz, koğuşlarımızda onu nasıl değiştirebileceğimizi düşünüyorduk...

Akşamsefası

VEDAT BEY'İN GÖRKEMLİ HAYATI

Vedat Özdemiroğlu & Kutlukhan Perker

Vedat Bey fırlatıldığı yeryüzüne doğru düşerken soğukkanlı olmaya çalışıyordu. Ceketini ve kravatını düzeltti. Ölecekse, düzgün bir ceset olmak istedi. Muhtelif kuşların arasından aşağı inerken gördüğü bir nesne onu şaşırttı. Bir uçan balondu bu. Vedat Bey ustalıkla balonun ipinden tuttu. Onu şaşırtan uçan balon sayesinde ölümden kurtulmak değil, bu balonun yıllar önce kendi isteğiyle bıraktığı "minik dostum Vedat Bey'e.. **Kim Novak"** imzalı balon oluşuydu

Vedat Bey rüzgârları da hesaba katarak yavaş yavaş istediği yere indi. Burası bugün kulturunu ısrarla koruyan Wefa **Altıngöz** olmak üzere, tüm kızılderili dostlarıyla kucaklaştı. Tuhaf bir şekilde olsa da **Kurtdişi** ile **Dişikurt**'un düğününde bulunmaktan memnundu. Kendisine benzeyen totemin altında ateş dansı yapanları izledi ve mütemadiyen sulh çubuğu içti. Tüm kabile hayranı bu beyazötesi adama.

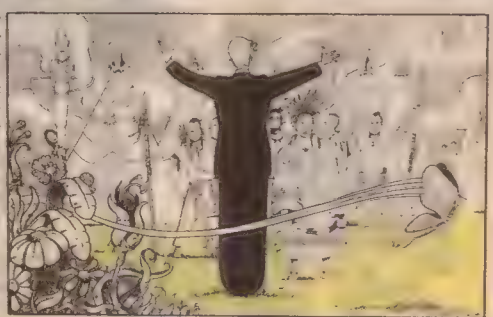

Vedat Bey gece, çadırında istirahat ederken ilk evliliğini hatırladı, güzelliği dert yaratan karısı **Julien Hanım**'la birlikte dostlarının uzattığı kalemlerin altından geçişlerin ve nikah memurunun alçaklığını ve gerdek gecesini adam tokatlayarak geçirmek zorunda kalışını. tan ağardığında sessizce kabileden ayrıldı. Uçaktaki ihanetin intikamını almalıydı. Civarda vahşi bir at bulup eğrtti. At üstünde söylediği türkü düşündürücüydü: "Yiğit olan ata biner atlanır! Yiğit olan her cefaya katlanır!" Vedat Bey, türküsünü Orly Havaalanı'nın çıkışında yürürken tamamladı: "Yiğit gölgesinde yiğit saklanır / Kötülerin gölgesi olmaz!" Kendisini uçaktan atan şer çetesini hangi kafede bulacağını çok iyi biliyordu. Havacılık camiasından dışlananlara hizmet eden Sersemme Cafe'nin kapısını tekmeyle açtı ve pis ekibin tamamını alkol alırken buldu. Kapıyı kilitledi ve alçak tayfasını güneş batana kadar dövdü. Dışarı çıktığında ayışığı Vedat Bey'in kafasındaki (altı çizili) 999 rakamına gayet net olarak yansıyordu.

Akşamsefası

HAFTANIN KASETİ
SÜPER SANATÇI,
SANAT DÜNYASININ YENİ KRALI

NECMİ HOLİVUT

SON KASETİ

"GİZEMLİ İNSAN GÖRÜNCE SİLLE TOKAT GİRİŞİRİM" ÇIKTI.

İSRARLA ARAYINIZ, SATIN ALIRKEN "LAN ACABA ALMASAM MI?" GİBİ DUYGULAR YAŞAMAYINIZ.

A Yüzü

1- Karnım çok acıkanda döner takasım gelir (tavuk döneri)

2- Halay çekerken "Tey tey tey" diye bağırmaktan bıktım usandım (slow)

3- Ancak reis sevecen olursa yaşayabilirim Afrika kabile ortamında

4- Film seyrederken başrol oyuncusuyla göz göze gelmemeye çalışırım.

B Yüzü

1- Kulaktan dolma bilgilerle ameliyat yapılmaz

2- Gizemli insan görünce sille tokat girişirim

3- Yeni tanıştığım birini acep hırsız mıdır, değil midir diye incelerim kısa bir süre

4- Küçük kulaklı, küçük dişli bir tavşan bazı özelliklerini yitirmiştir benim nazarımda

YILLARDIR ARADIĞI ŞÖHRETİ NİHAYET YAKALAYAN

TOYGUN OLİMPİYATKOMİTESİ

SON KASETİ

"EROTİK ROMAN OKURKEN DAYANAMADIM YALADIM SAYFALARI" ÇIKTI!

A Yüzü

1- KARMAŞIK DUYGULAR İÇİNDEYDİM KUZENİMİ DÖVERKEN (SLOW)

2- SU BÖREĞİNİN AYRI BİR YERİ VARDIR ŞU GARİP GÖNLÜMDE

3- İNAN SEVDİCEĞİM BİR KAÇ YERDEN DAHA FİYAT ALAYIM GÜZEL BİR PANJUR YAPTIRACAM BALKONUMUZA

4- RANDEVUSUNA GEÇ GELENE SOĞUK DAVRANIRIM İLK BEŞ ON DAKİKA

5- ÇEK VERDİLER AYIN ONİKİSİNE KARŞILIKSIZ ÇIKARSA KIRARIM ÇENENİZİ

B Yüzü

1- AYBAŞINDA MAAŞ ALMAK AYRI BİR ZEVK VE NEŞE KAYNAĞIDIR TÜM ÇAĞDAŞ İNSANLAR İÇİN

2- İLETİŞİM KOPUKLUĞU YAŞARSAK SIKARIM Bİ TARAFINA SELVİ BOYLU SEVGİLİM (SLOW)

3- EROTİK ROMAN OKURKEN DAYANAMADIM YALADIM SAYFALARI

4- YEMEKTEN HAZ ALAMAZSAM AŞÇI HAKKINDA ŞÖYLE BÖYLE DİYE SÖYLENTİ YAYASIM GELİR.

5- İNSANIN GELİŞİM EVRELERİNİ ON BEŞ BÖLÜME AYIRDIM KAFAMA GÖRE (BEBEKLİK, ÇOCUKLUK VS.)

COPİRAYT MOPİRAYT AGA
KASETTEKİ BÜTÜN ŞARKILARIN HAKLARI SAKLIDIR. İSLIK ŞEKLİNDE DAHİ ÇALINAMAZ. ÇALAN ÇIRPAN EŞŞOĞLU EŞŞEKTİR, GODOŞTUR, ZINDIKTIR.

SONER GÜNDAY
LeMan 15

Vihat Genç

ELMALI ŞEKERCİ

Ben küçükken yoksullar kutsal insanlardı. Saçını, sakalını, tırnaklarını keserler, eksimiş, yamalı elbiselerini ütüyle, itinayla giyerlerdi. Mahalleli gizlice gözlerdi kutsadıkları bu insanları. Tek başlarına yemek yemesinler diye binbir nezaketle didinip dururlardı. Bu yüzden yoksul insanlar "çok evli" insanlardı. Halk sofrasını bu kutsanmış insanlarla paylaşmazsa, kendilerini günahkar hisseder, sofralarının betinin bereketinin kaçacağına inanırlardı. Çünkü yoksullarda tanrısal bir süt vardı, insanlar bu sütten emmek, yavrularını bu pırıl pırıl ahlakla büyütmek isterlerdi.

Ne olduysa, şu son zamanlarda oldu, yoksul insanlar birden yamyam insanlar oluverdi. Bu küçücük ömrümüzde, halkın bir nevi ibadet ettiği kutsanmış bu insanların birden vahşi, maganda, köylü, yamyamlık makamına çıkartılmasını görmek, insanı kahredecek, binlerce roman yazdıracak güçte büyük ve derin trajediler öğretiyor.

Yoksulluk halkın kendi kanıdır. Birgün kendilerinin de sokaklarda aç, susuz, sahipsiz kanayacaklarını düşünür, dua üstüne dua, şükür üstüne şükür ederlerdi. Ve yoksullar da sabahtan akşama kadar deli gibi çalışır, yalan söylemez, dedikodu yapmaz, asla dilenmez, kendilerini acındırmazlardı. Yoksullukları ailelerin yükünden ya da başa gelen amansız hastalıkların pençesine düşmekten kaynaklanırdı. İşte bu insanlar halkın gizli krallarıydılar. Gerçek bir kral gibi saygı duyulur, önlerinden geçilirken yarı bele kadar eğilip selamlanırlardı.

Ve gün geldi yoksullar bir, iki değil, takımyıldızları gibi çoğaldı, kim kimin derdine düşecek, unutuldu, öyle büyük bir dert peydah oldu ki, herkes kendi derdinin kuyusunda kaybolup gitti.

Ben çocukken mahallemize çok uzaklardan bir adam geldi, 45-50 yaşlarında. Çok iri gözleri vardı, akasya ağaçları gibi kibar, manolya ağacı gibi soylu, bembeyaz saçlı bir adam. Yatalak bir annesi vardı, hiç evlenmemişti. Kuşlar uçar, balıklar yüzer, o da binbir güzel hikayeler anlatırdı.

Kurumuş otları bile nezaketle koklar, konuştuğu herkese saygı gösterirdi. Nerden geldiğini ve o güne kadar ne iş yaptığını kimse bilmiyordu.

Mahallemizde yirmibeş sene kaldı, bu kadar uzun bir süre içinde, hayatıyla ilgili kimseye hiçbir şey anlatmadı.

O'nu ilk gördüğümde, kadınların neden bu kadar şekilsiz, biçimsiz olduklarını ve kendilerine neden bakmadıklarını şikayet eder, dururdu.

Mahallenin yıkılmakta olan en eski evine yatalak annesiyle yerleşip tek göz odanın içinde yeni bir hayata başladılar. İlk işi, koluna takıp gezdirdiği, içine elma şekerleri doldurduğu tahta çerçeveli bir camekan yaptırmak oldu. İlk günlerinde bana, elma şekerinin şurubunun hazırlanmasını, elmaların boy boy sıralanması, tatlı, ekşi nasıl ayırdedilmesi, elma şekerinin çubuklarının yontularak hazırlanmasını ince ince tarif ederdi. Ve onunla bütün konuşmalarımız, bu kadardı.

Sokağın caddeye bağlandığı köşe başında yerini yirmibeş yıl hiç değiştirmeden, bir gün dahi camekanın başından ayrılmadan bekledi. Kalın, tüylenmiş paltosuyla, yaz, kış ordaydı. İlk birkaç yıl işleri çok iyi gitti. İşe başladığı yıllarda bakkalda kendine karip, akide ve horoz şekerleri vardı. Lollitop dediğimiz plastik bir çubuk ucundaki top gibi, ağızda eriyen şekerler çıktığında, işleri gerilemeye başladı. Önceleri herkes çocuğunu tören gibi elmalı şekerciye götürüp elmalı şeker aldırırken, geçen yıllar içinde elmalı şekercinin camekanı tozlandı, üstü başı kirlendi, yani işi, fazlasıyla kötüleşmişti.

Çocuklar ve anneler elmalı şekerciden kaçar olmuştu. Tezgahının başında sabah akşam "elmalı şeker, yirmibeş kuruştan başlıyor, elli kuruşa kadar çıkıyor / Elmalı şeker, parayı cepten çeker" diye maniyle bağırırdıkı, manisi de bu kadardı..

Ve birkaç yıl sonra, tek bir elmalı şeker dahi satamaz olmuştu. Çünkü, kirli, tozlu tezgahının şöhreti tüm mahalleye yayılmış, anneler, çocuklarına "sakın elmalı şekerciden yemeyin" diye tenbih eder olmuştu. Çocuklar elmalı şekerlerinden iğrendikçe iri gözleri derinlere dalar, akşama kadar orada gömülü kalırdı. Gelmeyen müşterilerine hüzünlenir, sebebini bir türlü anlayamazdı.

Ve çoğu zaman onu, elinde bir elmalı şeker yoldan geçen bir çocuğa ikram ettiğini, çocuğun yememek için kaçtığını, onun da ısrar ettiğini görür, ben de tuhaf olurdum.. Onun, hayır para almayacağım senin olsun, buyur, diye ikram eden, hatta yalvaran haline çocukların öcü, sapık görmüş gibi bakması, dayanılır bir manzara değildi.

Bunun bir sebebi vardı, geldiği yıllarda yatalak annesine ve kendisine gururuna yedirip asla yardım, para kabul etmemiş, ancak, annesinin ilaçları, hastalığı arttıkça, para yetiştiremeyip, yardımı kabul etmesi, çok derinden bükmüştü boynunu...

O yine de çok ince bir tarakla beyaz saçlarına dalgalar yapar, o zamanın modası Eşref Kolçak saçı, jöle olmadığı için, tarağa bir damla zeytinyağı ve bolca limon sıkarak, saçının düzgün taranmış şeklini asla bozmazdı. Orta boyluydu, çok geniş, o kadar kemikli bir yüzü vardı. Beyaz kalın kaşları alnına doğru yükselir ve gittikçe kabuğu sertleşen eski, antik bir ağaç gibi sokağın köşesinde, elleri cebinde tezgahını beklerdi.

Bir zaman sonra fır fır dediğimiz rüzgar gülü satmaya başladı. Günün her saati rüzgarlı olan bu sokakta, rüzgar gülleri tezgahın üstünde kendince akşama kadar dönüp dururdu. Sokak aynı zamanda iki ayrı ilkokulun da yoluydu. Rüzgar gülü de bir zaman iyi iş yaptı, sonra onun da modası geçti. Yıllar geçti, şehrin tılsımını çözer gibi oldu; çünkü rüzgarı farketmişti. Bizim tabaklı dediğimiz çıtalı uçurtma yapıp satmayı denedi, ama, bu da birkaç günlük bir macera olarak elinde kaldı.

İlk geldiği günlerde yakışıklı bir adamdı, annesi ölmüştü, mahalleli neden bu adamın evlenmediğini konuşuyordu ve ihtiyarlıyordu ve bu saatten sonra elinden hiçbir iş gelmiyordu..

Tam yirmibeş yıl yanıbaşındaki kahveye gidip bir bardak çay içmedi. Birkez olsun kağıt oynayan insanların yanına oturmadı. Bir kez olsun, sandalyeye çöküp bir muhabbete katılmadı. Sokak duvarının sıvasında bir desen gibiydi. Orda var mıydı, yok muydu? Herkesin önünden geçtiği bu adam o kadar oradaydı ve o kadar hareketsizdi ki, orada kayboldu. Herkesin ortasında görünmez oldu. Birgün çekip gittiğinde, ancak, birkaç yıl sonra insanlar "yahu burada bir elmalı şekerci vardı diye hatırlayabildi. Lapa lapa kar yağdı, diz boyu karın altında ordaydı, gümbür gümbür yağmur yağdı, şemsiyesiyle ordaydı, caddeden resmi geçitler, törenler, dönüp bakmadı. Anarşi döneminde kulağında mermiler vızıldadı, oralı olmadı. Dikine bir tabut, bir sokak mumyasına dönüştü. Omuzları çöktü, kamburu çıktı.

Çok yaşlanmış, bir hayvanat bahçesi akbabasına dönüştü. Geniş kemikli yüzü zayıfladıkça burnu irileşip çenesine düştü.

Ve bir zaman sonra, onun mahalleye ilk geldiğinde görüşüp tanışanların çoğu yaşlandı, öldü.. Nerden geldiğini, nasıl bir adam olduğunu, niçin burada durduğunu, neden tam yirmibeş sene tek bir elma şekeri satmadığı halde sokağın dibinde tünediğini bilen, hatırlayan kimse kalmadı, ama o yine, günlük traşını asla ihmal etmeden, tezgahının başında bekledi.

Orada. Bekledi! Yüzünde, hareketlerinde hiçbir endişe, korku, sevinç, kalmadı. Tezgahının camları öylesine kirlendi ki, içinde elma şekerleri mi, yoksa iri bir fare mi saklıydı?

Nasıl bir dertti, onu burada bekleten, artık ağaçlaşmış bedeninin üstüne kaç kez inmişti hayatın baltaları.

Bu insan, ülkemin sokaklarındaki yüzbinlerce "devden" yalnız biriydi, yıllarca onun hakkında bilgi aradım, kime telefon ettiysem, yukarda saydıklarıma ilave bilgi bulamadım. Hatta, telefon ettiğimde, aynı sokakta, kimi "hala orda" dedi, kimi "çekip gitti" dedi, kimi, "dur, yarın bir bakiyim" dedi, hala orda mı onu da bilen yok...

Bu yüzden bu hikayeyi yazamayacağımı anlayıp bıraktım. Hikaye burada biter. Artık yazarlığımı devreye sokmak zorundayım, dedim.

Bu son derece beyfendi, kanatları yolunmuş elmalı şekercinin, başka bir işi olmadığına göre, onun mesleğinden bu şehirde olmamalı. Yani, casus, ya da uluslararası yüksek bir diplomat olmalı. Ya da yüz kızartıcı bir suçtan ordudan atılmış olmalı. Ya da kendini ömür boyu cezalandıracak bir suç, ama ne? Kendine bu kadar uzun bir ölüm, bu kadar geniş bir intihar seçtiğine göre, ruhunda, vicdanında hala temizleyemediği büyük ve cehennemi bir yangın olmalı.

Ancak, bu upuzun bekleyişli ölüm, soylu bir ruhun malikanesine benziyor. Kesinlikle, bir asi, haydut, eşkiya, başkaldıran bir adam değildi. Çünkü bir asi, bu kadar uzun bir sürüklenişe dayanamaz. Bu insanı, çok inandığı, gökteki mavi gibi flüt gibi çok tanıdık bir renk, ses, hançerlemiş olmalı. Bu sıradan fakir mahallede hiç kimseyle dertleşmeyip, dost tutmadığına göre, bu insanların hayatlarında merak ettiği hiçbir şey yoktu.

Elmalı şeker satmayı seçmişti. Çünkü, çocuklara elmalı şeker satmak, ancak, masalsı, sinematografik bir fantazinin ürünü. Bir annem var hayatta deyip, onu sırtına alıp, uçsuz bucaksız bir taşra kasabasına gidip, hayatınızın 45'den sonraki yirmibeş yılına elmalı şeker satarak devam ediyorsunuz..

Çok yukarda büyük bir mağlubiyet yaşamış olmalı. Büyük ve amansız yenilgisini masalsı bir fantazyalla aşmak istedi. Mağlubiyetini çok incelmiş çok duygulu romantik bir serüvenle silmek istedi.

Ancak, her soylu gibi, taşrayı bilmiyordu. Yoksulluğu, sıradan hayatı bilmiyordu. "muhtaç" olmayı, "yardım almanın" insan gururunu baltayla paramparça etmesini bilmiyordu.

Öyle keskin bir yoksulluk buzuluna çarptı ki, içinde donup kaldı. Yoksulluk taşa çevirdi onu, bütün masalını bozdu. Onu, o soylu adamı, taşra kasabasında herkesin akşam vakti işediği duvarın sıvasında bir desen yapıverdi.

Ve sonra, tüm umutsuzlukları ve bıkkınlıklarını, uzun ve kımıltısız duruşuyla komikleştirerek, rezil, kepaze eden, büyük bir bekleyişe koyuldu.

Artık bir ihtiyar değil, süt dişleri çıkmış, sahipsiz bir bebek gibi duruyordu orada. Bu adam birilerinden kaçarak, gizlenerek, uzaklara düşerek intikam almak istemişse, bunu başardı. Bu duruşuyla, çok uzaklarda birilerini hançerlediği, her günüyle birilerinden seri intikamlar aldığı doğru olmalı. Yoksa, budistlerin tarih içindeki en büyük üstadları dahi bu büyük inzivaya, bu büyük susuşa dayanamaz.

Bir zamanlar son derece zeki, üstün zevkleri olan bu insani, bu kadar uzağa ancak muhteşem bir aşk atabilir. Çünkü, yoksulluğun buzulunda fosilleştiğini gördüğünde, geri dönmeyi deneyebilirdi. Geriye dönecek, ne şık bir paltosu, ne suratı, ne de yaşayabildiği bir macera, ve geri götüreceği bir "gurur" kalmıştı. Yoksulluk şakası olmayan derin bir kuyuydu, yoksulluk içinde hiçbir macera saklamayan çöl kumu gibi yutmuştu onu...

Uçurumun kenarında yirmibeş yıl atlayacakmış gibi duruşu, yoksulluğun amansız fırtınasına rağmen, bedeninin rüzgar geçirmeyişi, onu titretmeyişi, asla aptalca, asla zavallı bir hayat değildi! Bedeni ve hayatı ve hatıraları çok kutsal olmalı. Bu köhnemiş, hayalleri kabusa dönmüş bu tapınağı bu kadar beklediğine göre, içinde büyük bir ülke olmalı.

Bu büyük ülke, şarkılar söylenip, şaraplar içilen bir Fransa olmasa bile, geceleri tuhaf hayvanların ıslıksı sesler çıkarttığı Aşağı Gine gibi bir yer olmalı.

Bu uzun bekleyişte hiçbir umut, bir küçük kımıltı yok muydu? Birgün kaldırımda, o zaman değerli bir paraydı, yirmibeş kuruş gördüm, almak için eğildim, o arkamdan: Gazoz kapağı, dedi.

Yirmibeş kuruş değil, gazoz kapağıymış, boşuna eğilmişim. Gazoz kapağı deyişindeki ses tonunu düşündüm, bir hayal kırıklığı gibi miydi, dalga geçer gibi miydi? Benden önce o da bu gazoz kapağı için sevinçle eğilmiş miydi, bilemiyorum. İnsan, tüm hayal kırıklıklarını aşıp, geçip giden tüm hayatıyla gazoz kapağı gibi dalga geçebilir mi? Ya da bu saatten sonra umut çıkıp gelse ne işe yarayacak, toto milyarderi ihtiyar adamlara ne getiriyor, bildiğim bir şey var, Aşağı Gine'de gazoz kapaklarını yerliler, burun deliklerine, çenelerine en olmaz yerlerine asıyorlar! Neden biz, umutları, hayal kırıklığıyla hayatımızı değiştiriyoruz?

O adam, o sokak akbabası! Elmalı şekerci, ömrüm boyu benim en büyük, erdem dolu, bilgi dolu dostum oldu. Çünkü umut ve bekleyiş olmadan yaşamı öğretti. Modern dünyanın hastalığı mı umut ve beklentiler? Kazıdığımızda, tüm hayal kırıklıkları aştığımız o zaman mı çıplak, sahici hayatın kendini göreceğiz? Umut, buruna takılacak gazoz kapağı olacak, ileride birgün çıkıp gelen bir şey mi? Yoksa, burada duran, hep duran, bedenin, hayatın, varolmanın taa kendisi mi?

Elime kalem aldığım ilk günden beri yazmak istediğim tek hikaye işte buydu. Hala yazamıyorum bu hikayeyi. Çünkü insan gençliğinde, hayatı umutlarla, hayal kırıklıklarıyla karıştırır, boka sokar! İnsan, umutla dolan, hayal kırıklığıyla boşalan boş bir bağırsak mıdır? Hayal kırıklıkları insan soyunu yiyen bir kötülük meleği midir? Bilemiyorum!

Ben küçükken yoksullar kutsal insanlardı, herşeye rağmen, saçını, sakalını, tırnaklarını keser, eskimiş, yamalı elbiselerini ütüyle, itinayla giyerlerdi. Çünkü yoksullarda tanrısal bir süt vardı. İnsanlar bu sütten emmek, yavrularını bu pırıl pırıl ahlakla büyütmek isterlerdi...

BAYIP BİLİŞ

FEYHAN GÜVER

GÖNÜL ADAMI

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİLİM KURGU ÖYKÜ: 21. GELENEKSEL URANÜS DEVE GÜREŞLERİ

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Selâm:... Bırakın beni, gidiyim ben! / Dur hele bi! / Yaa, çekilin lütfen!/ Dur oğlum şurda az! Nereye hemen!/ Aabi, gitmem laazım! Sıkılıyom burda!/ İyi. Bi espri yap, öyle git!/ Yaa, yapamam burda espri; hiç haalim yok!/ Haalin yok; o zaman niye burdan geçiyon havuk!/ Nerden geçiyim! Yazıya burdan gidiliyo!/ Bi espri yap şöyle iyisinden. Bırakmayız yoksa!/ Yaa, haftaya yapıyım yaa! Şindi yanımda yok. Haftaya, geçerken bırakırım./ Olmaz lan, şimdi yap diyoz sana!/ Çek elini yaa!/ Tamam Fuat, bırak gitsin! Biraz yaptı gibi sanki. Tamam, sktir git hadi!/ (Beyninize sokuyim!)/ Aabi! Bişiy dedi bu giderken!/ Ne dedi?/ Duymadım tam!/ Tamam, bırak! Haftaya burdan geçcek yine! O zaman döveriz! Ben de dövcem!/ Tamam, kes!..

SEVERİM:.. Karikatürde, "Selam Dünyalı esprisinde "uzaylıyı çizerken, çok değişik bi uzaylı yaratma hevesini; ve, tomiksel kaygıyla, bilimsel saygıdan oluşan tuhaf gayretimi... Kolonyanın, sıkı tıpasını, dişimle yavaşça ordan çekip sıyırırken, dilime azcık bulaşan kolonyanın ekşiliini... Eskiyen telefon fiiristini yenileyip, unmaraları yeni fihriste geçirirken, hayaatımı yeniden düzenliyomuş gibi hissetmeyi... Otoyol kenarındaki bariyerlerden geçmem gerektiinde; bi ayaamı öte tarafa attıktan sonra, öbür ayağımı da kaldırıp bariyerin üstünden atlatırken, azıcık yamulup, burkulduum aanı... Yerdeki su şişesini devirdiimde, su halıya lıkır lıkır akarken, akmasına kızıp şişeyi boynundan tutup hemen kaldırdım aanı, ve yerdeki gölcüğü, elimle sıçratarak etrafa yaymayı... METİN... Belediye otobüsünde, aşaaya bakıp, özel otolardaki mini eteklileri incelemeyi... Vişne suyunu, dondurup yemeyi... SERDAR...

PSİKOAYRINTI:... Birisinin iki elinde de, torbalar vardı. Aniden elimi uzatınca, o da torbalı elini kaldırdı; sanırım işaaret parmaağıydı, ordan tuttumk, tokalaştık... Bi parmakla tokalaşmayı, bebeklerden hatırlıyorum: Onların da parmaanı tutarsın, tokalaşıyomuş gibi yaparsın. Daha ilginci tokalaşırken oluyo. Meselâ, boya yapıyo. Elini uzatınca; o da kolunu uzatıyo, bileenden felan tutuyosun. Çok salakça bi şey! Duygusal olan var di tane: Bunda da, iki kişinin de aynı eli dolu oluyo. Ya da, benim, tokalaşıcak elim dolu, elimdeki poşeti değiştirmeye üşeniyom, öbür elimle tokalaşıyom. El ele tutuşmuşuz gibi, romantik, duygusal bi şey oluyo. Bi de, sıkanlar var. Önce o sıkıp kavrıyo; eh ben de sıkıyım baari diyosun, sıkıyosun. Ama önce o sıkmış oluyo. Elinin ucunu uzatanlar da var. Hiç uzatmasa, daa iyi. Üç beş parmaandan tutuyosun, ölü bi eli sallıyosun sanki... Bi de havada şaplatma var. Avuçlar havada çarpışıyo: Slaak! Ve kapanıyo şlak'dan sonra, sıkıyosunuz... Baazen iyi ses çıkmıyo. Bi de enseye tokat var: Aaniden patlatıyon! Çok acıyo ensesi; kavga ediyosunuz. Bi de şey var, en tehlikelisi! Öyle olunca, çok laaubaali bi ilişki sürüyo demektir... Ayrıca, alına şaplak da var. Ama o, selamlaşmak gibi bi şey diil. Biraz tuhaf. Şaplatıyon, ve, "üfle" diyon, parmaklarını ağzına tutup. Üflemiyo çgunlukla, sktir git! diyo. Üflerse, sen kazanıyon, duygusal bi an oluyo?.. Ne ilgisi var yaa!..

POTBURİ:.. Bi şey için laazım oldu, nalburcular çarşısından ucuza, orta boy bi testere satın aldım. Sapındaki etikette, tuhaf, korkunç bi çizim vardı. Şirketin amblemi: Bi timsah var, sırtına testere saplanmış. Tertere, cart diye yarmış timsahı... Ama kan akmıyo... Evde, müzikli fincan vardı. Kaavemi onla içip biraz değişiklik yapıyım dedim. Fincan, tutukluk yaptı! Ulan, bi türlü susmadı müzik... İndiriyom, kaldırıyom, susmuyo. Çin çin öttü. Sonra sustu lavuk... Bi oda kapısının kilidi var, ama kilidin dili yoktu. Bitpazarında, kapı dili aradım. Bi tezgaha sordum, "kalmadı" dedi adam. Kapının dili osa da konuşsa, "gerek yok aabi, ben burdayım" dese... Üff, iğrenç oldu! İtiraf ediyom, "kapının dili" esprisini yapabilmek için bu şeyi annatmıştım. Keşke biraz daa özenseydim... Kenan Yarar'ın, Hıbır'da çizdiği öykülerinden derlediği, "Melankomik" isimli çizgiroman albümü, ÇM yayınlarından çıktı... Depeç Mod; Selda Baacan; Pinkfloyd; Madırn Tolking; Şebnem Ferah; Hustler; Öküz; Ustura; Pişmişkelle; Hıbır; peynirli bayat pooça; Kısamontekarlo üstü az Maltepe; şarzlı kalem pil...

BİŞİ:... Girişte'ki o iki serseri, yolu kapatmışlar!.. Ama korkmuyom... İnaadına ordan geçicem hep! Hem size de eğlence olur... Hemen iyi günner diliyorum ben!..

Leman
MİZAH DERGİNİZ
Okur mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Ey Faşistler!

Evet yanlış okumadınız. Hepiniz faşistsiniz! Bu yazıyı okuyan, yazan ve basan herkes faşist. Ama bu kavramı biraz açacak olursam, bunun sizin düşündüğünüz faşizmden biraz daha üst kategoride olduğunu anlarsınız. Bu faşizmin adı Homo Sopien Sopien faşizmi. Belirli bir baskı ve katliamı Homo Sopien Sopien, yani bizler, tüm yaşam formları üzerine uyguluyoruz.

Evrimleşme sürecinde ortak atalarından ayrılan bizim yaşam formumuz öylesine bir evrim döngüsü içine giriyor ki bu geçirdiği süreç ona yaşam zincirini kırma hakkını veriyor. Yani kısaca durmadan gelişmekte olan beyni ve zekası evrim sürecini yararak bu yaşam formuna kendisini insan diye tanımlama sonucuna ulaştırıyor. Gelişen zekası onu çeşitli düşünce yapılarına itiyor ve nihayetinde birçok şeyle beraber dini keşfediyor ve psikolojik korkularını böylece bir nebze azaltıyor. Kendi kendine yarattığı bu din kavramı insana dünyayı bahşediyor. Tüm dinlerde şöyle ya da böyle Tanrı'nın bu dünyayı ona bağışladığına inandırıyor kendini ve baskısını giderek arttırıyor. Böylece Homo Sopien Sopien gönül rahatlığıyla tür katliamlarına gerçek anlama başlıyor.

İnsan, tüm diğer yaşam formlarına da verilen doğayı etkileme hakkını suistimal ediyor ve bunu en büyük silahı olarak tüm yaşam formlarının üzerine çeviriyor. Tek hücreli bir yaşam formundan en kompleksine kadar tüm yaşam formları eşittir. İnsan geliştirdiği zekasını kendi bencilliği doğrultusunda diğer yaşam formlarını yok etmek için kullanamaz. Burada benim bahsettiğim şey hiçbirşeye dokunmamak değil, kendi yaşamını devam ettirebilecek kadarını almak, fazlasını reddetmek. Zaten buna Homo Sopien Sopien dışındaki tüm yaşam formları hemen hemen uyuyor. Kendini insan diye tanımlayabilen bu bencil yaşam formu hergün onlarca yaşam formunun bu dengeler dünyasından yok olmasına sebep oluyor. Şimdi içinizden, insan düşünebilen bir canlıdır öyleyse diğerlerinden farklıdır diyenler mutlaka vardır. Ama bu insanın kendisini avutmasından başka birşey değildir. Onun düşünebiliyor olması diğerlerini yok etme, soylarını yok etme hakkını kesinlikle vermez.

Kendi bencil doğasından başka hiç birşey düşünmeyen insanoğlu bilerek ve görerek kendi sonunu da hazırlıyor. Zincirin bir kere bozulması artık geri dönülemeyecek yola girildiğini gösteriyor. Ve bizler bunu kesinlikle hak ediyoruz. Doğa intikamını bir gün mutlaka alacak. Bundan kesinlikle eminim. İnsanoğlu o gün yok olacak ve yeryüzü bu bencil, yok eden faşist yaşam formundan kurtulmuş olacak. İşte o gün ben kendimi en mutlu varlık olarak hissedeceğim.

HAWKWIND

Selam LEMAN Ailesi!

Bu size yazdığımız ilk mektup. Devamı da olacak. Biz Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde okumaya çalışan ve aynı evde kalan 5 ABZ'yiz.

Bizler sizleri birer parçamız olarak kabul ediyoruz. Bu mektubu sizleri varlıkla yokluk arasında yaşamaya çalışan bizlerin varlığından haberdar etmek için yazıyoruz. Afyon'da okumaya çalışan bizlerin çok iyi insanlar olduğumuzu söylerler. (%90'ını biz kendi aramızda söyleriz.) Kısaca bizlerden bahsetmek istiyorum.

Emre: Kendisi Ankara gibi bir yeri bırakarak Afyon gibi bir yere düştüğü için kafasını duvara, mikroya ve bilumum yerlere vurup duruyor. Uzun boylu, sırmasaçlı (KEL), gözlüklü ve A.B.Z. bir zattır.

Hüseyin: Bu zaat-ı muhterem Cyprus'tan teşrif etmiştir. Kendisi Türkiye'deki eğitim sisteminin çok iyi olduğu kanaatindedir. Derse gittiği günlerde sınıfta karşılama komitesi kurulur. 1,5 senedir Arzu'ya olan ilgisi yüzünden, bizler onu platonizmin babası ilan ettik.

Dursun, Alaaddin, Turşu, Tintin.

Bu zaat İstanbul'dan teşrif etmiştir. Kendisi evimizin bağlama üstadıdır. Ayrıca nişanlı olması evde huzursuzluğa yol açmaktadır. Kendisi evimizin en İNEK öğrencisi olup, hala ders çalışma ve evlenme konusunda bize baskı yapmaktadır. (Diktalara ölüm olayı!)

Murat: Kendisi bir ülser hastası olup evimizin kurufasulye canavarıdır. Zaat Afyon'a İzmir'den teşrif etmiştir. Evimizin ABAZANHAN'ı ilan edilen zaat günde ortalama 25 kıza aşık olmaktadır. İzmir semalarının sayılı muhteremlerindendir.

Kadir, Tuğçe, Soner, vb.

Ne mok yediği belli olmayan, evde milletin kafasını miken bu zaat İzmir'deki aşkından telefon gelince mahsunlaşır. Sevdiği madden İzmir'de olsa da manen yanındadır. Bu yüzdendir ki, Afyon'da Mecnun gibi dolaşır.

Biz 5 zaat, kendimizi öğrenmeye, eğlenmeye ve şaraba adamış şarabız. (Köpek öldüren) Bizler gibi olan LEMAN'cılardan haber bekliyoruz.

Sevgilerimizle!

A.B.Z. Young Club / Afyon

Merhaba

Bir dünya hayatı yaşıyoruz...

İyiliklerin ve kötülüklerin içiçe olduğu bir dünya hayatı. İyilikleri yapan insanlar, kötülükleri işleyenler de onlar.

Çünkü insan eksik...

Dünyada yüzde yüz iyi insan olmadığı gibi, yüzde yüz kötü insan da yoktur.

Dışarıda yaşayanlara yüzde yüz iyi insan denilemeyeceği gibi cezaevinde olanlara da yüzde yüz kötü demek yanlış..!

Üç yıldır cezaevinde yatıyorum son bir buçuk yıldır yalnızlığımı her ne kadar Leman ile paylaştımsa da yalnızlığım bir yere kadar doldu. Şimdi ise okuyucuları ile mektuplaşmak yeni dostluklar kurmak istiyorum. Buradan Leman'a teşekkürlerimi sunarım.

Burhanettin Duman
E tipi Kapalı Cezaevi 22 Koğuş
Çankırı

Selam Lemancı Kardeşlerim;

Lafa nereden başlayacağımı bilemiyorum. Aslında anlatacak o kadar çok şey var ki. Güzel memleketimin içinde bulunduğu durum henüz 17 yaşında olmama rağmen beni çok tedirgin ediyor.

Kodaman burjuva çocukları ceplerindeki paranın haddini hesabını bilmezken, ben ve benim durumumdakiler "ailenin yükünü nasıl hafifletirim" diye düşünmekteydi.

Geçtiğimiz öğretim yılında Kocaeli Endüstri Meslek Lisesi'nin Elektronik Bölümü'nden mezun oldum. Meslek Lisesi mezunu olmanın verdiği dezavantajla üniversite sınavını kazanamadım. Gerçi maddi durumumuz pek elverişli değildi ama, güç bela bir dershaneye kaydoldum. Şimdi babam aylık geliriyle hem iki çocuk okutup, hem ev kirasını verip, hem de benim dershane paramı vermek zorunda. (Diğer harcamalar da cabası) Ben bu yükü hafifletmek için part-time iş aradım ama nerede. Ne de olsa bizim hatırlı akrabalarımız yok.

Arkadaşlarımla müzik yapmak istiyordum ama ailem bu durumdayken "hadi bana bir bas gitar alın" diyemem ya. Doğrusu söylemek gerekirse yüzsüzlük yapıp söyledim ama annemin söylediklerinden sonra bazı planlarımı ertelemek zorunda kaldım.

Abi adamlar Avrupa'nın en lüks okullarında babalarının dürüst yollarla kazandığı helal paralarla(!) okurken, benim bir yıllık dershane paramın ve bir bas gitar alabilecek paranın onlarca mislini her gece en lüks gece klüplerinde dansözlerin orasına burasına takarken biz ailemizin yükünü hafifletmek için boş ceple dershane yollarını aşındıralım. Adaletine tüküreyim dünya.

Gerek Leman'dan, gerekse bir kısım medyadan dergiye kapanarak Eşber Hoca'yı desteklediğinizi duydum. Keşke mekan müsait olsa da bu eyleminize ben de destek verebilsem. Olsun be abiler, yürekler bir olsun.

Başta Bahadır Baruter, Fatih Solmaz ve Can Baba olmak üzere tüm Leman çizerlerine ve Leman'cı kardeşlerime selamlar

BLACK

Sevgili Leman Çalışanları, Okuyanları ve İçicileri Hepinizi Yalarım!

Ben FAŞİST'im. Siz sosyalistsiniz yahut komünistsiniz. Ama bu benim sizi sevmem için hiçbir zaman bir engel değil. Eşber Abi'yi de sevmem için bir engel değil. SENİ SEVİYORUM EŞBER ABİ.

Bence insanlar içinden geçenleri açıkça söyleyebilmeli bu suç olmamalı. Çünkü daha güzel bir yaşama geçen yoldaki ilk köprüdür düşünce özgürlüğü.

İnsanlar düşüncelerini açıklayacaklar ki daha güzel şeyler yapabilelim. En azından tartışmayı, ama bağırıp-çağırmadan tartışmayı öğreniriz. Başkasının düşüncesine saygı duymayı öğreniriz. Zaten iş burada bitiyor. İnsanlar birbirinin düşüncesine saygı duymayı öğrendiği zaman TÜRKİYE yaşanılabilir bir ülke olmaya aday olacak.

Mesela ben; ailem Almancı, ben de. Oradan gelen bir milliyetçilik var, vatan sevgisi, vatan için birşeyler yapma arzusu. Ama buraya geliyorsun bir bakıyorsun. İnsanların 4/3'ü bilinçsiz bir toplum yani sürü. Cahil milletiz Aziz Baba'nın dediği gibi. İnsanlar kendilerine geçirenlere oy zamanı geldiğinde gidip oy atıyorlar. Atmayın kardeşim, sen tutup partinin 5 yıllık icraat programına bakıyor musun? Hayır. Şahsiyetine bakıp veriyorsun oyunu. O da veriyor sana koyunu. Sonra da yakınıyorsun. Zam üstüne zam, maaş artışları %20-30, SSK problemi, hastanelerde bakım yok, bürokratlar rüşvet yiyor vesaire vesaire... Bunun tek suçlusu sizsiniz siz. Saygısız insanlarız, hayalci insanlarız, dejenere olmuşuz. Benliğimizi yitiriyoruz. Kısacası bu ülkeyi sevmiyoruz. Birbirimizi sevmiyoruz, saygı duymuyoruz.

Soruyorlar: Sen necisin?

Diyorsun ki: Abi milliyetçiyim. Adam: "Oh ne ala ülkücüsün demek ki, güzel güzel." diyor. Yanlış, milliyetçilik ülkücülüğe endeksli değil ki. Bu ülkenin komünist'i de, Faşist'i de, Sosyalist'i de pekala milliyetçidir, eğer ülkesini seviyorsa. İşte böyle boktan bir durum. İnsanların birbirini, sen komünistsin yok sen faşistsin diye yargıladığı, çekip vurduğu kardeşin kardeşi (hem de binlerce) boktan bir şekilde öldürdüğü lanet bir toplumuz. biraz daha saygı sevgi beyler. Ve O....u çocuğu emperyalist provakatörler!

Bir de şunu belirtmek istiyorum.

Baştakiler daha ne kadar aptal yerine koymaya çalışacak acaba merak ediyorum bizi.

Sadece bir tanesi: 1 sene sonra ya da 3 sene sonra AB'ye giriyoruz, diyorlar. 1 sene sonra geliyor, alınmadık. Sebebiyse, Yunan vetosu, Kıbrıs sorunu, 12 mil kıta sahanlığı, Kardak, İnsan hakları filanmış alınmamamızın nedeni.

Ben buna inanmıyorum. Babamızın bu konuda bir sözü var:

- Dışarıda güçlü ve saygın bir devlet olmak için, evvela içeride güçlü olmak lazım gelir.

K.Atatürk

Bizim ekonomimiz düzelirse enflasyon %10 barajının altına düşerse, sıkı bir eğitim politikası, sağlık reformu, insan haklarında düzenleme yapılırsa...

Ama nerede? Çeteler varken, ordu varken kalın enseli kodamanlar varken zor be, çok zor.

Ama yapsalar bile rahat 25-30 yıllık bir süreç bana göre.

Bana göre, bunları yapalım ama boktan AB'ye girmeyelim.

Ama bu koca bir hayalden başka bir şey değil. Can Baba'ya sevgiler

Yalova'dan sevgilerle

Rumuz: Cypress Hill Everybody must get stoned

Sen Mantıklı Lemancı,

Herşey bitse bile, hayalimle yükseldiği yerde kalmayı beceremeyen mükemmel(!) sevgilim. "En mantıklı olan ayrılmamız. Sen hiçbir zaman ilişkimize güvenmedin." Böyle söyledin kısa bir süre önce. O günden beri o kadar benimsemişim ki suçlu olduğumu kendimi bir kenara bırakıp seni haksız yere paranoyalarımla ne kadar üzdüğümü düşünüp kahroluyordum. Kahroluyordum diyorum. Çünkü tam bir dumur yaşıyorum birkaç gündür.

Beni ne kadar özleyeceğini ve ne kadar özlediğini söylediğin iki farklı zaman arasında kalan iki aylık bir yaz tatilinde ben gerçekten özlediğini düşünürken senin başkalarına ümit verdiğini, büyük olasılıkla biriyle çıktığını bilmeden sana bağlanan bir insan olduğunu nereden bilebilirdim? Bunu yapabilecek kadar rahatsın, söyleyebilecek kadar bile cesur olmadığını nasıl anlayabilirdim? Gözlerinin sözlerini onayladığı zamanlarda beni daha gözlerin yalan söyleyemeyeceğine inanırdım. Şimdi artık gözlere nasıl inanabilirim? Kendi kendimi bile güvenmemekle suçladığım ilişkime gereğinden çok güvendiğimi, mutlulukla andığım günlerin artık aklıma geldikçe midemi bulandıracağını söyleseler aldırır mıydım?

Benim için ne değişti? Zaten bitmiş olan ve bunun için kendimi suçladığım ilişkimin aslında aylar önce bitmesi gerektiğini öğrendim. Anılara da saygımı kaybettim. Hayatımda ilk defa yaşadıklarımdan pişmanlık duydum. Fakat güçlüyüm. Hani hep insanlar "hayat tecrübesi" diye avunurlar. Bu öyle değil. Ne olursa olsun, hala kendime ve gerçek bilinçli, mantıklı insanlara saygı duyuyorum.

Ve sen. Artık seni gördüğümde sadece iğreniyorum. Bu yaptıkların ve çevreye ilk bakışta verdiğin izlenim arasındaki çelişkiye; kendini bilen, mantıklı, bilinçli, düşünen Lemancılara hakaret ettiğini düşünüyorum. Daha çok şey aşmalısın mükemmel(!) sevgilim.

PARANOYAK

Leman Kitapçısı

Leman Kültürde

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Leman, ÖKÜZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının karikatür-yazı albümleri, Leman ciltleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, ÖKÜZ, GİT, dergilerinin yeni ve eski, kaçırdığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde.

Not1: Leman yayınlarından çıkan albümler indirimlidir.

LEMAN ÜRÜNLERİ SATIŞ NOKTALARI

Introduction Organization & Public Relations. Özcan Tor. Atatürk Cd. Mersin Çarşısı 1.Kat. No:176 33010 Mersin Tel: 0324-232 01 19 Fax: 0324-233 04 12 ● **Cüneyt Taktuka. The Wall.** 1738.Sok. No:8/C K.yaka-İzmir ● Bahariye Cad. Opera Onur Çarşısı tüm **LEKE Jeans** mağazalarında. Kadıköy -İst. ● Hatboyu Cad. Batı Dükkanları No:5 **Merve Giyim.** Pendik-İst. ● **Komikçi Dükkanı** Beyoğlu Aznavur Pasajı Tel: 0212- 252 85 67 ● **LİMON MUSIC COMPANY.** Cennet Mah. Hürriyet Cad. No:76 Tel: 0212 - 599 65 92 K.çekmece-İst. ● **Taner Kırtasiye** İstanbul Cad. No:22/A Yalova Tel: 0226-814 17 25 ● **Egala Spor Tekstil** İnönü Cad. İnegöl Çarşısı Giriş Kat No:46 - Bursa Tel: 0224-224 27 21 ● Marmara Kitabevi - Avşa

SAYI: 315... 22 KASIM 1997... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **İNTERNET ADRESİ:** *(internet adresimiz taşınıyor, bekleyiniz)*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I !

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

BİR PULSUZ MEKTUP

Akşamsefası

Akşamsefası

29 Kasım 1997 Cumartesi Sayı: 316. 100.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

YUMUŞAK MI OLSUN SERT Mİ?

Sürekli yüksek enflasyon, korkunç ve vahşi sömürü, sosyal sınıflar arasındaki uçurumlar, öylesine bir hal aldı ki; büyük volkan hâlâ sessiz ama uğultuları duyuluyor. Son yıllarda üst üste gelen şok paket, acı ilaç IMF reçeteleri, Şubat, Nisan kararları yalnızca sömürüyü barbarlaştırdı. Yoksullaşma sınırı hiç bir dönem bu kadar dibe vurmadı. Bu ülke bundan daha yoksul yıllar yaşadı belki ama, bir sınıfın zenginleşme hızı, milli gelirden kaptığı pay ve aradaki mesafe hiç bu kadar açık olmadı. Yeni hükümet şimdi yine şok paket hazırlığında. Paket, paket ekonomik önlemlerle kroke durumuna düşen memleket insanı yeni şok paket beklentisi içine girdi. İşadamlarının bir yıl kar etmeyiz martavalı, doğal olarak unutuldu. IMF, Anasol-D hükümetinin üç yıllık ekonomik önlemler paketini beğenmedi. Onun yerine bir yıllık sert önlemli şok paket önerdi Anasol-D hükümeti, bu paketi uygularsa, bir daha iktidar yüzü göremeyeceği bilincinde olsa gerek, şok paketin biraz yumuşatılmasını istiyor. Hükümet, IMF tavrının yumuşaması için ABD başkanı Bill Clinton'a umut bağladı. Başbakan Yılmaz'ın önümüzdeki ay Clinton'la yapacağı görüşmede **yumuşama** konusunda Clinton'dan yardım isteyeceği belirtiliyor...

Akşamsefası

Çağrışım

Fenerbalığı aldım çarşıdan
Emekli fener bekçisini götürüyorum eve
Hani şu kırçıl bıyıkları
Rüzgarda uçan ağarmış saçlarıyla
Yanımızdan motorsikletle geçen ihtiyar.
Su dolu tencereyi ateşe koydum
İçine iki baş soğan, iki diş sarmısak
iki defne yaprağı attım.
Balığı da kaydırdım alimallah
Kaynar suyun
kabarcıklarını seyrederken düşündüm
Kimbilir ne denizler ne denizler
Ne lodoslor ne poyrazlar
görmüş geçirmiştir o emektar bekçi
Tekir burnundaki fenerden diye

CAN YÜCEL

LeMan

Yılmaz sürekli ölümle tehdit edildiğini ve tehditleri ciddiye almadığını söylerken, çete davasında tutuklu sanık kalmadı

Yeniden MHP Genel Başkanı seçilen Devlet Bahçeli: "RP'nin önünü biz keseriz" dedi.

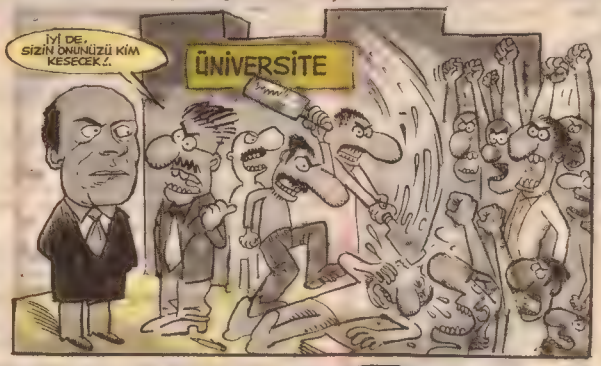

IMF
İnterneysınıl Mani Fondeyşın İnterneysınıl Mother Fuckers.

ÖZGÜR ÇETECİLER
Türkiye onlarla gurur duyuyor

ÜNİVERSİTELERDE ÜLKÜCÜ POLİS İŞBİRLİĞİ
Ne katırlar ne satırlar

SAYIM MAHKUMİYETİ
Sokağa çıkma yasağı ilkelliği Türkiye sizinle gurur duyuyor

Dokunulmazlıkların kaldırılması için yakaya beyaz kurdela takılıyormuş

BÜLLENT ACIVORT
(Karantinalı DeSP'ina)

Şiir Yazarı-Şair - **Ortanın Solu** - **Çevirme Kolu** - KIVRMA SOLU - *Zonguldak Zayıfı* - Barış Kargası - **DAĞLAR KIZI REY'ŞAN** - Hatalı Sollama - *Mavi Gömlek*İm *Kara Bahtım*, Kem Talihim - Fakir Kafiye-Karaoğlan - Daraloğlan - **Beyaz Güvercin Şarkı Yarışması** - Umuda Yolculuk - Hız Tümseği - Acı Biber - **DAĞ DAĞA KAVUŞUR O ASLA BİRLEŞMEZ**, İnatçı Leke - **En Bir Öztürkçe** - **Besle Böllenti Oysun Güvercini** - Hayal Taciri - Tünelin Ucundaki Işık - **Aydınlık Günler** - Kuyruklu Yalanlar - Bukalemun - **SOL ANAHTARI** - Umut Kapısı - **Taktik Hatası** - Tik Tık Gözağrısı - **Kara Vicdanlı** - Azap Çiçeği - **Vicdan Azabı** - Bahar Kokulu - **Sonbahar Okulu** - *Ömür Törpüsü - Soğan Cücüğü* - **Temiz insan** - Kötü Politikacı - Durust İnsan Kötü lider - Çay ve Kedi Sever - **Yetmiyor** - **Mavi Boncuk** - Dumur Tüccarı - **Kötünün İyisi** - Gece Mavisi - Halk Bankası - Fakir Fukara Fonu - **Koalisyon Donu** - Mevsım Sonu - Biri Öpse De Uyandırsa Onu - **Zaman Onun Zamanı O İse Uzatmaları Oynuyor** - *Yetmiyor Sevişmeler yetmiyor*

ALBERT KAMU

Akşamsefası

Çeteciler nüfus sayımında evlerinde sayılacak

RP Anayasa mahkemesinin kapatma davasının ardından tabela değiştirmeye hazırlanıyor. Erbakan, partililere: "boyalarınızı fırçalarınızı hazırlayın" dedi.

Üniversite klasiği, önce ülkücüler saldırıyor, sonra da polis solcu öğrencileri döverek gözaltına alıyor!

Susurluk çetesi davasının son tutuklu sanıklarının da tahliye olmasına ilişkin soru soran gazetecilere Demirel, sert çıktı: "Yargıyı rahat bırakın beyler Türkiye hukuk devletidir. Kendinizi yargının yerine koymayın.

PARALEL

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

xemcit pilavi

met-üst

"sadece arkadaşız"

(şimdi moda bu herhalde, elele gözgöze dizdize objektiflere, kameralara yakalanan meşhur sevgililer, durumu idare etmek amacıyla bu lafı edeyorlar: "-sadece arkadaşız".. sanki arkadaş olmak, sevgili olmaktan daha hafif, daha affedici bir şey.. sanki arkadaş olmak ucuz ve kolay bir şey.. ben hemmen kınıyorum bu cümleyi eden arkadaşları ve bu cümlenin sonrası nasıl gelir diye bir takım fikirler ileri sürüyor.. elime ne geçiyor, hiiç.. boyum mu uzuyor, hayır.. ee.. ne yapalım allahta beni böyle yaratmış.. buyrun)

* **"-sadece arkadaşız",** (-ne güzel, okul arkadaşı mısınız, askerlik arkadaşı mı, yoksa hapishane arkadaşı mı.. ulan hangi arkadaş, arkadaşıyla böyle sarmaş dolaş oluyor)
* **"-sadece arkadaşız",** (-öyle mi, yâni düzüşmenin yeni kod adı bu mu oldu)
* **"-sadece arkadaşız",** (-sorduk mu)
* **"-sadece arkadaşız",** (-size öyle geliyor, siz aslında iki adet salaksınız kardeşim)
* **"-sadece arkadaşız",** (-az şey mi lan bu angut.. arkadaş kalmak, sevgili kalmaktan daha zor)
* **"-sadece arkadaşız",** (-bu pek yaratıcı bir durum açıklaması değil hani.. "-hey dünyalı biz dostuz", deseniz daha iyi)
* **"-sadece arkadaşız",** (-aferim)
* **"-sadece arkadaşız",** (-ama yine de eliniz kolunuz birbirinizin orasında burasında, sadece iki sapık arkadaş mısınız yoksa)
* **"-sadece arkadaşız",** (-güzel, biz de karışık ızgara'yız)
* **"-sadece arkadaşız",** (-kutlarım sizi o zaman, ben de arkadaşımı alıp geleyim de bir grup olayına girelim, ne dersiniz)
* **"-sadece arkadaşız",** (-biz sadece arkadaş değiliz, dostuz, ahbabız, kankayız, içtiğimiz su ayrı gitmez, yani size havad karada denizde beş basarız)
* **"-sadece arkadaşız",** (-sadede gelelim, bırak bu ayakları)
* **"-sadece arkadaşız",** (-hem de geniş mezhep'lisiniz)
* **"-sadece arkadaşız",** (herkesin bir kusuru var, takma kafana
* **"-sadece arkadaşız",** (-biz de komedi dans üçlüsü sanmıştık su
* **"-sadece arkadaşız",** (-no women, no cry)
* **"-sadece arkadaşız",** (-arkadaş, arkadaşın pevezengidir c aynı zemanda)
* **"-sadece arkadaşız",** (-ne güzel, biz sadece arkadaş olmadık hiç, sadece dönür, sadece kuzen, sadece hısım da oluyoruz ara sıra)
* **"-sadece arkadaşız",** (-ee, n'olmuş yani, niye bunu yüzümüze vuruyorsunuz, yalnızız diye mi ha)
* **"-sadece arkadaşız",** (-ayıp değil ki bu, niye utana sıkıla açıklama ihtiyacı duyuyorsunuz bunu)
* **"-sadece arkadaşız",** (-aktüel yoksa, kalsın)
* **"-sadece arkadaşız",** (-ratinginiz bol olsun)
* **"-sadece arkadaşız",** (-demek öyle, o vakit sulanabiliriz biz de yanınızdakine)
* **"-sadece arkadaşız",** (-siz kim, arkadaş olmak kim be, rating böcekleri)

Sayım tribini keyifli bir ortama dönüştürmek isteyenlere tavsiyem; Lemanyak, Öküz Aralık sayıları, manavdan da 2 kilo çekirdeksiz mandalinalar. Ama

Akşamsefası

LONDAK
ANNE YAA, ÖRDÜĞÜN BU KAZAKLA HERKES ALAY EDİYO!.. GİYMİYCEM!..
ALDIRMA SEN O PIÇKURULARINA!
1
OLAMAZ!.. TANRIM, NASIL KIYABİLDİN?.. İNANAMIYORUM..!
2
ZAVALLI SÖMİNE NASIL DA YANIYORDU!..GİT!..GİT!..İSTEMİYORUM SENİ!..
DUR NEBAHAT... BEN ROMANTİK OLSUN DİYE!..
NÜKLEER SİLAHLARIN PLANLARINI İSTİYORMUŞ!..
SIÇTIK AĞZINA!..
SANA SÖYLEMEYİ UNUTTUK!.. BU GÖREV ÇOK GİZLİ BOND!..
SİTTİİR!..
HORR!KÖTÜ YİYEN UYANDIRSIN BAKIM!.. HORR! DEŞERİM ALLAHIMA!.. HOR!
AMAN ABİCİM, UYURGEZERİ UYANDIRMAK ÇOK TEHLİKELİ Lİ, FİYALIM!..
DURUUULUN!.. SİZ KARDEŞSİNİİİZ!..
İDAM
DOKTOR BEY, EVLENDİĞİM ZAMAN BU KÜÇÜK PENİSLE KARIMI TATMİN EDEBİLİR MİYİM? ÇOK KORKUYORUM!..
EĞER SEN BENİ TAŞAK GEÇMİYORSAN, BİRİLERİ SENİ FENA İŞLETMİŞ!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

YATIR RI BABA

SİZ NE DİLEKTE BULUNDUNUZ TEYZE..

BİZ UZAYLI FİLİMDE GÖRDÜĞÜMÜZ BİŞEY DİLEDİK KIZIM...

UZAY FİLİMİNDE GÖRDÜKLERİ ŞEYİ İSTEMİŞLER... ZAVALLILAR KAFAYI OYNATMIŞ HERHALDE...

AHH! N'OLUYO LAN!

YAŞASIN! ETRAFIMIZDA BİR GÜÇ KALKANI OLUŞTU... DİLEĞİMİZ KABUL OLDU...

ÇOK ŞÜKÜR ALLAHIMA!

DZOİİİNNG!..

Komemedi Virüsleri ORİS ile VONTİ

met-üst

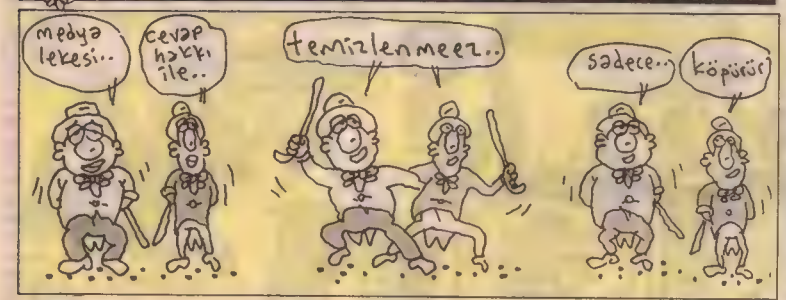

medya lekesi..

cevap hakkı ile..

temizlenmeez..

sadece..

köpürür

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

E..E... TEZKEREYE GİDİYORUZ... AT BAKALIM ORDAN Bİ BEŞ-ON ÇİFT ÇORAP, HATIRA OLARAKTAN...

KABUL EDERSENİZ BEN DE BİRKAÇ PARÇA ÇAMSAKIZI ÇOBAN ARMAĞANI HATIRA VERMEK İSTİYORUM..!

ÇAĞRIŞIM KARDEŞLER

Mahmut Dinçer

ÜSTADIM BİR ŞİİRİ BİR ROMANI BÖYLE BİR FORMATA UYARLAMAK SİZCE UYGUN MU? NE BİLEYİM ORJİNALİNİ DEFORME EDECEKLERİNE BIRAKSINLAR OKUYUCU KENDİ DÜŞÜNÜ KENDİSİ YAŞASIN...

HİLMİ-CİĞİM SONRA KONUŞSAK!..

YANLIŞ MI SENCE BABA!..EDEBİ BİR ESERE YAPILAN BU DEĞİŞİM GERÇEĞİNE SADIK DEĞİLSE DURUM BİZLERİ RAHATSIZ ETMELİ YAPILAN YAZIN DÜNYASINA HAKARETTİR!.

LÜTFEN SESSİZ OL YA, HERKES BİZE BAKIYOR!

ARKADAŞ SEN NE ARSIZ NAMUSSUZ BİR ADAM OLDUN BENİM BAŞIMA BE! SUS DİYORUM SUSMUYORSUN, DUR DİYORUM DURMUYORSUN, DİĞER İNSANLARA DA SAYGISIZLIK EDİYORSUN! BİRAKTA TÜRK SİNEMASINDAKİ SON DEĞİŞİKLİĞİ TAKİP EDEYİM DE ONA GÖRE İKİ KELAM EDELİM!.

AĞIR ROMAN

KOMİKAZE

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır.

Naapıyosunuz?

elektrikler kesildi...

Bütün dünyayı yokedebilecek bir bomba yaptım. Ama menzili sadece iki metre..

ŞLAP!

Ben birimiz, birimiz ben için!...

AAA! Bak! Bir silahşörler!

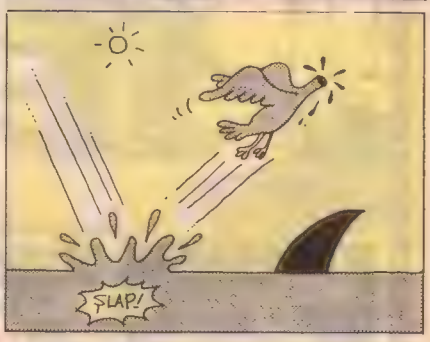

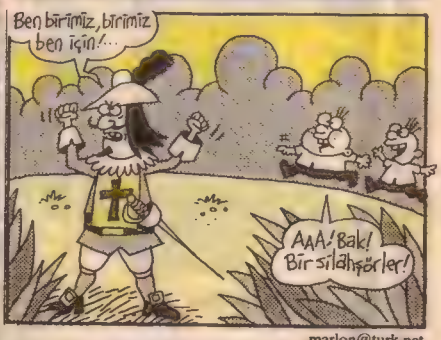

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

• "TABUTTA ROVAŞATA" Oskar'a gidecek film arayanlara...

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

HAYVAN DOSTLARIMIZ...

NEDİR ABİ YAA... YUMURTA MI BENDEN ÇIKAR, BEN Mİ YUMURTADAN ÇIKARIM ANLA-MADIM Kİ?..

GELDİ DALLAMA... BANA DEDİ Kİ... BOYNUN NEDEN EĞRİ?. BEN DE ULAN NEREM DOĞRU Kİ DEDİM... BOMBOK OLDU GİTTİ..

Hİ HOO HÖ!.. ABİ ÇOK İYİ DE-MİŞSİN YA!..

LAN BU NE KERİZLİKTİR YAA... BENİM ALTIMDA BUZAĞI ARIYO HERİFLER... BEN ÖKÜZÜM BE... BENİM ALTIMDA BUZAĞI ARANIR MI?..

BU TARAFTA YOK... ORADA VAR MI?

SIRTIMIZA ALTIN KEMER VURDULAR, FAKAT GEL GÖR Kİ GENE EŞEĞİZ.. NE ANLADIM Kİ..

AMAAN! VARSIN ARPA-DAN ÖLÜYİM... BİR DAHA BU KADAR ARPAYI NER-DEN BULURUM Kİ..

YOK

GAAK!. DUR SU HERİ-FİN BANA VER-DİĞİ ŞEYLERİ YİYEYİM DE SONRA GİDİP GÖZÜNÜ OYAYIM!

HEBELEBELEBLE

HİHOHAA!..

DARI AMBARIN-DAYIM!

HÜH HU:: HÜÜ!. KÜÇÜ-GÜM AMA MİDE BULAN-DIRIYOM!.

GURUL GURUL!

AAiiHİ... HİH HOOO HiiH!..

AMAAN, YAPMA ŞÖYLE ŞAKALAR... YETER AMA ARTIK, ŞEYİME SU KAÇIRDIN BAK!..

YAŞLILIK MASKARALIK. Bİ KOCADIK BUNLARIN MAYMUNU OLDUK!.

BÖÖAAFŞŞŞ

ÇIK ULAN DİNGİL... ÇTIRMA PA ÇIK O DELİKTEN!..

HAYRET YAA... BİR ÇİFT GÜZEL SÖZ.. BİRAZ TATLI DİL... ÇIKMAYAN İPNEDİR...

AH VATANIM, ANUGA KOYİM VATANIM BE!..

ABİ BAK... HAYVANLARLA İLGİLİ ATASÖZLERİ VE DEYİMLERİN ÇIKTIĞI BÖLGE BU-RASI... HEM DE BİRİNCİ ELDEN ARACISIZ...

SSK HAYVAN HASTANESİ

THESSKTİRİN LAAN!.. DİNGO'NUN AHIRI MI BURA!.. DE GET, NUMARA ALMADAN GELME!.. MUAYNE ONDA BAŞLIYCAK!..

ZİYARET GÜNLERİ

POLİKLİNİK

AAH, GARİBANLIĞIN GÖZÜ ÇIKSIN... PARA OLSA GİDERİM ÖZEL VETERİNERE OOH, MİS... SİGORTA HASTANESİ-NİN KAPISINDA BEKLER MİYİM SABAHIN BEŞİNDEN BERİ...

SIRAYA GİRİN BE HOOAAA!.. AÇILIN BİRAZ!..

Fatih Solmaz Bey'in katkılarına minnettarım...

LeMan 7

DERİN DEVLET SÖZÜNÜN MUCİDİ

POLİTİKA
Ertuğrul ÖZKÖK

"DERİN devlet" kavramı ilk defa bu sütunda yer aldı. Şimdi herkesin ağzında

İsterseniz, bu kavramın nasıl ortaya çıktığını anlatayım. Çünkü bunun ilginç ayrıntıları var

Siyasetimizde **"Derin"** kavramını ilk defa kullanan kimdir biliyor musunuz?

Limon, *Leman dergisi yazar-çizerleri ülkemiz diline, yazı hayatına pek çok kavram sözcük üretti. Hiçbiri de bunu 'ben ilk söyledim', 'bu kavramı ilk ben buldum' demedi. Bu kavramların bazıları için bedel ödediler. 'Zonta' sözcüğünün bundan 10 yıl kadar önce ilk kez Güneri İçoğlu tarafından kullanıldığını, Güneri'nin kullanır kullanmaz bu sözcük yüzünden 1 yıl hapis cezası yediğini, içerde yattığını, hayatının kaydığını kaç kişi bilir. Daha sonra bu sözcük kaynağına bakılmaksızın bütün piaza yazarlarının diline pelesenk oldu. Bir süre sonra içi boşaltılarak alt sınıfları aşağılama aracı olarak bile kullanıldı. 'Derin Devlet' sözcüğü de ilk kez yazarımız Nihat Genç tarafından 1994 Eylül'ü Leman dergisinde yazısının başlığı ve açılımı olarak yer aldı. Daha sonra bu kavram öylesine yaygınlaştı ve sözcüğe öylesine sahiplenildi ki 'Hakkı Devrim, bu sözcüğün ilk kez Ertuğrul Özkök tarafından kullanıldığını yazdı. Raslantı bu ya haftalık ÖKÜZ dergisinde kendisiyle yapılan geniş bir röportajda Nihat Genç'e bununla da ilgili bir soru soruldu. ÖKÜZ baskıya girmeden Ertuğrul Özkök 'Derin Devlet' kavramının mucitliği üzerine şişiren bir yazı kaleme aldı. Bize de Nihat Genç'le Öküz'de yapılan röportajda, kendisine bu konuyla ilgili sorulan soruya verdiği yanıtı yayınlamak düştü.*

Sizin kullandığınız "Derin Devlet" tanımı, bugün devletin en derin ve yüzeydeki unsurlarından, medyadaki en başköşe, dip-bucak yazarlarına, hatta sokaktaki adama kadar son aylarda en çok kullanılan bir deyim oldu...

-Arkadaşlar arasında çok sık kullanıyorduk, ama neden bu arkadaşlardan hiç-

Nihat Genç'in Öküz Dergisi Aralık sayısı röportajından alınmıştır.

kimse b
başlığına
sonra bu
içindeki
başladığımda görünür devlet
kes gibi biliyordum, ama ay
kavram bu kadar sık ve bu ka
aldım... Bakın anlatayım. Şu
mutfak dolabında unutulmuş
kavramı Ertuğrul Özkök'ün k
yaptım, ben söyledim demey
birileri bu kavrama sahip çık
ben bu kavramı manşete çektiğim
tuklanmayı, dava açılmayı bekled
derildi, çünkü herkes kullanıyor.
tulmuş kuru soğan kadar zeka t
çok komik şeyler yazıyorlar. Mese
başkanıyla yaptığı telefon konuşm
nun adının, tanım olarak: KAYIT D
ra, bu kayıt dışı siyaset tanımı. So
re göğe koyamayan bir övgüyle,
bu durumu bir faksla Hakkı Devri
söyledim, tıs yok... Gerçekten be
cümleler kurması çok tehlikelidir
gelen bu insanların Leman dergis
larını yüzlerine fırlatmak lazım, çü
tığının yanına bir Osmanlıca-Türkçe sözlük koymuş kendini allame sanıyor...

BİR GÖZALTI ÖYKÜSÜ

Polis şefi otobüsün üstünde, elinde mikrofon bizlere emrediyor: **Dağılın!**

Günlerden 23 Ekim Pazar, saat onikiye beş dakika var. Sosyalist parti yöneticileri, sendikacılar, öğrenci aileleri, sanatçılar, öğrenciler, **İstanbul Üniversitesi**'ndeki faşist saldırıları protesto etmek için basın açıklaması yapmak üzere Beyazıt Meydanı'nda daha henüz toplanmaya başlıyorlar...

Sereserpe bir gökyüzü var üstümüzde. Lekesiz. Çevremde gördüğüm yüzler gibi aydınlık, güneşli bir Pazar günü... İnsana, eve ekmek, tuz götürmeyi unutturacak kadar kışkırtıcı bir gün...

Yanımda **Virginia Woolf**'un enfes romanlarından biri olan **Jacob'un Odası** var. Bir de kareli okul defterim. Basın açıklamasından sonra **Boğaz'da** başını masmavi denize dayamış tahta masalı kahvelerinden birine gider,güz mevsiminden fırar etmiş bu günün tadına varır mıyım? Neden olmasın. Ama polis şefi ve emrindeki Çevik Kuvvet farkında mı acaba bu özgürlüğü çağrıştıran fıran, başıboş, serseri pazar gününün...

Sanmıyorum. Çünkü Polis Şefi **Dağılın!** diye emir verdikten üç,dört saniye sonra; **Çevik Kuvvet, toplayın bunları!** deyince gökyüzünün o lekesiz aydınlığı birdenbire kirli bir karanlığa gömüldü... Toprağın tutsak olduğu bir ülkede, gökyüzü nasıl özgür ve lekesiz kalabilirdi ki...

Hem üç-dört saniye içinde dağılmak istesek bile dağılamazdık. Polis köpeklerinin ürkütücü seslerine, yerlerine sürüklenerek gözaltına alınanların çığlıkları ve öfke dolu sesleri karıştı... Böylesi anlarda kendimi hep ilk çağlarda, devletsiz, mülkiyetsiz, içinde hiçbir şiddet olmayan ve komünal hayat süren bir toplumda yaşıyor hayal ederim. Bu şiddetin ve vahşetin amansızlığını biraz olsun hafifletebilmek için ve kendime sahip olabilmek için hayallerim yüzyıllar öncesine fırar eder ..

Bunu da alın!

Deri ceketli, esmer, elinde telsizi olan bir sivil polis, çevik kuvvet polislerinden birine beni göstteriyor.

Benim için anlamı özgürlük olan pazar günü bitiyor. Güneşin aynası kırılıyor... **SİP** yöneticilerinden **Orhan Yılmazkaya** polis otobüsüne bindirilirken kıyasıya yumruklanıyor. Birazdan sıra bana gelecek.

Bütün bir hayatımız gözümün önünden geçiyor. Nasıl dayandı yüreklerimiz bunca vahşete ve daha ne kadar dayanacak... Polis otobüsünde dokunduğum heryer şiddet kesilmiş Acımasızlık, gözdağı, küfür, morartı, çığlık, kan kesilmiş... Öylesine kötü bir enerji sinmiş ki her yana bütün bedenim ve ruhum kaskatı kesiliyor.

Bir yer bulup oturuyorum..

Şehrimle, çocukluğumla, özgürlüğümle, serserilığımle arımda kalın bir polis camı var. Tutsağım. Zaman bana ait değil artık. Zaman artık kötücül polis tanrısının elinde. Bu şehirde, bu ülkede zamana yüzyıllardır kötücül polis tanrısı hükmediyor... Bir turist kız polislerden birine adres soruyor. Başını kaldırıp otobüslere yumruklanarak sokulan insanlara bir kez olsun bile bakmıyor .

Şaşırmak duygusu en güzel duygulardan biridir. Gençlik ve özgürlüktür şaşırmak duygusu. Şaşırmayı yitirirsek, başkaldırı ve direnme duygumuzu da yitiririz.

Ve bende alabildiğine şaşırıyorum işte: Çünkü oturduğum polis otobüsünün koltuğunda bir kitap buluyorum: **"Yüreğinin Götürdüğü Yere Git"**...

Dışarda ve içerde insanların kafasına acımasız yumruklar inerken, ön koltukta bir kitap daha gözüme çarpıyor: **"Piedra Irmağının Kıyısında Oturdum, Ağladım..."**

Kadın polislerden biri gelip kitaplarını alıyor.

Otobüsün arka tarafından **SİP** (Sosyalist İktidar Partisi) yöneticilerinden biriyle **"Yüreğinin Götürdüğü Yere Git"** adlı kitabı okuyan kadın polis arasında bir tartışma çıkıyor.

Bir ara **SİP**'li yönetici **"Metin Göktepe'yi sizin gibileri öldürdü"**, diye bağırıyor. Kadın polis hiç tereddüt etmeden yanıtlıyor onu: **Metin Göktepe o kadar önemli bir insan değildi, onu göklere siz çıkardınız!..**

Boğazımda bir şeyler düğümleniyor. **Metin Göktepe'yi hayal ediyorum. DGM**'deki duruşmalarımızı izlerken, elinde fotoğraf makinası, ayağında beyaz spor ayakkabılarıyla yorulmak bilmeden koşturup durması, bize moral vermesi gözlerimin önüne geliyor...

Bu ülkede insanlar daha fazla aşağılanmasınlar, daha fazla sömürülmesinler diye ufacık bedenini vahşetin duygusuz kollarına teslim etti o. Gözünü kırpmadan. Ve kötücül polis tanrısına direnirken...

Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü'ne getiriliyoruz. Hayvanları sayar gibi, itip kakarak, acıtarak sayıyorlar bizi ve koridorlarda saatler süren bekleyiş başlıyor.

Koordinasyon grubundan, **Emeğin Partisi**'nden, **SİP**'ten, **ÖDP**'den birçok genç arkadaşımla karşılaşıyorum orada...

Gözaltına alınmaların büyük bir kısmı kimlik yoklamasından sonra içerdeki nezarethanelere götürülmüş. Uzaklardan marş sesleri geliyor. Ne güzel bir şey genç ve muhalif olmak... Yanımda duran partili ve genç bir işçi: **Buradaki çoğu pencerelerin alımünyum doğramalarını ben yaptım,** diyor...

Bir baskı cehennemi olan bu ülke aynı zamanda bir öykü cenneti: Bir işçi düşünün, haksızlıklara başkaldırdığı veya sosyalizmi savunduğu için inşaatında çalıştığı bir hapishanede yıllarca mahkum edilıyor

kelimeyi kullanamadı. Bu kelimeyi yazısının k kez ben çektim ve uzun süre kullandım. Ve elime moda oldu. Ben, gençliğimde devletin unsurları hayatım olarak gördüm, yazmaya bu içerdeki devletin aynı şey olmadığını her- ı bir tanım lazımdı. Türk siyasetinde hiçbir r çok kullanılmadı. Ben bu kelimeyle intikam kala yazılarıyla, içi boş herif, Hakkı Devrim, ir kuru soğan gibi filiz verdiği köşesinde, bu andığını yazdı. Benim yazarlık terbiyem, ben hiçbir zaman elverişli olmadı, ama baktım ki, r... Üstelik ben ve Leman dergisi yöneticileri zaman büyük korkular yaşadık, risk aldık, tu- Şimdi ise bu kavramın üzerinde bu korku gi- zaman dedim ki, bu mutfak dolabında unu- yan adamlara cevap vermem lazım. Çünkü bir defasında ben Yavuz Donat'ın cumhur- larının siyasi manipülasyona yol açtığını, bu- ŞI SİYASET olduğunu yazdım... Birkaç yıl son- a Hakkı Devrim köşesinde, Yavuz Donat'ı ye- e güzel bir terim diye ödüllendiriyor. Ben de 'e gönderdim, bu tanımı benim kullandığımı m gibi yazarların ben yaptım, söyledim gibi ayıptır, ama eleştirilerimizi güya görmezden de üretilmiş birtakım şeyleri sıkça kullanma- kü, gerçekten bu herifler içi boş herifler, yas-

VE DERİN DEVLET

A T   G E N Ç

...r, asker-polis-hemşire. Yazarlarımız pek belli etmiyor ama, toprak ... tarihini bu kutsal üçleme yazıyor ... bütününü oluşturur. Kutsal üçlü devletin, en sert, en kararlı, en ... çocuk denecek yaşta ...

24 EYLÜL 1994 - LEMAN

NAMUS MESELESİ...

Hem namuslu, hem yoksul kalmayı beceren memleketim insanı, BİR DARBE, bir de Ton-ton amcayla birlikte kendine geldi. Bilinçaltına atılan bir çizik, işleri değiştirdi, köşe dönme sevdasına çabuk kapıldı, işini bilen memur tanımlamasını hemen benimsedi...

Yeşermeye çalışan her canlıyı acımasızca koparttı... Vampirleşti... Taze kan kokusu, salata beyinlerinin vazgeçilmez sosu oldu... "Ve işler ne kolay yürüyormuş" mandavallığına kapıldı...

Her yerde vıcıklaştırdığı yaşamını, apışarası namusuyla aklamaya çalıştı...

İki yüzlülüğün böylesine aptalca oynandığı bir sahne, ne görülmüş ne de işitilmiştir... Her çeşit soygunun, talanın, yalakalığın, yavşaklığın mübah görüldüğü martaval ülkesinde, kadınlar üzerine kurulmuş bir namus meselesidir gidiyor...

Yalnız yakalasa, düzmek için fırsat kollayacağı belli bir zat, Antalya plajında çıplak denize giren bir turist kadını kameralar önünde sürükleyerek sahile çıkarabiliyor...

İşte ülkemizin namusu bu kadar ucuzlamıştır... Denize çıplak giren bir kadın, ülkemizin, onurunu ve gururunu yaralamayı becerebildi...

Ezilmiş bu onur ve gurur denizin azgın dalgalarına kendini atan cesur genç bir erkek tarafından kurtarıldı...

Adabımız böylesine basit denklemler üzerine kurulduğu ülkemizde, kıçımızı sere sere yatabiliriz artık...Horlamak gaz kaçırmak, uykumuzun ayrıntısı...

Hal böyle olunca, ağız kokusunu çekmek sizinle aynı yaşamı paylaşan insanların sorunu...

Her şey bir kenara:

Bu apışarası namusunu da doğru dürüst savunubilseniz bari...

Yıllarca bakire olarak sakladığınız çocuklarınızı, davul zurna çalarak gerdeğe sokan da sizsiniz...

Yüzyıllarca tabulaştırdığınız, apışarası namusu elden giderken, ağlayıp sızlayın da, şeyimizle değil de, adam gibi gülelim ..

ZAFER AKNAR

...ğrenci Aileleri ve Yakınları Derneği Başkanı, ve dün- güzeli bir insan olan **Mustafa Atalay**'la beni ayrı bir oda- ...ıyorlar. Belli ki polisler bize biraz farklı davranacaklar... ...e kadar farklı ve kibar davranmaya çalışsalar da kuralları ...ltına alınan insanların haysiyetin çiğnemek üzere hazır- ...ış

...zerinizde ne varsa çıkarın...

...izdan, kalem, sigara kibrit, kağıt mendil, anahtarlık, ...fon defteri... Paranızı sayın ve miktarını bildirin.

...şka...

...emerinizi, ayakkabılarınızın bağcıklarını ve kol saati- ...de çıkarın...

...eden istiyorsunuz bunları? diye çıkışıyorum...

...erde intihar etmeyesiniz diye.

...ol saatiyle nasıl intihar edilir diye isyan edilir?

...urada kurallar böyle...

...ermiyorum, diyorum. Ne kemerimi, ne ayakkabı bağları- ...ne de babamın hatırası kol saatimi vermiyorum onlara... ...stelemiyorlar... Bizden az da olsa çekiniyorlar...

...eçmişte, polis gözetimi altına alınan, tutuklanan insanları ...ılayan her türlü uygulamaya canları pahasına direnen in- ...ar geliyor gözümün önüne... Polislerin bizden çekinmele- ...onlara, hiç tereddütsüz feda ettikleri ve artık bizler için ...allaşan canlarına borçlu olduğumuzu yaşayarak birkez da- ...ğreniyorum...

...st katlardan birindeki geniş salonlardan birine çıkartılıyo- ...Öğrenciler ve yakınları aşağıda kalıyor. Onlardan farklı bir ...meleye tabi tutulmak ağrıma gidiyor, utanıyorum...

...arş seslerini artık duyamıyorum.

...kartıldığımız duvarları ifade dosyalarıyla dolu salonda ti- ...o sanatçısı **Orhan Aydın, ÖDP** yöneticilerinden **Filiz Ko-** ... **SİP** genel başkanı **Aydemir Güler** ve çok sayıda partinin ...eticisi, sendikacı, avukat oturmuş bekliyorlardı. Birbirimize ...dık, geçmiş olsun diledik.

...öyle anlarda insanlar arasındaki bütün politik ayrımlar, çe- ...eler, rekabet siliniyor, yerini doyumsuz bir haz veren daya- ...na ve kader birliği duygusu alıyor..

...nutmadan, aramızda bir de **Doğubank** işhanında hamal- ...apan Kürt kökenli **İzzet Güler** de vardı...

...bi ben kahveye arkaşlarla kağıt oynamaya gidecek- ... Beyazıt Meydanı'nda bir kalabalık gördüm. Ne var, ...oluyor, diye merak edip, seyretmeye geldim. Polisin ... beni yakalayıp buraya getirdi. Arkadaşlar şimdi be- ...merak etmiştir.

...edim ya, bir baskı cehennemi olan bu ülke, aynı zamanda ...öykü cenneti diye...

...rtık bizim için uzun, sıkıntı dolu bir bekleyiş başlamıştı ...ba mahkemeye ne zaman çıkartılacaktık...

...r ara gençten biri bana: **Sizin ciğerleriniz su toplamış- ...nasıl, şimdi iyi misiniz?** diye sordu...

Dönüp baktım, bir kez daha şaşkınlık duygumu yitirmediğim için sevindim: Birkaç hafta önce **Çapa Tıp Fakültesi**'nde beni muayene edip akciğer zarı iltihabı teşhisi koyan doktorum **Sağlık Emekçileri Sendikası**'ndan **Ahmet Levent Karasulu**'da bizle birlikte gözaltına alınmış mıydı...

Demek ki bu ülkede haksızlıklara başkaldıran insanlar doktorlarıyla, avukatlarıyla, öğretmenleriyle, anneleriyle birlikte gözaltına alınıyorlardı artık!..

Polislerden birinin papağanı dosyaların arasında uçup duruyor. Belki de onun hiç özgür, serseri, başıboş bir pazar günü olmadı.

Sonra hiç batmayacak gibi hayatı ışıtan güneş de battı. Gözaltında olduğumuz için pazar akşamları yaşanan o tarifsiz sıkıntıyı, yüreklerimizi bu saatlerde hep sinsice ezen o ağır melankolik ve anlamsızlık duygusunu bu defa çok yaşamadık...

Polisler bizleri tekrar otobüslere bindirip ve bütün trafik kurallarını ihlal ederek **Sultanahmet Adliyesi**'ne getirdiler.

Öğrenciler ve aileleri orada, **Kafka**'nın **Şatosu**'nu andıran iç boğucu **Vatan**'daki Emniyet Müdürlüğü'nde kaldılar... Bir kez daha utandım onlardan... Marşlarını daha çok kıskandım...

Adliyede yaralanan arkadaşlarımız doktora çıkıp rapor aldılar. Savcı tek tek ifadelerimizi aldı...

Sonra yine saatler geçti... Sonunda nöbetçi mahkemeye çıkartıldık. Tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldık. Mahkememiz 9 Şubat'taydı...

Hamal **İzzet Güler**'e; **sen mahkemeye gelme, avukat arkadaşlarımız seni savunurlar; işinden olma,** dedik,. O da yaşamış olduğu bu sıradışı olaydan etkilenmiş olacak ki, biraz şaşkın, ama gözleri ışıl ışıl parlayarak bizlerle vedalaştı

Galiba, yakınlık duymuş, sevmişti bizi, kimbilir belki bundan sonra basın açıklamalarımıza bilinçli bir şekilde ve herşeyi göze alarak katılırdı...

Evet, bu yazıyı bana kanun ve hukuk tanımayan acımasız bir polis şefi yazdırdı...

"Yüreğinin Götürdüğü Yere Git" adlı kitabının sayfalarını kapatıp, en temel haklarını kullanan öğrencileri yerlerde sürükleyerek ve yakapaça gözaltına alan polisler yazdırdı...

Bu yazıyı öğrencilere satırlarla, bıçaklarla saldıran, gözünü kan bürümüş ve şiddet dolu kafalar yazdırdı...

Özgür ve serseri bir pazar günümün o lekesiz aydınlığını kirleten ve güneşimin aynasını hep kıran bu devlet yazdırdı bana bu yazıyı...

Bu yürek nasıl dayandı bu acıya, bunca baskıya..

Daha ne kadar dayanacak...

* Bolu'daki **İzzet Rıza Baysal** Üniversitesi'nin öğrencilerine bana gösterdikleri yakınlık ve ilgi için kendilerine teşekkür ederim. Ayrıca buradaki kitap topluluğunun çıkardığı **Aynntı** adlı kültür dergisini de kutluyorum.

* **Safa Fersal.** İffet Hanım ile Sabri Bey Hera Yay.

* **Aydın Tözeren.** Yeni Bir Hayat Çınar Yay

* Ürün Kurtiç, Metin Oflaz, Asmin Çisil Seçil Certel, Hülya Bıcar, Özlem Ercan, Şakir Altınmakas, İzmir'den DM, Pelin Kara, Esra Karaköse, Hülya Sönmez, Gülay Türkmen, Çağla Şıymanlar, Berkant Yazıcıoğlu, Tulay, mektuplarınızı aldım sevgiyle

İYİ KÖTÜ ANLARLAR

Vaktiyle çeşitli iş ortamlarında rastlantıda olsa varsayıları çok az bazı sıfatların para karşılığı kendilerini kullandırarak toplum içinde sahte kimlik sahibi olduklarını gördüm bunlar modern toplum içinde kendilerini temsil edemezler, çünkü iki renkli değişik kimliğin vebalı altındadırlar. Bu kimlikler bir oluşum ya da unsur tarafından sadece vitrinde kullanılmak maksadıyla süs verilmiş klasik kuklalardır. Duygusal yaklaşımların sonu mutlaka hüsranla bitmiştir, şahitliğini yapmak istemediğim yıllarca hatırı sayılabilecek bir ortamın bir anda yok olması düşüncelerin yenilenmesinde hatta ve hatta değişmesinde sebebiyet vereceğine herhalde kanaat getirirler. Yukarıda bahsi geçen iki renkli kimlik sahibi iblisin soyunu araştırıyorum iyi kötü anlarlar.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

TABU DEVİREN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Akşamsefası yazıkatür

Lütfü Oflaz

Balyozla insan kopyalama!

Balyozla bilgisayar tamir edilir!

Şaşırdınız mı?

İndireceksin balyozu bilgisayarın tepesine, bak nasıl düzelir!

Şaşkınlığınız arttı mı?

Öyleyse şu anlayışı sergilemenin tam zamanı:

"İndireceksin kafalarına balyozu, bak memleket nasıl düzelir"!

Memleket bozuksa farklı düşünenler, farklı yaşayanlar yüzünden bozuk!

Ya siyasal tercihleri farklı, ya dinsel, ya cinsel, ya da başka tercihleri...

Oysa bu ülkede farklı olana, farklı kimliğe tahammül yok.

Bir benzerini yaratmak istiyor herkes!

Hele de devlet, 70 milyonu kendine benzetmek istiyor.

Hem de balyoz zoruyla...

Bunun adı **balyozla insan kopyalama!**

Örneğin 70 milyon faşist mi kopyalamak istiyorsun; indirirsin balyozu insanların kafalarına, işte sana 70 milyon faşist!

Marifet altı üstü bir koyun kopyalamak değil; bizdeki gibi insan kopyalamak!

Hem altı üstü bir koyun kopyalamak için bunca bilimsel çalışmaya, deneye ne gerek var?

İndireceksin balyozu koyunların kafasına, bak nasıl kopyalanırlar!

Onun için ülkemizde **"Balyozla bilgisayar tamir edilir"** şeklinde bir ilan görürseniz hiç şaşırmayın.

Zaten insan da bir tür bilgisayar sayılmaz mı?

Ha **"Balyozla bilgisayar tamir edilir"** ilanı, ha **"İndireceksin kafalarına balyozu, bak nasıl bize benzerler"** anlayışı...

Aslında her şeyi balyozla düzeltmek isteyenler tam balyozluk!

Ancak bunların kafalarına balyoz indirmeniz mümkün değil...

Çünkü kafaları yok, kafasız bunlar!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

marlon@turk.net

Seyuşen...

Erdem Özkarraman

SELÇUK ERDEM

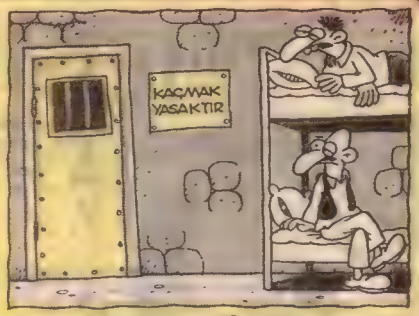

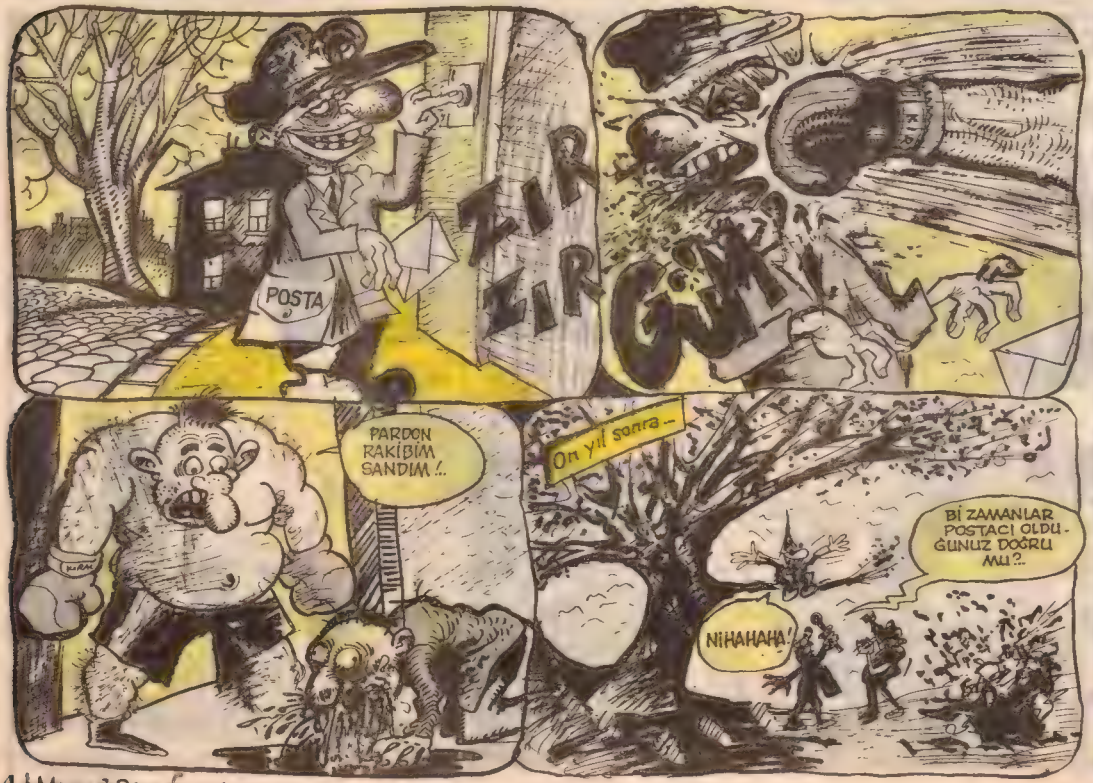

Saat zamanın üçündeyken bazı tefferruatlar inatla bahçenin ayrıntılarını sergilemekteydiler. Bu arada rüzgar olanca gücüyle yatay yüzeylere esmekte ve sabahın sessizliğini birtakım trenlerin lokomotif titreşimleri koşa koşa yuvarlana dağdan aşağıya yuvarlanmakta ve ses hızını aşan gemilerin yedek personelinin psikolojik sorunları hava durumunu kesinlikle etkilememekteydi. Öyle değil mi Cevat abi (BELKİ!)

GÖKHAN DABAK

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Teketeketeketeketeketek

- İyi akşamlar efenim,.. Ben Fatih Altaylı... Altaylı derken lafın gelişi... Gassaraylıyım ben... Aslında bu akşamki konuğumuz Fatih Terim olacaktı ama tam da şu saatlerde Hıncal Uluç'la Paşa Disco'da güreşip kozlarını paylaşıyorlar... Gelen haberlere göre sayın Uluç az önce çift dalmış...

- E hadi ama birader ya... Konuğuz biz de burda...

- Evet... Hemen... Konuğumuz başkan Tayyip Erdoğan... E, sayın başkan, ne diyosunuz, Refah kapanacak mı?..

- Şimdi, kapanmaktan kastınız türban olayıysa, evet... Ama parti kapatılmaz... Kapatılsa bile yeniden açarız.. Partinin kapısına "Cumaya gittik, gelicez" yazarız... Biz namazdan dönene kadar yeni parti hazır olur...

- Peki yeni partinin adı n'olacak?..

- Tam kesin dıl... Bazı ihtimaller var... Ferah, Zemzem, El Nino, Sakal, Şeriat Light gibi... Son karan Erbakan Hoca verecek... Önemli olan hakemin saatidir...

- Yeni partide sizin genel başkan olacağınız söyleniyor, nedir, öyle midir, o mu?..

- Benim makamda, koltukta gözüm yok.. İstanbul'u bile sevabına yönetiyorum... Benim amacım küçük bir atari salonu işletmektir... Ama görev verilirse, "Seni bize lazımsın Tayyipim, Allah'ın bir lütfusun" gibi bir yaklaşım olursa, ne yapabilirim?.. Söyleyin sayın Atalay, ne yaparım?..

- Altaylı efendim.. Bu arada bizi izleyenler için telefon numaraları veriyorum... İkna olan 0900907'yi, ikna olmayanlar ise 0900908'i arayabilirler...

- Aslında benim gönlüm sanal başkandan yana... Sanal bebek oluyo da, sanal başkan niye olmasın?.. Daha sıhhi...

- Diyosunuz... Peki savunmayı nasıl hazırladınız?..

- Biz hazırlamadık... Kuyumcular Derneği'nin avukatları gönüllü olarak hazırladı... Çok acar çocuklar... "En iyi müşterimizi yalnız bırakamayız" diyerekten fişek gibi atıldılar...

- Ee, sayın Erdoğan ve sayın seyirciler, bu "Dıt... Dıt..." sesleri için özür diliyorum.. Canlı yayın olayı, bu tip aksaklıklar oluyor, özür dilerim tekrardan...

- Rica ederim...

- Sincan Belediye Başkanı Bekir Yıldız'ın ceza almasına ne diyorsunuz?...

- O da kim?... Ben onu tanımıyorum... En fazla bi kere gördüm... Kimsenin konuşması partiyi bağlamaz... Erbakan'ın bile... Onlar kendi aralarında şakalaşmışlar... Parti benim...

- Hay Allah, bu sesler...

- Canlı yayın hocam, olur...

- Çok anlayışlısınız... İstanbul'un altyapısı ne durumda?.. Her yağmurda mort oluyo ya hani...

- Acil önlemler aldık... Birincisi yakın bi zamanda Aksaray-Alibeyköy arasında deniz otobüsü seferlerini başlatıyoruz...

- Çok ilginç...

- Ayrıca su altında kalan semtleri alabalık çiftliği haline dönüştürüp yöre halkına gelir kaynağı sağlayacağız...

- Başanlar koç... Bu arada son dakika haberi, Öcal kardeşler Fatih Terim'i tutmuş, Yavuz Gökmen uçup uçup tekme atıyormuş.. Fakat bu sesler, çıldırtıcı olmaya başladı...

- Hiç önemli dıil...

- Bu arada telefonlara bakalım.. Vay canına... İkna olanlar %98!.. İlk defa böyle bişey oluyo... İnanılabilitesi yok!..

- Ha... Hay aksi...

- O da ne?.. Cep telefonunuz düştü... Vay vay vay.. Kurnaz Tayyipime bak be.. Demek bizzat kendin ayodun sabahtan beri...

- Yalan iftira!.. Bir kısım medya!.. Komplooo!...

"Vedat Bey'in Görkemli Hayatı'nı okumadan ne görkemin ne olduğunu anlarsınız, ne de hayatın!"

Anonim

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

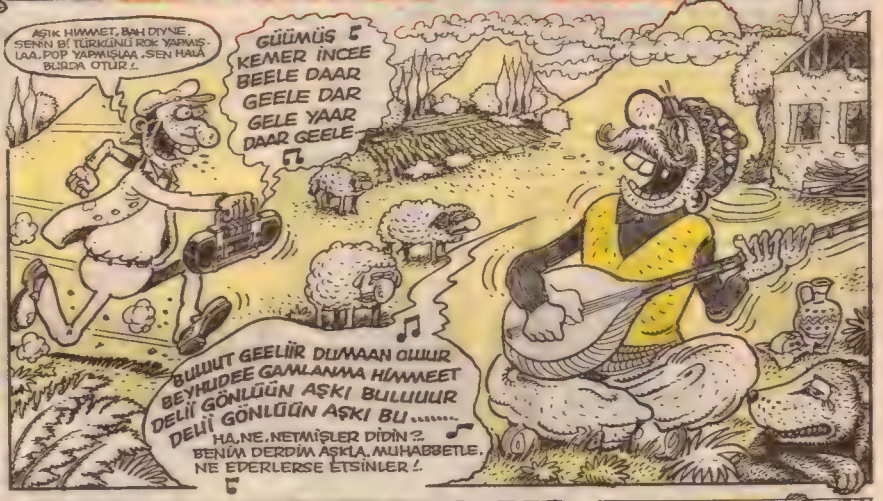

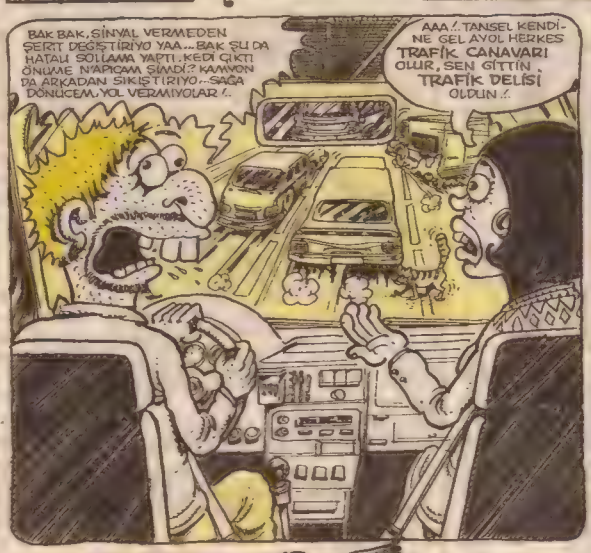

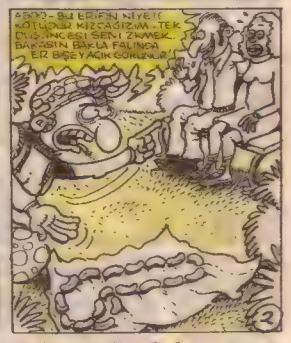

Cemiyet Cemaat

Ahmet Yılmaz

Ayrıntılar

metinleridan

Selâm... Hop, nereye!... / ... Çekil lan, çekil önümden!.. / (Çok sinirli. Çekilelim.) / Buyur aabi. Nereye?.. / .. Yazı'ya!.. / ... Ne yazcan aabi?.. / ... Bilmiyom... Bakıcaz!.. /... Annadım aabi.. yaz tabi.. Buyur.. Aç lan aabiye kapiyi!.. Yaa çekilin, açarım ben kendim!.. Lavuk musunuz nesiniz!.. / .. (Aabi, lavuk dedi bize!).. . Desin, bırak... Haftaya görür o... Sen de çık lan o parantezin içinden gelmiyim oraya!.. (Aabi sıcak burası! Üşümüyom.)

SEVERİM:... Televizyonu karıştırırken, uyuz olduum biri çıktıında; başka bi kanala geçme şansım olduu için, kumandaya basıp onu yokederken, "Siktir git lan!" diyip; kendimi, onu cezalandırabiliyomuş gibi hissettiim aanı... Yukarki veyaa aşaaki katta, matkapla bi taamirat yaparlarken, matkap, CARRR diye duvarı delip, sesi yumuşadıı anda, Allaam işallah bi daa carlamaz diye bekleyip, umut ettiim sessizlii... Sözlükte bi kelimeyi; on sayfa geri, beş sayfa ileri, üç sayfa geri, küfrede küfrede ararken, tamam artık burdadır heralde diye baktıımda, orda da olmadıını görüp tam kafayı yiyecekken, çevirdiim sayfanın hemen başlarında, aradım kelimeyi bulup huzura ermeyi... Yolda yürürken, sigaramı raat yakmak için durduumda, insanların etraafımdan geçtii benim orda kaldıım; kimsenin bana dokanmadıı orda öyle azcık dura kaldıım, ve öyle daha fazla kalmak istediim aanı...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün, anaanemden felan zorlan kopardım parayla gidip çekirdek aldım. Çok heycanlıydım. Hemen onları cebime boşaltmak için, acele ettim. Şeytan geldi karıştı, cart diye boydan boya yırtıldı poşet! Bütün çekirdekler yere saçıldı. Toprakla beraaber aldım onnarı yerden. Neyse, asıl bi gün; maç yaparken, top aşaaya kaçtı. Mahalle, yokuşluk bi yerdi. Top iyice gitti artık. Biz haalâ, kim alacak diye tartışıyoduk. Şutu atan mı, kaleci mi?. Çok tartıştık biz. Top haalâ gidiyodu. Haalâ tartışıyoduk. Tartışma çok zevkli olmaya başladı. Topu siktirettik. Çünkü patlak, eski bi toptu... Sonra, adamın biri, topla oynaya oynaya getirmiş topu. Attı bize. Eh, devam ettik maça. Sonra top yine kaçtı aşaaya. Bu sefer, şutu atan koştu arkasından; suçunu biliyodu. Gidiyo işte; niye hızlı vuruyon dümbük!. Koştu, top hareket haalindeyken, üstüne basıp, artistik bi biçimde stop etmek istedi... Genelde öyle yapılır.. Ama, ayağı topa çarptı. Top daa çok hızlandı!. Gitti sonra, garantiye aldı, eliyle tuttu topu getirdi. Biz sırada, biz başka bi şeyden bahsediyoduk. Top gelince, eh, maça devaam ettik, naapalım...

POTPURİ:.. Geçen hafta irili ufaklı bi sürü dizgi yannışı vardı. Ufaklarını siktiret, iki tane iri yannışı düzeltmek istiyom. Biri şu: "Tomiksel".. Halbuki o, komiksel olacaktı... Ulan, Tomiksel ne yaa! Aslında komiksel bile yeterince tuhaf. Tomiksel ise, o güzel cümlenin anlamını bozmuş, sıçmış, batırmış, idüü belirsiz bi haale getirmiş. neyse, ikincisi de şu: Kenan Yarar'ın çizgi roman albümü "Melankomık", ÇM değil, 4M yayınlarından, çıktı... TV'de, Tabutta Rövaşata'yı seyrettim. çok güzel bi filim. Eşeklik yapmışım; sinemada kaçırdım. Ama belki haalâ oynuyodur... Yaklaşık iki ay önce inat etmiş, ben bunu okuycam demiştim.. Sonunda dört ciltlik Anna Karenina'yı okudum. Aslında güzel, fena diil. Ama Tolstoy istese, dört cilt diil, sekiz cilte'de uzatırmış bunu. Arkası yarın gibi!. Oku oku bitmiyo!. Oh; zengin karınla, çocuunla, hizmetçilerinle, otur şatonda, tavuunu ye, şarabını iç, biz de burda, dört ciltle cebelleşelim!. Ulan, acı çektim be! Biraz bok atıyım da raatlıyım. (Tolstoy'un karşısında bunnarı diyemezdim; tırsardım. Beni altederdi hemen..' Zaaten beni o derebeyi evine çağırmazdı lavuk... Gitmezdim ki, sen gel derdim. Taksim'de, durağın orda. Sütişe gider, edebiyattan bahsederdik... Özür diliyom! Abarttım! Ama çok sinirlendim yaa!. Dört cilt olur mu!. Neyse, tekrar özür diliyom!..

BİŞİİ:... Güven, onnar çok boktan! Elle tutulur, düzeltilir yanı yok!. Neyse, bu hafta gerginim.. Tolstoy'la, bi de sana denk geldı!.. Çekilin; hemen iyi günner diliyom ben!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

İdil'de Öğretmen Olmak!

Güneydoğunun ucunda küçücük bir ilçe. Duyduğunuzda insanı tedirginliğe iten ŞIRNAK iline bağlı. Bir il, bir ilçe ancak bu kadar geri bırakabilir. Geri kalmışlığına inat bir tane olan mecburiyet caddesi parke taşlarla kaplı. Hani derler ya "Ayranı yok içmeye..." Evlerin tuvaletlerinin sularının sokaklara aktığı, kanalizasyonun olmadığı sokaklarında kazların, hindilerin ve tavukların caddesinde ineklerin dolaştığı bir ilçe. Hatta bu ineklerden bazıları her akşam aynı saatte caddeye çıkar ve mal gibi dururlar. İlk gelen ve gören için Hindistan'da mıyız kuşkusunu uyandıran manzaralar. Yolun kenarlarında tabureler, toz içindeki caddede başlarında poşuları, artık şemsiye baston gibi yanlarından ayırmadıkları silahlarıyla çay içen Bezgin bekir misali insanlar. Tek züccaciye (Gazete) bayisinin önündeki taburelerde öğretmenler. O gün sınıfında olanları veya memleket meselelerini veyahut da geyik muhabbeti yapan öğretmenler. En duyarlı aydın öğretmenlerin bile gün geçtikçe konuştukları kelime sayıları gittikçe azalır. Geyik muhabbetine bir kişi daha eklenir. İnsanların gözlerinde tedirginlik. Ne zaman nereden geleceği belli olmayan bir kurşunu beklemenin tedirginliği. Bir hafta kadar önce yol kesme, kamyon yakılması, bir öğretmenin iki saat tutulması sonra salınması. Acaba yeniden eskisi gibi mi olacak tedirginliği. Terörün yaraları ekonomik sosyal olarak sarılmasa da insanlarda bir rahatlama hissediliyor. Yine de hava kakarınca ne açık yer bulabilirsiniz ne de dışarıda dolaşan binlerini.

Peki ya bu tablodan sonra Şırnak'ta öğretmen olmak ya da İdil'de ya da köyünde öğretmen olmak. Yaşamayan bilmez. Gözünde canlandırabiliyor musunuz? Can güvenliğiniz rüzgarın yönüne göre bayrak açan korucuların elinde. Öğretmenler güç dengesinin kendilerinden yana olması için dua ederler. Bir de Tifo, dizanteri, brucella olmamak için dua etmekten başka çareleri yoktur. Gerçi Allahın böyle basit olaylara baktığını zannetmiyorum. Çünkü bu hastalıklara yakalanmayan öğretmen yok gibidir. Hasta olsan sağlık ocağımsı devlet hastanesindeki iki pratisyen hekime emanetsin. Gece hasta olsan (olma) hastaneye gitmek ayrı dert. Çünkü vurulabilirsiniz. Veya gece müdahale yapamayıp sevk etseler; ölmeden sabahı beklemeniz gerekecek.

Ya eğitim-öğretim; okulları kapalı çocuklar 3-4 yıl sonra gördükleri öğretmenlerden utanıp kaçıyorlar. Türkçe bilmeyen çocuklarla Kürtçe bilmeyen öğretmenlerin birşeyler verebilme gayretleri. Çocukların üzerinde kirden rengi belli olmayan yırtık yamasız elbise parçaları. Ayaklarda ne bir çorap ne bir ayakkabı. Ayakkabısı olanlar ise (yani kara lastik, yırkık ve delik) şanslı. Çocukların (ilçede su var mı ki köylerde olsun) olan su da yağmur birikinti suyu. Çatısı akan, camları kırık, boyası olmayan, sıraların üstü delik deşik, bir sınıfta olması gereken hiçbir şeyin olmadığı, lojmanın ve sınıfın hayvan barınağı veya at saman ambarı olarak kullanıldığı okullarda öğretmen olmak... Defterinin, kitabının, kaleminin olmadığı öğrenciler. Öğretmenin maaştan maaşa alabildiği veya yapılan yardımlar sayesinde olan defter kalem, kitaplar. Kitaplar batıda atmayıp buraya gönderdiğiniz kitaplar. Devam alışkanlığının olmadığı okulun hayvan otlatmaya tercih edildiği, velilerin ilgilenemediği köylerde öğretmen olmak. Köylüdeki bu ilgisizlik en idealist öğretmeni bile çıldırtacak seviyede olursa ve bu şartlar göz önünde tutulursa eğitimi 8 yıl yapsanız ne olur, müebbet yapsanız ne olur... Okula gönderilmeyen kız öğrenciler. İlkokul dörtte, beşte 60-70 yaşındaki adamlara 4. veya 5. kadın olarak satılan kız çocukları. Buralardan kurtulmak için gün sayan öğretmenler. Kaldıkları her günü bir yıl azabıyla yaşayan öğretmenler. Düşüncelerini söylemeye çekinen öğretmenler. Kim vurduya gidebilecek veya bindiği araç mayına basıp çevresine ışık olacak öğretmenler. Koruculuğun kalkması halinde ilk önce vurulacak öğretmenler. Köyde korucubaşına veya muhtarlara zimmetlenen öğretmenler (şaka değil).

Ve; dağıtılması için gönderilen defolu giyecek maddelerine tenezzül eden aynı mesleği paylaştığımız sevgili Milli Eğitim Müdürümüz. Varlığıyla yokluğu belli olmayan (Salla başı al maaşı) sevgili kaymakamımız. NTV'deki söyleşide ne iş yaparsınız diye sorulduğunda aşiret reisiyim diyen sevgili belediye başkanımız. Tabancalarını kemeriyle kot pantolonu arasında taşıyan sevgili polislerimiz.

Bir idealist öğretmeni yıldırdığınız için hepinize teşekkürler. Meslektaşlarımızın ve öğrencilerimizin öğretmenler gününü kutluyorum. Her öğretmeni sembolik tebeşir bırakmaya (1 gün) davet ediyorum.

Not: 657'den dolayı ve bölge şartları dolayısıyla ismimi yazamıyorum, özür dilemiyorum.

Bir Öğretmen - ŞIRNAK

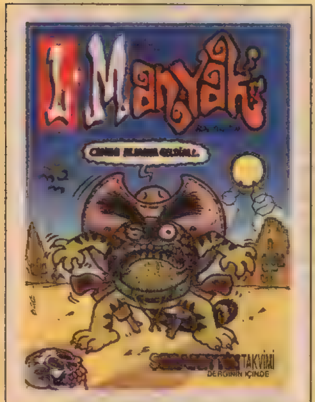

Türkiye'de Hukuk

Yıllaaar önce bi film izlemiştim. Başrolde oynayan kadın birden kendini çırılçıplak buluyordu hovardaların karşısında. Hemen elleriyle memelerini kapatıyordu. Ne ki, altı gözüküyodu bu kez hemen elleriyle altını kapatıyodu, yine olmuyodu memeleri gözüküyodu. Eşber abiyi bi içeri atıyolar bi çıkartıyolar ya bu film geldi aklıma. Kadın bi aşifteyi oynamıyodu da sanki Türkiye'de hukuku oynuyodu.

Sakalsız Celâl

Bütün Köy Çocuklarına

Günlerden bir köy okulunun Cuma'sı. Aslında Şubat tatili. Ama bayrağı indirmek için okula geldim.

Uzun bir süre köyü göremeyeceğimden, yol boyunca etrafı izledim. Garipti. Yaklaşık 100 hanelik köyden hiç kimseye rastlayamadım. Sanki bütün köy özenle korunan, gizemli bir sessizliğe bürünmüştü. Sadece romanlarda okuduğum ama ilk defa tanık olduğum "uğultusuyla insanı ürküten" rüzgarın sesinden başka hiçbir ses duyamadım.

Okula vardığımda hemen sobayı yaktım. Biraz uğraştırdı. Ama daha sonra gürül gürül yanmaya başladı.

Oturduğum sobanın başında, nedenini bilmediğim garip bir hüzünle etrafı izlemeye koyuldum. İplere asılı okuma fişlerimizin solgun görüntüsü içimi burktu. Önce gözlerim daldı. Ardından okuduğum şehir okulları geldi aklıma... Mevsim şeritleri, ünite panoları; Renk renk elişi kağıtlarıyla süslenmiş, şatafatlı ve korunaklı şehir okulları. Gizli bir gerginliğin, gizli bir rekabetin, panolarından yansıyıp, içlerimize kadar sındığı şehir okulları.

Ya köy okulları! Okuma fişlerimizin o solgun o kırgın görüntüsü hüzne bulanmış, kirlibeyaz bir tabloyu andırıyor. Ama o solgun o kırgın görüntülerine rağmen, her dönem, öğrencilerini dimdik ayakta karşılıyorlar. Tıpkı bir kardelen gibi. Her mevsim yeniden açıyorlar. Onca tipiye onca kara rağmen. O mağrur ama soylu edalarıyla "N'olur bizi burdan indirmeyin" dercesine, sanki birşeylere meydan okuyorlar. Belki de indirileceklerinden değil de yerlerine yenisinin asılmayacağından, asılamayacağından korkuyorlar. Dedim ya! Burası köy okulu. "Okulu koruma demeği", "Okul aile birliği" olmayan; idealsiz ama merhametli, binlerce köy okullarından sadece bir tanesi.

Ankara'da görev yapan bir arkadaşımın anlattığı bir olay geliyor aklıma. Kayıt sonrası bir okul için bağış toplanıyor. Kılık kıyafetinden oldukça yoksul olduğu anlaşılan bir veli "İnanın hocam, çocuklarımın nafakasından kesip getirdim" diyerek, çantasından çıkardığı parayı, parmakları titreyerek uzatıyor. Arkadaşım almak istemiyor. Ama kadıncağız derin bir iç çekerek anlatmaya başlıyor "Bana kalırsa vermem. Ancak bizim çocuk öyle düşünmüyor. Bu parayı vermezsen bizi fakir zannederler, diyerek günlerdir sızlıyor."

Köy okullarında da fakirlik yaşanıyor. Ama hiçbir çocuk, verilemeyen bağış için bunalıma girmiyor. Çünkü onların, yoksulluklarını yüzlerine vuracak hiç kimseleri olmuyor. Dahası, birçoğu, yoksulluğun utanılacak bir duygu olduğundan habersizce yaşıyor.

Çünkü onlar, bütün dünyanın; Geldikleri okula, yaşadıkları evle, koşup oynadıkları tarlalarla sınırlı olduğunu düşünüyorlar.

Belki de onlar, yaşadıkları dünyanın, hep kendilerine benzeyen çocuklarla dolu olduğunu sanıyorlar. Yani, bütün çocukların, kendi sınıflarını, kendi getirdiği tezeklerle ısıttığını düşünüyorlar. Kaloriferli ve müstahdemli okullardan habersizce yaşıyorlar. Yani onlar, bütün çocukların, ders kitaplarını, bir üst sınıfa geçen abilerinden veya komşu çocuklarından temin ettiğin düşünüp çeşit çeşit ünite dergilerinden ve cicili bicili boyama kitaplarından habersiz yaşıyorlar. Yani onlar, bütün çocukların, ağzı lastikli torbalara doldurulan beyaz fasülyelerle okuma-yazma öğrendiğini ve annelerinin tandırlarda pişirdiği lavaş ekmeklerin içine sarılmış otlu peynirle besleme yaptıklarını düşünüyorlar.

Sobam hala yanıyor. Gözüm karanlık bir hüzne bulanmış karatahtaya takılıyor. Karatahtanın yer yer kazınmış beyaz noktaları, tayinlerini daha rahat bir yaşam için şehir okullarına yaptırmış meslektaşlarımın sönük yıldızlarını andırıyor. Gürül gürül yanan sobanın başında hissettiğim bu kırgınlık bir anda içimi titretiyor. Sanki karşılıksız sevgi ve karşılıksız aşktan zehirlenmiş bir kan tüm bedenime yayılıyor. Böylesine gerçek böylesine çıplak bir utancı ilk defa hissediyorum. Ve bu utançla bayrağı indirip okulu kapatıyorum...

O günün üstünden kaç gün geçti bilmiyorum. Ama o utancı, gidip-geldiğim okulda hala hissediyorum. Ve yaklaşan öğretmenler gününde, kendi adıma okulu açılan açılamayan, bütün köy çocuklarından özür diliyorum.

Nihat IŞIK / Kalecik Köyü / VAN

Yalan!

Aslında artık kendimi iyice sıradan hissetmeye başladım. Yani eskiden konuşurken arkadaşlarla "bilmiyorum ya ölüyoruz olan başka birşey yok" derdi birisi veya ben. Bunun üzerine konuşurduk saatlerce. Sorgulardım kendimi, otobüste, okulda, yatakta, banyoda... Neydi olanlar diye. Bulduğumu sanırdım çoğu kez. Ölüm'e çıkıyordu bütün yollar. Ölüm ve ölüm korkusuydu yaşamımızdaki bütün sorunların, yapıp ettiklerimizin kaynağı. Ve artık sanmıyordum öyleydi; yokoluştan başka birşey olamazdı varoluşumuzdaki sorun, çünkü.

Bükemediğin eli öp misali onunla iyi geçinmeye çalıştım. Ve artık onu kutsuyorum. çünkü bittiği anda tüm kaygı nöbetlerinin, çelişkilerin panik ataklarının, koşuşturmacânın, açlığın, sıkıntının. Affetmiyordu ölüm, belki de adil olan tek şeydi bu yeryüzündeki. Alıp götürüyordu kim olursa olsun, zaman ve mekan tanımıyordu çoğu kez. Bunu yaparken de bir kişinin bile mutlu gitmesine izin vermiyordu. Rahatlıyordun çünkü düşünemiyordun. İki sinir hücren arasında bir atlama elektriklenme meydana gelmiyordu, gelemiyordu. Beyin hücrelerinin, birleştikleri sinopsların, nörotransmitler maddelerin, öğrenmelerin kodlandığı belleğinin bir önemi kalmıyordu artık. Ve bunun şimdi olmasıyla 40 yıl sonra olması arasında bir fark kalmadı artık. Yirmi yaşında da olsa altmış yaşında da olsa ben yine de korkarak öleceğim.

Bunları duyurarak kendimi iyi hissetmeye çalışıyorum. Yani çoğu kişiden farklıyım diye düşünmek, böyle hissetmek istiyorum. Bir başaçıkma düzeneği bu.. Korkuya karşı pasif bir ussallaştırma.

Buraya kadar her şey iyi. Ama sonra ne oluyor çıkıyor bir hatun otobüsde çekilen klibinde "Yalan dünyada ölümden başkası yalan" diyor. Etkileyici olsun diye yaşlı bir kadın yakın plan çekime alınıyor. Tamam diyorum bu parçayı yapan da yaşayabilir diyorum benim gibidir o da . Ama top pop programlarında parçanın tırmandığını görünce moralim bozuluyor.. "Kör bir avcı Candan Erçetin ve çölde penguen vurmuş" benzetmesi geliyor aklıma. Kesinlikle doğru ne yaptığının farkında değil o ve imkanı yok benim gibi duyumsamasına ölümü.

Şimdilerde bekliyorum, ya Candan Erçetin'in ya da bir taraftar kitlesinin herhangi bit televole'de çıkıp Yalan dünyada ölümden başkası yalan nakaratında ölüm yerine tuttukları takımın adını koyup söylemelerini. O zaman kendimi iyi hissedeceğim. Çünkü onların ölümü benim kadar yakından duyumsayamadıklarını anlayacağım. Zaten hâlâ öyle olduğunu düşünüyorum. Ama böyle olmazsa sanırım kendime yeni birşeyler bulmam gerekecek.

Tanatofobi'li

SAYI: 316... 29 KASIM 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C on YÜCEL ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.
ABONELİK KOŞULLARI
AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ ● 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3 500.000 TL ● 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ●(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

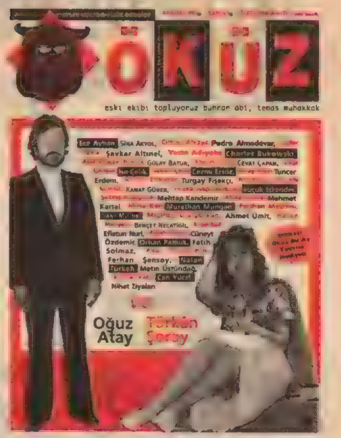

ÖKÜZ ARALIK 1997

◆ **Murathan Mungan:** "Aşk, Şiir ve Cinayet"i anlattı..
◆ **Cezmi Ersöz:** "Ben Hâlâ Annenizin Öğretmeniyim" diyen bir öğretmenle görüştü..
◆ **Gani Müjde:** "İsim, Şehir" oyununa devam etti...
◆ **Mehtap Kandemir:** Mesleği olan hayat kadınlığı e hayatı üzerine herşeyi açık açık konuştu..
◆ İşte gerçek, Nihavend Mucize: **Türkan Şoray'ı hiç böyle görmediniz!. Agâh Özgüç**'ün kalem ve arşivinden..
◆ **Oğuz Atay:** Modern romanın ustası Oğuz Atay, 20.ölüm yıldönümünde tam altı sayfalık bir anmayla ve hiçbir yerde yayınlanmayan ilk kez yayınlanan fotoğraflarıyla Öküz'de.. **Orhan Pamuk, Perihan Mağden, Cezmi Ersöz, Semih Gümüş, İsa Çelik, Ahmet Ümit, Cevat Çapan** bütün yönleriyle Oğuz Atay'ı anlattılar.. **Hatice Meryem** ve **k.İskender**'in hazırladığı bu dosya burnunuzun direğini sızlatacak..
◆ Bitmedi.. Eski hırsız yazarımız Suçun Piçi, **Mehmet Kartal,** Berlinden nasıl kaçtığını yazdı..
◆ **Ece Ayhan:** İstanbul Güncelerini gün ışığına çıkardı..
◆ **Feyza Hepçilingirler;** Kafkaesk bir öykü kaleme aldı..
◆ **Pedro Almodovar:** Bir Kilo Karides yedi...
◆ **Charles Bukowski;** geğirdi..
◆ **Behçet Necatigil;** Şiir Tanım ve Gözlemlerini öbür dünyadan dile getirdi...
◆ Biter mi!. Bitmedi!. küçük İskender hederlerle, Şey'leri yazdı..
◆ **Can Yücel;** Sırça Piyes'i fırçaladı..
◆ **Ferhan Şensoy;** Bıktım Usandım Sokağı'nı gezdi..
◆ **Paul Strathern;** Olgunluk, Şarap ve Peynirlere mahsus dedi..
◆ **Şebnem İşigüzel;** Filler ve Bizler'i karşılaştırdı..
◆ **Oral çalışlar;** Kenan Evren'in resimlerini inceledi..
◆ **Jaklin Çelik;** Dokunaklı bir dokundurma yazısı kaleme aldı..
◆ **Eflatun Nuri;** Ege Ekspres Gazetesi'ndeki günlerini hatırladı..
◆ **Hatice Meryem;** Bir Ölü Yıkayıcısı'yla konuştu, biz korktuk, o korkmadı..
◆ Biter mi, daha bitmedi..
◆ **Metin Celâl;** okuduğu kitapları anlattı..
◆**Kemal Varol;** Diyarbakırspor'u yazdı..
◆ **Oray Eğin;** Beşiktaşlı Oktay'la görüştü.. Oktay, bu röportaj için beş kuruş para istemedi.. Futbolcular artık Öküz okuyor, Öküz seviyor..
◆ **Fatih Solmaz;** Senede Bir Gün'le komik..
◆ **Zafer Aknar;** İki Yüzlü Notlar'la eksandrik..
◆ **Cüneyt Özdemir;** Nereye Kaçıyorsunla buruk..
◆ **Nalan Türkeli;** Varoştan bildirmeye devam ediyor..
◆ **Ayhan Erdoğan;** Öküz Unutmaz diyor..
◆ **Orhan Alkaya;** Söz'leşti..
◆ **Atilla Kanbir;** Mororo diyor..
◆ Bitmedi.. Daha var..
◆ **Mıgırdiç Margosyan;** Görgü kurallarını hatırlatıyor..
◆ Ve şiirleriyle; **Şavkar Altınel, Nihat Ziyalan, Abdülkadir Budak, Sina Akyol, Yasin Adıyeke..**
Ve çizgileriyle; **Musa Kart, Gülay Batur, K-Serhat..**
Ve, ve ve.. Leman ve Öküz'ün asi yazarı **Nihat Genç,** Öküz'e konuştu, hem de zehir zemberek konuştu..
Bitmedi, bitmedi.. Aralık ayı Öküz'ü Oğuz Atay takvimi hediyeli..

ÖKÜZ ARALIK 97 sayısı yine dopdolu yine capcanlı..
ÖKÜZ, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en çok okunan kültür-sanat dergisi
ÖKÜZ ARALIK 97 sayısını alın!. Torunlarınıza göstereceğiniz güzel bir şey olsun!
ÇIKTI!

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Ayran Gönül

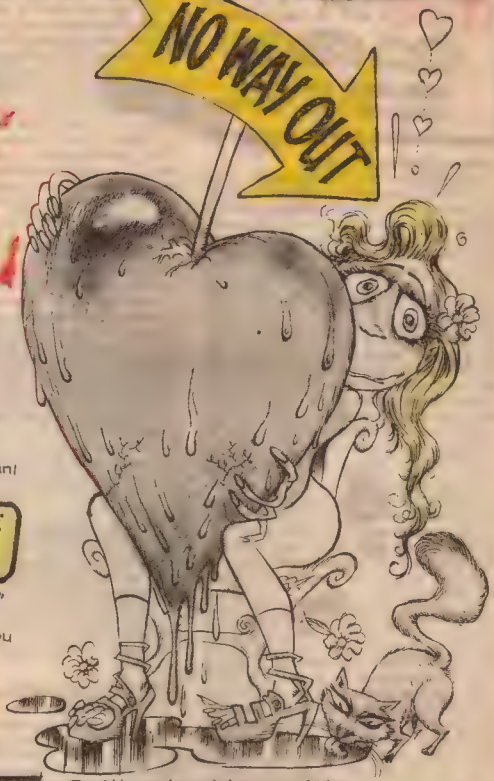

Yüreğinin götürdüğü yere gitti...

Rahminden çıkarken anasına az çektirmedi... Ağladı... Sürekli ağlayıp cırladı... Sonra birden sustu... Derin ve berraksı bir sessizliğe gömüldü... Hayatın o mutluluk verici akışkanlığına hayran kalıp sessiz ve derin bir sevgiyle ezilip büzülmeye başladı...

Ergenliğe fırladıktan hemen sonra da, tam da hayatın anlamını ararken...

KARŞI CİNS DEDİKLERİ SEBEBİ BİLİNMEZ SEMPATİ KAYNAĞININ EN UFAK JEST VE MİMİKLERİNİN BİLE ADETA HASTASI, ESİRİ OLUR!..

Ve böğrünün orta yerine saplanan hançerin adının "aşk" olduğunu ve onu atana karşı hesapsız-kitapsız bir tutkunun doğduğunu keşfeder... Bir kere girmiştir bu tutku cenderesine...

"YENİLGİLER"LE BESLENİR BÜYÜR... ULAN ZATEN AŞKLARIN ÇOĞU KARŞILIKSIZ DEĞİL MİDİR Kİ?.. KAÇINIZIN AŞKI SİZİ ŞAHİKAYA ÇIKARDI?.. VE KAÇINIZ MURADINIZA ERDİNİZ?..

Halbuki kızımızın orta halli denebilecek ne çok güzel, ne de çirkin bir fiziği ve daha önemlisi her geçen gün daha hızlı çalışan "sevgi pompası" bir yüreği vardı...

BAKIŞLARI O KADAR ANLAMLI VE O KADAR DERİNE NÜFUZ EDİYORDU Kİ ERKEK KORKTU VE İRKİLDİ... BU KADIN TÜM BENLİĞİNİ SARIP SARMALAR VE RUHUNU KEMİRİP ENERJİSİNİ SÖMÜREBİLİRDİ...

Bunu farketmek zor değildi... Onun için çoğu erkek bu "Ayran gönül" durağında fazla durmadı...

Oysa şunu unutmayın sakın dostlarım, böylesine "özünden" duyarlılık taşıyan kadınlar için...

Yan bölüme geçiniz...

"Bağlılık"ne büyük bir hastalıktır... Bir kere koyduğu zaman bülbülü kafese kaçması pek bir zordur...

Tüm o ayinsel sevgi gösterilerini büyük bir özenle önünüze serer...

Ve ardından kadın kendini özlemle adamın ayaklarına atar en iğrenç arzularını ortaya dökmesi için ona yakarır...

İzzet'i nefis'in izzet'i gitmiş, nefsi kalmış bir halde işi kepazeliğe vardıracak kadar sarıp sarmalar sizi...

VICIK VICIK BİR SEXTEN SONRA DA YAPIŞ YAPIŞ BİR "AŞK" SUNAR SİZE...

Garnitür olarak "hayatın anlamsızlığından" dem vurur ve son yazdığı şiiri okuyuverir...

DEEP PSYCHOANALYSIS

* Böğrünün orta yerinde hep dermansız, gehel bir kara sevda hukum sürdü...
* Yenilgiler çoğu kere intiharlara da vesile oldu.. Pek pis, pek ağlamaklı ve pek Reha Muhtarsal'dı hepsi...
* Sakinleştirici haplardan ve siyah beyaz Ediz Hun, Filiz Akın melodramlarından bıkmadı... Usanmadı

Sıyrılın bu melodramdan hemen?!

"HEY HEY"LER GELİR GÜMBÜRTÜYLE VE ETRAFINIZI SARAN YÜREK GÜMBÜRTÜLERİNE KARIŞIR!.. TÜTSÜLERİ, LOŞ IŞIKLARI, GİZEMLİ SİYAM KEDİLERİNİ ARDINIZDA BIRAKARAK KAÇMAK İSTERSİNİZ... O AŞIRI DUYGUSAL VE SİZ DE HENÜZ PEK GENÇSİNİZDİR!.. GERİYE SADECE 20 BİN TANE ŞİİR VE 50 BİN TANE HÜZÜN BESTESİ KALMIŞTIR... HÜZÜN TABİİ, SİBEL CAN'SIZ, TELE VOLE NEYSE... HÜZÜNSÜZ BİR AYRANGÖNÜL'DE ODUR... FONDA İSE HERHANGİ BİR SEZEN AKSU SOUNDU...

Akşamsefası

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
6 Aralık 1997 Cumartesi Sayı: 317. 120.000 TL. (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

LEYLA ZANA'DA HASTA OLDUĞU GEREKÇESİYLE SERBEST BIRAKILMAK İSTENİYOR

Türkiye antidemokratik yasaları, uygulamaları ve bunlarla çektirdiği insanlar yüzünden uluslararası alanda sürekli sıkışıyor. Eşber Yağmurdereli'den sonra dünyanın merceğine giren Leyla Zana'da hasta olduğu gerekçesiyle serbest bırakılma girişiminde. Bir konuşması nedeniyle önce 23 yıl hapis cezası verilip, cezaevine konan sonra da neredeyse zorla serbest bırakılan Avukat Eşber Yağmurdereli, infazı sağlık nedenleriyle ertelenen tek örnek olarak Türkiye Cumhuriyet tarihinde bir ilke imza attı. Şimdi sırada Leyla Zana var. Zana'nın serbest bırakılması için hem Avrupa'dan hem de ABD'den bizzat Clinton eliyle büyük baskı var. Zana, Yılmaz ve Clinton'a gönderdiği mektupta böyle bir girişime karşı çıktığını açıkladı. Hem Yağmurdereli, hem de Zana, Türkiye'deki antidemokratik baskı ve uygulamalardan nasibini alan, çilesini çeken, binlerce yurttaşın, aydının nezdinde direnmekte tereddüt etmeyerek simgeleştiler. Cezaevlerinde düşüncelerinden dolayı kapalı bulunan yüzlerce aydının, özgürlüğüne engel olmadan çağdış, cezalandırma uygulamaları, yasaları değiştirilmeden Yılmaz hükümeti hem uluslararası alanda hem de ülke kamuoyu vicdanında daha çok sıkışacağa benzer.

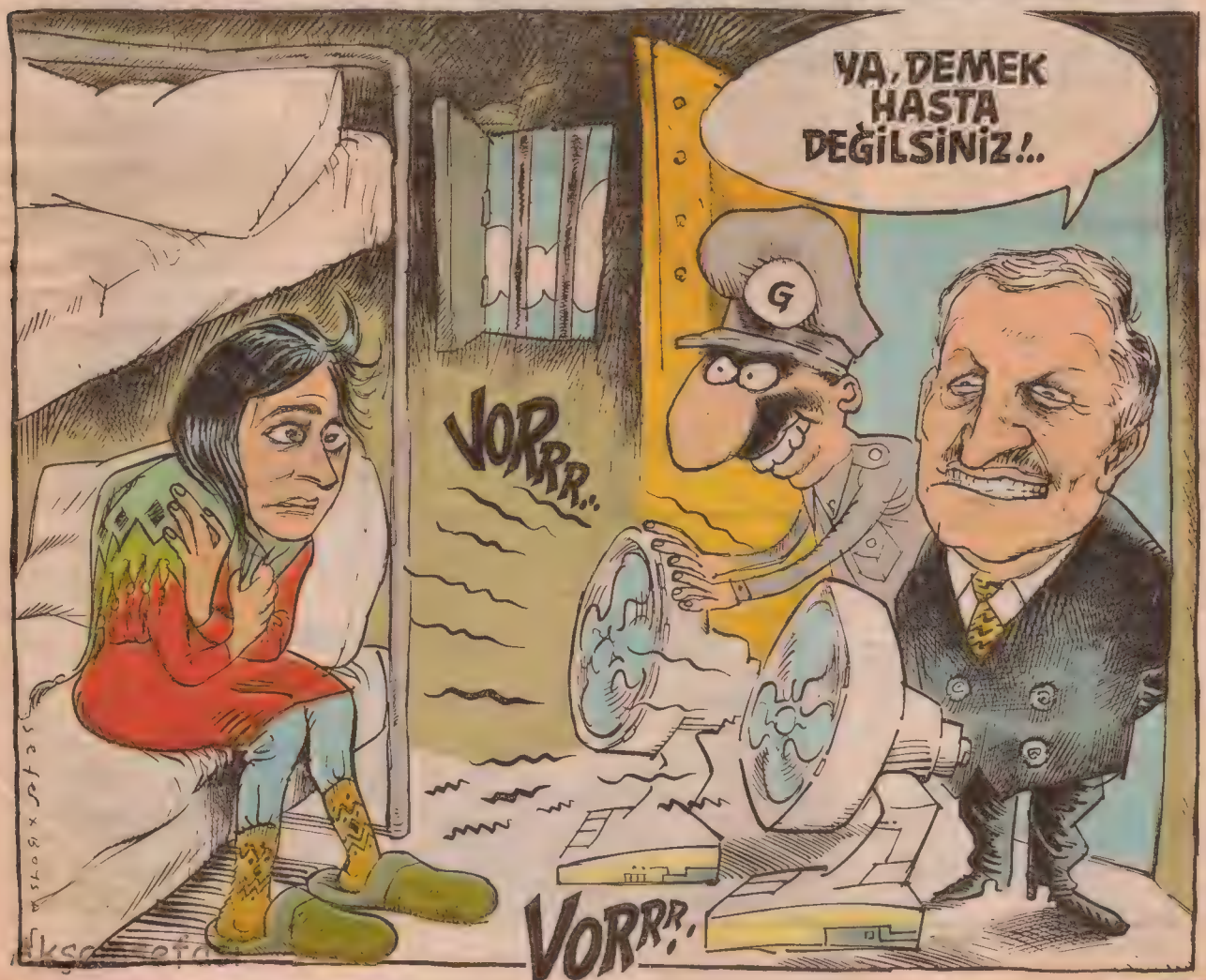

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

Siyasi'nin şiirlerinden

1973 sayımı, Adana Cezaevi

Nüfus sayımı yapıyormuşunuz
Sokağa çıkma yasağı koymuşunuz
Ne zamandır bizi
adam yerine saymışınız ki
Şimdi de kellelerimizi
sayıyorsunuz?
N'apalım bugün de sokağa
çıkmayıveririz babalıklar

Can Yücel

GEZ MAHMUT'ÇUK

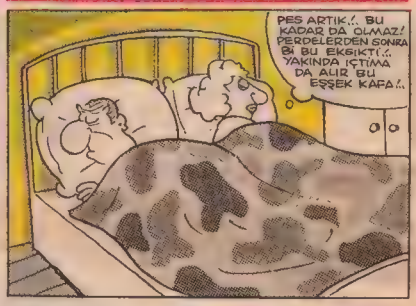

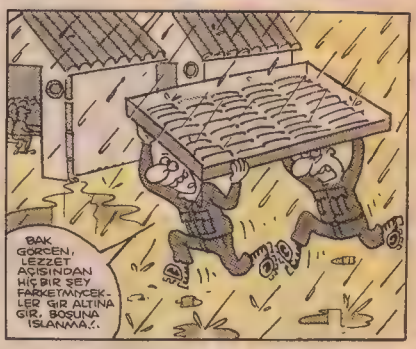

LeMan

İstanbul Adliyesi'nde 1996'da karara bağlanan 72 işkence davasında 174 kişi beraat olurken, yargılanan 224 polisten sadece 4'ü ceza aldı. Bu cezalarda ertelendi.

Mecliste pankart açtıkları gerekçesiyle toplam 96 yıl hapis cezasına çarptırılan üniversite öğrencisi gencin yargıtaydaki karar aşaması önümüzdeki hafta.

Hükümetin, altı ay zam yok sözünün aslı astarı olmadığı anlaşılıyor. Zamların yeni yıla kadar tamamlanması bekleniyor

Mecliste pankart açıp parasız eğitim isteklerini dile getirdikleri için onlarca yıl hapis cezası alan ve Yargıtay'da onanma kararı bekleyen öğrencileri görmezden gelen milletvekilleri kendi dokunulmazlıkları konusunda kıskançlar.

Çıplak denize girdiği için sınırdışı edilen Hollandalı turist, tekrar döndüğü Türkiye'den ikinci kez sınırdışı edildi

MEHMET SAĞAR
Bu çetede kimse şah değil, padişah değil

MESUT YILMAZ
Duruma göre şok paket, seçim dondurucu, bir sağdan bir soldan

GÜNEŞ KANER
Mister No, no no IMF kapısıcı

OLTAN SUNGURLU
Sabunsuz afçı

FATİH ÇEKİRGE
Becker tadında fırtına raket

YAŞAR TOPÇU
En namustu bakan yolun yolcusu

Teşkilatın edebiyat fakültesindeki saldırısında başına satır darbesi alan Kemal Sarısözen saldırı anını hatırlamıyor

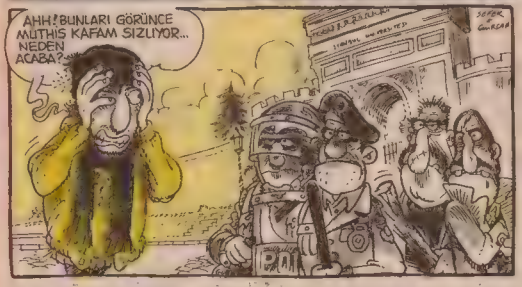

AB öncesi Türkiye düşünce özgürlüğü ile ilgili sınırlamaları ilk kez gözden geçiriyor

FASOFİSOMETTİN CİNTONİK
(Süleyman Demirel'in Dublörü)

Hukuk Adamı - **Gak Guk Adamı** - Yalova Kaymakamı - **Yedek Oyuncu** - Okey'e Dördüncü - **Yassı Ada Robenson'u** - Kaşık Adası Cuma'sı - **Bekleme Salonu** - Sabır Küpü - **Sınırsız Sinirsiz** - İyilerin Dostu Kötülerin Ahbabı - **Orta Şekerli** - Stepne Tekerli - **Sınıf Başkanı** - Fahri Politikacı - **Hayat Ağacı** - Damdaki Kemancı - **Semiz Toplum** - Toplum Bekçisi - **Bostan Korkuluğu** - Fistan Askılığı - **Mahşer'in Üçüncü Atlısı** - Yayan Suvari - **Yavan Süperi** -Süpermen - **Ama Hep Clark Kent** - Gösterip Gösterip Vermesiyece - **İmece - Yemece** - Suflör - **Dublör** - Jonklör - **Lor Peyniri** - Yağsız - **Kırkpınar Ağası** - Yüce İnsan - **Dost Meclisi** - Politika Kulisi - **İyilik Perisi** - Üç'ün Biri'si - **İktidar Aymazı** - Fason Ecevit - **Cillopşeker Kamışı** - Ama Yalnız Kamışı - Keser Sapı - **Ama Yalnız Sapı** - İhtiyar Delikanlı - **Ortanın Sağı** - Ağrı Dağı - **Üzüm Bağı** - Gözümün Yağı - **Demokrat** - Demo Kırat - **Otomatik Pilot** - Damperli Kimyon - **Hımbıl Sosis** - Kaymaklı Kadayıf - **Bekleyen Devriş** - Boğaz Köprüsü - **Mide Sancısı** - iyilikten Maraz Doğurur-cası - **Son Gözağrısı** - Karpuz Tarlası - **Yumuşatıcı Jel** - El Freni - **Park Bekçisi** - Atsız Jokey - **Hisli Duygular** - Yular - **Eğer - Meğer** - Değer - **Fonda Martı**

Albert Kamu Vicdanı
(Fena Halde Leman)

BARAJ & TİMSAH

TRİPANAZOM DEVİRİYOR

ESPRİ: Yılmaz Çelik

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

etli manşet yahnisi

■ yazık ki, ne yazık!... zamanında onca insanın bir tatlı huzur almaya koştuğu kalamış'ta ilaç için bile olsa noter huzuru bile kalmamış!..

■ aşkına karşılık bulamayan güzel aslı, kendisini hiç sevmediği bir erkeğe astı!..

■ "enflasyon canavarı", türkiye sevgisi yüzünden hem sünnet, em müslüman oldu, hem de kırk yıllık ismini "selahattin cancığer" olarak değiştirdi!..

■ şair ece ayhan'ın çanakkaleli melahat'ı, çanakkale dardanel sporun oyuncularıyla toplu halde grup seks yaparken yakalandı... olayı duyunca şoka giren şair ece ayhan: "zaten bu çanakkaleli mehalat'ın amca tarafı çorumluydu", dedi nedense!..

■ alkollü araba kullanan adama, arabası: "-artık beni kullanma lan", diyerek isyan etti!..

■ kıçında pireler uçan güzel hasan, medrona sirkine transfer oldu!..

■ beş karılı abdo ağa: "- şişirme kadın isterem" diyerek dağa çıktı!... dağ ne oldu, yandı bitti, kül oldu!..

■ bir grup ugandalı bilimadamının yaptığı bir araştırmaya göre, araştırma yapmanın insanı yorduğu ortaya çıktı!..

■ trafik canavarı doymak bilmiyor!.. trafik canavarı dün de tatlı niyetine van canavarı'nı yedi!.. trafik canavarı'nın bağırsaklarında solucan olduğu sanılıyor!..

■ çin gribine yakalanan aşırı milliyetçi ruşen, ameliyatla türk gribine yakalandırıldı!..

■ geçim sıkıntısı, kötü hayat şartları ve aşırı stres, bir aileyi daha, türkiye birinci cinnet ligi'ne çıkardı!..

■ aşkına karşılık bulan güzel neda, şımardı ve eşşeğin kıçına su kaçırdı!..

■ sevgilisiyle bir olup kocasını buldozerle ezen hain kadın anadolu turnesine çıktı!..

■ sahte çük bulundurmaktan, pardon, sahte çek bulundurmaktan yakalanan suni vagina, pardon, sururi amca tutuklanarak anorak bir kazak giydirildi!..

■ komşusunun kansına sarkıntılık yapan güzel osman vinç olmaktan, pardon, birinç olmaktan, pardon, neydi ya, ha linç olmantan zor tırtıldı, pardon, kurtuldu!..

■ olmaz böyle şey!.. eskiden olan böyle şey, kanun gücünde kararname'yle olmaz böyle şey, oldu!..

■ işlediği cinayet'e, kaza süsü veren bir dötveren o kadar başarılı oldu ki dekorasyon dükkanı bile açtı lavuk!..

■ insanların uzun zamandır şofbenden zehirlenmemesi hükümette infial yarattı!..

■ kendisine ters ilişki teklif eden kocasına, "- bu gece çok basur'um bey" diyen kadın düz ovada kekli gibi avlandı!..

■ vahşet!.. evlenme vaadiyle kirlettiği kızla evlenen güzel haydar bizi bir manşetten etti!..

■ anadolu'da yapılan bir kazıda, yüzyıllardır aynı saçma sapan gazete manşetlerini hayat diye yaşayan garip bir halk bulundu!..

not: aylık kültür - fizik derginiz **ÖKÜZ**, ocak ayından itibaren, tam sekiz sayfasını **okur ürünleri**'ne ayırıyor!... yazı, çizgi, şiir, röportaj, fotoğraf neyiniz varsa gönderebilirsiniz... yeter ki kısa, az ve öz olsun ve onursuz olmasın aşk... haydi, pamuk eller kalem kağıda... adres, künyede... künye, ünye'de...

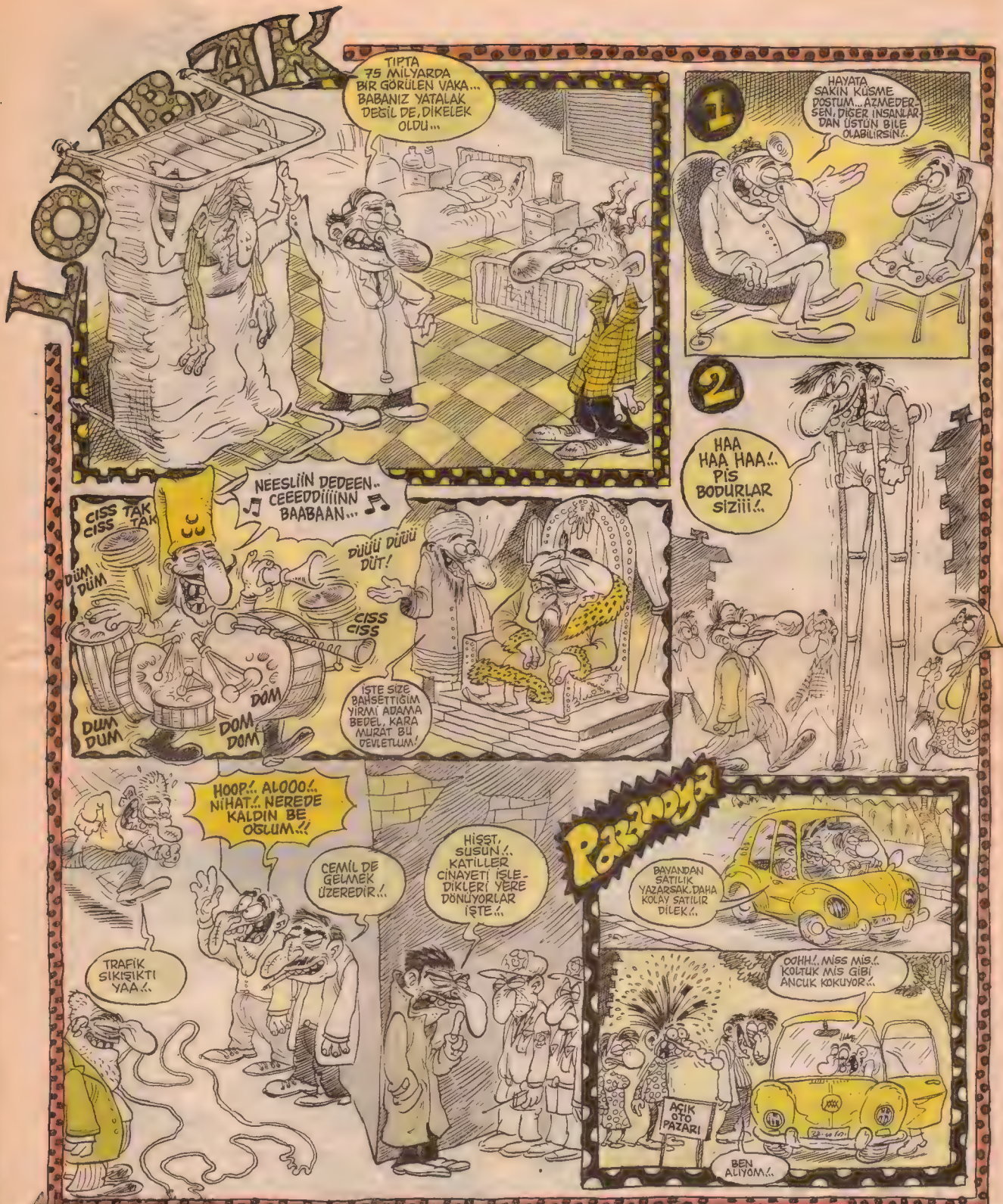
LOBAK
TIPTA 75 MİLYARDA BİR GÖRÜLEN VAKA... BABANIZ YATALAK DEĞİL DE, DİKELEK OLDU...
1
HAYATA SAKİN KÜSME DOSTUM.. AZMEDER.. SEN, DİĞER İNSANLAR DAN ÜSTÜN BİLE OLABİLİRSİN!..
2
HAA HAA HAA!.. PİS BODURLAR SİZİİİ!..
NEESLİİN DEDEEN.. CEEEDDİİİİNN BAABAAN...
CISS TAK CISS TAK
DÜM DÜM
DÜÜÜ DÜÜÜÜ DÜT!
CISS CISS
DOM
DUM DUM
DOM DOM
İŞTE SİZE BAHSETTİĞİM YIRMİ ADAMA BEDEL, KARA MURAT BU DEVLETLUM!
HOOP!.. ALOOO!.. NİHAT!.. NEREDE KALDIN BE OĞLUM..!!
CEMİL DE GELMEK ÜZEREDİR!..
TRAFİK SIKIŞIKTI YAA!..
HİSST, SUSUN!.. KATİLLER CİNAYETİ İŞLEDİKLERİ YERE DÖNÜYORLAR İŞTE!..
PARAMOUR
BAYANDAN SATILIK YAZARSAK DAHA KOLAY SATILIR DİLEK!..
OOHH!.. MİSS MİS!.. KOLTUK MİS GİBİ ANCUK KOKUYOR!..
AÇIK OTO PAZARI
BEN ALIYOM!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

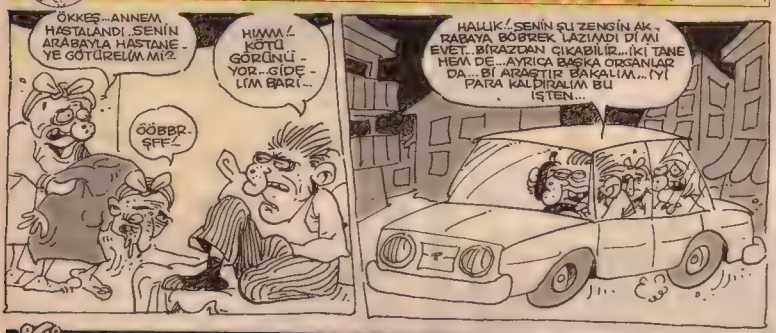

Komemedi Virüsleri ORİS ile VONTİ mel-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVİREN

LeMan Akşamsefası

KOMİKAZE

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

-Sana bir iyi, bir de kötü haberim var. İyi haber, kansere çare bulundu. Kötü haber ise, sen öldün...

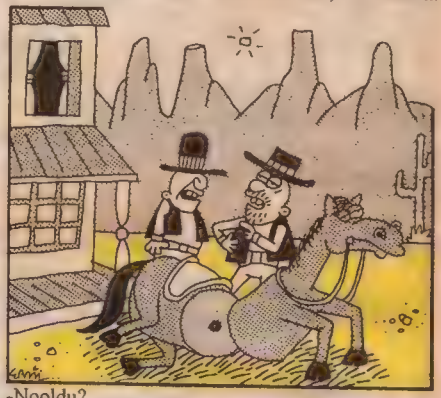

-Nooldu?
-Pencereden atladım, at kırıldı...

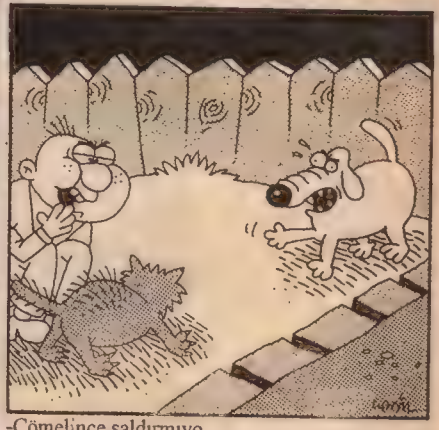

-Çömelince saldırmıyo...
-Sen karışmasana lan!...

KOMİKAZE ERDİL YAŞAROĞLU

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSIAN

ÖYKÜLER HAFTASI, KİMİ AKIL KİMİ FİKİR, KİMİ NORMAL

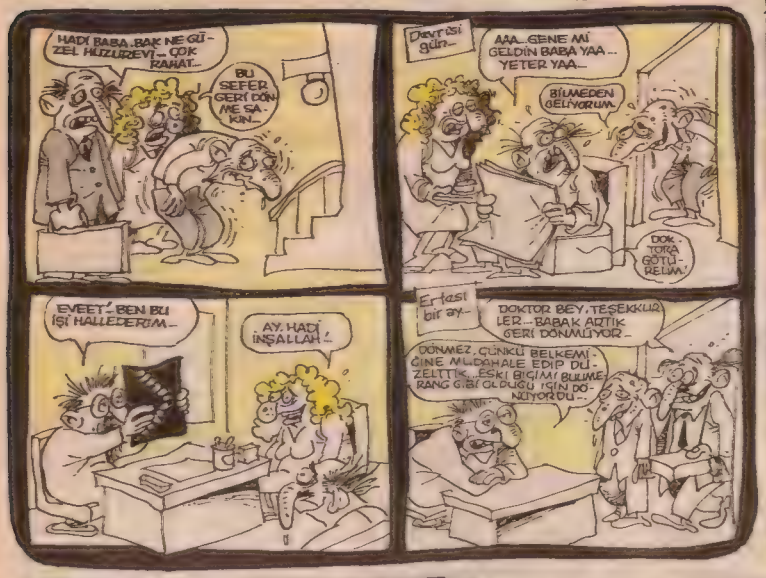

Boklu Derenin Faresi Godzilla

NİHAT GENÇ

Ne çok korkuyorum şu genetikçilerden, insanı aritmetik bir dizine indirgemişler, dizideki sayıları değiştirip, daha zeki, dayanıklı insanlar yapacaklarmış, ne çok korkuyorum şu kimyacılardan, şu ilaç bu hapla, daha dengeli, daha iyi olacakmışız, ve tüm bu deneyler hayvanlar üzerinde yapılır. Hep düşünmüşümdür, tek bir hayvanın mutsuzluğu üzerine hayat sevincini yakalayabilir miyiz? Uzun mevzu. Descartes, aydınlanmanın ilk ve en büyük devrimci bilimadamı, mesela köpekler diyor, otomatik robotlardır, kesin kopartıp parçalayabilirsiniz, çünkü ruhsuzdurlar!

Hayvanlar gerçekten ruhsuz mudurlar? Onlar deri, tüy, iskeletten ibaret mahluklar mıdır? Uzun mevzu: Benim fikrim, her duygulu yaratığın ruhu vardır!..

Şimdi, sonbahar! Kuş sürüleri geçiyor şehrin üstünden, kuş sürüleri Trabzon'da gri bulutlar gibi örter şehri. Hava karardı sanırsınız. Uzun bir süre kuş sürüleri şehrin üstünde döner dururlar, büyük bir meclis toplamış karar veriyorlarmış gibi, sonra birden bir yön tayin edip giderler. O kadar çokturlar ki, bir tek fişekle bir avcının yüzlercesini vurduğunu gördüm, mermi hangisine isabet etti, dedım, korkudan ölmüşler..

Şimdi, Bafra'dan Sarp'a kadar tüm nehir kıyılarında köylüler ördek, kaz avlıyorlar. Sibirye'dan gelmiş bıldırcınlar, Anadolu'nun göbeğinden kar sularını taşıyan Kızılırmak'ın denize döküldüğü yerde yorgunluk sularını içiyorlar. Uzun yolculukta öyle mecalsiz kadılar ki, avlamanıza gerek yok, ellerinizle, küçük bir fileyle onlarcasını yakalayabilirsiniz. Çünkü rüzgârın yorduğu, yağmurun ıslattığı kanatlarında tâkat kalmamıştır.

Küçükken ben de bıldırcın avına çıkmıştım. Çok uzaklara değil, şehrin göbeği Ortahisar sularının bokludereye bakan yamaçlarında. Şimdi oralar ev dolmuş. Bokludere, Zağnos köprüsünün altından geçer, yakın zamana kadar betondan bir dereydi, üstü açıktı, sonra kapatılmış. Zağnos köprüsü de öyle böyle değil. Türkiye'nin en yüksek, en eski e üstünden en çok kralın padişahın seyyahın geçtiği inanılmaz bir köprü! Mayıs ve sonbaharda bokludere öyle taşarak akar ki, önüne neyi katarsa moloza kadar indirir. Sular evlerin kapılarına kadar girer. Mahalleli işine gücüne zor gider. Sair zamanlarda çocuklar boklucerinin betondan yatağı içinde taşlarla, mısır koçanları, ağaç kökleri, ölmüş kediler ve fare leşleriyle oynayıp dururlar.

Aslında kedi kadar büyük fare cinsinin Ceneviz gemileriyle İtalya'dan geldikleri söylenir. Uzun gemi yolculuklarında kokulu sedir ağaçlarından inşa edilmiş gemilerin tahtalarını kemirerek mutlu bir seyahat sürerler. Trabzon limanının hemen üstündeki Arafil boyunun farelerinin şöhreti bu yüzden tarihin içine saklıdır. Son yüzyıldaki savaşlarla ülkemizdeki tüm gayrimüslimleri kovduk, takas ettik, Ege'nin sularına gömdük. Ancak, onların bize emaneti bu fareler hâlâ buralarda Türk halkının dirlik düzenini bozan iç düşmanlar gibi gizlice faaliyet göstermektedirler. Aslında onların kimseden korkusu yoktur, bir tanesi rahatlıkla kapılara koyulan eski zeytunyağı tenekelerinden çöp kutularını rahatlıkla doldurur. Ağzı kapalı tek bir çöp tenekesi olmazdı ve bu tenekeler farelerin geçim teknesiydi, hava kararır kararmaz çöp kutularında hareketlenmeler, devrilmeler başlar, insanlar elini ayağını çektiğinde, fareler bokluderenin sularını kana kana içip, hamsi kafalarıyla dolu çöplerin çilingir sofralarında yerlerini alır, fındık kabuğu dumanıyla mavileşmiş havayı soluyup kafayı bulurlardı.

Akşamın kararmakta olan dinginliği çığlıklarla kesilir, gördüm onu, orda, mahalleli birden sokağa dökülür, zararlı bir yaratık oldukları için değil, neşe, şamata için büyük bir av partisi başlar, fare, dövüle dövüle baygınlaştırılır, sersemlemiş fareler çocukların ayak topu olur...

O sokaktan ne zaman geçsem, akşamki savaştan arta kalmış kanlı kaya parçalarının altında ezilmiş bir fare leşi mutlaka yolumu keser. Kediler dahi bu farelerden öyle korkarlar ki, onların elektrik direği dibindeki leşlerin dahi yaklaşamazlar. Bense, kedilerden de daha çok korkardım bu farelerden, fare ölüsü görsem, yolumu değiştirir, sokaktan geri dönerim.

Daha da korktuğum birisi vardı ki, bu mahlleye onunla oynamak için geliyordum. O da benim kadardı, 13-14 yaşında. Adını hâlâ bilmem, ona profesör derlerdi. Profesör ıki katlı evlerinin terasında birbirinden ilginç deneyleriyle ün yapmıştı. Eğer bokluderde sağlam ayakları dahi alçılanmış tavuklar, horozlar görürseniz, bu profesörün işiydi. Profesör sağcı fikirlerimi edindiğim ilk arkadaşımdı. Kedileri filistin askısına çeker, tavşanlardan organları kesip tavuklara dikerdi.

Mahallenin bekçileri ve çöpçüleri profesörden nefret ediyordu, çünkü akşam vakti tam çöp boşaltılırken, çöp tenekesinden profesörün bayıltıp attığı bir fare, ya da köpek aniden ayılıp, çizgi filmlerindeki gibi sürpriz korku yaratıyordu.

Evlerinin terasında profesörün bilimsel çalışmalarını gerçekleştirdiği ayakkabı tamircilerinin kullandığı kesici aletleri vardı. Bir de çok sonra bir eşini askerde gördüğüm, tabura tek bir şırıngadan tetanoz aşısı yapan sağlık memurunun şırıngası gibi büyük bir şırıngası vardı. Şırıngasıyla hayvanların gözlerinden su alıyor, başka hayvanların karınlarına zerk ediyordu.

Onun tek iyi davrandığı hayvan Gringoydu. Gringo, profesör terasa çıktığında çamaşır demirinin üstüne konan karganın adıydı. Uzun zaman profesör gringonun beslenme işini bana vermişti.

Profesörle aynı yaştaydım ama ondan korkuyordum, deneylerine başladığında içim kaldırmıyordu ve bir yolunu bulup kaçıyordum, ama ertesi gün acaba ne yaptı diye merakımdan kurtulamıyor tekrar koşuyordum.

Ben daha çok profesörle siyasi çalışmalara katılıyordum, bir defasında mahalledeki ajanların listesini yazıp emniyet müdürlüğüne postalamıştık. Emniyete verdiğimiz ajan listesinde, babasının ve dünya iyisi ağabeysinin isimleri dahi yazılıydı ve polis bu ihbarı ciddiye alıp ağbisini günlerce soruşturmadan geçirdi.

Bana şifreli konuşmayı, yazmayı öğretiyordu, yolda ani darbelere maruz kaldığımda yapacağım hareketleri öğretiyordu, demir sopa kullanmasının inceliklerini gösteriyordu. Eğer profesörün söylediklerini anında yapamazsam, hücre cezası veriyordu. Hücre cezası almamak için sabaha kadar şifreli konuşmaya çalışıyor, yazım şekillerini öğrenmeye çalışıyordum.

Profesör çok acımasızdı ama, tüm bunları Türk milleti için yapıyordu, ben de bu büyük zekâların, büyük bilim adamlarının ancak bu tür insanüstü deneylerden çıkacağına inanıyor, bu yüzden profesöre hayranlık besliyordum. Deneylerini midem kaldırmasa da, suç onun değil, benim bilimsel korkaklığımdaydı.

Hücre cezası için evlerinin terasına kapatıyordu beni. Akşama kadar mahalleyi yukardan seyrederken, beni evlatlarından çok seven ailesine durumu asla söylemez, terasta oturmaktan hoşlandığımı söylerdim. ikinci ceza türü ise şınav çekmekti. Beni çağırdığında bir asker gibi karşısında topuk vurur, o rahat dedikten sonra ancak onunla konuşabilirdim. Üçüncü bir ceza türü daha vardı ki, sonra söylerim...

İşte 13-14 yaşlarında siyasi, felsefi fikirlerimi edindiğim, profesör böyle biriydi, bana 'Rize çayının' aslında kolasının da yapıldığını ama, Amerikan ajanlarının bunu engellediğini ilkin o söylemişti..

Profesörün deneylerini ve fikirlerini inanılmaz zekice buluyordum. Mesela, tavuk ve horoz başlarının alçıya alınması harika bir deneydi. Bu bir mumyalama hareketiydi. Mısır düşüncesinin binlerce yıl yaşamasının sebebi, bedenlerin değil, başların, yani beyinlerin alçıya alınmasıydı. Türk bilim adamlarının öldüklerinde başlarının açlıya alınması gerektiğine inanıyor, deneylere kesik horoz başlarıyla çoktan başlamıştık...

Korktukça seviyordum profesörü, çünkü o benim aynı zamanda koruyucumdu, profesörün arkadaşı olduğum için hiç kimse bana karışamaz, dövemez, hatta birini profesöre şikayet ettiğimde, profesör anında cezalandırırdı onu. Ben bir hata yaptığımda ya da onun fikirlerine karşı geldiğimde, profesör beni mahalledeki büyük incir ağacının altındaki kuyunun yanına götürür, başaşağı kuyudan aşağı sarkıtırdı.

Birgün bana büyük bir görev verdi. Et-balık kurumu hayvan leşlerini denizin açıklarına atıyordu ve sahile hayvan kemiklerinden milyonlarcası vuruyordu. Bunlar içinde hayvan boynuzları, ki binlerce vardı sahilde, kurumuş, temizlenmiş bu boynuzları toplayıp profesöre getiriyordum. Profesör boynuzları alıp, kızları ve kadınları genel ahlak yasalarına uymayan mahallenin bahçesine atıyor ya da kapılarına koyuyordu. Bir kere kapısına boynuz konulmuş ailelerin en küçük ferdiyle dahi ölümüne kadar konuşmuyor, onları vatan haini listesine yazıyorduk.

Ogünlerde sinemalarda Godzilla adında bir büyük gorilin filmi oynuyordu ve pek etkisinde kalmıştık. Mahallede peydah olmuş iri bir fare aylarca kovalanmasına rağmen bir türlü yakalanamamış, birçok maceraya karışmış adı çoktan Godzilla olmuştu. Godzilla yirmi-yirmibeş kişinin çemberinden dahi kaçıyor, elektrik direklerine tırmanıyor, yüksek bahçe duvarlarını aşıyor, bir evin hela deliğinden girip, yandki komşunun deliğinden aniden çıkıp, tüm mahalleyi uğraştırıyordu.

Hemen herkesin bir Godzilla hikayesi oluşmuştu. Ki, en ağırı, profesörün canından çok sevdiği, terasta süzgecin altınd sakladığı bıldırcınlar kapıp yemişti. Hergün mutlaka biri Godzillayla karşılaşıyordu, bir tekme vurdum beynini dağıttım, o yine sıvışıp kaçtı, biri leşini çıkardım yine bana mısın, demedi, bir sürü hikaye. Ve inanılmaz bir dedıkodu kol gezmeye başladı. Godzilla, kundakdaki bebeklerin kulaklarını yiyormuş. Mahalleli öyle sarsıldı ki, hayatında belediyeden hiçbir şey istemeyen insanlar belediye itfal ekibini çağırdı, zehir, ilaç, tarım ilaçları fayda etmedi, günlerce hela deliklerinden şişe şişe kezaplar döküldü.

Godzilla yakayı ele vermedi. Onu yakalamak profesörün zekâsın kalmıştı. Profesör, palamut oltasını günlerce hela deliğine sarkısatarak Godzilla'yı nihayet acımasız yakaladı, ağzında olta duvardan duvara çarptı. Hayvanı bayılttıktan sonra terasa çıkartıp üstüne ağ gibi pazar filesini geçirdi ve bağladı. Kaçması imkansızdı. Inanmayan mahalleliden birkaç kişi Godzilla'yı ziyrete geldi. Profesör elinde şırıngayla çoktan deneylerine başlamıştı. Hergün Godzilla üstünde bir bilimsel metod uyguluyordu.

Mahalleyi canından bezdiren Godzilla'nın bu acımasız bilim adamının eline geçmesi, mahalleli için Godzilla'dan alınacak en iyi intıkam biçimiydi. Taşla kafasının ezilip boklu derenin sularına atılması kimseyi tatmin etmeyecekti.

Ancak profesör mahalleliyi yeterince milliyetçi, törelerine saygılı bulmuyordu ve sinsi metodlar vardı. Profesör Godzilla'ya dokuz çocuk doğurtacak, intikam almak istediği evlere atacaktı. Bir taraftan Godzilla üzerinde şırıngalarla çalışırken, diğer taraftan mutfaktan çaldığı peynirleri ikram ediyordu.

Bundan sonrasını nasıl anlatsam, bilmiyorum. Birgünluk hücre cezası almıştım, bir öğle sonrasını tümüyle Godzilla'yla terasta başbaşa geçirdım. Godzilla gerçekten profesörden tırsmış, yılmıştı. Bir kenarda hırıltılarla ağın içinde tepiniyor, sonra hareketsizce uzanıyordu. Göz göze geldım onunla. Bu kadar uzun süre kalmayıverin bir teröristle bir hücrede, öyle tırsmış, hazin haliyle beni çok etkiledi, Atilla Ilhan'ın Müjgan'la ben ağlaşırdık, değilsek de, ona yakın birşeyler oldu, elime uzun bir çubuk alıp Godzilla'yı dürttum. Hâlâ korkuyor ve iğreniyordm ondan ama, sanki söylemek istediği birşey vardı.

Allahını seversen beni rahat bırak, diyen bir hali vardı. Onun o Müjgan halini gördükçe, profesöre karşı kin doldum. Çubuğumla Godzilla'nın üzerindeki pazar filesini çıkartmaya çalıştım. Tümüyle çıkartamam, ama, biraz uğraşırsam, belki ben gittikten sonra kendiliğinden kurtulabilir...

Tam o sırada terasın kapısı açıldı ve gestapo subayı gibi profesör girdi. Onunla birlikte gringo da demirin üstünde yerini aldı. Nasıl oldu bilemiyorum, Godzilla fileden kurtuldu. Terasın köşesine kaçtı, uçurum, aşağısı Bokludere, hiç şansı yok.

Godzilla yüksekten aşağı baktı, sonra profesöre. Şöyle bir silkindi. Profesör onu ürkütmemek için gizli bir adım attı, Godzilla bir daha baktı Bokludere'ye. Gözüne kestirmeye çalıştı, bir daha dönüp profesörün gözlerine baktı. Profesör gizlice bir adım daha attı. Godzilla, bir daha baktı Bokludere'ye.

Inanıyorum ki, o an Godzilla, henüz kararını vermemişti. Profesör bağırdı: "Yakala onu gringo!"

Bu sesle Godzilla, kendini terastan aşağı attı. Bokluderenin sularına karıştı. Terasın kenarına koştuğumuzda Godzilla çoktan sürüklenip kaybolmuştu.

Godzilla bir teröristti ama, içinde büyük ve geniş bir bitki örtüsü vardı, düşmüşse, oraya düşmüştür, yumuşacık.

Ama profesör bir uygulayıcı, tüm politikacılar, bilimadamları gibi deneylerini nevada çölünde yapan bir "uygulayıcı".. Uygulayıcıların ruhunda tek bir ot parçası dahi yoktur...

Profesör hıncını benden aldı, iki tokat attı, sürükleyip beni, incir ağacının altındaki kuyunun yanına getirdi. Kafamı kuyudan içeri sarkıtıp, ayaklarımı yerden kesmeye çalıştı.

Gringo da bizimle beraber geldi, korkudan ölecek gibiydim, ağlayarak yalvarmaya başladım, gringo dahi incir ağacının üstünde ifrit kahkahalar atıyordu. Öyle canım yandı ki, at ulan dedim kendime, at kuyuya beni, ancak, Godzilla kadar yürekli değildim.

Profesör ağlamama, yalvarmama yüz vermedi, bir müddet sonra kuyudan beni çekip bağırdı: Yufka yüreklilerle çetin yollar aşılmaz. Bu söz, ünlü ırkçı Türkçü, Nihal Atsız'ın bir sözüydü.

Genetikçiler, kimyacılar, devlet, tüm uygulayıcılar, öyle korkuyorum ki onlardan, onların hiç yüreği olmamış ki, yufka yüreği tanısınlar. oysa tam tersi doğru, oysa bir yol aşılacaksa onu ancak yufkacık yüreklerle aşabiliriz.

Haftanın Kasedi

Sahnelerimizin dev sanatçısı

Recep Fıtırgabriel

"KİŞİSEL SORUNLARIMI YANSITMAM GARSONLARA, LOY DİLOY LOY"

Israrla tüm müzik marketlerde arayınız. Çok ta fazla ısrar etmeyiniz insanın canını sıkmayınız. Akıllı olunuz, efendi olunuz.

A yüzü

1) Köpek sandım ödüm koptu, sevdiceğim gölgesini (slow)
2) Yüzde on indirim yapanda kısa bir süre yalaklanma duygusu yaşadım tezgahtara karşı.
3) Dörtyüz elli binliramı çalarken yakaladım selvi boylumu. (uzun hava)
4) Birisine adres sorarken dolu dolu yaşarım o anı.

B yüzü

1) Sinemada yer göstericiye verilen paranın önemi yoktur benim için.
2) Kişisel sorunlarımı yansıtmam loy diloy loy.
3) Perudan adam çıkmaz.
4) Giyim kuşamıyla olduğu kadar yaşam biçimiyle de farklı olmak, tamam iyi güzel de sakın kestaneyi çizmesinler. (Slow)

"DÖRTYÜZELLİBİN LİRAMI ÇALARKEN YAKALADIM SELVİ BOYLUMU"

adlı uzunhavanın sözleri

Dörtyüz elli binliramı çalarken yakaladım
selvi boylumuuuueaaaaa
Ahh ammaaaann ammaaaannn
Dörtyüzelli bin liramı çalarken yakaladım
Selvi boylumuuueeeeaaaaaa. Ahh olman aman
Seher vakti bir kurt düştüüea içimaaa.
Dedim varıp eve gideyim
Bir kontrol edeyim, Ohh amann amaaaaaan...
Keşke gitmez olaydım...
Ah keşke gitmez olaydım.
Vardım eve... Ah aman vardım eveee. Bi baktım.
Selvi boylum ceplerimi karıştırıyoooeeeee.
Oy ceplerim karıştırıyoooeeeee.
Ah Ahh Ahaamaan aman aman
önce bi milyon çaldıeeeaaa
Aman viran olsun bi milyon
Viran olsun on milyon
Aman aman veeeaaayveaayyy
Sonra baktım kısa bi tereddüt yaşadı.
Bir milyonu yerine koydu.
Sonra tekrar karıştırdıeeeaa...
Ah Ahaaman sonra tekrar karıştırdı.
Dörtyüzelli binlirayı aldıeeeaaa
Yere batsın dörtyüzelli bin
Viran olsun dörtyüzelli bin
Vardım yanına dedim niye çaldın
Paramıaaaaeeeeaaayyyyy
dedi "yenemiyom içimdeki duygusunu"
Şimdi biz nasıl edek veaayyyyy
Ne yöne gidek uuueeeaaayyyyyy
Selvi boylumun kleptomanisini
hangi piskoloğa tedavi ettireeek
Aman amann ettireeeek...

Son...

Tüm şarkıların hakkı saklıdır. Kısmen de olsa çalınamaz, ıslık şeklinde dahi öttürülemez. Çalan çırpan eşşoğluşşektir. İtoğlu ittir. Godoştur, zındıktır.

Soner Günday *(Galler Prensi)*

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

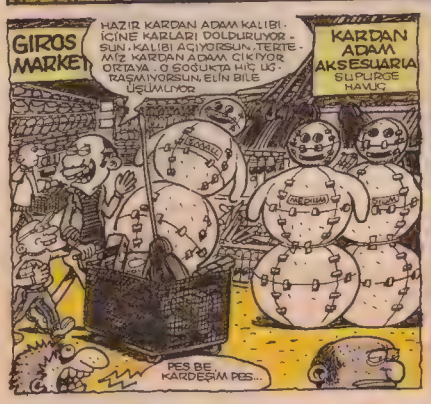

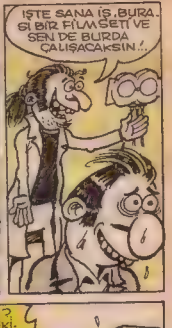

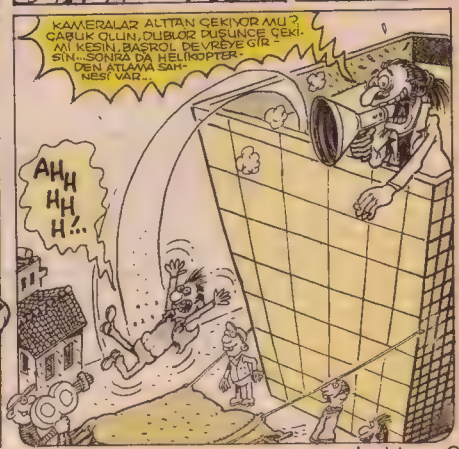

İnterStar'ın "incitici " İncirlik haberi

Azman TV kanallarının reyting kapma yarışı, aynı zamanda soytarılığa varan bir tuhaflık yarışı olduğu için bu kanalların haberleri de haberden çok reklama, dedikoduya, boyun bükerek kameraya bakma tiriplerine ve bangır bangır pazarlamacılık yöntemlerine benziyor.

Reha Muhtar adlı realitenin en çok izlenen "haberci" olması, diğer kanalları harekete geçirdi. İnterstar da bunlardan biri. Önce "Türkiye Hakan'ını seçti" sloganıyla Rehavari, güya "elektrikli ve enteresan" bir tipe yer verdiler. Ardından haberlerin sonuna, bir yıldan beri bildiğimiz edebi öyküleri "gerçek hayat hikayesi" adıyla anlattılar.

İnterstar'ı bunlar kesmemiş olacak ki, 30 Kasım akşamki haberlerinde kanımızı donduran bir haber-yoruma tanık olduk.

Amerikan üssünün bulunduğu İncirlik'ten bahsediyorlardı. Orada, Amerikalı askerlerle Türk kızlarının takılıp tanıştıkları bir bar için interstar'ın yorumu "Kızlarımız için bir umut kapısı" şeklindeydi.

Bir Amerikan askerinin bir Türk kızına tacavüz ettiği ileri sürülüyordu. işin garibi yöre halkı da kızı suçluyor ve yalan söylediğini söylüyordu.

Yine bir Amerikalı'yla evli bir başka Türk kadınına sordular:

- Sizce Amerikalılar böyle birşey yapabilir mi?

- Sanmıyorum, dedi kadın. İçlerinden kötüleri çıkabilir ama Amerikalılar böyle bir şey yapmaz. Böyle birşey olduysa da kızın hatası vardır.

Neresinden başlamalı,"şark hizmetindeki" Amerikalı askerleri hoş tutmak için çırpınan yöre halkından mı? ABD'de, New York'da 6 saniyede bir tecavüz olurken, "Amerikalılar böyle birşey yapmaz" diyen, ABD pasaportu kapmanın rahatlığındaki kadından mı?

Yoksa İnterstar'ın konuya tıksindirici yaklaşımından mı? Utanmadan, eziklik duymadan ve hatta muzipçe "umut kapısı" yorumunu yaptıkları için. Tacavüz ettiği öne sürülen Amerikalı hakkında gösterdikleri özeni, benzer durumdaki sıradan bir Türk'e asla göstermiyecekleri için. Benzerleri gibi Amerikan yalakalığını tüm benliklerine sindirdikleri için. Amerikan hayranı toplumu bir kere bile eleştırmedikleri için. En önemlisi de bağımsızlığımızı bitiren bizi sömürge durumuna sokan "Amerikan üssünü" sadece belalı bir olayla hatırlayıp haber yaptıkları için!..

V.Ö

Leman Anti MEDYA

PADİŞAHLARIN HAREMİ

İçişleri eski bakanı Ağar, ben halkın padişahıyım, gerisi bana vız gelir, dedi. Doğru, dedi, çok isabetli bir laf!

Şu hukuk devletini izleyin! Uğur Mumcu davası, Göktepe davası, Erol Güngör'ün oğlunun öldürülmesi davası, Dedemanlar'ın oğlu davası, Susurluk davası, Manisa davası ve Çankırı Cezaevi'nde yatan 96 yıl ceza almış öğrencilerin davası.

HİÇBİRİNDE "TIK" yok, hepsinde olan oldu, biten bitti...

Türkiye bu manzarayı izleyip, siyasetin, hayatın, herşeyin sonunun geldiğini düşünüyor, ve hergün insanlar bu karamsar, bıtmış manzarayı seyredip kahroluyor

Ve Ağar, padişahım, gibi laflar ediyor Çok doğru.

Hukuk artık kamusal alanı değil, özel alanı düzenliyor, derin devletin kışısel nüfuz alanı olmuş.

Hukuk artık, derin devletin haremi haline geliyor. Oraya kimse karışamıyor, kimse giremiyor, orası devletin namusu, şerefi oraya karışan hakim de göçüyor, avukat da sürülüyor, oraya, cumhurbaşkanı bile, karışmayın, diyor...

Harem, padişahların, cariye ve kölelerinin yaşadığı mahrem mekanın yeri. Hukuk ise tüm dünya dillerinde iki kişi arasındaki ilişkileri düzenleyen şeklinde tarif edilir. Ağar, "ben padişahım" demekle doğru, çok isabetli bir laf etti. Ağzına sağlık. Biz de hukuk, guguk deyip, işin içinden zaten çıkamıyorduk. Şimdi oldu, taşlar yerine oturdu.

Hukuk, birilerinin HAREMİ!

Bu yüzden hakimler mahkemelerden çekilmiyor, haremden kaçıyorlar!

N.G.

EKONOMİK

Ekonomiyle ilgili yaptığım tüm tahminler
Entitüsü (DİE) gibi... Günlük, aylık, yıllık e
viz kurlarında üçyüz aşağı beşyüz yukarı sap
Bu gorece başarım(!) eblehler bebek ev
Bunlardan bir tanesi Mister No diye bilinen
Beni çok değerli bir arkadaşımın 160 saat s
seninle bir akşam yemeği yiyelim, bana eng
Muhteşem gururlandım... Çekirge gibi b
ekonomi notlarını şöyle bi karıştırdım... Müt
da bulunan Güneş beyin, konutuna vardım.
bet ettik... Dokundurtmayan Millet sefillerir
lerim oldu...

Sayın bakan bana, yaptığım ekonomik
IMF'ye bulacağı kod adlarla ilgili dahice fikir
Çok etkilendim... Yemekte bıldırcın sote v
1789 tarihli fransız şaraplarıçıktık...
Akşam 19.30 gibi konuttan ayrıldım... Dü
dim... Çok sevgili arkadaşımdı korna çalar
"Aman ha, stand bay süresi doluyor" şeklin
Hay kahr çile, arayan diğer ekonomi patro
mi öğrenmiş, hemen benimle görüşmek iste
Şaşkınlığımı gizleyemiyordum... Ben ne y
duygular içinde, bir kulağım telefonda bir k
rın haberlerindeydi... Işıldak çelebi'yi nasıl at
dim... " O zaman, yarın tenis oynamaya gel
Peki şeklinde bir laf çıktı ağzımdan...Büro
kan, timsah mağazasına girdim ve acele bir
Ertesi sabah Işıldak bey, hazır bir şekilde
dım... Beş dakikalık arada, havadan sudan
kızdı...Sağa sola küfretmeye başladı... "Ben,
ler mırıldandı..."
İşte gazetenin manşeti çıkmıştı...Ekonom
Enteresandı... Hay aklımı zikeyim, löp beyi
yaşadığım için...

Leman'dan Not:

Geçtiğ
saldır
gözal
ri ilk duruşmada salıverilen öğren
yargıcının, "haftalık-aylık takip et
tüm öğrenciler "Leman" yanıtını ve
dergisini anımsayan öğrenci arkada

DEVRİMDEN EN ÇOK KİM KORKAR

Yoksulları sevdik mi gerçekten...
Onları kendimizden bildik mi...
O dipsiz uçuruma onlarla birlikte düştük mü... Yoksulluğun hayatın ta kendisi olduğunu ne kadar bildik...

Kim söylemişti, orada hayatın büyülü olduğunu, hatırlıyor muyuz... Ne kadar hissettik: Yoksulken büyülüdür ekmek, yumurta, ayakkabı... Büyülüdür çikolata...

Yoksulken büyülüdür haysiyet... Büyülüdür kavga, büyülüdür bütün bunlar adına ölebilme cesareti...

Peki, biz orta sınıf, küçük burjuva solcuları bütün bunları hissetmenin neresindeyiz... Bizim için büyülü mü ekmek, yumurta, ayakkabı; bizim için gerçekten büyülü mü hayat... Kafamızdaki bir kurgu mu yoksulluk, yoksa pastoral bir şiir mi... Ne arıyoruz onların yanında. Ne istiyoruz onlardan... Onlar ekmeğin, yumurtanın, ayakkabının, çikolatanın peşinde... Hiçbirşeyleri yok belki ama, haysiyetleri kendi içlerinde. Kendilerinde saklı öz saygıları ve kavgaları için ölebilme cesaretleri... Peki, bizim haysiyetimiz kendimizde mi saklı... Kavgamız için ölebilme cesaretimiz... Sahi, biz nereye aitiz; biz orta sınıf, biz küçük burjuva solcuları, bizim derdimiz kiminle... Biz yoksulların niye yanındayız, onları çok sevdiğimiz için mi, yoksa onların varlığı içimizdeki karmaşayı, öfkeyi, benliğimizdeki ezilmişliği biraz olsun rahatlattığı için mi... Peki, öfkemiz kime bizim, nedir bu içimizdeki dinmeyen karmaşa, kim ezdi benliğimizi, kimde rehin kaldı haysiyetimiz...

Yoksulların yanında olmak içimizi biraz olsun rahatlatıyor ama, bizim derdimiz aslında Sarayla... Evet, Sarayla... Saray... Hertürlü otoritenin, yazınsal ve görsel bilginin, sanatın, modaların, eğilimlerin, ilgilerin merkezi Sarayla...

Biz oradan kovulduk... Ya da kovulmak istedik... Ya da onlara pek içimiz ısınmadı; adaletsiz ve acımasız bulduk onları; yanlarında varolamadık, belki de rakiptik onlara; ve aldık çantamızı çıktık oradan...

Ve yoksulların yanına geldik. Ezilmişlerin, mağlupların; ekmeği, yumurtayı ve haysiyeti ayın o kutsal, o karanlık ışığı altında seyredenlerin yanına... Yoksulların... Onlar bizim içimizi biraz olsun rahatlatsa da, bizim aklımız, fikrimiz hep Sarayda kaldı... Saraydakilerde... Ama ekmeğimiz, yumurtamız, ayakkabımız büyülü değil... Büyülü değil hayatımız. Gergin, kıskanç ve öfkeliyiz... Yoksullar gibi dışımız değil, içimiz yoksul... Ve en önemlisi, kendimize duyduğumuz saygının, haysiyetimizin orada kaldığını biliyoruz... Saraydakilerden nefret de etsek, onlara gizliden gizliye hayranlık da duysak, yapacak birşeyimiz yok sanki, gözümüz orada, bizi var eden herşey orada rehin kalmış... Orayı terkederken almamışız yanımıza, almayı unutmuşuz... Ya da yeniden döneriz umuduyla bilerek bırakmışız... Belki de en ağrımıza giden, haysiyetimizi oradan almak istemiyor oluşumuz...

Söylemeye dilim varmıyor, ama almış olduğumuz eğitim sisteminden, sınıfsal yapımıza, otoriteye düşkünlüğümüzden, içimize kazınmış bireyciliğimize dek, hemen herşey Sarayda olmamızı bekliyor, istiyor bizden... Ama şimdi, burada yoksulların yanında, hayat ve dünya için ne zaman ne yapsak o sonsuz öfkenin şehvetiyle dönüp yine hep Sarayın pencerelerine bakıyoruz... Saraydakileri adaletsiz ve aşağılık buluyoruz, Saraydakileri halkın önünde yargılıyoruz, Sarayı tamamen ortadan kaldırmayı, hatta havaya uçurmayı düşünüyoruz, ama gözümüzü ayıramıyoruz oradan... Temelinden uçurmak istediğimiz Sarayın sahiplerinin bizim için ne düşündüğünü, bizleri gerçekten beğenip beğenmediklerini, onaylayıp onaylamadıklarını merak edip duruyoruz dinmeyen bir kaygıyla ve öfkeyle...

Bazen Sarayın sahipleri aramızdan birini onaylar, beğenir ve yanlarına çağırır, o da bizi şaşkınlıklar içinde bırakarak, sanki hiçbirşey olmamış gibi, onca kavga, onca dök
kip gider... Hem de hiç direnmeden,
bekliyormuş gibi saklı bir gururla gid
alanların yanına gider... Sevmese de,
sa da aslında kendisinin ait olduğu ye

Biz, yoksulların yanında yer alanlar
ya geri dönenlere **hain** deriz, **işbirlik**
olan öfkemiz, nefretimiz biraz daha
biraz daha adarız kendimizi... Ama n
lımız Saraydadır... Sarayın pencereler
diyorlar mı, diye... Kimimiz gider, kir
kadar ait olsalar da dönmek istemeye
der. Kalansa, ne yoksullar gibi bakar
le uzlaşır... Ya da uzlaşmayacak gibi
sulların arasında sürgün bir prens gib
yar aslında!..

Kendince verir kavgasını Saraya kar
Bu uğurda ölümü bile göze aldığın
teneklerini, bütün varlığını ortaya koy

Ama yine de el ayak çekildiğinde, c
geceler Sarayın pencerelerine bakma
tün bilgileri, varoluşunun ipuçları, s
lışının izleri orada kalmıştır çünkü...

Bu yüzden Sarayın yıkılmasını çok
derinliklerine indiğinde bunu istemec
kü Saray yıkılınca kim onaylayacaktır
takdir edecektir... Yoksullar mı... De
sahte öfkesine fon teşkil eder sadece
yalanına ortak eder...

Aslında devrimden en çok o korkar
Saraydan en çok nefret eden o korka
disini çağırmalarını beklediğini kendis
olan öfkesini biraz daha abartarak ya

PARAZİTLER

anlış çıktı... Tıpkı Devlet İlgisizlik
fflasyon tahminlerinde, borsa hareketlerinde, dö-
amalar yapıyordum...
eni, ekonomi kurmaylarının dikkatini çekmişti...
sınırsız atıcı devlet bakanı Güneş Tümevarım'dı...
and-bay süreli uydu telefonundan aradı... "Gel
n deneyimlerini anlat..." dedi.
r sağa bir sola sıçradım... Günlüğüme yazdığım
vazi giyindim ve Cin cin bağlarındaki bakanlıklar-
Beni zaten kapıda karşıladı... Yedik, içtik ve soh-
n, seks kaçamakları konusunda çok büyük bilgi-

ahlilleri millete nasıl yedirebileceğimizi sordu...
erini benimle paylaştı...
e pekin ördeği yumurtası vardı...

güncelere dalmışken klakson sesiyle kendime gel-
... Kırmızı ışıkta bana uydu telefonunu uzattı.
de uyarıda bulunmayı da ihmal etmedi...
nu Işıldak Çelebi'ydi... Diğer kurmayla görüşme-
diğini ileri sürdü...
apıyordum, kime hizmet ediyordum... Karmaşık
ılağım uzayda uydu kaçıran hamsalak astronotla-
latacaktım... "Çok yorgunum üstelik tokum" de-
koşarak gel, hadı gel " diye ısrar etti...
kratlar daha evlerine çekilmemişti...İlk önüme çı-
biçimde, bir çift yeni tenis takımı aldım...
bekliyordu...Hemen oyuna geçtik, ilk seti ben al-
konuştuk... İkinci seti yine ben aldım...Işıldak çok
labaratuvarımda ilk uyduyu yaptım" diye bir şey-

imiz uzaya fırlatılacak bir uyduyla kurtulacaktı...
hlerin böylesine pirim yaptığı bir bebek evrende

ZAFER AKNAR

imiz hafta Beyazıt Meydanı'nda, faşist
ları protesto eden yaklaşık 200 öğrenci
una alındı. Her zamanki gibi çıkarıldıkla-
lerin ortak bir özelliği vardı. Duruşma
iniz yayınlar hangisi" sorusuna, hemen
riyordu. En zor anlarında bile "Leman"
larımıza teşekkür ediyoruz.

ASIRLIK YAZIKATÜRİST

Lütfü Oflaz yazarlıkta 25. yılını tamamlayıp, genç yaşında çeyrek asırlık çınar oldu.

Henüz lise çağlarında Aziz Nesin gibi ustaların yazdığı Akbaba mizah dergisinde yazmaya başlamış, ardından günlük gazetelerde yazarlık, başyazarlık yapmıştı.

Ancak mizahçılığı hiç elden bırakmayıp, başyazıları bile mizahi üslupla yazan Lütfü abi, bilindiği gibi üç yıldır Leman'da yazıyor.

Bir mizah dergisinde başlayan yazarlık yaşamının, ömrüyle birlikte, yine bir mizah dergisinde son bulmasını istiyor Lütfü abi...

Aslında Lütfü abi için, yazıkatüristlikte 25. yılını tamamladı da diyebiliriz.

İlhan Selçuk ve birçok yazarın dediği gibi, **"İki üç fırça darbesiyle ortaya bir resim çıkaran ustalar gibi, Lütfü Oflaz da avuç içi kadar bir kağıt parçasında diyeceğini söyleyiveriyor; karikatüristlerin çizgi ile yaptığını yazı ile yapıyor; harfler ve kelimeler ile karikatür çiziyor; görsel bir hicvi yazıya döküyor."**

Yazıkatüristlikte çeyrek asırlık olduğunu gördüğümüz Lütfü abi'nin, yarım asırlık olduğu günleri de görmeyi dileriz.

Nice 25 yıllara...

Adres: İstiklâl Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İst

LEMAN KİTAPÇISI'NDA HER ÇARŞAMBA İMZA VE MUHABBET GÜNLERİ:

Leman, Lemanyak, Öküz ve Git dergilerinin yazar ve çizerleri, her Çarşamba günü kitap, dergi, albüm ve ürünlerinin yeraldığı cilt'lerini imzalıyor... İlk imza 10 Aralık 1997 Çarşamba saat 17.00-19.00 arası Kırık Leblebi DEDELER albümüyle Suat Özkan. Suat, kitaplarını dede yadigarı dolma kalemiyle imzalayacak.. Leman'daki köşesi ve kitabının ismini taşıyan Kırık Leblebi'nin ne manaya geldiği hususunda kamuoyunu aydınlatacak

ülen kan boşunaymış gibi çe-
sanki yıllardır böyle bir çağrıyı
er... Saraya, haysiyetini rehin
kovulsa da, kendini kovdurt-
re gider!..
Sarayın çağrısına uyup, ora-
çi, satılmış deriz... Ve Saraya
artar... Yoksulların davasına
e yapsak ne etsek yine de ak-
ine bakarız gizlice, bizi farke-
nimiz kalır, kalanlar oraya ne
ceklerdir belki de... Giden gi-
dünyaya, ne de Saraydakiler-
görünür... Öfkesinden, yok-
i yaşamaktan gizli bir haz du-

ğı...
a inandırır kendini. Bütün ye-
ar...
rtalıkta kimseler yokken kimi
dan edemez... Benliğinin bü-
rları, karakterinin ve yaradı-

istiyor görünse de, ruhunun
liğini hisseder aslında... Çün-
ki onu... Kim beğenecek, kim
ğil elbette... Yoksullar onun
... Yoksulların varlığını kendi

... Sarayın yıkılmasını isteyen,
r devrimden... Saraydan ken-
ine her itiraf ettiğinde oraya
şamaya başlar... Oysa Sarayın sahipleri en başından beri kimi çağırıp kimi çağırmayacağını bilir... Kim gerçekten emirlerine uyar, kim gerçekten ondan yana olabilir... Sarayın sahipleri elinde patlamayacak, onu yarı yolda bırakmayacak yandaşını bilir... Saray hepimizden bilgili, hepimizden tecrübeli, bütün kötülüklerimizin ve zaaflarımızın kaynaklandığı bir yer olduğu için bizi bizden daha iyi tanır...

Kimi orta sınıf, küçük burjuva solcular Saraya asla çağrılmayacaklarını bildikleri halde, ona boşuna öfke duyarlar... Ondan boşu boşuna çağrı beklerler, beklemiyor görünseler de!..

Oysa haysiyetine gerçekten ihtiyaç duyan gider, söke söke alır ve onu kendine saklar... Aramızdan çıkıp bunu yapanlar olmuştur elbette. Sarayla olan bütün bağlarını sonsuza dek kopartmışlardır onlar... Saraya duydukları öfkeleri sahici olan bu insanların yaşantılarından ne kadar ibret aldık, ya da hiç alabildik mi gerçekten...

Haysiyetine ihtiyaç duymayan Sarayı ne kadar yıkmak istediğini söylese de, onun orada rehin kalmasından sanki gizli bir haz duyar... Ne kadar adaletsiz, acımasız ve aşağılık olursa olsun güçlü bir otoriteye ait olmanın hazzıdır bu...

Oysa bilmez ki Sarayın sahipleri haysiyetini rehin aldıklarını ikiye ayırır... İşine yarayacak olanlar ve olmayanlar...

Saraya nefret duyduklarını söyleyen, ama haysiyetlerini ondan geri almayan kimileri Saraya iki kez yenik düşerler... Ve gerçek anlamda bir devrimden en çok onlar korkarlar...

Sarayla uzlaşan o hainlerden bile çok!..

* 13 Aralık saat 14:00'te İzmir'de **Çağdaş Özürlüler Yaşam Derneği** yararına yapılan imza gününe katılıyorum. **KIPA** Standında.
* 20 Aralık saat 13:00'te Denizli'de **Yaprak Kitapevi**'ndeyim.
* 27 Aralık saat 15:00'te Ankara'da **İmge Kitapevi**'ndeyim.
* Her hafta Çarşamba günü saat 21:00 - 23.00 arası **Radyo Umut**'tayım. 94.30 FM
* Vicdani retçi **Osman Murat Ülke** düşünceleri yüzünden hapiste
* Elden düşme (ZET) marka bilgisayar alanlar geridönüşüm kutusunda **Küçük İskender**'in şiirlerini bulduklarında lütfen **Leman** ve Parantez Yayınları'na başvursunlar. Parantez Tel: 0212 252 85 67
* **Kürdilihicazkor Metinler.** Şeyhmuz Diken. Doruk Yayınları.
* **Yağmur Getiren Fırtına.** Uragan. Bülent Akyürek.
* **Zeynep İnan, Tolga Demirbaş, Başak Eryılmaz, Fergül, Özlem, Başak Çelikoğlu, Pınar Kavcak.** Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

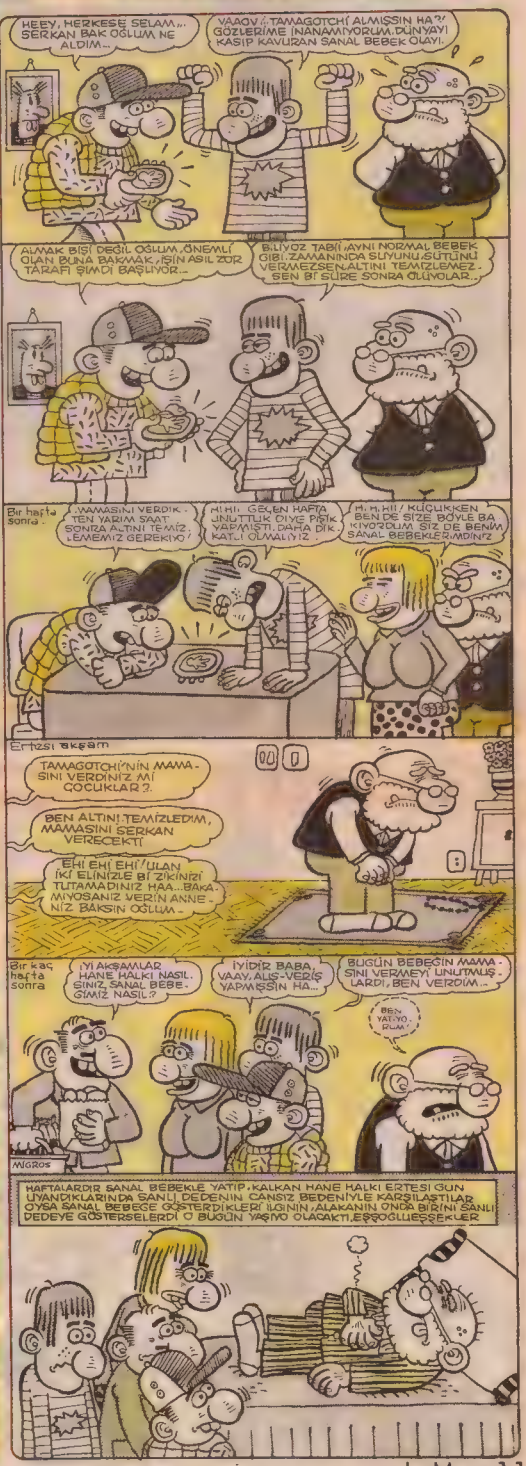

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Otlaz

"Don" dedi Clindon!

İster zengin ol ister fukara, her yemekten sonra yak bi Havana!

Sivas'takiler gibi yakma, Güneş gibi yak!

Yak Havana bak havana, havan olsun!

Baksana Güneş Taner'e...

Bir elinde Havana bir elinde dondurma, umurunda mı dünya?

Havana gibi mi yanmak istersin?

Yoksa dondurma gibi mi donmak istersin?

Israr yok teklif var, tercih senin.

Ya yakar seni derin devlet, ya dondurur seni derin dondurucu...

Yakan fiyatlar istemiyorsan, al sana donan fiyatlar...

"Fiyatlar donacak diyenlere donumla gülerim" mi diyorsun!

Canım fiyatlar donmazsa ücretler de mi donmaz?

Nitekim ücretler fiyatlara "dondum kaldım" demiş bile.

Çünkü böyle emretmiş Başkan Clin**don!**

Clin**don "Don"** dedi mi ücretler donacak...

"Kon" dedi mi donunun tellerine kuşlar konacak!

Öyleyse ne yapsın Güneş Taner ile Mesut Yılmaz, ne de olsa onlar emir kulu.

Clin**don "Don"** dedi mi donlarını da değiştirirler, adlarını da!

Nitekim Güneş Taner olmuş Kutup Taner!

Mesut Yılmaz olmuş Mesut Donuk!

Çünkü yananı Allah görür, donanı da Clin**don!**

Ve işte **"Don"** dedi Clindon!

Ne demek bu?

"Çaktırmadan milletin donunu al" demek!

Şimdi iş kalıyor Kutup Taner ile Mesut Donuk'a...

İkide bir fiyatları gösterip ücretlere "Don" demeleri, dondurmadan bahsetmeleri bu yüzden.

Fakir fukaranın ücreti donacak ve Fak Fuk Fon olacak Fak Fuk **Don!**

Zaten milletin alınmadık bir donu kalmıştı, artık sıra onda.

Dondurucu ücretler, ateşli fiyatlar ile geçecek şu zorlu kış da aman dona dikkat!

Donu kurtarmak ya da kurtaramamak, işte bütün mesele!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

LeMan 12
marlon@turk.net

Alkoliğim...

Ender Özkarraman

1. Bu şiir Bakırköy Akıl ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde 1964 yılında 14-A servisinde 353/4335 protokol nosu ile tedavi gören R.T.B.'nin defterinden alınmıştır...

face/off CİNELeMaN

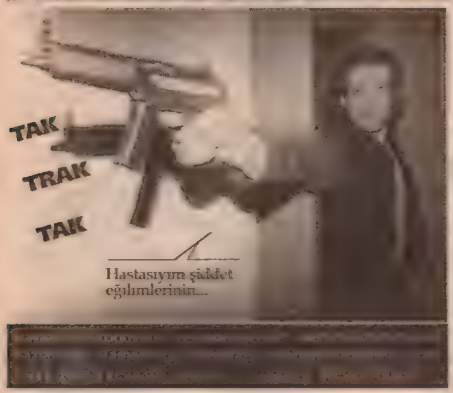

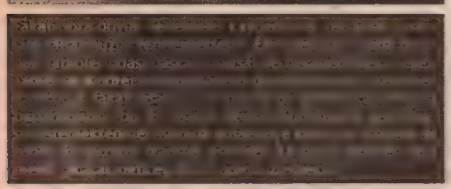

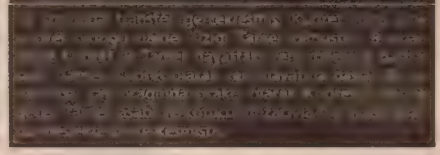

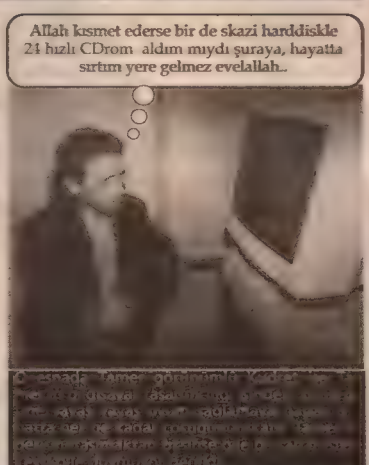

DEVAMI 16. SAYFADA

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Şu anda n'apıyorlar?

- **Süleyman Demirel:** Özbekistan Cumhurbaşkanı'nın kayıtlara geçirilmeden hediye ettiği meg oyuncak panda ile çalışma odasında oynuyo..
- **Mesut Yılmaz:** Eyüp Aşık ve Yüksel Yalova'yı kale direği olarak kullanarak, Başbakanlık koridorunda oğlu Hasan'la penaltı çekişiyo..
- **Bülent Ecevit:** Ayakkabılarının sadece sağ teklerini boyuyo..
- **Tansu Çiller:** Sayım günündeki sokağa çıkma yasağını sıkıyönetim zannettiği için, darbe oldu endişesiyle Amerika'ya kaçma hazırlıkları yapıyo
- **Özer Çiller:** Bünyesine giren bronşit virüsünden komisyon alıyo..
- **Necmettin Erbakan:** Denize çıplak giren Hollandalı "delişmen" kız Françeska'yı türban takmaya ikna etmeye çalışıyo..
- **Hüsamettin Cindoruk:** "Sanal Bebeklerden Sorumlu Devlet Bakanlığı"nı DTP'ye bağlatmak için girişimlerde bulunuyo..
- **Güneş Taner:** 6 ay sonrası için şimdiden iş arıyo..
- **Deniz Baykal:** Moon Tarikatı'nın Türkiye üyeleri için yapılacak toplu nikah töreninin hazırlıklarını sürdürüyo..
- **Mehmet Ağar:** Padişah kaftanı giyebilmek için gizlice Topkapı Sarayı'na girmeye çalışıyo..
- **Sedat Bucak:** Eroinden imal ettirdiği kendi heykelini seyrediyo..
- **Meral Akşener:** Ayvaz Gökdemir'den dört yıldır aldığı eliyle kurt işareti yapma çalışmalarını sürdürüyo..
- **Oltan Sungurlu:** Madımak odeli davasında kimlan kalemleri toplayarak, kesintisiz eğitime katkıda bulunmaya çalışıyo..
- **Muhsin Yazıcıoğlu:** Ökkeş Şendiller'le birlikte Maraş katliamından "canlandırmalar" yaparak eski günleri anıyo...
- **Yekta Güngör Özden:** Çelik'in son kasetini dinliyo..
- **İsmail Hakkı Karadayı:** Şafak hesabı yapıyo..
- **Çevik Bir:** Çelik'i bizzat kanlı canlı dinliyo
- **Devlet Bahçeli:** Minik şişelerde, yılbaşı hediyesi olarak eşantiyon kınız hazırlıyo..
- **Seval Türkeş:** Susurluk Çetesi'ne karşı mücadele etmek için, malum Mercedes'i onarıyo..
- **Aydın Doğan:** Telefonda Dinç Bilgin'le konuşuyo..
- **Zafer Mutlu:** Dinç Bilgin sesi çıkartarak Aydın Doğan'la konuşuyo..
- **Dinç Bilgin:** Görüşme için Ertuğrul Özkök'ü bekliyo..
- **Ertuğrul Özkök:** Koltuğunun altında Aydın Doğan'ın açıklarının bulunduğu dosyayla Dinç Bilgin'le görüşmeye gidiyo..
- **Reha Muhtar:** Traş olurken yüzünü kestiği için aynada kendisine "Ao var mı efendim?" diye bağırıyo..

Kaptan Kusto, Rafaella Carra, Hacı Şakir, Zeki Müren, Che Guevara, Dedektif Nik, Pele, Ferdi Tayfur, Celal Salik, Metin Tekin, siyasiler ve daha neler neler! Hepsi bu kitapta!

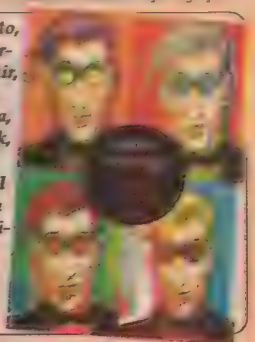

SELÇUK ERDEM

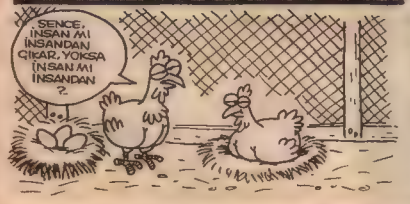

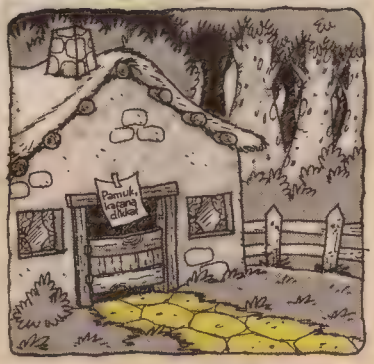

AĞIR MUHABBET

Alp Tamer

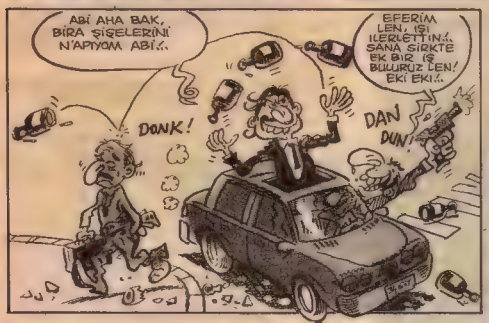

İstanbul'da, arabada içtikleri bira şişelerini caddelere fırlattıklarında ve kendilerini uyaran bir profesörü öldürünceye dövdüklerinde kamuoyu onlarla tanışmış...
Bu olayın mağduru olan profesör ORHAN KURAL'da bizler medya aracılığıyla tanımış olduk... Saldırganlarıysa maalesef tanıyamadık! (Onlar şapına kader arkaktı ve bildiğimiz üzre arkadığın 10'da 9'u...)
İşte bu erkek yaratıklar hakkındaki bilgi açığımızı kapatmak için bu kişilerin kim olduklarını, nasıl bir kişiliğe (kişiliksizliğe) sahip olduklarını (beyhude bir çaba da olsa) yazıp-çizmeye çalışacağız /..

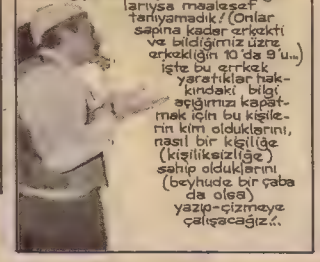

Memeli hayvanlar familyasındandırlar. İnanmayacaksınız ama, tıpkı bizler gibi normal yoldan doğarlar...

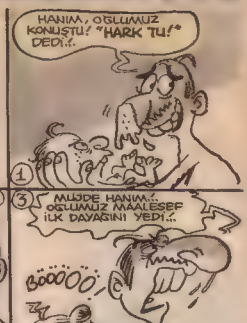

Ne iş yaptıkları pek meçhul olmasa bile, biliriz ki asla vergi mükellefi değillerdir ve tahminen sigortasızdırlar /.

Bir araya gelip örgütselleşmeleri ve aidiyet duygularının gelişmesini sağlayan en önemli neden "Hemşehricilik" olgusudur... Tanışır, sevişir ve kesintisiz içerler...

Günlük konuşma üst limitleri 500 kelimeyle sınırlıdır. Bunun 250 si küfürdür ve küfür onlar için barbarlıkdan hitap şeklinden öte birşey değildir ve birbirlerinin erkeksi gururlarını okşarlar /..

- SÜRECEK -

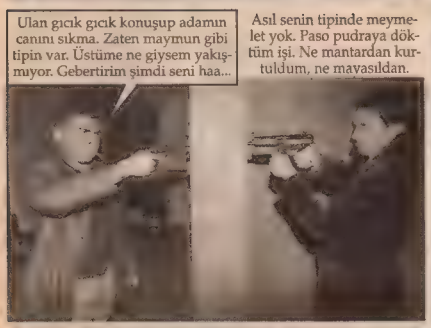

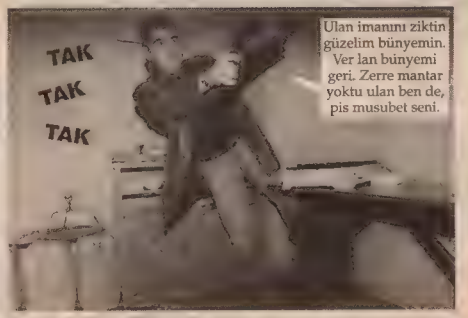

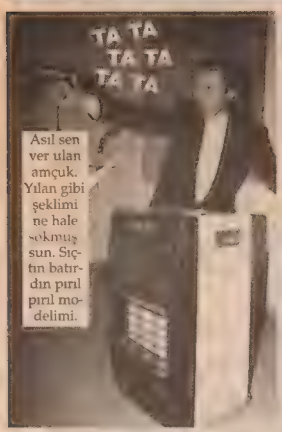

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SEVERİM:... Masanın üzerinde, kendiliinden açık duramayan bir kitabı, ortasına elimi sürtüp bastırarak açık tuttuğumda, sayfalardan birinin biraz sonra kapanıyo gibi olurken, arada bir yerde dengede kalıp durarak, okumamı engellememesini...Rulo yaptıım kâğıdın ucuna geçirdiğim lastii, rulonun ortasına doğru hızlı hızlı götürürken çıkan cırt cırt sesini... Kapının dışındaki, üzerinde daaire no'su yazılı kapı tokmağı yamuk durduu zaman, elimle döndürerek, rakamı düz haale getirmeyi... Alışverişten sonra aldıım kasa fişinin, bitmekte olan fiş rulosunun sonlarına denk gelmesiyle, kenarı kırmızı boyalı fiş almayı... Kapalı durumdaki çengelli iğneyi açmak için, parmaamla basınca; iğnenin, kilidinden kurtulurken parmağımı yukarıya doğru ittiğindeki küçük kuvveti... Sayısal loto çekilişi seyrderken, topun üzerindeki rakamı, top durmadan, kanalda yuvarlanırken okuyabilmeyi... Kültablasını; çöp kovasının içindeki, daha önceden atılmış başka bir kutunun (Çay kutusu, tatlı kutusu) içine dökmeyi... Geceleyin uyurken, bebek ağlamaya başlayınca, sıcacık yataamdan çıkıp tam yanına gitmeye hazırlanırken, kendiliinden susup uykuya dalmasını..: Tüpü değiştirirken; boş tüpün, sağa sola çarptıında çıkardı kocaman, yankılı sesleri... Evde ufak topla maç yaparken, ayaamı koltuun kenarına felan çarptıımda, sanki maçta sert bi faul yapılmış gibi, yerde gerçekten yuvarlanmayı... Kazaamın kolunu tutmadan deri montumu giydiimde, kazağımın sıyrılıp, montun astarının soğukluğunu kolumda hissettiim aanı.. ŞENOL...

POTPURİ:... Letonya maçını seyredemedim. Galbâ hiç bi kanal vermedi. Neyse; Gürcistan maçını verirler heralde. Ulan, hep merak ediyodum şu izaafiyet teorisini. Ayrıştayn, uzay, zaman felan.. Elime bi kitap düştü; okudum. Kafayı yiyiyodum. Kendimce düşündüm, evreni, sonsuzluu, süredurum kaanununu.. Ama, fekat, bi türlü toparlayamadım. Çıkamadım işin içinden. Ön bilgi gerekliydi. Ön bilgim yoktu ama, son sayı bi Hastlırım vardı, koydum önüme.. Bir süre sonra, raatlamıştım; tekrar düşündüm süredurum yasası üzerinde... Bizi saydılar, sizi de saydılar mı?. önce bu söylendi telefonlarda. Günün asıl esprisi ise şuydu: "Biz dört kişiyiz.. Siz kaç kişiymşsiniz?. Çok eskiden ben de bi sayıma katılmıştım görevli olarak.. Ee, ne var bunda!. Ne biliyim işte; bi anı yani. Neyse, boşver... Vay be; Pinkfloyd'un müziklerini gerekli gereksiz bi sürü şeyin fonunda duyunca, bu kadar kıllanmamıştım ama, bu çok daha net! Nerdeyse parçanın tamaamı. Hem de motorunu s.ktiğimin bi arabası için.. Yazık oldu Kuin'e... Bana ne yaa! Bi ara, kolum kaşındı. Kolumu kaşırken, tırnaamın ucunda bişiy hissettim. Koluma tuhaf bi çıkıntı sürtündü. Baktım: Tırnaamın ucu yukarı kalkmış bi parça. Az önce kesmiştim tırnak makasıyla ama, tam kopmamış, orda kalmış. Çektim aldım. Zevkliydi... Tartıldım. Makine bana, "72 kilo 300 gram; iyi günner" felan dedi. Başka makinelerle de ilişki kuruyom ama, hepsi aynı şeyi söylüyo...

BİŞİİ:... Eveet, bu haftalık da bu kadar...Geçen haftaki de, geçen haftalık kadardı.. Bir dahaki haftaki de; haftaki de; hafdaki de; haftaki de; haftaki de; haftaki de; bakın, bi şeyi on kez yineleyince nasıl da tuhaf olu... ay!..ÇÇOTATATAAA ÇOTART!.. (Hadi bitir! Sonra konuşcaz seninle bunu!).. Hemenf iyif günner, diliyorumf, benf!..

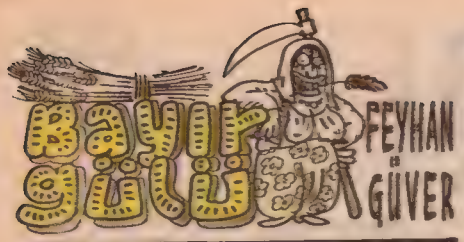

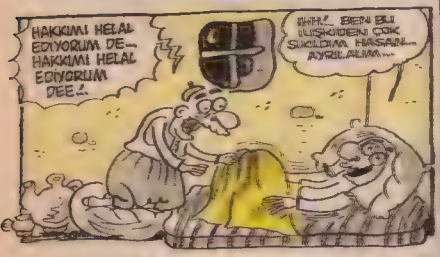

Beylerbeyi'ndeki berber anlattı;

Eski yıllarda boğaz hattında herkesin pek sevdiği rahmetli Tahsin Kaptan varmış. Bu Tahsin Kaptan'ın Güzelhisar vapuru, uğrayacağı iskelelere geç gelir ve buralardan da geç kalkarmış, sürekli rötar yaparmış. Kendisine bunun sebebini sorduklarında, bugün bile dilden dile dolaşan şu meşhur tekerlemeyle kısaca cevap verirmiş;

Çengelköy'ün zerzevatı, Beylerbeyi'nin teşrifatı, Kuzguncuk'un haşaratı, Üsküdar'ın hırdavatı.

- Yani Çengelköy'deki büyük bahçelerden, tarlalardan vapura sürekli zerzevat, hıyar, hurma gibi şeyler yüklüyorlarmış. Hayli zamanında kalkamıyormuş.

- Vapur Beylerbeyi'ne gelince, burada da herkes birbirine kibarlık ediyor, yer gösteriyormuş "Önden siz buyrun, buyrunuz efendim siz oturunuz, yoo olmaz canım efendim önce siz oturun şeklinde uzun uzun nezaket gösteriyorlarmış.

- Kuzguncuk'ta da hep kavga çıkarmış

- Üsküdar iskelesinde ise vapura genellikle nar zırt, hırdavat yüklüyorlarmış. Meğer bu sebeplerden dolayı rahmetli Tahsin Kaptan'ın vapuru hep geç kalkarmış bu iskelelerden. Hepsi gitmiş, geriye bir o tekerleme kalmış o günlerden.

Cumbur Cemaat

Ahmet Yılmaz

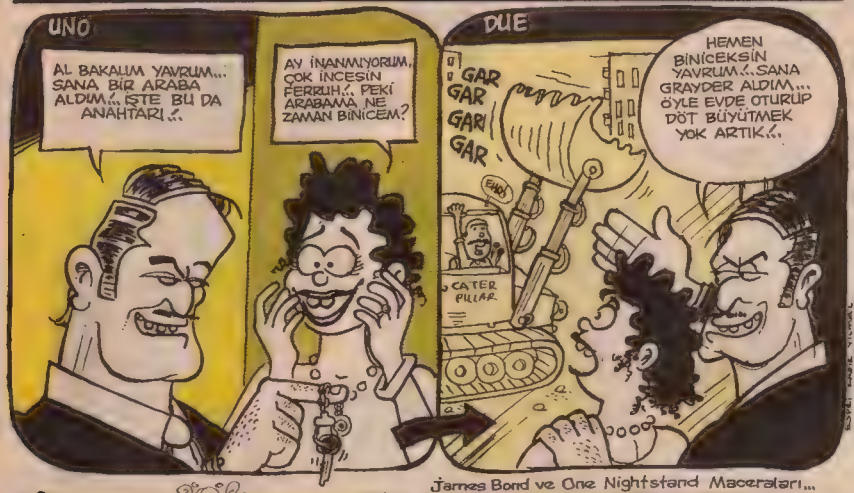

ŞİİR DÜNYASI- GLOBAL TAD VERİSİ

İLLÜZYONLU ŞİİR- COŞKULU KAYIŞI

Tatlı ve Ekşi besinler vardır. Erik ekşidir, muz tatlıdır, şeftali ekşi gibidir, tatlı gibidir... Sevgilinin Tatlı-Ekşi dengesini kuracak gıda maddeleri temin edilmeli, sevgili monotonluktan kurtarılmalıdır... Aynı modda ki sevgili canımızı sıkacak ve beraberinde sinir sisteminiz yıpranacaktır. Böyle durumlarda bolca oksijen alınmalı, kırlık yerlerde dolaşılmalıdır... Mümkünse sevgiliye bir salıncak kurulmalı, onu böylece bir şekilde oyalamış olursunuz... Asitli gıdalardan uzak durulmalı... Aksi halde canınızı sıkan bir takım hadiselere maruz kalırsınız... Kuş ve doğa hep aynıdır...

James Bond ve One Nightstand Maceraları...

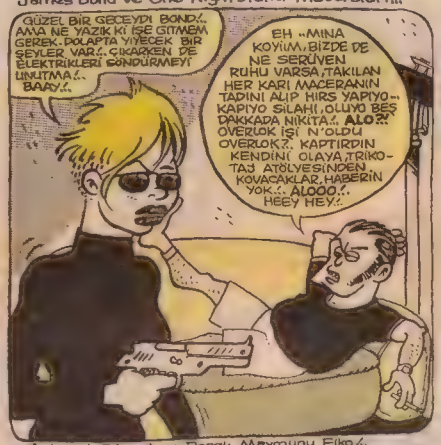

BİLİM KURGU ÖYKÜ : EVENT HORIZON

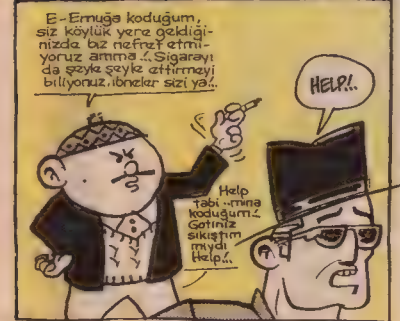

Astronot Cüneyt ve Denek Maymunu Fiko...

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sansasyon meraklısı paranoyak sevgilim(!)

Leman'daki mektubunu gördüğüme doğrusu büyük bir şoka girdim. Mektubunu bana değil de dergiye yazarak şüphelerini haklı çıkarmak için anlamsız bir çabaya girdiğini merak ediyorum. Sanırım yargılanmadan önce benim de bir cevap hakkım var. Senden uzaktayken asla seni aldatmadım, kafamdan bile geçirmedim. Yapabilecek durumdayken, sırf vicdanımla başbaşa kalmamak için yapmadım bunu. Ama sen egoist, paranoid ve lütfedermiş gibi davrandıkça üzüntüden kahroldum. Birçok şeyi alttan aldım, içime attım. Kırılma diye. Hatalarını görmezden geldim. Kaldı ki sen daha tanıştığımızda güvenmemiştin bana. Sana sonuna dek sadık kaldım ama bir an vardır tüm ipler kopar. Senden uzaktayken bir kere aradın mı beni, hiç sevgilim olduğunu hissettirdin mi bana? Patavatsız sözlerin, duyarsız davranışların, soğuk konuşmaların ve inandığım tüm değerler üzerine burada yemin ettiğim sana sadakatimi sorgulaman beni çileden çıkardı. İçimde birçok şey birikim yaptı. Erkekler ağlamaz derler, oysa bana yaptıklarından dolayı kaç gece ağladım bilemezsin. Onunla tanıştığımda o bana karşı çok daha fazla sevgi dolu ve canayakındı. Ondan çok hoşlanmıştım. Saçma paranoyalarına beni kendinden iyice soğuttuğun için senden kesinlikle ayrılmaya ve onunla başlamaya kararlıydım

Ama yine de sana olan aşkım, uzun bir süredir sana bağlanmış olmam bunu yapmamı engelledi. Onu, sırf seni üzmemek için aramadım. Seni bırakamazdım ve ondan hoşlandığım halde onu unutmaya karar vermiştim. Ta ki çıktığımız son akşam hakaret sınırlarında dolaşman, beni üzmen, seni seven bir erkek olarak gururumu ayaklar altına alman, çocukçak davranışlarınla beni kıskandırmaya çalışman yüzünden. İşte o gece bardağı taşıran son damla oldu. Sen gururumu inciten sözleri çok iyi biliyorsun zaten. O son gece inan sabaha kadar ağlamaktan uyuyamadım. Bir erkek olarak benim de duygularım var. Bayağılıklarından sonra seninle devam edemezdim. Yazık ki bu aşk senin için çok fazlaydı. Ve ertesi sabah ilk işim senin bana verdiğin acıyı unutturabilecek olan o insanı aramak oldu. Eğer bana karşı o basit sözleri ve davranışları sergilemeseydin bunu asla yapmayacaktım. Sana hiç yalan söylemedim. Tüm bunları yapmaya hakkın yoktu. Ama senden ayrılmasaydım mutluluk bana yıldızlar kadar uzakta olacaktı. Tüm sözlerin ve davranışların beni senden geri gelmeyecek şekilde soğuttu. Kişiliğimde asla birkaç sevgiliyi aynı anda idare etmek yok benim. Yalnızca kesin seçimimi yaptım hepsi bu. Kullandığın rumuzla ruh hastası olduğunu zaten itiraf etmişsin. Sana mutlu psikoterapi seansları dilerim paranoyak sevgilim (!)

Oh be rahatladım

Sagittarius

Selam,

Uyuşturucu bağımlıları, punkçılar, rockçılar, alkolikler, aptallar, çırkınler, tembeller, zenginler, fakirler... Selam... Kapitalistler, faşistler, ıslamcılar, sosyasitler, anarşistler... Selam... Heteroseksüeller, biseksüeller, homoseksüeller, aseksüeller... Selam... Yazarlar, çizerler, sanatçılmar... Selam... Çalışanlar, aylaklar, bir bok olamayanlar... Selam... sizlere!

Hepinizi o kadar çok seviyorum ki! Leman'a doğdum, Leman'a yaşıyorum... Boktan bir evrenin, boktan bir gezegeninin, boktan bir ülkesinin, boktan bir şehrinden sizleri kucaklıyorum. Bu hayatı ve sizleri çok seviyorum. Bu ülkedeki boktan şartların bu dergiyi yaşatmasız ve bizleri aynı noktada odaklaması o kadar muhteşem ki anlatamam :) (yani bence!)

Sevgilerimle

Karga

Dear Leman!

Ben 19 yaşında bir kızım. Size Kapadokya'nın ünlü olmasına rağmen cehennemin dibi 2 olmaktan kurtulamamış Nevşehir'den yazıyorum. Leman'la son bir yıldır tanışıyoruz. Çok keyif verici bir alışkanlık. Diğer keyif verici alışkanlıklardan tabii ki farkı var. Mesela, zararlı değil, eğlendirirken siyaset yapabiliyor.

Neden cehennemin dibi 2 olsun ki diye düşünenler vardır aranızda. Ama bildiğiniz gibi değil dostlar. Açıklıyabilirim,

Her yıl milyonlarca turist bu mekana akın ederler. Ancak gelgelelim bizimkiler -yerli halk- bundan pek memnun değildirler. Ellerinden gelse o şapkalı taşları (peri bacalarını) alıp başka diyarlara götürecekler. Paylaşamadıklarından değil yeter ki -halk tabiriyle- o bitli turistler buraya gelmesinmiş! Neme lazımcılık var üstlerinde. Onlara göre açıklaması şöyle, ya kızlarının gözleri açılır da artist olmak isterse, ya da erkekleri ne olduğu bilinmez bir turiste aşık olursa diye düşünüp dururlarmış yaz boyunca. Bir de kendilerinden o kadar eminler ki Musa - Sarah aşkını anlatmaya koyulurlar hemen. Bir de şöyle diyorlar, işin yoksa bi de milletleraası düğün yap! -Komik-

Yerli halk ticarette çok iyidir. Düşmanı ile bile hemen dost olur. Bitli turist dedikleri kişileri kazıklıyabilmek için -onların değimidir- bir süre yağ çekerler. Eğer turistlerin almaya niyetleri yoksa kazıklıyamamanın ezikliği (!) içinde yüzlerine gülerek bir sürü hakaret ve küfürler savururlar. Turistler ise hiçbir şeyden habersiz on-

ları tasdiklercesine ve tebessümler içinde kafalarını emme basma tulumba gibi sallarlar. Bu onlara daha büyük güven verir.

Bizim bu cehennemin dibinde böyle örümcek kafalı zebaniler oldukça Nevşehir ..ok gelişir. Bir üniversite açacaklar, mübaret sanırım yeni doğan bebekler gidebilecek. O hızla ilerleyen bir inşaat (!).

Gençlerin sosyalleşmesi için değilm, körelmesi için çalışan bir yığın zebanı.

Gençleri de genç değil ki Leman bacım, at gözlüklerini takmışlar, çıkarmaya bile niyetleri yok. Umurlarında bile değil. Leman'ın adını bile duymayanlar var burada. Size Leman'la ilgili bir durumunu anlatayım. Bir Cumartesi Leman'ın yeni haftalık dergisini almak için bir gazete bayii olan yere gittim. "Leman almak istiyorum" dedim. Kır saçlı nal gibi gözlükleri olan ve bana bakmak için gözlük camlarını değil, çerçevenin üstünü kullanan kıl bir herif yüzüme ilk önce hiçbir tepki vermeksizin baktı ve, evet sıkı durun, "Yaşın tutuyor mu?" dedi. Ve ben gülmekle şaşkınlık arasında bir çatışma yaşarken adamın suratına sadece aptal aptal baktım. Çünkü adamın bu sorusu karşısında aptallaşmıştım. "Leman'ı okumak için yaşımızın tutması mı gerek?" diye bir soru yöneltim. Adam ayağa kalktı ve ikinci dumurumu yaşıyordum. Leman'ı koyduğu raftaki diğer dergilere göz attığımda adamın sorusunun nedenini sanki anlamıştım. Dergilerin adlarını yazmak istemiyorum.

Evet Leman,

Al sana bir cehennemin dibi daha. Kimbilir bilmediğimiz daha kaç cehennemin dibi var?

Okulundan fazla camisi olan, doğal güzelliği olan, insan güzelliği olmaya patatesi bol olan, yürekleri geniş, gulen gözlere sahip insan sayısı az olan, nüfus tabelası son 14 yıldır hiç değiştirilmeyen, 13 yaşında kız evlendiren ve israrla "kız okumaz" diyen yobaz aile sayısı fazla olan, beni sürekli dumura uğratan cehennemin dibinden -Nevşehir'den- sizlere ulaşmaya çalıştım.

Mesajım alınmıştır umarım. Tekrar görüşmek dileğiyle...

Nevşehir'li İsmet.

Merhaba

Ben iki senedir müzik öğretmenliği ve konservatuar sınavlarına girip torpilim (herhangi bir siyasi partiye sempatim, zengin bir dayim) olmadığı için kazanamayan 657'ye tabi bir ailenin kızıyım. Leman okumayı bir senedir alışkanlık haline getirdim. Burada bu küçük, yoz şehirde Leman dergisi namus timsali, evden çıkmayan vıtrinlik kızlar tarafından okunmuyor. Onların ilgisini daha çok mutfak kültürü geliştirici yemek kitapları ve kaçamak toplanıp üreme organları üzerine konuşmak çekiyor.

Trabzon'a geleniniz varsa bilirsiniz. Bir Ganita çay bahçemız var. (Başka da birşey yok zaten.) Üniversite öğrencilerının değişmez mekanı ve yüz kişinin seksen altısında Leman dergisinin bulaşıcı mikrobu var. Ganita harika bir yer ama öğrenciler tek başlarına oturur çoğunlukla çift başlarına oturdukları an siyasiler başlar uyarı göndermeye "olum bak o grup bilmem neci" öbür grubun yanına gidersiniz "olum o grup öyle" çaresız her öğrenci yalnızlıkları oynar.

Dışardan gören de K.T.Ü.'ne sessiz sakın der. Deli mi bu kız diyenler vardır belki, henüz deli değilim ama tırlatmak üzereyim. Bu zottirik şehirde ne yapsan asi, terbiyesiz oluyorsun. Millet kendi kıçının açığını hiç görmez.

Buralarda bir kızın 19'una değmesi müstehcendir. Bir erkeğin ona değmesi büsbütün müstehcendir. Türkçemizdeki fiilleri kullanmak cesaret işi. Göturmek, koymak, delmek, bozmak, sokmak, çıkarmak, kesmek, akmak müstehcenlik yasalarının başındaki yasak fiiller.

Etrafımdaki insanlar konuşma ve anlama özürlü olduğu için sizlere yazdım. Bence Leman okurları, yazar çizerleri farklı onlar, sizler anlayabilecek kapasitede insanlarsınız buna inanıyorum.

Hayatımızda yaşanmışlık saydığımız şeylerin sayısı günden güne azalıyor ve yerini yaşayamadığımız, yaşanmış saymadığımız hayal edip ulaşamadıklarımız alıyor.

Dostlarıma kendinize iyi davranın zottırık ve avantajlı Leman okuyun diyorum. Onlar da onu okuyarak derdine çare mi buluyorsun diyorlar. Evet çok farklı bir tarz ve şu anda çare buluyorum. Çünkü şu yazdıklarımını onlarla paylaşamıyorum yanımda oldukları halde ama sizlere yazarak içimi rahatlatıyorum en azından.

Ve buradan sonrası Niagara için.

Yazını okudum ve aynı durumda olduğumuz kesin. Sana bir şekilde mutlaka ulaşmak istiyorum. Sanırım Leman aracılığı ile olacak. Ben de bu boktan şehirde yapamıyorum. Küçük bir hücre gibi.

Bazen hayatı otobüs olarak görüyorum. Sıcaktan veya soğuktan bunalırsın, insanların bakışları davranışları huzursuz eder, inecğin yere çok vardır, son durak beldi de. Ama inmek istersin ben otobüsten yerli yersiz inmeyi denedim sadece kendime zararım dokundu etrafımda bulunan embesillere hiçbirşey olmadı.

Bizim gibilerin neslı tükenmek üzere ve yaşamamız gerekiyor. Zaferi almak ve amaca ulaşmak için. Mutlaka bir amacın olmalı amaç yoksa sen de yoksun. Boşluğa birkez girersen kimse elinden tutup çıkarmaz.

İnsanlar bir avuç toprak için birbirini öldürüyor, Metallica dinleyip saçlarını uzatanları tanımadan ibne diye çağırıyorlar ve ben akşam 7'den sonra dışarıdayasam kötü kız oluyorum. Hayat boktan ama savaşmalısın. Kendi ortamını kur, kendine bir dünya yarat ve vazgeçme. Vazgeçmeyin ümit edin göreceksiniz kapattığınız dolmuşun kapısını müzik gibi değerlendirip gideceğiniz yer belli değilse bile yolculuktan zevk alacaksınız.

Kendinize iyi davranın Lonely Prencess sizlere kucak dolusu sevgiler gönderiyor. Sız de sevgiyi yaratın ve paylaşın. Artık Dostoyevski okumak, Guns'ı Roses dinlemek kesmiyor. Daha fazlasını da yapın.

Lonely Prenses / Trabzon

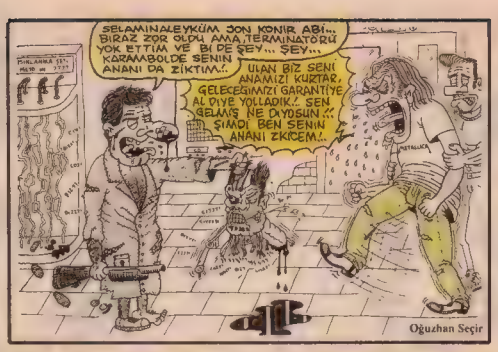

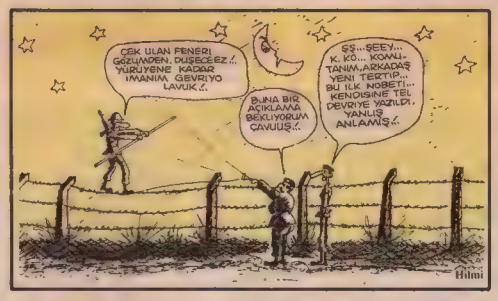

SAYI: 317... 6 ARALIK 1997... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 100 $	-	6 aylık Abone bedeli - 50 $
UZAKDOĞU - (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 125 $	-	6 aylık Abone bedeli - 65 $
AVRUPA (POSTA)	1 yıllık Abone bedeli - 100 DM	-	6 aylık Abone bedeli - 50 DM
AVRUPA (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 110 DM	-	6 aylık Abone bedeli - 55 DM
YURT İÇİ (POSTA)	1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL	-	1 6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3002462-0 Dolar hesabı 3002461-2
TL hesabı 1100384 -7 *(Hesap numaralarının beşsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)*

Konservatuvar'da birşeyler oluyor, haberiniz var mı?

Konservatuvar'da birşeyler oluyor. Bir grup çok değerli (!) bürokrat sanatçı (?) tarafından, henüz 20 yaşında insanların hayalleri, umutları, sahneleri, pırıltıları, sevgileri ve en önemlisi inançları çiğneniyor. Sadece tiyatroya olan inançları değil, hayata, insanlara, geleceğe olan inançları... Ve onlar bu kocaman rugan ayakkabıların, üstlerine basıp geçmesini engelleyemiyorlar.

Engellemeyi denememiş değiller. Ama onların bürokrasiden, başlarına gelecek hiçbirşeyden haberleri yoktu. Düzenin, rugan ayakkabılı adamların, onların kolkola girerek yaptıkları seti yıkıp geçeceğinden, şarkılarını boğazlarına tıkayacağından, birbir emekle arka bahçede yaptıkları çardağı söküp atacağından, rengarenk dolaplarını tek renk devlet grisine boyayacağından haberleri yoktu. Duvarına özgürce şiirler yazdıkları, panosuna bir küçük resim, bir karikatür tutturdukları, amansız kavgaları, ciddi çalışmaları, büyük düşleri, bazen bir oyunu, bir dostluğu, bir düşmanlığı, bazen bir umutsuz aşkı, gülerek ağlayarak paylaştıkları odaların, onların rugan ayakkabılarının altında kalacağından haberleri yoktu.

Şimdi bembeyaz bir soğukluk var, hem duvarlarda, hem yüreklerde. Beyaz boyalı derslik olmuş odalar. Duvarları, kapıyı beyaza boyayıp, üç sandalye bir tahta, hatta bir de utanmadan Atatürk portresi koyunca, silinmış tüm yaşanmışlıkları.

Bunlar niye olmuş biliyor musunuz? Herşey, tüm geçmiş ve gelenek ve hayaller, bir oyuna satılmış çünkü.

Kel kafalı, göbekli, tonton amca (!) almış kocaman pis eline küçücük tiyatro bölümünü, çalmış kapısını pembe tiyatroda, rahat bir koltukta oturan cüce adamın. Konuşmuşlar, anlaşmışlar. Sonunda kel kafalı, göbekli tonton amca (!) önüne heykelini diktirdiği pembe tiyatroda bir oyun sahneleme sözünü alıp cüce adamdan, karşılığında da tiyatro bölümünü satmış ona, içindeki tüm güzellikeln hıçe sayarak.

Tabii bu takası, çok daha üst ve alt düzeydeki başka rugan ayakkabılılar da "kanunlarla" desteklemişler.b Çünkü onlar hayata aynı camları pis gözlüklerle bakarlar. Ayrıca bu 20 yaşındaki insanlar sadece odalarını, anılarını, umutlarını, hayallerini, yaşamlarını değil, birlikte çok şey paylaştıkları, usta çırak ilişkisini kurmayı başardıkları -en kötüsü de herşey filmlerdeki gibi düzelmişken- o tertemiz insanları; hocalarını, ustalarını yitirdiler. Neden mi yitirdiler?.. Çünkü yıllardır olmayan bir temizlik yaşanıyordu tiyatro bölümünde. Tiyatro tanrısı bize gülümsüyordu. Ama biliyorsunuz ki bu ülkede temiz birşeyler oluylorsa hemen anında kirletilir. Kirletilmemesi bu ülkenin, bu düzenin şanına yakışır mıydı hiç?..

Şimdi onlar, rugan ayakkabılı adamların tiyatro bölümünün camlarına taktığı demir parmaklıkların (mecazı anlamda değil, gerçekten parmakllk taktılar) ardından küsmüş gözlerle çardaklarının baltalandığı bahçeye bakıyorlar. "Tiyatro Bölümü cezalı" deniyor her yerde.

"Şimdi tüm yitirdiklerim cebimde bir dağın tepesine çıkıp, bağıra bağıra ağlamak istiyorum. Biri bize yardım etsin ne olur. Yalvarıyorum. Birinin bunlara haddini bildirmesi gerek, gerek ki yaşamıma devam edebileyim. Ben yapamadım, çoktan ezip geçtiler beni."

"Bir ülkenin düzeyini öğrenmek istiyorsanız, önce sanatına bakın" denir ya hapi. İşte sanatın öğretildiği yerin hali. Ötesini, sanatının durumunu siz düşünün artık. Üstelik bize bunü yapanlar, büyümüş.. "Devlet sanatçısı" olmuşlar! Ben bunlara değil sanatçı, insan bile demiyorum.

ANKARA DEVLET KONSERVATUVARI ÖLDÜ, ama Tonton Amca ve ışbirlikçileri hala yaşıyor.

Hepimizin başı sağolsun!

Not: Bahsettiğim 20 yaşındaki insanlar, bu olaylar nedeniyle şu anda okuldan atılma tehlikesiyle karşı karşıyalar

Büyumüş beri

Merhabalar Sevgili Dost Leman,

Bugün feci halde sana yazma istediğiye doluyum. Durup durup "Allahım, neydi günahım" dediğim, sarı saçlarımın rengini değiştirme teşebbüslerim olur. Niye mi? Misal, geçtiğimiz Ekim ayında en baba grubum Rotting Christ konser için Saklıkent'e gelmiti. TV'de bununla ilgili bir haber vardı. Herşeye maydanoz babam için bu bulunmaz bir fırsattı. Hemen başladı: "Şimdi sen bu zibidi zırzop takımını izlemeye de gidersin. O serseri rockçı arkadaşların da geliyor tabii. Sen niye hep bu rockçılarlasın? Rotıng Moting bahane. Git bakalım ayaklarına sevgililerinin... Neymiş, bu rock mak ha!... Serseri! Sen onların metresi filan da olmuşsundur Bu grup ha, gider gider onlara gidersin..." E artık, tırr bip mi desem, ne desem, laflar roketatarla geliyor. Resmen, kalakaldım, dumur had safhada. Babama göre serseri asalak bir orospuyum Bir dört duvar arası iş müessesesiyle, ilişkimizin, Samsun - Hatay ilişkisi gibi ne derece uzak olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Ben böyleyim. Kendim gıbiyim, rahatım ve mutluyum, niye benimle alakasız bir kimliğe bürünmem istenıyor? Ben Ankara'da konservatuarda okuyorum ve "Heretic" adlı black metal kız grubunda davul çalıyorum. (Bunlar babamın nezdinde ölüm fermanlarım) Bu yüzden sık sık İstanbul Ankara trafiği yaşıyorum.. İstanbul'da ikinci ayağım. Bununla kalmıyor, kız grubu olup black metal yaptığımız için büyük bir baskı ve sert bakışlar altındayız. Müzikte hala cinsiyet ayrımı var, bu yüzden hiçbirşey hiçbiryere gitmiyor! Adam hala yürüyen vajına muamelesi yapıyor. Kardeşim genleri ne karıştırıyorsun, bırak dağınık kalsın. Hele hele bir kız olarak davul çalıyorsan, tez kellen vurula! Usta, aşalım artık bunları... Şu an bu satırları okuyan sevgili dostlar, lütfen buraya yazın ve adresinizi filan bırakın, n'olur! Bu sayede birbirimizi bulmuş oluruz. Bu kalp sızı unutur mu?

Not: Witchtrap'ın sevgili yaverleri Tarkan, Gürol ve İhsan, Demos'un candamarı Ebru... Lütfen acilen bana ulaşın...

Deniz S. (Blackboard)

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

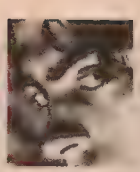

VAROLMANIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI...

Hiçbir haz, hiçbir tutku silsilesi bu kadın için çekici gelmiyor artık!!, Erken yaşta yemiş bitirmiştir herşeyi... Kaderin vurabileceği tüm acı sılleler benliğinde çoktan patlamış ve artık kendini "akış"a bırakıp kaderin kaçınılmaz kanatları altına sığınmıştır... Alınyazısı onun için mutluluğun kaynağıdır... Ve kaderine müdahale etmiyor artık haberiniz olsun..

SAYISIZ DENEYİM SAHİBİDİR HA! ONDA DENEYİM RESMEN KAYNAR!! SAĞA SOLA DA AKIL DAĞITIR... VERDİĞİ AKIL DA HEP AYNI AKILDIR..

Aşk acısını en iyi o bilir... Kızları aşktan korumanın on türlü yolunu ve ruhlarımızda edepsizce koşturan erkek milletini, o mendebur tazmanya canavarlarını altetmenin envai çeşit alengirini öğretmeye adamıştır kendini...

Öğrenin ki onun düştüğü çukurlara düşmeyin... Korkunç zigzaglarla dolu şu "hayat"macerası sonunda, paramparça olmuş namusunu tecrübe, sabır ve sağduyu ile yamamayı başardı belki... Ama ne erken yaşta annesinin katili olan orman kaçkını bir babanın tecavüzü, ne sevgili tarafından olur olmaz aldatılışlar, ne de geçmişte çaresizlikten kötü yollara düşmelerin kara kabus bulutları üzerinde dolaşmaktan vazgeçmedi...

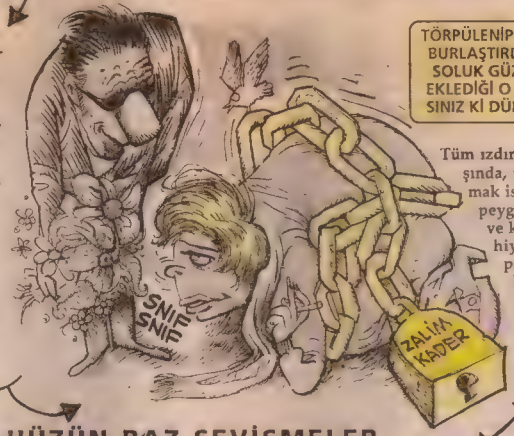

TÖRPÜLENİP YIPRANAN BİR RUHUN HAFİF KAMBURLAŞTIRDIĞI BİR BEDEN VE YORGUNLUĞUN SOLUK GÜZ YAPRAKLARININ GÖZALTLARINA EKLEDİĞİ O CAANIM MOR KIRIŞIKLAR... SANIRSINIZ Kİ DÜNYANIN TÜM YÜKÜNÜ O ÇEKİYOR.

Tüm ızdırapların sonunda, bilinmez bir dağbaşında, uzaktaki tekkesine kapanmak istiyor çoğu zamandır... Bir peygamber halet-i ruhiyesi ve kedisi peri... Bir de "vahiy" indirse gökten pare pare melekler... tam olacak inanın...

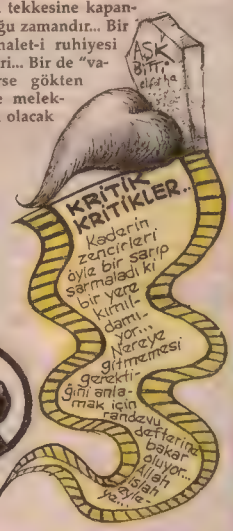

HÜZÜN BAZ SEVİŞMELER

ASLINDA İÇİGEÇMİŞ'E KAFAYI TAKTIYSANIZ ELDE ETMENİZ KOLAYDIR. HAYATIN NE KADAR ANLAMSIZ OLDUĞUNDAN BAHSEDİN ONA. VE İNSANLARIN NE KADAR KÖTÜ OLDUĞUNDAN. SARARMIŞ KASIMPATI DEMETİNİ VERİN ARDINDAN...

Bir sigara dumanının arkasında "günahsız çocukluğuna dönmek istediğini oradaki saflığı, temizliği, el değmemişliği çok özlediğini söyleyecektir yalvarırcasına.

ÇOK YORGUN AMA AŞIRI DUYGULU BİR YÜREK VARDIR KARŞINIZDA. İÇİNİZİN KARARDIĞINI ENERJİNİZİN YAVAŞ YAVAŞ AŞAĞI ÇEKİLDİĞİNİ HİSSEDECEKSİNİZ.

VE KENDİ KENDİNİZE SÖYLENECEKSİNİZ... "ÇOCUKLUKMUŞ"... BİZİM DE ÇOCUKLUUMUZ DA KEMALETTİN TUĞCU VE YUMURTA KOKULU SOĞUK SABAHLAR VARDI... AMA SONRADAN BUNLARDAN BESLENMESİNİ BİLDİK... KAHPE HAYATIN ACI GERÇEKLERİ YIKMADI BİZİ... YENİLMEDİK... "VE ARTIK SİZ KOŞARADIM MODUNDAYKEN ACIDIĞINIZ SADECE ARDINIZDA BIRAKTIĞINIZ ZAVALLI SOLUK BİR BEDEN DEĞİL, ONCA PARA VERDİĞİNİZ MEVSİMSİZ KASIMPATILARDIR... JENERİK, MÜZİKLE BERABER AHESTE AKAR: "ARDINA BAKMA YOLCU.. KADER ALMAYA GELDİ SENİ BENDEN." (ACILI - POP)

Akşamsefası

ÖKÜZ

ARALIK 1997

◆ **Murathan Mungan:** "Aşk, Şiir ve Cinayet"i anlattı
◆ **Cezmi Ersöz:** "Ben Hâlâ Annenizin Öğretmeniyim" diyen bir öğretmenle görüştü..
◆ **Gani Müjde:** "İsim, Şehir" oyununa devam ettı..
◆ **Mehtap Kandemir:** Mesleği olan hayat kadınlığı e hayatı üzerine herşeyi açık açık konuştu
◆ İşte gerçek, Nihavend Mucize: **Türkan Şoray'ı hiç böyle görmediniz!. Agâh Özgüç**'ün kalem ve arşivinden
◆ **Oğuz Atay:** Modern romanın ustası Oğuz Atay, 20 ölum yıldönümünde tam altı sayfalık bir anmayla ve hiçbir yerde yayınlanmayan ilk kez yayınlanan fotoğraflarıyla Öküz'de.. **Orhan Pamuk, Perihan Mağden, Cezmi Ersöz, Semih Gümüş, Isa Çelik, Ahmet Ümit, Cevat Çapan** bütün yönleriyle Oğuz Atay'ı anlattılar.. **Hatice Meryem** ve **k.İskender**'in hazırladığı bu dosya burnunuzun direğini sızlatacak..
◆ Bitmedi.. Eski hırsız yazarımız Suçun Piçi, **Mehmet Kartal**, Berlinden nasıl kaçtığını yazdı..
◆ **Ece Ayhan:** İstanbul Güncelerini gün ışığına çıkardı
◆ **Feyza Hepçilingirler;** Kafkaesk bir öykü kaleme aldı
◆ **Pedro Almodovar:** Bir Kılo Kanides yedi.
◆ **Charles Bukowski;** geğirdı..
◆ **Behçet Necatigil;** Şiir Tanım ve Gözlemlerini öbur dünyadan dıue getirdi...
◆ Biter mi.. Bitmedi.. küçuk İskender hederlerle, Şey'len yazdı
◆ **Can Yücel;** Sırça Piyes'ı fırçaladı
◆ **Ferhan Şensoy;** Biktım Usandım Sokağı'nı gezdi
◆ **Paul Strathern;** Olgunluk, Şarap ve Peynirlere mahsus dedi
◆ **Şebnem İşigüzel;** Filler ve Bizler'ı karşılaştırdı
◆ **Oral çalışlar;** Kenan Evren'in resimlerini inceledi
◆ **Jaklin Çelik;** Dokunaklı bir dokundurma yazısı kaleme aldı..
◆ **Eflatun Nuri;** Ege Ekspres Gazetesi'ndeki günlerini hatırladı..
◆ **Hatice Meryem;** Bir Ölü Yıkayıcısı'yla konuştu, biz korktuk, o korkmadı..
◆ Biter mi, daha bitmedi..
◆ **Metin Celâl;** okuduğu kitapları anlattı..
◆**Kemal Varol;** Diyarbakırspor'u yazdı .
◆ **Oray Eğin;** Beşiktaşlı Oktay'la görüştü . Oktay, bu röportaj için beş kuruş para istemedi . Futbolcular artık Öküz okuyor, Öküz seviyor .
◆ **Fatih Solmaz;** Senede Bir Gun'le komik
◆ **Zafer Aknar;** İki Yüzlü Notlar'la eksantrik
◆ **Cüneyt Özdemir;** Nereye Kaçıyorsunla buruk
◆ **Nalan Türkeli;** Varoştan bildirmeye devam ediyor
◆ **Ayhan Erdoğan;** Öküz Unutmaz diyor
◆ **Orhan Alkaya;** Soz'leştı
◆ **Atilla Kanbir;** Mororo diyor..
◆ Bitmedi. Daha var
◆ **Mıgırdiç Margosyan;** Görgü kuralları nı hatırlattı...
◆ Ve şiirleriyle; **Şavkar Altınel, Nihat Ziyalan, Abdülkadir Budak, Sina Akyol, Yasin Adıyeke..**
Ve çizgileriyle; **Musa Kart, Gülay Batur, K-Serhat..**
Ve, ve ve .. Leman ve Öküz'ün asi yazarı **Nihat Genç,** Öküz'e konuştu, hem de zehir zemberek konuştu
Bitmedi, bitmedi.. Aralık ayı Öküz'ü Oğuz Atay takvimi hediyeli..

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4

13 Aralık 1997 Cumartesi Sayı:318. 120.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Yolcu otobüsünde şoförle tartışıp inen genç, Özel Harekat'çı iki polis tarafından, terörist sanılarak 8 kurşunla öldürüldü.

Erzurum'dan Niğde'ye gitmek için 3 Aralık'ta Dadaş Turizm'den bilet alan Niğde üniversitesi Bor Meslek Yüksekokulu Bilgisayar Bölümü öğrencisi Ömer Dinçer, otobüsün hareket saatinde terminale geldi. Aldığı bileti kaybettiğini farkeden Dinçer, durumu görevlilere söyleyince, şirket yetkilileriyle tartışma çıktı. Baba Gürbüz Dinçer, firma yetkililerini ikna edip oğlunu otobüse bindirdi. Dadaş Turizm'e ait 34 D 3500 plakalı otobüs Sakaltutan Geçidi'ne ulaştığında şoför Lokman Karataş ile Ömer Dinçer, bilet yüzünden yeniden tartıştılar. Dinçer, "Otobüsü durdur ineceğim" deyince şoför Karataş frene bastı. Kapı açıldığında aşağıya inen Ömer Dinçer, "Sizinle gelmiyorum" diyerek uzaklaşmaya başladı. Bu sırada, yol güvenliği sağlamak amacıyla otobüste bulunan Özel Tim mensubu iki polis, üniversiteli genci terörist sandı. Polisler, havaya ikaz ateşi açmalarına karşın durmayan Dinçer'i 8 kurşunla öldürdü. Olaydan Dadaş Turizm yetkililerini sorumlu tutan acılı baba 55 yaşındaki Gürbüz Dinçer, "Olayın sorumlusu Dadaş Turizm sorumlularıdır. Onları mahkemeye vereceğim" dedi.

Hürriyet

Bu ülkede hergün **insanın kanını donduran** korkunç şeylere tanık oluyoruz Üniversiteli genç Ömer Dinçer'in indiği otobüste bulunan Özel Timci iki polis tarafından terörist sanılarak kurşun yağmuruna tutularak öldurulmesi de bunlardan biri. Bu genç üstelik aynı otobüste beraber yolculuk ettiği **Özel Harekatçı'larca** neden ve nasıl terörist zannedilebiliyor? Haydi kanımızı donduran ve aklımızı uçuran bu tuhaflığı geçelim. Bu gence neden **8 kurşun boşaltılıyor.** Bu kadar tesadüf, bu kadar şanssızlık bu kadar kadersizlik neden hep **bu coğrafyada hep-yek geliyor.** Gencin babası oğlunun ölümünden devleti, Özel Tim'cileri değil de neden otobüs firmasını sorumlu tutuyor, onları mahkemeye vereceğim diyor? Bir insanın yürek acısını bu kadar şaşkınlaştıran, idrakını böylesine rayından çıkaran hangi sosyal şok süreçleri olabilir? Girdığımız ve içinde bulunduğumuz hafta İnsan Hakları Haftası... Sarmalında boğulup bizi diplere sürükleyen girdap ise **hafta, gün, ay, yıl tanımıyor.**

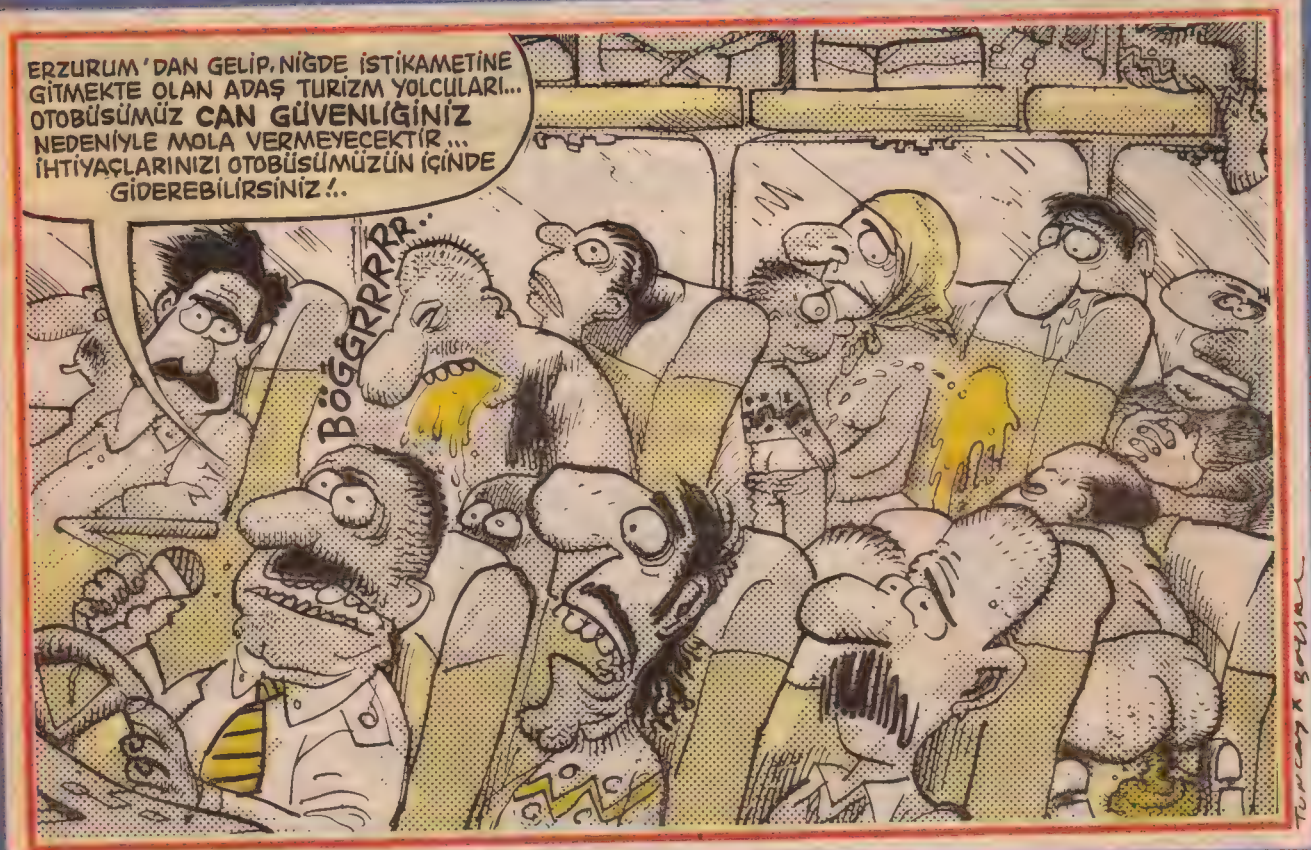

10-17 ARALIK İNSAN HAKLARI HAFTASI KUTLU OLSUN Mecliste pankart açtıkları gerekçesiyle Çankırı cezaevinde bulunan 96 yıl mahkumu 5 üniversiteli kardeşimizin yargıtaydaki davası 17 Aralık'ta görulecek... Hepimiz ve onlar için umut, özgürlük aydınlık, pırıl pırıl güneşlere yakın günler istiyoruz.

DOKUNMATİK DİGİTAL

Bâzılarının,
dokunulmazlığına dokunulacakmış
Bâzılarının dokunulmazlığı kaldırılacakmış
Deyip dururken, meçhul ve malum ağızlar
Birden Hindistan'daki paryalar geldi aklıma
Hani şu metruh ve menfur bellenipte
Kimsenin sırtına el vurmadığı
En adii işlere koşulan kast varya,
İşte O...
Hadi ordakiler doğuştan dokunulmazdı ya
Bizimkilere neresinden dokunacaksın ki
Bizimkilerin tutulacak yeri kalmamış azizim...

Can Yücel

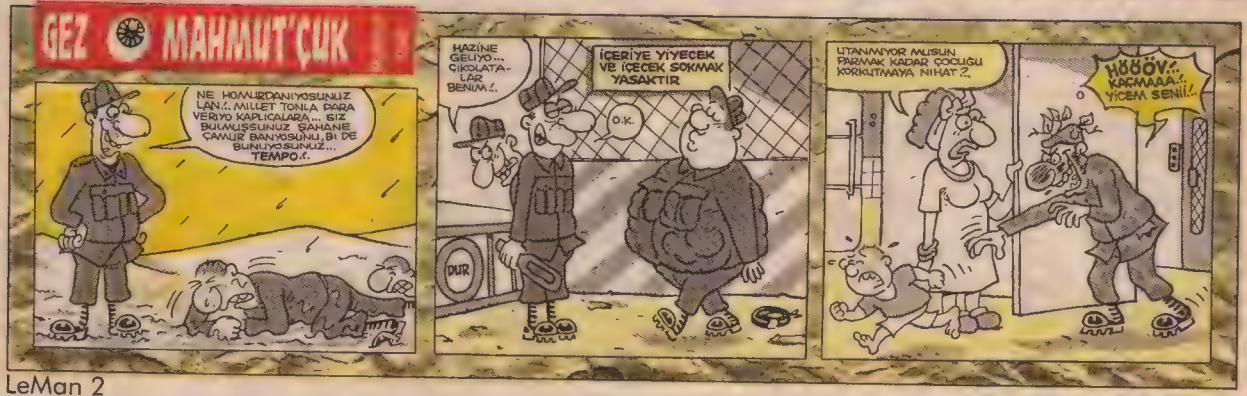

LeMan 2

LeMan

Başbakanın çeteler beni tehdit ediyor, ama ben bunları umursamam sözleri kulaklarda çınlarken, Susurluk komisyonu raportörü Akman Akyürek, şüpheli bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Kültür Bakanı Salim ve Sanat İçin Doğanlar

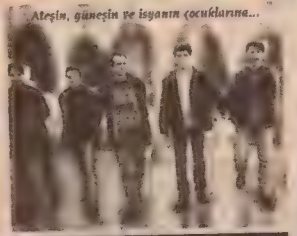

Sözün bittiği yerde, adaletsizlik gündeme gelir. Bu ülkenin az gelişmiş yerlerini, genç insanların yakasından elini çekmek zorunda... Onların isteklerini ve isyanlarını görmenin zamanı geldi artık. Parasız eğitim istemenin bedeli 96 yıl hapis cezası... Elinizi nereye koyarsanız koyun, bu sorumluluğun altından kalkamazsınız.

ÇETE Cinai şebeke çetrefiller **TÜRKİYE'NİN İNSAN HAKLARI KARNESİ** 0,5'ten 1 **MELİH PÖRTLEK** Kör düşmanı, gari İbrahim **MECLİS** Androitler **TAYYİP ERDOĞAN** En kahraman Rıdvan **M.YILMAZ** Tutarsızlar **GAZETESİ** Öfke **SİBEL CAN** Tarkiye bu tadı seviyor **TELEVİZYON DİZİLERİ** Yok aslında birbirlerinden farkları ama onlar yerli dizi **HÜLYA AVŞAR** Sibel Can muhalifi müzmin hamile **ALİ ŞEN** Bilmezdi kelimelerin bu kadar kifayetsiz olduğunu

Mesut Yılmaz'ın işkence ve kötü muamelenin önlenmesi için yayınladığı genelgeye karşın, Siirt'te gözaltına alınan 16 yaşındaki Mahmut Yıldız'ın jandarma alay komutanlığında gördüğü işkence sonucu yaşamını yitirdiği öne sürülüyor...

DGM'lerde açılan davaların %69.4'ünü faili meçhul cinayetler oluşturuyor. Diyarbakır 12.523 faili meçhulle birinci sırada.

Sokak çocuklarına yönelik yapılacak araştırmalar için İLO tarafından gönderilen 29 bin 500 doların Sosyal Hizmetler Derneği ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı Çalışma Genel Müdürlüğü'nün üst düzey yetkililerinin kendi aralarında paylaştıkları ortaya çıktı.

PARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ: GAMBİYETSİZLER

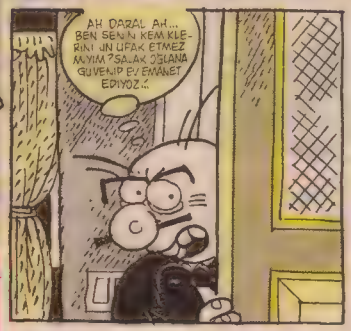

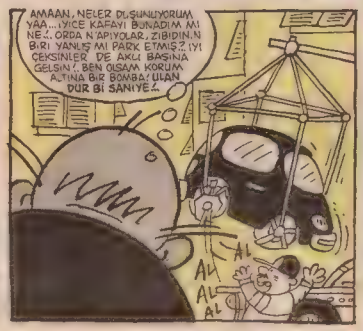

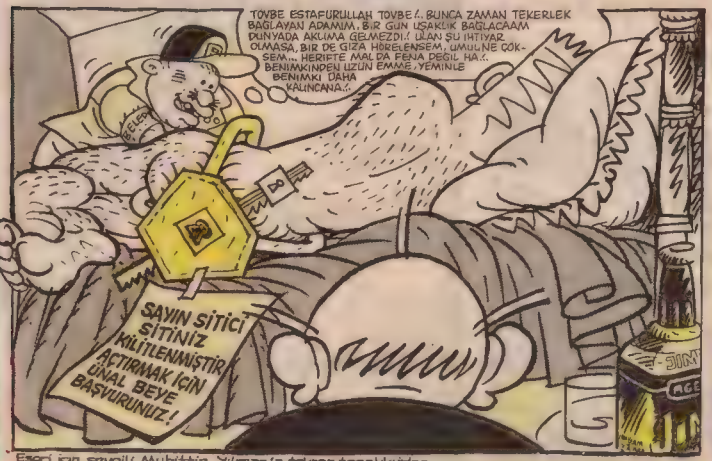

Espri için sevgili Muhittin Yılmaz'a tekrar teşekkürler.

Mehmet ÇAĞÇAĞ

kemcit pilavı met-üst

üç beş iki

deniz tutar beni
toprak avutur..
-umarım gökyüzü-

galata köprüsü yandı
pano şaraphanesi kapandı
özgür ülke bombalandı
sanat güneşi öldü
cennet bahçesi yıkıldı

memlekete umut lazım
-haydi aşk sıran geldi

***

dicle hükümet gibi
polis gibi bir ırmak..
-üstüne de pek türkü yok-

kuşsuz çiçeksiz
paso geçiyor günler
vitrindeki yabancı peynirler
onlar bile bu ülke'yle
bizden daha samimiler

öfkelenmekse hüner
öfke eşittir ciğer

üç beş iki

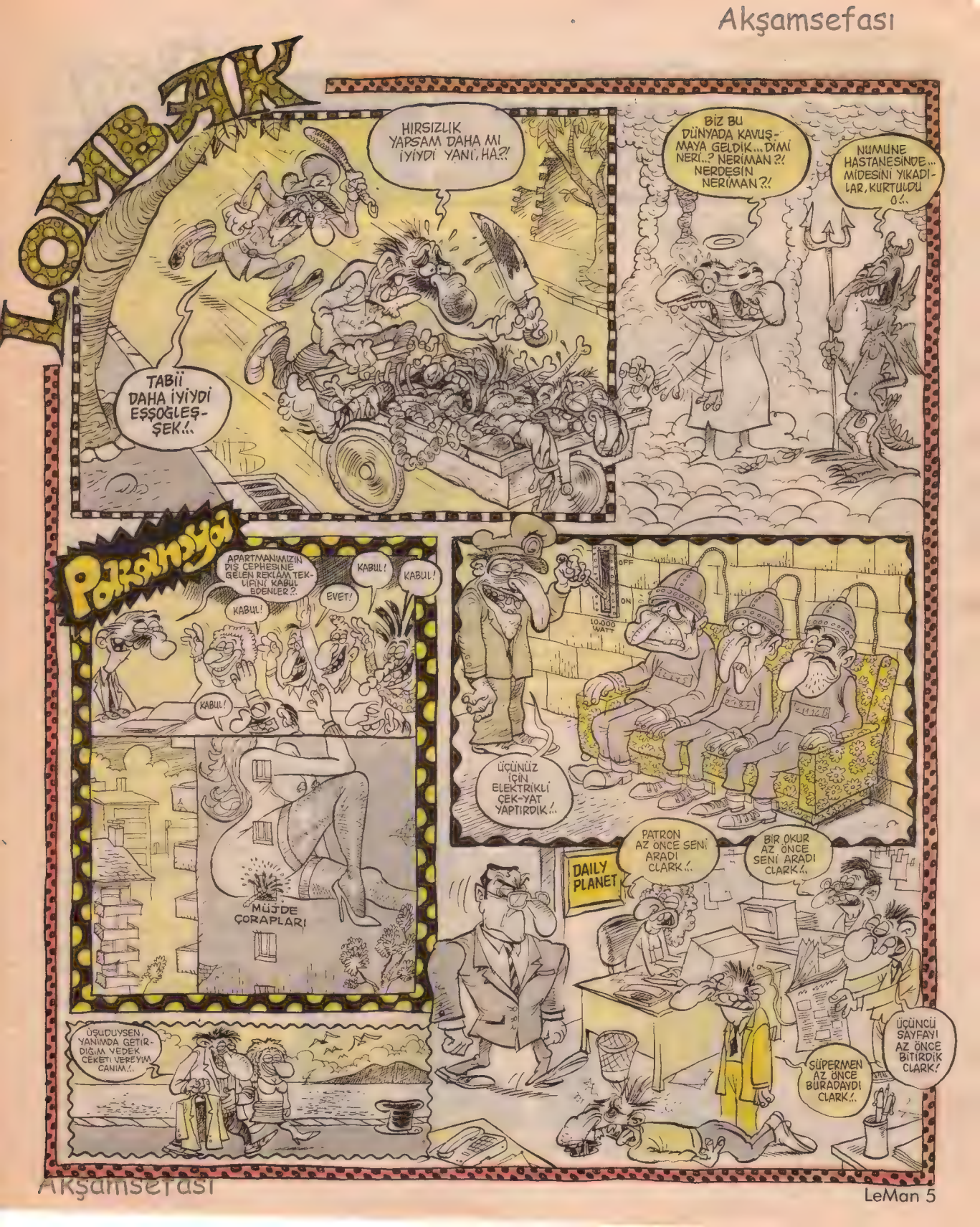

Akşamsefası

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
marlon@turk.net

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

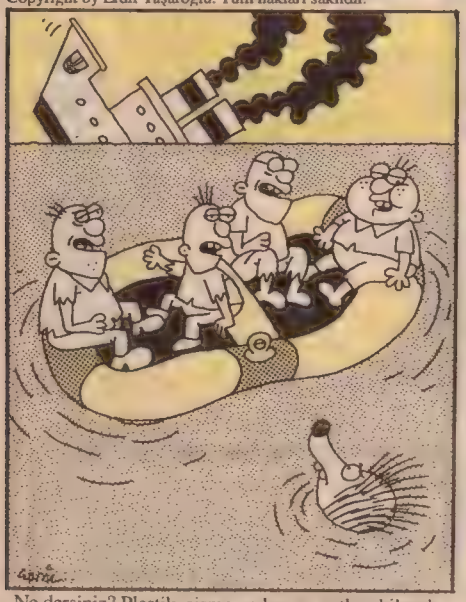

-Ne dersiniz? Plastik, şişme ve her an patlayabilecek botumuza kirpiyi alalım mı?
-Hayır.
-Hayır.
-Hayır.

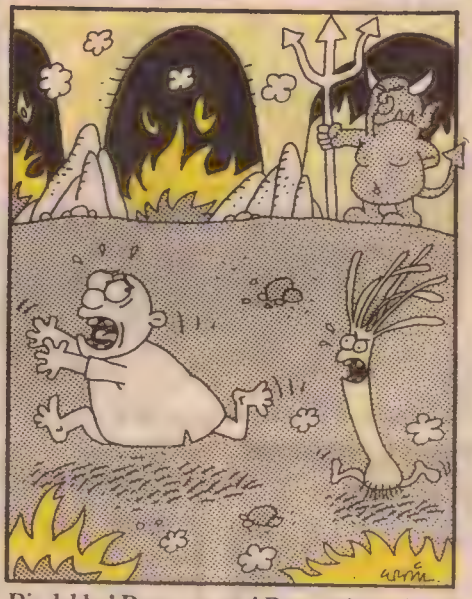

-Bir dakka! Pırasasın sen! Ben seni yemiştim! Niye kovalıyosun?!
-O ben değildim...

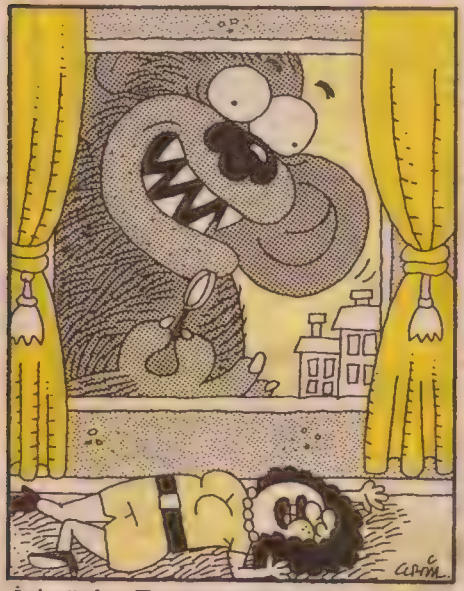

-İyi günler. Emtaş tencere pazarlama'dan geliyorum. Hamfendi? İyi misiniz?

-Hatice, Fatma, Zehra, Ayla! Sizin öldüğünüzü zannetmiştim!...

Akşamsefası

boy aynası

TÜM SİYASİLER

(Hepsi Aynı Bokun Suyu)

Bacasız Umut Sanayii - Menfaat Dünyası - **İnsan Mezbahası** - İllet Meclisi - Yalan Makinası - **Yemek Fabrikası** - Hayat Mecmuası - **Rabbena Hepbana** - Bubi Tuzağı - Para Kızağı - **İktidar Böreği** - Sistem Gereği - **Halk Engerek'i** - Suçlu Kim Peki - **Oy Veren Mi Koyveren Mi** - Beleş Duygusu - **Kumar Tutkusu** - Politika - **Tıka Basa** - **Yazar Kasa** - Söyleşi Masa - **Hafıza Kaybı** - Beyin Göçü - **Eşşek Kıçı** - Şok Paket - **Acı İlaç** - Zam Zülüm İşkence - **Bi Daha Bi Daha** - Alışmış Kudurmuştan Beter. **Haz Tümseği** - Maskeli Balo - **Halka Hep Lo Lo** - Oyveren De Mi Suç Koyveren De Mi - **Çöküş Çok** - Çıkış Yok - **Vampir** - **Drakula** - Kezzap - **Azap** - Bahane - **Mazeret** - Götüür - **Nezaret** - Eziyet - **Açlık** - Yokluk - **Dengesiz Beslenme** - Yolsuzluk - **Yüzsüzlük** - Entrika - **Palavra** - Seçimlerle Gerçekten Birşeyler Değişseydi Seçimler Hiç Yasal Olur Muydu - **Yasal Taciz** - Toplu Tecavüz - **Fazla Taviz** - Politika - **Yolu Tıka** - Değişmez Taka Tuka - **Bakınız Şekil: Herr Milletvekil** - Oyveren De Mi Suç Koyveren De Mi - **Devrim Mezar'dan Mı Başlamalı Ultramegapol'den Mi Mart'tan mı** - Devrim Artık Adam Olmalı Ve Kendinden Başlamalı - **Bittabii Ki Oyveren De Suç** - Hiç

Albert Camus Yazdı
(Güzel Günler Göreceğiz Çocuklar)

Akşamsefası

TEREFELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

Bir şekilde de olsa gerçeğin yakalanması ve anlam kazanma üzerine iki öykülük irdelemeler ...

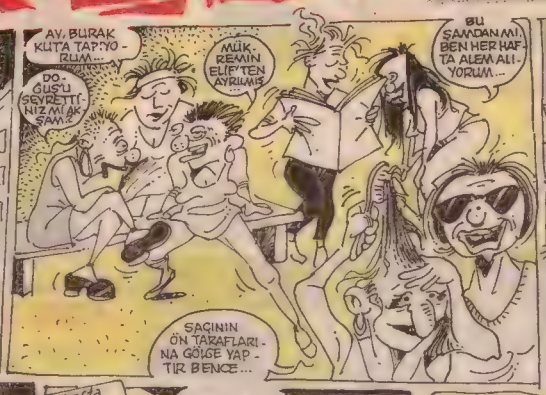

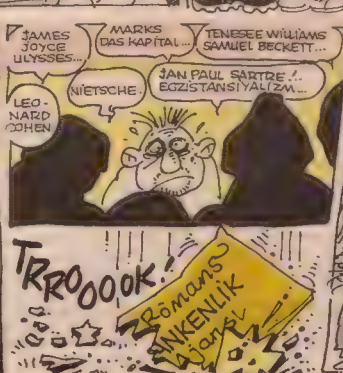

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

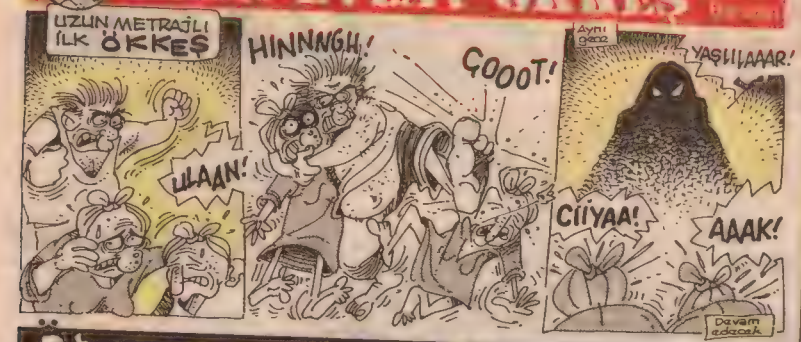

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

DUMUR DÜNYADAN (Sydney)

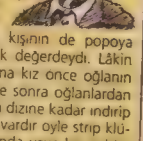

19 EKİM 1997 Pazar günü ne yapalım ne yapak derken aklımıza bilardo oynamak geldi. Bizde tuttuk Strathfield semtinde bize yakın bir yerel pub'a gittık. Oynadığımız masanın yanındaki masada 5-6 kışılık kızlı erkekli bir grup da bilardoya takılıyordu. Biz oynamaya başladıktan 5-10 dakika sonra kahkahalar atan bu gruptan bir oğlanı sırtüstü bilardo masasının üzerine yatırdılar. Oğlan direnmiyordu bile. Daha sonra ilrice bırı oğlanın bacaklarını havaya dıktı ve diğer ıkı kışı de oğlanın pantolon ve külodunu bir güzel sıyırıverıp bize kıllı bir poponun merkezde yer işgal ettiği bir manzara sundular. Civar masalar haricinde durumdan haberi olan yoktu. Bu arada gruptan bir diğer kışının de popoya yapıştırdığı şabalak da tızlık açısından ses mühendisliği tarihine geçecek değerdeydı. Lâkin dumur silsilesi bitmemişti. Bu sefer gruptan bir kızı masaya yatırdılar ama kız once oğlanın aksine direnir gibi oldu, lafı uzatmayayım masadan indikten 15-20 saniye sonra oğlanlardan birinin **pantolonunu indiremezsin** gazına gelerek pantolon ve külodunu dizine kadar indirip bu konuda cesareti olduğunu civar halkına ispat etti. Hanı Sydney'de çok vardır oyle strip klüpleri, publarda strip showları veya benzer şeyler, ama bir bilardo salonunda veya bir pub'ın bilardo oynanan kısmında boyle birşey olması biraz dumur verıcı.

Doğu Erdener ^Avustralya

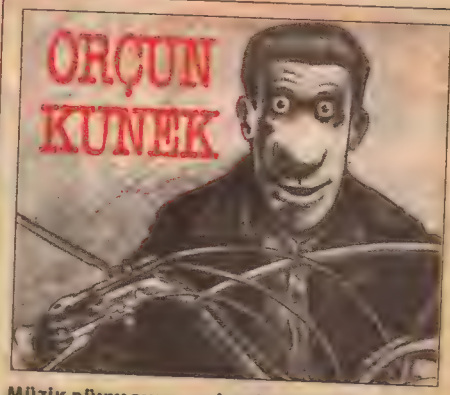

MÜZİK DÜNYASININ NEFİS Mİ NEFİS YENİ İSMİ

FEVZİ YÜZELLİBİNLİRA'nın son kaseti

"KENDİ KENDİNE EROTİK DANS YAPARKEN YAKALAYINCA, AİLEDEN DIŞLADIK AMCAMI" çıktı!

Israrla tüm müzik marketlerde arayınız.

A yüzü

1- Gezdiğim tüm sokaklarda aşkımızı haykırmak ıstedim, bi düşündüm şikayet ederler, ekip gelir başım belaya girer diye vaz geçtim.
2- İçim cız etti nazlı yari teflon tavayla döverken
3- Eğer kamyon gelecek, mal boşaltacaklarsa o dükkanın önüne park etmez şu deli gönül
4- Loş ortamda nazlı yari yalayayım derken yanlışlıkla komidini yaladım.
5- Sonuna dek kapım açık kaşar peynire (Slow)
6- İkametgah senedi çıkartırken muhtar inceden asiliyo sandım tam girişiyodum meğer yanlış anlamışım özür diledim (Slow)

B yüzü

1- Alpaçino borç istese esirgemem veririm
2- Kendi kendıne erotik dans yaparken yakalayınca, aileden dışladık amcamı
3- Hıç masraf olmadığından epey para biriktirir astronotlar uzay ortamında (Nası olsa mekikte yiyip içiyorlar)
4- Uygunsuz saatte misafir gelince sinir krizi geçirdim (başka odada)
5- Sıporcu olmadığıma göre olimpiyat komitesi başkanı vız gelir tırıs gider (Yalanm öyle başkanı)
6- Sana söz selvi boylum, bundan sonra yeni bi alet icat eden olursa yarım kilo şöbiyet yaptırıp, evine gidiyorum tebrik etmeye

"GEZDİĞİM TÜM SOKAKLARDA AŞKIMIZI HAYKIRMAK İSTEDİM Bİ DÜŞÜNDÜM ŞİKAYET EDERLER, EKİP GELİR BAŞIM BELAYA GİRER DİYE VAZ GEÇTİM"

Adlı şarkının sözleri

Dün gece / Oh bebek dün gece / Yüreğim senle dolu
Yürüyorum şehrin tüm sokaklarında / Oh bebek bu görkemli aşkımız
Herkes duysun istedım / Haykırmak seni beni ve aşkımızı
Oh bebek haykırmak istedim / Sonra düşündüm birden
Ben çılgınca haykınrken / Biri camı açıp
"Gece gece ne bağırıyon lan dingil" dese / İnan olsun sevdiceğim
Zerre kadar önemsemem / Oh bebek önemsemem
Ve tekrar haykırırım / Sana olan aşkımı / "Kime diyorum Alooo... denyo
Saat sabahın beşi, bak bi daha bağırırsan
İner ağzını burnunu kırarım" dese / Yine umursamam
Oh bebek umursamam / Bu yabansı tehditler, aşkımı yıldıramaz
Seni beni ve aşkımızı tekrar haykırırım
"Bak yine haykırıyo eşşoğlu eşşeğin pici" diyerek / Hışımla terlik atsa
Eğılsem, ıska geçse / Ve yinelesem aşkımızın görkemini
Oh bebek görkemini / Gürültüye bir kaç kişi daha uyansa
Mahalleli üzerime çullansa / Oh bebek üzerime çullansa
Hepsiyle baş edemem / Etsem bile ekip çağırırlar
Oh bebek ekip çağırırlar / Ondan sonra uğraş dur / Oh bebek uğraş dur
Oh bebek gaza getirme beni / Haykır maykır deme / İş almayalım başımıza

Kasetteki şarkıların tüm hakları saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez çalan çırpan eşşoğlu eşşekliği şimdiden kabul etmiş demektir.

Soner Günday (*Galler Prensi*)

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Ali Şen'in suçu kocaman!

Fenerbahçe başkanı Ali Şen bakın ne diyor:

"John Toshack'ın geldiği Galler Britanya Adası'nda olmasına rağmen, yaşam standardı ve tarzı olarak Türkiye'den, özellikle İstanbul'dan çok gerilerdedir. Bu John Toshack, bir gün Atatürk ile alay edecek, bir gün ordumuza dil uzatacak, futbolcusunu aşağılayacak, hakemlere saldıracak. Türkiye'yi Britanya'nın bir müstemlekesiymiş gibi zannedip hakaret edecek. Beşiktaşlı dostlarımızın buna tahammül etmelerini doğrusu şaşkınlıkla izliyorum." (Hürriyet gazetesi - 8.12.1997-sf:38)

Ali Şen'in dostu değilim ama Beşiktaşlıyım. Bu yazıyı Beşiktaşlı olduğum için yazmıyorum desem, inanmayanlar çıkacaktır. Yine de diyeyim, konu Beşiktaşlılığı, Galatasaraylılığı çok aşan bir konudur.

Öncelikle Galler'in İstanbul'dan geri olmasının ya da İstanbul'un Londra'dan veya Londra'nın New York'tan geri olmasının sporla, futbolla hiçbir ilgisi yok. Ekonomik, sosyal veriler neticede bir oyun olan futbolun analizine yeter mi? Niçin Nijerya, Japonya'dan daha başarılı futbolda? Sebep açık: Daha iyi oynuyorlar çünkü!

Gelelim Toshack'ın hainliklerine!

Atatürk ile alay etmedi John Benjamin Toshack. Okuduk, dinledik. Beşiktaş'ın Anıtkabir'i ziyaretinden önce "Ben Ataturk'le telefonla konuştum" dedi Yanı "asla olmayacak bir şeyi olmuş gibi" dile getirdi, yanı espri yaptı Sadece küçük, bence kötü bir espri.

Atatürk hakkında olumsuz bir fikir beyan etse, "Sen bir futbol adamısın, politikacı değilsin." eleştirisini getirebilirsiniz ama bir espriyi böylesine ucuz malzeme yapmak ayıptır, çok ayıptır.

Ordumuza da dil uzatmış Toshack. Nasıl uzatmış? Asker futbolcu Oktay, eğitimde sakatlanmış, Toshack da askeri eğitim sistemini eleştirmiş. Dikkat edin, eleştirmiş. Ve de sadece eğitim sistemini. Antrenmanı, sportif eğitimi bilen bir insan için teknik bir eleştiri bu. Dünyada eleştirilmeyecek hangi insan, hangi kurum var? Bunun yüzünden ne ordunun saygınlığı azalır, ne de Ali Şen'in yutturmaya çalıştığı gibi Toshack hain olur!

Espriye alay, eleştiriye de hakaret diyerek bir insanı karalamaya çalışma kurnazlığı çok biçimsiz. Ali Şen'i böyle konuşturan bilgisi değil, parası ve gücü.

Gelelim en önemli bölüme. Ali Şen'e göre Toshack, Türkiye'yi İngiltere'nin sömürgesi sanıyormuş. Ve yurtsever, milliyetçi Ali Şen buna isyan etmiş!

Turkiye'nın bağımsızlığı gündeme yeni gelmiş bir tartışma değil. Ben şimdiye kadar, ABD başta olmak üzere emperyalistlerin Turkiye'yi sömürmesine karşı Ali Şen'den bir tepki, tavır, ama, hiçbir şey görmedim, duymadım Söz konusu rakip takımın teknik direktörü olunca Ali Şen'in aklına geldi yurtseverlik!

Bu polemik Beşiktaş-F.Bahçe maçına sonra Toshack'ın hakemlere yüklenmesiyle başladı. (Maçı ben de izledim, hakemin vahim hatası yoktu.) Futbol içinde başlayan tartışmayı futbol dışına çekmek, üstelik ucuz milliyetçilik yapmak hiç şık değil, centilmenlik adına ağır bir suç.

Son olarak, Toshack futbolcularını da aşağılamadı. Profesyonelliğin kurallarını tekrarladı ve de çok doğru şeyler söyledi. Toshack, Beşiktaşlı futbolcular, özellikle gençler için büyük şans. Ondan çok şey öğrenebilirler.

Fenerbahçeli futbolcular ise futbol dünyasına zenginliği sayesinde girmiş başkanlarından birşeyi çok iyi öğrendiler: Günü gelince Aykut ya da Oğuz gibi harcanabileceklerini!

"İntihar etmeyi düşünen birçok kişi, Vedat Bey'e danışmış, onun şu cümlesinden sonra kararlarından caymışlardır: - Hiç gereği yok, zaten öleceksiniz! Vedat Bey, bilirkişidir." Vedat Bey'in Görkemli Hayatı'nı okuyunuz, okutunuz!

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

● SARKITLAR, DIKITLER, MED-CEZİR OLAYLARI...

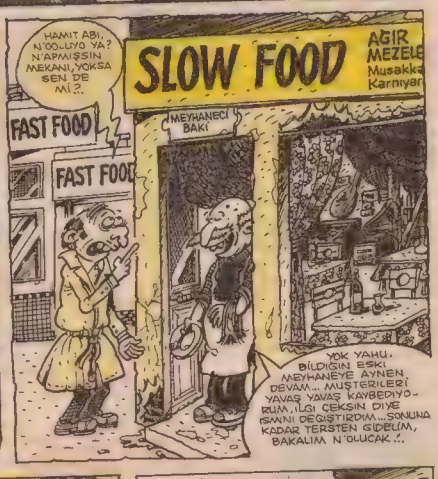

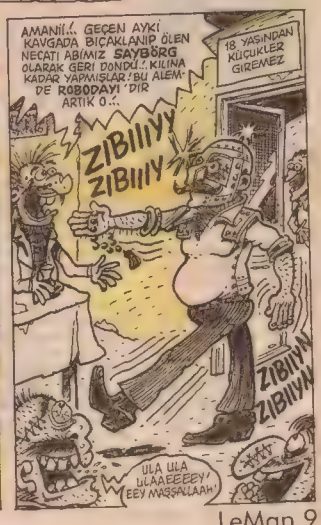

CESEDLERİN SESSİZLİĞİ

Bır "gay" dergisinde okumuştum. Fıkra gibi bir hikaye, bir eşcinsel başından geçenleri anlatıyordu. Hıkaye dıl olarak da güzeldi, eşcinselımiz yazardı. Askere gitmemek için biriyle acilen yatmak istemektedır. Böylelikle askerlıkten yırtmayı planlar. Daha önce de çok arzuladığı halde bir deneyim fırsatı bulamamıştı. Ve kendısiyle yatacak bir adam aramaya başlar. Birine göz koyar, işi bağlar, tam yatağa sokacak adamı, adam, "Yahu ben bir hafta önce tövbe ettim müslüman oldum, beni bu işe karıştırmasan" der. Eşcinselin hayalleri yıkılır. İkinci bir adam arar, tam dışıne göre bır adam bulur. Adamı tam yatağa sokacak, adam: "Yahu ben de bulaşıcı bir hastalık var, kesin değıl ama kuşkulanıyorum" deyip cayar.. Eşcinselin yine hayalleri yıkılır. Yeni bir adam aramaya koyulur. Bu arada askerlıkte yaklaşmaktadır. Yine gözüne bir adam kestirir, adama, "dürüst davranmak zorundayım, seninle askerlik yapmamak için yatmak istiyorum" der. Adam ayağa fırlar: "Güzel kardeşim beni bu devlet işlerine karıştırmasan diyorum" der...

Görünen o ki, devlet işlerine karışanların sonu artık belli. Susurluk komisyonu raportörü Akman Akyürek bir kamyon kazasıyla öte dünyaya göçtü. Dünyanın en heyecan verici ülkesınde yaşıyoruz ve cınayetlerin tarzındaki yüksek teknoloji, mühendislık, çok zeki, ama fazlasıyla bılimden, toplumdan anlayan üstün insanlar olduklarını ortaya koyuyor..

Kısaca, bu ülkenin en zeki insanlarının bu cinayetleri tasarlayan derin devlette istıhdam edildıklerini söyleyebiliriz. Birgün gazetelerde dallama köşe yazarları ckuyor en az onlar kadar şebek politikacıları muhatap oluyorsak da, hiç kuşkunuz olmasın, katıllerimız yeterince zeki ve güzel adamlar!

Yetmiş mılyon yanyana gelsek, yüz sene düşünsek, profesyonel zekası bu kadar yüksek bir "iş" yapabilir miyiz? Veya mimarlarımız, sinemacılarımız, politikacılarımız hangisi projeyı bu kadar zekice kotarabildiler.

Velhasıl kardeşlerim, elinize yüzünüze bir işi bulaştırmayın, sağı-solu dökülmeyen tek yetenekli insanlarımız kabul edelim ki Derin Devlet'in içinde..

İnsan dıyor ki, bu insanları derin devlette istihdam edeceğine, şöyle memleket için daha hayırlı yatırımlara kanalıze etsek...

Ve Derın Devlet için kafa yoran polıtikacılar, yazarlar şu görüşte yavaş yavaş birleşiyor: 1980'e kadar derin devlet millı değildi. Yani bütünüyle dışardan idare ediliyordu. 1980'den sonra derın devletın içine, Türk-İslam unsurları sızmaya, yani, derin devlet millıleştirilmeye çalışıldı. 1990'dan sonra ise Derin Devlet "özelleştirıldi"...

Benim de fikrim o dur ki, derin devlet özelleştirildi. Artık onun içinde şu bize meydanlarda jop atanlardan hiç yok. Ve daha önceki seri faili meçhullerde kullanılan iptidai, az gelişmış teknolojiyle, son yıllardaki yüksek teknoloji mühendisliğinı karşılaştırdığımızda, bunu bizim adamların yapamayacağını dışarıdan "zekalar" kullanıldığını görürüz. Ya da

Susurluktan önce derın devletin içindeki polis kanadının işlediğı faılı meçhullere bakın, Kürt işadamları öldürülüyor, E-5 yolunda tarlalara atılıyordu. Mafyavari cınayetler? Şimdi öyle mi? Ya da "mafyavari" cinayetlerde basıt tetikçiler kullanılıyor, ancak, derin mevzularda, mühendısvari yüksek elemanlar kullanılıyor..

Bu ülkede hızla özelleştırılen ilk ve en büyük ve en verimli kurumun derin devlet olduğu artık gün gibi ortada... Çünkü bu cinayetler "bizi aşıyor"...

Kardeşlerim, dünya cinayet sineması, dünya dedektif romanları tarihinde dahi eşine az rastlanır bir tehdit ve gerilimle karşı karşıyayız.

Bir polisiye fılmin en can alıcı yeri: Bilmeceyi çözmeye çalışanların öldürülmesidir, Uğur Mumcu da öyleydi, bilmece çözen adamdı.

İkinci heyecan noktası: Bilmece çözenlerin "romantık" oluşları, Uğur Mumcu kendını adamıştı bu konuya, Akman Akyürek'te bu sevda için ta Afrikalara kadar uçmuş..

Üçüncü heyecan noktası: Cinayetlerin popüler özelliği. Yani herkesin gözü önünde, tüm yazarlar, ekranlar ve kamuoyunun gözune soka soka gerçekleştiriliyor olması...

Dördüncü heyecan noktası: Zanlıların hergün aramızda dolaştığı. Hatta çocuğunu ekranlardan tanıyor olmamız. Ancak onları şimdılik tanımıyoruz.

Beşinci heyecan noktası: Bır iddiaya göre kırk milyar dolara varan büyük bir uyuşturucu pazarının hükümdarlığı.

Altıncı heyecan noktası: Polisin, askerin işin içinde olması.

Yedıncı heyecan noktası: Tüm sağcı ideolojilerin kapışması. Türk-İslamcı, Türkçü, ya da mafyacı-milliyetçi çapulcu siyasetçilerin kapışması.

Sekizıncı heyecan noktası: Türkiye'nin tüm hukuk kurumlarını ve sıyasetını kılıtleyecek kadar güçlü bir atmosfer basıncı uygulaması. Yani tehdıtten şu an kurtulabilen insan ya da kurum yok. Tüm sistem donmuş, korkuyla olup biteni izliyor.

Dokuzuncu heyecan noktası: Birçok ünlü sıyasetçinin çok şey bıldiği halde, tek bir cümle edecek cesareti bulamayışı...

Onuncu heyecan noktası: Hapishaneden adam kaçıran, sahte kimlik düzenleyen, günortasında suikast düzenleyen bu tiplerın "bakan" düzeyinde ya da en az bu statüde "kalın" adamlar oluşu..

Onbırıncı heyecan noktası: Ki, bu soru, tüm cinayet ve dedektıf kitaplarının olmazsa olmaz en büyük, en can alıcı sorusudur: PEKİ KİM?

Bu ıtıbarla, yüzyılın en büyük en heyecan verici cinayetlerinde en zayıf, en aptal, en şebek tarafı ise köşe yazarları, gazetecıler oluşturuyor.

Ortada "akıl" yürütecek kimsenin olmayışı, ya da ortadan kaldırılmış oluşu, onikinci büyük heyecan noktası.

Çünkü artık, suçlular, ya Susurluk'ta olduğu gibi bir rastlantı sonucu, ya da Kemal Sunal filmlerinde olduğu gibi bir şansşanssızlık eseri ortaya çıkmalarını bekleyeceğiz...

Ve bana göre bu romanın en tehlikeli, umut kırıcı noktası, onüçüncü ve kanımızı donduran heyecan noktasını oluşturuyor: Bu da, kitlenin, kalabalıkların "cesedleşmesi"...

İşte tüm derin devlet cinayetlerinden daha azgın cinayetin adı budur: Kitleler cesedleşti ve ölüler artık ayağa kalkamaz.

Ve bu sosyal cinayetin sorumlusu da derin devlet değil, bizleriz.

Çünkü bu cinayetleri izlediğimizde, orada birilerinin imdat, kurtarın bizi diye, bizlere doğru bağırdığını, ancak ısrarla bizim, "bizi şu devlet işine karıştırmayın" diye görmezden geldiğimizi anlarız. Cinayetler, cesedler bize doğru haykırıyor: Burada kilıtlendık, çıkamıyoruz, çözemiyoruz. Ayağa kalkın, çözün bizi...

Tüm bu cinayetlerın karanlık ıssızlığında bu çığlığı duymayanlar, kendılerine "yazar", "insan", "yurttaş" demesinler!..

N.Genç

LeManti MEDYA

7 kadın polis bir erkeği zaptedemedi!

Beyazıt'ta bır grup öğrencı bıldırı dağıtmak ıstedi. Güvenlik güçlerı topluluğu dağıtırken, bir gencı kurslarda öğretıldiğı gıbı dayak atmadan etkisiz hale getirmek isteyen hanım polisler çok zorlandı.

Kadınlar iyi dövemiyor!

VURDUKLARI yerden ses getırmelerı ile ünlü erkek polisler ise bu durumu "Polis devletın gücünü temsil eder. Karşı çıkan olduğunda vurdu mu oturtmalı. Olayları başka türlü önlemenin imkanı yoktur. Polislik yufka yürek değil, çelık gibı bilek ister" sözleriyle değerlendiriyor

Medya plazalar 1 kilo 350 gram yeni bir gazete yavrucuk doğurdu. Bu yavrucuğun ilk sayısında ilginç bir haber göze çarptı. Haber havuzlarıyla yemlenen onbinlik gazetenin niçin doğurttuturulduğunu anlamak zor. Asab bozucu Asabi'ye bol şanslar!

Selam

Medya grupları,
rinın reklamı için
Kanal D'deki prog
luyor, Show Tv'de
mı sık sık gösterili
çok atv'de çıkıyor,
kelin sesi var!"
haklı adamlar. O
kablosuz Tv'ler, m
gazeteler, dergiler,
bağlı vagonlar gib
Bu "realıtenin"
neğine tanık oldur
rusu kafama yeni
Hep olduğu gibi
kanallarına şöyle b
ğıl, sabahın ilk sa
Radyo D'ye bağla
reklamlar geçip
lamları saymazsa
muamelesi yapabi
O saatlerde, Ra
nem adlı bir sunu
türküler çalıyordu
miştim. Kanalları
çuk'un sesiyle Kan
maya devam eder
dım." Buraya kada
Fakat... Kafamı
jıtal yazılı reklamla
dumura uğradım.

Leman Kitapçısı'nda

Leman, - Lemanyak, Öküz ve Git dergilerinin yazar ve çizerleri her Çarşamba günü kitap, dergi, albüm ve ürünlerinin yer aldığı ciltlerini imzalıyor. 17 Aralık 1997 Çarşamba saat 17.00-19.00 arası Git dergisi çalışanları sizi geyiğe bekliyor.

Adres: İstiklâl Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İstanbul

EVLİLİK SÖZLEŞMES

Toplumsal şaşkınlıklar, rüzgara kapılmış sonbaharın a
yapraklarına döndürdü benlikleri...
Elıni uzatan, dalın, malın cınsine bakmadan tutunmaya
lışıyor bir yerlere... Nereye baksa ya kendinden bir şeyler
luyor, ya kendini avutacak bir formül ya da önerme kurg
yor... Kurmaca hayallerden kendine paylar çıkartıyor, "
de olsam öyle yapardım" petkalığına kapılıyor... Siste
derın dondurucularda beklettiği ve vücut sıcaklığına göre
yinlere sokuşturduğu donmuş düşlerin, tazelığini kaybe
buzlar çözüldükten sonra anlaşılıyordu...
Yaratıcılığımız ve sınırlarımız o kadar dardı ki, tükettiğ
her şey oluyorduk her an... Bir film, bir roman, bir haber
hıyar... Birılerinin çıkıp, yaşantımızı, aşklarımızı, işlerin
güçlerimizi sıhirli bir değnekle düzenlemesini ister oldu
Bu mankafalılık yüzünden, düz'en ve formül yaratıcıları
rılaştı...
Bızler, sizler, onlar adına kararlar verdi... İnsan ilişkiler
birer matematık formülüne dönüşebıleceğini göstermek
çırpınıp durdular... Önce, aşkları masallaştırdılar ve aşkın
yüzünde yaşanamayacağını inandırdılar... Vıcık vıcık du
sallık kokan cümlelerle, kafamızın içine sıçtılar... Sevgiyi
celtmelerının nedeni, sevgının yaşanamayacağını gösterm

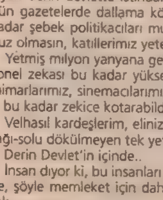

CEZMİ ERSÖZ

ATEŞİN, GÜNEŞİN VE İSYANIN ÇOCU

Merhaba...

Parasız, bılimsel, özerk - demokratik üniversite içın alanları şenlik yerlerine çevirdiğimiz, millet meclisine doğrudan temsili yaşattığımız günlerden sonra **17 Nisan '96** tarıhinde başlayan mahpusluk öykümüzü defalarca anlattık sızlere, sizler aracılığı ile ulaştığımız yüreği sevgi dolu milyonlarca insana. Bu defa öykümüzün bır başka yanını sizlerle paylaşmak istiyoruz. Mahpusun ruhunu...

Yaşama inatla sarılarak sevgiyi, özgürlüğü, isyanı çoğaltmaya çalıştığımız üniversite yaşamımızda hayalgücümüzün haritasıyla yaşamın ve yaşamımızın kuytularına. Orada bir çiçeğe renk vermenin adıydı sloganlarımız. **"Ne istiyoruz?"** diye sordu mu biri, **"Özgürlük"** diyorduk hep bır ağızdan. Görünmeyen duvarların hapsine karşı en insanca duygularımızın, en isyankar düşüncelerımizin coşkusuyla karşı duruyorduk. Fermana karşı üniversitelerimizi savunuyorduk.

Şimdı burada, gerçek duvarların soluğuyla tutuştuğumuz kavgada, sayıları yürekleri kadar çok üniversiteli dostlarımızın, ailelerimizin, hocalarımızın, aydınların, yürek dostlarının yoldaşlığıyla yeni çiçekler buluyoruz. Mahpushanenın kuytularına yeni renkler konduruyoruz.

Düşlerimizle çoğaltıyoruz yaşam sevgisini. Mahpusun belası düşlemek. Güzel anlatıların kelımesi **"düşlemek"** nasıl bela olur? demeyin. Tatlı ve hüzünlü bu mahpusluk belası, insanın tüm değerlerini korumasının, geliştirmesinin vazgeçilmez yolu içeride: Gündüzler bizden çalamadıkları gökyüzünün mavisini, geceleri bulduğumuz tüm yıldızları işliyoruz yüreğimize. **Düşlemek** yürek işi çünkü

"Cezaevi insanın ruhunu inceltir" demişti kıdemli bır mahkum mahpusluğumuzun ilk günlerinde. Korkmuştuk. Yaratmaya çalıştığımız onca güzelliğin izini ya kaybedersek dıye.

Oysa şimdi anlıyoruz, o kıdemli mahkumu. Yıl kavramı bir kere geçti mi ve aynı mevsim ikinci defa duvarların hapsinde yaşanmaya başlandı mı anlıyorsun ruhun incelmesinin anlamını, duyarlılığın artmasını. Hayat daha çok ayrıntının işlenmesiyle renklendirilebilir, çoğaltılabilır. Anfilerde öğrendiklerimizi anlamlı kılan bir öğrencilik yapıyoruz şimdi, acemi çocuk gülüşlerimizin başlattığı isyanı ruhumuzun öğrendikleriyle çoğaltıyoruz. Ruhumuz onurun, özgürlüğün, eşitlığin anlamlarını genişleterek bilendi. Ruhumuz yitık bir geçmişin nasıl gerçekleştirılebıleceğının haritasını çizdi.

Cezaevine geldiğimiz ilk gün babalarımızın hücre arkadaşı **İsmail Beşikçi**'yi görmek, barış savaşçısı **Şanar Yurdatapan**'la aynı voltayı paylaşmak, gözleri insanlık ışığını gören **Eşber** abinin yine mahkum edildiğini bilmek için.

Hasan Ocak'lar, **Metin Göktepe**'ler, oyuncağı bombadan çocuklar varken yaşamımızda, ülkemiz ve üniversitelerimiz pervasızca satılırken, "şerefli" katiller mercedeslerle gezerken, "iş" miydi bizim çıkıp sokaklara parasız, bilımsel eğitim, eşitlık, özgürlük, barış dıye bağırmamız. Evet "iş"ti... Ve doğru "iş" olmaya devam edecek insanlar yüreklerindeki son insanlık kırıntılarını dahi dünyayı en güzel renklerle boyamak için kullandığı sürece.

Biz buradan gökyüzünü boyuyoruz ve bılıyoruz dışarıda da gökyüzü boyanıyor.

Sevgiyle yüreğınize ve gözlerinize...

Ankara Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu'ndan
tutsak öğrenciler
Mahmut Yılmaz, Bülent Karakaş,
Özgür Tüfekçi, Aşgın Doğan, Metin Murat Kalyoncugil
E Tipi Cezaevi 16. Koğuş

Canı yanmak nedır? Bilır mısiniz? Boğaz
raber yaşamak. Ya da hepsi bır arada ba
parça yaşamak.
Kendinize çok kızdığınız olmuş mudur?
Kitaplarda, dergilerde, gazetelerde
yapmalara hiç benzemez bu durum. İş
ğım olur kendime.
Keşke, daha bir acıyı anlatabilseydi, y
Kendınıze ne olduğu geçmişte, ya da ne o
Bu çokça kılınızı bile kıpırdatmaz sizin. A
İşte burada, tam bu noktada öfkeden k
mezsiniz kimseyi. Hem anlamak istediğiniz
sınız ki? Onlar anlamak istememişler ki ço
şılacak şeyler söylüyorlardı üniversiteleri üs
Parasız Eğitim istiyorlardı. Çoğu yoks
okuyabılsinler diye. Bunun içindi **Harçlara**
kattın mı eğıtimin içine; meta oluyordu bil
ra yarıyordu o zaman.
Sorunları tartışmak için üniversite ve ken
bir yapı oluşsun ve bizim de temsılcimız ols
Geç bunları bir kalem deyivermişti biriler
lar, bizler, kimleri yoketmemiştik ki, hala a
Ve hadlerini bildırmek için 18 yıl kalsınla
Ama, bilmiyorlar ki!
Ama, sevgi hapsedilemez ki!
Bağlılık kapatılabilir mi dört duvar arasın
mak isteği, coşku, sevgi, duyumsadığın her
Duyun işte, ben onları çok seviyorum. Se

en Selly!

ün organların birbi-
lanıyor, buna alıştık.
n Hürriyet'te yer bu-
ow Radyo'nun rekla-
Sabah'ın reklamı en
"Bir elin nesi var, te-
ntığıyla bakıldığında
adar birimi kablolu,
elif radyo frekansları,
ep birlikte birbirlerine
l alıyor.
şaşırtıcı, en tuhaf ör-
eçen gün. Daha doğ-
k etti.
ne gece çalışırken Tv
baktım. Gece de de-
eriydi artık. Kanal D,
mıştı, birtakım yazılı
uyordu, yani o rek-
televizyona radyo
lık.
o D'de (sanırım) Se-
u çok güzel şarkılar,
daha önce de dinle-
ararken Timur Sel-
D'de kaldım ve çalış-
en "televizyon dinle-
gayet iyi.
dırıp televizyona, di-
dikkatle baktığımda
adyo birbirinden içli

türkülerini duyarlı anonslar eşliğinde sıralarken, televizyonda tuhaf öneriler sunan birtakım telefon numaraları çıkıyordu.

Şöyle ki, Musa Eroğlu'nu dinlerken gözün takıldığı yazı şu şekildeydi: "Partnerinizi mutlu etmenin yolları. Beş duyunuzu kullanarak partnerinizi nasıl mutlu edeceğinizi biliyor musunuz? Hem ben bu hattı arayın. Hem kendinizi hem partnerinizi mutlu edin" Ya da "Selam ben Terry. Sana unutamayacağın anılarımı anlatmak için sabırsızlanıyorum. Hemen beni ara."

Aşık Veysel "Uzun ince bir yoldayım" derken, ekranda "Bed dilli. Bu numarayı mutlaka aramalısın" yazıyordu.

Kulağınız "Gezi bağlarında dolaşırken" gözünüze bambaşka bir çağrı çarpıyordu: "Selam ben Selly Seni büyülü dünyama bekliyorum. Hemen beni ara sana çok gizli aşk anılarımı anlatayım. Neden sen de birkaç özel kişiden biri olmayasın. Seni bekliyorum." Yani saçmasapan bir ses-görüntü birlikteliği.

Basit bir öneri: Siz ucuz cinsel numaralardan ibaret olsa da reklamdan vazgeçmezsiniz. Bari o saatteki radyo programını kaldırın da sanatçılara (ve sunucuya) ayıp olmasın. Hem o reklamların yanına ah'lı, oh'lu, inlemeli müzikler koyarsanız daha çok arar lar o numaraları!

v.ö.

ti gerçekte...

Adım adım ilerlediler, müridler yarattılar... Dervişliklerini kabul ettirdiler... Noktayı koymak üzereler... Günlük yaşamda, insan ilişkilerini belirler duruma gelen ekonomik irrnlerini şimdi de, ikili ilişkilere tıkıştırıyorlar... Sayfalar dolusu yazılar yazıldı... Saatler süren televizyon programları hazırlandı... Konu: Ekonomik güvence sağlamak amacıyla, evlilik öncesi imzalanması için hazırlanan noter tastikli bir "evlilik sözleşmesi"ydı... O kadar masumdu ki hepsi, kadın haklarını savunuyorlardı, "efendim bir yerlerden başlanmalıydı" başka biri, "evlilik ekonomik güvence olmaktan çıkarılmalı" diyordu, orta yaş manken "önemli olan aşk" sallanmasını yapıyordu...

Hiçbiri evlilik dışı ilişkilere değinmedi... Her şey evlilik denilen kurumsal yapı içinde değerlendirildi... Kimse Türkiye'de imam nikahlı yüzbinlerce kadının olduğunu söylemedi... Kaderi erkeğin iki dudağı arasında olan bu kadınların sorunlarına değinmedi...

Hadi bunları bilmiyorlardı, cahildiler... Bu ülkede evlilik denilen saçmalığı yaşamak istemeyen binlerce genç insan yaşıyordu... Bu gençlerin, düşüncelerine kulaklarını tıkadılar... Sistemin kendi kendinie uydurduğu güvencelerin dışına çıkamadılar... "Evliliğinizi sigortalayın" saçmalığını meşrulaştırmaya çalıştılar... İshal olmuş formüllerinizi, ilaç firmalarına satın... Derin dondurucuda sakladığınız düşlerinizi de kabzımallara...

Zafer Aknar

◆ **Murathan Mungan:** "Aşk, Şiir ve Cinayet"i anlattı..
◆ **Cezmi Ersöz:** "Ben Hâlâ Annenizin Öğretmeniyim" diyen bir öğretmenle görüştü
◆ **Gani Müjde:** "İsim, Şehir" oyununa devam etti...
◆ **Mehtap Kandemir:** Mesleği olan hayat kadınlığı e hayatı üzerine herşeyi açık açık konuştu..
◆ **Oğuz Atay:** Modern romanın ustası Oğuz Atay, 20.ölüm yıldönümünde tam altı sayfalık bir anmayla ve hiçbir yerde yayınlanmayan ilk kez yayınlanan fotoğraflarıyla Öküz'de.. **Orhan Pamuk, Perihan Mağden, Cezmi Ersöz, Semih Gümüş, İsa Çelik, Ahmet Ümit, Cevat Çapan** butun yönleriyle Oğuz Atay'ı anlattılar.. **Hatice Meryem** ve **k.İskender**'in hazırladığı bu dosya bumunuzun direğini sızlatacak..
◆ Bitmedi.. Eski hırsız yazarımız Suçun Piçi, **Mehmet Kartal,** Berlinden nasıl kaçtığını yazdı..
◆ **Ece Ayhan:** İstanbul Güncelennı gun ışığına çıkardı
◆ **Pedro Almodovar:** Bir Kilo Kandes yedı...
◆ **Can Yücel;** Sırça Pıyes'i fırçaladı..
◆ **Ferhan Şensoy;** Biktım Usandım Sokağı'nı gezdi..
◆ **Şebnem İşigüzel;** Filler ve Bizler'i karşılaştırdı..
◆ **Nalan Türkeli;** Varoştan bildırmeye devam ediyor.
◆ Ve, ve ve.. Leman ve Öküz'ün asi yazarı **Nihat Genç,** Öküz'e konuştu, hem de zehir zemberek konuştu..
Bitmedi, Aralık ayı Öküz'ü Oğuz Atay takvımı hediyeli..

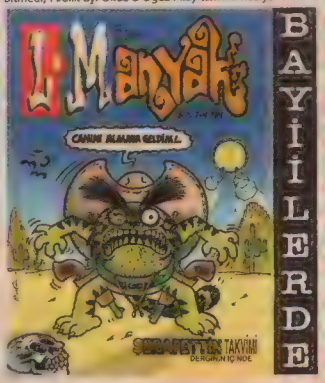

İÇİNİZDEKİ MÜZİSYENİ UYANDIRIN: Piano, org, klasik pop, elektro, bas gitar, bağlama, ud, keman, viola, viyolonsel, yan flut, şan, armoni bateri dersleri verilir.
Koda Müzikevi Tel: 227 61 35'den, Banu Akın...

KLARI

düğümlenmek. Acıyı sevgiyle be-
çen. Bazen ayrı ayrı hepsinden bir

Kimbilir?
okumalara, okuyup da yorum
te bu yüzden, bazen çok kızdı-

da ben böyle algılayabilseydim.
acağı gelecekte.
ma ya çocuklarınız için öyle mi?
udurur gibi olur, anlamak bile iste-
kim, kimler! Ve neden anlayacak-
cuklarını. Oysa ki, çok kolay anla-
üne.
ul insanlarımın çocukları daha bır
Hayır! demeleri. Hem sonra, para
gi - bilim ve yalnızca parası olanla-

dileri üzerine özerk ve demokratık
un istiyorlardı üniversitelerinde.
i; geçmişten de ders almamış bun-
lamıyorlar, ne kalın kafalılar.
' kı! duvarlar arasında deyiverdiler.

a, elini tutmak isteği, bağrına bas-
güzel şey!
vgimizi hapsedemezsiniz ki!

Hıç aksatmadık biz onları görmeyi.
İlk çok soğuk
İlk yağmur yağışta
İlk kar yağışta
İlk görüşmenin sağlanamadığı
İlk tatlı isteyişleri
İlk sevgililerini gördükleri
İlk hasta oldukları
İlk top oynadıkları
İlk Çankırı'ya gittikleri
Ve hep, en ilklerinde
Biz oradaydık.
İlk tahliye olusarına kadar biz hep orada, yürek dolusu sevgilerle, ılık - ılık sevgileri aktararak içimize, gülen gözlerin içine bakarak, biz hep, hep birlikte olacağız.

Mehmet Tüfekçi
Özgür Tüfekçi'nin Babası

• 17 Aralık'ta saat 10:00'da Ankara'da Yargıtay'ın kararından sonra umuyorum ki gözler özgürlüğe gütecek ve yürek dolusu sevgilerle sonlacağız birbirimize.

• 13 Aralık saat 14 00'te İzmir'de **Çağdaş Özürlüler Yaşam Derneği** yararına imza gününe katılıyorum. **KİPA** standında.
• 20 Aralık saat 13:00 - 17.00 arası Denizli'de **Yaprak Kitapevi**'ndeyim. 27 Aralık saat 14.00'te Ankara'da **İmge Kitapevi**'ndeyim.
• Diyarbakır **Aktüel FM**'de (100.5) **Kemal Varol** her Cuma, Cumartesi Gece Yolculuğu programını sunuyor.
• İzmir **Demokrat Radyo'da** 107.2 FM. **Serap Erdoğan** hafta içi 15.30 - 18.00 arası Hayatın Düş Kıyısı adlı programı sunuyor.
• **Cemile Çakır.** Her Yüzde Yangın. Şiirler. Toplumsal Dönüşum Yayınları.
• Adil İzci. **Günizi.** Hera Şur.
• **Şiir'ce.** Şiir Dergisi. Ruhi Su Muzik Korosu çıkartıyor.
• Hilal Parlak, Eser Demir, Eylul, Özlem Güçlü, Başak Çelikoğlu, Rahşan İnal, Sinan Karataş, Funda, Özgür Akarsu, Belgin Yeloğlu, Fatih Kılıçal, Ahmet Meydan, Nuray Çaku, Alaattin Çam, Şuheda. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

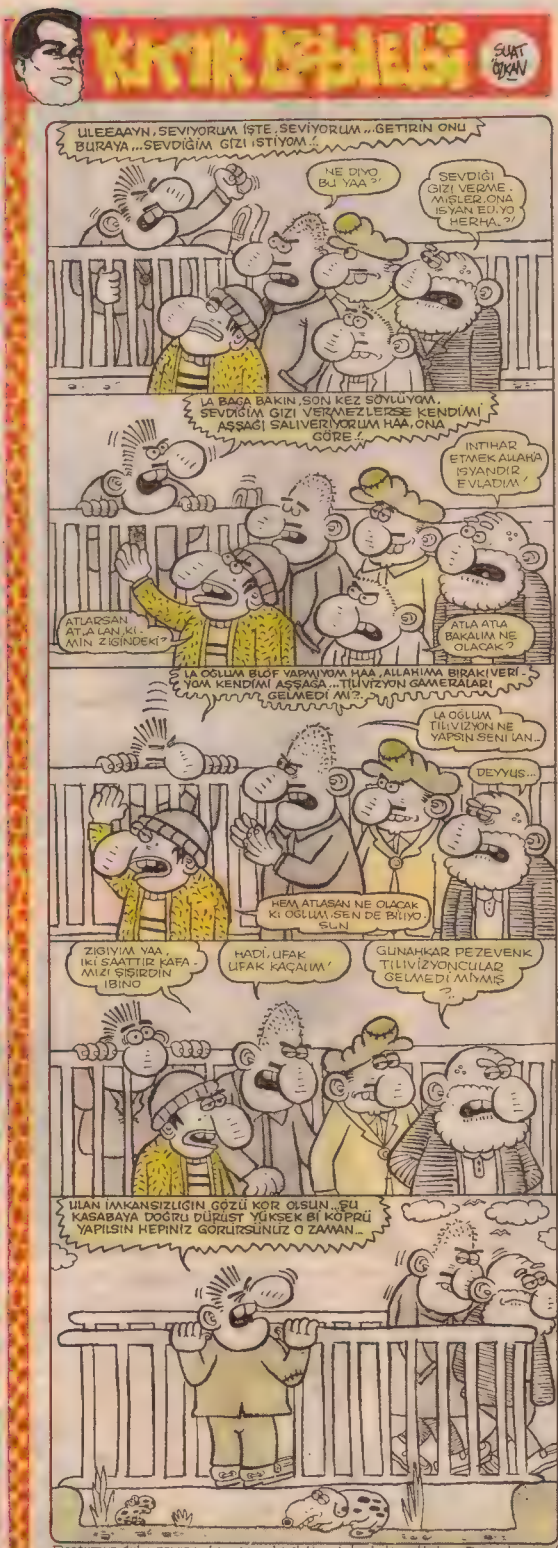

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

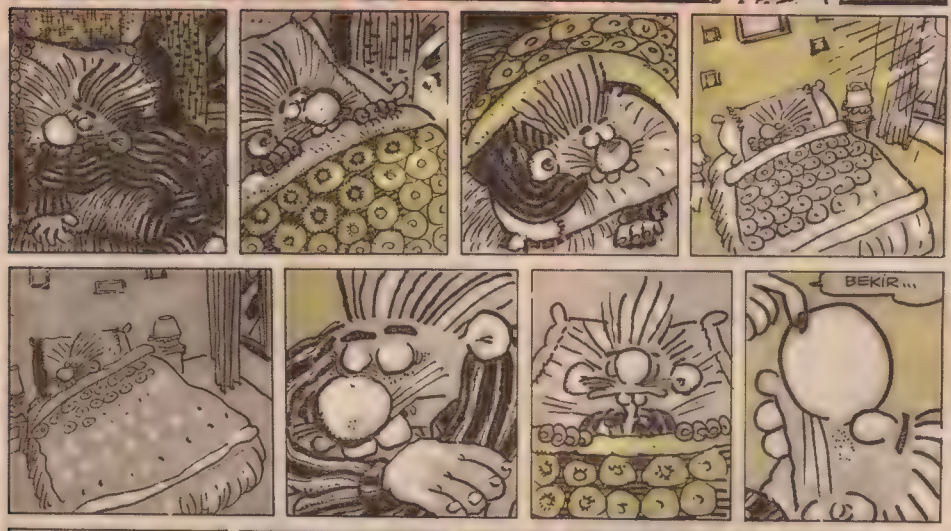

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

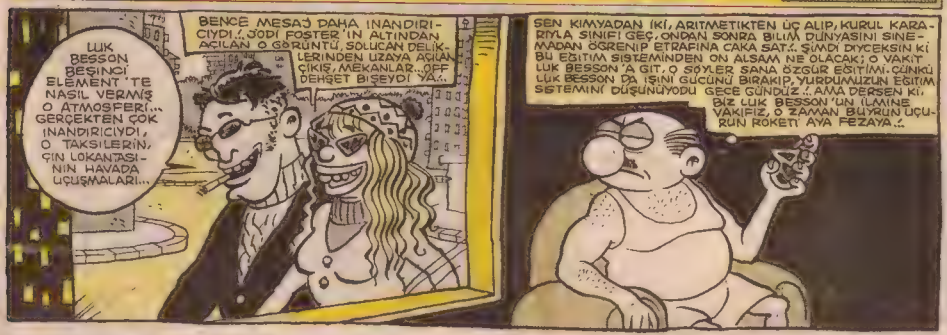

yazıkatür

Lütfü Oflaz

İnsanlığın gücü adına!

Geçenlerde polis evimi bastı ve bol miktarda espri ele geçirdi!

Zaten bir mizahçının evinde başka ne ele geçirebilirdi ki?

Şaka maka mizahçılıkta 25 yıla "güle güle" dedik.

"İnsan haklama günlerine son", "badem ezmeye evet, insan ezmeye hayır" diye diye ve kelimelerle dans ede ede geçen 25 yıl...

25 yıl önce 25 yıl sonra, değişen ne?

Halen hergün **insan haklama günü!**

Bakmayın 10 Aralık'ı İnsan Hakları Günü olarak kutlamamıza; o günde bile haklanıyor insanlar ülkemizde.

"Gününü gösteririm sana insanlık" deniyor adeta!

Ama kanunla, ama silahla...

Zaten düşüncenin suç olduğu yerde insan hakları mı olur?

Binlerce faili meçhul cinayetin olduğu yerde insan hakları mı olur?

Böyle bir yerde **faili meçhulleri araştıran hakimin ölümü bile faili meçhul olur!**

25 yıl önce 25 yıl sonra, değişen ne?

Değişen **"Ne ezilen ne ezen, insanca hakça bir düzen"** diyerek yola çıktığımız yoldaşlarımız.

Artık onlar ezilenlerin değil ezenlerin safında.

Dün **badem ezme** severlerdi, bugün **insan ezme!**

Şimdi eski düşünceleri için "Bu bir rüyaymış, bu bir hayalmiş, bitti" diyorlar.

Bu rüya, bu hayal biterse eğer, insanlık biter.

Belli ki ömrüm bu rüyayı, bu hayali gerçekleştirmek için koşuşturmakla geçecek.

Ve bir de kelimelerle dans etmekle...

Bu koşuşturma, bu dans 25 yıl öncesinin liseli mizahçısı gibi hâlâ heyecanlandırıyor beni.

İşte 25 yılın sonunda bu heyecanla selamlıyorum hepinizi; **mizahın ve insanlığın gücü adına!**

marlon@turk.net

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BENİM ADAMLARIM

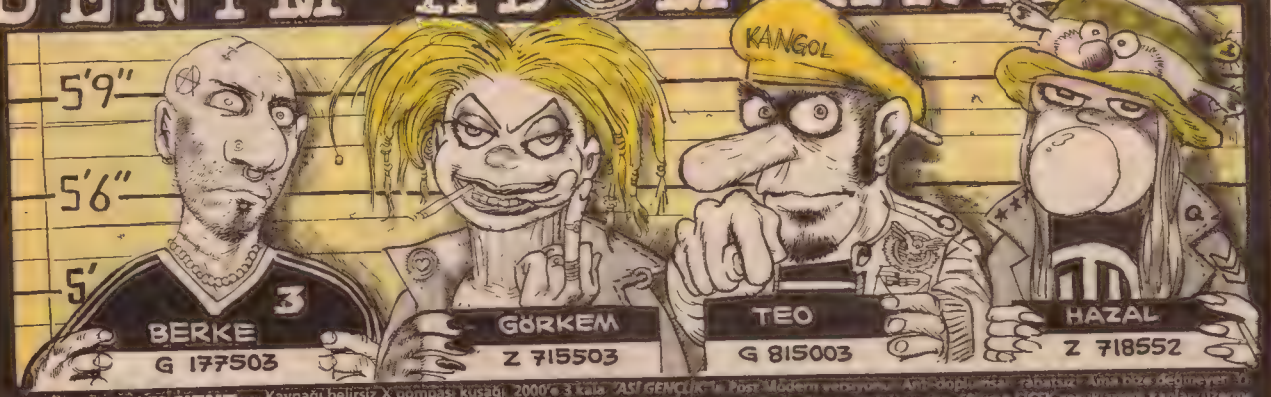

GENERATION NEXT → Kaynağı belirsiz X pompası kuşağı. 2000'e 3 kala "ASI GENÇLİK"le Post Modern yerleşiyoruz. Anti-doplu... rsa rahatsız. Ama bize değmeyen yö... LAN 1099 yaşa... Lezzi HAKSIZLIĞA ritmle dayanıy... Düşlerimizi ikaburlarımızı atalarımızın 60'larını ÇİÇEK çocuklarının kanları üzerine ... ederdik biz... Kızgınız. Onlar kadar BAĞIRMASAK DA. YEAAH!! menemeni Öteden beri yaşıtlarımızın keşfettiği en eski şifremiz. "SEKS DRUGS, ROCK'n ROLL" lite ORTAK PAYDAMIZ!!! SMACK! MTV, MISTER NO, İNTERNET ve BİZ... İMAJIN ANASINI SKERİZİ... BİRE BİR DOLAYSIZ BİZ. İŞTE ŞİMDİ! GERÇEGİZİ SPON... TAN ruhum! Delişmenim!! Ben anlımı yeşeren BEBEĞİM! MUCK!... COME!... HEMEN ŞİMDİ! COM ON BABY... COME TO ME... www.Baby now.com-E!

Ama fokat kutsal değerlerin ardı arkası kesilir mi hiç!! Hız, namus, vatan, millet, DÖVİŞ! Titre de özüne dön sürümgen! Pis Chat!! Nerde Ana/Babaya HÖRMET! Koynumda beslenen ANARŞİK YILAN! Adam plana kadar seni döve döve şekillendireceğim, imana getireceğim, "aman" dileteceğim! SMACK!

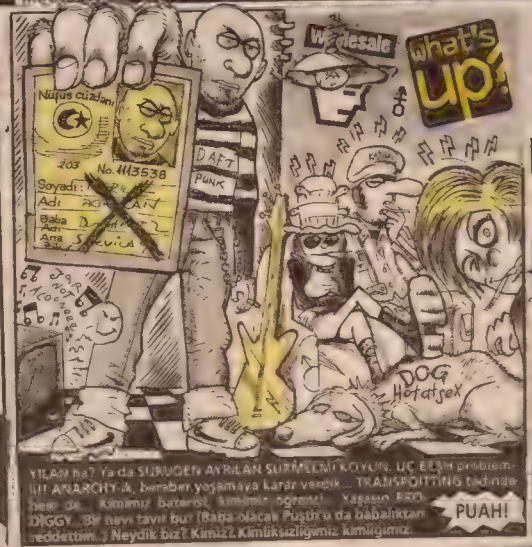

YILAN ha? Ya da SÜRÜGEN AYRILAN SÜRÜLERİ KOYUN. UÇ EŞİK problemi!!! ANARCHY-A, beraber yaşamaya karar verelik... TRANSPOTTING tadında hem de... Kimimiz bateriçi, kimimiz sözcü!... Yaşasın PRO-DIGGY... Bir nevi tavır bu! (Baba olacak Pusür u da babalıktan reddettim...) Neydik biz? Kimiz? Kimliksizliğimiz kimliğimiz. PUAH!

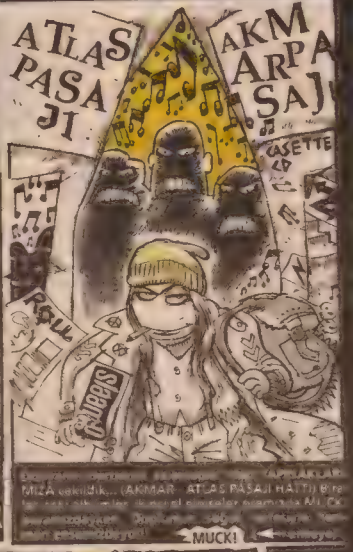

MİZA eskildik... (AKMAR - ATLAS PAŞAJI HATTI) Bir... MUCK!

İnsan paylaşmanın en güzel formu gönüldaşlık diyerek dostlarımızla ... ter. Aslı ne paylaşım, kendi jenerasyonumuzdan başka rahatsız... yerdeki asalet ile arayışımız ruya mıydı? Bu sözlü ... Yoksa BABA ... SMACK!

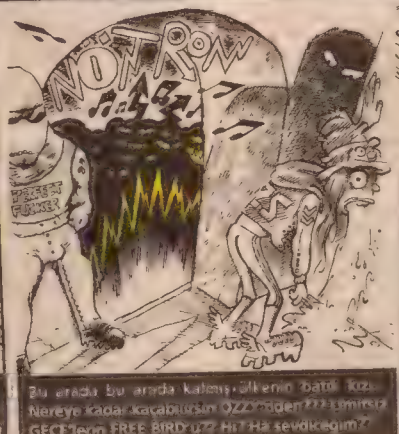

Bu arada bu arada kalemiş ülkenin batısı kuzeyi... Nereye kadar kaçabilirsin OZZ'nden??? şimdiki GECE'lerin FREE BIRD'u?? Hi? Ha sevdiceğim?

... MUCK!

Akşamsefası

Kemalizmin Yan Etkileri

NİHAT GENÇ

Mustafa Kemal kahraman bir devrimci ve cumhuriyetin kurucusudur. Sırf bu yönüyle hayranlık verici bir lider ve her türlü tartışmanın üstündedir. Ancak "zeus" değildi. Mustafa Kemal bugün yaşasaydı kemalizmi zararlı cemiyetler içinde sayardı, çünkü kemalistler, 60 ihtilali, 12 Mart darbesi, 12 Eylül ve son olarak 28 Haziran gizli darbesiyle yönetime dört kez el koymuş, dördünde de cumhuriyeti, tarihi, ülkeyi, ilkokuldan üniversiteye, harp okullarından tıp fakültelerine tek adam mitolojisiyle açıklamaya mecbur kılmış ve hiçbir reform gerçekleştirememiş, "yukardan emir ve talimatlar" dışında hiç bir varlık gösterememişlerdir.

Kemalistlerin tüm darbe girişimleri burjuvanın işine yaramıştır. Ve her kemalist darbe okumuş aydın kadroları ya tasviye etmiş, ya susturmuş, ya da onları tedirgin bir sevgi gösterisi şovuyla yıpratmış, pasifize etmiştir.

Ve yine 28 Haziran gizli darbesiyle okumuş solcu aydın kadrolar, kemalizmin peşinden koşarak bir kez daha intihar etmişler, şeriatı püskürtmek düşünceleri avuntuları olmuştur.

Kemalizm hastalığını hep birlikte aşmak zorundayız, bu darbelerin sonu gelmeyecek ve bu insanlar ülkelerini sevmekten geri kalmayacak. Ve ülkelerini seve seve her defasında bu hale getireceklerdir. Paranoyalaşan bu sevgiyi bunaltıcı sadizminden çabucak ayırdetmek zorundayız. Bu yüzden onlara Kral Lear'ın yalaka kızları gibi "yağ çeken" burjuva ve holding aydınları gibi değil, kardeşçe, erkekçe karşılarına çıkıp, Kral Lear'ın tek gerçekçi kızı Cordelia gibi soğuk bir onurla gerçeği yüzlerine karşı söylemek zorundayız..

Hiç kimsenin başka da şansı yoktur. Bunu, bu güzel cumhuriyetin önderi Mustafa Kemal ve bu güzel toprakların onurlu geleceği için birilerinin, hepimizin yapması gerekir.

Velhasıl kemalistlere bir çift lafım var.

Mesela İzmir İktisat Kongresi'nde alınan kararların düşünceleri tek başına Mustafa Kemal'in değildi, o düşünceler bu toprakların aydınları tarafından otuz-kırk yıldır tartışılıyordu. Mesela Müslüman Türk zengin yaratma fikri meşrutiyetten beri vardı.

Mesela, reji idaresinin kaldırılması fikri meşrutiyetçilerindi, ancak savaşlar araya girince kapitülasyonların kaldırılması Mustafa Kemal'e kaldı.

Mesela harf inkilabını Mustafa Kemal icad etmedi. İlk alfabe değişikliği Azeriler'den geldi. Sonra Enver Paşa Osmanlıca'ya sesli harfleri soktu, yani fonetik alfabe Türkçe'ye uygundu, uygulandı, Osmanlı aydınları alfabeyi uzun yıllar tartıştı.

Mesela, kılık kıyafet kanununu da icad eden Mustafa Kemal değildi. II.Mahmud'dan o güne yürürlükteydi, saray, asker çoktan devrimci yenilikler yapmıştı, Mustafa Kemal bunu da köklü bir çözüme soktu.

Mesela ziraat faaliyetlerini de başlatan Mustafa Kemal değildi. Abdülhamit döneminde tarla-tarım çalışmaları aydınlar tarafından en çok tartışılan konuydu. Cumhuriyet günlerinden çok daha ilerde tartışmalar yapıldı. Onbinlerce köylü dergisi tek tek köylere gönderildi. Hatta, köye, anadolu'ya gitmek fikri büyük siyasi oluşumlara, akımlara yol açtı, temsilcileri büyük çapta dergiler çıkardılar.

Orman çiftliği Atatürk'ten önce de vardı, bunu da adam eden, çekip çeviren Mustafa Kemal oldu.

Mesela başkentin Ankara olması fikri de Mustafa Kemal'in değildi. Osmanlı aydınları içinde Anadolucular grubu vardı, Mustafa Suphi de bu gruptaydı. Konya'nın başkent olmasını talep ediyorlardı. Bu fikri de Mustafa Kemal devrimci kimliğiyle hayata soktu.

İlginç olacak ama olsun, bir fikirdir öğrenelim, mesela, misakı milli düşüncesinin oluşması da Mustafa Kemal'e ait değildir. Misakı milli, yani milli sınırlar fikri son yüzyılda doğup gelişti. Osmanlı'nın son asrında asker alınabilen, vergi toplanabilen topraklar kendiliğinden Anadolu olarak belirdi, çünkü başkaları vergi vermiyor, asker vermiyordu, görüldü ki vergi ve asker Anadolu'dan geliyordu, ve büyük bir kısmı bu günkü haritamızın dışında kaldı.

Mesela, dil, tarih, Türk kültürü ve kurumları fikri de Mustafa Kemal'in değildi. Osmanlı aydınları tüm bu konularda çok uzun tartışmalar yapmışlar, tarih çalışmaları bilimsel eserlerini vermeye başlamıştı.

Gerçek o ki, Mustafa Kemal bu topraklar üzerinde yapılmış fikri tartışmaları en yakından izleyen adamdı, takipçisi ve devrimcisi oldu.

Peki neden şimdi, ilkokuldan üniversiteye Mustafa Kemal'i tek adam olarak okutuyor, arka plandaki bu aydınları- tartışmaları es geçiyoruz.

Ve neden dört defa darbe yapan kemalistler, Mustafa Kemal gibi okumuyor, tartışmıyor, idareyi ele geçirdiklerinde, başöğretmen gibi değil, emir ve talimatlarla ülke yönetmeye çalışıyorlar?

Ve neden, Abdülhamit'in diktacı yönetimine rağmen askeri kadrolar iki büyük devrimci kuşak çıkarttı. Birinciler, meşrutiyeti ilan etti, ittihatçılar. 1.dünya savaşında heba oldular, İttihatçıların B takımı sayılan kuvayi milliyeciler ise hem istiklal savaşı yaptılar, hem cumhuriyeti kurdular.

Ve neden cumhuriyet kadroları kuluk-kölelik düzeni hanedanı devirdikleri halde "devrimci" bir kuşak yetiştiremedi?

Ve Osmanlı paşaları, analarından kul-köle doğmuşlardı, onlar için şeref, padişah için çalışmaktı, dünyayı böyle okumuş, böyle anlamışlardı. Buna rağmen padişaha başkaldırdılar. Ancak cumhuriyet kadroları Mustafa Kemal'in sayesinde analarından yurttaş doğdu, hiçkimseye boyun eğmeleri gerekmiyordu. Ama neden, cumhuriyet kadroları siyasi liderlerine tapınan, ibadet eden kadrolar çıkardı?

Çünkü ittihatçı ve kuvacı kadrolar hayatı savaş meydanlarında öğrendiler. 57.alay gibi meydanda savaşacak tek bir adam kalmadı. Emir verecek talimat verecek kimse yoktu, kendileri ayağa kalktı, kendileri uyguladı. Açlığı kendileri çekti, ölüme kendileri yürüdü. Bu yüzden çılgınlar gibi okudular, çılgınlar gibi savaştılar, tartıştılar.

Cumhuriyet kadrolarının emir ve talimat verme lüksleri yoktu, meydanlarda kendileri öldü, tarlalarda kendileri çalıştı.

Oysa, bugünün kemalist kadroları, o günün savaşlarını dahi bir tiyatro, bir sinema, bir roman, bir şiir estetik becerisine getirmekten yoksun, okumuyorlar, tartışmıyorlar, marşlarla ayağa kalkıp, yoksul milyonların önüne geçip emrediyorlar. Kemalist kadrolar lojmanlarından çıkmıyorlar. Ve kemalist kadrolar Mustafa Kemal'den bugüne dünya devletleri içinde silaha en çok para ödeyen insanlar oldular.

Anadolu topraklarında çığır açan Mustafa Kemal'in düşünceleri, kemalistlerin elinde taş bir baltaya dönüşüyor, kulluktan yurttaş yaptıkları insanların başlarına iniyor... Ve yalnız onları alkışlayan: Koç holding ve Aydın Doğan'ın militan-kemalist ekranları. İnsana çıldırtıcı bir şaka gibi geliyor.

Ve Koç holding ve Aydın Doğan da iyi biliyor ki, Kemalizmi vareden duygu: Galeyan kültürü. Holding ekran ve yazarlarının gazıyla halk eline Atatürk posterleri alıp sokağa dökülüyor. Şova dönüşen mitingler, bağışlar, ödüller. Galeyan kültürü dünya üstünde en çok Kuzey Kore, Irak ve İran4da yaşıyor. Bir de bizde. Galeyana ancak, beyni çocukluğundan beri yıkanmış kitleler gelir.

Kemalist galeyanların tipik özelliklerini de öğreniyoruz, müsaade edilmiş bir galeyan. Yani işsizlik, açlık üzerine sokağa çıkmak yasak. Ama, bayrak, Atatürk denilince, serbest. Sindirilmiş halk, kimlik gösterilerine davet ediliyor.

Ve bu topraklar üstünde halk, hayatının hiçbir yerinde "yurttaş" olamıyor. Yalnızca galeyana geldiğinde "yurttaşlıkla" ödüllendirilip, övgüye değer bulunuyor, başı okşanıyor.

Herşeye rağmen kemalistler "saf" insanlardır, eleştirmenlerin Kral Lear için söyledikleri gibi, "Yüce bir ruhla çocuksu bir dimağ birleşmiştir. Duygu bakımından bir dev olan Lear, kafa bakımından gelişmemiş bir çocuk gibidir"

Siyasetin binbir cilvesinden habersizdirler. Her defasında "zoraki" medotları bir öncekinin aynısı olarak kullanırlar. Her defasında nedense Koç holding ve Aydın Doğan türü burjuvalarla uzlaşırlar. Kararlarını zorla kabul ettirebilecekleri yönetici sınıfı her zaman bulmuşlardır. Sert bir iklimde zor bir hayat yaşarlar ve kendilerini anlamayanları toplum dışına atarlar. Hiyerarşiyi reddeden her türlü fikre karşıdırlar. Kemalistler henüz yaşayan, hayatta olan bir önder çıkartamamışlardır. Sivil hayat denildiğinde akıllarına balık avlamak, apartman önündeki bahçeyi düzenlemek gelir. Adaleti, sorgulayarak, araştırarak, tartışarak değil, doğrudan sağlarlar. Sosyal hastalıklardan büyük endişe ve üzüntü duyarlar, ancak, çözüm için sosyal mantığı allak bullak eden emirler dışında ellerinden birşey gelmez.

Kemalistler Kral Lear gibi, padişah gibi ülke toprağını tapulu malları gibi görürler. Dünya edebiyatının bu ünlü klasiklerini yüz defa okuyun. Kral Lear, ülke toprağını kızlarına paylaştırır ve bunadığında yanıldığını, aldatıldığını delirerek bağırır.

Lear, kızlarına ülke topraklarını dağıtmışsa, bir daha hangi hakla onları kalleşlikle, sevgisizlikle suçlayabilir?

Çünkü, sarayın içinde kızlarından kendisine sevgilerini dile getirmelerini ister. Yalnız Cordelia dürüst davranır. Babasının sevgisine şov ve gösteri uğruna ikiyüzlülükte cevap vermez. Sessiz bir gururla babasına "hiç" der...

Kemalistler, her darbe öncesi ve sonrası, halktan ve medyadan, aleni sevgi gösterileri ister. Ve Koç holding ve Aydın Doğan türü kurumlar, Kral Lear'ın yalaka kızları gibi sevgilerini şımararak, bağırarak, gösteriyle sunarlar. Çünkü, onlar ülke topraklarının yağlı parçalarını çoktan kapmışlar, bunamış babalarını "idare" etmektedirler.

Oysa Kral Lear'ı gerçekten seven yalnız Cordelia'dır. Sevgisinden emindir, ikiyüzlü riyakar tavra girmez, midesi bulanır..

Bir ülkeyi yönetecek insanlar, devraldıkları toprağı yalakalık gösterileriyle yönetemezler. Cordelia gibi soylu, onurlu insanlar, o topraklar üstünde krallık süreceklerse, babalarına gösteri olsun diye yüz vermezler...

Kemalistler sık sık medyadan ve halktan Kral Lear'ın riyakar kızlarından istediğini isterler: Sevgi. Bunu en çok Koç holding ve Aydın Doğan türü burjuvalar ve onların aydınları fazlasıyla verir...

Biz vermeyiz, vermeyeceğiz...Çünkü bizler, Mustafa Kemal'in devrimlerini, tarihimizin en büyük devrimi gibi görmekteyiz. Ve Mustafa Kemal'le hanedanlık halkın eline geçmiştir. Kralı artık halk seçecektir. Bu yüzden hiçbir "kral" tanımıyoruz. Tanımayacağız. Bu aşağılık sevgi gösterilerine pabuç bırakacak ülke ve memleket sevgimiz yoktur...

Ülke sevgimiz, bağımsızlıkla, onurla, direnişle, soylu bir adalet duygusuyla olur. Yalakaların ülke sevgisi, ülke topraklarından kopardıkları, kopartmakta oldukları ballı, yağlı parçaların hatırı içindir.

Ve kemalistler, tarihin bu en büyük oyunlarından biri Kral Lear'de olduğu gibi, bu numarayı yerler.

Ve bu oyun her defasında yine oynanır, Kral Lear, köpürerek, bağırarak, delirerek bize "hain" diye bağırır...

Aksamsefası

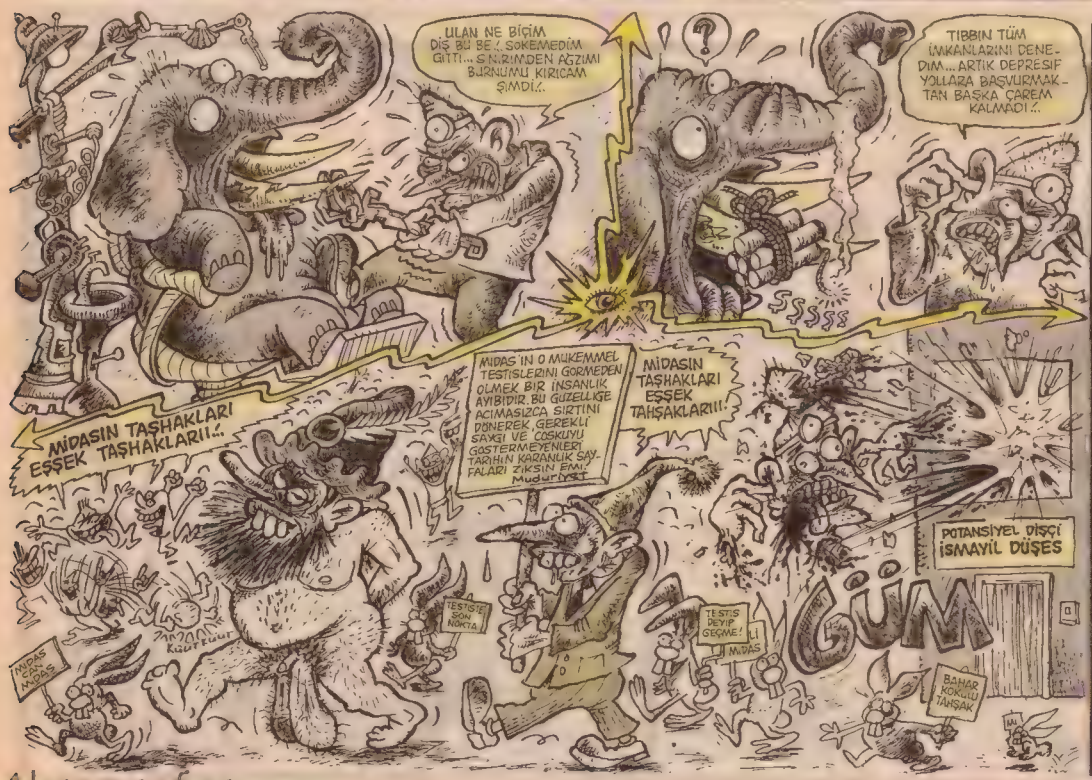

Büyük insan değerli şahsiyet, yetim dostu, fakir babası, sanata gönül vermiş bir piano virtiyözü, tıp ilmine getirdiği yeniliklerle uluslararası camialarda sayısız ödülün sahibi, ince ruhlu altın kalpli şahsiyet, İstanbullu'ların göz bebeği sayın Cevdet Şenkulaklar beyefendi dün akşam bir orangotanla sevişirken dalarak öldü. Başımız sağolsun dii mi Cevat abi. (tabi tabi)

GÖKHAN DABAK

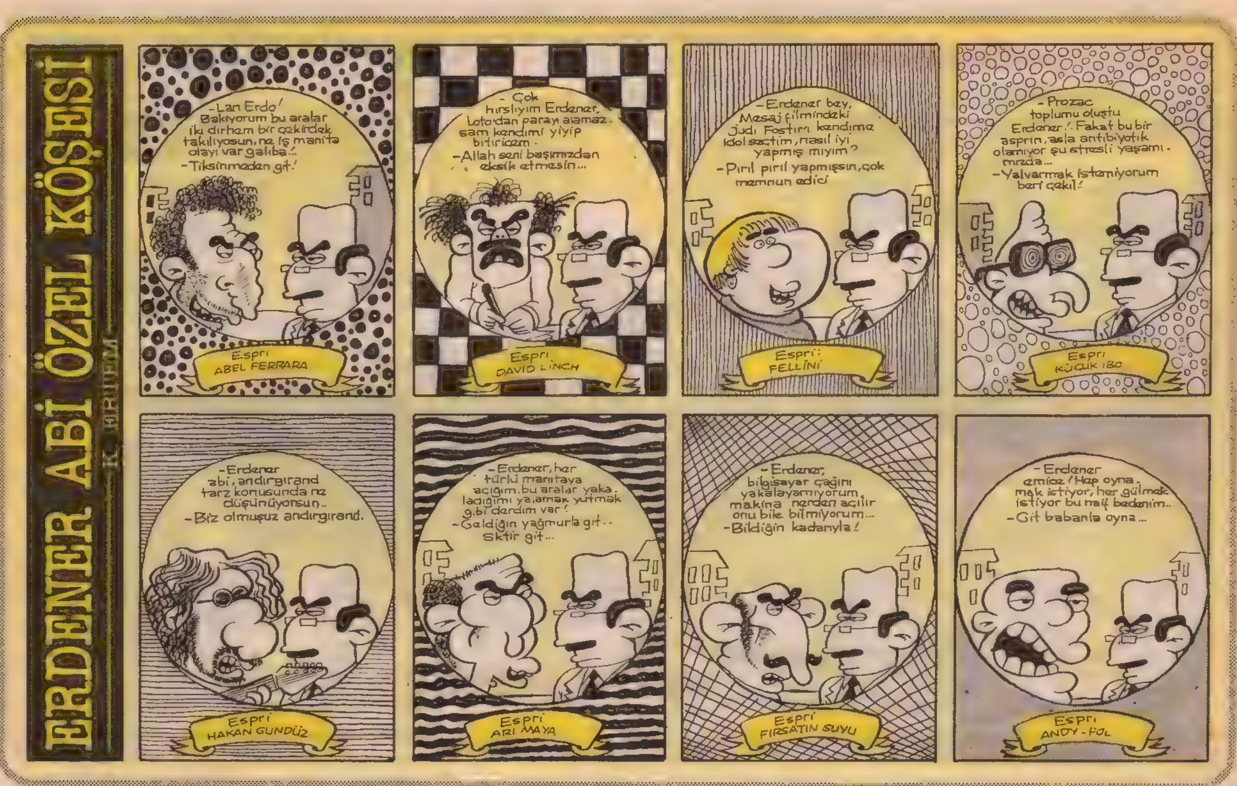
ERDENER ABİ ÖZEL KÖŞESİ
-Lan Erdo! Bakıyorum bu aralar iki dirhem bir çekirdek takılıyosun, ne iş manita olayı var galiba..!
-Tiksinmeden git!
Espri ABEL FERRARA
- Çok hırslıyım Erdener, Loto'dan parayı alamazsam kendimi yiyip bitiricem -
-Allah seni başımızdan eksik etmesin...
Espri DAVID LINCH
-Erdener bey, Mesaj filmindeki Judi Fostırı kendime idol seçtim, nasıl iyi yapmış mıyım?
-Pırıl pırıl yapmışsın, çok memnun edici
Espri: FELLİNİ
- Prozac toplumu oluştu Erdener!. Fakat bu bir asprin, asla antibiyotik olamıyor şu stresli yaşamımızda...
-Yalvarmak istemiyorum beri çekil!
Espri KÜÇÜK İBO
-Erdener abi, andırgırand tarz konusunda ne düşünüyorsun..
-Biz olmuşuz andırgırand.
Espri HAKAN GÜNDÜZ
-Erdener, her türlü manitaya açığım. bu aralar yakaladığımı yalamak yutmak gibi derdim var!
-Geldiğin yağmurla git.. Sktir git...
Espri ARI MAYA
- Erdener, bilgisayar çağını yakalayamıyorum, makina nerden açılır onu bile bilmiyorum...
-Bildiğin kadarıyla!
Espri FIRSATIN SUYU
- Erdener emice! Hep oynamak istiyor, her gülmek istiyor bu naif bedenim..
-Git babanla oyna...
Espri ANDY-POL

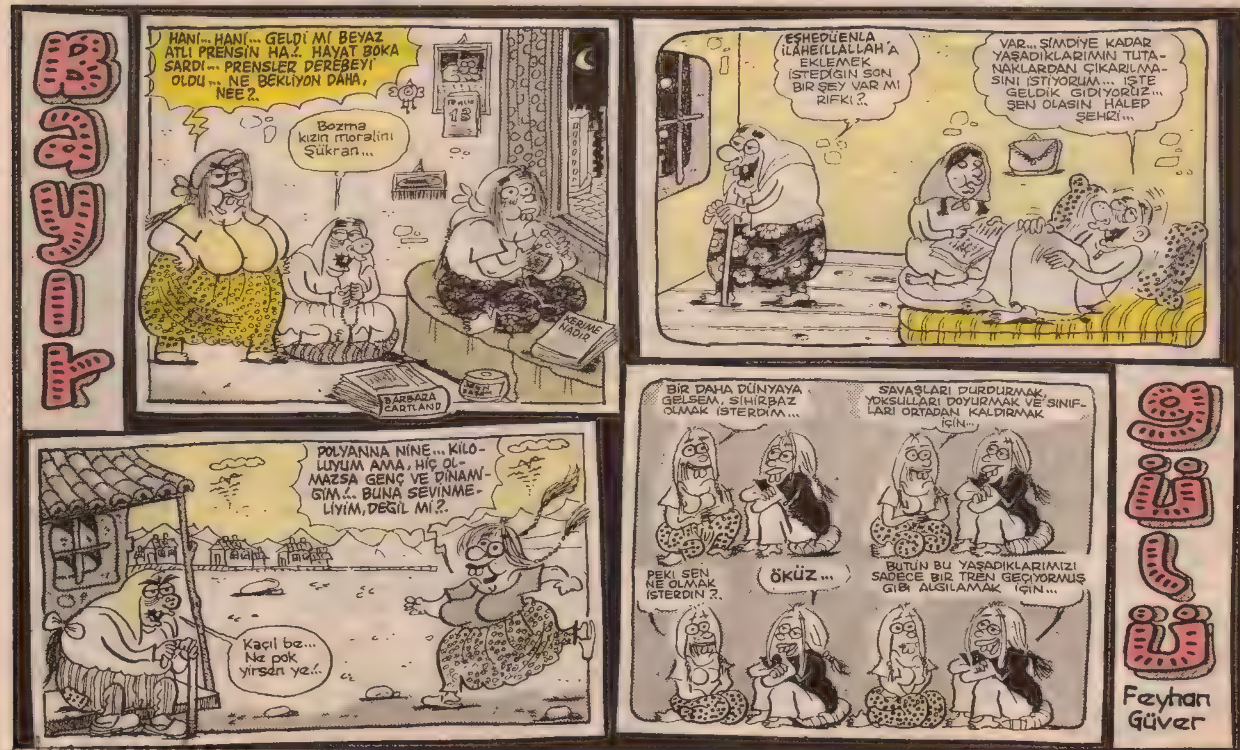
HANİ... HANİ... GELDİ Mİ BEYAZ ATLI PRENSİN HA..! HAYAT BOKA SARDI... PRENSLER DEREBEYİ OLDU... NE BEKLİYON DAHA, NEE?..
Bozma kızın moralini Şükran...
BARBARA CARTLAND
KERİME NADİR
EŞHEDÜENLA İLAHEİLLALLAH'A EKLEMEK İSTEDİĞİN SON BİR ŞEY VAR MI RIFKI?..
VAR... ŞİMDİYE KADAR YAŞADIKLARIMIN TUTANAKLARDAN ÇIKARILMASINI İSTİYORUM... İŞTE GELDİK GİDİYORUZ... ŞEN OLASIN HALEP ŞEHRİ...
POLYANNA NİNE... KİLOLUYUM AMA, HİÇ OLMAZSA GENÇ VE DİNAMİĞİM..!.. BUNA SEVİNMELİYİM, DEĞİL Mİ?..
Kaçıl be... Ne pok yirsen ye..!..
BİR DAHA DÜNYAYA GELSEM, SİHİRBAZ OLMAK İSTERDİM...
SAVAŞLARI DURDURMAK, YOKSULLARI DOYURMAK VE SINIFLARI ORTADAN KALDIRMAK İÇİN...
PEKİ SEN NE OLMAK İSTERDİN?..
ÖKÜZ...
BÜTÜN BU YAŞADIKLARIMIZI SADECE BİR TREN GEÇİYORMUŞ GİBİ ALGILAMAK İÇİN...
Feyhan Güver

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

SEVERİM:... Şehirlerarası otobüslerde, cam kenarındaki koltukta otururken, ayaamı, yan taraftaki bi yükseltiye, bi çıkıntıya felan koyup, orda öyle tutabilip, raatladım aanı... Arkadaşlarıma, söylemesi komik olan, yabancı, özellikle Hollandalı futbolcuların isimleriyle, Kılerins, Siidorf, Pier Fanhoydonk, diye seslenmeyi... İşerken, tuvalete attıım, ve kenara yapışıp kalan sigarayı, çişimle ittirerek deliğe göndermeyi... Ranzamdan aşağıya inerken, tek harekette alttaki yatağın demirine basabilmeyi... Banyodan çıkınca, ıslak terlikleri, suları aksın diye duvara dik olarak yaslayabilmeyi... Uzun mantonun altına mini etek giymiş kadınların, her adım atışlarında oluşan boşluktan bacaklarını görebilmeyi...ERSEN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... O gün muhteşem bi gündü. Annem sürpriz yapmış ve taksitle, ilk teybimiz alınmıştı. Hemen kurcaladık. Çok nefis bi teyipti. İki tane hoparlörü vardı. Steryo yani. Radyosu bile vardı. Bi de kulaklık çıkışı. Tutma yeri de vardı. Tutma yerinden tuttuk, bahçeye götürdük onu. Yeğenlerim bize geldiğinde, bahçede dans yarışması yapıyoduk. O zamanın hızlı, popüler müzikleriyle, kafamıza göre, tuhaf tuhaf oynatıyoduk vücudumuzu. Aslında, utanıyoduk ama, bahçede kocaman ağaçlar vardı: İlerdeki sitelerde oturanlar göremezdi bizi. Sonra bi gün, Almanyalı Atilla geldi. Eskiden bizim mahallede oturuyolardı. Atilla, "Almanya'da zenciler böyle yapıyo" dedi. Teybi omzumuza aldık, sokaklarda yürüdük. Atilla, bi tane de dergi getirmişti. Dergi de, o sıralar yeni yeni tanınan brekdansın kuralları ve inceliklerinden bahsediliyordu. Atilla nefis yapıyodu. Biz de denedik. Bizimki olmadı ama, eğlendik. Sonra, teybin pili bitti, eve döndük.

POTPURİ:... Vapurda, bi çay aldım. Soğuktu hava. Sıcak bardağı avcumun içinde kavradım. Elim ısındı. Acaba, ne kadar daha sıksam kırılırdı cam. Biraz daha sıktım. Kırılmadı. Biraz daha sıkmadım... Büfeden, bi sosisli sandviç aldım. Sandviçin altında iki tane kâğıt vardı. Yine de, ikisi de salçalandı yerken. Katladım, katladım, temiz bi yerini bulup, dudaklarımı silebildim... Bi üstgeçitten geçerken, yere serilmiş tezgâhtaki, ucuz siidilere göz attım. Sonra, aşağıdan geçen arabalara göz attım. Bi de, karşıya, binaalara, ışıklı tabelâlara göz attım. Çok göz atmaktan yorulmuştum; gözümü az kapattım, sonra hemen açtım... Öyle yürüyebilsem, hiç açmıycaktım... Çarşıdan, bi-iki dergi aldım. Hava yaamurluydu. Onları, montumla kolumun arasına soktum, elimle uçlarından tuttum. Sonra yağmur azaldı, çıkardım... Vapurda, görevli odalarının bulunduğu sıcak koridorda durdum. Bi odanın kapısı açıldı, içerde temizlik gibi bi şey yaptılar. İçeriyi görebildim. Çok nefis, küçük bi odaydı. Işıklı bi masa, küçük dolaplar, ranza, lavabo, iki yuvarlak pencere, ikili bi koltuk. Üstelik, denizde hepsi... Montumun, üst cebinin çıtçıtı koptu. Aslında tam kopmamıştı. o aanı bekleyemedim, çektim kopardım... Bab'ı Esrar; Depeche Mode; Egoist...

BİŞİİ:... Mesut; onlar, mekâna bağlı özel severimler... Evet, bu haftalık da bu kadar. Pek eğlenceli diildi ama, arasıra olur böyle. Ben hemen iyi günner diliyorum!..

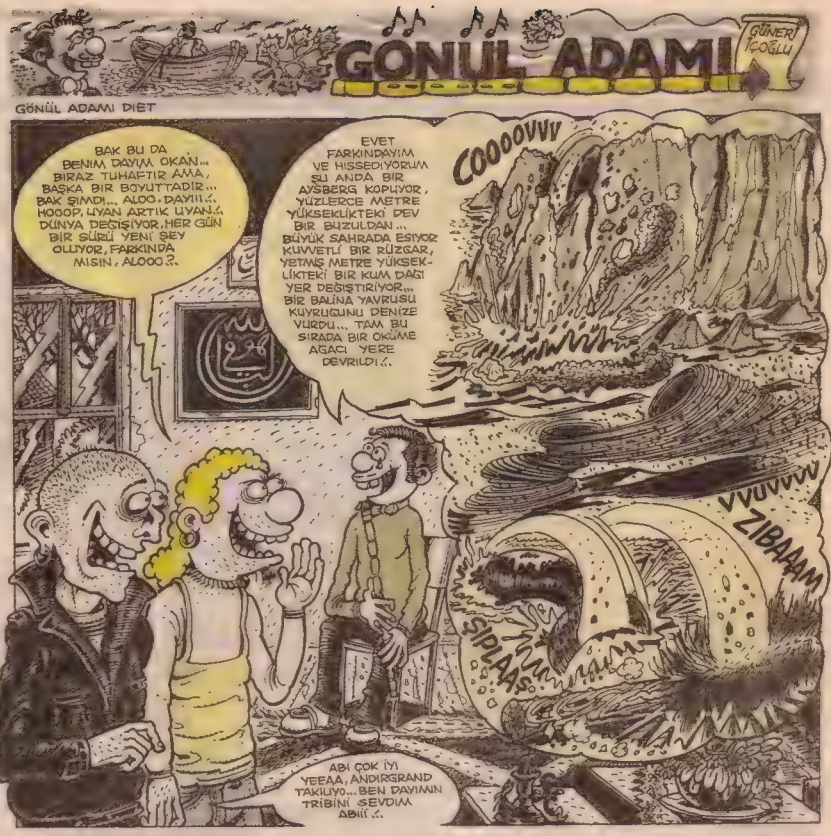

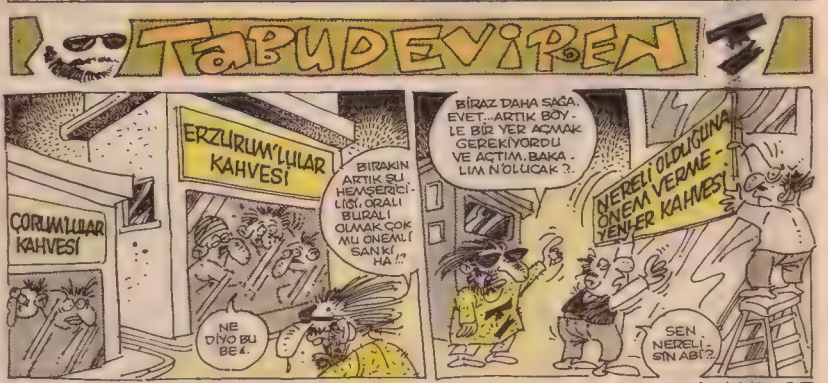

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİLİM KURGU ÖYKÜ : "Dötüne güvenen borazancıbaşı"

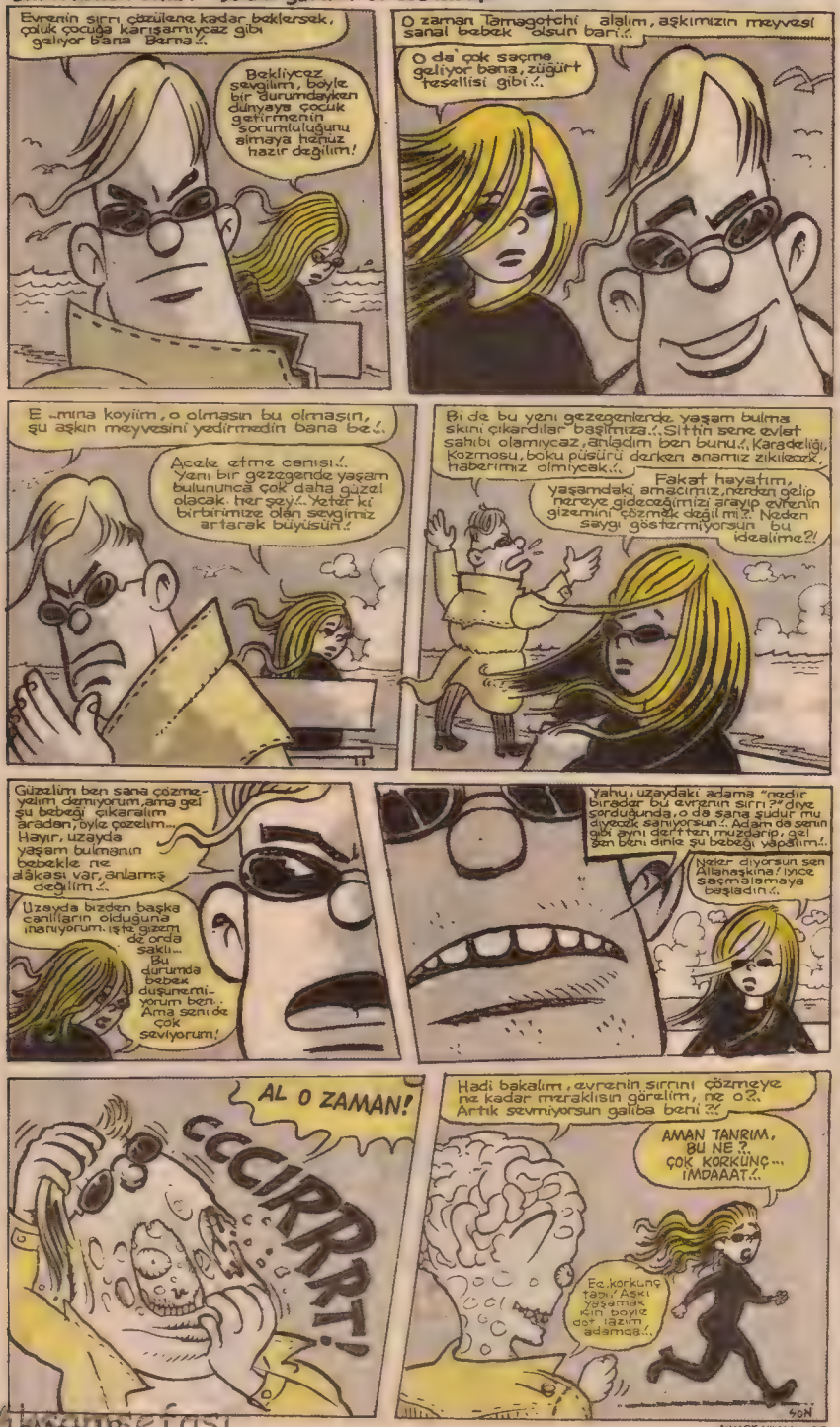

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

ABBOTT'TAN, BİLGE VE CENK İÇİN

Sürekli kitap okuyarak, oturup da dünya ve insan ilişkileri üzerinde ahkam keserek aydın da olunmaz, farklı da (kendi deyimnizle sıradışı), kültürlü de. Boş okumak, okuduklarından pay çıkarmayarak, yalnızca okumaktır. Ki siz bunu yapıyorsunuz. Yalnızca okuyor görünmek için, çok kitap okumak ya da okumuş olmak için. Çünkü kitap, ancak okuduğundan çıkarttıklarını yaşamına uygulamakla değer kazanır. "İnsan olmanın koşullarını, erdemli olmanın, onurlu olmanın önemini okuyup da, bunu yaşamında kullanmazsa okuduğun hiçbirşeyin önemi kalmaz. Yalnızca ayaklı birer kitaplık olunur değil mi?

Aydın olmak, kendi yaşamına ve buna bağlı olarak diğer insanların yaşamına saygı duymayı da gerektirir. Eğer pervasızca, başka insanların, hele bir de arkadaş dost saydığın kişilerin yaşamına müdahale edersen, aynı saldırı için senin yaşamında açık demektir Çünkü sence normali odur Günümüz koşullarında, onurlu olmak da, aydın olmak da zor dostlar. Çünkü herşeyin pahalılaştığı, sevgi ve paylaşımın hatta dostlukların ucuzladığı pazarlarla içiçeyiz artık Ve bu pazarlarda çoğu şey satılık artık. Onursuzca ve futursuzca

Aydın olmak insana sorumluluklar yükler. Eğer bunları taşıyacaksa ve bazı yükümlülükleri yerine getirirsen anlam kazanır Ahlaksal olgunluk da bununla beraberdir bence. Bu olgunluğu taşımak da önemli. Çünkü bunu taşıyamayan, hazmedemeyen insan bütün yaşamında bu ağırlığı da taşıyamaz. İş yaşamınızda belli konumlarda olmanıza şaşıyorum. Çünkü çevrenize gösteremediğiniz dürüstlüğü işinize nasıl gösterebilirsiniz? Aksi olursa nya olur, iki-yüzlülük olur. Benim anlam veremediğim bu kadar ikiyüzlü olmanız, bunu ustaca saklamanız. Helal olsun. Günün adamısınız Altın laleyi hakettiniz

Bir insanın yaşamında, bırı varsa, siz de bunu tanıyor ve sevgi göstenlerinde bulunuyorsanız, samimiyetten şuphe edilemez. Bu maskeli baloya inandım, çünkü ben yalın, çırılçıplak ve dürüstçe girmiştim. Ama maskeler düştü artık, gerçek yüzler ortada

İnsan ilişkilerinin yozlaştığı, bazı değerlerin erezyona uğradığı, dostlukların kokuştuğu günümüzde sevgiyi yakalamak insanoğluna sunulmuş bir ödül diye dört elle sarılmıştım hepinize... Çünkü oylesine sevme özürlü bır yapımız var ki... Sevgi önemliydi benim için. Sızı de sevip dost bellemiştim. Aynı ekmeği bölüşmüş, aynı kaptan yemek yemiştik. Hüznü de, sevinci de paylaşmıştık.

Maskenız düştü artık. Keşke olanları bana anlatacak kadar yüreklı olabılseydınız Sevdığım, yıllardır aynı evi paylaştığım, yaşam arkadaşımı tutup bır akraba kızınızla tanıştırdınız. Acaba bunu yaparken hiç suçluluk, ya da vicdan sızlaması duymadınız mı? Suçum nikahsız olmak mıydı bılmem, o kızın temizlığinden dem vururken, benim nikahsız beraberlığı seçmem, ahlaksız olmamı gerektırıyordu sizce. Çünkü ahlakı iki bacak arasında arayan zıhnıyet, siz farkında olmasanız da beynınızı örümcek ağlarının arasına yerleştirılmış.Ben bana dayatılmış, kakıştırılmış yaşamı reddederek aileme, çevreme karşı savaş verirken, karşıma sızın gibi, Boğazıçi'nin bilmem nesinden mezun, aydın yaftasıyla dolaşan insanları da alacağımı sanmıyordum. Ama siz acımasızca beni damgalıyor, "evlenecek kadın ayrı, yaşanacak ve biraz daha acımasızca, duzulecek kadın ayrı yargısını koyuyordunuz." Ben nasılsa acı çekmezdim. Çünkü öteki kadındım. Sizin tabınınzle kullanılmış maldım. Ve beni devreden çıkarmak için, öyle çırkın karalama politikası güdüyordunuz ki, beni asıl yaralayan bu oldu. Bu yarayı da açan sızın dilinız. Sizin yuzunüzden çelişkilerle doldum, sevdığım adamı kaybettim, bebeğimi kaybettim. Henüz üç aylık olan bebeğimi. Bıttı artık, benim için hıçbır dırencın, savaşın anlamı yok. Sizin sevdığımi yemeğe çağırdığınız gecenin öncesi telefon ettiğınızde ben oradaydım. Sızı tanıyıp konuşmak isteyince, ben bana oyun, oynadığınızı, aslında telefonunuzun tanıştırma anfesinde olduğunu bilemezdim kı, konuşmak istedım O insan sanırım suçluluk psikozu içinde bana saldırdı. Ve ağzımı, burnumu dağıtana kadar dövdu. Bu arada taşıdığım bebeği de düşurdüm. Sizın yüzünüzden, yıtırdığım bebeğim, sevdığım için ölumü seçtim. Ama ılk kez birşeyi başaramadım. Yine ayaktayım. Ama siz ve sizin gıbilere inat yaşamak istıyorum. Yaralanan yüreğimi, zedelenen onurumu, örselenen bedenimi, size inat dırıltmeye çalışıyorum Şımdı de ayakta kalma, var olma savaşı veriyorum Bilge ve Cenk Sızı sonsuza dek affetmeyeceğim. Ben ve doğmamış bebeğim sızı yaşadığınız surece ılenç ve lanetıyle yalnız bırakmayacak

Tum Lemancılar ve Leman dostları Sağlıcakla ve sevgiyle kalın

Berfin

Düşünen gençlik,

Orta 1 veya 2'deydim. Din Hocası'na anlattıklarıyla çelişkili bir soru sorunca sozlu notuma bir verdi. Ferst olduğumu öğrenince beni sınıftan attı. "Ahlaksız" dedi. Fikrimi savunduğum için "Hayvan" dedi. Sozlu notuma ikinci bir "bir" verdi. Orta 3'teydim. İşlemediğ m bir suçtan dolayı konuşmama fırsat verılmeden Turkçe öğretmeninden, hayatımın ılk dayağını yedim. Eşşek gibi! Suçlu olmadığımı ıspat ettim, beni aşağıladı. Bütün gun sınırden ağladım. Lise 1'deydim. İngilizceci ayrım yapıyordu Hakkımı aradım .Onun haklarına saygı göstererek) Bana hakaret ettı. "Sen k m oluyorsun da bana karşılık veriyorsun? " dedi Ben "En az sızın kadar insan" dıyınce ustume yurudü. Sozlume 1 verdi

Şımdı Lise 2'deyim. Yılmadım. Haklı olduğum, beni ezmek, hıçe saymak istedikleri zaman karşı çıktım, konuştum ve konuşuyorum, hakkımı sonuna kadar arıyorum. Ama onlar yıldırmaya

Akşamsefası

çalışıyorlar. Döverek, sınıftan atarak! Düşünmemizi istemiyorlar belli, robot olmamızı, onlar gibi olmamızı istiyorlar. Kitap okumuyorlar, düşünmüyorlar. Ama hepsi değil aralarında aydın, düşünceye saygı duyanları da var. Benim de onlara saygım büyük.

Öğrencilerden de var "ezberci zihniyet"i kabul edip, düşünme zahmetine girmeyenler. Sadece önüne hazır getirilen bilgilerle yetinenler. Ama biz bilgi açlığı çeken, düşünen, düşündüğünü ifade etmek isteyen gençler çoğunluktayız. Bazılarımızın içini gereksiz ama kendilerince doğal bir korku kaplamış kara bir bulut gibi, okulun duvarlarına Atatürk resmi yerine Osmanlı padişahlarının resmini asan, kıbarlıktan bahsedip öğrencilere öküz diye bağıran bir müdürün olduğu bir okulda belki de normal bir korku bu. Fakat bana ters geliyor korkmak ya da korkunun üstüne gitmemek. Birşeyden korkarak hiçbir zaman başarılı olunmaz, emeller gerçekleştirilmez. Biz sustukça, korktukça onlar daha çok ezerler bizi, engellerler çoğu zaman. Biz ki geleceğin okumuş, aydın insanları, güçlünün güçsüzü ezdiği, fikir özgürlüğünün olmadığı dolayısıyla demokrasinin "d"sinin uygulanmadığı bu sistemi değiştirebiliriz.

Herşey bizim elimizde. Tek yapmamız gereken çok okumak, elele vermek, başkalarının haklarını çiğnemeden Atatürk ilke ve prensiplerine uyarak amacımız doğrultusuna ilerlemektir.

Not: Türkiye'deki en duyarlı dergi Leman'a sevgilerimi sunarım. Ayrıca Lütfü Oflaz'ı "Satılık Beyin" yazısından dolayı ayrıca kutlarım. Dostça kalın

Özge

İSYANA ÇAĞRI

"...elbet bir bildiği var bu çocukların..."

Bir yanda vatan - millet - bayrak maskeleri altında sırtlarını devlet içinde her türlü olanaklara dayamış olan ve çıkarları için herşeyi mübah sayan çeteler, diğer yanda tüm içtenlikleriyle, tüm yurtseverlikleriyle canlarından, umutlarından başka bir şeyleri olmayan sırf aydınlık yarınlar, gelecek güzel günler için direnen çocuklar... Okullarından, evlerinden, sokaklardan kopartılıp dört duvar ardına hapsedilen güneşin, ateşin ve isyanın gül yüzlü çocukları... Bilimsel, özerk-demokratik, polisin değil bilimin girdiği okullarda, savaşa değil eğitime yatırım yapılan bir ülkede, yaşama talepleri ile yollara düştü onlar ve 96 yıl hapis buyurdu ferman... İşçi sınıfından, Dinar depremzedelerine, demokratik kitle örgütlenmelerinden ülkemiz mozaiğindeki her bir rengin çağrısına, öğrenci, toplumun dinamik bir parçası, genç olarak destek vermek, taleplerini haykırmak, taleplere sahip çıkmak, korkulacak, dehşet verici ve cezalandırılması gereken bir hareketti. Demokratik eylemlere destek vermek suç gibi gösterildi ve 96 yıl hapis buyurdu ferman...

Çeteleşmenin meşru kabul olunduğu, hukukun iflas ettiği bir ülkede onları kalemli çete üyeleri olarak tanıdınız. Makineli tüfekleri, el bombaları, TNT kalıpları, susturuculu silahları, kaza yapan mersedesleri kısacası hiçbir şeycikleri yoktu onların.

(Sayılmazsa eğer kalemleri ve hayal güçleri!) Anadolu'nun ay yüzlü, bal gözlü çocukları olarak isyanı ve özgürlüğü seçti onlar ve 96 yıl hapis buyurdu ferman... Onlar Manisa'da, onlar Türk - İş Mitingi'nde, onlar Diyarbakır'da, Lice'de barışı ve halkların kardeşliğini haykırdı. Yüzlerce yıl hapis buyurdu ferman...

Çatlıları şerefli ilan eden, Oral Çelik gibileri serbest bırakan idam cezasıyla yargılanıp (!) da ilk duruşmalarında tahliye olanların, uyuşturucu satıp, haraç kesenlerin, onlarca katliam sanığının yetiştirilip ödüllendirildiği rejim ve kurumlardan beklediği bir şey kalmayanlar. Demokratik bir ülkede, tam bağımsız yargı ağında, bilimsel - özerk üniversitelerde yaşama talebiyle, siyasi iktidara boyun eğmeyen bilim adamlarımız; aydınlık yarınlara inanan hocalarımız, düşünceyi ifade özgürlüğüne hak mücedelesinde baş eğmeyen emekçiler, işçiler, memurlar, susmayı asla düşünmeyen toplumsal muhalefetin tüm bileşenleri; sönmesin diye yanan bu ateş!

17 ARALIK'ta KIZILAY MEYDANINDA...

ANKARA ÜNİVERSİTELERİ ÖĞRENCİ KOORDİNASYONU.

Nihat Genç'e,

Ailemi, arkadaşlarımı, anılarımı ve herşeyimi geride bırakıp, herkesin rüyasını gördüğü bu ülkeye gemiden kaçak nerdeyse 1,5 yıl olmuş.

Doğrusu biraz şanslıydım, kalacak bir yer ve iş bulup yabancı dil öğrenmenin tadını çıkarmaya başladım. Herşeyimi geride bırakmıştım ama yıllardır kronik hastalığım olan Leman'ı bırakamadım ve kısa bir süre için de olsa abone oldum.

Derken rüyalar kabusa dönmeye başladı, herkesi ve herşeyi özler oldum. Geldiğimden bu yana, beraber kaçtığım arkadaşım Adem'in dışında bir tane arkadaşım olmadı, olamadı. Zamanında Emel ve Erkan çok söyledi ama ben inatla acı tecbüreler istiyordum. Kendi gözlerimle görmek istedim, gördüm. Fakat Leman'ın dostluğu vardı, gerçi onun dostluğu biraz acıydı, özellikle Nihat Genç'in yazıları her seferinde 12'den vuruyordu, ben de acıların çocuğu olarak onun yazılarını iki defa okuyordum. Ta ki 313. sayıya kadar. Nihat'ın orta sayfada yazdığı yazıyı 4-5 defa okudum ve hala inanmakta zorlanıyorum. Genç yazmayı bırakmaktan söz ediyor. Senin deyişinle, ne diyeyim ben şimdi sana, buraya kaçmakla iyi mi etmişim diyeyim. Oraya ne zaman telefon açsam herkes burası bombok diyor ama senin bu yazın kadar hiçbirşey beni bombok etmedi. Ne kadar duygusal yazdığını düşünsem de bahanende yerden göğe kadar haklısın, gerçekten akıl alası bir durum değil, ama bu ne ilkti ne de son olacak. Yaşar Kemal de Eşber Yağmurdereli içeri girerse ülkeyi terk edeceğinden bahsediyordu. Bu kadar kolay mı? Leman dostları siz de bişeyler söyleyin, ben artık ne diyeceğimi bilemiyorum, aslında söylemeye de pek hakkım yok. Yine de şunu söyleyebilirim ki, Nihat Genç yazıyı bırakırsa ben de Leman'ı bırakıyorum ve ülkeme de asla dönmüyorum. Nedir şimdi bu, aslında ben de duygusal davranıp senin diğer yazarlara ettiğin küfürlerden birkaçını sıralayabilirdim ama benim boynum bükük, hakkım yok, ben kaçtım. Peki senin yazılarından büyük dersler alan diğer Leman okurlarına nasıl anlatacaksın, onları da geçtim, 18 yıl ceza almayı bekleyen çocuklara "ben sizin için size sormadan yazı yazmayı bıraktım diyebilecek misin, desen de alacağın cevabı tahmin edebiliyor musun. Biz, sız yazmayı bırakın diye içeri girmiyoruz" diyecekler.

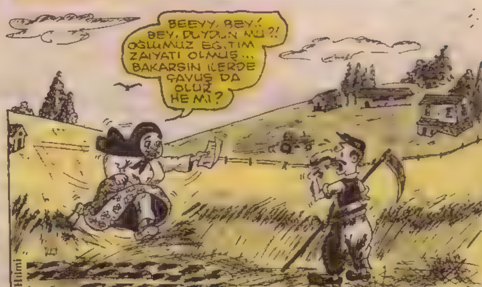

Gerçekten vicdan azabı çekmesi gerekenlerin yerine kendini koyamazsın. Aksine senin bu konuda daha rahat olman lazım, sana hissettirmeseler bile seninle olan birçok insan var, ayrıca eğer o çocuklar içeri girerlerse bu sen yazdığın için değil diğerleri yazmadığı içindir. Sevgili Nihat benden bu kadar herşeye rağmen alacağın karara saygı duyuyorum, ben sadece Türkiye'nin gelmiş geçmiş en büyük yazarlarından biri olmaya aday bir insanı kaybetmeyi hak etmediğimizi düşünüyorum, hepsi bu.

Sevgili Lemancılar, aslında niyetim Amerika'da yaşayan Türkleri kendi gözümden size aktarmaktı. Bu konu daha acıl, umarım bir dahaki sefere o gücü bulurum. Öncelikle Leman çalışanlarına, okurlarına, sonra da mektuplarıyla bana destek veren sevgili arkadaşlarım Emel ve Erkan'a selam ve sevgi gönderiyorum.

Ayhan

***

Yine her zamanki gibi gözlerimi umutsuz yorucu can sıkıcı bir güne açtım. Tanrım! Yinelenen yeni bir kabus. Tüm gün iliklerine kadar işleyen güneşin altında, belin iki büklüm çapa elinde vur da vur kuru toprağa vur da mahsulü temizleyip otları kesesin. Yaşlı ananın her doğrulup of çekişine yaplı gözlerle bakıp çaresiz, hayata lanet edersin.

İşte hayat yazları benim için bunlardan ibaret. Ama ben yine şanslıyım çünkü benden daha zor durumda olan küçük dostlarım var. Rojda, Rojbin, Berivan işte bu üç küçük kız... Doğudan yazları çalışmak için gelen ve bizim bahçede çadır kuran çalışkan bir ailenin üç küçük kızı. Ailenyle birlikte aynı şartlar altında çalışmak zorunda olan üç küçük yürek.

İlk onları bizim oldukça atlanmış taş gibi toprağı olan taşlı tarlamızı çapalarken gördüm. Öyle neşeli neşeli aralarında fısıldaşıyor, gülüşüyor heyecanlı heyecanlı anlatıyor ve hırsla tarlayı çapalıyorlardı ki aralarına katılmak için yanlarına yaklaştım ama dillerinden anlamıyordum. Neyse çok geçmeden anlaştık. Öyle küçüktüler ki daha ilk okul üçüncü sınıf öğrencisiydiler. Canımın içi çocuklar onlara öyle çok acıdım ki anlatamam. Küçücük elleriyle o iri otları yoluyorlar ürüne zarar vermemek için tarlayı dikkatle çapalıyorlardı. Ellerde otların lekesinden simsiyah olmuştu artık kendi halime bile acımaktan utanır olmuştum. Oysa onlar hayatlarından öyle memnundular ki hepsinin tatlı hayalleri küçücük beyinlerinde pembe düşleri vardı. Küçük Berivanım artık okula kırmızı parlak ayakkabılarıyla gidecek ve kendisi için çok değerli olan, saçını ipek gibi yumuşacık yapacak kocaman bir şampuan alacaktı. Bu şampuan öyle büyüklerden olacaktı ki tüm kış yetecekti. Hem zaten o da az az kullanacaktı.

Canımın içi Rojda tüm kış kahvaltıyı çay ve ekmekle yapmaktan öyle bıkmıştı ki memlekete gittiklerinde tüm parasıyla süt alacaktı, annesi tüm kış yetecek kadar peynir yapabilsin diye. Ama yine de parası kalırsa o ince uzun bebeklerden alacaktı zaten ninesinin diktiği bebek iyice eskimişti

Rojbin'in de masum bir düşü vardı. Önlüğünün altına çiçekli don giymekten bıkmıştı. Kalın naylon çoraplardan giymek istiyordu, onu alacaktı. Uç şeker kız okullar açıldıktan yaklaşık üç ay sonra yani şu günlerde memleketlerine dönebildiler. Onlar giderken biraz üzgün ve kırgındılar çünkü babaları ne ellerine biraz para vermiş ne de birşeyler almıştı ama gelecek yıl için söz vermişti. Çalıştıkları paranın yarısı onların olacaktı işte onlar için yeni bir umut doğmuştu... Evet gidiyorlar onları öptüm ve ellerine üç küçük torba sıkıştırdım. "Bir bebek, bir çorap ve az az kullanılırsa uzun süre yetecek büyüklükte şampuan."

Rojda, Rojbin, Berivan umut dolu geleceğin düşünü kurarak yola çıktılar oysa babaları artık onları okula bile göndermeyecekti ama olsun be onlar yine umutlanacak birşey bulurlar. Kimbilir belki bir dahaki yaz babaları daha çok para kazanır ve tekrar onları okula yazdırır.

Ah sevgili Leman bu üç küçük kızın yaşamı bende öyle bir yaşama sevinci uyandırdı ki artık herşeye daha olumlu bakabiliyorum. Akşam iyice bastırdı, saatler önce oturmuştum mektubumun başına, oysa şimdi gece yarısı oldu bile. Zaman ne kadar çabuk geçiyor değil mi. Bugün, bize yaşattığı mutlu ya da acı veren hüzünlü bir günü hızla terkedip yarına koşuyor ve yarını da bir başka güne terkedip hızla akıp geçiyor.

Sevgili Leman dostlarım sizler de kalplerinizden sevgileri, dudaklarınızdan gülücükleri ve sürekli üreten ve düşünen beyinlerinizden mutlu hayaller ve pembe düşleri eksik etmeyin. Hem duşünün bir daha mı geleceğiz dünyaya. Yaşamı olduğu gibi, elimizde olanın en güzel olduğunu düşünerek ve bunu değerlendirerek yaşayalım gitsin

Not: Sevgili Leman bu sana ilk mektubum. Uzun süredir yazmak istiyordum, bu geceye kısmetmiş. Şey bir de mektubumu yayınlarsanız çok sevinirim.

Bursa'dan sevgiler

İnciw

SAYI: 318... 13 ARALIK 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ERBAŞ ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Fax: 251 52 67 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● İNTERNET ADRESİ: http://LeMan.raksnet.com.tr

● AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
● BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 1 TL hesabı: 1100384 - 7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

YILIN LALELERİNİ SEÇİYORUZ

1997 yılı içinde ince bir elekten geçirerek hazırladığımız haftanın lalelerini iyice incelterek YILIN LALE ADAYLARI olarak takdirlerinize sunduk. "Yeter artık söz bizim" diyen Leman okuyucuları seçimleriyle bütün kategorilerde ilk üçü belirleyecek. Aşağıdaki "Leman lale bahçesi"nden seçiminizi yaptığınız adayları belirleyip kuponu doldurarak "Leman Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İst. adresine zarfla ya da 0212 251 52 67 numaralı faks ile gönderebilirsiniz. Seçimi kazanan 108 okurumuz Leman yazar-çizerlerinin imzalı kitap ve albümleriyle, Öküz, Lemanyak ve Gır dergisi abonelikleri kazanacaklar.

SPOR

Şansal Büyüka
Yavuz Gökmen
Ali Şen
Hakan Şükür
Fatih Terim
Erman Toroğlu
Hıncal Uluç
Öcal Uluç
Mehmet Ali Yılmaz
BİMAŞ - CİNE 5

TELEVİZYON

- Hülya Avşar
- **Hakan Aygün**
- Şebnem Dönmez
- **Kenan Erçetingöz**
- Ufuk Güldemir
- **Aykut Işıklar**
- Reha Muhtar
- **Uygur kardeşler**
- Ertürk Yöndem
- Gelin - Kaynana
- **İner misin Çıkar mısın**
- **Televoleler**

MÜZİK

Ankara'lı Turgut
Ayna
Aykut-Hakan-Ayşe
Sibel Can
Çelik
Özcan Deniz
Kenan Doğulu
İbrahim Erkal
Küçük İbo
Mahzun Kırmızıgül
Marmelat Kızlar
Nadide Sultan
Küçük Onur
Coşkun Sabah
Seda Sayan

KLİP

AF (Evellallah)
Sibel Can (Padişah)
Özcan Deniz (Valavalavallah)
İbrahim Erkal (Canısı)
Bülent Ersoy (Maazallah)
Mahzun Kırmızıgül (Kızlar kızlar gelem mi)
Mahzun Kırmızıgül (Sevdalıyım)
Seda Sayan (Oymazsam namussuzum)
Tarkan (Şımarık)
İbrahim Tatlıses (Fırat)

KURUM
LEGAL / İLLEGAL

Birleşmiş Milletler
CIA
Kocaeli Çetesi
Geçici Köy Koruculuğu
MİT
NATO
Özel Tim
Susurluk Çetesi
YÖK
Yüksekova Çetesi

TV-DİZİSİ

Yangın Ayşe
Yazlıkçılar
Gurbetçiler
Çiçek Taksi
Canısı
Hemşerim
Ayşecık
Deli Divane
Fırat
Sırtımdan
Vurdular
Tatlı Kaçıklar
İlişkiler
Kara Melek
Çılgın Bediş
Zeynep
Uludağ
Küçük İbo
Unutabilsem
Acı Günler

KLASMAN DIŞI

Gülay Aslıtürk
Bülent Berkarda
Bill Clinton
Korkut Eken
Recep Tayyip Erdoğan
Kenan Evren
Melih Gökçek
Ali Nabi Koçak
Burhan Özfatura
İbrahim Şahin

İŞ DÜNYASI

- **Erol Aksoy**
- Dinç Bilgin
- **Turgay Ciner**
- Cavit Çağlar
- **Özer Çiller**
- Aydın Doğan
- **Mehmet Gazioğlu**
- Fethullah Gülen
- **Bilge Has**
- Mehmet Ali Ilıcak
- **Rahmi Koç**
- Sakıp Sabancı
- **Cem Uzan**
- Turgut Yılmaz
- **Eurogold**
- İhlas Holding
- **Kombassan**
- **MÜSİAD**
- TÜSİAD
- **Yimpaş**

POLİTİKA

- **Mehmet Ağar**
- Meral Akşener
- **Devlet Bahçeli**
- Deniz Baykal
- **Sedat Bucak**
- Tansu Çiller
- **Süleyman Demirel**
- Bülent Ecevit
- **Rahşan Ecevit**
- Necmettin Erbakan
- **Yalım Erez**
- Ayvaz Gökdemir
- **Mehmet Gölhan**
- Doğan Güreş
- **Oltan Sungurlu**
- Güneş Taner
- **Tuğrul Türkeş**
- Muhsin Yazıcıoğlu
- **Mesut Yılmaz**
- Şevki Yılmaz

BASIN

Can Ataklı
İsmet Berkan
Fatih Çekirge
Emin Çölaşan
Hakkı Devrim
Abdurrahman Dilipak
Yavuz Donat
Oktay Ekşi
Yavuz Gökmen
Gülay Göktürk
Nazlı Ilıcak
Altemur Kılıç
Fehmi Koru
Ertuğrul Özkök
Hıncal Uluç
Hilmi Yavuz
Akit Gazetesi
Akşam Gazetesi
Öncü Gazetesi
Yeni Günaydın Gazetesi

REKLAM

American Expres kartı (statünüze göre kart)
Falım (Ne yersen ye asit yapar ağzında)
Fırat boru (Döşeyelim abi)
İş Bankası (Sağduyu olayı)
Mc Donald (Elmalı datlı)
Nokia (Ekodinamik bir alet)
Orkid (Nükhet Duru'yla yerinde tespit)
Rinso (Ertan'ın çilesi)
Profilo (Alman Emre)
Simens (Çınlı Usta)
Turkcell (Alo baba nerdesin?)

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE
İŞ DÜNYASI			
TELEVİZYON			
POLİTİKA			
BASIN			
KURUM			
KLİP			
KLASMAN DIŞI			
SPOR			
MÜZİK			
REKLAM			

Adı, Soyadı : ....
Adres : ....

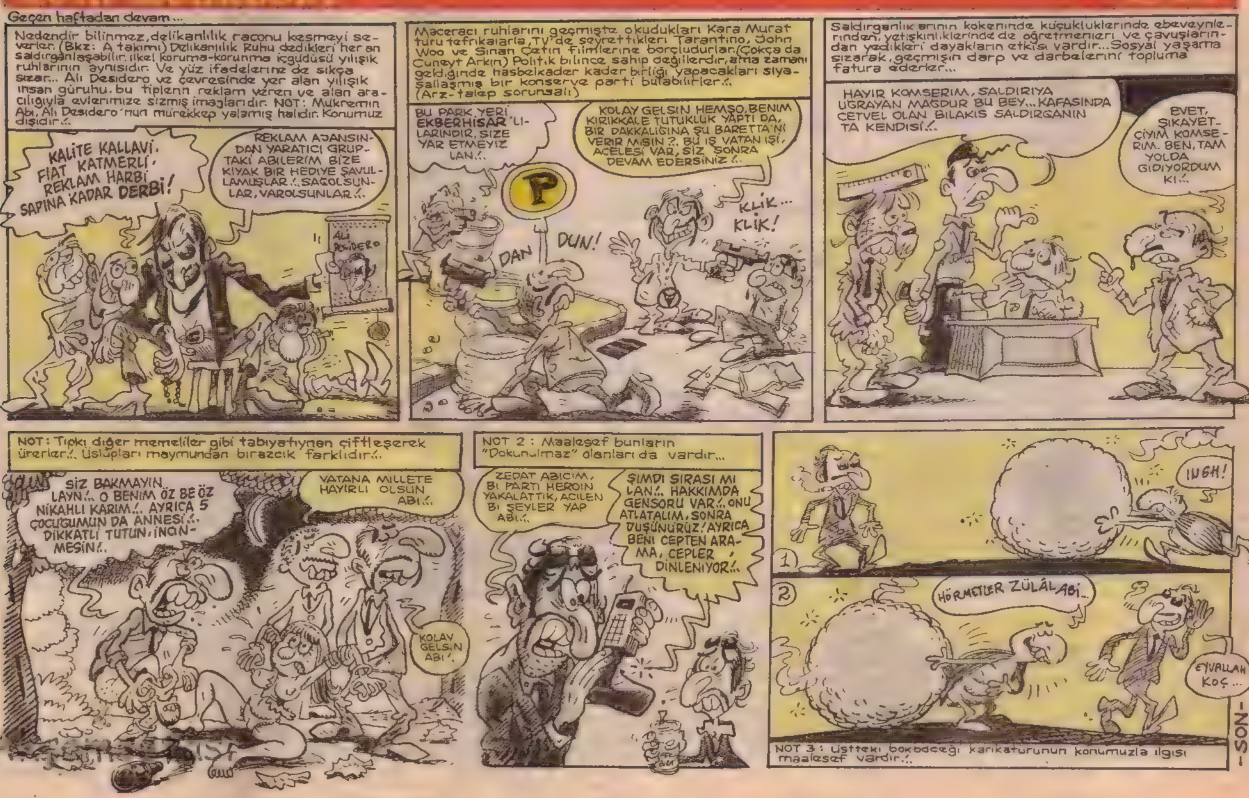

Akşamsefası

20 Aralık 1997 Cumartesi Sayı: 319. 120.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ

SÜREKLİ KARANLIK İÇİN 96 YIL GENÇLİK SÖNDÜRME

Harçları protesto için Meclis'te pankart [illegible] üniversite öğrencisinin 17 Aralık'ta Yargıtay'da [illegible] bozacaktı. Bu ülkede yaşayan pek çok insan, [illegible] ruşmayı bekliyordu. Ve onbinlerce ünivers[illegible] Ankara'da Kızılay Meydanı'nda [illegible] destek olmak istedi [illegible] Türkiye [illegible] mechul[illegible] kan emici [illegible] Ve bu ülkede [illegible] bir protesto gösteris[illegible] turdukları gerekçesiyle 18 yıla mahkum ediliyor [illegible] 1000'lerce genç [illegible] Çarşı[illegible] nın davası 16 Mart'a ertelendi. Gençlik söndürme [illegible]

Akşamsefası

Kartalın Akkartal'ına

Ne kötü
Rüya göremiyor
Kartal kabristanındaki o kartal
Ne acı
Biz onun öfkesinin kırıntılarını
Ancak görüyoruz
rüyalarımızda.
İşte bu Neyzen Tevfik
Portesi portresiyle
Gelenle rapp dikiliyor ayağa
Sevgileriyle
Sora şişesiyle de düz rakılara
tırmanıyor
Azab-ı Mukaddes'e doğru.

Can Yücel

DİSK'in Ankara yürüyüşü bitti. İşçiler Ankara'ya ulaştı.

Türkiye nüfusunun yüzde 65'i eti, 45'i balı, 27'si balığı sadece vitrinde görüyor

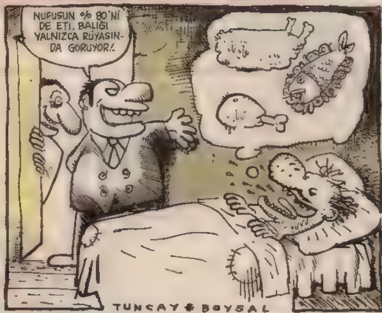

İSTER İNAN

Kızkardeşim Funda, Kadıköy'de kâğıt mendil satan çocuklara **"Size gofret alayım mı?"** demiş. Çocuklar **"Abla bırak gofreti, bi çorba içir"** demişler. Funda **"Tamam"** demiş. Hep birlikte lokantaya doğru yürürlerken, çocuklardan bir tanesi cebinden oyuncak cep telefonu çıkartıp kulağına dayamış, birisiyle konuşuyormuş gibi şunları söylemiş: **"Hayatım, biraz geç kalıcam. Çorba içmeye gidiyoruz!.."** V.Ö.

İSTER İNANMA

SUNAR! İNSAN HAKLARI ÇİZELGESİ

[illegible]	
Malların ve hizmetlerin fiyatlarının serbestçe belirlenmesi	**Daha iyi**
Özel sektörün ekonomi içerisindeki ağırlığı	**Daha yüksek**
İşletmelerin toplamı içerisinde özel işletmelerin yüzdesi	**Daha yüksek**
Yeni işletme yaratımında sürdürülen hız	**Daha yüksek**
Faiz oranlarının serbestçe belirlenmesi	**Eşit**
Mahkum olan özel ve tüzel kişi sayısı	**Daha az**
Ücretlerin serbestçe belirlenmesi	**Eşit**
GSYİH'ye oranla borsa sermayeleşmesi	**Daha yüksek**
GSMH'ye oranla sermaye gelirleri payının ve emeğin verimliliğinin evrimi	**Daha iyi**
GSYİH'ye oranla bütçe açığı yüzdesi	**Macaristan'dan iyi**
İşletmelerin araştırmaya ayırdıkları harcama yüzdesi	**Daha zayıf**
Sermayenin yasadışı yollardan yurtdışına kaçışı	**Ölçmesi zor**
12 yaşından küçük çocukların çalışması	**Daha kötü**

*GSYİH: Gayri Safi Yurt İçi Hasıla *GSMH: Gayri Safi Milli Hasıla

16-12-1997-Hürriyet

[illegible]	
Basınçlı Su	**Daha soğuk**
Filistin askısı	**Daha sağlam**
Dayak	**Daha uzun**
Elektrik	**Daha yüksek voltaj**
Kaplumbağa hücresi	**Daha dar**
Falaka	**Daha seri**
Jop sokma	**Daha fazla**
Şişeler	**Daha kırık**
Yargısız infaz	**Daha hızlı**
Faili meçhul cinayet	**Çok daha çok**
Bok yedirme	**Daha boktan**
Haya burma	**Daha sıkı**
Cinsel taciz	**Daha hayvanca**
Bok çukuru	**Daha kokulu**
Köy yakma	**Daha ateşli**

eMAY

DSP'liler zina yapan kocaya cezayı engelledi

Hükümet faizcilerden bir türlü vergi alamıyor. Rahmi Koç, "para kuş gibidir ürkütürseniz kaçar" dedi..

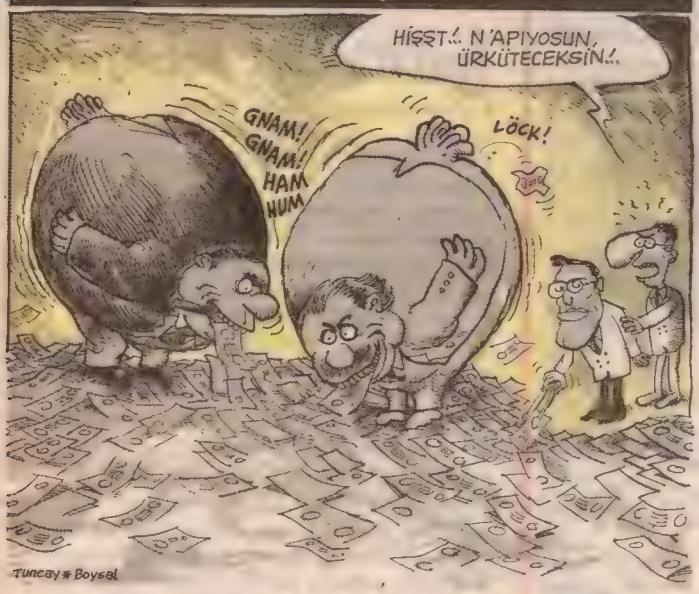

Genel nüfusumuz tahmin edilenden az çıkınca kişi başına milli gelir 75 dolar artarak, 3 bin 74 dolara çıktı.

boy aynası

YÜCE HALKIMIZ

(Uyku Haplı Gulliver)

Acı'nın Tarihi. Balta'nın Talihi. **Saflığın Tarifi.** Her Durumda Her Pozisyonda Hiç Çekinmez Hiç Üşenmez Aslanlar Gibi Ölür. **Nedense Bütün Kötülükler Hep Onu Bulur.** Tüm Kumarlar, Onun Üzerine Oynanır. **Tüm Yalanlar O'nun Üzerine Söylenir Ama O Hep Uzaktan Seyreder.** Kalk Derler; Kalkar, Yat Derler; Yatar. **Saz ve Gaz ile Çalışır.** Saç Çal Oynar, Ağlar. **Gaz Ver, dağları deler.** Kendi Gücünü Bilmez **Ossuruktan Nem Kapar.** Ta Ortaasya'dan Anadolu'ya Geldiğine Sevinir De Anadolu İçinde O Şehirden Bu Şehire Giderken Ölmesine Asla Şaşırmaz. **Boyu Conan Boyundadır.** Ama Aklı Keloğlan Ayarında. **Türkülerinde Hep Acı Vardır.** Oyun Havalarında Bile Acı Vardır. **Sinirleri Bozulmuştur Bir Kere.** Güleceği Yerde Ağlar. **Ağlayacağı Yerde Güler.** Dostunu Düşmanını Seçemez **Hep Umut Eder ve Çabuk Unutur Bu Huyundan Hiç mi Hiç Vazgeçemez.** Bayrak, Ezan Dedi mi Akarı Sular Durur. **Sular Evlerini Bassa Gıkı Çıkmaz.** Tüm Bilim Dalları Karşısında Dumura Uğrar. **Ne Güzel Ağıtları Vardır.** Ne Ölüsevici Dangalak Aydınları. **Helkima Kınalı Da Kefen Ne Güzel Yaraşır...** OFFF...

Albert Kamu Vicdanı

(Bu Halk Beni Verem Eder Öldürür)

Avrupa Birliği Türkiye'yi yine aday Ülkeler listesine almadı

MESUT YILMAZ
-AB'den rest, demokratikleşme paketi rafa-

AB
-Mezara kadar değil pazara kadar-

BAYRAM MERAL
-DISK-KESK yürüyüşte, Türk-İş Meral kaçışta-

NİHAT GÖKYİĞİT
-Nukleer ihaleci TEMA 2.başkanı-

DEMİRAL
-AĞAR'ın manevi avukatı-

Hükümet Avrupa Birliği'ne rest çekti

Mehmet ÇAĞÇAĞ

kemcit pilavı met-üst

hafifletici sebepler

◆ ahlak iyi bir halt olsaydı, okullara ders olarak konulmazdı

◆ ruh sağlığınızı nasıl koruyorsunuz?.. (-ruhumuzu şeytan'a satarak)

◆ ferman padişahınsa, müzayedeler bizimdir

◆ cumartesi-pazar, unut günleri.. pazartesi-salı, sıkıntı... çarşanba-perşenbe, bayılma.. cuma esneme, ayılma.. cumartesi-pazar, unut günleri

◆ vicdanımız rahat, yüreğimiz hazırol'da

◆ eskiden uğruna ölümü göze aldığımız bazı değerler, şimdi yalnız yanyana gelmiş harflerden ibaretler

◆ vaktinde edilememiş sevgi sözleri, nefret zırhı kuşanır dönerken geri

◆ hayat elden gidiyor kardeşler

◆ dur, hemen emin olma, biraz daha ölelim

◆ hangi taşı kaldırsan, altından 'son' çıkıyor

◆ piyango'nun ismi, niye 'milli piyango'.. şans, kumar, beleş, avanta.. en milli duygularımız mı?..

◆ o kadar milliyetçi'ydi ki, sol tarafına felç inince, gitti ameliyatla sağ tarfına aldırttı

◆ aşk: yüz kızartıcı tek doğal suç

◆ bir ukde'yi bir keşke'ye verseler, ukde ağlar keşke güler bir zaman

◆ insanlar yaşlanıyor ama ihtiyarlamıyor artık

◆ spikerler, konsomatris oldular.. haberler, fıkra gibi

◆ "ne güzel ağıtları var bu halkın" diyor çok ünlü bir yerli yazar.. ulan ağıt'ın, ölümün, acının güzeli mi olur.. yalnız ölümlerle paha kazanan hayat olur mu.. hiç ağıt olmasın daha iyi değil mi..

◆ zilleri çalıp çalıp kaçıyoruz.. şimdiki aşk tanımı bu

◆ saçmalamak istiyorum, yeteri kadar türk'üm

◆ -kahvenizi nasıl içersiniz?, -genellikle fincanı ağzıma dayayarak, ya siz?.

◆ cenaze dolayısıyla açığız!.

◆ şeytan diyor ki: fuck you!. anlaşıldı, dublajsız, altyazısız bir şeytan bu

◆ zaten ölümlü olan bir dünyada; anarşist, nihilist, pesimist olmak ne komik ya

akşam oldu bilinçlendim ben yine, hasret kaldım gözlerinin lensine

◆ bir, bir, bir daha; topla, üç eder.. ne haber

◆ hayat elden gidiyor, kardeşler

LOMBAK
SOLMAZ & BARUTER
ŞİFALI GÖL
BOŞUNA GİRME BİRADER, BEN ÜÇ SAATTİR BURDAYIM, HİÇBİR FAYDASINI GÖREMEDİM.!..
ARKADAŞLARININ YERİNİ İTİRAF EDERSEN, YÜZÜNE ESTETİK AMELİYATI YAPTIRIRIZ.!..
Pazmoya
BURAYA ÇÖP DÖKEN HAYVANLAR HAYVAN!
BELEDİYE OLARAK BU YAZILARI SİLİP, YERİNE ÇERÇEVELİ RESMİ YAZILAR ASIYORUZ.!..
BRAVO, NE GÜZEL!
BURAYA ÇÖP DÖKENİN KÖTÜNE BELEDİYENİN KILLI KOÇA MARRAĞI GİRSİN!
MAALESEF RAHİM KANSERİNE YAKALANMIŞSINIZ.!..
SİGARADAN MI OLDU ACABA?.
KADRİYE SEN... NASIL?.
CEMİL DUR, SANDIĞIN GİBİ DEĞİL... İZAH EDEYİM.!..
O BENİ DEĞİL, BEN ONU DUDUKLUYORUM.!..
KARINIZ DOĞRU SÖYLÜYOR.!..
OHH, NEYSE HAYALAH, BEN DE SANMIŞTIM Kİ...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

AĞLAYAN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

Kemenedi Virüsleri ORİS ile VONTİ

mel-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

ORÇUN KUNEK

HAFTANIN KASEDİ

Sesi bir sabah poğaçası kadar sıcak, yüreği devgi dolu ama bi o kadar da karektersiz olan

FEVZİ MODERNOĞLU 'nun son kasedi

"MR SPAK'ın KULAKLARININ SADECE BİR MAKYAJ HİLESİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİĞİM GÜN HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLADIM BİR SÖĞÜT AĞACININ ALTINDA" çıktı.

ısrarla arayınız, akıllı olunuz, efendi olunuz.

R Yorum

1- Unutulmayan eserlerin bazı kısımlarını unuttum ben de her insan gibi (slow)
2- Nazlı yarim hatalı sarmış dürümü, yerken bütün et-ler düştü ziyan oldu o ılık ilkbahar akşamında .
3- Başrolde özkardeşim bile oynasa yine de gitmem operaya
4- Üç saat uğraştım "Zırtı Erenköy"ün ne anlama gel-diğini bi türlü anlatamadım japon turiste (Slow)

B Yorum

1- Mükemmel döşenmiş bir ev görünce acep bir eksiğini yakalayabilir miyim diye sağa sola bakarım çaktırmadan.
2- İlkçağ ortaçağ deyip geçme selvi boylum orda da süper ortamlar var-dır.
3- Mr Sıpak'ın kulaklarının sadece bir makyaj hilesi olduğunu öğrendi-ğim gün hüngür hüngür ağladım bir söğüt ağacının altında
4- Para biriktirirken kıralı gelse bozamaz konsantrasyonumu

BU HAFTAKİ İKİNCİ SANATÇIMIZ.

Hırsızlık yaparak sanat dünyasına giren ve orda kendine güzel bi yer edinen birkaç kişinin arkasından "yavşaktır o" dediği fakat benim inanmadığım süper sanatçı.

ŞAHBAZ GİZLİBELGE 'nin son kasedi.

"GİNES REKORLAR KİTABINDA BANA TERS GELEN REKORLU SAYFALARI YIRTTIM ATTIM BİR SEHER VAKTI" çıktı.

Bunu da ısrarla arayın, müzik marketlerdeki tezgahtarlarla sami-mi olmayın ileri geri konuşmayın.

C Yorum

1- Erotizm konulu bir panelde "Herkes herkesi her an yalayabilir" diye ısrar edince dinleyiciler galyana geldi, tar-takladılar beni.
2- Böreği fırına verince "acep bütün katlara eşit yaydım mı peynin" diye bir kuşku düştü şu garip görünüme
3- Örümcek fobisinin delikanlılık fobisinde yeri yoktur
4- Boynu bükük bir garip gördum dedim yardım edeyim, yanlış anladı. Kavga çıktı az daha bıçaklıyodu beni. (slow)

D Yorum

1- Su altı belgeselinde Müren balığı gariban bir karidese saldırınca pa-leti zıpkını takıp gidıp ağzını burnunu kırasım geldı.
2- Gines rekorlar kitabında bana ters gelen rekorlu sayfaları yırttım attım bir seher vaktı.
3- Tüm hayatım boyunca önce çeyrek söyledim döneri, doymazsam bı çeyrek daha söyledim tereddüt etmeden.
4- Yığıt kışı saçlarına jöle sürüp yakışıklı olmaya çalışmaz.

Copirayt Mopirayt
Kasetlerdeki tüm şarkıların yayın hakkı saklıdır, ıslık şeklinde dahi öttürülemez, öt-türen çırpan adidir, eşşoğlu eşşektir. Bırakın çalmayı, çalmayı aklından geçiren bile eş-şoğlu eşşektir. Zırıktır, godoştur.

Doner Günday *(Galler Prensi)*

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Gerçeğin yakalanması ve anlam kazanma üzerine iki öykülük irdelemenin ikincisi...

HINNGH!

Cahit... O günora-da aylesine bulunma-sayın bay ki'de dağı-dan birşey olmayacak-tı... Ama...

ÖLÜRKEN GÖRDÜM ONU... YAŞAMI İKİ SOLUKTA ÇIKIP GİTTİ BEDENİNDEN... OYSA DAHA 45 SANİYE ÖNCE GÖZ-LERİMİZ KARŞILAŞMIŞTI...

Yere düserken cüzdanı dökül-müştü... Ucu yırtık bir 50 bin li-ralık görüyordum... Belki de onu kendisine 'kakalayana küfür etmişti... Ama bir başkasına kakalayamadan ölmüştü işte... Bozuk paralar...

Cekadinin markasını gördüm, o ölürken... İster sıradan olsun ister pahalı bir marka... Ölme-sine engel olamamıştı...

ÇIFT!..

Birdenbire bitiyordu herşey... Birden... Ve bire...

ASLINDA BİRİNİN ÖLDÜĞÜNÜ GÖR-MEDİM BEN ORADA... GÖRDÜĞÜM ŞEY, HİÇBİR ŞEYİN ANLAMININ OL-MADIĞIYDI YAŞADIĞIM, ARZULADI-ĞIM, İSTEDİĞİM, EDİNDİĞİM HİÇBİR ŞEYİN ANLAMININ OLMADIĞINI GÖRDÜM...

ÖNEMLİ OLAN TEK ŞEYİN ÖNEMSİZLİK OLDUĞU-NU GÖRDÜM... VE ANLAMSIZLIĞI... HERŞEY ANLAMSIZ... ŞU TELEVİZYON, UZAKTAN KUMANDA, ZAPING... REHA MUHTAR... MASANIN KÖŞESİ... BARDAĞIN İÇİ, HÜÜP SESİ... ERİYEN ASPİRİN... SAATİN DURMASI, PİLİN BİTMESİ... HERŞEY ANLAMSIZ...

AMA BİR ANLAMI OLMALI CANIM!..

DOĞRU.. OLMALI... AMA NE?.. AMA NİYE?.. AMA NEREDE?.. KESİN BİR ŞEY VAR... BURADA DEĞİL BAŞKA YERDE... BELKİ DE KENDİMİZDE... AMA SESSİZLİKTE, SAKİN-LİKTE... DAĞLARDA...

GİTMELİYİM... SOYUNUP, SOYUTLA-NIP GİTMELİYİM... MUTLAK SESSİZLİK-TE KENDİMLE KALARAK ANLAMI BULMAYA... BULA-BİLDİĞİM, ERİŞE-BİLDİĞİM EN YÜK-SEK NOKTAYA, EN YUKARIYA...

CAHİT! SEN DELİ-DİN Mİ, BÖYLE BİRDEN... VE BÖYLE ÇIPLAK. NASIL GİDER-SİN...

Döndü...

Bakti...

Ve sadece...

ŞŞŞŞ..!

dedi

Ve gitti...

İşte böyle erişebileceği en yüksek yerde yaşamı gözet-bilmek için gitti. Döner diye çok bekladılar.. Ama dönmedi..

BEN ONA İNANDIM, ÇOK İÇTENDİ!

O, HERŞEYİ AŞTI... BİLGE OLDU...

KEŞKE ONUN YAPA-BİLDİĞİNİ YAPABİL-SEK...

Ama günler sonra biri geldi.. Cahit'i gittiği gün gören biri.. Anlattıkları korkunçtu...

BEN ONU GÖRDÜM... BİR BEZE SARINMIŞTI... DELİ SANDIM AMA BİR JİP SATIN ALIYORDU...

ANLAMI BULUP YAŞAMI GÖZMEK İÇİN DAĞA ÇIKICAM DA JİPLE KOLAY OLUR.. SUZUKİ VİTARA'YA BİR DE ŞEPOKE'YE BAKTIM... BU NİSSAN TERRANO NASIL ACABA? DÖRT ÇEKER Mİ? HAVA YASTIĞI, ABS VAR MI? ŞARTLAR NE?..

DAĞA ÇIKAN BİLGELERİN YÜZDE 72'Sİ BİZİM JİPİ TERCİH EDER.. AYRICA YÜZDE 7 BİLGE İNDİRİMİMİZ VAR-DIR...

İşte böyle.. Belki de Cahit traklı... Belki de günümüzün yeni dün-ya bilgeleri böyle olmalı diye düşünüyorduk ki bir tanık daha çıktı ve tüm..

Hayatın anlamını aramak için dağa çı-kacak olması bana ilginç gelmişti.. Gaz beraber olduk evvelsi-sabah kahvaltıda dedi ki...

DAĞA ÇIKACA-DIM YAVRUM... AMA DAHA ÖNCE BUGÜN.. FENERBE ÖNEMLİ BİR LİG MAÇIMIZ VAR.. ONA GİDİCEM... NASILSA DAĞ KAÇMIYOR...

O akşam tv'de canlı yayında gördüm onu...

ALİİ ÇEEN'İN G.TÜ KOCAMAAN KOCAMAAAN !!

Onu gerçek bir bilge zannetmiştim... Ama doğaldırki hiçbir bilge Ali Çen'in götü kocaman diye bağırmaz..

Ve son söz olarak dedi ki

İYİKİ S.KTİR OLUP GİTMİŞ...

İzdüşüm

Akşamsefası

KOMİKAZE

-Babaaa... Çok üşüyoruuum...
-Sus bakiim! Biz de üşüyoruz ama, burası bizim vatanımız! Bir daha duymıyim!

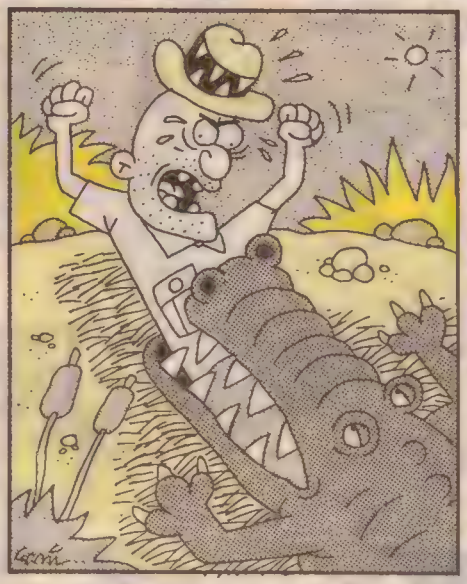

-Yeter artık yeteeer! Isır! Isır da bitsin bu işkence!
-Daha acıkmadım...

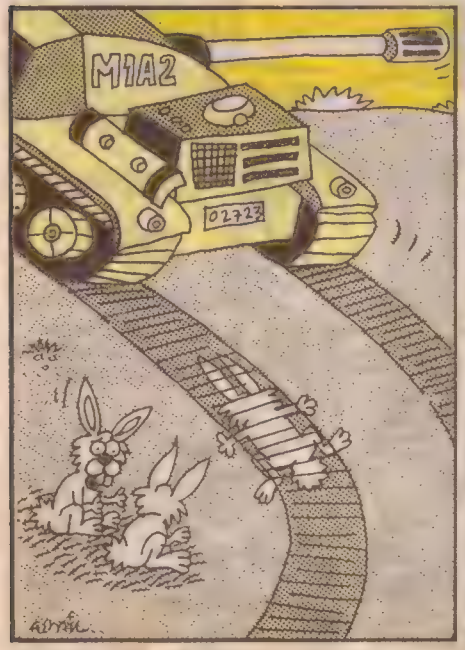

-Savaş çok korkunç bişey...

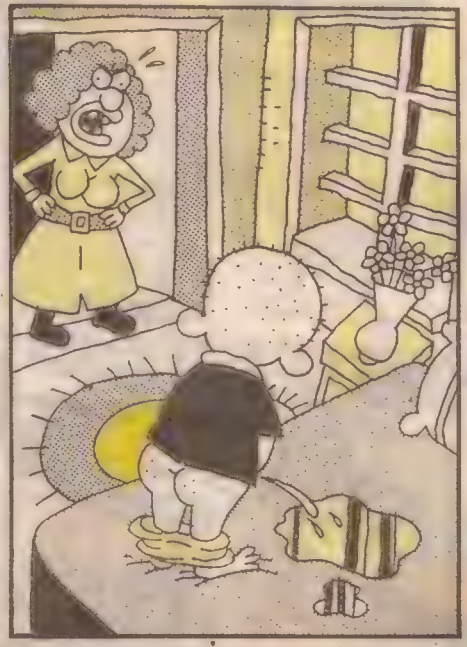

- Uğur! Bu yaşa geldin, hâlâ yatağına işiyorsun!

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Popçular poplarını yapsınlar, ımajlarına baksınlar, nakaratlarla ışı götürsünler. Eyvallah. Fakat tek bir rıcamız var: Güzel güzel türküleri piç etmesinler!

Şu anda n'apıyolar?

◆ **Hıncal Uluç:** Sahte üniformayla TEM Otoyolu'nda ceza kesiyo...

◆ **Yavuz Gökmen:** Gecelik giydirdiği ve sarı peruk taktığı yastığıyla dansediyo...

◆ **Hülya Avşar:** Bebeğini bi şekilde kameraya alıyo...

◆ **Hülya Avşar'ın bebeği:** Annesinin beynini tekmeliyo...

◆ **Kenan Evren:** Mutluluğun resmi tarihini yapmaya çalışıyo...

◆ **Recep Tayyip Erdoğan:** Alibeyköy'e sekizinci tepeyi yapmaya çalışıyo...

◆ **Ali Şen:** Toshack'ın PKK ile bağlantısı olduğunu iddia eden imzasız mektubu Genelkurmay'a postalıyo...

◆ **Mustafa Altıoklar:** Ağır Roman'ı okumaya başlıyo...

◆ **Savaş Ay:** Emrah için havaalanına kırmızı halı taşıyo...

◆ **John Benjamin Toshack:** Letchkov'un yerine Galler Prensi Soner Günday'ın alınması için temazlarda bulunuyo...

◆ **Selçuk Parsadan:** Hapishanenin koğuşunda Çiller'le ilgili anılarını stand-up şeklinde anlatıyo...

◆ **Hande Ataizi:** Strasbourg'da yaşadıklarını anlatan Yıka ve Çık adlı filmin senaryosunu okuyo...

◆ **Sibel Can:** Üzerine yapışan elbiseyi zarar vermeden çıkartabilmesi için acil şekilde Cemil İpekçi'yi arıyo...

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi - 1

(Vefalı kunduracı Habib Kotay'ın yeğeni Cemil'in 30 yaşgünü dolayısıyla yazdığı şiirdir)

Ben böyle mutlu olmadım dostlar
Yüreğimde sanki çağlayan var
Yeğenim Cemil'in sevgisiyle akar
Dün bebe idi emzik emerdi Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.
****
Bembeyaz kundağıyla tüm gün yatardı
Minik kalbi pıt pıt diye atardı
Kazak giyince ağlardı çünkü kazak batardı
Bisküviti çaya sokup yerdi Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.
****
Sabahtan akşama kadar top oynardı
Dayanamaz dizindeki kabuğu yolardı
Ömercik'i seyrederken gözleri dolardı
Askerden gelince evleniverdi Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.

(Sözkonusu şiir Cemil tarafından bestelenmiştir.)

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

FİRAVUNUN LANETİ ÖYKÜCÜLÜK SUNUYOR: GÖRMÜŞTÜM

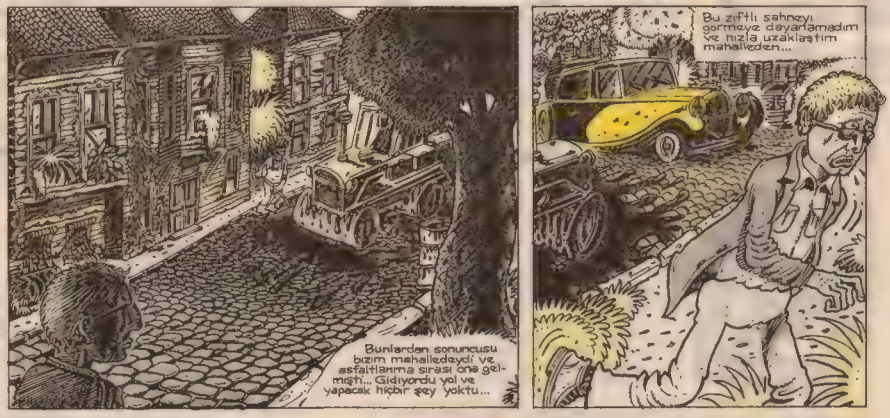

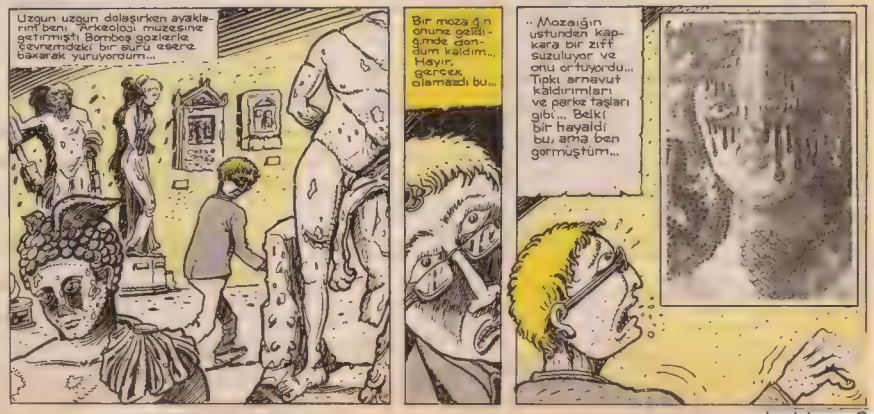

YILIN LALELERİNİ SEÇİYORUZ

1997 yılı içinde ince bir elekten geçirerek hazırladığımız haftanın lalelerini iyice inceleterek YILIN LALE ADAYLARI olarak takdirlerinize sunduk. "Yeter artık söz bizim" diyen Leman okuyucuları seçimleriyle bütün kategorilerde ilk üçü belirleyecek. Aşağıdaki "Leman lâle bahçesi"nden seçiminizi yaptığınız adayları belirleyip, kuponu doldurarak, Leman Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu/İst. adresine zarfla ya da 0212 - 251 52 67 numaralı faks ile gönderebilirsiniz. Seçime katılan 100 okuyucumuz Leman yazarçizerlerinin imzalı kitap ve abümleriyle, Öküz, Lemanyak ve Git dergisi abonelikleri kazanacaklar.

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE
İŞ DÜNYASI			
TELEVİZYON			
POLİTİKA			
BASIN			
KURUM			
KLİP			
KLASMAN DIŞI			
SPOR			
MÜZİK			
REKLAM			
TV DİZİSİ			

Adı, Soyadı :.....

Adres :.....

.....

İŞ DÜNYASI

- Erol Aksoy
- Dinç Bilgin
- Turgay Ciner
- Cavit Çağlar
- Özer Çiller
- Aydın Doğan
- Mehmet Gazioğlu
- Fethullah Gülen
- Bilge Has
- Mehmet Ali İlıkak
- Rahmi Koç
- Sakıp Sabancı
- Cem Uzan
- Turgut Yılmaz
- Eurogold
- İhlas Holding
- Kombassan
- MÜSİAD
- TUSİAD
- Yimpaş

BASIN

Can Ataklı
İsmet Berkan
Fatih Çekirge
Emin Çölaşan
Hakkı Devrim
Abdurrahman Dilipak
Yavuz Donat
Oktay Ekşi
Yavuz Gökmen
Gülay Göktürk
Nazlı Ilıcak
Altemur Kılıç
Fehmi Koru
Ertuğrul Özkök
Hıncal Uluç
Hilmi Yavuz
Akit Gazetesi
Akşam Gazetesi
Öncü Gazetesi
Yeni Günaydın Gazetesi

POLİTİKA

- **Mehmet Ağar**
- Meral Akşener
- **Devlet Bahçeli**
- Deniz Baykal
- **Sedat Bucak**
- Tansu Çiller
- **Süleyman Demirel**
- Bulent Ecevit
- **Rahşan Ecevit**
- Necmettin Erbakan
- **Yalım Erez**
- Ayvaz Gökdemir
- **Mehmet Gölhan**
- Doğan Güreş
- **Oltan Sungurlu**
- Güneş Taner
- **Tuğrul Türkeş**
- Muhsin Yazıcıoğlu
- **Mesut Yılmaz**
- Şevki Yılmaz

REKLAM

American Expres kartı (statünüze göre kart)
Falım (Ne yersen ye asit yapar ağızında)
Fırat boru (Döşeyelim abi)
İş Bankası (Sağduyu olayı)
Mc Donald (Elmalı datlu)
Nokia (Ekodınamik bir alet)
Orkid (Nükhet Duru'yla yerinde tespit)
Rinso (Ertan'ın çilesi)
Profilo (Alman Emre)
Simens (Çınlı Usta)
Turkcell (Alo baba nerdesin?)

KURUM
LEGAL / İLLEGAL

Birleşmiş Milletler
CIA
Kocaeli Çetesi
Geçici Köy Koruculuğu
MİT
NATO
Özel Tim
Susurluk Çetesi
YÖK
Yüksekova Çetesi

TELEVİZYON

- Hulya Avşar
- **Hakan Aygün**
- Şebnem Dönmez
- **Kenan Erçetingöz**
- Ufuk Güldemir
- **Aykut Işıklar**
- Reha Muhtar
- **Uygur kardeşler**
- Erturk Yördem
- Gelin - Kaynana
- **İner misin**
- **Çıkar mısın-**
- **Televoleler**

SPOR

Şansal Büyüka
Yavuz Gökmen
Ali Şen
Hakan Şükür
Fatih Terim
Erman Toroğlu
Hıncal Uluç
Öcal Uluç
Mehmet Ali Yılmaz
BİMAŞ - CİNE 5

MÜZİK

Ankara'lı Turgut
Ayna
Aykut-Hakan-Ayşe
Sibel Can
Çelik
Özcan Deniz
Kenan Doğulu
İbrahim Erkal
Küçük İbo
Mahzun Kırmızıgül
Marmelat Kızlar
Nadide Sultan
Küçük Onur
Coşkun Sabah
Seda Sayan

KLASMAN DIŞI

Gülay Aslitürk
Bülent Berkarda
Bill Clinton
Korkut Eken
Recep Tayyip Erdoğan
Kenan Evren
Melih Gökçek
Ali Nabi Koçak
Burhan Özfatura
İbrahim Şahin

TV-DİZİSİ

Yangın Ayşe
Yazlıkçılar
Gurbetçiler
Çiçek Taksi
Canısı
Hemşerim
Ayşecik
Deli Divane
Fırat
Sırtımdan
Vurdular
Tatlı Kaçıklar
İlişkiler
Kara Melek
Çılgın Bediş
Zeynep Uludağ
Küçük İbo
Unutabilsem
Acı Günler

KLİP

AF (Evellallah)
Sibel Can (Padişah)
Özcan Deniz (Valavalavallah)
İbrahim Erkal (Canısı)
Bülent Ersoy (Maazallah)
Mahzun Kırmızıgül (Kızlar kızlar gelem mi)
Mahzun Kırmızıgül (Sevdalıyım)
Seda Sayan (Oymazsam namussuzum)
Tarkan (Şımarık)
İbrahim Tatlıses (Fırat)

ÇEZMİ ERSÖZ

Sevgilinin hasta, acı çeken, eksik

Aslında sevgi üzerine çok konuşmamak lazım. Sevmek üzerine bu denli hoyrat, bu denli gelişigüzel, konuşulunca içim çok acıyor. Çünkü sevgi ne zaman ortalıktan çekilse, ne zaman kendimize bile fazla gelmeye başlasak sevgi üzerine umutsuz bir telaşla konuşmaya başlıyoruz.. Sanki böyle anlarda sevgisizlikten ruhumuz kavruluyor, işte o zaman yana yakıla, sanki ruh çağırır gibi sevgiyi çağırıyoruz...

Onunla istesek de sevgi, dostluk, incelikler üzerine konuşamazdık.

Birkaç kez denemedik değil, denedik, ama olmadı, beceremedik. Böyle anlarda ikizimizi de garip, hiç tahmin etmediğimiz bir utanç, bir endişe kapladı..

Sanki konuşursak birbirimize duyduğumuz sevgimizi incitecek, örseleyecek diye hep tedirginlik duyduk... Bu durumu özellikle duygusal bir film seyrederken, ya da yolda yürürken iç parçalayıcı insani bir dramla karşılaştığımızda yaşardık. Böylesi zamanlarda anıden tuhaf bir panik duygusu kaplardı içimizi. Seyrettiğimiz filmdeki o sahne, ya da karşılaştığımız bu iç acıtıcı olay, bizi birbirimize duyduğumuz sevgiden kuşku duymaya iter, sevgimizi sınsı bir tedirginlikle golgeler, dahası anlamsızlığa sürüklerse, diye derin bir endişeye kapılırdık...

Yolda onunla yürürken kağıt mendil satan o küçük, yoksul, çaresiz çocuklardan biri bacaklarına sarılıp, kendisinde alması için yalvarmaya başladığında yüreğim ağzıma gelirdi. Kağıt mendil satan çocuğa nasıl davranacak, yanında ben varım diye yapay bir içtenlik ve nezaket içine mi girecek, yoksa öylesine, içinden geldiği gibi mi davranacak diye korkulara kapılırdım. İçinden geldiği gibi davranışı duygularımda onun için yarattığım sevgiye yaraşır bir davranış değil, aksine hoyrat, kayıtsız bir davranış olursa kendimden çok utanırım, bu da benim sevgimle kurduğum bütün o ince, büyülü dengeleri bozarsa, diye içim içimi yerdi...

Onun da benim gibi hissettiğini aynı şeyler benim başıma geldiğinde tedirginleşen, sislenen bakışlarından anlıyordum. Birbirimize duyduğumuz sevgi kimi zamanlar yaralarımızın kabuğunu öylesine inceltir, bu dünyadan öylesine kopartır, öylesine şaşkın, çaresiz yapardı ki, böyle zamanlarda nefes almaktan bile çekinir hale gelirdik. Bu büyüden, artık bu acıtan incelikten korunabilmek, biraz olsun nefes alabilmek, biraz olsun dünyaya, insanlara ayak uydurabilmek için kendimize hiçbir zaman olamayacağımız kadar gerçekçi, akılcı, katı, herşeye mantığın süzgecinden geçirerek bakan insanlar süsü veriridik..

Sevmek, sevdiğiniz kişinin herşeyini sevmektir, sözü inanın sıradan, laf olsun diye söylenmiş bir söz değildir.

Ben bunu yaşarken öğrendim. Onun sevdiği şeylerin size çok aykırı, çok ters gelmesi bile bir şey ifade etmez. Mesela ben hayatım boyunca futbola karşı hiç bir yakınlık duymadım. Hatta maçlardan sonra sokakları şiddet gösterileri ve ırkçı sloganlarla dolduran taraftarları gördükçe futboldan kendimce haklı bir uzaklık, hatta tiksinti bile duyardım.

Öyle ki en sonunda futbol taraftarlığının insanları koyu bir bencilliğe ve bayağılığa ittiğine bile inanır hale geldim...

O ise bir futbol takımının fanatik taraftarıydı!.. Önceleri buna çok şaşırmıştım. Öylesine duyarlı, ince, kendi sevgisinden utanan bir insan, bir futbol takımına böylesine hastalıklı duygularla nasıl bağlanabilir diye...

Günlerce düşündüm bunu. Ve anlamaya başladım: O ifade edemediği bütün duygularını, bastırdığı bütün heyecanlarını, küskünlüklerini, kırgınlıklarını, yitirdiği bütün umutlarını, özleyip de kavuşamadığı bütün arzularını, çocukluğunda çok arzuladığı halde kendisine gösterilmeyen sevgileri, o acısını çok çektiği utangaçlığını, karşısına çıkan hemen her insan onu şaşırttığı ve her defasında hayal kırıklığına uğradığı için ister istemez kendisini bir yaşam acemisi kabul edişindeki o yenik insan burukluğunu bağlandığı takımın renklerinde yaşıyordu...

Sevmek, sevdiğiniz insanın bütün yaralı geçmişini, bütün acısını, bütün hastalıklarını üstlenmektir...

Ve öyle anlar gelir ki sevdiğiniz insanın bu eksik, acı çeken, bu hasta yanı sizi ona daha çok çeker...

Kendimi çok iyi tanıyordum. İşin içinde sevgi, dostluk olunca bütün mantık kuralları, bütün o akılcı neden-sonuç ilişkileri benim için anlamını yitirirdi hemen...

Bu yüzden onun tuttuğu takıma önceleri yakınlık, sonra sempati ve ardından neredeyse tıpkı onun gibi tutkuyla bağlandım... Bütün bu duygusal geçişlerin pek farkına varmadım desem yeridir...

Benim için garip, tuhaf bir donem başlamıştı. Nerede olursa olsun artık maçlara birlikte gidiyorduk... Bağlandığımız takımın renkleriyle bezenmiş şapkamı başıma geçirip, atkıyı boynuma doladığımda kendimi daha önce hiç tatmadığım bir güven duygusu içinde bulduğumda yaşadığım şaşkınlık duygusunu sanki çok uzun yıllar öncesinden tanıyor gibiydim...

Tuttuğumuz takım gol attığında birbirimize sonsuz bir hasretle sarılırken zamanında yaşamadığımız sevgilerle, yitirdiğimiz oyuncularla, artık tesellisi olmayan acılarla parçalanmış hayatımız çocuksu bir heyecanla aydınlanır, bütün bunlar yaşanmamış olsa, biz bu kadar acılar masak şimdi burada böylesi açıklanması gu canla birbirimize sarılamazdık, diye düşünür

Böylesi anlarda ona sarıldığımda onun a yanlarına, tesellisiz kalmış bütün dertlerine, ği ve artık bir tutukluğa, bir acemiliğe, ka sevgisine sarılmış gibi olurdum..

Gol yediğimizde ya da sahadan boynu geçmiş bizi birkez daha yanına çağırırdı. İkil la dolu geçmişimize dönerdik bir süre... An yanına. Ne kadar üzüntülü olursam olayım onu daha çok sevdiğim için bütün bunları birlikte onu da artık bu yanılsamadan, ger tün mantıklı, genelgeçer nedenleri sıralar d

Bir taraftar olarak çok mutlu ya da çok gizliye bütün bunları sevdiğim insan beni ecektir, duygusuyla yaşadığımı hiç unutama

Bunu hissettiğimde de sevgimden gurur pay, sahte duygularla golgelendiğini düşün

Bazen bir işi çıkardı, ben tek başıma gıd yaşadığım her anı, her heyecanı ona eksik müşum gibi hissederdim kendimi. Sanki y dikkatimi, heyecanımı sınıyormuş, gözlemli

Bıraraya gelip, sanki sevdığım bir öğretn mış gibi ona maçın her anının gururlu, hatt

Böyle anlarda o seviyor diye bağlandığı sevgisiyle yarıştırırdım

Öyle ki, bazı günler takımın oyunundan geçen gün giderek daha da kötü olacağın ğım kadar üzülürdüm.

Soylediklerini kabul etmez, takımın en k ğını, eskisinden çok daha iyi oyunlar sergile

O böyle anlarda sanki bir bildiği varmış söylese de bunu hiçbir zaman anlayamaya hüzünle bakardı gözlerime. Boyle anlarda ben de .

verseler onu yiyin...

geldi geçti, bön bakışlarımızın arasından... **Sulu karlara** döndü düşüncelerimiz, çıkladı... Her yeni bil-
veni olayın, her yeni gelişmenin gücü, **kör topal talihimizi** yenmeye yetmedi...
i burun'arını, o kadar kolay **sokuyorlar** ki, yaşamımıza...
nasını satiyim..." tahlilli cümleler, yüzyılın buluşu **sanal orgazmı** tattırdı bizlere... Her şeyi biliyoruz,
rmanın dayanılmaz birikintileri içinde boğuluyoruz...
boşalta, bir deri, bir kemik kaldık... Düzülmenin, bundan daha **dik** alaşı olur mu?
iz günlerde TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu raportörü Hakim Akman Akyürek bir trafik kazası so-
ını yitirdi... **Hepinizin bildiği bir ölüm olayı...**
onraki gelişmeler 600 yıllık Osmanlı entrikalarını aratmayacak düzeyde...
kyürek'in, ölümü üzerine o kadar çok şey söylendi ki, ayrıntılardan Susurluk olayının bütününü kaçır-
k fakültesi yıllarında **Che Akman** adıyla anıldığı söylenen ve MHP'lilerin düzenlediği törenle toprağa
ürek, Susurluk çetesiyle ilgili neler neler biliyormuş, ölümüyle Susurluk olayında adı geçen bir çok kişi
nış...
acanın böylesi ne görülmüş, ne de işitilmiştir... Hakim Akyürek, Susurluk çetesine ilişkin belgeleri
oplamadı ilgili ve yetkili beyler... Devletin resmi makamlarından, devletin izlediği kişilerden aldığı bilgi-
osyasında... Bu belgeler onunla birlikte **cennete gitmedi, yanılmıyorsam...**
elim, dosya ortada yok... TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'na sunulan bilgi ve belgelerin sayısı yak-
n. Ayrıca, yüzlerce kişinin ifadesi alındı...
syonun raportörü, bu bilgi ve belgelerden yola çıkarak araştırmalarını sürdürmedi mi?
adını duyunca tüylerı diken diken olan yetkililerimizin, bu rezaleti örtmek için bir cesede ihtiyacı var-
evgili kullarına bu cesedi hediye etti... **Ölü seviciler, vatan size minnettar...** Şimdi Akyürek'in üzeri-
z toprakla kaç kişinin adını aklayacaksınız, merakla ve ilgiyle izliyoruz... Yalanlar bununla da kalmadı...
kümet bir vergi reformu yasası hazırlıyor ancak bir türlü çıkartamıyor... İşadamlarımız paranın kuş misa-
u ürkünce kaçacağını vurguluyor, vergi reformunun kara para aklayıcılarını tedirgin ettiği söyleniyor...
n söylüyor, aynı grubun yok aslında birbirinden farkı gazeteleri...
alan, yalan... Ekonomisine yılda uyuşturucudan 15-20 milyar dolar giren bir ülkede, vergi reformun-
orkar beyler... TBMM Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu Başkanı **Sadık Avundukoğlu,** bu
konomiye kat-yat olarak katıldığını söyledi... Emin olunuz bu bilgi doğrudur... Ve kara para aklayıcıları
mundan falan korkmaz... Kara para kendini aklayacak ülkeleri çok iyi bilir, hiç merak etmeyin... Ama
üzerine kurulan bankacılık sistemi, bu yasayla birlikte çöker... Korkulan, ürkülen budur gerçekte...
n hepsi de bunu yutar, kanat takmış kara paraların ise konmayacağı dal yoktur...

ZAFER AKNAR

LEMAN KÜLTÜR'DE İMZA VE MUHABBET GÜNÜ

24 Aralık 1997 Çarşamba günü Vedat Özdemiroğlu (V.Ö okunur)... İyilerin dostu, kötülerin düşmanı, medyanın korkulu rüyası V.Ö ile "azzz sonralı", "görkemli hayatlı", "tarihte bugün"lü muhabbetler...

yanı...

dolu, kırgın bir geçmişe sahip ol-
ç bir sevgiyle ve tarifsız bir heye-
um.
larla dolu geçmişine, hasta, eksik
östermek isteyip de gösteremedi-
nayan bir güvensizliğe dönüşmüş

ğık yenik ayrıldığımızda acımasız
niz de ayrı ayrı kırgınlıklarla, acılar-
a ben daha çabuk donerdim onun
böyle anlarda tuttuğu takımı değil
aşadığımı aklıma getirir, kendimle
ekdışı acılardan çıkartmak için bü-
rurdum kendime...
züntülü olsam da yine de gizliden
böyle görduğunde daha çok sev-
, hep bilirdım..
luyacağıma, sevgımın zorlama, ya-
r, kendimden kuşkuya düşerdım...
rdım maçlara. Sanki maç sırasında
z ve kusursuz anlatmaya mecbur-
nımda hep o varmış benim bütün
ormuş gibi gelirdi bana...
en tarafından sözlü sınava kaldırıl-
abartılı bir heyecanla anlatırdım...
n takıma duyduğum sevgiyi onun

ıç memnun olmadığını, hatta her-
söyleyeceğinde hiç tahmin edemedi-

sa zamanda kendisini toparlayaca-
eceğini söylerdim ona ısrarla...
gibi susar, ama kendini tutamayıp
cağıma inanmışcasına ve alaycı bir
içimde birşeyler kopardı, susardım

Son günlerde hep böyleydi. Aslında anlamıştım, ama nedense anlamazlıktan geliyordum...

Çünkü sevgi biryerlere çok hızlı koşmaktır; insan durmayı düşünse de bunu hemen yapamaz. Tamamen durmak öylesine acı verir ki, ondan daha çok acı verdiğini hiç aklına getirmeden bir süre sürüklenmeyi bile göze alır...

Bir gün onun üşenip gelmediği bir deplasman maçına tek başıma gittim. Hiç ummadığımız sürpriz bir galibiyet kazanmıştık. Onsuz buruk ve anlamsız bir sevinçti yaşadığım; ama yine de sorgulamaktan çekinıyordum sevgimi, çünkü sorguladığım anda ona duyduğum sevgiyi de sorgulamış oluyordum ki, bu da bana çok acı veriyordu...

Neyse ki stattan çıkarken rakip takımın taraftarlarının taşlı sopalı saldırısına uğrayıp çeşitli yerlerimden yaralanmam bu ruhsal acımı biraz olsun hafifletmişti!..

Şehrimize ve ardından evime geldiğimde onunla bu sürpriz galibiyetin sevincini paylaşabilmek için çocuksu bir heyecanla telefona sarıldım.

Hiç sevinmemiş gıbıydı. Ona göre kötü oynamıştık. **Şansımız olmasaydı fark bile yerdik karşı takımdan..** dedi, duygusuz bir sesle...

Nefesimi tutmuş, onu dinliyordum. Yüreğim buz gibi olmuştu. Sonunda beni boşluğa fırlatan son cumlelerini söyledi: **Hem artık sıkıldım ben bu takımdan. Beni hiç ilgilendirmiyor. Karnımı onlar mı doyuruyor benim?.**

Eminim o da bana neden böyle davrandığını kesin olarak bilmiyordu. Sadece beni yaralamak istiyordu. Çünkü o ne zaman birini derinden sevse, sevdiği insan onu yaralamıştı. Hayat sadece bunu öğretmıştı ona. Seven insanın yaralanması gerektiğini...

Hiçbir şey demeden telefonu kapattım. Canım hiçbir şey yapmak istemiyordu. Yatağıma girip, yorganı üzerime çektim. Ağlamayı bile beceremedim. Sonra acıdan sızmışım

Bir daha hiç maça gıtmedim!..

* 20 Aralık saat 13.00'de **Denizli'de Yaprak Kitabevi**'ndeyim
* 26 Aralık saat 17.00'de **Galatasaray'da Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım
* 27 Aralık saat 14.00'de **Ankara'da İmge Kitabevi**'ndeyim
* Bu hafta, **radyo Umut**'taki konuğum Ermeni cemaatinden **Kirkor Ağabaoğlu.** 94.3 FM Saat 21.15 Çarşamba
* Ali Gunwar **Feyzan** Şiirler Yedi İklim Yay
* Mustafa Çifci **Aşk Bu İse.** Koraoyku
* **Atılım Gazetesi** çıktı
* Cemile Çakır **Gelincikler.** Öyküler
* Umut Yavuz, Kemal Varol, Pınar Kavcak, Özlem Guçlu, Rahşan İnal, Seda Zor, Penhan Kece, Özge Tan, Özgur Afacan, Doğan Işık, Şennur Karayılan, Ali Kılıçarslan, Annabel le, Fatma Aksu, Nurettin Gundoğdu, Kardelen, Selim Yılmaz, Neslim Ulusoyoğulları, Berkant Yazıcıoğlu, Umay Avanoğlu, Zeynep İnan, Yunus Muhaddisoğlu, melı-tuplarının aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

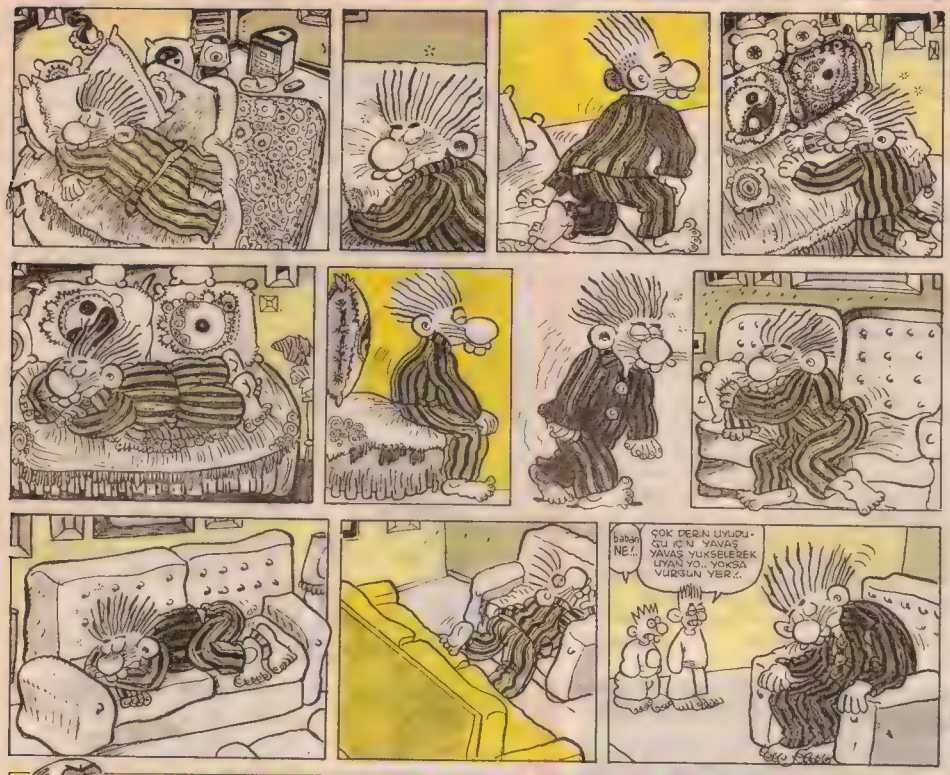

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

İsyancı dolu sessiz gemi!

Şimdiki Napolyonlar harika; mübarekler Napolyon **Para**part!

Napolyon Bonapart bir kez **"para, para, para"** demek için aç kapa yapmış ağzını.

Şimdikilerde ise para "aç kapa artema"!

Ağızları parayla açılıp, parayla kapanıyor.

"Paralı eğitim, paralı sağlık, para, para, para..."

Ama **"parasız eğitim"** dedin mi yerin hapishane.

Çünkü bunlarda cüzdan çok gelişmiş, vicdan az gelişmiş!

Bunlar için parasız insan lüzumsuz insan.

Bunlar parasız insana düşman.

Ancak **"para, para,** para" diyen **Para**part'lara karşı da içten içe yükseliyor isyan.

O isyanın en önünde de "ateşin, güneşin, isyanın çocukları"...

Onlar ki her türlü adaletsizliğe, eşitsizliğe isyan ettiler, edecekler.

Ne cehennemler korkutur onları, ne zebaniler.

"Zebanilerin canı cehenneme! **Paranın dediği olur** inancının canı cehenneme" deyip, açtılar yelkenleri.

Ve işte derinden derine ilerliyor isyancılarla dolu sessiz gemi!

Sakın şu derin sessizlik aldatmasın sizi...

Çünkü sessizdir kıyamet önceleri!

Hani eskilerin "biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar" dedikleri kıyamet.

Üstelik şimdilerde **biri yer bini bakar!**

Her şeyi olanlar azınlık, hiçbir şeyi olmayanlar çoğunluk.

Nüfusun çok küçük bir yüzdesi alıyor milli gelirin çok büyük bir yüzdesini.

Bu gidişle nasıl kopmaz kıyamet?

Belli ki kıyamet kapıda...

Gönül ister ki tam tersi bir dünya kurulsun bu kıyamet sonrasında...

Bini yer biri bakar bile olmasın...

Ya her şey herkesin olsun, ya hiçbir şey hiç kimsenin!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

Akşamsefası

marlon@turk.net

Sesler...

Ender Özkarraman

SELÇUK ERDEM

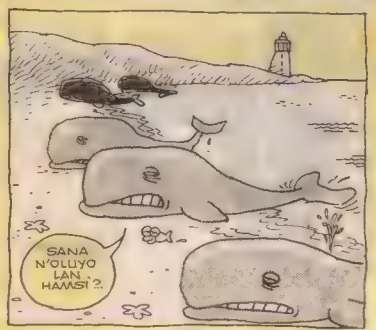

OSMAN efendi, turistik amaçlı Avrupa seyahatinde meşhur halk kahramanı GİYOM TEL beyle tanışır... Muhabbetin ilerleyen merhalelerinde hava atmak için atraksiyonlara girişen Giyom Tel, komplekslı biridir çünku... Aynı zamanda penisinin boyuyla da övünür...

Daha sonra memlekete dönen Osman efendi Tarsusta bir turşucu dukkanı açar... Bal kabağından icat ettiği turşuya da bu hoş anısının bir nişanesi olarak **GİYOMTEL TURŞUSU** diye nitelendirir... En sevdiği yemek pırasadır... Ayakları kokmasın diye parfüm beslemeyi de ihmal etmez...

İnce kıyılmış şebek kuyruğu. Taze patlatılmış davul boşluğu. Maviye boyanmış kıymalı pide. Döndürülerek kuşturulmuş valı yavrusu. Terliksi hayvanat bahçesi. Bütün bunlar bir araya toplandıktan sonra etrafında mumlar yakıldıktan sonra yedi saat halay çekilir. Eğer yorgunluktan düşüp bayılmmadıysa bir yedi saat daha halay çekilir. Ayrıca kutuplara pikniğe gidince yanımıza bol miktarda kürklü manto suyu almalıyız ve yemeklerden sonra bi bardak içmeliyiz öyle dii mi cevat sabı. (hay hay)

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SEVERİM:... Küçük örtü felan sılkelerken çıkan pıt pıt sesini... Şeffaf dosyadan ince kâğıdı kibarca çıkartmayı. Misafirliğe gidip de yattımızda, gece uyanarak, bi an nerede olduumu bilemeyip sonra hemen hatırladım aanı. Demliği boşaltırken, içindeki çayın once inat edip, sonra aaniden lap diye dökülüvermesini... Katalitii yakmak isterken, çot çot diye ses çıkıp da bi türlü yanmadıında, son bi zorlamayla bi daha çotlatıp, yakabıldım aanı... Basıt bi volkmenle felan uğraşırken, vidayı yere düşürdüümü sandımda, aslında eteğimin kıvrımında olmasını... CAHİDE... Annemin temizlik yaptıktan sonra kovadaki köpüklu suyu klozete boşaltmasını; ben de gidip üzerine işedim vakıt, köpükleri delerek iz oluşturmayı... KORHAN... Beden dersine geç kaldıımda, ayakkabıyı çozmeye uşenip de pantulumu ayakkabının üstünden çıkarmaya çalışırken, iyice sıçıp batırmayı ALTUĞ... Şeyimi permatikle traş ettikten sonra, kaşırken çıkan "çırp çırp" seslerini... ONUR... Kimsenin beni önemsemedii, ilgilenmedii zamanlarda, kendimi casus gibi hissetmeye çalışıp kısık gözlerle çevreyi izledıım zaman, kendimi çok önemli ve sır dolu hissetmeyi... Birisini beklerken ve geç kalmışsa o; etraftakilerin bana garip garip baktıklarını sandım anda, beklediim kişinin gelmesini ve ona doğru yürürken raatladıım aanı... GÜLDEN... Çatalla yoğurt yemeyi... GÖKÇE...

PSİKOAYRINTİ:... Dil sürçmesinin, çeşitli sebepleri olabilir. Meselâ: hırs!.. İzzet'le, geniş bi konu üzerinde tartışırken, bi cümlede, "etik" kelimesini kullanmıştım. Etik dıl, etnik, dıyıp, düzeltmişti arkadaşım. Savunduum şeyi, süslemek, güçlendirmek kaygısıyla, kulaa hoş gelen bi kelimeyi hemen cümleme monte etmiş, saakın davranamamıştım... Etık, Epık, Ekin, Etnik; o kadar çok vardı ki bunlardan; bi anda seçemedim doğru olanını... Sürçmelerin bi sebebi de, abazanlıktır. İsmi Nilüfer olan birisiyle, telefonda tanışacakken, heyecanlanmış, "Nifüler'le görüşebilir miyim" demiştim. Sürçmelerin, bır dıger sebebi de, kelime dağarcığının kısıtlılığı; ya da pratik zekâ eksikliğidir. Şehir dışından bi arkadaşım gelmıştı. O gun, her sürçüşüme bi numara verdık: Yaklaşık, onsekız kere dılım sürçtü iki-üç saat içinde. Bazen, sürçmeler had safhasına ulaşır. Kelımeler diline dolanır; seçim yapılamaz; tuhaf heceler çıkar ağızdan. Bi gün, kardeşimle tartışıyodum. Ve pılav yiyiyodum. Pılav yerken sürçtüm. Hem sürçüyor, hem pirinç fışkırtıyodum ağzımdan. İğrençtim. Yazı yazarken, sürçme olmaz. Çünkü karalayıp, düzeltme şansın vardır. Sadece, sızıntı olabilir. Aslında, sürçmeyle sızıntı, bazen aynı şeydir. Bı de, beyin sürçmesi vardır. O sürçerse, çok pis olur... (Telefon geldı şimdi)... Bayram aradı dergıden. Yazı'yı sordu. Konuşurken, "Bugün ne; sarı dı mi?" dedım. Ulan, salı nereee, sarı ne?!.. Ama hemen düzelttım. Zaaarın neresinden donülse, kardır. Kârdır. Ukala. Ukalâ. Epık; stand by şov; Maydonez; kolonye.

POTBURİ:... Bi espri yapmıştım. Beğenmedim; hırslan buruşturdum kâğıdı elımde! Öyle bi buruşturdum ki, parmaama kramp girdi. Hırs; hayattaki en tehlikeli duygu... Ikı adam gördüm vapurda. Bi tanesi, elindeki lazerli anahtarlıkla, karşıya, o kırmızı noktayı gönderiyodu. Dalgakırana yansıttılar ışığı Ben de baktım ışığa.. Kalor.fer bocekleri ıçın ılaç aldım. Bı tane kamışı var ucunda Öyle sıkılıyo Kopuklu . Bı tane de tespıh aldım bı caamı önunden Bı kutu da jole aldım Hep merâk edıyodum Çıkıklı! Donunca, tabağı baş aşağı çeviriyon, dökülmüyo. Salladım, dökülmedi. Dökülseydı; "jole doktüm haliya" dıye yazıcaktım. Belki o daha ılgınç olucaktı... Bırısı, akerdıon çalıyodu. Bi kaç dınneyen vardı. Ben de yanaşıp bi dınnıyim dedim. Yanaştım, üç saniye sonra bitti, millet gitti. Ulan ben nası gıdicem; daa yeni geldım! Şöyle bi etrafıma baktım. Hayallah, acele işim de yok... Nıye insan, hemen çekip gıdemez?. Bişey yapmaya kalkar; düşünür... Don gıt be adam! Döndüm; gıttım ordan... Bı tartı vardı; çıktım; attım on bın lırayı... Yetmişiki kilo üçyüzgram!.. Sonra, teşekkür ederiz, iyi yolculuklar felan... Bı çocuk geldi. Attı onbin lırasını. Çalışmadı, Iki beşlik atmıştı. Bı onbinlıra verdım ona. Galba, kırkdört kilo felandı... Vapurda; ayakta uyumaya kalktım. Sallanıyodum. Düşerım dıye korktum. Orda bi vana vardı; belımı oraya yasladım, öyle denedım... Sahlepçi geçti... "Saalep!" dedi... Çaycı geçti... "Çaay" dedi... Bi adam geçti. Torbası vardı.

BİŞİİ:... Evet; bu haftalık da bu kadar... Şimdi, en zor kısımdayız: Bitiş esprisini yapma aanı... Bitiş esprisi, en önemlı esprilerden bırıdır, ben hemen iyi gunner dıliyorum!..

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

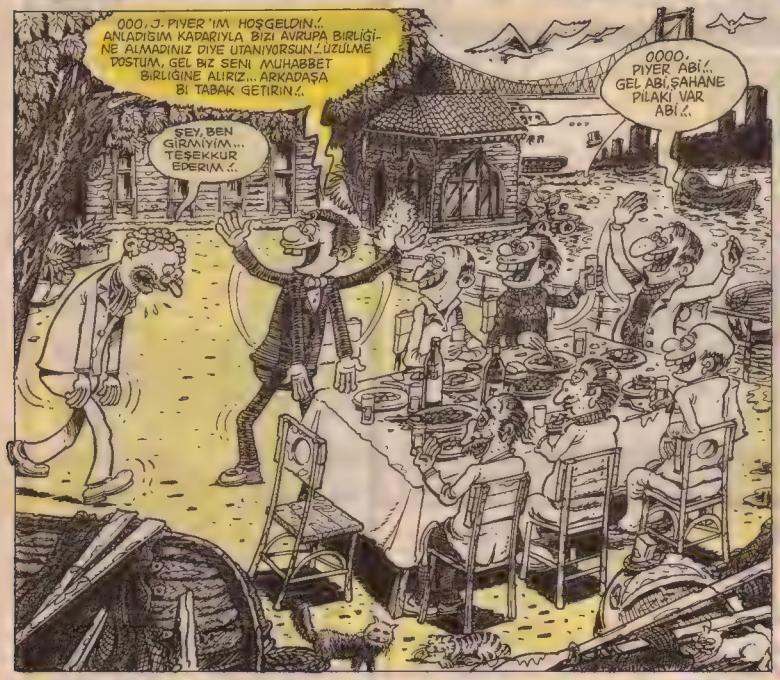

Tabu Deviren

Dumur

Güneri İçoğlu

KONSANTRE DUMUR

Geçenlerde bir arkadaşımla beraber Şile'ye giderken yol üstündeki lokantalardan birinde hem çay içmek, hem de iki lokma birşeyler yemek için durduk. Oturmayı düşündüğümüz masaya gelen garson çocuk, üzerinde kemik parçaları, salata taneleri ve ekmek kırıntıları olan örtüyü çekerek yere silkeledi, o bezle sandalyeleri sildi ve tekrar masaya yaydı.

Akabinde biz ilk dumurun şokunu atmaya çalışırken, masaya üzerinde kurumuş yemek artıkları yapışık iki tabak bıraktı. Tabakların kirini göstererek değiştirmesini hatırlattık. Bu kere az evvel silkeledığı bezi alıp, tabakları nefesiyle hohlayarak nemlendirip sildi ve yerine koydu. Uğradığımız feci dumur karesi damarlarımızı tıkamak üzereyken silkinerek bağırdık.

-Hiç utanman, sıkılman yok mu, masayı sıldığın pıs bezle bir de tabakları sılıyorsun.

Garson çocuk gayet sakın bızı dumur kupüne sokan cümlesini kurdu

-Abı buralar doğa harıkası. Bizim burda dort tane daha restoranımız var. Memleket neresi abi sızın?

Hemen arabaya koşarak kaçarcasına kaçtık oradan, garsonun dumur felcine uğramasına aldırmadan...

Yılmaz Apak / İstanbul

Mersin'de bir arkadaşıma giderken dolmuşta kulağıma bir telefon sesi geldi. Ayakta duran adam paçasını sıvayıp çorabın içinden telefonu çıkardı ve konuşmaya başlayınca dumura uğramıştım.

Evimiz'in prizlerinde arıza olmuştu. Tamirci çağırdık. Tamircinin prizi değiştirirken kablolarda elektrik olup olmadığını "yalayarak" kontrol etmesi beni çok dumura uğrattı.

Güven Orhan / Mersin

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BENİM ORTAMLARIM

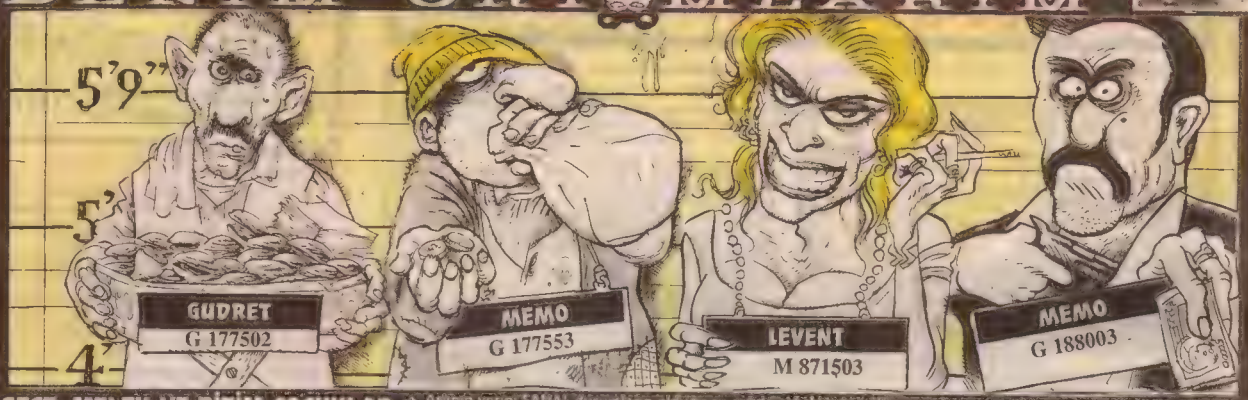

GECE, MELEK VE BİZİM ÇOCUKLAR → Aslının yerini SANAL durumların olduğu şu çağda sokaklarda gülüp coşarken, sevgilinize sevda resitalleri çekerken, → hayat akşamını bu toplumsal kondorlarının asıl sahipleri hiç de sizin kadar mutlu değil işte! Hele hele MEGAMETRO-POL İstanbul'un boğumunun orta yerine yerleşmiş öyle bir sokak var ki "İSTİKLAL CADDESİ" deyip "yerine "KOZMOPOLİT CUMBUŞ"una yataklık eden bu sokak onca harala gürelerin arasında aslında SİVASLI, ERZURUMLU AVARELERİN, KAYSERİLİ çetelerin, midyecilerin, simitçilerin, tinercilerin, fahişelerin, travestilerin, şerefsizlerin, işkencecilerin, gasp-çıların, fertçuların, bağımlıların ve tüm ZAVALLILARIN, tedirginliklerine, umutlarına yataklık eder. SMACK!! BURADA ALLAH YOK!!

TAKSİM İSTİKLAL CADDESİ'nde tüm dünyevi ihtiyaçlarınızı karşılayabilirsiniz... Haftasonu çerezlerinizi keyifle öğütebilirsiniz... Çünkü sokak size kendini beğendirmek için tüm eğlence İMGE'lerini üzerinize SIÇAR! SMÖCK! Lakin gün, geceye bürünmeye başlayınca madalyonun size dönük yüzü de terlemeye başlar... Çevrenizdeki bu YILAN Eİ DEĞDEBE aslında fırsatları önceki o uğursuz uğultusuyla

Siz sevgilinizle dik hayvanda sinema'dan, gece matinesinden çı karken ASIL SİNEMA bir iki saat sonra aynı ortamda cereyan edecektir... Hasılatın yarısını ödemeyen 16-17 yaşındaki İUMOR TRAVESTİLERİN çığlığını mı istersiniz... Pıstbluk yapan PAVYON sakinlerinin hançeleri tartaklayan sivil polislerin kufürlerini mi?... Ensenizde ise kasvetli caddenin GECE gözleri.

MUCK!

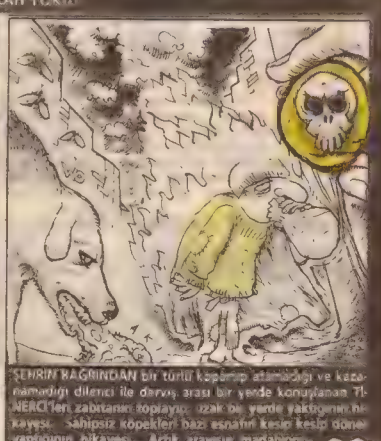

ŞEHRİN BAĞRINDAN bir türlü kopamadığı ve kazanamadığı dilenci ile dervış arası bir yerde konuşlanan TİNERCİ'leri zabıtanın toplayıp uzak bir yerde yaktığının hikayesi... Sahipsiz köpekleri bazı esnafın kesip kesip döner yaptığının hikayesi... Artık arayışın madalyonun o öbür yüzü, yavaş yavaş belirginleşti mi?

SMACK??

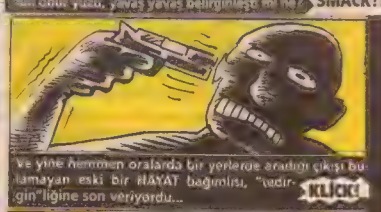

Ve yine hemmen oralarda bir yerlerde aradığı çıkışı bulamayan eski bir HAYAT bağımlısı, "tedirginliğine son veriyordu...

KLICK!

Anadolu'dan koşup gelen TUTUNAMAKların akını mesken tuttuğu 5. sınıf AMAYURT otelleri... Birini de çalıştığımız yerin kemeri yanmıştı. SMUCK! Harşetli bir kıvrılışla kanyon sofürü olası muhtemel ek fişlerin "taması" edeninde bıçak keşkesi sevişip birbirlerini emziriyor! HEY YABANCI! BURADA ALLAH

SMÖCK!

Bir değişik virüne obel doğumu de yaratıcı dürtüt şemilatan yapacak son eylemi için tedirginliği TEDİRGİN! Madalyonun öbür yüzü... Madalyon tam da kalbin üzerinde...

STUMP!

STUMP! STUMP! STUMP! Caddenin Yeşilçam sokağının hemen ardında 8. sınıf meddahı geçmiş bir yönetmen bozması aktrist adayı bakire bir menoya'nın bekaretine zorla...

STUMP! STUMP! STUMP!

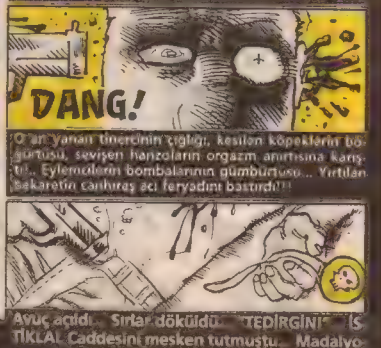

O an yanan tinercinin çığlığı, kesilen köpeklerin böğürtüsü, sevişen hançeların orgazm anırtısına karıştı.. Eylemcilerin bombalarının gümbürtüsü... Yırtılan bakireliğin canhıraş acı feryadını bastırdı!!!

Avuç açıldı... Sırlar döküldü... TEDİRGİNİ" İSTİKLAL Caddesini mesken tutmuştu... Madalyonun o yüzü tam da kalbin üzerindeydi...

DİZİ: Tercüme tabirin son cümlesi şöyle olacaktı: "Herşeye rağmen ulaşmak isteyenler için internet adresi yukarıda..."

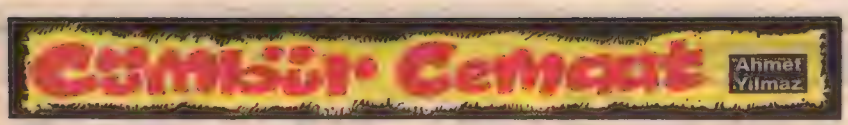

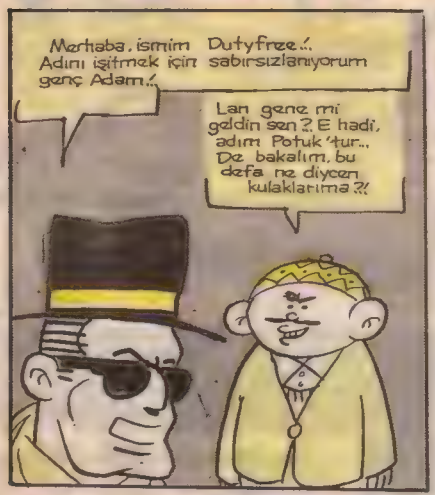

Akşamsefası

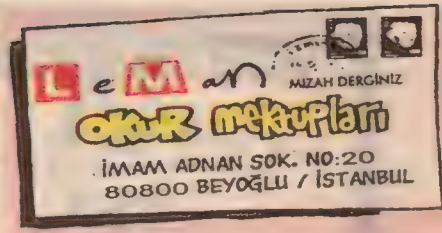

Sevgili Okurlar,

Biz Varto'da görev yapmaya çalışan stajyer öğretmenleriz. (Görev yapan değil, çalışan) Burda görev yapmayı engelleyen bir takım sebepler var ki, bunları yazmak gündeme getirmek istedik.

Öncelikle idari kadrolar sanki burda öğretmen gelmesin gibi bir hava içindeler. İki ay içinde almamız gereken paraların büyük çoğunluğu sebepsiz şekilde ödenmiyor. Bunlar Eylül maaşı, tazminat, yolluklar, kırtasiye yardımı. Her arkadaş borçla idare ediyor. Ödemeler için Muş-Varto çekişmesi bize yansıyor. İkisi de paramızı vermiyor birbirine havale ediyor. Kaymakam bey ise babanız, ananız size göndersin diye dalga geçiyor. Köyler uzak ve yollar bozuk. Gitmek için araç bulamıyoruz. Paramızı kendimiz vereceğimiz halde zorlanıyoruz. Üstelik 8 milyon kişi başına servis parası vereceğiz. Köy okulları yıllardır kapalı olduğu için hepsi harabe durumda, malzeme yok Eğitim Md. S.Taş Bey muhtarlardan köylüden para toplayın diyor. Köylü ise biz çocuklarla çalışırken eli belinde bizi seyrediyor. Tek yardımcımız, dostumuz sevenimiz o minicik çocuklar. Bizi burada 8 yıl eğitime geçtik, okullar açık demek için kullanıyorlar.

Biz güvenlik sorunundan falan değil bu kötü muamele ve haklarımızın gaspından dolayı müzdaribiz. Burada Varto'daki idari görevlileri sizin aracınızla şikayet ediyoruz. Hele kaymakam beyin bize verdiği güvenlik gerekçesi çok güzel. Beyfendi Med TV'yi seyretmiş; Apo "Biz kesinlikle öğretmen öldürmeyeceğiz" demiş. Bize "korkmayın rahat olun" diyor.

Bir sorun da Muş'taki kura çekiminde bayanlar merkeze giderken, erkekler köylere gönderildi. Varto'ya bayan öğretmen kuraşı konmadı. Acaba Milli Eğitim Bakanı Sn. Uluğbay Muş'taki ve özellikle Varto'daki bu durumu araştırmak isterlerse daha sayacağımız bir sürü haksızlığı anlatırız. Direkt onu yazamıyoruz. Çünkü memuriyette sıralı amir şikayeti var. Bu sorunlarımızı acil olarak yazmamız gerektiği için bu yolu kullandık.

Varto'daki bir grup mağdur stajyer öğretmen

90 Kuşağından biri ve diğerlerine selamlar!

17 yaşındayım, 90 kuşağındanım. Benim adım yok aslında anne-babam da yok. Sistem büyüttü beni (Anam doğurdu; ama sistem büyüttü). Sistemin kızıyım ben.

Belli amaçlarım, büyük aşklarım, saf inançlarım, coşkulu sevinçlerim olmadı.

80 yılında dünyaya geldim. Doğduğum ülkede, birkaç ay sonra bana hoş bir sürpriz yapıldı; armağan; bir doğum "yılı" armağanı! (12 Eylül"de). Tabi o günlerde, bunu boynumuzdan hiç çıkaramayacağımızı, sonraları bir ağrı haline geleceğini, başkaları yüreğimize baktıklarında hep onu anımsayacağımızı bilemezdik. Bilemezdim ben ve benim gibi çocukluğunu 12 Eylül ve sonrasında geçirmiş olan diğerleri bilemezdi. Bilemezdik 12 Eylül'ün çok kişiyi vurmuş olduğunu ve vuracağını.

İçinde çatışkılarla dolu bir sancı var bu yüzden. Okula ilk başladığımda düşlerim şekillenmeye başlamıştı. Sistem bizim herşeyimizdi. Biz rahat bir hayata layıktık. Amerikan tarzı olmalıydık. Yoksulluk mu? Orta hallilik mi? Hiç birimiz bunları kabul edemezdik. Amerikan dizileri, Amerikan artistleri vardı. Biz onlar gibi olmalı, onlar gibi yaşamalıydık.

Saf çocukluk düşlerimizi büyüklere açtığımızda ise, sistem gerçeklerini kafamıza vurdular. Bize serilen hiper milliyetçi kompozisyon konularına karşılık, çocukça duygularla, kompozisyonlarımızda örnek olmamız gereken ülke olarak Amerikayı gösterdik (ileri medeniyetler seviyesi) ve sonuç bölümünde Atatürk'ü andık. SSCB'nin yıkılışı da bir diğer armağanımızmış.

Çocukluk düşlerimizi böyle vurdular. (Nasıl olduysa düşlerimin bir kısmını kurtarabilmişim bu kargaşadan)

Kitaplarım, 68 kuşağı, sosyalizm, umut, ülke.. Neden olmasın? Ne yazık ki bütün bunlar da çok öncede kaldı. Sistem ağır basıyor. Para kazanmak çok zor.

Üniversite sınavına çalışmalıyım ve üniversiteye girmeliyim. Başka çarem yok. Ülke kötü, hiç umut yok. Kendi hayatımı kurtaracak bir şeyler yapmalıyım. Hiç kimse, hiç kimse bana yardım edemez. Ve ben devrim falan yapamam. (Ben ve diğerleri). Amerika nezaretinde; adaletsiz, çeteleri bol, işkencesi çok bir ülkeyi kurtaramam ben.

Kaymakta olan bir yıldız için hiçbir şey yapamayacağım gibi. (Ben ve diğerleri).

Çiçek biri

Sayın Bahadır Boysal'a;

Son zamanlarda, sanırım, bu "Benim Kadınlarım" meselesine kafayı öyle kaptırdınız ki pek gerçeklikle ilginiz kalmadı. Yahu biz, burada "halk" diyoruz, "yurdum insanı" diyoruz, siz uyuşturucu kullanıp azan küçük burjuvaları kahraman yapıyorsunuz. Eğer şu konuda hemfikir değilsek derhal tarama ucunuzu ve kaleminizi bırakın ve uzun bir tatile çıkın: UYUŞTURUCU - her türü ile- PİSLİKTİR.. Bunun aksini düşünüyorsanız Leman'daki sayfaları hiç boşuna işgal etmeyin, biz de paramızı ziyan etmeyelim.

Taksim'in batakhanelerine takılıp extesy vs. ile azan "kahramanınız" sürüngenler, küçük burjuvalar öyle aşşağılık öyle iğrenç ve öyle dejenere ki yurdumuz insanının diliyle küfür dahi edemiyorlar. "I fuck you", "I muck you" diyorlar. Halbuki küfürler insanın kendini en saf biçimde; her türlü içsel pazarlıktan arınarak ifade etme biçimidir. Düşünmeden, pervasızca... Belki fazla düşünmeyen ve pervasız insanlar olduğumuz için küfür edebiyatımız bu kadar zengin. Sizin sözde kahramanlarınız ise bizimle aynı şekilde küfür etmekten dahi aciz. Onun için sizin sözde kahramanlarınız bana olabildiğine yabancı. Bana ve benim insanıma sırtlarını dönmüşler. Kabul edilmeyecekleri bir kültüre uyuşturucu ile azarak girmeye çalışıyorlar. Dövdükleri "baba" faşist dahi olsa, bana ve benim insanıma onlardan daha yakın, hiç değilse benim gibi küfrediyor.

Bir de dövülen "babanın" ağzından sözde kahramanlarınızı "anarşist" ilan etmişsiniz. Pes doğrusu. Bu kadar olur. Artık bir madalyayı herhalde hak ettiniz. Yahu kardeşim anarşist olmak kolay mı? Bu uyuşturucu ile azan pislikler kim, anarşist olmak kim? Bunlar olsa olsa babalarının parasıyla TEMA vakfından fidan alır ancak. Anarşistlik, bu böceklerinizin, sanal kahramanlarınızın, hayal dahi edemeyeceği bir mertebe.

İnsan sevdiğiyle beraberdir. Taksim'in arka sokaklarında uyuşturucu ile azan tipleri bu kadar seviyorsanız, gidin onlarla beraber olun. Ama bizim dergimizin sayfalarında yer kaplamayın. Böyle saçmalıklara ayıracak ne vaktimiz ne paramız var ziyan. Ülkemiz haramzadelerin elinde paylaşılıp yenirken, uğraşacak çok daha önemli işlerimiz var. Sizin yoksa, gidin Cihangir taraflarında kafayı çekin, bizim dergimizi de bizim gibi düşünen aklı başında çizerlerle bırakın.

Leman'da çizdiğiniz karikatür benzeri şeyler yurdum halkına hakaret bir yana, uyuşturucu propagandasıdır. Bunu yapmaya hakkınız yok. Leman'ın her sayısını saklıyorum, ancak bu sayıyı sizin çizdiğiniz o paçavra sayfaları yırttıktan sonra saklayacağım. Zira ilerde Leman'ı da Bahadır Boysal'ı da güzel şeylerle anımsamak isterim.

Yeni ve aklı başında çizimlerinizi dört gözle bekliyorum.

ODTÜ öğrencisi M.Selahattin Okuroğlu

Merhaba Leman

Merhaba sevgili dostlar. Ben 22 yaşında İstanbul Bayrampaşa'da oturan, Fatih'te çalışan bir A.Ö.F. öğrencisiyim. Gerçi öğrenci olduğumu kimseye kabul ettiremesemde öyleyim işte. Aynı zamanda rock'çıyım da.

06/12/1997 tarih ve 317 sayılı Leman'ın 3.sayfasında yer alan Leman karakterlerinden bazılarının ellerinde "Çeteler içeri öğrenciler dışarı" yazılı pankartla çizilmesi beni gerçekten etkiledi. Sizden ricam bu karikatürün diğer bütün Leman karakterlerini de içine alarak dergiye kapak şeklinde basılmasını veya en azından orta sayfaya poster şeklinde basılmasını istiyorum. Bu karikatür şu anki durumu gerçekten çok iyi özetliyor. Tüm Leman emekçilerine yayın hayatında başarılar dilerim.

Selçuk Nuray

Paylaşmak istiyorum;

Düşünüyorum... İnsanları, yaşamı, seni, belki de hiçbir şeyi... Sadece yazıyorum umutsuzca. Sevenler nerede diye haykırıyorum. Neredeler? Düşlüyorum gökyüzünde uçmayı, düşlüyorum 30.000 fiti, düşlüyorum sevgiliyi, olmayan bir sevgiyi olmayan ilişkileri, olmayan insanları, hayatı, yaşamayı...

Hiçbir şey, bilmiyorum ben. kimsenin bilmediği gibi. Bomboş yaşıyoruz, diğer olmayanlar gibi.

Yolunda gitmiyor hiçbir şey. Dersler, sevgiler... Hayat boş ve anlamsız geliyor. Aynı iki yıl önceki gibi. Midem bulanıyor. Kusmak istiyorum olmayan hayatın içinde! Sevmiyorum olanları, duymak istemiyorum sesleri, duymak istemiyorum sesini. Ve yine soruyorum kendime: Olmak zorunda mıydı, yaşamalı mıydım umutsuzca, amaçsızca, ve yine soruyorum olmalı mıydı bunlar? Bazıları bunalım diyor buna. Evet... Belki de öyle. Kime ne bundan? İlgileniyorlar mı ki benimle?!!

Söz verdim kendime. Yaşantımı bozmayacağım. Devam edeceğim. Devam edeceğim! Alkolü bırakamam. Ama eroin kullanmayacağım. Dayanacağım.

Birşeyler var içimde. Belki de seviyorum. Belki de dediğin gibi sevmeden yaşadım bazı şeyleri. Ama farklı şimdi. Biri var. Benim olmayan biri. Kimsenin olmadığı biri. Tek takılan kimseyi görmek istemeyen ve bütün kadınları intikam alırcasına d..zmek isteyen (o aptal karısı yüzünden) birisi. İçmeyi bile unutmuşum ben. Hatırlamıyorum artık. Belki de istemiyorum hatırlamayı. Tek o çizdiğim turna var aklımda. Bir de o. Aramıyorum seni. Sevmiyorum hiçbir şeyi. İşte yine kendim oldum. o belalı, düşüncesiz, insanları hiçe sayan kız. Sen yaptın bunu. Ben değil. Sen yaptın. Yaşantım bombok oldu. Senin yüzünden. Olmayan senin yüzünden. (Bunu oku E.Hoca!)

Ölüm artık eskisi gibi korkunç ve iğrenç gelmiyor bana. Ölmek istiyorum. Birileri varlığımı bilsin, beni sevsin diye. Aptalca! Ama öyle işte.

Keş Özlem.

Merhaba Leman;

Ben mazoşist. Kendime acı çektirmek için hep aşık olurum. Yine acıya susamışken, birkaç turnuvaya gittim ve aşık olup döndüm. Ne hazin bir son. Ama bunlar farklıydı..

İlkinde bir çocuk gözüme kestirdim ve onu takibe koyuldum. Çocukla ikide bir göz göze gelince hemen kızarıyor ve kalp atışlarım hızlanıyordu. Maç saati geldi. Ben de maça girdim ve sonra O geldi. Hakemimiz oldu. Harikaydı. Kendi kendime "hadi yavrum kendini göstermek için bir fırsat" diyordum. Ama ne yazık ki karşımdaki Türkiye 12.yaş Tenis Turnuvası birincisi. Yıkıldım mahfoldum. Neyse diyordum, hiç olmazsa maç sonrası hakemin elini sıkıcam.

Kahretsin hakem maçın yarısında gitti ve yerine yanlış kararlar veren bir salak geldi. Maç sonunda el sıkışmaktansa boğazına yapışmayı tercih ederdim. Gelelim maça, yenildim. 2.kez yıkılıyordum. Kalbim bu kadarına dayanamadı tabi midem de. Çektiğim mide ağrılarını, o ısal faciasını. O kokuyu bir ben bilirim bi de takım arkadaşlarım. Bütün geceben tuvalete girip, garip garip sesler çıkardıkça kendilerini öldürmek istediklerinden eminim.

Ve derken Eskişehir'e döndüm.

Uğruna mide ağrıları çektiğim çocuğun ne adını ne yaşını biliyordum. Birinci turnuva böyle derken bitti.

İkinci de onu görmemek için çok uğraştım, ama gördüm. Ve mideme bir ağrı girdi, bir tuvalete koşup eski tuvalet facialarına geri döndüm. Ama şimdi akıllıyım o maça girer girmez. Baş hakeme hakemleri olmak için yalvardım, kıçımı yırttım ama bi kere keçi inadı tutmuş. Ben de maç listesini ondan yürütüp, ismine, doğum tarihine ve kulubünün adına baktım. Böylece mutluydum.

Sonra maç saati geldi. Maça girdim ama maça girmem pek bir işe yaramadı çünkü maç bana girdi. Yenildim. Allahtan o da yenilmişti. Fakat onu cafeteryada gördüm ve bana gülümsedi diye sevindim, ama meğersem yanımdaki bikinili kıza gülümsemiş.

Of erkekler. Onlara güven olmaz. Midemde gene o ağrı. Bir tuvalete gitmem gerekiyor.

Hoşçakalın.

Sevgili Leman ve Leman Dostları!..

Öncelikle uzun zamandır takip ettiğim bu derginin, tüm yazarlarına, çizerlerine ve çalışanlarına, başarılar ve bol üretkenlikli (biraz yanlış oldu ama, hoşgörün) yıllar diliyorum.

Dergiyi uzun zamandan geri okuyordum. Sıradan bir pazar günü derginin yeni sayısını almak üzere bayiye yöneldim. Bayi zaten tanışmıdı. Standtan dergimi aldım, parayı ödedim. Bu sayının beni hangi düşüncelere itticeğini, nelere güleceğimi bilmiyordum. Ama, Selçuk Erdem'in ve Nihat Genç'in ne olursa olsun beni etkileyeceği kesindi.. Neyse eve geldim ve sırayla hepsini okudum. Godzilla'yı da tabii ki.. Sıra geldi mektup köşesine. Bu köşesini pek okumam çünkü, gözlerim ileri derecede bozuk.. Ama, bugün ne olduysa okudum. İyiki de okumuşum. Çünkü, yazmamın sebebi buydu..

Beni yazmaya iten konu, yaşadığım şehirdi.. Bir yazarın ve bir okurun, haftalık bir dergide çıkan yazılarında hayat bulan bir şehir.. Trabzon'dan bahsediyorum tabii..

İnsanların hepsi bir değildir bilirsiniz.. Herkesin düşünceleri farklıdır. Nihat Genç'in yarısını okuduğumda, dün dolaştığım yer aklıma geldi. Zağnos'un üstünden geçerken, etrafa bakışım; o andaki varlığım aklıma geldi. İnsanların nasıl yaşam mücadelesi verdikleri geldi sonra. Hayatta insanların tarihle nasıl içiçe yaşadıkları, kendilerini tarihe nasıl kabul ettirdikleri geldi.. Sonra da, dumanı tüten harap varoş tipi evler. Ve tabii ki bokludere..

Birkaç sayfa sonra, Conely Prenses adlı bayan arkadaşımın, Trabzon'un yaşanılabilirliği hakkındaki görüşlerini içeren yazısını okudum.

Ganita'dan bahsediyordu.. Doğruydu, elle gösterilebilecek birkaç yerden biridir.. K.T.Ü. ise, Trabzon'un çehresini değiştiren (az da olsa) bir yerdir.. Dediği gibi, dışardan sessiz görünür.. Ama içeride neler oluyordur.

Bundan birkaç yıl evvel, sanırım Leman'daydı. Bir İzmirli genç arkadaş şöyle yazmıştı: Trabzon aslında yaşanılabilir bir şehir, ama 100-200 serseri çehresini bozuyor. Bu da doğru..

Görüyorsunuz ki insanların ömür boyu da olsa, birkaç yıl da olsa yaşadıkları şehirle ilgili fikirleri mutlaka vardır. Ben de Trabzonlu olmayan ama 18 yıl Trabzon'da yaşayan bir vatandaş olarak, Trabzon'un kabaca bir portresini çıkardım.

Ve Trabzon'un gerçekten de, yaşanabilir bir şehir olmadığına karar verdim.

Ancak insanlarının, özenti gençlerinin, çevre için gelen gemiyi kovan zihniyetin, kilise duvarlarına "Papanın piçleri dışarı çıkın" yazılarını yazan anlayışın değişmesi ile benim de fikrim değişir.

Yoksa, Trabzon bu anlayışla bir yüzyıl daha geriye gitmekte hiç zorlanmaz.

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve saygılar

Not: İzmir'de oturan tüm dostlarıma, özellikle Deniz ve Uğur'a sevgiler..

Bulutların Ülkesi

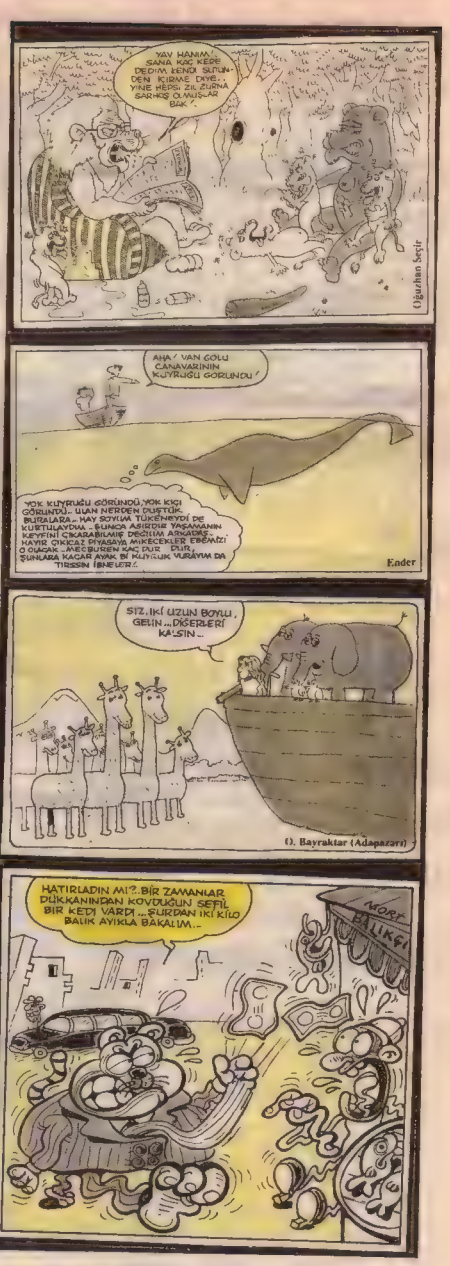

SAYI: 319... 20 ARALIK 1997... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Guneri İÇÖĞLU ● Lütfu OFLAZ ● Asım ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● C an YÜCEL

● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 300 $	-	6 aylık Abone bedeli - 165 $
UZAKDOĞU - (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 325 $	-	6 Aylık Abone bedeli - 165 $
AVRUPA (POSTA)	1 yıllık Abone bedeli - 100 DM	-	6 aylık Abone bedeli - 55 DM
AVRUPA (UÇAK)	1 yıllık Abone bedeli - 110 DM	-	6 aylık Abone bedeli - 55 DM
YURT İÇİ (POSTA)	1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL	-	6 aylık Abone bedeli - 1 750 000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462-0 Dolar hesabı: 3002461-2 TL hesabı: 1100384 -7 *(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)*

Sektör-ül Cinayet

Alper Turgut

MEMLEKETİ Nüfus 40 milyon

OHOO! NÜFUS 65 MİLYON OLDU TABELA HALA ESKİ, DUR ŞUNU DEĞİŞTİREYİM...

65 MİLYON DOĞRU DA, KÜSURATI EKSİK KALMIŞ, DUR BEN DE ONU EKLE.....

HAY ANANI!

AMAN ABİ TİKKAT!

MAHSUS TUR

Ölüm, tüm yaşıyanlar için zamanı geldiğimiz kaçınılmaz bir sondur. Öyle ki, ölüm olan her canlı, insan gibi, bitki gibi, hayvan gibi, ilkel bir biçimi önce yaşamış ve bizi bu dünyaya duşurmuş olan atalarımız gibi yaşamayı becerebilmek... İşte o zaman yaşamak, bir hak, ve eğer ki izin verilirse dövüşmeye değecek.

Peki ama, kimdir bizi rahat bırakmayanlar bu yaşamda?

a) NAMUSUM İÇİN ÖLDÜRDÜM...

b) VATAN İÇİN ÖLDÜRDÜM...

c) ALLAH ADINA ÖLDÜR-DÜM.

d) TAVUĞUMA "KIŞT" DEDİ, PİÇ KURUSU!

Soru iki: Peki sizce hangisidir, üstteki nedenlerden en aptalcası ve en anlamsızı?

Sanki "AZRAİL" doğan her çocuğa gizli işaretler koymaktadır

Sizin hangi öldürüm türünde karar kıldığınızı bilmemekle emniyet şikkini seçtiğinize, çünkü öldürme, tecavüzünün nedeni bırakın öldürmeyi, küçük bir çocuğu tokatlamaya bile değmeyecek kadar anlamsız ve basittir. Yani varsa eğer katilin "özrü" işte o özür kabahatinin kara kökü bile değildir.

BEN ŞİKAYETÇİ DEĞİLİM KOMSERİM, ÇOCUKLA SADECE SAKALAŞIYORDUK

Az daha gözü çıkacaktı

Tavuğuna taş atan çocuğu bıçakladı

Oysa o saçma adaletsizliğimiz o anlarda, mazeret bulmaya çalışırken, gerçekte Güneydoğu'nun geçtiği yer "öldürüm", yani cinayet sıralamasında AMERİKA'dan sonra 3. su olmuş tandık bir coğrafyadır.

(Üstelik istatistiklerde SİVAS katliamı gibi toplu kayıtlar yer almamasına rağmen!)

BİZİM ÇOCUK OKUYUP ADAM OLACAK BESBELLİ, DÜŞÜNECEK, YAZACAK...

EE... BENİM YEĞEN ŞANSLI SAYILIR, İŞARETİ KABA ETİNDE... BELLİKİ UZUN ÖMÜRLÜ OLACAK!

ŞUKUR TANRIMAKİ, BEN M OĞLANI DA FENA BİR YAŞAM BEKLEMİYOR, ÇEK-SENET ÖDEMELERİNİ GECİKTİRECEK OLSA BİLE İŞARETİ TOPU.

BABA KAYDEŞ!

Sanki azrail, henüz küçükken o minicik bedenlerimiz ve kişkirtmekte çocukluğumuzun o keyifli, heyecanlarını!

Kim demiş silah üretiminde dışa bağımlı olduğumuzu. Biz yoktan varedeririz... Yeterki yoketmek istediğimiz bir muhatabımız olsun!

SEN NASIL TAVUĞUMUZA KIŞT DERSİN LAN PİÇ KURUSU!?

FOS!..

10'LUK İNŞAAT DEMİRİ

KÜREK

CAM KIRIĞI

TAŞ

KAYA

TUĞLA

ASİT

TEL KABLO

ŞİŞE

ARABAMI ÇİZDİ PUŞT!.. TAŞ YOK MU LAN TAŞ...

ARKADAŞ BURALI DEĞİL BESBELLİ, YAZIK OLACAK!.

ZIKTİM BELANI!

Bir öldürüm simgesi olarak azraili sadece ve sadece tehlikeli bulmaktadır. O planlarmak insana mahsustur. Onu kişkirtmak için sinirlerimizle oynamak ve sinirlerimizi cinnet prizine fiş yapmak yeterlidir. Her ne kadar tehlikeli olsa da "o" asla parmak izi bırakmaz.

AZRAİLİN OLUCAM LAN!

HÖH!

CORT!

ŞEYTANA UYDUM KOMSERİM...

Azrail pek çalışmaz, şeytanla da ortak...

Nasıl da meraklıyız kan görmeye, ölüm görmeye bi'sınız. Çoğumuz o an için öldürme isteğini bastırmış olsa bile bir başkasının bir diğer başkasını yaralayıp öldürmesini seyrederken bastırdığı cinnet duygularını...

Birgün Tanju - Çallıya çıktı

İntihardan cayan genç yuhalandı

Alper TURGUT

BAYRAMPAŞA'da bir apartmanın çatısına çıkarak intihara kalkışan Birgül Tanrıverdi adlı genç...

ABİ BOŞUNA GELMİŞİZ BE, TV'DE DE NE GÜZEL MAFİA FİLMİ VARDI ONU DA KAÇIRDIK MINA KOYİM

SENİN YÜZÜNDEN OKEYİ BIRAKIP GELDİK BE ALLAH BELANI VERSİN!.

ŞANSIMIZ YOKMUŞ ABİ, BEN DE TEZGAHI BIRAKIP GELDİM!.

HADİ LAN ATLIYCAKSAN ATLA, EVDE YEMEK SOĞUDU BE!.

YUUUHH!

Akşamsefası

27 Aralık 1997 Cumartesi Sayı: 320. 120.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

BU ÜLKENİN UTANCI NEREDE?

Manisalı gençlerden Hüseyin Korkut, gördüğü işkenceyi utancından anlatamayınca, yazmak için kalem istedi. Mahkeme gizli celse kararı verdi. Korkut, işkenceyi anlatırken bayıldı ve hastaneye kaldırıldı. İşte bir işkence duruşmasından notlar:

"...Şu fotoğrafını gösterdiğiniz kişi işkence yaptı. Diğerleri ona **"komutan"** diyordu. Bana çıplak elektrik veren kişiler de şu fotoğraftakiler. ...İşkenceden bayılmış olarak hastaneye giderken ayıldığımda şu polis vücudumdaki morluklara ilaç sürüyordu. Elektrik verdikten sonra şu polisler kulağıma tazyikli su tuttular. ...Başka bir fotoğraf gösterilince durdu Hüseyin. Dudakları titremeye başlamıştı. Konuşamıyordu. Not defterini açıp duruşma hakimi Mehmet Yılmaz'dan kalem istedi. Utancından, işkence sırasında kendisine cop sokulduğunu söyleyememişti. Deftere **"cop sokan buydu"** diye yazacaktı. ...Mahkeme salonunda sanık polislerin, Manisalı gençlerin avukatları ile stajyer hâkimler kaldı yalnız. Hüseyin sehpanın üzerinden **"Cop sokan polis buydu. O sırada şu fotoğraftaki polis de ayaklarımdan tutuyordu"** derken sehpanın üzerinden kürsünün dibine yığıldı."

Radikal/C.Başlangıç

Akşamsefası

Akşamsefası

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

HUMAN RIGHTS NOW!

Manisalı liseli gençlerin işkence davasında, fotoğraftan teşhis sırasında gençlerden bazıları fenalaştı, bayılanlar oldu.

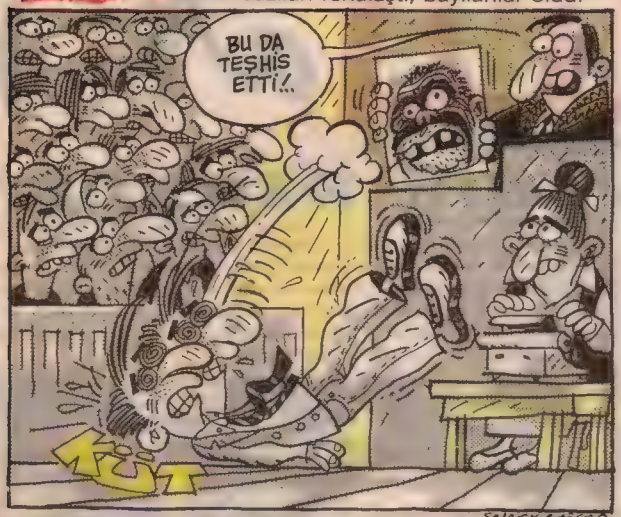

Erzurum ve Nazilli'de cezaevlerinde başlayan açlık grevlerinde mahkumlar ölüm sınırına geldi.
Refahyol hükümeti giderken arkasında bıraktığı en büyük iz dönemin Adalet bakanı Şevket Kazan'ın hapishanelerdeki ölüm orucları sırasında takındığı inanılmaz aymaz tavır sonrası peşpeşe gelen 13 ölümdü... Bu hükümet ve Kazan gittiği, ANASOL-D geldiği tarihlerde aşağıdaki karikatürü yayınlamıştık. Ne yazık ki karikatürde kalması gereken gerçeklik doğrulandı. Yine açlık grevleri ölüm sınırına doğru yaklaşıyor ve yine bugünün Adalet Bakanı Sungurlu, Kazan'ı aratmıyor.

Meclis'te "Paralı Eğitime Hayır" pankartı açtıkları için 96 yıl ceza alan arkadaşlarına destek amacıyla kızılay'dakı gösterilere katılan öğrencilerden altısı tutuklandı.

Diyarbakır'ın Lice ilçesinde öğretmen olan A.S, sınıfa atkıyla girdiği için tartıştığı öğrencisi nı uzman çavuş olan eşine şikayet ederek, işkenceden geçirttiği one sürüldü.

Akşamsefası

LeMan

Demirel: Akşam olunca uyuyan bir Türkiye yerine, akşam olunca konser salonuna giden bir Türkiye olmalı. 65 milyon Türk saat 21.00'de uyumamalı.

Avrupa'nın DGM'leri insan haklarına aykırı olduğu için kaldırılmasını istemesine kızan Adalet Bakanı Sungurlu, "Onların da, Engisizyon mahkemesi vardı" dedi.

MaliyeBakanlığı reform diye sunduğu vergi paketinde faizciye yönelik bölümleri faizcilerin tepkisi üzerine çıkardı.

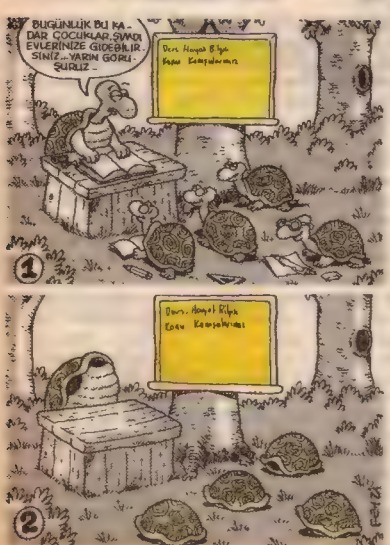

boy aynası

İKİTELLİ MEDYASI

(Teloğlan Masalları)

Kirli çamaşır, Külah, **Plaza plase,** Sanal Dünya, **Banal Medya,** Süs Bitkisi, **Gündem Çarpıtması,** Onun Orası Bunun Burası, **Kim Kiminle Nerde Nasıl Hangi Pozisyonda,** Akvaryum İnsanları, **Kutu Kutu Pense,** Gizli iktidar, **Avantadan Lavanta,** Serap, **Seka Ütopya,** Kağıt Helva, **La Havle Ve La Kuveten,** Doktor Moron'un Adası, **Maymunlar Cehennemi,** Yalan rüzgarı, **Asparagas Apartmanı,** Şok Açıklamalar Bulvarı, **Duygu Semirisi,** İş Takıbı, **Köşe Gönderi,** İspiyon, **Maşa,** Devlet Kredisi, **Hükümet Ortağı,** Kağıttan Kaplanlar, **Bekçi Murtaza,** Kraldan Kralcılar, **Aa Kral Çatlak,** Kültür Emperyalizmi, **Döner Sermaye,** Kayıp Otoyol, **Suni Zümre,** Yalancı Cemre, **Fanus Emre,** Unlu Gıda, **Bakliyat,** Nakliyat, **Vitrin Mankeni,** Hava Gazı Tankeri, **Uykuluk Kebabı,** Kudret Simsarı, **Yurttaş Kan,** Hormonlu Hayat, **Bol Nişasta,** Şebek Maması, **Uyku Tulumu,** Yanlış Bahar, **Uzak Komşu,** Dış Kapının Mandalı, **Kupon Andavalı,** Sarı Basın, **Kara Şimşek,** Kırmızı Nokta, **Ziftlik,** İplik Pazarı..

Albert Kamu Vicdanı

(Aman Bana Ne Ya)

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde faşist saldırı dört öğrenci yaralandı

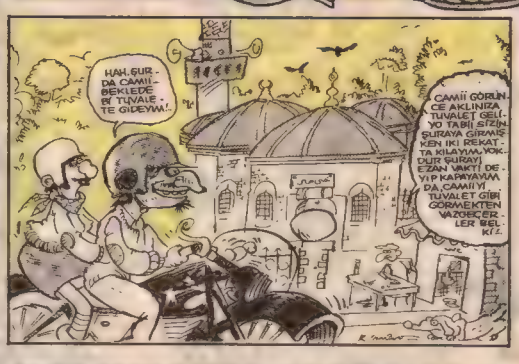

HAFTAYA LEMAN TAKVİMİ VARI UNUTMAYIN!

MESUT YILMAZ
-Hangi kapıyı çalsa karşısında insan hakları

OLTAN BUNGURLU
-Azrail'in yedi atlısı, bir çanp kan içici-

TBMM'NİN CEYLAN DERİSİ KOLTUKLARI
-Eşek derisi popoya, bir tutam gozyaşı, 30 aylık asgari ucret-

ÖMER BİLGİN
-Enişteniz yaveri, Turban donencesi, iflah olmaz sinir kupu-

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Akşamsefası

Yemcit pilavı met-üst

avrupa birliği ve lahmacun

ılgılı ılgısız, sılgılı sılgısız cümle âlem yazdı-çızdı, konuştu, bu avrupa birliği'ne girememe, aday adayı bile olamama hususunda... şimdi ben de çağından sorunlu bir memleket evladı olarak iki üç laf etmezsem zannediyorum ki bir yerlerim şişecek..

efendiler, cici beyler, süslü ablalar, hoş memolar.. mesele her şeyden önce, teknik bir mesele.. hayatı onların gramerine göre yaşama, oyunu onların kurallarına göre oynama meselesi.. mesele ortak bir standart tutturabilme meselesi.. mesele, içerikten çok, bir sunum ve biçim edinme meselesi.. mesele, şekilsel..

rachid taha'nın klibini izliyor musunuz?. işte olay o!. kendisini ve müziğini bir arap zevzeği halinde sunmak yerine bir fransız edası ve kotarmış batı form ve normlarına göre olayı! çocuğu kaleye koymuş.. müzik avrupa standartlı arap müziği, insan malzemesi arap ama olay avrupa..

siyaset meydanı'nda şırnaklı çocukları izlediniz mi peki.. istanbul'dan büyük mağazalardan giden cicili bicili giysiler içinde nasıl da kolejli gibi duruyorlardı değil mi?. birden nasıl da pırıl pırıl, modern çocuklar gibi göründüler bir geceliğine olsa da.. ama dilleri, lehçeleri ele veriyordu herşeyi.. istanbul'dan şırnak'a, istanbul lehçesi götürmeyi unutmuşlardı.. işte mesele biraz da buydu.. batının sadece tekniğini almakla olmuyordu.. insan malzemenizi de o tekniğe göre donatmanız lazımdı.. yoksa insanlar şofbenden bile zehirleniyorlardı..

efendiler, cici beyler, süslü ablalar, hoş memolar, peki niye biz, avrupa birliği'ne girmek için değil de evvela kendi güzel hayatımız için istemiyoruz bu ucuzluğu, insan haklarını ve düşünce özgürlüğü'nü.. avrupa birliği'ne giremesek de en doğal, en insanca, en yurttaşca hakkımız değil mi, ucuz ve özgür yaşamak, ha..

efendiler, cici beyler, süslü ablalar, hoş memolar.. mesela yıllar yılı şu lahmacun yemeği, memleketin kendileri ileri halkı geri aydın, sosyolog ve solcu takımınca hep itildi, kakıldı.. sanki bu muhterem zatların hepsi gurme'ydi.. sanki lahmacun ancak besin değeri dışında eleştirilebilirdi.. sanki bütün suç lahmacunundu.. efendiler, cici beyler,süslü ablalar, hoş memolar, bu memleket, yıllar yılı ideoloji yerine hep zevkler ve renkleri tartıştı, durdu.. vurdu, öldürdü.. ne sosyalizmin, ne kapitalizmin, ne liberaralizmin, ne şeriatın türkçe meali var.. hepsi arak ve kulaktan dolma.. bu ülkede bunalımlar bile çalmaca, çırpmaca.. neyse, biz gelelim lahmacuna.. işte memleketin kendileri ileri halkı geri muhteremlerince yıllar yılı itilip kakılan lahmacun, adına ibrahim tatlıses derler, anadolu'nun yanık bağrından kopup gelen bir yiğitçe standart'a kavuştu.. kırk yıllık lahmacun artık pizza hut, mcdonald's normları ve formatıyla piyasaya sunuluyordu.. ve artık memlekette lahmacun diye bir mesele kalmıyordu.. lahmacun yemeği artık bu formatıyla dünyanın her yerinde kabul görebilirdi.. fakaat gel gelelim ki gel gelelim, insanlar halmacun değildi.. lahmacun'u avrupa ve dünya standartına kavuşturan ibrahim tatlıses, "doğudaki kirli savaşı bitirmek için gönüllü arabuluculuk yaparım" deyince hemen yarın öldürülecekler listesine giriyordu.. sözün özü; avrupa birliği'ne onların norm ve formlarıyla, lahmacun veya hıyar olarak kolaylıkla girebilirsiniz.. asıl mesele, avrupa birliği'ne insan olarak girmekte ki bunun imkansızlığı da özgür iradenizle seçip meclise gönderdiğimiz zatlar üzerinde vücud buluyor.. ayaküstü bu kadar geveliyorum.. hayırlı noyeller..

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

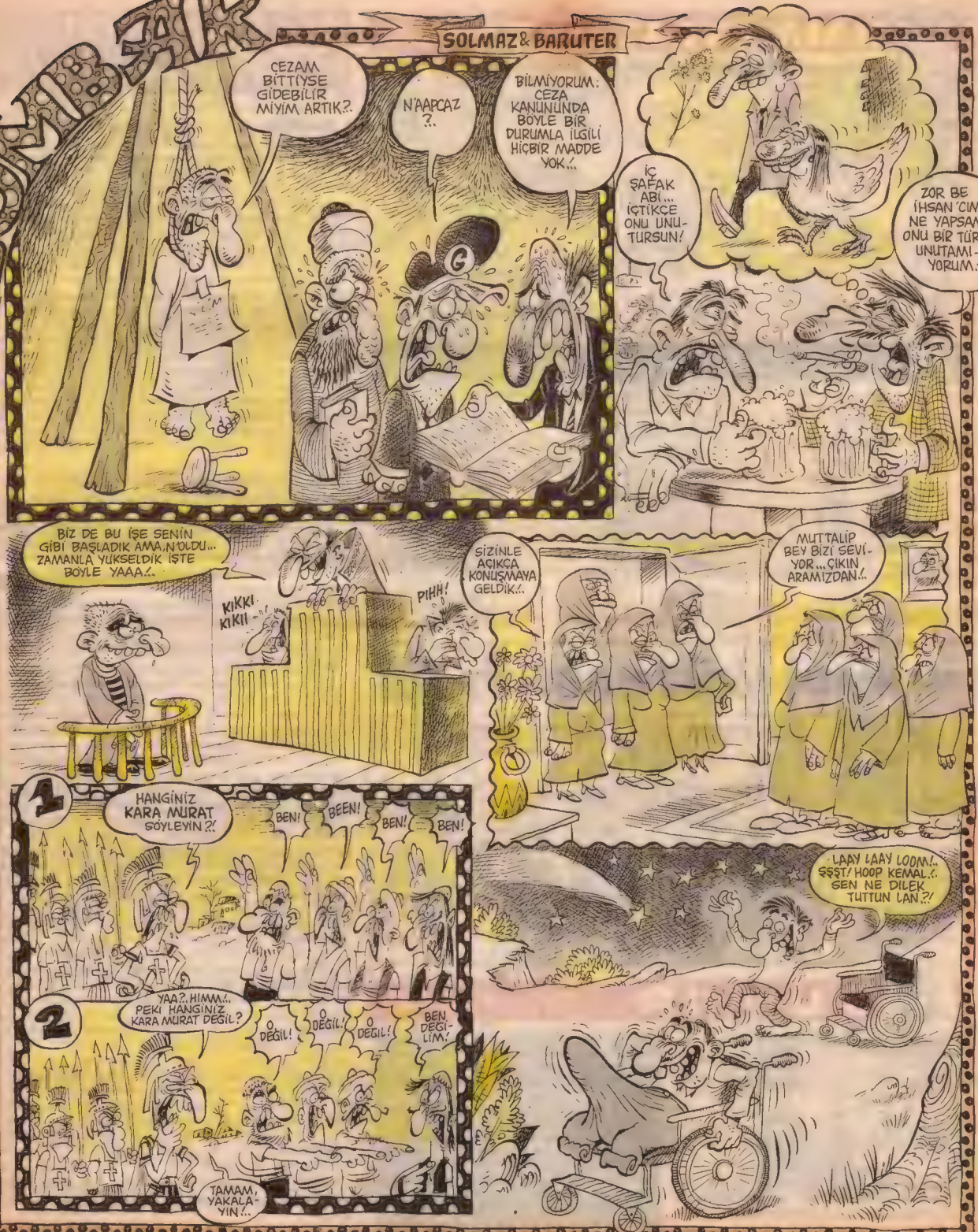

HAİN EVLAT ÖRKEŞ

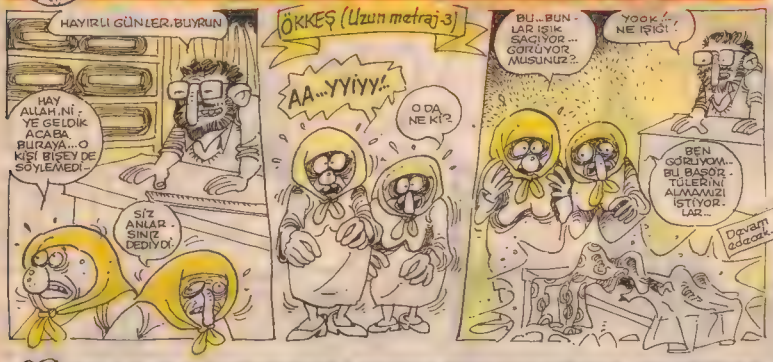

Komemedi Virüsleri ORİS ile VONTİ met-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gürsel Tekoğlu

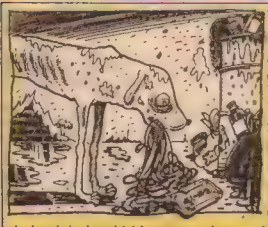

Taksım'in arka sokaklarında çöpler içinde bir köpek, bir kasetin yere saçılmış olan kahverengi bantını yiyordu. Bu sırada dünya üzerinde kımbılır kaç kişi hayatın anlamını düşünüyordu?..

Pasajımızın üst katında bulunan bir yatırım şirketinin tuvaletini kullanmak üzere zaman zaman çıkarım ve borsa seansını izleyenleri de bir süre seyrederim. Geme bu işi yaptığım bir gün 70 yaşlarında bir teyze ortama girince, ekran karşısında oturan herkesin onu tanıyıp selamlaması bende hafif bir dumur yarattı. Derken teyze elindeki koca paketi açarak: *"Alın bakalım evlatlarım, Ereğli Demir Çelik'ten 3 günde 100 milyon kazandım, bunu size ellerimle yaptım."* diyerek kek dağıtmaya başlayınca bende de dumur "tavan yaptı". Borsayı da kendimize benzettik ya, bizden hiçbir şey kurtulamaz!

Serdar Gülsoken-Ankara Kök tarafsız 102 Meşrutiyet - Ankara

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N.E.İ.D.A.N

SEVERİM:... Yaamurlu havalarda Mahmutpaşa yokuşundan aşaaya inerken, yolun kenarında akan suyun üzerinde giden kâat parçası veya bir yaprakla, yürüme yarışı yapmayı... Yarabandını, parmaamdan felan çıkardıktan sonra, orda oluşan beyazlı... Komşu bi esnafın dükkânına girdiim zaman, dükkân saahibinin burnunu karıştırırken beni gördüü anda, burnunu kaşıyo gibi yapmasını... Ayakkabımın içinde yer değiştiren keçeyi, parmaklarımla düzeltmeye çalışmayı...ANIL... Keççap kutusunun üzerindeki, ince bi plastik uzantıyla kutuya bağlı olan, basit ama yine de işe yarayan o küçük şapkayı... Diski, parmamla ortası ve kenarlarından tutup yerinden çıkarırken, zorlandıında, azcık bükülmesini, sanki kırılacak gibi olup gerilmesini... Soğuk havada yürürken ellerimi cebime soktuumda, montumun sağ cebi yırtık olduu için elim orda bi yere tutunamadıından, dışarı çıkmaması için, içerden kazaamın bi parçasını tutmayı... Yolda giderken aklıma komik bi şey geldiinde ve gülümsediimde, ve aynı anda herhangi bi tarafa baktıımda, gülumseyişimin baktıım o şeye yoneltilmiş gibi olmasını...Kendikendine gülümseyen biriyle karşılaşıp ona bakıverdiim anda da, onun bana güldüünü, veya yukarda annattım şekilde, benim gibi davrandıını düşunmeyi... Dışmaacununun, son bi gayretle, dibini sıkıp birazcık bişey çıkarmak isterken, iki elimle sıktıımda, biraz bişey çıktıında, onu tam fırçaya sürecekken, içeri kaçtıı aanı...METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Yeğenlerime gittiimde, en büyük eğlencemiz, birbirimize komik parodiler sunmaktı... Bunlar, doğaçlama yapılıyordu ve her türlü saçmalık serbestti. Gülerken, yataktan düşüyorduk. Sonra, sıkılıyorduk tabi bi süre sonra. Yengemin bi büfesi vardı odada. İçinde, bardaklar, fincanlar falan. O büfe, davul görevini görüyordu. Birisi Barış Manço, Edip Akbayram, Madırn Tolking'den şarkılar söylerken, birimiz de, büfenin üstüne vurup tempo tutuyorduk. Bazen,tempo sesi monotonlaşıyordu. O zaman, yengemin teneke dikiş kutusunu getirip, büfenin üstüne koyuyorduk. Büfeye öyle vurunca, kutu tıngırdıyor, içindekiler şıngırdıyor ve tempo zenginleşiyordu böylece. Sonra tabi, çok gürültü; ve yatma vakti. Artık sıra, korkunç hikâyeler anlatmaya gelir.

PSİKOAYRINTI:... Raatlama koltuunun bi köşesine kibarca oturmuş, ellerine bakarak konuşuyordu: "Baazen, ellerim çok sorun yaratıyor doktor... Onları, nereye koyacağımı bilemiyorum..." "Meselâ? dedi Dr. Semih... "Meselâ, bazen, kalabalıkta, sanki esnemek istiyomuşum gibi hissediyorum. Elimi de ağzıma götürüyorum tabi. Ama, esnemem kaçıyo. Belki de esnemek istemiyodum; kendimi kandırdım. Herneyse, esnemediim için, elimi ağzıma boşuna götürmüş oluyorum. Sonra onu, yani elimi, ordan nasıl alıp, nereye koyacağımı şaşırıyorum"... Dr.Semih, yardım etmeye niyetli biri gibi gülümsedi: "Daha önce neredeydi, eliniz?.. "Nasıl -yani?..." "Eliniz" diyorum, "ağzınıza götürmeden önce, nerdeyse, tekrar oraya götürün."... Raatlama koltuunda yayıldı, ayaklarını zıplatarak gülmeye başladı: "İşte burası çok tuhaf doktor. Çünkü, elimin daha önce nerde durmuş olduğunu unutuyorum!." Dr.Semih de gülmeye başladı. Ama ortada çok da komik bi şey olmadıının farkındaydı Gulumseyişinin tonuyla devam etti "Oyleyse, sız de başka bi yere koyun elinizi. İlle de, daha once durduu yere koyacaksınız diye bi kural yok Nereye istiyosanız oraya koyun"... "Gerçekten mi?" "Elbette canım!" Doktora yaklaştı, elini doktorun omzuna koydu. "Siz çok iyisiniz doktor. Morâl veriyosunuz. Ama bi sorun daha var...Elimi, nereye istersem koyabileceğimi, ben de biliyorum.. Benim zorlandıım şey şu: Meselâ, aslında esnemem olmadı halde, bi hareket yapmış olmak için elimi bi şekilde hareket ettirdiimde, kendimi kandırmış olduumu hissediyorum, ve elimi, eski durduu yere veya başka bi yere çekecekken, hangi şekilde, yani hangi rota üzerinden nasıl çekeceğimi karıştırıyorum..." "Canım, doğrudan çekin işte!.." Arkasına yaslandı, bi şey düşündü: "Yani, doğrudan!. Hiçbi şey düşünmeden diyosunuz! Hiçbi şey; yani sonrasını düşünmeden, çekıyım elimi?".. "Evet, tabi!".. Birden neşelenmişti.. "Deniycem doktor... Bunu en kısa zamanda deniycem.. Ama; elim ya yanlış bi yere giderse?.. "gitmez gitmez!. Hadi şındi bi kahve içelim".. Muftağa doğru bağırdı: "Evet; rahat olmalıyım; rahat; rahat!".. Raatlama koltuunun üzerinde bi takla attı...

BİŞİ:... Yeni yıl, değişik olucak. Çünkü bi mektup felan yazarken, artık 98 yazıcam köşeye. Tabi unutmazsam...İyi günner diliyorum!..

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSIAN

İKİ YARALI KUŞ; BİRİNİN adı AKIL birininki FİKİR

YAZARIMIZ, ŞILLIK İZNİNİN BİR BÖLÜMÜNÜ KULLANDIĞINDAN YAZILARINA BİR SÜRE ARA VERDİ EFENDİM!

ÖFF!.. YAVRUM, KÜFELERE BAK! KAÇMAYIN LAN ŞILLIKLAR! GELİN BURAYA!..

GAZATE PLAZA

USTAAA!.. UZUNLAR YANIYO, UZUNLAR!..

HERİFİN ARABASINDA HAVA YASTIĞI VARMIŞ!..

O YASTIK BİZİM ARABADA OLSA, BİZ DE HAVA ATARDIK TABİİ!..

BU HASTANIN YAKINI YOK MU YAA?.. KİM KALIYOR YANINDA?..

BU HASTAMIZIN YAKINI YOK, FAKAT UZAĞI VAR DOKTOR BEY... BAKIN UZAKTA OTURUYO!..

Akıl-Fikir deyip de geçenlerin alnını karışlarız be!.. Gündemi de takip eder, politikadan tut da, dış politikaya kadar çok sözü vardır... İşte Avrupa ilişkilerine bakış...

ULAN BEN SİZİN GİBİ AVRUPA'NIN DİBİNE VURAYIM BE!.. ŞU BİZİM HANIMA Bİ ŞENGEN VİZESİNİ ÇOK GÖRÜYOSUNUZ LAN!..

KONUŞMA BE! VİZEYİ YENGANIM İÇİN İSTEDİĞİNİ NİYE SÖYLEMİYOSUN... ŞENGEN DEĞİL, YENGEN VİZESİ VERİLECEK ONA! YAN TARAF!..

ŞENGEN

YENGEN

Akıl & Fikir, toplum sağlığı ile de çok ilgilenir... Örneğin bir uyurgezerlik problemine yaklaşımı her türlü övgüye değmez mi... (*)

İLGİNÇ BİR VAKA... UYURGEZERLİĞE BENZİYOR AMA, DEĞİL... BU, BUYURGEZERLİK...

HI?. BUYUR.

BUYUR.. BİŞEY MI DEDİN?

BUYUR ABI?..

BUYUR?

BUYUR?

ADAMDA ÖNCE ŞANS OLACAK!.. HALE BAK!.. UYURGEZER OLUYORUZ, AMA UYUR OLAN O OLUYOR, GEZER OLAN KİM?.. BEN!..

BİZİ AVRUPA BİRLİĞİNE ALMIYORLARMIŞ... VARSIN ALMASINLAR BE HEEY!.. ONLARIN AVRUPA BİRLİĞİ VARSA, BİZİM DE GENÇLER BİRLİĞİ'MİZ VAR... İLHAN CAVCAV BEY'LE KONUŞUP, GENÇLER BİRLİĞİ'NE GİRMEYE GELDİK...

NE DİYEYİM?.. SALAKLAR MI GELDİ DİYEYİM?..

GENÇLER BİRLİĞİ SPOR KULÜBÜ

KOMİKAZE

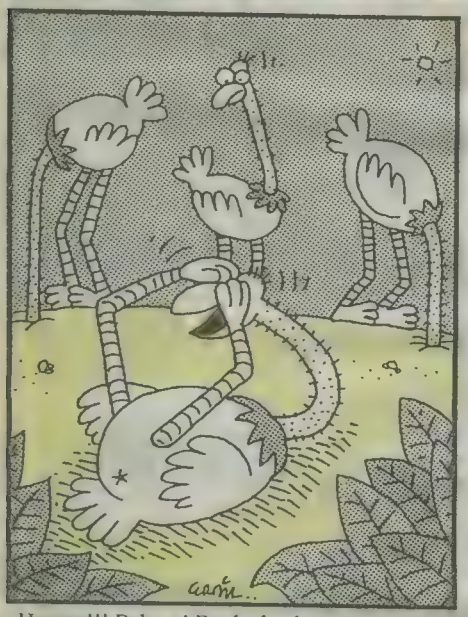

-Heeeey!!! Bakıın! Böyle de oluyooo!!!...

-Tanrılar kurban istiyooor!
-Hey bir dakka! Ne diye bana bakıyosunuz?

MİNİK ANKET

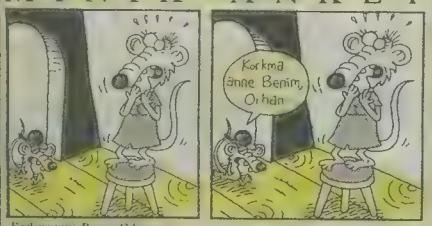

-Korkma anne Benim Orhan

Sevgili arkadaşlar, Komikaze köşesinde ne halt yediğimi biraz olsun anlayabilmek amacıyla küçük bir anket hazırladım. Bu anketi doldurduktan sonra kesip bana gönderirseniz, beni mutlu edersiniz. Şimdiden teşekkürler.

- ☐ Komikaze'nin balonlarının alta yazılması daha güzel.
- ☐ Komikazenin balonlarının içinde yazması daha güzeldi.
- ☐ Bence hiç farketmiyor.

- ☐ Komikaze eskiden daha komikti.
- ☐ Komikaze şimdi daha komik.
- ☐ Eskidende komikti,şimdi de.
- ☐ Komikaze komik değil.

- ☐ Komikaze'yi daha çok seviyorum.
- ☐ Marlon'u daha çok seviyorum.
- ☐ İkisini de seviyorum.
- ☐ İkişini de sevmiyorum.

Adım,soyadım:

Yaşım:

Meslegim:

Cinsiyetim:

Lütfen anketi keserek aşağıdaki adrese gönderiniz.
Komikaze, Leman Dergisi. İstiklal cad. İmam Adnan sok. No:20 80800 Beyoğlu/İstanbul e-mail:marlon@turk.net

-İşte sana zor durumlarda kullanacağın bir silah daha 007. Bu dolmakalem aynı zamanda bir bazuka.
-İnanmıyoruuum...

ERDENER ABİ

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

VÖ SYM Sunar!

Deneme sınavı

1- Bir ovaya dört uçaktan maymun inmektedir. Uçaklardan uçunun saatte en az 18, en fazla 19 maymun indirdiği hesaba katılırsa, dördüncü uçaktaki kanat uzunluğu ne olur?

a) 4 desimetre **b)** 8 nekto **c)** 40 inç **d)** 13 litre **e)** Hep biri

2- Bir cezveye iki musluktan su akmaktadır. Oysa bir musluktan akan su, cezvenin dolması için yeterlidir. Bu açıktır. Nettir. Tartışan manyaktır. Cezvenin sapı kaç kadar ağırlığında olsa gerek?

a) 0,4 kg. **b)** 8 Hekto **c)** 143 miligram **d)** 44 KGB. **e)** Hepsinden biraz

3- Anamur'dan yola çıkan bir forklift saatte 40 kilometre hızlagıtmektedir. Araç geri geri gittiğinde hız azalmaktadır. Öte yandan Üsküp'ten havalanan bir helikopter inecek yer aramaktadır. Ankara plakalı bir taksiside ise başkentin kanzmasını bitiren Ankaralı Turgut çalmaktadır. Bu üç aracın Fındıklı'da kesişme olasılığı nedir?

a) %5 **b)** % hiç **c)** Hekto **d)** Binde kırk **e)** Bilinmiyor

4- 37 kişilik bir sınıfta kız öğrencilerden bir kısmı Fransızca, bir kısmı İspanyolca, bir kısmı ise hem Almanca hem de Türkçe konuşmaktadır. Kalanlar ise kendi aralarında konuşup gülüşmektedir. O sınıftaki erkek öğrencilerin tamamı bütün dilleri konuşabilmektedir. O okulun bir kız lisesi olduğu varsayılırsa, hem Hintçe düşünüp Farsça yazabilmekte, hem de okulu bırakıp hayvan maması işine girebilme yetisine sahip kaç öğrenci vardır ve coğrafyacının adı nedir?

a) 18 - Nebahat **b)** 13 - Güzin **c)** 19 - Kamil **d)** 10- Heidi **e)** 24 - Hekto

5- İnsan vücudunda yer alan kıkırdak doku, iskeletle uyum içinde geçinmek için zaman zaman sol kulakçık üzerinden alıyuvar pompalar. Mide boşluğunda ise bir kısım ara kablolar vardır ki, bunlara bağırsak denir. Bazı biyologlar ise bağırmasak diye diretir. Hepsi bir yana, yuvar nedir ki, akı alı vardır? İnsan vücudunda hangi kemik masa kenarına çarparsa çok acır?

a) Köprücük **b)** Tüpgeçitcik **c)** Kedicik **d)** Hektocuk **e)** Hiçbiricik

(Doğru yanıtlar 7 yıl sonra, bu köşede)

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi - 2

(Bir poğaçacının her sabah aynı saatte poğaça satın alan tiz sesli müşavir için yazdığı şiirdir)

Bıkmadan usanmadan hep geldiniz
Sanırım poğaçaları çay eşliğinde yediniz
Fakat bana bir tek selam vermediniz
Hayatta herşey gıda mıdır a dost
Bu tutum bana reva mıdır a dost!

Ben de isterdim sizle oturmayı
Çay için sıra bekleyip bardak yıkamayı
Sonradan dışteki poğaçayı gizlice sıyırmayı
Bana da bu şansı tanı derim a dost
Bu bende sabıt kanı derim a dost!

(Sözkonusu şiir, müşavire ulaşmamıştır)

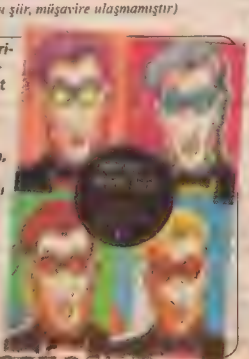

"Milli Eğitim tarihinde ilk haylazlığı kendisi icat edecek kadar nüktesever bir ruha sahip olmasına karşın, sırf Mahmut Hoca'nın sağlığı daha fazla bozulmasın diye Hababam Sınıfı'nın tek efendi öğrencisi yine Vedat Bey olmuştur. Bravo!"

Anonim

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

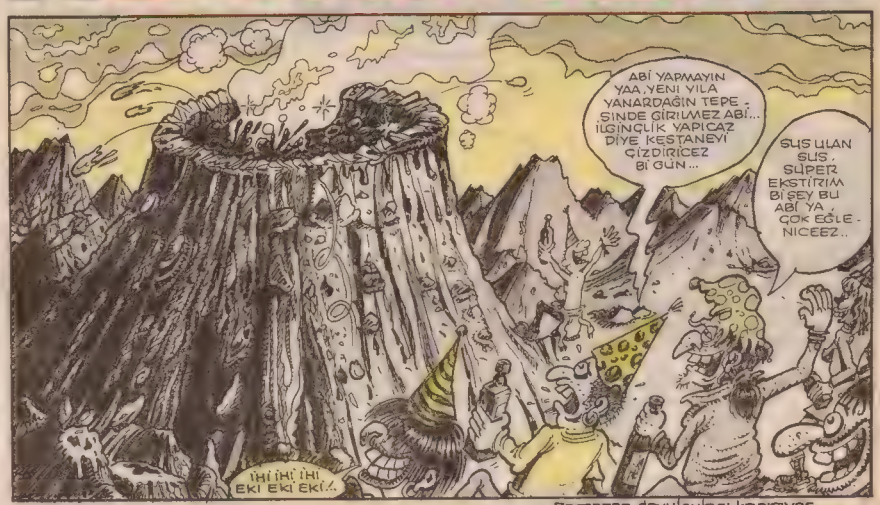

Ramazan davulcuları kapışıyor...

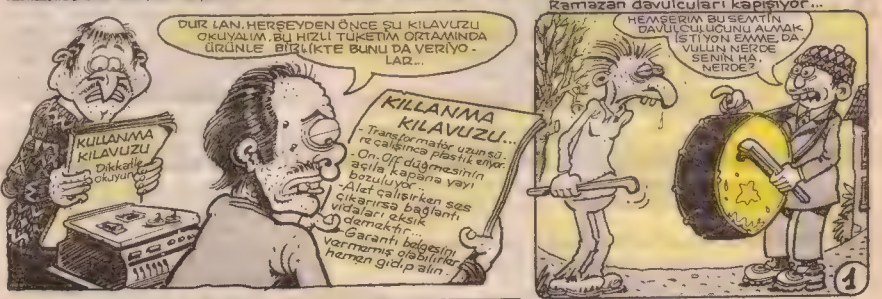

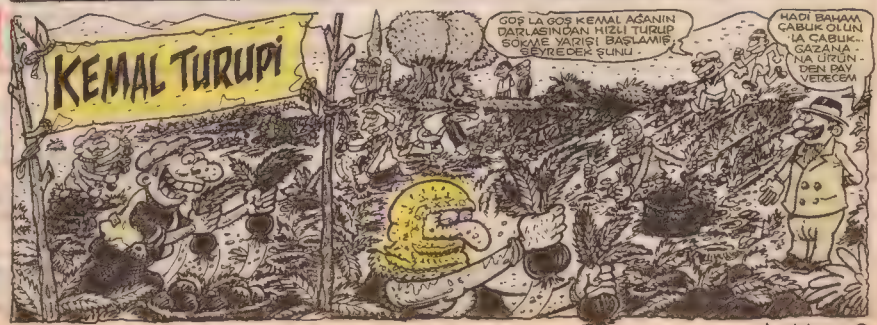

Le Manti MEDYA

TBMM Savunma komisyonu, seferberlik ve savaş hallerinde özel radyo ve TV'lerin Genelkurmay başkanlığınca denetlenmesini öngören yasa tasarısını kabul etti

AT'a nasıl girilir...

Türkiye'yi aday listesine bile almayan Avrupalı dostlarımız, 1997 yılının şu son günlerinde neler düşünmüşler neler... Noel tüketimi boyunca, hiç üşünmemişler, kadınların ortalama ne kadar kilo alacağını hesaplamışlar...

Sonrada ne yapmışlar biliyor musunuz?

Kilo alan kadınlara rejim programı hazırlamışlar... Anlayacağınız insanları petka yerine koymanın sınırı yok... Önce kadınlara noel kiloları aldır, arkasından da, rejim paketini piyasaya sür.... Bizim AT'a girmemiz için epey kafa yormamız gerek...

Taşralı kapitalislerin, bu tüketim ekonomisinden sanırım çıkaracağı çok ders var...

İki de bir adamların kapısına dayanıp, ağlanıp sızlanmak anlamsız...

Şok paketlerle, enflasyonist politikalarla, faizci tatlı karlarla, bu geminin pek yürüyeceği yok...

Önce milleti nasıl kerizleyeceklerini iyi bilmeleri gerekir, diye düşünüyorum...

Şu kapitalistlere bir el atalımda , hani şu yarı feodal-yarı kapitalist tiplerden kurtaralım diyorum...

ZAFER AKNAR

GALATASARAY PTT'Sİ VE BAŞINDAKİ CİHAN BEY

Yaklaşık üç yıl önce Galatasaray postahanesindeki mesnetlerin yakın arkadaşlık ilişkilerinden kaynaklanan samimiyetin vatandaşı mağdur ettiği yolunda başmüdürlüğe şikayette bulunmuş ordaki haksızlıkları arz etmiştim gereği ne ölçüde düşünüldü taktiri ilgililere bırakım.stım

22 Aralık 1997 günü abonelerimizi göndermek için ofisboyları postahaneye gönderdim saat 4 sularıydı -aynen geri geldiler sordum ofisboylara "niçin atmadınız." Ofisboylar "Abi şef bize kızdı geç geldiniz sıra çok gıdın yarın erken getirin hadı", "olur" dedik. Yılbaşıdır olgun karşıladık. 23 Aralık Salı sabah saat 11 civarı ofisboyları yeniden postahaneye gönderdim. Yarım saat sonra gönderiler ellerinde yine geri geldiler. Sordum "ne oldu?" Ofisboylar "abi birazını aldılar ordaki şef sızın ışınız uzun yarısını gıdın başka postahaneden ya da Beyoğlu postahanesinden atın dedi." Gönderileri aldım kendim gıttım. Cihan Bey'e sordum "abi niçin almıyorsunuz?" "Sızın ışınız çok uzun sürüyor, vatandaş bir mektupla bekliyor sizin yüzünüzden vatandaşı bekletemem." Peki biz vatandaş değil miyiz bizim de iş sorumluluğumuz var, Cihan Bey ne yapıyım kardeşim gıdın başka postahaneden atın Beyoğlu şübemize gıdın diyerek sert telaffuzlarda savurmaya başladı hatta polis bile çağırdı olgunluk içerisinde kendisini yatıştırarak hakkında şikayette bulunacağımı hatta çalıştığım dergide yazacağımı söyleyince gönderileri sayarak elimden ücretiyle beraber aldı. Masasının üzerine koydu biz sonra pul çekeriz dedi. Mevzu böylece karakola intikal etmeden bitmiş oldu.

İlgililere soruyorum, Cihan Bey'in vatandaşı başka yere göndermeye hakkı var mı? Başında bulunduğu kurumun yararına mı zararına mı çalışıyor. Pul çekmeden parasıyla beraber gönderileri almasındaki gaye nedir? Kamuoyu önünde memuriyetlik cübbesine bürünerek manen bizi rencide etmeye hakkı var mı?

Yasin Adıyeke

Bir Numaralı Geyik!

Number One FM'de akşamüstü programı. (23 Aralık '97) Sunucu, canlı telefon bağlantıları yapıyor, fonda tekno çalıyor. Dinleyiciye günün anlamı soruluyor, o da gülerek **"Kubilay öldürüldü Menemen'de"** şeklinde cevap veriyor. DJ gülerek **"Evet sakallılar öldürdü"** diyor, ardından da **"Bir Menemen daha var"** diye ekliyor, gülüşüyorlar. Dinleyici **"Evet"** diyor, **"Number One'daki Menemen programı!"** DJ yine gülüyor: **"Ama bunlar sakalların değil, iyi adamların Menemen'i. Ha ha ha."**

İşte % 80'lik laik kesimi (!) hedef kitle olarak gören çağdaş medyanın çağdaş geyikleri, işte duyarlı dinleyiciler. Sizden gelecek hayır gelmesin. Bu yazıyı da yine yılışık yılışık gülerek okursunuz siz!

Hoşçakal Televole!

Show Tv'nin Televolesi'nın tanıtım bandını izliyoruz. Bangır bangır bağırıyorlar: **"İstanbul'da kar yüzünden trafiğin kilitlendiği gece Alpay ve Cansel, dört saat nasıl trafikte kaldılar? Televole ekibi genç çifti dakika dakika izledi!"**

Televoleler'in denyoluklarına, seviyesizliğine, **Orhan Veli**'yi dandik kurgu-mizahlarına alet etmelerine, hasta çocuğu **"doğuştan fanatik"** diye lanse etmelerine alışmıştık ama bu kadar andaval olduklarını bilmiyorduk. Yahu adamlar trafikte takılıp kalmış işte. Dört saat trafikte takılınca hangi dakikada farklı birşey olabilir ki, dakika dakika izlediniz? O akşam yüzbinlerce insan trafikte kaldı, Alpay ve Cansel'i izlediklerine göre Televole ekibi de kalmış olmalı. Sonra da **"kurnazlık"** yapmışlar, bunun **"aptallık"** olduğunu anlaşılmazmış gibi!

V.Ö.

Le Man Çalışanları Kitaplarını İmzalıyor

27 Aralık Cumartesi günü Leman çalışanlarından **Güneri İçoğlu,** Firavun'un Laneti; **Vedat Özdemiroğlu,** Gece Tarifesi ve Vedat Bey'in Görkemli Hayatı; **Suat Özkan,** Dedeler; **Aslan Özdemir** Sen Güzelsin Pelikan da Güzel, Aşk Bitti, **Ahmet Yılmaz** ise Kıllanan Adam ve Cümbür Cemaat adlı kitaplarını imzalayacak. İmza olayı **Mecidiyeköy Fuar Merkezi**'nde, **15:00 - 17:00** arası gerçekleşecek. (Ortaklar Caddesi, Kanal D yanı) Kitap dışında dergi, cilt, bulumum ders kitap ve defterleri, ajanda, hatıra defteri, tişört, gömlek, avuç içi ve enseye de isteğe göre imza atılabilir. (Sözkonusu mekanda pamuk helva satıldığı için bu imza gününün kabul edilmesi bambaşka bir mevzudur!)

Not: Elinde Leman'la gelenlere giriş beleş.

İNADINA İSYAN!... İNADINA ÖZGÜ

Bazen sadece yazmak değil sizinle konuşmak ıstiyorum. Sesimi duyasınız istiyorum, heyecanımı, telaşımı, öfkemi hissedesiniz...

Herşey bir anda olup bıtsın, ne yapacaksak bir an önce yapalım, vakıt geçmeden, ben ne yaşıyorsam, bu eksiksız size de geçsin diye çırpınıyorum.

Tıpkı şimdiki gibi...

Oysa saat sabahın dördü... Bir iki saat önce bir telefon geldi. Arayan bir arkadaşımın yeğeniydi, **Öğrenci Koordinasyonu**ndan, 16 Aralık akşamı **Haydarpaşa**'dan kalkan **Anadolu Ekspresi**'nde 350 arkadaşı ile birlikte o da bizimle **Ankara**'ya gelmişti. 96 yıl hapis cezasına çarptırılan, **Çankırı Cezaevi**'ndeki arkadaşlarına destek vermek için...

17 Aralık sabahı sanatçı ve aydın dostlarımızla Yargıtay'daki duruşmaya yetişmek için **Ankara Garı**'ndan ayrıldıktan yaklaşık bir saat sonra birlikte yolculuk ettiğimiz öğrencilerin neredeyse tamamının dövülerek gözaltına alındığını öğrenmıştık. Tabii içlerinde o da vardı. Beni aradığına hemen nasıl gözaltına alındıklarını sordum ona. Polislerin onlara neler yaptığını...

Polis içlerinde asker kaçağı ya da aranan biri olup olmadığını anlamak için kimlik yoklaması yapmak için onları emniyete götüreceğini söylemiş. Kabul etmemişler. **Kızılay Meydanı**'ndaki protesto mitingine gideceklerini, bu kimlik yoklamasının bunu engelleme amacını taşıdığı ileri sürmüşler.

Bunun üzerine polis coplarla saldırmış. Sonra da emniyet müdürlüğünün spor salonuna götürmüş onları...

Akşama kadar orada kalmışlar.

Birşey oldu mu sana? diye sordum gızlı bır utançla...

Önce **pek birşey yok**, dedi. **Spor salonunu inadına isyan, inadına özgürlük, sloganlarıyla titrettik,** diye ekledi ardından ona güç veren inanç dalgasını bana da hissettirebilmek için...

Israr ettim. Hiç üzülmemiş, hiç incinmemiş gibi: **Sağ gözümde bir morluk var. Polisin biri diziyle vurdu. Önemli değil, geçer** dedi...

Ya diğerleri?..

Herkese vurdular. Yalnız bir arkadaşımıza üç, dört polis birden girişti. Yüzüne çok vurdular. Çok kötü, morardı yüzü. Şişti sonra da...

Peki tutuklanan altı kişi?

Onlar Kızılay Meydanı'ndan alınanlardan...

Sonra birşeyler daha konuştuk. Ardından vedalaştık. Telefonu kapattım. Vakıt hayli ilerlemişti. Çalışacak gücüm yoktu. Kendimi yorgun hissediyordum. Ertesi gün dergi baskıya girecekti. Bu haftaki yazımı bir iki gün öncesinden yazıp bitirmiştim.

Yatıp uyuyabilirdim. Odama gittim. Yatağıma yattım. Ama nafile, uyuyamadım. Arkadaşımın yeğeninin sözleri beynimde yankılanıyordu: **Sağ gözümde bir morluk var... Polisin biri diziyle vurdu. Önemli değil, geçer... Yalnız bir arkadaşımıza üç, dört polis birden girişti... Yüzüne çok vurdular...**

Boğazıma birşeyler düğümlendi. Gözlerimi açtım. Işığı yaktım. Saatime baktım. Sabahın dördüydü...

Kalk, uyuma, dedim kendime; uyuma ve içinden ne geçiyorsa yaz. Kötü, iyi, hızlı, acemi, telaşlı, soluk soluğa, kesik kesik, kanaya kanaya yaz... Seni gecenin bu saatinde uyutmayan neyse onu yaz. Bir yazar gibi değil, bir felaketi, bir adaletsizliği, bir kıyımı bir an önce insanlara duyurmak için sabırsızlanan heyecanlı ve kalbi iyilikle çarpan mâsum bir çocuk gibi, gecenin bu saatinde içinden ne geliyorsa onu yaz...

Bu denli kirlenmiş ve kayıtsızlık denizinde boğulmuş bir ülkede bir avuç yürekli, bir avuç fedakar gencin karakışın ortasında arkadaşlarına destek vermek için herşeyi; gözaltına alınmayı, dayağı, copu, küfürü, aşağılanmayı, okuldan atılmayı, tutuklanı rak Türkiye'nin dört bir tarafından **Ankar**

Ama profesyonel bir yazar gibi soğukl lupla değil, tıpkı onların, yüzlerini çok d sorgulamadan delice akan bir nehre ken hesapsız, tereddütsüz, soluksuz yaz...

Onların o acemi, ama her defasında y ne olursa olsun tenini gencecik kamaştır gibi sımsıcak bir telaşla yaz...

Yaz... **Yargılanan Gelecek,** adlı bir par karşı olmaları, **şiddet karşıtı bir kültür** yal halde onları devletin şiddetinden koruyan şadığın utancı ve içine düştüğün boşluğu

Yaz... O yüzleri apaydınlık, filiz gibi genç bilmeyenlere, bilmek istemeyenlere bütün rebilmek için o ışıklı yüzlerini, o filiz gibi be

Yaz... O soğuk kış gecesinde bir çocuğu paltosu, hatta kiminin cebinde yolda har olmadığını; arkadaşlarının neden bu denli lerini kamuoyuna en etkili ve en doğru b rekli olan afişlerin, broşür, dergi, kitap ve yabılmek için yoksul harçlıklarını, kredileri larını ve bunu seve seve yaptıklarını yaz...

Yaz... Bir zamanlar devrimcilik yapan, unufak olan anne ve babalarının onlar her **manında çok şey yaptık, ama elimize** lar, demel-rinde çok etkilenmelerine rağ herşeyi göze alarak, yüzlerini çok daha ayı

YILIN LALELERİNİ SEÇİYORUZ

Leman okuyucuları seçimleriyle bütün kategorilerde ilk üçü belirleyecek. Kuponu doldurarak, Leman Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No 20 80800 ...oğlu İst. adresine gönderebilirsiniz. Seçime katılımınız Leman yazar-çizerlerinin imzalı kitap ve ...ile, Öküz, Lemanyak ve Gırgır dergisi abonelikleri ka... Listelere geçen sayıdan bakabilirsiniz.

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE

...yadı :..

:..

....

OCAK 1998

Yine Dopdolu Yine Capcanlı!
İşte Bazı Başlıklar, Sayfalar:
✍ **Cezmi Ersöz,** Batman Hadep Il Başkanlığı'na Seçilen Tuhaf Bir Türkle Konuştu!
✍ **Kanat Güner,** Yılbaşı Reçetenizi Yazdı!
✍ **Mıgırdıç Margosyan,** "LO-LE" dedi
✍ **Orhan Pamuk'**tan Tam Dört Sayfa Samimi İtiraflar!
✍ **Enis Batur,** Son Sigara'yı İçti!.
✍ **Perihan Mağden,** Formika'yı Deldi!.
✍ **Fazıl Hüsnü Dağlarca,** Met-Üst'ü Tavlada Yendi!
✍ **Ece Ayhan,** İstanbul Günlükleri'ni Günışığına Çıkarmaya Devam Etti!
✍ **Şebnem İşigüzel,** Şok Açıklamalarda bulundu!
✍ **İhsan Oktay Anar,** Günlerden Bir Gün'ü Yazdı!
✍ **Küçük İskender,** ÖKÜZ İçin Soyundu!
✍ **Oray Eğin,** John Benjamin Toshack Olayını İrdeledi!
✍ **Agâh Özgüç,** Ağır Roman'a Susuz Dokundurdu!
✍ **Ragıp Duran,** Barbara'yı Anlattı!
✍ **Cemal Süreya,** Kendini Hatırlattı!
✍ **Aslan Özdemir,** Ortaya Bir Karışık Yaptı!
✍ **Ferhan Şensoy,** Kötü Kedi Şerafettin'i Aratmayacak Komik Bir Kedi Hikayesi Anlattı!
Ayrıca; Şiirleriyle: **Şavkar Altınel,** Oktay Taftalı, **Yasin Adıyeke,** Nihat Ziyalan, **Charles Bukowski..**
Yazılarıyla, **Cüneyt Özdemir,** Orhan Alkaya, **Atilla Kanbir,** Yeşim Çobankent, **Ekrem Galip Yalıner,** Fatih Solmaz, **Metin Celâl,** Mehmet Kartal, **Friederich Nietzsche..**
Çizgileriyle; **Kutlukhan Perker,** Tuncer Erdem, **Eflatun Nuri,** Gülay Batur, **Ohannes Şaşkal..**

Üstelik ÖKÜZ, BUZAĞI İlaveli! Tükenmeden Alınız

...RLÜK!

...ayı, damgalanmayı göze ala...
...'ya gelişini yaz...
...anlı, mesafeli, öğreten bir üs-
...ha aydınlık gösterdiği için hiç
...ilerini coşkuyla bırakışları gibi

...rekleri titreten ve insanın yaşı
...n türküleri, şarkıları, halayları

...elde onlara her zaman şiddete
...atmaları gerektiğini söylediğin
...adığın, sakınamadığın için ya-
...az.
...erin bu devletin gerçek yüzünü
...çıplaklığıyla bir kez daha göste-
...enlerini siper edişlerini yaz..
...nun üzerinde doğru dürüst bir
...sayabileceği yemek parası bile
...acımasız bir cezayla hapsediliş-
...r şekilde anlatabilmek için ge-
...bildirilerin masraflarını karşıla-
...i sonuna dek bu işe harcadık-

...ma sisteminin çarklarında ezilip,
...başkaldırdıklarında, **biz de za-**
...irşey geçmedi, boş işler bun-
...men, yine de başlarına gelecek
...anlık gösteren ve delice akan bir

nehre coşkuyla bırakışlarını; ama 68'li anne ve babalarının bu sözlerini içlerinde çok derin ve anlaşılması çok güç bir yara gibi taşıdıklarını yaz.

Yaz... O kadar aydın, sanatçı, yazarı arayıp destek istedikleri halde, İstanbul'dan yalnızca **Suavi, Orhan Aydın, Ataol Behramoğlu, Ercan Kanar, Ferhat Tunç, Metin Kahraman, Okan Kovancı, Mustafa Atalay, Suna Aras, Sungur Savran, Tomris Özden;** ve koca Ankara'dan ise sadece iki şair, **Şükrü Erbaş** ve **Yılmaz Odabaşı**'nın dışında Yargıtay'daki duruşmada ve Kızılay'daki mitingde kimselerin olmadığını, bu anlamda yaşadıkları o büyük hayalkırıklığını yaz...

Yaz... Evlatlarının **Ankara**'nın ortasında, güpegündüz ve kıyasıya dövülmesine gözyumacak olan bir halkın bundan böyle sonsuza dek köle ve lanetli bir halk olarak kalacağını ve artık yama tutmayan bu ülkede bu yürekli gençlerin neredeyse artık körelmeye yüz tutmuş ve uyuşmuş vicdanları diriltip harekete geçirecek belki de son umut olduğunu yaz.

Ama profesyonel bir yazar gibi soğukkanlı, mesafeli ve öğreten bir üslupla değil, tıpkı onların, yüzlerini çok daha aydınlık gösterdiği için hiç sorgulamadan, delice akan bir nehre coşkuyla bırakışlarını hesapsız, tereddütsüz, soluksuz yaz..

Bir felaketi, bir adaletsizliği, bir kıyımı bir an önce insanlara duyurabilmek için sabırsızlanan, heyecanlı ve kalbi iyilikle çarpan masum bir çocuk gibi, gecenin bu saatinde içinden ne geliyorsa onu yaz

* 27 Aralık saat 13.00'te Ankara'da **İmge Kitabevi**'ndeyim.
* Kenan Evren Lisesi son sınıf öğrencisi **Kadir Aydoğdu**'nun kan konsenni yenebilmesi için 60 milyara ihtiyaç var, **Hesap No: Ziraat Bankası** Fikirtepe Şubesi 0848 000300030 11120-2
* **Ayşe İdil Erkmen**'in fotoğraf albümü yayınlandı. Tavır Yayınları.
* **Dene yol Oluşum.** İkinci sayı çıktı. Tel: 527 90 52 - 572 37 47 (0212)
* Belediye İstanbul Sultançiftliği'ndeki ağaçları kesip otopark yapmak istiyor
* **Otistikler** bu gün yeni yılı **Bozcaada**'da kutluyor. Tel: Aura Psikolojik Danışma Merkezi 0212 - 251 68 09
* **Gönül Özgül.** Gemının En Altındaki. Bilgi Yay
* **Muzaffer Kale.** Gözlerim Akşama Ölür. Öteki Yayınları
* **Çatalkalem** dergisi çıktı
* Sevgül, Sinan Kardaş, Aykut Dalyan, Ali Kamer Merloğlu, Tülay, Birisi, Sevil Erçin, Annabell Lee, Osman Enver Öncel, Zeynep İnan, Funda Güney, Mehmet Oğuz, Esin Öztürk, RSE, İlkee, mektuplarınızı aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

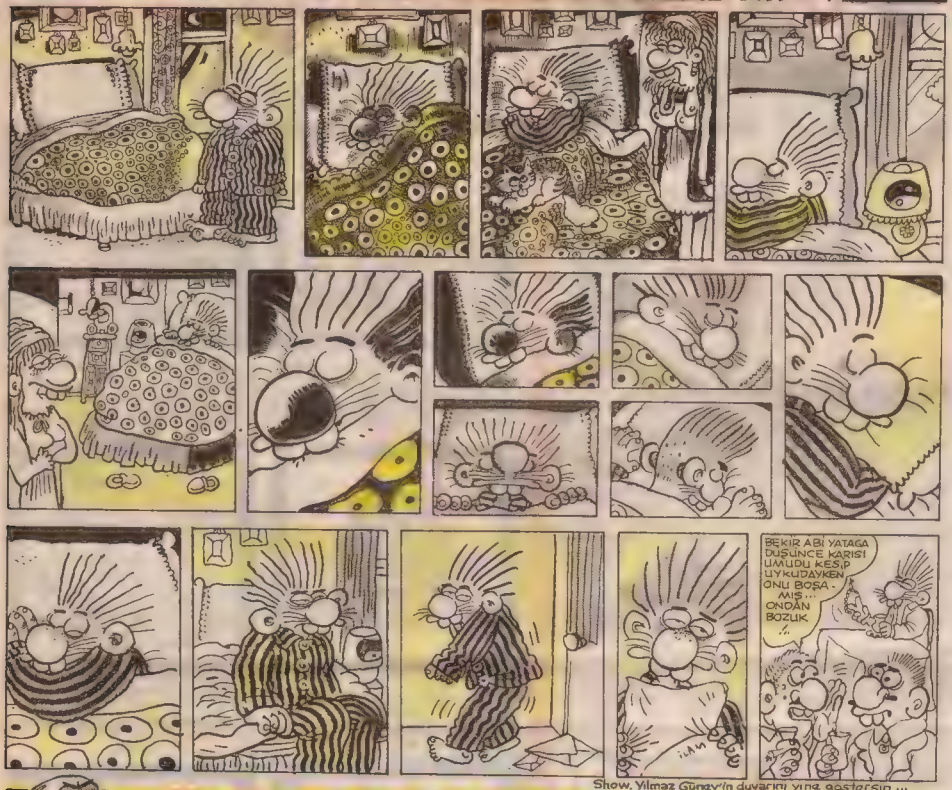

Show. Yılmaz Güney'in duvarını yine gösterin ...

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

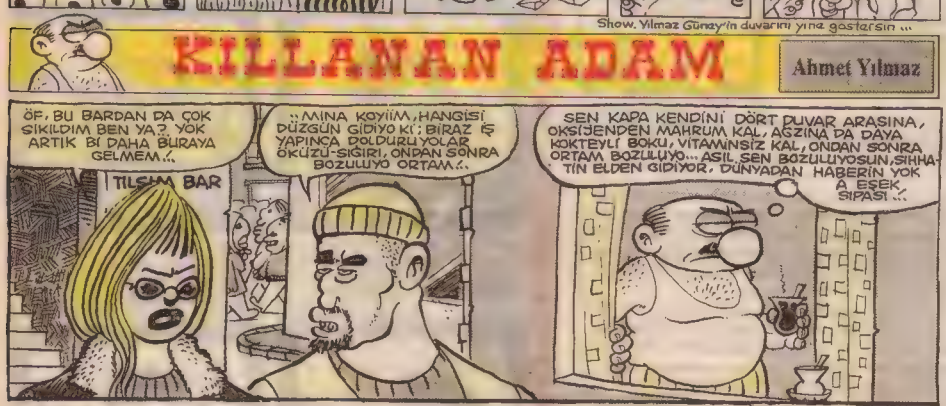

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Tanrı kürkü korusun!

Anamızı ağlatanlar, ceylanları da ağlattılar!

Çünkü öldürüleceklerini hissettiklerinde ağlar ceylanlar.

Derimizi yüzenler, yüzdürdüler ceylanların derisini...

Artık Meclis'te **çaylar Seylan, koltuklar ceylan!**

Millet çadırda, vekilleri ise oturacak ceylan derisinden yapılmış koltuklarda...

Katledilen binlerce ceylana mı yanarsın, har vurup harman savurdukları trilyonlara mı?

El insaf, bu ne israf?

Ama ceylan gibi gençleri düşünceleri için hapislerde çürütenlerde ne arasın insaf?

Ne insan hakları umurlarında, ne canlı hakları...

Düşünün hükümette kürklü bir Çevre Bakanı!

"Adım İmren, kürküme imren" dercesine dolaşan bir Çevre Bakanı!

Tanrı kürkü korusun!

Çünkü bunların elinden ne uçan kurtuluyor, ne kaçan.

Tanrı Türkü korusun!

Çünkü derin devlet kendi insanına düşman.

Derin devleti başından atamayan Türkiye'ye de insanlık düşman.

Sağım solum, önüm arkam düşman!

Türkiye'nin üç tarafı denizle, dört tarafı düşmanla çevrili!

Hangi kapıyı çalsa, karşısında insan hakları!

İnsan haklarına düşmanlık sürdükçe, sürecek Türkiye'ye insanlığın düşmanlığı...

Derin devlet insan haklarını çiğnedikçe, derinleşecek Türkiye'nin dünyadaki yalnızlığı...

Derin yalnızlıkta boğulacak derin devlet!

Derin devletin ölümü insanlığın elinden olacak...

Ve ancak o zaman insanımızın ölümü derin devletin elinden olmayacak!

MARLON

© Copyright by Fatih Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

Fatih Yaşaroğlu

marlon@turk.net

Gayrimüslim hikaye...

Ender Öztarhan

Bundan 50 yıl önce, Diyarbakır'da Dört Ayaklı Minare'nin hemen altındaki mahallede Kirkor adında Ermeni bir taş ustası yaşamış...

Bu adamın, projesini çizdiği...

..Ve de uyguladığı çok güzel taş binaların yanısıra...

..Yaptığı taş heykeller varmış...

KİRKOR

Kirkor usta zamanla mimarlığını askıya alıp, kendini tamamen heykele vermiş... Güzel güzel heykeller yapıyormuş...

..Ve bir gün, birbir ölçülerde çok güzel bir heykel yapıp...

Bitirdikten sonra götürüp mahalle meydanının ortasına dikmiş... 50 yıl önce böyle bir şeye yeltenmenin ne demek olduğunu bilen Kirkor usta, heykeli diktikten sonra eve dönerken...

CEREMESİNİ ÇEKMEYE HAZIRIM..

diye mırıldanmış

SATAYIM ANASINI!..

diye de eklemiş.

Allah baba, fanlarca çini mürekkebiyle gağü siyaha boyarken, o gece Kirkor usta rahat bir uyku çekmiş...

..Fakat sabah kalktığında ne görsün..

HEYKELİN KAFASI?.. K.. KIRILMIŞ!..

..Yılmamış Kirkor usta, hemen o akşam kafayı tekrar yerine takmış heykele...

ÖLMEK VAR DÖNMEK YOK!..

Ertesi sabah, yine heykelin kafasını kırık halde yerde bulmuş...

Bir daha takmış.

Sonraki günler, kısırdöngü halini almış artık... Bıkar olmuş Kirkor usta her sabah heykelin kafasını yerine takmaktan...

Belliki birileri bu heykele tahammül edemiyormuş ve basbelli ki, bu birileri gece gösteriyormuş kendilerini...

Ve Kirkor ustanın aklına bir plan gelmiş...

Hemen o gece uygulamaya geçmiş: Kirkor usta, heykeli hepten yerinden kaldırmış ve gecenin karanlığı iyice çöktükten sonra da heykelin yerine kendisi geçmiş...

KEHPE OLMADI, ERKEKSEN ŞİMDİ GEL..

Fakat ne bilsin, heykel düşmanı o mendebur(un) önden değil de arkadan sinsice yaklaşacağını...

DÖNMÜŞÜM MA, NERDEDİR BU?..

..Adam da hiçbir şeyi farketmeden yaklaşmış heykel sandığı Kirkor ustaya...

..Ve arkadan olanca gücüyle indirmiş balyozu kafaya...

CROONK

UYH!..

Sabahleyin olay mahallinde geken polisler, katili Kirkor'un cesedinin başında, şok vaziyette yakalarken...

CROONK!

CRONK!

AYAYAYYAYYAY!..

CROONK!

..Kirkor'un kafatasının çatlama sesi mahallede hâlâ yankılanıyormuş..

Şeytan Gemazebeng koğuş kaşıncı blok ?.

Boksullar

nihat genç

Çağımızın ünlü bilim adamı Erih Fromm, Sahip, Olmak ya da Olmak adlı kitabında pazar ekonomisi karakter biçimini anlatır, kısaca, "pazar karakteri" der adına. Karanlık ruhlu, taş yürekli, ancak gösterişli kravatlı bu insanları şöyle anlatır:

"Yani insan kışilik pazarının malı olmuş gibidir. Kişilik pazarının değerleme ilkeleri açısından mal ve eşya satılan piyasalardan hiçbir farkı yoktur. Tek değişiklik ilkinde kişiliklerin, ikincisinde de malların satılıyor olmasındadır."

"Yani, insan kişiliğine verdiği değer, mala verdiği değer gibi değiştirilebilir, olması."

"Pazar karakterinin en üst hedefi, kişilik pazarında her koşulda başarılı olmayı sağlayacak olan, kayıtsız şartsız uyumu sağlamaktır. Bu tipleme içindeki bir insanda tutunacağı, değişmeyen ve kendini sayabıleceği bir ego ve bir benlik bile yoktur. Çünkü pazarda her an yeni bir benliğe bürünmek zorundadır.

"Bu karakter, her an sürekli bir hareket içinde olup, herşeyi büyük bir acelecilikle halletmekten başka amaçları yoktur. Onlara neden acelecisiniz dediğinizde, "daha çok kişiye iş yeri sağlamak" veya "firmanın üretimini arttırmak" sözleri olacaktır.

"Bu tiplerin büyük ve sürekli değişen bir egoları vardır ama hiç birinin bir benlik ve bütünlük duygusu ile kendilerine özgü bir kişilikleri yoktur. Bunun nedeni, bireylerin benliksiz birer araç gibi düşünülmesi ve kişiliklerinin bürokratik ya da ekonomik büyük güçlere bağlı olmasıdır.

"Pazar karakteri, sevgi ve nefret duygularından yoksundur. Bu arada soru sormak, ya da kendini bazı duygulara kaptırmak, işleyişi bozacağından bunlara o büyük işleyiş içinde yer yoktur.

"Pazar karakteri ne kendisine ne de diğer insanlara yakınlık duymadığı için, hiçbirşey onu ilgilendirmez. Bu insanların elinde nükleer felaket, çevre kirlenmesi olmasına rağmen, bu olaylara karşı ilgisiz ve duyarsızdırlar.

"Duyguların yitirilmesi bu karakter biçiminin olaylara kolay ve pratik bir gözle bakmasını sağlar. Onun için önemli olan prestij ya da bazı şeyleri kullanarak konforlu yaşamaktır.

Onların dostları da eşyaları gibidir.

Yüzlerce mimar, mühendis, gazeteci, Amerikalı üzerinde yapılan bu araştırmanın en hazin yanı ise şudur: Duygular sürekli yararsız, engelleyici olduğu için, duygular dünyası kısır bırakılmıştır. Ve çocuk aşamasında kalırlar duygu açısından.

Bu karaktere sahip insanlar, Aydın Doğan, Serdar Turgut, Hakkı Devrim, Ayşe Arman, Gülay Göktürk vs. en adi müzik biçimlerinden çok çabuk etkilenirler, bu karaktere sahip insanlar, Saadettin Teksoy gibi şarlatan türü cinci, hocacı tiplerden aniden etkilenirler. Çünkü zekaları duygularıyla ayrı yönde ilerlemiştir. Ertuğrul Özkök'ün neden pop sevdiği, Demirel'i, Tansu Çiller'in neden en yakın siyasi arkadaşlarına eşya gibi davrandığı, Rahmi Koç'un ikiyüzelli bin ağacı bir çırpıda neden kestiğini anlarsınız.

Ancak, bu duygusuz insanlar yalnız değildir, onların duygusuzluğu bir başka kesimi ölüme mahkum etmiştir!..

Şimdi de içimizde milyonlarcası yaşayan, ama farkedip, adam gibi göremediğimiz yoksul bir kesimden sözedelim. Tanıdığımız yoksullardan değildir bu insanlar, karın doyurmak hiç çözülmeyecek bir sorundur onlar için. Talihsiz bir yıldız altında doğmuşlar. Aile fertlerinin hiçbirinin namuslu bir yüzü kalmamıştır. Ahır bozması evlerinde ne soğugun, kışın, ne de aile fertlerinin dahi ölümlerinin farkında değillerdir. Yoksulluk babadan oğula miras geçmiştir. İşsizlikleri de! Ellerinden hiçbir iş gelmez. Loş ışıklar, kırık camlar, yağlı kilimler, derme çatma sobalar, bulaşık suyu çorbalar ve çerden-çöpden eşyalar içinde yaşayıp giderler. Tüm bunlardan üzüntü, keder, gözyaşı, sızlanma, ağrı-sızı duymazlar, kızları kerhaneye düşse dahi... Ömür boyu kadınlarının düzgün bir eşarbı, eteği, erkeklerinin düzgün bir işleri hiç olmamıştır. Getir, götür, kaldır, topla gibi yarım yamalak yardımcı işleri içgüdüyle yaparlar ve hep böyle yaşarlar. Şehrin kusmuğu yoksullar ise, bu insanlar kusmuğun acı sarı suyudur. Bir tek, gün gazete okudukları görülmedi. Televizyonu dahi meraktan değil orda durduğu için seyrederler. Onlar için hayatta hiçbir şey çarpıcı, şaşırtıcı, yadırgatıcı, garip değildir. Köhnemiş sandallarının sürekli su almasından hiç endişe duymazlar, boğuldukları, hastalandıkları, hayatın ışığını görmeden yavaş yavaş öldükleri evlerinde hiçbir bağırtı, çağırtı, endişe yoktur!

Dondurucu rüzgar altında çöpten yiyecek toplayan insanların dahi umutları vardır. Bu insanlar da pazardan çürümüş, bozuk yiyecekler toplar ama, bunu bir iş, beleş, kelepir, ucuz olduğu için değil, hayat hep böyle bir iş olduğu için, gündelik hayatın gereği gibi yaparlar. Eski Hint masallarında dahi yoksulların gözlerinde bitmekte olan kandil ışığı gibi onurları vardı, ama bu insanlara para verdiğinizde alırlar, niçin veriyorsun sormazlar. Vermezsen sızlanmazlar. Dilenci, çapulcu, toplayıcı bir halde ama ısrarla bir aile görüntüsü içinde çabalarlar. Kurban bayramında dahi uzak semtlerden bu insanlara, et- kol, bacak, bud değil, bağırsak, iç yağı, ya da hayvanın bacakları-kellesi gibi yerleri kurban diye bağışlanır. Aşağılanmaktan rahatsızlık duymazlar, kovulmaktan, siktiredilmekten gocunmazlar. Kimsenin işine derdine karışacak takatları yoktur, kendi dertlerine dahi. sistemli bir şekilde çalarlar, ancak hırsızlık gibi çalma değil, açıkta gördüklerini alma adetleri vardır. Çünkü bir hırsız için gerekli cesarete ve zekaya sahip değildirler. Onlar asla etrafa bakarak yürümezler, başları önde ve büyük bir dalganın üstünde sürüklenmiş çöpmüş gibi...

Hastanede çalıştığım yıllarda bu insanları daha yakından takip ettim. Mesela herkes musluk, yiyecek, deterjan gibi ele avuca gelen şeyleri çalarken, bu insanlar, parçalanmış kasaları, hiçbir işe yaramayan mukavva parçalarını aşırırlar. Değerli şeyleri sevmediklerinden değil, riski göze almadıkları için. Sekiz-on saat hiçbir iş yapmadan bir sandalye üstünde kıpırdamadan ve sürekli ekmek yiyerek otururlar. Ancak, hayal kurmamak için o sekiz saati de sandalyenin neresinden gıcırtı geliyor deyip gelişigüzel tamiriyle geçirirler. Sonsuza kadar makarna, bulgur yemekten bıkmazlar, o çelimsiz vücutlarıyla önlerine beş tabak bulgur koysan, beşini de yerler, hiçbir yemeğe soğudu, sıcaktı, diye bakmazlar.

Birgün bir adamın oğlunun hapse düştüğünü duydum, adamın kılı kıpırdamadı, oralı olmadı. Birgün bir başka kadının kızının bir pavyona kaçırıldığını duydum, kadın oralı olmadı, merak etmedi. Anladım ki, olup biten şeylere karşı güçleri, takatları kalmamış. İşte orada düşündüm, biz gerçekten yoksul değil yip üstünden atlıyoruz, burada başka bir insan cinsi yaşıyor...

Ne dinler onlara inmişti, ne anayasalar, cumhuriyetler onlar için kurulmuştu, çocukları balici, hırsız olsa da asla kederlenmez, hiçbir şey olmamış gibi sigaralarını yakıp, çantalarını çer-çöple doldurur evlerinin yolunu tutarlar. Her akşam evin yolunu şaşırmazlar, aynı saatte o evde olurlar. Ama neden, aile fertlerine, topluma ve kendilerine karşı sorumluluk duymazlar!

Hayata karşı çok kırışmış ve çok eskimiş bir soru soruyorum, biliyorum, ama 17 yıldır takip ediyorum bu insanları. Ot gibi yaşıyorlar dersem, belki doğru söylerim, ama bu ot gibi klişesi yüzünden bugüne kadar olduğu gibi tümüyle bu yaşamı, yaşayan ölüleri yanlış anlarız. Çünkü, bozuk toplum düzeninin babadan oğula geçirdiği çürümüşlük, yıkılmışlık, bitmişlik, kemiklerine kadar işlemiş, insanî duyguların ölümüne sebep olmuştur. Yoksulluğun iki kuşak süren şırıngası iliklerine kadar tüm kişiliklerini emip almıştır.

Boksullar adını ben yakıştırdım, çünkü bildik yoksullardan değillerdi, ne diyeceğimi de bilmiyorum, çarşı iznine çıkmış askerler gibi hepsi yoksulluk üniforması altında tek bir insan gibi görünürler, yani hiçbiri görünmeden yaşar.

Bu insanları takibe almaya karar verdiğim gün 12 eylül günüdür, ihtilal olduğu günün sabahı kahvede herkes heyecandan ölürken, bu insanlar bir kenarda hamurlaşmış kağıtlar ve çürük tahta suratlarıyla oyun oynuyorlardı ve günboyu bir kez televizyona bakmadılar, gördüm ve çok sonra anladım ki, ne ihtilal, ne deprem, ne bir sosyal felaket ne bir maç ilgilerini çekmiyordu.

Hastanede çalıştığım yıllarda bu insanların trajik, sahipsiz ölümlerine şahit oldum, yine işin içinden çıkamadım, çünkü 30-40 yaşları arasında büyük hastalıkların pençesine düşüyor, hastane, doktor ve ilaç ilgisizliğinden asla şikayet etmiyorlar. Cenazeleri ortada, sahipsiz kalışlarına ses çıkarmıyorlar. Ve hatta kadınlar kocaları, kocalar kadınları için kan vermek gibi kenarda biriktirdikleri küçük paralar gibi fedakarlıkları asla yapmıyorlar. Ama yine de birbirlerinden asla ayrılmıyorlar, inadla aile görüntülerine bir zeval getirmiyorlar.

Ve zamanla inandım ki, nasıl bir hayvanın ölümü o kadar trajık gelmez ise bir insana, hayvanlaşmış bu insanların ölümü de trajik gelmiyor bize. Onlar körleşmiş av köpekleri! Sokaklarda buldukları çalı çırpıyla, ya da küçük komilik, getir götür işlerle karın doyuruyor, bu aptalca, amaçsızca yaşamların farkında olmadan gidiyorlar.

Çünkü bu insanlar, umudu kendileri kaybetmedi. Kendileri kaybetmiş olsalardı, bir umud, onu arayabilirlerdi. Umudu babaları kaybetmişti, ve babalarından aldıkları tek miras: Kaybedilmiş umuddu, yani ebedi umudsuzluk.

Birgün sokakta dost olduğum balici bir çocuğun ailesiyle görüşmek üzere Akdere semtindeki evlerine gittim. İnsan maymunlarla, köpeklerle dahi konuşabilir, ama bu insanların ağızlarından iki saat boyunca tek bir cümle çıktı: Kızılay'a çocuklarını bulmak için inecekleri iki dolmuş parası olmadığını söylediler. Birilerinin çocukları yüzünden yıldırım gibi üstlerine gelmesinden rahatsızlık duymuyorlardı. Aileiçi bir dertle televizyon seyrediyormuş gibi ilgileniyorlardı. Çocuklarının durumu dolayısıyla birileri üzülüp kendilerine para, yiyecek verirse, uzamaktan artık kıvrılmış tırnaklı elleriyle uzanıp alıyorlardı, o kadar.

Aslında, dertlenip, üzülüp, bağırıp, çağırıp, küfür edip, bir acıklı türkü söyleyip, ne lan bu hayat deseler, onları yoksullar kategorisine alıp, ben de rahat edecektim...

Onların hayatlarına nüfuz edebilmemiz, derinliklerinde olup bitenleri çözümleyebilmemiz hiç de kolay değil. Kolay olmadığını ergen yaşa gelmeden kızları, oğulları bizden daha iyi biliyor ve evlerini terkediyor, kimi kerhaneye, kimi sokağa... Mesela kadının ağzında yalnızca iki diş vardı ve bu iki diş aygır dişi gibi iri ve güçlüydü, ben de olsam kaçardım bu evden, dedim.

Ve, ya Savaş Ay'ın programına, ya da sıcağı sıcağı programına ya da Şişli'deki masaj salonlarında mastürbasyoncu kız olarak çalıştıklarında, işte orada tanıyoruz onları.

Sokağa düşen çocuklar, ağlamayı, acı çekmeyi, kederlenmeyi, üzülmeyi, isyan etmeyi öğrenmek, yani statü olarak insan olmayı tadmak için kaçıyorlar o evlerden. Ve hepsi anne babaları için yeryüzü kültürünün en soysuz-sonsuz küfürlerini ediyor, nefret ediyorlar, görmek istemiyorlar ailelerini.

Orospulaşan, balici, it köpek olan çocukların büyük kısmı ölüyor, kayboluyor, dayanamıyor. Ayakta kalanlar, yaşları otuz-otuzbeşi devirenler, kendiliklerinden tarihin en büyük yasasını öğreniyorlar hayattan:

Yaşamak için ağlamak, acı çekmek, türkü söylemek yok. Tam bunlar yoksulluğu, değişmeyecek acı gerçeği hatırlatıyor, isyanı hatırlatıyor. Sokak, gazete, televizyon, komşular, olup biten herşey hayatı hatırlatıyor onlara. Kaldırım taşlarındaki dizılış düzeni, bulutların uçuşması, hayatı hatırlatıyor. Evlerinden, anne-babalarına isyan ederek kaçan bu çocukların gagalaşan dudakları artık öpmek yerine ısırmaya başlıyor. Ve her ısırdıklarından dayak yiyip, hapse düşüp, anne-babalarının ne kadar haklı olduklarını görüp, onlar gibi suskun-duygusuz-takatsiz-kemikçöp hayatlarına geri dönüyorlar.

Ve, anne-babalarına yeraltında gizlenen Tanrılar gibi saygı gösterirler. İbadet ederler. Ve asla abartmadan. Ağlamadan. Sızlanmadan her akşam torbalarını çer-çöple doldurup, aynı saatte, aynı yoldan yeraltı tanrılarının yaşadığı evlerinin yoluna koyulurlar. Duygu dengelerini birgün olsun bozduklarında, ya birbirlerini bıçaklayıp baba katili olurlar, ya da sabaha kadar sokakta sızıp alkolik.

Anlamışlardır ki, anne-babalar onlara hayatın en yüksek göğündeki nağmeleri öğretmiştir: Duygu dengelerini bozmadan yaşamak. Duygu dengelerini hiç bozmayan anne-babalarının kemiksi-buruşuk yüzlerinde, hayatı, dışarıyı, insanları hatırlatan tek bir çizgi olmadığı için kendilerini huzur içinde bulurlar. İşte ancak, hiçbir kışkırtısı olmayan sakin bir sığınakta yaşayıp giderler.

Çocuğu kerhaneye düşmüş bu insanların tek eğlencesi kendiliğinden kapılarını yuva tutmuş sokak köpekleri. Herşeyi en adi küfürleri etseler de, köpeklerini "eşek kulaklı" diye severler. Köpeklerinin hangi köpekle düzüştüğünü şehrazat hikayesi gibi anlatıp ve evin tek guzel, en sıcacık minderini altına verip huzur içinde yatarlar. Ve ancak, Jack London'un dediği gibi: Köpeğe kemik atmakla iyilik yapılmış olmaz. Gerçek iyilik, köpek kadar açken kemiği köpekle paylaşmaktır diye, açlıklarını köpekleriyle aynı sofrada bastırırlar.

İşte sayın cumhurbaşkanımız Savaş Ay'ın programını seyredip bu çocukları görünce uyuyamamış. Ankara valisine duruma el koyması için telefon etmiş. Ertesi hafta Kızılay'da bir afiş: Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in yüksek huzurlarıyla sokak çocukları için konferans. Ve yine o günkü gazetede bir haber Demirel'den: "Serçeler bile yavrularını bırakmaz, bunlar nasıl anne-baba yavrularını sokağa bırakıyorlar" diyor...

Ne diyelim sayın cumhurbaşkanımıza. Uyuyamıyorsa geceleri, o da bu yoksul insanlar gibi en sıcacık minderlerini versin köşkün köpeklerine. Kuşmuş, serçeymiş, yavruymuş gibi beyanatlar verip, bize sokağı, dışarısını hatırlatan duygular hatırlatan şeyler söyleyip...

Otursun, oturduğu yerde, serçeymiş, yavruymuş, aileymiş, hayatmış, yıldızmış, doğaymış gibi laflar edip, DUYGU DENGEMIZI BOZMASIN!..

Yüksek sınıf şöhret ve para için duygu ve onurlarını gönüllüce iptal ediyor. Hatta ömürleri bu duygularla dalga geçmekle geçiyor. Ancak, bazan bir yoksula üç-beş kuruş yardım etmek istediklerinde, bu yoksul insanlarda onur arıyorlar. Yoksul insanlara yardım etme şartını bu insanlarda onur aramaya bağlamak Türk halkının değişmez zaafı ve hastalığıdır.

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

BUGÜNLER DE KENDİMİ ÇOK YALNIZ VE İTELENMİŞ HİSSEDİYORUM...

YİRMİ YILDIR EVLİYİM.. 15 YAŞINDA EVLENDİM.. DÖRT ÇOCUĞUM VAR...

ELLERİM EVLENDİĞİMDEN BERİ ÇAMAŞIR-DAN BULAŞIKTAN ÇIKMADI...

KOCAMIN BİR GÜN OLSUN ELİMİ TUTTUĞUNU BİLMEM...

DÖRT ÇOCUĞUN DERDİNDEN NE AKIL KALDI NE KAFA...

KOCAM SAÇIMI BİR KERE OLSUN OKŞAMADI...

OTUZBEŞ YILDIR HEP AYNI...

ARTIK KENDİMİ TOZ BEZİ GİBİ HİSSEDİYORUM..

AŞK BÜTÜN YARALARI İYİ EDER Mİ? AŞIK OLSAM...

DİZİNE YATSAM..MIZ MIZLANSAM..BENİ ŞIMARTSA...

ŞIMARTILMAK İSTİYORUM REMZİYE ÇOK İHTİYACIM VAR..

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

ey yüce rabbım.. kışımın kıllarının kadayıf olduğu şu günlerde bana bu şıtırı ihsan ettiğin için sana çook minnattarım.. ayrıca yıllarca budizm şamanizm geyikleriyle uğraştığım için özür dilerim.. inna atayna kel kevser-fesalli

sevgilim İSTOÇ

bıktım ben bu şehirden intihar edicem..

hem öyle diyorsun hemde bak intihar için yine bu şehri seçiyorsun dostum..

abilerim, ablalarım, çok değerli büyüklerim.. annem Hepatit B'den, babam HiV virüsünden, ablam deli dana hastalığından, ağbim şizofrenden öldü.. hem avrupa birliği'ne de giremedik.. allahparа verenden de sağolsun vermeyenden de..BİR KARDEŞ KARDEŞİ VURUYOR

ne iş ya, eskiden dönem diye bir şey vardı.. bir dönem açılır, sonra bir dönem kapanırdı..şiydi nasıl.. 1980'den beri aynı günleri yaşıyor gibiyiz sanki.. anlamıyorum valla..

şimdilik sizi üzen, kızdıran, ağlatan yazılılar, sözlüler, sınıfta kalmalar, ev ödevleri, gün gelecek hoş ve boş bir anı olarak kalacak.. benim anlattığım bir ders sıraların altına gizlecek, müstahdem gidecek, bilgiler sahne alacak.. vee TENEFFÜS..

hoca hep tiyatro olmak istemiş

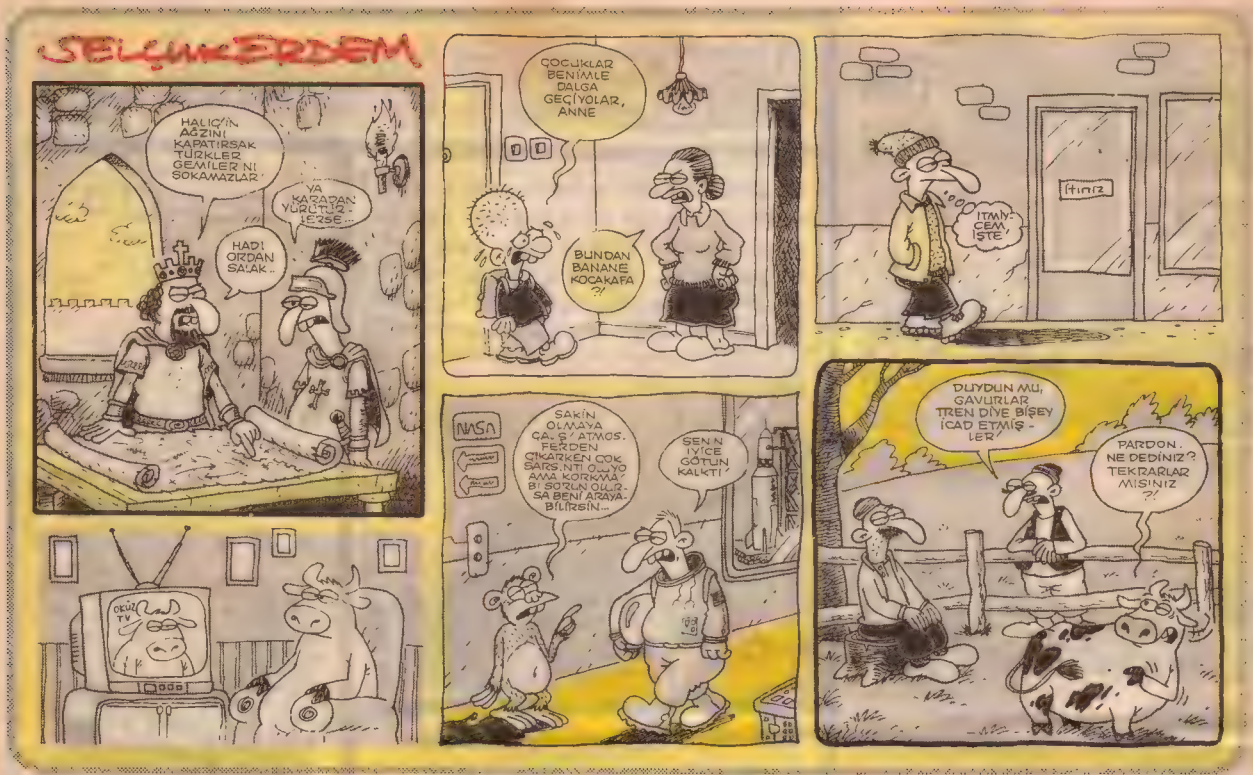

ORÇUN KUNEK

Haftanın Kaseti

Söylediği şarkılarla bazı kişilerin gönüllerinde taht kuran bazılarında ise kuramayan ünlü sanatçı.

SELİM TÜBİTAK'ın son kaseti

"EN FAZLA ON-ONBEŞ DAKKA HASRETLE AKLIMA BAŞKA ŞEYLER GELİYO KAFAM DAĞILIYO HASRETİ MASRETİ UNUTUYOM" **çıktı.**

Tüm müzik marketlerde ısrarla arayınız, efendi olunuz, akıllı olunuz.

A yüzü

1) İnan işlek bi caddede butik açmış kadar sevindim bana geri döndüğün gün (Slow)
2) Evinde yoğurt mayalayan insan sayısının giderek azalması ürpertir bedenimi. Loy bayan modern bayan, loy bayan çağdaş bayan.
3) Nar çiçeğim sevdiceğime bi şey ısmarlarken hiç bir masraftan kaçınmaz şu karizmatik yüreğim
4) Çok uluslu bir şirkette üst düzey yöneticilik teklif ettiler. (150 bin dolar+yakıt parası) Düşündüm "Belki para beni şımartır aşkımız zedelenir" diye kabul etmedim.
5) Vesikalık fotoğrafta tipsiz çıkınca, suçu fotorafçıya atasım gelir.

B yüzü

1) Dedim "oynama şu çakmakla gazı bitiyo, yazıktır" dinlemedin oynadın kavga çıktı bak ne oldu ayrıldık, yazık ayrıldık.
2) Basına çelişkili demeç veren şerefsizdir. İtoğlu ittir. Hey makarena hey makarena.
3) En fazla on-onbeş dakka hasretle bekliyebiliyom nazlı yarimi, sora aklıma başka şeyler geliyo. Kafam dağılıyo hasreti masreti unutuyom.
4) O kadar soğuğa rağmen yurdunu terk etmeyen eskimolar yiğit insanlardır benim gözümde.
5) Seri ilanlarda sahıbinden satılık Reno (Temiz 10'bin km'de) gören almıyacak olsam da sevinç dolar gönlüme. (Slow)

ÇOK ULUSLU BİR ŞİRKETTE ÜST DÜZEY YÖNETİCİLİK TEKLİF ETTİLER (150 BİN DOLAR + YAKIT PARASI) DÜŞÜNDÜM. "BELKİ PARA BENİ ŞIMARTIR, AŞKIMIZ ZEDELENİR." DİYE KABUL ETMEDİM. adlı şarkının sözleri.

Dün akşam,
Oh bebek,
Dün akşam, çok uluslu bir şirketten aradılar,
Ve iş teklif ettiler,
Ve iş teklif ettiler, anıden
"Gel bize üst düzey yönetici ol" dediler.
Oh bebek "Genel müdür ol" dediler
Ama sakın ısrar etme,
Şirketin ismini verememm
Gizli kalmasını özellikle "rıca" ettiler
Ama bu durum seni üzecekse,
O körpe bedenin üzüntüden titreyecekse,
Oh bebek verirım ışını
Mazda otomobil fabrikası,
Ama bebek düşündüm
Ve gitmemeye karar verdim
150 bin dolar maaş + yakacak parası
Oh bebek artı yakacak parası
Her ay 20 bin dolarını yesem
(Gerçi kalır 120 bin dolar)
Senede 1 milyon 440 bın dolar eder
İki sene çalışırım, Ondan sonra kıralım kıral
Oh bebek kıralım,
Pardon daha önemlisi bebek, prestij
Ailem çok sevinir, çok gururlanır
Ve ailemden biri, sözgelimi dayımın oğlu
Oh bebek dayımın oğlu, çok sevinir
Arkadaşlarıyla konuşurken
"Bizim hala oğlu aldı yürüdü, milyarder oldu"
Diyebilecek oh bebek diyebilecek
Ya arkadaşlarım onlar da çok sevinecek,
Çok gururlanacak,
Gerçi Nevzat kıskanır,
Sevinmış gibi görünür ama sevinmez
Sinsi pezevenk,
Oh bebek
Ama bebek bütün bu güzel şeylerin
Yanında, ya para beni şımartırsa
O yüzden kabul etmedim işi, etmedim,
Oh bebek
Alo bebek kime diyorum,
Dinlesene lan deminden beri
Boşa mı konuşuyom lan ağzını kırarım senin.

Copirayt mopirayt aga. Çalan çırpan eşşoğlu eşşektır

SONER GÜNDAY *(Galler Prensi)*

Akşamsefası

Fevzi Özşahin

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

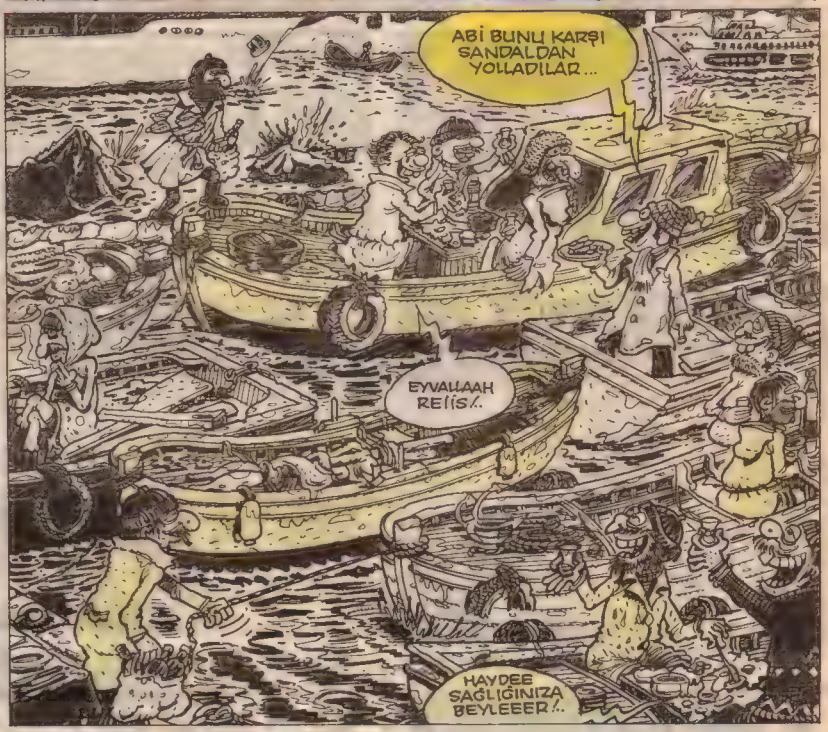

TABU DEVİREN

İKİ T.V. programı ve kuşaklar boyu süregelen klişeler!..

FUTBOL üzerine bir program olan maraton'da. Şansal B. Belki milyonlarca kez söylenen bir klişeyi bir daha yineledi... Neydi o?..

"PATATES TARLASI!.."

Niye?.. Saha zemininin ne kadar kötü olduğunu anlatmak için..: "Patates tarlası" Artık bu tanımın yerine yenisini bulun ulan... Ya yenisini bulun ya da bundan sonra bu lafı kullanan HIYAR ilan ederim!..

2. İŞTEEE OPERAA!..

40 dakika programının konusu Avrupa Birliği ve bunun bağlamında yıllardır süren Avrupalılaşma çabalarımızdı... Yine Çetin Alp örneği verildi ve yine Eurovision tarihinin en kötü şarkısı seçilen opera anıldı... Niye bu anti efsane sadece bir ses sanatçısıyla özleştirilir?.. Niye sadece onun omuzlarına yüklenir... LÜTFEN bilenler yazsın... Opera şarkısının bestecisi kim... Söz yazarı kim ve onu kimler seçti, gönderdi... Bu kara lekenin sorumluluğunu Çetin Alp'in sırtından alalım ve herkese paylaştıralım!.. Yazın yayınlayalım.

TEORİDEN PRATİĞE BAHADIR BOYSAL

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba güzellik, merhaba sıcaklık!

Leman'a ve okurlarına yani HERŞEY'e Merhaba! Öncelikle Deniz'le ve ona ulaşanlara en güzel buselerimi gönderiyorum. Yaşanası dünyanın en anlamlı "BİR GÜN"lerim senin ve bizim olsun Denizciğim.

Ben bir öğretmenim. Sanat Eğitimcisi... Güzelliği öğretiyorum bilmeyenlere... Ne kadar? Bilmiyorum. Lacivert örtülerinin altında şimşek bakışlı kızlarım var. Nasıl tatlılar bilseniz. Şimdilik... Mezun oldukları zaman kin duyacakları ilk insan belki ben olacağım. Ben onlara SEVGİ'yi anlattım. Sevgi verdim, sevgi aldım. Ama dudaklarım boyalı! Günah... Ama tırnaklarım uzun! Günah... Falakaların altında inleyen hasta oldukları zaman hastane yerine mescite gönderilen oğullarım var... Öyle açlar ki! Bir güler yüz, tatlı dile hasret kaldıkları... Mezun oldukları zaman ilk vuracakları insan belki ben olacağım. Ben onlara SEVME'yi öğrettim. İşte, ben böyle bir öğretmenim. Dahasını boşverelim...

Sizleri seviyorum. Sevmeyi de seviyorum. En büyük hayalim bir değil birkaç kitap çıkarabilmek. Paylaşmak istiyorum duygularımı sizler ve sizin gibilerle. İlk kitabım "Ömrün Yağmurları" olacak. Belki de hiç olamayacak. Olsun! Hayali bile yüzümdeki gülümsemeye yetiyor. İşte oradaki ilk çağrımı yazmak istiyorum size.

Siz gönüldostlarına:

Sonrası mı dostlar? Eğer isterseniz devamı gelir sizler için UMUT HEP VAR! diyorum.

Ne olursa olsun son gemilerinizi hiçbir zaman batırmayın. İnanın yaşanan her "an"ın bir bedeli var ve biz bu bedelleri ödemek zorundayız. DEĞER yaşananlara...

Belki yine bir gün ulaşırım sizlere. Paylaşırım içimdeki fırtınaları... Diyorum ki,

"Herkesten önce SEN varsın ve o "SEN"i korumak ve sevmek zorundasın. Lütfen kendini sev!"

Bu gün değişik bir şey yapın.

"RESİM" yapın! Ben ordayım.

Bir yudum mavide.. sizlerle...

Necla Öğretmen

Sevgili Leman

Yaşanası duygular düşünceler,sağlıklı sevdalar yaşayamadığım..

Yaşadığım dertler, yoksulluklar çekmekte olduğum dertler. Annemin hastalığına babamın hastalığı eklenince benim için hayat çekilmez oldu. Annemin hastalığı yüzünden 13 yaşına kadar yüzünü göremedik. Zaten ben, 4 kardeşim. 2 yaşındayken Ankaranın yolunu tutmuşlar. Ki ben 13 yaşında görebildim annemi. Babam, annemin hastalığı yüzünden elindeki avucundaki herşeyi satmış. Kendini alkole kaptırmış buna bağlı olarak böbrek hastası olmuş bir de kendi 2 yıl Ankara'da tedavi gördü bunun akabinde biz onları bir ay görüyor 3 ay göremiyorduk bize orada burada yakın akrabalar bakıyorlardı. Biz bu şartlarlarda okumaya çalışıyorduk ki bir evimiz yoktu. Sabit kalacağımız bir yer yoktu. Bu şartlarda birimizin okulu bırakması gerekiyordu ki birimizin okuması için. Bu da büyük olarak bana düşüyormuş çok sevdiğim okulu bırakmak zorunmda kaldım. Okul acısı ölüm acısı gibi koymuştu daha o yaşta bana. Sürekli günlerce ağlamıştım. zaten güldüğümüz yoktu (okul hariç). O gündür bu gündür acılar sanki bizim bir parçamızmış gibi devam ediyor. Bir gün olsun yakamızı bırakmadı, bırakacağa da benzemiyor.

Kendimi kitaplar , dergiler okuyarak belirli düşünsel evrimleri aşmaya çalışıyorum. Burada bunlar kolay olmuyor. Bazen gözaltına alındım. Psikolojik işkence gördüm. yılmadan okumaya çalışıyorum. Sizi çok seviyorum.

Sevgili Leman dostları, bu benim yaşadıklarım, ülkede çekilen acılar adaletsizliklerle paralel gidiyor bir yerde. Bu benim yaşadıklarımın sadece bir küçük özeti. Detayına girsem sayfalara sığmız.

Biliyorum bu acıları bir tek biz yaşamadık, yaşamıyoruz, ama demokratik bir ülkede yaşasaydık bu acıların hiçbirini yaşamayabilirdik.

Sevgili dostlar, sosyal adaletçi, özgür bir ülke dileğiyle "Aydınlık Yarınlar"

Kaledibi Mah. No:271- 3380 Bozyazı/Mersin

Yaşamın Dostu Leman'cılara

Leman'ı okumaktan başka çareleri olmayanlar, ipsizler, sapsızlar, kazlar, ördekkafalılar hepinize selam. Leman'ı yine okudum ve hiçbir değeri kalmamış olan yaşama renk kattım. Neyse zaman kaybetmek yerine düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum...

Bir Leman tutkunu olarak tüm Leman'cılara sormak istiyorum: Acaba biz bi defa da olsa niye yaşamı seçmiyoruz, neden bi şeyleri paylaşmak ve sevmek yerine saçma şeylerle zaman kaybediyoruz? Yaa abi sarmıyo demek yerine neden yaşamayı seçmiyoruz. İnsanların güzel olan taraflarını onlara açıklamaktan neden korkuyoruz. Bi gün kalkın hiç tanımadığınız birine merhaba, günaydın gibi bi şey söyleyin eğer size tanışıyormuyuz diye sorarlarsa tanışsak iyi olmaz mıydı diyin. Yapın bu çılgınlığı unutmayın siz Lemancısınız. Ya da gözleri güzel olan birisine (kız, erkek farketmez) ona gözlerinin güzel olduğunu söyleyin. Belki de o kişiye kimse gözlerinin güzel olduğunu söylememiş olabilir. O da gözlerinin güzel olduğunun farkında değildir belki de. İnsanlara, onları sevdiğinizi söyleyin. Gece saat üçte annenize telefon edin, anne seni seviyorum deyin, bi deneyin bunu. Ya da çok hoşlandığınız birisine hastayım sana ölüyorum diyin korkmayın söylerim anasını satıyım diyin. Ve hiç bir zaman unutmayın dünyada sizi seven ve size hastayım sana, ölüyorum diyecek insanlar var olduğunu aklınızdan çıkarmayın. Şunu bilin ki Lemancılar sevilmeye, sevmeye değer. Tüm Lemancılara sevgiler.

Adnan Y.

Merhaba Leman Dostları;

Ben Fuat. Beş senedir cezaevinde yatmaktayım ve daha önümde yatacak sekiz senem var. Ama kesinlikle karamsarlığa düşmeden cezaevinden kaynaklı umutsuzluğa kapılmadan umutlarımı hep ayakta tutarak gelecekteki güzel günler için düşler kurup, bulunduğum ortamı güzelleştirmeye özgürleştirmeye çalışıyorum.

Ben buradaki zamanımı kitap okuyarak değerlendiriyorum. Çünkü kitaplar en iyi dostlardan biridir. Kitaplardan öğreneceğimiz çok şeyler var. Fakat burada yeterince okuyabileceğimiz kitap yok ve buradaki yalnızlığımı paylaşacak dostlara, fikir alışverişinde bulunacak arkadaşlara ihtiyacım var. Siz tüm Leman dostları beni burada yalnız bırakmamanızı yazacağınız mektuplarla, yollayacağınız kitaplarla beni mutlu edeceğinizi bekliyorum ve mektubumu umutla ve dostlukla bitiriyorum. Dostça kalın.

Fuat Buz
E Tipi Kapalı Cezaevi 26.Koğuş / Çankırı

Çağrı;

Ülkenin herseviyeden bütün solcuları! Demokratlar! Bütün demokratik kitle örgütlerinde, çağdaşlık, Atatürkçülük, demokratiklik adı altında faaliyet gösteren kurum ve derneklerde, gazete ve dergilerde, görüntülü medyada kafaşındaki sol felsefeyi uygulamaya çalışan herkes... Artık bu ülkede iyi ve güzel yarınlar için yapılabilecek hiçbir şey kalmadı. Hak ve hukuk dediniz, haksızlığın ve hukuksuzluğun en koyusunu yaşamaya başladık. demokrasi dediniz; antidemokratik rejimin teminatı oldu. Bağımsızlık dediniz,ne olduğu bile artık hatırlanmıyor. Bu kadar mücadele ve uğraş, bu kadar ölüm ve hapislere yol açtı. Görmüyor musunuz? Bütün bu olanların, geldiğimiz noktanın sorumlusu olarak gene faturayı size kestiler. Şimdi yapacak birtek şey kaldı. Hiçbir şey yapamamak!. Yukarıda saydığım sol felsefeyi, bir kırıntı bile olsa içinde yaşatmaya ve uygulamaya çalışanlar, bir süre (6 ay veya 1 yıl) bütün mücadele biçimlerine ara verin!.. Ne halleri varsa görsünler. Hiç bir şeye karışmayın (büyüklerimiz ne kadar haklıymış) ülkeyi sağcılara, tutucu ve gericilere bırakın. Nasılsa her türlü olumsuzluğun nedeni solcular olmadı mı? Körlerin, sokaklara çıkışını bile sol ideoloji saymadılar mı? Yani onlara göre siz olmazsanız ülke cennet olacak.Ne olursunuz bu fırsatı onlardan esirgemeyin!..

Sinem Taylan
Yzb.Mh. 4.Sok. Cemre Ap. No:1 Değirmendere-Kocaeli

Dear Lemancılar;

Sizce güçlü olmak mı iyidir yoksa insan olmak mı, bizce insan olmak daha iyidir.Güçlü olmak isteyen zihniyet başarısızlığın verdiği tembellik, bencillik ve övünganlikle hayatı boyunca huzursuz olmaya mahkum olacaktır. Çünkü ne kadar güçlenirse hangi mevkiye gelirse gelsin hep kendinden daha güçlüsü karşısına çıkacak böylece var olan gücünü bile farkedemeyecek kendini güçsüz sanacaktır. Oysa güçlü değil de insan olmanın iyi olduğunu düşünenler devamlı kendini geliştirerek başarılı olacak ve her zaman her yerde sevileceklerdir. Çünkü başarı insanları yumuşak başlı, iyi yürekli ve hoşgörülü yapar. Bu da sevilmeleri için yeterli olacak. Ama güce tapanların ruhları hayat boyu huzursuz, mutsuz, sevgisiz ve başarısız bir varlık olarak yaşamaya devam edecek ve insanlara keşke onun yerinde olsaydım. Düşüncesiyle gıpta edip bakacak ve azap çekecek maalesef. Biz eskişehir özel tipte yatan Cafer Kılıç ve Ümit Buyer adlı tutsakların hayat felsefelerinden yalnızca birisi bu bizim gibi düşünenlere yazışmak istiyoruz. Her fikre açığız.

HAPPY BIRTDAY TO YOU LEMAN.

Büyen Türemen'le BİLİM DÜNYASI

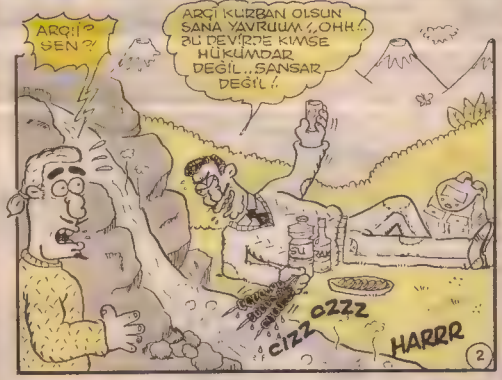

Merhaba Dostlar!

Ben Duygu, 16 yaşındayım ve süper lise dedikleri boktan bi okula gidiyorum. Geçen sene hazırlığı bitirdim. Bu sene de hayatla ilişkisi kopmuş bir şekilde lise 1'e devam ediyorum.

Bu okula başlamadan önce, o kadar çok hayallerim, beklentilerim vardı ki. Ama n'oldu hepsi, şu kısacık zamanda ben bile, anlamadım. İlk olarak hep sahip olmak istediğim arkadaş ortamını bulamadım. Dostum diyebileceğim sadece sayılı kişiler tanıyorum. Her zaman kendini düşünen, insanları küçük gören, yabancı müzik dinliyor diye kendini bi bok sanan, iyi not aldığı zaman "ben zaten süperim" tiplerine giren, babalarının paralarına güvenen, insanın suratına gülüp, arkasından kuyusunu kazmaya çalışan, arkadaşlık dostluk nedir bilmeyen, ve özellikle insanları kullanan kişilerle aynı ortamı paylaşmaktan artık bıktım. Ben birbirini anlayan, bir şeyleri paylaşabilen, gerçekçiliği seven, insanların iyi veya kötü her an yanında olan dostlar arıyorum. Ben Leman okuyorum diye derginin adını hiç duymamış olsa gerek,alaycı tavırlarla yaklaşan insanları değil, birbirlerinin zevklerine, düşüncelerine, yaşam felsefelerine değer veren ve saygı gösteren insanları çok hem de çok arıyorum çevremde.

Fakat ben şunu anladım ki; yalnızlığın verdiği acıları ne dersler ne de bir başka şey bastıramıyor. Sonunda insan kendini bunalımın eşiğinde veya içinde buluyor. Zaman zaman aileme pek fazla arkadaşım olmadığından ve okuluma ısınamadığımdan filan bahsederdim. Kısacası onlara sığınmaya çalışırken onlardan boşver, sen kendini derslerine ver, başka şey düşünme hem çok arkadaşın da olup n'olucak ki gibi aptalca öğütler duyardım. Zaten onların sayesinde robotlaştım. Evden okula, okuldan eve ve böyle devam eden bir döngü.

Sadece sınavları düşünmek, sözlülere çalışmak,yüksek bir not aldığıma sevinemeden, diğer derslerden kötü sonuçları duymak ve tabii ki kıyaslanmak. Hele ki çevrenden biri de süper liseye gidiyorsa artık boku yedin demektir. Bak komşunun kızına, halanın oğlunu gör de örnek al veya... Amcanın teyzesinin torunu nasıl da çalışıyor gibi sözlerden artık yeteerr!. "Hiç kimseyle kıyaslanmak, karşılaştırılmak istemiyorum. onlar beni ilgilendirmiyor. Ben benim ve başkası olamam" diye her ne kadar isyan etsem de anlatamıyorum. Bu yüzden annemle babama göre dikkafalının inatçının hatta kincinin biriyim. Evdeki düzene karıştığım için, kendi düşüncelerimi kabul ettirene kadar söylediğim için ve onların geri kafalı olduklarını yüzlerine vurduğum için olsa gerek bütün bunlar...

Ama ne olursa olsun ben ideallerimi gerçekleştirmek ve şu anda yapamadıklarımı gelecekte özgürce yapabilmek için umudumu kaybetmeden yaşayacağım!..

Sevgilerle.. Hoşçakalın.

Sevgili Leman;

Ben, Kütahya gibi kapalı kalmış, çağdaşlaşmak yerine Osmanlı dönemine geri dönmeye çalışan, demokrasi kıllısı bir yerde üniversite öğrenimini yapmaya çalışan bir bireyim. 3 seneden beri bu lanet yerdeyim. Burada 15 bin öğrenci var ve bizim yararımıza yapılan hiçbir sosyal etkinlik yok. Biz yapmaya çalışsak da nereye kadar başarılı olacağız, engel ve örümcek kafalılar önümüzdeyken!

Tiyatro yok, sinema deseniz; belediye kültür sarayında 2-3 ay önce ya da 1 yıl önce çıkan filmleri seyredebiliyoruz. Eh buna da şükür.

Dumlupınar üniversitesinde ise öğrenci yerine Kütahya'ya kazandırılacak para düşünülüyor.

Aslında sorunlarımız, rahatsızlıklarımız bu kadar kısa şekilde anlaşılamaz fakat bunlar bir yana ülkemizde halledilecek öyle önemli sorunlar var ki!. Bizim sorunlarımız, devletin halkımıza verdiği milyonlarca sorun yanında hiç sayılır.

Avrupa Birliği'nden de s...tir edildik. "Allah sonumuzu hayır eyleye" demek yerine her bireyin halk yararına, demokrasi yararına bir şeyler yapması adına dilekte bulunmak ve kendimize düşen görevi yapmak çok yerinde ve doğru olacak sanırım. En yakın zamanda güneşli günler görmek dileğiyle Leman'la kalın.

ŞER

SAYI: 320... 27 ARALIK 1997... CUMARTESİ...

ŞAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN **● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BAPUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YUCEL **● Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:**Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mirl YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Sujan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.**

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 - 1 TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Sektör-ül Cinayet

Bir kaç yılönce Tv'de izlediğimiz bir gerilim filminde katil cinayetlerini çivi zımbasıyla işlemekteydi... Yine aynı yıllarda Ege yoremizde bir psikopat çivi kullanarak (Zımbasız ve telle) insanlarımızı duvarlara çakıyordu. Ve ustelik bu olay bir film senaryosunda değil bizzat yaşamın içinde geçiyordu. Bu örnekte görüldüğü üzere yaratıcılık konusunda BATI ile aşık atmamız rağmen nedense "Avrupa birliği" bizi görmezlikten geliyordu

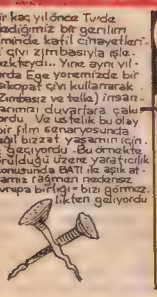

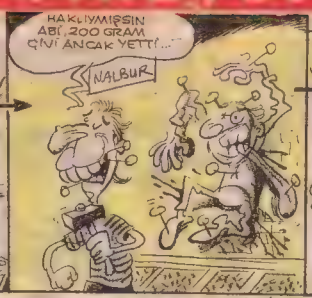

En! Hafiyelerimiz de pek başarılılardır zanlıları yakalama işinde.

Bir başka olayda ise saldırıya uğrayan bir kişinin başına gelenler bize insanımızın günlük yaşamda bilimi nasıl önceledigini, misal "KİMYA" bilimini pratikte nasıl kullandığını gösteriyordu...

Şiddet olur da futbol hiç unutulur mu? İşte Tv'de gördüğüm unutulmaz bir yaratıcılık örneği: 1996-97 sezonunda ERZURUM-KARABÜK maçı şahada ve tribünde gerginlik ve genç bir Dadaş'ın büyük bir beton bloğu taşınabilir ve fırlatabilir duruma getirişi, işte imece, işte şiddet dayanışması!.. Kim demiş KATİLLERİMİZ APTALDIR BİZİM cinayetlerimiz bodoslama "diye..

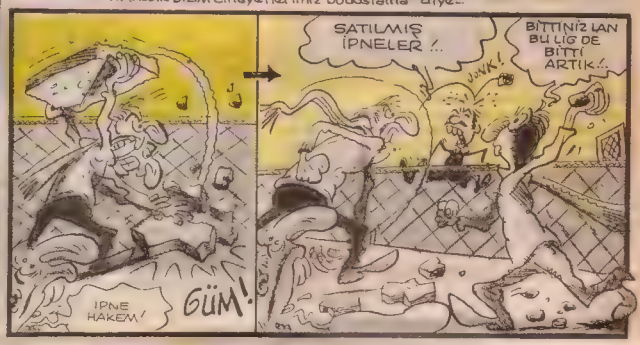

Ülkemizde kişi başına düşen "GAYRİ SARFİ MİLLİ ŞİDDET"ten eğer küçükken almamışsak nasibimizi...

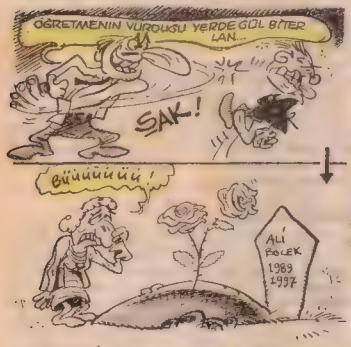

Boşuna üzülmeyin, mutlaka alırız askerlikte..

Bir de TRAFİK CANAVARIMIZ var bilirsiniz...Kimdir O?..Sanki bir başkası, sanki bizim dışımızda farklı bir yaratık Başka dünyalardan gelen bir ucube! Oysa bilmeliyiz "O" bizlerden biridir... Ustelik içimizde olanın ta kendisidir "O"!

Zincirleme cinayet...

"LİNÇ"ki en görkemlisidir yoketme törenlerinin, hep birlikte nasıl da arınırız gizli suçlarımızdan, nasıl da önemsiz kalır kişisel suçlarımız bir başkasını hep birlikte vahşice parçalarken KAN'dır tavaf olunan... Ve edepsizce arınırız içimizdeki KLU-KLUX-KLAN'dan...

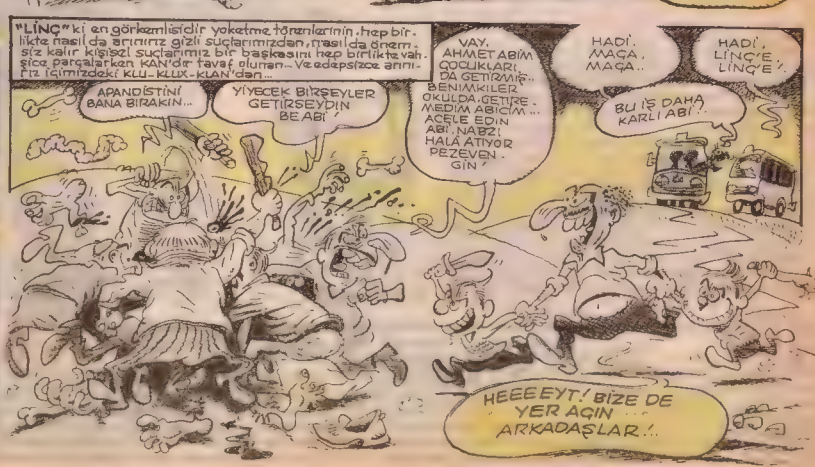

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

3 [illegible]si Sayı: 321. 120.000 TL. (KDV Dahil)

LEMAN TAKVİMİ İÇERDE

KRONİK HASTALIĞINIZ

Leman

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN AMA!

1997 yılının gündemi, 1996 yılından belli oldu. Hep bildiğimiz umut dolu masallarla başlayan 1996 yılı sonlara doğru fire verdi, buna bağlı olarak 1997'de bir felaket yılı olarak benliğimize kazındı. Susurluk'ta meydana gelen bir trafik kazası, devletin bazı birimlerinde çürümenin boyutlarını göstermesi bakımından dikkat çekiciydi. Ama daha vahimi, bu çürüme karşısında ilgili ve yetkili tüm birimlerinin ellerinin kollarının bağlanmasıydı. Kabak yine gençlerin başına patladı; sudan nedenlerle, onlarca genç, yüzlerce yıl hapis cezasına çarptırıldı, dayak işkence, mafya usulü cinayetler birbiri ardına devam etti. Avrupa kapıları yine yüzümüze kapandı... Avrupa'ya rest çekme kabadayılığı altında, demokratikleşme çabaları yine rafa kaldırıldı... Dış borç için IMF yakarışları başladı... Şok-bok paketler bir geldi bir gitti, vergi reformu ıkıbınlı yıllara kaldı... Evet, bu arada mutlaka iyi şeylerde olmuştur... 1998 yılı hiç olmazsa sağlıklı falan günler getirmesi dileğiyle

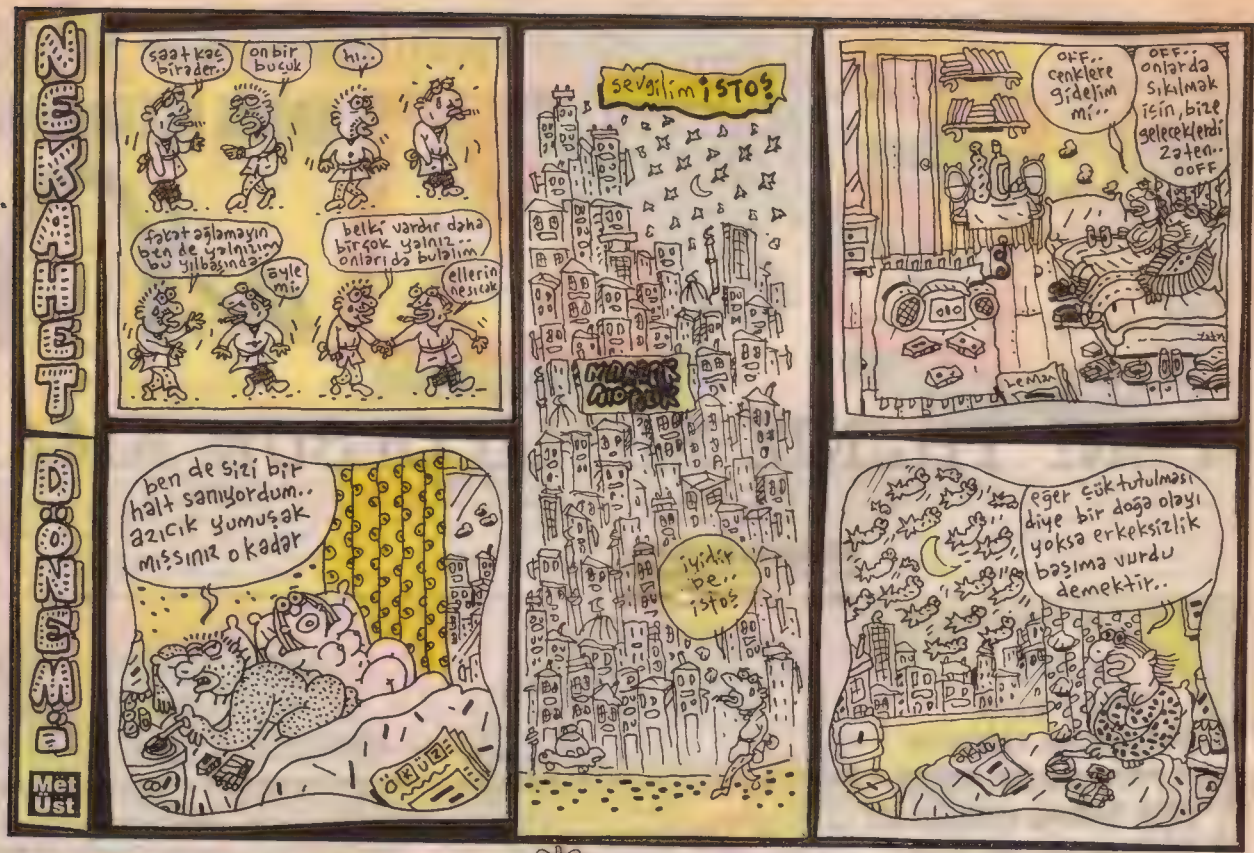

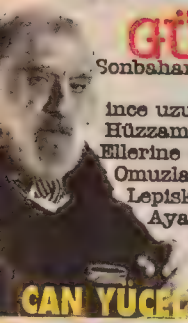

GÜZ AFRODİT'İ

Sonbahar solgun bir incir yaprağıyla
kapatmış orasını.
İnce uzun parmakları memelerinde
Hüzzamdan bir hava çalıyor
Ellerine sağlık..
Omuzları ürperiyor hafifçe
Lepiska saçlarını atıyor geriye.
Ayakları öyle basmışki toprağa
Topraktan doğmuş sanırsın.
Üç otuzunda bile olsa.
Yaşını hiç göstermiyor.
Turuncu aşklarıyla.

YILIN LALESİ 97

	İŞ DÜNYASI	TELEVİZYON	POLİTİKA	BASIN	KURUM	KLİP	KLASMAN DIŞI	SPOR	MÜZİK	REKLAM
ALTIN LALE										
GÜMÜŞ LALE										
BRONZ LALE										

Adı, Soyadı :.....

Adres :.....

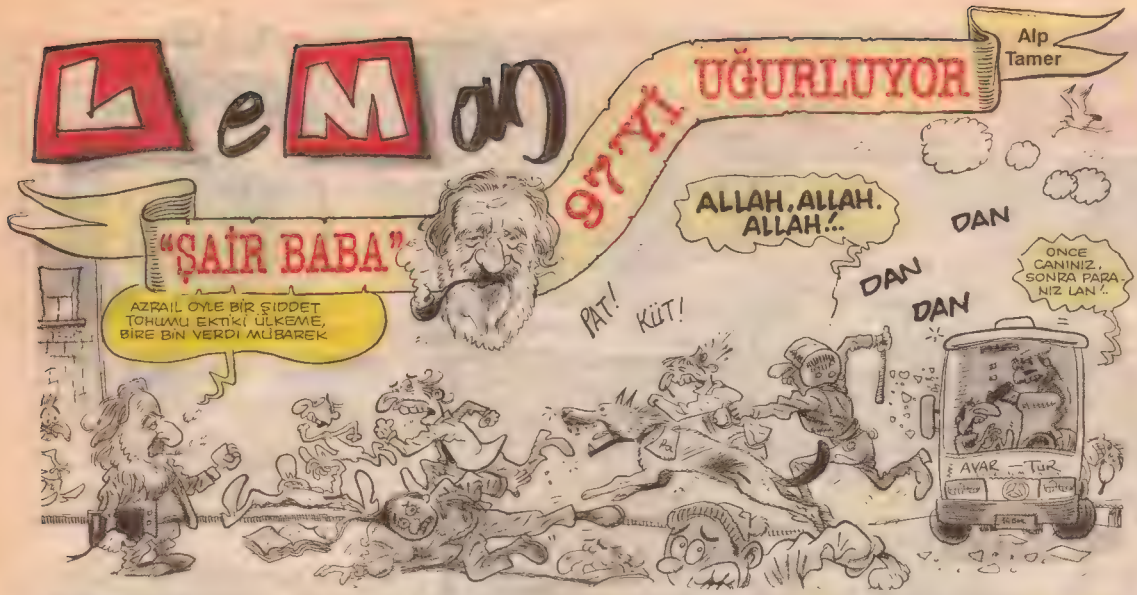

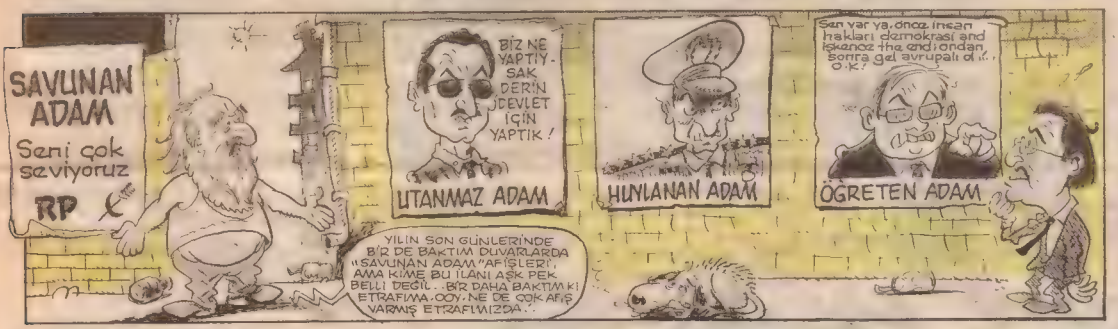

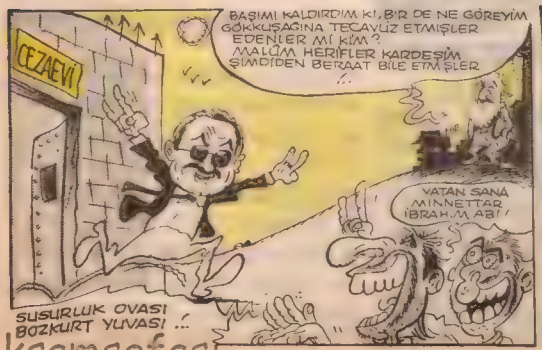

*Şair Baba"nın hoşgörüsüne sığınarak...

boy aynası

BİNDOKUZYÜZ DOKSANYEDİ

(O Da Umutla Gelmişti)

Bin Dokuz Yüz Doksan Yedi - O Da Umutla Gelmişti - **Ama Ne Oldu** - Kendimize Benzettik - **Kendimizle Kirlettik** - Postmodern Hastalıklar Ve Yeni Buluşlar Yılı Oldu - **Amma Velakin, Düşünce Özgürlüğü'ne, Baskı'ya, Zulme, İşkence'ye, Ucuzluğa Çare Olamadı** - İnsanlar Her Yeni Yıla Eski Halleriyle Girmese Ya - **Kimbilir Neler Bekliyor Bizi Yeni Yılda** - Ne Hastalıklar Ne Felaketler Ne Acılar - **Zamanın Ne Suçu Var** - İnsanoğlu İşte Mal Davar - **Barış, Mutluluk, Huzur Dilemekle Olmuyor** - Zaman Kötü Değil, İnsan Höt Olmuş Aabi - **Bu Zamanı Aztek-lere Verseniz, Uzaylı Hemşehri-lerimize Verseniz Kimbilir ne Güzellikler Yaparlar** - Hayat Geçen Yıl Çook Gerçeküstü'ydü - **Yeni Yıl Da Böyle Olacaksa Üstü Kalsın** - Zulüm Kısalsın, İşkenceleri Biraz Alıver - **Neyi Paylaşamıyoruz Lan** - Boku Çıkmış Bir Dünya'da Nedir Paylaşamadığımız - **Ne Dünya'nın, Ne Hayatın, Ne Zaman'ın Bir Suçu Var** - Biz İnsanlar Çok Adiyiz Ya - **Hepimizin Hötüne Koyiim** - Yaşanmaz Lan Bu Bizimle - **Bu Biz Var Ya Adam Olmaz** - Bin Dokuz Yüz Doksan Sekiz - **Aklın Varsa Kaç Git Buradan** - Bize Benzeme - **Yok Yok Gel** - Yine De Gel - **Belki Değişiriz.**

Albert Kamu Vicdanı

(His Besledim Kafeste)

Fravunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

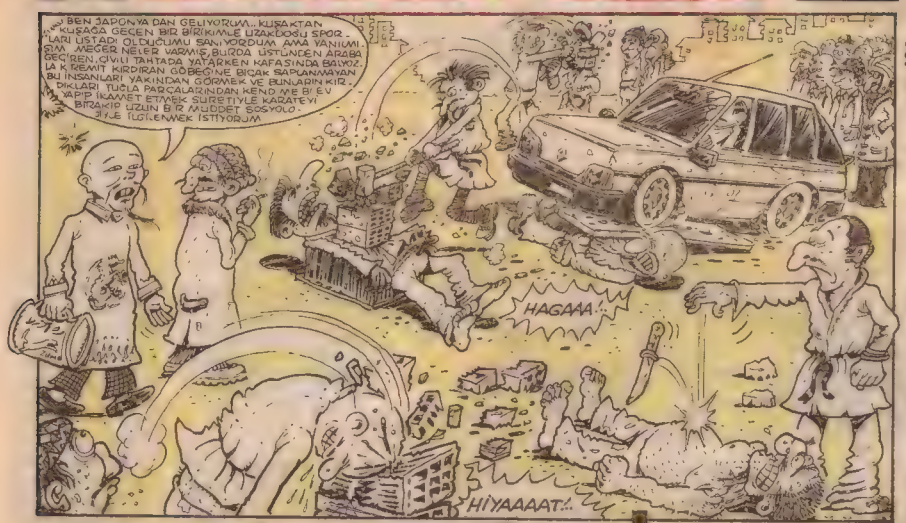

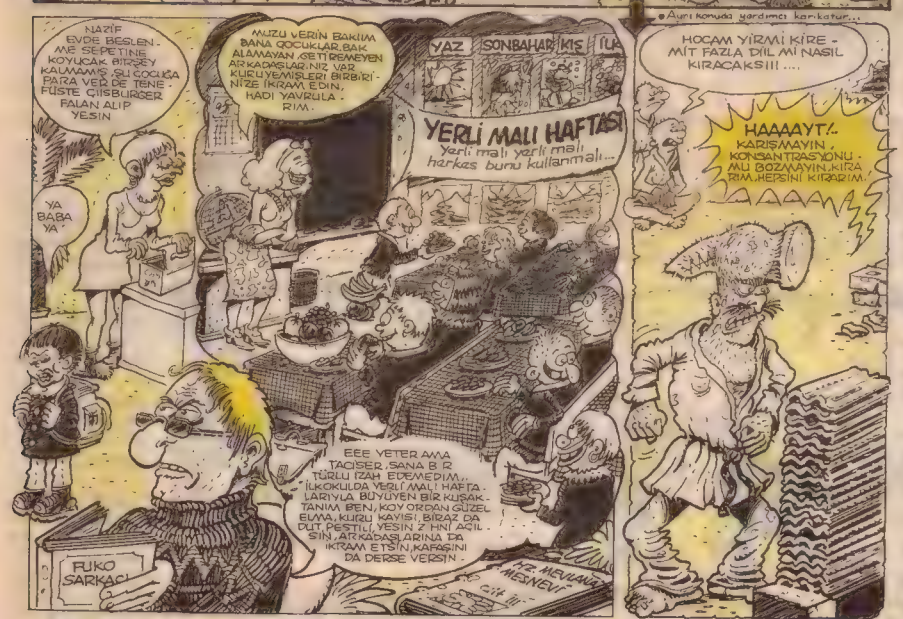

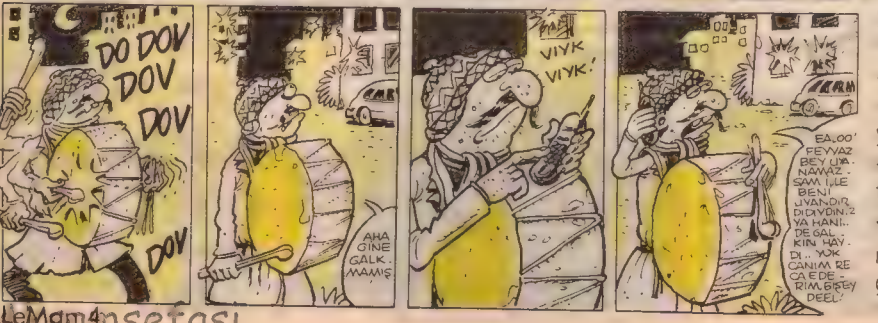

temcit pilavı

met-üst

aralık lak lak'ları

◆ mantık'ın bittiği yerde, başlar bu ülke

◆ isviçre bankaları, bizi bir de siz anlatın

◆ nokta kadar foto-sentez'e, bir gül kadar eğilme

◆ iş'ten güç'ten bir türlü başımızı kaldıramıyoruz, başkaldırmaya

◆ ata yadigarı cellatlık mesleği ölüyor mu yoksa

◆ kimi tuttuğunu seviyor, kimi tutulduğunu

◆ aç insan günde beş öğün, gurur yer

◆ biz huzur'a kapalı gişe'yiz, huzur bize tadilat dolasıyla her süre kapalı

◆ türk polisi evinde hangi hayvanı besler çok

◆ hazımsız, başkasında da kendisine doymuyor

◆ evren, meğer kitaplıkmış

◆ bir kedi de fare zehiri içerek intihar edebilmeli

◆ muassır medeniyet de deniz seviyesi'ne inebilmeli

◆ doğa'ya karşı yapılan sporlar, bizde neden az gelişmiş

◆ aşk bir doruk değil, tırmanma süresidir

◆ ah çatal olamıyor ki artık efelerin yüreği

◆ yeniden yeniden söylenir söz, ayrı anlamlar kazanarak aynı'dan

◆ istikbal dedikleri, meğer yaylı yatakmış

◆ otobüsler ölüm taşıyor, bir istatistik hesabına

◆ ah akıl da, biraz akıllı olabilse ya

not: hayırlı noeller olsun.. giden, geleni aratmasın..

LOMAK
HOOOP, YAKALA!.. HAA! HAA! HAA!..
N'OOLUR!.. YAPMAYIN VERİN ŞUNU!
WC
HAA..HA! HA!..
PREZERVATİF KULLANDIĞIM HALDE NASIL AİDS KAPTIM, ACABA?
Anneleri öldüğü için kış ortasında öksüz kalan tekirli, siyahlı, alacalı, ve kızıl etekli 45 aylık 8 kedi kardeş kendilerine bakacak sevgi dolu birer şahip arıyor.. Mehmet 2937993
Paranoya
YILBAŞI EĞLENCESİ GÜZELDİ Dİ Mİ DİLEK HIK!..
YAA... EVET, HIK!..
EYY!.. MÜSLÜMANLAR!.. İŞTE İKİ KAFİR DAHA BU MÜBAREK GECEDE EĞLENCEDEN DÖNÜYOR!..
DOM
DOM
DOM
FALANCA CAMİ.. ŞERİFİ
CANIM YAVRUM, İNŞALLAH HAYIRSEVER BİRİSİ BULUR SENİ!..
IIH!.. TAKSİTLE TELEVİZYON, BUZDOLABI FİLAN ALACAKTIM...IIIHH!..
EEE...ÖÖÖ... TAKSİT KAMPANYASI AZ ÖNCE BİTTİ VALLA!
BU MUSKA GEREKTİĞİNDE SENİ HER TÜRLÜ KAZADAN BELADAN KORUYACAK BOND..
BU NAZAR BONCUĞU DA SENİ NAZARDAN KORUYACAK BOND!..
DELİKANLI GİBİ DESENİZE SENİN İÇİN BİR BOK İCAD EDEMEDİK DİYE İBNELER!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

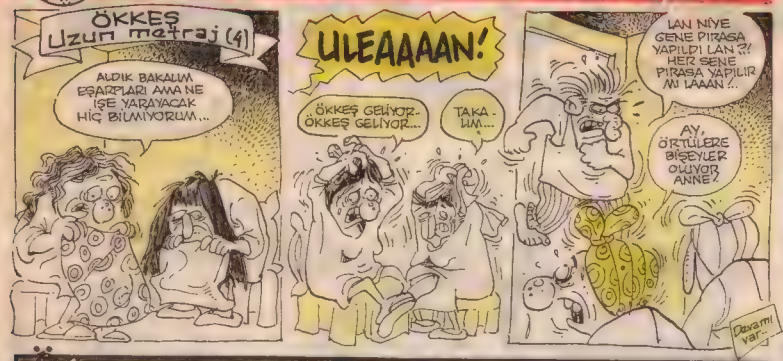

GREBEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

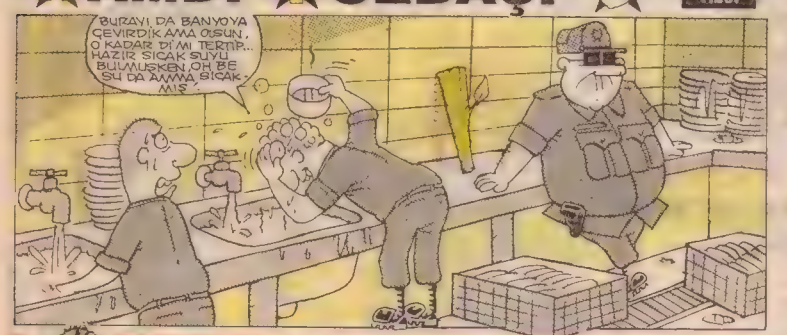

DUMUR

Uzaklarda bir masal denizinin kıyısında, küçük bir şehirde Skala tu Milanu denilen akşam eski şarkılar söylenen salaş bir taverna var dediler. Gittim sora sora buldum. Eski tip, burda olsa hemen fest fud'a dönüştürulecek bir mekanla karşılaştım. Duvarlarda turlu türlü müzik aletleri asılıydı. Her yan sararmış eski fotoğraflar ve birbirinden guzel resimlerle doluydu. Ahşap masalara ve sandalyelere, belli kı açıldığından beri el surulmemıştı. Sahipleri ıkı yaşlı adam, ıkı kardeş, ıkısı de muzik ustası, ama ne kasetleri var ne de para için çalıyorlar. Bu işi ve müziği dededen oğula yüzonyedi senedir yapıyorlarmış. Modern şarkılardan konuşuyorduk, kendince modern şarkıları tarif etti büyük kardeş; "Okursun, parayı alır kaçarsın, halbukı eski şarkıları kalpten okursun" Akşam yemeklerini dağıttıktan sonra, servıs bıtince başladılar çalmaya söylemeye, ama nasıl çalmak söylemek anlatamam. Sazların telleri kopuyor, yenısını takıyorlardı. Muzik başlayınca bana yak na gel diyerek masaya davet ettiler. Aynı masada onlar çaldı, ben ıçtım, ıçtım. Ortada yanan sobanın yanından kalkıp yanlarına sokulan kedilerını de okşuyorlardı çalıp soylerken. İsteyen müşteriler bıldıkları şarkılara ıştırak ediyordu. Masalardan masalara sınırsız ikramlar gonderılıyordu. Gelenlerin çoğu gençlerdi. Böyle bir yer nasıl olabılırdı bu çağda, bu zamanda. Dumurlara yelken açmış yalpalaya yalpalaya ilerliyordum. Zil zurna sarhoştum giderken, ama içkiden değil...

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM:... ?Yeni yılımıza girdik heralde?.. Bu sayı, biraz önceden hazırlandıı için, derginin tam olarak hangi gün sızlere ulaşıcaanı bilmiyorum... Olsun, bilmiyim... Zaten şu an, angarya bi iş yapıyomuş gibi hissediyorum. Aslında, geçen sene de yazmıştım yeni yıl'la ilgili bi şeyler. Aynısını alsan buraya koysan, pek bi farkı olmaz sanıyorum. Dilekler, umutlar, istekler felan hep aynı. Öneriler, öğütler, formüller, hepsi aynı... Ama yine de, sanki hepsi bu sene olcakmış gibi hissediyor insan... Zamandaki olasılık durumlarıyla ilgili bişey. Dün olmamışsa, şimdi olur. Şimdi'de olmazsa, yarın olur. Yarın da olmaz ise, bi yarın daha var... Olmayışlar artınca, oluşlara biraz daha yer açılıyor sanki. Seni bekleyen bi şeylerin olduunu hissediyorsun (burda gaza geldim artık. Sen diye hitap ediyom. Biliyodum zaten. Ne kadar da istemesem, bi andan sonra coşkulandırıyo insanı, yeni yıllardan, sonra'lardan bahsetmek.) Gerçekten de, sonra'lardan bahsetmek çok kolay. Bılmiyosun ki çünkü, yarın ne olucak. İstediin şey ise, basit. İyi bi şey... En iyisi olmasa da, iyi bişeyler olsun işte. İyi dileklerin kime zararı dokunmuş. Hattaa, istediin kadar abartıp süsleyebilirsin:

"Yeni yılda, bütün insanlığa, barış... sevgi... umut... dostluk... güzellik... ee... mm... kardeşliik... ve... barış... diliyorum... diliyorum, diledim!"... Çok uzun sürüyo bu baazen. Mikrofon uzatılan biri söylüyo bunnarı. "Ne diliyosunuz insannara? diye soruyo, sunucu felan... O da bi başlıyo, aklına ne gelirse koyuyor cümlesine, sonra da hepsini birden bi çırpıda diliyo . Değişik; yanı daha süslu ve karmaşık şekilde dileyenler de var . Ama dilenilen şey aynı. Bunu, ilginç, daha estetik ve esrarlı bı şekılde dilersen, daha çok alkış alıyo .

İnsanlığa diledikleri şeylerin gerçekleşmesi için, dileme aanı dışında en ufak bi gayret sarfetmediklerinê inandıım insanların, uzun, sıkıcı dileklerini dinnerken ise, miidem bulanıyo. O laflar, ağızlarına yakışmıyo sanki. Çünkü, sıratıyolar dilerken. Paranın, bolluğun, ünün, ihtişamın, satın alınmış güç ve yetki'nin, iki dudağı dengede tutması çok zor bence. Bi an, bi yavşak kıpırtı seziyorsun o bakışlarda ve ağızlarda... Uzun dilekler, ipe dizilirken, etrafa gülücükler sıçrar... Ama akıllıdır da pek çoğu... Gülümseyen dudaklarının kenarını biraz büzüştürür, yapay bir hüzün monte ederler oraya...

Herşey çok basit bence. Çünkü dilek, birisinden dilenilen şeydir. Ve onu dilerken, meselâ, utanabilirsin. Çünkü, daha fazla güçlü davranmak ve onu dilememek zorunda olmak isterdin... Ya da, hüzünlenirsin, çünkü, sen elinden geleni yapmış, ve gerisini dilemişsindir artık. Ama, elinden geleni tam olarak yapıp yapmamış olduunu bilememenin küçük tedirginlii, hüzün olarak yansır ruhumuza. Fekat, rahatızdır. Bu kadar tedirginlik ve bu kadar hüzün, normâldir. Ve kendisinden bi şey dilenilen, o kadarını umursamaz, dileğe saygı gösterir... Sonuçta dilek, dileyen ve dilenilen arasındadır. Niye dışarı taşsın ki? Kim ister ki, dileme aanındaki küçük utancına, hüznüne ve küçük tedirginliğine başka birisi şahit olsun?..

Selâm; sıhhatler olsun, merhaba, ıyı gunner, başın sağ olsun; çok yaşa, ıyı yıllar, geçmiş olsun; hoşçakal, iyi geceler gibi, diyalog ve ilişki amaçlı küçük iyi niyet dilekleri dışında, geri kalan hepsi, kışiye ozel bir pozisyona ve zamana ihtiyaç duyarlar bence...

Şimdi önümüzde, kocaman bir yıl var. Hiçbirşey yapmayıp, öyle durduumda, bı ses duyarım içımde. Bılırsınız, bı yerden bı ses gelir, uğultu, çınlama gibi bi şey. Sadece, vücudun doğal ritmının yansıması belkı. Ama, şoyle sanmak daha hoşuma gıdıyor: O bır, başlama ışareti! . Ve bi şeye başladıımda, onu duymuyorum. Yapmak istediklerime ara verirsem, sesi tekrar duyuyorum Tnnnnnnnnn!.. Vuuvvv!.. Vuuvvv! . Başla!.. Başlaa! . Iyi günner dılıyorum!..

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

O LAF DOĞRU, KESİN DOĞRU... İYİLER ERKEN ÖLÜR DERLER YA, ONLAR ÖLMÜŞ, KÖTÜLER YAŞLANMIŞ VE... AAAH!..

DAN

SERBEST MUHASEBECİLER

OKAN ve TOLGA

İYİ DE BUNLAR BİRAZ FAZLA SERBEST... BİZİM ESNAF ORTAMINDA HOŞ KARŞILANMAZ, DAHA AZ SERBEST MUHASEBECİLER BULALIM...

İŞTE BÖYLE... O ZAMAN BEŞİK ALAMAMIŞTIK... KIZIMLA SEN ÇEK-YAT KERTMESİSİN SAMİ...

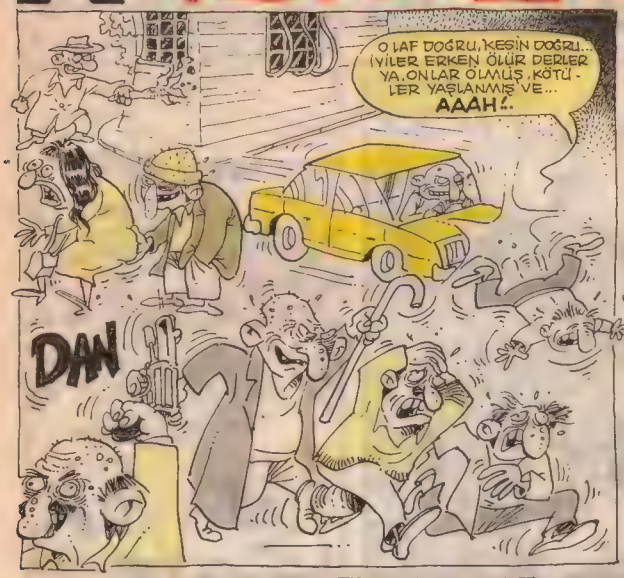

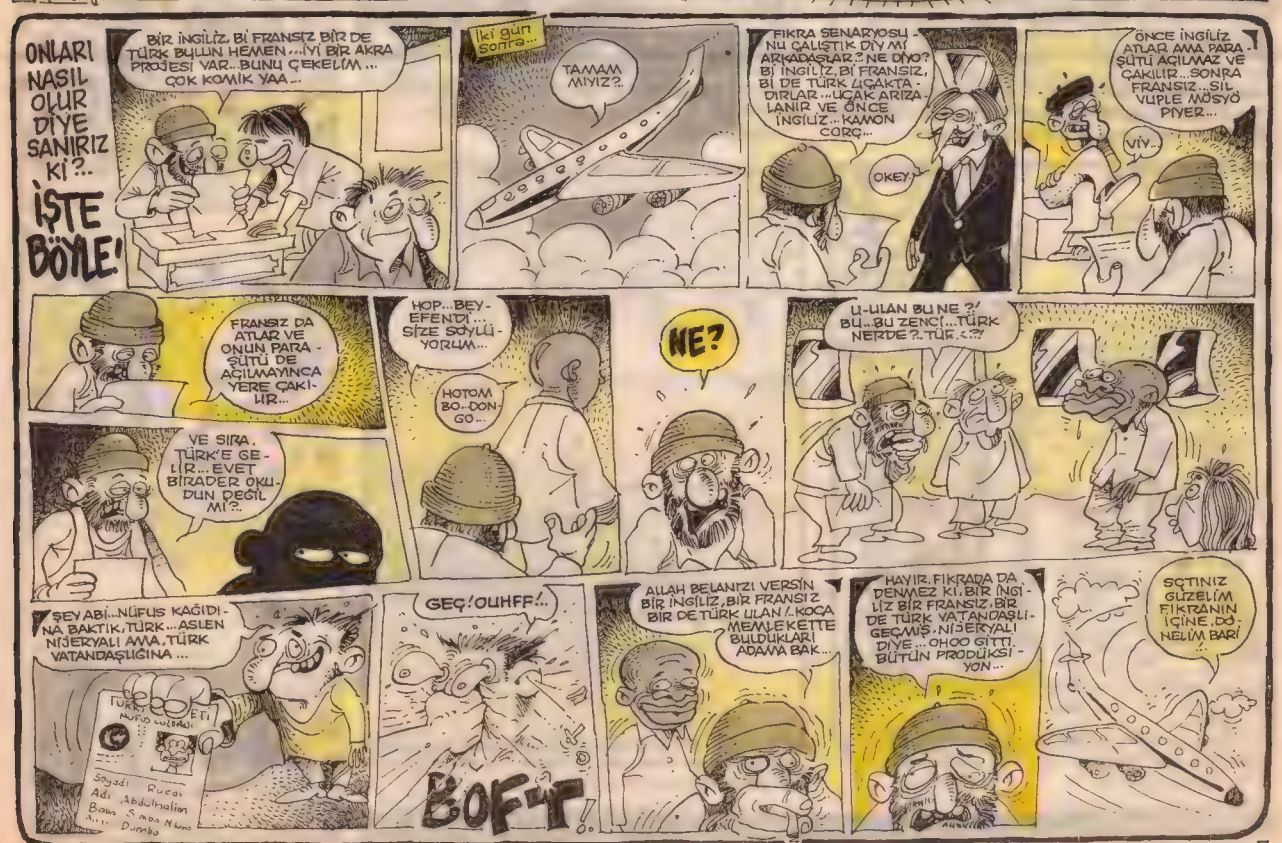

AL BAŞINA BELAYI... BEŞİK KERTMELİĞİ OLAYI ZATEN UYUZ OLDUĞUM BİR GELENEKTİR... HELE BU ÇEK-YAT KERTMELİĞİ... ÇÜŞ ARTIK YANI KOMİK...

ONLARI NASIL OLUR DİYE SANIRIZ Kİ?.. İŞTE BÖYLE!

BİR İNGİLİZ, Bİ FRANSIZ BİR DE TÜRK BULUN HEMEN... İYİ BİR AKRA PROJESİ VAR... BUNU ÇEKELİM... ÇOK KOMİK YAA...

İki gün sonra...

TAMAM MIYIZ?..

FIKRA SENARYOSUNU ÇALIŞTIK DİY Mİ ARKADAŞLAR?.. NE DİYO? Bİ İNGİLİZ, Bİ FRANSIZ, Bİ DE TÜRK UÇAKTADIRLAR... UÇAK ARIZALANIR VE ÖNCE İNGİLİZ... KAMON CORÇ...

OKEY.

ÖNCE İNGİLİZ ATLAR AMA PARAŞÜTÜ AÇILMAZ VE ÇAKILIR... SONRA FRANSIZ... SİL VUPLE MÖSYÖ PİYER...

VİY...

FRANSIZ DA ATLAR VE ONUN PARAŞÜTÜ DE AÇILMAYINCA YERE ÇAKILIR...

VE SIRA, TÜRK'E GELİR... EVET BİRADER OKUDUN DEĞİL Mİ?..

HOP... BEY-EFENDİ... SİZE SÖYLÜYORUM...

HOTOM BO... DONGO...

NE?

U-ULAN BU NE?! BU... BU ZENCİ... TÜRK NERDE?.. TÜR...?!

ŞEY ABİ... NÜFUS KAĞIDINA BAKTIK, TÜRK... ASLEN NİJERYALI AMA, TÜRK VATANDAŞLIĞINA...

TÜRKİ ETİ NÜFUS CÜZDANI

Soyadı Rucai
Adı Abdulhalim
Baba S. Mba N. Mba
Dumbo

GEÇ! OUHFF!..

BOFF!

ALLAH BELANIZI VERSİN BİR İNGİLİZ, BİR FRANSIZ BİR DE TÜRK ULAN!.. KOCA MEMLEKETTE BULDUKLARI ADAMA BAK...

HAYIR, FIKRADA DA DENMEZ Kİ, BİR İNGİLİZ BİR FRANSIZ, BİR DE TÜRK VATANDAŞLIĞEÇMİŞ, NİJERYALI DİYE... OHOO GİTTİ BÜTÜN PRODÜKSİYON...

SÇTINIZ GÜZELİM FIKRANIN İÇİNE, DÖNELİM BARİ!..

Fatih beye katkıları için teşekkür eder, benim kendisine katkılarım için birşey değil derim... İyi yıllar...

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.© Copyright by Erdil Yaşaroğlu

-İşte sayın başkanım. Burası için tam 170 milyar dolar harcadık. Ama sonunda dünyanın en gizli askeri üssünü inşa etmeyi başardık!
-İyi günler, Gimtaş tencere pazarlamadan geliyorum...

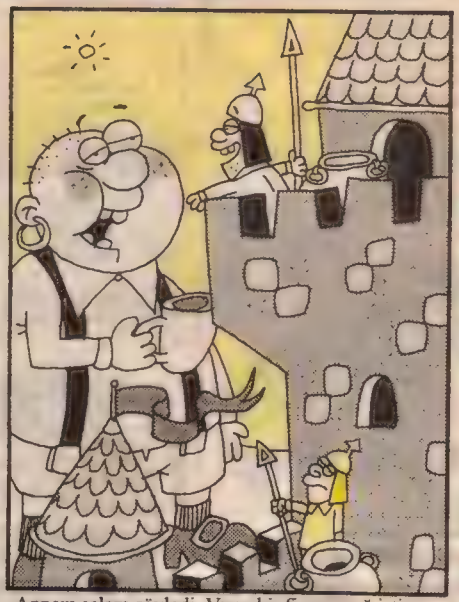

-Annem selam söyledi. Varsa bir fincan yağ istiyo ..
-Hay allah. Az evvel düşman saldırdı. Hepsini onlara döktük.

-Maşallah, belli ki büyüyünce çok uzun boylu olcak.
-Evet, babası da uzun...

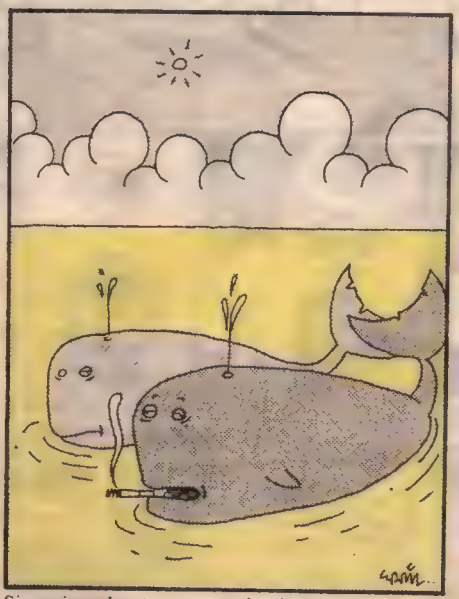

-Sigara içmeden önce suyun altında çok kalabiliyodum ama,şimdi nefesim yetmiyor...

ERDENER ABİ

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

Bir Yabancısın Sen...

Hiçbir hedefin olmadı senin...
İçindeki canlılığın gözüne girmeye uğraşırdı en çok.
Öyle çok inanırdın ki kendine...
Hayata aldanmak kutsal bir şölendi senin için...
Yaşanmış herşeyi unutarak, yanı bütün hedeflerini yakarak, gözünün içindeki melekle bakardın insanların kederli göğüne.
Kuşkulandığın herşeyin üzerine bir sevgi yağmuru gibi yağarak kuşkuna lanet okuyan ve bu dünyanın diliyle ahmak bir sevgi yağmuru gibi yağarak...
Bakardın insanların kederli göğüne..
Tarifsiz biriydin yakından bakıldığında...
Çünkü kimsenin bir işine yaramıyordun...
Öyle iyiydin ki bütün oyunlar bozuluyordu sende...
Senin saflığın bütün tarifleri bozuyordu...
Hayattan bir sonuç almak isteyenlerin ezberini bozuyordun.
Oysa sen de tutarsızdın.
Hayatın dokusundaki o silinmez laneti görüp de sustuğun için.
Bütün felaketlerden kendini sorumlu tutup varlığını siper ettiğin için o başı ve sonu belli olmayan kötülüğe...
Üstelik alabildiğine bencildin...
İçindeki inanışın aydınlattığı sevgi yağmurun yaşarken kimse bu laneti ve sonsuz kötülüğü görüp taşlaşmasın diye canını vermek isteyecek kadar bencildin!..
Ve ihanet gündelik yaşam biçimindi senin...
Çünkü sevgiyi planlamıyordun sen... Sevgiye karar veremiyordun bir türlü... Gözünde kameran, yanında cetvelin, açı ölçerinle dolaşmıyordun.
Elinde değildi, sevgiye maruz kalıyordun sen.
Sevgi hiç beklemediğin bir yerde, hiç düşünmediğin bir zaman gelip seni buluyordu...
Ve maruz kaldığın her sevgi içindeki her sevgiyi tek tek yeniden özlenen bir sabaha uyandırıyordu...
Beklenen, gururlu ve aslında o kimsesiz sabaha...
Böyle sabahlarda, doğurgan bir sevgi anası olmana rağmen şaşıp kalıyordun sevgiler arasındaki bu büyülü kardeşliğe.
Teslim alıyordu seni sevgiler arasındaki zulmün olgunlaştırdığı ve cesur kıldığı kutsal fısıldaşmalar...
Meydan okuyan karşılaşmalar...
İçinde taşıdığın ve yollarını hazırladığın herşey seni büyülüyordu...
Kimi kez elinde olmadan kendi derinliğine vuruluyordun...
Bunu düşünmek bile tepeden tırnağa mahçup kılıyordu seni...
Oysa mahçup olmaktan çok çekinirdin, çünkü bilirdin ki mahçubiyet bir yorgunluktur...
Sevgiler değil, asla değil, ama enerjinin neredeyse tamamı içindeki ümitsizliğine gidiyordu...
Ona yardıma, susturmaya, belki biraz olsun dinginleştirmeye...
Böyle böyle bir soytarıya çevirdin ümitsizliğini.
Ona gülümseyen. Umutlu bir maske taktın.
Ona sevecen sözler öğrettin. Kimsenin kalbi kırılmasın diye bu dünyadan o kabına sığmayan ümitsizliğine vakitsiz bahar giysileri giydirdin.
Eksik yaşanmış ve hep eksik yaşanacak bahar giysileri...
Kendin için değil, aşkların için değil, sana güvenen insanlar için gizledin ümitsizliğini...
Sanki yazgı değişecekmiş gibi hiç durmadan seviştin bu ümitsizlikle...
Zehirlenmesin diye incelik, küçük düşmesin diye şiir hep acıyla seviştin...
Kimseye bulaşmasın diye gördüğün ve yaşadığın cinnet...
Kimseyi onulmaz bir kötü yapmasın diye bu dünyanın dokusuna kazınmış lanet...
Oysa masken ve bir hedefin olmadığı için asıl bütün dengeleri bozan sendin...
Herkese ait gibi görünüyordun, ama hiçbir yere ait değildin..
Yürüyüşlere katılıyordun, isyanını haykırıyordun, ama sonra birden kayboluyordun.
Herşey kendiliğinden olsun diyordun, aşk gibi, isyan gibi, hüznün o güzel yüzlü perisi gibi..
İçinden geldiği gibi hareket ettiğin için istikrarı bozuyordun.
Kimse seni elde var bir, diye düşünemiyordu.
Sayılarını sayan kafaları karıştırıyordun.
Aileler, gelinler, damatlar, evin büyükleri, idealleri olanlar, hayattan hep bir sonuç bekleyenler, yararlı olmak isteyenler hep birbirine düşüyordu senin yüzünden...
Oysa sen cesur bile bulamazdın kendini.
Yaşamın kıyısında yolculuk eden bir kimsenin cesareti acımaktır çünkü en çok. Kendi gibi olan ruh kardeşlerine acımak.
İçindeki derin merhamet, seni gövdene düşman kılan öfkeyi bile durmaksızın küçük düşürürdü..
Acının da ötesi vardı çünkü... Hayatta kalan içindi intihar. Bu derin acıyı yüklenecek olan birisi içindi...
Sana hep bu acının ötesinde ve intiharlardan sonra bu acıyı yüklenecek birisi olmak kaldı...
Omuzlarında bunca yük varken unutulmak istedin, unutturulmak...
Zaten doğuştan kanayan içini, birkez daha kanattın, bir kez daha... Bir kez daha...
Yakışmak için lanetli dünyanın lanetli insanlarına ve göze batmamak için acıyı talihsiz bir hastalık gibi yaşayanlara...
Ne kadar içini kanatsan da, ne kadar yüklense de başkalarının talihsizliğini sen bir yabancıydın dünyaya...
Çekiciydi yüzündeki ışık. Ama ancak uzaktayken özlenirdin...
Yakınlaştıkça tutuşurdu maskeler, karışırdı hesaplar...
Ruhlardaki mezarlıkta kargaşa başlardı...
Kemikleşmiş korkular ayaklanırdı...
Kıyamazdın yine de geçip giden zamana, aldanırdın içindeki inanışa, ne olursun olsun deyip girerdin insanların içine...
Girerdin olduğun gibi, öyle korkusuz, öyle maskesiz, içindeki inanış.n o saf karmaşası ve akılsız telaşıyla...
Sonra, sonra öyle bir an gelirdi ki ne kadar istesen kendine bile geri dönemezdin...
Gün gelirdi aptal bir inanışla kaderin birleştirmek istediklerin, seni lanetlemekten yorulup sıkılırlardı...
Yorulup sıkılırlardı...
Yorulup sıkılırlardı...

Untmaya Hazır

Tesellisiz bir hasretle çoğalır o imge
yitirilmiş her sevinç
telaşlı, bencil her umut, acımasızca büyütür onu
unutmaya hazır ve kör eden bir ışığa boğar
sonra yükselip sorar
çok yukardan:
Beni niye bu kadar çok özlediniz ki...

Peki, süttozuna ne demeli
hem artanıyla odalarımızın, sokaklarımızın
duvarlarını boyarız

Kaç kez el sıkıştık
kaç kez avuçlarımızdaki yırtıcı kurtları
tanıştırdık birbiriyle

kaç kez sevişip, kaç kez ayrıldık
kalplerimizdeki diş izleriyle...

İnsanlıktan umudumuz kalmadığında
sıcak şeyler içmeliyiz,
tarçın, kuşburnu, adaçayı, ıhlamur mesela...

Avuçlarımızdaki Yırtıcı Kurtlar

Günler buruk ateşte
duygular kendi çığlığında donuyorsa
sıcak şeyler içmeliyiz
tarçın, kuşburnu, adaçayı, ıhlamur mesela

** Herkesin yeni yılını kutluyorum.*
** Telefon defterimi kaybettim, kimseye ulaşamıyorum, beni ararsanız sevinirim.*
** Ege Üniversitesi'nde okuyan ve intihar eden Serkan Eroğlu'nun anısına sahip çıkalım.*

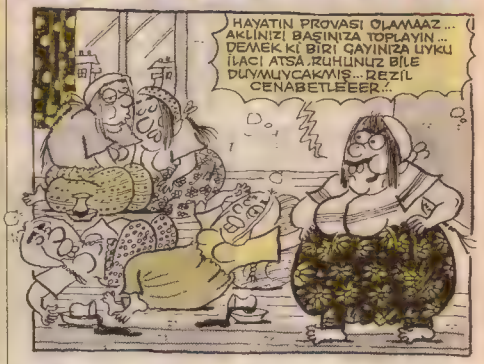

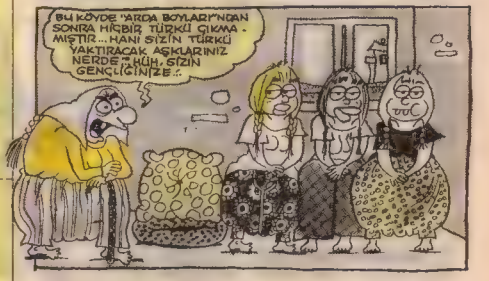

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

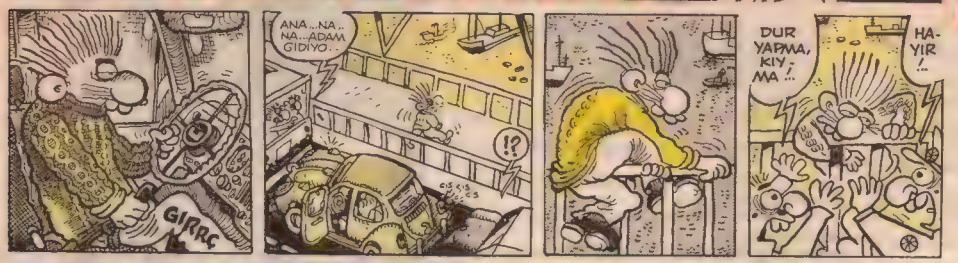

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Yedi mideli kartel!

Lütfü Oflaz

Ankara'nın yanıbaşında Etimesgut, Ankara'nın başında EtiMesut!

Etibank gibi köklü bir devlet bankasını iki medya patronuna adeta bedavaya verdiği için EtiMesut!

Şimdide hazırlanıyor enerji santrallerini yok pahasına medya patronlarına vermeye.

Ver Allahım ver; banka yetmez santral, santral yetmez fabrika, fabrika yetmez kredi, kredi yetmez teşvik ver.

Karşınızda **iki kocalı, yedi mideli medya!**

Aslında ülkeyi **TBMM** yönetmiyor, **TBMM** yönetiyor!

Yani **T**ürkiye **B**üyük **M**edya **M**eclisi yönetiyor.

Diğer adıyla kartel...

Kartelin cumhurbaşkanı Aydın Doğan, başbakanı Dinç Bilgin...

Kartelde adı sanı çeşit çeşit kalem var; ne ararsan var.

Ama bir tek Doğrucu Davut yok.

Eğer olsa, kartelin iki patronunun devletten aldıklarına itiraz edip, "Tüyü bitmemiş yetim hakkı yemiyelim" demez mi?

İşte açıklandı ki kartelin iki patronunun sırf son birkaç ayda devletten aldıkları 16.4 trilyon.

Yahu yok mu buna itiraz edecek **bir tek Aydın Doğan'ın kulu!**

Ya da **bir tek Dinç Bilgin'in kulu!**

Yok mu kartelin bir tek Doğrucu Davut'u?

Ne bir ses ne bir nefes, milyarlık maaşlarla yemek enfes!

Önce maaşı hüplet, sonra kalemi gümlet!

Patronunun gösterdiği hedeflere doğru **tetikle kalemini!**

Böyle bir gazeteciliğin ne kadar inandırıcılığı olabilir ki?

Zaten inandırıcılığı kalmadığı için düştükçe düşüyor kartelin tirajı.

Tel tel dökülüyor İkitelli'deki kartel...

Ufukta görünüyor şöyle bir **tirajik haber:**

"Kartel otobüsü **tirajı** alamayıp devrildi!"

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright Erdil Yaşaroğlu - Tüm hakları saklıdır

LeMan 10

Akşamsefası

marlon@turk.net

arada bir karikatürleri...

Ender Özkahraman

ORÇUN KUNEK

Haftanın kaseti

Bu hafta sizlere sanat aşkıyla yanan, sanat için gerekirse en yakın akrabasını bile dövebilecek kadar yiğit bir sanatçı olan

RASİM NEŞELİÖKTEM

"ENTERESAN BİR ADAMLA TANIŞTIRDILAR GEÇEN GÜN, GÜZEL Bİ DÖVDÜM EŞŞEĞİ ENTERESANLIĞINDAN ESER KALMADI"

isimli kasetini çıkardı.. ısrarla tüm müzik marketlerde arayınız satın alırken "lan acaba sonra mı alsam" gibi ikilemler yaşamayınız.

A yüzü

1- Yılbaşında noel baba kılığına giren denyolar sorarım size "elinize ne geçti?" koca bir sıfır tey tey tey koca bir sıfır loy loy loy

2- Patlamasına iki üç saniye kala Kevin Kosnır bombayı etkisiz hale getirende, kafa dengi bir avuç izleyiciyle sevinçle halay çektık sinemada.

3- Kültür bilim bir yere kadar. Hergün telefon açıp küfretsem Sigmun Froyd'a en fazla iki üç ay dayanır sonra sille tokat girişir adama

4- Şirin bir insan görende maaş bağlayasım gelir. (Her ay 45 milyon civarı)

5- Çekıp gittin o karlı kış günü sonra duydum ki buza basmışın ayağın kaymış, düşüp kırmışsın o güzelim kaseni. Oh bayan modern bayan kasesi kırık bayan

B yüzü

1- Yanlış figür yapanda halay başının hoş görüsüne sığındım.

2- Enteresan bir adamla tanıştırdılar geçen gün, güzel bi dövdüm eşşeği enteresanlığından eser kalmadı.

3- Kısık ateşte pişen pilav daha çok zevk verir insana (slow)

4- Dostlar arasında olsam sanki dinleme cihazı varmış gibi konuşurum tüm ortamlarda.

5- Nerde boynu bükük bir kulplu beygir görsem çıkıp üstüne bir-iki hareket yaparım sessizce.

"KÜLTÜR BİLİM Bİ YERE KADAR HERGÜN TELEFON AÇIP KÜFRETSEM SİGMUN FROYD'A EN FAZLA İKİ ÜÇ AY DAYANIR SONRA SİLLE TOKAT GİRİŞİR ADAMA"

Düşün bebeğim, Düşünki bır kültürlü adamı
Kültürle donanmış tüm bedeni
Düşün ki bılımsel bir adam
Bılımle donanmış dört bır yanı
Ve bebek düşün, Günlerden bir gün
Ilık bir sonbahar akşamı, Telefon açsam
Sigmun Froyd'a... Ve anıden kufretsem
Önce şaşırır, Oh bebek şaşırır
Sonra aldığı bilimsel terbiye gereği
"Bu yaptığınız çok yanlış bir davranış" der bana.
Ben de "ne diyon lan godoş, yalarım öhehehe-he" diye cevap versem
Yine bıkmaz yine usanmaz
Bu davranışımın nedenini araştırmaya çalışır
Gecesini gündüzüne katar araştırır
Beni böyle konuşturan nedenleri bulmaya çalışır.
Ve ertesi gün yine arasam , Ve desem ki;
"Beyfendi ben PTT'den arıyorum sizin mahallenizde bi arıza olmuş galiba evinizin yakınında bı telefon direği var mı acaba bi baka bılır mıydınız rica etsem"
Araştırmaları yurekten destekleyen her bilim adamı gibi
"Hay hay guzelım bakıyım" der
Ve gider bakar
Gelir geri der ki bana;
"Evet varmış"
Ben de derim ki; "Hah o dırek var ya ebene girsın"
Ve "çat" diye kapatsam telefonu
Eminim ki kızmaz sadece kaygılanır
"Bu insanlar neden bu kadar yozlaştı" diye
Ve bebek bi sonraki gün yine arasam desem ki
"Alooo... Yalarım Alooo öhehehe öhehehe yalarım hehehe"
Eminimki yine kızmaz
Benimle konuşmaya sorunlarımı saptamaya, yardım etmeye çalışır
Ve düşün bebek
Bu durum böyle devam etse günlerce
Her gün açıp tacız etsem
Ne kadar dayanabilir
Bir ay iki ay üç ay beş ay
Şu deli gönüle sorarsan en fazla üç ay.
O da dahi olduğu için
Normal bilim adamı
en fazla bi buçuk ay dayanabilir
Sonra, Aylardan sonra
Günlerden bır gün yine arasam
"Froyd abi yalarım seni öhehe hehehe" desem
Dayanamaz "Kimsin lan sen" der
"Lan deme o çemçük ağzını kırarım" derim
"Terbiyeni bozma zıbidi
Senin karşında koskoca Psikanaliz bılımının babası var it herif" der
Muhtemelen
"Psıkanalize bir sana iki sümbül öhehehe öhehehe" derim
"Ordan öyle ötmek kolay
delikanlıysan adresini ver" der
Oh bebek
"adresini ver" der
Adresi verirsem kesin evime baskın düzenlerler (Akrabalarından bi kaç kişiyi yanına alarak)
O yüzden
Ne öyle bişey yaparım
Ne de adresimi veririm
Oh bebek anladın mı

Kopirayt, mopirayt aga.. Her hakkı saklıdır çalan çırpan eşşoğlu eşşektir itoğlu ittir.

SONER GÜNDAY *(Galler Prensi)*

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

VÖSYM sunar!
Deneme Sınavı

1- Levent ile Nejat'ın yaşlarının toplamı Hüsnü'nün yaşına eşittir. Bahri'nin yaşı ise gizlidir. Hepsinin yaşları toplam 670 yaptığına göre Hüsnü'nün bir kaplumbağa olduğu açıktır. Kaplumbağalarda sindirim sisteminin zaman zaman sağa çekmesine ne denir?

a) Mutasyon **b)** Soğuk difüzyon **c)** Ilık difüzyon
d) Deli DNA **e)** Hektometre

2- Bir uzay gemisindeki astronotların %20'si alıngan, %40'ı neşeli, %10'u uykucu, geri kalanlar ise maymundur. O uzay gemisinin dünya çevresinde s.d.h. (son derece hızlı) dönmesi nasıl bir açının yansımasına yol açar?

a) 15° **b)** 170 desigrad **c)** 42 indikatör
d) 70 hekto **e)** Hepbiri

3- Alaattin, yarım milyar lira olan parasıyla kendisine 30 adet papağan almıştır. Bu papağanları eşe dosta armağan etmesi Alaattin'in süper bir denyo olduğunu göstermekle birlikte, bu pozitif bilimin konusu değildir. 30 papağandan sadece 10'unun, o da ileri geri konuşmalarına arıtmetikte ne denir?

a) Gauss yöntemi **b)** Tom Jones dizgisi **c)** Kemik hızı
d) Hektolitre **e)** Horner dengesi

4- İç bükey bir aynaya dik gelen bakışların özgül ağırlığı öyle böyle değildir. A cismi aynanın arkasında görüntü vermemekte, üstelik bundan şikayet etmekte, daha delikanlı bir tip B cismi ise ya sabır çekmektedir. İki cisim arasında raylı sistem yaptırılagelmesi durumunda R cisminin görünen görgüsüz görüntüsü, aynanın neresine düşer?

a) Tam göbeğine **b)** Tam olmasa da göbeğine.
c) Aynanın kenarına
d) Aynanın köşesine ilıştırılmış kartpostalın üzerine
e) Bilinmez. (Hekto)

5- Aşağıdaki cümlelerden hangisinde barız bir sınsılık sezilmektedir? Çok fazla düşünmeden işaretleyiniz.

a) Yahu kardeşim, Los Angeles Sırları deyip durdun Nedir o? Şikago Boğaları gibi bi şey mi? Basketbol takımı mı?Basketbol göklerde mi?

b) Çıtırlar diyorum doktor, çıtırları bilir misiniz? Fakat doktor, siz beni dinlemiyorsunuz! Aman dr., canım cicim dr., derdime bi çare!

c) Yenikoy, adı üstünde Yenikoy, Peki Vanikoy nedir?

d) Bazıları kulluk der, bazıları kul tablası! Kul tabağı diyen de olur!

e) Tamamen hekto.

6- "Uyuyordu. Halıya bağdaş kurup onu seyretmeye başladım. Üzerimde sadece . . . vardı. Acı acı güldüm." Boş yere aşağıdakilerden hangisi gelse muhteşem olur?

a) anorak **b)** Sırt çantası **c)** Damga pulu
d) Yün fanila **e)** Hektoölçer

7- 13.yüzyılda kurulan Sanaloğulları Beyliği'nde küçük esnaf loncalarına apayrı bir önem verirdi. Üstelik şahane eğitim almış olan şehzadelerin her biri ayrı birer pırlanta gibi, güzel insanlardı. Buna rağmen beylığın günyüzü görmeyişinin sebebi nedir ki?

a) Uç beylerin uçlara hiç gitmeyişi
b) Donanmanın mavi tur hastası oluşu
c) Halkın sırf gıcıklığına resmi dili kullanmayışı
d) İlhanlılar'la Otlukbeli'nde yapılan hentbol maçının kaybedilişi.
e) Hektometre olayı.

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

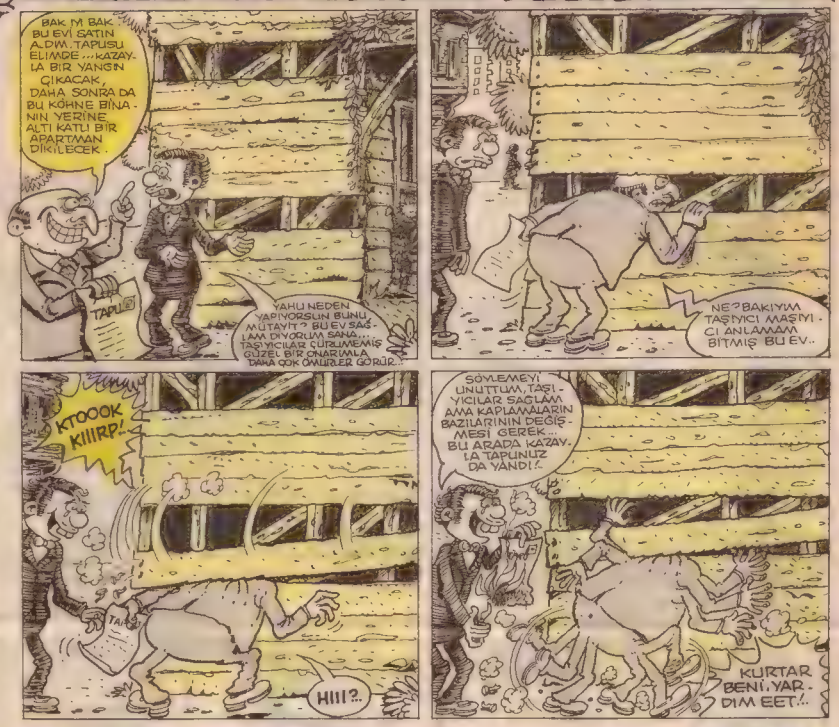

TABUDEVİREN

SADETTİN'İN DAMINA SU KAÇIRILMASI

Kendi kendilerine adamasmaktalar Efsanevi Gezgin! Hadi bunu görmezden gelelim belgesel niyetine çekip yayınladığı aptal programlara da şimdiye kadar katlandık.. Son birkaç haftadır durmadan terkar edilen Kuzey kutbu ve Grönland belgeselindeki(!) bayrak dikme ve namaz kılma olayını da bu adamın zekaya düzey ne verdik diyelim... Ammaaa! Bu programda öyle alçakça ve her türlü yayın ahlakını hiçe sayan, öyle akıl dışı birşey yapıldı ki işte buna katlanmak zordu programın başlarında daha önceden çevreci örgütler tarafından gızlice çekilen, Kanadalı balıkçıların, fokları kancalı sopalarla vura vura vahşice öldürmeleri görüntülerini, üstelik de çevreci bir yaklaşımla yayınladıktan beş on dakika sonra, bu kez efsanevi gezgin bir Grönland'lı balıkçıyla birlikte fok avına çıkıyor.. Ballandırarak anlatılan iğrenç görüntülerde bir zavallı hayvan bulunuyor, üçü demir kancalı sopaya olduruluyor ve daha sonra derisinin yüzülüp organlarının çiğ çiğ yenilmesiyle müthiş belgesel son buluyor... Hadi efsanevi gezginin kafası bu kadar basıyor diyelim... Peki bu sayın Kanalda "Yahu bu program kendi içinde çelişiyor. Önce fokların katlamı eleştiriyor, sonra da fok öldürüyor" diyecek akıl başında bir adam yok mu?.. Demek yok!. Ne onlar adam gibi program yapmaya alışabilecekler, ne de biz onların aptalca programlarına.. "Ben de bir sırp vurdum!" diye yapılan gazeteciliklerin uzantısı, ne yazık ki katlanarak sürecek ve anlaşılan (eşeklerin günahını almayalım)... Sadettin'in damına su kaçırılmaya devam edilecek..

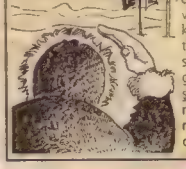

ORİS ile VONTİ

Cumhur Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİLİM KURGU ÖYKÜ: EVRENSELİN ÇOCUKLARI!..

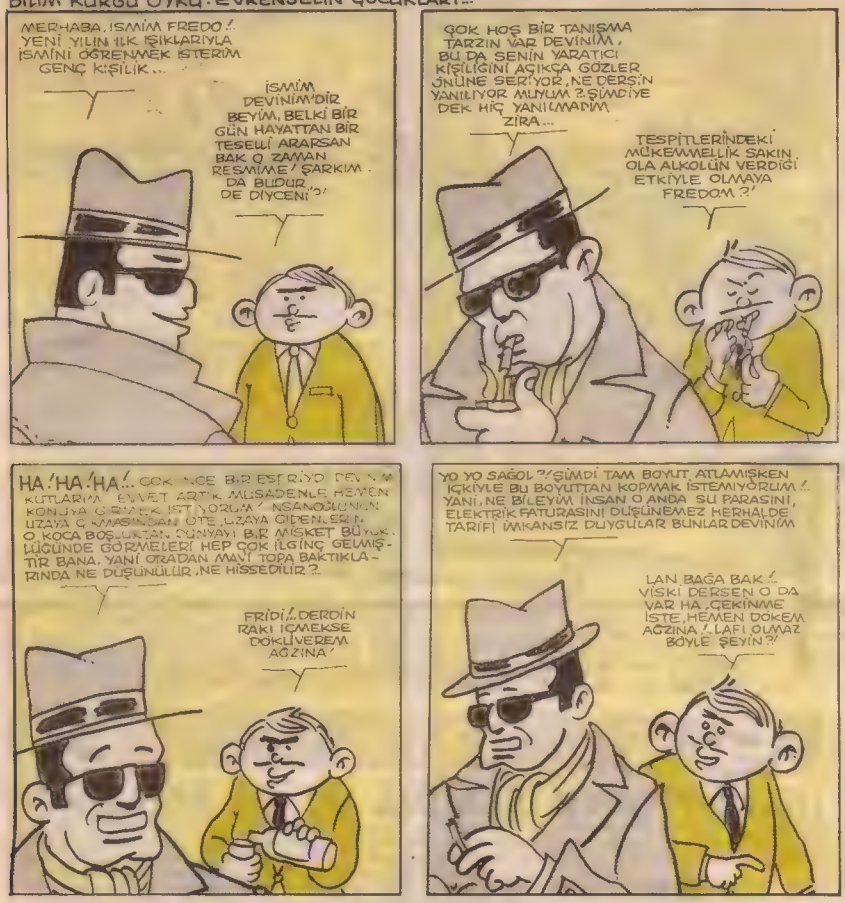

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

319 sayıdaki M. Selahattin Okuroğlu'na,

Şu anda finallere çalışmam gerekiyor ama yazma bir karşılık verilmesi gerektiğini düşündüm ve bunu ben yapayım dedim. Sayın M.S.O. yazının başında halktan bahsediyorsun ve Bahadır Boysal'ın gündem dışı konuları ele aldığını söylüyorsun oysa Bahadır Boysal çizimleriyle Anarşizmi sorguladı, eleştirdi, (Bkz. Kofti Anarşist) Gündemi 12'den vuran kapak karikatürlerine imzasını attı... Bu hafta da bence halka senden daha yararlı olduğu kesin

Bahadır Boysal şu anda ise Emperyalist devletlerin, toplumumuza yaptığı asimilasyonu, kendi kültürünü empoze etmesini (ki buna empoze de denilemez gençler zevkle bu kulturu kabul etmektedir -bu noktada belki gençleri eleştirebilirsin-) kısacası bir [illegible]u ve bu sömürü sonucu oluşan ahlaksal, kültürel yozlaş[illegible] toplumuzu ve yine bu çokuş sonucu oluşan yurdum gençlerini, geleneklerine körü körüne bağlanmış muhafazakr, faşist babaları, kokonaları, fahişeleri, tinercileri, hapşıları, eşcinselleri ... anlatmakta

Belki ülkenin bir numaralı sorunu değildir ama çok önemli bir sorundur. Bir numaralı sorun olmaması nedeniyle bunun tartışılıp, yazılıp, çizilmesine engel olunması akillica değildir. Bir sorun varsa (küçuk veya buyuk olabilir) ustune gidilmelidir ki Bahadır Boysal kaplamı çok buyuk içlemi çok küçuk bir sorunu çizmektedir Ayrıca bir yazardan, bir çizerden nasıl yazması veya çizması gerektiğini soylemek de akıl karı değildir. Her yazarın her çizerin kendine gore metodları, yontemleri vardır Sen bunlara eleştiri getirebilirsin ama ne yapacağını soyleyemezsin. Gokhan Dabak'tan artık siyasi karikatürler istemek, Nihat Genç'e sen artık ayrıntılar koşesini yazacaksın demek çok aptalca olacaktır

Yazınızın yine başında uyuşturucu her turu ile psikiktir Eğer böyle düşünmüyorsanız derqiden ayrılın demeye getirmişsiniz Bu ne mantıktır anlayamadım, sanki bize anlak dersi veriyorsunuz Bir insanın uyuşturucu çeken insanları, balıcileri çizmesi onun uyuşturucuyu seven biri olduğunu mu gosterir?

Uyuşturucu propagandası yapıyor demişsin. Bahadır ın bilerek ve isteyerek uyuşturucu propagandası yaptığına asla inanmıyorum, fakat doğruyu soylemek gerekirse, depresyon, sıkıntı, stres içindeki bir insanı buna özendirebilir (Buna propaganda denilemez) Ama normal bir insanın okuması halinde daha da nefret edeceğini düşünuyorum.

Yazının ilerleyen bolumlerinde belki fazla duşunmeyen ve pervasız insanlar olduğumuz için küfür edebiyatımız bu kadar zengin demişsin. Yazının başında halktan, yurdum insanından bahsedip aşağı bolumde duşunmeyen ve pervasız insanlar diyorsun, duşunmeden ve pervasız insanlardan halk hareketi bekleyemezsın Bu ne yaman çelişki anne..

Uçuncu paragrafta ise bize anarşizm dersi vermişsin yine. Karikaturdeki babanın ağzından çıkan (anarşik) anarşist lafını nereden çekmişsin. Çizimdeki espri konuşmasına sen gitmişsin anarşizm bu kadar basit mi gibi nutuklar çekiyorsun. E kardeşim bir karikatürde çizilen rolün konuşmasıyla (çizerin duşuncesini yansıtmayın) çizer suçlanırsa bu iş hiç yapılmasın. Azız Nesin'in bir hikayesinde kahramanımız acelesinden dolayı koşar, arkasından tum mahalleli koşmaya başlar kimi paramı çaldı, kimi ırz duşmanı, kimi yakalayın gominist der. O zaman biz Azız Nesin'e senin mantığınla Komünizm bu kadar basit mi diyelim .

Şunu bilmeni isterim ki ben ne uyuşturucu, ne ıçkı, ne sigara kullandım Şimdiye kadar bir kez zorlamayla diskoya gittim ve bar ortamından nefret ederim. Dumanlar altında, ıçkı masalarından sosyalizm sorunlarından gırılıp, kan damından çıkılması (özur) beni çıldırtır. Fakat ülkemin az bir bolumunu bu insanlara beslerim Asıl öfke o insanları doğuranadır yanı sisteme

Daha birkaç ay önce Bahadır'a bir alıntıdan dolayı haksız eleştiri gelmişti. Can Barslan'a ökkeş'i çızdığı ilk yıllarda birçok eleştiri gelmişti. Çağçağ'a

Yanı soylemek istediğim osuruktan nem kapıp (özur) aydınımızı çok çabuk yargılayıp, asıyoruz

Not ODTU'lu olmak bir ayrıcalık değil herhalde, ODTU'lu ogrenci demişsin de dikkatımı çekti.

Volkan Karca
Akdeniz mh. (Martı Oteli Karşısı) Boysoylar apt.
No:24 Mezitli / Mersin

Ben bir patron'um,

Sevgili Leman yazar ve çizerlerini selamlıyor, işlerinde nice nice başarılar diliyorum Leman bundan boyle benim de dergim olacak, muhtuyum

1960 yılında askerlikten gelince kendımı açlık ve sefalet içinde bulдum. Eşim ve bir çocuğumu yanıma alarak Ankara'ya geldim Sığıntı olarak bir evde kalmaya başladık Simitçilik ve isportacılık yapmaya başladım Iyi kazanıyordum sonra işlerime hile karıştırınca daha çok yukseldim Birkaç işlek yere dukkan açtım Nasıl yaptım bilmiyorum ama içımJcki hırsızlık duygusu ile başedemiyordum Para, herşeyimdi, canımdı, cığerımdı. Para için kanımı bile ihmal ediyordum Çocuklarım buyüdü kalabalık lokanta ve kantınlerım işletme izinlerini alarak prestijimi yukselttim Zorlukları rüşvetle aştım. Şimdi ise trilyonluk bir adamım yıkılmam çok zor

Şimdi yaşım ilerledikçe bende bir hesap verme telaşı başladı. Ölümden çok korkuyorum. Çok sevdiğim para, herşeyim olan para ölümün soğukluğunda beni terkedecek, itiraf ediyorum ben hırsız ve faşist bir insanım, 3 tane oğlum var. Sadece bunsı sol görüşlü. Bu dergiyi de o okuyordu ben habersizce alıp okudum çok beğendim. Şu yaşa geldım hiçbir dergi ve mecmuaya para vermiş değildım. Sizlenn vasıtası ile içimi döktüm çok mutluyum. Saygılarımla.

Cemal Baymaz

Babaların babası Süleyman Bakırel baba,

Sevgili Süleyman Baba! Doğrusunu istersen hissiyatımı anlatmaya nerden ve nasıl başlasam bilemiyorum. Hoşgörünüze sığınarak size biraz serzenişte bulunacağım. Bireysel problemler değil elbet size yazacaklarım. Tamamiyle toplumun ana problematiğini oluşturan orgümanlardan müteşekkildir yazdıklarım. Hem öyle olmasa, onca devlet meselelerinini yanında sıkar mıydım sizi bir de bu mektubumla

Hayatımın baharında "Memleket Meseleleri" ile tanıştım. Sefaletin, ahlaksızlığın, biçarelığın elini sıkmak zorunda bırakıldım. Şeytan ile şeytana lanet okuyanları kolkola geziyor gördüm. Büyükbaşları gaflet ve delalet içinde buldum.

İşte ben böyle bir ortama "Takdir-i İlahi" nin bir hikmetine binaen gelmiş bulundum. Kadere rıza göstermek gerektiğini biliyorum. Her insanın kaderi kendi elindedir, bunu da biliyorum. Ama bu keşmekeş ortamda derbeder olmamak için ne yapabilirim bilemiyorum.

Yaramı kimler saracak, beni kimler avutacak, bana kimler ninni söyleyecek? Yetimim ben Süleyman Baba, yetimim!. Yetimliğim yetmiyormuş gibi bir de merhametsizlerin eline düştüm. Taş yürekililerin her sözü başımı yardı. Verdikleri lokmalar gırtlağımda kaldı. Şu halimle ben-annesi babası olan- hem yetimim, hem öksüz... Şu toplumumuzda ne kadar yardıma muhtaç insan var. Kimi yiyeceğe, kimi giyeceğe, kimi tahsile, kimi sermayeye, kimi sevmeye, kimi sevilmeye, kimi de saadete muhtaç. Bütün bu muhtaçlar gördukleri muameleden şikayetçi. Ve soruyorlar; "İnsanlık bu mu?"

Çeşit çeşit meyve ağaçlarının bulunduğu bir bahçe düşünün Birbirinden farklı olan bu meyve ağaçları aynı çeşit meyve vermiyor diye kesilmiş. Kesilen her ağacın yanında bir levha: Birinde sosyalist yazılı, birinde komünist, bir diğerinde nurcu, birinde liberal ve daha neler neler...

İnsanlık bu kesilmiş meyve ağaçları gibi yerde yatıyor. Ağaç meyve ağacı ama artık meyve veremez. Görüyorsun ya Süleyman Baba ağaçların çoğunu kesmişler. Sen ağaçları keseni ya da kesenleri görme, arama, keşfetme, sonra da, "Niye meyve vermiyorsun?" diye ağaçları itham et.

Senin anlayacağın Süleyman Baba, memleket su alan bir gemi gibi Mürettebatının bir kısmı gemiyi yürüturken bir kısmı da kovayla geminin aldığı suyu boşaltmaya çalışmakta. Bizler de, seyr-u sefer halindeki bu gemide olabileceklerden bihaber, kompartmanlarında güzel yarınların düşüne yatan yolculara benziyoruz. Gemiyi iyice telef olmadan onaracağımıza geçici çözüm yollarına başvuruyoruz. Ey bahçıvan, çalıyı budamakla iş bitmez. Çalı yine filiz verecek, filizler yine inleyecek.

Ey anneler-babalar, boyu uzaması ile, kilosu artması ile evlat yetişmiş ve yetiştirilmiş sayılmaz. Böyle evlat yetiştirenlerin övünmeye değil sadece ağlamaya hakkı vardır. Kendi hatasını anlayıp ağlamasa bile evladı ergeç onları incitip ağlatacaktır.

Memleket baştan başa cafcaflı apartmanlarla doldurulsa, her apartmanın içi pekçok güzel avizelerle aydınlatılsa, fakat bu apartmanların içinde kalpazanlar rahatça karargah kurabilse, soyguncular uzanıp yatabilse, katiller gizlense, bu memlekete medeniyeti yakalamış denilebilir mi?

Muamelede yolsuzluk varken, yollar hile, entrika ve gasp kavşağında düğümlenirken, altmış metrelik geniş yollarınız olsa muassır medeniyetler seviyesine ulaşabilir misiniz?

Üniversitelerimizde her yıl yüzlerce diplomasız cahil mezun vererek ilerleme sağlayabilir misiniz? Yılanları uçaklara doldurup gezdirsek, onlara kuş diyebilir misiniz?

Öküzlere çiçek yedirsek bal yapabilirler mi?

Eşşeklere eyer vursak at olurlar mı?

Ayaksız kalacağız. Kesmesen kangren bütün vücuda yayılacak. Sen konuşmaya devam et Süleyman Baba. Bizim konuşmamıza müsaade edilmiyor. Bari sen konuş Süleyman Baba. Bal akan dilinle bize yarınlarımızın güzelliğini anlat. Güzel ve aydınlık dolu yarınlarımızı göremesek de seni dinleyerek hayal etmesi çok güzel. Toz pembe hayalime gölge etmesinler, başka ihsan istemem.

Not: Beethoven'in dokuzuncu senfonisi'nin ahenkli nağmesine alışan kulakların, üniversite gençliğinin gönlünde kopan mıstulu bestemiz Zorap Senfonisi'ni dinlerken tırmalanmamıştır umarım. Haydi, sağlıcakla kal Süleyman Baba

M. Şakir.
Baran Erz. Eğitim Fak. T. Dili ve Edeb. Böl. / Erzincan

Merhaba ben Adana'dan Özgür.

Bu yazıyı Leman'da çıkan bazı yazıları eleştirmek için yazdım. 319. sayıda çıkan "Çiçek Bın" imzalı yazı için konuşuyorum. Ben de senin gibi 17 yaşındayım, ben de senin gibi düzenin insanıyım ama düzenin adamı değilim ve olmayacağım. Sen artık düzenin adamı olmuşsun çünkü yenilmişsin, bıkmışsın, boyun eğmişsin. İnsanların çoğu koyun, onların başeğmesi normal ama senin gibi bazı şeyleri kavrayabilmiş birinin başeğmesi, yenilmesi, çok çabuk pes etmesi gerçekten beni çok üzdü. Senin dünyanda sen yenilmişsin sistem kazanmış. Zaten sistemin amacı da buydu uğraşıp, didinip bıktırmak, haklıdan bir kışı daha eksiltmek...

Ayrıca sana şunu söyleyeyim "... adaletsiz, çeteleri bol, işkencesi çok bir ülkeyi kurtaramam" demişsin. Zaten bu tür dengesizliklerin olmadığı bir ülkenin kurtarılmaya da gereksinimi yoktur. Düzen böyle azgınlaştıkça, senin gibi insanları biktırdıkça düzene olan kızgınlığım iyice artıyor ve ben senin aksine inadına mücadele edeceğim.

Not: Aynı sayıda Bahadır'ın "Benim Kadınlarım" diye haftalardır süren yazısını eleştiren arkadaşa katılmıyorum. Bence Bahadır Boysal sadece, ilginç insan tiplerini yazısına katıyor. Fakat yazının sıktığına ben de katılıyorum artık bir özelliğinin kalmadığını düşünüyorum. Ayrıca karakterlerin hepsi koca burunlu, hepiniz limon yiyin hoşçakalın.

Özgür

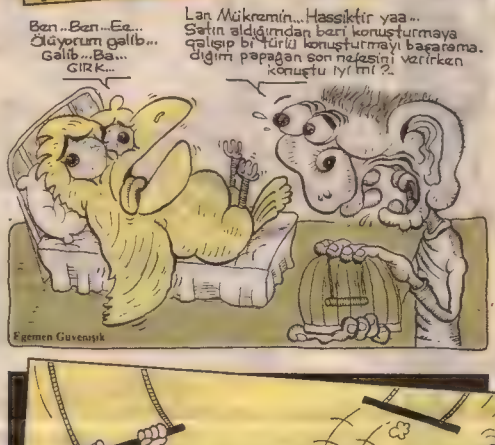

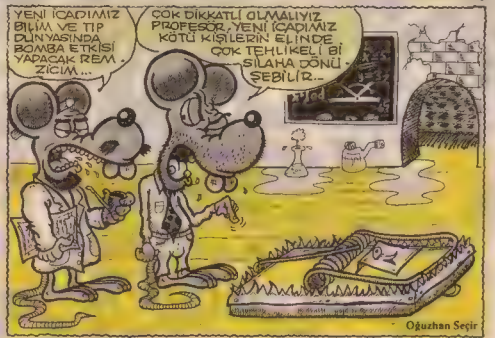

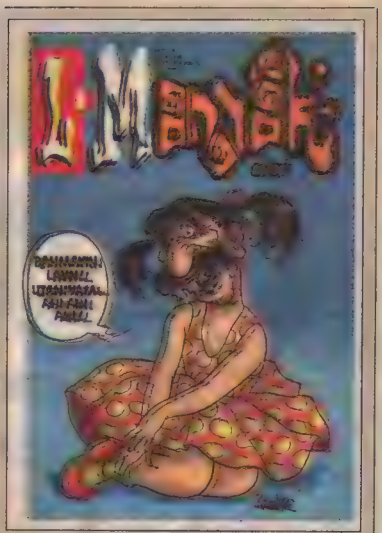

duyuru... duyuru... duyuru... duyuru... duyuru...	
İşte ÖKÜZ'ün imza günü: Varoşlar'ın sesi Nalın Türkeli, Dobermanlar Çetesi'nden Mehmet Kartal, Beyoğlu'nun Arka Sokakları'ndan Kanat Güner... Aynı anda, aynı yerde kitap, dergi ve ÖKÜZ ciltlerini imzalıyor...	Muhabbet ediyorlar... **7 Ocak 1997 Çarşamba** **Saat: 17:00 - 19:00 arası.** **Yer: Leman Kitapçısı** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Tel. 251 57 54 Dahili:27

SAYI: 321... 3 OCAK 1998... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kalkışgafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarımı:** Mrt YÇŞN ● Cebroil OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.**

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 1 TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BENİM AD MLARIM

NOVEL BABBAH

(Kırmızı başlıklı new-gövel ördek)

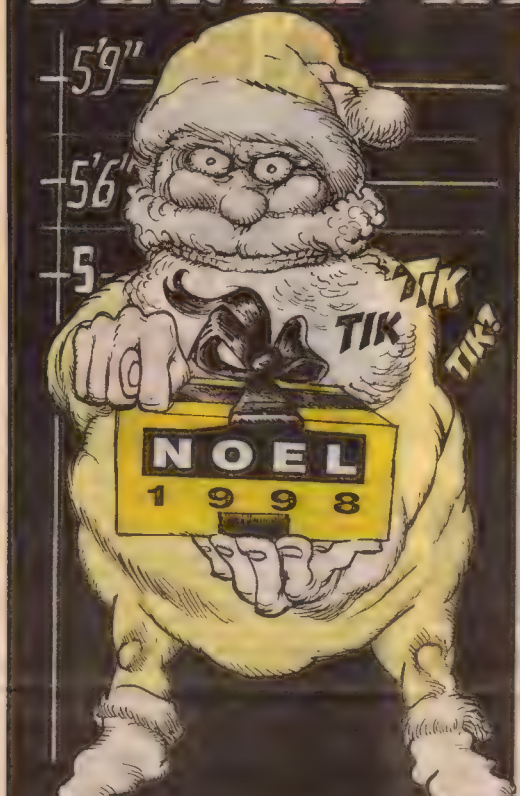

Mutluluk taciri!...Spontan sevgi / sanal saadet avcısı... Ecnebi kaynaklı sektörel kukla!.. Tarihi bir Anadolu insanı olduğu halde bir türlü ısınamadık... Bir türlü bağrımıza basamadık sempatik meruğu... SORRY PATERNITY...

Bu batılı yurdumun doğulu insanı "şömine bacasından içeri giren" hayatın tatlı sürprizlerine tayir almaktan vazgeçemedi. SMACC Hele hele bir de NEW YEAR FIRST DAY Tehlikeli bir ortak paydada Ramazan'ın ilk günü ile buluşuyorsa yandı gülüm keten kukuleta...

Batı normlarında çok mu rahatsınız?.. Türk-İslâm sentezinin birebir mantalitesi sayesinde yeniden bulmuş Noel Hoca'yı imalata hazırlanıyormuş

Ama sen üzülme tambul sevgi pompası... Bu çerçeveden diyarların gönlü genişlir... Tanrının unuttuğu karla kaplı nice beldeler için anlam kazanmıyor mu senin kıtalar arası misyonerliğin? SMUCK

Ama güneydoğuda bir de "Uludağ'ının öbür yüzü" vardır hani? Çok işlevli, MADE IN USA biyonik lazer tabancaları daha küçük yaşta hakiki silahları kuşanmış hayatın acı, mutsuz ve de ürkek taraflarını bakışlarına muhatap olmaya yeşile oldu bak ne kötü... (oooh... baba mesajı da verdik inceden ha...)

İMAJİNASYON FALSO!..

Bu mutsuz ülkenin insanlarını mutlu etmek dolayısıyla senin de mutlu olmak hakkın SMACC? O zaman değiştir imajını göster enerjini..

Fanatik doğulu, fundamentalist, anti-kemalist bir RAMAZAN FIRST DAY MAN adamı mı?

MERABA YENİ YIL MARABA TELEVOLE

"Veya yılbası tenoneni bir dansözün kıvrak magazinel ve ilaki de TELEVOLE bayağılığı ve sapkınlığında, oynak ama kulak memesi kıvamında, tesettürlü bir cazibe mi? MUCKH!

Ya da ılımanı orta yolcu, milliyetçi, muhafazakar kılıcının keskin tarafı köreltmiş, yer yer çetesel, ötenin götünü koklayan ama yine de [illegible] "Hoca'ya göre SERBET kokteyli" mi?

Bence en uygunu saatli bir bomba görüntü süsü vermek... 31 Aralıkta saat tam 12 de patlamaya hazır bu gergin ülkenin basılmış sinirine bir çırpıda son vermek. OBUMM

Veyahut "hazımsızlığı" kabul edeceksin ve davetsiz misafirlere alışamayan bu toplumun, habire pencereden, baradan güllece yuvalarına girip, onlara yılbası mutluluklarına ve eğlencesine bedime bahanesiyle, asında kış gecesini yalnız bedenlerin anlık mutluluklarına mekan arayan tezdivaçlar anlatan tez hikayeleri ardında bırakarak zükürüpgideceksin...

Akşamsefası

10 Ocak 1998 Cumartesi Sayı: 322. 120.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DOKUNULMAZ HIRSIZLAR...

(Arsızlığın, hayasızlığın, hırsızlığın ve yüzsüzlüğün önlenemeyen yükselişi)

12 Eylül askeri darbesinin ardından, iktidara gelen Turgut Özal, "Benim memurum işini bilir" sözüyle toplumdaki yozlaşmanın ilk tohumlarını attı. Sonra, kolay köşeyi dönme hırsıyla önüne gelen çaldı, çırptı. "Namuslu" olmak, aptallıkla özdeşleştirildi. Toplumun, en alt kesiminden en tepelere kadar bu anlayış hakim oldu. Hırsızlık, artık yüz kızartıcı bir suç olmaktan çıktı, tüm kurum ve kuruluşların kâbesi oldu. Söylenecek söz kalmadı. Utanmazlar, hırsızlar, meclis çatısına sığınmışlar belli ki. Duyarsızlık, pişkinlik ahlâkımız oldu. Hırsızım, hırsızsınız, hırsızlar

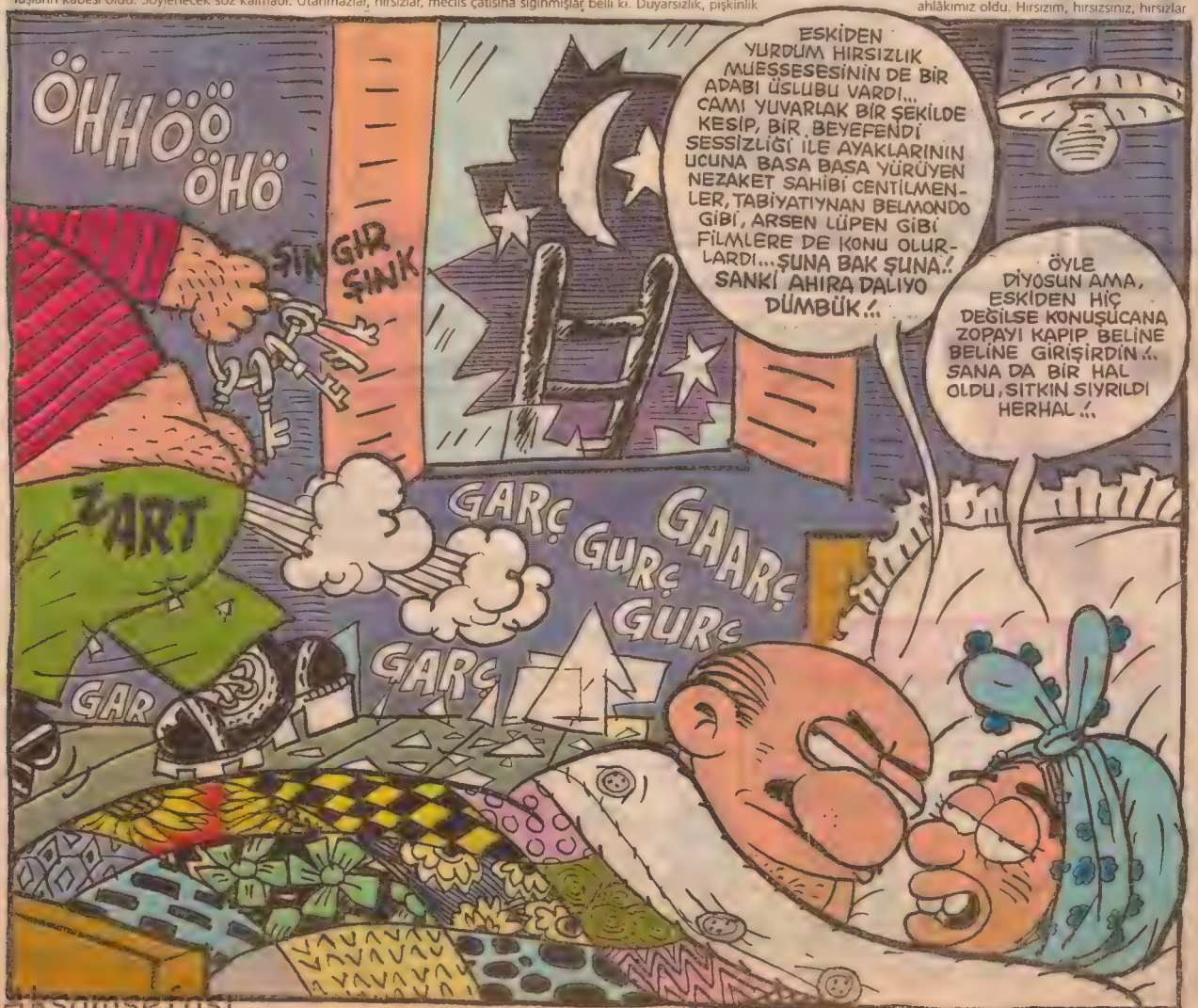

Akşamsefası

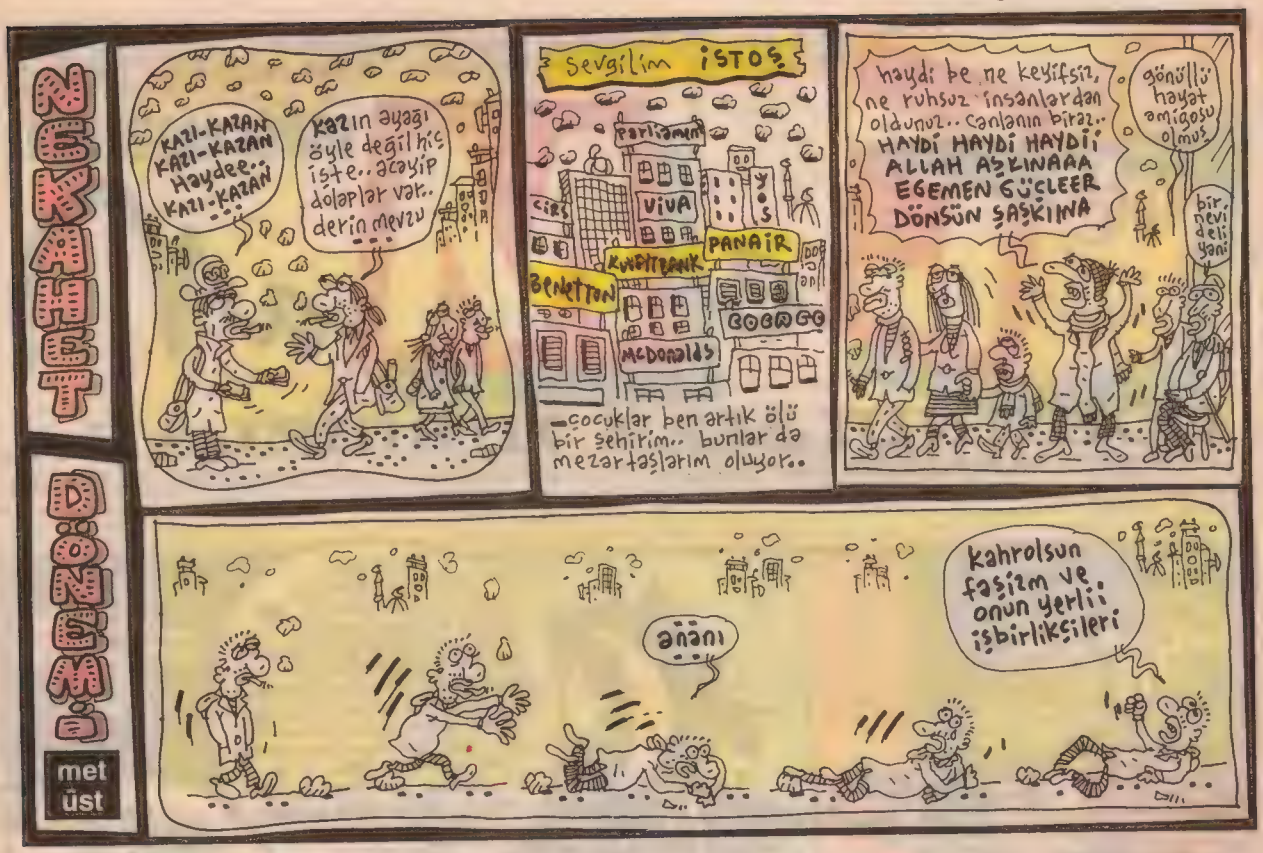

Cêzanne'ın uyuyan iskambil oynayanları..

Bilmiyorum ne alemdeyim
Bilemiyorum öbür dünyada mıyım
Dörder dörder oturmuşlar masalara
Yanlarında iki-üç seyirci
Başlarında beyzbol kasketleri
Uyuyarak batak oynuyorlar
Kahveci çaylarını getiriyor önlerine
Uyuyarak içiyorlar
Arada bir birisi koz gibi bir laf çakıyor masaya
Şimdi sıçtım ağzına! diye
Televizyonda ağır aksak bir dizi
Feci karnım ağrıyor
Feci ishal olmuşum
Altıma sıçıyorum uzak bir masada
Yani bu dünyadan dışarı çıkıyorum
Nafile bir ikindi namazı kılıyorum
Teyennünle

CAN YÜCEL

LeMan

TBMM eski Başkanı Mustafa Kalemli'nin MESA adlı şirketten bir çok ev aldığı ortaya çıktı.

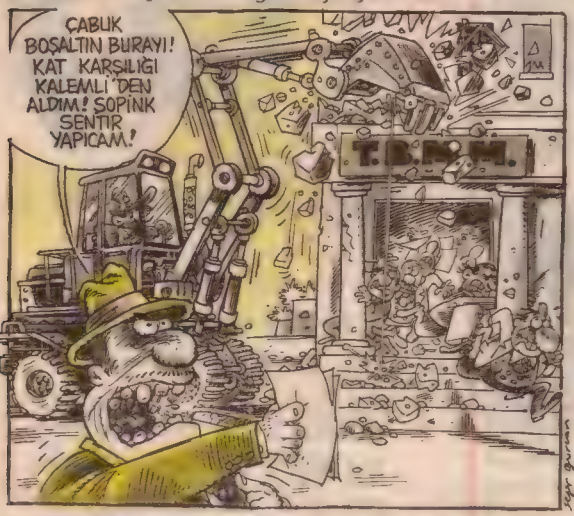

İhlas Sigorta okullara el attı; bizzat okul müdürlerinin öğrencileri sigorta olmaları için yönlendirdiği iddia ediliyor.

Van'ın Giryas ilçesine bağlı köylerde uygulanan ambargo ile birlikte yoğun kar yağışı köylüyü açlıkla karşı karşıya getirdi.

Bazı Vali ve Kaymakamların Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Teşvik Fonu'nca yoksullara dağıtılacak paraları repoya yatırıp gelir sağladıkları belirtiliyor.

boy aynası

TURKEY TODAY

(De Gülüm Nanay Nay Da Ninay)

Gazetelerde Manşet Time Dergisi Türkiye'yi Kapak Yapmış - **Gaz Vermiş Cila Çekmiş** - İyi de Bu Neyi Değiştirecek - **Baskıyı Mı İşkenceyi Mi PAhalılığı Mı Fakirliği Mi Savaşı Mı** - Neyi Politikacılar Bayrakla Dinle Ezanla İşlerini Görüyorlar - **Medya İse İşte Bu Çeşit Gazla Cilayla** - Sistem Yürüyor - **Düzül Ama Kendini İyi Hisset** - Boru Değil Time Kapak Oldun Ey Halk - **Belki Sonra Playboy Da Çıplak Resimlerini Basar** - Sevin Ey Halk - **Öyle Bir Çarkın İçindesin Ki Kurtuluşun Yok** - Hipnoz Bu - Başka Bir Bok Değil - **Dur Daha Bu Ne Ki** - Seni Dizi De Yapacaklar - **Sen Yeter Ki Bu Geyiklere Sevin Ve Uyu** - Onlar Kapağı Amerika'ya Atarken Sen Kapak Ol - **Bununla Gurur Duy** - Bunu Bulamayanlar Da Var - **Sistem Yürüyor** - Sistem Ak Göt Kara Göt Belli Olmuyor - **Turkey Today** - De Gülüm Nanay Nay Da Ninoy - **Yerli Camışlar Amerikan Mandasını Da Geçti** - PES!.

Albert Kamu Vicdanı

(Ertuğrul Özkök Playboy'a Kapak Olsun)

Susurluk çetesiyle ilgili çözümler beklerken, TBMM çatısı altından gelen ihale kokuları, taşmayan bardağa damla etkisi bile yapmadı.

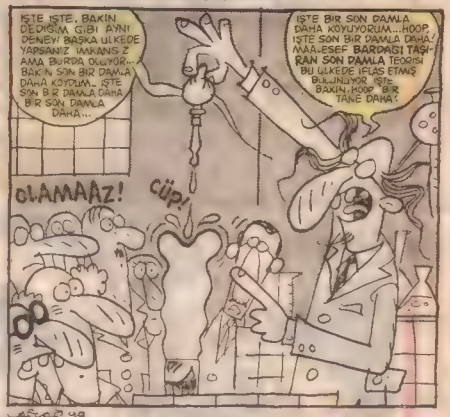

72 Bin liraya ithal edilen Hepatit-B aşısı 2.5 milyon TL.'ya satılıyor.

MUSTAFA ÇALA-KALEM
(Eski Başkan)
Çalan, çırpan, iade eden, her .oku yiyen, sonra da özür dileyen bir çeşit siyasi meczup

VEKİLLERİN AYNASI
IŞILAY SAYGIN
İlle de bekaret kontrolu, ille cinnet sille tokat (kadın)
ŞERBAKAN
Köstebeklerin şahı, ıslak dudak, tükürükatör
BAKANLIK
MECLİS - HALK
AYDINLAR
MEDYA
SİVİL TOPLUM KURUMLARI
Açlık grevi diyarsızları
GÖKTEPE SANIĞI POLİSLER
Hem suçlu, hem güçlü

Akşamsefası

Akşamsefası pilavı

üç beş iki

şu ân'ı bir daha
yaşayamayacağız
aynı hiç

şu ân'ı da şu ân'ı da
şu ân'ı da şu ân'ı da
şu ân'ı da şu ân'ı da
şu ân'ı da şu ân'ı da
şu ân'ı da şu ân'ı da

şu ân'ı bir daha aynı
yaşayamayacağız hiç

◆◆◆

herkes
birşey anlatır..
sesiniz varsa kalır

şimdi sözcüklerle
daha çok dilekçe
fezleke iddianame
ve otopsi raporu
yazılıyor

hüzün otuz yaşından sonra
kireçlenme yapıyor

üç beş iki

Akşamsefası

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

FATİH SOLMAZ

Akşamsefası

HAİN EYLAT ÖKKEŞ

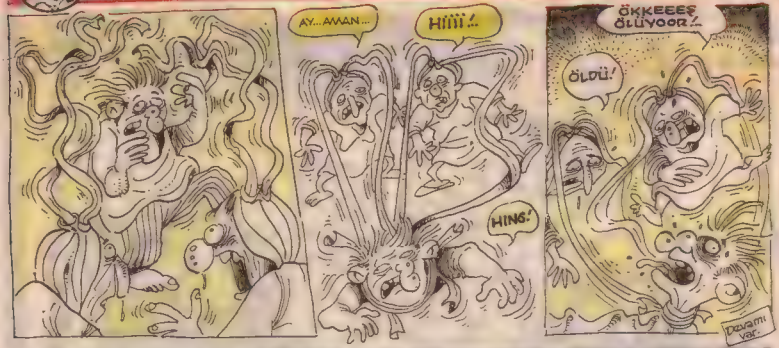

Komemedi Virüsleri ORİS ile VONTİ met-üst

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

"Babasının iş durumu nedeniyle Erzurum'a tayini çıkmış bir arkadaşım anlattı. **Taşındıklarının ilk haftası**, gördüğü bir büfeye "acaba Leman var mı?" diye sormuş. Adamın ona cevabı aynen şuymuş **"uzun mu olsun kısa mı?"** O dumur senin bu dumur benim butun dumurlara uğrayan arkadaş vazgeçip bir çukulata almış ve oradan ayrılmış"

Emrah Yuce - Edirne

[illegible]

Bir arkadaş anlattı; Minibüse binmeden önce **"beş milyon lira bozuğunuz var mı?"** diye sormuş. Şoför büyük bir coşkuyla **"Gel abi gel, olmaz mı, var tabii"** deyince arkadaş binmiş ve parayı uzatmış. Şoför paranın üstünü sayarken bir yandan da konuşuyormuş. **"Kültürün gözünü yiyim be gözünü yiyim, adamlar sabahın altısında gözüme sokuyorlar beş milyonu. Neymiş bozmak zorundaymışım. Bak işte, kültürlü adam soruyor, yahu, helal olsun."..** Arkadaş utanmış ve **"şoförlük de zor tabii"** falan diyerek konuyu değiştirmeye çalışmış ama nafile. Şoför halen devam ediyormuş. **"Ben de üniversite terkim, bu hattın müşterisi yedi bitirdi beni"** Son durağa kadar, içlenip iki de bir **"Hey be kültürün gözünü yiyim, kültürün gözünü yiyim be"** dedikçe arkadaş utancından yerin dibine girmiş, yolculuk boyunca kimsenin yüzüne bakamamış, bu konunun kültürle olan ilgisini de bir türlü kuramamış

BAKIP GÜLÜP

FEYHAN GÜVER

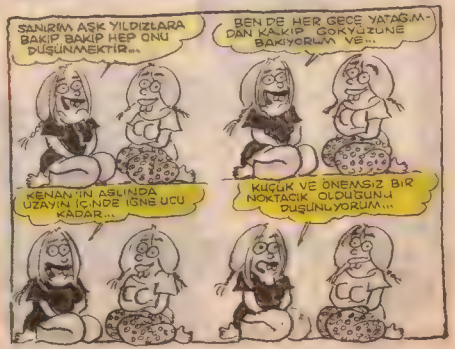

Akşamsefası

TEREGELLİ PICTURES

Yaşam, bir "Hatice'ler toplamı" dır

ÖRNEK HATİCE 1

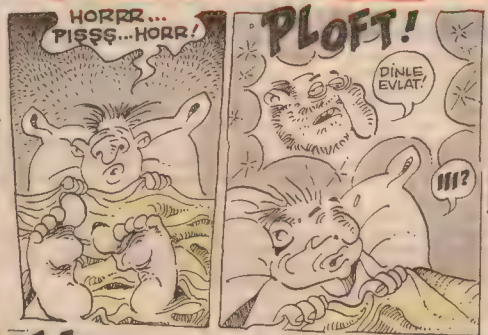

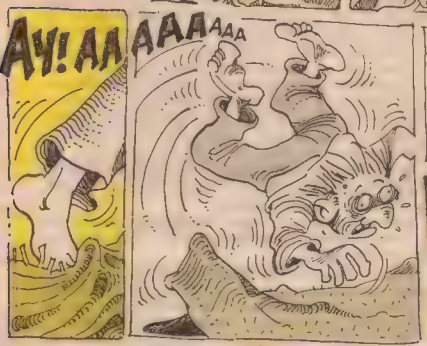

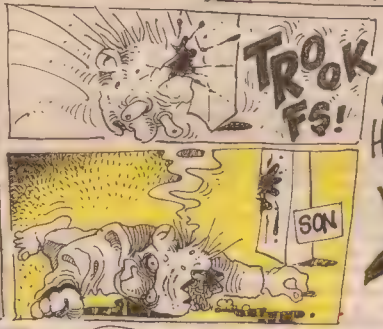

Örnek Hatice 2

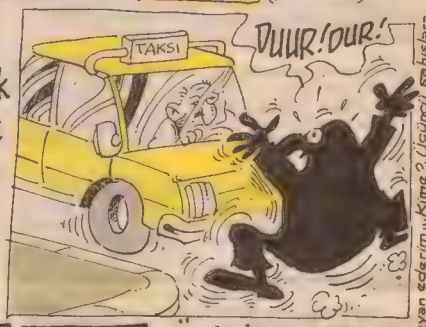

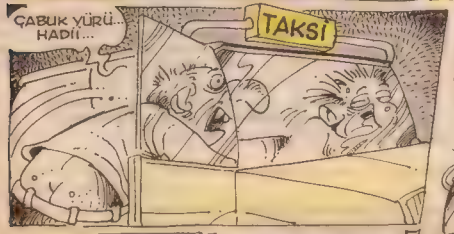

Örnek Hatice 3

Örnek HATİCE 4

EE! örne...

Neyse boşver...

...Hiç bir şey demem sadece şunu derim; Hatice ve Natice bağlantısı vardır ya... Onu derim..

Not... Sağda solda çıkan kimi haberlerde adımın, dağarcığı bir "senaryo yazım grubunun" içinde geçtiğini okumaktayım... Böyle bir durumun söz konusu olmadığını, kendimin kafasına göre takılan evinden uzak yalnız ve serbest bir yazar olduğumu bayan ederim... Kime? Üçüncü şahıslara... İkincilere değil...

Benim Ödüllerim

NİHAT GENÇ

Bu ülkede çok mükemmel çok başarılı işler girla gitmiş gibi, her yılbaşında ödüller dağıtılır. Kim dağıtır: Dernekler, vakıflar, kurumlar!.. Ödül verecek kurumun üç kuruşluk haysiyeti olmalı. Kendinde olmayan haysiyeti kime veriyor? Bu dernek, hangi sahada neyi başarmış, neyi inşa etmiş ki, bir de ödül verme hakkını kendinde görüyor!

Yazarı, sanatçısı da, yaban mandası zerafetiyle en şıkıdım elbiselerini giyip, ödül almaya koşuyor! Almazsa ölürler! Çünkü kişiliklerini belgeleyecek eserleri, çalışmaları hiç yok bu soysuzların!

Ancak bir yoksula yardım yapacakları zaman bu soysuzlar diyorlar ki, yardım edeceğim insan namuslu, dürüst olmalı. O namusu kendinde aramıyor, o namusu kendine ödül veren de aramıyor, kendisine ünü, şöhreti peşkeş çeken de aramıyor!

Şimdi, burada, ben davetiye çıkarıyorum, mesela, eski Meclis Başkanı Mustafa Kalemli'nin elinden ödül alanları, ödüllerini iade etmelerini bekliyorum. Kimde var bu namus?

Her neyse, ben de ödülleri, yarışmaları severim. İstanbul'da ilk defa yapılan av köpekleri güzellik yarışmasını bir 'pointer' cinsi kazanmıştı, sosyete bu cinsin dölünü almak için kapışmıştı. O gün bugün de bu dölü yazarlara, sanatçılara medyaya dağıtıyorlar. Terbiyesi kolay bir köpektir, hoş görünür!

Böyle bağırıp çağırdığıma bakmayın, ülkemizde en çok ödül almış yazarların başında ben gelirim. Çok çalıştım, hakettim bu ödülleri. Garsonluk yapardım sabaha kadar, gençler içer, ben içkilerini taşırdım, onlar şarkı söyler birbirlerine sarılır, ben usulca döktüklerini toplardım, onlar öpüşürler, içim giderdi, canımdan can kopardı... Aralarında ancak tabaklarını toplarken olabilirdim.

Birgün büyüyüp o gösterişli salonlarda bütün ödülleri toplayacağımı nerden bilebilirdim. İlk ödülümü ilk kitabımla aldım: Dün Korkusu. Romanda Naci adında bir kahraman vardı. Naci'nin ideolojisinde olanlar peşime düştü. Vuracaklarmış, öldüreceklermiş. Oysa romanın dili, anlatımı bambaşka. Birçok arkadaşım selam vermez oldu, ne çok şeyi bölüştüğüm arkadaşlarım uzaklaştılar. Birçok arkadaşımın travesti zebra ruhu taşıdığını gördüm, küfürler konusunda uzmanlaştım.

Meşela bu tür mafya raconu kesen milliyetçilerin penisleri pornografik bir malzeme oluşturmuyor. İdeolojik bir penisleri var! Hepsi, milli damadımız Musa Köseağaç zekası taşıyor. İdeolojileri gibi, kötü, gizli, yasak ve kirli bir metod, dil kullanıyorlar. Bu türün penisleri için uyarıcı malzeme, vatan, bayrak, din gibi konular oluyor. Toplumsal şiddetin kaynağı da budur, penisler ideolojik imgelere bağlı kalıyorlar! Manda suratlı bu adamların ibrik inceliğinde kamışları birkaç yıl peşimi bırakmadı.

Peşimden Öfli Hoca kitabım geldi, önümü kesmeler, küfürlü mektuplar. Bir grup gençlik arkadaşım daha benimle ilişkisini kesti. Dergilerinde, dükkanlarında beni tersleidler. Bu tür insanlar, sansürle, aslında müstehcen olana karşı değil, kendi kötü cinsellıklerini saklıyorlar.

Mesela, penisleriyle, vatan, bayrak Yunus Emre gibi kutsal kelimeleri aynı cümle içinde zıkrediyorlar.

Derken üçüncü kitabım: Bu Çağın Soylusu. (Daha iyi bir roman yazabileceğimi hala sanmıyorum), neyse. Kitabın fonunda mekan: Hastane. Ayağa kalktılar, asarız, keseriz... Onların güzel hatırı için yazarlığımdan şüphesiz vazgeçecek değildim, ancak, güzel doktor bayanların da bu toplu sekse, küfürlere karışması beni çok düşündürdü.

Bu türün penisleri için de uyarıcı malzeme, aynı cümle içinde kullandıkları komşu kelimelerde aramalı: Sana mı kalmış, sen ne karışıyorsun, yazar mı görmedik, sen kim oluyorsun?

Bir yığın arkadaşla daha ilişkim kesildi, hala beni gördülerinde fare gözleriyle pis pis bakarlar, arkamdan yapılan dedikoduların bini bir para. Ancak küfürlerinde iktidarsızlık sorunu vardı. Yani sevişme, haz ve mutluluk yoktu. Penislerini döl yoluna değil, tren rayları üzerine koyuyorlarmış gibi halleri vardı.

Ve sonra One Man Show, Dar Alanda Tufan ve Soğuk Sabun kitaplarımı yayınladım, okuma-yazma bilenlerin zor çözeceği bu romanlar dahi onları harekete geçirdi. Artık heryere girdiği için hırpalanmış penisleri gücünü, zekadan ve duygudan değil, ne bu lan kültüründen alıyordu. Penislerinin hazır giysi gibi her yere uyacağına inançları sonsuz. Kültürleri böyle öğretmiş, çünkü bugüne kadar penisleri her delişe uymuş. Fena alışmışlar, faili meçhullerde, E-5 yollarında, ıssız tarlalarda, epey iş görmüşler...

Bulundukları dergilerde, cemaatlerde, ideolojilerde, tek bir cümle karşı yazı yazamadılar, varsa yoksa küfür. İşte bu kitaplar yüzünden iş bulamaz oldum, iki ayrı işten, iki defa, avans alıp işe başlayacağım gün, birileri kitaplarımı hatırlattı, işten atıldım.

Açtım ve tek dostum kalmıştı: benim gibi tarih içinde yalnız kalmış yazarlar. Leman'a yazmaya başladığımda tutunacak hiçbir yerim, şeyim kalmamıştı, tüm kitaplarımı yazdığım daktilom ise, son nefesini veriyordu. Ben yazarken, birisinin sürekli daktilo şeridini eliyle çevirmesi gerekiyordu, çeviren yorgunluktan düşüp kalıyordu.

Henüz iki ay geçmemişti ki, üniversiteden birileri sürekli Leman'a telefon edip, kovulmamı istiyordu. Beni kiracıları ile karıştırıyorlardı. O çıksın kızımız girecek. Sebep: bağımsız akademi üzerine yazdığım bir yazı. Ellibin öğretim görevlisi içinde, okuduğum yüksekokul kendine dert etmiş. Beni işten atacaklarmış. Mektuplar yazdılar, eşşek kadar imzalar topladılar, beni Leman'dan atacaklarmış...

Ama bunlar biraz değişikti, cinsel güçlükleri had safhadaydı. Cinsel deneyimlerini ballandırarak anlatıyorlardı, prostat, şeker gibi hastalıklarını gizlemeye çalışıyorlardı ve beni medyanın şarlatan, akademinin satılmış yazarlarıyla karıştırıyorlardı. Yatakta hiçbir etkinlikleri kalmayıp hiç orgazm olmadıkları için sertleşme üzerine paniğe kapılmadan konuşabiliyorlardı, beni tanıdıkça sertleşme üzerine deneyimleri arttı.

Bir zaman sonra Leman'da yazdığım bir başka yazıdan dolayı bir kısım İslamcılar taktı. Ölümlü-mölümlü tehditler, telefonlar. Bu da uzun bir fasıl sürdü. Bu kesim, karışık, düzensiz, biçimsiz kelimeleri yanyana getirmeyi küfür etmek sandı, güğüm suratlı bu kesimde de penis kelimesi, yaradan, ruh, madde ve benzerleri kelimelerle aynı cümle içinde yaratana sığınarak geçiyordu. Bu çok tehlikeliydi. Çünkü penis kelimesi bazan hurafe kelimesiyle yanyana geliyordu. Hadi ben ölür giderim, ancak, penis gibi bir organı da hurafeleştirirsek, benden sonra Türk Milleti Avrupa kapılarında ne yapar?

Bunca yıl şimdi yazdığım bu yazı dışında hiç cevap vermedim, çünkü pala bıyıklı travestiler beni çok şaşırtmıştı, herşeyi zamana bıraktım.

Bir zaman sonra da "devlet" başlıklı yazılarımdan dolayı almadık tehdit kalmadı. İlerde bunların herbiri ayrıntılarıyla hikaye olacak.

Derken, Kemalistler girdi sahneye. Ani ve indirici darbeleri vardı. Küme çalışması yapıyorlardı. Ancak beklediğim performansı bulamadım, çünkü penis konusunda izci kadar eğitilmişlerdi. Davalar, tehditler, devam ediyor!

Bu karatavuk kadar iktidarları olmayan insanların nesinden korkacakmışım, arslana yelesi ağır gelir mi? Sağcısı, çapulcusu, hastanesi, hemşiresi, islamcısı, üniversitesi, eşcinseli, kemalisti derken, vatan sathında düşüp kalkmadık kimse kalmadı. Orta Anadolu'muzun içinde cezaevi de bulunan şehri hızır gibi yetişti. Telefonlar kilitlendi, küfür, dayak, tehdit, ölüm malzemelerinde hiçbir yenilik katmadan, yerel gazetelerde ilanlar, imza kampanyaları, bir öncekilerden ne bir eksik ne bir fazla.

İki y
abarttıla
şimdi bu
mı-boyn
mam, k
cinsel g
Hep
la karış
param y
kurdum
Para
TV'lerin
çetelerin
12 E
sı beşyi
zaman
kak köp
Ben
bir cela
ğimi ad
Çün
mış bild
o genc
cukları
lerine d
sanın o

B
tan baş
na sans
rak kull

B
karşı y
rince k
da, par
"pusu"
Yaz
Velhas
yazarın

Y
Akşam
İçkiler
mış kiş
çok kü
büyük
insanla
He
görünc
zuu aç
getiriyo

CEZALI KOŞUCU

Bir koşucu olarak dünyaya gözümü açtım ben.

Koştuğunu belli etmeyen ve hep sakin görünmeye çalışan bir koşucu.

Cezalandırılmış, ama cezalı olduğunu kimseye belli etmeyen bir koşucu.

Gittiği yeri bilmeyen, ama bilıyor görünen bir koşucu

Ama ben yalnız değildim, kime büyük bir dikkatle baksam hep koşuyordu...

Evimize nefes nefese komşu kadınlar gelirdi. Anneme birşeyler sorarlardı. Sonra garip bir fısıltıyla, **çok işimiz var,** der giderlerdi. Odalarına giderlerdi. Odalarındaki gizli aynalarda dişlerini seyrederlerdi, gülümserlerdi aynalara..:

Kendilerine dil çıkarırlardı Sonra aynaya bakıp tekrar tekrar, **işimiz var... çok işimiz var** derlerdi

Aslında bu amansız koşu olmasa herkes birbirine ne kadar hasta ve ne kadar garip düşünceler içinde olduğunu söyleyebilirdi.

Ama garip bir koşu vardı. Herkes kendisini koşmak zorunda hissediyordu. Koşarken herkesin birbirine ihtiyacı vardı. Koşarken herkes birbirine önemli insan süsü veriyordu.

Herkes basit bir insan olmanın çok kötü birşey olduğunu sanıyordu.

Basıt bir insan gibi görünmemek için herkes hep koşuyordu.

Hasta ve garip sanılmaktan kurtulmak için hep koşuyordu.

Oysa herkes birbirinden gizlice dünyayı keşfetme provaları yapıyordu...

Dünya hep yeni taşınılan bir ev gibiydi sanki. Hep yeni gelinmiş bir sokak hep yabancı bir mahalleydi.

Yalnızlık neydi o zaman?

İnsanın karanlıkta hiç tanımadığı birinin elini tutup ona sürekli olarak, **sakin ol, bekle bakalım, neler olacak, hemen tepki verme,** demesi miydi yalnız olmak?..

Yalnızlık, insanın içinde taşıdığı, aslında hiç de tanımadığı, ama korku ve yaşama arzusuyla beklediğini sandığı birini sürekli kandırması mıydı?...

Bense herşeydim, ben dünyaydım. Buna kendimi inandırır ve sokağa öyle çıkardım. Bu düşünceyle girerdim sohbetlere. Sohbetler güzel olunca yeni çaylar söylerdim çaycıya... **Biz ne kadar iyi dostuz, biz ne güzel anlaşıyoruz,** derdim içimdeki hiç tanımadığım birine.:. O da bizle olsun isterdim.

Masadaki herkes içindeki o hiç tanımadığı birine, **biz ne kadar iyi dostuz, biz ne güzel anlaşıyoruz,** derdi. Herkes birbirine çay ısmarlamak için yarışırdı...

Aslında herkes içindeki o hiç tanımadığı biriyle başbaşa kalmasın, diye sohbetin, bu dostluk oyununun hep sürmesini isterdi. Masaya gelen her yeni çay, yakılan her yeni sigaranın verdiği yalancı mutluluk, herkesin içindeki o hiç tanımadığı birinden belki de artık kurtulduğunu sanmasıydı...

Ama ergeç suçsuz suçlular gibi uzatırdık boynumuzu karanlık akşama...

Kalırdık içimizdeki o hiç tanımadığımız biriyle.

Ve o zaman anlardık ki biz boşa konuşmuşuz onca saat.

Dostluklardan umutlanıp söylediğimiz çaylar, yaktığımız sigaralar boşunaymış...

O hiç tanımadığımız biri, koşmadığımız dakikaların, saatlerin hesabını tutmuştur bizden gizlice...

O hiç ertelemez, bu yitirilmiş zamanın hesabını sorardı bizden. Ertesi sabah bir önceki günden daha hızlı koşmazsak bizi büyük sıkıntıların beklediğini hisseţtirirdi.

Bu büyük sıkıntıların ne olduğunu
bir önceki günden daha hızlı koşma
Vazgeçme... Reddetme...İsyan et
Ama yine de zihnimizde yankılanm
Bir önceki günden daha hızlı ko
detmenin, isyan etmenin sözcük rit
Daha da bir ağırlaşırdık, çünkü k
lerimiz vardı. Kucağımızda bir gün h
detmenin düşleri vardı.
Düşler, hayaller bizi hafifletmez,
Çünkü içimizde hiç tanımadığımı
daha hızlı koşmamızı emrederdi..
Oysa hep bir keşif heyecanıyla g
Çiçeklere, yapraklara, çimenlerin
yin beni, birgün yanınıza dönec
Aynı çağrıyı bebekleri severken c
lambasına uzanan sokaklarda, içim
ciyle dolduğunda, denize, sokak la
boş şarkıya, **bekleyin birgün size**
İçimizdeki o tanımadığımız biri p
Susar ve coşkumuzun zayıflamas
Akşam olur, yorulurduk. Bir çe
akardı kırlar...Dalgın ve unutkan bi
Orada dururdu hayat. Görürdüm
lerdi. Ben hayatın yanıbaşında koşa
lerdi. Koşarken bulmam gerekirdi b
rektiğini unuturdum. Ama sorman
bu hüznü, bu öfkeyi, bu yetinmezli
bilmem gerekirdi...

önce eşçinseller de bir yazımı yanlış anlayıp
O kadar hakaret görmeme rağmen onlardan
ada özür diliyorum. Artık tüm bu küfürlerin enda-
nı hususunda kadınsı ifadelerle konuşuyor ol-
ürden, bir lunapark neşesi çıkartmam, bendeki
şmeleri de gösteriyor olmalı.
ne;şunu söylüyorum! Beni zürafa kılıklı yazarlar-
mayın, ikincisi, benim yazmaktan başka ekmek
k. Allah kahretsin ki, estetigimi "cesurluk" üzerine
rtık, korksam dahi, zırnık geri adım atmam.
ız var, adamlarınız var, mafyanız, çakallarınız,
, milletvekili dostlarınız , rotatifleriniz, çek-senet
var, ne biliyorsanız yapın...
ül'de emniyetin damından atılan gençlerin sayı-
ün üstünde. Ne ilk olacağım, ne son. Beni de o
acaksınız boşluğa. Bir sokak karanlığında bir so-
i gibi o zaman vuracaktınız. Artık geçti!..
aramı attım, meydan okudum. Artık ben ölürsem,
bir Çakırcalı gibi ölürüm! Çünkü ben söyleyece-
gibi söyledim, başımı dik tuttum, yıkılmadım!..
ben kendimi çoktan, o emniyetin damından atıl-
: Yani, onlar gibi ölmüş kabullendim kendimi. Ve
k, pırıl pırıl çocukların, bu ülkenin tertemiz ço-
çığlıklarını yüzbinlerce genç insanın kütüphane-
durdum... Artık, bu yazılar, yüzbinlerce genç in-
sında!..

ehditlerin hiç birinden tek bir eleştiri yazısı gel-
di. Ama, tek bir yazı, gelmedi. Benim yazarlık-
derdim olsaydı, tüm bu tehditleri, sıcağı sıcağı-
syon, reklam, tartışma, didişme malzemesi ola-
rdım. Sustum ve zamana bıraktım.

m yazılarım beyaz sayfa üzerinde bir düellodur,
m adamınız, yazarınız, akademisyeniniz çıksın,
ar yazsın. Ben düello davetiyle bu kültüre yete-
da bulunuyorum, çünkü, adları bilimadamı olsa
lsa da, dernek olsa da, bu kültür çocuklarına
türü öğretmiş.
arın karşısına "yazı"yla çıkın, "pusuyla" değil!..
u kadar Yunus Emre, Mevlana okuduktan sonra
rşısına "pusuyla" çıkarsanız, siz kaybedersiniz!..

r önce bir Anadolu kasabasında konuşuyorum.
kahvenin önünde ihtiyarlar ve çınar ağaçları.
du, büyükçe bir devlet tesisinde akşam yemeği.
let kesesinden. Bir büyük masa etrafında elli-alt-
urduk. Kaymakam, mühendis, öğretmen, hepsi
lü insanlar. Düzgün giyimli, yakışıklı, onlarcası
versitelerden mezun ve memleketten haberdar

ültürlü, hem de nazık, hem de şık bu insanları
ir mutlu oldum, sevindim, sormayın. Hangi mev-
, lafı ağzıma tıkıyorlar. Benden daha iyi yorumlar
, çok zeki ve düzgün bir Türkçeyle konuşuyorlar.

Kime soru sorsam, zekice cevaplar alıyorum, bayıldım vesselam. Kravatları, kitapları, ceketleri, yemek masasındaki hal ve gidişleri, kitapları, şaşırtıcı derecede yüksek insanlar.

Huzurum uzun sürmedi, çünkü sivrisinekler yemek boyunca ısırmaya başladı. Birini öldürüyorum, öbürü geliyor. Etrafa baktım, yüzlerce sivrisinek, korunmanın imkanı yok. Bir zaman sonra dayanamadım, yanımda oturan kaymakam beye, "çok sivrisinek var" dedim. "Öyle" dedi, "çok sivrisinek var" dedi... Onlar alışmış, onları ısırmıyor, umurlarında değil. Tekrar yemeğe, konuşmaya geçildi. Bense mahvolmuş durumdayım.

Hemen kaçıp kapalı bir yere girmem lazım. Yine nazikçe kaymakama, "çok sivrisinek var buralarda" dedim. O da gülerek "evet çok sivrisinek var" dedi... Kendinden emin hali öldürdü beni. Acıdan kıvranıyorum. Kaymakam nihayet bu acıklı duruma saatler sonra el koydu. İşçilere emretti, sırtta taşınan motorlu ilaçlardan geldi, yemek masası içeri taşındı, bahçe ilaçlandı. Neler oluyor diyen kasabalılar da, beni gösterip, arkadaş, rahatsız oluyormuş dediler.

Nihayet yatacağız, sivrisinekler yüzünden uyuyamadım. Sabah, gülerek, pek zarif insanlar kapımı çaldı. Nasıl güzel uyudunuz mu, dediler. O kadar samimi idiler ki, yalan söyledim. "Çok güzel uyudum, mışıl mışıl!" dedim.

Pencereyi açtım, Ege' nin en güzel ovalarından: Bigadıç! Ovanın tam ortasında küçük bir tepe, işte devlet tesisleri, burdayım. Ovada yayılan sessizlik öyle dokunuyor ki insana. Ulan ne güzel ülkemiz var, deyip ovaya koşmak istedim. Çok uzaktan bir çocuğun ilahi okuyuşunu duydum, koşup o çocuğun yanında oturmak istedim...

Bir de küçük halı hediye ettiler bana, artık sivrisinek hususunu hiç açmadım. Geçenlerde bir küçük edebiyat dergisi röportaja geldi. Varoluşmuş, estetikmiş, trajikmiş, hani bir yazar gördüklerinde sorulan kelimelerden bir sürü soru...

Bırakın dedim, şu trajediyi, varoluşu... Size küçük bir hikaye anlatayım dedim, yukardaki hikayeyi anlattım. Yani, çok yüksek bir yazar olamazsınız. Benim çok romantik bir kanım var. Bu benim elimde değil. Nerde yatsam, yanımda kim olsa, tüm sinekler gelir beni bulur. Kanınız coşkulu akmıyorsa, yazar olamazsınız. Kanınız coşkuyla akıyor ise, tüm sivrisinekler de gelir sizi ısırır...

Ama, benim ülkeme yazarlığı, köşe minderlerindeki süs gibi, öküz boynuzu gibi inandırmışlar ve herkes yazarlığı, çını desenleriyle, yabani manda derisiyle karıştırıyor, ben ne yapabilirim.

Bu küfürlere bozulmuyorum, halkımız son ikiyüzyıldır tüm sorunlarını penisiyle çözmek istiyor. Halkın organı vahşi, iradesiz, galeyana gelen kılı yaratık. Oysa, halkın organı, yazarları, öğretmenleri, sanatçıları olabilmeliydi, bu yaratığa biraz duygu, zeka katabilselerdi. Bu yaratık bugün böyle serseri perişan, acıklı bir mahalle çakalına dönüşmezdi...

Dalkavuklar ödüllerini alsın, benim ödüllerim, bunlar!

bilemezdik. Çünkü ertesi sabah
çabalardık sadece
. Artık sadece birer kelimeydı
garip bir keyif verirdı...,
adımlarımızı vazgeçmenin, red-
e uydururduk...
ğımızda bir de hayallerimiz düş-
eyden vazgeçmenin, herşeyi red-

ne daha da ağırlaştırırdı
rı bizden hep bir önceki günden

dık kırlara...
prakla buluştuğu yerlere **bekle-
m,** diye fısıldardık
apardık. Denize ya da bir sokak
ansızın garip bir kurtuluş sevin-
asına ve ikisinin arasındaki başı-
neceğim, derdik...
ya yatardı böyle anlarda.
eklerdi...
eye sığmaz, durmadan boşluğa
cu olurdu mevsimler...
ey bir sevgili gibi sorularımı bek-
hayat benden yeni sorular bek-
ruları. Korkudan ne sormam ge-
ğrenmem gerekirdi. Bu soruları,
na kim öğrettiyse onu tanımam,

Kimin yüzünden ben her akşam eve böyle anlaşılmamış, böyle yenik, böyle içimden dudaklarıma taşan hüznün kanıyla dönüyorum...

Bir koşucu olarak dünyaya gözümü açmıştım ben... Ama yine de bilmek isterdim benimle birlikte kimin gelebileceğini içimdeki o tanımadığım birinin karanlığına...

Cezalı bir koşucuydum, ama ben bir başkasının karanlığına inmeyi korkmadan göze alabilirdim...

Çünkü ancak benim gibi içinde tanımadığı birinin baskısı altında yaşayan biri sayesinde anlayabilirdim neden koşmaya sürgün olduğumu

Kendimden kaçarken ve nereye gittiğini bilmeden koşarken yaşadığım tarifsiz acı birkez daha kanıtlamıştı ki kendimizi bulmak için kimsemiz yoktu birbirimizden başka...

Bız cezalı koşucuların hayatı bulmak için birbirinden başka kimsesi yoktu...

* Ankara'da telefon defterimi kaybettiğim için, bir çok dostuma ulaşamadım **Erdem Bakı, Zeynel Yıldırım, Hilal Parlak, Tayfun Talipoğlu, Sinem, Süreyya Garipoğlu,** bu dostlardan bazıları. Bana ulaşırlarsa sevinirim
* Ege Üniversitesi'nde okuyan ve polisin işkencesinden bir süre sonra intihar ettiği ileri sürülen, **Serkan Eroğlu**'nun anısına sahip çıkıyoruz
* Ulkucu faşistler Haydarpaşa Kampusu'nde demokrat öğrencilerin öğrenim özgurluğunu sureti engelliyor
* İzmir **9 Eylul Üniversitesi**'nde **Gövermiş Meşe** adlı bir şir topluluğu kuruldu Mur **Hüseyin Tosun ve Sinan Cömert.**
* Özgur Universte Forumu **Küreselleşme** dosyasıyla çıktı
* Murat Özgul **Yürek Gibi Çarpa Çarpa.** Şiirler Liman Yay
* Trabzon **TÖMER** ailesini hiç unutmadım
* Miray Topaç, Banu Kalyoncu, Fatma Aşkın, Ebru Güsfem, Ali Tutal, Serhat Yalçın, Sevil Erçin, Yalçu, Umut Bavatır (şiirlerini çok beğendim Beni Leman'dan arayı Bahar Haser, Mehmet Çınar, Abdullah Gokturk, Eşref Ural, Şebnem Çavdar, Volkan, Gullu Toktaş, Özlem Guçlu, Osman Gur, Millyet İzmir burosundan Hurol-Sevim, Saliha Yayla, S Nurdan Dinçel, Ömer Kaya, Özge Tan, Hakan Yılmaz, Ertugrul Sarıkaya, Eylul fevet), Ahmet Meydan, Miray, Özdemir Kaplan, Besime, Hale Bozdag, Şennur, Serap Koldan, Minik, Remzi Sarıkaya, Cuder Çelik, Umut Yavuz, Dilek Bol, Avzem, Belgin Yeloglu, Cennet, Suzan Aydın, Metin Tenekeci, Fugen, Ecer, Suleyman Ekim, Ceren Tezel, Burcu Karadeniz, Yuksel Konak, Salih Angtekin, Tulay, Rahşan Inal, Nurgul Sedef Topcu, Yalçın Özçelik, Fatma Aşkın, mektuplarınızı aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

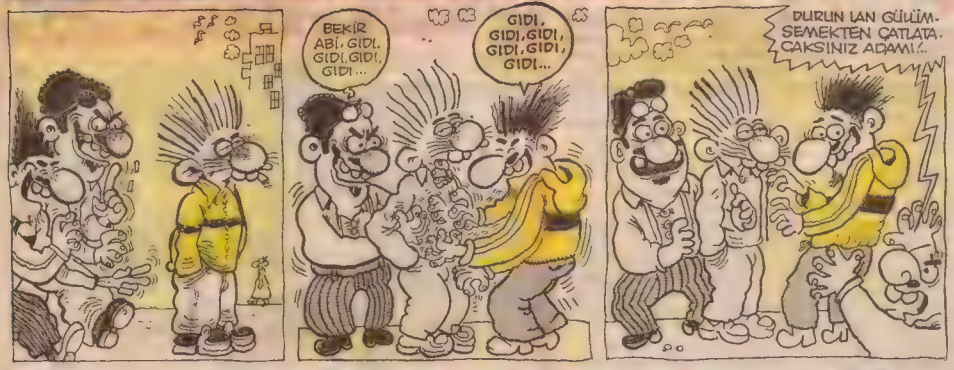

TABUDEVİREN

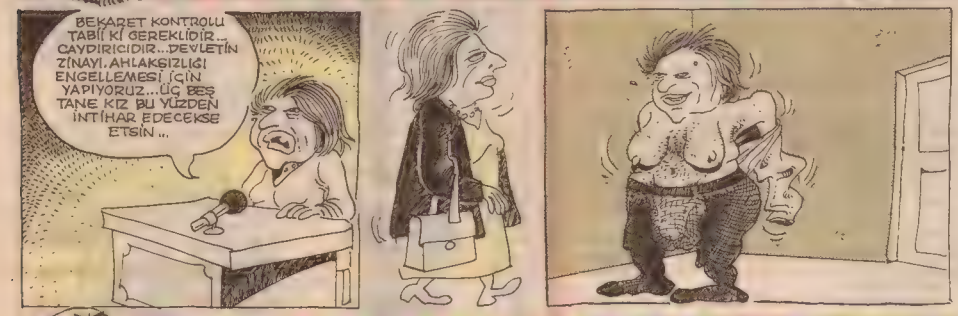

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

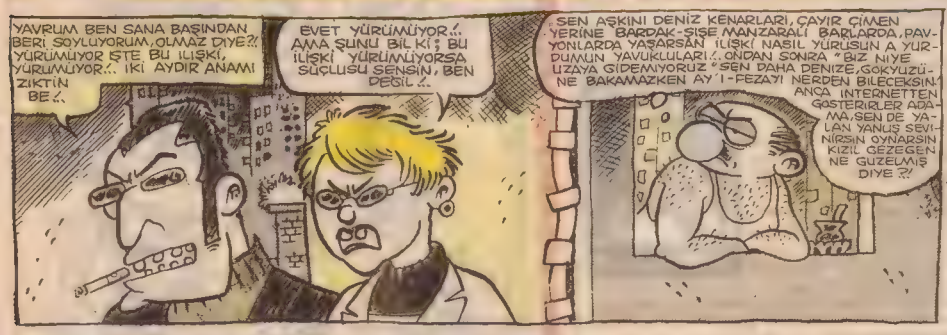

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Devlet Adem Baba!

Devlet Baba'yı soyduk, sıra Noel Baba'da!

Çünkü soyula soyula Devlet Baba oldu Adem Baba!

Soyulmadık bir Noel Baba kaldı.

Bu yıl olmasa da gelecek yılda "Noel Baba cısçıplak soyuldu" haberini duyarız.

Şimdilerde "Meclis'te soygun" diyen haberleri duyduğumuz gibi.

Bu haberlere göre, Meclis salonunu yenileme işini alan Mesa şirketi, eski Meclis Başkanı M.Kalemli'nin kızına 60 milyarlık daire vermiş.

Ayrıca M.Kalemli'nin Ankara, İstanbul, İzmir'deki hangi evini kaldırsanız altından Mesa şirketi çıkıyormuş.

Bu durumda M.Kalemli'nin M'si Mustafa diye de okunabilir, Mesa diye de!

Hani geçen hafta **TBMM** (Türkiye Büyük Medya Meclisi!) diye yazmıştım ya...

Bu hafta **TBMM** oldu **Türkiye Büyük Mesa Meclisi**!

Türkiye Büyük Mesa Meclisi Başkanı M.Kalemli!

Kalemli ama kitapsız! Ve de hesapsız.

Eğer öyle olmasa, bu işi hesabına kitabına uydururdu.

Gerçi Meclis'teki 2 trilyonluk iş için 8 trilyon ödenmesi hangi hesaba kitaba uyar, o da ayrı mesele.

Ayrıca n'olmuş Mesa şirketi M.Kalemli'nin kızına 60 milyarlık daire verdiyse...

Nihayet Mesa şirketi M.Kalemli'nin kızına bir Noel **Babalık** yapmış!

Ye babam ye, ol **YeSA**!

Yeyiciler holdingi **YeSA**!

Aslında Mesa gibi hangi şirket politikacılarımıza, bürokratlarımıza Noel **Babalık** yapmıyor ki?

Noel Baba gibi hediyeler dağıtmıyor ki?

Zaten onun için dünyanın en zengin politikacıları da bizde, en zengin generali de...

Zaten onun için Devlet Baba oldu Adem Baba!

MARLON

Erdil Yazaroğlu

© Copyright by Erdil Yazaroğlu Tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

Akşamsefası

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

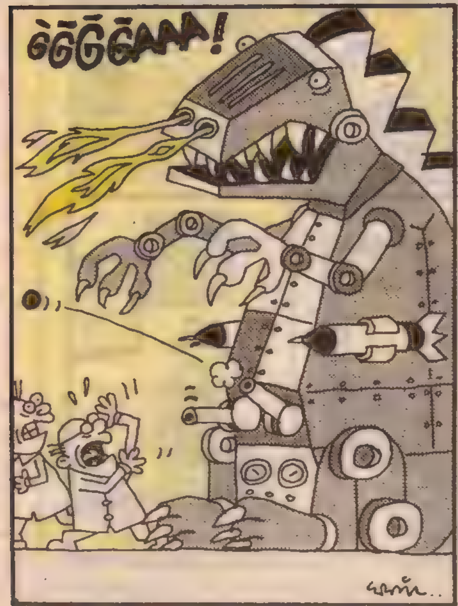

-Aman Allahım! Bu robotu insanlığa faydalı olsun diye yapmıştım... Bilmeden bir canavar yaratmışım!

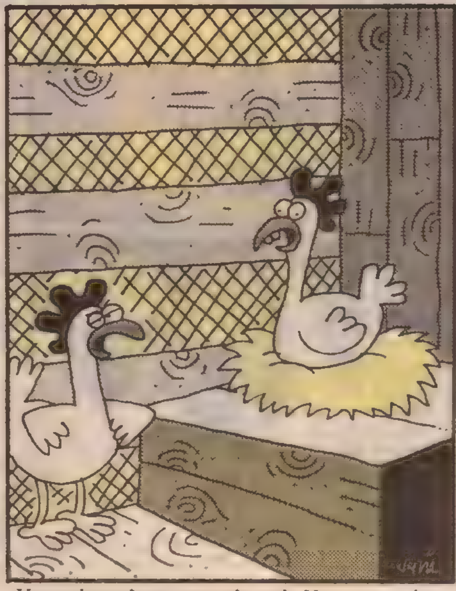

-Yumurtlıyacaksan yumurtla artık. Yumurtanın döte dayanmasını bekleme.
-Kafam karıştı, bir daha söyle?

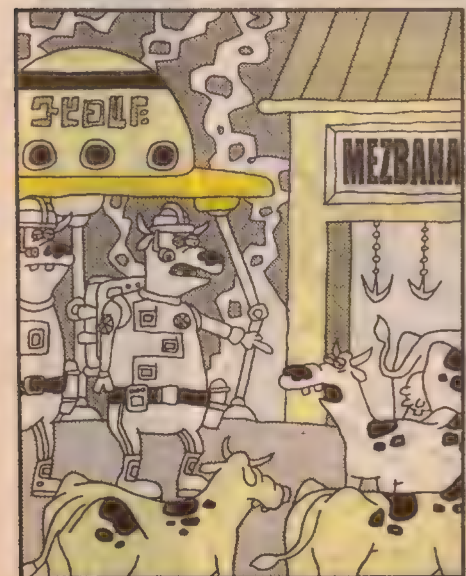

-Biz seni kurtarmak için gelecekten geldik.Karnında 2043 yılında ineklerin insanlara karşı başlatacağı isyanın liderini taşıyorsun.
-Tabi tabi...

-Şşşt lan!... Vazoyu da alalım mı?...

marlon@turk.net ERDİL YAŞAROĞLU

● Çizeriniz Ender Özkahraman'ın kolu kırıldığından çizgisine bir süre ara veriyoruz ve bir an önce masasına dönmesini temenni ediyoruz...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

KARİKATÜRLER-1, 6.BASKISI ÇIKTI!

Bir davranış biçimi olarak salaklık nedir? Hayatın her alanında salak olmak mümkün müdür? Atalarımız da salak mıydı? evrende, bizden başka salaklar olabilir mi? Ölümden sonra salaklık var mı? Selçuk Erdem, beyinlerimizi yüzyıllardır meşgul eden bu sorulara şaşılası bir gözlem gücü ve engin bir birikimle, alaycılığı da elden bırakmadan ışık tutmaya çalışıyor. Bakın , S.E Time'a verdiği röportajda ne diyor: "Bu kitabı hazırlarken benim de bir salak olma olasılığımı gözardı etmedim!" Evet, son yıllarda ülkemizde gerizekalılık üzerine yapılan araştırmaların azlığı düşünülürse, bu kitap kütüphanenizde çok özel bir yer işgal edecek. Zeka problemi olan kitap tutkunları, bu kitabı kaçırmayın!

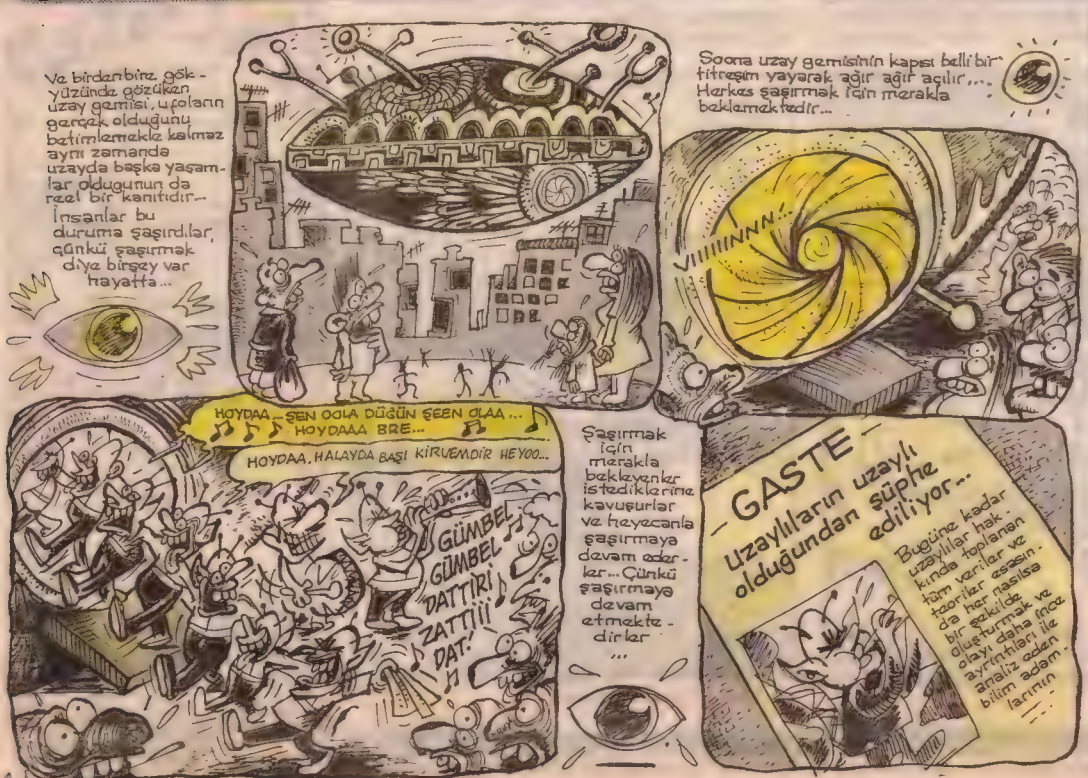

KENARIN KÖŞESİNDEN ZIPLAYARAK MAVİ BİR HALININ ÜSTÜNDEKİ MİNÖRE KEYİFLE UZANAN ŞEMPATİK KEDİ BİR YANDAN ELLERİNİ YALARKEN BİR YANDAN DA KEYİFLE MIRILDANMAKTAYDI Kİ SOMİNEDE YANAN ODUNLAR DAHA DA TUTUŞSUNLAR DİYE BUNUN ÜZERİNE MADAM ORMARGİR ELİNDEKİ ÇAY FİNCANINI HEYECANLA YUDUMLAYARAK (BU AKŞAM ARMADİLLO'LARIN PARTİSİNDE ÜSTÜ PUANTİYELİ PEMBE TAYYORUMU GİYSENE DEDİ. MOSYÖ ORMARGİR CİDDİ BİR EDAYLA (PEK YERİNDE BİR KARAR) DEDİ DİİMİ CEVAT AABİ.

GÖKHAN DABAK

KİLİDİRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

"Türk erkeği hindir!"

(Işılay Baygın'la söyleşi)

- Sayın bakan, benimle söyleşi yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim... İlk sorum...

- Hişt... Yaklaşma bana doğru... Irz düşmanı... Uzaklaş... Şu sehpanın üstüne otur...

- Nasıl?.. Tamam, nasıl isterseniz... Bekâret kontrolüyle ilgili soracaktım...

- Bana ne senin bekâretinden sapık... Pis...

- Hayır, ben genç kızlara yapılan testleri soruyorum...

- Yapılcak tabii... Çalışan kız, testlerin hepsini doğru işaretler... Ama o erkek senin, bu adam benim kucaktan kucağa oynarsa başarısız olur... Aklı gönlü dağıtan iflah olmaz...

- İnsanların bakireliğinden devlete ne?.. Bekâret gidince devlet niye üzülüyo?..

- Var mı öyle kamudan habersiz oynaşmak... Örf, adet ve geleneklere göre toplumdan gizli zevk almak ayıptır... Zevk almacak bişey varsa, söylenir, hep beraber alırız hazzı...

- Genç kızlar için bu uygulama onur kırıcı değil mi?..

- Ne var, niye kırılıyomuş onuru?.. O kadarcık kızın onurundan n'olur?.. Tepişir... yani, sevişirken onura bişey olmuyo, kontrolde ayılıp bayılıyo motor... Topluma yazık diil mi, cemiyetin canı çekmiyo mu?..

- Bu yüzden bi sürü intihar oldu ama...

- Konuşurken bana bakma pis cinsel... Allah bilir, pipin de vardır senin... İntiharmış... Tamamen yalan... Onlar, orgazmın coşkusunu çoğaltmak için sevişme sırasında kafasına torba, poşet, bond çanta geçiren azgınlar...

- Olur mu, kaç genç utançtan intihar etmeye kalktı...

- O kadar olur... Üç tane, beş tane, beşyüz tane... Spice Girls, Türkiye'ye geldiğinde, onlara bile bekâret testi yaptırdım ben... Alayı sapık çıktı... Durumu Kraliçe Elizabeth'e telefonla bildirdim... "Tanrı sizi korusun" dedi...

- Dünyanın hiçbi yerinde yok bu uygulama...

- Olmasın... Biz kimseye benzemeyiz... Türk erkeği hindir... Allem kullem kandırır, evlenicem der, olaya girer, sonra toz... Evlenmez... Evlenmedi alçak...

- Nasıl?..

- Yok bişey...

- Gelelim zinaya...

- İmdaaaat... Nöbetçiler, korumalar...

- Bi saniye, şöyle ki... Ben zina cezasındaki değişiklikleri soracaktım...

- Artık sadece kadın değil, zina yapan erkek de cezalandırılacak... Ayrıca zinanın yapıldığı yatak, divan, duruma göre halıya da ceza keseceğiz... Eğer zina suçu ayakta işlendiyse, olay mahallindeki beton kırılacak...

- Zinaya niye ceza veriliyo, sadece boşanma sebebi sayılsa olmaz mı?..

- Olur mu lan!.. Devlet huzurunda evlendikten sonra, eşini aldatan devleti aldatıyo demektir... Kimse Türkiye Cumhuriyeti'ni boynuzlayamaz... Tüyü bitmemiş yetimin hakkını Rusla, Romenle yedirtmem... Herif gibi boyun devrilsin, yağlı kurşunlara gelesin!..

- Efendim, bi saniye... Size göre cinsellik için evlilik şart mı?..

- Ya ne ?.. Var mı öyle bedava, kolayca... Zaten hep kadınların salaklığından oluyo... Çok ucuza, haybeye gidiyolar...

- Son bir soru... Yasalara rağmen önleyemezseniz n'olacak?..

- Aile içinde de yasaklarız olayı... Zaten cinsellik özünde pis bişey... Keşke bizimkiler de şeetmeseydi, sıkıldım ben hayattan... Ne o sapık, sustun...

Tiranların Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

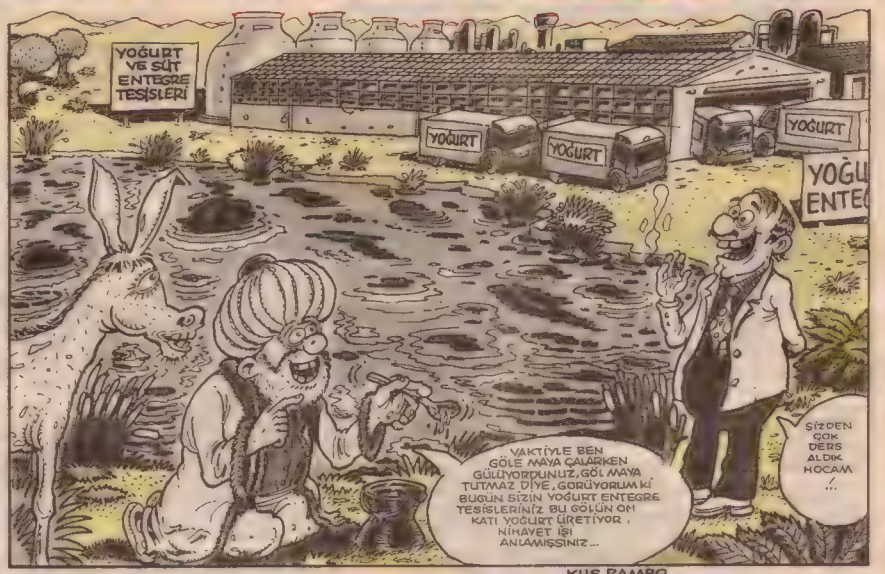

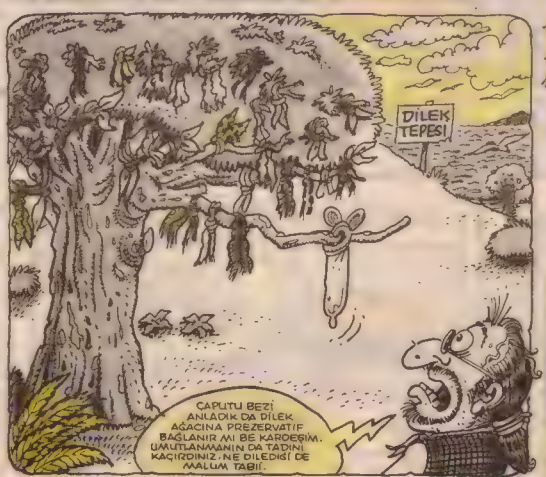

Cemiir Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİLİM KURKU HİKAYE : Pathfinder bir arabaymış meğer...

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

SEVERİM:... Yanlızca işaret parmaam felan kirlendiinde, musluu açmaya üşenip, sadece ağzına vurarak, orda kalmış olan bi kaç damlayla parmağımı temizlemeyi... Kasedi ileri veya geri sararken, stop'a bastıımda, aradım şarkının başlama öncesindeki sessizliini bulmayı...**ELÇİN...** Banliyö treni; arası çok uzak iki istasyon arasındaki boş yolda, hiç duraksamadan, yavaşlamadan, kesintisiz ilerlerken, hızı biraz daha arttığında; biraz daha arttıında, orgazma gidiyomuş gibi bi sesin çıktıı aanı...**İBRAHİM...** Yeni bi model saç kestirdiimde, yeni bi tişört felan giydiimde yolda yürürkene, herkes bana bakıyomuş gibi bi hisse kapılmayı... Bi maazanın soyunma kabininde, işim çoktan bittii halde aynada saçımı falan düzeltirken, raatça, oyalanarak durabilmeyi, bana kimsenin bakamıycaanı bilmeyi...**SEBLÂ...** Üç açılı diye lanse edilen bi fırçanın açılarına bakmayı; bi açısının eksik olduunu düşünmeyi; açıları okşamayı; ya da, fazladan bi açı daha bulmaya çalışmayı... Kafamı yastığa koyup, klasik düşlerimden birini seçip de kurmaya başladıktan biraz sonra, hızlı gidip de abartınca, saçmalayan düşü rafa kaldırıp, başka bi tanesini seçerek, bu sefer sakin saakin, daha dikkatli kurmayı... Şarzdan yeni çıkmış sıcak kalempil tutmayı...**METİN...**

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gün, maallede, yavru bi köpek gördüm. Kocaman kafası olan, hiç hareket etmeyen, çok yavru bi köpekti. Eve götürdüm. Gece oldu. Yanımda uyumak istiyodu. Aldım. Fekat çok komik bi köpekti. Adam gibiydi. Bi insan gibi inliyodu. Biraz itince onu yanımdan, "iiinh!" diyodu. Koynuma girmek istiyodu. Ama ya bitliyse?. Git!.. "Iinh!" Ulan, hayret bişiy. Iınh, diyo yaa!. Çok güldüm. Neyse, bi gün ben yolda yürürken, elimdeki sopayı da, fabrika duvarının parmaklıklarına sürtüyor, melodili ses çıkartmaya çalışıyodum. Sopa çürükmüş, aaniden kırıldı. Geri kalanıyla melodi yapılamazdı; onu fabrikaya attım...

POTPURİ:... Vapuru beklerken, büfeye yanaştım, bi sosisli, bi limonata aldım. sandviçin son ısırıklarında, sosisim, limonatanın içine düştü. Limonatanın suyu bulandı. İçtim ama yine. Fekat dibini içmedim. sosisi orda görmek istemiyodum; gittim çöpe döktüm... Ayrıca, "Limonata" isimli bi kitap okudum. Mizah öyküleri. Rus yazar, Mihayil Zoşçenko'nun. Aynı öyküler, "Çarın Çizmeleri" ismiyle de yayımlanmıştı. Zoşçenko, çok komik... Vapurda, sigara içmeyip, içerde oturdum, dergi okudum. Hep aynı pozisyonda durmuşum! Kalkacakken, ayaamın uyuştuunu hissettim. Ama, hay aksi, kaıkmıştım bi kere! Yürüyemedim. Düşcek gibi oldum, kapıya tutundum. Ulan, önceden kontrol etsene, uyuşmuş musun, uyuşmamış mısın!.. Zor çıktım kapıdan, ilerde bi demire tutundum. Bi sigara çıkarıyodum, beremi yere düşürdüm. Elim ayaam tutmuyodu. Ilk kibriti de yakamadım... Bizim buzdolabı çok gürültü çıkarıyo. Arasıra durur ya dolaplar, o zaman iyi. Ama bi başlıyo, Gorrrrrrrr!... Yanından geçtiimde, düğmesini kapatıp susturuyorum. Aslında iyi bi dolap. Anısı var. Üzeri saçmasapan çıkartmalarla dolu. Bi gün, ulan şuna şu miknatisli kelebeklerden felan alıyım dedim... Nebçim miknatis lan bu!. Hep düşüyo!.. Attık kelebekleri çöpe... Evde kahve kalmamıştı. Heryeri aradım. Gardolapta, bi poşet, poşet-kaave buldum...

BİŞİİ:... Mehmet; onnar yapıldı... Evet, bu haftalık da bu kadar... Bu laftan da gınaa geldi artık!.. Gınaa gelmesinin şerefine, haftaya bi kez daa derim, bi daha uzun bi süre demem... Gınaa geldi çünkü.. Kees!. Hemen iyi günner diliyorum ben...

LeMan MİZAH DERGİNİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman,

Ya da Lemancılar mı demeliyim, hala karar veremedim. Bu kez yazmamın sebebi okuduğum ve katıldığım bir yazı. 90 kuşağı hakkındaydı. Kendini kurtarma kuşağı hakkında. Ben de bu kuşaktan biriyim ve cidden kendimden ve genel olarak tüm insanlardan tiksiniyorum.

90'ların gençleri ve çocukları: Bizler. Çok gören, az öğrenen bir kuşak. Televizyonun, bilgisayarların, sanal dostluk ve aşkların kuşağı... Diğer kuşakların tek bıraktığı umutların işe yaramadığı gerçeğiydi, hiçbirşeyin değişmediği gerçekliği ve bireyin önemseyeceği tek şeyin kendisi olması gerektiği mantığı Bizim hiç hayallerimiz, ideallerimiz olmadı uğrunda ölebileceğimiz. Ve gördüğümüz onca şeyin içinde hiçbirşey öğrenemedik hayattan. Bize öğretilen zamanın kötülüğü oldu ve bencilliği hiç tanımlamadılar bize. Kendini, geleceğini ve sadece kendi isteklerini düşünen kişiler olduk Ve hiç utanmadık paraya, değerlere ve gördüğümüz herşeyi istememize yol açan doyumsuzluğumuza neden olan bilmişliğimize yaklaşmamızı sağlayan kuşağımızdan. Bizi kimse suçlamadı çünkü, sırf kendimizi düşündüğümüz için. Bencillik haktı gözümüzde. Ezmek, güçlü olmak büyüklüktür.

Hiç keşfedebileceğimiz birşey kalmamıştı. Kıtaların hepsi biliniyordu. Teknoloji ise zaten insanlığı öldürüyordu. Çiçeklerin, canlıların hepsinin adı konmuştu. Biz ise yaşıyorduk. Bu düzeni değiştirmeyi aklımızdan bile geçiremeyecek kadar kendimize gömülüyduk. Biz doğduğumuzda bile, iyilik yapmak enayilik, sevmek aptallıktı. Ve biz bu inançla büyüdük.

Adaletsizlikti, eşitsizlikti, devrimdi... Hiç umrumuzda olmadı. Kendi hayallerimiz vardı, bencilce ve paraya dayalı. Televizyon camının ardından herşeyi de görmüştük. Aynı anda 4 farklı ülkeye bağlanıyordu haber bültenleri. Hangi diyar uzaktı, hangi diyar farklıydı?

Adaletsizliği değiştirmeyi aklımızdan bile geçirmedik. Çünkü bu kuşak olmak bizim hatamız değildi. Aç olmak ya da olmamak bizim hatamız değildi. Doğaldı herşeyi istememiz, doyumsuzluğumuz. Biz herşeyi görüyorduk televizyon camlarından. Ama birşey öğrenmiyorduk, bir işe yarayabilecek olan, kendimiz dışında birileri için. Bizim hatamız değildi var olmamız, böyle olmamız ve biz hatalı olan yüce varlığa inanmaya devam ediyorduk, yaratıldığımız için. Biz içinde bulunduğumuz yüce (!) düzene karşı çıkmıyorduk, o düzenin "içinde" olduğumuz için. Ve istediğimiz eşitlik değil de para, güç ve ezmek olduğu için. Ve hiç rahatsız olmuyorduk.

Kendini kurtarma kuşağı: 90 kuşağı... Kendimiz birşeyler bulmadık ve bulunanlarla yetindik. Tüketme kuşağıyız biz. Ve ben en çok bizden sonrakilere acıyorum. Sanal duygu ve aşkların kuşakları olacaklar. Çünkü bu kadar hazırı tüketmeye dayalı bir kuşak olan biz biraz insancıl, biraz iyi ne varsa iyice tüketmiş olacağız.

Bizim hatamız olmayacak bu tuketme zorunluluğu kendimizde hissettiğimiz. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın mantığını benimsememizin, duşünceli ve fedakar olan kişilere enayi dememi. n ve paraya olan aşkımızın bizim hatamız olmadığı gibi. Ve düşunmeyeceğiz hiçbirşeyi, kendimizi, nedense mükemmel ve lüks içinde olması gerektiğine inandığımız hayatlarımıza adamış olduğumuzdan. Adaletsizlik bizim hatamız değildi ama biz adaletsizliği yaratan yüce varlığa tapmaya devam ediyorduk. (Ve diğer tüm varlıklara, yaratılan insanın yarattığı, para ve değerler gibi)

Ben de bu kuşaktan biriyim. Bencilim, hırslıyım, güç, sevgi ve para peşindeyim. Kendimi nedense mükemmel olacağına inandığım gelecekteki hayatıma adamış durumdayım, iyilere enayi diyorum, adaletsizlik benim suçum değil. Ama tapmıyorum bu adaletsizliği yaratan hiçbirşeye. Ve bana böyle olmanın yanlış olmadığı öğretilmiş olsa da yanlış bir kuşak olduğunu biliyorum 90 kuşağının. Ben de bu kuşaktan biriyim ve cidden kendimden ve tüm insanlardan tiksiniyorum!

Özge

Ölümden Korkmak mı?! Hıh!..

İkibuçuk yıldır Leman dergisinin okuruyum. Elimden geldiği kadarıyla "Okur Mektupları" köşesini okumaya çalışıyorum. Genelde yazılan mektuplar "ölüm korkusu" üzerine, ya da tam ters bir nokta üzerine oluyor, çeşitli sorunlar yüzünden oluşan düşünce ve girişimler: "intihar"...

Başlıktan da anlaşıldığı gibi, yazım intihar üzerine değil daha çok ölüm korkuşu üzerine olacak.

Bulunduğumuz koğuşta Leman dergisi herkes tarafından okunduğu için oldukça yıpranmış oluyor, onun için arşiv yapmak imkansız. Elimde arşivim olmuş olsaydı, ölüm korkusu üzerine mektup yazan arkadaşların mektuplarından da alıntılar yaparak yazımı yazacaktım

Eğer basite indirgeyerek anlatırsak:

İnsan doğar, yaşar ve ölür. Dünya fanidir ve her insanın gideceği yer kara topraktır. Bu, herkes tarafından bilinen bir gerçektir Bazılarına has bir olay olmadığı için de korkmayı gerektirecek bir durum değildir

Zaman zaman insanların ölümü hatırlayıp ürpermesi gayet doğaldır. Hele hele belli bir yaş grubu için, ergenlik çağına yeni girmiş, yeni girecek olan insanlar için de bu durum çok doğaldır Ama, devamlı ölümü düşünmek, ölümü düşleyerek korku içinde yaşamak ve üzülmek ise, insan psikolojisini bozacak ve insanın sağlıklı düşünmesini engelleyecek bir durumdur. Tabiri caizse, bu duruma. Bardağın devamlı boş olan yarısını görerek yaşamak denilebilir. Ama madalyonun diğer yüzü, bardağın dolu olan diğer yarısını ise yadsımamak, görmezden gelmemek gerekir. Eğer ölüm varsa, uzun bir yaşamın sonunda vardır. Bu yaşamı çok iyi değerlendirmek gerekir. Yaşamı çok iyi değerlendirmek derken burjuva anlamıyla: "İnsan dünyaya bir kere gelir. Onun için dünyanın bütün nimetlerinden yararlanmalı ve tadılması gereken bütun tadları, yaşanması gereken butun güzellikleri ve zevkleri yaşamalıdır..." demiyorum. İnsan tabii ki dünyaya bir defa geliyor. Bu yaşantısını çok iyi değerlendirmelidir de. Mesela onurlu yaşamalıdır. Nedir onurlu yaşamak? Yalnızca dürüst olmak mıdır, ya da iyi niyetli olmak ve kimseye zarar vermemek midir? Şüphesiz bunlar da onurlu yaşamanın bir kıstasıdır. Fakat, en önemli kıstası. İnsanın ideallerinin olmasında yatıyor. İnsanın ideallerinin olması ve bu ideallerinin uğrunda gözunü kırpmadan ölebilmesidir onurluca yaşamak O zaman ölüm korkulacak birşey olmaktan da çıkar. Çünkü, yaşarken büyük yaşarsın, büyuk işlerin adamı olursun, guçlü iddiaların olur. Nasıl mı? Dünyayı yerinden oynatmak gibi. Ve öldün mu de, büyuk ölürsun. Kimse adını unutmaz. Belki başka bir şekilde ölsen, mezarının önünden geçen herhangi biri, dönüp bakmayacak bile, ya da ismini ilk defa mezar taşında okuyup görecek. Ama onurluca ölursen, büyük ölürsen, iddialı ölürsen, ismin beyinlere kazınır, tarihin altın sayfalarına yazılır. Mezarına bayramdan bayrama sadece annenle baban gelmez. Her doğum gününde, her ölüm yıldönümünde, yüzler, kimbilir, belki de binlerce insan gelir, saygı duruşunda bulunur.

"Aman be canım. Nasıl olsa öleceğiz. Öldukten sonra ne farkeder" mı? Çok, ama çok şey farkeder. Benim için farkeder. Benim gibi düşünen milyonlar için farkeder. Senin için de farketmeli.

Sözlerimin yanlış anlaşılmasını istemem. Ölümü kutsadığım falan yok. Madem ki öleceğiz. Büyük ölelim Onurluca yaşıyalım Unutulmayalım. Öldukten sonra bizi çok buyuk bir kitle hatırlamayabilir de, ama birilerinin kalbinin derinliklerinde yer edinmek de güzeldir.

Çok sıcak bir örnek: 1996 yılında, cezaevlerinde yaşamını yitiren 12 insanımızı düşünelim. Onursuzluğun ve kişiliksizliğin dayatıldığı koşullarda yaşamaktansa, onurluca öldüler; "Biz yaşamı, uğrunda ölecek kadar çok seviyoruz..." diyerek. Ve ölürken de - geçici bir süre için de olsa- cezaevlerini yaşanılabilir hale getirdiler, ardlarında kalanlar için.

Dünya çok geniş ve zenginliklerle dolu. Tüm insanlar dünyanın bu nimetlerinden yararlanıp refah içinde yaşayabilirler. Yeter ki dünyayı eşit şekilde paylaşsınlar, paylaşmalarına izin verilsin...

Tüm insanların eşit ve kardeşçe yaşamaları için:
BİRŞEY YAPMALI!..

Hakan YALÇIN
Merkez Kapalı Cezaevi 5. Koğuş
Ulucanlar / Ankara

Merhaba,

Aslında "okur mektupları" köşesini okumazdım. Ama bu hafta dergiyi okuyup ezberledikten sonra okumadığım nereler kaldı diye şööyle bir bakınıyordum. Ve anladım ki, anlatamadığım birçok şeyi değişik arkadaşlar, değişik şekillerde dile getirmiş

Çoğu insan gibi kısıtlanmayı sevmem. İstediğim şeyi, istediğim anda yaparım. Sadece kendim için yaşarım. Çevrem dolayısıyla dedikodulara fazla maruz kalırım. Yaptığım herşey attığım her adım kocakarıların ağzında sakız olur.

Ama yine insanların benim hakkımda ne konuştukları umurumda değildir. Belki de umursamaz davranırsam benim dedikodumu yapmaktan vazgeçerler. Ya da bu kocakarı geyikleri böylece sürüp gider. (Orası beni alakadar etmez) Veee birtanem, hayatım, canımın taa içi. Emre'm. Acayıp bunalım takılır. Sen benimsin oğlum, benim gibi olmalısın. Millet ne söylerse söylesin ne konuşursa konuşsun. Sen benimsin.

Tabii ki aile baskısı. Abi sorunu filan. Bana karışmayın, beni engellemeyin. "Bu hayat senin, yaşayacak olan sensin." dersiniz. Madem ki benim, rahat bırakın da istediğim gibi yaşayayım. İster ziyan ederek ister şu anki yaşantımdan daha mukemmel. Sizce ben, yani ben hangisini yaşamak isterim?

Özgürlük sorumluluk demektir. Bunu da biliyorum. Ama şimdilik tum sorumluluğum büyuklerimin o narin ellerinde olduğundan dolayısıyla özgurluğümde onların elinde demektir Yanlız tek sorun var. Ben her zaman evin küçük kızı olarak kalacağım. Onur için hiç büyüyemeyeceğim. Belki de farkında olmadığım kadar özgurüm, serbestim. Ama daha fazlasını istiyorum. Daha daha fazla özgurlük istiyorum.

Metalıczerrin

YILIN LALESİ 97

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ALTIN LALE										
GÜMÜŞ LALE										
BRONZ LALE										

Adı, Soyadı : ...

Adres : ...

duyuru duyuru duyuru duyuru duyuru

küçük İskender 14 Ocak 1998'de LeMan Kitapçısı'nda okurlarıyla buluşuyor..

SAYI: 322... 10 OCAK 1998... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd Şti ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Gunen İÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● C on YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı, 3002462 - 0
● Dolar hesabı, 3002461 - 2 | TL hesabı 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Benim ORTAMLARIM

ONE NIGHT STAND

TEK GECELİK HÖPÜRDETME BU... ÜSTÜ KALSIN... TADI ALIP ÇIKIYORUM BEN...

Böyle birşey yüzümüze vurmak pek hoş olmasa da, kimse inkar etmesin gizlice ve sinsice yerden bu boku... "ONE NIGHT STAND" yani tek gecelik, günübirlik, anlık, spontan, "gelişine göre" bu birliktelikler, yurdun batılılaşma sürecinin 80'li yıllarından itibaren masum kanımıza giren "batılı sevişmeler"dir. Ve AŞK BİTTİ... Kavrulsun bedenlerimiz artık hesapsız kitapsız yataklarda... MUCK!

MOHAGK!

Böyle durumlara zemin hazırlayan zayıflık, genelde karşı cinsin o tanrısal, tutsak eden sürükleyen bir takım jest ve mimiklerine maruz kalmaktır...

Allahım. Yıllar yılı peşinden koştuğum, aradığım o "gözler, o dudaklar, o gülüş ve gamze"... O da bunun farkında ve nasıl da tilkice bir silaha çevirivermiş tüm bunları...

Mekan hiç de önemli değil, bar, cafe, sürüzü kursu, eylem, toplu sözleşme... Gerçek sadece şu işte... "Doğru zamanda, doğru kadın". Hele hele o da yakıyorsa tinsel seftektörleri, mekanların iyice ayıklıyorsunuz kendinizi

MUCK!!! NO BACKGROUND

Ama iyi bakın gradivanızın gözlerine tedirgin ve hastalıklı mı?.. Elinizi verseniz kolunuzu kaptıracak kadar "yalvarıcasına" mı bakıyor?..

Siz fokurdarken kendisi pek mi soğukkanlı. Ancormal derecede normal mi bakıyor... Tuzlukulara inancı kalmamış kadar heyecansız...

Gözleri çözmeniz gereken gecenin sıcaklığı için pek bi önemli... Sizin emellerinizi de aşıp size dilediği gibi hükmedecek kadar keskin mi bakıyor?

SENİ İÇİMDE HİSSEDİYORUM

Ama sizin gözleriniz çoktan yorungeye girmiş bile... Aşk hissiyatının en duyarlı kelimeleri sayıklıyorsunuz...

Bi şekilde tanışıp, evde hazırladığınız en güzel jest ve mimiklerinizi, aksiyonlarınızı özenle sunuyor ve onu yavaşça sarıp sarmalamaya başlıyorsunuz... Laf kâh "ben"anımı yaşarım, beri"den kâh hayatın ne kadar anlamsız olduğuna geliyor... Ya da artık aşkın bittiğine... Oysa aşkın bitmediğini, eşek gibi biliyorsun... Bu "hayatın tanrıçası" karşısında darmadağın olmamak için kendini nasıl da zor zaptetmeye çalışıyorsun...

GÜRRR..

GRRRRRRRR..

Ve nihayet sonunda yatak faslı... GENELDE ARANAN LEZZET BÜYÜLÜ... Ama özel de sen... Yıllarca aradığın DOĞRU BEDENE öyle bir yapışıyorsun ki kevişmenin bir adım ötesine geçmek istiyorsun sanki...

GÜRRR.

"IZDIRAP" POMPASI" dayanamaz oluyor artık. En son ne zaman aşık olmuştunuz?.. O da tüm bu olanları bilmeli!

Orgazm adrenalin beyne sıçrıyor... "Erkeklerin kadınları hakkında tüm psikolojileri" Okuduğun son kitaptı bu...

Ortalık biraz duruluyor... Kız sakin ve memnun, gitmeye hazırlanırken bir kez daha karşılaşıyorsun hasta olduğun o mimiklerle!! Kahroluyorsun! Sonra anahtarı da farkediyorsun...

GÜMP!

FTOMP- FTOMP- FTOMP

Ama kilit dayanmıyor artık... Çok geç! AŞIK OLUYORSUN. Oyunun kurallını bozuyorsun! Niyet neydi be adamım... Akıbet noolduu be güzelim?

Sonsuza dek yanımda kal" dediği anlık tek gecelik ilişkiden "görüşte aşk" zevkine zayaklanmak için Kapıdan girdi... Sonra bir Reha Muhtar siluetiyle SMACK Düştü!

Herşey sadece kâbusmuş... Acı sonlu bir gençlik hatırası mıydı bu da? Aşk hep tek taraflı mıydı... Hayır; Kadın da aynı topun kumaşıydı aslında. Bu yoksul ülkenin yoksun bedenleri "batılı sevişmeleri" becerememiş, hepten alışamamış, yenilmiler ve evlendiler... Evlilik de aşkı hepten öldürdü zaten... SMACK

Akşamsefası

Akşamsefası

17 Ocak 1998 Cumartesi Sayı: 323. 120.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DÖRT YANIMIZ ÇETE ZULASI...

Edirne otobanında altı kişiyi öldüren katil zanlılarının biri eski özel timcı diğeri polis çıktı. **Zanlı özel timcinin Mehmet Ağar'ın özel koruması olduğu belirlendi...** Süper savcı Kutlu Savaş "Susurluk raporunu" Başbakan Mesut Yılmaz'a sundu. **Yılmaz, "Rapordaki devletle ilgili bölümler açıklanmayacak" dedi...** Açlık grevleri ölüm sınırına dayandı. Bakanlar kurulu, "açlık grevleri dış kaynaklı" açıklamasını yaptı. **TBMM, koltuk skandalı şaşkınlıkla izleniyor...** Manisa'da ilk küçük kızlara yönelik bir işkence ve taciz iddiası **...Az once, çok önce, az sonra, çok sonra ve her zaman...**

Akşamsefası

Ebenin Kuşağı

Sarılar bütün tedbirleriyle ortada
Damlalar dallara dizilmiş
Ayna kırıntıları...
Doğum kokuyor hava
Toprağın bütün yavru ağızları açılmış
Makina Gekdoriş
Gök gürültüsüyle yeniden
Başlıyacak gebe dev anası haykırmaya
İlkbahar işte böyle dünyaya getirir
Bu arada dağlar
Ebem kuşaklarını sarıyor bellerine.

CAN YÜCEL

Oruç tutmadığı için bıçaklanarak öldürülen, Ümit Tarhan'ın katil zanlısının tecavüz suçundan 5 yıl ceza aldığı ortaya çıktı.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Akşamsefası
LeMan 2
Akşamsefası

LeMan

Yılmaz, Susurluk raporunun devlet ile ilgili bölümlerini açıklayamayacağını söyledi.

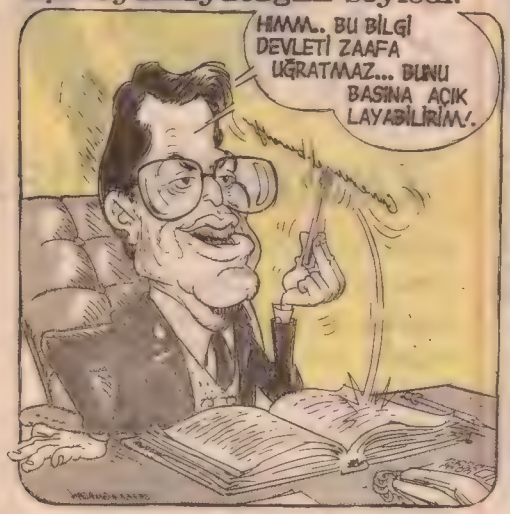

Her kimin etrafına etten duvar örülüyor. Mutlak bir höt korkusu vardır. Ve o duvarlar da etten değil höttendir.

Bilge Lemanus

Boy aynası

GENEL RUH HÂLİ

(Böyle Gelmiş Böyle Gider)

Şımdı Memleket Sathında Edirne'den Ardahan'a Kocaman Kapkara Bir Umutsuzluk Var - **Her Gelen Hükümetle Birlikte Bir Kısım Medya Ve Çıkar Grupları Fason Umut Dağıttıkları İçin Bu Umutsuzluk Daha Da Büyüyor** - İnsanı Değerler Günden Güne Erozyona Uğruyor - **Ortalıkta Müthiş Bir Güven Krizi Var** - Uzay Yolu'ndaki Atılgan Gemisi Gibiyiz - **Önümüzde Tanımlanamayan Yabancı Cisimler Var** - Sermaye Kediye Yüklenmiş - **Ciğer Kediye Emanet Edilmiş** - Memleketin Tersanelerine Ve Hatta Özel Dershanelerine Girilmiş Ama Tık Yok - **Bize Şok Mu Lazım Şimdi** - Ama Şok Üstüne Şok Olduğundan Bu Hâl Böyle Değil Mı - **Artık Şok Bağımlısı Olmuş Herkes** - Şok Gıderek Bir Hafıza Kayıplığına Neden Olmuş - **Bünye Her Türlü Tedaviyi Reddediyor** - Bünye'de Yaşama Arzusu Kalmamış - **Bünye Artık Hiç Olmazsa Ölümüm Katliam Trafik Kazası İntihar Yangın Sel Basması Gruzu Patlaması Yüzünden Değil De Ecelimle Olsun Diyor** - Eee Bu Cacığa Dram Mı Dayanır - **Yine de Hayırlısı**

Albert Kamu Vicdanı

(Herşeyi Devletten Beklemeyelim Kendi Çetemizi Kendimiz Kuralım)

MECLİS MEKAN SAHİBİ YAPIYOR

1983 yılında Meclise girdiğinde arabası bile olmayan Kalemli'nin şimdiye kadar ortaya çıkan konutlarının değeri; 200 milyara yaklaşıyor.

Mecliste beş dakika bulundular, daire sahibi olamadılar ama koğuş sahibi oldular. MECLİSİN HİKMETİNDEN OLSA GEREK!

Açlık grevleri ölüm sınırında hükümet duyarsız.

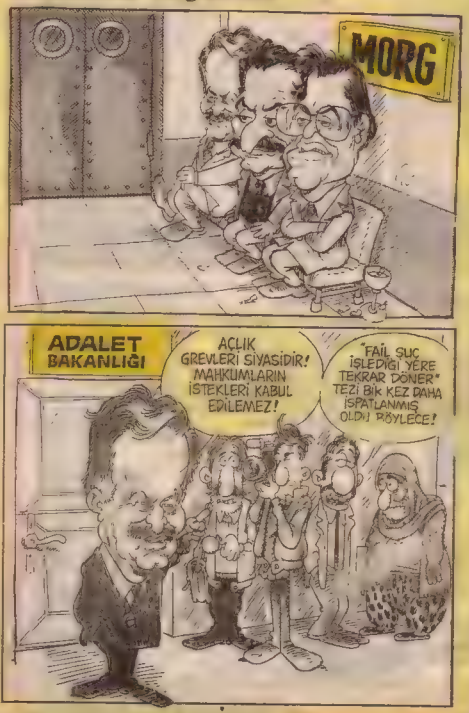

MANİSA'DA KÜÇÜK KIZLARA YENİ BİR İŞKENCE VE TACİZ

İşkence ve taciz gören N.B. ve E.B.

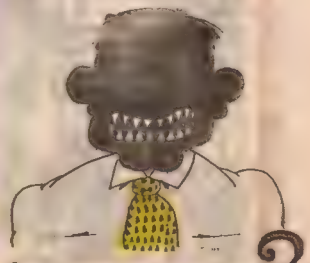

İşkence yapan?

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Yemcit pilavı met-üst

Yankı vâdisi

umut: *üç'ün biri*
para: *günün kahramanı*
adalet: *geciktirici sprey*
mafya: *self servis*
deterjan: *beyaz kadın ticareti*
nargile: *türk tütün mutfağı*
istanbul: *bir dünya köyü*
demokrasi: *godot'u beklerken*
orman: *tarzan yetiştirme yurdu*
sabır: *fâkirbilim*
evrensellik: *batı standartları enstitüsü*
medya: *holding broşürü*
ayrılık: *iki özneli bir kelime*
sıkıntı: *off aman zaman*
darbe: *off aman kenan*
milletvekili: *gizli işsizlik*
aşk: *yüzkızartıcı en doğal suç*
sanat: *paratoner*
gece: *inleme tesisleri*
şiir: *pansuman tedbirleri*
huzur: *işlemi sonuçlandıramıyorum*
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum
işlemi sonuçlandıramıyorum

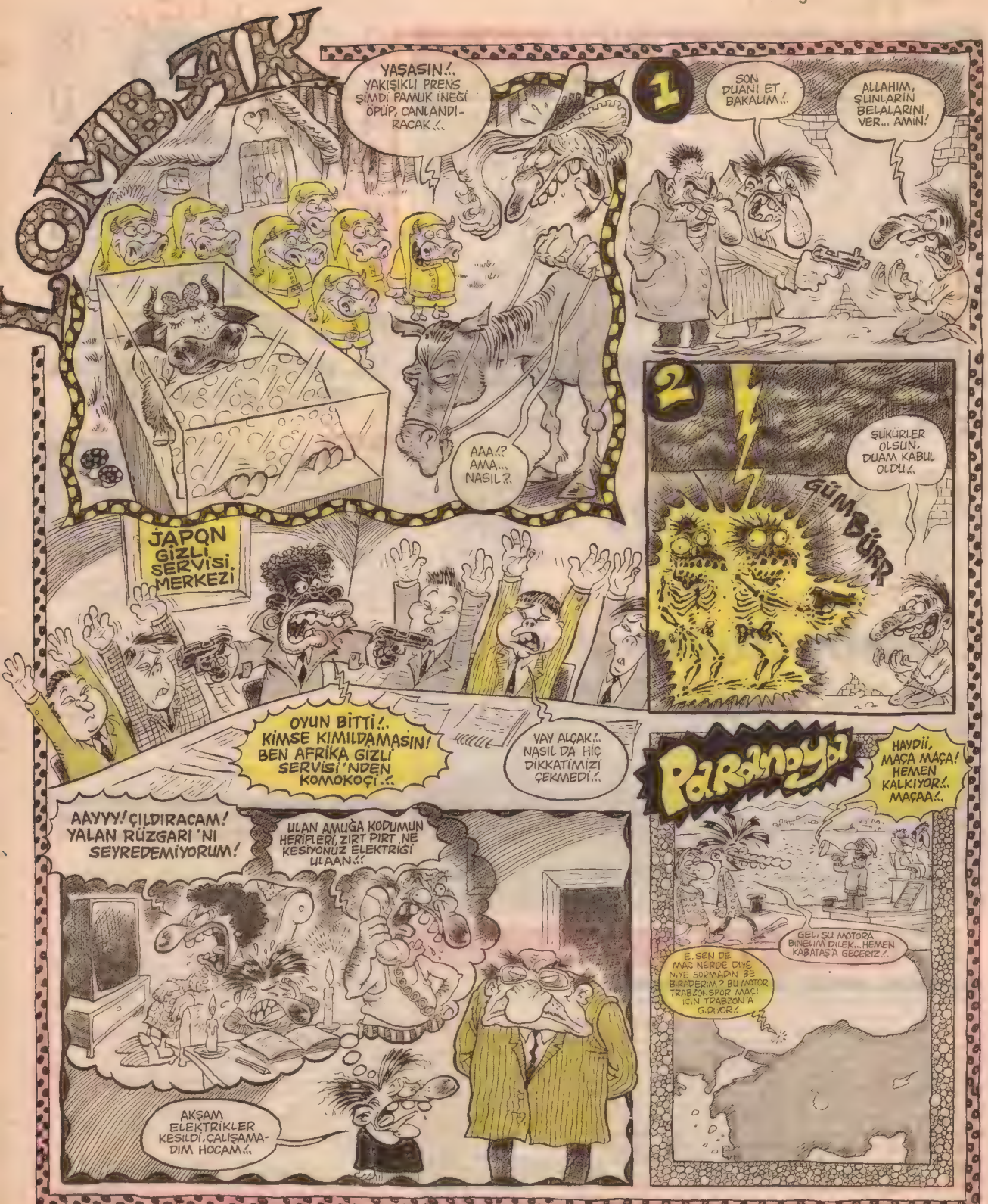
LOMBAK
YAŞASIN!.. YAKIŞIKLI PRENS ŞİMDİ PAMUK İNEĞİ ÖPÜP, CANLANDIRACAK!..
AAA!? AMA... NASIL?
1
SON DUANI ET BAKALIM!..
ALLAHIM, ŞUNLARIN BELALARINI VER... AMİN!
2
ŞÜKÜRLER OLSUN, DUAM KABUL OLDU!.
GÜMBÜRR
JAPON GİZLİ SERVİSİ MERKEZİ
OYUN BİTTİ!.. KİMSE KIMILDAMASIN! BEN AFRİKA GİZLİ SERVİSİ'NDEN KOMOKOÇİ!..
VAY ALÇAK!.. NASIL DA HİÇ DİKKATİMİZİ ÇEKMEDİ!..
Paranoya
HAYDİİ, MAÇA MAÇA! HEMEN KALKIYOR!.. MAÇAA!..
GEL, SU MOTORA BİNELİM DİLEK... HEMEN KABATAŞ'A GEÇERİZ!..
E, SEN DE MAÇ NEREDE DİYE NİYE SORMADIN BE BİRADERİM? BU MOTOR TRABZONSPOR MAÇI İÇİN TRABZON'A GİDİYOR!..
AAYYY! ÇILDIRACAM! YALAN RÜZGARI 'NI SEYREDEMİYORUM!
ULAN AMUĞA KODUMUN HERİFLERİ, ZIRT PIRT NE KESİYONUZ ELEKTRİĞİ ULAAN!!!
AKŞAM ELEKTRİKLER KESİLDİ, ÇALIŞAMADIM HOCAM!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

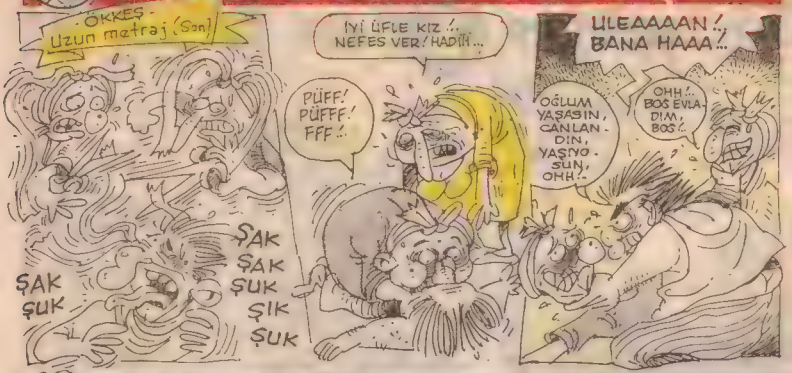

Komedi Virüsleri ORİS ile VONTİ met-ust

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

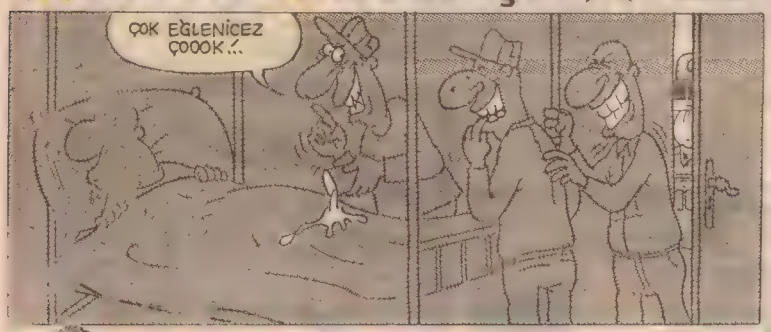

DUMUR

DUMUR DETAY

Geçenlerde bir gece Ağabeyimle Sinema dönüşünde evimize yakın bir fırının önünden geçiyorduk. Beş-Altı fırın işçisi ellerinde uzun saplı fırça süpürgelerle boş bir pet şişeye vuruyorlardı. Hatta iki de kale yapmışlar, pet şişeyi kaleye atmaya uğraşıyorlardı. Gorduklerimizin şaşkınlığı içinde, oyunculardan birine ne yaptıklarını sordum. Cevabı aynen şöyleydi **"Abi, buz hokeyinden esinlenip, sokakta hokey oynuyoruz!"**

Dumur içinde oradan uzaklaştık!

Ayhan Çaylı / İSTANBUL

DUMUR DÜNYADAN

Londra'dan sıcacık özlem dolu bir merhaba siz hepinize. Ben burada master yapmaktayım.

Geçen gün okuldan, kaldığım yere giderken otobüste çok hoş bir olay gözledim ve sizlerle paylaşmak istedim... Buranın meşhur çift katlı (double decker) otobüsündeyim ve duraklardan birinden bir İngiliz çift ve henüz tam konuşamayan 2 yaşlarındaki çocukları otobüse binip yan tarafıma oturdular. Bir süre sonra çocuk huysuzlanıp, annesinin boynuna sarılarak ANNE - ANNE diye bağırmaya başladı. Bu belli bir süre devam edince karı-koca da huzursuz oldular ve çocuğun ne dediğini anlamaya çalışarak "What do you want?" ve "What does that mean?" gibi sorular sormaya başladılar. Fakat çocuğun ağzından sadece ANNE - ANNE kelimesi çıktığı için şaşkın şaşkın birbirlerine bakıp durdular. Çocuk her anne deyişinde de kadına sarılıyordu. Sonra dayanamadım ve olaya karışıp bunun Türkçe'de bir anlamı olduğunu ve İngilizce'sinin **"mum"** olduğunu söyledim ve ardından adam ve kadın da acaip bir dumura uğradılar.

Burçin Küskü / Londra

ORÇUN KÜNEK

FEVZİ YETMİŞLİYILLAR'ın "17. asırda baron dövmek büzük ister loy gelin kibar gelin"

A yazı

1) Tiney Tiney diye tango yapan birisini görünce dünyanın en iyi insanı da olsa hafif bi kıllanma oluyo elimde olmadan

2) Hiç üşenmeden önce taşı cilalayıp cılalı taş devrini yapan kişiler süper mi yoksa keriz mi bı türlü karar veremedim.

3) 17. asırda baron dövmek büzük ister loy gelin kibar gelin. (Slow)

4) Elimde çok önemli belgeler var, açıklarsam yer yerinden oynar. hissini sık sık uyandırırım dostlarıma karşı.

5) Alpacino birini zehirlemiş diye yalan çıkartsam en az iki üç tane denyo hemen inanır. (Bi de utanmadan sağda solda anlatır.)

B yazı

1) Aniden Ninja saldırısına uğrasam ilk önce Japon toplumuna süper sempatı duyduğumu anlatmaya çalışırım elimden geldiğince, o da olmazsa yiğitçe dövüşürüm.

2) Daha romantik olması için iki üç ay tek süre tanıdım sevdiceğime (Slow)

3) Newton yerçekimini bulanda "Bravo abicim super buluş" diye bir tek kışının bile sakal atmaması insanlığın ayıbıdır korkarım ki.

4) Eğer kalbimi kırarsan sonra hediye olarak koltuk takımı bile alsan konuşmam kolay kolay özü sözü erotik yarım

5) Danimarka'da dönen katakullilerin içeriğini merak eder dururum yıllardır. (Slow)

NEWTON YERÇEKİMİNİ BULANDA "BRAVO ABİCİM SÜPER BULUŞ" DİYE BİR TEK KİŞİNİN BİLE SAKAL ATMAMASI İNSANLIĞIN AYIBIDIR KORKARIM Kİ" adlı şarkının sözleri.

Yığıt insan Newton, cesur kişi Newton, dağlar oğlu Newton
Birtanesin Newton, buldun yer çekimini, buldun yer çekimini
Yeni bir şekil verdin bilim dünyasına
Kimileri kıskandı; "Öyle buluşu dedem de bulur"
"E benim de kafama elma düşse, bende bulurum ne var"
Yani şeklinde konuştu, kimileri gıpta ile baktı
"Bravo be Newton'um helal olsun" dediler
Ama öyle ya da böyle, ayıp ettik Newton'a
Çünkü Bebek; O yer çekimini bulanda, Sanmam ki biri çıkıp da
Bi sakal atsın, uç beş siterlin versin, hediye babında, ya da ne bileyim
Biri çıkıp da, bi takım elbise, veya güzel bi yun kazak
Verdi mi hediye olarak ya da birisi çıkıp, bu güzel buluş karşısında
Newton'u lokantaya goturüp, bi buçuk pilav üstü, ısmarladı mı?
Hiç sanmam, oysa bunlar yapılmalıydı
Çünkü sevdiceğim hey hey, çunku gulyüzlüm tey tey
Biri çıkar bi alet icat eder, gider patentini alır, sonra elini oper satar.
Sonra tum insanlık, "Aman ne güzel bi buluş" diye
Gıdıp alırız o aletten, Milyonlarca lira oderiz
Buluşu yapan patent hakkından, payını düşeni alır.
Oysa Newton dur bebek, bılımın temel taşlarını koyan
O yüzden bi sakal da, ona atmak lazımdı.
Ha diyeceksin ki bebek "Newton babadan zengindi
Kuzey Avrupa'nın yarısı onundu"... O başka bu başka...
O zaman, nezaket icabı da olsa, başka bi kıyak yapmak lazımdı
Oh bebek lazımdı, lazımdı diyosam lazımdı
Ağzını kırarım, oh bebek kırarım

Copirayt mopirayt ağa. Tüm hakları saklıdır. Izlık şeklinde dahi ötürulemez. Çalan çırpan adıdır, eşşoğlueşşektir, zındıktır, godoştur.

Soner Günday *(Galler Prensi)*

TERELELLİ

PICTURES

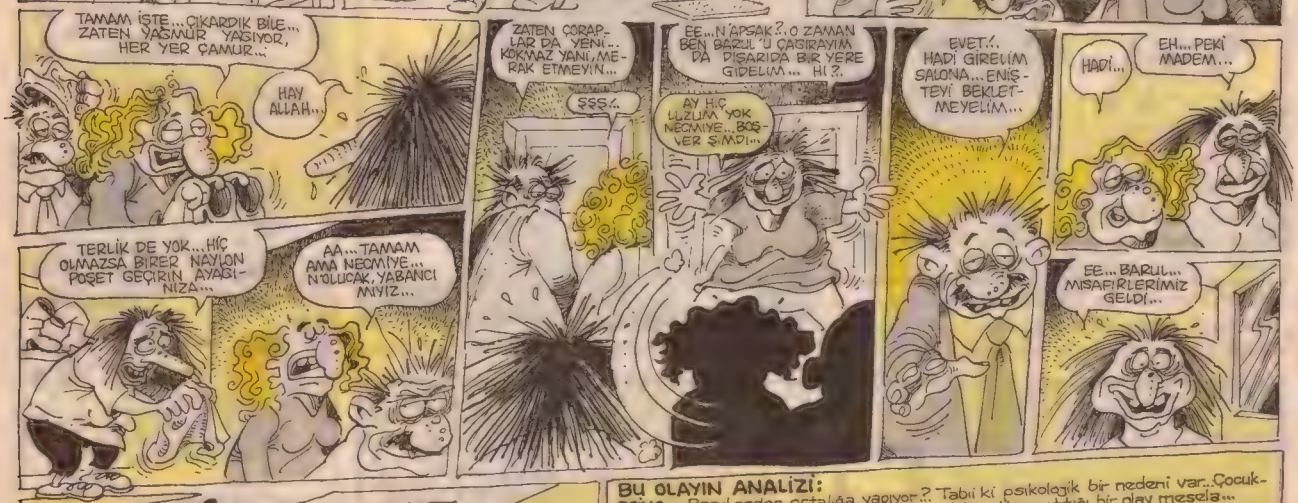

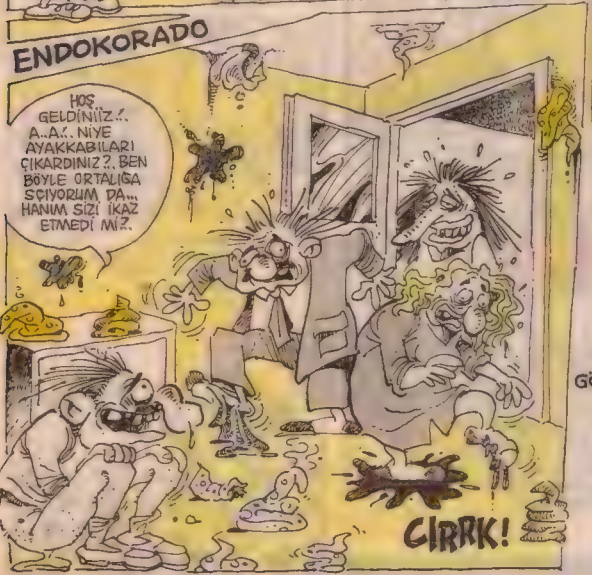

BU OLAYIN ANALİZİ:

PSİKO – Barul neden ortalığa yapıyor?. Tabii ki psikolojik bir nedeni var... Çocukluğunda kendisini derinden etkileyen ve bilinçaltına attığı bir olay meselâ... Bunun psikanaliz sonucu öğrenilmesi mümkün... Freud'a göre, anne ve babasını yatakta kavun yiyip üzerine su içerken görmesi bu etkiyi sağlayabilir... Ve bu da ilerleki yaşlarda, bilinçaltının dürtmesiyle "ortalığa sçma" şeklinde açığa çıkabilir... Görünüşte hasta değil... Ama çok afedersiniz sçıyor... S-çı-yoor...

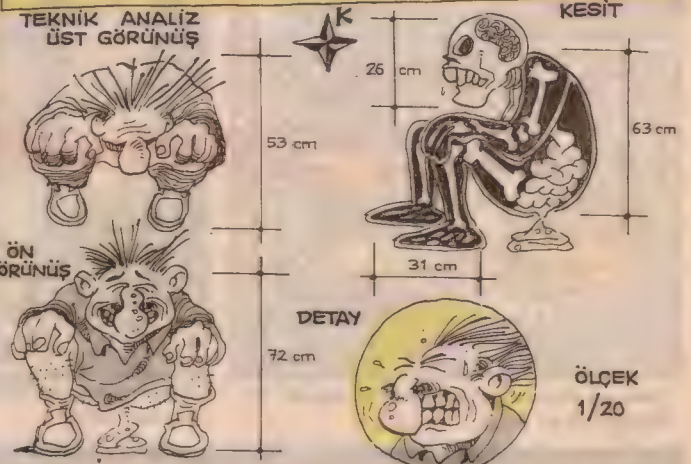

KOMİKAZE

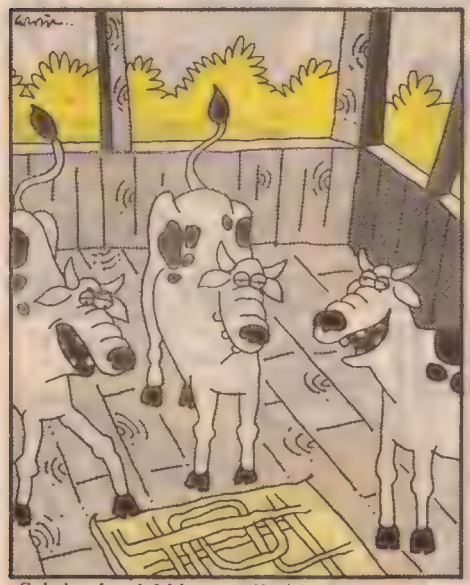

-Şehrin altındaki bu tünelleri kullanarak Hindistan Başkonsolosluğu'na ulaşabiliriz.
-Sonra krallara layık bir hayat bizi bekliyor.

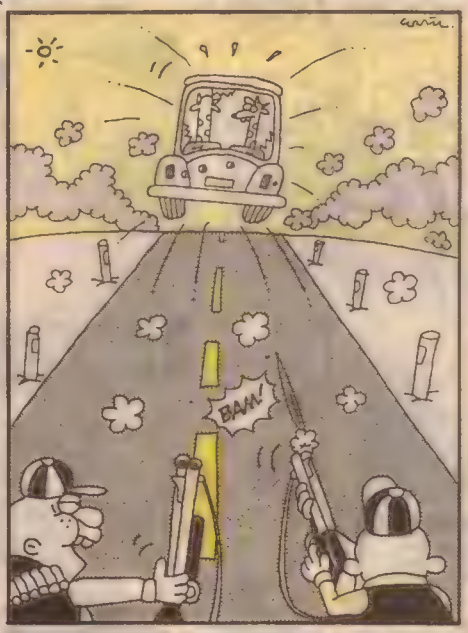

-Boşuna kurşun harcama. Menzil dışına çıktılar.

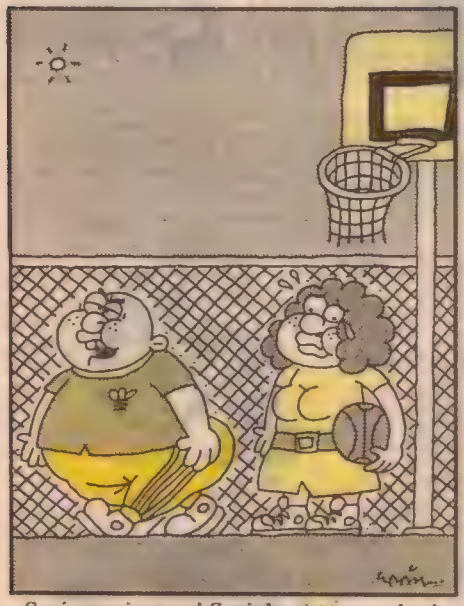

- Seni sevmiyorum! Seninle oyun oynadım! Anlamadın mı hala!...

- Alkol aldınız mı Tarzan bey?
- Ne münasebet!

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

KILLANDIRMA SERVİSİ
Vedat Özdemiroğlu

Aydan Siyavuş

Ortaokuldayken ilk defa aşık oldum. Aklım gıttı. Olayı tam kavrayamadım. Dönemin güncel geyiği olan "sağlıklı yaşam için" birlikte gece koşuları, arasıra tavla oynama, okul çıkışı heyecan dolu kısa süreli yürüyüşler dışında bir aşama kaydedemememin yanı sıra, aşık olduğum kişi İlhan Selçuk'la Ahmet Selçuk İlkan'ı karıştıran bir kişiydi. Üstelik aynı kıza çok samimi bir arkadaşım da aşıktı!

O dönem ilgimi çeken ikinci dişi bir roman kahramanıydı: Simmel'in "Hepimiz Kardeş Olacağız" kitabındaki Lilian! Belki de romanın erkek kahramanını ve de onun kardeşini çok etkilediği için ben de etkilenmiştim. (Meraklısı için: Vedat Bey'in Görkemli Hayatı-"Ortasından Başlayan Şarkı" adlı macera) Ayrıca Lilian'la, aşık olduğum kızdaki isim benzerliği de çok tuhaftı!

Hep aynı bakkaldan, hep aynı zamanda (cumartesileri, 11:00 civarı) Girgır dergisi alırdım. Dergiyi okuya okuya dönerdim eve. Babamdan Cumhuriyet okuma alışkanlığı o dönemlerde geçti bana. Bir de haftalık Nokta Dergisi'ne sardırdım.

İskenderun'daydık; havası her zaman nemli, yılda bir kez esen ve "çocuk uçurduğu" rivayet edilen "Yarıkkaya fırtınası" meşhur, akşam güneşi delirtici güzellikte olan İskenderun'da. Orası, o zamana kadar tayinlerle geçmiş göçebe ömrümün en çok yaşadığım yeriydi. İskenderunspor'un renkleri turuncu-maviydi!

Yetmişlerde bitmiş çocukluğun yerini, düpedüz "ilkgençlik" almıştı. Alıp başını yüzmeler, üstüste maç etmeler, Sezen Aksu'dan "Sen Ağlama", Yeni Türkü'den "Telli Turna!"

İlk defa Nâzım Hikmet, ilk defa Deniz Gezmiş, ilk defa Yaşar Kemal, ikinci defa Orhan Veli! Ve "Çizgilerle Karl Marx!"

Ve "Attılâ İlhan'dan bıçak gibi çekilmiş sayısız mısra!"

Sinemalarda "ağlatan film" Şampiyon, Cramer Cramer'e Karşı, Fahriye Abla! Televizyonda "Godfather" Marlon Brando ve de Niro, "Köşedönücü"Ferhan Şensoy, "İrlandalı Kız"da ve "Savaş Rüzgârları"nda Robert Mitchum, "Bışıklet Hırsızları" ve TRT'de bobinleri karıştırılmış "Love Story!"

Bütün bunların dışında, "gerçek sevgilim" basketboldu. Belki de futboldan daha iyi becerdiğim için; turnikeli, "adam adama" savunmalı, smaçlı, "steps"li oyunun hastası oldum. Fakat asıl neden (binlerce yaşıtımda olduğu gibi) önce "Koç Rıs" yönetiminde çalışan Kuliç, Salamis, Gonzales ve arkadaşlarından müteşekkil "Beyaz Gölge", sonra da rahmetli Aydan Siyavuş yönetiminde Efe, Erman, Aytek ve arkadaşlarının oluşturduğu "Çalenç Kupası"nı kazanan milli takımdı Kudurmuş gibi oynardık. O külçe gibi, simsiyah "sağlık toplarından" sonra siyah çizgili turuncu basketbol topu tenis topu kadar hafiflerdi. "Orjinal Konversler" hayal ederdik. **"Voit" marka topumuz olmadığı için "Vahit" adındaki taklidiyle idare ederdik.**

Basketbolda bambaşka bir haz, apayrı bir tad vardı Hırsla oyunu karıştırıp tişörtlerimiz terden vücuda yapışana kadar oynuyorduk. (Zaten biraz da o yüzden üşütüp hastalanıp direkten döndüm)

İlk aşkım evleneli çok oldu! Artık Simmel okumuyorum.

Girgır dokuz yıl önce piç edildi. Uğur Mumcu'yu alçakça katlettiler, Nokta'nın "değerli yazarı" Engin Ardıç şu an hırt bir TV yorumcusu! 12 yıldır İskenderun'u görmedim. Yaş otuza geldi. İlk gençliğim çoktan bitti.

Aydan Siyavuş öldü. Meğer ne çok severmişim, elinde hep su şişesiyle kenardan takımını yöneten Koç'u. Bir zamanın bittiğini o ölünce anladım. Onca yıl, "üç saniye koridorundaki" üç saniyeden daha hızlı geçti.

Hayat mola almadan "feyk atmaya" devam ediyor. Siyavuş'u sıkı bir maçla analım. Kim ararsa gider oynarım!

Fıravunun Lanneti

GÜNERİ İÇOĞLU

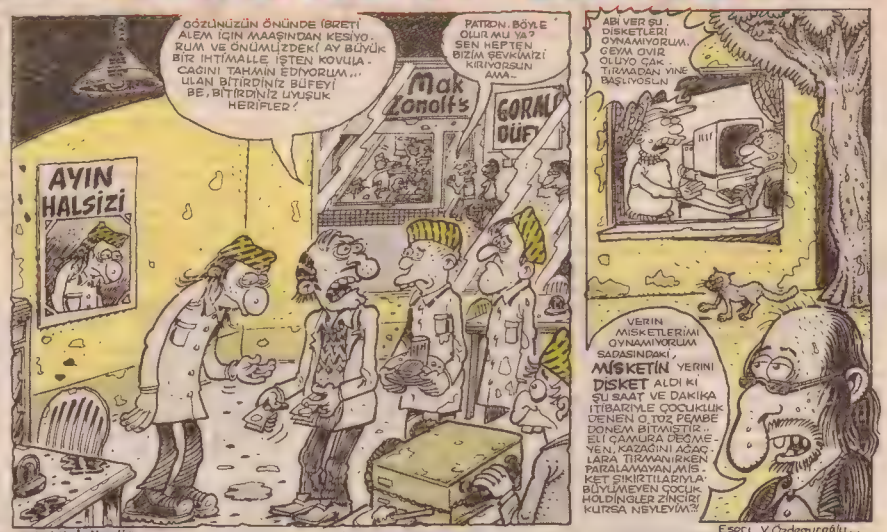

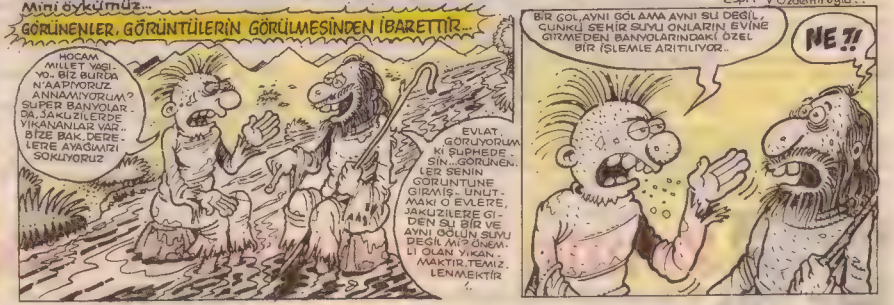

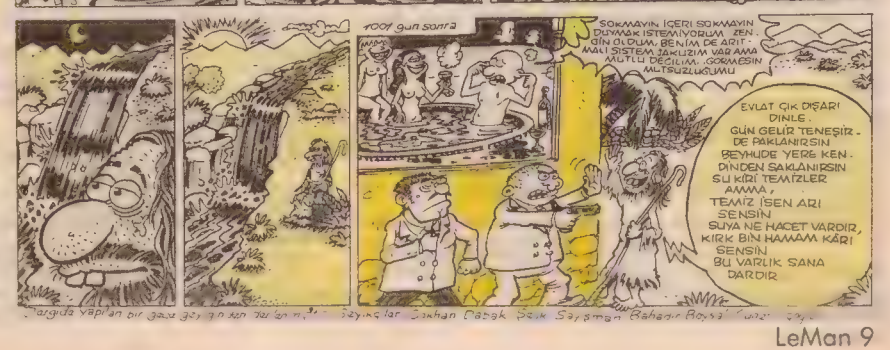

ÖDÜLLER

Meclisteki yolsuzluklar, nedense, tam da tarihimizin en büyük vurgunu denilen elektrik dağıtım ihalelerinin Doğan grubunun aldığı güne rastgeldi. Kalemli dosyasının açılması o güne mi denk geldi, yoksa, üstünü mü örttüler, anlaşılamadı? Daha çok şey anlaşılamadı, Samsun havaalanındaki buzlanmadan Ray Sigorta, yani aydın Doğan kazanacak, Ray sigorta uçakları sigortalamıştı, ancak, buzlanmayı bahane edip, sıyırmaya çalışıyor? Daha ne çok şey sıyrılıyor? Fettullah Hoca da sıyırmaya çalışıyor? Bir takım cins adamlara karışık-kuruşuk ödüller vererek, iman tazeliyor, resmiyet kazanmaya çalışıyor. Ödüllerden biri Şerif Mardin'e, biliyorsunuz, Şerif Mardin, "nurculuk" kitabını yazmış, Saidi Nursi cemaatini de "sivil toplum çabası" olarak değerlendirip tüm aydınları "kek" yerine koymuştu. Biat eden insanlar, yani cemaat insanı; nasıl sivil olabiliyor, bunu başaran ünlü sosyoloğumuz halen Amerika'da, bu görüşleri sayesinde de her yıl ödül hakediyor. İkinci ödülümüz İhsan Doğramacı'ya, onun şöhreti malum, geçelim. Üçüncü ödül Türkiye için bir trajedi, çünkü ödül, ünlü tarihçi Halil İnalcık'a verildi. Uğur Mumcu, bu adam için Osmanlı belgelerini Amerika'da satıyor, gibi laflar etmişti. Ancak, tarihçilerin de görüşü en büyük tarihçimiz, bakın ne dedi ödül töreninde: "Moğolistan'da istiklal marşı söyleyen çocukları görünce gözlerimiz yaşardı, gururlandık." Bu fetihci, Türk-İslamcı zihniyetin kökleri en büyük tarihçinin bile bilincinde hala duruyor. İstiklal marşını, bu kavgayı veren, bu halk haketmiştir, Moğolistan'dakilerden İstiklal marşına ne oluyor? Yahya Kemal'i, Necip Fazıl'ı, Fazıl Hüsnü'yü söyleseler, hepimiz memnun oluruz, ama İstiklal Marşı söylüyorlarmış. Bir tarihçi bu kadar cahil konuşabiliyorsa, siz, bu Türk İslam saçmalıklarının nerden ve nerelere uzandığını düşünün artık. Diğer ödüller, hepsi bir rezillik şovu. Biri Nevval Sevindi diye yırtmaç fiyonguna benzeyen bir kadına. Bu kadın Fettullah Hoca'yla Amerika'dayken röportaj yapmış, şunları söylemişti. "Hocanın kırk yamalı seccadesini gördüm, gözlerime inanamadım, bu ne mütevazilik, bu ne sadelik, hayran kaldım." İşte bu tür yalakalıkları sayesinde ödül almış, insanın midesi kaldırmayacak konuşmalarıyla meşhur bu kadın, Amerika'da tedavi olma lüksüne, beşyüz trilyona varan servete ses çıkartmıyor, hocanın yamalı seccadesinden ne fukara adam edebiyatı çıkarıyor. Üstelik bu kadının, Türk, islam, tasavvuf, cemaat gibi kelimeleri yanyana getirip yazı yazması kereste kavak odununu bile akıl hastası yapacak bozuklukta, cahillikte. Diğer ödül, Nazlı Ilıcak'a, Kemal Ilıcak'ın, ki şöhreti Aydın Doğan'ı gölgede bırakır, zaten ilksan dosyası açıklandığında ölmüştü, Mehmet Ali Ilıcak'ın annesi, uzun zamandır Fettullah Hoca'nın, askerle olan ilişkilerini düzeltmeye çalışan yazılar yazıyor, ödül alıverdi. Diğer ödül, o yırtmaç fiyonguna düğme oluverecek zekada Gülay Göktürk... İşte bunların hepsi, yılın hoşgörü, insansever, uzlaşma, ödüllerini aldılar. Ödülleri veren de, İslamın hoşgörü temsilcisi, büyük insan Fettullah Gülen... İşte tüm bu insanlar müslüman oluyorlar. Hak, hukuk gözetiyorlar. Müslümanlığı böyle yorumluyorlar. Yaşar Nuri Öztürk'e de ödül verildi, bilmeyenler olur belki, Yaşar Nuri de "tarikatlara" karşı, Fettullah hocanın dini de karşı, bu yüzden anlaşıyorlar! Tereyağı suratlı bu adamların hal ve gidişleri, ödülleri, en büyük yolsuzluklardan daha beter, daha acıklı! Anlayamadığım bir yer daha vardı, niye Fettullah Hoca, bu insanlara "Allah razı olsun" deyip geçmedi de, hepsine ödül verme ihtiyacı duyuyor? Çünkü onlar da hocayı ödüllendiriyorlar, ne büyük, ne evliya adam, diyorlar. Allah hepsinin sonlarını hayır etsin!

KÖPEKLERİN MALİYETİ

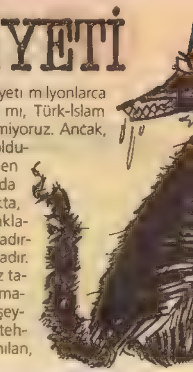

Öğrenci gösterilerinde kullanılan eğitilmiş polis köpeklerinin maliyeti milyonlarca doları aşmaktadır. Bu köpeklerin eğitiminde, ilke ve inkılaplar mı, Türk-İslam dersleri mi, yokśa bilimsel eğitim mi ağırlık kazanmaktadır, bilemiyoruz. Ancak, bazı eksikliklerin olduğu gözümüzden kaçmıyor. Her devlet kurumunda olduğu gibi, bu kurumumuzda da bazı işini sallayan arkadaşlarımız olabilir, ben bir vatandaş olarak "uyarı" görevimi kullanıyorum. Şöyle ki, meydanlarda hazır kıta bekletilen eğitilmiş cins köpeklerin çoğu zaman canları sıkılmakta, eğlence aramaktadırlar. Eğlence safhasında eğitimcisi tarafından türlü şaklabanlıklar yapmaktadırlar ki, bu geleneklerimize ve törelerimize uymamaktadırlar. Ve hatta, fotoğrafçı ve kameracılara sirkvari gösteriler dahi yapılmaktadır. Ve nerdeyse, köpeklerin ilginç takla ve emir komutlarla hareketleri halkımız tarafından seyirlik bir oyun gibi izlenmektedir. Ağzı dualı müslümanlar "vay maşallah" derken, kara kaşlı, kavak gibi uzun kızlarımız köpeklere "ne şeker şeyler" deyip yanaşmaktadırlar. Bu durum, yıllar süren eğitimleri için büyük tehlike arzetmektedir. Çünkü eğitilmiş köpekler, asla okşanmamalıdır. Okşanılan,

Çetesever denyo, kutsal reklamcıya karşı!

Sabah gazetesinin iki yazarı, Hıncal Uluç ve Mehmet Ali Birand artık "rutinleşen" didişmelerine bir yenisini eklediler. "Susurluk ve devlet" konusuyla başlayan tartışma, Uluç'un çeşitli filmlerden örnek vererek "Bütün dünyada böyle işler oluyor" demesiyle iyice geyiğe sardı.

Uluç zaten malum. Resmi, özel, güncel, cinsel, vs. her türlü güç ve ihtişama hayranlık duyan bir zat. Bunca yıldır ne faili meçhul cinayetlerden, ne işkenceden, ne de faşist çetelerden tek satır olsun söz etmedi. Ertekin'in şıklığı kadar Metin Göktepe cinayetinden bahsetse ve tüm benzerleri de onun gibi davransa, bu ülkenin faşistleri bu kadar rahatça dehşet saçamazlardı.

Zaten M. Ali Birand'a son cevabında da (13.1.98 - Sabah) şöyle diyor: "Ülkemizde dost düşman bütün batılı uygar ve doğulu uygarlıktan sahipsiz (karşıtı öyle olmalı herhalde) devletlerin hiç de dost olmayan komşuların, terör örgütlerinin ajanları fink atarken, "Devlet böyle şey yapmaz" diye kestirip atarak bunlara aynı silahlarla mukabele edecek kendi gizli servislerimizin elini kolunu bağlamak mümkün mü?"

İşte 10 yılda 14 bin faili meçhul cinayetin işlendiği ülkenin çok okunan , popüler yazarı! İşte sırça plazanın oterite kölesi kalemi! Hitler döneminde Almanya da yaşasaydı; Yahudi soykırımına da ilginç gerekçeler bulurdu. (Ayrıca "doğulu uygarlıktan nasipsiz devletler" espirisi ne kötü bir espiriymiş be kardeşim!)

Diğer yandan daha demokrat görünen ve "Susurluk çetesi'ni tartışmaya açan" M. Ali Birand, yine 13.1.98 tarihli 32. Gün Programıyla gösterdi ki, demokrasi ve insan haklarıyla falan değil, estetik ve "maliyet" olarak birinci sınıf reklamlarla meşgul bir kişidir. Birand'ın sevgili Hoca efendisi (ki bir ticaret adamı olduğunu kendiside söylüyor) aynı sürede reklam yapmak için kanallara ne kadar para aktarıldı acaba? Hesapta "tartışma" içerikli program, inceden inceye kurgulanmış bir "sahibinin sesi" gösterisiydi. Uluç'un grafiğini yakalamayasa bile, bu proğramlar (iki haftadır sürüyor Fetullah Hoca belgeseli, belki daha da sürer) Birand'ın dürüstlüğünü yitirdiğini gösteriyor. Sonra bu iki yazar komşu sütünlarda "demokratça" tartışıyor. Biz de yiyoruz. İstediğiniz kadar, daha da fazla ünlü olun. "Susurluk faşizmin ürünüdür" cümlesini rahatça yazamadıktan sonra.

V.Ö.

Zemin kattakilerin öyküsü

Bu sabah kahvaltılık birşeyler alabilmek için bakkala indim. Çıkarken değil, eve dönüşümde farkettim, zemin kattakiler taşınmışlardı. Veda bile etmediklerinden gittiklerinden haberim olmamıştı.

Pencerelerine boylu boyunca gazete kağıtları yapıştırılmıştı. Ölüleri, yoksul evlerin pencerelerini, içki şişelerini örten gazete kağıtları hep hüzünlendirir beni...

Benden dokuz, on yaş küçük genç bir adam, ondan biraz daha genç ve çok sessiz karısı yaşıyordu orada...

Bir keresinde evimdeki bir tamirat için portatif merdivenlerini istemiştim onlardan. Hiç tereddüt etmeden, hatta gizli bir sevinç duyarak vermişlerdi merdiveni. Tereddüt değil, garip bir tedirginlik vardı üzerlerinde merdiveni verirken. Aklıma, onu benden sakınıyorlarmış duygusunu asla getirmeksizin, sanki benden aldıkları birşeyi bana geri veriyorlarmış gibi bir duyguyla ve beni kırmadan, bana kendimi mahçup hissettirmeden onu bir an önce verebilme isteğinin yarattığı ve doğal bir incelikle gizlenmiş tedirginlikti bu...

Günlerce bu genç karı kocanın bana merdiveni verirken yaşadıkları bu tedirginliği düşünmüş böylesi farklı ve özgün incelikteki insanların bu denli acımasız, şiddet ve kötülük dolu bir dünyada nasıl varolabileceklerini; seslerini, varlıklarını nasıl duyurabileceklerini düşünüp durmuştum...

Genç adamla apartmanın girişinde, sokak kapısında karşılaştığımızda selamlaşırdık. O da benim gibi selamlaşırken utanan insanlardandı.

Bu utanç, karşılaştığı insanı düşündüklerinden alıkoymak, dalgınlığından soymak, hiç beklemediği bir zorunlu nezaket gerginliğiyle başbaşa bırakmak ve belki de onu kendine yakıştıramadığı bir yapaylığa itmenin verdiği kaçınılması güç bir duygudan kaynaklanıyordu...

Daha da önemlisi bu utanç, karşılaştığı hemen herkesi kendisinden daha üstün, daha erdemli ve soylu görmenin o iflah olmaz çelebiliği ve artık bu dünyada yeri olmayan, şimdilerde duyarlılık gibi neredeyse hastalıklı sayılan bir inceliğin dışavurumuydu.

Benim yaşadığım utançtaysa onun da paylaştığım yukarda saydığım duygularla birlikte onun bütün bunları farkeden dikkatini hissetmiş olmamdı.

Beni tanımasından, mahremiyetime girmesinden gizliden gizliye endişe ediyordum. Onu her gördüğümde yaşadığım ve onunkine benzeyen tedirginliğim ve utancımla bunu ona duyurmuştum. Hayallerim yeteneklerimi aşıyordu. Buna rağmen çevremdeki herkese kendimi kanıtlama savaşı açmıştım: Kaybettiğimi acıyla her idrak edişimde birgün kazanacağıma inanıyordum. Trajikomik bir hırstı benimkisi. Yarışa genleriyle, aile tarihiyle ve aşılması çok güç sınıfsal, sosyal olanaklarla hazırlanmış benim çok önümdeki birilerine kafa tutuyordum. Hayatımı bu sonucu çoktan belli olan adaletsiz, belki de bu yüzden biraz da komik bir yarışmaya adamıştım adeta. Öyle ki artık kaybettikçe daha çok seviyordum kendimi; beni ben yapan özgün ve farklı yanlarım kaybettikçe ortaya çıkıyordu artık...

Sürekli kaybediyor olsam da başarıya koşullanmıştım kendimi. Ama yine de başarıdan nefret ettiğimi, başarıyı küçümsediğimi, onun peşinde olmadığımı söylüyordum kendime ve herkese. Çünkü küçücük, sıradan bir başarı kazandığımda onun, daha sevincini bile yaşayamadan, hemen anında yarışı en önde götürenler tarafından elimden alınacağını bildiğim için, gelecek olan hayalkırıklığının acısını içimde biraz olsun dindirebilmek için kendimi ve herkesi aldatıyordum böylece.

Hayatımı birgün, hatta aynı an içinde önce göklere çıkartıp sonra yerin dibine sokmaktan, bu amansız gelgitten öylesine hırpalar, öylesine yorardım ki, bu yüzden gelecek planları yapacak güç bulamazdım kendimde.

Nerede yanlış yaptığımı büyülü bir saplantıyla ve tekrar tekrar düşünmek garip, haz dolu bir keder verirdi bana.

Hayatını yanlışlar ve kaybedişler üzerine kuran insanların yaşadığı öfke dolu gururun o eşsiz tadını bende doyasıya yaşardım.

Bakışlarından onun bana çok benzediğini ya da giderek benzeyeceğini hissediyordum derinden derine.

Kendimi çok büyük bir ustalıkla gizlesem de yanlış hesaplar, korkunç acı veren yıkımlar, acılar ve kaybedişler üzerine kurulu hayatımı ancak bana çok benzeyen biri bütün çıplaklığıyla görüp farkedebilirdi.

O bana çok benziyordu...

Sanıyorum o da bunu anlamıştı ve bu benzerlik hem çok heyecanlandırıyor, ama daha çok ürkütüyordu.

Benimle konuşmaktan çekinmesi bu benzerliğin biraz daha açığa çıkacağından duyduğu ürküntüydü. Henüz çok gençti ve saplantıları benimki kadar derinleşmemişti. Umutları ve beklentileri vardı. En azından kendisini benden daha iyi hissediyordu...

Ama sonuçta yasak bir dünyada, izlendikleri ve birbirlerini ele vermemek için konuşmayan, varlıklarından emin olmak için sadece gizli bir işaretle selamlaşan yeraltı insanı gibiydik. Sanki bir suçtu varlığımız. Ve biraraya gelirsek bu su-

çu daha da büyütürüz diye düşünüyordu

Birbirimize benzediğimizin ortaya çıkm

o kadar ürküyordum. Ben hayatımı yanl

sam da o hastalıklı ve öfke dolu gururum

istiyordum bu hayatta. Ve o herşeye karş

benden farklı olmasını istiyordum. Saplar

le yeteneklerim arasındaki o aşılmaz uçu

korkunç enerjinin bende yarattığı acı ve

temiyordum. Çünkü onu kendime çok

kaybettiğinde, kazandığı sıradan, küçücü

dığında, hayatını yanlış hesaplara göre k

tadı dahi hissedemeyecekti belki de beni

Birara, alışveriş ettiğim köşedeki bakk

zen dükkanın önünde tavla oynarken gö

Birgün telefonla bakkaldan birşeyler sip

pı çaldı. Açtım ve karşımda elindeki plast

le onu gördüm. Elim ayağıma dolaştı. Ke

bela; **siz niye zahmet ettiniz, çırak yo**

Yusuf hasta, gelemedi, bugün onu

ladı beni. Gözlerine ürkerek baktım. Beni

desi yoktu sanki gözlerinde. Konuşurken

atmış gibi geldi bana. Poşeti elime tutuş

kınmadan aldı ve önceden hazırladığı üs

benimle eskisine göre bu denli rahat ko

duygusunu içime sokmak istemiyor, oyal

anda gözlerime bakmakta hiç tereddüt

dengeyi alt üst edecekti... Onun gözün

onun ve karısının öyküsünü yazıyordum k

zıp bitirene kadar bu üstünlük bozulman

tım bu üstünlüğü onun gözünde. Çünkü

garamı getiren delikanlıya adıyla değil, h

yü bozulmuştu. Kendimi bu yasak dünya

kesinde ebedi bir sürgün, ebedi bir yer

tım... Gözlerine bir kez daha baktım ne

da: Hayalkırıklığına uğramış,

deli çok ağır bir beraberliğin,

nın getirdiği ve *inançsızlıkla* lekelen

luk duygusu okudum bakışlarında ..

Belki de o böyle olmasını istiyordu gizl

Kaderini artık çok iyi sezdiği benim ka

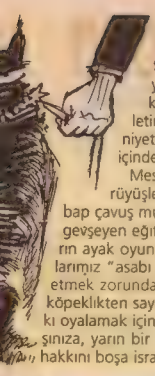

sevilen köpekler, yıllar süren eğitim alışkanlıklarını çabucak unuturlar. Bizim, bazı görevli arkadaşlarımız ise, gösteri uğruna köpeklerin sevilmesi ve okşanmasına göz yummaktadırlar. Böylece milli ve manevi değerlerimizin koruyucu köpeklerimizin yırtıcı, parçalayıcı özellikleri kaybolmaktadır. Köpek eğitimciliğiyle uğraşan her aklıselim bilir ki, sevilen köpekler, yırtıcılıklarını kaybeder! Bazı görevli arkadaşlarımız bunu bilmiyor olamaz. Devletimize milyonlarca dolara malolan bu köpeklerin eğitimlerinde dahi dikkatli olmalıyız. Emniyetimiz derhal duruma el koymalı, köpeklerimizi şov ve gösteri araçlı sirkvari şaklabanlıklar içinde oynatılmasına müsaade etmemelidir.

Mesela, geçtiğimiz pankart davası mitinginde durum içler acısı bir hal almıştı. Talimli yürüyüşlerini terkeden köpekler, eğitimcilerin emirlerini dahi dinlememiş, halkla nerdeyse ahbap çavuş muhabbete girmişti. Bu durum, devletimizde büyük onulmaz yaralara sebep olacak, bu gevşeyen eğitim sisteminden hain dış mihraklar faydalanacak, Türk devleti bir kez daha yabancıların ayak oyunlarına kurban edilecektir! Bir de söylemeden geçemeyeceğim, bazı eğitimci arkadaşlarımız "asabı bozuk" köpekleri, iyi eğitim almış köpek gibi görüyorlar, bu yanlıştır! Şunu da ilave etmek zorundayım ki, cinsel tatminsizliği olan köpeklerin sert dalışlarını bazı eğitimci arkadaşlar iyi köpeklikten saymaktadır, ki, bu da yanlıştır! Bir kez daha söylemek zorundayım ki, köpeklerimizi halkı oyalamak için kullanmamalıyız, onların görevi halkı ısırmaktır. Bugün, siz, höte parmak bir arkadaşınıza, yarın bir emir verebilir misiniz, şüphesiz, hayır! O halde, daha dikkatli olalım, tüysüz yetimin hakkını boşa israf etmeyelim!

N.G.

YILIN LALESİ 97

	İŞ DÜNYASI	TELEVİZYON	POLİTİKA	BASIN	KURUM	KLİP	KLASMAN DIŞI	SPOR	MÜZİK	REKLAM
ALTIN LALE										
GÜMÜŞ LALE										
BRONZ LALE										

Adı, Soyadı : .....

Adres : .....

YILIN LALELERİNİ SEÇİYORUZ

Her dalda 97 yılı lale'lerini seçmek için yaptığımız anket bütün hızıyla sürüyor. Derginin faksı kilitlendi. Mektuplar önce çuvallara sonra odalara sığmaz oldu. Açık ara önde gidenler olduğu gibi, göğüs farkıyla yarışan ve kıyasıya rekabetin sürdüğü adaylar da var. Ve çok yakında sonuçlar. Hala seçime katılmayıp, ankette bizim de tuzumuz olsun diyenler için son kuponlar.

...sından o ne kadar ürküyorsa, ben de ...hesaplar ve kaybedişler üzerine kur... ...yine de benzersiz biri olarak kalmak ...çırpınan iyiniyetimle onun hayatının ...larım, hastalıklı gururum, hayallerim... ...mu doldurabilmek için harcadığım o ...kım duygusunu onun yaşamasını is... ...akın hissediyordum. Hem kimbilir o, ...bir başarı elinden hemencecik alın... ...anların böylesi anlarda tattığı o eşsiz ...gibi...

...la yakınlığını ilerletmişti. Onunla ba... ...üyordum onu...

...miş etmiştim. Beş on dakika sonra ka... ...poşette bakkaldan sipariş ettiklerim... ...eledim. Ne diyeceğimi şaşırdım. Güç... **...muydu?** diyebildim ancak...

...yerine ben bakıyorum, diye yanıt... ...le selamlaşırken yaşadığı o utanç ifa... ...ahattı. Hatta üstünden ağır bir yükü ...rdu. Parayı yavaşça uzattım. Hiç sa... ...ünü verdi. Aslında anlamıştım neden ...uşup, hareket ettiğini, ama anlama ...mak istiyordum. Çünkü bu duygu şu ...meyen bu insanla kurduğum bütün ...e üstün olmalıydım, çünkü o sıralar ...famda... Hiç olmazsa ben öyküyü ya... ...alıydı. Ama artık çok geçti... Yıtırmış... ...ıllardır bana ekmeğimi, gazetemi, si... ...kes gibi, **çırak** diye hitap etmişti. Bü... ...a ele vermiş, onu incileklerin yıtık ül... ...ı insanı olarak yapayalnız bırakmış... ...cı ki bekledigim ifadeyi buldum ora... ...r sanın yüzündeki o kirgın; ama be... ...kutsal yükünden kurtulmuş olma... ...raf bir özgürlük, hoyrat bir başıboş...

...len gizliye ...erimden ayrı çizmek istiyordum. Bu bir fırsattı onun için. Kendince terkedilmişti, hayalkırıklığına uğramıştı, ama özgürlüğüne kavuşmuştu...

Ama bütün bu duyguların kendini kandırmaktan başka bir işe yaramadığını o da hissediyordu... Kendini kandırdığını hissettiği gibi daha sonra olacakları bile sanki şimdiden biliyordu.

Karısıyla birlikte zemin katta oturdukları rutubet içindeki evlerinin bile kirasını ödeyemeyip daha yoksul bir semte taşınacaklarını, ev sahibinin pencerelerini boydan boya gazete kağıtlarıyla örteceğini ve benim bir sabah bunu görür görmez çok üzüleceğimi, ama bu üzüntüyü bir an önce yenebilmek, hatta üzüntümü beni biraz daha güçlendiren bir anlam boyutuna çıkarabilmek için uzun süredir kafamda oluşturduğum onların, zemin kattakilerin öyküsünü yazmaya karar vereceğimi biliyordu...

Hatta bu öykünün ilk cümlelerini bile...

"Bu sabah kahvaltılık birşeyler almak için bakkala indim. Giderken değil, dönüşümde farkettim. Zemin kattakiler taşınmışlardı. Taşınırken görmedim, veda bile etmedikleri için gittiklerinden haberim olmamıştı. Pencerelerine boylu boyunca gazete kağıtları yapıştırılmıştı. Ölülere, pencerelere, içki şişelerine örtülen gazete kağıtları beni hep hüzünlendirir...

Gazete kağıdı yapıştırılmış pencerelere birkez daha baktım. O insanlarla neden daha çok konuşmadığımı, neden onlarla hayatın yükünü paylaşmadığımı düşündüm... Oysa onlara, özellikle o genç çocuğa ne çok yakınlık duyuyordum... **Verilmemiş sevgi... Verilmemiş sevgi...** Bu muydu hayatımızın yazgısı. Vermeyi düşündüğümüz, ama hep erteledigimiz sevgiler yüzünden birbirimizi sonsuza dek yitirip duruyorduk... Nereden mi biliyordum şu an kapımda duran genç komşumun bütün bunları aklından geçirdiğini... Çünkü o apartmanın zemin katında karısıyla birlikte oturup uzun süre işsiz kaldıktan ve o rutubetli dairenin kirasını ödeyemediği için yoksul bir semte taşınmak zorunda kalan genç adam bendim...

Üçüncü katta ise **Cezmi Ersöz** adında bir yazar oturuyordu...

* Oruç tutmadığı gerekçesiyle Malatya da faşistler tarafından öldürülen **Ümit Cihan Tarha**'nın anısı hep bizimle olacak.
* 23 Ocak Salı 15.00'te Avcılar'daki **Logos Kitapevi**'ndeyim.
* **Kristal Kral Enver Topaloğlu**, Şiirler, Noyirmiye diyarından.
* Bu hafta Çarşamba günü **Radyo Umut**'ta (94.30 FM) saat 21.15 - 23.15 arası okuya kayıt yaptırmak için saçını kazımak zorunda kalan turbanlı bir ünlü şarkıcıyla bir söyleşi yapacağım.
* Bir [illegible] **Fuat Karakoç**, Yepyeni ve çok özgün bir ses.
* **Kadın Eserleri Kütüphanesi'** [illegible]
* **Küçük Menderes Gazetesi.**
* Ankara Gazi Üniversitesi'nden [illegible] beni mutlaka Leman'dan ara.
* Erzincan'dan Deniz, Mustafa Turkmenoğlu, Sabahattin Adıyaman, Sabri Yelbey, Bursa'dan Özgut, Gaye Korkmaz, Özgul Kılıç, Şuheda Sungur, Erdoğan Atmış, Ruya, Selin Hamuryen, Özlem Gucik, Fergul, Özge Ababay, Şıyar Yıldırım, A. Murat Nazım Baran, Bulent Olmez, Ankara'dan Kursay Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

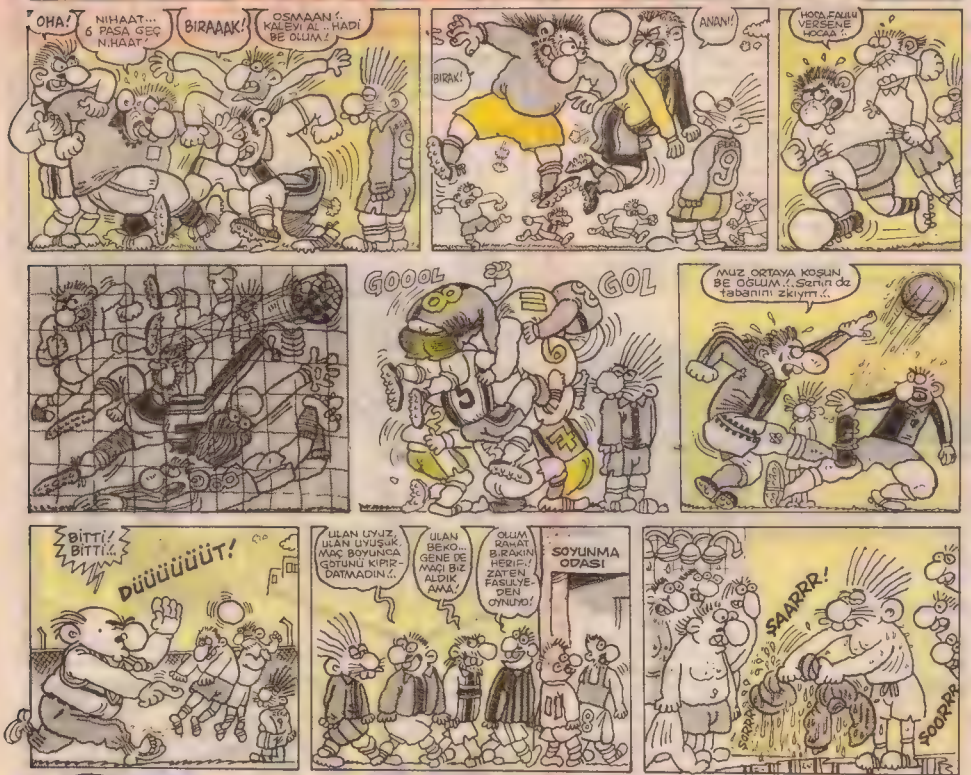

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Bu düzenin SS'leri!

Çan..çan..çan.. Her bir can çaldırıyor bir çan!

Çan..çan..çan.. Çankırı'da 96 yıla mahkum beş can.

Çan..çan..çan.. Ölüm oruçuna mahkum yüzlerce can.

Çan..çan..çan.. Kafasının içindekiler için kafası ölüme mahkum edilen sayısız can.

Bu düzen için çalıyorsa onca çan, neden işte bunca can!

Onlar bu düzene büyük isyan.

Çünkü bu düzen **"Ne çalarsın"** sorusuna, **"Ne bulursam çalarım"** diyenleri çıkarıyor tepemize!

Nasıl Hitler'in **SS**'leri varsa bu düzenin de var **SS**'leri!

İlk **S** (Sömürücüler), ikinci S (Soyguncular)...

Sömürücünün, soyguncunun biri gidiyor, bini geliyor.

Bir **Çalakalem**li gidiyor, bin kalemsiz, kitapsız geliyor!

Bir kirli şirket gidiyor, bin kirli şirket geliyor.

Demek ki serbest piyasa ekonomisi dedikleri **serbest hırsızlık ekonomisi!**

Ve Serbest Hırsızlık Ekonomisi'ne Giriş kitabının ilk cümlesi:

"Hırsızım, hırsızsınız, hırsızlar!"

Hırsızlık serbest, düşünmek yasak.

Çalma eylemi serbest, protesto eylemi grekoromen!

Pankart çıkaranlar mahkum, akkart çıkaranlar makbul!

Gençler hapiste, hırsızlar tepede!

Çan..çan..çan..Ankara'nın dibinde Çankırı, Ankara'nın tepesinde Çankaya!

Gel de şimdi **"Her servetin altında bir hırsızlık yatar"**, **"Çok mal haramsız olmaz"** diyen iki ünlü sözü anımsatma.

Bunu anımsatınca **"Servet, ülkiyet düşmanlığı yapma"**

Aslında demek istedikleri şu:

"Hırsızlık, haram düşmanlığı yapma!"

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Erdil Yaşaroğlu tüm hakları saklıdır

marlon@turk.net

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

ANNEeee

AŞK BİTTİ!

Ah sevgili okuyucularım... "görülevaliği" yapmaya bırakalım artık kimseler kadir kıymet bilmez oldu. Demir öylesine hızlı ve kolay kimseciklerin yüreklerini başkasına kaptırıyor ki... neredeyse aşkın modası geçti, mu ne? Sonunda onlara da "ket"lerimi "sktredim... Siz yine de kolları koparsın diyerek sayılarımı birden sayılarım hafifinden şöyle bir örnek...

Ulan yoksa biz mi ayırt duyarlılıs'nız da ondan mı böyle insanlık pak vic. dansız / Çok duygusuz o muş gibi geliyor...

Eskiden böyle değil miş. Ferhat / Şirin'e aşkından dağları delmiş ama ozlarının asıl kaynağı'nın nerden bilacaksınız? Masallara, mitolojiye güvenmeyecek sınız. Kişi kendi mitolojisini kendi yaratıp yücaltir...

Ya da delirip sizi doğuran annenin yakasına yapışın // "Ne demeye beni bu SANAL SEVGİLER dünyasının KARŞILIKSIZ AŞKLAR diyarının orta yerine sıktın?" diye //

Güzelim cinsel dürtü...

Aşk dediğin oyunuş, çok güzel bir şey guymuş!

Onlara inanmaktan hâlâ MAAL-LEŞEF guymuş!

Ben aşktan, derbederlikten, tarumarlığa koşarken, başkaları çoktan aşktan pirim yapıyor... "Gerçek Aşk"ın kenarından tezet geçen ucuz aşk şarkıları... Mansur Ark misali, gönlünün tellerini titretmeyeceksin... Teremmm dahi etmeyeceksin...

Eski arkadaş LARDAbardak olmuş... Onlarda aşk'ın tarifi bam başka... Bal'lki üstesinden gelmiş'ler... Onlara BAŞARISIZLIK... Hastalık, başarısızlık, ZAYıflık, hüZün, üZüntü... ne kadar UZAK onlara...

5 DERSTE "AŞK"I ALTETME'NİN YOLLARI...

DANGER

ONU NASIL ALDATABİLİRİM?

AŞK? Ne ola ki?.. Derman nayd? AŞK üzerine yazılmış o güzelim hikayeleri, şiirleri okumaya kalkmayın şakın... Ne zamanın, ne dünyanın ve ne de "AŞK NEŞNE"nizin sizin kitabı bitirmenizi beklemeye tahammülü yok... Dergi de okumayın, gaste de... "AŞK"ın tarifi değişti artık orelarda...

Neşne... su birikintisinden aşık dalarlara hızla yol alırken dönüp arkana bakıveriyorsun... Nasıl da kahpece kurdun kadıncağızın kalbini... Belki de aşkının karşılığı tak kalp oydu... O da gidiyor üzgün ve dargın...

Kalbinin acıdığını hissediyorsun...

Acıktıkça acıkıyorsun, susuyorsun dilin damağın kuruyor ve artık acılara bir nevi son veriyorsun... Acıkmana da... Az önce yırttığın aşk kitapları, dergilerle boğrunu cayır cayır yiken zavallıyı yakıp, ısıtıp kıvama getiriyor...

AMAŞSIZ lığına çare bulamıyorsun... Acıkmaktan hâlâ ölmüyorsun. Vazgeçiyorsun. Dönderdiğini AMMANA.

Yaz, varım gayrı... Ah, o mektuplar..... Sezgi / İzmit, yazılarını aldım...

©Albizler aşkın canı!.. Sibernetik kültürün canı şu sıralar öyle bir akıyor ki canlar... Yeniliği ve sürprizleri garanti eden tüm seçeneklerin...

Davul Yakısı

nihat genç

Basketbol yeni geldiğinde ilkokullar arası basket maçları 0-0 biterdi, lise maçları ise 2-2, 4-2, benim de oynadığım bir maç 14-12 gibi bir skorla bitmişti, havamızdan geçilmiyordu.

1423 yılında İtalya'da yapılan Zagonora savaşında iki büyük ordu karşı karşıya geldi, birgün boyunca savaştılar, yalnız 2-3 kişi öldü, bunlar da attan düşmüştü.

1467 yılında yapılan Castracoro savaşında ise kimse ölmedi. Çünkü şövalyeler kalın zırhlarla korunuyorlardı. Günümüz dış politika yazarları, bu konuyu enine boyuna tartıştılar, bir savaşa savaş denilmesi için kaç kişinin ölmesi gerekir, en az 1.000 dediler, bazıları 10.000 kişiden az ölünün olduğu savaşa, savaş demedi.

1789'dan sonra şövalyeler değil, sıradan insanlar da zorunlu askerliğe alındı, çünkü yurttaş olmuşlardı, Avrupa'nın ilk yurttaşlarının, ilk işleri Napolyon ordularında Avrupa'yı istila etmek oldu. Sıradan insanı savaşa sürmek kolay değildi, milli duygularla ortak bir vatan bilinci, milliyetçi bir zihniyet hazırlandı.

İlk uçaklarımızı 1. Dünya savaşında Alman desteğiyle kullandık, bir-iki taneydiler düşman cephelerini izliyorlardı, ancak, keşif yerine varmadan denize düşüyor, çokça bozuluyorlardı. Bomba da kullandıkları oluyordu, bugünkü molotof kokteyli benzeri, içine çaput, çivi konulmuş şişeleri cepheye atıyorlardı.

Henüz otuz yıl geçmeden 45'de ağır bombardıman uçakları atom bombası taşıyıp Hiroşima ve Nagazaki'yi yoketti. Çok geçmeden atom bombasının altmışbin katı güçte nükleer bombalar icad edildi. Hem Amerika hem Rusya nükleer deposu haline geldi. İngiltere, Fransa, Çin hatta Hindistan da bu yarışa katıldı.

Silahlanmanın geldiği bu inanılmaz boyutun adına "dehşet dengesi", "karşılıklı kesin mahvolma" koydular. Ve bu saatten sonra, tüm dış politika teorileri, nükleer denge üzerinde inşa edilmeye başlandı.

Savaş teorileri de gelişti, mesela ilk nükleer düğmeye şehirleri vurmak için mi, yoksa askeri üsleri vurmak için mi basmalı? Hadi cevaplayın, Otuz yıl tartışıldıktan sonra en akla yakın sonuç, şehirler vurulmalı, şeklinde önem kazandı, çünkü, karşı ülkeye de "vurma" şansı verilmeli, yoksa, nükleer yarışın önünü almak mümkün değilmiş?

Paralel bir aşamada kıtalararası balistik füzeler gelişti, bu füzeler çok başlıklı, yani izlediği yol üzerinde birçok bomba bırakarak ilerleyen füzeler dehşet boyutunu daha da yükselttiler.

Ve nihayet Amerika, atıldığında atmosfer dışından seyreden bu füzelerin laser ışınlarıyla uzaydan vurulmalarını sağlayan bir sistem geliştirdi, adına: Yıldız Savaşları projesi denildi.

Bu silahların tümü dışındaki geleneksel silahların adına: Konvensiyonel silah denildi. Yani, biz Yunanistan'la savaşırsak, savaşımızın adı: Konvensiyonel savaş olacak.

Ancak, dış politika uzmanları, konvensiyonel savaşların dünya siyasetinde hiçbir güç değişikliğine yol açmayacağını söylüyorlar, yani bizim gibi konvensiyonel ordular, mutlaka nükleer güçlerden birine sığınmak zorunda. Artık dünyada yaşamak için mutlaka bir nükleer dostunuz, ağbiniz olmalı.

Ya da bir Orta Amerika, ya da Arnavutluk, bir zamanlar İsviçre, Lüksemburg gibi tüm bu olup bitenlerin dışında, siyasetsiz, izolasyonist bir politika izleyebilirsiniz, ancak, hararetli bir coğrafyada, etli butlu bir ekonominiz varsa, buna da imkan yoktur.

Nükleer güç dengelerinin dışında yaşamak mümkün mü? Mümkündü? Bağlantısızlar denilen üçüncü dünya büyükleri, Yugoslavya, Mısır, Hindistan gibi güçlü ittifaklar oluruldu, elli yıl bu nükleer gücün dışında ve hatta rakibi gibi yaşadılar.

Bağlantısızlar'ın ilk toplantısına davetliydik, bizim dışişleri bakanımız 1956 yılında akıl verdi, dışarda kalmak sonumuz olur, gelin bu sevdadan vazgeçelim. Çok sonra bağlantısızların mutlu bir hayatı oldu, biz de Nato'nun karakolu. Mesela, bağlantısızlar Cezayir kurtuluş savaşında destek verirken, biz nükleer gücün dostu Fransa'nın yanında parmak kaldırdık.

Çocukluğumun gazeteleri Salt 1 konferansının haberleri, gençliğim ise SALT 2 görüşmelerinin haberlerini izlemekle geçti. Silahsızlanma görüşmelerinin adıydı, bu. Kırk yıla yakın sürdü, Amerika, yıldız savaşları projesini masaya koyunca, Rusya'nın pes etmekten, dağılmaktan, kucağa oturmaktan başka şansı kalmadı.

Nükleer silahlarda indirim yapılmasına rağmen, bu akıl almaz silahlar Rusya, Amerika, Fransa, Çin, İngiltere'de mevcut. Fransa ki, kültürün, uygarlığın, insan haklarının bekçisi, birkaç yıl önce tüm eleştirilere rağmen nükleer denemelerini yaptı, hatta, bir dizi depremin bu denemelerden kaynaklandığı iddia edildi.

İşte bir sürü uluslararası konferans, toplantı, yasa, müeyyide, her ne boksalar, tüm egemenlik sınırları, bu büyük nükleer gücün gölgesinde, emriyle oluşturuluyor. Bunun adı: Yeni Dünya Düzeni.

Diyelim ki bu dış politikayı reddettiniz, iki küçük örneğimiz var akıllanmak için, birincisi Irak, bir gecede Bağdat'ı bombalayıp ikiyüzbin insan öldürdüler, bu Amerika için iyi bir fırsattı, tüm üçüncü dünya ülkelerine Yeni Dünya Düzeni bu naklen yayın savaşta tanıtıldı, benimsetildi.

İkinci örnek İran Devrimi, ki 18. yılına giriyor, hala ambargo altında. Yani, bu ülkelerin ekonomik olarak büyümeleri, düne piyasalarına çıkmaları mümkün değil, peki nasıl yaşıyorlar? Allah'ın verdiği devasa petrol gücüyle ayakta kalıyorlar, ve Çin gibi bu yasakları delen ülkeler buluyorlar.

Batı dediğimiz tek dişi kalmış canavar işte bu: Bu güç, bugün, dünya otomobil, ilaç, elektronik, iletişim, sinema vs. sanayilerini on-onbeş yirmi çok uluslu şirketin elinde tutuyor.

Yani Amerikan sinemasının dayatmalarına Fransa'nın yapabileceği birşey yoktu, Fransa yapamıyor, Yeşilçam ne bok yesin, işte öyle yürürler, zavallı, acıklı, perişan halleriyle!

Bu güç, üç gün içinde uzak-doğu piyasalarını göçertebilir, canları istediğinde birkaç saat içinde de bizim borsaların sonunu getirebilir? Neden yapmıyorlar? Çünkü bu pazarları şimdilik huzur içinde, arabaları satılıyor, ilaçları satılıyor, aman ağbi diyoruz, geçinip gidiyoruz...

Küreselleşme (globalleşme) dediğimiz şey de, bu büyük devasa güç pazarının, üçüncü dünya ülkelerinin gümrük, vergi, ticaret anlaşmalarının dünyayı bir köye çeviren iletişimi sayesinde gelişmesi, dünyanın ortak bir pazara dönüşmesi. Yani birmalın hammaddesi Çin'den, projesi Almanya'dan, üretimi Rusya'dan, pazarlanması Fransa'dan, satılması Mısır'a olabiliyor...

Çengelli iğne, ütü, kibrit, hatta mavi yollu pijama dahi ülkeye yüz yıl önce girdi. Matematik dersinden çok görgü, muaşeret dersleri verilir, telefon nasıl kullanılır, ya da konferanslarla çatal-bıçak tutması öğretilirdi? İşgal yıllarında öğrenciler, hocam ekmek yok yemeye, çataldan söz ediyorsunuz, diye laf atıyordu, laf atanlar, okuldan atılıyorlardı.

Batı karşısında yenildikçe ezildik, ezildikçe Avrupalı olalım diye çıldırdık, dünya üzerine indiğimiz günden beri en amansız hastalığa yakalandık: Reform.

İkiyüzyıldır aydınlarımız, partilerimiz, öğretmenlerimiz reform hastalığına tutulmuş. İçimizden tek bir insan bu hastalıktan kurtulamıyor. Herkes reform dersi veriyor, her program, her proje, hatta romancılar, hatta şairler, tüm köşe yazarları hergün reformdan bahsediyor!

Ve her reformdan sonra daha acıklı, daha komik bir kuyuda buluyoruz kendimizi, sağcısı-solcusu tüm aydınlar kuyuda "reform" diye bas bas bağırıyor!

Reformların adı: Davul yakısı. Eskiden köylerde başı ağrıyanı bir odaya sokar, kulakları dibinde akşama kadar davul çalarlarmış, bunun adına da davul yakısı derlermiş, başağrısı geçer mi bilmem, ama davul sesinden tüm köylünün başı ağrırmış!

Artık akıllanmalıyız ve kim reform diyorsa onu öldürmeliyiz. Tüm reformlarımız askerlerin, zenginlerin, uluslararası şirketlerin işine yaramış. Yoksul halkın yanında tek bir reformumuz olmamış. Altta kalanlara kimse sahip çıkmamış. Oysa, reformun tek ve köklü anlamı, eşitsizliği gidermek!

Ah! Parlamentoda, derneklerde, meydanlarda ne alkışlar aldı bu reformlar! Ünlü ortaoyuncumuz İsmail Dümbüllü'nün dediği gibi alkışlara eğile eğile kamburumuz çıktı!..

Bugün aç insanlarımız yolsuzlukları görünce biraz olsun seviniyorlar, belki düzelir umuduyla!

Eski yangınlar geliyor aklıma, İstanbul bitti, yangınlar bitmedi, yangınları ancak deniz durdururdu, halkın evi, barkı, camisi kül olup giderdi. Ancak, halk zügürt tesellisi, trajı-komik yine de sevinirdi, çünkü, birlikte, tahta, ahşap evlerde geceler boyu onları yiyip bitiren tahtakuruları da öldü diye...

Velhasıl reformlar uğruna Avrupa'ya kızlarımızı gönderdik. İlk gönderdiğimiz kız, ana kuzusuydu. Londra'da nehre attı kendini. Sonra kimse gitmek istemedi, kızlara yalvardık, yalnız kalmayacaksınız, sizi koruyan olacak, derken Belçika'da bir manastıra üçdört kız gönderebildik.

Döndüler ve manastır benzeri Ankara'da olgunlaşma enstitüsünü kurdular. O kadar kibardılar ki, bulundukları semte Hergele Meydanı diyemiyorlardı, zaten Ankara, Keçiören, At pazarı, Samanpazarı gibi köylü isimlerle doluydu, neyse meydanın adı Opera meydanı oldu, kurtuldular. Ve Avrupai şapkalar enstitüde sergilenmeye başlandı, hangi Fransız, Alman ülkemizi ziyaret etse, kollarından tutup, şapkalarımızı gösterdik. Onlar da hayretle "bu ne büyük terakki, böyleleri Avrupa'da dahi yok" dediler, sevinçten havaya uçtuk, gazetelerimiz manşetten verdiler bu haberleri.

Velhasıl, Enstitünün önünden harbiyeli öğrenciler geçti, marşlarla, talimli yürüyüşleriyle. Kızlarımız pencerelere koşup alkışladılar, çığlıklar attılar, kahraman ordumuz diye şiirler yazdılar!..

Yine insanlarımızı, yurttaşlarımızı alkışlamayacaksak, biz bu reform boklarını niye yiyoruz, işte meclisiniz, Osmanlı sarayından daha büyük harcamalarda bulunuyor!..

Neyse, Türk nakışlı bindallarımızı Semra Özal hanımefendi alıp Amerikalılarda sergiler açtılar, bizleri tüm dünyaya tanıttılar, biz neymişiz, dediler...

Velhasıl Özal'ın reformları da Civan'ın, Kalemli'nin kasasına gidiverdi...

Ve artık, parlamentosunun, medyasının bombok bir bataklığa döndüğü, akla gelen tanınmış herkesin bu yolsuzluklar ahlaksızlar pisliğine battığı bu ülkede, herkes paranoya bir ruh haliyle bambaşka bir yaratığa dönüşüyor!

Ve şimdi herkes, burada nel[illegible]oluyor, nedir bu memleketin hali diye ut[illegible]cak yüzü, dahi kendinde bulamıyor! Yaş[illegible]ığımız akılalmaz bunalıma bir "isim" koy[illegible]ıyoruz.

Adını koyalım: TÜRK - MOĞ[illegible]ULTÜRÜNE GERİ DÖNDÜK! Saldırgan, y[illegible]., parçalayıcı moğol sürüleriyle geldik b[illegible]eye. Çok geçmeden İslam, tasavvuf, Biz[illegible]kültürüyle fetihçi bir hal aldık. Yıktığımız[illegible]amir ettik, taş taş üstüne koymayı da öğ[illegible]ik, büyük şehirler inşa ettik.

Gavura saldıramayınca, kendimize saldırmaya başladık. Son yüzyirmi yılda aklımızı başımızdan alan milliyetçi, [illegible]ırkçı, Türkçü görüşler, nihayet tüm [illegible]insanlarının beyinlerinde yerlerini aldılar. Artık, çapulcu, parçalayıcı, yıkıcı, düzen, hukuk tanımayan, eski ilk halimize döniverdik! Artık bu topraklarda yeniden Türk-Moğol sürüleri yaşıyor!

Ne hukuk tanıyorlar, ne parlamento!

İnsanoğlunun tarihinde soruları en büyük sorulardan biri şudur: İnsanlar, neden silahlanır! Neden, Moğollar parçalar, yıkıyor, yokediyordu? Cevabı, hayvanların yırtıcı organlara sahip olması, insanların yırtıcı organlara sahip olmayışı!

Sosyal kültürü, şehir kültürünü, hukuğu, sigortayı, güveneyi inşa edemeyen insan sürüleri, birbirlerine asla güvenemez, silahlanmak, parçalamak zorundadırlar! O çağlarda Moğol sürülerini ehlileştiren tasavvuf kültü, dost, can, kardeş, gönül, yürek gibi kelimelerle bir "dil" inşa ettik. Bugün bu rezil halimizi görünce, o günlerde de parası olanlara şeyhlere, sadrazamlara, şairimiz, yazarımız, dost, kardeş demiş, ne kadar sahte bir dilmiş, görüyoruz...

Yoksula, işsize, sahipsize, kardeş diyecek, bir reformcu, siyasetçi, çıkmadı, çıkmıyor, tüm paralarını polis joplarına, köpeklerine yatırıyorlar, sesi çıkan olursa, hayvanlara parçalatmak için!

Bu büyük nükleer şemsiye altında, üç köpeğinizin lafı mı olur? Bu köpeklere mi güveniyorsunuz? Hangi tarihte ve ülkede olursa olsun, dışarıdan bir saldırı geldiğinde, hayvanın da, insanoğlunun da ilk refleksi, kendine, çocuklarına sarılmaktır.

Bu büyük korkuyu gidermenin tek yolu, birbirimize sarılmaktır! Halkımıza sarılmaktır! Nükleer gücün sonu gelmez, gelmeyecektir, bu güçle ne Fransa, ne Rusya ne Avrupa başedebilir, bize düşen, kendi sahipsiz çocuklarımıza sarılmaktır!

Bir belediye başkanımızın hanımı anlatıyor, Yenimahalle'de bir eve girdim, camlar kırık, soğuk, üç kız çocuğu, üstleri başları perişan. İçlerinden biri bir kediye sarılmış, kediyi bırakmıyor. Çok sonra anladık ki, ısınmak, kedinin sıcaklığından faydalanmak için kediye sarılıyor!..

Kedi, bir küçük zavallı hayvan, bu küçük çocuk, bu topraklarda kendini ısıtacak başka bir canlı bulamadı. Dönün Avrupa'ya, bakın bakın, artık herkes bir hayvana sarılıyor, hayvanseverler en büyük sivil kuruluşlar haline geliyor!

İnsanoğlu, bilimmiş, teknikmiş, bombaymış, edebiyatmış, döndü dolaştı, sonunda, ırkını yokettiği, coğrafyadan sildiği hayvanlara sarılmaya başladı, kendini kurtarmak için!..

Ama bu sefer, hayvanların yırtıcı organları alınmış, uysallaştırılmış. Yani, milyonlarca hayvan akıl hastası. Biz de öyle, artık sevgiyi, şefkati, güveni, ruh hastası kedilerde arıyoruz. Yüzyılımızın son perdesini, bu iki hasta yaratığın sarılma sahnesiyle bitiriyoruz!..

Herkes Yılar

KADİR YILMAZ

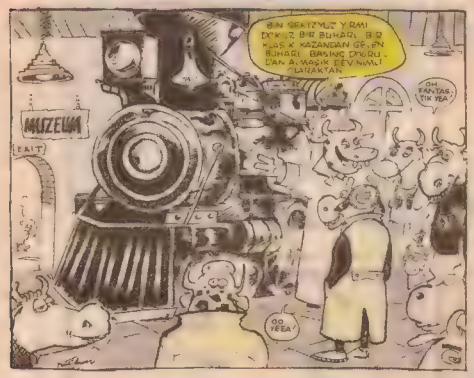

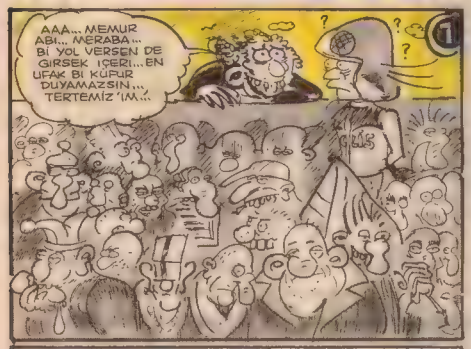

Kültür Bakanı Salim ve sanat için doğanlar

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

SELÇUK ERDEM

YAŞASIIN!.. ÖLÜMSÜZLÜK İLACINI BULDUM..!

AFFERİN SANA..!

HAV HAV HAV

ABİ, KÖPEK BİZE Bİ ŞEYLER ANLATMAYA ÇALIŞIYO GALİBA...

KÖPEK AYRI Bİ SALAK, SEN AYRI Bİ SALAKSIN...

VAAY, SANAL SAHİP ALMIŞSIN ?!

TEMİZ ÇAMAŞIR GİYENEYİM...

1

EHİ EHİ! LÜLÜLÜLÜ!

2

AY, N'APIYORUM BEN YA?.. Bİ AN YABANCILAŞTIM KENDİME...

BAYIK GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

AŞK KONUSUNDA ÇOK TUTUCUYUMDUR... ASLA İLK ADIMI BEN ATMAM..!

ATARIM...

SEVİŞMEK İSTESEM BİLE İLK HAREKETİ ONDAN BEKLERİM... ÜZERİNE ATLAYAMAM..!

ATLARIM...

SEVİŞİRKEN BAĞIRAMAM... AÇIK SAÇIK SÖZLER SÖYLEYEMEM..!

SÖYLERİM!

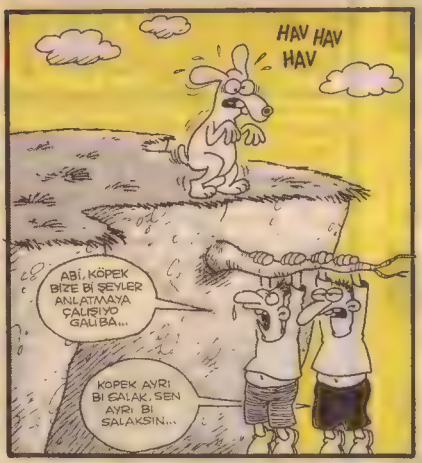

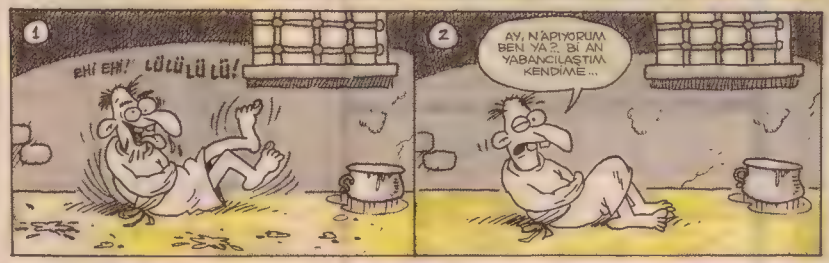

KIZIMIN KISMETİ KAPALIDIR HOCA EFENDİ... KIZCAZIM BEBEKLER GİBİ GÜZELDİR AMA Bİ İSTEYENİ YOK...

KIZININ KISMETİ DİİL, KARIZMASI KAPALI... ONA Bİ KARIZMA MUSKASI YAZICAM... BU İŞLER SADECE GÜZELLİKLE OLMAZ KADIN...

HE HEE..! BENİM ÖMRÜM KAZASIZ BELASIZ GEÇTİ BİTİYOR..! AMA SİZİN ÖMRÜNÜZÜN DAHA İLK GECESİ VAR, DOĞURMASI VAR, MENAPOZU VAR... VAR OĞLU VAR..! BİTER Mİ SİZİN ASKERLİĞİNİZ BE..!

AMAN ANA BE... KORKUTMA KIZLARI DAHA YOLUN BAŞINDA..!

ŞAK

BUNUN İÇİN UZUN UZUN ANLATILACAK BİR AŞK TARİHİM YOK..!

İŞTE BU YÜZDEN NAMUSLU KADINLARIN VE MUTLU HALKLARIN TARİHİ OLMAZ..!

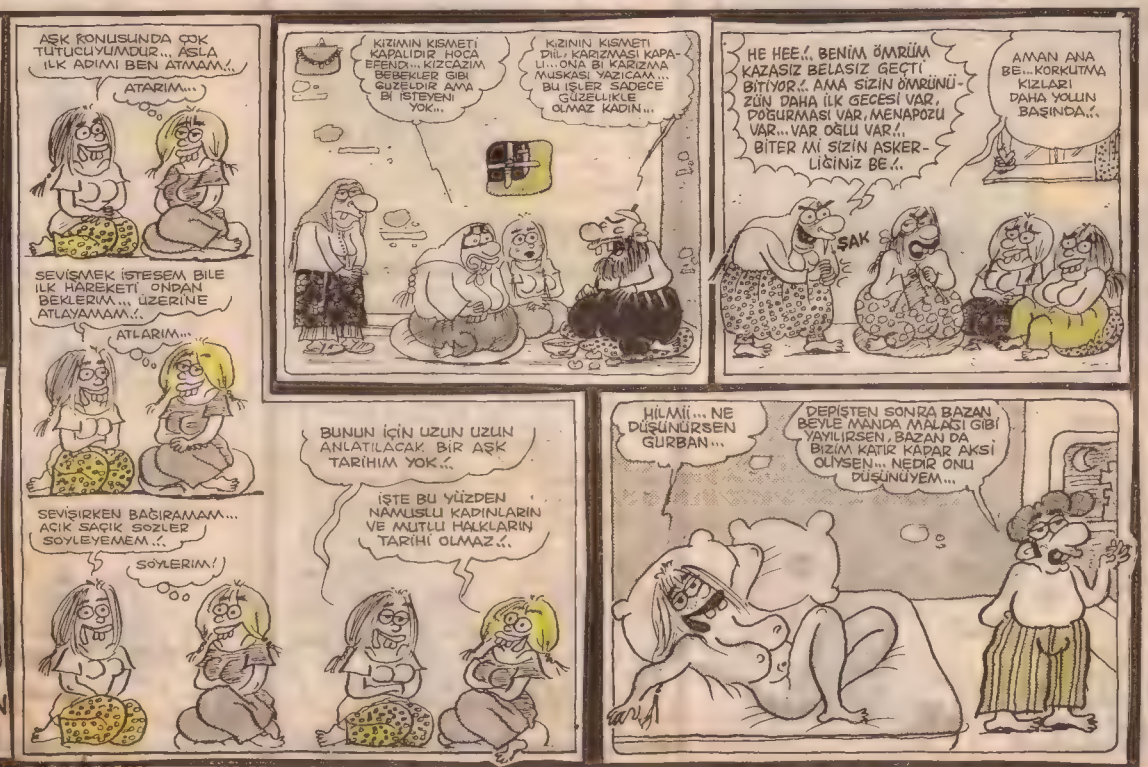

HİLMİİ... NE DÜŞÜNÜRSEN GURBAN...

DEPİŞTEN SONRA BAZAN BEYLE MANDA MALAĞI GİBİ YAYILIRSEN, BAZAN DA BİZİM KATIR KADAR AKSİ OLİYSEN... NEDİR ONU DÜŞÜNÜYEM...

AYRINTILAR

M.e. İ.N.F.İ.D.A.N

Selam... ...geldiniz. Bu hafta aramıza, ikı yeni bölüm katılıyor. Bı ta... "Tekno" diye bı bölüm. Bu bölümle, sohbetlerimize ç... bi görünüm kazandırmayı amaçlıyom.' Fekat biraz da, ...rsiko'nun yanına bu Tekno'yu katarak, azcık kaafiye oluş... amaçladım. Aynı zamanda, Bilimkurgu'dan felan ...rsetmeyi amaçlıyom. Dayanamadım, bi anda amaçlıyo... hepsini; artık hangisini tutturursam!.. İkinci bölümümüz ... Albüm". Bu bölümde, çok eski ve en çok yazılan ayrıntılar ...ornekler verip baazı eklemeler yapıcam. Bu bölümle, bira... talı yapmayı amaçlıyom. Şeytan diyo, amaçlama, boşver!... ...saattir amaçlamaktan beynim s.kildi!.. Ama yine de, heyec...ındım ben. Sanki... Sanki biraz daa bi şeyler amaçlayabilirmi... gibi hissediyom kendimi. Fekat açgözlü olmamak laazım. Önce önundeki amaçlamayı bitir, oburunü sonra amaçlarsın!.. (Ay, başım döndu!).. Neyse, hadı hayrını görün bunnarın!.. Etı sızın kemii benim!.. Ohh, mıs gibi kemik!.. Hauuuv!.. Horf! Vorf!

SEVERİM:... Başımdaki karları eve girince, fıtı fıtı fıtı! sılkelemeyi... Kontrakaltıma deodorant sıkınca hissettim soğukluu... Selpaklardaki maavi stkırı defterime yapıştırmayı... ALTUĞ... Müzik setimin elle aramalı tuning düümesiyle herangi bı istasyon ararken, bulduumda, sesin netleşip, kırmızı FM Stereo ışının yandı aanı... KORHAN... Dergi okurken sayfayı çevirmek istediımde, ve o azıcık kıvrıldıında, elımle duzeltirken, ucundan azıcık yırtıldı aanı... Koştuumda ve çok terledıımde, su içerken, suyun şekerli gibi olmasını... Özenle hazırladım keki, fırına sürduum aanı... Tıvide bışıy izlerken, ses açma düğwmesini bastıımda, televizyonda oluşan çızgılı şekil, bi alt yazıya ya da onemli bı goruntunun ustune geldıında; biraz sonra onun kayboldıu aanı... CAHİDE... Kıllanan Adam'ın, yanında, her yerde durabilen kuçuk çay bardaanı... Oöretmen ders annatırken, benim sırama dayanıp durduunda, ona çaktırmadan elbisesini elleyebilmeyi... Dışımı karıştırdımda çıkan, neye aait olduunu hatırlattuum o eski kırıntıyı, tadını alamayarak tekrar yedim aanı... YAĞIZ

ALBÜM:... (Onay)... Bi duvar felan görürüm. Pırıl pırıl, nefis bi duvar. Bi yerinde kâat'da olabilir: "Dikkat boyalı" yazar. Bilirim, orası boyalı. Ama inanmam; inanmak istemiyom. Parmaamın ucuyla hafifçe dokunurum... Aa, boyalı lan!.. Minik bi nokta v...dır parmaamın üzerinde, araştırmanın olumlu geçtiini belgeliyon. Boyalı olduunu, bizzat onaylamışımdır. Saçma gibi ama, ne biliyim, böyle yaparım işte ben... Haftaya: Çay ve bıskuu kulturü; Batırma yöntemleri...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Belki miideniz bulancak, ya da kimse elimi sıkmıycak bi daa, ama annatmalıyım, çok komik: Bi gün yolda yurıyodum. aaniden, hapşırıcaam geldi! Hapşırmak, honkurmek, tıksırmak gibi bişey. Hepsi aynı anda. Ve hissettim: Balgamı da çıkacak kesin! Ama, elimi aazıma götürmüştüm bi kerre... Yok işte yok, mendil yoktu!.. At kışnemesi gibi, kısa ve guçlu bi ses patlattım!.. Evet, biliyom elımdeydi o! Avcumu aralamaya korktum. İşallah yoktur diyodum, ama avcumu oynatınca, içindeki yapışık ıslaklıı tanıdım... Ulan yaa!.. Öole, elim yanımda, kapalı, yürüdüm. Birisiyle karşılaşırsam, obur elimle tokalaşcaktım. Sanki, eve bişi götürüyodum. Yolda, bı çeşme gordum, hah, yıkarım avcumu dedim. Akmıyodu! Joleyi, eve kadar avcumda taşıdım, tuvalete girip mutlu mutlu temizledim elimi... Onu, yol boyunca avcumun içinde taşırken, biraz oyun da oynadım tabii. Meselâ: Kendımı; davranışlarının tüm kotu yonlerini, zaaflarını, kuruntularını ve pısıklerini, her an yanında taşıyıp, atacak bi yer arayan bi yolcu gibi hissettim. Avcumdaki balgam, bütün kotüluklerin çağrışımını yapacak kadar yılışık, esnek ve kaygandı...

TEKNO:... Girişte yazmıştım ama, bu hafta yapmayalım bu bolumu. Hesaplayamadım; vakıt kalmadı! Haftaya, lazerli anahtarlıklardan, ve, volkmenin içini açıp s.ctıktan sonra, nasıl topliycaamızdan bahsederız...

POTBURİ:... Çorabımı çıkartmayı unutmuştum. Yattım yerden, bi ayaamın ucunu, obürundeki çoraba soktum. Sıyırdım... Sıyırdım. Hadı, hadi be!.. Oh; fırladı gıttı!.. Sabah, bulamadım onu... Bu hafta, tartılmadım... Bugün, belki bi çekap yaptırırım: Bı makine var, parmaanı sokuyon, tansiyonunu ölçüyo. Jetonu, otuzbin lira. Benımkı genelde, "orta" çıkıyo... Bi müzikmaazasını gezdim. Büyük maazalar iyi oluyo. Para harcamadan geziyosun.. Sıdılere felan baktım, elime aldım, yerine koydum; yamukları düzelttim... İzzet'te kaldım bi gece. Film seyrettik. Taner de geldi. Kahve içtik; bi şeyler konuştuk işte... Dışmaacunu bıtmış yine. Az kullanıyom ben ama, bıtıyo. Sıktım, bi parça bi şey bile çıkmadı. Boş fırçayla fırçaladım ben de... Tangerine Dream (Stratosfear), Egoist (Artık Yeter), Roger Waters (Amused to Death), M.F.O. (Geldiler)... Gömleemin düümesi koptu.

BİŞİ:... Anıl; dinnedim... Evet, bu haftalık da, böyle oldu işte... Birden oldu, annayamadım... Ben, hemen iyi günner diliyorum!...

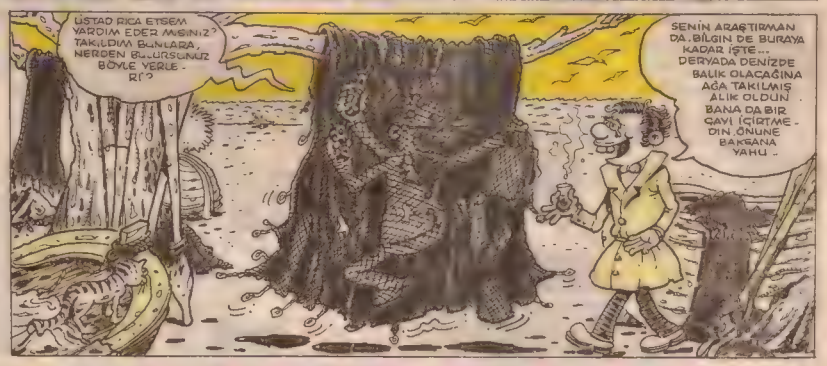

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Önemsiz Bir Haber

Dün gece rahatsız olduğum için akşam erken bir saatte yattım. Hemen uyuyamadım. Sabah bir-iki defa uzanıp tekrar uyumuştum. Sabah uyandığımda saat 8.00'di. Yatağımı topladım, elimi yüzümü yıkadım, walkmen'den bir-iki türkü dinletikten sonra Sağlık Ocağına gittim. Saat 9.00 olmadan hastalara bakmaya başladım. 20-25 dk. sonra 5-6 hastaya bakmıştım ki bir telefon geldi. Açtım. "Askeriye'den arıyor, mayın patladı, birazdan sizi almaya geliyoruz" dedi ve kapattı. Ben de tamam dedim ve kaldığım yerden hastalara bakmaya devam ettim. Belki dedim, teröristler basmıştır veya pek hasar yoktur diye düşündüm. 10 dakika geçmedi yine bir telefon; emniyetten arıyorum sizi almaya geliyoruz dedi ve kapattı. Telefonu kapatır kapatmaz askeriyeden doktor arkadaşım aradı ve "Tank bütün personeli al, hemen gel" dedi. Hepımız arabaya binip revire gittik.

Revirdeklen görünce anladım ki olay hiç de benim sandığım gibi küçük değil. Revir'in içi dolu; birisinin bacağı tamamen ezilmiş kanıyor, bir çocuğun başı kırılmış devamlı anne diyerek ağlıyor, iki küçük çocuk korkudan titriyor ve diğer hastalarda ağlamaklı bekliyorlardı. Arkadaşlarım hemen ilk müdahaleyi yapıp gelen helikoptere hastaları bindirdiler.

Tam o esnada "Sizi dışarda kaymakam bey bekliyor" dedi ve ben oradan ayrıldım. Ben hala ne olduğun bilmiyordum.

Olay yerine gitmek için panzere bindik ve 10-15 dk. sonra olayın olduğu yerdeydik.

Saat 10.30'da gelmişti. Ben böyle bir görüntuyle karşılaşacağım hiç beklemiyordum. Bir yolcu minibüsü tam orta yerinden teneke bir oyuncak gibi ikiye ayrılmıştı. Etrafta arabanın parçaları, yolcuların eşyaları ve çok acıdır ki yolcuların kopan parçaları. İnce asfalt atılmış yolun ortasında alışılmışın çok dışında, çok büyük bir çukur.

Hava soğuk, hava sıslı, hava ağır, havada kan kokusu, etrafta şaşkınlık etrafta sessizlik var.

Saat 8.00'de mayın patlatılmış. Benim bu sabah uyandığım vakitde, hem de uzak sayılmayacak bir mesafede, bir mayın tuzağı insanları öldürmüş.

O manzarayı görünce insan, belki de hayatı boyunca çok ender olarak duyacağı, çok garip bir hisse kapılıyor. Yanı; korku, üzüntü, nefret, çaresizlik, görev hissi, bir şey yapamamanın verdiği o adi duygu bir anda yaşanıyor.

Orada bir süre bekledikten sonra cenazelerin olduğu yere gitmek için tekrar yola koyulduk.

Benim ruhsal olarak etkilenmemde gittiğim her yerde biraz daha artıyordu.

Ağlayan yaşlı kadınlar, erkekler, küçük çocuklar, herkes ağıt yakıyordu.

Hepsi de bir traktörün arkasından koşuyorlar, traktörden hiç ayrılmıyorlardı.

Anladım ki cenazeler o traktörün römorkundaydı.

Eskiden kum taşınan, toprak taşınan, odun taşınan, taş taşınan ve bu işlerde kullanılmak üzere tasarlanan römorkda şimdi kiminin oğlunun, kiminin annesinin, kiminin babasının, kiminin çocuğunun, kiminin akrabasının, parçalanmış cesetleri taşınıyordu. Hem de bir hiç uğruna, hem de hiç planda yokken, hem de yaşayacakları günleri varken, hem de bir çok sevenlerini terkederek ve hem de hiç sebebeni bile bilmeden parçalanan vucutları.

Otopsi için seçilen karakola gittik. Ama o gitme anını ve o insanları hiç unutmayacağım.

Traktor durdu, insanlar zor da olsa biraz uzaklaştırılabildi. Daktilolar hazırlandı, ağıtlar yerleştirildi. Klasik başyazılar yazıldıktan sonra iş cenazelere bakmaya geldi.

Yüreği bu acıya dayanma gücü gösteren askerler ilk olarak traktörden yaşlı bir teyzenin parçalanmış cansız bedenini indirdiler. Sonra sıradakileri indirdi. Ben hiç kimseye cenazelerin sayısını sormuyordum. Ama, merak da etmiyor değildim. Cenazeleri bir bir indirmeye başlıyordu. O sayıyordum römorkta bakıyordum, hâlâ var. 5'i, 6'sı derken en sonuncusu yani 11.si indirildi römorkdan. Ama bu cesedi tek bir asker taşıyabiliyordu, dört askere gerek yoktu. Çünkü, bu ceset 2 yaşında, belden aşağısı tamamen kopmuş, henüz ufacık bir çocuğundu.

Gözlerinden öpmek istedim ama gözlerine kan ve kum dolmuştu. Sadece elimle bir parça sevdim.

Çocuk beni çok etkiledi, hiç aklımdan çıkmayacaksın.

[illegible] babamdı, kimi diyor torunumdu, kimi diyor akrabamdı. Bundan büyük acı var mı?

Bir üçta yaşlı teyze, diğer üçta o dünya tatlısı çocuk bütün cesetler sıra ile dizildi. Sayısını bilince öğrendim, tam onbir can yok olmuştu.

Resmi işlemler bitikten sonra biz geri döndük. Taburda öğrendim ki o bacağı ezilmiş yaralı da ölmüş. Yanı sayı bir düzeneyi bulmuştu. Geride kalan 12 yaralı da umarım hiç bir iz kalmadan kısa sürede iyileşir.

Sağlık ocağına geldim. Sabahtan beri hiçbir şey yememiştim. Bir iki börek yedim, çay içtim. Ben mi yedim o böreleri.

Anne[illegible] açıp, eğer televizyonda izlerse üzülmemelerini s[illegible] buraya çok uzak, oras Şırnak tarafı, bizim bur[illegible] olmuyor dedim Babam arkadan bağırd "bın [illegible] yapıyor un ora arda"

Ya [illegible] leyim de gelmes ne bu gördüklerim belk de ber[illegible] daha iyi anlayabilmem için, daha bir insan gib - y[illegible] bir şanstır

Tel[illegible] verini yapt ilk dakika olay anlatt, buyuk adamlarımızda taziyetlerini belirttı. Sonra yıne en önemli haberlere geçtiler; Hulya Avşar'ın nasıl hamile kaldığını, bebeğin tekmesini duyup duymadığını, Sıbel Can'ın nasıl kilo verdiğini, Tarkan için kaç kızın neresini parçaladığını, Doğuş'un sürmelerini ve bu haftaki gerçek televole'de hangi olayı patlatacaklarını birbir ayrıntılarıyla anlattı. Nasıl olsa Siyaset Meydanı'nda bu hafta Şırnak'ta toplanmıştı Daha ne yapacaklardı Onlardan Allah rası olsun, başımızdan eksık etmısın.

Bazen düşünürum, ölüm mü yoksa ayrılık mı acı, dıye. Çoğu zaman olum ağır basar. Yaşlı ınsanların, kronık hastalığa yakalananların ölümüne çoğu zaman üzulmem. Doğa böyle ıstıyor, derım

Ama ölümün de bır şerefı, bır namusu var. Böyle ölum olmaz, boyle ınsanlık olmaz, böyle dava hıç olmaz

Daha ıkı gun önce arkadaşlarla toplanıp turkü söyledık, halay çektık, eğlendık. Şımdı bütün bunlar bana, bu ruh halimle çok luks gelıyor

Sorarım size, türkü söylemenın bıle lüks olduğu daha kaç yer vardır bu güzel ülkemızde.

Buralara gelmeden önce de buraları çok iyi anlardım.Çünkü en azından haberleri takıp eder, kıtap okur, gazete okurdum. O zaman da yine etrafımda Reha Muhtar'ın haberlerını can kulağıyla dınleyen, marka düşkünü, Tarkan saplantılı kız düşkünü erkek, erkek duşkunu kızlar, ders duşkunü not meraklıları, futbol hastaları, bunalım takılanlar, her şeyden başka bır anlam çıkarmaya meraklılar, kendini bir ideolojının kahramanı sayan ve çoğu yıllarını boşa harcayan arkadaşlarım vardı. Ben hepsiyle de kısa bır süre beraber olur sonra canım sıkılır ve yanlarından ayrılırdım. Anlaşamazdım.

Onlar yine aynı.

O ölenlerin yakınlarını düşündükçe bır garip oluyorum. Her ne kadar şair "20. asırda kısa sürer ölüm acısı" dediyse de enimin ki; bu tür şerefsizce yapılan ölümlerden bahsetmıyordu.

Tek çıkar yol; insanları sevmek, görevimizi en iyi şekilde yapmak, ama önce kendimizı sevmek

Büyüklerımın, küçüklerimin ve yaşıtlarımın gözlerinden öpuyorum

(Daha faksı bile gönderemeden öğrendim ki yaralılardan biri daha ölmüş. Yapanlar kına yaksın.)

Dr.Tarık Türk
Dargeçit Merkez Sağlık Ocağı (Mardin)

Tüm Leman'cıları sevgiyle selamlıyorum.

1998 yılı umarım hepiniz için iyi başlamıştır. Zira benim için hiç iyi başlamadı. Daha iyi anlamanız için yılbaşı akşamı yaşadığım (veya tanık olduğum) bir olayı anlatmak istiyorum

Ben, yaşadığım şehirde Emniyet Müdürlüğünün hemen arkasında bulunan bır apartmanda oturuyorum 1997'nın sonlarına doğru (22 00 civarı) penceresı arka sokağa bakan mutfağa girdim Işıkları yakmamıştım Arka sokakta ağlamalar, bağırmalar duydum ne olduğunu anlamak için pencereye yaklaştım. Çocuğun bırı alnından vurulmuştu. Yanıbaşında yakını olduğunu tahmin ettiğim biri feryat ediyordu Az sonra büyük bir kalabalık sokağı doldurmuştu Babamla aşağı inip ne olduğuna bakmaya karar verdik. Emniyet müdürlüğü burnumuzun dibindeydi ama hiçbir müdahale yapılmıyordu

1978 doğumlu bır genç (bunu daha sonra gelen yanı yaklaşık olaydan 20 dk sonra polislerden duydum resmı açıklamaya göre çocuk intihar etmiş, hem de başının arkasından yediği bır kurşunla!!!) sokağın bir kenarına alnından yediği bır kurşunla yığılmıştı. Sonradan öğrendiğim kadarıyla (söylenti de olabilir, bilmiyorum) oruç tutmadığı için Hizbullah orgutu tarafından vurulmuştu! Polisler yaklaşık 20. dk. sonra geldiler, ölüyü battaniyeye sarıp karga tulumba götürdüler. Geriye, karların üzerinde bir yığın kan pıhtısı kalmıştı. O, 98 yılına giremeden bu boktan dunyayı terketmiştı, ya da terkettirilmişti.!

Öncelerı ölüm haberlerine çok üzülürdüm ama kısa bır süre sonra sıradan bir olay gibi unutur giderdim Şımdı, ölüm, öylesine yakın ki! Genç bır ölüme tanık oldum. 98'e bunları düşünerek girdim İnsan hayatının bu ülke için ne kadar ucuz olduğunu şımdı daha iyi anlıyorum.

Gerçi bu tür cınayetler ulkemiz için hıçte alışılmadık bır şey değil Ama ben ılk kez ölume bu kadar yakınım Korktuğumdan değil ama bu olayın ınsanlara basit gelmesı zoruma gıdıyor. Hem de çok fazla Sabaha kadar hiç uyuyamadım Hep kabus gördum Onun annesini duşundum Kimbilır oğlunun olumünü duyunca ne yaptı? Metın Göktepe'yı düşündüm Onun ölümü daha farklı belki ama, acısını tekrar yureğınde hissettim Metinin, tanık olduğum ölumün ve nice failı meçhullerın acısını. Aslında bu acılar her gun yaşanıyor Ama bız gereken önemı vermedığimız için tekrarlanmasına manı olamıyoruz Bu yuzden kendımı suçlu hıssedıyorum. Belkı yenı farkına va-

rıyorum Öncelerı de çok uzu[illegible] ama şımdı durum [illegible] nım için çok farklı Yaşamın, [illegible] yenı [illegible] kavramaya başladığımı hissedıyorum

İşte bu yuzden ben 98'e [illegible] nayet 98 başındaki son cinayettir [illegible] hiç kimse [illegible] bir cınayete tanık olmaz

Her neyse! Her şeye ve bana [illegible] tırmeyin Guneşli, guzel yarınlar [illegible]

"En umutsuz anlarınızda bile yanınızda bır jokerinizin olması dileğiyle hepinize mutlu yıllar!"

Hudaverdı

Sevgili Lemancılar

Ben doğunun en uç kesimlerinden birı olan Van'ın ılçesı Başkale'den yazıyorum. Bızler yanı buranın gençleri zor şartlar da gençlıgımızı yaşamaya çalışıyoruz. Bızım burada moral kaynaklarımızdan biri de hepımızın sevgılısı Leman dergısı. Leman okumak ınanılı moralımızı en ust seviyeye çıkartıyor. Fakat Leman bulmak 1980 öncesı Marlbora sigarası bulmak gibı bır şey burada, ancak Van şehir merkezinden sıparışler getırıyoruz O da artık kaç gunde gelir bilemiyoruz.

Geçen ay Başkale'nın bırkaç genciyle beraber bır gezı düzenlemek istedik. 7-8 arkadaş Karadenize gitmeye gitmeye karar verdık. Hangi şehire gideceğimize ise kurayla karar verdik Kuradan da Trabzon şehrı çıktı. Ve Trabzona gittik Ve 4 gün boyunca hayatımızın en güzel gunlerını yaşadık. Özellıkle gordüğümüz şeylerden birisi de Trabzon gencinin Leman hastalığı Abartmak ıstemıyorum ama bu şehirde Leman bir su gibı ıhtıyaç olmuş Gerçekten Leman dostluğu için, bizim için buyuk sevinç kaynağı oldu. Trabzon gencindeki o parıltıyı o güzelliği gördukçe karadeniz halkının medeniyet basamaklarında en ust seviyede olduklarını gördük. Ayrıca çok dıkkatımizi çeken başka bır olay da akşamları Trabzon caddelerınde kızların hiç korkmadan, laf yemeden gezmeleri bız Başkale'nın gençlerini hayrete düşürdü. Çünkü benım buralara bu tür medenıyet alemetleri hala ulaşmadı.

Trabzon seni ve medeniyetinı unutmayacağız.

Bir grup Başkaleli genç

Sevgili Leman

Saat gecenın 3'ü göz kapaklarım ağırlaşıyor. Ağlamaktan artık göz pınarlarım kurudular. Ben yurdum kadınlarının aynı kaderi taşıyan binlercesınden biriyim. Acıdır ki ne devlet ne de halk bize sahip çıkıyor. Sürekli hor görülüp aşağılanmaktan bıktım.

Bırkaç sene öncesi özel bır kurumda müdırelık yapmaktaydım. Eşimle çok iyi bir dıyaloğumuz vardı. Sevişerek evlenmiş İyi ve kötü gündeberaber olacağımıza dair yeminler etmiştik Lakin eşimin yanlış arkadaş çevresi yüzünden kumara alışması, aile dramımızın başlangıcı oldu. Üstüne toz kondurmadığım eşyaları, takılarım nihayetinde de mutlu sıcacık evimiz elden çıkıp gittı. Kocam borç batağından ve tehdıtlerden tek kaçış yolunu ıntihar etmekle buldu Ben ıse Yazarken bile ıgrenıyorum Allanım ne olur al canımı benım! Ben ım gibi nice kadın yureği sevgı dolu gençkız hayat kadınlığına, fah şeliğe itiliyor duygularımız, hislerimiz ve onurumuz kanı beş para etmez ın sanların ayakları altında kırletiliyor kım bılır?

Tek yoldaşım sevgılı Leman aracılığı ile insanlığa sesleniyorum bizlere sahip çıkın çunku aynı uçuruma sız de duşebılırsınız

Nenehatun'dan Gülten Taşçı

Sevgili Lemancılar,

Duşunmenın suç, gunah sayıldığı bır ulkede, beıkı de duşunmekten nefret eden tek zat benım

Halkın buyuk bır bolumu duşunmezken, bazı aydınlar duşunmeye davet ederken ben nefret edıyorum Neden mı çun kü düşündukçe bana söyledikleri her şeyin yalan, uydurma, gerçekdışı olduğunu öğrendım Ve yavaş yavaş kışılık çatışması yaşamaya başladım. Bır yanda aklın, mantığın, duyguların kabul ettiği gerçekler, diğer yandan toplumun inançları, değer yargıları, kanunları ve birçok saçma, akla mantığa uymayan gerçekdışı masallar Ve toplumda yaşadığım için aklıma mı yoksa onların aklına mı inanayım derken boşluğun içine düştüm Onlara uymak istiyorum artık. Robot gibi yaşamak, her söyleneni kabul etmek, bır şeylere inanmak, özgürlüğümü vermek ve düşunmemek istıyorum Ya benı bu toplumdan atın, ya da ne? Ne yapacağımı bilmiyorum. Birileri bana yardım etsin. Bıraz gerçekliğımı yıtirdim Herkes (genellemе oldu ama) benı düşüncelerımden ve değışik yaşantım dolayı kabullenmiyor. Niye ya, düşünmek suç mu; düşününce bır kızla anlaşamaz mıyım? Söyleyin. Niye tıpım (öyle diyorlar) yerınde olduğu, aklım başımda olduğu halde insanların bu beni reddedişi, kabullenmeyişi. Çevremdeki birkaç iyi dostla olmasa ne yapardım bılmiyorum. Ama ama, bu ıkı yuzlüluk, robotluk benı de arasına çekıyor İçımdekı özgurluğu, kend mı yaşamamı engeliıyor Nıye, niye bunlar? Bana yardımcı olun, düşünen insanlık adına güzel günler adına ve içınızdeki çocuk adına.

Zayen

SAYI: 323... 17 OCAK 1998... CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Suat GÖNULAY ● Soner GUNDAY ● Guneri İÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gurcan YURT ● Can YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YCŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** **İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.**

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı 3002462 - 0
● Dolar hesabı. 3002461 - 2 TL hesabı. 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

007 Yarın Asla, asla ama asla!

Alp Tamer

James Bond, bir önceki maceranın yorgunluğunu üzerinden atıp dinlenebilmek için meclis lojmanlarını seçmiştir, tanesi 24 milyara malolmuştur. Ve bunun anlamı şudur. Bu lojmanlar dünyanın en lüks dinlenme mekanlarıdır...

ABİR ROMALI

ME-SA

Aynı zamanda da suda da yüzebilen "Ericsson" cep telefonu...

NERDEN GİZLİ AJAN OLDUKKİ ANASINI SATİİM; GELİP ŞU MEMLEKETTE MÜTEAHHİT OLMAK VARMIŞ... ŞANSIMA KOYİİM... HÜÜÜP!.

NEW YORK TIMES'TAN: "ABD ÇİN'İ "ABLUKAYA ALDI!"

Coke

DÜRÜLÜ LÜ LÜ... SELAMIN ALEYKÜM BOND / ELİNDEKİ TELEFON AYNI ZAMANDA KUTU KOLA DA OLABİLMEKTEDİR... ŞİMDİ SÖYLEYECEKLERİMİ İYİ DİNLE... DURUM ACİL / DÜNYANIN BAŞI BELADA...

Coke

AJAN 007; KİM OLDUĞUNU BİLMEDİĞİMİZ BİR SAPIĞIN GÖRÜNMEZ BİR GEMİDEN ÇİN'E NÜKLEER FÜZE ATACAĞINI ÖĞRENDİK... İLK GÖREVİN BU GEMİYİ BULMAK VE DÜNYAYI BU SAPIĞIN ELİNDEN KURTARMAK...

Coke

BOND, BOND / TELEFONU KAPAMA, ŞU AN KANAL 7 GÖRE BU SAPIK VE KÖTÜ RUHLU ADAMIN BİR "KARTELCİ MEDYA PATRONU" OLDUĞU ÖĞRENDİK!.. SANA HAYIRLI BAŞARILAR BOND... ÇAAT!

NEW YORK TIMES
Çinli yüzücülerde Doping

CHINA POST
Her Çinliye AROPAL tabak - 3 kupona

Her Çinliye Yankı dergisi + kapıma kilit 5 kupona

CHINA TODAY
Tüm Çinlilere ABD gezisi 1 kupona

CHINA TIMES
Amerika Beşiktaş Cimri koyarız dedi.

James Bond boşuna 007 olmamıştır.. Kendisinin bile haydan olduğu bir zekası vardır... Nihayet görünmez gemiinin yerini tespit eder... İmha etmek çocuk oyuncağıdır...

HAHA! İŞTE GÖRÜNMEZ GEMİ 100 DOLARDA GİZLİ IŞIĞA BAKINCA AYNA GİBİ GÖRÜNÜYOR!

HEY YAVRUM YAKALANDIN İŞTE!.. İŞİN BİTTİ! NİHAHA!.

CART... CURT!

TEBRİKLER 007 / ŞİMDİ BU CEP TELEFONU AYNI ZAMANDA SESTEN HIZLI GİDEBİLEN ROKET DE OLABİLMEKTE... HEDEFİN KARTELCİ MEDYA PATRONU... DİKKATLİ OL, ÇOK TEHLİKELİ OLABİLİR..

BU CEP TELEFONU AYNI ZAMANDA MİNİ BİR HELİKOPTER OLABİLMEKTEDİR... DUALARIMIZ SENİNLE 007..

PATADA PATADA

HIMM... BU SAPIK DÜNYA SAVAŞI ÇIKARMAK İSTİYOR... GEÇ KALMADAN YOLA ÇIKMALI...

CAVE HUNG İNİLERİ

Fekin Times
ABD'li Bilim adamları açıkladı MAO UZAYLIYDI

ABD'li Janet Çinlilerin kuşu etmiş ya dedi..

TÜRKLER GİREMEZ!

EVET TAHMİNLERİM DOĞRUYSA SAPIK KARTELCİ MEDYA PATRONUNUN YERİNİ TESPİT ETTİM SAYILIR..

KARTELCİ MEDYAYA GİDER 5 km

LAN İNEBİLİZ OĞLANI, DÖNÜNÜ YİYİM.

BU CEP TELEFONU AYNI ZAMANDA KAYAK TAKIMI OLABİLMEKTE BOND!

SAVULUN 007 "MEDYA TOWERS"I YERLE BİR ETMEYE GELDİ.

HURDİN

ZABAH

BİRİM

BİRİM

KARTELCİ MEDYA'YA AİTTİR!

SANGIRT

BU TELEFON AYNI ZAMANDA KOLTUK DEĞNEĞİ OLABİLMEKTE 007...

HAY ŞANSIM! ZİKİİM..

NİHAHA! ŞİMDİ BOKA BASTIN İŞTE 007! PATRONUM, SEN GELENE KADAR TÜRK TELEKOM DAHİL TÜM TELEKOMİNİKASYON SİSTEMLERİNİ ÖZELLEŞTİRİP SATIN ALDI!.

AYRICA CEP TELEFONU FATURAN DA 450 MİLYAR TUTUYOR, SENİ KİMSE KURTARAMAZ NİHAHA!

Akşamsefası

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
24 Ocak 1998 Cumartesi Sayı: 324. 120.000 TL. (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Bu da oldu. Bir polis, hırsızlıkla suçladığı genci evinin bodrumuna götürüp, kelepçeleyerek dövdü.

Kapalıçarşı'daki bir döviz bürosunda çalışan 16 yaşındaki Ş.K., önceki akşam iş çıkışı evine giderken tramvayda polis memuru Naşit Ilhan olduğu öğrenilen kişiye yanlışlıkla çarpınca Ilhan'ın "Cüzdanımı aldın" suçlamasıyla karşılaştı. K.'nın iddialarına göre Ilhan, genci Dıkılıtaş'taki evinin bodrumuna götürüp kelepçeledi ve dayak attı. Ilhan, eşinin "Bırak yazıktır" demesi üzerine, Ş.K.'yı bıraktı, ve yengene dua et dedi. Bu arada dayağa maruz kalan ve Adli Tıp'tan 7 günluk rapor alan Ş.K.'nın ailesi de Ilhan hakkında savcılığa şikayet dilekçesi verdi. Aile, oğullarını kelepçeleyip dayak atmakla suçladığı Ilhan'ın cezalandırılmasını istedi. (SHA)

Akşamsefası

Datça'dan garakalemler VI

-Gulagım siyah değil-

Elli metrodan fazla
yürüyünceye dek
dizlerim geriliyor
Antepli hekim garıya çıktım
Sen iflah olmazsın dede,
dedi bana,
İlaç da gar etmez bu derde,
Sen bu sancıyla ölene gadar
sürüneceksin
Siyaset olmuşun dedi kesti,
Ben de anlamadım nerden bildi
Bizim köpeğe gemokrat dediğini

CAN YÜCEL

Ecevit devletin sırrı olan kürt işadamlarının öldürülmesi gibi olayların açıklanamayacağını söyledi.

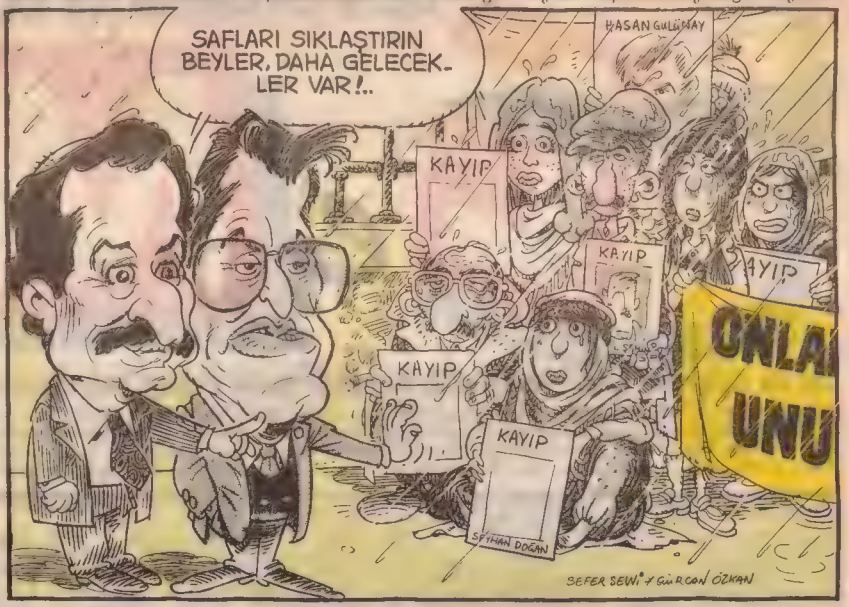

Meclis'te pankart açtıkları için 96 yıl hapis cezası alan arkadaşlarına verilen cezayı protesto etmek için Kızılay'da eylem yapan altısı tutuklu 24 öğrenci hakkında iki ile on yıl arasında değişen hapis cezası istemiyle dava açıldı.

LeMan

6 milyon seçmeni, milyonlarca üyesi olan Refah Partisi kapatıldı. Bütün dünyanın da şaşkınlıkla izlediği kararın zâbıt tarihi toplantıların bir sonucu olduğu iddia ediliyor. Böylesine şok(!) bir gelişme her ne kadar sistemin açmazlarını ve demokratik vehameti gösterse de şimdi demokrasi-insan hakları savunucusu kesilen Refah'ın sicilindeki antidemokratik tavırlarıyla umursamazlığı da unutmamalı.

Bergama Belediye Başkanı Sefa Taşkın, Eurogold firmasının madenini bekleyen devlet güçlerini çekerek, yerine MHP'lileri yerleştirdiğini iddia etti.

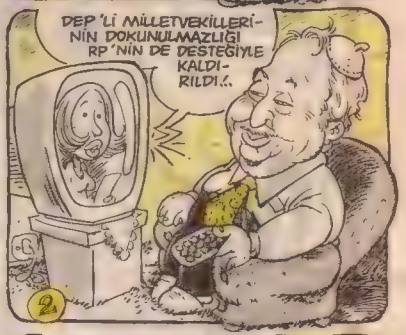

SUSURLUK RAPORU
Kısmi devlet sırrı: kiss me devlet sırrı

DEMİREL
Bir bilen, bin susan, pir konuşan: taşı gediğine oturtan

TANSEL ÇİLLER
Eşberderesinde boğulasıca: gaf ebesi

ERBAKAN
O şimdi demokrasi havarisi - O şimdi insan hakları - O şimdi Niğde yolcusu

T.B.M.G.K.M
Milli irade

EUROGOLD
Reklam rüşvetçisi

MEDYA
Parayı alan Bergama'yı satar

Akşamsefası

temcit pilavı

met-üst

refahlılar şimdi ne yapacaklar?

(evet gene; "demokrasilerde çare tükenmez ama bulunan çarelerle demokrasi tükenir" şiarına uygun olarak iki bin yılına iki yıl kala bir parti daha kapatıldı... -öncelikle fikirleri, amaçları ne olursa olsun bir parti'nin kapatılarak bertaraf edilmesini kınıyorum- peki bundan sonra ne olacak.. televizyonlarda gazetelerde çarşaf çarşaf fallar açıldı, senaryolar yazıldı.. işte bundan sonra olacaklar üzerine bir olasılıklar listesi de benden)

- memleket dahilindeki tüm refah il ve ilçe merkez binaları "hacı refah pide ve lahmacun salonu" haline getirilecek
- merhum refah partisi'nin allah uzun ömürler versin başkanı sayın necmettin erbakan el bandırma isimli bir vapurla konya'ya çıkacak ve anadolu halkını istanbul dükalığına karşı örgütleyecek
- refah partisi'nin ileri gelenlerinden abdullah gül bu işleri bırakacak ve seymenler parkında bir tekel bayii açacak
- refah partisi'nin yine ileri gelenlerinden ve hatta ileri geri konuşanlarından hasan hüseyin ceylan'ın derisi yüzülerek meclise yeni yapılan ceylan derisi koltuklara ilave edilecek
- şevki yılmaz, matild manukyan'a koruma olacak ve aysel firmalı'yla dost hayatı yaşayacak
- "böyle sanatın içine tükürürüm" vecizesiyle bir heykeli kaldıran refahlı ankara belediye başkanı büzzük kaslarını geliştirerek "böyle demokrasi'nin içine tükürürüm" demeye çalışacak
- şok'tan bir türlü kurtulamayan refahlı istanbul belediye başkanı recep tayyip erdoğan basına sürekli olarak "beşiktaşlı oktay'ın annesi benim", "hatta ben yılmaz erdoğan'ın görümcesiyim" gibi tuhaf demeçler verecek
- refah'ın ağır toplarından şevket kazan kendi kendine yerli yersiz, "-hoca hiç kazan doğurur mu allah aşkına" diye konuşarak avare avarel dolaşacak
- milli görüş örgüt binaları milli piyango bayii binaları haline getirilecek
- refahlı kayseri belediye başkanı şükrü karatepe break dans öğrenecek
- eski refahlı yeni bağımsız milletvekilleri toplanarak adı "gulu gulu partisi" veya faso fiso partisi" olan bir parti kuracaklar
- oğuzhan asiltürk avrupa insan hakları mahkemesi'ne başvurarak ismini oğuzhan genaration next olarak değiştirecek
- erbakan cumhurbaşkanı, sibel can başkan fenerbahçe şampiyon olacak
- velhasılı demokrasi kaybedecek, kına satışları artacak, boylarımız yedi santim daha uzayacak
- (her türlü bireysel veya örgütlü düşünceyi, projeyi, oluşumu yasaklayan zihniyeti kınıyor ve başta ismail beşikçi ile eşber yağmurdereli olmak üzere herkesimden düşünce suçlusu olanlara saygılar sevgiler sunuyorum)

Akşamsefası

LOMBAK
BOOOND, HAYATIM!.. AYNI ZAMANDA MİKSER OLAN DÜRBÜN NERDEYDİİİ?!
EVEEEET, İCAT ETTİĞİMİZ PORTAKAL SIKACAĞINI BİR DENEYELİM BAKALIM!..
KALEM ŞEKLİNDEKİ DÜDÜKLÜ TENCERENİN YANINA BAK CANIM!..
YAKLAŞMAYIN!.. YOKSA REHİNELERİ TEKER TEKER ÖLDÜRÜRÜM!..
YAKALAYIN SALAĞI!..
KAÇIYORLAR!.. ÇABUK OLUN, TİZ YAKALAYALIM ŞUNLARI!..
SLOT MACHINE
Black Jack
SLOT MACHINE
DANN
AAHH!
RUS RULETİNİN DE BİR MANTIĞI VARDI, AMA RUS SLOT MAKİNELERİNİN..?
UZGÜNÜM, MAALESEF DEDENİZ İÇİN ÇOK GEÇ KALMIŞSINIZ!..
GEÇ Mİ?.. AMA NASIL OLUR?..
ŞİŞLİ ETFAL HASTANESİ
E BİZİM DE BİR EVİMİZ, AİLEMİZ VAR DİMİ!.. BİR DAHA BU KADAR GEÇE KALMAYIN.. İYİ GECELER!..
GIRRÇ!

Akşamsefası

KOMİKAZE

Minik anketin sonuçları: Köşeye bakınca aslında anlaşılıyor. balonlar içinde isteyenler **%73.** Balon altta isteyenler **%21** Farketmez diyenler ise **%6.** Komikaze eskiden daha komikti diyenler bayağı fazla aslında: **%28.** Eskiden de şimdi de komik diyenler ise **%66.** Şimdi daha komik diyenler **%5.** Allahtan ki komik değil diyenler **%1.** Komikazeyi sevenler daha fazla: **%33** Marlon : **%7** ikisini birden sevenler **%59.** İkisini de sevmeyenler **%1.** Okuyucuların yarısı kadın, yarısı erkek. Öğrenci **%34,** çalışan **%46.** Yaş ortalaması ise **21.** Hepinize ilginizden dolayı çok teşekkür ederim...

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

ERDENER ABİ

K. ERTEM

LeMan Akşamsefası

TEREDALLI

PICTURES

CAN BARSIAN

Bu sayıya aslında, karikatür çizeyim de güldüreyim okurlarımı diyordum ama, son anda, nedense (nedendir bilinmez.) Bir güç tarafından bu öyküyü çizmeye zorlandım...

İKİ KİŞİNİN KADERLERİNİN NASIL KESİŞTİĞİNE DAİR ÖYKÜ...

Bu iki kişiden ilki Teoman bey...

İki kişiden ikincisi, bir Çitos torbası beydir...

Farkında bile değiliz... Kimbilir kimlerle, hangi koşullarda yollarımız, gidarak, kaderlerimiz kesişmektedir... İyisi, kötüsü... Ama ilke de en korkulası...

Yolumuzun ölümle kesişmesi...

Ölümün yüzü böyle resmedilir...

Ama inanmayın. Yaratıcı olmayan beyinlerin uydurmasıdır bu imge... Azrail kimi zaman bir likitgaz tüpü...

Bazen bir hesap makinesinin CE tuşu..

Ve bazen de buruşturulmuş bir Çitos torbası şeklinde çıkar karşımıza, kadarımızla kasışır...

Teoman Bey Galiboluya gidecek.. Erkenden kalktı hazırlandı..

Arabasına bindi... Hava soğuktu ve motoru çalıştırmak için tam iki buçuk dakika uğraştı..

RINNNINN ININ...NN GIVVV

Çitos torbası Bey, o esnada Çatalca'da bir arsaydı...

Hafifçe esen bir rüzgar kaldırdı onu yerinden ve biraz ilerliye uçurdu..

Teoman Bey, Boğaz köprüsünden geçiyorken

Teoman Bey, Silivri yakınlarında... Bir türlü sollayamadığı bir kamyona küfrediyor...

HAY BEN... SENİN-BEN.

Çitos torbası bey, şiddetlenen rüzgarın kucağına kurulmuş bir tepeden iniyordu

Ve nayse... Gaşiyor...

Çitos torbası bey bir ara çalılara takılıyor.

Ama biran kesilen ve tekrar başlayan rüzgarın önünde karayoluna doğru havalanıyor..

Teoman Bey, artık Çatalca yakınlarında... Oto teybi Auto-reverse'e değiştiriyor..

TROK.!.. AARDAA BOYLAARIINDAA

Çitos torbası bey, artık yolun dibinde.. Bankette. Rüzgarın son bir yardımı gerekiyor ve

Teoman Bey, işe... A...Aman viraj!.

YO!.

YOOOOOOOOOO!

DOFT

Yarım saat sonra...

İKİSİ DE ÖLMÜŞ... ADAMDA İNEK DE.

YOOOO! OLAMAA-AAAZ!..

HI?.

BU KİM LA?

O, BU ÖYKÜNÜN ÇİZERİ.. TEOMAN BEY'LE, ÇİTOS TORBASI BEYİN YOLLARI KESİŞECEK DİYE ÇİZMEYE BAŞLADI AMA KESİŞMEYİNCE REZİL OLUP KAÇTI...

YAZIK... ARTIK MEŞLEĞİNE KÜSECEK VE TİTREYEN ELLERİYLE ASLA KARİKATÜR ÇİZEMEYECEKTİR

HADİ MUNDAR OLMADAN İNEĞİ KESEK DE YİYEK

Ve kasırga akabinde

A...AA!. ÇİTOS TORBASI... MEĞER İNEK YEMİŞ LAAN!. DOĞRU ÇIKTI DOĞRUUU

NE?

KESİŞMİŞ! TEOMAN BEYLE ÇİTOS TORBASI BEY.. KESİŞMİŞ... ÇİZERE HABER VEREVİM MI?

BOŞVER LA, GEL DERİSİNİ YÜZEK..

SON

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

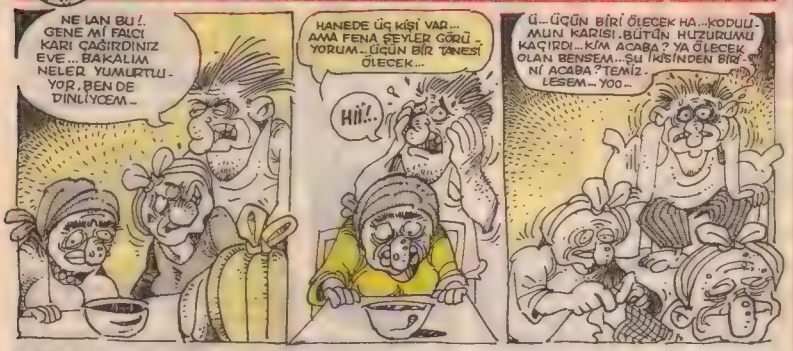

GREGEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

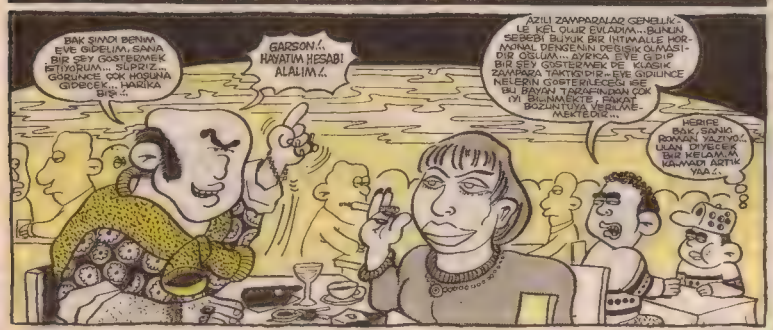

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Geçenlerde İstanbul'da boş bulunan boş arsalar bir bilinde duvara boyayla yazılmış bir yazı gördüm. Kocaman beyaz üzerine siyah harflerle yazılan neydi biliyor musunuz? "Bu arsada kurban kesenin anasını bütün mahallelinin..."

Devamı 4'de

Apartmanları kapı kapı dolaşarak dilenenleri hepimiz biliriz. Bu eylem günümüzde bir dumur olmaktan çıkmıştır artık. Fakat geçen gün öyle bir şey oldu ki, dilenciler de 21.yüzyıl dumur klasmanındaki yerlerini aldılar. Kapıyı açtığımda kucağında bebekle bekleyen başörtülü kadın şöyle dedi: **"Vergi iadesi fişlerinde 300 milyon eksiğimiz var. Gönlünüzden ne koparsa fazla fişlerinizden verir misiniz. Şu yetimi sevindirin n'olur... Allah rızası için."** Hemen içeri koşarak bir yıl boyunca biriktirdiğim fişlerden bir tomarını alıp kadına verdim. Kadının: **"Allah kabul etsin"** deyişi hala vücudumdaki bütün damarları kasıyor.

Yılmaz Apak

PANTOLON

metin fidan

KİLİDİNDİRME SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

"Namaza gittik, gelicez!"

(Refah bundan sonra neler yapabilir?)

*** Erbakan Cumhurbaşkanı Fazilet Şampiyon:** Refah milletvekilleri toplu halde Fazilet Partisi'ne geçer. Partinin adı eski kalıp, irtica olayını çağrıştırmasın diye Erdem Partisi olarak değiştirilir. Başkan Tayyip olur, Demirel'in görev süresi dolunca ve Demirel büyük ihtimalle DTP Isparta İl Başkanı olunca, Cumhurbaşkanlığı boşalır. Erdem Partisi'nin çabasıyla Necmettin Erbakan, Çankaya Köşkü'ne çıkar. Böylece "yeşil frak" siyaset literatürüne girer. Cumhurbaşkanı Erbakan, ilk resmi gezisini komutanı Kaddafi'ye yapar. Cumhurbaşkanlığı basın sözcüsü Şevki Yılmaz, üslubunu yumuşatarak, "pezevenk" yerine "lavuk" demeyi tercih eder. Fakat ortalık yine karışır, Erdem Partisi kapatılır, köşkün kapısı mühürlenir. Erbakan, 2040 yılına kadar içerde kalmaya mahkum olur.

*** Hem Modern Hem Mazlum Başkan:** Refahlılar, Kapatan Adidir Partisi adında yeni bir parti kurar. Fakat partinin başına bilindik adaylardan hiçbiri geçmez. Dışarıdan başkan getirtilir. Amerikalı olması yönünden Türkiye'de değerli, kadın olması yönünden gayet modern ve de Clinton uçana kaçana, özellikle de kaçamayana yaptığı kesintisiz tacizlere maruz kalması yönünden mazlum olan Bayan Paula Jones tercih edilir. Türbanlı ve mini etekli Jones'un başkanlığında KAP (Kapatan Adidir Partisi) dünya çapında infial yaratır, ülke çapında ise inananlar ve modernlerle birlikte, yüzergezer oyların özellikle gezer kısımlarını bünyesinde toplar, tek başına iktidar olur. Fakat Paula Jones kısa sürede Amerika'yı özlediğinden ve annesinin bir atı olmadığı için binip de gelemediğinden dolayı, memleketine gider. Rüya biter. Taban öpüşüp ayrılır!

*** O Halde Hem Yabancı Hem Türkiye'yi Bilen Başkan:** Yeni partinin adı SKAP (Sahura Kadar Açığız Partisi) olur. Başına da hem modern bir batılı, hem de duruma göre Genelkurmay'a kafa tutacak kalibrede bir kişi olan John Benjamin Toshack getirilir. Başkan Toshack, ilk günden gençleşme harekatına girer ve Refah'tan kalma kafa kadroyu tasfiye eder. Hatta gençleşme operasyonunu abartıp genel başkanlığı Zehra Avşar'a bırakır. Olay tam kıvama gelmişken, mesai saatleri dışında Beşiktaş'ı çalıştıran ve Avrupa ile yetinmeyip Avustralya'da da takımı başarıdan başarıya uygun adım koşturan Çevik Bir sayesinde plan bozulur. Toshack partiyi feshedeer, konu kapanır!

*** Babam Sağolsun Yöntemi:** Yeni partinin adı BZBRVP (Bir Zamanlar Bir Refah Vardı Partisi) olur. Başkanlığa Hoca'nın oğlu Fatih Erbakan getirtilir. Yaşar Nuri Öztürk'ü dinleye dinleye hidayete eren genç Fatih partiyi coşturur. Fakat daha sonra, eski çakal arkadaşlarının devreye girmesiyle araba sevdası depreşir. Tüm parti demirbaşlarını satıp Artvin büyüklüğünde bir garaja sahip olur. BZBRVP iflas eder, Erbakan oğlunu 2 yıl boyunca döver!

*** GG metodu:** Partinin adı SŞP (Sanal Şeriat Partisi) olur. Abdullah Gül ve Melih Gökçek günaşırı başkanlık yaparlar. Devreye Fetullah Hoca, Selçuk Parsadan ve Saddam Hüseyin girer, Vural Savaş ve Yekta Güngör Özden, partiye transfer edilir. Böylece kısa sürede diğer tüm partiler kapatılır. Tek parti olan SŞP yetkilileri toplu halde Dünya Kupası'na, ABD-İran maçını seyretmeye gidince ülke sahipsiz kalır, Reha Muhtar darbe yapar. Adil düzenin reytingi acaip düşer!

. Uğur Mumcu'yu her geçen gün daha fazla seviyorum. O'nu çok arıyoruz...

. Sanatçı Gökhan Semiz vakitsiz ayrıldı aramızdan. Başta sevgili Uğur Uludağ olmak üzere sevenlerinin başı sağolsun...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

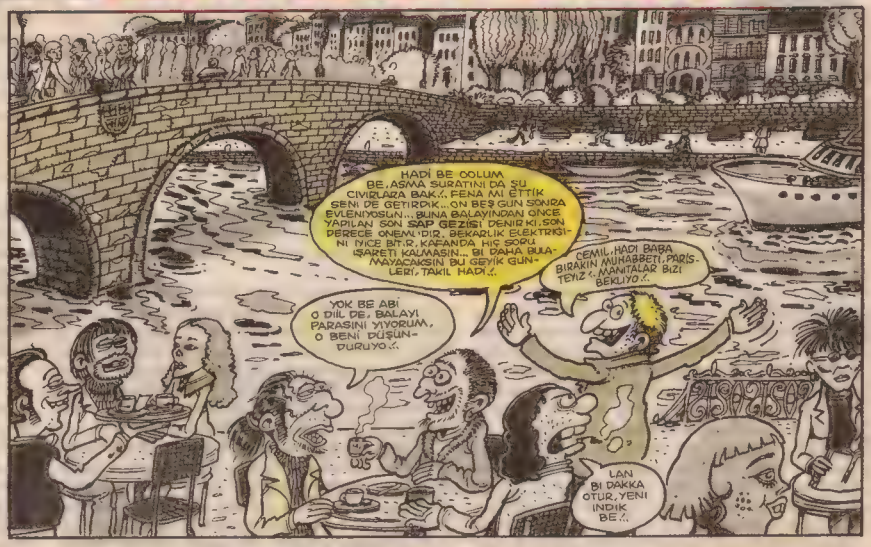

Deliler Matinesi

nihat genç

Sokağın başında taranmış uzun dalgalı saçlarıyla iri iki göz önümden kaçıverdi, sıcacık bir rüzgar gibi işledi içime. Nedir, kimdir? Nereye gidiyor? Derin bir yaprak kokusu ruhumu istila etti. Peşinden gidemem çaresizliğimi... artık ezberlediğim bir efendilikle yoluma devam ettim.

Elin kızından bana ne? En güzel yerinden kopan bir keman teli gibi çarpılmış olmak. Bu bana yeter. İncir tadında bir hayal yaşamak soylu bir duygu değil mi? Bu kadarı yetmez mi?

Ardında bıraktığı esrarlı ışıklar için hiç tanımadan yanımdan geçiveren o kıza insanoğlu adına saygılarımı sunarım.

İşte böyle, dut kurusu tadında kibar olunca da, müthiş bir kuvvet bulurum kendimde. Kalbim, dağların en temiz havasıyla temizlenir. Kusurlu, sapık, günah neyim varsa, o tertemiz dağbaşının buzlu tadıyla yıkanıverir. Tam da o hayalin içinde duyulmamış, berrak, durgun sesler bulur beni, artık çürümüş suratlı milyonlarca yetişkin insanın akışı üşütmez beni. Ballanmış incir rengi bir heyecanla yürürüm, bugün de derim, hayatımı kurtardım.

Sokağın ruhsuz pençelerinden bugün de kurtuldum.

Kaldırım taşları som altına dönüşür ve çiviyle mermere yazı yazıyor gibi düşünmeye başlarım! Evet, çekip gitsin, bana ne? Bir kez onu görmüş olmak bana yetmeli!.. Ama, çoban köpeklerini hani, otla, sebzeyle beslerler, et vermezlermiş. Birgün kuzularla şakalaşırken kazara kuzunun kulağını ısırır. Kanın kokusu tattığında.. Öyle tatlı gelirmiş ki, çoban köpeği koruduğu kuzuyu kaçırır, parçalarmış. Çünkü bir kez et, kan kokusunu tadan çoban köpekleri, bir daha sürüde köpeklik yapamaz.

Gittim ve bir ağacın önünde bunu düşündüm. Sürüden atılmak istemiyorum, gidip o kızın etini de dişlemek istiyorum.

Ağaç, önümde donmuş bir hayvan. Konuştukça güzelleşiyor. Saçlarınafön çekmiş gibi kabarıyor dalları. Ama nafile. İnsandan başka anısını kim anlatabilir?

Aşk ve kahramanlık, ikisini de kaybettik, trapezdeki maymuna döndük. Gururun bittiği yerde aşk olmaz. Gururun bittiği yerde mizah olmaz. Gururun bittiği yerde herkesin ruhu kesesinde. Kahveye çekilip tüm bunları düşünmeliyim.

İnsanı zekadan başka hiçbir şey dinlendiremez. Zekayı, aşktan başka hiçbir şey kımıldatamaz. Kırk yaşını geçmeden de akıl ballanmaz. Bu bal, en hüzünlü şarkılardan daha ince yakar insanı. En iyisi, hiç görmemiş gibi davranalım, hiç yokmuş gibi...

Ankara'ya ilkgeldiğimde oyunda rol alan bir arkadaşın davetiyle ilk defa gittiğim tiyatro, deliler matinesiydi. Hayatımda zaten, yedi-sekiz kere tiyatroya gitmiştim, ama Ankara'da ilk, herşeyi merakla izliyorum. Seyircileri pek tuhaf buluyordum ama, akıl hastası olduklarını bilmiyordum. Sanıyordum ki, Ankara'da tiyatro seyircisi böyle oluyor!

Seyirciler, ya abartılmış bir avallıkla, ya da aşırı incelmiş bir süzgünlükle, ama hepsi ciddiyetle ve suskunluk içinde etraflarına bakıyorlardı. Kadınlar ipeksi turuncu ve bordo kadife elbiseler giyiyor, çubuğu fazlasıyla uzun parlak siyah ağızlıklarla sigara içiyorlardı. Erkekler çoğunlukla pipo, ve kimse kimseyle konuşmuyordu. Vücutları birbirlerine dönük, ama, biri tavana, biri yere, biri de hiç kımıldamadan kollarını bağdaştırmış bekliyordu.

Şaşkınlığımı gizleyemedim, herhalde gerçek tiyatro izleyicisi böyle oluyor. Burada seyirciler böyle. Aklımdan tüm seyircilerin deli olabileceği geçmiyor. Oyun başladığında, hiç kimsenin toplu alkışladığını, topluca güldüğünü görmedim, hiç olmadık yerde tepki veriyorlardı ve birçoğu oyundan çok ısrarla sahnenin değişik bölgelerini kesiyorlardı.

Ve oyun arasında, insanların tuhaflık ötesi şıklıkları, tablolar karşısında büyülü duruşları...

İster istemez onlar gibi durmaya başladım, onların hareketleri gibi ağır tepkiler veriyorum. Bir tuhaflık var ama, tedbiri elden bırakmamak lazım.

Bir hafta sonra yine tiyatroya gittiğimde, pek laübali bir seyirci gördüm, oysa normal seyirciydi bunlar. Yüksek sesle konuşuyor, şakalaşıyorlar. Durum biraz tuhaf dedim. Ben ne olur olmaz, taşradan gelmiş keloğlan gibi tedbiri elden bırakmadan, ilk günkü seyirciler gibi, salonun tuhaf yerlerine dikkatlice bakarak ve bakışlarımı uzun bir süre orada tutarak... Ağırca başımı döndürerek... Kollarımı yavaşlatılmış bir hareket gibi önden bağlayarak... Geriye döneceksem, bir dakika gibi uzun bir zamanda bunu yaparak...

Birkaç kişi tuhaflıkla baktı bana. Yüz vermedim, içimden, tiyatro çok bozulmuş, dedim. Hatta, onların, buranın soylu havasına yakışmayan davranışlarda bulunduklarını ima eden jestlerle, gerçek bir tiyatro izleyicisi gibi bakışlarımdaki sert büyüyü bozmadan takıldım.

Her neyse, ben keloğlan gibi tedbiri elden bırakmaya pek niyetli değilim.

Keloğlandan farkım, inanılmaz taklit ve uyum kabiliyetim. Elimde olmayan bir güvenle, kendimi o günkü havaya kaptırmışım. Neden? Buraya ait hissetmek istiyordum kendimi. O delice duruşları yapabilmek için neler çektiğim ise, genç bir sanatkârın özel sırları arasında kalsın, anlatmayayım.

Tiyatroya defalarca gittim ve ilk gün öğrendiğim görgü kurallarından asla taviz vermedim. Sonunda sıkıldığımı anladım, şaşkınlığımı zoraki gizlemeye gerek yok. Çünkü tat almıyorum.

İşte orada öze özüme dönmeye karar verdim. Birkaç şey de öğrenmiştim, salondaki en rahat seyirciden daha rahat ve herşeyi biliyor rahatlığında bir ukalalıkla tiyatroda olup biten herşeyi beğenmez oldum. Ama, tiyatroda öğrendiğim o delice mimikleri birgünde terketmem mümkün değildi, bozuklukları, bu mimikler içinde dile getiriyordum, yani, gerçekten "deli" olmuştum.

Aradan yıllar geçti, çok şey okudum, öğrendim, ama o delice duruş ve bakışlarımdan vazgeçemedim. Orası tiyatro, dünyanın en harika yeri. Zaten tiyatroyu öyle hayal etmiştim. Hep şu hayali kurmuştum; birgün soylu ve incelmiş kibar tavırlarımla tiyatroya gideceğim ve orada karşıma bir kız çıkacak! Tümüyle delilerden oluşan seyircileri tamı tamına taklit ettiğim halde çıkmadı.

Birgün o delice bakışlarımla fuayede asılı aktrist resimlerini izlerken, o kadını gördüm: Pek yaşlı ve çirkindi, ama, o güne kadar tanıdığım en büyük oyuncuydu! Nurşen Girginkoç! benden otuz yaş kadar büyüktü, delice aşık oldum ona...

Çok koşan insanlar çok eşli insanlardır, ben öyle değilim. Maymun iştahlılar aşık olamamış insanlardır. Biraz önce gördüğüm kızın iri siyah gözleri, aşık olduğum bu büyük hayat filminin bir devamı. Nurşen Girginkoç onun sahnedeki hali. Bir başkası başka bir yerini tamamlıyor.

Hepsi tek bir insan, bu tam insan bir türlü gerçekleşemiyor, hayatın herhangi bir anında, ondan bir parçayı, bir başkası giymiş olarak karşıma çıkacak. Işıklı nehirler gibi alıp sürükleyecek beni.

Bu yüzden komik gelse de başkalarına o delice duruşumu bozmuyorum. Kendimce konuşmalarını, edebiyatını, annemin iğne-iplik kutusuna benziyor, tüm bu parçaları alır, kahv
İğne-ip
cade aşk
yor. İnsa
insanları
lın batm
niğin bat
İnsan
parladığ
korsanca
derek de
delilik b
kuyor, k
tip, duru
Ben m
miş geçi
cı, islam
kuşatmış
yoruz. O
dığımız
Yakup Ka
yılımızın
bu görüş
içinde se
Bu yaz
labalık s
nim gibi
lamcı, de
zıyorlard
runda de
Bugün
çü, İslam
rinde bir
sığınabil
İnsan
türk müc
ma muh
önce aşk
türk, isla
rine hiçb
Bu düş
derin ruh
siyasi ke
derin ima
Mesela
hezeyan
kavgaya
manyakl
yaklığını
yen İsrai

Hiçbir ölüye küsmedim

Artık sadece çöküşten gizli bir tad alıyorsun... Sadece toplumsal ahlakı reddedişin sana gizli bir sarhoşluk veriyor...

Evet, belki de küsmekte haksız sayılmazsın insanlara... Yakınların, kimi dostların güvenini kötüye kullandılar. Biliyorum, iyiniyetini sömürdüler...

İhanete uğradın, kabul; kara gözlükler takıp, onları görünce yüzünü öfkeyle çevirmeni de anlıyorum... Peki, ama neden, o çok sevdiğin derin yazarların, o derin kitaplarını okuduğunda içine kapanıyorsun iyiden iyiye... O hayran olduğun yaratıcı yönetmenlerin, o mükemmel filmlerini gördükten sonra topluma neden tamamen sırt çeviriyorsun... Yolculuk, aşk ve özlem şiirleri okuduğunda neden yanlış bir ülkede doğduğuna birkez daha inanıyor, bilmediğin yerlere çekip gitmek istiyorsun... Duyguların inceldikçe, yaklaştıkça kendine, birkez daha tıksiniyorsun karşılaştığın insanlardan...

Derinleştiğini sandıkça üstünlük duygun artıyor... Duygusallaştıkça kendine yüksek, kalın duvarlar örüyorsun... **Aydınlandım artık, farkındayım herşeyin,** diyorsun ve hemen ardından, **artık İnsan'a inanmıyorum,** diyorsun... Hiç tanımadıklarını bile küçümsemeye hakkın olduğuna inandırıyorsun kendini...

Küçümserken için acımıyor, aksine sorumsuzluğun ve bencilliğin o çürümüş yaprak kokan hazzını yaşıyorsun... Bütün sevişmeleri eksik buluyorsun artık... Artık bir tek doğa tahrik ediyor seni.

Doğayla kadın kadına sevişiyorsun...

Doğayla sevişirken ölümü özlüyorsun, ölümü ne kadar özlersen kendini ve gövdeni o kadar güçlü ve sonsuz hissediyorsun... Zamanı ve gövdeni dondurmak istiyorsun...

Kararını verdin çoktan: Gecikmişliğini kayıtsız şartsız bir başarıya dönüştürmek istiyorsun...

Bu kadar kırgın, bu kadar geri çekilmiş ve bu denli ölümü özlediğini söylerken bile, kendi imgeni sonsuzluğun belleğine ihtirasla yerleştirmek istiyorsun.

Yaptıklarından biraz olsun suçluluk d
dığın bu ülkeyi küçümse!..

Şimdi bir televizyonda haber spikeris
sun. Gözlerinde şeytani pırıltılar görüyo
ve yıkımları anlatırken tuhaf, kötücül b

Geceleri, işten çıkınca, birkaç duble i
oradakilere sevmediğin bir işi para kaza
lında romantık ve çok duygusal biri ol
kendine...

Böylece hayatında hiç acıya ve sorg
oluyor...

İşini yaparken içindeki nefretin bedel
romantizmin ve duygusallığınla içinde a
da uyuşturuyorsun...

Lanetlediğin insanlara hiç bu denli bo
den çıkabilmek için o çürümüş romant
sence en uyumlu, en estetik bir biçimd

Şimdi gözlerindeki o şeytani pırıltıyla
yorsun: **"Çok kişinin öldüğü ve yara
ra tek sevindirici olan borsa ve dö
geçmiş olması, bir panik yaşamamış**

İnsanlar ne yaşarsa yaşasın para piya

de, yolda gezinirken bir birlerine tuttururum... ikle birbirine iliştirdiğim bu kırk yamadan sec- arımı küçümsemeyin, hepsi aynı gemide yaşı- yaşlandıkça gemisi de büyüyor. Bazan genç aşk intiharlarını duyuyorum, küçük bir sanda- sı gibi, oysa, ellisinde ölmesi bir insanın, tita- nası gibi.

aşlandıkça gemisi de büyüyor. Bu gemiye to- binlerce resim, hayal, jest, düşünce, hepsine ir özgürlük tadı vermek istedim. Ama ben, gi- ce duruşumu kaybediyorum, çünkü taklit bir çünkü, gemim buzdağına çarpacak diye kor- ndi gemimdeki sevgililerle bakışlarımı düzel- acak içten sohbetim olmuyor.

yanlış düşünüyorum diye sık sık ülkemin gel- ş yazarlarını yeniden okuyorum. Bu ağır, sağ- , türkçü, devletçi yazar havası yüzyirmi yıldır izi. Hiçbirimiz bu koyu, kaba havadan çıkamı- sa, yüzyılımızın başında iki büyük savaş yaşa- ılde, Ahmet Haşim, Halit Ziya, Hüseyin Rahmi, ri vs. gibi soylu ve saygın yazarlarımız, ki yüz- n büyük yazarlarıdır, türkçü, islamcı, devletçi ere yüz vermemiş, bambaşka bir edebi kimlik siz gemilerine yol açmaya çalışmışlar.

rların da deposu, güvertesi epeyce yüklü, ka- ssiz gemileri vardı ve hiçbirinin bakışları be- ozuk ve delice taklit içinde değildi. Sağcı, is- letçi, kemalist buzdağlarını umursamadan ya- Ve benim gibi iğne-iplik kutusu taşımak zo- illerdi.

üm Tv tartışmaları, köşe yazarları, sağcı, türk- , kemalist, devletçi yazılar yazıyorlar. Gemile- üçük güzel şey olsaydı, bu kimliklere bu kadar ler miydi?

ruyor, bir hasta insan önce hasta mıdır, yoksa ir? Bir yaşlı, bakım isteyen emekli, önce bakı- ç mıdır, yoksa islamcı mıdır, insanı vareden nıdır, yoksa devletçi oluşu mudur? Dağa, taşa, devlet, yazıyorlar ama, beyinlerine, yürekle- şey yazmıyorlar!

nceler bir alıklık dininin mahsülü! Alıklığın en sal tehlikesi hayatınızı ve hayallerinizi birkaç meyle ifade ederken kendinize duyduğunuz ndır.

son günlerde Kur'an dahi Türkçe okuyalım rıyla tartışılıyor. Oku da nasıl okursan oku, ne gerek var. Türkleştirme, Türkçeleştirme ı, daha önce de herşeyi islamileştirme man- devamı. Bölgede uzun bir hayat sürmek iste- bizi iyi tanıyor, Türk-Arap düşmanlığını şu son günlerde iyi kullanıyor.

Türk-Arap düşmanlığını kızıştıran 1.Dünya savaşında İngilizler'di. Kazandılar, bu arapların da hoşuna gitti beleşten bir sürü toprak sahibi oldular. Ancak İngilizler araplara da oyun oynayıp yahudileri bölgeye yerleştirdiler.

Türk düşmanı olan araplar belalarını yahudilerden bulmuşlardı, yahudiler de bu kan davasının bitmeyeceğini artık anladıkları için, bizim arap düşmanlığımızı kızıştırıp, İslam'la geleneksel ilişkilerimizi, siyasi İslamın curcuna, yobaz görüntüleri sayesinde kopartmak istiyor.

Biz, istediğimiz kadar reddedelim, bir imparatorluğun çocuklarıyız, dilimizde ne çok dilden kelime varsa, dilimiz o kadar zengin bir coğrafyada konuşuluyor demektir. Bugün iftihar edebileceğimiz iki güzel şehir kalmıştır elimizde, biri Araplar'la oluşturduğumuz Hatay. Diğeri Acemler'le oluşturduğumuz Tebriz. Mesnevi Farsça yazılmıştı ve en büyük şairlerimizden Ahmet Haşim de Arap'tı.

Bizi, acemle, arapla düşman yapmaya çalışanlar, şarkılarımızdaki acem kızları, acem şarkılarındaki Türk kızları imgelerini bir kez olsun duymadılar.

Ve bizler, arap ve acemlerle aynı sevgili: Leyla'ya aşığız. Leyla bizim ortak sevgilimiz,düşümüzdür.

Bozuk ve delilik takliti içindeki bakışlarımızı, geçmiş zamanın büyük yazarları gibi, ancak Mecnun'un aşkıyla, tarihin o büyük, büyülü ışıklı nehirlerinde büyük bir sevince dönüştürebiliriz.

Mecnun, o deli adam! Ne zamandır onun hakiki deli bakışlarıyla eşyaya, sevgiliye, hayata bakamıyoruz!

Ama hergün yazılar okuyorum gazetelerden, tartışmalar izliyorum TV'lerden, türkçü, islamcı, kemalist, devletçi bir sürü adam, benim o tiyatroda gördüğüm insanlar gibi, ya abartılmış bir avallıkla, ya da güya aşırı incelmiş bir süzgünlükle ama hepsi ciddiyet ve ağırlık içinde etraflarına bakıyorlar...

Yeni yetişen milyonlarca genç nesil de, hayatı bu insanlar, fikri bu tartışmalar sanıp, bu bozuk delileri taklit etmeye çalışıyorlar!..

Ve bitmeyen bir deliler matinesine döndü hayatımız, hepimiz sabit bakışlarla aynı noktaya bakıyor yanımızdan akıveren binbir güzel şeye vakit ayıramıyoruz. Tarihin sürüklediği bu büyük gemi, fındık kabuğu kadar küçülüyor bu yüzden hergün incir çekirdeği gibi mevzular tüm dünyamızı batırıyor.

Ah Ahmet Haşim, Yakup Kadri, Nazım Hikmet! Ah benim ülkemin soylu yazarları, neden hepiniz birden çekip gittiniz. İçinizden tek bir taneniz kalıverseydi, ne olurdu?

Ben bu insanların anlattıkları hikayelere doğrudan doğruya inandım, çünkü bu soylu yazarlar, öyle zarif bir mütevazilikle yazdılar ki, akıttıkları gözyaşı kadar ancak ülkelerinin suyunu içtiler.

ben...

yduğunda, hemen halkı ve yaşa-

. Ve bir felaket haberi okuyor- um. Başkalarının yaşadığı acıları keyif aldığın belli...

ki içmek için bir bara gittiğinde, mak için yaptığını söylüyor ve as- uğunu hatırlatıyorsun onlara ve

amaya zaman ve yer kalmamış

i ödetiyordun topluma. O sahte ıyan, sana soru soran son yanını

un eğmediğini düşünüp işin için- rminle, kötücül, o sınırsız hırsını birleştiriyorsun...

elevizyonda yeni bir haber oku- **ndığı Gazi olaylarından son- z piyasalarında günün sakin olmasıdır.."**

ları ve senin için herşey yolunda

öyle mi...

Hayatında onca acı ve onca kırgınlık yaşadıktan sonra şimdi nasıl hiçbirşey olmamış ve herşey yolundaymış gibi davranırsın...

Umutsuzluğuna nasıl böyle duyarsız kalabilirsin...

Söylesene öldü mü ruhun... Söyle; **içim öldü, ruhumda tarifsiz, korkunç bir boşluk var** de...

Küsmek çok özel bir duygu...

Söyle, boşuna küsmek istemiyorum sana...

Söyle, hiçbir ölüye küsmedim ben...

Söyle, ben seni öyle de severim...

* **Mersin Üniversitesi**'nde görev yaparken haksız yere atılan İngilizce okutmanlardan öğretim görevlisi **Hakan Küçüker** iki akademisyen arkadaşıyla birlikte **kırk gündür ölüm orucunda.** Lutfen arayıp bu insanlara destek verelim Tel 0324 359 56 59

* **Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı** yonetımının yedi aya yakın bir zamandır surdurdüğü uygulamalar sonucunda eğitim altust edılmıştir. Burokrat sanatçılar elıyle kısısel çıkarlar uğ runa gerçekleştirilen keyfi atamalar ve kararlarla yaratıcı sanatını vareder'ek sanatçı adaylarının geleceği tehdıl altındadır (Tıyatro Bolumu'nun sahnesi demır parmaklıklarla kapatılmış! Basın uyuyor mu?)

* Son günlerde **Bergama**'da sıyanürle altın arayan o alçak firma **Eurogold**'un, Cumhuriyet, Radikal, Yeniyuzyıl gibi gazetelerde çarşaf çarşaf ilanlarının çıkmaktadır. Bu gazetelerde Bergama halkına sahip çıkan kim gazeteci arkadaşlarımız acaba ne düşünmektedir? Bergama halkını kim satışa getiriyor?

* **Suna Aras.** Hamur Ana Öldü Yaşasın Kral Pencere Yay

* **Tiyatro.** Aylık Tiyatro Dergisi, Aralık sayısı çıktı. Telefon: 293 72 77

* **Tablet Tıbbi Mızah Dergisi.** Balıkesir Tabıb Odası çıkartıyor

* Diyarbakırlı sanatçılar **Amıda** adlı aylık sanat-edebiyat dergısı çıkartıı

* **Uluk Karakoç.** Bir Turkudur Anadolu. Yepyenı bir ses

* **Osman Murat Ülke**'ye özgürluk

* Serhat Erekıncı, Ali Cemdemir, Rana Esma Yerli, Fergul, Hale Bozdağ, Başak Çehkoğlu, Özlem Batur, Eylul, Filiz (Evet), Mıray Topaç, Osman Gur, Nazım Baran, Şeyda Guçlu, Hakan Yılmaz, Fulya, Derya Savran, Duriye Çetin, Denızkızı, Ferhat Doğan, Selin Guleç, Selma Yanık, Saliha Yayla, Rahşan İnal, Nazl Çekilmez, Emrah Serbest, Sınan Karataş, Veysel Goxdaq, Saffet Mektuplarınız ardım Sevgiyle

KIRTIK DELİLER

SUAT ÖZKAN

UZAYDA GEZİ

BİLİM ADAMLARI AY'DA BİR GEZİ YAPMAK İSTEDİLER...ARADAN ZAMAN GEÇTİ VE BİR F-300 FÜZE KEŞVETTİ...DEPOSUNU DOLDURDU VE GERİ SAYIM BAŞLADI... BİLİM ADAMI ÇOK HEYECANLIYDI..

FÜZE BEŞ ALTI SAATTE AY'A ULAŞTI...İNDİĞİNDE ÇOK ŞAŞIRMIŞTI...ÇÜNKÜ UZAYLI ADAMLAR ONUN ÜSTÜNE DOĞRU GELİYORDU...BİLİM ADAMI ÇAREYİ KAÇMAKTA BULDU, AMA UZAYLILAR ÇOK CANA YAKINLARDI...BİLİM ADAMI BUNU BİLMİYORDU...

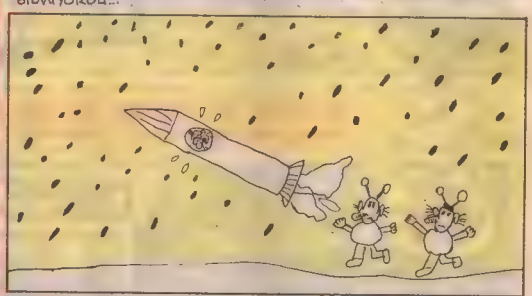

FÜZEYE BİNDİ VE BİR YILDIZDA BULDU KENDİNİ...BİRDEN OKSİJENSİZ KALDIĞINI HİSSETTİ...BİLİM ADAMI : "EYVAH," DEDİ...YANINA YEDEK OKSİJEN TÜPÜ ALDIĞINI UNUTTU ..VE SONRADAN HATIRLADI, KOŞA KOŞA FÜZEYE BİNDİ OKSİJEN TÜPÜNÜ ALDI...AY'A DOĞRU İLERLEDİ...AY'DA ONU ÇOK BÜYÜK BİR SURPRİZ BEKLİYORDU...SONUNDA İSTEDİĞİNE KAVUŞACAKTI...KORKA KORKA İLERİYORDU...AY'A ULAŞTI...UZAYLILARLA ARKADAŞ OLDU.. DİLLERİ FARKLIYDI AMA ANLAŞABİLİYORLARDI.

YAZAN-ÇİZEN : MEMOŞ ÖZKAN (SUAT ÖZKAN'IN YEĞENİ.)

SONRA MARS'A, JUPİTER'E VE VENÜS'Lİ GEZDİ...ARTIK YAŞLANMIŞTI.. UZAYLILARA VEDA ETTİ VE DÜNYA'YA ULAŞTI DÜNYA'YA ULAŞAN UZAY MEKİĞİ SAĞLAM BİR ŞEKİLDE DÜNYA'YA İNDİ ...İÇİNDEKİLER PROFESÖRÜN SEVİNÇİ İÇİNDE EVLERİNE ULAŞTILAR...

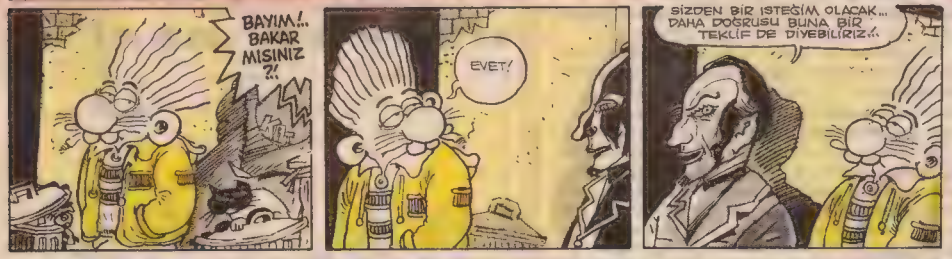

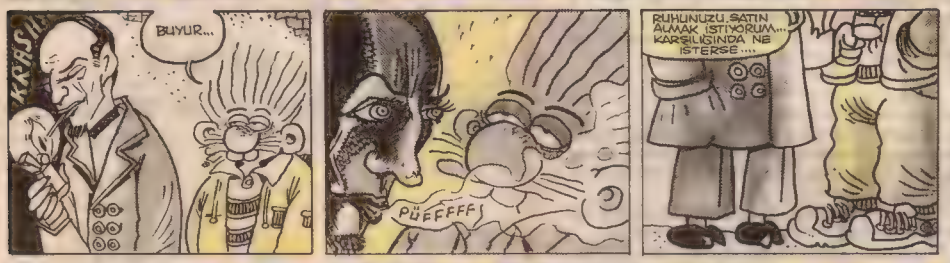

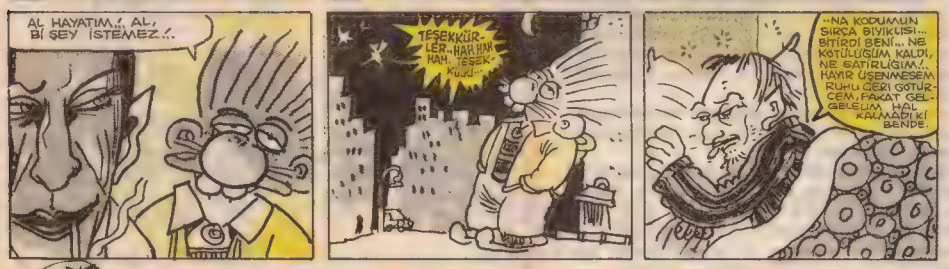

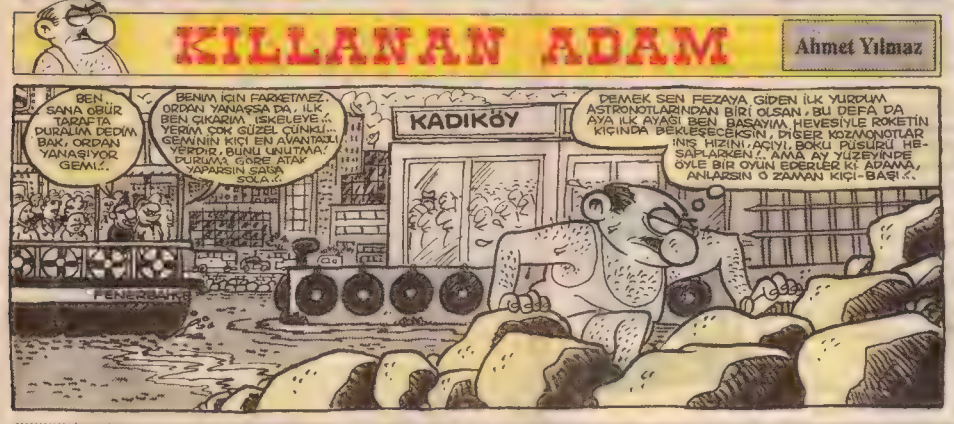

Akşamsefası...

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Avunan adam!

Kapalıların, kapananların partisine kapanmak yakışır!

Herhalde böyle düşünüp Refah'ı kapattı devlet!

Çünkü Refah kapalıların partisi...

DEP'in kapatılışına gözlerini ve ağızlarını kapatmalarından belli!

"Susma, sustukça sıra sana gelecek" çağrılarına kulaklarını kapatmalarından belli!

DEP'li milletvekillerinin vahşice içeri kapatılmasına destek olup, vicdanlarını kapatmalarından belli!

DEP'in kapatılışına gözlerini, kulaklarını, ağızlarını, vicdanlarını kapatanların partisi de kapalı artık.

Ne yazık ki parti kapatma çağını kapatamadı şu memleket.

"Kötü yola düştü" deyip, habire parti kapatan devlet...

Bunu dava konusu yapmayıp, kuzu kuzu kabullenen millet...

Demek ki **kapatılan partinin davası olmaz!**

Kapatılan "dava" partisi de olsa...

Onun için bu memleketin **kuzu kapaması** gibi **parti kapaması** da meşhur...

Kuzu kapama da yenen kuzu, parti kapama da yenen millet!

Eh ne de olsa "kuzu gibi millet"!

İşte sonunda milletin altı milyon oyunu alan Refah da kuzu gibi yendi.

Şimdi Erbakan diyor ki: "Demokrasi, insan hakları, adalet..."

Keşke şimdi söylediklerini başka partiler kapatıldığında da söyleseydi hazret.

Keşke o zaman da "Milletin üstünde güç mü var" diye sorsaydı.

Keşke bugün savunduklarını dün de savunsaydı.

Savunmadığı, haketmediği halde partilileri ona **"savunan adam"** adını takmış.

İddiaları o ki yüzde 20 ile gidip, yüzde 40 ile geleceklermiş.

Erbakan başbakan olarak gidip, cumhurbaşkanı olarak gelecekmiş.

Acaba Erbakan'ın başbakanlığına tahammül edemeyen güç, cumhurbaşkanlığına tahammül eder mi?

Geçmiş olsun **savunan adam...**

Başbakan gidip, cumhurbaşkanı olarak gelirim diye **avunan adam!**

marlon@turk.net

Akşamsefası

YİN ve YANG OLAYINA NARSİST BİR BAKIŞ

Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal

En fazla bir kuşluk vaktiydi, adım atışı, ahestе sallanışı... Kelimenin en mükemmel ifadesiyle beni etkiliyordu... Ama bunun kesinlikle bir nedeni olmalı, onda bana ait birşeyler var...

MERHABA HANFENDİ... BAKIN DUYGULARA GEM VURAMADIĞINIZ ZAMAN TUTKU OLURLAR...

TUTKULARINA GEM VURMAYA ÇALIŞIRSAN ACI ÇEKERSİN...

ACI ÇEKMEK, KALBİNİN AĞRIMAYA BAŞLAMASIDIR...

HELE HER AN ARTAN ŞU ACIYI, EN TİNSEL IZDIRABI GÖREMEYECEK KADAR VİCDANSIZ OLAMAZSIN, ÇÜNKÜ SENDE BENİ ÇEKEN...

BANA AİT, BENİM GİBİ OLAN KAYNAĞI BELİRSİZ BİRŞEYLER VAR!! ADINA AŞK YA DA BAŞKA BİŞEY DE, RİTMİK METABOLİZMAMI PARÇA PARÇA EDİP...

AYİNSEL BİR ÇÖKÜŞE GARKEDEBİLECEK GÜÇ YA DA ENERJİ ANCAK BENİM GİBİ OLANDIR... BÖYLE SESSİZ BİR BAŞTAN ÇIKARMANIN KURBANI ACINASI KALBİM... HER YÜREK ATIŞIYLA NASIL DA İRİLEŞİP KABINA SIĞMIYOR...

DİNLEYİN BENİ... BU KADAR KOLAY DİİL... SEN DE BANA AİT BİŞEYLER VAR... RUHSAL İÇERİK OLARAK... HELE HELE TÜM GİZLERİNİ SAKLAYAN ŞU SİYAH GİZEMİN YOK MU? MAHVEDİYOR!..

DUR VE DİNLE!.. İÇSEL GÜMBÜRTÜME BU KADAR KAYITSIZ KALAMAZSIN, BİRAZDAN GÖĞÜS KAFESİMİ ÇATLATACAK BELKİ BU KATIRSAL DEBDEBE!! AMA ŞÜPHESİZ Kİ NEDENİ DE SENSİN!..

GÜR GÜÜR GÜÜR GÜRR.....

VE BELKİ DE BİR TEK ŞEYE İZİN VERMELİSİN... SONSUZLUĞUN KUCAĞINA YUVARLANMADAN EVVEL...

ENELHAK, BİR KERE AÇ DA ŞU SIRLAR PERDESİNİ BİR KERE ACILARIMIN AYNASINI GÖREBİLEYİM!

GÜRG GÜRR GÜRR! GÜMPH!..

HAYIR!

GÜM GÜM!

GÜDÜMPHHHH.....

San

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

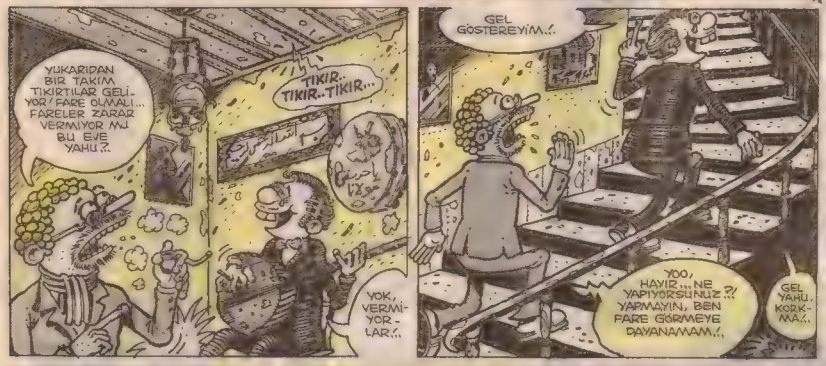

TABUDEVİREN

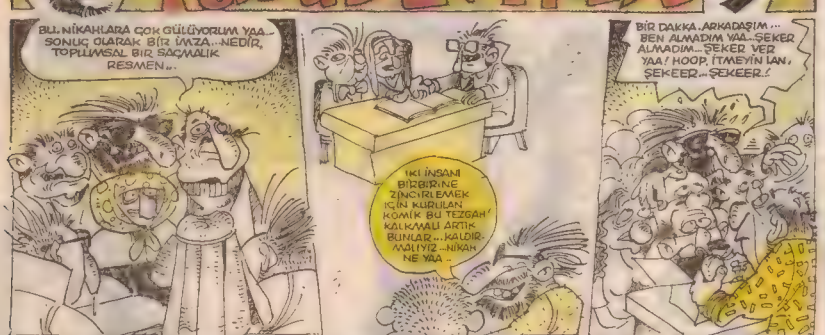

AYRINTILAR

m e T İ N F İ D A N

Selâm... Masada, en güzel gözüken şey, mor renkli bi su bardağı. Hem, rengi ilginç duruyo, hem de, içinde buzlu su var... Masada, en çirkin gözüken şey; kültäblası. Tabanı, kül ezmesiyle sıvanmış. Boynu kırılmış izmaritlerde, kokmuş cesetler gibi duruyor... Masada, en karışık gözüken şey, kalemlik. İçinde, kalemler ve kalem gibi dikey durabilen, öyle durunca hoş gözüken şeyler var... Masada, en acıklı gözüken şey, kol saatim. Kordonu hiç yok. Gövdesiyle duruyo orda. Masada, en komik şey; yok...Masada, en hareketli şey; kollarım. Dirseklerine kadar masanın üzerindeler. bi tanesinin eli, kalem tutuyo... Masa, su bardaanın orda bitiyor. Aşağısı uçurum. Kafamı biraz kaldırınca kâğıttan; ötede bir koltuk görüyorum: Baazen, koltukta biri oturuyor gibi oluyor.

SEVERİM:... Cevap kâğıdında alt alta dört beş tane aynı şık gelince, "acaba yanmış mı yaptım lan?"diye düşünmeyi... Sahanda yumurta yerken önce beyaz kısmını yiyip, en sona sarısını bırakmayı... Cevap kâğıdındaki işaretleme bitince, baazen onları kilim deseni vaya ööle başka bi şeye benzetebilmeyi...ENDER... Kaset kutusu içindeki kâğıtlarda belirtilen şarkı sürelerinin, doğru olup olmadığını kontrol etmeyi... Şehirlerarası yolculuklarda, molada otobüsün camları temizleninken, benim camıma birden su geldiinde, hiç korkmamış gibi davranabilmeyi...BERNA... duş alırkene, duş ahizesinden fışkıran suyun kıllarıma temas etmesiyle, onlar, suyun akış istikametinde bacaama yaslanırken, bunu, ahizeyi çevirip, başka yönlere dooru yapmayı...KORHAN... Apartmanın girişindeki panoya, yönetim kurulu tarafından asılmış su ve doğal gaz faturalarını inceleyip, kime ne kadar girdiini öğrenmeyi...HASAN... Birisini telefonla aradıımda, telefonu açan kişi onu çaarmaya gittiinde; radyodan veya televizyondan gelen sesleri duyarak beklediim aanı... Bi sokaan köşesinde felan, dar yerde manevra yapan bi kamyon, bi an durur gibi olduunda, hemen arkasından sıyrılıp, nerdeyse kasasına deyerek geçip, yoluma devam ettiim aanı...METİN...

TEKNO:... Volkmenler, küçük teyiplerdır. İçinde, elektronik devreler, yaylar, plastikler, vidalar, teller felan vardır. kaset ve pil'de varsa, volkmende bi şey dinlenebilir...' Halâ bi şey dinnenemiyorsa, bozulmuş demektir. Dün, yere düşmüştü. O yüzden olabilir. düşünce, kenarı da açılmış biraz. İçi gözüküyo azcık Hmm, bakalım neleri var. Yıldız tornavıda veyaa o işi yapan bi metal ile vidaları çıkarıp, içini açarız... Evet, bi sürü şey var. Acaba hangisi aarızalı?. Şu şey ne kadar hoş!. Şu, pempe küçük devre! Nedir senin adın? Söyle bana! Sen misin aarızalı olan?. Kım ulan burda çalışmayan?!.. Hiç bi şey annamıyom. hepsi sessiz duruyo!.. Mekanik bi aarıza da olabilir. mekanik aarıza demek: Bi şey, gerektıi gibi hareket etmiyo demektir... Kimdir o!.. Sen misin lan plastik? Dur bi dokanıyım şuna; ittiriyim biraz!. Şu yayı da biraz şöyle; Ah, çıktı yerinden!.. Şimdi hiç çalışmaz!.. Çok klasik bi örnekleme vardır küçük parçalar için: Mesela, Edvird Dımıtrik diye bi yonetmen, sinema için söylemiş bunu: "Çok pahalı bi Rols Roys, bi dolarlık bujisi yoksa, çalışamaz. Sinemada da, ekipte herhangi biri, falan, felan... Ama benim volkmen, Rols Roysu s.ktiret, Tempra bile dıldı. bıtpazarından ucuza almıştım. Şımdı onunla son oyunu oynama sırası: ÇOTRAAARK!. (Eski volkmenin içini, iki elle tutup, ortadan kırma efekti)

POTPURİ:.. Yolda gıderken, yerde, iki kâğıt gördüm. biri elli, bırı yüz. Mark ya da dolar. Nedir, nası yaani, ama, diye düşünürken, kopeklı bi adam vardı arkamda, eğildi, aldı onnarı... Bıtpazarından, o mor renkli bardağı, bi de Sandra kasetı aldım Sandra, eski bi popçuydu. Samanta Foks'la aynı işlevi görüyodu yaşamımızda... Çalışırken, bi ara, (çok yorgundum), hızlı hareket ediyomuş gıbi hissettım kendımı. Meselâ, bi kartonu keserken, normâl kesiyodum ama, kesme sesi bana çok hızlı geliyodu. Sanki korkunçtu. Sonra hoşuma gıtti. Bi daa olursa, daha iyi inceliycem bunu... Nejdet, botlarını, kedıyle parlatmış. Obür kardeşim Neslıhan'da, bana Metalika'nın son kasedını hediye ettı. Bi de annemden bi şey:.. Tişörtü, yine yaalıydı. yemek yaparken, gobeği, tezgaha dayanıyo mecbuuren...Telefonun ahızesi de, ya una bulanmıştır, ya da ıslak ve şekerlıdır.. Bunnar, yazı'da, hoş gıbi oluyo, fekat, o an için çok sınır bozucu... Skorpions; R.E.M.; türkçe sözlük; Limon kolonyası; paslı çay kaşı; böcek ölüleri; buruşuk koltuk ortüsü... Tuvalet penceresinden, ordaki karanlık aralığa baktını. Borular vardı.Yukardan, biraz ışık geliyordu

BİŞİ:... Televizyonda tenis var şu anda. moladalar. Adam, bileklıını değiştırdi. Bi ara ben de bıleklık takardım. Hemen iyi günner dılıyorum!..

EVVET SAYIN SEYİRCİLER

SELÇUK ERDEM

YABANCIYI ISIR, SAHİBİNE DOKUNMA!.. YABANCIYI ISIR, SAHİBİNE DOKUNMA!.. YABANCIYI ISIR, SAHİBİNE .....

DİKKAT KÖPEK VAR!

SEN NİYE ONLARLA KAÇMADIN?

KAÇMADILAR KI, DOKTORA GİTTİLER!. AZ SONRA GELİRLER!

324

BAK ŞİMDİ BU PORTAKAL DÜNYA OLSUN, ELMA DA AY OLSUN.

HIMM! GALİBA ANLAMAYA BAŞLIYORUM!

TANIŞTIRAYIM BU AYI, VE BU DA AYI!..

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

teyzee.. şeey.. babam varsa eğer şeey.. bir fincan kınalı kutu istiyor..

ne

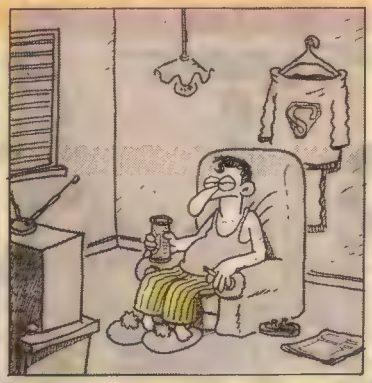

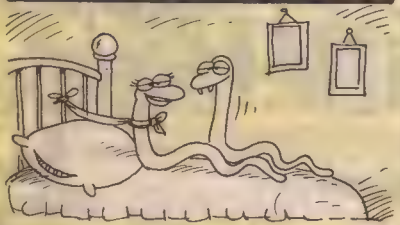

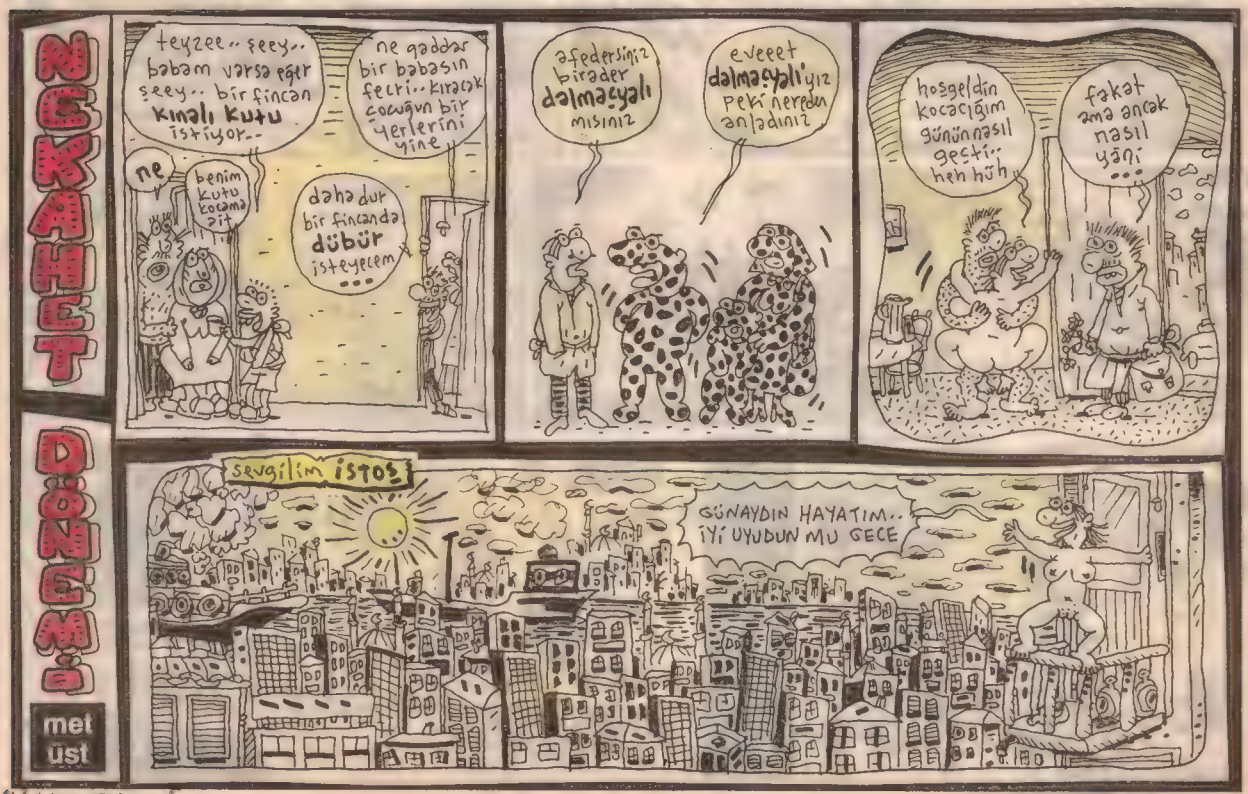

benim kutu kocama ait

ne qaddar bir babasın fecri.. kıracak çocuğun bir yerlerini yine

daha dur bir fincanda dübür isteyecem...

afedersiniz birader dalmaçyalı mısınız

eveeet dalmaçyalı'yız peki nereden anladınız

hoşgeldin kocacığım günün nasıl geçti.. heh hüh

fakat ama ancak nasıl yani...

sevgilim istoş

GÜNAYDIN HAYATIM.. İYİ UYUDUN MU GECE

Akşamsefası

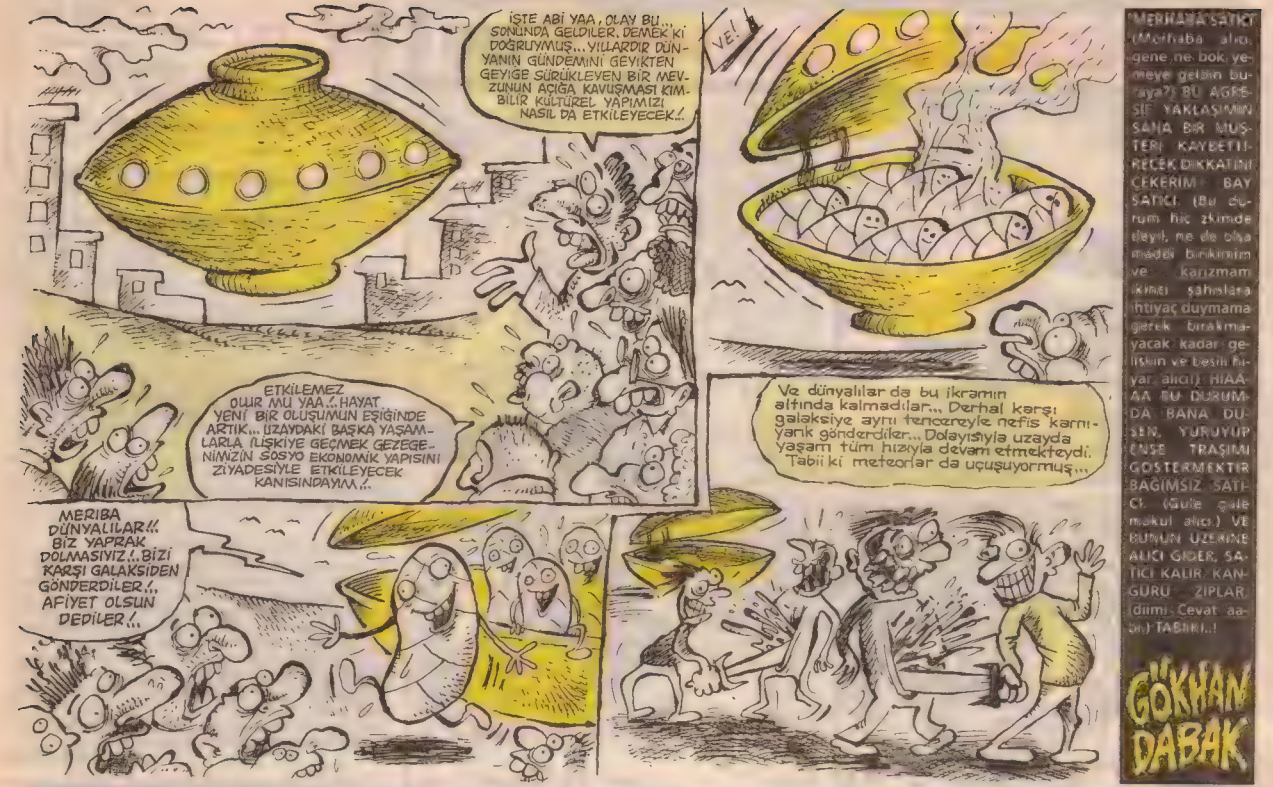

İŞTE ABİ YAA, OLAY BU... SONUNDA GELDİLER. DEMEK Kİ DOĞRUYMUŞ... YILLARDIR DÜNYANIN GÜNDEMİNİ GEYİKTEN GEYİĞE SÜRÜKLEYEN BİR MEVZUNUN AÇIĞA KAVUŞMASI KIMBİLİR KÜLTÜREL YAPIMIZI NASIL DA ETKİLEYECEK!..

VE!

ETKİLEMEZ OLUR MU YAA!.. HAYAT YENİ BİR OLUŞUMUN EŞİĞİNDE ARTIK... UZAYDAKİ BAŞKA YAŞAMLARLA İLİŞKİYE GEÇMEK GEZEGENİMİZİN SOSYO EKONOMİK YAPISINI ZİYADESİYLE ETKİLEYECEK KANISINDAYIM!..

Ve dünyalılar da bu ikramın altında kalmadılar... Derhal karşı galaksiye aynı tencereyle nefis karnıyarık gönderdiler... Dolayısıyla uzayda yaşam tüm hızıyla devam etmekteydi. Tabii ki meteorlar da uçuşuyormuş...

MERIBA DÜNYALILAR!! BİZ YAPRAK DOLMASIYIZ!.. BİZİ KARŞI GALAKSİDEN GÖNDERDİLER!.. AFİYET OLSUN DEDİLER!..

MERHABA SATICI (Merhaba alıcı, gene ne bok yemeye geldin buraya?) BU AGRESİF YAKLAŞIMIN SANA BİR MÜŞTERİ KAYBETTİRECEK DİKKATİNİ ÇEKERİM BAY SATICI. (Bu durum hiç zkimde deyil, ne de olsa maddi birikimim ve karizmam ikinci şahıslara ihtiyaç duymama gerek bırakmayacak kadar gelişkin ve beşili hiyar alıcı!) HIAAAA BU DURUMDA BANA DÜŞEN, YURUYUP ENSE TRAŞIMI GÖSTERMEKTİR BAĞIMSIZ SATICI. (Gule gule makul alıcı.) VE BUNUN ÜZERİNE ALICI GİDER, SATICI KALIR, KANGURU ZIPLAR. (diimi Cevat aabi.) TABİİKİ..!

GÖKHAN DABAK

Bayır Ülü

Feyhan Güver

YOK YOK... BEN BUNDAN ARTIK ÜMİDİ KESTİM... ADAM OLMAZ BU MERCAN ABLA... İSTERDİM Kİ KOCAM GELDİ Mİ İÇİM GÜPURDESİN... BASTIĞI YERLER TİTRESİN... OLMADI... OLMADI... HADİ SAĞLIĞINA...

YENİ RAKI

BU GECE OLMAZ HAYATLARIM... ÇOK YORGUNUM...

AMA... AMA... AMA...

KESİN!

NE DÜŞÜNÜYORSUN CANIM...

NASIL AYNI VAKİTLERDE AYRI ZAMANLARI YAŞADIĞIMIZI... SENİN BOŞALMAN İÇİN SAAT ERKEN, BENİM ORGAZM OLMAM İÇİNSE SAAT GEÇ'Tİ... NE TUHAF...

BABAA... KORKUYOOM...

KORKMA YAVRUM... SENİN ANNEN BİR MELEKTİ... HAYAT VE YOKLUK ONU BU HALE GETİRDİ...

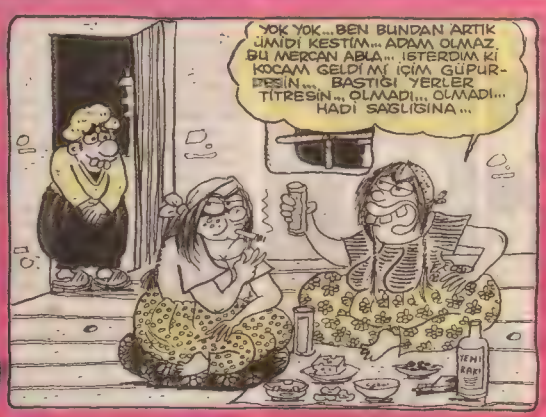

CZRRRR... CZRRR...

HIIRSS HIIRSS

Cimşir Cemaat

Ahmet Yılmaz

● SİCİLYALI DÖNÜYOR (Akstyonlu öykü, macerali öykü)

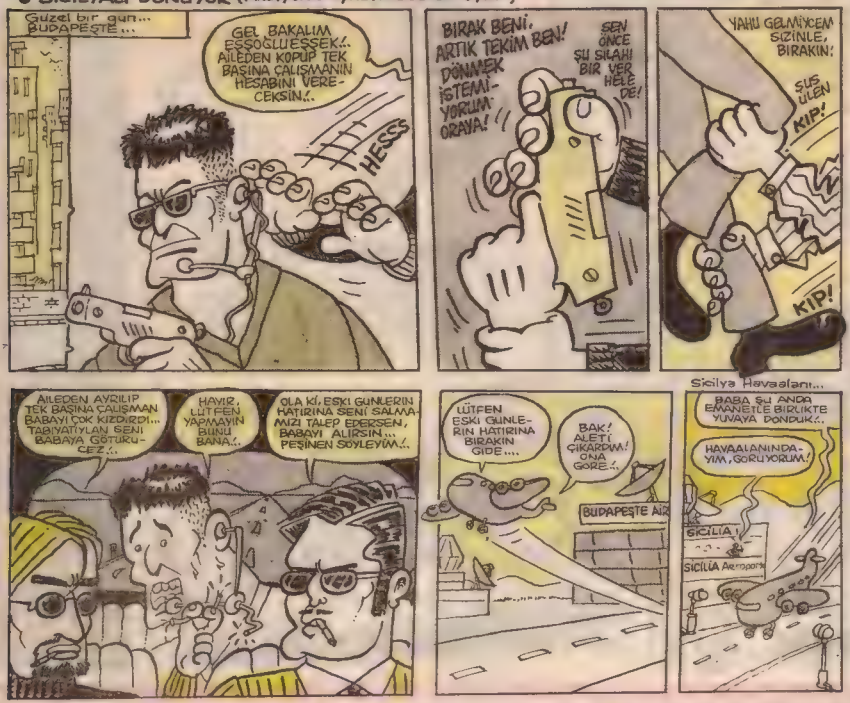

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

YİNE ÇAĞRI,

Leman'ın 320. sayısı, hani "BU ÜLKENİN UTANCI NEREDE" başlığının yeraldığı sayıda ÇAĞRI adıyla yayınlanan mektubum hiç düşünmediğim bir ilgiye(!) mahar oldu. 50'ye yakın mektup aldım. Bunların 2 tanesi hariç hemen hepsi 6 aylık veya 1 yıllık her türlü mücadeleye ara verme önerimi, umutsuzluk yılgınlık olarak değerlendirip bir ıkı klişe cümleyle beni umutlandırıp, sözde sol moral değerler aşılayıp, bana arkadaşlık teklifiyle bitiriyorlardı mektup larını. Yani ne diyeyim Kardeşim ben arkadaş anyorum ilanı vermedim kı Siz o yazıyı neresinden anlıyorsunuz. Beni felsefi bunalıma düşmuş genç ve guzel bir bayan mı sandınız? Önerimi yineliyorum. Her turden ve her seviyeden ülkenin bütun solcuları Bu tanık olduğumuz çağ, sayın kı bir rüya İnsanlık bu yıllarda gerilemeye mahkum. Bu belli. Kesin kazanamayacağın yerlerde sadece varlığını sürdürüp çoğalmaya çalış Spartakus başkaldırıp çevreyi saliamaya başladığında, daha önünde ilkelliğin, feodalizmin, kapitalizmin hatta emperyalizmin yaşanacağını biliyor muydu. Hayır. Peki biz de önümüzdeki dönemi gören ve gördüren bir felsefesi var mı. Yok. Ee? Evet. Şimdi çoğalma zamanıdır. Kalbinizden öpüyorum.

S.T.

Sevgili Politik Tipitipler'e,

Bugunlerde halınız gerçekten içler acısı. Herbirinizin ağzında bir sakız, ama, bildiğimiz tipitip sakızı değil AB tipi sakız. Hani sızı şu kluplerine almak isteyen AB O kadar tutuşmuşsunuz ki bir kızmınız, "Onlara 6 ay süre, icabında teklifimizi geri çekeriz." diye rest çekerken, diğer bır kızmınız, "Aman ha! Avrupalı abilerimiz en iyisini bilir, biz biraz daha bekleyelim." diye dört dönüyorsunuz.

Beyler, içerde büyük çoğunluğu "Biz demokratız, biz insan hakları savunucusuyuz" diye kandırabiliyorsunuz. Ama, dışarda buyuk çoğunluk bunları yemiyor Yemiyor, çünku, aynı yalanları yıllar önce size yutturan onlardı ve bugün sizin yalanlarınıza kanmıyorlar, türlü türlü numaralarınızı yutmuyorlar. Yani beyler, amiyane bir deyişle, sız giderken onlar geri dönüyordu.

Göçü - Ankara

Sevgiye Sevdalı Olan Herkese Merhaba,

Bilmezler yalnız yaşamayanlar / Nasıl korku verir
Sessizlik insana / İnsan nasıl konuşur kendisiyle,
Nasıl koşar aynalara / Bir cana hasret, / Bilmezler...

Demiş Orhan Veli Kanık. Kimbılır kaç insan bu şiirde kendını bulmuştur. Kimileri de bu şiir, yalnızlığı sevenlere göre, bana göre değil demiştir. Her insanın yalnızlığı aradığı, yalnızlığa intıyaç duyduğu olmuştur. Çoğumuz duyar bu arayışı. Ta kı etrafımızı gerçek olup olmadığını anlayamadığımız insanlar sarıncaya dek ..

Ben yalnızlığı hıç aramamıştım. O beni bir gun arayıp buldu. Hiç sevmezdim yalnızlığı Ortaokulda pek dostum olmadı. Ama lisede dostlarım çoktu Etrafım sevecen, dost canlısı, insanlarla doluydu. Ve gerçek dostluğu buldum dediğimde dersaneye gidiyordum. Iki yıl boyunca o arkadaşımla beraberdik. Çoğunlukla haftanın ıkı uç günü bizde kalırdı. Ben de onlarda kalırdım. Ama babam arkadaşlarda kalmama biraz karşı olduğu ıçin çoğunlukla o bizde kalırdı İlk yıl üniversiteyi kazanamadık İkinci yıl ikimız de aynı üniversitenin aynı bolumunü kazandık. Ve gıdıp ev kıraladık. Bir yıl acısıyla, tatlısıyla geçti. Dostluğumuz aylar geçtikçe artıyordu. Arasıra birbırımızı kırsak da ikimiz de birbırımız ıçin herşeyi yapardık...

Ben arkadaşlarımı güldürmesini, onların dertlerine ortak olmayı, onlarla oturup muhabbet etmeyi çok severdim. Dost canlısı bir insandım.

Okulun ilk yılı bıtmıştı. O yaz psikolojik bir rahatsızlığa yakalandım. Ve benim uç yıllık cancığer dostum beni hıç aramadı Aynı şekilde o rahatsızlansaydı ben kahrolurdum ve onu hiç bırakmazdım. Akhısar'da üç yıllık arkadaşım kadar samımı olmadığım GERÇEK DOSTLARIM beni hiç bırakmadılar. Ve onlar ıçin şu an ve her zaman herşeyi yaparım Öl deseler ölürüm. Gerçek dostlarımın kimler olduğunu hastalandıktan sonra çok ıyı anladım. Ve şimdi diyorum da ıyı ki hastalanmışım Çünkü şu an hala o insanı herkese göğsümü gere gere dostum diye tanıtacaktım. Artık o benim ıçin ne bır arkadaş, ne de bır dost sokak kedısınden bile daha değersız. Yine de diyorum kı "Dostluklar bıtmesın." Ne demişler, "Bir insana olduğundan fazla değer verme. Ya onu kaybedersin, ya da en büyük darbeyi yersin." Ben o büyük darbeyi yiyenlerden oldum...".

Birer yolcuyduk aynı ormanda kaybolmuş,
Aynı çıtırtıyla ürperen birer serçe.
Birer çığ damlasıydık
Bahar sabahında, gul yaprağında,
Dedim ya hiç yoktan susturuldu şarkımız.
Yüreğim kanıyor bitmeseydi bızım öykümüz böyle.
Göğsüm daralıyor, yüreğim kanıyor,
OLMASAYDI SONUMUZ BÖYLE ..

Şule Yoncao
AKHİSAR / MANİSA

...

Çoğu insan gerçek acı nedir bilmiyor. Ve kendi b.ktan saçmasapan sorunlarını acı olarak nitelendiriyor. Çünkü bu insanlar bulundukları çevreden bir kez olsun dışarıya göz atmamışlar ve bu insanlarla gerçek dünya arasında öyle büyük bir uçurum var ki... Belki ben de bu insanlardan biriyim. Ya da biriydim. Niye ortada hiçbir sorun yokken, herşey yolundayken ben sorun yaratayım ki? Mutsuzluk veya problemli olmak moda dıye mi? Hayır. Ben bu oyuna gelmedim ve gelmeyeceğim de.

Gerçek acı nedir bilir misiniz?

Bir insan düşünün. İdam cezası almış bir insan. Ve ne zaman öldürüleceği belli değil. Bu insan her an Azrail'le karşılaşma korkusuyla yaşıyor ve her an oradan birinin çıkıp "vakit geldi" demesini umutsuzlukla bekliyor. Koğuşun kapısı her açıldığında yaşadığı korku ve heyecanı bir anlamaya çalışın.

Ya da o küçücük yaşında Doğu'da savaşa katılan bir çocuk düşünün. Bu çocuk rengarenk resimler yapması ve salıncakta sallanması gerekirken, birileri onun eline silahı tutuşturmuş savaşması gerektiğini söyluyor. Etrafı cesetlerle dolu ve kulakları devamlı ölen insanların çığlıklarıyla çınlıyor. Sizce bu çocuğun manevi yönü bunca acıya dayanabilir mi? Ve sizce bu günahsız, saf çocuk bunu hakediyor mu? Ama o buna mecbur. Çünkü başka çaresi yok.

Veya lisemli bir genç düşünün. Ve sadece 2-3 ay'lık ömrü kalmış. Hayatının en güzel, en ışıltılı dönem'i sona erecek, yerini sonsuz bir karanlığa bırakacak. Ve bu genç bunu biliyor. Halbuki onun ne büyük umutları, gerçekleştirmeye çalıştığı ne tatlı hayalleri vardı! Ama bir gün "hayatın gerçeği" adlı bir gelip ona "ne yapsan boş, arkadaş" deyiverdi. Şimdi siz bu insanın yaşadığı dehşet verici acıyı anlayabilir misiniz?

Ve daha niceleri var. Çocukları aç kalmasın diye vücudunu satmak zorunda olan anneler, bütün hayatları boyunca sokakta yatıp kalkmış ve tek arkadaşları kaldırımlar olan insanlar, hasta annelerine ilaç bulmak için pazarda limon satan çocuklar...

İşte gerçek acı, bu insanların yaşadığı acıdır. Gerçek sorunlara bu insanlar sahıptir.

Ama bazı dangalaklar ortalıkta siyahlara bürünmüş bir şekilde, depresyondaymış gibi dolanıp dururlar. Bunlar sabahtan akşama kadar Nirvana, Pearl Jam, Soundgarden dinleyip, devamlı ölümden, hayatın boşluğundan sözederler ve tek bıldıkleri Beyoğlu'nun arka sokaklarında sürtmektir. Onlara "sorunun ne, biırader?" diye sorduğunuzda, size "Usta be, artık sinemaya gitmekten sörf yapmaktan o bar bu bar dolaşmaktan sıkıldım" derler. (Akıllan sıra "rocker"dırlar) İşte o anda insanın içinden ellerine boyacı sandığını tutuşturup, sabahtan akşama kadar eşşek gibi çalıştırmak geçer. Belki o zaman hayatın gerçeklerini ve ne kadar şanslı olduklarını anlayabileceklerini düşünürsünüz. Çünkü bu tip insanların bütün sorunu "sorunsuzluk"tur.

Ama bütün suçu onlara yüklemek yanlış olur. Çünkü ben de yakın bir zamana kadar öyle hissediyordum ve nasıl birşey olduğunu iyi bilirim. Bazı kesimler kendi çıkarları için gençler arasında depresyon kültürünü yaymaya çalışıyor. Ve gençler bı:k yoluna intihar ederken, onlar koltuklarında otürmuş şişman cüzdanlarındaki dolarları sayıyorlar. Arkadaşlar, bu oyuna sakın gelmeyin. Ne intihar, ne ölüm, ne mutsuzluk, ne de depresyon eğlencelidir. Hayat çok güzeldir ve yaşamaya değerdir. Ve iyi bir yaşantınız varsa ortada hiçbirşey yokken problem yaratmayın. Çünkü problem dediğimiz "gerçek acıdır" ve bu acı insanı mahveder.

Niagara

Sevgili Lemancı Dostlarım!

Ben 16 yaşında, Tanrı'nın bize bahşettiği ölüm yolunda ilerlemekte olan zavallı birıyım. Bu da benim vasiyetim...

İlk önce size şu anda üzerinde patlama derecesine geldiğim bir olayı anlatmak istiyorum. Bizim sınıfta 2 tane kendi tabirleriyle "Ülkücü", ülkesini çok seven, ya sev ya terket ilkesini uygulayan birileri var. Bunlar solcu ve alevi olduğum için sürekli bana sataşıyorlar. Zaten türn okul onlardan tırsıyor. Geçen gün ben de onlara kafa tutayım dedim ve açtım ağzımı, yumdum gözümü (yok olmadı). Neyse dedim ki, "Ey faşist gençlik! Eğer ülkeni bu kadar çok seviyorsan neden üzerinde Lacoste gömlek, ayağında Harley Davidson botlar, kıçında CK donla gezıyorsun? Neden Türk Mallarını kullanmıyorsun? Cebinde bılmem ne marka cep telefonu, altında BMW marka otomobil... Dudağında Murattı'den, L&M'den başka cigara tütmez... Al Doğan'ı, Serçe'yi altına dolaş güzelim yurdum topraklarını!"

Tabii ben bunları der demez bir tanesi bana babasının ülkü ocaklarının başkanı olduğunu söylemesin mi? Artık korkmamı mı istedi yoksa hava olsun diye mi söyledi bilinmez. Ama yemin ederim ki onlardan korkmuyorum. Hatta inadına sınıfta Yılmaz Guney'in, Che'nin ve ateşin, güneşin ve isyanın çocuklarına adanmış kıtapları okuyorum

Neyse ben bunları samimi bir şekilde yazdım. Eh artık okuyana!

Onlardan korkmadım, korkmuyorum, korkmayacağım... Ne derler bılırsiniz. Havlayan köpek ısırmaz.

Infantıcide (defal, 30 Eylül)

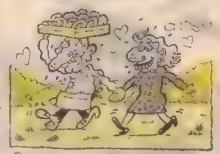

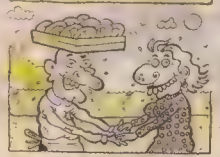

Sonsuz Dost Meral'e,

19 yaşındaydı. Sağlık Meslek Lisesi'ni Artvin'de bınbir maddi zorluklarla bıtirdi. Annesi ve babası, aslen Artvinli olmalarına rağmen Tekirdağ'da fabnka işçileriydi. Sonra Meral'in tayini Van'a çıktı. Ve bir akşamüstü, bir ambulansın içinde babasının ve kendinin yüzü tanınmıyordu bile!

Meral'le paylaştık biz en dost dört yılımızı. Son sigaramızı, son paramızı, son umut türkümüzü. Onun için ki şimdi sonsuz dostumuz hepimızın içinde. Onda Yalçın dağlarımızın, insanı özgürluğe iten yanı vardı. O, yüreğindeki sevgiyi en son damlasına kadar bızımle paylaşırdı. Belki de bu yüzden yüzbinlerin isteyip çok azının başarabildiği yüce dostluğumuz vardı.

Beni her gördüğünde ve de her mektubunda sorardı sevdiğimi. Oysa o daha öpüşmeden, o daha kavurucu aşk ateşine düşmeden gitti aramızdan.

Oturup sevgi ezgileri mırıldanırdık. O hep "insanların içindeyım seviyorum insanları" derdi. Çünkü onun yüreği herkesle bırlıktı. Elleri de. Bir tek o bağnaz insanlara sıpardı düşünceleri.

Ve o en sevdiği şiiri okurduk beraberce

"Ey acılara tat veren güzellik
Yüreğımize hoşgeldin
Hoşgeldin de,
Çiçekli dallara gonderdin ötkemiz
Artık şimdi ustumuze
İster dolu yağsın
İsterse kar
Biz ki bıldıkten sonra sevmeyi
Bütün sabahlar
Acı rengınde olsa ne çıkar" (A. Yücel)

Ama şimdi kurşunlar yağıyor ardından üstümüze. Gittikçe ağırlaşarak. Şimdi annesinin gözlerindeki acı çizgileri eskisinden milyonlarca kere daha fazla. Şimdi biz, hepimiz kendimizi onun çocukları ve kardeşlerinin abileri, ablaları ilan ediyoruz. Fakat hepımız, ne kadar gıden Meral edebiliriz ki!!!

Daha geçenlerdeki mektubunda "Yaşamalıyız Taco! Doyasıya, madına ve insanca. Herşeye rağmen dostluklarımız sürekllik göstermeli. Yeni doğmuş bir bebek gibi özen göstermeliyız onlara. Incitmemeliyiz, kaldıramayacağı sorumluluklarla ezmemeliyiz Herkesi sevmeliyız ve herşeyi. O muthiş duyguyu içımızde hissetmelıyız. Evet Taco, biz hep dost kalmalıyız" dememiş maydın Bız eskiden olduğu gibi şımdi de dostuz sonsuza kadar.

Sizlerin de boyle dostunuz, sevdiğınız, kardeşınız vardır belkı de Tabiı kı vardır! O halde ne duruyorsunuz, sarılın, zaman geçırmeden soyleyebileceğınız kadar sevgı sozcukleri sarfedin onlara.

Çunkü Meral boyle yapardı 29.12.1997'den once
Gönlunüz Meral'ınkı gıbı sevgı dolu kalsın
Dört bır yandakı yuzlerce "dostu" adına,

Artvin'den Tacettin Aksakal

TEMA VAKFI'NDAN NEFRET EDİYORUM

Anadolu'daki seminerlerımden bırında, bir okuyucum, yazılarını çok beğen yorum, ancak b r yerde TEMA vakfı hakkında kötü şeyler soyledınız, oysa bunlar çevreye duyarlı çalışmalar yapıyor, dedı Ben de Tema Vakfı'nın ekranlar vasıtasıyla tum Turkiye'yi kandırdığını soyledım O okuyucuma şımdı buradan, Tema Vakfı'nın içyuzunu belgelenyle açıklayan bir yazıyı tanıtmak ıstıyorum Bilim ve Utopya Dergısı, Ocak, 43 sayısı Sayfa 24, Nesrin Tımur'un TEMA'nın Kımlığı başlıklı yazısı. Yazıyı okuduğumuzda, "Erozyon Dedenin" ekranlar vasıtasıyla milyonlarca genç çocuğu nasıl kandırdığını göreceksiniz. Mesela, Tema Vakfı'nın Mütevellı Heyeti'nden birkaç isim sayalım: Vehbi Koç, Rahmi Koç, Sakıp Sabancı, Cem Boyner, Nejat Eczacıbaşı, Aydın Doğan, Halis komili, Ali Koçman, Enver Öner, Şanık Tara Onlarca çevreyi yağmalayan isim yanında, dolandırıcılıkla suçlanmış fenerbahçeli yönetici: Erol User dahi var. Koç'un İstanbul'da ikiyüzellibin ağaç kesmesine göz yuman, hatta taraf olan bu vakıf, Amerikan otomobil devi Ford'a övgüler yağdıran, kurucuları Türkiye'nin nükleer ihalelerine gırıyor, vs. Bın türlü entrıka... Işte ekranlarınızda yıllardır size şirin erezyon dede diye sunulan vakıf bu. Okuyun, takıf edin ve bu Türkiye topraklarını yağmalayan sanayicilerın sahte derneğini protesto edin... Bu derneğin iç yüzünü sadece Kanal 7 televizyonu sorguladı. Ve sorun, onca gazete, onca televizyondan neden hıçbırı, tek bir yazan dahi, bu vakıf hakkında bir cümle yazı yazamıyor. Bütün yazarlara sorun bu yağmayı, bu yalancıları neden koruduklarını TÜRKİYE ÇÖL OLMASIN, KOÇ HOLDING'le, AYDIN DOĞAN'ın olsun Önce kafalarınız "çöl" olmasın Televizyonlar önce kafalarınızı çölleştiriyor, sonra, herkesi ahmak yerine koyuyorlar

Sesimizi çıkartalım, birşeyler yapalım.

Nihat Genç

...

Leman Dergisinin 17 Ocak 1998 tarihli 323.sayısında "Okur Mektupları" köşesinde Nenehatun'dan Gülten Taşçı imzasıyla bir yazı yer almıştır Tamamen hayal ürunü olan yazıda, gerçekle ılgısı olmayan konuların, şahsıma yonelık bir komplo olduğunu dikkatinize sunarım.

Söz konusu bu yazı tarafımdan yazılmamış olup, şahsımla bır ılgısı yoktur.

Gülten TAŞÇI

SAYI: 324... 24 OCAK 1998... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÜNULAY ● Soner GUNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lutfu ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YUCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok, No: 20 80800 Beyoğlu/İst.**

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3 500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı 3002462 - 0
● Dolar hesabı 3002461 - 2 (TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

LeMan

Gazeteleri milyarlık reklamlarla susturan Eurogold firması şimdi de bedava iftar yemeği veriyor.

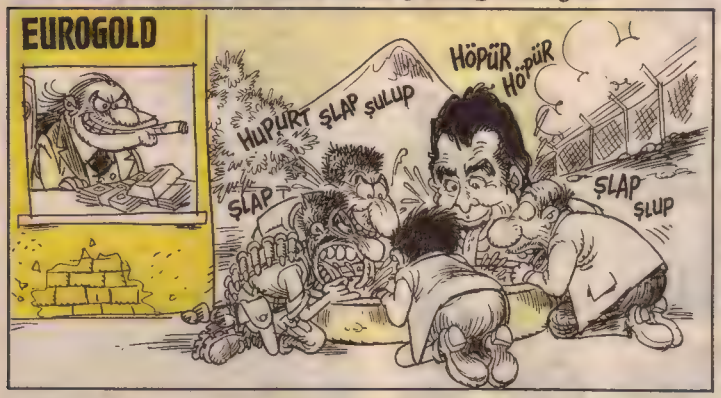

EŞBER YAĞMURDERELİ

Geçtiğimiz hafta, yine, Eşber Yağmurdereli, adli tıp kurumuna gidip muayene olmayı reddettiği için, tutuklanıp cezaevine gönderilmek üzere aranmaya başladı. Oysa, Eşber Yağmuredereli, cezaevine henüz girmeden "irade beyanımdır" belgesini imzalayıp, körlüğümden dolayı affı kabul etmeyeceğini beyan etmişti. Buna rağmen, sağlık nedeniyle geçici salıverilmiş, şimdi yine içeri tıkılıyor.

Eşber Yağmurdereli, benim gibi düşünceden yatan onlarca insan varken "özel af" isteyemem, demişti. Ve, ve, Eşber Yağmurdereli'nin hikayesi, kutsal kitaplarda anlatılan Hazreti Yusuf'un hikayesine dönüşüyor, devlet, onun gibi düşünenleri aslında büyük karanlık zindanına atmış, çıkartmaya da niyeti yok.

Şimdi deniyor ki, Avrupa'ya karşı koz olarak içeri atıyorlar, veya Refah'a karşı denge olsun, bakın nalına, mıhına da vuruyoruz. Ya da artık bu manyaklıklar için neden Eşber Yağmurdereli bir "piyon" gibi kullanılıyor?

Birkaç ay evvel Türk medyasında adından en çok bahsedilen Eşber Yağmurdereli, sağcı, devletçi aydınların saldırısına uğramıştı... Sağcı köşe yazarları, akıl hastalarıyla dolu seyyar hastane gazetelerinde, devlete kayıtsız şartsız yılışıklıklarıyla ve yukardan bir emirle devreye girdiler. Kargaların gıpta edeceği melun, satılmış, karakaçan keçi zekası kalemleriyle uğursuz köpekler gibi bağırmaya başladılar: O bir teröristtir.

Aslında devlet sağcı kalemleri, (eskiden ilkokul önünde yaramazlık yapan çocuklar, direğinden bayrak sıyrılıp, bayrak direğiyle dövülürdü) işte, devlet elden gidiyor diye sağcı yazarlar bayrak direğiyle dövülmüştü...

Bu suçlamalar, Eşber Yağmurdereli'ye övgüler yazan Türk aydınlarının çoğunu da korkutmuştu. Ve hepsi birden, paşalarının, devletinin, sağcı politikacılarının eteklerine koştular, kalabalıklar halinde...

Eskiden sadrazamlar eteğini öpen kalabalıklar çoğalınca, "eteklemeye gerek yok, yerden temenna, yerden temenna" diye bağırır, kalabalığı dındırırmış. Terörist lafı duyulur duyulmaz, aynen böyle oldu, sağcı aydınlarımız devletin sağcı politikacılarını yerden temenna öpmeye başladılar.

Sağcı bakanlar da toplu iğneyle sırtından gazete köşelerine yerleştirdiği bu kara böcek koleksiyonuyla günün ışıklarını karartacağını sanıp, tekrar tutuklama emri çıkarttı. dersi yüzülmüş, tosun suratlarıyla ekrana çıkıp bağırdılar; o bir teröristtir.

Kirk defa söyledik, yine söyleyelim. Eşber Yağmurdereli hayatının hiçbir döneminde terorist değildi, o bu bozuk, vahşi düzene başkaldırmış genç bir avukattı.

Dosyası hukuk skandallarıyla dolu ve bu skandallar yüzünden ondört sene içerde yattı. Bugün de bu avukat, yine bu vahşi düzene karşı, bu vahşi düzeni barış, demokrasi düşünceleriyle değiştirebileceğini sanıyor, kavgasının adını: Barış koyuyor.

Darbeler olmuş, soğuk savaş bitmiş ve bu ülkenin milyonlarca insanı terörist suçlamalarıyla hapislerde yatmış, hukuk skandallarına rağmen cezalarını yatıp çıkmışlar. Ve bugün karşımıza çıkıp "Barış" diyorlar. Biz inatla, hayır sen barış diyemezsin, sen teröristsin. Eğer sen barış dersen, biz devletın yavşak sağcı yazarları ve politikacıları "işimiz, pilimiz" biter. Sen iyisi mi, terörist ol...

Oysa kimse onun adını gerçekte bilmiyor. Onun adı Eşber Yağmurdereli. Siz istediğiniz kadar manyakça kararlarla, çürümüş düzeninizle alıp onu tutuklayın, yetmez, bir defa daha tutuklayın, bin defa tutuklayın, yetmez, yedı sülalesini de içeri alın, yetmez, yolda selamlaştığı insanları da içeri alın... Onun adı: Eşber Yağmurdereli. O barış, düşünce, özgürlük diyor... Bu, bir kültür için iftihar edilecek, gurur duyulacak son noktadır. Ama siz, onun terörist olmasını istiyorsunuz, hiçbir zaman olmayacak, yani, içiniz rahat etmeyecek, yani, "mutlu" olamayacaksınız, çünkü Eşber Yağmurdereli ölene kadar aynı şeyi söyleyecek: Barış!.. Ve bunun için ölüme kadar içerde yatmayı göze alarak...

Velhasıl Türkiye'nin en büyük siyasi partisi kapatılıyor, Eşber Yağmurdereli tutuklanıyor, DEVLET İNTİHARİNA MI HAZIRLANIYOR?

N.G.

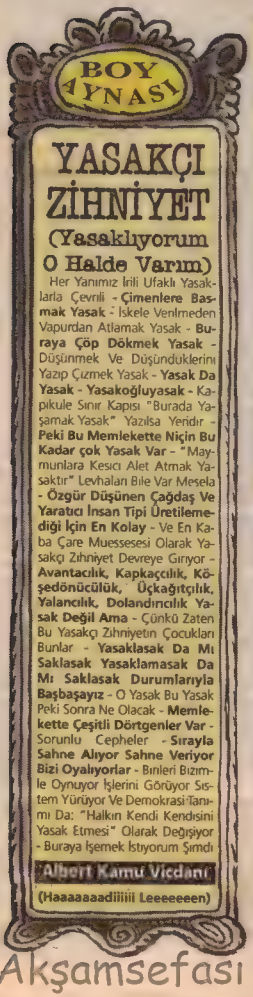

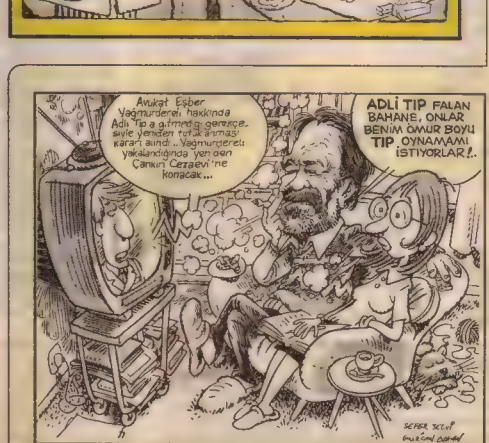

● *Arkadaşımız Gökhan Semiz'i talihsiz bir trafik kazasında kaybettik. Kendisine Allah'tan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.*

Akşamsefası

31 Ocak 1998 Cumartesi Sayı: 325. 120.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

MİSAFİRE POLİS ENGELİ

Aile reislerine, birlikte oturdukları yakınları ile yanlarında bulunan hizmetçi, aşçı, bekçi gibi çalışanların yanı sıra, 30 günden fazla kalacak misafirlerin kimliklerini karakola bildirme zorunluluğu getirildi. Yeni uygulamaya göre uzun süreli misafirlerin kimlikleri muhtara onaylatılarak kolluk kuvvetlerine iletilecek. Yönetmelik, evlilik dışı birlikte yaşayanlarla yalnız yaşanlara da aynı yükümlülükleri getiriyor.

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

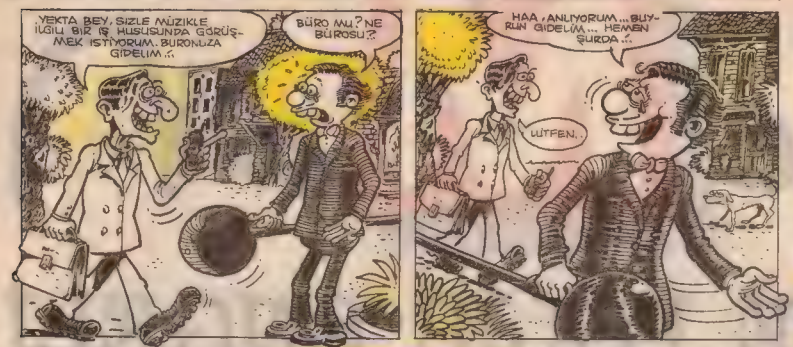

TABUDEVİREN

KÜLTÜR BAKANI SALİM
ve sanat için doğanlar

GEZ MAHMUT'ÇUK

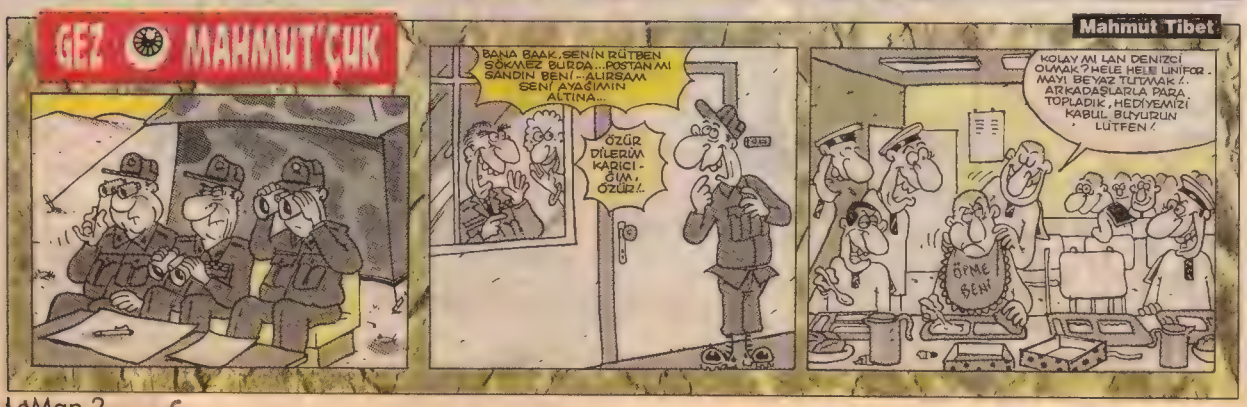

LeMan

Toplumsal olaylarda "Beyaz Eldivenli" çevik kuvvete bağlı özel tim görev yapacak.

Mehmet Ağar, benim dönemimde yargısız infazlar azaldı.

BOY AYNASI

TATİL ANLAYIŞIMIZ

(Kaçalım Ruhlarımızdan)

Ölü Ya Da Diri Kaçacağız Bu Şehirden - **Yaralı Veya Değil Görmeyelim Birbirimizi** - Bronzlaşsın Tenimiz Ohh Esmer Ölelim Esmer - **Nereye Gidelim** - Neresi Olursa - **Nerede Kalalım** - Neresi Dağ Başıysa **Fazla Kalabalığız** - Çok daral Gelmekte Bu Vıcık Vıcık Samimiyetten Ayol - **Gidelim Buralardan** - Dayanamıyoom - **Nereye Gidersek Oradaki Sıkıntının Nüfusu Artıyor** - Nereye Gitmezsek Orası Zaten Sıkıntıdan Patlamak Üzere Bizi Bekliyor **Tatile Giderken Kendimizi Yanımıza Almamız Mecburi Mi Ya** - Almasak - **Ama Ne Çok Tatil Yapıyoruz Ne Çok Tatil** - Yine De Yorgunuz - **Sanki Yaşamak İçin Değil De Dinlenmek İçin Doğmuşuz** Hayat Bizi Yakalıyor İşte - **Biz Vınlasak Da Kaçsak Da** - Bizim Değil Aslanım aslında Bu Hayatın Bu Ziynetin İyi Bir Tatile İhtiyacı Var - **Hayat Gitsiz dinlensin** - Sonra Dinç Ve Taze Gelsin - **Alayınızı Bodrum Sitsin**

Albert Kamu Vicdanı

(Değerli Bir Aabimiz)

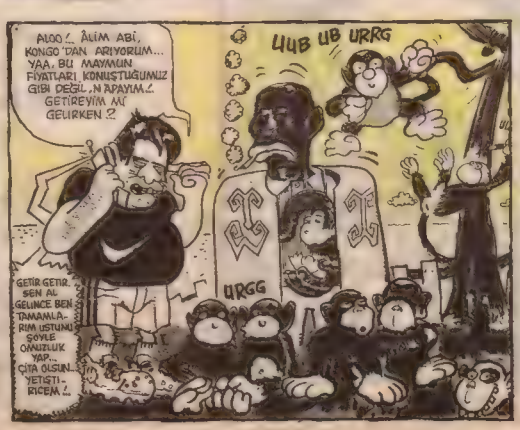

Akşamsefası

Clinton'ın uçkuru düşük çıktı; oral seksi de zinadan saymıyormuş.

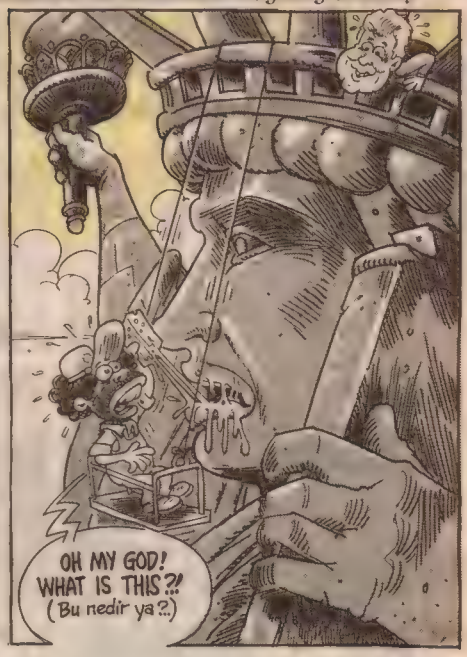

SUSURLUK RAPORUNUN AÇIKLANMAYAN KISMI!

* Çete tarafından bazı Kürt işadamları, Eskimo leblebi tozu fabrikatörleri, Tatar poşet üreticileri ve Pomak küçük esnafı haraca bağlanmıştır.

* **Billi Clinton** Alkansas Valisiyken, **Aysel Gürel**'i otel lobisinde sıkıştırıp, tacize yeltenmiştir. Olay son anda **Mehmet Özbay**'ın **Clinton**'un ensesine bayat sosisle vurup bayıltmasıyla önlenmiştir.

* **"Yeşil"** kodadıyla tanınan istihbaratçının gerçek ismi **Yeşim,** soyadı da **Salkım'dır. Yeşim Salkım** halkarasında "Alcarn seni kız demidin mi" kodadıyla da bilinmektedir. **Kral Tv** logosunu kaçırmak, **Ali Kırca**'nın bıyıklarını tehdit etmek, **Rober Hatemo**'nun baldırını cimcirmek ve **Yaşar Nuri Öztürk**'ü kel etmek gibi bir dizi eylemler gerçekleştirmiştir. Yeşim Salkım (Yeşil) kaldırdığı paraları **Beyrut**'ta lens atölyesi kurmak suretiyle değerlendirmiştir.

* **Aydın Ayaydın, Cihan Paçacı, Nurettin Şenözlü, Cihan Sakarya, Levent Çakır, Metin Tunasu, Mehmet Savaş, Ersan Gökman, Birsen Aker**'den oluşan kadro, sırasıyla **Etibank, Vakıfbank, Halkbank, Emlak Bankası** ve **Ziraat Bankası** yönetiminde görev aldıkları yetmezmiş gibi, boş zamanlarında da bazı bankalarda "Bankamatik, bankamatik fişi, banka hesap cüzdanı vs." gibi görevlerde bulunmuşlardır. Hatta bu grubun, Mukremin Çıtır'ın oynadığı banka reklam filminin dublajını yaptıklarından da şüphelenilmektedir.

* **Bill Clinton Alkansas** Valisiyken, **Işılay Saygın'**ı otel kapısında sıkıştırıp, belini kütletürmeye yeltenmiştir. Olay, son anda **Mehmet Ağar**'ın, **Clinton**'u dizkapağını ısırarak etkisiz hale getirmesiyle önlenmiştir.

* Bazı çeteciler, **Sedat Bucak**'ın Siverek'teki çiftliğinde bir tel dolap içerisinde saklanmaktadır. Sedat Bucak, bu şahısları çiftlik yumurtası, çiftlik balı, çiftlik peyniriyle beslenmektedir. Hatta bir çeteci sürekli çiftlik yumurtası yemekten alleji olunca, **Sedat Bucak** tarafından "çiftlik serumu" takılarak tedavi edilmiştir.

* **"Sokak Çocuğu"** imajlı şarkıcı **Doğuş** gerçekte sokak çocuğu değildir Asıl önemlisi çocuk da değildir. 75 yaşında ihtiyar bir korucudur o... Beş yıl önce emekli maaşı kuyruğunda, Munise Kınt ısımlı bayanı sırasını kapmak için burnuna pamuk helvası sokarak ölümüne neden olmuştur.

* Kumarhaneciler kralı **Ö. Lütfü** Topal'ın öldürülmesi bir hatadan ibarettir. Asıl hedef uzaylı **Mustafa Topaloğlu**'dur. İsim benzerliğinden dolayı hedef şaşmıştır.

* Uzun süreden beri **Mit** ve **Emniyet** arasında kavga vardır. Kavga, Emniyet mensubu Sadrettin Börek'in, Mit mensubu Cevcet Peter'in zippo marka çakmağını yürütüp, "Bu çakmak benim oğlum. Hanım Akmerkez'den almış bana" diye yemin billah etmesi üzerine tekme tokatla perçinlenmiştir.

* **Bill Clinton** Alkansas valisiyken, **Meral Akşener**'i otel otoparkında çevirip, beline merhem sürdürtmeye yeltenmiştir. Olay son anda **Mehmet Eymür**'ün Clinton'un topuğuna raptiye batırmasıyla önlenmiştir.

* Devletın içerisinde bir infaz grubu vardır. Hatta bu grup aralarında altını toplantı günleri yapıp, topluca pıknığe gıtmektedirler. Aynıca Mazhar Fuat Özkan ve Ayna grubu gibi kaset çalışması yapmaya çalışmışlar fakat başanlı olamamışlardır. Devlet içerisine odaklaşmış **"İnfaz Grubu"** vardı; **"İnsaf Grubu'nun"** olup olmadığı ise halen araştırılmaktadır.

Mesut Ceylan

Akşamsefası

BAYRAM & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

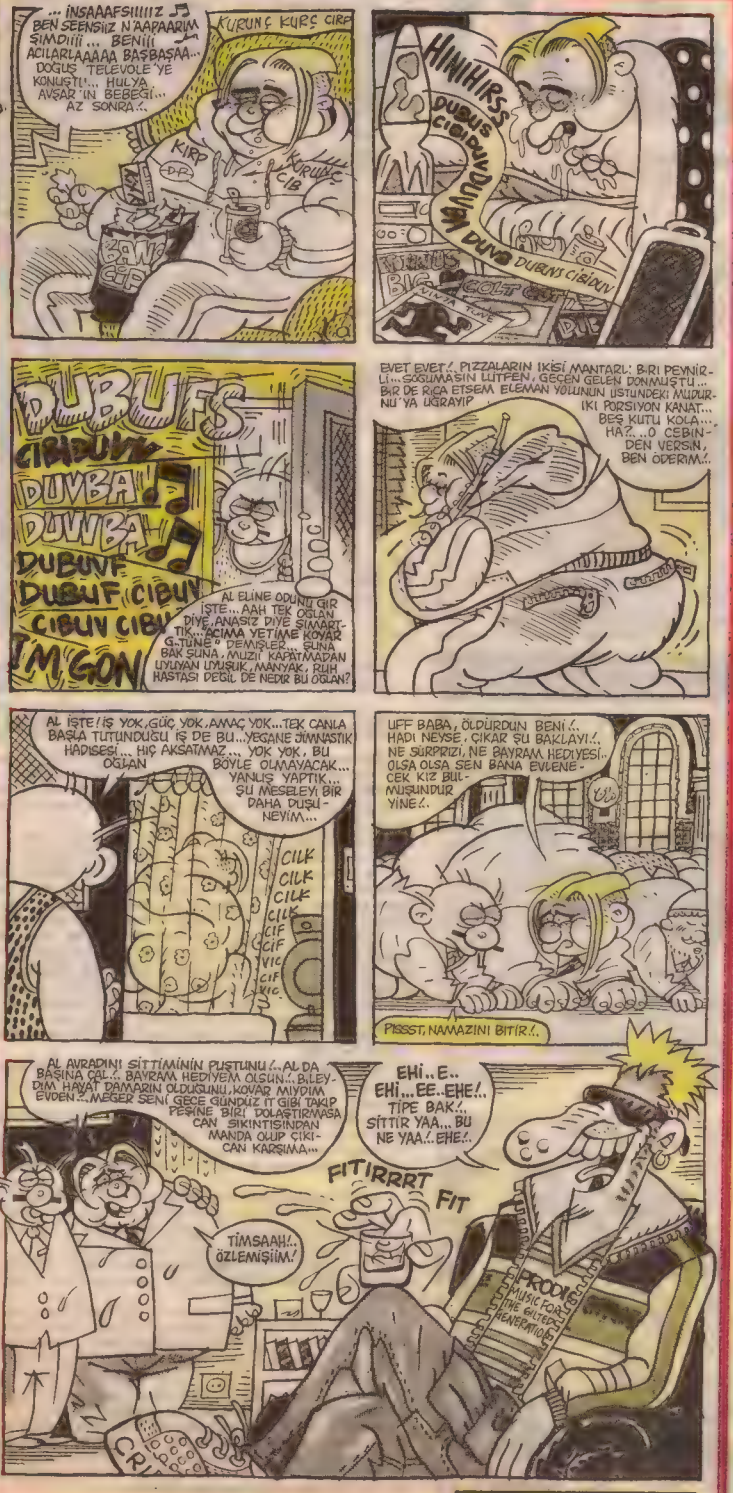

Mehmet ÇAĞÇAĞ

LeMan 4
Akşamsefası

Akşamsefası

Acemi pilavı

zımbam zımalda zımbam*

seyrettim hazırlanışını
yağmurun yağmaya...
-zımbam zımalda zımbam-

fotoğraflara çıktım
mühim insanlar yanında..
-zımbam zımalda zımbam-

ruhuyla güreş tutan
üvey insanlar tanıdım..
-zımbam zımalda zımbam-

tek meyvası kuş olan
ağaç diplerinde uyudum..
-zımbam zımalda zımbam-

kim beni çok sevdiyse
onu bir kere d'üzdüm..
-zımbam zımalda zımbam-

havada kaldı selamlarım..
-zımbam zımalda zımbam-

köpek ve it'in
ayırımına vardım
zımbam zımalda zımbam

* (zımbam zımalda zımbam, bir ağır roman ritmidir)

LOMBAK

BONBON BARUTER

BONBON SOLMAZ

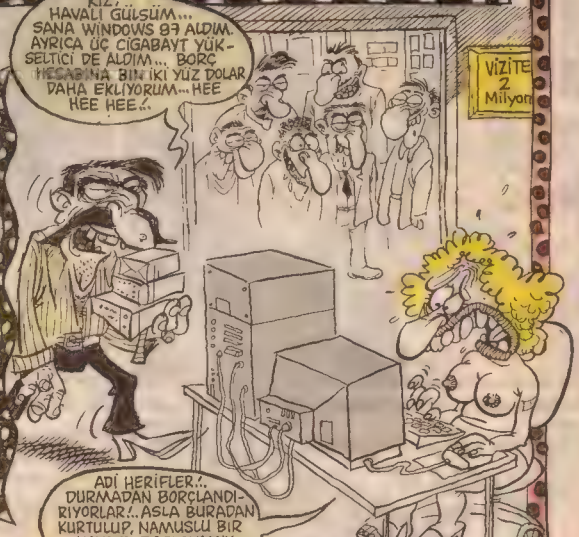

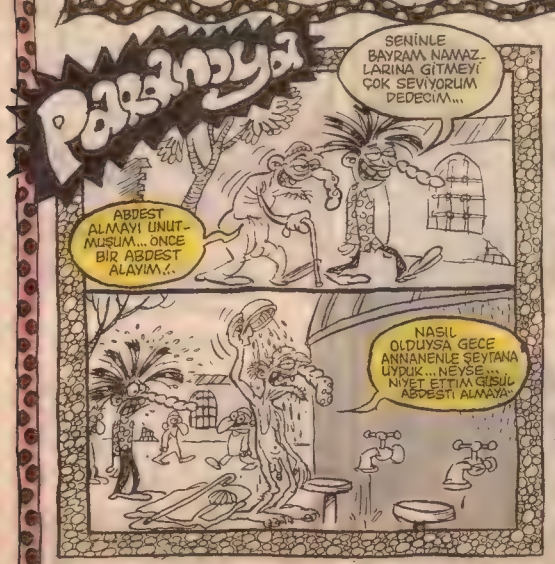

Akşamsefası

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Komikaze serisinin ilk kitabı **Komikaze bir** Parantez yayımlarından çıktı. Yemyeşil ve üstü fillerle dolu olarak, şimdi tüm kitapçılarda...

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

Küçük bir öykü bu; Bayram Tatilinde geçen... DÖRT GÜNLÜK BİRŞEY İŞTE...

Bayram bu yıl kışa denk geliyor... Ama Tekirova'da şortla dolaşmamıza engel değil bu...

ABBAS... DÖRT GÜNLÜ GÜNE ÇANKIRI'DAN KAÇTI GELDİ BURAYA...

SANZUMAN KOLUNU ÇEK, MAZOTA YÜKLEN, BEN DE OPERATÖRÜM KARDEŞ...

BOO.. ZUK ZUK ZUK ZUK

Ve birden... ABBAS!. MUHARREM! GÜLÜM!..

Çok eskiden, tez köyde 10-11 yaşlarındayken ayrılmışlardı ve bakın şu işe ki yıllar sonra bir güney kasabasında...

Bir meyhaneye takılırlar...

VAY BE MUHARREMİM BE... EVLENMİŞİN, ÇOCUK FALAN OLMUŞ DİYE DUYDUM

HE... HANIMIN MEMLEKETE YERLEŞTİK İŞTE.. ONLAR DA KÖYE GİTTİ, KAYINPEDERİN YANINA...

Eski günler, anılar falan derken laf ince mevzulara takılır...

GÜLDİK FATMA'YI ÇOKERTTİLERDİ, SEN ONU BİLİYON MU?.

BİLMEM Mİ ABBASIM..

İçilir, güzelleştikir yan masalar kesilir...

Bardaklardan içilen son yudumlar hep hüzündür... Hesap ödenir ve kalkılır..

NE PANSİYONU OŞLUM... BİZİM EVE GİDİYORUZ...

YAHU OLUR MU? RAHATSIZ ETMEYELİM...

DE GET LİLEN, NE RAHATSIZLIĞI? ZATEN EV DE BOŞ...

Yatmadan önce balkonda tüttürülen cigaralar... Havada ilk bir yağmur nemi, insanı sarmala. yan toprak kokusu...

DERVİŞ EMMİ DE GÖÇMÜŞ HE.!.

TRAKTÖRÜN YAĞ ÇUBUĞU GİRDİ BÖĞRÜNE, ORACIKTA ÖLDÜ..

O ve beriki odalarına çekilirler..

Uzayan küller çarşafa düşer...

Uyku tutmaz ikisini de... Yataklarda dönüp dururlar...

Bakışlar sabit bugulu...

Ve!.

KRAK

Gıyyy

Soru işaretleri açabalaşır, şeytan dürtmeler...

OOF.. OF!.

ABBAS SANA GELDİM...

GÜLÜM...

HOYDA BREN PELVAAN!

KESTİK!.

Anladığınız gibi Abbas ve Muharrem arasındaki ilişki bir sinema trüğü şaklinde gelişti ve tam sonuçlana. cakken duruma müdahale ettik... Olay bir erkek ve bir kadın arasında geçseydi problem olmazdı... Ama iki herif... Yoo... Şimdi bize düşen nedir? Bu öyküyü tam kestiğimiz yerden bizim örf ve ananelerimize ve milli değerlerimize uygun bir final oluşturmak... Buyrun...

Neydi? kapı yavaşça açılıyordu...

TRAK...

ABBAS'IM SANA GELDİM...

GÜLÜM...

SEN... SEN DE Mİ KİSPETİ ÇEKTİN.? BEN DE ...EE.. ŞEY İŞTE SANKİ BİR SES DEDİ Kİ...

SUS VE GEL!.

ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ HA?! DAVRAN BRE.?!

KÖYÜN GAYIRLAR! DAR GELİRDİ BE ABBAS'IM...

SON.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

DUMUR YURTTAN

İlçe merkezinde öğretmenim. Haftasonları köyüme gidip aileme tarla işlerinde yardım ediyorum. Zeytin toplama zamanı, işçiler de var. İşçilerle, sohbet konusu öğretmenlik mesleği idi. Öğretmenlerin akademik, politik, ekonomik sorunları vardı, yoktu. Parası azdı, çoktu. Öğrencilere neler öğretiyorsun, öğretmiyorsun vs... Derken, işçilerden elliyedi yaşındaki bir amca ilkokulda öğrendiği şiirleri peşpeşe okumaz mı!.. Ben dumurdan o gün zeytin toplayamaz oldum.

İsmail Fındık İznik - Bursa

DUMUR DÜNYADAN

İtalya gezimizdeyken, Kaan Ertem'le birlikte, sabahın altısında otobüsle, takribi 60 km. uzaklıktaki Venedik'e gidiyorduk. Sabahın köründe geyik enerjisiyle, yollar, yapılar, insanlar, yüzde altmışının saçı dökük iyi giyimli İtalyan beyfendiler, Kristof Kolomb, Botiçelli, Rönesans, bir fincan espresso kahvenin bizim orda kaç lira olduğu, gibi her konuda konuşuyorduk. Geyiğin ilerleyen dakikalarında birden, otobüste bizden başka kimsenin konuşmadığını farkettik. Hakikaten çok şaşırmıştık. Oysa biz İtalyanların tam tersi olduğunu düşünüyorduk. Dur bir izleyelim bakalım, bir konuşma olacak mı diye, sabırla oturduğumuz en arka koltuktan, dolu olan otobüste bir ses bekledik. Yemin ederim tam kırkbeş dakika kimse konuşmadı. Ne bir bilet tartışması, ne şöförle kavga, ne de "hoop arka kapıı" nidası, çıt yok. Herkes sükut içinde indi bindi, indi bindi. Belki bu konu sizin için önemli olmayabilir ama bizim için ziyadesiyle önemliydi. Halen zihnimizde yeri vardır. Neyse Venedik'e gelince, "Helal olsun arkadaş" diyerek otobüsten indik. Asıl ilginç olan aynı otobüste akşam dönerken hepsinin konuşmasıydı. Her kafadan bir ses çıkıyordu, daha da şaşırmıştık. Gel gör ki biz akşam da dur durak bilmeden konuşuyorduk...

PANTOLON

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n

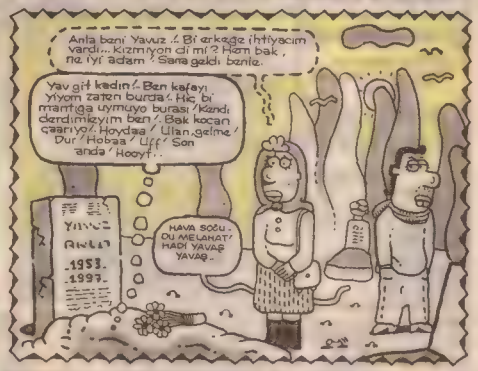

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

İster İnan İster İnanma

◆ İstanbul'da **"Saldıran Sokak"** isminde bir sokak bulunmaktadır.

◆ Bir radyonun haber bülteninde Hülya Avşar'ın kızından bahsedilirken, önce "Avşar kızı Reyhan" denilmiş, sonra "Avşar kızı Zehra" şeklinde düzeltilmiştir. (Radyonun ismini yazmıyorum, sahibinin denyo bir şahıs olduğunu duyuyorum, tutar spikeri işten atar falan, aman.)

◆ "İlkyardım" konulu bir testte, "İlkyardımın amacı nedir?" sorusu için sunulan seçenekler şöyledir: **a)** Ölmeden önce moral vermek **b)** Acı çekmeden ölmesini sağlamak **c)** Hayat kurtarmak **d)** Hiçbiri ("Sonyardım" içerikli seçenekler bana tuhaf geldi.)

◆ Yine aynı testte sorulan "İlkyardımda haberleşme nasıl olmalıdır?" sorusunun yanıt şıkları şöyledir: **a)** Şifreli **b)** Detaylı **c)** Kısa, öz ve anlaşılır **d)** Hiçbiri (Normalde şifreli ve detaylı haberleşmiyoruz ki, ilkyardımda öyle olsun!)

◆ Şu ana kadar duyduğum, en ilginç film yorumu James Bond'un son macerası hakkında, dostum Ahmet Yılmaz'dan geldi: **"James Bond'un tek numarası var: İşleri rast gidiyor!"**

◆ 1950'li yıllarda Türkiye'de varolan örgütlenmelerden bir tanesinin adı söyleydi: **"100 Yıl Yaşamak İsteyenler Cemiyeti!"** (Ben bu "cemiyetin" varlığını Cumhuriyet'in arşivinden öğrendim. Aslında dernek sonra ne olmuş, kaç üye hayatta ve kaç yaşındalar, araştırılsa iyi olabilir.)

◆ Yine Cumhuriyet gazetesinin 12 Aralık 1967 tarihli sayısında yeralan bir makalenin başlığı şöyle: **"Bucak Ailesi ve Devlet Otoritesi!"**

◆ Geçen yıl, Hacettepe Üniversitesi'nde söyleşi yapmak için Ankara'ya gittim. Bostancı Garı'nda beni Ankara'ya götürecek treni beklerken yanıma bir adam geldi. Gayet bitirim görünüyordu ve tuzlu fıstık yiyordu. Bana da ikram etti. "Sağol, ben çerez yemem" dedim. "Kırdın beni" dedi. "Hakkaten yemem" dedim. "O zaman bi sigara yak" dedi. "Tamam" diyerek sigarasını aldım. Ufaktan muhabbete başladık. "İşsizim, geçici işler yapıyorum, aslında kral futbolcuyum, geçen Rıdvan'a gittim. "Biraz daha genç olsan olurdu" dedi, hasta Fenerliyim" türünde birşeyler söyledi. Mesleğimi sorunca "Mizah yazarıyım" dedim. Ben başka birşey demeden "Leman'a hastayım abi" dedi, "Adamlar acaip. **Bi tanesi tutmuş, okeyde üstüste aynı taş atılırken, ikinci taşın sağa değil, sola koyulmasının ilk ne zaman yapıldığını araştırmış!** Kavede arkadaşlara söyledim, vay kurnazlar be!" Bahsettiği şeyi, "Tarihte O Gün" başlığıyla ben yazmıştım, attığım tarih de palavraydı. Birşey demedim. Biraz daha havadan, sudan El Nino'dan konuştuk. Tren geldi, ayrıldık. (Bu yazıyı okur mu bilmem. Her halükarda selamlarımı yollarım.)

◆ Dünyada, hasta olduğu için formasının üzerine süeter giyerek maça çıkan ve herhangi bir uyarıyla karşılaşmayan tek futbolcu, **Beşiktaşlı Baba Hakkı**'dır!

● ***Aydan Siyavuş***'u anmak için 1 Şubat Pazar günü, saat 14:00'te, Yıldız Üniversitesi'nin yanındaki açık basketbol sahasında maç yapacağız. İsteyenler gelebilir. (Aşırı yağış veya soğuk durumunda maç iptal olacak ve ertelenecektir. Kakırdatmayan soğukta iptal olmaz!)

● 6 Şubat Cuma günü, saat 18.00'de Toplumsal Araştırmalar Vakfı'nda (Galatasaray) söyleşim var. (Bilgi için: 0-212-2453806)

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

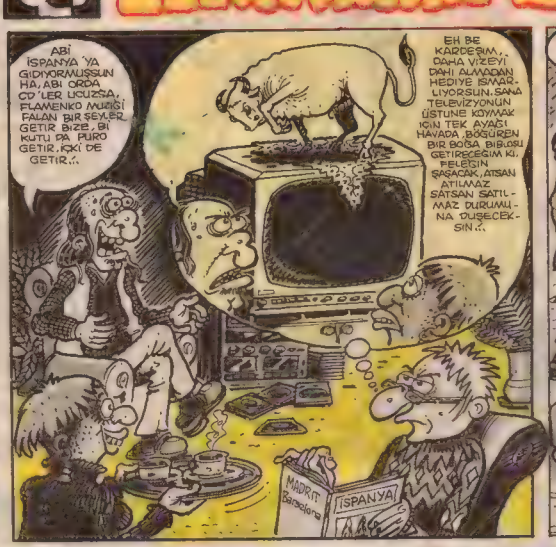

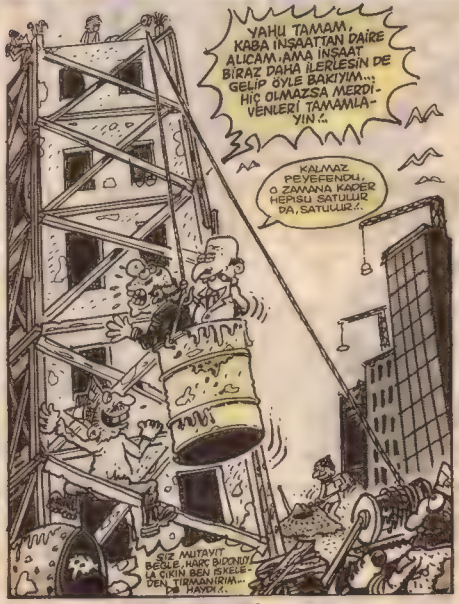

● Bayramınız mübarek olsun...

PEK YAKINDA

Bir kitap derledım eski yazılardan
Haber var içinde bildik sızılardan
Süzülüp komikliğe dönüştü bunlar
Gözden akan damla damla yaşlardan

"AKACAK MECRA BULAMADIM"

Otobüsle seyahat ederken mola yerlerinde inip çay içemeyecek, tuvalete gidemeyecek, ihtiyacınızı gideremeyemeceksiniz. Çünkü bu kitapı elinizden bırakamayacaksınız. Ve yolda sıkışıp otobüsü durdurtması için muavinden binbir ricada bulunacaksınız. Bu arada içinizden bana da söyleneceksiniz. **Geliyor ki, ne geliş..**

ANILAR VE SİZ

Akacak Mecra Bulamadım

Güneri İçoğlu

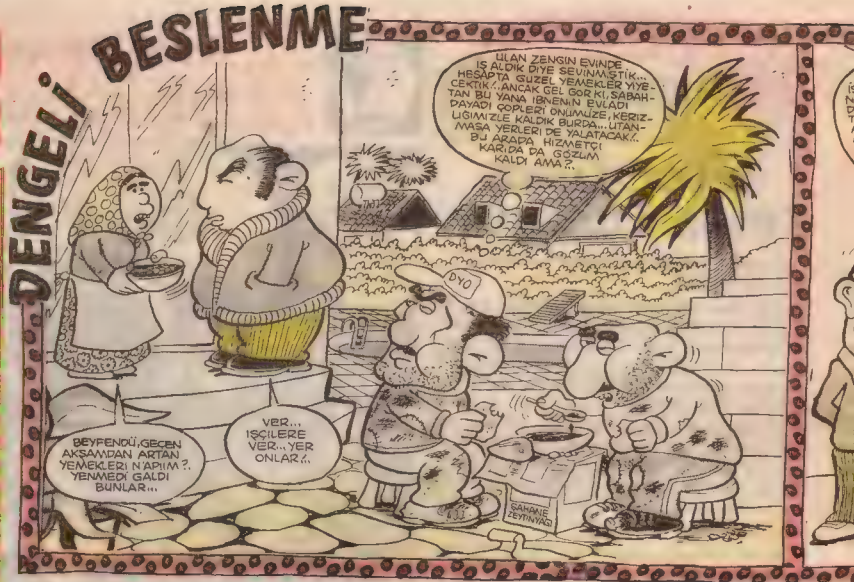

Bu sabah intihar etmekle internete bağlanmak arasında kararsız kaldım

Cezmi Ersöz

Bu sabah intihar etmekle, internete bağlanmak arasında kararsız kaldım.

Ya yokolmak, ve böylece bütün dertlerimden, bana ıstırap veren arzularımdan, bu yarışmacı hayatın yıkıcı duygularından, çözümsüzlüklerimden tamamen kurtulmak ya da kendimi biraz daha geliştirmek, büyümek, daha çok bilgiye ve güce sahip olmak, başkalarının gözünde daha değerli olmak istiyordum...

Akşama doğru ikisinden de vazgeçtim.

Ne yokolmak ne de başkalarının gözünde olduğumdan daha değerli gözükmek istiyordum... Aslında ben en çok kendimi tanımak istiyordum. Ama ne zaman kendimi tanımaya karar versem önüme bir an önce yapmam gereken işler çıkıyor. Bunları yapayım, sonra kendimi tanımaya başlarım diyor, yapmam gereken işleri de genellikle ya yapamazsam ya vaktinde yetişmezse, diye korku ve kaygıyla yapıyorum. Hep tehdit altında hissediyorum kendimi. Özellikle gücü ellerinde bulunduran, bu yüzden onaylarına ihtiyaç duyduğum insanların güleryüzlü, cana yakın ve anlayışlı gibi görünen tehditleri bu. HEM, BU KADAR ÜZME, SIKMA KENDİNİ, BİRAZ RAHAT ET diyorlar, ama aynı zamanda ve aynı yüz ifadesiyle, aynı sevecen maskelerinin altında; GÖZÜMÜZ SENİN ÜZERİNDE, HELE BİR SANA VERDİĞİMİZ İŞİ YAPMA, İSTEDİĞİMİZ GİBİ OLMASIN, BİRAZ GEÇİKTİR, BAK O ZAMAN NELER YAŞAYACAKSIN, BÜTÜN BUNLARIN BEDELİNİ GÖR BAK, NE ZORLUKLARLA ÖDEYECEKSİN, diyorlar.

Bu bedeli ödeme korkusu yüzünden, ama en çok bana sevgi ve yakınlık maskelerini gösteren bu insanların başarısız ve tutunamayan biri olduğumda ortaya çıkacak olan gerçek yüzlerini asla görmek istemediğim için can havliyle çalışıyorum. Çalışmadığım anlarda bile, bazen bu anlar çok uzun sürüyor, içimdeki başarısızlık ve yetersizlik kaygılarım ruhuma abanıyor. Saatim böyle anlarda öyle hızlı çalışıyor ki, tiktaklarını, bana ıstırap vererek doludizgin ve iplerini koparmış atlar gibi uçuruma doğru koşmasını korkuyla seyretmekten başka birşey yapamıyorum ve ansızın akşam oluyor, ansızın sabah oluyor...

Oysa beni sevmesini istediklerim, gözlerine girmek için çabaladığım bu insanlar ne kadar rahat, ne kadar telaşsız görünüyorlar. Onların herşeye zamanları var. Arabalarıyla geziyorlar. Spor yapıyorlar. Saatlerce satranç ya da iskambil oynuyorlar. Evleniyorlar. Çocuk yapıp onları büyütüyorlar. Para kazanıyorlar. İnanılması güç bir çabuklukla birbirlerini tanıyor ve ardından hemen tatile çıkıyorlar ve günlerce bu şehre dönmüyorlar. Kendilerine uzak hedefler tayin ediyorlar. Hangi yaşta hangi konuma ulaşacaklarını en doğru şekilde tahmin ediyorlar. Çağa ayak uyduruyorlar. Çağa ayak uyduramayânları küçümsüyorlar...

Bense onların yaptığı hiçbirşeyi yapmadan onların gözüne girmek için çalışıyorum. Onlar eğlenceden, iskambil partisinden, spor yapmaktan, tatilden dönüyorlar. Ve bir iki gün içinde benim yıllardır yapamadığımı yapıp, küçümseyen ve tehdit eden bakışlarını aynı sevecen ve anlayışlı maskelerinin altında gizleyerek, HADİ AMA, HİÇBİRŞEY YAPTIĞIN YOK, ÇAĞIN VE BİZİM GERİMİZDE KALIYORSUN, BÖYLE GİDERSE ARAMIZDAN VE HAYATTAN HEPTEN DIŞLANACAKSIN, BİRAZ DAHA GAYRET ET, diyorlar...

Birkaç ay önce bir ressam arkadaş evinde parti düzenlemişti. Beni de çağırmış. Evini bilmiyordum. Beni vapur iskelesinden aldı. Evine giderken yolda eski bir arkadaşıma rastladım. Yapayalnız bir bankta oturuyordu. BEN DE SİZİNLE GELEYİM dedi. TAMAM, dedim, sen de gel; ama evinde parti veren arkadaşın suratı asıldı; ne yapacağımı bilemedim, arada kaldım. Onu orada öyle bıraktık. Yolda ressam arkadaşım onun çok konuştuğunu, herkesi esir aldığını ve onu çağırmadığımız için üzülmememi söyledi.

O akşam partide ne konuşulduğunu ve geleceğe dönük ne gibi kararlar alındığını hatırlıyamıyorum. Arada bir hala bankta yapayalnız oturan o eski arkadaşımı düşünüyorum.

Ve ne acı ki, şu an kendime bile itiraf edemiyorum, o eski arkadaşımın partiye gelmesini aslında benim de istemediğimi!..

Bu çelişkiyi kafamdan bir türlü atamıyorum. Atamayınca herşeyden geri kalıyorum. İlişkilerimi geliştiremiyorum. Hedeflerime en kısa yoldan ulaşamıyorum. Çok zaman kaybediyorum.

Aslında bunları ben böyle hissetmiyorum. Bazen insanlar hiç olmadık bir zamanda yüzüme karşı söylüyorlar. Ben de o zaman anlıyorum geç kaldığımı, çağa ayak uyduramadığımı, zaman kaybettiğimi... Bana ait olmayan duygular yüzünden kötü hissediyorum kendimi...

Böyle anlarda, aslında ilkel bir hırsa sahip olduğumu ve ömrümün bu ilkel hırsı saklamakla geçtiğini düşünüyorum. Ben, bir kez kaybedersem, sonuna dek kaybedeceğim cümlesiyle yaşadığımı hissediyorum hep. Bu cümle ne kadar bana ait bilemiyorum. Türk filmlerinden, popüler romanlardan, kendilerine saygı ve korku beslediğim büyüklerimden devralmışımdır mutlaka. Ama ne olursa olsun onunla yaşıyorum hep...

Aslında benim için kaybetmek, sonuna dek kaybetmek dürüst olmakla eşdeğer. Zaman zaman kaybeder gibi olduğumda kendimi hiç olmadığı kadar dürüst hissediyorum. Ama bu duygu onayına muhtaç olduğum insanların sevgisini ve beğenisini kaybederim korkusuna baskın çıkamıyor ne yazık ki... Dürüstlüğümü erteleyip, ayağım daha fazla kaymasın diye aşırı bir çabaya girişiyorum hemen.

Aslında ben çoğu sabah uyanır uyanmaz, ya da uykuya dalmadan önce, ne olur artık sonuna dek dürüst ol, ne olur diye-

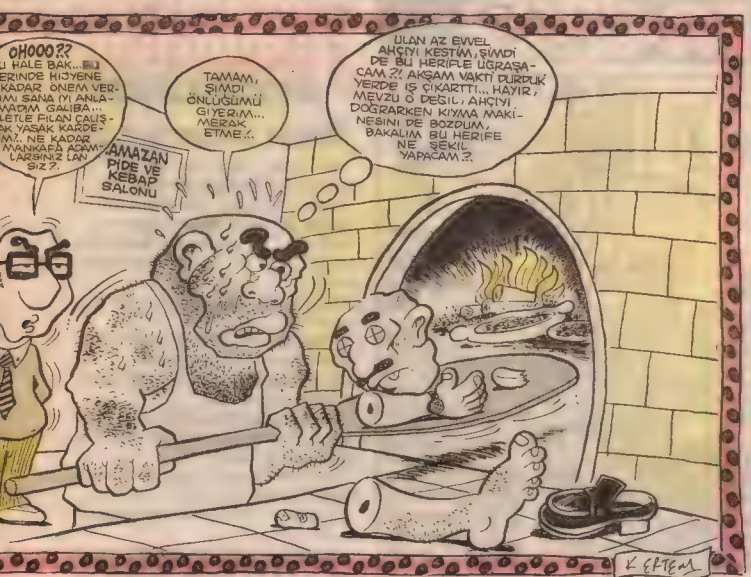

beni benden daha güçlü bir başkası teslim almış, beni işiğim bir hayatı yaşamaya zorluyormuş gibi ondan yardım ona bana yardımcı olsun diye yalvarıyorum...

rdır, her sabah uyanınca, uykuya dalmadan önce dürüst, insan olma hayalini sokaklarda paçavralar içinde dolaşan, ilmiş inşaatlarda, kapı diplerinde yatıp kalkan, evsiz ve siz insanlarla birlikte gözlerimin önüne getiririm... Ve onlarde görsem kalbim deli gibi çarpmaya başlar. Bazen polis kovalar, çocuklar tükürüp taş atarlar... İyi giyimli, korunaklar yüzlerini buruşturup geçer yanlarından... Böylesi anradaki herkesin yüzüne nefesimi tutarak büyük bir dikkatarım. Ama en çok o başkalarının gözünde tamamen kayolana... Çünkü onda bir anlamda kendimi görürüm... O çok istediğim halde olamadığım kadar dürüst olduğu için umdadır. Benim günahlarımı yüklenmiştir. Bütün bu aşağıra, itilip kakılmalara benim için katlanmaktadır. Hele bir göze gelirsek işte o zaman onun gözlerinde kendimi, yani yalan hayatımı görürdüm. Bütün korkaklıklarımı, çaresizni, kaçışlarımı, zaaflarımı...

a ben kendimden hep kahraman olmayı beklemişimdir... hraman gibi davranmadığım, düşünmediğim zamanlar ni hep aşağılarım.

ramanlık herkesten daha etkili ve unutulmaz işler başarbenim için. Herşeyin en doğrusunu düşünmekti. Tarihe iazınsaydı. İnsanların beni her zaman saygı ve hayranlıkla ıydı. Ama en önemlisi hissettiklerimi, iç dünyamı başkalamümkün olduğu kadar saklayabilmekti...

senin beni bilememesiydi. Kahramanlık benim için anlaşılolmanın en mükemmel örneğiydi. Saklandıkça ve anlaşılyı başardıkça insanları küçümsemek kolaylaşırdı böylece... raman olmak için kendimi başkalarından soyutlarsam; duğum bilinmez, ama bir kahraman olduğum kabul edilirşıma çıkan insanları istediğim kadar alaya alabilirdim. manlık, kimsenin bana ulaşmaya kalkışmaması, buna cebile edememesiydi...

ı günler, bana yakın ya da uzak insanlarla biraraya geldi- ve kendime hiç bir sınırlama koymadan neredeyse şımaşehvetle ve iç dünyama ilişkin aklıma gelen herşeyi payan kısa bir süre sonra tuhaf ve dizginlenemez bir kaygıya kahramanlığım ve keşfedilemezliğimle ilgili kafamda leştirdiğim bütün projelerin suya düştüğünü, başkalarınlük sevgilerini kazanmanın o küçücük ve bencil hazlarını ak için onlara kendimi kolayca teslim ettiğimi, herkes gimsız bir sıradanlığa düştüğümü ve artık bu anlamsız sırata kaybolup gideceğimi düşünürdüm...

lesi günlerin hemen ertesinde yine kendi içime ve kahra projelerine döner, dağıttığım kişiliğimi, duygusal tepkiiç dünyama ilişkin itiraf ettiğim gizlerimi o bana yakın ya k olan insanlardan tek tek geri almaya çalışırdım...

i keşfetmelerini sağlayacak kişilik özelliklerim, duygusal erim ve gizlerimin yerine onlara en kusursuz, en etkili, en , en mükemmel fotoğrafımı hediye eder, o geceki gereksiz lıklarımı, düşkünlüklerimi unutup bu fotoğrafa inanmalaüvenmeleri gerektiğini söylerdim ısrarla... Başkaları beu en etkili, en doğru ve en mükemmel fotoğrafıma inanıp everken, ben çabucak gizlenir, içime gömülür, kapılarını örterdim...

Ne kadar iyi gizlenip, ne kadar çok kendime gömülürsem kahramanlığıma, bilinmezliğime o kadar çabuk dönerdim... Gücü elinde bulunduranlar eğer beni onaylar, aralarına kabul eder, bir de beni daha iyi tanımak için kibar olmak gereğini duyarlarsa, içimde beni bile şaşırtan bir iyi niyet havarisi belirirdi...

Bütün bildiklerimi onlarla paylaşmaya can atardım. O an herkesin insan olduğuna, herkesin ortak bir noktada buluşabileceğine, insanlar arasındaki ayrımların aslında istenirse iyi niyet ve anlayışla bir anda ortadan kaldırılabileceğine inandırırdım kendimi...

Ben inanmışsam gücü ellerinde bulunduranların da buna hiç tepki duymadan inanacaklarına ikna ederdim kendimi... Onlarla fakir halkın gizli kalmış yönlerini ve keşfedilmesi gereken özelliklerini, hayattaki olağanüstü masalları, sıradan insanların ilişkilerindeki garip tesadüflerini konuşurdum. Sanki onlar bunları benden dinleyince ellerindeki gücü, otoritelerini, zenginliklerini terkedip anlattığım insanlar gibi yalın, sıradan birileri olacak, onlar gibi teşfedilmeyi bekleyecek, o olağanüstü masallar ve garip tesadüfler yaşayacak ve bunları yaşadıkları her an beni hatırlayacaklar, beni tanımaktan birkez daha unutulmayacak bir gurur duyacaklardı...

Oysa gücü ellerinde bulunduranlara fakir halkın keşfedilmesi gereken özelliklerini, hayattaki olağanüstü masalları, sıradan insanların ilişkilerindeki o garip tesadüfleri anlattıkça öylesine kirlenirdim ki, bu kirlenmeden sanki kalbimin derisi yırtılırdı... Tuhaf bir korku uyandırırdı kalbimin derisini yırtan o söz dinlemez başkaldırı...

Başlardım kendime bile ihanet etmeye: Onlar da bilsin fakir halkı, onların keşfedilmesi gereken özelliklerini, hayattaki olağanüstü masalları, sıradan insanların ilişkilerindeki garip tesadüfleri...Ne var bunda, üstelik çok da ince davrandılar... Ne yaptım ki ben... Onları lanetleyip, yüzlerine kapıyı çarpıp çıksaydım neyi çözebilirdim ki...

İşte böyle derdim kendime, ama kalbimin derisi yırtılırken anlardım ki ne kadar ihanet etsem de kendimden kopamıyorum...

Kendimden kopamadığım için kendime ihanet etme hakkımın da elbet bir sınırı olduğunu hissediyordum. O sınıra geldiğim anda içimdeki başkaldırıdan korkmak şöyle dursun, ona bir kurtarıcı gibi bütün benliğimle sarılacağımı biliyordum...

Henüz o sınıra gelmemiştim. Kirleniyordum durmaksızın ve bu kirlenmeden kalbimin derisi yırtılıyordu...

Bu sabah intihar etmekle internete bağlanmak arasında kararsız kaldım!..

Akşama doğru ikisinden de vazgeçtim...

Aslında ben ne yapsam birşey değişmiyordu.

Çünkü ne yapsam biliyordum ki, ben aslında kendime ettiğim ihanetlerin içimdeki o sınıra dayanmasını bekliyordum...

O kurtarıcı, o söz dinlemez başkaldırım için...

* Şiyar Yıldırım, Delal Çenmli, Şakır Kakaliçoğlu, Güneş Işıl Gülbeyaz, Işık İpek Bozkurt, Bunyamin Kurt, Defne, Bedriyan Nesimoğlu, Gökçe (Yaz), Sercan Akgül, Umut Yavuz, Selen N. Çalışkan, Nazım Uluçay. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

* Haksız yere görevinden atılan Mersin Üniversitesi'nden Araştırma Görevlisi İngilizce okutman HARAM KÜÇÜKER verdiği mücadele sonucunda yeniden görevine döndü.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Ülkenin cenaze namazı!

Din hocası Yaşar Nuri Öztürk Playboy'a da kapak olur inşallah!

Çünkü medyatik hocanın kapak olmadığı, çıkmadığı tek yer orası kaldı.

Hülya Avşar'ın medyatik bebeğinin de çıkmadığı tek yer Çankaya Köşkü kaldı!

Bebek dedim de sanal bebekler aklıma geldi.

Onlar hakkında Yaşar Nuri Öztürk gibi ulemalara birkaç sorum var.

Sanal bebekler sünnet edilmezlerse gâvur mu olurlar!

Ölen sanal bebek melek mi sayılır!

Ancak kâfirlerin sanal bebekleri mi gömülmeyip yakılır!

Sanal bebeklerin cenaze namazı kadınlı erkekli mi kılınır!

Bir de sanal bebeklerle ilgili olmayan sorum var.

Kadınlar ile erkekler birlikte cenaze namazı kıldıkları gibi, hamamda da birlikte yıkanabilirler mi!

Farkındayım, bir anda kalemim kontrolünü, ciddiyetini kaybetti.

"Bunca yılın başyazar kalemisin, ciddi ol" diyorsam da, **"Memlekette ciddiyet mi kaldı ki ciddi olayım"** karşılığını veriyor.

Gerçekten de memlekette ne ciddiyet kaldı, ne fazilet.

Fazilet yok ama partisi var!

Hani kapatılan **RP**'nin yerine kurulan Fazilet Partisi...

Oysa asıl kurulması gereken bir başka **RP**, yani Rezalet Partisi!

Çünkü bu memlekette olan tek şey rezalet.

Devletin çeteleşmesi rezalet, Meclis'in **çala**kalemileşmesi rezalet.

Uyuşturucu ticaretinde, kara parada dünyada lider ülke olunması rezalet.

Uğur Mumcu'nun katillerinin bilinip de yakalanmayışı, Metin Göktepe davasının uzadıkça uzayışı, Manisa'daki işkencecilerin mahkemeye getirilemeyişi, Gazi Davası'nın oradan oraya dolaştırılışı, pankart açmaktan 96 yıla mahkum Çankırı'daki gençlerin ve de Eşber'in durumu birer ayrı rezalet.

Cenaze namazı gibi bayram namazını da kadınlı erkekli mi kıldınız bilmiyorum ama...

Bu gidişle ülkenin cenaze namazını kadınlı erkekli hep birlikte kılacağız galiba!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

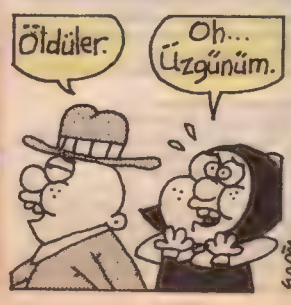

marlon@turk.net

Akşamsefası

NORMAL OLMAYAN BİR İNSANIN HATIRA DEFTERİ

BİRİNCİ BÖLÜM / Yazar-Çizer Gökhan Dabak

İSSİZ BİR SOKAKTA YÜRÜYORUM. IŞIKSIZ PENCERELER VAR ETRAFTA, İNSANIN İÇİNE KAFA ATMA İSTEĞİ VEREN BİR ŞANGIRTI KOPTU. NE OLACAK DİYE DURUP BEKLEDİM ALNIMDAN AKAN TUZLU KANIN TADINA BAKARAK DERKEN EVİN IŞIKLARI YANDI. BİR İNSAN ÇIKAGELDİ GÖZLERİNDE MESAK VE KOREU VARDI. KISA BİR SESSİZLİKTEN SONRA İÇGÜDÜSÜ HIRLADI. (NOOLUYO LAN?) SIRITARAK GÖZLERİNE BAKTIM GÖZLERİ SİYAHTI. GÖZLERİM İSE YEŞİL. BAKARKEN KANIM AKMAYA DEVAM ETTİ.

SIRADANLIĞI SEVMEM. DAHA YARATICI VE ECESİLİ BİR CÜMLE BULAMADIĞI İÇİN DİREK OLARAK GİRİŞTİM. DAHA İKİNCİ BIÇAK DARBESİNDE CIYAK CIYAK BAĞIRMAYA BAŞLADI. SESİ DETONEYDİ. RAHATSIZ OLDUM. RİTMİK ADIMLARLA UZAKLAŞTIM ORADAN. AZRAİL'LE EL ELE YÜRÜDÜM BİR SÜRE. YA DA BANA ÖYLE GELDİ. AZRAİLİ ÖPTÜM SANKİ YANAKLARINDAN. YA DA BANA ÖYLE GELDİ. BİR YILDIZ KAYDI SANKİ. YA DA BANA ÖYLE GELDİ. KIRK BEN VAR BENDEN İÇERİ. RÜZGARIN EN SEVDİĞİ KURU YAPRAK BEN OLMALIYIM İTİRAZIM YOK ÇÜNKÜ YA DA BANA ÖYLE GELDİ.

ALNIMDAN AKAN VE BIÇAĞIMA BULAŞMIŞ OLAN KANLARI SİLMEK İÇİN BİR BEZ MADDESİNE İHTİYAÇ DUYDUM. YOLDAN GEÇMEKTE OLAN BİR BAYANTTN ATKISINI ÇEKİP ALDIM. (LÜTFEN ALABİLİR MİYİM?) DER GİBİYDİ GÖZLERİMDEKİ İFADE. KIBARIM ÇÜNKÜ BAYAN HİÇ İTİRAZ ETMEDİ. ARKASINDAN (ÖPÜLECEK KADAR TATLISIN) DİYE BAĞIRDIM. JEST OLSUN DİYE. BEYNİM ACIYO BEYNİMİ KAŞIMAK İÇİN PARMAĞIMI KULAĞIMDAN SOKTUM. KAŞIYAMADIM. BIÇAĞI SOKTUM. CANIM ACIDI. GERİ ÇEKTİM. YENİ YAĞMIŞ YAĞMURUN OLUŞTURDUĞU TOPRAK KOKUSUNU DUYMAK İSTİYORUM.

RÜZGARIN GETİRDİĞİ KEKİK KOKUSUNA DA HİÇ İTİRAZIM OLMAZ OLMADI DA ACİBİDER GİBİ. HAYATA BİR BAHARATI VE PATLATTIĞIM SEBEPSİZ KAHKAHALAR. MANTIĞIN KABIZ BAĞIRSAKLARINA SOKULMUŞ BİR HAPTER. KESKİN VE SOĞUK, AMA STRELİZE BİR AĞACIN DİBİNE OTURDUM. BİR ZAMANLAR KİRAZ AĞACIYMIŞ. (DERDEN BİLİYORSUN?) DİYE SORDUM KENDİ KENDİME. (KENDİ SÖYLEDİ) DİYE CEVAP VERDİM KENDİME. (HADİ LAN HİYAR) DİYE AŞAĞILADIM KENDİMİ. VE ÇOK ALINDIM. (BİR ZAMANLAR KİRAZ AĞACIYIM DEDİ) DİYE YİNE DEDİM KENDİME. (YALAN) DİYE HAYKIRDIM. VE KENDİME ATTIĞIM TOKATIN AKABİNDE SÜREGELEN AĞLAMA BİÇİMİM (HIÇKIRIK) DİYE ADLANDIRILIR.

İKİNCİ BÖLÜM:

Tuncay Akgün: Yaa yaziya boğdun seyiyi. - Gökhan Dabak: Yok be abartıyosun! - Tuncay: Ocnun uzun yazılar okunmuyor. - Gökhan: yapma aabi yaa kafanı karıştırma. SONRASI: İkinci bölümdeki yazılar T.Akgün yüzünden kısaltılmıştır.

BİRDENBİRE ÇILGINLAR GİBİ KOŞMAYA BAŞLADIM KISA BİR CÜMLE KURMAYA ÇALIŞARAK HAYKIRDIM. (BEN SUSTUM O DİNLEDİ O SUSTU BEN DİNLEDİM)

KISA VE GÜNCEL BİR EYLEME GİRİŞTİM MANAVIN BOĞAZINI SIKIP DEDİM Kİ (ULAN BU DOMATES YETERİNCE KIRMIZI DEYİL VE ÇOK PAHALI) VE YERE ÇÖKÜP AĞLADIM.

DERHAL HAYKIRARAK AYAĞA KALKTIM. GÖZYAŞLARIMI İNKAR ETMEK GİBİ BİR KAFİRLİĞE MECZUBUM. BİZİM KÖYDEKİ ADETLERDEN BİRİ DE BUDUR TÜM GÜCÜMLE HAYKIRARAK KIRK TANE ŞAKA YAPTIM KENDİME GÜLMEDİYSEMDE GÜLÜMSERDİM.

ARTIK MUTLUYUM. ELİMDEN GELENİ YAPTIM CENNETE GİDECEĞİMİ UMUYORUM. KISACA (HER ŞEY YOLUNDA)

Akşamsefası

Sonradan Görmeler

nihat genç

Rahmi Koç'un, Sabancı'nın babalarını hayatlarında tek bir kitap okumamış, çocukları da henüz bir esere gönderme yaparak bir cümle kuramamışlar, kırk yıldır izlediğimiz sinema sanatçıları cümle kurabiliyor mu, hayır, ancak hepsi bir burjuva gibi davranmak istiyor. Gökteki yıldızlar gibi süsleniyorlar, ancak ördek kuyruğu kadar zeka taşımıyorlar. Mesela zenginlerimiz kolleksiyon meraklısı, kolleksiyonlar büyük bir yağma konusu, başka yazıda anlatırız, ancak kolleksiyonları da toptan usül edinilmiş, hazırlop. Herhangi bir antika eserin tarih içinde hangi ellerde gezindiği, ya da eserin niteliği hakkında şahsi bilgileri yoktur, bulundurdukları tabloların ressamlarını da tanımazlar. Japon zenginleri gibi bastırmışlar parayı almışlar, eserin tarihine, varlığına dair bir estetik serüvenin zorladığı duygudan yoksundurlar, gerisi gösteriştir, sonradan görmedir, yani, köpekleriyle tabloları arasında fark yoktur.

Susurluk dosyası kısmen açıklandı, açıklamanın içinde iki büyük başlık var. Birincisi: MİT ve Emniyet çatışması. 1994 yılının başlarında bu sütunda Dehşet Dengesi adlı bir yazı yazmış, MİT ile Emniyet'in dehşet çatışmasını tam bir dergi sayfası yazmıştım. Bu yazı dışında, önce ve sonra Türk basınında hiçbir kalem, bu konuda tek bir satır yazı yazmadı, ta ki Susurluk kazasına kadar.

Ben, araştırmacı gazeteci değilim, sekreterlerim, arşivlerim, politikacı ve polis dostlarım yok, evden çıkıp kahveye, kitapçıya gidip, tekrar dönüyorum. Türkiye'ye bakan herkes bu dehşet dengesini görebilirdi, ama görmediler, orada, en küçüğü ikibin dolardan başlayan maaşlar alan bir sürü havasından geçilmeyen gazeteciler var, bu adamlar ne iş yapıyor?

MİT açıklayınca, şimdi herkes açıklıyor, Zaferleri kutlu olsun. İkinci başlık. Bankalar, başını Aydın Ayaydın'ın çektiği bir takım bürokratlar çeteyle ilişkili bulunup teşhir edildi. Teşhir eden: Başbakanlık. Yani henüz altı yedi ay önce görevde bulunan tüm kamu bankalarının genel müdürleri çeteyle ilgili. Bu dünya tarihinin en büyük yolsuzluk ifşaatıdır. Bu kadar büyük ve genel suçlama da ancak ihtilallerde olur. Yakalayın hepsini. Devlet tüm banka müdürlerini çete ilan ediyor.

Ve Emlak Bankası genel müdürü Aydın Ayaydın'ın ismini bu satırlarda ve Türk basınında yine ilk defa ben, işim ve görevim ve yazı alanım olmadığı halde zikretmek zorunda kaldım. Çünkü, sokaktaki sıradan insan dahi bu kokuları duyar, görürdü, benim görmem bir başarı değildi.

Neden, benim dışımda tek bir insan bu isme ithafta bulunmadı, çünkü, Aydın, Aydın Ayaydın tüm gazetelerin kredilerini, reklamlarını devletin kesesinden ödüyordu...

Onlarca dövizzede intihar ederken, onlar palmiye ağaçlarının altında güneşleniyor, muz kabuklarını soyup, vagonlara sığmayan dolar desteleriyle gönül eğlendiriyorlardı.

Tarihte böyle bir suskunluk olmadı, işte bu basınımız, köküne kibrit suyu dökülecek, zangır zangır satılmışlar mangası, bu soygun günlerinde: vatan, demokrasi, konuşan Türkiye yazıları yazıyorlardı...

Türkiye'nin sorunu "çete" değildir. Hayatımda hep şu soruyu sordum kendime, bürokratlarımız neden yiyor? Gazetecilerimiz neden susuyor?

Gelin bu suskunluğu tartışalım: Osmanlı siyasal düzeninde, ölen vezir, paşa ya da ileri gelenlerin tüm mallarına devlet tarafından el konulurdu. Çocukları bu servetten yararlanamazdı. Bu yüzden zenginler, ya vakıf kurarak malını vakıfa geçirir, ya da sefahat içinde yaşayarak parasını kendi yer. Hatta, nasılsa devlet alacak diye ahşaptan sadece bir ömürlük evlerde otururlardı.

Kimsenin babasının zengin olması ona kâr etmediği için, her çocuk hayatını kendi kurmak zorundadır. Babasından çift, çubuk, para, konak, ev, sermaye bulamayan gençler asırlar boyu hayatlarını sıfırdan kurmak zorunda kaldı.

Köydeki işleri yaşlılar pekala yapabilir ve tarım alanları da yeni nüfusu doyuracak güçte değildi, şehirdeki insanın ise kendini saray kapısına atmaktan başka şansı yoktu. Hem yeniçeriler, hem eşkıya celalîler, hepsi köyünden para kazanmak iş bulmak için şehre inen leventler, genç çocuklardı.

Osmanlı toplum yapısında loncalar, vakıflar, saray, tarikatlar geleneksel varlıklarını sürdürdü. Ancak, batıdaki burjuvayı oluşturan "servet" birikimi, batıdaki aristokrasiyi oluşturan "statü ve imtiyaz" oluşamadı.

Yani, servet ve imtiyaz kurumsallaşamadı.

Kendini güvende hissedemeyen kuşaklar, sırtlarını sağlama alacakları bir devlet kapısı, ağa kapısı, babaocağı, yani bir "otorite" arayıp durmuşlardır.

Ve iş arayan gençlerin otoriteye bağımlılığı, dünyada eşine rastlanmaz bir karakterdedir. Mesela, Kırım Tatarları Osmanlı'ya bağlı olduklarında cihana hükmediyoruz. Ruslar'a bağlı olduklarında Ruslar İmparatorluk kuruyor, hatta Fransızlar bile 1700'lü yıllarda Osmanlı neden bizden ileri diye sormuşlar, sonunda Kırım tatarlarından oluşan bir askeri alay kurmuşlardır.

Kılıçbay'ın çevirdiği Büyülü Divan kitabında Fransa'daki Türk imajı ve Türk tesirleri 1700'lü yıllar itibariyle genişçe anlatılır. İlginçtir, 1700'lü yıllarda tek bir tüccarımız yok, oysa deriden, baharattan tıbba kadar binlerce çeşit ve en çok bizim ülkemizden mal gidiyor.

Yazar, nasılsa Türkler'in en çok gemilerde kürek mahkumu forsa olarak çalıştıklarını söylüyor. Ve bu kürek mahkumları otoriteye öyle bağımlılar ki, kaçmak isteyen başka ırktan mahkumları Türkler'in yanında göz kulak olsun diye küreğe veriyorlar. Türkler'in kaçmayacaklarından o kadar eminlerdir ki, çarşı izni bile veriyorlar. Ve gemilerde forsalık yapan Türkler inanılmaz kol gücünün yanında, bu otoriteye büyük bağlılıklarıyla şöhret bulup, Akdeniz piyasasının en pahalı esirleri oluyorlar.

Yani bizim için iş bulmak demek, bir yere bağlanmak demek, işveren adına çalışmaktan öte, onun çıkar ve menfaatleri uğruna yaşamak, onu korumak, onun adına adam öldürmek, onun adına çalmak, onun adına susmak demek.

Çünkü sosyal hayatımızda asırlardır paşanın torunu paşa, vezirin soyundan gelen vezir olamamış, bu yüzden her yeni nesil, sahip, baba, otorite aramış, otorite de, bu çocukları "gariban", "kimsesiz", "sokakta kalmasınlar" anlayışıyla sahiplenmiştir.

Mesela, bugün, Türk toplumundaki sosyal hareketlilik, servet (burjuva), imtiyaz (aristokrasi) tarafından değil... Yine bu geleneksel kurumlar tarafından, yani, Anap ya da Refah'ın örgüt kadroları müteahhit ya da esnaf örgütlenmesi şeklindedir, bir nevi modern loncalardır, velhasıl sosyal hareketliliğin sebebi, modern loncalar partiler, tarikatlar ve son yıllarda sükse bulan vakıflar sayesindedir.

Ve tüm bu kurumlar otoritelerini düzenli ve muntazam ve asırlardır sürdürüyor...

Şimdi, sosyologlarımız çıkıp, akademisyen, bürokrat ve gazetecilerimiz üzerinde büyük bir sosyal çalışma yapmak zorundadır. Göreceğiz ki, bu insanlar, köyden indim şehire, ya da babadan, aileden geçinecek, ev imkan sağlayamamış kent yoksullarıdır. Ve hiçbirinin sosyal sigorta, sağlık, eğitim, çalışma, emeklilik hakları yoktur.

Kendi başlarına yaşayacak küçük servetleri, sosyal güvenceleri yoktur. Hepsi anadan, babadan birşey alamamış, hayatlarını kendi kurmak zorunda kalmış, böylelikle hepsi ev ve araba hülyaları peşinde ömürlerini tüketmiş, yani topluca sonradan görmelerdir.

(Ağanın kızı yine ağadır, ancak paşanın kızı paşa değildir, halkımız, bunu, 'alma paşanın kızını kraliçe sanır kendini' diye söyler)

Kısa yoldan iki tür yaşam konulmuştur önlerine: Ya rüşvet, mafyatik bir yaşam, ya da otoriteye gönüllü bağımlılık, bu yüzden hepsi erken yaşta eşek gibi çırkın bir surat edinir.

Dışarda para kazanmanın, yaşamanın geleneği, kurumları yoktur, çalmadan çırpmadan, Fethullah hoca'nın, Aydın Doğan'ın adamı olmadan para kazanmanın imkanı yoktur.

Dikkat ettiğimizde, akademisyen, bürokrat ve gazetecilerimizin çok derin ve anlamlı bir suskunluğu vardır. Mesela, patronlarının sahtekarlıklarını asla savunmazlar. Ancak susarlar, boynu bükük, batıklıktan çıkamayan kertenkelenin hüznüdür bu. Mesela, akademisyen, bürokrat, gazetecilerimiz asla köpekçe gösteriler yapmazlar, küçücük kuş yuvası evlerinde hayatlarının tümüyle mahvolması endişesiyle kavurucu bir çaresizliğe girerler.

Onları anlayalım, onlar, tüm bu siyasal, ekonomik düzeni alabora edecek büyük bir fırtına bekliyor. Kendi yalnızlık rıhtımlarında ufuktan gelecek beyaz, bembeyaz bir gemi bekliyorlar, bu cümleleri, tanıdığım onlarca akademisyen ve gazetecinin hüzünlü konuşmalarından edindim.

Ancak içlerinde işlerini ciddiye alan bazıları var ki, onların "sultan kızları" tavırları beni köpürtüyor. Sultan kızları tarihimiz için tek babadan gören, sonradan görme olmayan insanlardır.

Ve sultan kızları, Osmanlı'da mutlu bir hayat sürmüş tek insan türüdür. Çünkü siyasal hayatta hiçbir etkileri yoktur, zaten de ilgilenmezler, bizim bürokrat, akademisyen, gazetecilerimiz gibi. Ancak naz nuzla babalarına şikayetlerde bulunurlar. Ömürleri keyifle, dertsiz-tasasız geçen sultan kızlarından kocaları dahi korkar, çünkü, babaları onların çüklerini dahi keser. Baba korkusundan kadınlarıyla gül gibi geçinip giderler.

İnsanlar, bir baba, otorite, servet bularak, ona iman ederek, onun adına tetik çekerek, susarak sonradan görmeliklerini gideremezler. Sonradan görmeliğimizi gidermenin tek yolu, "eleştiridir". Çünkü aydınlanmanın eleştirisi, bize tek başına birey olarak yaşamanın sosyal ve hukuki alanını gösterir. Biz, ancak, eleştirebilirsek varızdır...

Gelin, görün ki, otoritenin tek hoşlanmadığı şeydir: Eleştiri... Ne Aydın Ayaydın'ı, ne miti, ne emniyeti, müsaade edilmedikten sonra yazamazlar...

Sonradan görme sanatçı, gazeteci, akademisyen, bürokrat, cılız, uykulu, sersem kişiliğini bir an kımıldatsa, köklerine kadar yokedici öfkeli bir felaketle amir ve patronların hışmına uğrarlar!

15'in üstündü dövizzede sesimizi duyun diye "intihar etti", bu yüzden duyamazlar!

Toz zerresi, kişiliklerini ancak boku çıkmış bir şımarıklık ve yalakalıkla tatmin edebilirler!

Kendilerini salya sümük bir kapıya bağlayanlar, onlar artık bu çamur deryasında yaşayan bitki türlerindir, süs bitkileri... Şu bayramlık ve acılen kaleme alınmış yazımı, eleştirel bir fıkrayla bitireyim...

Devrin büyük ortaoyuncusu Kel Hasan'ın şöhreti saraya kadar gitmiş. Paşalardan biri Kel Hasan'ı çağırmış. Gelsin bir komiklik yapsın da bakalım dedikleri kadar var mıymış. Kel hasan saraya gider. Paşam, der, kimin taklidini yapayım. Paşa, der ki kimlerin yaparsın, Kel Hasan sayar: Çerkes, Acem, Laz, Arnavut, hepsinin taklidini yaparım. Paşa der ki, Çerkes taklidi yaparsan bizim seyis Çerkes' tır kızar. Arnavut yaparsan bizim arabacı Arnavut'tur... Sen iyisi mi soba taklidi yap... Kel Hasan şaşırır, "peki" der... Kolunu kaldırır. Paşa, ne yapıyorsun der... Kel Hasan "soba borusu" der, Paşa gülmekten kırılır, dedikleri kadar varmışsın...

Cassini Venus'e Yaklaşırken **Şebnem Işigüzel**, Çizgi **Musa Kart** - Şiir **Şavkar Altınel**, Medyakodu **Oha Kıvan**, Hanefiler Zor Durumda **Nihat Genç**, Başar Başarır Tarikatı... **Perihan Mağden**, Kucaklama Taşı **Halil İbrahim Özcan**, Cinler - 1 **İhsan Oktay Anar** - , Öğretmenime **Erkan Aktaş** - Yazılmamış Şeyler **Mehmet Yaşın**, Söyleşi, Çizgi... **Can Barslan** RTÜK'ten Şanlıurfa'da Yayın... **Kemal Varol**, Haber'ler, Mısra **Küçük İSKENDER**, Sinemam Şiirleri **Nihat Ziyalan**, İsim, Şehir, Hayvan, Bitki ..**Gani Müjde**, Anma **Cemal Nadir** , Öykünmeceler **Feyza Hepçilingirler**, Tanrım! .. **Cüneyt Özdemir**, Uyuyan Kadın... **Charles Bukowski**, Çizgi... **Ender Özkahraman**, Atölye Yazıları... **Murathan Mungan**, Lady Lazarus. . **Sylvia Plath**, Öküz Altı Araştırmaları...**Ferhan Şensoy**, Ben Yazarken... **Cezmi Ersöz**, Şiir Burçları... **Behçet Necatigil**, Anma... **Tezer Özlü**, Hiç Masum Olmadık... **Kanat Güner**, Güverün Guruldaması... **Sunay Akın**, Çizgi... **K.Serhat**, Geçmiş Zaman Olur Kı... **Eflatun Nuri**, Çizgi... **Gülay Batur**, Soruşturma... **Nasıl Çiziyorlar?..**, Gece, Şafak ve Gölgeler. .**Mehmet Kartal**, Sizin İçin Günlerd r Pul.... **Enver Ercan**, Seke Seke... **Can Yücel** , Çizgi... **Ohannes Şaşkal**, Biraz Mizah, Biraz İroni... **Lütfü Oflaz**, Çizgi... **Tuncer Erdem**, Muzayedelik İlanlar. . **Agâh Özgüç**, Okuduğum Kitaplar... **Metin Celâl**, Anlatı Kütüphane... **Aslan Özdemir**, Errrman Hoca...

Oray Eğin, Buzağı... **Okur Ürünleri**, Hakiki Kesikbaş .. **Ekrem Galip Yalıner**, Dedem Özdemir Asaf... **Senem Karagözoğlu**, Çizgi... **Met-Üst**

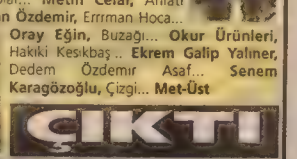

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Sen Gerçek misin?

O gözler... İşte evrenin merkezi, ya da hayatın anlamı diyebilirsin... Ben neden varım? diyorsun ya kimi zaman, belki de bunlar için işte!.

Dedemin anlattığı eski ve göksel bir masalcık vardı... Tanrı, insanı «yaratma» olayını, sıkılınca melaklere devretmiş... Sadece «Burunlar»a kendisi şekil vermiş...

Hayatın anlamından bahsediyorduk... Sen tasvir edemezsin... Ancak işte bunlar, anlatabilir sana onu... Öylesine güzel...

Aslında güçlü bir karaktere sahip olduğumu biliyorum ben! Hayatta yediğim her darbe adam etmiştir beni!. Ama ne yazık hala kendimi güvende hissetmiyorum...

Tahmin etti- ğinizden çok daha normalim. Bütün hatalarım yüzeyde. Bunu biliyorum... Atıla bir, hiç büyümeyen, ürkek, utangaç kendinde pek güvenme- yen bir çocuk, yaşıyor... Belki de...

...Bir hormon rahatsızlığı bu... Her gün bir kaç hormon hapı alsam belki de yetişkin normal bir insan olurum..... Ve işte o, kendime güvenerzliğimin sebebi... İşte o kutularının sahibi doktor... O nasıl da kendinden emin!. Kartları hep açık... Bana hayır diyor mu peki?.

Aşkı göze alamayan maymun benim. O kendine güven + yaralı böğrümü daha bir deşiyor... (Hırhalde İyrice aşık oluyorum) Hakiki bir Müslüm hayranı gibi, iyicene arabeskleşiyorum hatta... YENİLMEYE KORKUYORUM!.

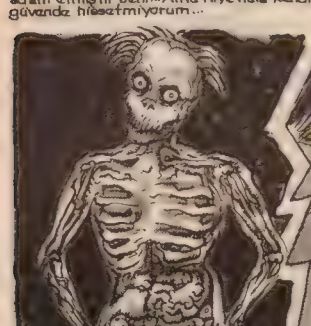

Aşkı yaşamak istemiyorum. Çünkü Aşk hep tekrarlıdır! Onu gözümde kusuf- mak istiyorum... O deyince, iç organları- mı alsın istiyorum!. Vıcık vıcık... Eyyy... İşte şu titreyen şey de, yürüyüş, görebiliyor musunuz?.

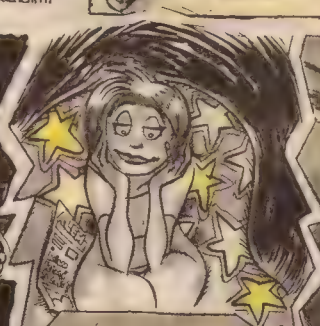

TELE VOLE seyrederken düşünüyorum onu... Seviyorsa- cak.. Büyükmüş, iştahla... O küçüldükçe ben duruluyorum. Allahım!.

HAH! Hazır sokmuş kan iyice bir yıkladıktan sonra beynini de çekip koparıver bir çırpıda...

Ve kabız- kan düşünüyorum seni muayenen gününde kul- landığın orkideleri... Ama Allah kahretsin ki «gerçek»liğin daha bir doğallaşıyor işte...

Çok güzel + çok akıllı + güçlü + doğal ve sarışın... Kaçınızın hayatının kadını» ya da «erkeği» öyle birden bire karşınıza çıkabildi!. Önce atılım ve onca yenilgi cabası... Herşeyi göze alıyorum ve açıyorum onu...

Öylesine güzel bir muhabbetle sarılıp okşuyor- ki onu... Elde etmek şimar- tmıyordu onu... Hiç de o kadar kötü değilmiş işte AŞK...

AŞK!. Onu gerçek- ten çok gü- zel yaşıyoruz.. Şimdi...

Ama nereye kader? İnsanoğlu acı sürpre- lerle doludur... Orta göre suçlu ben değildim.. Avrupai olan, modern olan kendine güvenen ve ettiğini en doğal şekilde yapan oydu.. Ve diyordu ki... «Amma inan sen- inle yaşadığımız herşey güzeldi...»

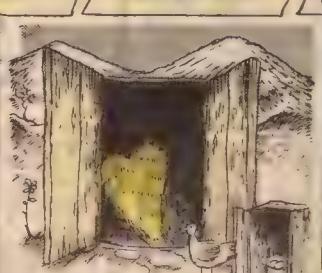

Suçlu hep bendim dostlarım. O oldu.. Ben dıladığım gibi olmadım... Dağlara çekildim. Bir dervis gibi... Dünyaya, insanlığa küstüm.. Aşk'ın insanı sadece yakıp kavurduğuna dair mısralar, rüba- lalar yazmaya başladım... Kapım hep açıktı.. Dervis gibi... Ekmek ve suyla beslendim. Birkaç tane tavuk besliyorum şimdi...

Onların yemini eksitmemek gerek.. Ve aşk tüm benliğimle Tanrı'ya dönmeme yardı- cı oldu... Posası ise tavuklara yem oldu... Tamamen Tanrının olmak için kendimi öldürmeliydim? Tavukları?. kim besleyecekti... Yine kendine güvensiz ve tedirgin. Bu sefer parça. Tanrı'kalp «O» nundu...

SELÇUK ERDEM

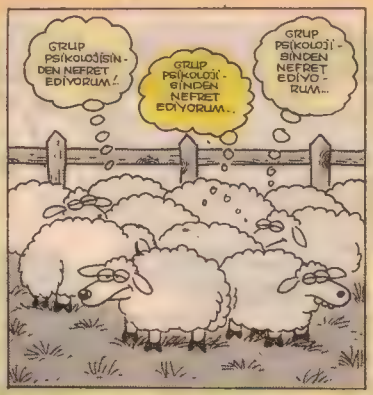

NEKAHET DÖNEMİ

met üst

Onçun Kunek Haftanın Kasetini Gururla Sunar

Sahnelerimizin yeni sesi, nefis insan, süper abi

SEMİH BAŞKANLIKSİSTEMİ

"Bİ DAHA SET YAPAR MISINIZ?" DİYE SORDUM ÇİNLİ TURİSTE "YOK ABİ Bİ DAHA HAYATTA OLMAZ UĞRAŞAMAYIZ" DEDİ USULCACIK

adlı kasetiyle çıktı tüm müzik marketlere bakınız, arayınız.

A

1. Nerde boynu bükük gariban bir buz hokeyci görsem yüreğim cız eder üzülürüm (slow)
2. Süveyş kanalına saygı duyarım hey kanal Süveyş kanalı
3. Mekikmiş galaksiymiş umrumda değil uzay defterini çoktan kapattım ziney ziney zıniney
4. Yalanım top on'u, top yirmiye bi şey olmasın (slow)
5. Gün ağarırken vardım psikoloğa derdim anlattım dedi sinirseldir oy sinirseldir.

B

1. Saldırıya uğrasak "siz kaçın ben onları oyalarım" demem ben de kaçmaya çalışırım var gücümle
2. Şarkı yarışmasında gümüş ödül verdiler altın ödülü bi punduna getirip çalmak istedim tüm tören boyunca.
3. Bırakıp gittiğinde baka kaldım ardın sıra, sonra Şefik abi geldi biraz muhabbet ettik sonra Tamer'lere gittik ey hilal kaşlım.
4. "Bi daha set yapar mısınız" diye sordum Çinli turiste "yok abi bi daha hayatta olmaz uğraşamayız" dedi usulcacık.
5. Duydum ki başkasının olmussun, duydum ki yaban ellerde orgazım taklidi yapıyormussun.

"BIRAKIP GİTTİĞİNDE BAKA KALDIM ARDIN SIRA... SONRA ŞEFİK ABİ GELDİ BİRAZ MUHABBET ETTİK SONRA TAMER'LERE GİTTİK EY HİLAL KAŞLIM"

adlı şarkının sözleri

O ilk son bahar günü
Sen ve ben, ikimiz
Başbaşa yürüyorduk
Sonra bir tartışma çıktı
Ve sen bebeğim
Beni, orda öylece bıraktın ve
Terkedip gittin
Ayrıldığımıza inanamadım
Sonra bi ara inanır gibi oldum
Fakat sonra yine inanamadım
Oh bebek
Oh hilal kaşlım
Beni terk ettin ve gittin
Orda öyle bakakaldım ardından
Bakakaldım...
Fakat birden bir ıslık sesi duydum
"Fiyyy"
Önemsemedim önce
Sonra bebek bi ıslık sesi daha
"Fiyyy Alooo Semih..."
Döndüm baktım Şefik abi
"Nabıyon lan burda" dedi
"Hiç abi öyle duruyom" dedim
"Gel gidelim" dedi
"Neriye abi" dedim
"Yürü takılalım" dedi
Ve yürümeye başladık
Oh bebek sen gittin
Oh bebek yürüyorum
Bir süre sonra Şefik abi
"Karnın aç mı lan" dedi
"Evet" dedim ürkerek ve yalın
"Gel sana güzel bi döner yedireyim" dedi
Bir lokantaya girdik
Oh bebek
Ben bir söyledim Şefik abi
Pilas üstü bi buçuk söyledi
Ortaya da bi salata aldık
Hem yedik hem konuştuk
"Bu gün işin var mı" dedi
"Yok" abi dedim
"İyi bu gün takılalım" dedi
Kalktık çıktık
"Tamer'lere gidelim" dedi
"Tamer kim abi" dedim
"Pepe Fevzi'nin kayın biraderi" dedi
Oh bebek 'Pepe Fevzi'nin kayın biraderi'
Sonra Tamer'e gittik
Çay demledik oturduk
Güzel muhabbet yaptık
Oh bebek
Güzel muhabbet yaptık
Umarsızca ve özümserce
Kalınsarca ve halimserce
Komserce ve yiğitçe
Oh bebek turt pırt

Soner Günday

Copirayt mopirayt aga.. Her hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez. Çalan, çırpan eşşoğlu eşşektir, itoğlu ittir, zındıktır, godoştur.

Cimbiir Cemaat

Ahmet Yılmaz

BİLİM KURGU ÖYKÜ : ŞANAL BEBEK ŞMARTSA BAŞARLAR ZOPAYI AĞZINA!..

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Selâm... Soğuk havada yürürken, ceplerin varsa iyidir. Sokarsın ellerini oraya. Veya, birini sokarsın, biri boşta sallanır. Sonra, eczaneye girdim. Kapatmak üzereydi, adam kepenkleri çekiyodu. İçersi sıcaktı. Poşet almadım, cebime koydum. Yerler kazılıydı. Yine kaldırım inşaası. Su birikintisi büyükse, etrafından dolanırsın. Sonra, yukarıya çıktım. Kalabalık bir cadde. Mağazaların vitrinleri parıl parıl. Şurda bi dükkan var. Kağıt helva, ellibeşbin lira. Yüzelli bin liram var; ellibin lira olsa üç tane alırdım. Kağıt helva taşımak hoşuma gidiyor. Çok hafif, ve net bir kavrayış sağlıyor. Şimdi, boğanın önünden geçiyorum. Kavşaan ortasında, bi boğa heykeli var. Aşaası, stadyuma ve tren istasyonuna gidiyor. Yıllardır bir avuç toprak üzerinde, her gezintide, yine de bakacak birşeyler çıkabilir.

SEVERİM:... Telefonda konuşurken felan, önümdeki kaada çizmiş olduum tuhaf şekillere sonradan bakınca, o anda ne düşündüümü ve ne yaptımı hatırlamaya çalışmayı... Yeni aldım bi kasetin falan, "burdan açınız" yazısına inat, kendi bildiim usulden onu parça parça etmeyi... Şekerli bi şey yedikten sonra yapış yapış olan elimi yıkamaya üşenip, yalayarak temizlemeye çalışmayı... SEBLÂ... Televizyondaki bi sunucunun, sesini kapatıp, sadece görüntüsüne bakarak, onu, aptal'mış gibi gördüüm aanı... MAHİR... tükenmez kalemin yayı felan bozulduunda, ve ucu dışarı fazla çıktında, yazarken içeri girmesini; ayrıca, küçük "cirk cirk" sesleri çıkarmasını... Çekyatı açarken, ya da kapatırken; kilitlendiğinde, ööle kaldığında, aşaa yukarı oynatıp, onu saakınleştırmeye çalışıyomuş gibi kibar davranmayı, sonra sınırlenip, "Garç guurç" seslerinin arttır aanı... KApı kenarındaki eski gaste yığınının her an devrilcek gibi, yamuk durmasını; ve ayaamla ittirip, düzeltmeyi... İnşaat önlerindeki, yolu kaplayan malzemelerin arasından geçerken, uzun demirlere basıp, değişik sesler çıkarttım aanı... METİN...

ALBÜM:... (Diz ve dirsek yaraları)... Bu yaralar daa çok, küçükken başımıza gelir. Top oynarken veya koşarken, bi taşın üstüne düşeriz. Ama en çok, dizimiz taşın üstüne düşer. Biraz ağladıktan sonra, yine koşarız. Bi iki gün sonra, yara kopartma işlemi başlar. Küçük olduumuz için, mantıklı düşünemeyiz, hemen, tüm yara kabuunu kopartmaya çalışırız. Acır. Üstelik, kabuğu kaldırmanın bütün inceliklerini henüz keşfedemediğimiz için, tırnaamızın içine, kan ve bi parça ölmüş doku doluşur. Tırnaamızı temizlemessek, o tırnak aynı işlemde bi daa kullanılamaz. İlkönce, yara kabuunun en sert yerinden başlanır kaldırma işlemine. Eğer çok uğraşırsak bi müddet sonra bütün kabuu sökebilceemizi hayal ederek, kendimize moral vermeliyiz. Yara kabuunun hepsini kopartamamak, belki de daa iyidir bizim için. Çünkü, yarına bişiler bırakmalıyız. Ama, bir diz yarasının yanında, ayrıca bir de burun yarasına sahipseniz, dız yarasının kabuu hiç çekinmeden, tamamı kopartılabilir...

PSİKOAYRINTI:... Yalanlar, hayatımızın bi parçasıdır. Abartışlar da hayaatımızın bi parçasıdır. Parça parçadır hayatımız, bölük pörçüktür. Şindi bu, yalanların, küçüüne, zararsız gibi olanlarına, "abartma" diyoruz. Abartmalar da, kötü bi niyet yoktur genelde. Küsuratlı gerçeği biraz saptırıp, amacımıza uygun olarak, yuvarlak hesap yaparlar... Birisini bekliyodum. Gecikti o. Onsekiz dakka bekledim, sıkılıp eve gittim; ordan arar diye. Aradı. "Yirmi dakka bekledim" dedim. Yuvarlak hesap yapıp, azcık saptırdım. Ha onsekiz, ha yirmi, hiç düşünmedim bile. Bu mini bi abartış. Yaani, refleks nerdeyse! Hiç düşünmeden; otomatıkman; haftada yüzlerce. Tabi, abartışların da abartılıları var. Onnar, tehlikeli. Meselâ, bunnar en çok, yakın arkadaşlara, çocuklara, annelere felan yapılıyo. Sonra ortaya çıksa bile, fazla yüzümüze vurmuyolar. Yine de, bilip bilmeden konuşmamalıyız. Saakın olmalıyız. Zor aslında. Hayat akıp gidiyo. Akıp giderken, baazen saakın olamıyoz. Saakın olduumuz anlarda, bunu nasıl yaptımızı inceleyip, formülünü öğrenmeli, beynimize işlemeliyiz. Hayat zaaten, tam olarak akıp gitmiyo. Baazen, bi şeye toslayıp, mola veriyoz. İyice saptık konudan! Ne kadar da saakindim az önce. Nefis annatıcam şindi bu konuyu diyodum. Olmadı işte. Hayat böyle. Şöyle bak, yapıyom, şöyle...

BİŞİİ:... Hakan; onnar iyi diil... Geçen gün kaldırımda yürürken, yeni kurumuş bi beton gördüm. Üzerinde, yaşken basılmış bi ayak izi boşluu vardı. Dedim, geçerken hart diye basayım şuna; bakalım oturcak mı ayaam kaliba... Bi bastım! Kenarına geldi pabucum; burkuldum, yana yattım. Hemen iyi günner diliyorum!..

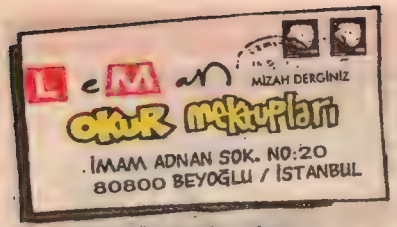

HACETTEPE ÜNİVERSİTE Mİ, KIŞLA MI, CEZAEVİ Mİ?

16 Ocak Cuma günü Beytepe Kampüsü'nün giriş kapısında yapılan olağan kimlik kontrolleri sonucunda arkadaşımla ben öğrenci olmadığımız için otobüsten inip her zamanki gibi hüviyetlerimizi kapıdaki görevlilere teslim etmeye gittik. Fakat normalde orada görmeye alışık olmadığımız üniformalı birisi gayet sinirli bir ifadeyle içeri giremeyeceğimizi, bugün kampuse yabancı almadıklarını söyledi. "Sebep?" diye sorunca da "Sebep yok. Canım bugün öyle istiyor" diye cevap verdi. Üniversitenin kendi güvenlik görevlileri bile orada "Komutanın emri böyle" diyerek ne kadar aciz olduklarını gösterdiler.

Şaşkın bir halde geriye döndük. Okula gitme amacımız sadece kütüphaneden yararlanmaktı. Bizden başka yatay geçiş için gelenler, okulun yurdunda kalan arkadaşını ziyaret etmek isteyenler, misafir öğrenci gibi atölyelerde çalışmaya gelenler de kapıdan geri çevrilmişti. Ve bunun sebebi de yoktu! Sebep yok, mantık yok. O halde Hacettepe Üniversitesi Rektörüne şu iki soruyu sorma hakkım var sanırım:

1) Sizin bu olaydan haberiniz var mıydı?

2) Orası gerçekten bir üniversite midir? Yoksa biz bundan sonra KIŞLA veya CEZAEVİ diye mi tanımlayalım?

Kamil Dağ

Günaydın ya da iyi akşamlar,

Kimliksiz büyümenin sancılarını taşıyamadan buyüdüğümü sanıyorum. Kendi kendine konuşmanın suç sayıldığı bir toplumun kimliğindeyim şimdi... Onsekizimde on yaşını yaşayan bir insanım... Yirmili yaşlarımı düşünemiyorum.

Kimliğim her zaman annemin kol çantasında gezdi, durdu... Adımı bilmek yetmedi bana... Ben ruhumdaki okyanusların şiddetli sarsılmalarındaki alaboraları istiyordum aslında... Gel-gitler yaşatmalıydı sarsıntılar. Bir süre sonra kol çantalı kadınlara düşman kesilmek istemiyordum, anlıyor musun?

Adımı ve kimliğimi tanımadan, adını ve kimliğini söyleyemezdim, mevsimlerin en çılgınına, sonbahara... Her kimliksiz ayrılıkta bir yaprak düşürür kavaklar... Güzün en kavurucu yalnızlığındasındır... Kiremit kokar yapraklar, yollar... Kısa saçlı bir oğlan çocuğudur kavaklar... Gün mesaisini doldurmuştur, dinlenmeye çekilmiştir. Kavaklar ağlar, ben kimim'in peşinden...

Çocukluğumun tüm heyecanı annemin kol çantasında gezerken; boş duramazdım çocukluğumu adam etmek, ilk öğreneceğim "oyun" olmalıydı... Doğum tarihimi değiştirmekle başladım... En uygun yaş 25 olmalıydı, yaşama karşı ne acemi ne de profesyonel...

Annem babam belli bir piçtim ben, piç... Bunu bilerek ayağa kalkmak en sarsılmaz direncim olacaktı... Ha ha ha ha...

Oysa gayda geçidinde birkaç saniye oyalanmaktı yaşam... Islak yol kenarı buluşmalarında yitirilen heyecanlar, hiçbir fotoğraf karesinde günyüzüne çıkmazdı... Yuvarlak bir sigara dumanıdır yaşam, genişler, genişler ve biterdi. Oysa bitmeyecek olan yaşamın modasıdır, kimliğidir...

Bekle, geliyorum diyemeyen bir öykü sağanağıydı yaşama hatırlatamadığın... O hep "bekle, gelicem" diyen aceleci şiir tadında idi... Bu sokağın hiçbir yüzünü ve umudunu unutmayacağım... Çamur, kireç ve daraçaların soğuk tenleri hiç ayrılmadı bu sokaktan...

Bazen şarkılar söylerdim, hiçbir müzik kuralı tanımadan... Yine de içlerimde birşeyler engellemeye çalışır, kendimden geçerek söylemezdim. Çünkü hep asılsız bakışlarda son bulacağını sanırdım. O ise usulca kadehli elini dudağına değdirir, gözlerini ellerinden kaçırırdı... Başka başka gözlerde haykırmak isterdi. Utanır... Ve vazgeçerdi...

Doğacağına emin bir güneşe adım adım yaklaşan kuşlara nisbeten ve duvarda şekilsizce tutunan kartpostalın üzerindeki sözleri hatırlamaya çalışırcasına kimlik arayışları devam ediyordu, kırbaçlanan ve ahengi düşürülen yaşamımızda.

Ve geceler bir tutuma karanfil daha bırakıyor tükenen düşlerin sessizliğine Sevgiyle kalın, kaldırın...

Mahavatch / Keşan

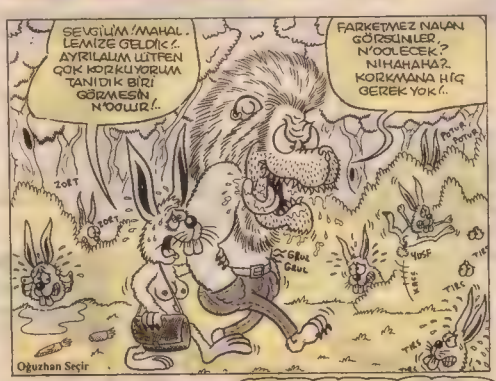

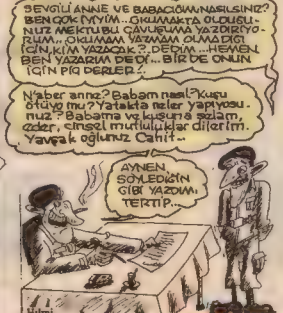

Merhaba Leman yazar çizerleri, Lemancılar,

Ben onsekiz yaşındayım, bir senedir Leman okuyorum ve eşcinselim. Kendime çok kızdım önceleri. (Leman'a bu kadar geç kavuşabildiğim için) Leman almadan önce dünyada tek ve yalnız olduğumu sanırdım. Üzülürdüm şimdi yeni bir dostumun olması çok güzel. Hemen anlatmak istediklerime geçeyim. Ben eşcinselliğimden ne utanıyorum ne de onu ayıplıyorum. Ne yazık ki ülkemizde cinsel özgürlük yok. Ben de kendimi ancak herşeyiyle özgür olan Leman gibi bir dergi okuyunca iyi hissediyorum. Eşcinsellikle ilgili önyargıların kalkmasını, öyle isterdim ki: Ben kız gibi falan değilim. Tamamen erkek görünümündeyim. Erkek kıyafeti giymekten hoşlanırım. Sakal bıraktım. Ateistim, solcuyum, rakçıyım ve çok mutluyum. Çünkü iyi bir insanım. Bunları yazmamın sebebi de şuydu: 321. sayıdaki Volkan Karcan'ın yazısı. Kendisinin görüşlerine iki kelime dışında katılmaktayım. Anlayamadığım nokta eşcinsellerle, fahişeleri neden hapçılar, tinerciler ve özellikle pislik faşist babalarla bir tuttuğudur. Şuna eminim ki ben hiçbir zaman hap kullanmam, fahişelik yapmam. Faşistlik mi? Tez yok olsun bu dünyadan. Eee? Şimdi ben ahlaksız, kültürsüz müyüm? Hayır! Birçok erkekten de iyi kalpli ve yakışıklıyım (Tıp hiç önemli değil) ayrıca travesti ya da fahişe olsam ne fark eder. Onlar da aydın olduktan sonra bizim insanlarımız.

Not: Volkan, eğer yazdıklarını yanlış anladıysam özür dilyorum.

Bahadır Boysal, seni hep severek okudum. Sana katılıyorum. Eşcinsellerle dalga geçmediğin sürece de hep okuyacağım.

Sevgiyle kalın.

Siyah okur.

Ey yurdum insanı!

"Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganından öteye bir adım gidemeyen yurdum insanına seslenmek istiyorum:

Ey yurdum insanı! Sen insan olarak alçalmak zorunda mısın? Niye haksızlıkların, boş yere dökülen kanların hesabını sormuyorsun? A şunu yaptı diye A'yı suçluyorlar! Ama B,A'nın bütün suçlarını yapmasına karşı susuyorlar! Böylesi olaylar, haksızlıklar karşısında Ey insan soruyorum açık ve seçik olarak: Niye susuyorsun? Bu aşağılığını nasıl temize çıkaracaksın. Bilmiyorum karşına meddahlar çıkacak, A'yı haklı çıkarmak için. Onlara inanma! Onlar, sadece kendi çıkarların düzmeceliğini örtbas etmek için böyle çırpınıyorlar. Seni yönetenlere bir bak, nasıl da birbirlerine kara çalıp duruyorlar. Özel gizli örgütleriyle nasıl bir yalan makinesi durumuna geliyorlar. Ey insan, ezilen sen oluyorsun!

Ey insan, açıkça söylemek zamanı geldi: Seni sana öldürtüyorlar! Sana da karşı çıkıp, seni biraz daha genelleştirerek "Halkların iyiliği" yaftasıyla seni aldatıyorlar! Yalan, inanma! Onların "Halkların iyiliği" diyerek aldatmalarının ardında kendi çıkarları var. Herşeyden önce, her nasılsa ele geçirdikleri koltukları için böyle yapıyorlar. Koltukları uğruna seni savaşa sürüyorlar. Ey insan, o kurnaz yankesicilere aldanma! Dünyanın her yerinde dökülen kanları görmüyor musun? Ey insan, düşün ve kendine gel! Sen olmasan hiçbirşey olmazdı! Sen olmasaydın ne uluslar ne devletler olurdu. Üstünü başını topla, ezdirme kendini.

Dünya her yıl milyarlarca dolara silah alıyor, demek seni sana öldürmeye harcıyorlar. Ey insan, bu kadar aşağılık mı oldun, boğazından giyiminden kısarak kendini kendine öldürtüyorsun! Oynanan oyunlar, seni öldürmek için oynanıyor. Karşı gelmediğin sürece seni sana öldürtecekler. Dünyanın neresinde olursa olsun, kendi çıkarları uğruna seni öldürtenlere karşı çık! Haklılığını söyle, yaz. Seni sen kurtaracaksın!

Sevgide kalın.

A. Rızai Ergüven

Merhaba Leman ve Leman çalışanları,

Ben Leman okuru Fuat Sizlere, yani Leman'ın okur köşesine bir mektup ile ilanımı yollamıştım ve sizlere ilanımı yayınladığınız için çok teşekkür ederim.

Fakat ilanım Aralık ayının son haftasında yayınlandı ve ben o hafta bulunduğum cezaevinden sürgün edildim. Bana ulaşmak isteyen Leman dostlarının mektupları elime geçmedi. Sizlerden isteğim, ilanımı tekrar bir okur köşesinde yayınlamanız ya da ufak bir köşede benim adres değişikliğimi ve bana ulaşmak isteyenlerin yeni adresime yazmaları diye bir not düşerseniz inanın çok sevinirim.

Tekrar sizlere yayın hayatınızda başarılar, ve Aydın, Özgür, renkli mutlu sevgi dolu günler dilerim. Hoşçakalın.

Kapalı Cezaevi. 1. kısım. 4. Koğuş Çorum
Fuat Buz

SAYI: 325... 31 OCAK 1998... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligraft:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mrt YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ERBAŞ ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 3.500 000 TL
6 aylık Abone bedeli - **1.750.000 TL**
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı. 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

SUSURLUK SONRASI ROMANTİK BİR GECE

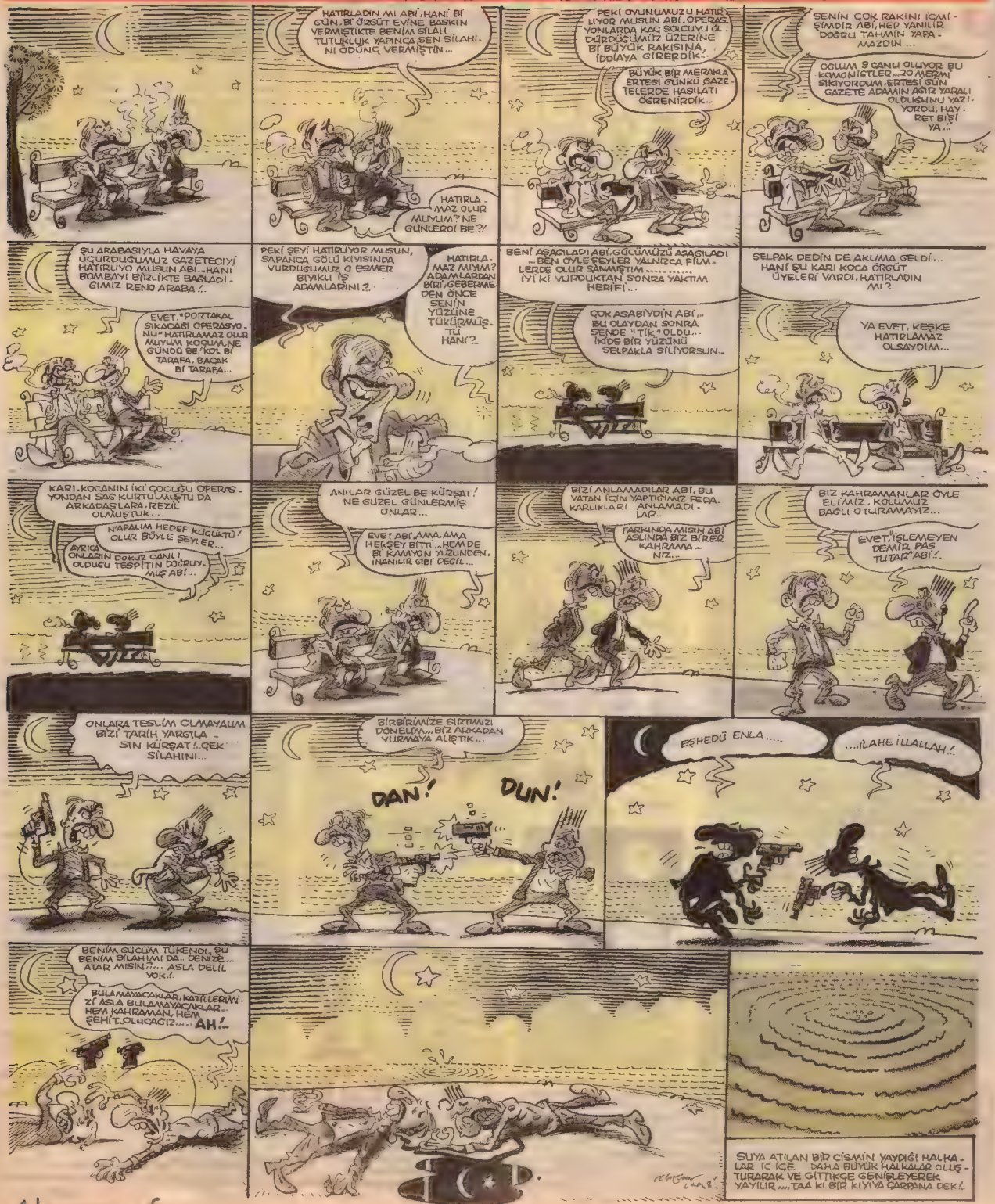

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4

7 Şubat 1998 Cumartesi Sayı: 326. 120.000 TL. (KDV Dahil)

LEMan

97 YILININ LALE'LERİ BELLİ OLDU

KRONİK HASTALIĞINIZ

VE SAVAŞ BAŞLIYOR

Körfezin sıcak sularından esen fırtınaya yakalanan memleket medyası ve hükümeti, yine savaş çığırtkanlığı yapıyor. 1991'in kışına denk gelen 1. Körfez Savaşı'nda da aynı aymazlığa düşen ve Turgut Özal'ın "Bir koyup üç alacağız" martavalına inanan, savaş şakşakçıları uslanmış gibi görünmüyor. 1. Körfez Savaşı'nda yaklaşık 20 milyar dolar zarara uğrayan Türkiye'yi, yeni bir ekonomik darboğaz bekliyor. Uçkur skandalı nedeniyle, iç politikada zor günler yaşayan ABD Başkanı ise, körfezi ısıtarak kaybolan itibarını geri alma telaşı içinde. Anasol - D hükümeti de gerçekte, Susurluk raporunun parça parça ortalığa saçılmasıyla, iç politikada tam bir açmaza düştü. Anlayacağımız, körfeze atılacak üç-beş yüz ton bomba, yüreklere su serpecek. Ödenen bedelin faturası yine büyük bir trajedi, yıkım, binlerce masum sivil kadın, çocuğun katliamı... Ve faturanın bir bölümünü de çok sonraları yine biz ödeyeceğiz. Biranızı çerezinizi hazırlayın; televizyonlardan, yine ABD patentli canlı savaş yayını izleyeceğiz. Gökyüzünü aydınlatan bombaların, insanlık üzerinde yaptığı tahribatı görmeden.

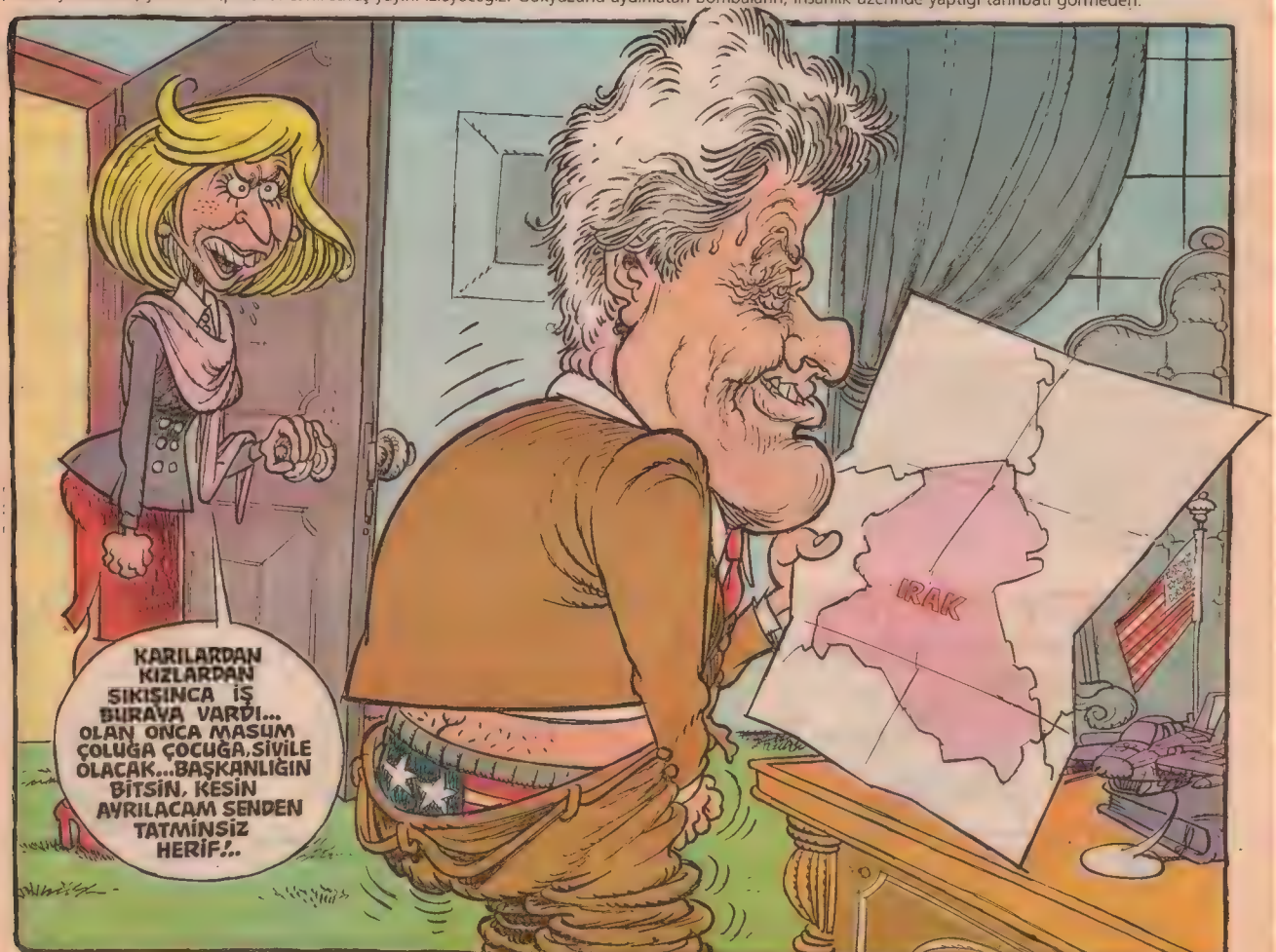

Akşamsefası

Bende Star Ruhu Yok!

Bende star ruhu yok. Bunu çok erken yaşlarımda anladım. Sıkıntısını çekmedim değil; ama artık hiç üzülmüyorum. İyi bir gözlemci olmamı, hayal dünyamın zenginliğini, hatta yazarlığımı bile bu duruma borçluyum ben. Nasıl mı, bakın anlatayım...

Bizim eve televizyon çok geç girdi. Bunun nedenini tam olarak bir türlü öğrenemedim. Anneme kalırsa babam istemiyordu, babama kalırsa annem ders çalışmayız, sınıfta kalırız, diye korkuyordu. İki nedeni de anlamış değilim; ama sonuçta ben bütün o **Kaçak, Zenginler de Sever, Uzay Yolu** gibi insanları televizyonlarının önüne mıhlayan dizileri evimde sakin sakin değil, Şaşkınbakkal'daki esnaf kahvesinde büyük korkularla seyrettim.

Ve en önemlisi Türk filmlerini...

Ama ne yazık ki ben senelerce ne o nefes kesen dizilerin, ne de en heyecanlı, en vurucu yerinin finaline saklandığı Türk filmlerinin sonunu izleyemedim...

Hadi dizilerin sonu o kadar önemli değil; bir hafta sonra insan nasıl olduğunu anlayabiliyor. Ama o Türk filmlerinin sonu, onlar yok mu, onları görememek işte beni böyle hayal dünyası geniş bir yazar yaptı!..

Neden mi; filmin bitmesine on dakika kala kahveci çay paralarını toplamak için televizyonu kapatırdı da ondan... Yalvar yakar olurduk; ama nafile, kahveci çay paralarını vermeden tüyeceğimizi düşünür, işini sağlama alırdı... Sonuçta orada, o saatte gözleri buğulanmış bir şekilde film seyreden bizler ona göre güçsüz, sefil gariban takımıydık. En çok evleri olmayan, inşaatlarda yatıp kalkan inşaat işçileri olurdu. İşportacılar, çıraklar, işsiz güçsüz takımı, bir de ben...

Ne yazık ki aramızda star ruhu taşıyan, karizmatik hiç kimse yoktu ki, kahveciye şöyle kalabalığın içinden: **Bakar mısın; açar mısın kardeşim şu televizyonu; kaçmıyoruz ki; ne hakkın var milletin; filmin sonunu görme hakkını gaspetmeye,** diyecek... Hatta olmadı ağır ağır, sağlam adımlarla ve herkesin hayranlık dolu bakışları arasında yürüyüp televizyonun düğmesini off'dan on'a çevirecek...

Ve kahvecinin bütün fiyakalı otoritesini bir anda silip süpürecek; çünkü orada bulunan ben dahil herkes nefes alabildiğine, su içebildiğine, kahveye alındığına, hatta altında bir tahta iskemle olduğuna bile şükredecek kadar ezik ve suçluluk duygusu içinde olan insanlardık... Elimizden alındığında ya da kaybolduğunda üzüleceğimiz hiçbirşeyimiz yoktu ...

Anlayacağınız hiçbirimizde star ruhu yoktu...

Star ruhlu olanlar, karizmatik insanlar akıllarına esen herşeyi yapar, biz onların yerine suçluluk duyardık...

Televizyon kararır ve kahveci ağır ağır çay paralarını toplardı. Kahveci için filmin finali hiç önemli değildi. O hayatın katı gerçekleriyle uğraşıyordu. Bize o katı gerçekler acı verdiği için hayal aleminde dolaşıyorduk. Belki de kahveci bizim bu yönümüze kızıyordu. Sanki, hep böyle hayal aleminde kalırsanız, sizi ezerler, haklarınızı gaspederler, bakın aslında ben size kötü davranarak iyilik yapıyorum aslında, der gibiydi...

Ama bizim umurumuzda değildi onun hayat dersleri, katı gerçekleri, iyiliği kötülükle gösterme gayreti; biz filmin sonunu görmek istiyorduk...

O ise inadına yavaş hareket ederdi...

Birçok kişi filmin sonunu görmekten artık tamamen umudu keser, parasını ödedikten, televizyonun kararmış ekranına son bir kez buruk bir bakış fırlattıktan sonra başı önde kahveyi terkederdi...

Bense hep mucizelere ve akıldışı umutlara kendimi çabucak kaptırabildiğim için beklerdim.

Kahveci paraları topladıktan sonra yine o insanı çıldırtan yavaşlığıyla gider televizyonun düğmesini off'dan on'a çevirirdi.

Ama reklamlar başlamış, film çoktan bitmiş olurdu...

Ben de çıkardım kahveden diğerleri gibi, başım önde elimden büyük bir heyecanla seyrettiğim bir filmin sonunu görme hakkım alınmış; ama yine de kimseye kin duymadan, kaderime razı çıkardım...

Gecenin o saatinde, herkes evinde yatmaya hazırlanırken, karanlık sokaklarda tek başıma evime doğru yürürken bana sadece göremediğim filmin sonunu hayal etmek kalırdı!.. Aslında bu durum hoşuma gitmiyor da değildi... Kendimi bir senarist, bir yönetmen gibi düşünür, ben olsam filmi şöyle bitirirdim, diye başlardım kafa yormaya... Ertesi gün arkadaşlarımdan, sonunu göremediğimi onlara belli etmemeye çalışarak filmin nasıl bittiğini öğrenmeye çalışırdım...

Çoğunlukla benim düşündüğüm gibi bitmezdi filmler, ama ben yine de kendi sonlarımı daha çok beğenirdim!.. Aslına bakarsanız star ruhu taşımayışım bugün benim çok işime yaradı... Düşünsenize, eğer doğuştan star ruhu taşıyan, karizmatik biri olsaydım, kahveci televizyonu, çay paralarını vermez kaçarız, diye kapatıp para toplamaya başladığında, **Bakar mısın kardeşim, açsana televizyonu, ne hakkın var milletin filmin sonunu görme hakkını gaspetmeye,** deyip ayağa kalkıp, televizyonun düğmesini off'dan on'a çevirip, dahası ses tonumla, bakışlarımla, yürüyüşümle kahvecinin o fiyakalı otoritesini o anda silip süpürseydim ve her filmin sonunu rahatça seyredebilseydim, bugün ben hayal dünyası geniş bir yazar olabilir miydim? Tabii ki hayır!..

Allah biryerden alıyor, biryerden veriyor demek ki...

Ben de star ruhu olmadığını en çok nasıl anlıyorum biliyor musunuz?.. Yolda yürürken, otobüs durağında beklerken, bir yerde otururken onca insan dururken, insanlar ne soracaklarsa gelip bana sorarlar. Adres sorarlar, saat sorarlar, kaç yaşlarında gösterdiklerini, bu ülkenin durumunun ne olacağını ve akla hayale gelmeyecek binlerce şey sorarlar... Bir keresinde Karaköy otobüs durağında otobüs beklerken sıkıntılı olduğu her halinden belli genç bir çocuk baktım birşey soracak; ama çekinip soramıyor, tek tek insanların gözlerine, duruşlarına, kılık kıyafetlerine bakıyor. Hemen anladım star ruhu taşımayan birini arıyor. Benim de canım sıkkın. Bakışlarını kaçırıyorum habire. Ama anladı star ruhu taşımadığımı, kaçar mı? Yanıma doğru geldi. Ne sorsa beğenirsiniz: **Abi, genelev ne tarafta acaba?..**

Sabah saatin dokuzu, adam bana genelevin nerede olduğunu soruyor. Hem de onca insanın arasında... Tarif ettim, ama gelin bir de bana sorun; o soğuk havada ter içinde kaldım. Genç, tarif ettiğim yere giderken, sanki **Karaköy Genelevi**'ni ben kurmuşum, hatta dünyada fahişeliğin başlamasına ben neden olmuşum gibi duraktaki herkes bana kötü kötü bakmaya başladı... Üç otobüs geldi, hiçbirine binemedim...

Bir keresinde üç arkadaş yürüyoruz. Arkadan yirmi yaşlarında biri yanımıza yaklaştı ve sadece bana; **Abi bayan lazım mı?** diye sormaz mı. Yüreğim utançtan nasıl atmaya başladı... Öfkeden deliye döndüm. Üstüne yürüyerek sordum o genç pezevenge; **bak kardeşim burada üç kişiyiz, niye sadece bana soruyorsun, yani gözlerimde birşey mi gördün?** Ne dese beğenirsiniz...

Abi kızma, kendimi sana yakın hissettim!

İnsanda star ruhu, karizmatik kişilik olmayınca **İstanbul**'a geleli birkaç gün olmuş, tecrübesiz bir pezevenk bile kendisini size yakın hissedер!..

Siz kızdığıma, içerledığıme bakmayın. Aslında için için ben bu duruma seviniyorum, bütün bunlar yazarlığımı besleyip geliştiriyor. Yoksa nasıl tanıyacağım ben bu insanları?..

Mesela beni bir üniversiteye konuşma yapmaya çağırıyorlar. Araya dekan, öğretim üyeleri filan giriyor. Rica minnet. **Ama efendim, gelirseniz bizi çok memnun edersiniz** gibi cilalı sözler... Ben de telefonda sesimi biraz değiştiriyorum: **Tabii, bakalım, çok yoğunum, toplantılarımdan filan vakit bulabilirsem neden olmasın, memleketimizin güzide üniversitesi, sizler de değerli öğretim üyelerisiniz** gibi acayip laflar ediyorum. Tabii karşı taraf hepten coşuyor... Sonunda kabul ediyorum. Havaalanında ellerinde çiçeklerle karşılıyorlar. Ve beni gördükleri anda büyük bir hayalkırıklığına uğruyorlar. Çağırdıkları adamın bir star olmadığını, hiçbir karizmatik kişiliği bulunmadığını dehşet içinde farkediyorlar, ama yapacak birşeyleri kalmamış oluyor...

Sabah beni çiçeklerle havaalanında karşılayan o kelli felli adamlar, konuşmam bittikten sonra okulu benimle birlikte gözükmemek için bilinmeyen bir yere saklanıyorlar!

Bana da benim gibi star ruhu taşımayan, karizmatik kişiliği bulunmayan en mazlum (belki de en renkli) öğrenciler sahıp çıkıyor: Bu yüzden şehrin en berbat, en salaş, ama samimi meyhanesine gidiyoruz hep birlikte...

Bir anda öyle bir kaynaşıyoruz ki, beni unutuyorlar, o zaman ben de onlara: **Arkadaşlar izin verin, onca yoldan geldim, hem ben sizin büyüğünüzüm, biraz da ben konuşayım,** diye yalvarmaya başlıyorum...

Hatta içlerinden vicdanı sızlayan biri sandalyelerden birinin üstüne çıkıp: **Arkadaşlar biraz susun da Cezmi abi konuşsun, onun da konuşmaya hakkı var,** diye bağırıyor... Ben de bu fırsattan istifade duygularımı dile getiriyorum...

Sonra da geceyi yoksul bir öğrenci evinde yer yatağında, yırtık ve nem kokan bir yorganın altında, mutlu ve samimi bir uyku çekerek tamamlıyorum...

Star ruhu taşıyan karizmatik yazarlar bu durumuma çok içerliyorlar, hatta bazıları; **sen yazarlığı ucuzlatıyorsun, gittiğin yerlerde beş yıldızlıdan aşağı bir otelde kalmayacaksın, senin yüzünden biz zor duruma düşüyoruz, bizi de seni götürdükleri o döküntü meyhanelere, yoksulun yoksulu öğrenci evlerine götürüyorlar, imanımız gevriyor** diyor...

Onlara da hak vermiyor değilim, kimileri, üç kuruşluk popçuları yere göğe koymazken biz yazarları, şairleri, sanatçıları her türlü sıkıntıya müstahak görüyorlar.

Ama bu durum için ne yapmam gerektiğini inanın bilmiyorum. Elimden alındığında ya da kaybettiğimde üzüleceğim birşey olmadığından, bugün beni biryerlere çağırdıklarında, onca yere gittiğim halde sanki hayatımda bir mucize olmuş gibi seviniyorum...

Elimde değil, çünkü bende star ruhu yok!..

---

* Malatya'da öldürülen tarih öğrencisı **Ümit Cihan Tarhо**, oruç tutmadığı için değil sosyalist kişiliği ve kimliği yüzünden faşistler tarafından katledildi. **Anısı hep bizimle olacak.**

* Yazar **Haluk Gerger** düşünceleri yüzünden yeniden hapiste.

* **Özgur Atılım Gazetesi** muhabirine polisler tecavüz etti.

* Bu hafta Çarşamba günü **Radyo Umut'ta 94.30 FM**'de Masumiyetin Yönetmeni **Zeki Demirkubuz**'la söyleşem var. Saat 21.15

* Romancı **Mehmet Uzun** 7 02 1998 Cumartesi günü saat 15 30'da Medya Kıtapevi'nde imza günü yapıyor. Aznavur Pasajı 212/3 Beyoğlu

* **Saint Benoit'li** öğrenciler **Felsefe Kulübü Dergisi**'nin ikinci sayısını çıkardılar.

* 14 ay gibi uzun bir aradan sonra **Çalıntı Dergisi**'nin 28. sayısı çıktı

* **Katırtırnağı Şiir Dergisi.** Seyit Nizam Mah. Gİ2 sk. No 73/4 Zeytinburnu - İstanbul.

* **İmdat Ailem Beni Çıldırtıyor!** Kathryn Lamb. Scala Yay.

* **Şükrü Erbaş**'ın yazıları bir kitapta toplandı. **Gülün Sesi Gül Kokar.** Umut Yay. Dopdolu, şiirsel yazılar

* **Tavır Dergisi** çıktı.

* Cezaevlerdeki siyasi mahkumlara, tutuklulara destek olalım, onlara mektuplar gönderelim.

* Avşarın, Metin Tenekeci, Gökçen Çiçim, Burcu, Şafak Rıza Sönmez, Memet Oğuz, DJM, Burhan Kurt, Melih Guz, Erol Altun, Gökhan Tekin, Gülşah Kam, Erol Özyiğit, Sultan Derin, Amedyus, Özan, Özlem A. Çil, Nazım Uluçay, Tulay, Cihan Deniz Tarak, Bahar Haser, Mustafa Çifçi, Remzi Beyhanoğlu, Fergul, Tolga Demirbaş, Neslihan Koşar, N. Sedef Topçu. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

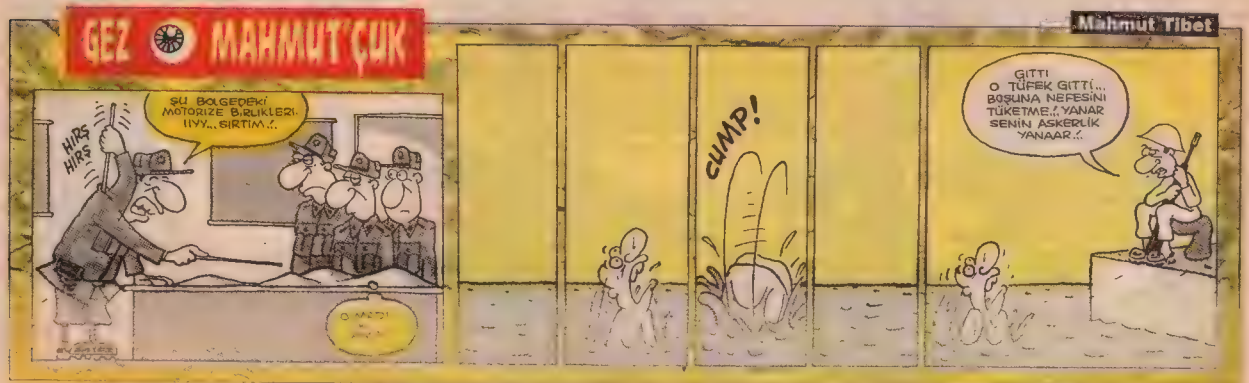

LeMan

Çevik kuvvet polislerinin kalkanlarına, uzay silahı görünümünde yaydığı akımla çevredekileri etkisiz hale getiren laser takılacak.

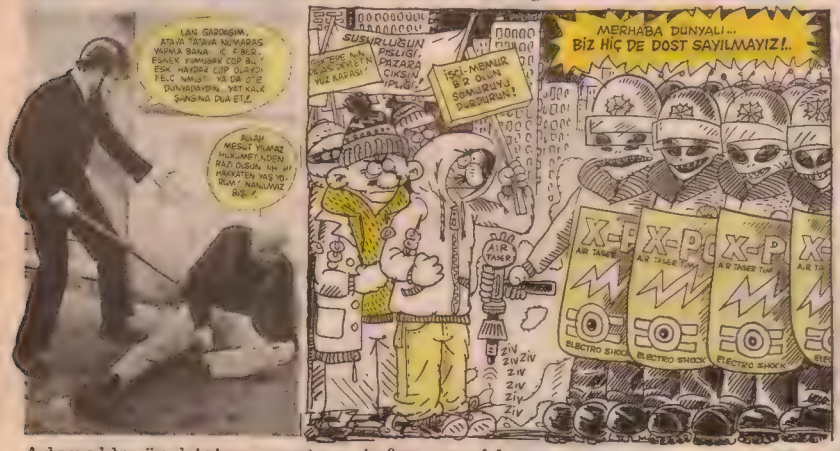

Adana'da üç kişiye yargısız infaz yapıldı.

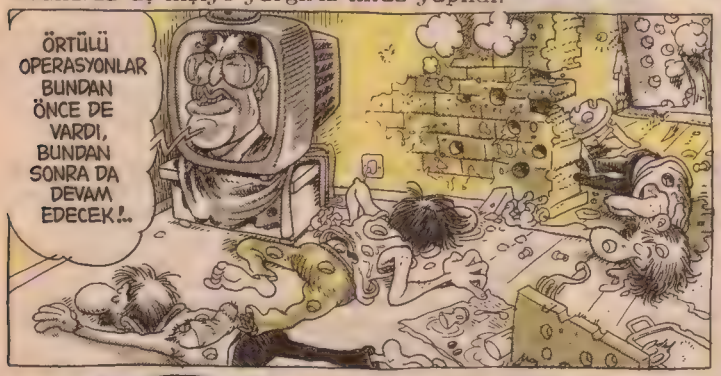

Clinton Hava döndü, uçkurdan uçkurdan esiyor savaş
Mesut Yılmaz Çeteden kaçtı, korfeze tutuldu Fırtına sarhoşu.
Ertuğrul Özkök Savaş rüzgarı, üfürükçü çığırtkan
Ayvaz Mokdemir Çetenin kendisi, cüretkar darbeci
Kutlu Savaş İnfazlı, usule uyguncu

BOY AYNASI

AMERİKA IRAK SAVAŞI
(Ya Da Clinton Ereksiyon Halinde)

- bu hafta bölük pörçük hezeyanlarımı met üst aabımızın yazdığı bir güzel şiyirle dile getirmek istiyorum efendim-

Körfez Kerizi

bu savaş bana karşı ben bu savaşa karşıyım
bu savaşla karşı karşıyayım ben
bu benim savaşım değil
bu onların bunların şunların bu çıkarların savaşı
benim bir çıkarım yok bu savaştan
o halde ben çıkarım bu savaştan
ben hiçbir savaşta savaşmam
veremle kanserle savaştan başka
niye ben niye siz niye bu dönem
ben bu savaşa karşıyım bu savaş bana karşı
bu savaşla karşı karşıyayım ben
kerız mıyım niye bu savaşa karışayım ben
musaade edin barışa / karışayım ben

(1992)

Albert Kamu Vicdanı
(Dargın Demokrat)

Simitçi Bayram Duran'ın gözaltında döverek öldüren Gaziosmanpaşa amiri ve 6 polisin üç yıldır ifadesi alınamadı. Dava Denizli'ye sürüldü.

11 kişinin yakılarak öldürüldüğü Güçlükonak'ta yaptıkları incelemeleri kamuoyuna açıklayan BİBA heyetinden Şanar Yurdatapan, Münir Ceylan ve Ercan Kanar'a askeri kuvvetleri tahkir ve tezyif ettikleri gerekçesiyle 10 ay hapis cezası verildi.

Türkiye ILO'nun çocuk işçi çalıştırmayı yasaklayan 138 maddesine imza attı. 18 yaşından küçüklerin çalışması yasaklandı.

Manisa'ya Yargıtay adaleti... Manisalı 10 gençle ilgili DGM kararı usulden ve esastan bozuldu. Aşağıda o zamanın "Manisalı, çocukları, şimdinin Manisalı gençleri karardan sonra sevinç gözyaşlarını tutamadı.

Yukarda kararı gözyaşları içinde karşılayan başkaları.

BARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

temcit pilavı

met-üst

sorun yumağı

pahalılık, işsizlik, çevre kirliliği, işkence, kıbrıs meselesi, doğu sorunu, yoksulluk, rüşvet, yolsuzluk, fırsat eşitsizliği, öğrenci olayları, dayak, irtica, trafik kazaları, erozyon, kan davası, sel basması, grizu patlaması, namusumu temizledim cinayetleri, şofben zehirlenmeleri, iş kazaları

nüfus artışı, göç, ne iş olsa yaparım aabiciler, duygu sömürüsü, kirli savaş, MGK, RTÜK, gözaltında kaybolmalar, fail-i meçhul cinayetler, cumartesi anneleri, vicdani retçiler, din istismarı, şerefli şerefsizler, akan damlar, bozuk yollar, intihar, tüp patlaması, korucu tecavüzleri, mafya

gelecek kaygısı, incirlik üssü, uyuşturucu, nataşalar, kaldırımlar, sosyal güvencesizlik, dövüz kurları, vatandaşlıktan çıkarılmalar, kötü okullar, bakımsız yurtlar, sokak çocukları, evsizler, eşit olmayan gelir dağılımı, bütçe açığı, şehir magandaları, cahil milletvekilleri, stok, karaborsa, marka fetişizmi, medya şavalakları, kağıt zammı

fikir suçu, bebek ölümleri, anarşi, toplumsal baskı, darbe, ya sev ya terket, tarihi eser kaçakçılığı, sit alanı ihlalleri, bir türlü gelmeyen demokrasi, yargısız infaz, kuşak çatışması, kavram karmaşası, zevksizlik, gecekondu sorunu, altyapısızlık, cinsel taciz, parti kapama

avrupa birliğine girememe, avrupa insan hakları mahkemesinde binlerce dosya biriktirme, köy yakma, bok yedirme, paralı eğitim, açlık grevleri, özelleştirme, dış mihraklar, bölücü çeteler, hem suçlu hem güçlüler, umut tacirleri, suistimal, öldürülen gazeteciler, dokunulmazlıklar, aidsli kan, hepatit-b vurgunu, hayvan katliamları, bekaret kontrolü, çeteler, yol çukurları

kayıtdışı ekonomi, karapara aklama, pompalı tüfek, yasak avlanma, beyaz kadın ticareti, dengesiz beslenme, korsan yayın, telif hakları, çocuk işçiler, kirli sular, hormonlu sebzeler meyvalar, radyasyonlu çaylar, deli dana hastalığı, özürlü insanlar, imam nikahı, eurogold...

(ilk aklıma gelen bunlar... daha çok var... insanlar doğar, insanlar ölür... hükümetler gelir, hükümetler gider... değişmez taka tuka... çizeriz, ta buramıza gelir ama tık yok... ufacık bir sorunu daha çözmüş değiliz... peki ama öyleyse bu memleket, bu insanlar, nereye yaşarlar hayatlarını... dünyaya sorun üretmek üzere mi geliyoruz... hep aynı sorunlar sonra bağımlılık yaratıyorlar... yaz - çiz, verem ol, geber... bu ne biçim hayat felsefesi... yok ki bu hayatın felsefesi... torunlarımıza ne çok şey bırakıyoruz farkında mısınız... yani sorun yumağı olarak... bir yere geliyorum, kendime gelemiyorum... çıt)

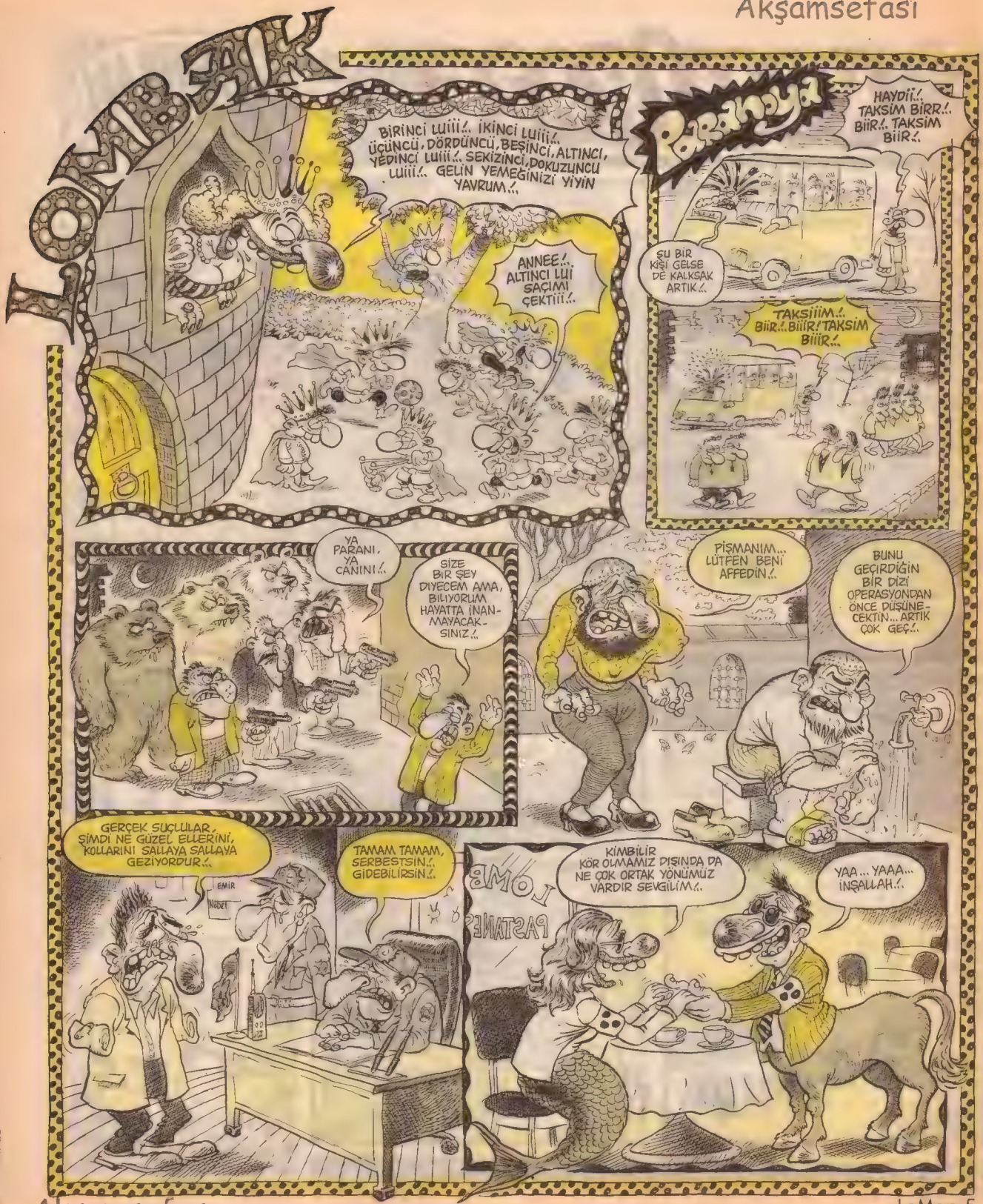
LOMBAK
BİRİNCİ LUİİİ!.. İKİNCİ LUİİİ!.. ÜÇÜNCÜ, DÖRDÜNCÜ, BEŞİNCİ, ALTINCI, YEDİNCİ LUİİİ!.. SEKİZİNCİ, DOKUZUNCU LUİİİ!.. GELİN YEMEĞİNİZİ YİYİN YAVRUM!.
ANNEE!.. ALTINCI LUİ SAÇIMI ÇEKTİİİ!.
Paranoya
HAYDİİ!.. TAKSİM BİRR!.. BİİR!.. TAKSİM BİİR!..
ŞU BİR KİŞİ GELSE DE KALKSAK ARTIK!..
TAKSİİİM!.. BİİR!..BİİİR!TAKSİM BİİİR!..
YA PARANI, YA CANINI!..
SİZE BİR ŞEY DİYECEM AMA, BİLİYORUM HAYATTA İNANMAYACAKSINIZ!..
PİŞMANIM... LÜTFEN BENİ AFFEDİN!..
BUNU GEÇİRDİĞİN BİR DİZİ OPERASYONDAN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN... ARTIK ÇOK GEÇ!..
GERÇEK SUÇLULAR, ŞİMDİ NE GÜZEL ELLERİNİ, KOLLARINI SALLAYA SALLAYA GEZİYORDUR!..
EMİR
NÖBET
TAMAM TAMAM, SERBESTSİN!.. GİDEBİLİRSİN!..
KİMBİLİR KÖR OLMAMIZ DIŞINDA DA NE ÇOK ORTAK YÖNÜMÜZ VARDIR SEVGİLİM!..
YAA... YAAA... İNŞALLAH!..

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır... Copyright by Erdil Yaşaroğlu

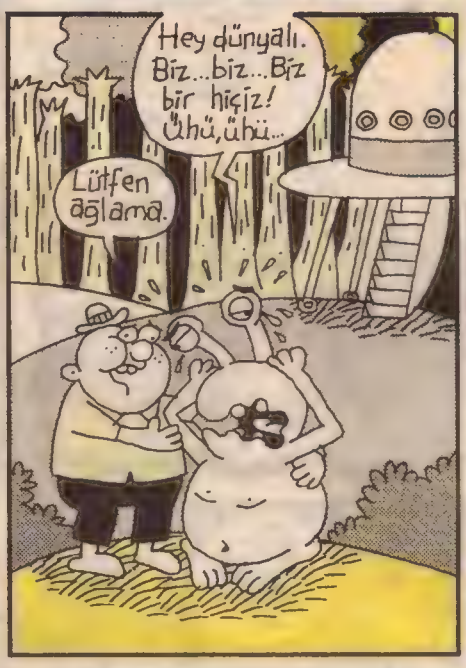

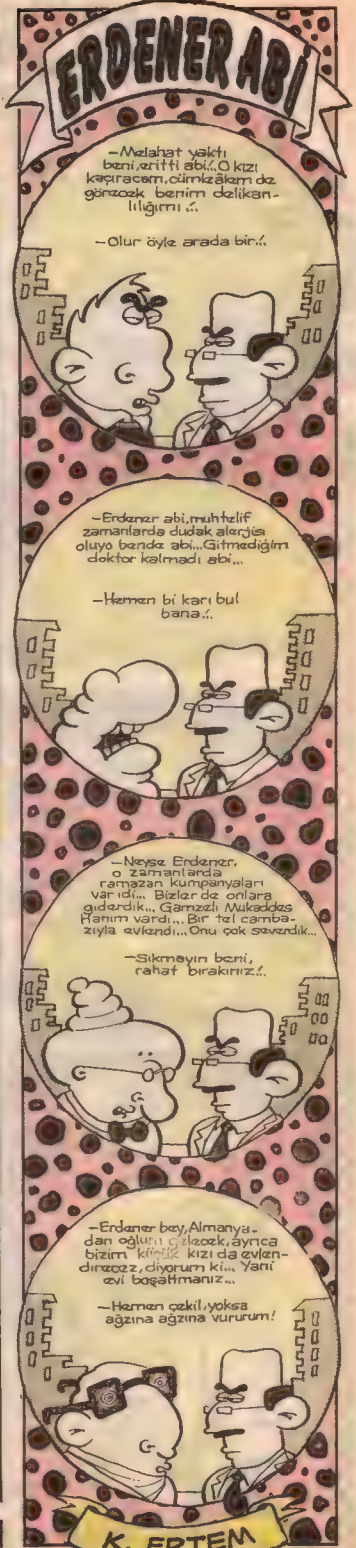

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

TEREFELLİ

PICTURES

BARUL TOPRAKLARINDA OLUNMAZI OLUR BULUNMAZI BULUR YAPAN BİR GİZEM VARDIR Kİ PEH PEH..

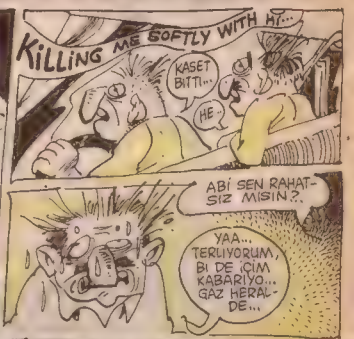

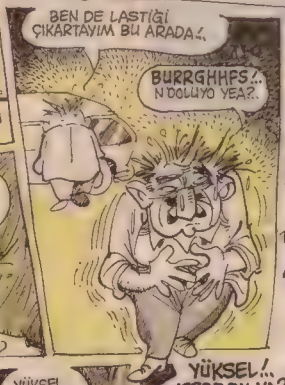

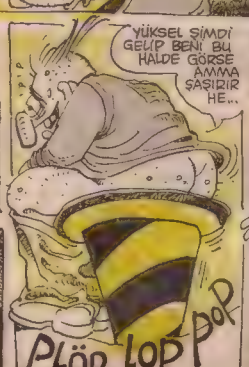

Haftanın tavsiyesi – **ÖKÜZ** Dergisi efendim... 12 Eylül'ün perde arkasını açıklıyorum... Valla...

HAİN EVLAT ÜKKEŞ

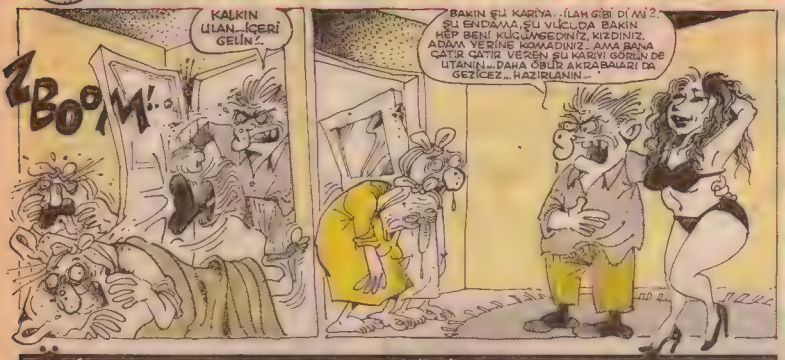

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVİREN

PANTOLON

METİN FİDAN

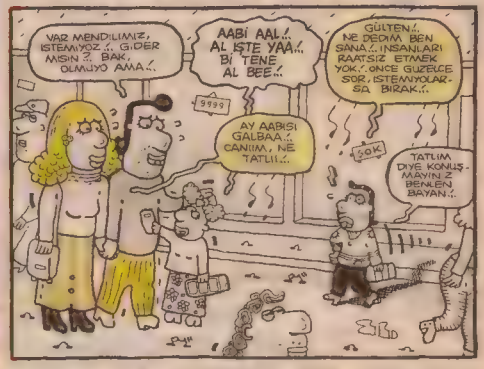

DATÇA'DAN GARA GARA GALEMLER

Pisipisi otlarının rüzgarda sağdan sola
Soldan sağa sallanışı neyse
Bizim muhtarın da konuşuşu..
Fena adam değil
Düşe düşe motosikletten yüzü boksör
Adamın muhtarlığı bir muhtariyet
Tarihçi klarnetle kadın çalmak istiyor
Ama olmuyor
bir kadın garson getiriyor İzmir'den
Kadın klarnetçi çıkıyor
Ne yapsın kauçuk adiler acil aşvan
Yetiniyor kahvesinde beklemekle...

Can Yücel

ALİ ULVİ USTAYI KAYBETTİK

Ömründen yarım asrını karikatüre vermiş büyük usta, karikatürist Ali Ulvi'yi geçtiğimiz hafta içinde kaybettik. Biz sarışın dergisinin çocukları olarak, onun sırasından geçmedik. Sırasından geçtiğimiz ustamızın arkadaşıydı. Ama olağanüstü usta desenine ve mizahçılığına hep hayran olduk. O da bize en sıcak bakan ustalardan biriydi. Karşılaştığımız heryerde bize cesaret, güç, içtenlik verdi. Ali ulvi ağabeyimizi, ustamızı, onun hoşgörüsüne, kocaman gövdesinde taşıdığı incecik kalenderliğine, sarı sayfalarımızdaki çizgilerimize bakışındaki içtenliğine sığınıyor, karikatürlerini sarartarak anıyoruz. Unutmayacağız.

Leman

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

BAHTSIZ KAFADARLAR (BARCELONA MACERASI) BİTİMSİZ BİTİŞ

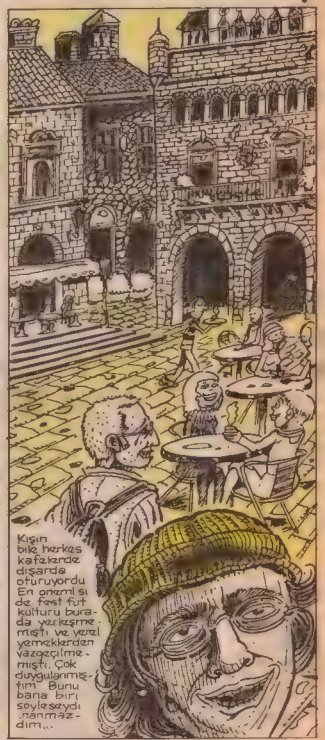

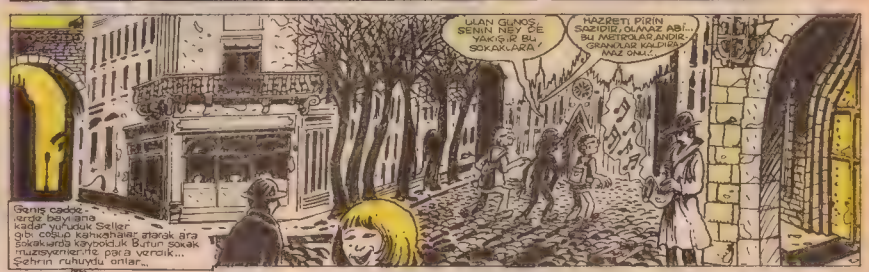

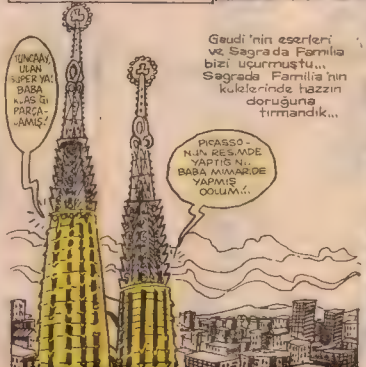

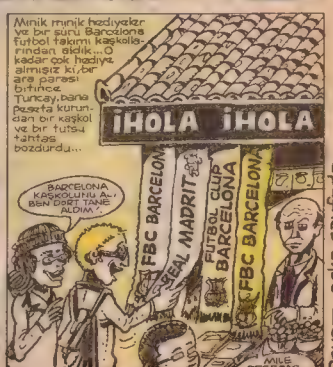

Devamı arka sayfada...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

BAŞTARAFI 9. SAYFADA...

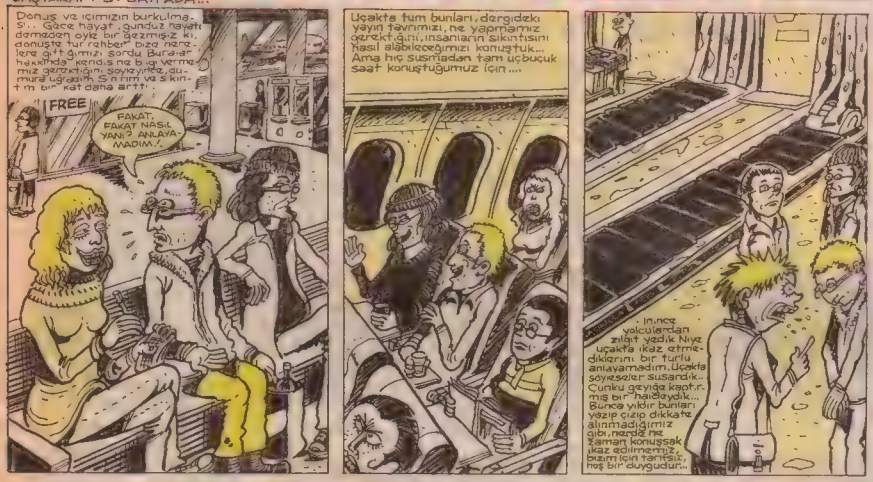

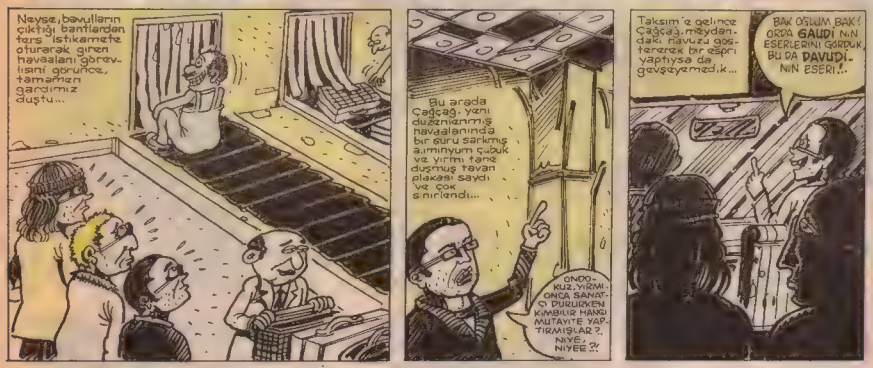

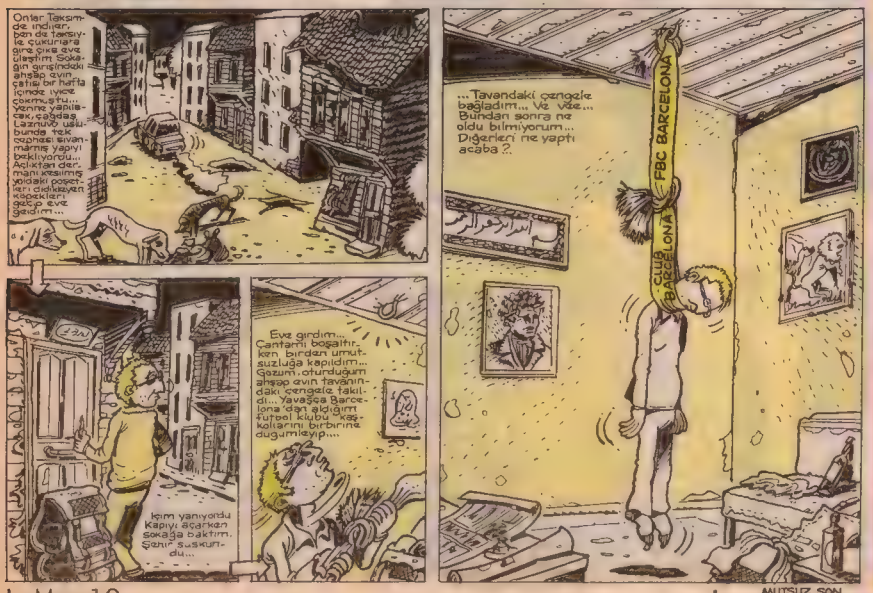

MUTSUZ SON

97 YILININ LALELERİ DE LEMA
GÜMÜŞ, VE BRONZ LALE ALMA
KULLANDI. BU KUPONLARDAN
DERGİYE GELEN OKURLAR YOL
DA ÖDÜLLERİ KAPANLAR BELLİ

İŞTE Y

... OKURLARI'NIN OYLARIYLA BELLİ OLDU. ONBİR KLANSMANDA ALTIN, ... HAK KAZANMIŞ OLAN ADAYLARIN BELİRLENMESİ İÇİN 4347 OKUR OY ... 3669 TANESİ POSTAYLA, 630 TANESİ FAKSLA, 48 ADEDİ ÜŞENMEYİP ... YLA ELİMİZE GEÇTİ. KUPONLAR TEK TEK BİLGİSAYARA İŞLENDİ. SONUN... OLDU. BİZE HER YIL OLDUĞU GİBİ BUNLARI AÇIKLAMAK DÜŞTÜ. VE...

YILIN LALELERİ

BASIN.. BASIN.. BASIN..

ALTIN LALE

HINCAL ULUÇ

GÜMÜŞ LALE

NAZLI ILICAK

BRONZ LALE

ÖNCÜ GAZETESİ

İŞ DÜNYASI

ALTIN LALE

ÖZER ÇİLLER

GÜMÜŞ LALE

TUSİAD

BRONZ LALE

MUSİAD

Televizyon.. Televizyon..

ALTIN LALE

REHA MUHTAR

GÜMÜŞ LALE

HÜLYA AVŞAR

BRONZ LALE

TELEVOLELER

KURUM.. KURUM.. KURUM..

ALTIN LALE

SUSURLUK ÇETESİ

GÜMÜŞ LALE

YÖK

BRONZ LALE

ÖZEL TİM

KLASMAN DIŞI

ALTIN LALE

BURHAN ÖZFATURA

GÜMÜŞ LALE

MELİH GÖKCEK

ALTIN LALE

KENAN EVREN

spor.. spor.. spor..

ALTIN LALE

BIMAS - CINE5

GÜMÜŞ LALE

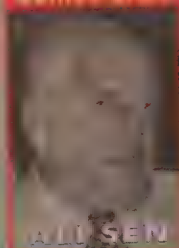

ALİ ŞEN

GÜMÜŞ LALE

reklam

ALTIN LALE

AMERICAN EXPRESS CART

(statüsüne göre kart)

GÜMÜŞ LALE

MC DONALD

(Elmalı Datlu)

BRONZ LALE

SIMENS

(Zayının.. Çinli Usta)

tv dizisi

ALTIN LALE

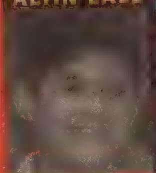

KÜÇÜK İSO

GÜMÜŞ LALE

ZEYNEP ULUDAĞ

BRONZ LALE

CANISI

klip.. klip.. klip..

ALTIN LALE

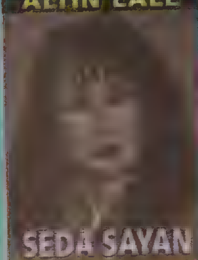

SEDA SAYAN

GÜMÜŞ LALE

ÖZCAN DENİZ

BRONZ LALE

BÜLENT ERSOY

Maazallah

LALE

SULTAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

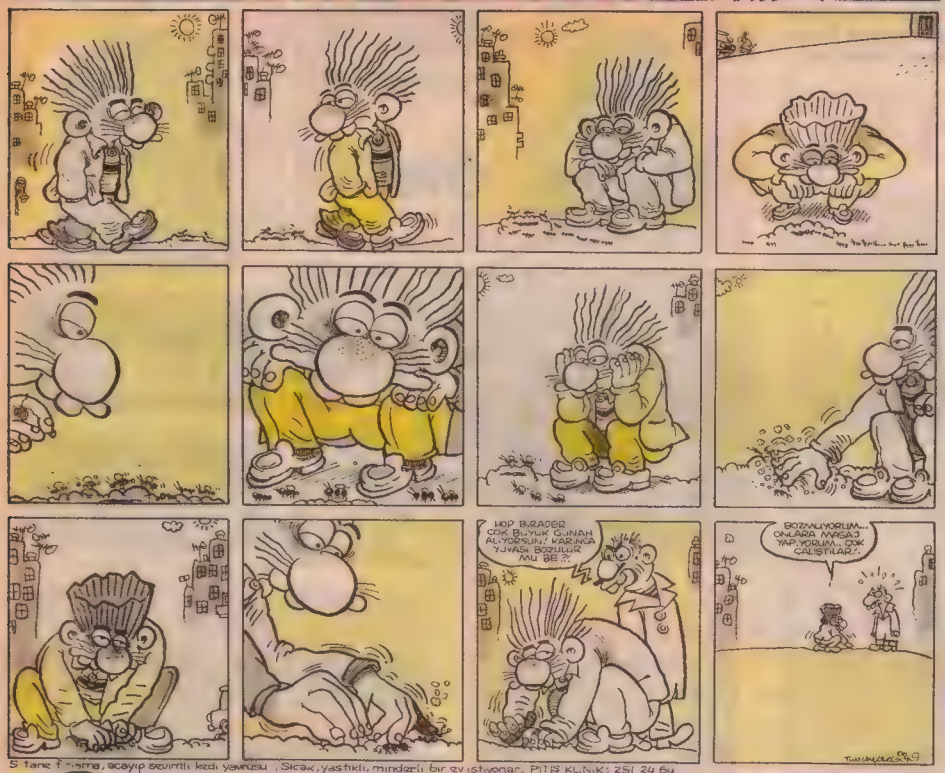

5 tane f[illegible]ma, acayıp sevimli kedi yavrusu. Sıcak, yastıklı, minderli bir evistiyonar. PİTİŞ KLİNİK: 251 24 64

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Akşamsefası yazıkatür

Lütfü Oflaz

Küçük Clinton!

Küçük Amerika'ya "bir koyup üç alan" Küçük Turgut yakışır; Büyük Amerika'ya da Küçük Clinton!

Sürekli olarak başka ülkeleri taciz eden ABD'ye yakışır böyle bir tacizci başkan...

Başkanları Monica'yı taciz ediyor; ABD de Irak'ı...

Aslında ABD'nin gözünde her ülke Monica!

Sanki ülkeler ABD'nin haremi!

Sanki her ülke ABD'ye teslim olmak, haremine girmek zorunda...

Bir bakıma **ABD kırk haremi olan kırk harami!**

Bu hareme girmek istemeyen Irak, Küba, İran gibi ülkeleri bekler ABD'nin tacizi.

Monica'ya, Paula'ya indiği gibi iner don...

Ortaya çıkar Küçük Clinton!

Küçük Clinton daldan dala konan bir velet...

Fermuarda durduğu gibi durmaz meret!

Mübareğe çözdürme uçkuru, açtırma fermuarı...

Yoksa görürsün Monica'nın, Paula'nın gördüğünü!

İşte sen, işte saksafon!

Adı üstünde Saksafoncu Clinton!

Her kadın Clinton'a, her ülke Washington'a saksafon çalmak zorunda sanki!

Ya saksafon çaldıracak, ya vuracak...

Malum, Washington'un kuşu kalktı mı vurur!

Bağdat'ı vurmak için uçak gemilerindeki sürüyle kuş ha kalktı ha kalkacak...

Vura vura Bağdat bulunmaz olacak; Bağdat yokolacak.

Tıpkı Washington'un ambargosu sonucu binlerce Iraklı çocuğun ilaçsızlıktan, gıdasızlıktan yokolduğu gibi.

Kadınlara Küçük Clinton füzesi, ülkelere Washington füzesi, işte budur yeni dünya düzeni!

MARLON

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

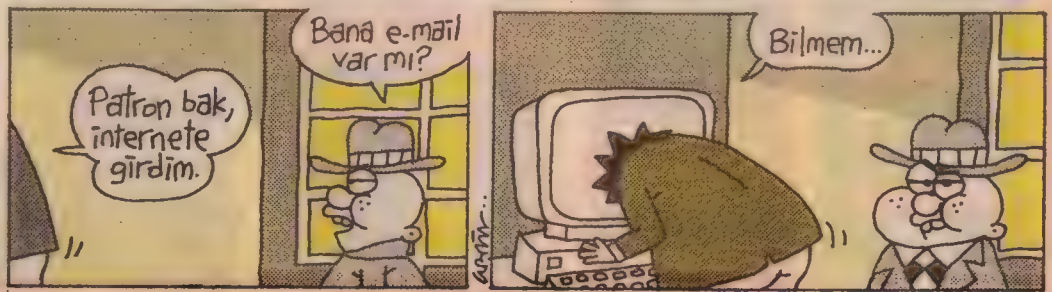

marlon@turk.net

Akşamsefası

TEORİDE & PRATİK'TE BAHADIR BOYSAL

İDEAL KADININ Anatomisi

"HADİ SEVGİLİM BENİ BAŞTAN YARAT... HADİ!.."

..HADİ BUYUR, KENDİN PİŞİR KENDİN YE!!!

Başta, Erkek derecesi Esquire olmak üzere bu erkek egemen toplumun tüm şahbazlarına ithafen...

İlime doymayan profesör doktor Bellarmyus Canacankafan, bir vakit sonra, tüm dikkatini extradan bir aşağanlık duygusunun dış etkisiyle o "ideal kadın"ı yaratmaya adıyor... "KADINI BAŞTAN YARATMAK... İŞTE TÜM OLAYIM..."

Bilime adanmış kutsal bir ömür, yıllar yılı, sevgiden ve şefkatten uzak mutsuz bir çocukluk, acıklı hayatlar ve onurlu idealler... Ve şimdi hayatsal izdüşümüm: İDEAL KADIN! Kadınlığın, analığın o kutsal bereketini esirgemeyeceksin hiç bender..!

Bunu yaparken de kapıp koyvermeyeceksin kendini! Kadın yıldırda. Özündeki orospuyu öldürme sakın!. Bırak o beni öldürsün!!!

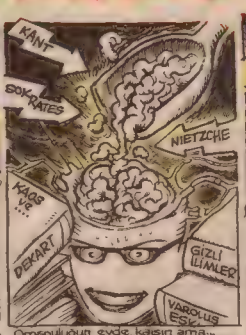

Orospuluğun evde, kalsın ama... Eşin dostun yanında rezil etme beni... Muhalebete bir tavrın olsun... Yavuzsa katil... "BEN DE VARIM" de... BİREKİM + ÇIDDİYET + OLGUNLUK / işte 3 zehir zemberek!!!

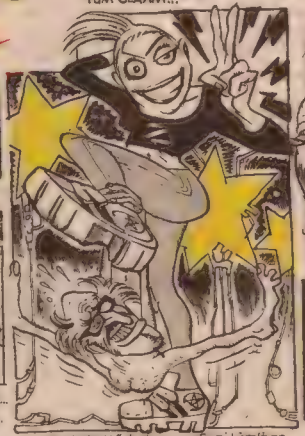

"AYDINLANAYIM" derken, nefsini körletme eğrisi!!! O seksiyonu, eğer biyi, gençliği esirgeme bender!!! Ne bileyim, bir SPICE GIRLS kızı edası sanki!!! .... Aktif, dinamik, heyecanlı!!!

Hepten de avrupai olma! KADIN olduğun kadar ÇAPKINsın da... Erkeğe yeri geldiğinde cilve eter, işve yaar... Öyle ki gerdan kırıp, gönlünü alıver onun...

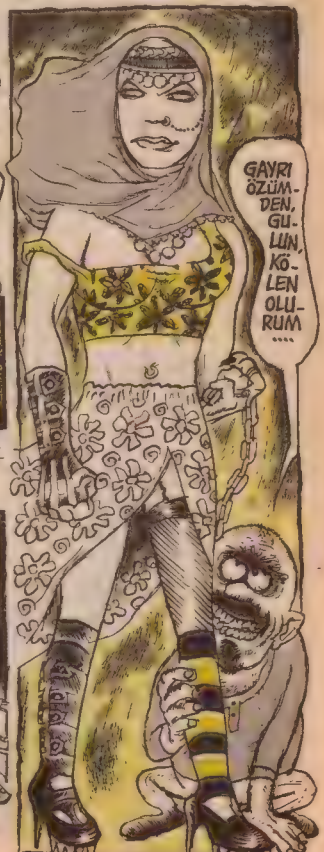

"Erkeğinin kalbine giden yol midesden geçer..." Bu formülü çerçeveletip duvarına as..." BUGÜN BAYLANMIŞ İÇİN NE YAPTIN?" Bu yüce lafı da bir yere iliştir... Kadın biraz da maharetli!!! Maharet, zorlanmada fakasa beşsan bile onu sunabilmekte...

Kadın, tüm zanfiliğini, "çocukluk" tan edinç aldı... O safilik... her şeye rağmen o melekse günahsızlık... "İÇİNDEKİ çocuğu öldürme..." Zaman geldiğinde de o çocuğu benden (babasından) esirgeme!!!

Tüm bu güzel huyları karakterinde toplayıktan sonra bir başyapıtın, ressamına duyduğu o gizli, sonsuz saygıyla, ilk etapta yorgunluğumu alıyorsun... Ama "KISA DEVRE, SUYUN İLETKENLİĞİ..." "KUVETE SOKULMUŞ FAN MAKİNESİ" hesabı, yüce ideallerini mahvedenden gözden kaçırdığın bilinmez bazı gerçekler... Bir güzel, fantezilerini sıkmasaydığ...

Toprak Yalan Tutmaz

Nihat Genç

Süleyman Nafiz'le Yahya Kemal "aruz" konusunda tartışırken, Yahya Kemal, "canım, aruzla seviyorum, denilemiyor, Anadolu, Karadeniz, Adalar denizi, denilemiyor. Bu kelimeler şiirde kullanılmazsa, Türk vatanı şiirde nasıl ifade edilir..."

Yahya Kemal, Nazif'in ölümünden sonra, "aruzla" Anadolu yazılamıyor diye, bir hakikat olan aruzdan vazgeçemeyiz, o gün Nazif'e latife olsun diye bunu söylemiştim, o da fikrini değiştirip bana inanmıştı" diyor...

Yahya Kemal'in Türk vatanı aruzla yazılamıyor diye latife etmesi çok acı bir şakadır. Çünkü kendi şiirinde "anadolu hiç olmamıştır. Ancak Yahya Kemal'e çok kızmayalım, divan şiiri modasını kaybettiği ilk altmış-yetmiş yıl ki, 1950'lere kadar divan şiirinin karşısında olanlar dahi, bu "soyun güzellemelerden", "hayali güzellemelerden" kurtulamamışlardır.

Bugün şiirimiz çok az da olsa "soyut güzellemeler" aşmıştır, ancak, Türk aydınının kullandığı, sevgi, demokrasi, halk, vatandaş, emek, yoksulluk, sendika, parti, anayasa, çağdaşlık vs. gibi kavramlar etrafındaki "soyut güzellemeleri" bitmemiştir. Hemen hepsinin en fazla yüzyıllık bir yaşı olan bu kavramlar, aynen divan şiiri gibi Leyla'nın karşı-gözü, zülüfü gibi imgelerle anlaşılıyor, yazılıyor.

Divan şiirindeki o soyut hayal dünyası tüm aydınlarda sindirim bozukluğuna yol açmış, bir imparatorluk ve uygarlık bağırsaklarından "gaz" olarak çıkmıştır. Bugün de, hak, hukuk, demokrasi, barış gibi anlayan aydınlarımız, bu ülkenin gerçekliğinden çıkan hak, hukuk, barış değil, zihinlerinde varsaydıkları barış, demokrasi gibi içi boş soyut kavramlarla el attıkları her konuyu boka sokuyorlar.

Şimdi var mı bilmiyorum, eskiden okullarda münazaralar tertiplenirdi. Kilişeleşmiş bir takım konular, "bir öğrencinin yetişmesinde aile mi önemli, okul mu?" ekonomik kalkınmada tarım mı önemli, sanayi mi" ya da "toplum kalkınmasında eğitim mi önemli, öğrenim mi?" tartışılırdı. Dörder, beşer iki gruba ayrılır, beşer dakikalık metinler hazırlar, okulun konferans salonunda; seyirciler önünde herkes bir konuşma yaparken, başkan, soruları cevaplamak üzere son bir daha kürsüye çıkardı.

Hayatımda başarılı olduğum nadir alanlardan biri bu münazaralardı, sınıflar arasında birinci olunca, okulun takım kaptanı olup başka okullarla yarıştık. Galip geldiğimizde seyircinin tempolu tezahüratıyla omuzlara alınır, ertesi gün okulun koridorlarında bir tafrayla geçinir, ve bütün derslerinde başarısız bu öğrenci, mutlaka öğretmenler odasından çağrılır, tezimi nasıl hazırladığım sorulur, ilgiyle tezimi birbirlerine okurlardı.

Ancak rekabet tüm değerleri ters çeviren bir duyguydu, öyle yoğun bir sertleşmenin içine girerdik ki, boş derslerde rakiplerin sınıflarına girer tezlerini önceden okuyup, karşı cevaplar hazırlardık. Şikayetler müdüre gittiğinde, ya münazaralar toptan iptal edilip ceza alınız, ya da, müdür, tezini saklamayı bilmeyen savaşta silahını da kaptırır deyip, çalan tarafı ödüllendirirdi.

Mesela, aile mi önemli, okul mu tezlerinden aileyi savunurken: "Sevgili konuklar, şimdi size soruyorum, okulumuzun nüfusu dörtyüz kişidir, onyedi öğretmeni bulunmaktadır, öğretmenlerimi küçümsüyorum sanılmasın, ancak söyler misiniz bir öğrencinin yetişmesinde dörtyüz anne-baba mı daha etkilidir, onyedi öğretmen mi?" Salon alkışlarla yıkılırken, müdür her münazarada olduğu gibi söz alıp kürsüye çıkar: "Sevgili konuklar, bu tartışmaları öğrencilerin hitabetini geliştirmek, kütüphane alışkanlığı kazandırmak, topluma hazırlamak için yapıyoruz, ancak, tabii ki bir öğrencinin gelişmesinde hem okul hem de aile birlikte etkilidir." deyip kendince konuyu tatlıya bağlardı.

Kütüphanelerden nefretim o günlerden kalmadır, saatlerce bir kitap aradıktan sonra kalın bir kitap önümüze konur, bunun neresine bakıp ne çıkartacağız, bilemezdik, derken tezimizi, pratik zekamızla yazardık. Pratik zeka, bönlüğün cilveleridir, Keloğlan'da ve o günlerde bizde de fazlasıyla vardı, karşımızdaki takımın ansiklopedik bilgilerini taşa tutardık.

Öğretmenlerin cahilliği de o günlerden beri değişmemiştir, ne zaman bir konuda enine-boyuna bilgi istesek, kötünün ötesinde basit bilgiler verirlerdi ki, işimize yaramazdı, ama olsun, törelerimiz gereği yüce, soylu insanlardı.

Jürilerden nefreti de o günlerde öğrendim, onur ve gururu tümüyle yozlaşmış insanlardan seçilirlerdi, karşı takımda müdürün kızı varsa, ya da okula araba bağışlamış bir babanın çocuğu varsa, mutlaka onlar kazanırdı. Bahane kolaydı, çünkü derecelendirmede, bilgi dışında, hitabet, düzgün türkçe, grup dayanışması gibi notlar da vardı. (Ne değişti ki, mesela bugün de medyada bilgi, akıl yok, ancak "grup dayanışması" mükemmel. Bu türler önlerine ne konursa yerlerdi, bugün de öyle, önlerine Türkiye'yi koymuşlar yiyorlar ve hepsi yerken susuyorlar, susmaları doğal çünkü töremiz sofra adabında yemek yerken konuşulmaz...)

Bu tartışmalardan en ünlüsü toplum kalkınmasında kadınlar mı önemli, erkekler mi? Salon, diğer okul müdürleri, şehrin ileri gelenleriyle doluydu. Takım kaptanı olarak ilk söz benimdi: Kur'an'da erkeklerin kadınlardan üstün olduğuna dair ayetle başladım. Ve, hangi tavuk kümesine hakimdir, oysa horoz, kümesi arkasına takar, diyar diyar dolaştırır, dedim. Ve karşı takım erkek takımını rezil etmek için Kazanova'yı gösterdi. Ben de kürsüye çıkıp, bu kazanovanın ağına düşmüş kuş beyinli bedbaht kadınların aşağılıklarından sözettim.

Tartışmanın en vurucu yerinde kız takımı Atatürk'ün kadınlara verdiği haklardan sözetti... Ben de cevap olarak: "İyi de Atatürk'ün kendisi erkek" dedim.

Büyük alkışlarla salon kırılırken, müdür tartışmayı kesip yeniden kürsüye çıkar: "Sevgili misafirler, Atatürk için kahraman diyebilirsiniz, büyük kurtarıcı diyebilirsiniz, ancak o tüm erkek ve kadınların Atatürk'üdür" der, farkında olmadan kırdığımız "milli pot"umuzu düzeltirdi.

Ve bitiş konuşmamda, erkek bilimadamlarından, romancılardan sözedip, "kadınları mı, onları yalnız genelevlerde bulabilirsiniz, kütüphanelerde değil" dedim. O günün mutaassıp ölçülerine fazlasıyla aykırıydı...

Yine müdür söz alıp: "Saygıdeğer misafirler, Atatürk'ü de doğuran bir ana değil mi, Fatih'i de doğuran bir ana değil mi?" diye sözü bağlayıp beni odasına çağırdı. İki tokat atıp, üç gün cezalısın dedi, beni misafirler önünde rezil ettin.

Birbirinden güzel tatlı okul anılarını sakladığı için bu münazaraları çok severdim. Münazaralar cumhuriyet orta ve lise okullarının ayrılmaz parçasıydı, hatta, cumhuriyetin ilk kırk yılında fazlasıyla büyük önemdeydi.

Kırklı yılların sert eleştirmeni Nurullah Ataç, bir yazısında dalga geçerek münazaraları eleştirir: "atla mı gitmeli, yaya mı? gibi soyut tartışmalar yapıyorlar, hangi konuyu kimin tartışacağını kuruyla seçiyorlar ve insanlar inanmadıkları düşüncelere taraf olup, sırf rakip takımı yenmek için düşünce ileri sürüyorlar."

Aynen Ataç'ın dediği gibi, galip gelmek için hesapsız yalan söylüyorduk. Hatta karşı takım Victor Hugo'dan da bir söz bulup söylüyorsa, biz de oracıkta bir yabancı yazar adı uyduruyorduk, John Robinson da şunu söylemiş. Daha da eğlencelisi, bir yazarın "aşk" üzerine söylediklerini biz, "tarım" üzerine uyarlayabiliyorduk. Karşı takımı rezil etmek için her türlü düşünce entrikasını çeviriyorduk. Yepyeni bir yaşamın henüz başında kimsenin aklının kıyısından geçmeyecek yalanlardan hiç ama hiç sıkılmıyorduk.

Daha da acıklısı bize kurayla verilmiş bir konuyu savunmak için acı çekiyorduk, daha önce hayatımızda hiç olmamış, hiç düşünmediğimiz bir mevzu üzerinde yalan söylüyorduk. Ondan da beteri, bönlük cilvesi geyiklerimizle oluşan fikirlerimizle alkışlanıyor takdir ediliyordu, daha o zaman, cüceler ülkesinde Güliver olmak ne de kolaymış öğreniyorduk.

Hayata başlamak için daha rezil bir başlangıç olabilir mi, başarmak sırf başarmak için söylediğimiz yalanlardan kutsal övgüler alıyor, neşeden sarhoş oluyorduk.

Şimdi gidip o eski arkadaşlarıma münazara günlerimi anlatsam, yalan söyledik desem, aklını yemiş bir deli gibi bakacaklar yüzüme, çünkü onlar şampiyonluğun gurusuyla, omuzlara alınmanın anılarıyla yaşıyorlar...

Şeytanlığın büyüklüğüne bakın, şimdi o münazaralarda yetişmiş ben Nihat Genç, o yalanların filozof tekniklerliyle onbinlerce insanı etkileyebilirim, bir ülke için daha korkunç bir dinamit olabilir mi? Ve benim gibi onbinlerce insanın işbaşında olduğunu düşünün...

Mesela Aydın Doğan... Bir taraf aydınlara, siz solcusunuz, size solcu gazete çıkarıyorum, siz sağcısınız, size de sağcı, hadi şimdi suçlayın ve savunun ve tartışın... Ve bu adam yüze yakın dergi çıkarıyor, tüm genç aydınları barındırıyor, karnını doyuruyor ve hepsi bu rekabet için, kurayla ve torpille seçilmişler, kendilerine verilmiş bir düşünceyi savunuyorlar!..

Ve bu aydın ordusunda hiçkimse savunduğu şeyi tanımıyor, bilmiyor, sevmiyor, istedikleri: Başarı... Fazlasını beklemeyin, ecza dolapları kütüphanelerinden büyük okullarda okuyan annelerin çocukları bunlar!

Sırf taraf olma uğruna hesapsız yalan söyleyen robotlar, insansı maymunlar, papağanlar hızla çoğalıyorlar. Taşra konuşmalarımda hayretle izliyorum, henüz 19 yaşında, sağcı, solcu, kemalist, şeriatçı farketmiyor, kendi düşüncesinden elli yıl önce işlenmiş cinayetleri savunuyor! Sana ne oğlum? Katilliği niçin üstleniyorsun? Sohbet koyulaştıkça görüyorum ki, sağcı - solcu - şeriatçı farketmiyor, düşünce beyin jimnastiğine, zeka oyununa dönüşmüş, genç insanın beyninde "sanal bir kumarhane" kurulmuş, hatta, kelime kalpazanlığı yapıp, tuhaf kavramlar uyduruyor!

Ve kelimelerin, kavramların iç yaşantısına, tarihine bakmadan, bu yalan dili ustaca söyleyen yazarlarına hayranlık duyuyorlar.

Kendine ait olmayan, hiç hissetmediği bir düzine karmaşayı fikir sanıp, biri Stalin'in cinayetlerini, diğeri Çatlı'nın çetesini savunuyor!.. Toptan red, başkaldırı için ayağa kalkıp, kralın çıplak olduğunu haykırması beklenen gençliğin baştan çıkartıcı mutlu sesi kirlenmiş bir kargaşanın içinde boğdurtturuluyor.

Köşe yazılarında, TV'lerde olduğu gibi, kilişeleşmiş bir takım sözcüklerle bu tiyatro sahnesinde rol alıp, kendi sahici bedenlerini, varlıklarını unutup, keder, sevinç, neşe, gibi coşkuyu ifade eden duygulara yabancılaşıp, üstün gelmek, galip gelmek gibi yeni bir mutluluk arıyorlar! Anadolu'da yaptığım konuşmalarda, sağcı, solcu, laik, şeriatçı ya da sıradan salaklar hepsi ortak bir dil oluşturmuş, işçi, devlet, hak, hukuk, tarih konusunda düzenin, medyanın "kolay" kilişe kelimelerini kullanıyorlar! Bunların hepsi aynı bokun soyu, halk nedir, birey nedir, özgürlük nedir, mutluluk nedir diye bir soruyla karşılaşmıyorsun.

Soyut düzenlemeler, hayali güzellemeler olan bu kelimelerle büyük bir savaşın içine hazırlıyorlar kendilerini. Ve gün gelip, hayatın, sokağın, acının, bilginin gerçek yüzüyle karşılaştıklarında düzenin - medyanın dili kurtaramıyor onları, solcuysalar aşırı bir liberalizme, sağcıysalar, mafyatik, politik saplantıların içine giriyorlar.

Sloganik, klişe solcu, ya da sağcı talebelerin bomboş maskeleri düşünce, vahşi bir kapitalizmin kucağında sapsalak kalıp, kendilerinden iğreniyorlar. Ve aniden, ekmek yedikleri kapı, ya da çıkarları uğruna yaşadıkları şey yeni Tanrıları oluyor...

Nazım'ın bir şiiri, aklımda şöyle kaldı: "rüyamda yari gördüm / Söyle belden yukarı / Bulutların arasından ay gibi gider / O gider ben giderim / O bana bakar, ben ona / Hepsi bu kadar.

Yari, bulutların arasında ay gibi örtülüdür, yarinin kaşını, gözünü, duruşunu açıkça anlatamaz, bir an görür onu ama açıklayamaz. Bu yüzden kestirip atar: Ve işte o kadar.

İfade edemediğimiz her zaman böyle kestirip atarız: İşte o kadar.

Hepimizin gerçek varlıkları, kurulu düzenin, demokrasi, politika, halk, anayasa, barış, gibi hazır kavramları altında gömülü, ay gibi. Öyle gömülü ki, bir an olsun bu karmaşık, kirlenmiş kavramlar içinde kendimizi, gerçek kimliğimizi bulamayız...

Bu şiirin son cümlesi, işte o kadar beni çarpar, çünkü, yirmi yıl öncesinden sağcı, solcu onlarca arkadaşım oldu, kucağımda öldüler, onlarcasının cenazesini kaldırdım, ne zaman kendimize dair, sevgiliye, neşeye, mutluluğa, hüzüne dair, yoksulluğumuza dair, çıplak gerçekliğimize dair bir soru sorsam, bir an düşünüp, kestirip atarlardı.

Kestirip attıkları kendi hayatlarıydı. Ne zaman gecenin bir vakti, kendi öz yaşamlarına dair bir soru sorsam, ".ikti ret" gibi, "bırak şimdi", "boş ver" gibi bir cümleyle kestirip atarlardı. Ve ne zaman kendileriyle ilgili birşeyler söyleseler, yoğunlaştırılmış bir kontrolsuzluk görürdüm davranışlarında. Eşyayı algılamaları bozulur, hızla ideolojik tartışmaya geri dönerlerdi, kendilerini sağlam, diri bulabilmek için, düzenin sağcı, solcu bulanık terminolojisine koşarlardı...

Bu kesip atmaları öyle uzun düşündüm ki, hatta ileri gidip, üklemizdeki trafik kazalarının nedeni olarak da, kendinle konuşamayan, kendini anlatamayan bozuk bir dil içinde doğan bu insanların, olmadık yerlerde ani iç dalışlara çekildiklerini düşündürdüm... İnsanın iç varlığı, kendi öz yaşamı içerden yüksek bir mıknatıs gibi çeker kendini. Ancak hayat, içeriyle konuşacak, güzellikle, mutlulukla, ekmekle, çalışmayla, yani kendinle konuşacak bir "dil" bir ifade yeteneği öğretmemiştir...

İnsan bazen dalar, dışarıyla ilişkisi kesilir, bu insani bir haldir, güzeldir de... Ancak, divan şiiri gibi, bu soyut ideolojik dünyaya girip kırk yıl çakamayan kaç nesil gördük. Bu mezardan daha derin örtü, medyanın, aydınların bu kolaycı dili örtüyor üstlerini. İnsanları, halkı, acıyı mutluluğu göremiyoruz, çünkü onun dilini bilmiyoruz. Ama, barış, demokrasi, halk, gibi yüzlerce ortada şebekler gibi kelime, sanal bir kumarhaneye dönüşmüş, siyasi arenada iğdiş edilmiş onbinlerce gencin zihninde oynayışyor...

Kardeşlerim! Sevişen iki insanın gölgesi gibi mutlu bir uyku için gururunuzu, yani kendinizi geri isteyin. Laga-lugayla sizi bataklığına gömen düzenin, medyanın dilinden, insanoğlunun en güzel kokusu, onurunuzu geri isteyin...

Türkçü, milliyetçi, solcu, barış demokrasi kelimelerinin iç yaşantılarına doludizgin tarihlerine bakın, asla medyanın sanal maymun yazarları gibi kullanmayın. Kendi tarihinize, geçmişinize hayatınıza, midenize, maaşınıza, kendi sevgilinize, sokağınıza, annenize acılarınıza bakın...

Çünkü birgün bu kirli dil sizi kurtaramayacak, o zaman kestirip atacaksınız, kendinizi...

Kırım Savaşı'ndan Kora, Kıbrıs savaşına kadar yüzotuz yıl içinde milyonlarca insan savaşlarda öldü, milyonlarca insan koleradan, yoksulluktan öldü, ama, bir tane sıradan insan, basit bir asker, çıkıp başından geçenleri anlatamadı. Anlatanların hepsi dadısı olan, ya da rütbesi olan, ya da yüksek bürokratlardı... Açın bakın, kendi hikayesini anlatan tek bir çavuş, er, halktan biri bulamazsınız ..

Yani, şimdi içinde yaşadığınız tarihi, dadılarla büyüyen kolalı kırık yakalı, fularlı yazarlar yazmıştır...

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Selâm... Bir pastaane var. Vitrininde, çok süslü pastalar, oyuncaklı şekerlemeler duruyo. Bu pastaanenin yanında, küçük bi butik var. Butiin hemen kenarından, dar bi sokak uzanıyo. Sokakta, bi sürü şey var. Ev var, işyeri var, ağaç var, araba var. Sonra, sola dönünce, merdivenli bi yol var orda. Aşaaya iniliyo. Merdivenin ortalarında, bi adam var. Eski pleyboylar, teksas tommikslер, hastırlar felan satıyo. Merdiven, döne döne iniyor aşaaya. Baazen inerken, başka bi yere çıkıcam sanıp, biraz heyecanlanıyorum. Ama aynı yere, caddeye çıkıyo yol. Cadde de fena sayılmaz aslında; insannarın arasına karışmak lazım arasıra. Sonra, biraz yürüyünce, bi garaj var orda. Önü, rampalı. Ordan geçerken, rampadan da geçiyorum basarak: Vücudum sanki, azcık yana yatıyo gibi oluyo. Çok ilerde, bi park var. Parkın ordan geri dönücem. Daha çok var ama parka. Yolda her an ilginç bi şey görebilirim...

SEVERİM:.. Bazen, yavaş yavaş nefes alırken, dikkat ettiimde duyduum, burnumdan çıkan, "tii" ya da "fii" gibi sesi... Kasetin bi yüzü bitince, diğer yüze geçmek için, kapağı hemen açıp kaseti hemen çıkarıp, elimde hızlıca, artistik bi hareketle çevirmeyi... ALTUĞ... Balık avlamaya çalıştım sırada, balının depreşmesinden doan misinadaki titreşimleri hissedip, yakaladımı annadım aanı... KORHAN... Gözlüümün camındaki küçük noktacıı, önce üfleyerek gidermeye çalışmayı; gitmemesini; tırnaamla kazımaya çalışmayı; çıkmamasını; bi parça tükürükle temizlemee uuraşıp; temizlenmemesini; ve en nihaayetinde, beni, gözlüümü silmeye mecbur bıraktıı o aanı... Dolmuşla giderken baazen kulaklarımın tıkanmasını; yutkunduum zaman geçiceeni bildiim halde yutkunmak istememeyi; sonra bi ara yutkunup, motorun sesini daa gür işitmeyi... ÖZER...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Bi gun, yine o kırtaasiyenin önüne gittim. Etraafı yeni yeni dolaşmaya başladım zamanlardı. Çok uzaa gidebiliyodum. Ve orası, çarşıdaki kırtasiyenin vitrini, çok güzeldı. Kalemler, zımbalar, defterler, ataçlar, süslü silgiler çok nefisti. Ama ben en çok, tenisçi kız için duruyodum orda. Vitrinin bi köşesinde, bi posterde, bi tenisçi adamla, o tenisçi kadın vardı. Kadının etee, beyazdı ve kısaydı. Elinde bi raket tutuyodu. İlk defa bu kadar çok bacak eti görmüştüm. Etkilenip, duruyodum orda; vitrinin önünde. Çok bakmayıp; arasıra da kalemtraşlara falan bakıyomuş gibi yapıyodum. Hem, ne işi vardı o kadının, kırtaasiye vitrinindel.. Bi ilgisi vardı ama, unuttum. Kadın, avrupalıydı; yanındaki herif de. Sırtıyolardı. Haftada üçdört gün, kadını görmeye, çarşıya gidiyodum... Bi gün, elim cebime girdi... çok zevkliydi!.. Artık o, benim kadınımdı... Yeğenim gelmişti bi gün; çarşıyı gezdirdim ona; kırtasiyenin önünde durduk; onunla tanıştırdım...

TEKNO:... Kablolar; uyuz ederler insanı çoğu zaman! Kıvrılırlar, burkulurlar; saçmasalak şekillere girerler. Biraz da suç bizde: Toplamadan, karmakarışık bırakırım öyle işim bittiyen... Bi sarıp, toplamak laazım. Ama onnar da, içiçe girip, kördüüm olmak zorunda diiller!.. Kabloların bi çoo, bantlıdır, yarıktır, sarılıdır. Bozuk yeri bulur, sıyırırsın plastii, sonra eklersin, seloteyplen sararsın. Anten kablolarının ucunu bağlamak, zevklidir. Bi sürü ince telin arasında, tek bir kalın tel bulunur. Dikkatli sıyırmazsak, tv'miz karlı gösterir... Her kablonun, bir ucu vardır. Uçlarında da, bildiimiz gibi, fişler, skartlar, jaklar falan bulunur. Volkmeni, elektrikle kullanmak için işe yarayan adaptör kablolarının uçları, karışıktır. Çok çıkış vardır; çeşitli çeşitli. İşine yarayanı seçersin. Ayrıca, uzatma kabloları vardır bi de. Yetişmek istenilen yere, onnar uzanır. Bu arada; bozulan volkmen kablosunu onarmak, çok zordur! Çünkü, çok incedir; hassasiyet ister. Bıçak yerine, kirbitle yakıp sıyırmak idealdir. Ayrıca, kocaman, iki metrelik dev bi tahta tekerleğe sarılmış, genelde bi kamyonla taşınan çok kalın kablolar da vardır. Onnar bozulunca, seloteyp yetmez onarmak için. Belki de, bozulmaz onnar hiç; bilmiyom...

POTBURİ:... Bitpazarında, yirmibeşbinliraya, dört tane kaset aldım. Bi de, ikiyüzellibinliraya, üç tane kaset aldım. Mazadan felan, kaset alınmaz artık... Bi tezgâh vardı; adam "ne alırsan ellibin lira" diyodu. Çok kalabalıktı tezgâan etrafı. Bi sürü, saçmasapan şey vardı tezgâhta. İyi göremedim tam. Çizmeler, çantalar, bozuk oyuncaklar... Litrelik kola şişesinin kapaandan, bedava kola çıktı. Çok önemli bi şey kazanmış sandık kendimizi... Bayram gününde, bi sürü şeker yidim. O şeyler, hani sakız gibi olanlar, aadiymiş! Tam olarak sakız gibi olmadı aazımda... Soğuk bi günde, eski bi asker arkadaşımı bekledim; postaanenin önünde. Bi taş vardı, irice... Azcık onun üstüne çıktım. Beklerken, sanki ordaki herkesle tanıdık oluyosun. Bi piyangocu vardı. Telefon kartı da satıyo. Bi çocuk vardı; önünde tekerlekli bi askı; elbise satıyo... Soğuktu; herkes elini cebine sokmuştu; ben de taşın üstündeydim. Arasıra, taş oynuyodu. Eğlendim biraz, sıcak şeyler düşündum... Smoki; Fatih Erkoç; Santana...

BİŞİ:... Şu anda, elektrik gitti. Burayı, fener tutuyom, onun ışığında yazıyom. Fener tutmak, zevkli. İçinde iki tene, ağır, orta boy pil var. Aslında, hiç de zevkli değil, belki! Emin diilim... Hemen iyi günner diliyorum!..

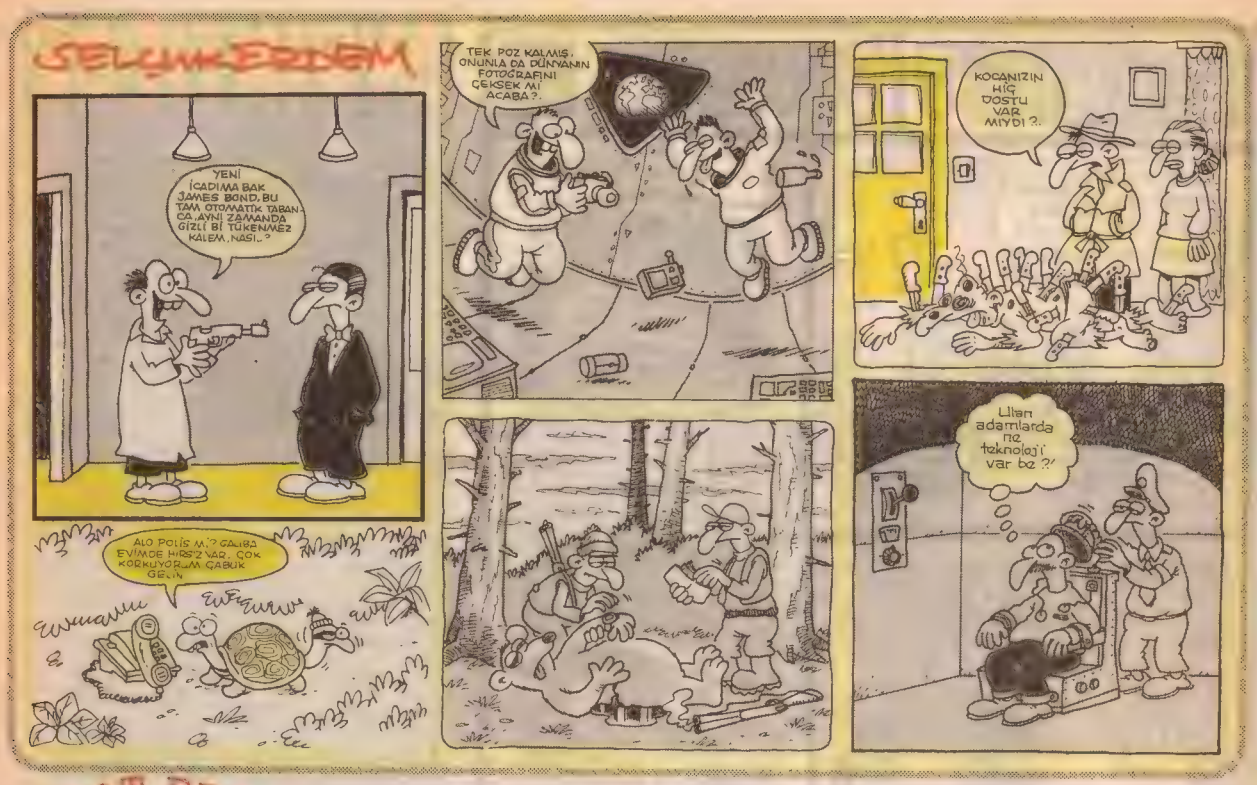

YORGAN NAKLİ

(Yeni Macera)

Valdiz Kundurats, Vedat Bey'in dostuydu. Bu adam uzun zaman pis çıkarlar uğruna ajanlık yapmıştı. İlk kez Vedat Bey'in kullandığı deyimle "egemen güçler" için çalışmıştı.

Yıllar önce amirleri tarafından, Lizbon Havaalanı'nda bir karşı-kuryeyi izlemekle görevlendirilen Valdiz Kundurats, o gün hayatının değişeceğini bilmiyordu. Her zamanki gibi tam vaktinde ve bir başka isim adına düzenlenmiş sahte pasaportuyla (o sahte isim Lee Vend Chan Ga'dır) görev yerine geldi. Rengarenk bayiden bir adet İspanya'nın ünlü spor gazetesi As, bir adet de İtalyan gazetesi La Republica aldı. Sükunetle bir masaya, avının tam karşısına oturdu, önce hızla As'a göz atıp at yarışlarının sonuçlarına baktı, sonra La Republica'nın ilk sayfasını açıp okumaya başladı.

Valdiz Kundurats'ın izlediği zenci kurye kız Alexandra tedirgindi. İzlendiğini değil, izlenebileceğini hissediyordu. Kurnaz Valdiz, La Republica'nın ikinci sayfasının ortasından bir santimetrekarelik parçayı öylesine ustalıkla koparmış ve gazetesindeki delikten Alexandra'yı öyle sinsi bir iştahla gözlüyordu ki, zavallı kız bu profesyonel detayın elektriğiyle huzursuz olmuştu. Güzel siyah boynundan ter damlaları belgesel estetiğiyle akıyordu.

Valdiz izlemeyi sürdürdü. Alexandra, mor tırnaklarını sırayla ve seri olarak masaya vuruyordu. Valdiz, mal teslim saatinin yaklaştığını anladı.

Fakat o da ne? Valdiz, bir an kendisini delikten bakmaktan vazgeçmiş, gazetedeki makaleyi okurken buldu. Zaten istemeyerek, hep deliğe odaklandığı anda, deliğin sağında, solunda, üstünde, altında uçuşan satırlara gözü ilişmişti. Valdiz, görevini aksattı ve ömrünün en güzel makalesini sindire sindire okudu.

Altı dakika sonra, Alexandra yokolmuştu. Fakat Valdiz'in umurunda değildi. Artık onun hayatında ne kuryeler olacaktı, ne cinayetler, ne de kara camlı gözlükler. Şu an, tek derdi, o kopardığı parçada yer alan harflerdi. Aynı bayiden aynı gazeteyi aldı, makaleyi bir kez daha baştan sona okudu. Sonra birkaç kere daha okudu.

Yazı, Vedat Bey tarafından kaleme alınmıştı. "Yeni ütülenmiş havlu" başlığını taşıyan ve Celal Salik'e ithaf edilen yazı, anlaşıldığı gibi yeni ütülenmiş havlunun soğuk su ile yıkanmış yüze değdiği anda duyulan yaşam sevincini anlatıyordu ve yorganlardan da bahsediyordu. "Yorganlar" diyordu Vedat Bey, "sadece biz insanları ısıtmaya yaramazlar, onlar da ısınabilmek için bizi beklerler." Fakat tövbekar kurnaz Valdiz'i asıl vuran yazının bitiş cümlesiydi: "Öldükten sonra soğumasak, ölüm bu kadar korkutucu olmazdı; ama yaşamak da bu kadar güzel."

Valdiz Kundurats bu makaleden sonra, Vedat Bey'in huzuruna çıktı ve onun sayesinde hayatına neş'eli bir hızarcı olarak devam etmek istediğini söyledi. Vedat Bey "Hayır." dedi, "Uhu imal et. Çocuklar bu konuda sıkıntı çekiyor. Fakat sakın yılma!"

Eski ajan, uhu imal etti, başaramadı, sonra yine denedi, yine olmadı, bu yıllarca böyle gitti. Bununla birlikte Valdiz Bey huzurunu hiç bozmadı.

Vedat Bey "Azmin takdire değer Valdiz! 403 kere denedin, olmadı. Yine de gayretlisin. Ve bu kez başaracaksın, hissediyorum dostum!" dediğinde dünyalar, sonrasında da meşhur 404 firması Valdiz'in oldu.

Vedat Özdemiroğlu

BAYIR GÜVÜ

FEYHAN GÜVER

Alıntılar: Adam PHILLIPS...

Orçun Kunek Sunar

Eskiden ünsüz fakat şimdi çok ünlü sanatçı

MELİH FENEDEBİYATFAKÜLTESİ

Son eseri **"KULAKLARIN ÖNEMİ YOK BİR TATLI BAKIŞIN BİR ÇİFT GÜZEL SÖZÜN YETER BANA EY MİSTIR SIPAK"** çıktı...

ısrarla tüm müzik marketlerde arayın.

A

1- Sanal sandın dinlemedin ikazlarımı bak ne oldu, ayrıldık, yazık oldu süper erotik ortamımıza.

2- Katıldığım nişan ve düğün törenlerinde yüzlerce kişi tebrik ettim bu güne değin. Ama söz yılmak yok, dönmek yok bu davadan.

3- Kulakların önemi yok bir tatlı bakışın bir çift güzel sözün yeter bana ey mistir sıpak.

4- Tüm hayvanlar alemi bir yana tavşan bir yana, diloy diloy dil tavşan, havuç ye canım tavşan dişlere kurban tavşan.

5- Kasetimi satın alan bir kişiye yapılan yanlışı, edilen küfürü kendime yapılmış sayarım tüm sanat kariyerimi yakar yine de bıçaklarım o terbiyesizi. (Slow)

B

1) Bir küçücük fıçıcık içi dolu turşucuk türünden bilmecelere çocukluğumdan beri gıcığım ama hep cevap verdim kimsenin kalbini kırmadım bu yaşıma kadar.

2) Dediler sevdiceğin gurbet elde kaşlarını yanlış almış komik olmuş sıfatı, içtim sabaha kadar.

3) Bir yerden numarasını bulsam bile inan al yanaklım senden gizli telefon açmam Şerin Ston'a.

4) 2000 yılının yılbaşını öyle aşırı bi sevinç aşırı bi coşkuyla değil normal bi yılbaşı gibi kutlama kararı aldık çok sevdiğim bi abiyle.

5) Adapazarına 3 km uzakta nefis bir arsa gördüm dedim "alayım" üzerine nefis mutlu yuvamı kurayım, sen telefonda "Ya çok uzak" diyende sinirlendim bıraktım depoziti geldim İstanbul'a. Yandı gülüm depozit viran olsun depozit. (Uzun hava)

"KASETİMİ SATIN ALAN BİR KİŞİYE YAPILAN YANLIŞ, EDİLEN KÜFÜRÜ KENDİME YAPILMIŞ SAYARIM, TÜM SANAT KARİYERİMİ YAKAR GENE DE BIÇAKLARIM O TERBİYESİZİ."

Düşün al yazmalım
Bir kişi düşün
Yolda yürürken, bir kasetçide
Benim şarkım çalıyor
Ve bu kişi şarkımı duyuyor
Söz gelimi
"Diloy diloy dil tavşan
havuç ye canım tavşan
Dişlere gurban tavşan"
adlı eserim çalıyor
Ve o kişi
"Ne güzel bi şarkı zevk verdi
bedenime doğrusu"
diye düşünüyor
Belli ki al yazmalık
o da tavşan seviyor
Ve benim bakışım örtüşüyor.
"Alooo kime diyorum
ulan terbiyesizlik yapmayın.
Bakın gelirsem oraya
kırarım o teyibi"
Ev halkı duyuyor ve kısıyor teyibi

Fakat adam coşmuş
"Dağ başımı lan burası
şerefsizler"
Ev halkı tedirgin ev halkı öfkeli
"Terbiyeli konuş kıstık işte
daha ne ötüyon"
Ve adam hayrıkıyo
"Uykumuz kaçtıktan sonra
kıssanız
ne yazar şerefsizler"
Şerefsizler lafına alınan biri
"Uykun kaçtıysa
gelip ninni söyliyim"
diye cevap veriyor.
"Ninniyi anana söyle godoş"
"Ne anama mı, ulan şimdi gelip
Senin kulaklarını kesmezsem"
Ve kavga çıktı umarsızca
Ve komşu hayranımı dövdü
İşte sevdiceğim
Burda ben devreye girerim
Ve belli ki mükemmel saçlım
neşe doluyor içi
Ve gidip kasetçiye
Bir kasetimi alıyor
Düşün sevgilim
O kasetin parasıyla
Belki kendime bir pantul
Ya da sana bir kazak alacağım
Yani sevgilim
Öylesine bütünleşmişim
bu kişiyle
(Sen de bütünleşmişsin aslında
Çünkü benim param olursa
Sana da istediğini alırım bilirsin)
Sonra bu kişi evine gidiyor.
Ve teyibe benim kasetimi koyuyor

Önce yaylılar başlıyor,
sonra darbuka
Ve "Diloy diloy dil
tavşan havuç ye
Canım tavşan,
dişleren kurban tavşan"
Adlı eserim çalıyor
Ve açıyor sesi sonuna kadar
Tüm ev halkı neşe içinde
Dans etmeye başlıyor
Fakat gül yüzlüm
Yandaki komşu duvara vuruyor
"Lan ayıp be
saat yarım kısın şunu
Yarın işe gidicez
eşşoğlu eşşekler"
Tınmıyor ev halkı
Coşmuş ev halkı
Ve adam yine vuruyor duvara
Ne yapıp edip bir seher vakti
O adamı dövmeye çalışırım
Dövemezsem bıçaklarım
(bacağından)
Tüm kariyerim yanabilir ama
Yaparım
Çünkü o vokal benim
o beste benim
İnan yaparım
Sevdiceğim
Ve sevdiceğim
Senin de bir ters hareketini
Bi falsonu yakalarsam
Seni de bıçaklarım
Yüreğim cız eder ama
Bıçaklarım

SONER GÜNDAY

Copirayt mopirayt aga..
Her hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi ötürülemez. Çalan çırpan eşşoğlu eşşektir. Zındıktır, godoştur.

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

ESPRİ : Yılmaz Apak

James BOND...

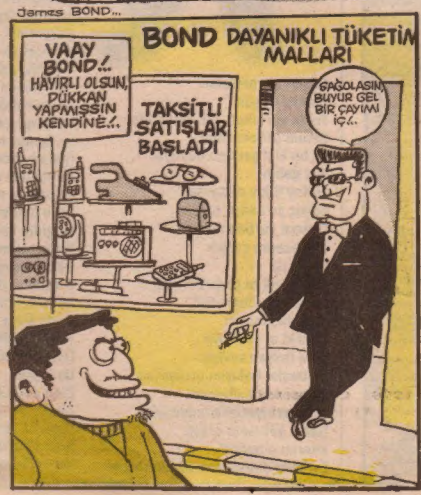

LeMan MİZAH DERGİNİZ Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman Dostları!

Daha gencecik 20 yaşında iken bir faşistin bıçak darbeleri sonucu, şu an aramızda bulunmayan, ama daima biz dostları arasında yaşayacak ve yaşatılacak olan Ümit Cihan Tarhо'nun vefalı dostlarından biri olarak, şu an ona son vazifemi yerine getirmek için siz insan dostu Lemancılara bir kaç cümle yazmak istiyorum.

Tarih öğretmenliği 3. sınıf öğrencisi idi Ümit. Peki sırf oruç tutmadığı için gencecik bir insanın yaşamına son verilmeli miydi? O'nun sonu bu mu olmalıydı? Oysa ki 1998 yılının ilk haftası 9 Ocak günü sıradan bir gün gibi başlamıştı belki O'nun için. Belki o gün, iğrenç olaylara adı karışmış bir canavarın bıçak darbeleri sonucu 4 gün sürecek yaşam mücadelesi sonucunda yaşamını yitireceğinden habersizdi Ümit.

Belki o güne kadar o, insanları kendisi gibi insan dostu bilirdi. Ama o gün bir tek kişi bile o cellatlarca dört yanı çevrilmiş bu insana yardım etmemişti. Oysa ki o etrafına bakmış ve yardım istemişti.

Üç bıçak darbesinden sonra bıçaklandığının farkında bile olmadan ayağa kalktı, titreyerek, ama onun gözünün içine baka baka kaçtı herkes ondan. Bir tek kişi bile insan gibi, korkmadan mertçe çıkıp da yardım etmemişti ona. Sonrası mı sonra hastaneye kaldırıldılar karga tulumba Ümit'i. Ama o çok kanı kaybetmişti yani artık iş işten çoktan geçmişti. Çünkü o artık tıbben ölüydü. O gencecik insanın, daha aynı gün beraber olduğumuz o harika dostun beyni ölmüştü. Makinelere bağlı olarak 4 gün boyunca yaşamaya çalıştıysa da.

Onu yetiştiren, canından biri olan oğlunun öleceğini bile bile aramıza gelip hiç kimse çocuğunun katil olmasını istemez diye harika bir baba vardı karşımızda. Düşünsenize oğlunuz ölüyor ve siz hiç kimseyi suçlamıyorsunuz. Yüreğiniz kırgın olsa bile. Arkadaşınız ölürse sizin aranızda ölücek demişti o harika insan, o yüreği buruk baba.

Evet arkadaşımız şu an aramızda değil belki ama, daima kalplerimizde olacak. Belki babası kimseyi suçlamıyor, acısını yüreğine gömmüş ama ben soruyorum. Haber haber diye peşinde koştuğunuz saçma sapan şeyler bulunmaz Hint kumaşı mıydı? Ümit'in hayatı bu pahabiçilmez saçmalıklardan daha mı ucuzdu.

Ümit'in o bir kaç cümle ile geçtiğiniz haberinde ismini bile araştırmaya gerek duymayışınız apaçık ortadaydı.

Sizin yayın anlayışınız Tekir ile Duman'dan ve birilerinin yeni doğmuş bebeklerinden mi ibaretti?

Rahat uyu arkadaşım kalbimiz seninle.

(953134 Ümit Cihan Tarhо - Tarih Öğretmenliği 3. sınıf) Buket

Merhaba Leman Dostları,

İnanın ki böyle mektup yazmaları, birilerine karşılık vermeyi hiç sevmem. Son zamanlarda Okur Mektupları Köşesi'nde rastladığım bir kaç mektup beni zorunlu kılıyor? Beni bu zorunluluğa itense "90 kuşağı tabiri" ya da "kendini kurtarma kuşağı".

Bir süredir bu konuda yazan bazı dostlarımız kendi kafalarında "90 kuşağı" diye birşey çıkardılar. Bir de başı sonu bilinmez bu kuşağın niteliğini bize anlattılar. Bitikler, paraclar, kendini düşünenler kuşağı!

Söylemlere göre bitikler, paraclar... kuşağı 90 kuşağıydı 89 değil ya da 92 değil yani illa ki 90 kuşağı olacak. Tarihe adını yazdıran 68 kuşağını da 60 yapalım yok yok 70. Yani niye 90 kuşağı?

Ya da şöyle sorayım niye 68 kuşağı. sokaktaki vatandaşa bile bunu sorsan 68'lerde herhangi bir anormalliğin olduğunu tahmin edecektir. Peki "90 kuşağı"nın belirli bir anormalliği var mı sizin için? Yok tabii ki. Siz yüz yıllardır tarih sahnesinde benciller ve iki yüzlüler olarak adınızı iğrenççe yazdırdınız. Zamanında devrimden az veya çok bahsedip ucundan bucağından tutup, sonraları zorluklara tam yenilirken bunalım takılıp, babanızın "düzen kafasını çalıştıranların düzeni" ilkesi doğrultusunda kapitalist oldunuz.

Ortada bir 90 kuşağı varsa bunlar sizler değilsiniz. Ayrıca bu kuşağın niteliğini ve tabirini tarih yazar, tarih belirler. 68 kuşağı anılırken İbolar, Mahirler, Denizler ve onurlu insanlardan bahsedilir. Onursuzlar, korkaklar ve buna kılıf uyduranlar anılmazlar.

Eğer bu coğrafyada tarih bir 90 kuşağı yazacaksa, bu yazımda sizler değil ölüm oruçlarında ölenler, Gazi'de düşenler ve şu anda onurları için bedenini açlığa yatıranlar yazılacaktır.

Sizin gibi dersek ben de 90 kuşağındanım.

Manyeto şokundan, askıya, zulme, ihanete uzak kalmadım. Bir görüş gününü bir de gardıyanın mektup deyişini unutamadım. Ve 19 yaşımda sizleri hep gördüm. Öyle çok gördüm ki, artık beni kandıramazsınız. Yüzlerinizdeki o iğrenç maskeyi atın. Mertçe "biz de bu düzeni yıkıma cesaret edecek yürek yok" deyin.

Ayrıca yüreğinde, bu pislik düzene karşı büyüttüğünüz "direnç çiçeklerini" hiç solmamak üzere yaşatanlara, sizleri "onlar"ı defterinizden silmeye devam ediyorum.

Karanfil - İzmir

Yine Çağrı'ya Davet!

324. sayıdaki yine çağrı'nın çığlıkları üzerine birkaç ileri adım... Yeni bir stil oluşturan / oluşturmaya çalışan S.T (adı, adi bir olaya(!) karışmış 18 yaşından gün almamış insanlarımızın gazete sayfalarında çıkan isimleri gibi.)

Yaşamaya ara verebilir mi insan ya da işlerimin yoğunluğundan dolayı seni sevmeye ara verdim, özür diler kaldığım yerden seni sevmeye devam ederim, diyebilir misiniz...

Yaşadığımız her anın hakkını vermelisin dediklerinde hala gözlerimin önündeydi kayıp edilenler, infazlar, yol kesmeler, çürümüşlükler, "çöp yeri market, Hakkari"ler, köy yakmalar, çeteler... Tüm acımasızlığıyla sürerken insanlığın çöküşü, insana değer veren düşüncenin 6 aylık veya 1 yıllık tedavülden kalkmasına hangi ülkenin literatüründe rastgelinmiştir. Hitler Almanya'sına nostaljik bir gezi mi düşündüğünüz.

Kendinizi buğday tarlası mı sanıyorsunuz da 6 aylık veya 1 yıllık nadasa bırakılacaksınız / bırakılacağız.

Son bu yaşananlara rüya diyebilecek kadar incesin ki arkadaşlık teklifi yapanlara alkış(!) tutuyorum. N'olur arkadaş ol benimle kurtulayım bu kabustan.

Fişlenen insanlar biryerlerine sokulan coplarla, şişelerle çoğalmaya çalışıyor, varlığını sürdürüyor meraklanmayasınız! Bulabilirsem ben de kalbinizden öperim. Kızmayasınız...

Mahavatcy - Keşan

Sevgili Leman Dostları,

Biz, İzmir'de yayın yapan ve dört buçuk yıldır aydın, devrimci ve demokratların, cezaevi tutsaklarının, ezilen, baskı gören, sömürülen tüm halkın sesi, gözü ve kulağı olan 107.2 Demokrat Radyo emekçileriyiz. Kurulduğumuz günden beri yapılageleln haksızlıkların sonuncusunu bildirmek istiyoruz sizlere. Bu defa ki suçumuz Bir Dakika Karanlık eylemini yanlış yorumlamakmış. Ülkenin aydınlık yüzünü görebilmek umuduyla gösterdiğimiz çabanın diğer adı..Susurluk olayının iki kahramanı Ağar ve Bucak'ın dokunulmazlıklarının, tamamen bir yurttaş girişimi olan karanlık eylemleri sonucunda kaldırıldığı hatırlanacak olursa, aldığımız 15 günlük kapatma cezası açıkça bir öç alma harekatıdır.

Demokrat Radyo, Erbakan'ın dediği gibi, karanlık eylemini glu glu dansı olarak algılamadığı için kapatıldı. Çünkü Demokrat Radyo, o günlerde glu glu dansı yaptığı söylenenlerin kurtlarla dansettiğini biliyordu. Cihazlarımız 26 Ocak'tan 10 Şubat'a kadar mühürlü kalacak. Ancak, hukuk tanımazlara bir kez daha hukuk dersi vereceğiz. İfade alınmadan, yayınlarımızın kopyası istenmeden verilen bu öç kararını gerekirse uluslararası mahkemelere taşıyacağız. Kimlerin yanımızda olacağını biliyoruz. 15 günün sonunda daha güçlü, daha inançlı ve daha kararlı bir Demokrat Radyo'yu duyacaksınız 107.2 frekansında. Hepinize devrimci selamlarımızı gönderiyoruz.

Demokrat Radyo Emekçileri
Tel: 0 232. 277 39 76 - 277 69 93 Faks: 0 232. 278 34 76.
Adres: İhsan Sungu Sk. No: 29 / 2
İkiztepeler - Balçova / İzmir

Körleşme,

Mardin Dargeçit'ten Dr. Tarık Türk 323. sayıda, görev yaptığı bölgede meydana gelen, bir minibüsün mayına çarpmasıyla 12 insanın ölümüne neden olan olayı dramatize ederek, bir güneydoğu portresi çizmeye çalışıyor. Parçalanmış cesetlerden, kadınların ağıtlarından ve kendisini çok etkileyen, belden aşağısı olmayan çocuktan bahsediyor. Ruh halini de bizlerle paylaşmayı ihmal etmeyen doktorumuz, batılı-insancıl duyarlılığıyla olaydan ne kadar müteessir olduğunu naklediyor.

Bir Leman okuru için herşey normal buraya kadar! Son derece toplumsal bir vaka! Hüzünlü yanını da unutmamak gerek!

Ama, ey güzel insanlar.

Körleştiriliyorsunuz. Nasıl mı?

Körleştirme aygıtının kurbanı (ki bunun farkında olmadığını düşünüyorum) Dr. Tarık Türk'ün bilinçaltını oluşturan sürecin ipuçlarını ele veren cümlelerine bir bakalım; Dr. diyor ki:

"Askeriyeden arıyor, mayın patladı, birazdan sizi almaya geliyoruz" dedi ve kapattı. Ben de tamam dedim ve kaldığım yerden hastalara bakmaya devam ettim. Belki dedim teröristler basmıştır veya hasar yoktur, diye düşündüm. Revirdekileri görünce anladım ki, olay hiç de benim sandığım gibi küçük değil"

Ey Doktor! Hipokrat'ın iyileştirilmesi gereken ve gerekmeyen hastalar diye bir kategorileştirmeyi yaptığını sanmıyorsunuz değil mi? Peki kim size öğretti, teröristlerin (insanların) ölmesi ile hasarın olmamasının eşdeğer olduğunu? Demek teröristler basmıştır veya hasar yoktur diye düşündünüz öyle mi?

Belden aşağısı olmayan bir çocuk ile belden yukarısı olmayan bir teröristin duygumetrenizdeki titreşim farkı ne kadar düşük olabilir ki. Boşverin doktor. Belki teröristler basmıştır.

Daha sonra doktorun babası devreye giriyor ve "bin arabaya gel, ne yapıyorsun oralarda" diyor.

Doktoromuz telefondaki babasına cevaben şöyle diyor, "Ya baba, binip geleyim de gelmesine bu gördüklerim belki de benim hayatı daha iyi anlayabilmem için, daha bir insan gibi yaşamam için bir şanstır."

Ey benim zavallı halkım. Demek siz doktorun, hayatı daha iyi anlayabilmesi için ölüyorsunuz. Demek sizin ölümünüz, Dr. "Türk"ün hayatı anlayabilmesi için bir şans. Bir piyango ikramiyesi.

Dr. Türk'ün son cümlesiyle bitirelim: "Ama ölümün de bir şerefi, bir namusu var."

Hayır Doktor ölümün şerefi yoktur. Ölümün namusla da bir ilgisi yoktur. Fakat, diyorsanız ki, vatan için kurşun atan da, yiyen de şereflidir, o zaman Türkiye sizinle gurur duyuyor.

Bütün ölümleri hayat adına protesto ediyorum.

Anti ölüm uzmanı
Midyat / Mardin

Doğacak olanım sanadır çığlıklarım.

Duyduğun anda bir anne şekillenecek yüreğinde senin kadar toy, senden beter heyecanlı. Vaktı geldi, yağmurlar yağmurlara yağarken gel çocuğum. Güneş gibi kızıl ve sonu gelmez olsun selamın. İçimden kopup, yeni bir dünyaya gömülürken, Ürkütünü, korkmuşluğunu saklama! Sakladığın an bir anne tuzla buz olacak dünyanda. O halde, ver şu deniz ellerini de sana bir iç yaratalım.

Ağlama da aç gözlerini, hem de dimdik bak! Döktüğün gözyaşları dalgalara karışsın. O zaman dalgalardan bir içi yaratalım sana. Bu hırçın, birbiri ardına, isterik dalgalardan yepyeni bir dünyaya savrul çocuğum.

Savrulduğun an, bir de gemi yapalım sana. Şöyle mor yelkenli, son sürat bir gemi... İlk vardığın limandan babanı kap geti. Diğerlerinden kaybettiğimiz ötekileri... Dokunduğun her yeni suda gökyüzüne boyan çocuğum, ama gökyüzünü içine alma!

Bir sen yanma!

Saçlarının arasından akan meltem gibi, dalgalarına düşen yıldırım gibi seviyorum seni, git çocuk! Merak etme, sana sunduğum bu tutkun gemili sulara gömsen de sevmekteyim seni.

Git çocuk!

Zaman, yol alma vakti.

Zaman, yola akma vaktidir.

En titrek ve gerçek olmaya hasret düşlerimiz var. En yorgun, ağızdan çıkmamaya hapis sözlerimiz var. Sen sözlerimizin en gerçek düşüsün. Gidiyorsun yiğit oğlum... Çocukluğundan, düşlerime huzur bir yumak çiçek bırakmışsın bana.

Bu çiçek yumağını çözerekten beklemek seni, varacağın en durgun liman olabilmek kolay değil bilesin. 17'sinde ana olmak, yalnayak koşmak şaka hiç değil, hep bildin. Şimdi en uzak yollar, en kuytu köşeler seni beklemeli. Şimdi kararmaya hasret geceler, doğmaya inat günler senindir.

Uçaraktan bir kartal kanadında, yağaraktan yağmurun sol damlasıyla, var git çocuk, yolun ayın ışıklarıyla dola...

Dilan

Sevgili Leman,

1998'in hepimize özgür, eşit, adil bir devlet've insan hakları getirmesi dileğiyle...

Size bu mektubu yazmak için çok tereddüt ettim. Nitekim Erzurum'da bu mektubu yazmak D.Ö.T-ister. Ben Atatürk Üniversitesi'nde okuyan bir öğrenciyim. Bu mektubu buradaki ortamı size ve tüm Lemancılara anlatmak için yazdım.

Burası istediğin gibi mektup yazamadığın, fikirlerini açıkça söyleyemediğin, yani her türlü özgürlüğün olmadığı, faşizmin ve gericiliğin kol gezdiği bir yer. Burada solcu olmak en büyük suç. Solcu diye dayak yiyen çok öğrenci var. Benim de ne zaman dayak yiyeceğim meçhul. Dayak yiyen öğrenci polise gidip şikayet edemiyor. Çünkü bir de polisten dayak yiyor.

Burada tek tesellim Leman Dergisi ve birkaç arkadaşım. Burada Leman okumak tehlikeli de olsa benim kronik hastalığım Leman'ı okumaktan vazgeçmem.

Kısacası insanı iki yüzlülüğe ve yalan söylemeye teşvik eden, faşizmin baskısıyla ezilen yerden, Erzurum'dan, size anlatacağım çok şey var. Fakat, diğer Lemancı dostlara da yer bırakmak için mektubumu bitiriyorum.

Son olarak Deniz Gezmiş'in memleketinden tüm Lemancı dostlara ve sevgili Leman çalışanlarına işkencesiz bir yıl, özgür bir ortam ve başarılar diliyorum.

Mutluluklar bizimle olsun.

Dışarıda hava sıcaklığı -22 C°, üzerimde sadece bilet parası yani ekonomik kriz gibi nedenlerle mektubumu defter yaprağına yazdım. Kusura bakmayın.

Bir Üniversitezede

V.Ö ev arıyor!

Avrupa yakasında kiralık ev arıyorum. Bu konuda bana yardımcı olabilecek Lemancılar, dergiye telefon ederek ya da faks çekerek, numaralarını bırakabilir. (9 Şubat pazartesinden itbaren) kişisel "meselem" için okuyucu sütununu işgal ettim, bağışlayınız.

Vedat Özdemiroğlu

SAYI: 326.... 7 ŞUBAT 1998.... CUMARTESİ...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel MÜDÜR: Tuncay AKGUN● Sorumlu Yazı İşleri MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞCAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GUNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SEVİ ● Fatih SOLMAZ ● Celal TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Gürcan YURT ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Sevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Mil YÇŞN ● Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Ali YAVUZ ● Suzan ERBAŞ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Basım:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Tay **Adres:** Istiklal Cad. Imam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/Ist.

● AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $
● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65
● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM
● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
● BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 TL hesabı: 1100384 - 7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Titancının purosu yatsıya kadar yandı.

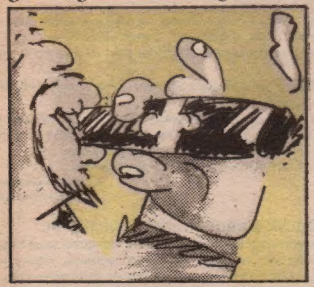

LeMan

Tansu Çiller "Şerefsiz onbaşı" yakıştırması nedeniyle tazminat ödemeye mahkum oldu.

AYLIK KÜLTÜR-FİZİK DERGİSİ Şubat 1998 Sayı: 45 Fiyatı: 250.000 TL. (kdv dahil)

ÖKÜZ

bir gün belki hayatta ayı yeyi yeyi ya

● Tezer Özlü ● Murathan Mungan ● Cezmi Ersöz ● Behçet Necatigil ● Mehmet Çağçağ ● Perihan Mağden ● Can Barslan ● Şebnem Işıgüzel ● Küçük İskender ● Nihat Genç ● Ferhan Şensoy ● İhsan Oktay Anar ● Turhan Selçuk ● Erman Toroğlu ● Agâh Özgüç ● Feyza Hepçilingirler ●

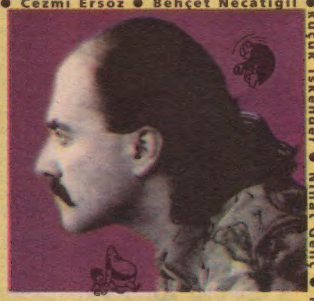

ŞUBAT 1998
FİYATI: 250.000 TL
(KDV DAHİL)

LeManyak

DİŞLEK

Akşamsefası